

28644

உ

கணபதி துணை.

இளங்கோவழிகள நுவிச்செய்த

சிலப்பதிகார

மூலமும்

அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதபரர்

பல பிரதிபங்களைக்கொண்ட

பரிச்சித்தம்,

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

திருக்காலையபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதினகர்த்தாவர்களாகிய
ஸ்ரீஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய

தேசிகரவர்களுடைய

உதவியைக்கொண்டு

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டதன்,

மேல்தமிழி பூந்

1920.

(Copyright Registered)

[இரண்டாம் பதிப்பு.]

[முதலாவது ரூபா.

8-12-0.

4

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

உ. மதுரைக்காண்டம்.

கக. கரடுகாண்காதை

கஉ. வேட்டுவவரி

௧௩. புதஞ்சேரியிறுத்தகாலை
 ௧௪. ஊர்காண்காலை
 ௧௫. அடைக்கலக்காலை
 ௧௬. கொலைக்களக்காலை
 ௧௭. ஆய்ச்சியர்குரவை
 ௧௮. துன்பமாலை
 ௧௯. ஊர்குழவரி
 ௨௦. வழக்குரைகாலை
 ௨௧. வஞ்சினமாலை
 ௨௨. அழற்படுகாலை
 ௨௩. கட்டுரைகாலை

௩. வஞ்சிக்காண்டம்.

௨௪. குன்றக்குரவை
 ௨௫. காட்சிக்காலை
 ௨௬. கால்கோட்காலை
 ௨௭. நீர்ப்படைக்காலை
 ௨௮. ரேகற்காலை

உக. வாழ்த்துக்காதை
நூ. வரந்தருகாதை
துற்கட்டுரை

- க. வினங்காமேற்கோனகராதி.
கௌ. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.
கக. பிழையும் திருத்தமும்.
-

பக்கம்,

- ... உகக
... நகந
... ககஉ
... நகந
... ரகக
... சகச
... சசக
... சகஉ
... சகக
... சஅ௦
... சஅ௭
... சகக
... ரு௦க

.. ரு௧௩
 ... ரு௨௧
 ... ரு௩௩
 ... ரு௪௭
 ... ரு௬௦
 ... ரு௭௩
 ... ரு௮௨
 ... ரு௯௩
 ரு௯௪
 ரு௯௯
 எரு௪

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
 முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அக்க - அக்கமுமாய் உதைப்படலம்.
 அகத் - அகத்திணையால்.
 அகநா - அகநானூறு.
 அடியார் - அடியார்க்கு உல்லாருரை.
 அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
 ஆசார - ஆசாரக்கோடவ.
 ஆசுவக - ஆசுவகவாதச்சுருக்கம்.
 ஆத்திரையல் - ஆத்திரையல்பேர.
 ஆற்று - ஆற்றுப்படலம். [சிரியன்.
 இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
 இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.
 இராச - இராசபாரம்பரியம்.
 இராசராச - இராசராசசோழனுலா.
 இ. வி - இலக்கண விளக்கம்.
 இளம் - இளம்பூரணருரை.
 இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
 இன்னா - இன்னாகாப்பது.
 உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
 உயிர்மயங்கு - உயிர்மயங்கியல்.
 உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.
 எச், எச்ச - எச்சவியல்.
 எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.
 ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
 ஒழிபு - ஒழிபியல்.
 கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
 கடை - கடைநிதப்பு.
 கந்த - கந்தபுராணம்.
 கம்ப - கம்பராமாயணம்.
 கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புண
 ர்க்கு கபிலன் பாய்நகைவொடியன்

காமதகன - காமதகனப்படலம்.
 கிளவி - கிளவியாக்கம்.
 கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்
 வதைப்படலம். [லம்.
 குலமுறை - குலமுறைகளேத்துபட
 குலோத்தங்க - குலோத்தங்கசோழ
 னுலா. [காப்புணரியல்.
 குற்றியல், குற்றியலுலா - குற்றியலு
 குறள், திருக் - திருக்குறள்.
 குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
 குமக - குமகத்தொகை.
 கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
 கோயல் - கோயில்பாடியது.
 கோலங்காண் - கோலங்காண்படலம்.
 சதகம் - திருச்சதகம்.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
 சம்பாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
 சீபரி - சீபரிபூரணப்படலம்.
 சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
 சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
 சுயம் - சுயம்வாச்சுருக்கம்.
 சுவேதவாக - சுவேதவாக கற்ப
 முறைத்தவத்தியாயம்.
 கு - குத்திரம்.
 குளா - குளாமணி.
 செய் - செய்புன், செய்புனியல்.
 சே - சேனாவரையருரை.
 சேது - சேதுபுராணம்.
 செனாகசென் - செனாகசென்

கல் - கல்லாடம்.
 கல்யாண - கல்யாணச்சருக்கம்.
 கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்
 கலி, கலித் - கலித்தொகை. [பரணி,
 களம் - களம்பாடியது.
 களவு - களவியல்.

அன்பினியுரைத்தவத்தியாயம்.
 தக்க - தக்கபாகப்பாணி.
 தணிகை - திருத்தணிகைப்புரணம்.
 தரும - தருமவாதச் சருக்கம்.
 திக் - திக்குவிசயப்படலம்.
 திணைமா - திணைமாலை நூற்றைம்பது.

6 நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகாதி.

திருக்குறிப்பு - திருக்குறிப்புத்
 தொண்டராயனார் புராணம்.
 திருச்சிற், திருச்சிற்றம் - திருச்சிற்
 தம்பலக்கோவைபார்.
 திருவம்பல - திருவம்பலச்சுருக்கம்.
 திருவவதார - திருவவதாரப்படலம்.
 திருவா - திருவாசகம். [ணம்.
 திருவாதவூரர் - திருவாதவூர்புரா
 திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிற்றப்பு.
 திருவால - திருவாலவாபுடையார்
 திருவிளையாடற்புராணம்.
 திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
 திவ் - திவ்யப்பிரபத்தம்.
 திவ்ய - திவ்யப்பிடலம்.
 துதி - துதிச்சுருக்கம்.
 தே - தேவாரம்.
 தேவிபுர - தேவிபுரச்சுருக்கம்.
 தொகை - தொகைமரபு.
 தொல் - தொல்காப்பியம்.
 த - தச்சினுக்கினியருரை.
 தகர - தகரப்படலம்.
 தம்பி, தாற்கவி - தாற்கவிராயதம்பி
 யகப்பொருள்விளக்கம்.
 த. வி. கன். விருத்தி - கன்னுல்
 தற் - தந்தினை. [விருத்தியுரை.
 தன் - கன்னுல்.
 தா - திருவாவுக்கரசநாயனார்.
 தாடு - தாட்டுப்படலம்.
 தாலடி - தாலடியார்
 தான்மணி - தான்மணிக்கடிகை.
 தீல, தீலகேசி - தீலகேசித்திரட்டு.

பா - பாடபேதம்.
 பாகவத - பாகவதபுராணம்.
 பாடாண் - பாடாண்படலம்.
 பி. ம் - பிரதிபேதம்.
 பிர, பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
 பிதப்பு - பிதப்பியல்.
 பு. வெ. புதப்பொருள்வெண்பாமாலை.
 புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
 புறத், புறத்தினை - புறத்தினையியல்.
 புறா - புறநானூறு.
 பெயர் - பெயரியல்.
 பெரிய - பெரியதிருமொழி, பெரிய
 பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
 பெரும்தான் - பெரும்பாணுற்றப்
 பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
 பொருக - பொருகநாற்றப்படை.
 மணி - மணிமேகலை.
 மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மந்திர, மந்திரசாலை - மந்திரசாலைச்
 சுருக்கம்.
 மயிலேறும்பெருமாள் - மயிலேறும்
 பெருமாள்பிள்ளையுரை.
 மயிலை - மயிலைநாதருரை.
 மரபு - மரபியல்.
 மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
 மனையதம் - மனையதம்படுத்தகாதை.
 முதற்போர் - முதற்போர்ச்சுருக்கம்.
 முருகு - திருமுருகநாற்றப்படை.
 முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
 மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
 மேற் - மேற்கோள்.

செடுகல் - செடுகல்வாகட,
 ப, பக் - பக்கம்,
 பட், பட்டினப் - பட்டினப்பாலை,
 பத், பத்து - பத்துப்பாட்டு,
 பதி - பதிகம்,
 பதிற - பதிறப்பத்து,
 பரி - பரிபாடல்,
 பரி, பரிமேல் - பரிமேலழகருரை,
 பழ - பழமொழி.

யா, கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை,
 யா, வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி,
 வாகை - வாகைப்படலம்,
 வாசுதேவனை - வாசுதேவனைப்படை
 த்துணையழைத்த சருக்கம்,
 விக்கிரம - விக்கிரமசோழனுலக,
 வி, பாரதம் - வில்லிபுத்தூராவார்
 விளி - விளிமரபு. [பாரதம்,
 வெட்சி - வெட்சிப்படலம்.

உ
 கணபதி துணை.

மு க வு ரை .

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செத்தமிழ்ப்
 பரமா சாரியன் பதங்கள்
 சிரமேற் கொள்ளுதல் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷைவிவள்ள பழையகாப்பியமைத்தன
 ளுள்ளுயிர சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய
 துணங்கோவடிகளால் இயற் றப்பெற்றது; பழைய
 உரையாசிரியர்களால் எழுத்துக்காட்டப்படும்

பிரமாணதூக்கஞ்ஞொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்
 சிறந்து விளங்குவது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும்
 அவ்வப்பொருளை நேரிர்கண்டாற்போல மனத்திற்குத்
 தோற்றம் வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும் தென்னிய
 இனிய நன்னடையையுடையது;
 காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த பெருங்குடிவாணிகர்
 மாயினாராயி கற்பிற்சிறந்த கண்ணகி
 அவள்கணவன்கோவலன் என்பவருடைய சரித்திரத்தை
 விரித்துக்கூறுவது; தமிழகாட்டரசர் மூவருடைய
 இராசதானிகளாயி புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வஞ்சி
 யென்னும் மூன்றன்பெருமைகளையும்விளக்குவது; பண்டைக்காலத்
 திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கம்முதலியவற்றை இக்காலத்
 தார் எனினில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த
 கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும்
 அவரை அறக்கடவுள் கூற் ருய்கின்ற
 கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்
 நித் தேவரும் முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினை
 யும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம் பயனை துக்விக்கு
 மென்பதுமாயி இம்மூன்றினையும் முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு
 இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது ; இவற்றைச்
 சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின் இத்தால்
 சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயர் பெற்றது.

இன்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின், இந்நூல் இய லிசை நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடகவுறுப் புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப் பாட்டிம் இசைப்பாட்டிம் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டிடைச் செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும். தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், களநு ஆம் சூத்திரவுளையில் நச்சினூர்க் கினியர், “ பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினுமென்பது ஒரு பாட்டினை இடையிடைக்கொண்டு நிற்கும் கருத்தினுன் வருவனவும் எ று; அவை தகடீர் யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன ” என்றும், “தொன்மைதானே, உரையொடி புணர்ந்த பழமை மேற்றே” (சூ. கு. உ. ௩௭) என்பதனுரையில் “அவை பெருந்தேவனார்செய்த பாரதமும் தகடீர் யாத்திரையும் போல்வன ; சிலப்பதிகாரமும் அதன்பாற்படும்” என்றும் எழுதியிருத்தல் இங்கே அ றியத்தக்கது.

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்” (தணிகை

யுலா, ஐஊ. எனச் சிலேடையில்
திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில்

இந்நாற்பெயர் அழகுற அமைந்
டு-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்
கூறப்பெற்றுள்ள

கற்புடைமாதர்கள்,

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும்
"பழிமான மூந்தம் மணையறங் காத்தலும் பார்த்திபரைத்,
தொழுமா தாவும் பெறுங்கற்பி னாற்று தித் தேர்க்குச்
செம்பொன், பொழிமான துங்கன் குலோத்துங்க சோழன்
புகார்ப்பிறந்தா, ரொழுமாத ரோடிவ னெண்மாத ராவள்"
என்னும் குலோத்துங்கசோழன்கோவை ஈஊ-ஆம்
பாடலிலும் பாசாட்டப்பெற்றிருத்தலும் அறிந்து
இன்புறற்பாவன.

ஊர்காண்காளை கஅஊ-ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின்
உரைகளிலும் காணப்படும் கவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவா
யுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், மாணிக்கம்
விளையாடலிலும் காணப்படுகின்றன.

விறற் திரு

இக்கதை நடந்தகாலமும் இளங்கோவழிகள் காலமும் ஒன்றி
 ன்றும் இது முதலில் தமிழிலேயே அவ்வாற்செய்யப்பட்டதென்
 றும் இந்நூற் பதிகச்செய்யுளாகும், வார்த்துகாதையாலும் விளங்கு

முடிவுரை.

9

கின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்ற
 சொல்வதற்கிடமிக்கில்லை. இதனாலேயே இதன் பல பகுதிகள் காதை
 பென்று பெயர் பெற்றனபோலும்.

இச்சிஸ்ப்பதிகாரம், இளங்கோவழிகளாலேயே
 செய்யப்பட்ட
 தற்குக் காரணமும் கதைச்சுருக்கமும் அமைந்துள்ள பதிகச்செய்
 யுளை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்
 புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காமிகாண்காதைமுதலிய பதின்
 மூன்று உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்
 குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமும்பு
 பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாசுபாடான வெண்பா,
 அகவற்பா, கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாசுபாடான
 ஆற்றாவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி முதலியபாக்களும், நாடகத்
 தமிழின் பாசுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்
 றுள் மிகுதியாகவுள்ளவை அகவற்பாக்களே. இவை, தொல்காப்
 பியம் செய்யுளியல், கருள-ஆம் குத்தியவுரையில் இளம்பூரணரால்
 பெரியபாட்டுக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நாற்கு அரும்பதவுரையென்றும், அடியார்க்குநல்லாரை
யென்றும் இரண்டிரகைகளுண்டு. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில்,
"ஐம்பெருங் குழுவு மென்பே ராயமும்" [ப. ககௌ]
என்பதன் விசேடவுரையில், 'இனி...எனக்காட்டுவர்
அரும்பதவுரையாசிரியர்' என்று அடியார்க்குநல்லார்
எழுதியிருத்தலால், இவ்விரண்டிரகையுள், அரும்பதவுரையே
முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்
பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும்
இந்நாற்கு வேறு
பழையவுரையொன்றிருந்திருக்கலாமென்றும் (தோற்
றுகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து அகப்படவில்லை.
இன்னவிற் சில சில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்
கொண்டபாடம் வேறுகவும்,
அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறுகவுமுன்னன. அடி
யார்க்குநல்லார் உரையுள்ள பகுதிவரையில் அவர்
கொண்ட மூல பாடமே இப்புத்தகத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அரும்பத வுரையாசிரியர்
கொண்டபாடம் வேறுபுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்
தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆக்கங்கு அவ்வுரையின்முன், 'பா'
(பாட பேதம்) என்றும் குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறு புலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களை உடையதாய் மிகச் சுருக்கமாக இந்தல் முழுமைக்கும் அமைந்துள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர் பெயரும் அவர் இருந்தவிடமும் அவர்காலம் முதலியனவும் ஒருவாற்றானும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

பல வருடங்களுக்குமுன்பு மிகவும் பழையதாகிய இந்த அரும்பதவுரைப்பிரதியொன்று எனது நண்பர் தோழமூர்தர் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோடாலாசாரியாவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது. அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள் குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும் முன்னுள்ளவைகள் பின்னும் பின்னுள்ளவைகள்முன்னுமாக மாறி எழுதப்பட்டும் அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும் இருந்தது. அதனோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாகவிருக்குமென்று பலவிடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும் வேறுபிரதி அகப்படவில்லை. அந்த ஒரு பிரதியைமட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு எனக்குச் சிறிதும் மனநிலையாவியனும், இவ்வொருபிரதியும் சில நாளில் இறந்துவிடின் அதனோடு இவ்வுரை இறந்தேவிடுமாய்கையால் இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டுமென்று சில

அன்பர்கள் துண்டினைமையால், துணிந்து பரிசோதித்து 1892-ஆம் வருஷத்தில் வெளிப்படுத்தலானேன். அப்பதிப்பில் அரும்பதவுரை இறுதியில் தனிப்பகுதியாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது; இந்தப் பதிப்பிற் சிலகாரணங்களால் மூலமூன்ன பக்கங்களிலேயே கீழே கூற உரை பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இதிலுள்ள மேற்கோள்களுள், அடியார்க்குல்லார் உரையால் விளக்குவனவற்றின் முதல் இறுதிகளை மட்டும் விளக்கி அவற்றின் இடையில்(.....)இவ்வொற்றைப் புள்ளிசிறைகள் போடுவித்தும், அவ்வுரையிற்காணப்படாத மேற்கோள்களை மூற்றுக்காட்டியும், ஏடுகளிற் பழுதுபட்டிப்போன இடங்களைப் புலப்படுத்துவதற்கு அவ்வவ்விடங்களில் மேற்கூறிய ஒற்றைப்புள்ளிசிறையை அமைத்தும், விளக்காதபாகத்தின் முதல் இறுதிகளில் [] இவ்விருதலைப்பகாம்சேர்த்தும், படிப்பவர்களுக்குப் பொருள்புலப்படுத்தற்கு மூலத்தின் வரிமென்கையேனும் முதலையேனும் அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்தும் பதிப்பித்திருக்கிறேன்,

முகவுரை.

11

அடியார்க்குள்ளாரொரு முதலிலிருந்து வழக்குகாக்காத வரைபுமேயுள்ளது. மேற்கூறிய அரும்பதவுரையை அது பெரும் பாலுந்தழுவிடும், சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையையும் சிலவிடத்துப் பொழிப்புரையையும் எழுதப்பட்டு, சொன்

னயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில்
 இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களை யும்,
 இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும்
 பலதான்மேற்கோள்முமாக நன்கு விளக்கும்
 விசேடவுரையோடு கூடி மிகவிரிவாக அமைந் துள்ளது.
 இவ்வுரையில், இக்காலத்தில் விசேடித்து வழங்காத
 இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழிலக்கணங்களும்
 திராக்களும், பரிபாஷைகளும், இன்னும்

அவற்றிற்குரிய குத் திருக்கின்றனவாதலால்,
 வேறு பலவும் சிறைந் மிகவும் பயன்படும்.

இது துணராய்ச்சி செய்வே ருக்கு
 இவ்வுரையாசிரியர்க்கு சிரம்பையர்காவல

ரென்று ஒரு பெயருண்டென்பதும்,
 பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோன் என்ற

இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த
 ஒரு பிரபுவாற் செய்விக்கப்
 பட்டதென்பதும் கக-ஆம்பக்கத்துள்ள
 உரைச்சிறப்புப்பாரச்செய் யுட்களால் தெரிவின்றன.

இந்தால் அடியார்க்குல்லாருடைய பல்பிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து எழுதுவோரால் நேர்த்தவழுக்களை இயன்ற வரையில் மாற்றி யாவருக்கும் பயன்படும்படி அச்சிடவேண்டுமென்று நெடுகாணக்குமுன்பே உண்டான விருப்பம் நான்தோறும் பெருகி என்மனத்தைக்கவர்த்துகொண்டமையால், சிவகசிந்தாமணியை முதலில் அச்சிட்டகாலத்தொடங்கிப் பல கைபெழுத்துப்பிரதிகளைத்தேடி அவற்றின் உதவியால் பரிசோதித்துவந்தேன்; அவற்றுள் ஒருபிரதியிலேனும் ஏழாவது காணல்வரிக்கும், இருபதாவது வழக்குரைகாதமுதலிய பிற்பாகத்திற்கும் உரை காணப்படவில்லை. சில இடத்துள்ளவிசேடவுரைக்குறிப்பாற் காணல்வரிக்கு அடியார்க்குல்லார்க் உரைபெழுதியிருந்தாரென்றும், பின்னுள்ளவற்றிற்கும் எழுத ஆயத்தமாகியிருந்தாரென்றும் தெரிந்தமையால், அவைகளிருந்தால் எப்படியும்பெறலாமென்றெண்ணித் திருவாவதி துறைவாதினம் தருமபுரவாதினம் திருவன்னாமலையாதினம் செங்கோல்மடம் முதலிய ஆதினமடங்களிலும், சென்னையிலும் தஞ்சையிலுமுள்ள பழைய கைபெழுத்துப்புத்தகசாலைகளிலும், ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீவைகுண்டம்

டம் வென்றார் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம் ஊர்க்காடி ஊர்
 துமலை கடையாஸ்வரர் கிருஷ்ணபுரம் பூழியன்குடி கல்லிடைக்கு
 திச்சி திக்கிராமசிங்கபுரம் கனக்காடி மேலகாம் செம்கோட்டை
 தென்காசி திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை பாண்டமங்கோட்
 டை ரும்பகோணம் கொட்டையூர் சிகாழி சிதம்பரம் சேலம்
 பாகம்பட்டி தஞ்சை திரிசிபுரம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாலூர்
 மதுரை மிதிலைப்பட்டி செவ்வூர் சென்னப்பட்டணம் திருமயிலை
 முதலிய பற்பலவூர்களிலுள்ள பாம்பரைத்தமிழ்வித்துவான்கள்
 வீடுகளிலும் சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான் செல்லக்
 கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து பாரிஸ்க்கரம் இவற்றிலிருத்
 கும் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்
 களைக்கொண்டு தேடிவித்தும் பார்த்தேன். அங்கனம்செய்தும்
 அவற்றின் உரைப்பகுதி கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடி
 வநிற் பயனில்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்தவுரையையும் மூலமுழு
 வதையும் மேற்கூறிய 1692-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்
 சிட்டுமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத பகுதிகள் அரும்
 பதவுரையின் பேருதவியைக்கொண்டே ஒருவாறு பரிசோதிக்கப்
 பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள், எனக்குக் கிடைத்த சச்சுபுடவேண்பா, தாளசமுத்திரம், †சத்தாங்கத்தப்பிரகாசமுதயிய பழைய தமிழ்துல்களைக்கொண்டும் இசையிலும் பாதத்திலும் வல்லோரைவினாவியும் ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்ஙனம் செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின. இசை நாடகங்களுக்குரிய பரிபாஷைகளிற் பெரும்பாலன வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் வேறவேறு உருவங்களோடு கூடியிருத்தலால் இவற்றிலுள்ள சொற்கள் பல வடதுல்களினால் தெரிந்து கொள்ளக்

* இங்கிலாந்திலுள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில் தேடிப்பார்த்த கனவான் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிராமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ பொ. துமாசாசாயி முதலியாரவர்கள்; பாரிஸ் நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தக சாலையில் தேடிப்பார்த்து உதவிசெய்தவர், புரொபெஸர், ஜூலியன் வின் ஸன் என்பவர்.

† இத்தால் தில்லையம்பூர் ஸோமபாஜி ஸ்ரீவேங்கடராமஜயங்கராவர்க ளார்க்கிடத்தது.

முதலுரை.

18

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காதையிலுள்ள நவமணிவிடைக்க னமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில் இப்பொழுதுள்ள வடதுல்க னிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிக் தன. இத்தாலில் அடியார்க்குநல்லார் ஒவ்வொன்றையும் பழைய தமிழ்துல் மேற்கோள்களைக்கொண்டு நன்குபுணப்படுத்தியிருந்தும்

அப்பழைய தூல்களும் அவற்றின்கருத்தை ஒருவாறு
 எடுத்துச் சொல்வோரும்
 இக்காலத்தில்லாமையால் அவை அறிதற்கரியனவாயி
 ருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றில்வந்திருக்கிற இயற்றமிழ்ச்
 சொற் களுட்சில இக்காலத்து வழங்காதொழிந்தமையால்
 அவற்றிற்குப் பொருள் ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை;
 அவற்றினுருவமும்வினங்க வில்லை ஆயினும் இப்படியே
 முன்பு வினங்காதிருந்தவைகன்பல பின்பு இந்நூலாலும்
 இவ்வுரையாலும் ஒருவாறுவினங்கிவருத ளால் இதுபோலப்
 பழையதூல்களையும் உரைகளையும் ஒழுங்காக ஆராய்ச்சி
 செய்யச்செய்ய அவைகளும் வினங்குமென்பது என்
 துணிபாதலின் உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு என்னும்
 இரண் டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை
 ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதி களில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்.
 மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி
 வழப்படவேண்டு மென்பதற்கிடமில்லாமற்
 பிழைபொதிநது, அநேகவருடங்களாகத்
 தம்மைப்படிப்போரும் படிப்பிப்போருமில்லையென்பதையும்
 தூல் களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து வைத்தலையே
 விதமாகக் கொண்ட சிலபுண்ணியசாஸிகளாலேயே தாம்
 உருக்கொண்டிருத் தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின.
 ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாறு பிறழ் ந்த குறைவுற்றுப்

பழுதுபட்டிப் பொருட்டொடர்பின்றிக்கிடந்த இப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்த துன்பத்தை உன்னுங்கூல் உன்னம் உருகும்.

இதன் முதற்பதிப்பு வெளியாகி ஏறக்குறைய மூப்பது வருஷம் களாகியும் முன் அகப்படாத பகுதிகளின் உரையும் பிரதி இது வரை கிடைக்கவில்லை. இனி எப்பொழுதுகிடைப்பினும் அதனைப் பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனது கருத்தாதலின் அதனைவைத்திருப்போர் தயைசெய்து அனுப்புவார்களாகின் உடனே அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிபுரிந்து அதனை அச்சிட்டு கன்பெயருடன் வெளிப்படுத்தச் சித்தமாக இருக்கிறேன்.

அவர்
14

முகவுரை.

இத்தூலக்கொண்டி வேறுதூல்களையும்,
அவற்றைக்கொண்டி இதனையும் ஆராய்க்து
உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும்
உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும் தொகையகாதிமுத
லியனவாக முதற்பதிப்பில் அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்
பிக்கப் பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும், மூலத்திலும்
இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாம
லிருந்த அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில உவமன
உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும், வழக்கங்களையும் ஒரு
ங்குசேர்த்து ஒரே அகராதியாக துலின்பின் 'அரும்பதமுதலிய

வற்றின் அகாதி' என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கலானேன். இவ் வகாதிபில் சில அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கி றது. இத்தற்பகுதிகளை ஒத்த பிறதற்பகுதிகளும், இத்தற்பகுதி கள் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும் மூலமூள்ள பக்கத்தில் அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. முதற்பதிப்பில் 'என்' என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின் இறுதியை இந்தப் பதிப்பில் 'என்' என்று கொள்ளப்பட்டது.

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளின் விவரம் :—

அடியார்க்குல்லாருரையோடுகடியவை:
திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்

பிரதி க

ஐ. ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

புரீ வ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

திரிசிரபுரம்

„ சீ. தியாகராசசேட்டியாரவர்கள்

திருநெல்வேலி

„ சாலிவாரசுவர ஓதுவாரவர்கள்

„ க

„ க சேலம்

„ இராமசாமி முதலியாரவர்கள்

„ க சிதம்பரம்

„ சாமி ஐயங்காரவர்கள்

„ க

சென்னை	தொ. வேலாயுதமுதலியாரவர்கள்	க
"	சூ. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்	க
"	குஞ்சாமி ஐயரவர்கள்	க
திருமயிலை	அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	க
யாழ்ப்பாணம்	சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்	க
"	சி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள்	உ
"	வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்	க

சூக உரைப்பிரதி கசு

முகவுரை.

15

மு ல ப் பி ர தி க ள்.

ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

பிரதி க		
மிதிவைப்பட்டி	அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்	"
க திருநெல்வேலி	சாலிவாரசுவர ஓதுவாரவர்கள்	"
" க ஆறுமுகமங்கலம்,	குமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்	"
திருநெல்வேலி	அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள்	"
க திருமயிலை	அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	"
" க யாழ்ப்பாணம்	சி. குமாரசாமிச்செட்டியாரவர்கள்	"
" க		
"	வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்	"

— ஆக மூலப்பிரதி ௮

இந்தப்பதிப்பின்

பரிசோதனைக்குக்கிடத்த
பிரதிகள்.

கையெழுத்துப் கொழும்புத்தறை ஸ்ரீ துமாரசாமித்
செட்டியாராவர்கள் தந்த பிரதி க ஆழ்வார்திருக்கரி
ம-ள-ள-ஸ்ரீ பெரியதிருவடிக்கவிராய

ரவர்கள் தேடித்தந்த ,, க
திருத்தணிகைச்சாவணப்பெருமானையர்போராகிய தருகாமி
ஐயர் தந்த ,, க

இந்தக்கையெழுத்துப் பிரதிகளையுநீவியவர்களடால் மிக்க
பாராட்டுகிறேன்,

கன்றி
இவற்றின் பரிசோதனையாலும் வேறுவகையான
ஆராய்ச்சியா லும் இந்தால் மூலமும் இருவகையுரையாளும்
திருத்தங்கள் சில.

இப்போது அடைந்த
இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச் சிறிதும்
கவலையுண் டாகாதபடி, சென்னை

இராசதானிக்கவாசலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-மா-மா-ஸ்ரீ இ.
வை. அனந்தராமையாவர்களும், மலிலாப்பூர் பி. எஸ்.
நைமஸ்கல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம வே.
தாராசாமி ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிய
திருமா
ஊர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணயாவர்கள் குமார் சிரஞ்சீவி, கே. அருணாசலைய
ரும், சென்னை இராசதானிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்
பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரியரும் ஆராய்தல் ஒப்புலோக்
குதல் முதலிய பேருதவிகளை உள்ளன்புடன் செய்து வந்தார்கள்.

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள் இருந்தன.

16

முகவுரை.

உபகாச்சம்பளம் பெற்றமையை அறிந்து எனக்கு ஒருவிதத்
திலும் கவலைபுண்டாகாதபடி ஆதரித்து துன்பரிசோதனை விஷயத்
தில் ஊக்கமளித்துவரும் திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவதி
துறையாதீனகர்த்தரவர்களாகிய ஸ்ரீலபுரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்க
ளையும், துன்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி புரிபவர்கள்

விஷயத்தில் நான் கவலையுறவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்
களாக மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதி
பதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச்
சட்டசிறுபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய
மகாராஜாஜஸிரீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்
களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்.

இந்தால் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சக்கூடத்திற்
பதிப் பிக்குப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுகூலங்களைச்
செய்துகொடுத்த ம-ந-ந-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாவர்களால்
நன்றியறிவுடையேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு மிகுதியாயுள்ள
இக்காலத் தில் இப்புத்தகத்தின் ஏனைப்பகுதிகளைத்
திருத்தமாக மிக்க விரை வில் நிறைவேற்றும்படி செய்வித்து
உதவிய கமர்ஷியல் அச்சக்கூடத் தாருடைய அன்புடைமை
மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப்
பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி ஊக்கமளித்து என்னைப்
பாது காக்கும் தமிழ்த் தெய்வத்தை அனவாதமும்
வந்திக்கின்றேன்.

“திராகராஜவிஸாயம்”
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை. }
6—12—1920.
இங்கனம்:

வே. சாமிநாதையன்.

உ
இந் நூலாசிரியராகிய
இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்துலாசிரியராகிய ஐளங்கோவடிகள் சோகாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாதனென்றும் அரசனுடைய புத்திரர்; சோன் சேங்குட்டுவேனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் ஐளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டிப் பின்பு தரவுபூண்டமையால் ஐளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் தரவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கஉ-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்துல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; தரவுபூண்ட பின்பே இந்துல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் எண்ணி இவர் இந்துலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறதல் பேர்லவே ஏனைச் சோழ பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறு பாடின்றி இவர் கன்றாகச்சொல்லியிருத்தலால், இவரது மனத்துய்மை கன்கு புலப்படுகின்றது. இந்துலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற்போந்த கற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தா னைநோக்கிச்சொல்லிப்போதல் இவர்க்கு இயல்பு. பின்னும் யாரோனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுங்கால் அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்மனம் இரங்கிற் றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் கன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைகாட்டினராதலால் இந்துலில் அக்காட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவார்தலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத் திலும் மதுரையிலும் கடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலை காட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே கேளிக்கண்டும் இந்துலைச் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்துப்பதிகமும், உடு-ஆவது ௩௦-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இன்னுலினிதழியற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், "இக்கதையைமணிமேகலையென்றபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேன்' என்ற மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சமயம்.—கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டிவன் இமயஞ் செல்ஃப் புறப்பட்டபொழுது, "சிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, புலகுபொதி புருவத் தயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைச், திறைஞ் சாச் சென்னி பிறைஞ்சி வலங்கொண்டு" [அடி, ௫௪-௭] எனவும், "ஆடக

3

18 இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

மாடத் தறிதுயி லமர்க்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் தேத்தத், தென்னீர் கரத்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, ஞங்குது வாங்கி பணிமணிப் புயத்தத், தாங்கினனாகி" [அடி, ௧௨-௭] எனவும், செங்குட்டிவனை கோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக, "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கோளப்" [அடி, ௧௮-௧] எனவும், வரத்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக "ஆனே றுர்க்தோ னருளினிற் றேன்றி, மாநிலம் விளங்கிய மன்னவ னாதலின்" [அடி, ௧௪௧ - ௨] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், "குணவாயிற் கோட்டத்த" என்பதிற்கோட்டமென்றதற்கு 'அருகன்கோயில்' என்று அடியார்க்கு கல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இன்னுலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— “உரையிடை விட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞானசா
லமிக ளருள மதுரைக், கூல வானிகள் சாத்தன் கேட்டனன்” என
இந்துப் பதிகத்திறதியிலும், “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப,
வளங்கெழு கூல வானிகள் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே
கலைதற, வாதைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென் ” என மணி
மேகலையின் பதிகத்திறதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவழிகளும்
சாத்தனரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்
தையும் மணிமேகலையையும் அங்கேற்றினுரென்று போதருதலானும், தோல்
காப்பியச்செய்யுளியலில், “ஞகார முதலா” என்னும் (உசா) சூத்திரத்
தின் விசேடவுகாரியில், ‘சீத்தலைச்சாத்தனாற்செய்யப்பட்ட மணிமே
கலை’ எனப்போராயிரமுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்
சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரென்று தெரிதலானும், இளங்
கோவழிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவழிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவு
ளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயிலசமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து
இலங்கையாசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வர்த்தரு
காதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில்
கட்டுவித்த விழாக்கொண்டாடினென்று இந்துப்பதிகத்தைச்சார்ந்த
உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரியின்றன. இம்மைக்குச் சற்றேறக்குறைய
க.அ.00-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னுமாசனெருவன் இருந்தா
னென்று இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தாம் புலப்படுகின்றது. பின்
னும் சற்றேறக்குறைய 400-வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னும்
மற்றோராசனிருத்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும்,
இந்துலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது
இந்துலாசிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

அரும்பதவுரையாசிரியர்

இவருடைய பெயர்முதலியவற்றள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்பதவுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இத்துவக்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டுரைகளையும் வைத்து ஒப்பு கோக்கின் தன்கு விளங்கும்; ஆயினும் இத்துவில் இவ்விரண்டு உரைபாசிரியர்களுக்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்து வேறுபட்டிள்ளன; அவ்வேறுபாடுகள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைகடைகளால் தன்கு புலப்படும். அடியார்க்கு நல்லாருரைபிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரைபிற் காணப்படுகின்றன. வாக்ஷியங்கனின் முதலிறதிகளையேனும், முதலாமட்டிமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள் எழுதவதம், ஒன்றைபுமெழுதாது பொருளாமட்டிம் எழுதிக்கொண்டு போவதம் இவ்வுரைபாசிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதற்சங்கச்செய்யுட்களுடைய கருத்துமுதலியவற்றை இவர் ஆங்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசில விடத்து மிகச் செவ்விதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லாருரைபாத் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்பதவுரையால் விளங்குகின்றன. இவ்வுரைபிற் பல விடங்களில் வாக்ஷியங்கள்பூர்ணமாக எழுதப்படவில்லை. சில பாகங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்புவேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப்புலப்படுத்தற்குரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரைபிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத பாகங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார்க்கு நல்லார் வாலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் சச்சினூர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவன வற்றுட்கில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் சச்சினூர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவர், மந்தைபுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்தக்காட்டும் மேற்கோள்கள் இன்னஇன்ன நூல்களின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திண்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இத்துல்லிருத்தேதாதாரணக்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இத்துல் செய்யப்படும்பொழுதிருத்த இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இரத்தபோனமையால், இவர் அவ்விசைநாடகப்பகுதிக்கேடுகூசையுணுக்கம், ஒத்தீரகாவியம், பஞ்சமாபு, பாதசேனுபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்துநூல்கள்

20

அரசர் பெயர் முதலியன.

புமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இத்து நூள் இந்திரவிழவூடுத்தகாதையில், "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ச்சென்" (அடி, ௬௪) என்றும், கட்டுரைகாதையில் "ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ழான்று, வெள்ளி வாரத்து" (அடி, ௧௩௩. - ௫) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்த்த வந்தாக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்னகாலத்து இன்னதுஇன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௪௬, ௩௪௫-௬, ௩௪௬-௭, ௩௫௦) இதனால் இவருடைய கணிதநுற்பயிற்சி விளக்குகின்றது.

இவருடைய உரைகளை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற் றோடு கூடி இனியசுவையுடைய செய்துள்ளதையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ் வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆம் கால்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தா தலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்து இன்னதா தலை இப்புத்தகத்தின் ௩௮௩-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னசாட்டியெழுக்கென்றும், முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற் றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவர். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கூடாத போற்றியெண்டதை இவர் இகர வீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்தி ருக்கிறார்; (பக். ௩௪௮) கச்சினார்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டார் (சேவகசிந்தாமணி, ௪௮௬.) இவர், 'கானல்வரியில் விரியக்கூறுதம்' (பக். ௮௮, ௧௦௦.) என்றும், 'முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறி னும்' (பக். ௨௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருத்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்தக்கூறுதம்' (பக். ௧௧௬.) என்றும், 'கட்டுரைகாதைபுள் விரியக்கூறுவாம்' (பக். ௨௩௭.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை செய்யவெண்ணியிருத்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

**இத்த நூலாலும் உரைகளாலும் தேரித்த
ஆசார் பெயர் முதலியன:—**

(க) அரசர் :—அநாகுலன், அவந்திராட்டரசன், அழும்பில்வேன், இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டிபர், கடுங்கோன், கயலாகு, கரிசால்வளவன், கருகாடர், கலிங்கர், கன்னர், கணகன், காய்சினசமுதி, கொங்கணர், கொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன், சிலேதன், சோலாதன், தனுத்தரன், தொண்டிபேரர், பழையன், பெருகத்திள்ளி, பைரவன், மகதகாட்டரசன், மாநீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன், மாந்தாஞ்சேலிரும்பொறை, மாணுவவேந்தர், முசுஞத்தன், யவனர், வச்சிராட்டரசன், வசு, விசயன், விசித்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

அரசர் பெயர் முதலியன.

21

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குன்றீர்க்குற்றம், குணகாராநாடு, குமரிநாடு, குறும்பிணநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோனூர், தெங்கநாடு, தென்பாவி, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பாலைநாடு, மகதநாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்குற்றம், முன்பாலைநாடு, வச்சிரநாடு.

(ஊ) ஊர்கள் :—அவந்தி, இரம்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிசுபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோனூர், கொடும்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால், தலைச்செங்காடு, திருவந்தப்புரம், திருவரங்கம், தொண்டி, செங்குளம், கோரிவாயில், பறைபூர், புகார, மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, விவலூர்.

(ச) மலைகள்:—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக்கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெருமலை, பொதியில், மேரு, வெங்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள்:—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோணை, தொழுகை, பஃதுளி, போரூறு, பொருகை, வையை.

(சு) பொய்கைகள்:—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசாவணம்.

சோமகுண்டம்,

(எ) கோயில்கோண்ட தெய்வங்கள் :—அருகன், அறுமுகன், இரத்திரன், ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாசம், சக்திரன், சாதத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான், சூரியன், திருமால், பஸ்தேவன், புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

(அ) புலவர் :—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருந்தை பூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இறையனார், கோந்தையார், சிகண்டியார், சிறு பாண்டாரங்கனார், செயிற்றியனார், துவரைக்கோமான், தொல்காப்பியனார், நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பரதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார், மதுரைக்கூலவானிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாதனார், முருகி பூர்முடிநாகராபர், யாமளேந்திரர், வெள்ளூர்க்காப்பியனார்.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க.—பு க ர ி ர் க் க ர ண் ட ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும்சங்கமுகமென்னுத்
துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும்
பெரியோர்களார் சிறப்பித்துப் பாராட்டி யிகப் புழைப்படுவதுமாகிய கா
விரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்தவருகையில்,
இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியொன்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்
குலத்திலுதித்தோருகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு
அக்களில் அம்மாபிலுதித்த மாசாய்கன் யகன் கண்ணகியை மிக்கசிறப்
புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்த
கலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் காட்களில் ஒருகான்,
அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமான்க்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்
ணகியும் இவ்வாழ்க்கையைச் செவ்விதாகடத்திக் கைதேர்த்த உயர்ச்சி
பெற்ற விளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மானியையில் இல்
லறங்கடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்க்கையும்
நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு
அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அகதணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்த்தல்
முதலியவற்றைச்செய்த இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவனுமாகிய மாதலியென்றும் கரடக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் காந்தோறங்கொடுத்த அவனோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினான். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருகதி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தான்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அக்கரத்தில் இத்திணுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடியில் அக்கரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதலியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவள்கையிலிருந்த கீணையவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ் கீணையவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிருத்தமையின் மாதலி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப் புலந்து அவள்கையிலுள்ள கீணையவாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாக இருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ் கீணைய வாசித்தான்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் முனம்மைத்து அவன் பாடினாளென்றெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் கிழறுப்புற்று அவனோடு அளவளாவாமல் தன் வீட்டையடைந்து, தேவந்தி

சிலப்பதிக

காக்கதைச்சுருக்கம்.

பென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு, அவளுடன் பன்னிபறையிற்புகுந்து அவன்மேலிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுத்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டி, பொழுதும் பாத்மையோடுமருவி ஒழுங்குகாரணத்தால் மூன்றோத்தேடிவைத்த பொருட்டுவியல்களையெல்லாம் தொலைத்த வறமையடைத்தேன்; அஃது எனக்கு மிக்க காரணத்தைத்தருகின்றது' என்றசொன்னான். அதனைக்கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவன் தளர்த்துசொன்னானென்றுகருதி, 'அடியேனிடத்தா இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னான்; அவன், 'மதுரையையடைந்த இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு விவாபாரஞ் செய்துமிக்கபொருள்தேடித்தற்கெண்ணினேன்; நீயும்உன்வாவேண்டும்' என்றான்; அவளும் உடன்பட, கோவலன் அன்றிரவுக்கடையாமத்திற் கண்ணகியை அழைத்தாக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டிக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையையடைந்த அதில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஆருகதசமயத் தவமுதியோளாகிய கவுத்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்க்கப்பால் அறதற்கெள்வினைக் கேட்டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்றசொல்லியஅவளோடும்வழிக்கொண்டு அரங்கமடைத்து அஞ்சுவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்த ஒருபொழிவிலிருத்தான்; அப்பொழுது அஞ்சுவந்த கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப் பேசிய ஒருபாத்மையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுத்தி கரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறுணமையறிந்து இரங்கிய கோவலன் கண்ணகியிவர்கள் வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தான். பின்புமுவரும் உறையூரையடைத்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

இடைத்தவர்கள் அன்று அங்ககிர்த்தங்கி மதகாட்காலைப் புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓர்த்தனனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒரு காட்காலைப்பிற்கோவலன், கவுத்தியையும்கண்ணியையும் ஓரிடத்தில் வைத்தலிட்டுக் காலைக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு பொய்கையைபடைத்து நிற்கையில், தன் பிரிவாற்றாது வருத்திய மாதலிபாலனுப்பப்பட்டு அவனோட்புடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அத்தனாக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தாய் தந்தை முதலியோரும் மாதலியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிகவருத்தமுற்றுத் தான்புறப்பட்ட தற்குக்காரணங்களையும் தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப் பாதுகாத்துவரும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுத்தியையும் கண்ணியையும்படைத்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற் சத்தித்த பாணர்களுடன் அளவளாவி அவர்கனால் வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய்வலையபாற்றையடைந்து அதனைத் தொழுது புனைபேறி அக்கரை சென்று மதுரையின் மதிப்புறத்தநாகிய முனிவர் இருக்கையில் தங்கினான்.

மந்தைகாட்காலையிலெழுந்து கவுத்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு போற்ற துன்பங்களைச் சொல்லி வருத்திப் பின்பு அவன் தேற்றத்தேறிக் கண்ணியை அவன்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் வடனிகஞ்செய்தற்றிய

இடமறிதற்பொருட்டு மதராசகரத்தின் உள்ளேசென்று அதன்வளங்களை
 பெல்லாங்கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைத்து அங்கேச்செற்புமுதலியவற்
 றைச் சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது எட்பாளனாகிய மாடலென்னு
 மத்தனாரோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது கவுந்தி,
 அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது எல்லொ
 முக்கத்தையோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்க
 லாம்' என்று கிச்சவித்த அவையழைத்துக் கண்ணிவின்கற்புமேம்பாட்டை
 யும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும்
 அடைக்கலப்பொருளைப்பாதுகாத்தோர் அடையும்பயிையும் அவட்கு வின்கச்
 சொல்லிக் கண்ணியை அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவள்மகிழ்ச்சிபுடன் ஏற்று
 விடைபெற்றுக் கண்ணியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடி
 விலிருக்கும் தன்வீட்டையடைத்து அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றிலையட
 வித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயைஎன்பவளைக் கண்ணிக்குத் துணை
 பாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்து
 கொடுப்பக் கண்ணி அவற்றைச் செவ்விறாகச்சமைத்து முறைப்படியுண்பிக்
 கக் கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணியை அருகழைத்து அணைத்து, 'நீ
 இந்தப்பாலைவழியில் வந்ததை எண்ணி எம் தாய்தந்தையர் என்ன
 துன்பமுற்றுகளோ! மிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த எாம் இந்
 தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? கனவாயின், இதற்
 குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றமறித்தி
 லேன்; வீணரோடும் விடரோடுக்கூடிப் பிறரைப் புறக்கூறுங் கூட்டத்
 திற்புகுத்த எல்லொழுக்கத்தைத்தறந்த மகாபாலியாகிய எனக்கு இனித்
 தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமை? இருமுதுருவார்க்கும் ஏவல்செய்தலையொ
 ழித்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று
 சிறிதுமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறாகி, 'சுந்தரமுதலியவற்றைநீக்கி
 ஈணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருத்தனையாகக்கொண்டு என்னோடு
 வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புண்பூங் கோ
 தாய், காணின் பாவாய் நீணில் விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின்
 செல்வீ! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரை
 வில் விழுவருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழிவாயாக'
 என்றசொல்லி, ஒருசிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியே யிருத்தலைக்
 கண்டு மனம்பெதும்புதலர்லே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள்கண்டால்
 வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீக்கிப் பிரிக்ஞ்செய்தாள்.

லாத மனமுடைபவனுய் சென்று எதிர்ப்பட்ட துர்நிமித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புருத்த எதிரே னுறு பொற்கொல்லப் பின்னேவர முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனாற்பெயர்பெற்றான்' என்றெண்ணி அவனருகிற்சென்று, 'அரசன்மேலியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விசு மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான் வல்லனாதலைக் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினான். அவன்பார்த்த, 'இதனை அரசனுக்கு யான்றெரிவித்துவருமனவும் என்வீட்டிற்கு அபலநாகிப இவ்விடத்தே நீர் இரும்' என்று ஓரிடத்தைக் காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல் னன் முன்பு அரசன்மகையியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றைவஞ்சித்தத் திருடித் கொண்டுவருதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்தக்கவர்த்தகொண்ட சிலம்பு

செய்ப்புறொரக

கதைச்சுருக்கம்:

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்பெய்தற்கு முன்னமே
 அதனோடு ஒத்த சிலம்பைப்பொணர்ந்த இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும்
 ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்து, தன் மனைவியின்
 ஊடல்தீர்த்தற்பொருட்டுத் தன்கோயிலுக்கு அவன்கோயிலுக்கோக்கிக் காம
 பாவசனாய்ச்செல்லும் பாண்டியன்செய்க்கெழுதியனைக்கண்டு வணங்கித்தி
 த்து, 'கன்னக்கோல் முதலியன இல்லாயலே கோயிற்கண் இருந்த சிலம்பைத்
 திருடியவன் அடியேனுடைய சிறியகுடிவிற்புறத்தே அச்சிலம்போடு வந்தி
 ருக்கிறான்' என்றுசொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களைப்பழைத்து,
 'என்மனைவியின்சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவ
 னைக்கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்றுசொல்லக்கருதிய
 வன், வினைபலிக்குக்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைப்
 கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளைபிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம்
 பலித்ததென்று மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனைப்படைத்து
 அவனை நோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாத் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்'
 என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு
 அவன் கள்வனல்லவென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவ
 னைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுதூல்களிலுள்ளஒதுக்கியபெல்
 லாம் அவர்களுக்கு ஏடுத்துக்காட்டினன்; அப்பொழுது அவர்
 களுள் கொலைபஞ்சாடுருவன் விரைகதுசென்று அறிவின்மையினாற் கோவல
 னைத் தன் கைவாளரால் வெட்டியிழத்தினான்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்கள் உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திரு மானில்குறித்துக் குரவைக்கூதது ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீரா மிதம்பொருட்டு வைகையயாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, சிலம்புதிருடி யவனென்று துணித்து கோவலனை அரசனேவலானர் கொன்ற செய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பரதபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும் அவனுடன் இறத்தற்குத் துணிந்து இடைச்சியர்மத்தியில்நின்று சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை விராவில் தீபுண்ணும்' என்று அசீரியாகக் கூறினன். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டாரங்கடங்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளிகளோடுகூடப் பலவாறுபுலம்பி, 'என்கணவனை மூன் போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்ணங்கேளு யின், என்னை இகழுவின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டுசென்று வெட் டிண்டுவிடத்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தை அடைந்து அவனை மூன்னிலைப்படுத்திப்பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம் பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்தான்று மதி போன்றமுகம் வாடியதேயென்றசொல்லிக் கையாலே அவன்கண்ணீரை மாற்ற, அவன் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுக்கைகளாலும் பூண்டு பணிந்தான்; உடனே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்றுசொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுதற்குத் தேவர்களோடுகூடிச் சென்றாள்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன்செய்திருப்பெயர்மனைவி, திக்களுக் கன்பலவந்தைக்கண்டு அவற்றைத் தன்கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருத் தான்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணிபாதவளைய அரண்மனைவாயிலில்

அடைந்த வாயிலோனால் தன்வாயை அரசனுக்கு அறிவித்து; அவன் அனுமதிப்
 படி அவன் முன்சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும்;
 ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவா
 கச் சொல்லிக் கோவலன் கன்வனல்லனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன்
 சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றான்; அவன், தன்தேவசிலம்பின்
 பரல்முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்தசிலம்
 பை வருகித்தாயைப்ப, கண்ணி அதனையுடைத்தான்; உடைக்கவே அதனினின்
 தும்மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன் கடுமையாகி, 'இழிந்த பொற்
 கொல்லன் சொல்லிக் கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய காஞ்சு அரசன் !
 காஞ்சு அரசன் !! ஐயோ ! மிகப்புக்கழ்பெற்ற இந்த அருமந்தருலம் என்னுந்
 பழியடைத்ததே! என் ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுக்
 குக்கித்தமயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்தில்கீழ்க்குந் துறந்தான்; அதனையறியாத
 அவன்மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டிமென்று கண்ணியின் பாதத்தில்கீழ்க்
 தான்; வீழவே கண்ணி, 'மான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்
 ஐயா அழித்துவிடுவேன்பார்' என்று சபதம்செய்த தனது இடக்கொங்கையை
 வலக்கையால் திருகியெடுத்த அதனை அக்கரத்தின்கீழ் எறிந்தான்; எறியவே
 அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோய்வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழை
 செய்தகாளில் இவ்ஐயா எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றதுனென்;
 இப்பொழுது யாரையழித்தல்வேண்டும்?' என்று கேட்ப, அவன், "பார்ப்பாரா
 வேள் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், முத்தோர் குழவி பெறுமிவரைக் கைவிட்
 டித், தீத்திரத்தார் பக்கமே சேர்க்" என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அக்கரில்
 அவன் சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அக்கரரைக்காக்
 கும் வருணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அக்கரத்தள்ள இடங்
 கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின்
 அநிதேவதை கண்ணிபால்வந்து நின்று அவளைநோக்கி, "யான் இக்கரின்
 தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீ கேட்பாயாக;
 இக்கரத்து முன்பிருத்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்
 கோன்மையுடையாரல்லர்; இக்கெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும்
 இதுவந்தவாலாரைச் சொல்லுவேன்; முன்பு கலிக்காட்டியுள்ள சிங்கபுரத்
 தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்
 முட்பகை கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொ
 முது சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்புந்
 கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வயதிகளை அக்கரத்தரசனிடம் தொழில்
 செய்துகொண்டிருந்தார்; பாசுனென்பவன் அவன்

வென்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொடுசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மணியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்த தயாமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கணவனைச் சேர்த்தப்பொருட்டித் தன்னுடைய உயிரை விடுதற்கு நினைத்தவள், 'எமக்குத்தன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டி மறந்தாள்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப் பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்! நீ இம்மைக்குப் பதினான்காவதுதினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடையகணவனைக்கண்டுசேர்வை' என்றுசொல்லி அவனைத்தேற்றிச்செல்ல, கண்ணகி மதுரையை நீங்கி கலையக்கரைவழியே மேற்றிசை கொக்கிச்சென்று மலைநாட்டைத்த அநிலுள்ள நிருச்செங்குன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலினின்று பதினான்காவதுதினத்தின்பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவழி.

சிஸ்ப்ப்திகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

27

வத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் ஏறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவர்க்கமடைந்தாள்.

விமனைத்தின்மேல்

[க.—வஞ்சிக்காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போகக் கண்ட வேட்டுமகளிரும் வேட்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்த தமது குறிச்சிபிற்கண்ணகி பொருட்டு ஒருராவைக்கூடத் தடப்பித்தார்கள்; பின்பு அவ்வேடர்கள், அந்த அதிசயத்தைத் தம்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக்கைப்பொருள் கணையும் கைக்கொண்டு சென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனதுதேவியேன் மானோமும் தம்பி இளங்கோவழிகளோமும் புதப்பட்டு கால்வகைத்தாணையும் சூழவந்த போர்தங்கரையிலுள்ள மணற்குவியினிக்கும் சேன்செங்குட்டுவனைக்கண்டுவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன் அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால் நடத்தவந்தவற்றையும் மதுரைக்கர்த்தெய்வம் முன்வந்த சொல்லியதையும் அவர்களுக்கு விரித்துச்சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இடந்ததற்கு இரங்கித் தன்தேவியின் வேண்டி கோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கு எண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்த்தப்பொருட்டு மந்திரிகளோமும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்த்தார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டவனாதலால், அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள்முடியில் ஆச்சிலையைபேற்றிக் கொண்டு வருவேனென்று சபதம்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புதப்பட்டு நீலகிரியையடைந்த அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும் வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசிரியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்த தனது கட்டாசாரிய கள்வர்கள் கொணர்த்துவைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திற்கு வந்த அங்கே போர்செய்தற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்தனையாகவந்த உத்தான் முதலிய அரசரையும் வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப் பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதனைக் கனகவிசயர் முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து அதன் தென்கரை சேர்ந்த சேனையோடுத்தங்கி அங்குக்கங்கையாடிவந்த மாடலனுற் கோவலன்வரலாறு முதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையுமறிந்த அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஐம்பதுதுலாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச்

முன்கூறுகரும பாண்டியனுக்கும காடழிவருமபடி நலனமுதலிய ஒற்றர்
கணையனுப்பிலீட்டுச் சேனைபுடன் புதப்பட்டு இடையிலுள்ள வளங்களைபெல்
லாம் பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிகரமடைத்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அள
வளாலி மகிழ்வுற்றிருத்தான்; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், முன்பு அனுப்
பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தொல்லியடைத்து மாறுவேடம்
பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்ததைச்
சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்த்தசொன்னார்கள்' என்றுசொல்லக்கேட்டு
யிருத்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருத்த மாடலன், 'நீ கோபத்தனிக;
இளமை யாக்கை செல்வமுதலியவை நிலையா; நல்லபத்ததைபடைவிக்
கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்வேண்டும்' என்ற பல ஏதக்கள்முகமாக

28 சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

எடுத்துச் சொல்லக்கேட்டு அக்கோபத்தணிந்து, அம்மாடலன்

வண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவ
 ரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை
 உபகரிக்கும்படி வில்லவன் கொதைக்குச் சொல்லி ஆன்றோர்பலருடன் சென்று
 சிறந்த கம்யியர்களாற் செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்
 பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டை
 பண்ணி விதிப்படி நித்தியபூசைமுதலியவற்றை நடத்துமாபடி கட்டளை
 யிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, மூன்றாம், கோவலன்
 கொலைபுண்டது முதலியவற்றை மாடலனாக்கேட்ட தேவந்தியும் கண்
 ணகியின் செவ்வித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி
 னின்று நீங்கி மதுரையைடைந்து அங்கே கண்ணகியைக் காணாமல் மாதரி
 மகள் ஐயையைக் கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியே
 சென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகி கோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்
 டிவளைக்கண்டு தங்களை இவ்வாறென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றா
 மையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது கண்ணகி தெய்வவடிவத்
 தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டிவனுக்குக்காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்;
 பின்பு மாதவிமகளாகிய மணிமேகலையின் துறவைத்தேவந்தி சொல்லக்
 கேட்ட செங்குட்டிவன், அவன்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின்
 கட்டளையால் மாடலன் தங்கையிலுள்ள கமண்டலனை அங்கு வந்திருந்த
 மூன்று இளம்பெண்களமீதும் தெளிப்ப உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்
 புலம்பிய அம்புவனையும் கண்ணகி நன்றாய் கோவலன் நன்றாய் மாதரி என்னும்
 மூவருடைய பிறப்பினாக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறு பிறத்தற்குக் கார
 ணத்தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசை
 செய்யும்படி தேவந்திக்குச் சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்
 வந்து வணங்கி நின்றாள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மளாவனேந்தரும்
 இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளை நோக்கி, 'இச்
 செங்குட்டிவனைப்போல எவ்வாறுடையநாட்டில் யாங்கள் உனக்குச் செய்யும்
 பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள் செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த
 திப்ப, 'நீங்கள் விரும்பியபடியே வரத்தக்கதென்' என்று அப்பொழுது ஒரு குரல
 உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டிவனும் மற்றையார்களும் மிகு
 த்தசந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு, செங்குட்டிவன் மாடலனோடு யாக
 சாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இரங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்
 கோயிலுக்குச் சென்றாள்; அவருக்கு முன்பு பத்தினிக்கடவுள் தேவந்திமேற்
 ருன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலத்தொடங்கிப் பாண்டி நாட்டில்
மழை இல்லாதுபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரிந்து
கொற்கை நகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்செழியன் பத்தினிகடவுளுக்கு
ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழா
வெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது. முற்கூறிய வறுமையும்
நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரசரும், இலங்
காபுரத்தரசனாகிய கயவரதும், சேழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனா
கிய பெருநற்கள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை
விழாமுதலியவற்றைச்செய்துவழிபட அவர் நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

கணபதி துணை.

சிலப்பதிகார

மூலமும்

அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

ப தி க ம்.

* குணவாயிற் கோட்டத் தாசுதுறத் திருந்த
குடக்கோச் சேர லினங்கோ வடிக்கூத்

குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்

* பொலம்பூ வேங்கை நலங்கினர் கொழுநிழ

⑥ லொருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக்

கமர்த் கரசன் றமர்வத் தீண்டியவன்

காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவனொடெங்

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கரும்பு மிளநீருங் கட்டிக் கனியும்

விரும்பும் விநாயகனை வேண்டி—யரும்பவிழ்தார்ச்

சேமாய் * செய்த சிலப்பதிகா தக்கதைபைச்

சாறமாய் நாவே தரி.

க. குணவாயிற் கோட்டம் - திருக்குணவாயிற் கோயில்.

உ. சேரலென்றது செங்குட்டுவனை. சேரற்கு இனங்கோவாடிய

அடிக னென்க. இனங்கோவடிகள் தாம் துறத்திருந்து இக்காலியஞ்
செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கன் னின்ற (எ) காட்டி.

* இப்பெயர், மென்ருடர்குற்றியதுகரம் இயல்புணர்த்துக்கன் திரித்தவரு
மென்பதற்கு மெற்கோச்; (தொல்காப்பியம், குற்றியல், கு. க-த.)

* இத்தொடர் இவ்வெழுத்துகளில் அரும்பதவுணாவாசிரியர்என்க டாடம்
வேறாகவும் அடியார்க்குதலவர்கொண்ட டாடம் வேறாகவுமுள்ள; பதிப்பிக்கப்பெற்
வள்ள தனிமுலப்பருநிகர் அடியார்க்குதலவர்கொண்ட டாடத்திற்கு ஏற்றவை.

* 'பொயம்பூ.....தீயென' - நித்தப்பகுதி புதுமைபெள்ளும்
 டிற்ரு மேற்கோள்; (தொல். மெய். கு. எ - நினை.)

மெய்ப்பாட்

(பீதநிபேதம்) * 'சொன்ன சிலப்பதிகா சக்ஷியை'

உ

சிலப்பதிகாரம்

- கட்புலங் காண விட்புலம் போய
 திறம்பூது * போலுமே தந்ந்தரு னீயென
 ௧0 வவனுழை யிருந்த தண்டமிழர் சாத்தன்
 † யானற் குவனது பட்டதென் றுரைப்போ
 னூங் கண்ணிச் சோழன் மூதூர்
 போரச் சிறப்பிற் புகார்நக ரத்துக்
 கோவல னென்பானோர் வாணிக னவ்வுர்
 ௧௧ நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ
 டாடிய கொள்கைய் னரும்பொருள் கேடுறக்
 கண்ணகி யென்பான் மனைவி யவன்காற்
 பண்ணமை ‡ சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி
 பாடல்கால் சிறப்பிற் பாண்டியன் பெருஞ்சர்
 ௧2 பாட மதுரை புருந்தன னதுகொண்டு
 மன்பெரும் பிழிகை மறுகிற் சொல்லோன்
 பொன்செய் கொல்லன் தன்னைக் காட்டக்
 கொப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்
 பியாப்புற வில்லிங் கிருக்கென் றேகிப்

உ.பி பண்டுதான் கொண்ட சில்லிச் சிலம்பினைக்
கண்டனன் பிறனோர் கள்வன் கையென்
கிணைவினை கால மாதின் யாவதுஞ்
கிணையல் வெம்பன் நெறா னாகிக்
கன்றிய காவலர்க் கூடயக் கள்வனைக்

ந.0 கொன்றச் சிலம்பு கொண்க வீங்கெனக்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மீனை
நிலைக்களங் காணு னெடுங்கணி நீ நுகுத்துப்

அ. கட்புலம் - கண்ணென்கின்ற புலம். விட்புலம் -

கண்ணென்கின்ற

க.க. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை.

[இடம்.

க.ந. நாடகமேத்துநாடகக்கணிகை - நாடகத்தின் ஆழச்

சிறப்பிக்குங்

க.க. ஆழம் கொள்ளுகியின் - இவன் ஆழம் கோட்பாட்டால்.

[கணிசக.

உ.0. புகுந்தனன் - புகுந்தனனாய். உ.க. பீழை - வணிகர்தெரு.

உ.ச. யாப்புறவில்லை - பொருத்தமில்லை.

உ.ந. பண்டுதான் கொண்ட - முன்புதான் களவிற்கொண்ட.

உ.க. கன்றிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர்.

[நீருகுத்து.

ந.உ. நிலைக்களம் - நிலையிடம். நெடுங்கணி நுகுத்து

- நெடுங்கண்குத்து (பி - ம்) * 'போதுமத்தருக்' + 'பாணநிகுணிது' ?

'பொதிலம்பு' & 'கருமபு' பதி க ம்.

- பத்தினி யாகலிற் பாண்டியன் கேடுற
முத்தார மார்பின் முலைமுதல் திருவி
- ௩௫ 10 சிலைசெழு கட னீனெரி யூட்டிய
பலப்புதல் பத்தினி யாகு மிலனென
கினைகிளை கால மென்றீ ரியாதவர்
கினைகிளை வென்ன விறலைய் மேட்டி
பதிராக சிறப்பின் மதுரை முதல்க்
- ௩௬ கொன்றைபஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில்
வெள்ளியம் பலத்து கன்னியுட் டிடந்தே
னாளு குற்ற விரபத் தினி முன்
மதுரைத் தெய்வம் வசக தோன்றக்
கொதியுழற் சிற்றங் கொண்காரின் கிளைத்தோய்
- ௩௭ 1 புதிதிலினை துங்கட்கு முடிந்த தாகலின்
முத்தார பிறப்பிற் றாபதொடி கண்ணொடு
சிங்க வண்புகழ்ச் சிங்க புத்தக
சங்கம னென்னும் வானிகன் மனைவி
யிட்ட ஈரங் கட்டிய தாகலின்
- ௩௮ யாறொலி கூந்தலின் மணமகன் றன்றி
யீழை நானகத் தெல்லி நீங்கி
வானொர் தங்கன் 1 வடிவி னல்லதை
யீழை வடிவிற காண்ட சில்லெனக்

௩௩. பத்தினியாகலின் - துத்தகர். புதித்தலும் வண்ணாதலின்.

௩௪. முலைமுதல் - முலைவிடம்.

கக. பலப்பதம் பத்தினி. ஈசும் இவனென்று சாத்தன்கொல்ல.

கக. அதிராச் சி, பபு = பனகலரால் அதிர்ச்சியில்லாத சிறப்பு.

சர. கொன்றையஞ்சுடைமுடி. ஆகுபொர்.

சர = சக. (பாடபேதம்:) 'மன்றப் பெ'தியில் வெள்ளி ம்பலம்' -

மன்றத் தின்கட் பொதியிலாகிய வெள்ளி ம்பலம்.

சக. கீரபத்தினி - சீறிடகற்புடைபான்.

சக. பைந்தொடி, முன்னிலப்பெயர். சக. சிங்காமை -

சுருங்காமை.

சக - க. கணவனொடு கட்டியதென்க. ஸூ. கூந்தல் - கூந்தல்.

சூ. ஈரோர் - இவ்வுலகத்தின்மக்கள். காண்டல் இல்லென -
வில்லெனென்று சொல்ல.

காண்ட

'திரு பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும் பொருளிற்கு மேற்கோள்:
(தொல். பொருளியல், கு. கக - த.)

(பி - ம்.) * 'திருவிரு' † 'முதுவிரு' ‡ 'வழிவிருவதை'.

சு

சிலப்பதிகாரம்

கோட்டியில் கட்டுரை கேட்டனன் பானென
வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்குற் றுவதுஉ
முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தது
'முழவினை யுருத்தவன் தூட்டு மென்பதுஉஞ்
சுழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
சிலப்பதி காற மென்னும் பெயர்

கடு னுட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுளை
முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
தடிசு னீதே யருளுகென் றுற்கவர்
மங்கல வாழ்த்துப் பாடலுங் குரவர்
மணையறம் படுத்த காதையு நடனின்

கடு மங்கை மாதவி * யாங்கேற்று காதையு
மந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையு
யிர்திர விழலு றெடுத்த காதையுங்
* கடலாடு காதையுங்

மடலவிழ், காணல் வரியும் வேனில்வர் திறுத்தென

எடு மாதவி யிரங்கிய காதையுந் தீதுடைந்
கனாத்திற முறைத்த காதையுங் வினாத்திறத்த
நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையுங்
வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர் கோதையொடு
புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை

எடு யூர்காண் காதையுஞ் சிங் காணங்கை
யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக் காதையு

திரு. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழமைந்த பத்தினியை.

[பட்டுவந்து.

திரு. ஊழ் வினை - முறைமைபாடிய பழவினை. உருத்துவந்து -

வெளிப்

திரு. சூழ்வினை - சூழ்ந்த சிற்பத்தொழில்.

கூ. பாட்டுடைச் செய்யுள் - உருவாகிய: பாட்டுக்களையுடைய

காவியம்.

கக. முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது - புகாரினும்

மதரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்தலான் மூவர்க்குமுரியது.

[அக அவனுக்கு.

கஉ.

கக.

அழகனென்றது இளங்கோவழகின். என்றாற்கு - என்று சொன்ன
மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. கக. மடல் - பூ.

கக. வினாந் திறத்த - கடிந்தியழகன் வினாவியதிறத்தையுடைய.

கக. தோடி அலர்.

¹ 'ஒளிப்பின மூழ்வின பூட்டாது கழியாத' (இறை. கு. உ - உரை) என்பது
இவ்வழகன் ஒப்புதோக்கற்பாவது.

(பி - ம்.) * 'அசங்கேதத்துக்காவது.' † 'கடனாட்டுக்காவது.'

ப தி க ம்.

இ

மாய்ச்சியர் குரவையுந் தீத்திறம் கேட்ட

துன்ப மாலையு * நண்பக னடுங்கிய

வூர்க்கும் வரியுஞ் சிர்சால் வேந்தனொடு

அந் வழக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலையு

மழற்படு காதையு மருந்தெய்வந் தோன்றிக்

கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்

குன்றக் குரவையு மென்றிவை யனைத்துடன்

காட்சி கால்கோ ணிர்ப்படை நடுகல்

அஃ வாழ்த்து வாந்தரு காதையொ
 டுவ்வா னைந்து
 முரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு
 ளுரைசா லடிக ளாருள் மதுரைத்
 கூல வாணிகள் சாத்தன் தேட்டன்
 ௧௦ இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் ம. 1 பென்.

எ. அ. நண்பகல் சிவந்திய - நண்ணி நண்பகற்கண்ணே சிவந்திய.
 அ. உ. கட்டுதல் - வினங்கச் சொல்லுதல்.

[வை.

அ. உ. - கூ. மட்டலர் கோதைதார் குன்றங்குரவை
 அ. எ. பாட்டிம் உடையும்க ளைத்துவந்த காவியம்.

குறத்தியாடடிபுர

1 வஞ்சிமுதல் 11 ணிமண்டபத்தினுடத் தந்தையோடருந்தறி அரசு
 லீற்றிருக்குத் திருப்பொறியுண்டென்று ஒரு நிமித்திகன் சொல்ல, முன்னோ
 னாக. செங்குட்பிவனிருப்ப இவ்வாறு முறைபிறழ்க் கூறியது பொழுது குண
 வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறத்திருத்த இளங்கோவடிகளுக்குத்
 கண்ணகி வானவர்போற்றத் தன் கணவனோடுகூடியதாகுண்டு செங்குட்பிவ
 னுக்குரைத்த குதவரவந்து, 'எல்லாமறிந்தோய்! இதனை அறிந்தருள்' என்று
 கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்பிவனைக்கண்டு போந்து அடிகளுமுது வந்த சாத்
 தன் அதுபட்டவாறெல்லாவ் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு
 அறங்கூற்றென்பதூஉம், பத்தினிமகனிர் * பெட்டெனப்பெய்யுமழை யென்ப
 தூஉம், ஊழ்வினை உருத்தவந்து ஊட்டுமென்பதூஉம் இக்கதைபகத்து உண்
 மையின், அதனை யாம் ஒருசெய்யுளாகச் செய்வோமென்று இளங்கோவழகன்
 கூற, மூவேந்தர்காட்டினும் நிகழ்ந்தக்கதைபாகலான் டனை இருவேந்தரியல்பும்
 வேத்தியலும் பொதுவியலும் 'எல்லாமுணர்ந்த சீரே அருளவேண்டும்' என்று
 சாத்தன்சொல்ல; இம்முப்பதுவகைத்தாடிய செய்யுனை இளங்கோவடிக
 ளருளக் கூலவானிகள் சாத்தன் கேட்டனனென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், ௧௦ - ஆம் காதை, ௧௪௧ - ௫. ஆம் அடிகள் முதலிலுபதற்பட்டார்க்க.

2 "தெய்வத் தொழாஅக் கொழுநற் பெருமுதெழுவாக்
 பெப்பெனப் பெய்யு மழை."—(திருக்குறள், ௫௫.)
 (பி - ம்.) * 'தன்புலம்'.

சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாருரை.

உரைப்பாயிரம்.

குணவாயில்.....1 வாழ்வீர்க்கென.

இவ்வியலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள் அடிகள் செய்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ் நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர் கூறிய நூல்கள் நிரம்பா இலக்கணத்தனவாதலானும்

அந்நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற் செய்யுளியலின்

கண்ணே ஆசிரியர் பாவும் இனமுமென * நான்கினீக்கியபாவினைத் தொகைவரையறையான் இாண்டென அடக்கியும், விரிவரையறை யான் ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற்கூறுக

வென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய + எட்டுவனப்படும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கு இலக்கணமென்றுகூறியவர், 'இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும், பார்த மொழியா னடிநிமிர்ந் தொழுகினும்" என்பதனால், குவிந்து மெல்லென்றசொல்லானும் பார்து வல்லென்ற சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பப்பப வீடென்னும் விழுமிய பொருள்பயப்ப ஒருகதை மேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தானும் வெண்பா வெண்கலிப்பாவானும் மற்றும் இன்றோரன்ன செய்யுட்க ளானும் கூறுகவென்றமையான், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறிய * தொடர்நிலையென அணர்க.

முத்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும் வடமொழிப்பெயரின்றே
 னும் ஆசிரியர், * “வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ, யெழுத்
 தொடு புணர்ந்த சொல்லா சும்மே” என்றார், ‘ஆகும்மே’ என்ற
 இலேசினான் உய்த்துணரற்பாலதனை மாணுக்கன் ஐயந்தீர்தற்கன்றே
 பின்னும் * “சிதைந்தன வரினு மிணைந்தன வரையார்” என்றாரெனக்
 கொள்க. அன்றியும் பெரியதனைப் பெருங்காப்பியமென்றேகூறி

¹ “யாழ்வீரீக்கென” என்பது இத்தாலின் இலத்தீக்கென்னது.

² தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. உகக.

³ தச்சிஞார்க்கினியர் இந்நூலைத் தொன்மையென்பர்; (தொல். செய். கு. உகஎ.)

⁴ தொல்காப்பியம், எச்சுலியல், கு. இ.

⁵ “ ” “ ” க.

(பி - ம்.) * ‘நான்கிளக்கியப்பாவினை.’ † ‘எட்டுத்தொடர்.’

உரைப்பாயிரம்.

‘எ

மறுக்கவேண்டுதலானும், சான்றோர் செய்யுட்களிலும், ¹
 “கூத்திய நிருக்கையுஞ் சுற்றிய தாகக், காப்பிய வரசனைக்
 கலந்தவை சொல்லி” என இரண்டாம் ஊழியதாகிய²
 கபாடபுரத்தின்³ இடைச்சங்கத்துத்

¹ உதையனன்கதை, ச - வத்தவகாண்டம், க - யாழ்ப்பெற்றது, சக - உ.

“தெகா வெழியம்பிவ்யு—தீரணியிவ—குவித்யு

ய—தீர்கவாடிப்பொய்யா நாம்மகாபு க்யுயவா நாரா”

என்னும் ஸ்ரீ வான்மீசமுனிவர் திருவாக்கு இங்கே அறிதற்பாலது, (இங்ஙித்தாகாண்டம், சக-ஆம் ஸர்க்கம், கக-ஆம் ஸ்லோகம்.)

இடைச்சங்கமும் மற்றை இரண்ட்சங்கங்களிலிருந்த இடமுதலியவற்றைப் பின்வரும் ஆசிரியப்பாவாறுமுணர்க:—“வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவத், தித்தான் கெல்லவி னிருத்தமிழ் பயின்ற, செந்தாப் புலவர் செய்தியின் றிரைப்பி, னுடகக்குமி மாடக் கூடலின், முன்னர்ச் சங்கக் கன்மாப் பலகைபிற், திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கூடலன், மன்றன் மரத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய், திண்டிறற் புலமைக் குண்டி கைக்குறுமுனி, புலிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப், பதமுடி நாக னிதிபின் லெழுவ, னினியர்நா னுற்று நாற்பத்தொன் பதின்ம, ரீனையர் நானுன் காயிர தூற்றெழு, நாற் பத்தொன் பதின்மர் டார்க்கிற்செத் தமிழோர், புரித்தன செய்யுட் பெரும்பரிபாடலு, முதமை யடுத்த நாரையுங் குருகுங், கத்யுறச் செய்த கவிரியா விரையு, மாங்கல ரிருத் தது மத்தொகையாகு, மீங்கிவர் தம்மை யிரீதியுடான் டியர்கள், காங்கின வழந்தமுதற் கயிங்கோ னீறு, வேங்கி லாவகை பெண்பத்தொன் பதின்மர், கவியரங் கேறினா ரெழுவ ராகு, மகத்துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம், வடுவறு காட்சி தயிவட் சங்கத், தகத் தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவ, ரிருந்தை பூசிற் கருங்கோழி மோசியா, ரென்னாப் புலமை வென்றார்க் காப்பிய, னிறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கள், நேசிகமதுரை யா சிரியன் மாறன், நவரொப் பாய துவரைக் கோமான், நேருங் கவிபுனை கீரத்தை யாரிய, ரொன்பதோ டடுத்த வைம்பதின்ம ராகுந், தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருன்னிட், டியர்மூ வாயிரத் தெழுதூற் றுவரே, வையகம் பரவச் செய்த செய்யுறு, மிருங்கல் கடித்த பெருங்கவித் தொகையொடு, குருகுவுண் டானி தெருள்வியாழ மாலை, யந்தா னிலக்கண மகத்திய மதனொடு, பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பிய, மதிநலங் கவின்ற மாபு ராணம், புதுநலங் கனித்த பூத புராணம், வல்லித் துணர்ந்த தல்விசை அணுக்கத், தாவாக் காலத் தமிழ்ப்பின் மதுபு, மூவா பிரத்தோ டெழுதூற் றியாண்டு, பரிதியு சங்க மிரீதியுடான் டியர்கள், வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விதல்கெழு, திண்டேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன், முரசுடைத் தானை மூவா வத்த, மரசுநிலை யிட்டோ ரைம்பத்தொன் பதின்ம, ரிவ்வகை யரசரிற் கவியரங் கேறின, ரைவகை யரசு

ராய்ப்படைச் சங்கம், விண்ணகம் பரவுமேதகு கீர்த்திக், கண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர
மென்ப, வருங்கடைச் சங்க மிருந்தோர் யாரெனின், சிறுமே தாவியார் செத்தம் பூதனா,
ரதியுடை யரனார் பெருங்குன் னார்கிழார், பாடல் சான்ற வினத்திரு மாறன், கடலா
சிரியர் நல்லந் தவனார், பரவுதமிழ் மதுரை மருதனின் தாக, ரவீர்களைக் காயர் நலினக்
கீரர், கீரங் கொற்றர் கிளந்தே னார்கிழா, ரோருங் கலமண னுரா சிரியர், நல்லூர்ப்
புனியங் காப்ப்பெருஞ் செத்தர், செல்லு ராசிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முசுநியா
சிரியர் தீவ கண்டனா, ரலசவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி, நாத்நலங் கனிக்குஞ் சேத்தலைச்
சாத்தர், முப்பா னுணரு முப்பிரி குடிசுழா, குருத்திர சன்மர் மருத்துவ ராகிய, நாம
நாத்நலங் தாமோ தரனார், மாதவன னாரோ டோதுமின தாகர், கடியுங் காமப் படியங்
கொற்றனா, ரகுஞ்செய னார்வாழ் பெருஞ்சுவ னருடன், புவிபுகழ் புலமைக் கவிவர்
பரண, கின்னாத் தடித்த நன்னக ரன்றியு, மொல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியத்துக்,
குலையிடை பிட்ட வீரகர்கல் லாடர், பேர்லுங் முணரு மாமூலர் தம்மொடு, விச்சை
செறிநீ தச்சென் னு யார்முதற், நெணுந் நெடுப்பச் செத்தமிழ் டகர்த்தோர், தாதுந்

அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய
நிலத்தகுதிருவிழ்ப்பான் டியனவைக்களத்து அகத்தியனாரும்,
தொல்காப்பியனாரும், இன்னுந் யூர்க்கருங்கோழிமோசியாரும்,
வேள்ளுர்க்காப்பியனாரும், சிறுபாண்ட ரங்கனாரும்,
மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், துலரைக்கோமகனும்,
கீர்த்தையாருமென்றித் + தொட க்கத்தா +
ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் னிட்ட மூலாயிரத்து
எழுநூற்றுவர்தம்மாற்பாடப்பட்ட கலியும் குருகும்
வேண்டாளியுமுதலிய ! செய்யுளிலக்கியம் ஆராய்ந்துசெய்த
உதயனன்கதையுள்ளும், * “கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ
காப்பி யக் கவிகள் காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்” எனச
சிந்தாமணி யுள்ளும், * “நாடகக் காப்பிய நன்னு னுனிப்போர்”

என மணிமேகலை

யுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கூறின மையானும், சொற்றோடாநிலை போருட்
தொடர்நிலையென்னுந் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கும் காப்பியமென்று
பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.

இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது & பெரும்பான்மையும் பல
வறுப்புந் திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதலிற் பலசெய்யுளும்
உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிப் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு இவ்வெட்டும்
அலங்காரமாகியன ; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்கும்
தொலைன்பது ஒரு சொல்லலங்காரமாகவேயுணர்க.

இனி, இதன்செய்யுள் காதையென்று வழங்குதலிற்
காதையை யுடையது காதையாமாகலின், ஆசிரியம வெண்பா
வெண்கலிப்பா

அவர்முத னுற்பத்தொன் பதின்மா, பீடுபெற வுலகிற் பாடிய செப்புன், முத்தொன் னாவிர நற்றிணை தெழுந்தொகை, யகநா னாம புறநா னாம, குறுந்தொகை சிற்றிணை பேரிணைவரியோ, டறம்புகல் பதிற்றப்பத் தைம்பதோ டிருபான், பெறும்பரி பாடலுங் குறுங்கலி னுற்றைம், பதுமுத லாகிய நவையறுங் கலை, எக்கா லத்தவர்க் ககத்திய மதனொடு, மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல காப்பிய, மென்னுந் கேள்விய ரிருந்த தாயிரத், தென்னுந் றைம்பது வருட மென்ப, விடர்ப்படா நிவர்களைச் சங்க மிரிழிய னார், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப், பெருவழுதி யீறுப் பிறங்கு டாண்டிய, தரபதிக னாகு நாற்பத்தொன் பதின்ம, ரிவருட் கவியரங்கேறினர் லுவர், புலியிற் சங்கம் புகழ்வட மதுரை, யாதிமுச் சங்கத தருத்தமிழ்க் கவரு, ரோதிய செப்பு ருலவாப் பெரும்பொருள், வானாக் கேட்குந் தோனாச் செவிக்குங், கேட்டுந் தெரியா வோட்டை தெஞ் சினுக்கு, துழையா வாதலி னுழையுலன் றன்பொழிம், விழைவார்க் குரைக்க வேண்டுவர் தெரிந்தே."—இச்செப்புன் பாண்டிதாட்டுள்ள செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவி ராயரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டுப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இவ்வகவலிலுள்ள சிலடகுதி மறுத்தற்குரியனவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள் ளைதெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

1 உதையனன்கதையென்பது பெருங்கதையென்றும், கதையென்றும் இவ்யுரை புள் மேல் எடுத்தாளப்படும்.

2 சேவகசிந்தாமணி, கடுஅரு. 3 மணிமேகலை, ௧௯ - ஆம் காதை, ௮௦.

(பி - ம்) * 'மதுரைப்பன்மாறனாகும்.' † 'தொடர்க்கத்தரான பதின்மருள்விட்ட.' ‡ 'செப்புனிலக்கியராராய்த்த.', 'செப்புனிலக்கியமாராய்த்த.' § 'பெரும்பான்மையராய்த். || இ-ர-ப-ப-ர-யி-ர-ம்.

சென்னுந் - இவற்றோடு சிறுபாண்டமயான் ஒருசார் .
 கொச்சகக்கலி : ஸங்கிலருதலானும், காண்டமெனக்
 குறிபெறுதலானும் இதனைக் கதையென்றல்
 வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று ; கதையென்பது
 பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது ; என்னை ? 1 "
 கதையெனக் கருதல் செய்யான் மெய்யெனத் தானும்

கொண்டான்” என்றமை யானும், வழக்கினுள்ளும் இஃது ஒருகதையென்பவாகலானும், “நாடகக்காப்பியம்” என்றவா னும் கதையென்பதல்லது. இனி, அது நல்ல புலவரார் பொருளொடுபுணரப் பொய்ம்மொழியால் நாட்டப்பட்டுவருவதாகலின், இஃது அவ்வாறன்றி

யோனியென்னும்
நாடகவுறுப்பும்
பொருண்மேற்

நாடகமுந்தழவி, உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதொரு சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு கிளந்து பலவினப் பட்டான் வருதலின், ஈது அன்னதன்றென்பார்க்குக் காப்பியமென்றலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ்தாலாகிய பெருளரை பெருங்குருகும் பிறவும் தேவவிருடி நாடதன்செய்த பஞ்சபாத்தியமுதலாவுள்ள தொன்னூல்க ளிறந்தன. நாடகத்தமிழ்தாலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாவுள்ள தொன் னூல்களுமிறந்தன. பின்னும் முறவல் சயந்தம் குணபூல் சேயிற்றிய மென்பனவற்றுள்ளும் ஒருசார் குத்திரங்கள்நடக்கின்ற அத்துணை யல்லது முதல் நடு இறுதி காணாமையின், அவையும் இறந்தன போலும். இறக்கவே வரும், * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற் றுட் † பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது கோட்டினதளவு பன்னிரு

சாணும், வணர்சாவு சாணும், பத்தாளவு பன்னிருசாணும், இப் பெற்றிக்கேற்ற சூனிகளும், தீவவும், உந்தியும்பெற்று ஆயிரங்கோல் தொடுத்தியல்வது; என்னை? * “ஆயிர நாய்பிறகுதியா மூரு, மேகையுறுப்பு மொப்பன கொளலே, பத்தா தளவுங் கோட்டின தளவு, மொத்த வென்ப விருமுன் நிரட்டி, வணர்சா நெழித்தென வைத்த னர் புலவர்” என இவ்வள்ளும், * “தலமுத லுழியிற் றுனவர் தருக் கறப், புலமக ளாளர் புரிநரப் பாயிம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக்கமைபேரியாழ்ச், செலவு முறை யெல்லாஞ் செய்கையிற் றெரிந்து, மற்றையாமுன் கற்றுமுறை பிழையான்” எனக் கதையிலுள்ளனக் கூறினாராகலாற் பேரியாழ் முதனிய எனவும் இறந்தனவெனக்கொள்க.

* தீவகித்தாமணி, உகத்த. * மணிமேகலை, ௧௧ - ஆம் காந்த, ௪௦.

* “ஆயிர நாய்பிறகுதியா மூரும்” என்பதமட்டும் பித்தலத்தில் ஒரு குத்திர மாகக் காணப்படுகின்றது. * பெருங்கதை, யாழ்பெற்றது, ௧௧ - ௧௨.

(பி - ம்.) * ‘அருங்கலம்’ † ‘பெருங்காப்பியம்’

௨

௧௦

சிலப்பதிகாரம்

இனித். தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்ட மாணுக்கர் பன்னிருவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச்சங்கத்து அனாகுலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன் தேரோடு விசம்புசெல் வோன் திலோத்தமையென்னும் தெய்வமகளைக்கண்டு தேரிற் கூடின விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் * சரியாநிற்கத் தோன் நினைமையிற்

சாரதாமாணேன அப்பெயர்பெற்றகுமரன் இசையறிதற்
 குச்செய்த இசைநுணுக்கமும், பாரசவமுனிவரில்
 யாமளேத்திரர் செய்த இத்திரகாளியமும், அறிவனாச்செய்த
 பஞ்சமரபும், சூதிவாய்வார் செய்த பரதசேனாபதீயமும்,
 கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவி யரங்கேறிய
 பாண்டியன்மதிவாணனாட்செய்த முதனூல்களி லுள்ள
 வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்
 மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நாவுமென இவ்வைந்தும்
 இந்நாடகக்காப்பியக் கருத் தறிந்த நூல்களன்றேனும்
 ஒருபுடை யொப்புமைகொண்டு முடித் தலைக்கருதிற்று
 இவ்வுரையெனக்கொள்க.

உலகத்துக் காப்பியஞ்செய்வோன் அறனும் பொருளும் இன்பமும்
 வீடுங் கூறல்வேண்டுமன்றே ; இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள் அறனும்
 பொருளும் இன்ப முன்கூறிச் சிறிதாயினும் வீடுகூறிற்றிலர்;
 என்னையெனின், ² “யானறிகுவனது பட்டதென்று” உரைத்தசாத்தனார்
 நாற்பொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பிய மாகச்
 செய்யக்கருதியிருக்கின்றார்க்கு, அடிகள், ³ “நாட்டுதும் யாடோர் பாட்
 டிடைச் செய்யுள்” என உளப்பாட்டுத்தன்மையாற்கூறச் ; சாத்தனார் இவர்
 வினையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரொன்பதுகருதி மூவேந்தர்க்கும் உரிய
 தாகலின் ⁴ “நீரே யருளுக” என்று வகாரவினாப்பொருண்மையான் அவர்
 கருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவான்கூற, அவர் அதனையேதுணிந்து தமது முத்
 தமிழ்க்கல்வியும் வித்தகக்கவியும் காட்டித்தற்குத் தாம்வகுத்துகொண்ட மூவகை
 உள்நூறையின் வினாவுதோன்ற, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதை
 யிறுதி முப்புதுவகைத்தாக வரையறுத்து, அதனை அதிகாரமாகப்பொறிந்து

55

ளவும்” என்றனானும், வாழ்த்தின்கண் ¹ “மாதவி தன்றறவுங் கேட்டாயோ தோழி, மணிமே கலைதறவும் கேட்டாயோ தோழி” எனத் தேவந்திகூறுதனானும், வரந்தருகாதையில், ² “மணிமே கலையார், யாதவ மெத்தற் கேதுவீங்குரை” என ³ “மையீ ரோதி” முதல் ⁴ “போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தனள்” என்பதீராகப் பக்குவஞ்சொல்லி, ⁵ “பருவ மன்றியும் பைந்தொடிகங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினள்” என்றமையானும் மணிமேகலை துறந்தாளென்பதுணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து அதனோடு நார்பொருளும் பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி அடிகள் சாத்தனார்க்கு இவ்வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான் அவன்துறவே துறவாக

அறனும்வீடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ் செய்தமைத்தனமெனக்கேட்டு, அவ்வுடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பியமாக்கி உலகின்கண் நடாத்தவான் வேண்டவும் இருவர்செய்தலின், இரண்டாகி நடத்தனவென்க.

எழுத்தின் றிறனறிந்தோ விக்ோற் பொருளி
எழுத்தற் தனிலோன் றறிந்தோ—முடித்தும்
படிதற் ற முத்தமிழின் பாடற் துரையின்
மேடிதத் துனிவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்குநல்லாருரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

க ⁶ பருந்து நிறுவுமெனப் பாவு முரையும்
பொருந்துநெறி யெல்லாப் பொருளுந்—தெரிந்திப்
படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாலித்தா னன்னு
லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று முலகின் புறவகுத்துச்
 * சேரன் நெரித்த சிலப்பதி காரத்திற் சேர்ந்தபொரு

ளாருந் † தெரிப விரித்துவூத் தானடி யார்க்கு நல்லான்
 காருந், தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே.

௩

காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக் கடியபெருங்
 காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்க்கெய்கை போலுமற் காலமெனும்

கூற்றைத்

சோற்றுச்

தவிர்த்தருள் போப்பண்ண காங்கேயர் கோணளித்த
 செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

¹ சிலப், வாழ்த்து, அடித்தோழியாற்ற. ² சிலப், வரத்தருகாலை, கடு - க.
³ " வரத்தருகாலை, ச - டு. ⁴ இம்மூன்றாம் பன்மைக்காலத்தனவே; இவற்
⁵ " " ளு. றியவர்பெயர் தெரியவில்லை. இவை ஒவ்வோ
⁶ " " உய. ருமப்பின் உரையிதழியினும் இருந்தன.
 (பி - ம்) * 'சேரன் நெருத்த' † 'தெனிய.'

ப தி க ம்.

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

க - உ. குணவாயில்.....அடிகட்கு

அடிகளென்றது, துறத்தலான். * அத்துறவின் வரலாறு
 "மாதோவெ னின்,—குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத்
 தலகாண்ட சேரலாதற் குத் திகழொளி ஞாயிற் நேழ்பரி நெடிந்நேர்ச்
 சோழன் றன்மக ணற்சோண யீன்ற மக்க ளிருவருண் முன்றோன்
 றன்னைப் பின்ன ரியற்றிப் பின்னோன் றன்னையும் + பெருநம்பியாகென
 அன்னவர் தம்மொடு தென்னர் செம்பியர் தன்னடி போற்றத் தமனிய
 மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சுமந்த பொங்கனை மீமிசை யுவரித்திரையிற் கவரி
 யிரட்ட வேங்க னிருந்துழிச் சார்ந்த நிமித்திகன் அடி முதன் முடிவரை
 நெடிதுநோக்கி யின்றோள் கழியப் பொன்றிக முலகஞ் சேர்தி றியெனச்
 சேரலற் குரைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி நந்தாச் செங்கோ லந்தமி
 லின்பத் தரசா ஞரிமை யீளையோற் குண்டென வுளவன னனிவெகுண்
 டழுக்
 காற்றொழுக்கத் திழுக்கு நெஞ்சினன் கண்ணெரி தவழ வண்ணை நோக்குந்
 கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தீர்த் தானைச் செங்குட்டுவன்றன் செல்ல
 லீங்கப்பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னகலிடப் பார மகல நீக்கிச் சிந்தை
 செல்லாச் சேணெடுந் தூரத் தந்தமி லின்பத்தரைசாள்
 வேந்தாயினுணைன்பது. இக்கதையைப் பதிற்றுப்பத்திலுள்
 அஞ்சாம்பத்தின்முடிவில்கண், "வடவ ருட்கும்" என்னுங்
 கவியுள்ளும், இந்நூலுள் வாழ்த்தின்கண்ணும், வரந்தரு

காலைதக்கண்ணுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோரார் ; அது வஞ்சியின் கீழ்த்தி சைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கண்வாயில் குணவாயில் ; குணக்கின்கண்வாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெறுதும் பெற்றும் வரினும் அமையும். என்னை? 1 “ஏழ் னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரி யைக் கிளவி யியற்கையு மாகும்” என்றாராகலின். வாயிற்கோட்டமென்பது 2 “லகார வீறுதி னகார வியற்றே” என்பதனால், ஏழ்னுருபின்கண்வந்த சாரியை லகாரவீறு, வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர னகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து தகாரமாயிற்றே போலத் † திரிந்தது. கோட்டம் - அருகன்கோயில்.

1 தொல். நுருபில், கு. உக. எக.

2 தொல். புள்ளிமயங்கியல், கு.

(தி. ம.) * ‘தற்பிறகுக்காணியாதோர்.’ † ‘பெருதரம்பாகை’

‡ ‘நிரித்தவாயிற்கோட்டமாயிற்ற.’ ப தி க ம்.

கக.

அது 1 “ லகாரன் புள்ளிமு னத்தே சாரியை ” என்பதனால் ஏழ்னுருபின்கண் சாரியைபெற்று, 2 “ ‘ அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமே, சொற்றுமெய் கெடுத்த தெற்றென் தற்றே ” என்பதனால் மகரங்கெட்டு, 3 “ அத்தி னகா மகரமுனை யில்லை ” என்பதனால், அகரங்கெட்டு முடிந்தது. 4 “ அவற்றுள், மெய்யீ தெல்லாம் புள்ளியொ ளி நினைபல் ”, 5 “ குற்றிய அகரமு

மற்றென

பொழிப " என்பதனாலும், " புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்தனித் தியலாது, மெய்

யொடுஞ் சிவனு மவ்வியல் கெடுத்தே " என்பதனாலும் வருமொழி அகராயுயி

ரோறிற்று. அரக - அரகா ட்சி. துறந்திருந்த, நிலைமொழியீற்றுக்

குற்றுக்காரமும் முற்கூறியவாறே முடிந்தது. குடக்கோவென்பது 1 " அகர

விறுதிப்பெயர் நிலை முன்னர்,.....ஒற்றிடை மிகுமே " " வேற்றுமைக்

கண்ணு மதனோ ரற்றே என்பவற்றால், பெயரொடுபெயர்புணர்ந்து

வல்லொற்று மிக்கது. கோச்சேரவென்பது, 2 " ஒகார விறுதி

கார விற்றே " என்பதனால், ஒகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் அல்வழிக்கண்

ஒகாரவீற்று அல்வழியே போல வல்லெழுத்துப் பெற்றுமுடிக்கவென்றலின் வல்லொற்றுமிக்கது.

சேர லென்றது அண்ணல், தோன்றல், திரையல், இளவென்றாற்போல்வதோர்

ஒகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்; அன்றியும் சேரலென்னும் பெயர்த்திரி

சொல்லெனினும் சேரலென்னும் பெயர்த்திரி சொல்லெனினும்மையாம்.

சேரலெனக்கோவென்பது "புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்" என்பதனால்,

ஒகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிமேல் வருமொழிமுதல் இகராயுயி

ரோறிமுடிந்தது. கோவடிக்கென்பது 3 " எல்லா * மொழிக்கு

முயிர்வரு வழியே, யுடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரைபார்" என்பதனால்,

வகரவுடம் படுமெய்யாயிற்று. அடிக்கென்றது 10 " ளகார விறுதி ணகார

வியற்றே" என்பதனால், ணகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்றேபோல

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

இதவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

அரசென்பதற்கு இரண்டனுருபு விரித்துத் துறந்தென்னும்
வினையெச் சத்தோடும், துறந்தென்னும் வினையெச்சத்தை
இருந்தவென்னும் பெயரெச் சத்தோடு முடித்து அதனையுள்
அடிகளென்னும் பெயரோடே முடிக்க.

அரசாட்சியைத்துறந்து திருக்குணவாயிற் கோயிற்கண்ணையிருந்த சூட
திகைச்சகோவாகிய செங்குட்டிவென்னுஞ்சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிகட்
கெனப் பண்பொட்டு விரித்துரைக்க.

இனமைப்பருவத்தே இராசபோகத்தைத்துறத்தல் அருமையால் துறந்
தென்றும், அங்ஙனம் போகறுகர்ந்தவிடத்தே மீட்டிற் தவவுருத்தாங்கியிருத்த
லருமையான் இருந்தென் னுங்குறினார்.

1 தொல். உருமியல், ரு. கை.	6 தொல். புணரியல், ரு.
கக.	
2 " புணரியல், " கக.	7 " "
உயிர்மயங்கியல், " க. கச.	
3 " " உக.	8 " "
ந அளி.	
4 " " உ.	9 " புணரியல்,
5 கஅ.	
6 " " க.	10 " "
புள்ளியல், " கக.	

-(பி. ம.) * மொழியுள்

கக சில ப்பதி. க ந ர ம்

இம்மூதலிசைட் ற்கும் இத்தனைபுங்குறியது
சொன்முடிவுமெனக் கொண்க.

எழுத்துச்சுந்திமுடிவும்

இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகையுள் :—அவை திணை, பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழு, வழக்கு, இடமென்பன. அவற்றுள், திணை இரண்டு; ஆவன : அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினான்கு; ஆவன : கைக்கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய்¹ ஏழும், வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இறுவாய்² ஏழும். செய்யுள் அறுவகை; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, பரிபாடல்பா, மருட்பாவென்பன. நிலன் நால்வகை; ஆவன : மூல்கை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம் பன்னிரண்டு; ஆவன :³ சிறுபொழுதாறும்⁴ பெரும்பொழுதாறும். வழு பதினான்கு; ஆவன : அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு இருவகை; ஆவன : நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை; ஆவன : வழக்கிடமும், செய்யுளிடமும்.

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப். பதிசுச்செய்யுளுண் முடியாமையின், அவை முடியுமிடங்கூறுதற்கு, ஆசிரியர் அகப்பொருட்பகுதி கூறுவார், ' ' மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வரு ணன் மேய பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல் லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே ' ' என முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டு தலின் அம்முறையே அகத்திணைப் பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்த னக்காட்டப்படும்.

“முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி, னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே” என்பதனால், முதற்பொருள் இருவகைப்படும். முல்லைத்திணை நிலமுதற்பொருள். ¹ “காரு மாலைபு முல்லை” என்பதனால், அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதுங் கொள்ளப்படும். பெரும் பொழுது : ² “காரோவந்தது” என்பதனால் காறும், சிறுபொழுது : ³ “மாலை யாயின்” என்பதனால் மாலைபுகூறினார். கருப்பொருள், ⁴ “தெய்வ முனுவே மாமரம் புட்பறை, செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ, யல்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப்” என்பதனாலுணர்க. இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள் :

¹ ஏழாவன : கைக்கிளைத்திணை, முல்லைத்திணை, குறிஞ்சித்திணை, மருதத்திணை, தெய்தத்திணை, பாலைத்திணை, பெருத்திணையென்பன; இவை அகத்திணையெனப்படும்.

² ஏழாவன : வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, இவ்வ புறத்திணையெனப்படும்.

தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடானென்பன;

³ சிறுபொழுதாறுவன : மாலை, யாமம், வைகுறு, காலை, தன்பகல், எந்நாடென்பன.

⁴ பெரும்பொழுதாறுவன : கார், கூடர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், வேனிவென்பன. முதல்

⁵ தொல். அகத்திணையியல், கு. இ. ⁶ சிலப். கால்கோட்காறை,

ககஅ.

⁷ “ ” “ ” “ ” “ ” காளவரி,

“பெயுறைய”

⁸ “ ” “ ” “ ” “ ” தொல். அகத்திணையியல், கு.

ககஅ.

“கன்று குணிலாக் கனியுஞ் த மாயவன் ” என்பதனாற் றெய்வமும், ⁸ “அனை விலை யுணவின் ” என்பதனால் உணவும், ⁹ “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின் று விளிக்கும்” என்பதனான்மாவும், ¹⁰ “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித் தான் ” என்பதனான் மரமும், ¹¹ “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப ” என்பத னாற் புள்ளும், ¹² “எறங் கோட்பறை ” என்பதனாற் பறையும், ¹³ “மேய்த்து ” என்பதனாற் செய்தியும், ¹⁴ “குடமுதல்.....வேண்டிய

“கோஞல்

பெயரே”

என்பதனால் முல்லையாமும், பண் : ¹⁵ “முல்லைத்தீம் பாணி யென்றாள் ” என் பதனாற் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள் : ¹⁶ “புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லூட லீவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே ” என்பதனாறுணர்க. ¹⁷ “இருந்தேங்கு வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருத்தலும், ¹⁸ “பேரருளி னீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த முங் கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும் பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், ¹⁹ “இளைஞற் கோவலர் ” என்பதனால் நிலமக்களும், ²⁰ “புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று ” என்பத னால் நீர் நிலையும், ²¹ “ஆய்கொழிக் கவலையும் ” என்றதனால் வார்கொடியும், ²² “காயாமலர் மேனி”, ²³ “முல்லை சிகரமலர் ” என்பவற்றாற் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது :
 17 “ அருவி யொ லிக்குமலைகாண் குவார் ” என்பதனால்
 கூறப்பொழுதும், சிறுபொ முது : 18 “ குன்றத்துச் சென்று
 வையகியும் ” என்றதனால் நள்ளியாமமும், கருப்பொருள் : 19 “
 நீலப்பறவைமேல்.....புதல்வன் வரும் ” என்பத னால் தெய்வமும்,
 20 “ ஐவன வெண்ணெ லும்.....கொய்ப்பூந் திணையும் ”
 என்பதனால் உணவும்,
 மாவும், 21 “ கோங்கம்

22 “ புலியொடு பொருஉம் புகர்முகம் ” என்பதனால்
 வேங்கை ” என்பதனால் மரமும், 23 “ காணக் கோழியுந்
 தேன்மொழிக் கிள்ளையும் ” என்பதனால் புள்ளும், 24 “ தொண்டகந்
 தொடு மின் சிறுபறை தொடுமின் ” என்பதனால் பறையும், 25 “ கொய்ப்பூந்
 திணையும்”, 26 “ நறவுக் கண்ணுடைத்த ” என்பவற்றால் செய்தியும்; 27
 “ அந்திங் குறிஞ்சி ” என்பதனால் யாமும், 28 “ குறிஞ்சி பாடுமின் ”
 என்பதனால் பண்ணும், உரிப்

1 சிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, "கன்ட"	15 சிலப். வேட்டுவவரி, "ஆய்பொன்னரி."
2 " கொல்கைக்காலை, க.	16 " கனத்திறமுரைத்தகாலை, க-உ.
3 " காடுகாண்காலை, எ-அ	17 " காட்சிக்காலை, க-எ.
4 " ஆய்ச்சியர்குரவை, "செத்தில"	18 " குன்றக்குரவை, "குருவி"
5 " புறஞ்சேரிபிறத்தகாலை, கஎ.	19 " " "வேலுரை"
6 " " " " " "	20 " காடுகாண்காலை, அடு - அக.
7 " ஆய்ச்சியர்குரவை, "கோயாம"	21 " காட்சிக்காலை, உக.
8 " " " " " " " " " " " "	22 " " " " " " " " " " " "
9 " " " " " " " " " " " "	23 " " " " " " " " " " " "
10 தொல். அகத்திலையியல், கு. கச.	24 " குன்றக்குரவை, "குருவி"
11 சிலப். கானல்வரி, "பிரித்தார்"	25 " காடுகாண்காலை, அக.
12 " " " " " " " " " " " "	26 " காட்சிக்காலை, உஎ.
13 " " " " " " " " " " " "	27 " தகைக்காலை, கடு.
14 " " " " " " " " " " " "	28 " குன்றக்குரவை, "குருவி"

சிலப் பதிகாரம்

பொருள் ; 1 " அஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு " என்பதனும்
புணர்தலும், 2 " நல்காதார் " என்பதனும் புணர்தலினைத் தரும், 3 "
குன்றவருங்கண்டு நிற்க " 4 " குறத்தியர் பாடி " என்பனவற்றால்
நிலமக்களும், 5 " அருவி யாடி யு மகன்சுனை குடைந்தும் "
என்பதனால் நீர்நிலையும், 6 " அலவல்லியு மிருங்குரி வல்லியும் "
என்பதனால் வார்கொடியும், 7 " விரவு மலர்ந்து மின் " என்பதனால்
பூவும் கூறினார்

மருதத்தினை நிலமுதற்பொருள். 7 " இன்னிள வேனில்
வந்த திவ் னென " என்பதனால் பெரும்பொழுதும், 8 " வான்கண்
விழியா னைகறை யாமத்து " என்பதனால் சிறுபொழுதும்,
கருப்பொருள் : 9 " மலைச்சிற கரிந்த வச்சிர வேந்தற்கு " என்பதனால்

தெய்வமும், ⁹ “குமரிக் கூட்டிற் கொழும் பல் லுணவு” என்பதனால் உணவும், ¹¹ “கழாமயிர் டாக்ஸகச் செத்தகட் காரான்” என்பதனால் மாவும், ¹² “மருதோங்கு முன்றுறை” என்பதனால் மரமும், ¹³ “கம்புட் கோழியுங் களைஞர னுரையும்” என்பதனால் புள்ளும்,

¹⁴

¹⁵

“தென்னிணைப் பொருநா செருக்குட னெய்த்த” என்பதனால் பறையும், “ஓரோடு நின்றோர்” ¹⁶ “அரிந்துகால் சூவித்தோர்” என்பனவற்றால்

செய்தியும், ஈழம்:

யாமும், பண்: ¹⁸

¹⁹ “அதிரா மரபின் ஈழ்கைவாங்கி” என்பதனால் மருத “வைகறைப பாணியும்” என்பதனால் மருதப்பண்ணும்,

உரிப்பொருள்: ²⁰ “சிலர்புள கொண்மென” என்பதனால் ஊடலும், ²¹ “விடுத லதியா விருப்பினன்”, ²² “போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர்” என்பனவற்றால்

ஊடனிமித்தமும், ²³ “கருங்கை விளைஞருங் களமருள்”, ²⁴ “சின்மொழிக் கடைசியர்”, என்பனவற்றால் நிலமக்களும், ²⁵ “பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்” என்பதனால் நீராலையும், ²⁶ “கோதை மாதவி” என்பதனால் வாரகொடியும், ²⁷ “வேண்பூ மல்லிகை தண்செந் கழுநீர்” என்பதனால் பூவும் கூறினார்.

நெய்தற்றிணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது: காரும் இருவகை வேனிலும். இவை ஆசிரியர் எடுத்தோதாமையின் அடிகள் கூறிற்றிலர்போ லும். சிறுபொழுது: ²⁸ “வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய மருண்மலை”

1	சிலப். குன்றக்குரவை, "ஆங்கொன்று"	15	சிலப். நாடுகாண்காலை, ககடு.
2	"	16	"
3	"	17	"
4	" நீர்ப்படைக்காலை, உஉக-ச.	18	" வேனிற்காலை, உக.
5	" குன்றக்குரவை, "குருவி"	19	" புறஞ்சேரியிறத்தகாலை, கசஅ.
6	" காட்டிக்காலை, சக.	20	" கனாத்திறமுரைத்தகாலை, எக.
7	" குன்றக்குரவை, "குருவி"	21	" அரங்கேற்றகாலை, கஎச.
8	" வேனிற்காலை, எ.	22	" கொலைக்கனக்காலை, அக.
9	" நாடுகாண்காலை, க.	23	" நாடுகாண்காலை, தஉடு.
10	" ஊர்காண்காலை, கசச.	24	"
11	" நாடுகாண்காலை, கஉக.	25	"
12	"	26	"
13	" ஊர்காண்காலை, எஉ.	27	"
14	" நாடுகாண்காலை, ககச.	28	"
15	"	29	"
16	"	30	"
17	"	31	"
18	"	32	"
19	"	33	"
20	"	34	"
21	"	35	"
22	"	36	"
23	"	37	"
24	"	38	"
25	"	39	"
26	"	40	"
27	"	41	"
28	"	42	"
29	"	43	"
30	"	44	"
31	"	45	"
32	"	46	"
33	"	47	"
34	"	48	"
35	"	49	"
36	"	50	"
37	"	51	"
38	"	52	"
39	"	53	"
40	"	54	"
41	"	55	"
42	"	56	"
43	"	57	"
44	"	58	"
45	"	59	"
46	"	60	"
47	"	61	"
48	"	62	"
49	"	63	"
50	"	64	"
51	"	65	"
52	"	66	"
53	"	67	"
54	"	68	"
55	"	69	"
56	"	70	"
57	"	71	"
58	"	72	"
59	"	73	"
60	"	74	"
61	"	75	"
62	"	76	"
63	"	77	"
64	"	78	"
65	"	79	"
66	"	80	"
67	"	81	"
68	"	82	"
69	"	83	"
70	"	84	"
71	"	85	"
72	"	86	"
73	"	87	"
74	"	88	"
75	"	89	"
76	"	90	"
77	"	91	"
78	"	92	"
79	"	93	"
80	"	94	"
81	"	95	"
82	"	96	"
83	"	97	"
84	"	98	"
85	"	99	"
86	"	100	"

சு. இ. க. ம்.

கை

என்பதனால் மாலையும், கருப்பொருள்: தெய்வம்: ¹ “கடந்தெய்வம் காட்டிக்
காட்டி” என்பதனால் வருணனும், உரை: ² “விசை நன்னகற் பெருட்
டாக” என்பதனால் மீன்கிலிபுணவுக்கறிஞர். மா, உமனர் பகடன்றி இந்
நிலத்திற்கு விலங்கின்மையின் ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போதும். இனி முதலையும்
சுறையும் ³ மாவென்பர்; ⁴ “கெண்டை யஞ்சின மேய்ந்த கிளர்ந்த
போய், முண்ட கத்துறை சேர்ந்த முதலிமா, வண்டல் வார்கரை மாமக
ரக்குழாய், கண்டி நின்று கனலுற் சுழியெளம்” எனக் காட்சிவாருணரகமி
னும், அவை மீனெனப்படுவவல்லது மாவெனப்படா; ⁵ “பொறைமலி பூம்
புன்றை” என்பதனால் மரமும், ⁶ “அன்னந் துணைபோ டாட” என்பதனால்
புள்ளுக்கறிஞர். பறை கூறிற்றிலர்; மீன்கோட் பறையென்க. ⁷ “கடல்
புக் குயிர்கொன்று யாழ்வார்” என்பதனால் செய்தியும், ⁸ “செத்திரப்படத்தன்
.....குற்ற நீங்கிய யாழ்” என்பதனால் யாமும், பண்: ⁹ “துணையர்
வினரி” என்பதனால் வினரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள்: ¹⁰ “கொளவல்லா
யென்னவி கொள்” என்பதனால் இரங்கலும், ¹¹ “பேரருளிவீழ, விருந்
தேங்கி யாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், ¹² “சேரிப் பரதர் வலைமுன்
நில்,” ¹³ “பவள வுலக்கை,” ¹⁴ “எறிவீனக ளார்ப்ப” என்பனவற்றால் பரத
ரும் பரத்தியரும் துளையரும் துளைச்சியருமாய் நிகழ்க்களும், ¹⁵ “சுர்ந்தண்
பிறை” என்பதனால் நீர்நிலையும், ¹⁶ “அம்மெ ணினர வடும்புகான்” என்
பதனால் வாரர்கொடியும், ¹⁷ “நறுஞாழல் கையி னேந்தி” என்பதனால் பூவுந்
கறிஞர்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்” என்பதனாற் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும்படுமென அருத்தாபத்திகோடலானும், ¹⁷ “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” என்பதனானும், ¹⁸ “முல்லைபுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் நிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதய குறுத்துப், பாலை யென்பதோர் பழுவங் கொள்ளும், காலை யெய்தினிர்” என்பதனானும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய பாலைத்திணை நில முதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁹ “வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந் தன், ஞன்லந் திருகித் தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவகையேனிலும், சிறுபொழுது: ²⁰ “படுங்கதி ராமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு” என்பதனால்

¹ சிலப், கானல்வரி, “கரியமலர்”	¹⁹ சிலப், கானல்வரி, “பிரித்தார்”
² “ “ “வகைவாணர்”	²¹ “ “ “வாரித்தரன்”
³ என்பவர், இளம்பூரணரும், இறையனார்	²² “ “ “பவன்”
ரகப்பொருளுரையாசிரியரும், அகப்	²³ “ “ “எறிவன்”
பொருள்விளக்க ஆசிரியரும், வீரசோ	²⁴ “ “ “தேர்த்ததம்”
ழியமுடைபாரும்.	²⁵ “ “ “தம்முடைய”
⁴ குளாமணி, தாட்டுச்சருக்கம், உட.	²⁶ “ “ “திணைப்பொருள்”
⁵ சிலப், கானல்வரி, “தூறழை”	²⁷ தொல், அகத்திணையியல், கு. அ.
⁶ “ “ “அன்னத்”	²⁸ சிலப், காடிகளாங்காலை, கச-எ.
⁷ “ “ “கடல்புதி”	²⁹ “ “ “சுரு-க.
⁸ “ “ “முதற்கடல்புரை”	³⁰ “ “ புறஞ்சேரியிறத்தகாலை, கச.
⁹ “ “ “துன்பர்”	

கறு சிலப் பதி காரம்

* நண்பகலுங்குறிஞர். கருப்பொருள்: தெய்வம், ஆசிரியர் புலம்பட எடுத் தோதிற்திலரோனும், ¹ “கடுங்கதிர் திருகலின்” எனவும், ² “வெங்கதிர் வேந்தன் ஞன்லந் திருகி” எனவும், ³ “ஐயை கோட்டத்

தெய்யா வொருசிறை ” எனவும், ⁴ “கொற்றவையுந் கொடுமாமுன் செல்லும் ” எனவுங் கூறுதலானும், பிறவாற்றானும் பரிதியஞ்செல்வனும், திகிரிபஞ் செல்வியுமெனக்கொள்க.

உரை: ⁵ “ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி வளம்பெறு வில்லை குழவர் ” என்பதனால், ஆறெறிந்துஞ் குறைகொண்டும் உண்ணுமுணவாம்.

மா: ⁶ “மானின்று விளிக்கும் ” என்பதனால் உழைமான் முதலியனவும், ⁷ “அலந்தலை மராமு முலுதலை யோமையும் ” என்பதனால் மரமும், ⁸ “கானவாரணக் கதிர்வர வியம்ப ” என்பதனால் புள்ளும், ⁹ “துண்ணென் றடிபொடி ” என்பதனால் பறையும், ¹⁰ “பொருள்கொண்டு புன்செயின் ” என்பதனால் செய்தியும், ¹¹ “செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டியாழ் ” என்பதனால் யாமும், பண்: ¹² “ஆசான் நிறத்தின் ” என்பதனால் கார்தாரபஞ்சமமுங் கூறினார்; உரிப்பொருள்: ¹³ “தொடிகளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி ” எனவும், ¹⁴ “ஆரிடையுழந்த மாதரை நோக்கி ” எனவுங் கூறினமையாற் போக்கும், வாளாது ¹⁵ “போக்கெல்லாம் பாலை ” என்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப் பட்டன. நிலமக்கள்: ¹⁶ “கண்ணி லெயினர் ” எனவும், ¹⁷ “இளமா வெயிற்றி ” எனவுங்கூறலின், எயினரும் எயற்றியரும்; ஈண்டு நீரின்மை நிலை: ¹⁸ “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும் ” என்பதனாலும், ¹⁹ “நீரின்றி வேனி நெறுநிலம் பாலை ” என்பதனாலும் நீரின்மையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பென வுணர்க. ²⁰ “அறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை ” என அடப்பாட்டினும், ²¹ “மரையா மரல்கவர ” எனக் கலி புள்ளுங் கூறினார். ²² “ஆயகொடிக்கவலையும் ” என்பதனால் வார்கொடியும், ²³ “கொம்பர் நல்லில வங்களுக்கு விர்தன ” என்பதனால் பூவுங்கூறினார்.

¹ சிலப். வேட்டுவவரி, க.

² „ காடுகாண்காதை, கூஉ - ந.

³ சிலப். புறஞ்சேரியிறத்தகாதை, நள.

⁴ „ வேட்டுவவரி, “துண்ணென் ”

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

வேட்டுவவரி, ச.	19	"	"	"பொருள்"	
" " "கள்ளியாட்டி"	11	"	"	புறஞ்சேரியிறத்தகாதை, ௧௦௬.	
காடுகாண்காதை, ௨௦௬ - ௧௦.	18	"	"	"	௧௧௨.
6 " "	௭௮.	"	"	"	"
௧௧.					
1 " "	௭௯.		14	"	"
௧௦.					

18 "போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி
ஆக்கஞ்சே னூட லணிமருதம்--தோக்கொன்றி
யில்லிருக்கை முல்லை பிரங்க னறுதெய்தல்
சொல்லிருக்கு மைம்பாற் றெருகை."

இச்செய்யுள் நாத்கவிராயநம்பியகப்பொருள்விளக்கவுரையின் இறுதியிலும், திருவாய்மொழிப்பீட்டின் "அஞ்சிறைமூடநாராய்" என்பதன் அவதாரிகைக்குரிய ஜீவரூம்பதவுரையிலும் காணப்படுகின்றது; இன்னதாலிலுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

18 சிலப், வேட்டுவவரி, "துண்ணென்"	19 அகநானூறு, ௧.
18 " " "இளமா"	19 கலித்தொகை, ௬.
18 திலாகம், ஐந்தாவது துடப்பெயர்த் தொகுதி.	21 சிலப், காடுகாண்காதை, ௮௨.
	26 " வேட்டுவவரி,

"செம்பொன்."

(பி - ம்) * 'எற்பாடு.'

ப தி க ம்.

௧௧௬

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்தினப்பொருட்பயன் * உடம்பொடி புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்தினப்பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடி புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணர்துரைக்கப்பட்டிக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக்காட்டித் தலைக்கருதிற்று இவ்வுரைபென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்நூலது பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழங்கின் குதலானும், நிலத்தோடும், கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பவவகைவிடக்குறுப்புக் கை கால்

வட்டனை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி குறிப்பு சத்துவம்
அவி நயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வரி
சேதமென்பனவற்றோடும் கதை யோடும் பலகூத்துக்கூறுங்கால்
உய்த்துணர்விலோர்க்குச் செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும்
ஈண்டுவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடியும்போல
யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

க - கூ. குணவாயில்.....அறிந்தரு ணீயென
(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே

அரசபோகத்தைத் திறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த
குடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்னுஞ் சேரற்கு
இளங்கோவாகிய அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு சென்று
எமனார் மலைப்பக்கத்துப் பொன்போலும் பூவினையுடையவேங்கை
மரத்தின் நிழற்கண்ணே ஒருமுலையிழந்துவந்துநின்றான் ஒரு
மாபத்தினி; அவள்பொருட்டு இந்திரன்மலர் ஈண்டி வந்து
அவள்கொழுநனைக் காட்டி அவ
ளோடும் அவர் எம்கட்புலங்காண விட்புலம்போயவது
அதனை நீ அறிந்தருளுவாயாக என்றவளவிலேபென்க.

ஓரதிகையமாயிருந்தது;

குன்றக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொகை; குன்றம் - கொடுங்கோளுக்கு அயல
தாகிய செங்குன்றென்னுமலை. அது திருச்செங்கோடென்பவாலெனின், அவ
ரறியார்; என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சினகர்க்கு
வடகீழ்த்திசைக் கண்ணதாய் அறுபதின் காதவாறுண்டாகலானும்,
அரசனும் உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே

மையினென்க.

வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடா
பொலம்பூ, உவமத்தொகை.
மாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி ;

நலம் - குளிர்ச்சி. கிளர்தல் - மிகுதல். திரு
குவ்வுருபு பொருட்டி; அது ¹ “வரி
சைக்கு வருந்தும்” என்றும்போலின்றது. தமர் - தேவர். ஒடி
உடனிகழ்ச்சி. கப்புலம் - கண்ணினதறிவு;
கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்
புலம் - விண்ணிடம். இறும்பூது - அதிசயம்; ² “இறும்பூதுசான்ற”
மணிமேகலையிலும்.
என்றார்

¹ அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேன்மான். இவர்கள்
வஞ்சிபுகுத்தலை இந்தாற் காட்சிக்காதையிற்காண்க.

மல்கண்டவன்றே

² புறநானூறு, ௪௪. ³ மணிமேகலை, ௨௦ - ஆம் காதை, ௫௫,
(பி - ம.) * ‘உடம்புபுணர்த்தி’

இது சி ல ப் ப தி க ர ம்

சென்றொனவும், நின்றொனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூடிப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து போய் அது
மென்றொன்க.

இறும்பூதுபோலு

எண்டி வந்து காட்டிக் காணப் போயவென்னும்பெயரோச்சும்
ஐஞ் சுட்டிப்பெயரோடு முடிந்தது.

அ.துவென்

போய் அது போய்தென விகாரம்.

இதனுட் பத்தினிடென்பதுஉம், தமரென்பதுஉம்,
குன்றக்குறவரறிந்தமை குன்றக்குரவையுட் காண்க.

கொழுநனென்பதுஉம்

இது மருட்கையென்னு மெயப்பாடு.

கடு - கக. அவனுழை.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளங்கோவடிக்கின்றோக்கி அறிந்தருளென்றவளவிலே
செங்குட்டுவன் அதிசயித்து முகநோக்கப் பரிசில்காரணமாகவந்து அவனுழை
யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானறிந்து அதுவினைந்ததெல்லாம் யானறிசுவ
னென்றுரைக்கின்றவனென்க.

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது - வினைந்தது.

கஉ - உடு. ஆரங்கண்ணி.....புகுந்தன்ன

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியனது பழையநகரங்கனிலைவத்து
மாறாத விழவுச்சிறப்பினையுடைய புகாராகிய நகரத்திடத்துக் கோவலனென்று
பெயர்கூறப்படுவானொருவானிகன் தன்னூர்க்கண் நாடகந்தானேத்தும் நாடகப்
பொதுமகளாகிய மாதவியென்பானோடுகூடிய ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய
பொருள் தொகைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாள்;
அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை விறமல்வேண்டித் தமிழி
னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினையுடைய பாண்டியனது மிக்கபுகழையுடைய மாட
மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுகுகானென்க.

நாடகமேத்தமென்றது - நாடகம் தான் இவளாற்சிறப்பெய்துதலின் ஏத் திற்பென்றவாறு. இனி ஏத்தநாடகபெனமாறிப் பதினொராடலாக்கி உரைப் பிது மமையும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்து உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் ஏத்த மெனவுமாம். கணிகையாபலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார்; பதியிலாளென்பது தோன்ற. ஆடுதல் - அனுபவித்தல்; ¹ “இனையார்வினையாட” என்றார் சிந்தாமணியிலும். அரும்பொருள் - அறனும் இன்பமுந்தரும் பொருள். ² “அப்பொரு, மென்னுங் காலைத்தன் னுதன் வில்லையே” என்றார் பிறரும். கேடுற - அழிவுற. ³ “வஞ்சியும் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”, “உறந்தையும் வறிதே” என்றாராகலின், இதனைப் பேராச்சிறப்பினைபுடைய புகாரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டியெனவே தலைக்கோலமுதலிய அணிக ள்னைத்தும் முன்னமேதொலைந்தது விளங்குகின்றது. சிறப்பிப்பாண்டிய

¹ வேகசிந்தாமணி, ௧௧௪௧. ² வேகசிந்தாமணி, ௧௧௪௧. ³ செட்பாளுந்மப்படை, ௧௦, ௧௨, ௧௩.

ப தி க ம்.

உக

னென் னாம், பெருஞ்சீர்மாடமதுரைபென்றும் அடிகள்புகழ்ந்தார் ; இலையும் பழவினையால் அழிந்தவென்னுமிரக்கந்தோன்ற. மாடமதுரை புருந்தனனென்பது - காட்டினன்றி ஓருரின்கண் உயிரும் பொருளுமிழந்தானென்பது மேல் வினையத் தோன்றிநின்றது.

ஏகரத்துவானிகள் கொள்கையாற் கேடுறுதலிற் பகர்தல்வேண்டி முனைவி லோடுபுருந்தனனென்க.

௨௦ - ௨௨. அதுகொண்டு.....காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னுட்புருந்தனனாய்ப் பிறறைஞானு அத்தைக் கொண்டுபோய் விற்கைக்குப் பீடிகைம றுகிற் செல்லின்றவன் கூற்றுவன்வந் தாற்போல முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன்

கையிற்காட்டவென்க.

கண்டென ஒருசொல்வருவிக்க. அதுகொண்டென்றார்,
அச்சிலம்பால் மேல்வினைவன தோன்ற ; அது அநியாபுரத்தே
புகுபின்றவன் கூற்றத்தையும் உடன்கொண்டு
புக்கானென்றாற்போன்றிருந்தது. மன், கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

உரு - கூ. கோப்பெருந் தேவி.....கள்வன்
கையென

(இ - ள்.) அங்ஙனங் காட்டக்கண்ட
சிலம்பு கோப்பெருந்தேவிக்கே ஆவதன்றிப்

பொற்கொல்லன் இப்பெருவில்ைச்
பிறர் பூணந்தரமல்லவாதலான்,

இதனை யான் அரசற்குணர்த்திவருந்திணையும் இக்கோட்டத்திருக்கவெனச்
சொல்லிப்போயத் தான் முன்பு பணிக்கணியில் வஞ்சித்துக்கொண்டு நிலைநிற்த

லான் ஆராய்ச்சி சிறிதுபிறந்துவருகின்றசிலம்பினைப் பிறர்நாட்டு
கையிற் கண்டேனென்று அரசற்குரைப்பவென்க.

ஒருகன்வன்

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத் தான்கொண்டதனை இங்ங
னங்கூறினென்பதுதோன்ற. ஈங்கிருக்கவென்றார், பிறிதோரிடத்தாயின்
ஊர்காவலர் ஆராய்வரென்றுகருதினென்பதுதோன்ற. என்றேகூடியென்றார்,
ஆவன்கருத்தும் முயற்சியுந்தோன்ற. சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற்
பன்மைதோன்ற. பிறனார் கள்வன் கையிற்கண்டனென்றார், தன்னையும்
கள்வனென்றமைதோன்ற.

உரு - உரு. வினைவினை.....சங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்சொல்லக்கேட்ட பாண்டியன் தான் முற்பவத் திற்செய்த நிலைவந்து பலிக்கின்றகாலமாதலாலே ஒன்றையுந்தேராதுபுக் காவலில் அடிப்பட்டோரையழைத்து இவன்சொன்ன அக்கள்வனைக்கொல்ல அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே கொண்டுவருவீராகவெனச் சொல்லக்கருதினவன் காமபாவசனாய் இச்சிலம்பு இவனுடல்தீர்க்கு மருந்தா மென்னுங்கருத்தால் வாய்சேரர்ந்து கொன்று அச்சிலம்பை இப்பொழுதே கொணர்கவென்றுகூறவென்க.

இதனுன்றே ¹ “தென்னவன் நீதிலன் தேவர் கோமான் கோயி, னல்லிருந் தாயினுள்” என்றகருத்துமெனக்கொள்க. அச்சிலம்பெனக் கோப்

¹ சிலப், வாழ்த்துக்காலத, செங்குட்டுவற்குக்கண்ணகி கடவுளல்லவென்காட்டியது.

உஉ சிலப்பதிகாரம்

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினாளுயிற் கன்வனைக்கொன்று
சிலம்பைக் கொணர்கவென்குணெனினுங் குற்றமில்லை ;
அக்கருத்தினுன்றே வழங்குரை காதையுள்ளும் “கன்வனைக் கோறல்
கடுங்கோ லன்று” (சுச) என்றதுமென்க. இங்ஙனங்கூறியது, ¹ “
பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும், பாவின் நெழுந்த கிணவி யானும்,
பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும், பொருளொடு புணர்ந்த
நகைமொழி யானுமென், றுரைவகை நடைபே நான்கென மொழிப”
என்பதனுனென்க. இதனை மேல்வருவனவற்றிற்கும் கொள்க.

இதனை ஆராயுநெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில் ஒன்றையும்
தேர்ந்தில னென்பார், யாவதும் தோனானுயென்றார்; முன்னர்க்
கைகுறைத்தன்முதலிய
முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலனென்று அடிகள் இரங்கிக்கூறினார்.
கன்றியகாவலரென்றார், அவரும் முன்னர்த் தீதுசெய்பாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேரானாகக் கூடியக் கொன்று
கொணர்கவென்றுனென இயைக்க.

நக - சு. கொலைக்களம்.....இவனென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொன்றுகொணர்கவென்று
அரசன் கூறக்கேட்ட காவலரும் வினைவினைகாலமாதலிற் கொல்லக்
கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன் மனைவி தனக்குநிலையிடங்காணாய்
அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன் முன்னர்ச்சென்று
அவனுயிர்கேடுறக் கண்ணீருகுத்து அவனாரையும் தன்முலை
முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழப்படும்
இக்குறவார்கொன்னவனென்றுகூற வென்க.

பத்தினிகாணும்

பாண்டியனும் கூடலுங்கேடுற உருத்து ஊட்டியவென்க. கண்ணும்
முலை

யும் உருத்த நீரானும் நெருப்பானும் அடுதலும்
சுடுதலுஞ்செய்தாளென்ப

தாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “ தொல்லை
வினையாற் றய குழந்தாள் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த
கோவேந்தன் ” என்பதும். நக - அ.

வினைவினை.....என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னை வினைவினைகாலமென்று
சொல்லிப்போந்தீர் ; அவர்க்கு வினைவினைந்தகாலம் என்னையென்று
அரசன் வினவவென்க.

பாண்டியன் தன்னைக்குறைத்ததை மேற் கட்டுரைகாணாத [சக-இட] யிலும், "தாலேயினங் கொண்புகழ் நடுதல் வேண்டித்தன், குடி மழைத் தடக்கை யறுத்து முறை செய்த, பொற்கை நறுத்தார்ப் புனைதோர்ப் பாண்டியன்" (தொல். களவு. கு. ச - இலம்; தம்பி. கு. சடு - உரை; இ - வி. கு. சகடு - உரை, மேற்) என்பதிலும், "எனக்குத் தகவ்குரு வென்பதே தோக்கித், தனக்குக் கரியாயான் நுனாய்த் தவறினா, தினைத்தத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காளு, ரொன்செய்யார் மாணாவின" என்பதும் ௧௦௨ - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளிலும்காண்க. இதனை இசை - ஆம் திருக் குறளுரையில் "தன்னைக்குறைத்தான்" எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித்தனர். இக்கதைபயபுட்கொண்டே "நேமசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறை பேயோ" என்றார் பரஞ்சோதிமுனிவரும்.

பதினாம்

௨௩

௩௮ - இசை. விறலோய்.....யானென

(இ - ள்.) விறலோய், கேட்பாயாக ; நடுக்கமில்லாத

சிறப்பின்புடைய மதுரையாகிய முதுரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில் இறைவனுறைகின்ற வெள்ளியம்பலத்துள் யான் துயின்றேனாக ; செறிந்த இருனின்கண்ணே அந் நகர்க்குக் காவற்றெய்வமாகிய மதுரைமாதெய்வார் பெரியவருத்தமுற்ற வீர பத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டு நினது மிக்கசினத்தால் வெவ்விய அழகை நின்கொங்கையிடத்தே விளைவித்தோய், பைந்தொடி, நுங்கட்கு முற்பட்ட நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனோடு நினக்கு முற்பிறப்பின்கண்ணே குன்றுதபுகழையுடைய நல்ல கலிங்கநாட்டிச் சிங்கபுரமென்னு நகரின் கட்சங்கமென்னும் வாணிகனுடைய மனைவியிட்டசாபம் இப்பிறப்பின் கண்ணே வந்துமுண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர் கூந்தலையுடையாய், நின்கணவனை இவ்வேளையன்றி நீ இனிப்பதினாலாநாட் பகல் நீங்கியபொழுதிற் காண்பை; காணுங்கால் வாணோர்வடிவிற்காண்பதல்லது மக்கள்வடிவிற்காண்ப தில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமற்ற கட்டுரையினை யான்கேட்டேனென்றுகூற வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை வினைத்திரிசொல்; ¹ “இ ஐ ஆய்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால் நடுக்க மில்லாதசிறப்பு; ² “நீர்முற்றி மதில்பொருடம்” என்பதனுணர். கொன்றை யஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான் இறைவன். பொது இல் - பொதியில்; உகர வீறு இகரமாய்த்திரிந்து உடம்படுமெய்யும் பெற்று, ³ “கிளந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப்புறனடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில் வெள்ளி யம்பலத்தென்றது, பொன்ன ம்பலமுமுண்டாகலின்; என்னை? ⁴ “கண்ணி லாக் கவர்வன கனக கூடமும், வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுளுந், தண்ணிலாத் தவழாமணித் தலமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு வியன்றில மதலை மாடமே” என்றார் துளாமணியுள்ளு. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்; ⁵ உரிச் சொல் ஈறுதிரிந்தது; இனி வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தைபுடைய இரு னென்பதுஞ் சிறந்தது; “நள்ளென் றிறுத்த நடுவுகொள் யாமத்து” என்று

ராகலின். ஆரஞர் - பெரியவருத்தம்; ஆவது கணவனை யிழத்தல்; னிழந்த விடும்பையினு மனையா னிழந்த விடும்பையினு, மிக்க

¹ “மக்க
விடும்பை

வேல்வேந்தே விதவை யிடும்பை பெனவிளம்பித், தக்க வதனு லென்கழுத்திற் றுவி நீதந் தருனென்று, தொக்க மணிநீண் முடியானைத் தொழுது பின்னுமலை சொல்லும்” என்றார் பிறரும். வீரபத்தினி, மறக்கற்புடையாள். கோப்பெருந் தேவி, அறக்கற்புடையாள்; ஆக ¹ ஆரியகற்புஞ் சீரியகற்புமெனக் கற்பு இரு

¹ மனைவி - தீவி; இவள் சாபமிட்ட செய்திமுதலியவற்றை நித்தூற் றாதையாலும், மணிமேகலை, உகர - ஆம் காதையாலும் உணர்க.

கட்டுரை

1 தொல். வினையல், கு. உக. 2 கலித்தொகை, சு.எ.

3 " குற்றியலுகரப்புணரிபல், கு. எ.அ.

4 ஞானமணி, தகவருணைச்சருக்கம், எ. 5 உரிச்சொல் தனி.

6 உத்தர. திக்கு. ககஎ. 7 "ஆறிய கற்பிற்றேறிய தல்விசை, வண்டார்
லொண்டொடி கணவ" என்றார்(க0)பதிர்தரப்பத்தினும்.

உத்தர
கணவ

சி ல ப் ப டி க ா ர ம்

வகை. கொதியழல் - வெல்வழல், கீற்றம் - மிகுதினம் - விளைத்தோய், முன்
விளைத்தொழிற்பெயர். முதிர்தல் - முற்படுத்தல். எனவே நல்விளைமுடிதலா
லென்க. 1 "ஏனைவினையுலப்ப" என்றார் பிறரும். இனி

முதிர்வினையால்

இவை முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமையும். பைந்தொடியும் கூந்த
லும் அண்ணாவினி. சிங்கல் - குன்றல். வார்தல் - நெடுமை. ஒலி - தழைத்தல்.
எல்லி - பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த
சொல், உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினைவு யாதென்றுவினாவி
னாற்குப் பாண்டியன்வினைவினைவு கூறிற்றிலர்; என்னை? அது கட்டுரை
காதையில் விளங்கவுரைக்கப்படும்.

இரு - சு0. அராசியல்.....செய்யுளென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனாகுதக்கேட்ட

அழகன்

முலகை உள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவார்:

பொருட்பகுதியை

(இ - ள்.) நாலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட் சிறிது ஒழுக்கம்

பிழைப்பினும்
அவ்வரசரை அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதும்,
புகழ்மைந்த கற்புடைமகளை மக்களையன்றித்
தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளோர் சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும்,
முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து
உருக்கொண்டிருந்து நுகர்விக்குமென்பது உமாமிய இம்முன்றுபகுதியும்
இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற்
சிலப்பதிகாரமென்றும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம்
நிறுத்துதுமென்று அவ்வழிகள் சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை. உருத்து -
உருக்கொண்டு; முதிர்ந்தென் றுமாம். வினை - தொழில்.
நாட்டுதும், உயர்தினைக்கண் வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை;
அஃது உளப்பாட்டுத் தன்மைபோன்
றிருந்தது. பாட்டிடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு உரைப்பாட்டையும் இசைப்
பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம்
கொல்லுமென்பது, * “என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே, யன்பி லதனை
யறம்” என்பதனாலுணர்க.

ஆவதுஉம், ஏத்தலும், ஊட்டலும் இச்சிலம்புகாரணமாகப்
வென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

பிறந்தன

கக - உ. முடிசெழு.....யருளுகென் றற்கு

(இ-ள்.). முடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின்,
அழிகள் நீரேயருவிச்செய்கவென்று வினாவிய சாத்தற்கென்க.

கெழுவென்னுஞ்சாரியை, ³

முங் கெழுவு முனிப்பட்டப் பிறவு,

“எனவென வருஉம் புள்ளி யிறுதிமு, இம்
மன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச்,

செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்” என்னுஞ்ஞத்தித்தகன், அன்ன
மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனால் அவ்விருபுள்ளியிற்றுச்சொல்லும்
அஸ்ஸாதனவும் சாரியைபெற்று முடிவனவுளவென்றாகலின், புள்ளியிறல்

¹ தாஸ்யாச். க. ² திருக்குறள், கடி. ³ தொல். குற்றியல்காட்டினதில், கு. கடி.

ப தி க ம்.

௨௫

ஸாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லென்க்கொள்க. ¹ சாரியையாவது

சொல் தொடர்ந்துசெல்லு நெறிக்கணின்று அதற்குப்

பற்றுக்கோடாகச் சிறிது

பொருள்பயந்ததும் பயவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றுள் இது சிறிதுபொருள்
பயப்ப நிற்பது; பொருந்துதலென்னார் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு
முரியது, புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் சிகழ்ந்ததாகலின். அடி
கள், அண்மைவிளி. என்றற்கு - தான் பாடக்கருதி வினாவினசாத்தற்கு;
அங்ஙனங் கூறுது இங்ஙனங் கூறினாரென்க. என்சொல்லியவாரோவெனின்,—
இச்செயனின் காப்பியம் மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை
இவர் புகழ்ந்துரைப்பாராகலின், யார் காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதாகருதி
நீரே அருளுகென வகரவினாப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன்
றாகு அவர் கருதியபொருளிறகு உடர்ப்படாது சொல்லிற்கு
உடம்பட்டா. ரென்பதாயிற்று.

இனித் தாம் உருத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவார்.

௬௨ - ௩. அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்
(இ - ள்.) அவர்மனத்தில் மகளிர் வாழ்த்துடைய
பாடலும்,

மங்கலம் - கலியாணம். இதனை மங்கலவாழ்த்துக்
காதையுமென்னுது பாடலுமென்றது என்னையோவெனின்,—இஃது
ஆசிரியப்பாவால் வாராது கொச்சகக்கலியால் வருதலானும்,
காதையையுடையது காதையாமாதலானும், அவ்வாறு இதிற் கருந
நிகழ்ச்சியின்மைமடானும், வாழ்ச்சும் உரையும் பாடலு மாயு
வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணர்க. அஃது அற்றாக
; மேலும் கானல்வரி, வேட்டுவவரி, ஆயச்சியர்குரவை,
தன்பமலை, ஊர் சூழ்வரி, வஞ்சினமலை, குன்றக்குரவை
இவையிற்பறையும் காதையென்றிலரா லெனின்,—அவற்றைக்கூறுததும்
சில வேறுபாடு கருதிப்போலும். என்னை வேறுபாடெனின்,—அவை
சுத்தமுடிவிற கூறுதும்.

௬௩ - ௪. குரவர் மனையறம் படுத்த காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை இவ்வாழ்க்கையில்
வேண்டி வேறுபடவிட்ட காதையும்,

அடிப்படுத்த

௬௪ - ௫. நடநவின் மங்கை மாதவி பரங்கேற்று

காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டிஸ் தண்டியம்பிடித்து வழாண்டு
நடநவின் மமாதவி மங்கைப்பருவத்தே அரங்கேற்றினகாதையும்,

௬௫. அந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையும்

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமாலையைச் சிறப்புச்செய்த காதையும்,

கௌ. இந்திர விழுவூ ரெடுத்த காழையும்.
 (இ - ள்.) அந்நகரின் கண் இந்திரனுக்கு விழுவெடுத்தகாழையும்,
 கூடி. கடலாடு காழையும்
 (இ - ள்.) அங்ஙனமெடுத்த விழுவிறதியிற் கடலாடிகாழையும்.

சிலப்பதிகாரம்

கௌ. மடலவிழ் காணல்வரியும்
 (இ - ள்.) அங்ஙனம் கடலாடிய கோவலனும் மாதவியும்
 கழிஞ்ஞா லிடத்து யாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய காணல்வரியும்,
 இஃது இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதனுள்ளும்
 கதைநிகழாமையுணர்க.

கக - எ0. வேனில்வர் திறுத்தென மாதவி யிரங்கிய
 காழையும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப் பிரிந்தமாதவி
 வருந்திய காழையும்,

எ0 - எக. நீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த காழையும்

(இ - ள்.) கண்ணி தான்கண்ட திங்கையுடைய
 தேவந்திக்கு உரைத்தகாழையும்,

கனாவின் திறத்தைத்

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், “ ஒருபொரு ணுதலிய
 வெள்ளடி யிய லாற், திரியின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே ” என்
 பதனாற் கனாநிலையுரைத்தற் பொருண்முடிபாகிய பாலைனைக்கூறுதலிற்
 காழையாயிற்றெனவுணர்க.

எக - டி. வினாத்திறத்து நாடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணடியார் மதுரைமுதூர்யாதென வினாவின

திறத்தை புடைய சோனாட்டின்வள்ளை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிச் கவுந்தியடிகள் வினவின திறமெனவும்,

பிறர்வினவுந்திறத்தை புடைய என்வுமமைபும்.

எஉ. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருதநிலமாகிட நாட்டினைக்கண்டு

இன்புற்றவர் பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்,

எகஉ. வேட்டுவவரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகிட சாலினி கொற்றவை

கோலச்சாரியும்,

உருக்கொண்டாடிய

“இருவகை பல்வகையென்றும் விசைக்கோ, டரியவுதப் புப்பதினொராட்
கிக் - குரவை வரி, * சொக்க மலிநய நாடக மென்றிவற்றாற, நக்கவனே யாட

லா சான் ” என்றமையான், வரியென்பது கோலச்சாரி; இது

வேட்டுவமக ளாகிய சாலினி கொற்றவை புருக்கொண்டு தீடுதலின் ; *

“கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடி மாதர்

தவமென்னை கொல்லோ” என்பத னுலகிக. கூத்துள்படுதலின்,

இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

நாடகவரிப்பெயராய், வேட்டுவவரி நிகழ்தலின்

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

எகஉ.ச. தோட்டன்.....இதுத்த காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணடியோடு மதுரைப் புறஞ்சேரியிற் கென் து

விட்ட காதையும்.

¹ தொல். செய். ஐ. கடுக. ² வேட்டுவவரி. (பி - ம்) * கொல்லு, செதும்.

எச - இ. கறங்கிசை யூர்கான் காணதயும்

(இ - ன்.) முறங்காரின்ற முரசொலியையுடைய மதுரையைக்
கோவலன் கண்டகாதையும்.

எடு - சு. சீர்சா னங்கை யடைக்கலக் காதையும் .

(இ - ன்.) அழகெல்லாமமைந்த கண்ணியாகியநங்கையை
மாதரிபாற் கவுந்தியடிகள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.

எசு. கொலைக்களக் காதையும்

(இ - ன்.) கோவலன் கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

எள. ஆய்ச்சியர் குரவையும்

(இ - ன்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசாந்திபாக மாதரிமுதலாயுள்ள
ஆய்ச்சியர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,

“குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும்

விறது,

மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப” எனவும், “குரவை யென்ப தெழுவர்
மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலைக் கொட்பரின் ருட
லாகும்” எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதவும் ஆய்ச்சியரிடத்து நிகழ்தலான்
ஆய்ச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எள - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப மாலைபும்

(இ - ன்.) அங்கனம் அவன் கொலையுண்ட தீத்திறத்தைக்

கண்ணி கேட்டுத் துன்புற்ற இயல்பும்,

இதவும் ஊர்குழுவரியும் சிறிது கதைநிகழ்ச்சியுளவெனிலும் மருட்கை
யென்னு மெய்ப்பாடும் அவலம் அரற்றிக் கவலை கையாறென்னுமியையும்
நிகழ்தலியல்பினுள் இதனை மாலைபென்னுரொனக் கொள்க.

எஅ - க. நண்பக னடுங்கிய ஐர்குழ்வரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நானிறந்து

என ஐர்குழ்வந்த ஐர்குழ்வரியும்,

வெளிப்பட்டவருவினெழுதி கண்

கண்ணி ஐர்குழுவருவதனைப் பத்தினிப்பெண்டிர் கண்கடாகத்
காண்ட லின் இஃது ஐர்குழ்வரி யென்பதாயிற்று.

இதையும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எக - அ. சீர்கால் வேந்தனெழுதி வழக்குரை காதையும்

(இ - ள்.) புகழமைந்த தென்னெழுதி கண்ணி

வழக்குரைத்தகாதையும்,

உரைகாதை, வினைத்தொகை; இறப்பு.

அ. வஞ்சின மாணியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தானுரைத்த வழக்குந்தோற்று உயிருந்தோற்றநெடுஞ்
செழியன்மேலியைநோக்கிக் கண்ணி வஞ்சினங்கூறிய இயல்பும்,
இய

வஞ்சினமாவது மேற்கோள். இக்கலிவெண்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தா
ஒருபொருளையே கருதிக்கூறிய இயல்பையுடைத்தாக்வின, மாணியென்றார்.

௨௮

சிலப்பதிகாரம்

அக. அழற்படு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வஞ்சினங்கூறினவள்முனைமுகத்து எழுந்ததி

அவளே விய இடமெங்கும் பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக - உ. அருந்தெய்வந் தோன்றிக், கட்டுரை காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றாது

மதுரைமாதெய்வம் அவ்வழறணித்தற்குவந்து இவளது பவத்தொடர்பு
கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ - கூ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக் குரவையும்

(இ - ள்.) மதுவொழுகமலர்ந்த கோதையினையுடைய குறத்தியார் இவளை
வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு உற்பாதசாந்தியாக முருகவேளினோக்கி அக்
குன்றின்கண்ஔுழய குரவையும்,

ஆய்ச்சியர்குரவையிற் கூறி பது இதற்குந்கூறுக.
கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த குரவையெனினும்

கோதையென்று பாடல்
அமையும்.

அகூ. என்றிவை யனைத்துடன்

(இ - ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும்,

கற்காட்சியும், குறவர் பாகுடக் காட்சியமென்க.

அச. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கொண்ட காதையும்,

கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அச. நீர்ப்படை—(இ - ள்.) அக்கொண்டகல்லினைக்

நீர்ப்படுத்தினகாதையும்,

கங்கையாற்று

அச. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லினை நட்டகாதையும்,

அறி. வாழ்த்து—(இ - ள்.) அங்குநாநடுங்கல்லான
பிரதிட்டையும் விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள் செங்குட்டுவனையும்
நெடுஞ்செழியனையும் பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அறி. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்.) அங்குநாநடுங்கல்லான அவரோடு

கனகவிசயர்முதலிய ஆரியமன்னருள்ளிட்டார்க்கு
வரங்கொடுத்தகாதையோடே,

ஒடு, ஒப்பலொப்புரை; என்னொடுவுமாம். தருதல் - கொடை.

அக. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.)

முப்பதமென்றெண்ணப்பட்ட,

அள. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் (இ -
ள்.) உரையிடையிட்டனவும் பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொடு இவ்வாறைந்தும் உரையிடையிட்ட
பாட்டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை முற்று.

ப தி க ம்.

உக.

அஅ. உரைசா லடிக ளாளு

(இ - ள்.) புகழமைந்த இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்ய,
அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

அஅ - க. மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தன்

கேட்டனன்

(இ - ள்.) மதுரைக் கூலவாணிகளுள் சாத்தன் கேட்டனன்;

கூலம் என்வகைத்து; அவை— நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை,
சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி; பதினெண்வகைத்தென்பர்

கூத்தநாலார்.

க0. இது—(இ - ள்.) இவ்வகையதை

க1). பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மரபென்

(இ - ள்.) அறப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பாலாகிய

அப்பால்களின் வகையைத்தெரிந்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மாபு
இதுவென்க.

என்னென்னும் அமரச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்கு

முடிபு சிறப்புடைத்த.

அடிக்கு அறிந்தருளியென இருந்தசாத்தன் உரைப்போன்

இவனென, வினைவினைவு யாதென, விதலைய, கேட்டனன்யானென,

அறங்கூற்றுவதுஉம் உயர்ந்தோரேத்தலும் ஊட்டுமென்பதுஉம்

காரணமாகப் பெயரான் நாட்டுதும் யாம் ஒரு பாட்டுடைச்செய்யுளென,

அருளுகென்றற்கு அருளக் கேட்டன னென்க.

அறுபத்தெட்டாமடியுட் “கடலாடு காதையும்” எனக்

குறளடியும், (அடு) “வாழ்த்து வரந்தரு காதையொடு”

எனச்சிந்தடியும் (அக) “இவ்வா றைந்தும்” எனக் குறளடியும் வந்து,

1 “சுற்றய லடியோ பாசிரிய மருங்கிற், ரோற்ற முச்சீர்த் தாகு

மென்ப” என்ற ஆசிரியர், 2 “இடையும் வரையார் தொடையுணர்

வோரே” என்றதனாற் குட்டச் செந்துக்காயிற்று.

இது, நார்பொருளுள்ளும் அகத்திண்க்கண்ணது இன்பமாகலாலும்,

புறத்திண்க்கண்ணது பொருளும் அறனாகலானும் வீடொழிந்த முடிபு

கூறிரின்றது. அதனுள்ளுமே, 3 “மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய

சிப்பதிகாரம்” என்பாரானதுவு மென்க.

ப தி க ம் மு ற் றி ற் று.

¹ தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ௧.௮.

² " " " " " ௧.௧௧.

³ இதனைச் சிலப்பதிகார இமதிக்கட்டுரைபிற் காண்க.

உரைபெறுகட்டுரை.

௧. அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாடு மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை
பெய்தி வெப்புநோயுங் குருஷன் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றி
வேற்செழியன் நங்கைக்குப்
பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொண்டு கள
வேள்வியால் விழவொடுசாந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து
துன்பமு நீங்கியது.

நோயுந்

௨. அதுகேட்டுக் கொங்கிளங்கோசி தங்கனாட்டகத்து
நங்கை க்கு விழவொடுசாந்திசெய்ய மழைதொழிலென்றும் ம
ரூதாயிற்று.

௩. அதுகேட்டுக் கடல்சூழிலங்கைக்
கயவாகுவென்பான் நங் கைக்கு
நாட்பலிபீடிகைக்கோட்டமுந்துறுத்தாங்கு அரந்தைகெடுத்து

வரந்தருமிவளென ஆடித்திங்க எகவையினங்கோர் பாடிவிழாக்கோள்
பன்முறை யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகப் பிழையா
வினையு னுடையிற்று.

ச. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி கோழியகத்து எத்திறத்
தானும் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிக்கடவுளாகுமென நங்கைக்குப்
பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து நித்தல்விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

உ. கொங்கிளங்கோசர் - குறும்புசெலுத்துவார் சிலவீரர்.

ங. நாட்பவிபீடிகைக் கோட்டம், - நித்தலும்
கோட்டம். அரந்தை - துக்கம். பிழையாவினையுள்.

பலியிடுமிடத்தையுடைய
குன்றாவினையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தானும் - வேண்டினார் வேண்டியவனெறத்
தாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

உரைபெறுகட்டுரை.

க. அன்றுதொட்டு.....நோயுந்துன்பமுரீங்கியது

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது; ¹ “வெள்வா
னெறிந்த னன் விலங்கு டறுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன்
பரப்ப, மண்ணை மடந்தை வான்றுயர் கூரக், காவலன் செங்கோல்
வளைஇய வீழ்ந்தனன், கோவ லன்” என்றாராகலின்.

இன
(இ - ள்.) பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி மழைவறத்தன்மிக்கு
வறுமையுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும் இடைவிடாது நலிதலிற்

அதன
கொற்
கைக்கணிஞ்ந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு
ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பணி
யிட்டுக் களவேள்வியாற் சாந்திசெய்து விழுவெடுத்தலானே அவனாடு
மிகவும்

மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோயுரீங்கிற்று.
வெப்பு - தொழுநோய்; ² “வெப்பின்முப்பழச்சீனை”
என்றாராகலின். இது வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு.....மாறாதாயிற்று

(இ - ள்.) அங்ஙனம் செழியன் நன்மைசெய்து அவைநீங்குதலின் அத
ன்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கோவாகிய கோசரும் நங்கைக்கு அவ்
ங்ஙனம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான் அவைநீங்குதலோடே மழை பெய்தற்
றெழில் பெய்யுநாளென்றும் வழுவாதாயிற்று.

பெய்யுநாளென்றது திங்கன்மும்மாரியை;
பருவநாளெனினுமமையும்.

ந. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கடலை அகழாகவுடைய இலங்காபுரத்துக் கயவாரு
வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன் நங்கைக்கு அங்கனம் நாடோறும் பலி
கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து பின்பு
கோட்டமுமமைத்து முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு
வேண்டும்வரங்களை இவள்தரு மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே
ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீதி தோறும் உலாச்செய்விக்க மழை
குறைவின்றி நிலைபெறுதலானே அன்றே பொய்யாதுவிளையும்
விளைவினையுடைய நாடாயிற்று அவனாகி.

பாடி - நகரி.

ச. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டுச் சோழநாட்டி உறையூரிடத்தே
பெருநற்கிள்ளி யரசனாகியவளவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின்,
எத்திறத்தானும் நமக்கு அரசுதையைக்கெடுத்து வரந்தருமெனக்கருதி
நங்கைக்கு அங்கனம் கோட்ட முமமைத்து நித்தல்விழவும்
நடத்தினுனென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவ்ள்பிறந்த உரிமைபற்றி.
கேசுழியென்றது, சூருகோழி நிலமுகியத்தால்யானையோடு பொருது
அதனைப் போர்த்தோலுத்தல்———

¹ சிலப். கொல்களகோதை, உகை - எ. ² சீவகசித்தாமணி, எடு.

ந.உ. உரைபெறுகட்டுரை,

கண்டு அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று ; ¹ “முறஞ்செவி
வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம்” என்பார்மேலும்.

பேலி. அரந்தை - துன்பம்.

நித்தல்விழா -

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுற்கூறிய கட்டுரைச்செய்யுள்.

“உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞரையசா ஸடிக ளாளுள்”
என்றமைமூலம் காப்பியங் கட்டுச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சில
வ நடுமனக்கொள்க. என்னை ? “உரையும் பாடையும் விரவியும்
வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

தூற்சிறப்புப்பாடிரம்.

வேன்பா.

நீடிநுங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே -- கூடலார்
கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ முனிசேரன்
றண்டா வுரைமுத் தமிழ்.

கூட்டனைக்கலித்துறை.

நலத்தகு நால்வரென் றோதிய நான்முகத் தோன்படைத்த
குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்ததமிழ்ப்
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார் போற்றநின்ற
சிலப்பதி காரஞ்செய் நானேஞ் சேரர் சிகாமணியே.

இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே; இடந்திடவாப்பெயர் விளங்கவில்லை.

1 சிலப். தாடுகாண்காலை, உசுள - அ. 2 சிலப். பதிகம், அள-அ
 "ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையுமீ பரையுமீ விரவியும்
 வருமே" தன்மையலங்காரம், பொறுவணியியல், கு. கக: என்பதில் இவ்வடி
 கின்றது.

காணப்படு

(பி - ம்.) * 'செய்தான்சேனன்பர் சுகாமணியே'

மு த ல ல வ து

புகாரீக்காண்டம்.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்

1 திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுந்

4 கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண்

குடைபோன்றிவ்

வங்க னுலகனித்த லான்

3 ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுந்

6 காவிரி நாடன் நிகிரிபோற் பொற்கோட்டு

மேரு வலந்திரித லான்

3 மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது

நாமரீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்

மேனின்னு தான்கரத்த லான்

க0 பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
 வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ
 டோங்கிப் பார்தொழுக லான்
 ஆங்கு,
 பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதமென்னுமடுக்கு, சிறப்
 பின்கண் வந்தது.

ங. அங்கணுலகு - அழகிய உலகிடம். [பொருளுக்கும்
 மேலாகநின்று.

அ. நாமநீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். க. மேலின்று -
 எல்லாப்

கக. வீங்குநீர் - நிறைந்த நீர்.

க-கஉ. இவை நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும்
 பும் சிறப்பித்தன.

புகாரினை

கங. ஆங்கு - ஆதலால்.

1 "முத்திர்தாப்பன்" (க0) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது.
 இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள், (தொல். புறத். கு. ௧0 - இளம்; கு. ௧௧ - த.)

2 இது திகிலிடைப்புணைத்துரைத்ததற்கு மேற்கோள், (தொல். புறத். கு. ௧௧ - த.)

3 "மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே" (தக்க. கடவுள். ௧ - உரை) என்பதற்கு
 இது மேற்கோள். இத்தொடர், "திங்களைப்போற்றுதும்" என்பது முதலிய மூன்
 றையும் பின்பற்றிதிருமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்) * 'புகார்காண்டம்' † 'கொங்கலராட்சி'

இ

உச சிலப்பதிகாரம்

கடு ¹ பதியெழு வறியாப் பழங்குடி * கெழீஇய
 பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
 நடுக்கின்றி நிலீஇய வென்ப தல்லதை
 யொடுக்கங் கூறு ருயர்ந்தோ ருண்மையின்
 முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

உ0 அதனால்,

¹ நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனெடு
 போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னின்
 மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்ப
 † நீகைவான் கொடியன்னு வீராருண் டகவையாள்

உடு அவளுந்தான்,

1 போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றுந்
 தீதிலா வடமீனின் நிறமிவ டிறமென்று
 மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
 காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென் பாண்மன்னோ

நூ0 ஆங்கு,

கக. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.

கச - க. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற மூன்றனையும்
 ஒப்புரைக்கின்றார்.

ஒருவாற்றான்

கஎ - உ0. (ப1) நிலீஇயர் நிற்பதாக. கேள்விபான்

முழுதுணர்ந்தோர் அப்

படிப் புகழினல்லது இம்முன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங் கூறார்; உயர்ந்தோருண்
மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் - ஆதலால்.

உக - உ. நாகருகைத்துடனும் தேவருகைத்துடனும் போகம்
இவை பொருந்தும்.

நீன்புகழ்

உக. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

உச. ஈகை - பொன்.

உசு. போதிலார் திரு - போதில் நிறைந்த திரு; இவள்வடிவென
வருவிக்க.

உஅ - க. வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
குணத்தார் காதலித்தவள்.

காதலாள் - விளங்கிய பெருங்

இவளை முன்கூறிற்று; கதைக்குநாயகியாதலின்.

1 "பதிபெழ வறிபாப் பழங்குடி செழிதி" (மலைபடு. சளக.)

2 இங்ஙனம் "மேலைதாள் மேலைதாள் போன்மயங்கி வீழியே" (தக்க
என்பதற்கு மேற்கோள்.

100)

(பி - ம.) * 'தழிதிய' † 'சங்கை' ‡ 'போதில்வாழ்'

க.—மங்கலவழித்துப்பாடல்.

100

பெருநில முழுதானும் பெருமகன் றலைவந்த
வொருதனிக் குடிசனோ யெய்ந்தோங்கு செல்வத்தான்
வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பா
னிருநிதிக் கிழவன்மக னீரெட்டான் டகவையான்

நூ அலுந்தான்,

மண்டேய்த்த * புகழினுன் மதிமுக மடவார்தம்
பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வேனென் றிசைபோக்கித் காதலாற்
கொண்டேத்துங் கிழமைமயான் கோவலனென்

பான்மன்னே

சு0 அவரை,

இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நாளான்
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் † மகிழ்ந்துழி
யானை யெருத்தத் தணியிழையார் மேலிர் இ
மாநகர்க் ‡ தேந்தார் மணம்

சு0 அவ்வழி,

[குடை

முரசியம்பின் முருடதீர்த்தன முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்
யரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன வகலுண்மங்கல வணியெழுந்
மலைதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூண்கத்து

[தது

நக - ந. பெருமகன் முன்வைக்கப்பட்ட வணிகராகிய தன்
கிளையோடு கூடி உயர்ந்தசெல்வத்தினைபுடையான். இது ¹ சுற்றத்தாற்
சுற்றப் படவொழு கல்; எனவே தமக்குத் தாமேநிகராகிட
வணிகரென்றவாறாயிற்று. மாசாத்து வான் - குழிப்பெயர்.

நக - க. மண்டேய்த்த புகழ் - புகழ் சிறுகும்படி வளர்ந்தபுகழ்.

00 ¹ வானார் மதியஞ் சகடீனைய வானத்துச்
 சாலி யொருமீன் றகையாளைக் கோவலன்
 மாமுது பார்ப்பான் மன்றவழி காட்டிடத்
 தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணோன்பென்னை
 விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய
 00 ருரையினர் பாட்டின ரொகிந்த நோக்கினர்
 சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு ¹ கோதைய

ரேந்தின முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்
 விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
 முனைக்குட விரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
 ௬௦ போதொடு விரிகுந்தம் பொலனறுங் கொடியன்னார்
 காதலம் பரிபாமற் கவலுக்கை நெகிழ்ந்தம்
 தீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
 † யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னார்
 மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய
 ௬௧ விப்பா விமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
 யுப்பாலைப் பொற்கோட் டுழையதா வெப்பாறுஞ்
 செருமிகு ‡ சின்வேற் செம்பிய
 நெருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ னெனவே.

௬௦ - ௬௩. சந்திரன் உரோகினியைச்சேர அருந்ததியினது
 கோவலன் கலியாணம்பன்னுவது.

தகையானக் ௬௪ - ௬. விரையினர் மலரினராகிய
 இவை வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

விளங்குமேனியர்; பிறவுமன்ன.

௬௦. இச்சொல்லப்பட்ட கொடியன்னார்.

௬௩. உலகினருந்ததி, இன்பொருளுவமை.

௬௬. உழையதாம்படி (௬௬) உருட்டுவோனென (௬௭)
 ரென்க.

1 "அங்க ஸிருவிசம்பு விளங்கத் திங்கட், சகடம் வேண்டிய துவர் கூட்டத்து
.....வதுவை மன்னிய மகவீர்" (அகநானூறு, ௧௧௧.)

3 "பலவகை விரித்த வெநிர்ப்பூங் ளோதையர், பலர்தொகு
கண்ணத்தர்" (மதுரைக்காஞ்சி, ௧௧௮ - ௧௨)

பிடித்த தாதகு

(பி - ம) * 'தயங்குமேனிவர்.' † 'பிரிபாமைக் கவவுக்கை குருகிழாமை.'
கன்விசம்பின்ருத்துதிபன்னா.' ‡ 'தெடுவேல்.' ** 'உருட்டினோன்.'

‡ 'அங்

௧.—மங்கலவழித்துப்பாடல்.

௧௧௮

௧ - ௩. திங்களை.....அளித்தலான்

(இ - ள்.) நாம் திங்களைப்போற்றுவோம்; திங்களைப்போற்றுவோம்;
அஃது எற்றுக்கெனின், தாது பரத்தல்செய்த மாணியையுடைய
சென்னியுடைய குளிர்ச்சியையுடைய வெண்குடைபோன்று
பொதுவற இவ்விலங்கு அளி செய்தலானென்க.

இது பண்பும் பயனும் கூடின உவமம். கொங்கு - தாது. அம் -
அழகு. கண் - இடம். போற்றுதும் - பன்மைத் தன்மை; 1 "அம்மாம்
என்னுஞ் சூத்திரத்துக் கடதறிவால் முடிந்தது.

இது 2 "நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மாபு"

௪ - ௬. ஞாயிறு.....திரித லான்

(இ - ள்.) நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், காவிரிநாட்டையுடையாணுடைய ஆழிபோலப் பொலிவு பெற்ற கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத் திரிதருதலானென்க.

திசிரி - ஆக்கினுசக்கரம். இது தொழிலுவமம்.

எ - கூ. மாமழை.....சுரத்தலான்

(இ - ள்.) நாம் பெரிய மழையைப் போற்றுவேம் ; பெரிமழையைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், அவன் அளிசெய்யுமாறுபோல மாறாது

அச்சத்தைத்தரும் கடல்குமுலகிற்கு மேலாய்நின்று தன்பெயலான் வளத் தைச் சுரத்தலானென்க.

நாம் - நாமமென உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது ; புகழெனினுமமையும் ; ஏழ்வகைப் பெயருமாம். வேலி - சூழ்தல். அளி - கொடை. மேனின்று - மேலாய் நின்று. தான், அசை. சுரத்தல் - இடைவிடாதுசொரிதலுமாம். உலகிற்குச் சுரத்தலானென இயையும்.

க0 - கஉ. பூம்புகார்.....ஒழுகலான்

பூம்புகார், விகாரம்; பூ - பொலிவு.

(இ - ள்.) நாம் புகாரைப் போற்றுவேம்;

புகாரைப்போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய குலம்புகழ்வார் இதனையும் புகழ்வாராகலினென்க.

உலகின்கண் அவன்

உலகிற்கு - உலகின்கண் ; உருபுமயக்கம் ; * “யாதனு.....சாரும்” என்பதனுள் முடிந்தது ; * “தில்லைச் சூழ்பொழிற்கு” என்றும்போல.

திங்களை முற்கூறினார், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்டுச் சிறந்த முதன் மொழி அதுவாகலான். இத்திங்கள்முதலியவற்று இவனளித்தல்முதலிய செய்கையொத்தலான், இவையும் இவனுற் சிறந்தனவென்பதாம். இறப்பப்

¹ தொல். வினையியல், கு. இ.

² “ ” புறத்திணையியல், கு. உக.

³ புள்ளர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

⁴ தொல். வேற்றுமைமயங்கியல், கு. உக.

⁵ திருச்சிற்றம்பலக்கோவைபார், தக.எ.

உஅ

சிலப்பதிகாரம்

புனைந்துரைத்தற்கு, “ருடைநிழல் மரபு” என்றதனுள் உயர்ச்சியும் புனைந்துகூறியவாறாயிற்று.

கொடையும் திரியும்

கூட - கூ. ஆங்குமுழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்பழப்போற்றினல்லது, முனைவனாலின் முடித்தகேள்வியான் எனைத்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர், பொதியில் இமயம் புகாரொன்னும் இம்முன்றும் ஒருகண்மையவாகலான், ஆதியிற்றேனரிச் சலிப்பின்றி நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு அந்தமுண்டென்று கூறார் ; அவற்றில் உயர்ந்தோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஒரெண்ணிடைச்சொல்; ¹ “கிளந்த வல்ல வேறுபிற
தோன்றினும், கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே” என்னும் புற
னடையாற் கொள்க. பதியெழுவறியா - பதியினின்றும் பெயர்தலையறியாத;
எனவே பகையின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு; ஆதிகாலத்தேறிய
குடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின. பொதுவறசிறப்பு - தனக்கே உரியசிறப்பு
ஒடுக்கம் - முடிபு. உயர்ந்தோர் - முனிவனும், இறைவனும், அரசனும்; இனி
உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும் பழங்குடியினுள்ளாருமென்றமாம்;
என்றது இமயத்தோடும் பொதியிலோடுமுள்ள இருடிகளையும் புகாரினுள்ள
வணிகரையும் உவமித்தவாரும். உண்மையின் - உண்டாகலின். முடித்தகேள்வி -
கரைகண்டகேள்வி.

இவற்றாற் செம்பியன்சிறப்பும் புகார்ச்சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று.

உ0. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது அத்தன்மையதாகலான்,
என்றது, புகார் நிலைபெறுடையதாகலாற் போகமும் புகழும்
நிலைபெறுடையவென்றவாறு.

உக - ச. நாகநீ ணகரொடு.....அகவையாள்
(இ - ள்.) சுவர்க்கம் ² பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும்
போகமும் நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின் கண்
மழைபோல்வழங்கும் கையை யுடைய மாநாய்கனுடைய
குலத்திற்குேன்றிய கொம்புங்கொடியும்போல்வாள்;
பன்னீரான்மிற்குட்பட்ட பிராயத்தாளாயினுனென்க.

நாகநீணகர் - சுவர்க்கம். நாகநாடு - பவணம். போகநீள்புகழ்,
உம்மைத் தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிர்நிரலிதை. மன்னும்
- நிலைபெறும்; இடைநிலைவிளக்கு. மாக வான்-விசும்பின்மேகம்.
மாநாய்கன், சிறப்புப்பெயர். ஈகை - பொன்; வாங்கொடி - வானவல்லி;
பொன்மெய் வானவல்லியென்க. அவற்றோடுமொக்க மன்னும்
புகாரெனினுமமையும்.

உரு. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,
உம்மை இசைநிறை.

¹ தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், கு. ச.அ.

² பயணம் - நாகலோகம். சுவர்க்கத்திலும் நாகலோகம் போகத்திற
நிறத்ததென் பது ஈசனதூர்மணிபு.

க.—மங்கலவழித்துப்பாடல்.

உள் - க. போதிலார்.....என்பான்மன்னே

(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய புகழுடையவழிவு
இவன் வழிவையொக்குமென் றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய
புகழையுடைய கற்பு இவள் கற்பையொக்குமென்றும் உலகின் மாதாரர்
தன்னைத்தொழுதேத் தும்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக்
காதலிப்பான்; அவன்யாரெனிற கண் ணடியென்று
பெயர்கூறப்படுவாளென்க.

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவீனாள், ஒருபெயர். தீது - ¹
பிறர் நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும், இடைச்சொல். புகழ்,
இடைநிலை விளக்கு. பின்வருகின்ற இவளென்பதனை முன்னுங்கூட்டிக.
மன்னும் ஒவும் இடைச்சொல்.

உO - ச. ஆங்கு.....அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து * செடுகிழைமுழுவதையும்
தனியேயா ளாம் கரிகாலைமுதற்குடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய
ஒப்பற்றகுடிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தையுடையான் ;
அவன்யாரெனின், தன்னுடையபொருளை இல்லாதார்க்கருளும்

மாசாத்துவானென்று பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு
நிதிக்கிழவனுடையமகன் பதினாறுண்டிற்கு உட்பட்ட பிராயத்தானென்க.
பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின் முதிர்நல்

மரபன்மையின்,
அகவையாள் அகவையானென்றார். ஒப்பின்மையின் மிகுதி கூறுவார் ஒரு
தனிக்குடியென்றார். ஒம் - இன்; உருபுமயக்கம்; உறழ்பொரு; இதுவும் புற
னடையான் முடிந்தது. வருநிதி - நல்வினையாற்¹ கலத்தினும் காலிலும் வரு
நிதி; நியாயத்தால் வருநிதியுமாம். பிறர்க்கு - பொருளற்றார்க்கு; நிதியற்றார்க்
கும் நல்வினைசெய்தார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடும்; அகற்கு இல்லாராகிய பலர்க்கென்க.
ஆர்த்தும் - நிறைவிக்கும்; துகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாத்துவான்,
நிதிக்கிழவன், சிறப்புப்பெயர்.

இடப்பெயர். இரு

நூ. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.

நன்றும் உம்மை இசைநிறை.

நூ - கூ.

மண்டேய்த்த.....என்பான்மண்ணோ.

(இ - ள்.) மண்ணைத்தொலைத்த புகழினை யுடையான், பண்ணைத்தொலைத்த
மொழியினராகிய மதிபோலுமுதத்தினை யுடைய மடவார் தம் காதலால் உலகிற்
கண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வெனென்று அவ்விசையைத் தமதாயத்தின்கட் பாராட்
டிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு ஏத்துதற்குரியான்; அவன்யா
ரெனின், கோவலனென்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

‘மண்டேய்த்த’ என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்; மண் இடத்திற்
சிறிது என்றார் வல்லுவனாரும். புகழினான், எழுவாய். பண்டேய்த்த-பண்ணைக்
கெடுத்த. செவ்வெனென்றார், வேள் இருவருளராகலின். முருகவேளைச் செவ்

¹ மணிமேகலை, உஉ - தும் காலை, சச - தும் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² சிலப், மணிபுறம், எ. (பி - டி).^{*} ‘தேயிதிலம்’.

வேளென்றது, ¹ “ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு” என்பதனால். போக்கி - என்
கும் போகப்பண்ணி; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு - காமக்குறிப்பினால் உட்
கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும் கலைமாதும் சயாமாதும்

புகழ்

மாதும் புவிமாதமென்று கூறி, இவர், அழகிற்கும் அறிவிற்கும்

ஆண்மைக்

கும் புகழுக்கும் பொறைக்கும் இவனென்றுட்கொண்டு ஏத்துந்

கிழமையா

னென்னுமமையும்; ² “கலையின தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுஞ்,

சிலையின

தகலமும் வீணைச் செல்வமு, மலையினி னகலிய மார்ப னல்லதீவ்,

வுலகினி

லியென வொருவ னாயினான்” என்றற்போல.

இனி, மொழியினுலென்றுபாடமாயின், மடவார் திரண்டிலே

மொழி

யாலே புகழினான் செவ்வேளென்று இசையைப்பரப்ப ஏனையோரும்

காதன் மையாற் கொடை அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான் யாவனெ

னிற் கோவல

னென்று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றலுமொன்று;

இப்பொருளுக்கு,

போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முற்கூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல்

உட்கோளாகலான்.

சு0 - சஉ. அவரை.....மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தன்மையாரைக் குரவரிருவரும் ஒருபெருநாளிலே
மனவணி காணவேண்டி மனமகிழ்ந்தனர்; மகிழ்ந்த அளவிலே யென்க.

உழி - அளவு.

சங் - ச. யானை.....சந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியிழையாரை யானையெருத்தத்து இருத்தி
அம்மா நகர்க்கு இவர்மணமென்னுமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாரென்க.

எருத்தம் - புறக்கழுத்து. இரீஇ - இருத்தி. சந்தாரெனவே
அறிவித்தா ரென்பதாயிற்று. சிலமகளிரையணிந்து யானையேற்றி
அறிவித்தல் மரபு.

சடு - எ. அவ்வழி,.....அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசமுதலிய இயம்பின; முருகுமுதலிய

அதிர்ந்
தன; பணிலமுதலிய முழங்குதல் எழுந்தன; வெண்குடைகள்
வெழுந்தபடி எழுந்தன; மங்கலவணி ஊரோங்கும் எழுந்ததென்க.

அரசனுயர்

முருகு - பத்தல்; மத்தளமுமாம். அகலுள் - தெருவுமாம்,

சஅ - கூ. மாலேதாழ்.....பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலேதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித்
தூணிரைபொ ருந்திய மண்டபத்து நீஸ்ப்பட்டு

மேற்கட்டியின்கீழ்நிறுத்தின முத்தின்பந்த ரிடத்தேயென்க.

நீலவிதானங்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி; அஃது
அக்காலத்து முத்தநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ -
பொலிவு.

சு0 - சங். வானூர்.....நோன்பென்னை

1 நிருகுருகாற்றப்படை, ௨. 1 சிவசித்தாமணி, சகக.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

சக

(இ - ள்.) மதியம் சகடீணந்தநாளிலே பார்ப்பான் மறையிற்
சோதிடாக் கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே சடங்குகாட்ட இவர்
இங்ஙனம் தீவலஞ் செய்கின்ற இதனைக் காண்கின்றவர் கண்கள்
முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது காணென்பாராயும்,

காண்கின்றவர்கள்நோன்பு என்னையெனினுமமையும். சகடு -
உரோகினி, மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ; புரோகிதனுமாம்.

ருச - இ. விரையினர்.....நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய் மலரினராய்
உரையின ராய்ப் பாட்டினராய் ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

ருச - எ. 1 சாந்தினர்.....சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) எந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப் புகையினராய்க்
கோதைய ராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

ருஅ - கூ. விளக்கினர்.....மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க் கலத்தினராய்
முனைப்பா லிகையினராய் நிறைகுடத்திட்ட கை புல்லினும்

போதினும் நெகிழாமற்புணர்ந்தனராயும் நிரையினர்கள்,
ஒருசொல் வருவிக்க.

கூ0 - கூஅ. போதொடு.....எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்றார், இவளும்

தன்காதலனைத் தன்
கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமல் புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை
அகத்திட்டகை * புல்லினும் போதிலும் நெகிழாமல் புணர்வோளாக; இருவரன்
பும் சருவதா ஒருவரன்பாகவென நின்றது தம் வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால்
வணங்கி அவ்வகையேத்திப் பின்பு சிலைலரைத்தாவி, இப்பாஸ் இமயத்திருத்
திய வேங்கை பொற்கோட்டு உப்பாலிடத்ததாயே நிற்பதாக; எப்பாலும் தன்
போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலை மாறில்லாத தன்திகிரியை உருட்டி
வோளாகவெனச் சொல்லி, உலகில் அருந்ததியன்னுளை அமனியேற்றினாரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் நீதற்கென ஏத்தித் தாவி அருத்
ததியன்னுளை உழையதாக உருட்டிவோளாகவென அமனியேற்றினாரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, ௩௯௮ - க.

(பி - ம்) * 'புல்லும்போதெழாமல்.'

இ ர ண் டா வ னு
ம வ ன ன ய ற ம் ப டு த் த க ா னை

த.

உரைசால் சிறப்பி னரைசுவிழை திருவிற்
பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி

௫ யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் றேள
மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங்
கலத்தினும் காலினுந் * தருவன ரீட்டக்
குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ
1த்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
க0 ருத்தா குருவி னெப்பத் தோன்றிய
கயமலர்க் கண்ணியுங் காதற் கொழுநனு
மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா லமனிமிசை
நெடுநிலை மாடத் திடையிலத் திருந்துழிக்
கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புதுமுடமந்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

ச. வழங்க - உபசரிக்க. தவா - கெடாத.

௫. விருந்திற்றேம் - பரதேசங்கள்.

க. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின் தொகுதி கூறுவார், தேய்
தொக்கன்னவென்றார்.

ஒருங்கு

அ. குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்குன்றாத. செல்வர் - இருவர்

பிதாக்களும்.

க - ௧௦. அத்தகு.....தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க
திருவினையுடைய அருந்தவமுடித்தோர் போகபூமியில்
தோன்றுமாறுபோலத் தோன்றிய. எ. கலத்தினுங் காலினுந்
தருவனரீட்டுதலால் (நீ) விருந்திற்றேளம் (க)
ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (ச) வழங்கத் தவாஅப்பெருங்கத்தாகி (க) அரசு
விழை திருவினையுடைய (உ) கடலோடிகள் மல்லிந்தநகர் (கௌ) உத்தராகுருவினை
யொக்கும்படி (க) செல்வர்க்குத் தோன்றிய நண்ணியுங்கோவலனும்,
இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தராகுருவை ஒத்தது.

(யி. மீ.) * 'தருவனரீட்டி'

உ.—மனையறம்படுத்தகாலை.

- ௧௫ யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பியிர் தாமரை
வயற்பூ வாச மனைஇ யயற்பூ
மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை * மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்
தாதுதேர்ந் துண்டு மாதர்வாண் முகத்துப்
- ௨௦ புரிமுழ லளகத்துப் புக்வேக் கற்றுத்
திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
மாலேத் தாமத்து மணியினாத்து வகுத்த
கோவச் சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து
வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்
- ௨௫ கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து

வினாமலர் வானியொடு ; வேனில்வீற் திருக்கு
 நிராநிலை மாடத் தாமிய மேறிச்
 சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
 கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ னெழுதி
 முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
 கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
 வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த
 வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன் மாலையொடு
 கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழத்

நூ

நூ தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்றுத்
 தீராக் காதலிற் றிருமுக நோக்கிக்
 கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை
 ' குழனித் திங்க ளிமையவ ரேத்த
 வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு

சு0 ி முரிதி னின்னோ டென்பிறப் புண்மையிற்

நூ. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு மாலையு மயங்கி'
 கையற்று - செயலற்று; புணர்ச்சிடால் அவசரமாகி.

என்றார்.

கக. கண்ணியும் கோவலனும் (கக) இடைநிலத்திருந்துழித் (உச)
 தென் றல் (உரு) கண்டுமகிழ்வெய்திச் சிறந்து (உஎ) ஏறியிருந்து
 (கரு) கையற்றெனக்கூட்டுக.

(உச) எழுதிக்

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

சு0. உரிதின் - உரித்தாக.

1 குழுவியென்னும் இளமைப்பெயர் திண்ணையுத்தவருமென்பதற்கு இது மேற்
கோள்; (தொல். மாபு. கு. உச - பேர்; தன். மயில. கு. உஅங.)

(பி - ம்) * 'மாதவிச்.' † 'பூவிலேக்கறன்.' ‡ 'வேளில்வீற்றிருத்ததெழிலி.' § 'உரி
திதின்னோர்.' 'உரிதினின்கோழி.'

சிலப்பதிகாரம்

பெரியோன் றருக திருத்த லாகென
வடையார் முனையகத் தம்மேம் படுநர்க்குப்
படைவழங் குவதோர் பண்புன் டாகலி
ஊருலி லாள் ளெருபெருங் கருப்புலி
சு0 லிருதரும் புருவ மாக * வீக்க

மூவா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலிற்
தேவர் கோமான் நெய்வக காவற்
† படையினக் களிக்கவத னிடையினக்

கிடையென

வறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை யின்றியு
00 மிறமுறை காணு ! மியல்பினி னன்றே

யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச்
செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா ட் லீத்தது
மாயிரும் பீலி மணிநிற ** மஞ்ஞையின்
சாயற் கிடைத்து தன்கா னடையவு

௫௫ மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக் கழிந்து
 நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச் செறியவு
 மனிய தாமே சிறுபசங் கிளியே
 குழலும் யாழு மமிழ்துங் குழைத்தரின்
 மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வாகியு
 ௬௦ மடநடை மாதுநின் †† மலர்க்கையி னீங்கா
 துடனுறைவு மரீதி யொருவா வாயின
 நறுமலர்க் கோத்தரின் னலம்பா ராட்டுநர்
 மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

௪௨ - ௫. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்தலால் அமர்மேம்படுநாதுமுறை
 மை இவட்குக் கூறப்பட்டது.

௪௬. இவனைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின்முன்பிறத்தல்
 கூறப்பட்டது.

௪௬ - ௫௨. இவ்வாறு ஒருரிமையின்றியேயும் குமரவேள்
 தன்கையில் வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை வருத்தும்
 இயல்பினுள்ளே.

௫௫. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ௫௬. செறிதல் - ஒளித்தல்.
 ௫௭. குழைத்தல் - கூட்டுதல்; இன்பொருளுவமை.

௫௭. கிளி (௬௬) நீங்காவாயின; அதனால் (௫௭) அளியவென்க.

௬௦. நலம்பாராட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். ௬௩. மங்கலவணி - 'இயற்கையழகு.

* 'அடைபார்...சக' என்னும் பகுதி, தக்கபாகப்பரணியில், ௬௨௨ - ஆம்
 தாழிசையுறையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றது.

(பி - ம.) * 'நப்த்தனன்.' † 'படைநினைக்கிறத்தனத்தன்.' ‡ 'இயல்பினன்றே.'
 § 'நப்த்தனன்.' ** 'மஞ்சுசாயற்கு' †† 'நனிமலர்.' ‡‡ 'மலர்க்கைநீங்காதுடனுறைவு.'

உ.—மனையற்றம்படுத்தகாதை.

- பிரிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்
 கூடு பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு
 மெல்லமிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொ
 னுன நல்லகி னறும்புகை யன்றியு
 மான்மதச் சாந்தொடு வந்ததை யெவன்கொ
 றிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு
 எடு மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை யெவன்கொ
 றிங்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை வருந்தவு
 மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுற் றனர்கொன்
 மாசறு போன்னே வலம்புரி முத்தே
 காசறு விரையே கரும்பே தேனே
 எடு யரும்பெற் பாவா யாகுயிர் மருத்தே
 பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
 மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கொ
 வலையிடைப் பிறவா வயிழ்தே யென்கொ
 யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கொ
 ௮௦ தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
 றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்
 தயங்கிணர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி
 வயங்கிணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல் வழிநாள்
 வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி

அநீ மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
 விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
 வேறுபடு திருவின் வீறுபெறக் காண
 வரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

சுச. பிரிதணி அணிதலாற் பெற்றபயன் என். [நாற்றம்.

சுசு. எல் - ஒளி. என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார். சுஎ. நானம் -

சுஅ. மான்மதம் - புழுகு கத்தூரிமுதலாயின. வந்ததை -

வந்தவுறவு.

எ0. உற்றதை - உறவு. எஉ. என்னுற்றனர் - என்னபித்தேறினார்.

அக. உலவாமை - ஒழியாமை. அஉ. தருக்கி - மிக்கு.

அச. (பா) பேரிற்கிழத்தி - கோவலன் மாதா.

அரு. கேண்மை - சுற்றத்தாரைப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் -

அறந் தாரைப் பூசித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். அசு.

பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம்.

அஎ. வேறுபடுதிருவின் - நானாவிதமான செல்வத்தோடே. வீறு -

பெருமை.

அஅ. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள். ஒருதனியாகப்

புணர்க்கவென்க.

(பி-ம்) * 'முத்தடன்'.

சில ப் ப தி க ர ம்

யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் * கிழமையிற் கரி காண்டகு
 சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்கென். வெண்பா.

† தூமப் பணிகளொன்றித் தோய்ந்தா லெனவொருவார்
 காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து - நாமர்

தொலையாத வின்பமெலாம் துன்னினார் மண்மே னிலையாமை
கண்டவர்போ னின்று.

க - உ. ¹ உரைசால்.....மாநகர்

(இ - ள்.) புதுமைந்த சிறப்பினைபுடைய அரசரும் விரும்பும்
தையுடைய பாதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க மாநகரென்க.

செல்வத்

அரசென்பது, ² “குழமை யான்மை” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘
நிலையின வாயினு, மஃறினை மருங்கிற் கினந்தான் ஐயலும்’
சிறப்பும்மை விரிக்க.

என்பதனால் முடிந்தது;

இனிப் பாதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான நகரெனினுமாம்.
பயம் - மன்னர் விழைச்சி.

க - கக. முழங்குகடல்.....கொழுநனும்

(இ - ள்.) மாநகர், கலத்தானும் காலானும் ஈட்டுதலானே
பெறுதற்கரிய பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதவிய
தேயங்கள்வந்துகூடி

ஒருங்குதொக்காற்போன் தன்ன பண்டம் முழங்குகடல்குழந்த ஞாழமுழுதும்
ஒக்கவரினும் வழங்கத்தொலையாதவளத்தினைபுடையதாகலின், அங்ஙனம் அறத்

தினாகிய பொருளால் ³ தலைப்பிடுதானத்தைச் செய்தோ ரெய்தும் உத்தராகுரு
வினையொக்கும்படி குலத்திற்குள்ளுத செல்வர்க்குத் தோன்றிய பெரியமலர்
போலும் கண்ணையுடையாளும் அவள் காதலிக்கப்படும்
கொழுநனுமென்க.

¹ இவ்வெண்டாப் பலபிரதிகனிலில்லை.

‘இத்த “உரைசால் கிறப்பின்” என்னும் அடிக்குமுன்னர், “திருவின் செவ்வி பொடி பெருநில மடத்தையை, பொருதனி யாண்ட செருவடி திண்டோட், கிகாத் பெரும்பெயர்த் திருமா வளவனைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் மெய்த்த, மாலைத் தாடிய வன்கெழு செவ்வத், தாறைத் திரட்டியு மாயிரங் குழகனும், வீமசான் ஞாலத்து வியலணி யாசி, புயர்த்தோ குலகிற் பயத்தரு தானமு, மில்லது மிரப்பு தல்லோர் குழு வுத், தெய்வத் தானமுத் திருத்திய பூமிபு, மைய ருறைபுரு மறலோர் பன்னியும், வீண்ணவ ருலகினி எண்ணிடு தகரமொ, டெண்ணுவரம் பறிபா வீசையொடி கிறத்த” என்னும் அடிக் பதின்மூன்றும், மிதிசெப்பட்டி அழகியசிறீரம்பலக்கவிராயவர்க ளீட்டிச் செப்புகார மூலப்பிரதியில் இருத்தன.

* தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. இசு.

* தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம்; “அறத்தி ஞற்றிய வரும்பெரும் பொருளைப், புறத்துறைக் குற்றமுன் றுத்ததற் றயர்க்குக், கொக்கென்ப ணித்து குறையிற் தயர்வயி, னுள்ளமுலத் தீவ னுத்தம தானம்” என்பது திலாகரம்.

(பி - ம்.) * “கேள் மையிற்.” †. தாமப்பணிபலவுத்தோலாதலேலத்து.

உ.—மணையறம்படுத்தகாதை.

சு

அத்தரு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத் தக ஒழுகும் மணிகியோ டேயெனினுமமைபும்.

அரும்பொருளாவன:—¹ “நீரின் வந்த கிமிர்பரிப் புரவியுங், காவின் வந்த கருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங், குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங், கங்கை வாரி புங் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு, மரியவும் பெரியவும்” எனப் பட்டினப்பாலை யுட்

சொன்னவும் பிறவும்.

“ இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, முரிய தாகு மென்மனார் புலவர் ” என்பதனாற் கலத்தினும் காலினு மென்றார் ; கலம் - மரக்கலம். கால் - வட்டை. இதனானே பின்னரிருமரபோரும் ழிக்கு மரபெனக்கொள்க.

கலத்தொயிசேறல் பின்னரு

அருந்தவம் - ஈண்டுத்தானம். உத்தாகுரு - போகபூமி ; அஃது அறு வகைப்பயிம் ; என்னே : “ ஆதி யரிவஞ்சு நல்லரி வஞ்சு, மேமதவஞ்சுமிரண வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தா குருவமெனப், போக பூமி யறுவகைப் படுமே ” என்றாராகலின். அதிற்பிறந்து ‘ போகதுகருமாறு, ‘ முடிபொருட்டொடர்நிலை யுள் தானப்பயன் கூறுவழிக்கான்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம் வழங்கத்தவா வளத்ததென ஒட்டிக.

குலத்திற்குன் றுதல்-பூப்பின்கப்பிரிதல்; அன்றி ‘ நடுவின் தி நன்பொருள் வெஃகலுமாம். குலத்திற்குன்றாமை - ‘ “ நெடுநகத்துப் பகல்போல, நடுவு நின்ற நன் னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக், கொள்வனா உயிகைகொளாது கொடுப்பனா உங் தெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

குறைகொடாது ” என்ப

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கொழுநனுமென்க.

கண்ணியும்

கஉ - கூ. மயன்விதித் தன்ன.....இருந்துழி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் மாடத்து இடை நிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற் போன்ற மணிக்காலமளியிசையே இருந்துழியென்க.

¹ பட்டினப்பாலை, கஅஇ - கஉ. ² தொல்காப்பியம், அகத்தியைப்பில், கு. கக.

³ திலாகரம், கஉ - வது.

⁴ போகபூமியிற் பிறந்து போகதுகுமாரிறைப் பின்வரும் திலாகரக்குத்திரத்தா ளணர்க; "பதினா ருட்டைக் குமரனும் விதிவழிப், பன்னீ ராட்டைக் குமரீபு மாகி, பொத்த வன்பினு மொத்த தலத்தினும், கற்பகநன்மர தற்பய னூதவ, வாகிய செப்த வத் தளவு மல்வழிப், போக துகர்வது போக பூமி."

⁵ முடிபொருட் டொடர் திவ்யென்றது, அறமுதலிய நார்பயனைபுங் கித்தாமணி முதலியவற்றை.

உறம் சேவக

⁶ திருக்குறள், களக. ⁷ பட்டினப்பாலை, உருக - ளை.

சுஅ சிலம்பு திகாரம்

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன். நெடுநிலை - எழுநிலை; இடை நிலம் - காசாநிலம்.

கச - உரு. கழுநீ ரார்பல்.....சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு சுவனையுடைய அரும்புகள் கரும்பு இயிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் கலந்துண்டு அவற்றின் வேரைய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றுள் தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய தோட்டினையும் சண்பகப்பொதும்பரி லுண்டாகிய கோதைபோலும் மாதவிப் பூவின் தாதினையும் ஆராய்ந்துண்டுபோந்து வான்முகத்து மாதருடைய புரிந்த குழற்சியையுடைய

அளகத்துண்டாகிய கலவைமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப் புகுதற்கு வழிகாணுமற் சுழலுவின்ற சுரும்பொடும் வண்டொடும் மணித்தாமத் தாலே ஒழுங்குபட்டிரைத்து வகுத்த அழகியையுடைய சாளரக்குறம்புகையார் செவ்வியறிந்து றுழைந்துபுக்க மணவாய்த் தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன்மிருதலாலென்க.

சாதிபற்றி ஆம்பென்றொரெனினும் ஈண்டுக்கூறியது சேதாம்பென வுணர்க; இஃது அவற்றோடு ஒருதன்மைத்தாகிய பகற்போதன்றெனினும் அவை விரிபுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற் கலந்துண்டென்றார். இதழொழிக்கப் படாதவெனவே செவ்விகுறிற்று; ¹ “தீரீர்ப்பெருங்குண்களைப்பூத்தருவிக், கம்புவிடு முழுநெறி” என்றார் புறப்பாட்டிலும். கோதை-மாகை; ஒழுங்கு மாம். வெண்டோட்டித்தாழையுமாம்; சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதலியென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை சண்பகத்தோடு மலர்தலின் தேர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தனகமென்பாருமுளர்.
செவ்விபார்த்து றுழைந்து புக்கவென்க.

புகல - புகுதற்கு. ஒடி - ஒருவினை.
செவ்வி - இவராமகிழுஞ்செவ்வி.

பின்னின்ற உண்டென்பதனை அஃது உண்டெனவும், தேர்ந்துண்டெனவும் இரண்டிடத்தும் ஒட்டிக. அன்றி அஃது வண்டொடபுக்கதென்றலெனினுமமை யும். மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய தென்றல்.

அஃது உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத் திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொடும்புக்க தென்றலென்க.

உக - எ. விரைமலர்.....ஏறி

(இ - ன்.) அங்ஙனம் அவர் காதன்மிருதலாலே இடைநிலத்துரின்தும் மேல் நிரைத்துவருத்த நிலங்களில் மனத்தினையுடைய மலர்வானியோடே காமன்வீற்றிருக்கும் மேனிமையிய நிராமுற்றத்தின்மேல் ஏறியென்க.

வேனில், ஆகுபெயரார் காமன், பகையின்றிக் கல்வியோடு செல்வத் திடை! நஞ்சுற்றகாம நுகர்ந்திருத்தலின், வரலியும் காமனும் வருந்தாதிருந்தமை தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார்; இஃது உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை?

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. † சேவகசித்தாமணி, ௧௧.

உ.—மனையறும்படுத்தகதை.

சுரு

¹ “ உதார மென்ப தோதிய செய்யுளில், குறிப்பி னொருபொரு ளெறிப்படத் தோன்றல் ” என்பது அணியியலாகலிக்.

உஅ - ௩௧. சுரும்புணக் கிடந்த.....காட்சிபோல

(இ - ன்.) அங்ஙனம் நிராமுற்றத்த ஏறினவர்கள், சுரும்புகளுண்டற்குப் பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்கண்ணே கடல்குழ் ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும் ¹ ஞாயிறும் திங்களும் சேர இருப்பக்கண்ட காட்சிபோல இருந்து சுரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப் பெரிய தோளிலே யெழுதியென்க.

கருப்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே தொய்விலொன்றை யும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவின்செவ்வி கூறுவார், சுரும்புணக் கிடந்த வென்றார்.

இனி ¹ அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்த உண என்பதனைப் பெயர்ப்படுத்திச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும் உளவழி அவ்வக்காலத்து ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும் மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம் ஒருகாலத்து ஒருவழியுன்னும்

உணவுகிடந்த தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கை யெனவுமமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும் செவ்வியுக்கறிற்றாகும்.

முதிர்ந்தல் - முற்றுதல் ; சூழ்தலுமாம் ; “ நீர்முற்றி மதில்பொருடம் ” என்றார் பிறரும் ; முதிர்ந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இன்பொருளுவமம். போல இருந்தென ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

௩௨ - ௭. வண்டுவாய்,.....கட்டுரை

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டிகள் புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய இளக்கத்தையுடைய மாலை யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணையலும் சூலைந்தலைய மார்பிலிட்ட இவ்விருவகமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரு ம் செயலற்ற புணர்ச்சியிற்றுதிக் கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய முகத்தையோக்கித் தனது அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறிப்பாத் கலம்பராராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்த உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல் - மலர்ச்சி. பிறழ் - சரிய. மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரர, தீர்தலென்னும் விடற்பொருள் மையெதிர்மறை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

¹ இச்சூத்திரம் தன்மையலங்காரத்தினும் (பொதுவணியியல், கு. ௨௨) படுகின்றது.

காணப்

² “மதியமு ரூபிதம் கதிநிதித் தோழிக், கடன்ற விகம்பி துடனின் குங்கு” (பெருங்கதை, க. ௩௨: ௨௨ - ௩.) என்பதும், “வெங்கதிர்க் களவியுத் தன்கதிர் மதிய முத் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்” (இறை. கு. ௨ - ௨ரை) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

³ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகாரப்புணரியல், கு. ௭௮. ⁴ சுவீர்தொழுக, ௧௭.

இனிக் குறியாக்கட்டுரை - மூன் கருதப்படாத கட்டுரையெனினும் பொருள் தம். ¹ “குறியா விற்ப மெனிதி வின்.....எய்தும்” என்றார்; கட்டுரை - நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.

ஏறிவிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக் கூறுமென்க.
அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார்.

உஅ - சக. குழவித் திங்கள்.....ஆகென.

(இ - ன்.) பிறை, இறைவன் இமையாவரேத்தாநிற்கத் தன்முடிக்கு அழகு செய்தல்காரனத்தாற் குடிய பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன் நினக்குத் திருநதலாகத் தாக்கடவன்; அஃது ஏற்றாலெனின், அப் பிறை நின் னோடு உடன் பிறப்புண்டாகலின் நினக்கு உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; ² “உரிதினிற், பெயர்தல் வேண்டும்” என அகப்பாட்டினுங்கூறினார்.

கொண்டாங்குப்

திங்கட் குழவியென்றது ³ “சொல்லிய வல்ல பிறவவண் வரினும்” என்னும்மாயேயற் புறனடையான் முடியும். ⁴ “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே” என்றாற்புறப்பாட்டினும். அருமைத்து, அஃறிணைவினைக்குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது குடினப்பிறை இரண்டுகலையாதலின், அதனை என்னாட்டிங்கனாக்கித் தருகவென்பது கருத்து; என்னை ⁵ “மாக்கட னடுவ னென்னாட் பக்கத்துப், பசுவென் டிங்க டோன்றி டாங்குத், கதுப்பால் விளங்குஞ் சிறுதுதல்” என்றாராகலின்.

இதனால் மேற்கூறுகின்ற கரும்பையும் வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக் கட்டுகற்பத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று; என்றது கரும்பிற்கு நிற னும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.

இஃது எதிரதுபோற்றலென்னும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனங்கூறினார்; பிறை திருவொளி பாற்கடலிஃடப் னைத் திருமகளாகமதித்து.

பிறத்தலின், இவ

சஉ - இ. அடையார் முனையகத்து.....ஈக்க

(இ - ள்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எழுத்த ஒப்பில்லாத கருப்புவில் லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத் திருத்தித் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், பகைவர்முனையிடத்தே தம்மை மேம்படுப்பார்சிலர்க்குப் படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அ ரசர்க்கு இயல்பாதலானென்க.

தன்னால் . ஒதுக்கப்படாத தெவ்வரை அழிக்குங்கால்

இவருறுப்பாடிய

படைக்கலங்கொண்டன்றி அழிக்கலாகாமையின், இங்ஙனம் கூறினார். ஈக்க; ¹ "ஈத்துவக்கும்" என்றும்போலின்றது. முனிவராடிய முரப்பகையை அழித் தற்கு வல்லில்லே வேண்டிதலின், ஒருபெருங்கருப்புவில்லென்றார். என்றது,

¹ அதநாணும, உ. ² தொல். மரபியல், கு கக. ³ குமத்தொகை, கடக. ⁴ புறநாணும, கடவுள்வாழ்த்த. ⁵ திருக்குறள், உஉஅ.

உ.—முனையறம்படுத்தகர்தை.

இக

காரணுக்குக் ¹ காரணுதும் ² ஆகையும் கில்லாதலின், அதன் வன்மைகூறி

ஞர். ஒருபெருங்கருப்புவில். இருதரும்புருவமாகவென்றது
கூட்டி; "வானார்.....வேண்டினான்" என்றாராகலின்.

சேமலில்லையும

சக - அ. மூவா மருந்தின்.....இடையென

(இ - ன்.) இந்திரன் அசுரையழித்துச் சுரரைக் காத்தற்காக
வச்சிரப்பலையை நினக்கு இடையாகவெனத் திருத்தித் தாக்கடவன்;

எடுத்த

அஃது
எற்றலெனின், இமையவர்க்கு மரணயின்மையைப் பயக்கும்
முற்பிறத்தலானென்க.

அமிழ்திற்கு நீ

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா, மூத்தவென்னும்
பெயரெச்ச வெதிர்மறை. எனவே மூப்புக்கும் பிணிக்கும்
மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது
அயிர்த்ததை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ அமுதாகலின்,
வச்சிரம் பிறத்தலானெனினுமமையும்.

நினக்குமுன்னர்

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைசின்றகாலத்துப்
பிறந்தவெனப் புராணங்கூறும்; வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய்
நடுவுபிடியாயிருத்தலான் அதனிடையை நுகர்புகரு உவமங்கூறுப.

இறைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை கரும்பு வச்சிரமென்னுமிவற்றை முதல் புருவம் இடையாகத் தருக ஈக்க அளிக்க உடன்பிறப்புண்மையிற் பண்புண்டாகலின் முன்னர்த் தோன்றலினென உய்த்துரைக்க.

சக - ஓஉ. அறுமுக வொருவன்.....சத்தது.

(இ - ள்.) முருகவேள் தன்னகையில் அழகிய சுடரையுடைய செடிய வே லொன்றையும் நின்முகத்து மழைக்கண் இரண்டிமாம்படி ஈதற்குக் காரணம் வேறில்லையாகவும் ஈத்தது யான் வேண்டிதல் காரணத்தானென்க.

இறந்துபடுமுறைமையைத் தன்கண்ணுற் காண

* “துள்ளுநர்க் காணாரார்” என்றும்போல. பெறுமுறையின்றியும் - அவ்வாறு தான் ஈத்தற்கு உரிமையின்றிகவும். வேலொன்று இரண்டாகித்தல் - நிரூபித்தத்தருதல்; * “ஒக்கிய முருகன் வைவேலொன்றிரண் டினைய கண்ணுள்” என்றாராகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத் தனக்குப்பெருங்கூறு ஒன்றும் இல்லையாகவுமெனினுமமைபும். இறுமுறை - முடியமுறை; வருந்துத்தன்மை யெனினுமமைபும்.

இவை * புகழுவமையல்க்காரம்; அஃதாவது “இறையேயன் சடைமுடிமே லெக்நாளுந் தங்கும், பிறையேர் திருமுத்தும் பெற்ற - தறைபுனல்கூழும், பூவையந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவைநின் னல்குற் பார்ப்பு” எனவரும்.

* காமதால் - பூலிசேடம்; இதனை மன்னதத்தந்திரமென்பர் வடநாலார்; இது மன்மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிசயத்திற்கான்க; “ஈக்க னின்ற பூலின் மிக்க காம காண்டல் கன்னலில்” (சுத்த. காமதகன. கூஉ) என்பதும் இத்கே கருதற்கு லத. * சூலை - கரும்பு. * வேகசித்தாமணி, உருகி. * கவித்தொகை, ச. * வேகசித்தாமணி, உருக. * புகழுவமையாவது உலகமழைப்புகழ்த்துயர்ப்புகழ்.

இவற்றுட் கப்புலனாய் எழுதப்படும் உறுப்புக்களைப்
புலனாயும் ஆகாதுமாய் எழுதப்படாதன பாராட்டுவான்.

பாராட்டி,

இனிக் கட்

இள - சு.க. மாயிரும் பீலி.....ஒருவாவாயின

(இ - ன்.) நன்னுதால், மாடுத், மயிற்குலம் நின்னுடைய சாயற்கு எதிர்த்து
வந்து பொருது தோற்றுத் தண்ணிய காட்டிடத்தேபோய் ஒடுங்காநிற்கவும்,
அன்னம் மெல்லிய நடைபிணைக்கண்டு எதிர்த்துவந்து தோற்றுத் தனதுநடை
யழிந்து நல்லநீர்பொருந்தின பண்ணையிற் செறிந்தமலரிற்புக்கு மறையவும்,
சிறிய பசிய கிண்ணைகந்தாம் குழலிசையிணையும் யாழிசையிணையும் அமுதத்திணை
யும் நலந்து குழைத்தாலொத்த நினது முதிராத மழலைக்கிணவிக்கு எதிர்த்து
வந்து தோற்றனவாயும் நின்னை யழிப்பட்டு அக்கிணவிகற்பக்கருதி நினதுநகலி
னின்றும் நீங்காவாய் நின்னுடனே வெறுப்புத்தோன்றாமல்
உறைதலையும் பொ

ருந்திப் பிரியாவாயினவாகலின், அவை

அளிக்கத்தக்கனகானென்றானென்க.

மாயிரு,

“கோயில்” போலின்றது;”

அதிகாரப்புறனடைவிதி. மா -
கருமை. இருமை - பெருமை. மணி
கான் - இழிந்தகாடு. நன்னுதல், “

- நீலமணி.

“எஞ்சிய

“சாயல் - மென்மை. தன்
விரண்டி நிறதிப் பெயரே,

கின்ற கீற்றய லீட்டம் வேண்டும்” என்பதனால் கீட்டத்தது. நளி - செறிவு.
செறிதல் - ஒயிக்குதல். குழைத்த, இன்பொருளுவமை; “கரும்புந் தேனும்

மழுதும் பாதுங் கலந்த திஞ்சொல்" என்றும்போல. இனிக் குழைத்த, குழைவித்தவெனினுமையும்; வருத்திடவென்பதாம்; "குழைமுற்றின வாழைக் கொழுங்கனி குழைத்தும்" என்றாகலின். மாது, முன்னிலை; வினி; "ஓவு முவ்வு மேயொடு சிவணும்" என்பதனான் முடிந்தது.

அடையவும், செதியவுமே இவை ஒருவாவாயினவாகலான் அனியவென்க.

வினியும் இவன்வளர்ப்பனபலவாகலாற் பன்மைகூறினார்.

கஉ - ச. நறுமலர்க் கோதை.....எவன்கொல்

(இ - ன்.) இத்தன்மையையாகிய கோதாய், நின்னைப் புனைந்து அழகு செய்யுமகனிர் குற்றமற்ற நினது புனையாத அழகன்றியும் வேறுசில அணிகளை அணிந்ததனாற்பெற்ற உதவி யாதுதானென்றானென்க.

1 "ஐயா யாகும்" என்பதனாற் கோதை கோதாயென வினியேற்றது. வணி - மாண்கலியமென்பாருமுளர்.

மங்கல

கடு - சு. பல்விருங் கூந்தல்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ன்.) பலவகைத்தாகிய கூந்தலிற் சிமையரைப்பெய்தலேயன்றி அதன் மேதும் ஒளிபொருந்தி அவிழ்கின்ற மாலையைப் புனைதற்கு அந்தமாலையோடு அவர்கள் என்ன உறவுடையார்களோவென்றானென்க.

2 சீவகசித்தாமணி, கடுகி.

3 தொல். குற்றியலகரப்புவியல், கு. எ. அ.

4 " உரிச்சொல்லியல், கு. உ. க.

5 " விவிமரபு, கு. உ. ச.

6 சீவகசித்தாமணி, உ. ச. உ. அ.

7 தொல்காப்பியம், விவிமரபு, கு. இ.

8 " " " " " " " " " " " "

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

இரு

சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்பமுல்லை முதலியவை; அருச்சுனை

மலருமாம்.

கௌ - அ. நான நல்லகில்.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய நல்ல

அகிற்புகையை ஊட்டு

தன்மேலும் மான்மதச்சாந்தை அணிதற்கு அதனோடு தமக்குளதாகிய
அந்தக்

கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றானென்க.

மான்மதம் - கத்தூரி.

கக - எடு. திருமுலைத் தடத்திடை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர் அழகிய முலைத்தடத்தின்மேல்

தொய்யிலெழுததன்

மேலும் தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டுவதற்கு அதனோடு
அவர்க்குண்டான

¹ கெழுதகைமை யாதுதானென்றானென்க.

திரு - ² முலைமேற்றேன் தும்வீற்றுத்தெய்வம்.

தடம் - பாப்பு. தொய்யில் - பத்திக்கீற்று. காத் - வடம். முத்தக்காமென
மாற்றுக.

எக - உ. திங்கள்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) இவ்வனமாகிய மங்கலவணியும் சின்மலரும் 'அகிற்புகையும்
தொய்யிலும் பாரமாய்; அரும்பவும் வருந்தவும் இவ்விடத்து இவைகண்டிவைத்
தம் பிறிதணியும் மாலையும் சாந்தும் முத்தம் அணிந்தாராகலின், அவர்கள்
என்னபேய்கொண்டார்களோவென்றானென்க.

எஃ. மாசறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்டு இனிமையான்
மாசற வோடிய பொன்னே யொப்பாய்;

வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின் இன்பத்தான்
முத்தையொப்பாய்; மரபின் தாய்மைகூறுவான் ¹
வலம்புரிமுத்தென்றான்.

எசு. காசறு விரையே—(இ - ள்.) உயிர்ப்பின் இனிமையாத்
குற்ற மற்ற விரையையொப்பாய்;

கரும்பே—(இ - ள்.) கவையினினிமையசற் கரும்பை
யொப்பாய்;

தேனே—(இ - ள்.) இனியமொழியையுடைமையால்
தேனையொப்பாய்;

இவற்றிற்கொல்லியது, ஒளியும் ஊறும் காற்றமும் கவையும் ஓசையு
மாகலின், ² “கண்டு கேட்டு விரித்த துற்றியு மைம்புலனு, மொண்டொடி
கண்ணே யுள்” என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

எடு - அக. அரும்பெறற் பாவாய்.....பாராட்டி

¹ செழுதகைமை - உரிமை.

² “ஆமணக்கு குடிவிருத் தஞ்சணங்கு பரத்தனவே” (சீவக. ௧௪௬)

³ “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்” (குத்திரையன். பொதுப்பாவிடம்)

⁴ திருக்குறள், ௧௯௬.

இசு . சி ஸ ப் ப தி க ர ம்

(இ - ள்.) பாவாய், மருத்தே, மடமகளே, தையால், சின்னின் யான் மணியே
யென்கோ! அமுதேயென்கோ! இசையேயென்கோவெனச் சொல்லித் தொலை
யாத நலம்பாராட்டாடிய பொருள்பொதிந்த உரையைப் பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து-மிருதசஞ்சீவினி. இவற்றும்சொல்லியது என்னையெனின்,—
காட்சியின் உயிர்மயக்குதலிற் கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியு
முயிலை இமைப்பிற் றிருதலின் ஆருயிர்மருந்தேயென்றதுக்கூறி, மலையிடைப்
பிறக்குமணி குழையாமையின் அதிற் பிறவா மணியே யென்பேரேனா! அலையிடைப்
பிறக்கும் அமிர்திற் கு இவ்வடிவின்மையின் அதனிற் பிறவாத அமுதேயென்
பேரேனா! யாழ் கட்டு இன்னுதாகலின் அதனிடப் பிறவாத
பேரேனாவெனத் தெரிதருதேற்றவுவமையென்னுமலங்காரமும்,

இசையேயென்

மலை கடலென

* விரோதமும், பின்வருநிலையென்னு மலங்காரமும் புலப்படுத்திஞரெனவுணர்க.

அஉ - கூ. தயங்கிணர்.....செல்வழிநாள்

(இ - ள்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்ஙனம் கோதையொடு
ந்து செல்லாதின்றானிலே ஒருநாள்,

தருக்கி மகிழ்

* தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற் பரியாயமென் னும்
அலங் காரமும், தலையாய எதுகைத்தொடையின்பமும்
புலப்படுத்தினமைபுணர்க.

அச - கூடு. வாரொலி.....கண்ணகி தனக்கென்

(இ - ள்.) நீண்டு ஒலித்த கூந்தலையுடைய வீரபத்தினியை
இருநிதிக்கிழவன் மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திற்குச்
செய்யும் பரிசாரமும் விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த
செய்கைகளுமாகிய இவற் றோடுபொருந்திய இவ்வாழ்க்கையைப் *
பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத் திக் கைவந்து
உயர்ச்சிபெறுதலைக் காணவேண்டி அடிமைத்திரளோடே வேறே கூட்ட,

அத்தைக் கண்டான் அங்ஙனம் காட்சிதரும் சிறப்பினையுடைய கண்ண
கிக்கு இறப்பெருங்கிழமையிற் சிலவாண்டு கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை எல்லாவற்றோடுமொட்டிக.

இதன்கருத்து:—கேண்மையோடெனவே

சுற்றந்தழாஅம், அறப்பரிசாரமு மெனவே அறவோர்க்களித்தலும்
அந்தனரோம்பலும் அறவோர்க்கெதிர்த்தலு மென்பதாயிற்று.
இவற்றோடே பொருந்திய வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை,
அன்புடைமை, இனியவைகூறன்முதலிய
இஸ்ஸைப்பகுதியெல்லாமடங்கும். இக்

¹ என்கோ - என்பேரோ. ² மாறனலங்காரம், கு. ௧௨௨ - உரைபயப்
பார்க்க.

³ "இளங்கோவழகன், மனைபறம்படுத்தகாதையன், 'தயங்கினார்...செல்வழி' என்ற
வற்றன், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் வினக்கமாதலின் அதற்கு விரித்தனையெழுதிய
அடிபார்க்குதல்லாராபிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாபமென்றும் அலங்காரமாகக்
குறித்தார்; அஃது இப்பொருளணிபுள் முத்துறக்கூறிய
அடங்குமென்றறிவு" (மாறனலங்காரம், கு. ௧௧௬ - உரை.)

பொருட்பின்வருதியபுள்

⁴ "படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ
(முதலானவை, ௧௮௮.)

சென்று, முடைப்பெருந், செல்வன்"

உ.—மனைபறம்படுத்தகாதை.

௫௫

கருத்தானன்றே, கொல்கிச்சங்ககாதலிற் கண்ணகியார், ¹ “அறவோர்க் களித் தலு மந்தன ரோம்பலுந், தறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருத் தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை” என்றதுமென்க.

கூந்தலையுடைய பேரியற்கிழத்தி யெனினுமமையும்;
பேரியற்கிழத்தி-கோவ லன்மாதா.

கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே மாதவிக்குப் பலயாண்டு கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது. இன்னும் மேற் கனுத்தீழமுறைத்தகாதலிள், தேவந்தி, ² “கண்ணகி நல்லாளுக் குற்றகுறை யுண்டென்று” என்புழி எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவள் இளமைப்பருவத்தொடங்கி நீகழும் பார்ப் பனத்தோழியாய் மாநாய்கன் மனைவளர்தலின், ஒருகாலத்தே குடிபுக்குச் செல் கின் றுழிப்பிரியும் ஒருகாலத்தாயிற்றென்பதாகலின், ³ “நாலீ ராண்டு நடந்தத் தப் பின்னர்” என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி மாதவிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டு சேறலிற் கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தவெனப் பொருள்கூறுவமொன்று; இதனால் மிக்க பலயின் து; ஏற்குமேற்கொள்க. இது போலி.

⁴ செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் தென்றலைக் கண்டு மகிழ்ந்து சிறந்து ஏறிக் காட்சிபோலச் சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக் கையற்று முகநோக்கிக் குறியாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன் திங்கள் முதலிய வற்றை முதன்முதலில்வரச் சொல்லப் பலபாராட்டி மகிழ்ந்து செல்வுழி ஒரு ளாள் பேரியற்கிழத்தி புணர்க்கக் கண்ணகிதனக்குப் பெருங்கிழமையோடு ஆண்டு சில கழிந்தனவெனக்கூட்டுக.

எல்லாபடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இது நிலைமண்டிலவாசிரி ய்ப்பா.

உ.—மனையறப்படுத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், கொல்களக்காலை, எக - க.

" கனத்திறமுரைத்தகாலை, சக.

" வரத்தருளாலை, அடு.

⁴ இம்முடிபிலுள்ள
பாகக்கொள்க; பின்னும்

செய்தெனெச்சங்குட் சிலவற்றைச் செய்வெனெச்சத்திர்
இங்ஙனம் கொள்ளவேண்டிய இடங்களுண்டு.

மு ன் ரு வ து அ ர ங் கே ற் ரு க் ர லை த.

¹ தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெழுதிய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிர்
ஓ சிறப்பிற் குன்றாச் செய்கையொடு பொருந்திய
பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண் மடத்தை

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை;

தெய்வத்தன்மையையுடைய வரை; உருபுதொக்குத்
தெய்வமால்வரையென்றாயிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன். அருள - அவன் சாபமிட்டருள.

உ. எய்திய - அச்சாபத்தை மெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமோதி அருளாற்

சாபநீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இந்திரசிதவன் - சயந்த குமாரன். இந்திர

சிதவனெடுத்த;

ஞர் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும் சாபநீங்கிப் போனானென்க; 'திரு.....வாங்குவந் தன்னென' என்றாராகலின்.

“திருந்

க. தலைக்கோற்றானம் - நாடக வாங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது - இப்படியால் ஒப்பில்லாத சிறப்பினைபுடைய வானவர் மகளிர்; ஆவார் - தனியிலார்; உருப்பசிவந்து சாபத்தாற் பிறக்கையால் அவள்வழிபுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென்றாராயிற்று. அவருள்,—

டு. சிறப்பு - வரிசை. செய்கை - தொழில்.

க. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு. பெருந்தோண்மடந்தை - மகளிர்க்குத் தோள்பெருக்கை இலக்கணம்; என்னை? “அகலக்குருள் கண்ணென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

1 "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்" என்புழித் தெய்வமுரைபென்றது ஒட்டித் தெய்வத்தன்மைபுடையவரைபெனப் பொருள் தருகின்றது இன்னொருசைதருதற்கு மாலென்பதனாலும் ஒட்டிசூறிப்போல"-(தொல். புனரியல், கு. ௯ - ௧.)

2 அரும்பதவுரையில், இப்படியே முதலிடைகன்மட்டுங் கொடுக்கப்பெறும் சூத் திர முதலியவற்றின் முழுவதிலுள்ள அடியார்க்கு தல்லாருரையிற் காண்க.

3 கவித்தொகை, ௧௦௬.

௩--அரங்கேற்றுக்கதை

௩௭

தாதவிழ் புரிசூழன் மாதவி தன்னை

1 யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்

கூறிய மூன்றி னென்றுகுறை படாம

௧௦ லேழான் டியற்றியோ ரீரா றுண்டிற்

சூழ்குழன் மன்னற்குத் காட்டல் வேண்டி

யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

௭. தாதவிழ் புரிசூழல் மாதவி தன்னையென்றது - பூக்கள் தாதுக்களை அவிழ்க்கும் புரிந்த சூழலையுடைய மாதவியாகியவள்தன்னை.

அ - ௬. ஆடலும்.....குறைபடாமலென்றது - கூத்தும் பாட்டும் அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும் ஒன்றும் குறைபடாமல்.

௧௦. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராறுண்டில் - மையுண் கண்ணி

மடங்கைமற்ற
வள்ளு யுயாண்டு நிரம்பியபின்பைக் காண்போர் காண அரசங்கிற் சிரமம் இரு
பொழுது ஏழாண்டியற்றவித்து இப்படியாத் பன்னிராண்டுபிராயம் புக்கபின்பு.

கக. குழகழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி -
வீரக்கழலிணையுடையகோ ழன் கரிகாற்பெருவதைத்தான்
அவையரங்கேறிக் காட்டல்வேண்டி மென்றவாறு.

இனி, சூடலாசிரியனமைநீ கூறுகின்றது:—

கஉ - உரு. இருவகைக் கூத்தின்.....சூடற்கமைந்த வாசான்
தன் னொடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று சொல்லப்படாநின்ற

இரண்டு
வகைப்பட்ட
நடங்கீளையும்

அகக்கூத்தினது இலக்கணங்களையறிந்து பலவகைப்பட்ட புற
விலக்குறுப்புக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்லனாகி அல்லிய முத

லாகக் கொடுகொட்டி ஈறுகக்கிடந்த பதினொருகூத்துக்களும்
களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்குஅடைத்தவாச்சியக்கூறும்

அக்கூத்துக்

நூல்களின்

வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே
வந்த நூக்குக்களும் தம்மிற்குடி நிகழுமிடத்துப் பிண்டி பிண்டியல் எழிற்கை
தொழிற்கையென்னும் அந்தநான்கிணையும் நூல்களினகத்துக்கொண்ட கூறு

பாட்டையறிந்து அகக்கூத்தினிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்ததை வாரக்கதி
யிற்புருதாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்ததை கூடைக்கதியிற்புருதாமலும் புறக்
கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும் அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல்
நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாதபடியும்
செலுத்த வலை ஆடலாகிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை. என்சொல்லிய வாறோவெனின்,—

கஉ. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம் எனவிலை; “மார்க்க
மென் பது வடுகின் பெயரே” இவற்றது இலக்கணமாவது:—“அதுவகை
நிலையும்..... ஆகு மென்ப.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும் ;
விரிந்ததுவிற்கண்டுகொள்க. இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கூத்தை
கற்றென்றவாறு.

இலக்கணத்துடனே பொருந்தக்

“ஆடல் பாடல் அழகென்டவற்றினித்து” (திருக்குறள், ககக - பரி.)

அ

இய சிலப்பதிகாரம்

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்துப்
பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்
கடு விதிமான் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்

கங. பலவகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தலாவது -
நகைக்கூத்து முத லாகப் பலவகைப்பட்ட புறகடங்களையும்
வேந்துவிலக்கும் படைவிலக்கும் ஊர் விலக்குமென்று சொல்லாதின்ற

விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய் வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்படுகின்றன; என்றது பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக் குமபடியை.

விலக்குறுப்பாவன :—பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவினயம், சொல், சொல்லின்புறப்பாடி, வண்ணம், வரி, சேதமென இவைபதினாலும், என்னை ? “விலக்குறுப் பென்பது...சுரே முறுப்பே.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.

கச - டு பதினொராடலும்.....அறிந்தென்றது - அல்லியமுதற் கொடு கொட்டி ஈருக்கிடந்த பதினொருகூத்தும், அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டிக் களும் அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த வாச்சியக் தூலின்வழியே விளங்கவறிந்து. கூறுகளும்

கச. அவற்றுள், பதினொராடலாவன :—“கடைய.....பதினொரு கூத்து” இவை தெய்வவிருத்தி ; இரண்டு கூறுபடும :—“அல்லியம்.....ஐது”, “தடிகடையம்.....ஐந்து” இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராபுன. விற்தின்விரிவு தூல்களுட்காண்க.

இவை பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும் கருமென்றவாறு.

புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருத்

அக்கூத்திற்குரிய உருவாவன :—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுருவீரக பத்தெட்டும்.

இரு

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன :—தேவபாணி முதலாக
அரங்கொழி செய்புளந்தமாகச் செ ந்துறை
விகற்பங்களைல்லாமென்றவாறு.

கொட்டிமென்றது - கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த
மென்றவாறு.

வாச்சியக்கூறுக்கு

அவை: தோனுகம், நிருத்தானுகம், உபயானுகமெனவிலை.

இவற்றுள், தோனுகம் - தீதத்துக்குவாசித்தல்; நிருத்தானுகம் -
தூக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இரண்டிக்கும் வாசித்தல்.

நிருத்தத்

கரு. விதிமாண் கொள்கையின்
விதித்தவழியே விளங்கவறிந்து.

விளங்கவறிந்தென்றது - நூல்களில்

ஆங்கென்பது, அசைச்சொல்.

உ.—அரங்கேற்றுகாதை.

இக

காடதும் பாடதும் பாணியுந் தூக்குங்
கடிய * நெறியின கொளுத்துங் காலைப்

கூ. ஆடவமென்றது - அகக்கூத்தினும்
மென்றவாறு.

புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடவ

கேற்று கடி சரிமுதலாகத் தேசிக்ஞரியகால்களும், சுற்றுதல் எதிர்தல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்ஞரிய கால்களும், உடற்றுக்குமுதலாய உடலவர்த்தனை புமுடைய அகக்கூத்துஞரியன.

சங்குச் சிங்களமென வழங்குவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலரெனின்,
“சிங்கள.....மெய்தும்” என்னுஞ்சுத்திரத்தால் அதற்கு
ளின்மையினென்பது; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல வென்க.

வேறுகாலை

புறக்கூத்திற்ஞரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியை பிரமரி இவைமுதலா யினவும் பதினொராடலுமான கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும் புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய
மென்றவாறு.

ஆடலு

பாடலுமென்றது-பண்ணல்முதலான எட்டுவகைப்பட்ட
குறிக்கோளும்.

அவை:—“இன்பம்.....பயனே” என எண்வகைப்பட்ட

பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:—சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும்,

அரைமாத்திரையுடைய ஏக தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய
பார்வதிதேவாசனமீராகச்சொன்ன

நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாள
வொரியல் தனிரிசையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக என்கத்
தப்பாணியிறதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வார
முதலாயினவுமென்றவாறு.

துக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்துக்கு, மதலைத்துக்கு, துணிவுத்துக்கு, கோயிற்றுத்துக்கு, நிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுத்துக்கு, நெடுந்துக்கு என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுத்துக்குக்களுமென்றவாறு.

கள. கூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பரட்டும் தாளமும் துக்கும் தம்மிற்கூடிய நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்த முநவியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும் மென்றவாறு.

பாடுவிக்குமிடத்தா

¹ தொல்காப்பியம், அதத்திணையியல், கு. உ - உரை. (பி - ம்) * 'தெறிபிற்'

கூர் சிலப் பதிக்காரம்

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந் தெழிற்கையுந்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலைக்

உ௦ கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு
மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி

உ௧ யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னொடும்

கடி. பிண்டி - ஒற்றைக்கை; அவை,

பாதாகைமுதலாக இருபத்துநான்கு.

பிணையல் - இரட்டைக்கை; அவை, அஞ்சலிமுதலாகப்

பதின்மூன்று.

எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

“அவைதா, மெழிற்கை.....பொருளா கும்மே.”

கக. கொண்டவகைபரிதல் - பிண்டியும்
கையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும்
மறிதல்.

பிணையலும் புறக்கூத்திற்குரிய
அகக்கூத்திற்குரிய கையென்று

கூத்துவருகாயென்றது -

கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ0 - உக. கூடை செயதகை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்தினி
டத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டியிற்புகாமலும், இரட்டியிற்
செய்த கைத்தொழில் இரட்டிக்கிரட்டியிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல்.
இன்னும் தேசியிற்கைத்தொழில் மார்க்கத்திற்புகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத்
தொழில் தேசியிற் புகுதாமலுங் களைதலென்றுமாம். ஒற்றையும் இரட்டியும்
தேசிக்கருதலானும், இரட்டியும் இரட்டிக்கிரட்டியும் வடுகிற் கூருதலானு
மென்றுமாம்.

உஉ - கூ. பிண்டி.....களைதலுமென்றது - புறக்கூத்தினிடத்துப்
பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும், பிணையலென்றது

தொழிற்கையென்று

மறிந்த ஆடல்நிகழுமிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய
ஆடல்நிகழாமலுங் களைதலென்றவாறு.

நிகழுமிடத்து

‘உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது -

குரவைக்கத்திற்குரிய கால்களும் வரிக்கத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில்
விரவாதபடிசெதுத்தியென்ற வாறு;

“குரவையென்பது.....இயல்பிற்குமும்”, “வரியென்பது.....
வழங்கல்” என்பவாகலின்.

உரு. ஆடற்கமைந்த வாசான் நன்னொருமென்றது -
இக்கத்தக்களை இப்படியால் அவற்றுடனெப்பொருந்த ஆடவும்
ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடலாகிய ஒருமென்றவாறு.

அரங்கேற்றுகாதை.

கூக

பாழுத குழலுஞ் சீரு மிடறார்
தாழ்ஞரற் றண்ணுமை யாடலொ டிவற்றி
னிகைந்த பாட லிசையுடன் படுத்தி

குளி, இசையாசிரியனைமைதி கூறுகின்றது:—

உக - கூக. பாழும்குழலும்.....இசையோன்றானும் -

பாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும், இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும்,
மிடற்றுப்பாடலும், மந்தமாகிய சுரத்தினையுடைய தண்ணுமையுள்,
அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதி

ஒரோடலென்னுங்கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்
களை இசைகொள்ளுப்படியும் இரதம் பொருத்தும்படியும் புணர்க்கவும்வல்லனாய்
இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத்
தேசாந்தரங்களிற் பாடையுமறிந்து அந்தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியை
யுமறிந்து இயற்புலவன் நினைவும் நாடகப்புலவன் ஈடும்வரவுகளும் இவற்றுக்கு
அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திக்குமிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்ததால்வழக்காரே
வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரோடுவெனின்,—

உக. யாழ்மென்றது - 'கோட்டின
தமைதியும்.....வகையே" என முடிக்கப்பட்ட
யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

குறுலுமென்றது - பருமையும் நீளமும்
இலக்கணத்துடனமைந்து விர விடையிட்ட விரலுளர்துளையும்
ஊதுதுளையுமுடைத்தாயச் சரபேதங்கள் நிலை குலையாமல்
அளவறுக்கப்பட்டுநின்ற வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - "செம்முறை.....சீமிர்த்தல்"
என்றுசொல்லப்படா நின்ற வண்ணக் கூறுபாட்டையும்
இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலை நிலையினையும்
பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படைபகத்துந் துய்தாகக் காட்டுந்தன்
மையுமென்றவாறு. .

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய மூச்சைக்
காலாற்கிணப்பிக் கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி
இரண்டெனப்பகுத்துப் பண்ணீர்மைகளைப் பிறப்பிக்கப்பட்ட
பாடலியலுக்கு அமைந்த மிடற்றுப்பாடலுமென்றவாறு.

உள. தாழ்குரற்றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த குரலினையுடைய
தன் னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப்
சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

பதினொரூடலென்று

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி;
இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனெயென்ற வாறு.

உள . அ. இவற்றினிசைந்த.....படுத்தென்றது -

இச்சொல்ஸ்ப்பட்ட

உத்துக்களுக்குச் சொச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும்
பொருத்தம்படியும் புணர்க்கவல்லனாகியென்றவாறு.

இரதம்

கஉ

சிலப்பதிகாரம்

- வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித்
கஉ தேசிகத் திருவி னோசை கடைப்பிடித்துத்
தேசிகத் திருவி னோசை யெல்லா
மரசின் றுணர்ந்த வறியின னாகித்
கவியது குறிப்பு மாடற் றொகுதியும்
பகுதிப் பாடலுங் *கொளுத்துங் காலை
கஉ வசையது கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
மசையா மரபி னிசையோன் றுனு
மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

உக. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டிறையென்னப்
படாநின்ற இறுவகைப்பாடல்களுக்கும் பொருளாயமைந்த
மமைத்தென்றவாறு.

இயக்கநான்கிணையு

கஉ. தேசிகத்.....பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரிசொல்
திசைச் சொல் வடசொலென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்கள்
கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

இசைபூணும்படியைத்

நக - ௨. தேசிகத்.....ஆகியென்றது - இச்சொற்களிற் புணர்ப் புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

நக. கவியதுகுறிப்புமென்றது - இயற்புவன் தீண்டத் கோட்பாடுமென்றவாறு.

ஆடற்கொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடம் வரவுகளின் மென்றவாறு.

தொகுதியு

நக. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு அமைந்த பாடற்பகுதியு மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காணியென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன்குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டனவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு..

நக - ௬. வசையது.....தாலுமென்றது -

இச்சொல்லப்பட்டவற் றைக்குற்றந்தீர்ந்த தூல்வழக்கால் வகுக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாசிரியனு மென்றவாறு.

இசையுடன்படுத்த இயக்கிக் கடைப்பிடித்து அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

இனிக் கவிஞனமைதி கூறுகின்றது—

நக - ௮. இயிழ்கடல்.....ஆகியென்றது - ஆரவாரத்தினையுடைய

கடல் குழந்தைநிலத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும் குணக்கும் வேங்கடங்குமரி தீம்புணற்பெண்குமெனத் தமிழோரால் எல்லாகூறப்படாநின்ற தமிழ்த்தேசந்தர சதியுமூன்றதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.

(3-ம்.) * கொளுத்துக்காண

வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்தி¹

சு0 னுட்டிய நன்னு னன்கு கடைப்பிடித்
திசையோன் வக்கிரித் திட்டதை யுணர்ந்தாங்
கசையா மரபி னதுபட வைத்து
மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
நாத்தொலை வில்லா நன்னுற் புலவனு
சு0 மாடல் பாட லிசையே தமிழே

கூக - சு0. வேத்தியல்.....கடைப்பிடித்தென்றது -

வேத்தியலென் றும் பொதுவியலென் றும் இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய
நாடகநூல்களை நன் சூகக் கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

சுக - 2. இசையோன்.....வைத்தென்றது - இசைப்புலவன் ஆன
த்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும் முடிவும் நிறைவும் சூறையு
யும் கிழமைமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வசையுமையும் நீர்மையுமென்னும்
பதினொருபாருபாட்டினுமறிந்து அவன் அவை தாளநிலையில் எய்தவைத்த
நிறம் தன் கவியினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனாடுபென்றவாறு.

சுக - 3. மாற்றோர் செய்த.....புலவனுமென்றது - சத்துருக்களாற்
செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளனவறிந்து அவைதோற்றாதபடி வசையின் மொழி
களால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்லநூல்களையுணர்ந்த புலவனுமென்றவாறு;
"இன்ன.....தருமே" என்றாராகவின்.

தன் னாயனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து அறிந்து
தொலைவில் லாத புலவனென்க.

குறித்த ன்னுமையா சிரியனாரைக் கூறுகின்றது:—

சுதி - துதி. ஆடல்பாட.....முதல்வனுமென்றது -

எல்லாக்கூத்துக்களும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாஇசைகளும்,
வடவெழுத்தொரீஇவந்த
எழுத்தாரேகட்டப்பட்ட ஓசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும், எல்லாப்பண்களும்,
இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்தாக்குக்களும், இவையிற்றின்முடங்களும்,
இயற்சொல் திரிசொல் இசைச்சொல் வடசொலென்னுஞ்சொற்களுமென்று
சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிட
த்த நெடுமாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக
உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமான்கழிக்கவும்வல்லையு இப்படி
நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும்
இயைந்துநடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள அமைந்தகரணத்தாற்

குதியறி
ந்து சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற் குறைநிரப்புதலும் அக்கருவிகளின்
மிருதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையின்இரந்திரர்

தோன்றுதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து

¹ இவ்வடியின்பின், 'மாத்திரை யறித்து மகிழ்தரு மரபின்' என ஓடி மிகுதியாக
ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது.

கூச சி. ல. ய். ப. தி. க. ர. ம்.

பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
கூட நிலத்தைக் குறைவின்று * மிகுத்தாங்கு
வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி

100 வாங்கிய வாரத் தியாழம் குழலு
மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
கருநீர்க் கரணங் குறியறிந்து ! சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லையு அழகுதக்க தன்னுமைக் கருவியினையும்
வினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

அரியதொழி

இதபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரேருவெனின்;—

சதி. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும்.

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளும்.

இசையாவது - நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட பதினேராவிரத ஷத் தொள்
ளாவிரத்துத்தொன்னுற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும்; அவையாவன: “உயி
ருயிர்.....கடனே” என்னுஞ் சூத்திரத்தா லுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கி
யக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகங்களுமென்று சொல்லப்படாநின்ற மூன்று
தமிழ்களும்.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் நிறந்தோன்றப்
பண்ணப்படா நின்றபண்ணும், பண்ணியந்திறமும், திறமும்,
திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

துக்கென்றது - செந்துக்குமுதலாய எழுதுக்குக்களும்

முடமென்றது - இவையிற்றின் குற்றங்களும்.

சள. தேசிகமென்றது - இயற்சொல் திரிசொல்
லென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்பிரயோகம்.

நிகைச்சொல் வடசொ

இவையாசினுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட ஒன்பதாம்
கணவழியே துண்ணிதாக வறிந்தென்றவாறு.

இலக்

சஅ - க. கடைநிலத்தைக்.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக்
இரட்டி சேர்த்தவிடத்து ரெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெ

றும இரட்டியை ஒப்பாக உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக்
கவும் வல்லனையென்றவாறு.

கழியுமானங்கழிக்

இ0-இ2. வாங்கிய.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில்
யாழ்ப்பாடலும் குழவிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி.
கேட்போர்க்குச் செவிகொள்ளாநிற்கத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்த கரணத்தாற்
குறியறிந்து சேரவாசிக்கவல்லனையென்றவாறு.

(பி - ம்) * 'மிருத்தவா' † 'செய்தி'

௩. — ஆரங்கேற்றுகாணை.

கூடு

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் படாமைச் சித்திரக் கரணஞ்

சிறைதவின்று செலுத்து

திரு மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின் முதல்வனுஞ்
சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர வஞ்சனை
புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின் வர்த்தனை நான்கு *
மயலறப் பெய்தாங்

திரு. ஆக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் குறைவைய சிரப்புகை.

அடக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்

இரந்திரந்தோன் ழுமற் செய்கை.

திரு. சித்திரக்கரணஞ் சிறைதவின்று செலுத்தும் - இவ்வனைத்தஞ் செய்யு
மிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டவல்லவென்றவாறு.

திரு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கூறுபாடுகளில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக்
கருவிவாசிரியனுமென்றவாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும்

தண்ணுமைமுதல்வனென்க.

இனித் துழலோனமைதீ கூறுகின்றது:—

திரு. சொல்லிய வியல்பாவது - நூல்நன்றிசெய்தன்ன முறைமை
யென்றவாறு.

திரு - எ. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது -
சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாதின்ற
தென்றவாறு.

இரண்டி கூற்றினை யுமறித் இவற்றுள், சித்திரப்புணர்ப்பாவது -
மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

இதைசொள்ளுமெழுத்துக்களின்

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது - இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல்
வந்துழி மெல்லொற்றுப்போல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

வல்லொற்று

ஞௌ. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது - புணர்க்கத்தக்க
பாடலாகிரியனை யொத்த அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

ஞஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து
விரலுளர்ந்து னுதுந்துளைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது

ஆரோகணமாதலானும்
கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாகலானும் இரண்டுகூறும்
இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்¹ தூற்றுமுன் துபண்ணீர்மை
களையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக் காட்டவல்லனாகியென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி - சுட்டாமுட்டி. கனிட்டன் -
சிறுவிரல்.

¹ கூஅ - ஆம் பக்கம் ஸர்க்கு (பி - ம்) * 'மயலறத்தெரித்தாங்கெற்றிய'

க

கக

சிலப்பதிகாரம்

கேற்றிய குரலினி யென்றிரு நரம்பி

கௌ குெப்பக் கேட்கு முணர்வின னாகிப்

பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்து

தண்ணுமை முதல்வன் தன்னொடும் பொருந்தி

வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாக்

இசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை

கடு வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி

யின்புற கியக்கி யிசைபட வைத்து

ருக - ௧௦. ஏற்றிய ரூரலினி.....ஆகியென்றது - பதினாற்கோவையி னிடத்துக் ரூரனரம்பிரட்டிக்கவரும் அரும்பாலையும் இனிநரம்பு இரட்டிக்க வரும் மேற்செம்பாலையும்பேரல அல்லாத பால்களையும் இசை தூல்வழக்காலே இனிநரம்புதொடுத்துப்பாரும் அறிவினையுடையனாயென்றவாறு.

கக. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது - பண்ணுதலமைந்த ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.
முழுவின் கன்

கஉ. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது -
செறும் பொருந்தியென்றவாறு.

தண்ணுமையாசிரியன் தன்

உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

கங.

வண்ணப்.....வைத்தென்றது.....

பட்டடையென்றது நரம்புகளில் இனிக்குப்பெயர்; என்னை? எல்லாப்பன் னிற்கும் அடிமையாதவின். வண்ணமென்றது - நிறம்; நிறத்தினையுடைய பட்டடையென்றவாறு; இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க ஆக்கென்றது, அசை.

கச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது - இக்கிரமத்தினாலே பன் களை யாழ்மேல்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பரட்டினியல்பு பென்றவாறு.

கரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பன்வரவுகளுக்குச் சுரம் ரூரையுபடாமலிருத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல்
நோக்கி யென்றவாறு.

கக. இன்புறவியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட
பாடலியல் வழக்கெல்லாம் இரதம்பொருந்த நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.
இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையமுதலான
பன் னிலக்கணம் பதினென்றினையும் நிரம்பவைக்கவல்லையென்றவாறு.
௩—அரங்கேற்றுகாண்த. கக

வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாக்
கே நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின றிசைக்குங் குழலோன் னுறு
எ0 மீரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியி
னேரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி
வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
மெய்க்கினை நரம்பிற் கைக்கினை கொள்ளக்
எடு கைக்கினை யொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத்
தளராத் தாரம் விளரிக் கேத்துக்
கினைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்
தன்கினை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

கக. (ப1) வாரநிலத்தைக்

கேடின்று பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம் கூடைநிரலென்று

சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் சாழ்ந்த
 செலவினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும் முடுகியநடையினையுடைத்
 தாதலானும், இவைதவிர்த்து இடைப்பட்டவாரப்பாடல்
 சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும்,
 கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும்கூசச்
 செறிவுமுடைத்தாகலானும், சிறப்புநோக்கி இவ்விரண்டினுள்ளும்
 பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லனாயென்றவாறு.

வாரப்

எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் - இடைநிலம்.
 ௬௭ - ௮. ஆங்கு ஈர நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது -

பாடலிடத்
 தச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதையாமல் எழுத்தை எழுத்தாகஇசைக்
 குங்குமுலோனென்றவாறு; அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி எஃபநுழைக்.

௬௬. வழுவின் றிசைக்குங்

குமுலோன்றானுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட
 இயல்புகளை இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல
 மென்றவாறு.

வங்கியவாசிரியனு

அறிந்து மய்மைப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து பொருந்தி
 வைத்து வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங்
 குமுலோனென்க.

இனி, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

௭ - ௭௧. ஈரோழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப்பாலையாய்
 நின்ற பதினாறோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப் பாடலியல்பு ஒத்த
 மைந்த சிறப்புடைத்தாகலினால் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை

செவ்வழிப் பாலை அரும்பாலை கோழப்பாலை விளரிப்பாலை
மேற்செம்பாலையென்று சொல்லப் பட்ட ஏழுபாலையினையும்
இணைநாம்பாகத்தொடுத்த நிரம்பநிறுத்திக்காட்டல்
காரணமாகவென்றவாறு.

எஉ = அ. வன்மையிற்கிடந்த.....அவன்வயிற் சேரவென்றது -
“தா பாகமும்.....என்மனார் புலவர்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலே
வரப்பட்ட பாலை கூஅ சிலப் பதிகா

ரம்

வேளை மன்னிருங் * கிளைவழிச் சேர
அ0 மேல துழையினி கீழது கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
திறுதி யாதி யாக் வாங்கவை
பெறுமுறை ண்த + பெற்றியி னீங்காது
படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலையெனக்
அடு குரல்குர வாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்
கிளிமுத வாகிய † வெதிர்படு கிழமையுங்
கோடி விளரி மேற்செம் பாலையென
நீடிக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுகானமாய் வலிந்த நிலையினையுடைய தாரம்பெற்ற இரண்டலையில்
ஒரலையையும் விளரிப்பாலையின் முகல்தாரமாதலின் மேனிற்றிற் குரனரம்பு
பெற்ற நாலலையில் இரண்டலையையும் தாரகரம்பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை

யாகிதத்தத் தாரதர்தான் கைக்கிளையாயிற்று. அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரணை
 யும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட அவ்விளரி துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாத்
 பன்னிருதூற்றிசிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறங்கும்;
 தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிண்ணொமாய்ப் பன்னுள்
 காரணமாமெனக்கொள்க.

பன்னிருபாலையினுருத்
 நூற்றுமுன்றுதற்குத்

இவ்விடத்துத் தாரதரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றது,
 மும்.....வழிப்படர" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

“தன்ன என மகளிருங் கிளவழிச் சேரவென்றது-இதனைப்
 தானமாகிய பதினாற்கோவையிலே கூட்டவென்றவாறு.
 கூட்டுப்படி:—

பென்டிர்க்குரிய

அ0 - அக. மேலதுழையினி.....செம்பாலையாயதென்றது - உழை
 முதற் கைக்கிளையிறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமமேமும் வலிவுமுன்றுமாய்ச்
 செம்பாலையாயதென்க.

அஉ - கூ. இறுதி யாதி..... நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப்

பெறு முறைபாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அச - ஐ. பரிமலை செவ்வழி.....திரிந்தபினைன்றது - கைக்கிளையு
 லாய்ப் பரிமலைப்பாலையும், துத்தங்குரலாய்ச் செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாய்
 அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபினைன்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்தென்றவாறு.

அரு - க. முனைதன் வகையே.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்
படியே தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாடையும், விளரி குரலாக விளரிப்பாடையும், இனி
குரலாக மேற்செம்பாடையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாடில் இனிநாம்பு இரட்டித்த நிலைமையினை யுடைத்தாய்
இப்படிச்சுமைந்த பதினாற்கோவைப்பாடில் நிலையிலென்றவாறு.

பக்கம், ௧௮. (பி - ம்) * 'கிணவயிற்சேர' † 'பெற்றிதிகாது' ‡ 'அப்படி'

௩.—அரங்கேற்றுகதை.

௧௮௮

- ௧௦ இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்
கியாழ்மேற் பாடில் விடமுறை மெலியக்
குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமை யோனுட
- ௧௧ நெண்ணிய நூலோ ரியல்பினின் வழாஅது
மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போய் நெடுங்கழைக்
கண்ணிடை யொருநாண் வளர்ந்தது கொண்டு
நூனெறி மரபி னாகக் மளக்குங்
- ௧௨ கோலன விருபத்து நால்விர லாக

௧௦. இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்
கோவைப்பாடில் நிலையிலும் பண்ணுகிலையிலும் இரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும்
பாடையும் இனி குரலாகிய மேற்செம்பாடையுட்போல அல்லாத ஆட்சுபாடையும்
உழை குரலாகச் செம்பாடில்க்கு

உலம்பெய்தும். நகர்க்குள் குரலாகப் பங்குலைக்குக் கைக்கிளிபெய்தும்
 துத்தார் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தார்பெய்தும்
 தாரார் குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரார்பெய்தும் விளரி குரலாக
 விளரிப் பாலைக்கு விளரிபெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - உ. யாழ்மேற் பாலை.....பெலியவென்றது - யாழினிடத்து
 ஆரும் பாலைமுதலியன இடமுறை மெலியவும் குழலினிடத்துக்
 கோடிப்பாலைமுதலியன வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - ஈ. வலிவு.....புலனாடுபோனென்றது - இப்படியால்
 வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாநின்ற
 தானநிலையினைபுடைய இசைக் கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம்
 ஈரப்பன்மையுடையதெனவும் பண்ணீர்மை முதலாயின குன்றமுதலும்
 புணர்ச்சவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால்
 இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

எக. நிறுத்தல்வேண்டிப் (கசு) பொலியக்கோத்த
 புலமையோனென்க.

கசு. உடனென்றது -
 ஆடலாசிரியன் முதலாயுள்ளாருடனென்றவாறு.

ருளி, அரங்கினமைதி உறுகின்றது:—

கரு - க.
 எண்ணியனுலோர்.....வகுத்தனர்கொண்டென்றது-எண்ணப் பட்ட
 நாடகநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வருவாதவகை அரங்குசெய்
 யத்துவர் னி வளை பொருத்தன்முதலிய நிலக்குற்றங்கள்
 நீங்கினவிடத்திலே கலந்தெரிந்து இவ்விடமென்று
 வகுத்துக்கொண்டென்றவாறு.

கக - கல. புண்ணிய நெடுவரைப்.....நால்விசைலாகவென்றது - பொதி
யில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடிதாகி உயரவளர்ந்த
முங்கிலிற் கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணாக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்
(பி - ம.) * அகல

எ ன ல ப் ப தி க ர ம் .

வெழுதோ லகலத் தென்கோ னீளத்
தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
யுத்தரப் * பலகையோ டரங்கின் பலகை
வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக
கபடு வேற்ற வாயி லிரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் றெழுதன † ரோத்தப்
பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
துணிமுற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்தான்

சொல்லுதற்படியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்னைகப்பெருவிரல்
இருபத்தநாலுகொண்டது ஒருமுழமாகக் கோல் நறுக்கியென்றவாறு;

“ஒத்த வணமுத் துடர்நதுவரு கணக்கி, துத்தமன் பெருவிர லிருபத்த
நாறு, கொண்டது கோலெனக் கோறகுறிப் புணர்ந்த, தண்டாக் கேள்வித்
தலைவர் கிளந்தனர்” என்றாராகலின்.

கக - உ. எழுதோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது -
எழுதோலகலமும் எட்டுக்கோல் னீளமும்
அக்கோலால் என்ன? “அக்கோலேழகன்று.....

ஒருகோல் குறட்டியரமுமாயென்க;
உயரவுமுரித்தே" என்றாராகலின்.

கூக-க. உத்தரப் பலகை.....அரங்கிலென்றது-தூண்த்துக்குமீதுவைத்த
உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிடப்பலகைக்கும் இடை
நின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய
அளவுக்குப் பொருந்த வகுத்த வாயிவிரண்டினைபுடையதாகச்செய்த
அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிவிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும்
புறப்படச்சமைத்தவாயிலு மெனக்கொள்க.

கூக. தோற்றியவரக்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட
தூலிற்சொல்லுகிற படியே எல்லாவிடைகளும் தோற்றின
அரங்கென்க.

கூக - எ. தொழுதனர்.....வைத்தென்றது - அந்தனர் அரசர்
வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்பபடாரின்ற
நாலுவருணத்துப்பூதரையும் மேனிசைத் தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க
எழுதியைத்தென்றவாறு;

என்னை? "கூறிய வரங்கிஸ்.....இயற்பிற் குமே"
என்றாராகலின்.

கூஅ. தூணிழற்.....கெடுத்தென்றது - தூண்களினிழல்
நாயகப்பத்தி யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி
மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை பேற்றி யென்றவாறு.

(பி - ம்.) "பலகையோடொத்தி" + "சத்தி"

கூ.—அரங்கேற்றுகதை.

1 கொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்
 கக0 கரந்துவர வெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தங்
 கோவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து
 மாலைத் தாமம் வளையுட னாற்றி
 விருந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி லாங்கத்துப்
 2 பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த
 கக6 சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி கொண்டு
 கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி * மண்ணிய
 நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம் போக்கிக்

க0க - க0. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தென்றது -

இடத்துணினிலையி
 டத்து ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவலத்துணினிலையிடத்துப் பொருமுகவெழி
 னியும் மேற் கரந்துவரவெழினியுமாகச் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்றவாறு.

ககக. ஒவியவிதான த்து - சித்திரவிதானமான
 தாகி.

பலதொழில்களையுமுடைத்

ககக - உ. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது -
 களாற் சல்லியும் துக்குமாக நாற்றியென்றவாறு.

நல்லவாங்கு முத்துமாலை

ககங. விருந்துபடக்.....அரங்கத்தென்றது - அழகினாற்

புதுமைத்தாகச் சமைத்த அரங்கினகத்தென்றவாறு.

கக. வகுத்தனர்
(ககஉ) நாற்றிக் (ககங)

கொண்டு (கௌ) வைத்து (கௌ) எடுத்து
கிடந்த அரங்கமென்க.

(ககௌ) வகுத்து

நாற்றுதற்கு இடமாகக் கிடந்த அரங்கமென்க.

ககச - டு. பேரிசைமன்னர்.....நனிகொண்டென்றது -

பெரியசேர்த் தியையுடைய அரசர் பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்
பறிக்கப்பட்ட அழகிய நற்கொற்றக்குடையின்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்
கொண்டென்றவாறு. என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து

மாற்றுவேந்தரெயிற்புறத்து வெட்டினமூங்கிலும் புண்ணியவகை ர யின்
மாமென்.....

மூங்கிலும் மாற்றரசர் குடைக்காம்பு

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.

ககக - எ. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது - கண்கடோறும் நவரத்
தினங்களாற் கட்டி இடைநிலங்களைச் சாம்பூநத்மென்னும் பொற்றகட்டாலே
செதிய மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாளுக்கக்கட்டுவது.

¹ "எழினி தானே மூன்றென மொழிப", "அனவதா, மொருமுக வெழினியும்
பொருமுக வெழினியும்,சுரத்தவா வெழினியு மொருமுகமே"(சீவக. கௌதி. த. மேற்.)

² நிவ்வாருதவியவை இந்தலி உஅ - ஆம் காணதயிதுள்ள உஅ - ஆம்
வியவற்றை ஒத்தள்ளன. (பி - ம்.) *தன்னிய'

அடிசு எ

சிலப்பதிகாரம்

காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி
லிந்திர றெவன் சயந்த னுகை

கஉ(1) வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்
புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேத்தி
மண்ணிய பின்னர் மாலை யணிந்து
நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னோடை
யாசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டு

கஉ(2) முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப
வனாசொடு பட்ட வைம்பெருங் குழுவுந்
தேர்வலஞ் செய்து கவிதைக் கொடுப்ப
ஆர்வலஞ் செய்து புருந்துமுன் வைத்தாங்

ககஅ - 20. காவல்வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது -

இத்தலைக்

கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனாகநினைந்து மந்திரவிதி
யாலேபூசித்து

வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே காட்டியபடித்து

இருத்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனாத்தற்குக்காரணம் ¹ மேலே சொன்னோம்.

கஉக - 2. புண்ணிய நன்னீர்.....மாலை யணிந்து -

நாடகக்கணிதை தலைக்கோல் கொள்ளுநான்

புண்ணியத் தீர்த்தங்களினிவாப் பொற்குடத்திலேயெடுத்துக்கொண்டுவாது

இத்தலைக்கோலை அபிடேகம்பண்ணிய பின்பு மாலை கஞ்சு

சூட்டியென்றவாறு.

முன்பு சொல்லிப்போத்த (௨௩) நாடகவாசிரியர் முதலானோர் (௧௧௩) அரசு
 கங்கத்தின்கண்ணே (௧௨௮) இத்தலைக்கோலையைத்துப் (௧௨௧) பொற்குடத்தால்
 (௧௨௨) நீராட்டியபன்பு மாலைசூட்டப்பென்க.

௧௨௩. நலந்தருகாளாவென்றது - நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (௧௨௨) மண்ணா பின்னொரு

முன்னேசேர்க்க.

௧௨௪ - ச. பொலம்பூணுடை.....கொண்டென்றது -

பொற்பட்டத்தையும் ஆபரணங்களையுமுடைய

துடனே கொடுத்தென்றவாறு.

பட்டயமுத்தனத்தின்கையில் வாழ்த்

௧௨௫ - அ. முரசெழுந்தியம்பப்.....முன்னையத்தாங்கென்றது

- வீர

முரசுமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும் மந்திரி புரோ
 கித சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வயரா
 பதத்தினையும் உடன்கொண்டுவலஞ்செய்து தேரின்மேனின்ற பாடுவானது கை

யிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினைக்கொண்டு நகரியைவலமாகவந்து
 அரசுக்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்புகமாக வைத்தபின்னென்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு.....தக்க தென்ப” என்றார் சேயிற்றியனார்.

¹ இப்புத்தகத்தின் ௧௧ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩—அரங்கேற்றுகாதை.

௧௨௬

பெயல்பினின் வழாஅ விருக்கை முறைமையிற்

கக௦ குயிலுவ மாக்க * நெறிப்பட நிற்ப
வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
வலத்துண் சேர்தல் வழக்கெனப் பொருந்தி
யிந்நெறி +வகையா லிடத்துண் சேர்ந்த
தொன்னெறி யியற்கைத் தோரிய மகனிருஞ்

கக௧ சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங்
கூடிய குயிலுவக் கருவித னெல்லாங்

இனி, அரங்கிலேபுத்தூ ஆடுகின்ற இயல்புகளுக்கின்றது:—

கக௨. இயல்பினின்.....முறைமையினென்றது = வரிசைக்கேற்ற

இருக்கைமுறைகளிலே இருந்தபின் என்றவாறு.

கக௦. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது -

குயிலுவக்கருவியாளர் நிற்கக்கடவ முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:— “ஆழிட

முக்கோல்.....நிலையிட மொருகோல்” என்று கூறின்

முறைவழுவாதேற்றை.

குயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர்.

கக௩ - ௨.

வலக்கான்முன்.....பொருந்தியென்றது = நாடகக்கணிகை யாகிய

அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப்

பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடாது வலப்பக்கத்துத் துணிதத்தே

சேர்தல் வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

கக௩ - ௪. இந்நெறி வகையா.....தோரியமகனிருமென்றது -

மாதவி வந்தேதிரின்றபடி இடத்தாணிலையாகிய

ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய
மடந்தைமுதலாயினுருமென்றவாறு.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தார்; என்னை? "இந்நெறி
வகை
யால்.....தோரிய மகளே" எனவும், "தலைக்கோ
மகளே" எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

லரிவை.....தோரிய

கருநு - சு. சீரியல்.....பாடவென்றது - நன்மையுண்டாகவும்
நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

திமை
புள்;

வாரயிரண்டாவன:—ஒரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்
அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டிமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

கருள - அ. பாடிய
பாடலின் சுற்றிலேறின்று
வாறு.

வாரத்து.....கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்
கூடி இசைக்கப்படாநின்ற கருவிகளெல்லாமென்ற இக்கருவிகள்

எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின் :—

(பி .

பி). * 'தெறிபட' † 'வகையில்' ‡ 'இயற்கையிற்றோரியமகவும்'

சுரு

செவிய்பழிதரம்

குழல்வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழித்
 சுசு தன்னுமை நின்றது தகவே தன்னுமைப்
 பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு
 கூடின் * நிகைத்த தாமர் திரிகை
 யாமர் திரிகையோ டந்தா மின்றிக்
 கொட்டிரண் டுடையதோர் † மண்டில மாகக்
 சுசு கட்டிய † மண்டிலம் பதினொன்று போக்கி
 † வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம

கூக. குழல்வழி நின்றதியாமேயென்றது - வங்கியத்தின்
 வழியே நின்
 தது யாழ்ப்பாடென்றவாறு.
 எனவே மிடற்றவழி யாழாதலின் மிடற்று மட்டமும்
 கொள்க.

யாழ்வழித்தெனக்
 கூக - சுசு. யாழ்வழி.....தகவேயென்றது -

யாழ்ப்பாடலின்வழியே
 தன்னுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.
 சுசு - சுக. தன்னுமைப் பின்வழிநின்றது முழுவேயென்றது -
 மத்தளக் கருவியின்வழியே குடமுழவுநின்றதென்றவாறு.
 சுசு - உ. முழுவொடு கூடின் நிகைத்ததாமர் திரிகையென்றது

• முழு
வொடுகடிநின்ற வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகை
யென்னுங்கருவி
பென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது - இடக்கை. நின்றது கருவியென்னுது
ஒசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலராலெனின்,
வாரப்பாடல் பாடியபின்னெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.
கசக .

ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென் றது-இவ்வாமந்திரிகையோடே
முன்சொன்ன குயிலுவக் கருவிகளைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல
நிற்பவென்றவாறு.
ஒன்றாய்

கசச. கொட்டிரண்டிடையதோர்மண்டிலமாகவென்றது - ஒரு
தக்கு இரண்டிபற்றாக் வென்றவாறு.

தானத்

கசரு. கட்டிய மண்டிலம் பதினொன்று போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்
பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டிபற்றாகப்
பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றாலே தேசிக்கூத்தை ஆடிமுடித்தென்ற
வாறு.

கசக. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச்
செய்கை நாடகதுல்கனிலமைந்த முறைபாகலான், அம்முறை
வழுவாமலென்றவாறு.

1 "குழலியை யாமெழித்த தன்னுமைப் பின்னர், முழலியம்ப லாமத் திரிகை" (சிலக. ௧௨௪, ௧௪௮, ௧ - மேற்.); "குழலெழிது யாமெழித்த தன்னுமை.....ஆமத் திரிகை" என்று உத்தமதுடைபாரும் சொல்லார்" (இறை கு. ௪௦ - உரை, மேற்.) (பி - மி). "இடைத்ததியாமத்திரிகை" : 'மண்டலம்' : 'உத்தமதுடைபின்'.

௩. — அரங்கேற்றுகாதை.

௪௮

லந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னர் .
மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வருத்தப்
பாற்பட நின்ற பாலைப் பன்மே

௧௮0 னுன்கி னொடியி னன்கன மறிந்து
முன்றளந் தொன்று + கொட்டி யதனை
பைது மண்டிகத்தாற் கடை போக்கி
வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்பை
யாறு நானு மம்முறை போக்கிக்

௧௪௪. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னரென்றது -

...

அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும்

இதற்குப்பெயர்.

இந்த ஒத்துஆடியபின்னரஸ்து உருவுகாட்டுகை

வழக்கல்லவென்றவாறு;

என்னை? "முகமா இதிரி யோகப் பொருட்டே" என்பதனூற்

காண்க.

கசஅ - கூ. மீத்திறம்.....பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணாய்
நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகொடாது ஆளத்தி
யிலைவாத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கரு0. நான்கு னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது -

மங்கலச்சொல்லினை

யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச்
சொற்படுத்தியும்

இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டிம் கொட்டிம் கூத்தும்
நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம் பிரகலை
எனவிலை.

நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது,
மூன்றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே
நற்றடியாகப் பாடிமுடிவன; அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டியென்றது -

மூன்றொத்துடைய மட்டந்திலேயெடுத்த ஓரொத்துடைய
ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய

மண்டிலநிலையாலென்ற வாறு;

என்னை? “கொண்ட.....வருதக யுடைத்தே” என்பவாகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிகுக்கு ஒற்றித்தொத்ததும்
இரட்டித்தொத்ததுமேயாகலின், தேசிக்குறெல்லாம் ஆடி முடித்தென்க.

இனி, மரக்கீழ் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது -

பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக் கூடப்பட்ட வயிகுலொத்தையும்
தேசியிலொத்தைக் கூட்டினுற்போல இரட்டிக்கிரட்டியாக
ஆடியென்றவாறு.

(பி - டி) * 'பின்றையித்திறப்படாமை
பைத்துமண்டவத்தால்'

வர்த்தனவகுத்த' † 'கொட்டியவதின் இன்

சிவப்பதிகாரம்

கடுகெ கூறிய வைந்தின் கொள்ளை பேர்லப்
பின்னியு மம்முறை * பேரிய பின்றைப்
பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் † வகுத்தென
நாட்டிய நன்னு னன்கு கடைப்பிடித்துக்
காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
கக௦ னிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாமைத்
தலைக்கோ வெய்தித் தலையாங் கேறி
‡ விதிமுறைக் கொள்கையி னுயிரத் தெண்கமுஞ்
சொருமுறை யாகப் பெற்றன ளதுவே

கடுகெ = க. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்றது - சொல்லிப்போந்த
தெளிபோலவிற்கும் ி மட்டத்தாளமுதலாக ஏதாளம் அந்தமாக
யிலே ஆடி முடித்தபின்னரென்றவாறு;

வைசாகநிலை

என்னை? "வைசாக.....வரையார்" என்றாராகலின்.

கடுள. பொன்னியல்.....வகுத்தெனவென்றது

பொலிவினையுடைத் தொரு பொற்கொடியானது
கூத்தாடினும்போலவென்றவாறு.

கருஅ - க. நாட்டிய.....ஆதலினென்றது - தாண்டவம் நிருத்தம்
நாட்டியமென்னும் மூன்று கூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்பது புறநடத்தை
யாதலின், அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை வழுவாமல் அவியங்காட்
டிப் பாவகத்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின் வழுவாமல்
தலினென்றவாறு.

ஆடிக்காட்டினளா

அன்றியும், நாட்டிய நன்னூல்.....காட்டினளாதலின்
கூறிய முத்தமிழ் வகையும் காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

- இக்காதையிற்

கக0. (ப1) இலைப்பூக் கோதை வியல்பினின் வழாஅதென்றது - இம்
நாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டிக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.

அன்றியும், அரசனுடைய மாலையுடனே முறைமையாகிய
கழஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றாள்;

ஆயிரத்தெண்

என்னை? “முட்டில் பாணரு.....பெறுப” என்றாராதலின்.
இலைப்பூக்கோதை - பச்சைமாலே; இத்துடனே
தலைக்கோலெய்தியென்று மாம். பச்சைமாலேக்கிடை
ப்டிக்கலென்றுமாம்.

ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப்

ககக. தலைக்கோலெய்தியென்றது - வரிசைக்குத் தக்கபடி
பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலைக்கோற்

தலையரங்கேறியென்றது - முன்னரங்கேறப்பெற்றென்றவாறு.

இந்நாடகக்கணிகையர்
 க்ருத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெறுகை வழக்காதலின்,
 இவளும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றாளென்றவாறு.

(பி - ம.) 'பெயரிய' † 'வருத்த' ‡ 'விதிமுறையாகிய', 'விதிமுறையாக
 ‡ 'அடதாளம்'.

ந.—அரங்கேற்றுகதை.

எள

நுறுபத் தடுக்கி யெட்டுக் கடைரிறுத்த
 ககடு லீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலை
 மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென
 மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக் கொடுத்து
 † நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்
 பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி னிறுத்த
 கஎடு மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
 கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
 மணமனை புக்கு மாதவி தன்னோ
 டனைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
 † விடுத லறியா விருப்பின னாயினன்
 கஎடு வடுகீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்.

கரு. ஒருமுறையாகப்பெற்றனளென்றது - ஒருநாளைக்குப்
 வென்று அரசனாற் பெறப்பட்டாளென்றவாறு.

பரியமாக பெறுகை - பெறநினைப்பிற்கையுமாம். ஆயிரங்கழஞ்சு
எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்து.

பரியத்திற்கும்,

அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும் அந்தப்படியே
பரியமாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.

ககச - கூ. நூறுபத்தடக்கி...பான்மையினின்றுத்தவென்றது -
இப்பொன் தந்து இம்மாலையாங்குவான்

மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவனென்றுசொல்லி மான்விழிபோன்ற
நோக்கினையுடையாளோர் கூனிகைக்கொடுத்தாகரியிற்பெருந் தெருவிலே
விலைக்குவித்பாசாரப்பால்வதோர் பண்பினுனின்றுத்தவென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரியமென்னுதே மாலைக்குப்பரியமென்றது
இடக்காடக்கு.

ககரு. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன். இம்மலை
இராசாவின் பக்கற்பெற்ற பச்சைமலை.

கஎ0 - எஉ. மாமலர் நெடுங்கண்...மணமனைபுக்கென்றது -
பெரியதாமரை

மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம்
பொன்னையுங்கொடுத்த வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே
மனையிலே புருந்தென்றவாறு.

ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு
மாதவியுடைய மண

கஎஉ - ச. மாதவிதன்னுமி.....விருப்பினனையென்றது - இக்கோவ
லன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்த மீயங்கியிருந்து மனையே
யும் அவனையும் விட்டு நீங்கமுடியாத விருப்பத்தையுடையனையென்றவாறு.

கனடு. வடுகீவரு.....மறந்தென்னென்றது -
புடைய தன் அகத்தையும் மனையாளைபுமறந்தென்றவாறு.

குற்றமற்றசிறப்பின்

என்னென்றது, ஈற்றைச்.

'பெருக்கதை, ௧, ௩௫, ௨௩௩. (பி. ம்) * 'அற்றப்பத்து' + 'விடுதலைய'

௭௮ சிலப்பதிகாரம்

வேளம்பர.

எண்ணு மெழுத்து மியலிவ் தும் பண்ணுன்றும்
பண்ணின்ற கூத்துப் பதினென்று—மண்ணின்மேற்
போக்கினுள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கினு வாடரங்கின் வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ மால்வரை.....மாதவிதன்னை

தெய்வமால்வரை - தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரியவரையென உருபு
தொக்கது; வரை - பொதியில்; திருமுனி - அகத்தியன்; வரை பொதியிலாத
லும், திருமுனி அகத்தியனாதலும் பெறுமாறு என்னை? இமயமும் இறைவனு
மாகற்பாலவெனின்,—அற்றன்ம; மேல், ¹ "திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத்
திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் குளத்துச் சாப நீங்கிய" என முக்கூதையி
லும், ² "நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடங்கை வாரம் பாடலு, மாயிரங் கண்

ரேனன் செயியக ரிதைய, நாடக முருப்பசி நல்கா னாகி, மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத், தங்குக் விவளெனச் சாபம் பெற்ற, மங்கை மாதவி வழிமுதற் ரேனந்திய, வங்கா வங்குல்" எனக் கடலாடுகாதையிலும் கூறினாராதலானும், நான்முகத்துள்ளும் "திருந்திய பொதியி னருந்திற லைத்தியன், சுந்தர மணி முடி யிந்திரன் மகனை, மாணா விற்றோய் வேணு வாநென், விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவந்தோ யென்று, மேலின்ன் குழுமுது மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்குத் தியர்க்குத், திருந்திய தலைக் கோற்றுளர் தீருமென், நவனினி துரைப்ப வாசுவர் சன்னென்" என்றாராக லானும் பொதியிலும், அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.

அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள வென்றுமாம்.

அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற் சாபநீங்கியவென்க.

(இ - ன்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய பொதியின்மலைக்கண் திரு முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட ¹ சாபம் இந்திரசிதவனோடே அம் முனியருளத் தலைக்கோற்றானத்து நீங்கிய மாதபடுதலரிய சிறப்பினையுடைய அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிலொடுபொருந்திய உருப் பசியாகிய அம்மாதவி மரயில்வந்த பிறப்பிற் குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி னையும் தாதுகளவிழும் பூக்களையுடைய கடைகுழன்றுசுருண்ட குழவினையு முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர் தோள் பெருத்தல் மரபாதலின்.

என்னை? ² "அகலல்கு ரேள்கண்ணென மூவழிப் பெருகி" என்றாராகலின்.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, ௧-௩. ² சிலப். கடலாடுகாதை, ௧௮¹.

௨௫. இந்திரனவைக்கனத்து ஒருவரையொருவர் விழைந்து அகத்தியமுனிவராத் சாபம்பெற்ற சயந்தனும் உருப்பதியும் முறையே வித்தமலையில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி தகர்த்தத் தேவகணிகையாயும் பிறந்தனவென்று, "வானவர் கோமான் வானிடை பிரு த்து" என்றும் குளிரியப்பாவாற் சுத்தானத்தப்பிரகாசப்பரததாலாசிரியர் கூறினர்.

¹ அகத்தொகை, ௩௮௮. . . (யி - ம்) ² பன்னாமைத்தகத்து

௩. — அரங்கேற்றகாதை.

௭௧

அ - க. ஆடலும் பாடலும்.....குறை படாமல்

(இ - ள்.) கூத்தம் பாட்டும் அழகுமென்றுசொல்லப்பட்ட
ஐன்றும் துண்டங் குறைவுபடாமல்,

இம்மூன்றி

இவை குறைவுபடாமலுக்குக் காரணமுடையளாகலினென்க.

க0 - கக. ஏழாண் டியற்றி.....வேண்டி.

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியாப்பிடிப்பித்த ஏழாண்டு இயற்றுவித்துப்
பன்னிராண்டில் வீரக்கழல்சூழ்ந்த காவியையுடைய கோழங்கிகாற் பெரு
வளத்தானுக்கு அவனவையாங்கேறிக்காட்டலை விரும்ப்பென்க.

என்றே? “பண்ணியாம்வைத் தானமுகன் பாதம் பணிந்துநாட், புண்ணிய
வோரை புகன்றனகொண் — டெண்ணியே, வண்டிருக்குங் கூந்தன் மடவரலை
வையாண்டிற், தண்டியாஞ்சேர் விப்பதே சால்பு” எனவும், ‘வட்டணையுந்
துசியு’ மண்டலமும் பண்ணமை, வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெய்தியபின்-
கட்டினைய, தேக் குறிப்பு மலங்காட முங்கிரசு, சோதித் தாங்கேறச் சூழ்”
எனவும், “நன்னர் லிருப்புடையோ ணற்குணமு மிக்குயர்த்தோள், சொன்ன
குலத் தாலமைத்த தொன்மைடளாட்ப் — பன்னிரண்டாண், டெய்த்ததப்பி னுட-
லுடன் பாடலழ இம்மூன்றும், வாழ்ந்தவரங் கேற்றல் வழக்கு” எனவும்
கூறினார் பாதசேனாபதியார்.

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உடு. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆசான் தன்மனமும்

(இ - ள்,) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின் இலக்கணங்களைப்பற்றிந்து பல வகைப்பட்ட புறநடங்களைபும் விலக்குதல்பக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்லனாகி அல்லியமுதற் கொடுக்கொட்டியிருக்கக்கிடந்த பதினெருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்குஅடைத்த வாச்சியங்களின் கூறுகளும் நூல்களில் விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழிவந்த துக்குக்களும் தம்மிற்குடன தெரிநையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின நீகழ்த்துமிடத்துப்பிண்டி பிண்டியல் எழிற்கை தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்கினையும் நூல்கைத்துக்கொண்ட கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்தகை வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச்செய்தகை கூடைக்கதியுட்புகாமலும், புறக்கூத்தினிடத்து ஆடனிகழுமிடத்து அவியநிகழாமலும், அவியநிகழுமிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாத படியுஞ் செலுத்தி அமைந்த ஆடலாசிரியனுமென்க.

இது பொழிப்புரை.

கஉ. இருவகைக் கூத்தாவன:—வகைக்கூத்து, புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல், பொதுவியல்; வரிக்கூத்து, வரிச்சாந்திக்கூத்து; சாந்திக்கூத்து, விநோதக்

¹ சேவகித்தாமணி, கஉக - த. மேற்.

(பி - ம்.) * 'பன்னமைய வென்னமையான், முட்டை னீரானுன் பெய்தியின் - வட்டையுக், தேத'

அஹ சிவப்பதிகாரம்

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து, தேனிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை விரிந்தநூல்களிற்கான்க.

கஉ. ஈண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும், விநோதமும். என்ன? ¹ “அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென், ருய்ந்துற வருத்தன எனத்தியன் ருனே” என்னுராகலின்.

“சாந்திக் கூத்தே தலைவ” னின்ப, மேந்தியின் குடிய! வீரிரு
நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிய நாடக, மென்றிப் பாற்பீட
மென்மனார் புலவர்” என் பதனால் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச்
சாந்திக்குத்தெனப்படும்.

இவற்றன்,—

சோக்கமென்றது - சுத்தநிருத்தம். அது
நூற்றெட்டுக்காணமுடைந்து.

மெய்க்கூத்தாவது:— தேசி வடுகு சிங்களமென மூவணகப்படும்.
இவை மெய்த்தொழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின. இவை
அகச்சுவைபற்றி யெடுத்தலின், அகமார்க்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

அகச்சுவையாவன :—இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகமென்பன .
“குணத் தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே” என்றார் துணநூலுடைபார்;
“அகத்தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே” என்றார்
சயத்தநூலுடையாருமெனக்கொள்க.

அவியக்கூத்தாவது:— † கதை கழுவாது
பாட்டின துபொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்லைஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.
நாடகம் - கதைதழுவியருங்கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து,
கரணம், நோக்கு, தோற்பாவை என்பார். இவற்றன்,—

குரவையென்றது:— காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச்செய்
புள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கையினைச்
தாழிவது; “குரவையென்பது.....இப்பிற் றென்ப” என்றாராகலின்.

குரவை - வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு; அவை
கலிநடமென்றது - கழாய்க்கூத்து.

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

சூடக் கூத்தென்றது - மேற்பதினொராடலுட் காட்டப்படும்.

கரணமாவது - படிந்தவாடல்.

நோக்கென்றது - பாரமும் நுண்மையும்

மாயமுமுதலாயினவற்றை உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோலாற் பாவையெய்து ஆட்டுவிப்பது.

இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்; அஃதாவது விதுடக்கூத்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

வசை - வேத்தியல், பொதுவியலென இரண்டிவகைப்படும்; நூல்களிற் கண்டிகொள்க.

அவைமுந்து

¹ சேவகத்தாமணி. சுளஉ - த. மேற். ² இப்புத்தம் உள - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி - ம.) * 'அவிதயம்' + 'நிசுத்தக்கை'

உ-—முரங்கேற்றுகதை.

அக

வெறியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற அத்திறக்கூத்துக்களும் கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்.

என்ன? "எழுவகைக் கூத்து மிழிகுலத் தோரை, பாட வருத்தன என கத்தியன் குளே" என்றாகலின்.

இவற்றின் இலக்கணங்களாவன:— ' ' ' அறுவகை நிலையு ' '

மைவகைப் பாத்தும், * மீரெண் வகைய வங்கக் கிரியையும், * வருத்தனை நான்கு * நிருத் தக்கக் முப்பது, மத்தகு தொழில வாகு மென்ப.” இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கக. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்கூத்து, வகைக்கூத்து, விநோதக் கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென்பது பகருங் காலை வென்றி வகையே விநோத மாகும்” என்றாராகலின்.

“அவற்றுள், மாற்றா னெடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு, மேற்படக் கூறும் வென்றிக் கூத்தே.”

“பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லை னாதல் வகையெனப் படுமே.”

* “எனவிலை தானத்தி னியல்பின வாகும்.”

“விநோதக் கூத்து வேறுபா டிடைத்து, வென்றி விநோதக் கூத்தென விளம்புவர்.” இதன்கருத்து: கொடித்தேர்வேந்தரும் குறுநிலமன்னருமுதலாக உடையோர் பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணுங் கூத்தென்பதாம்.

விலக்கினிற்புணர்த்து - விலக்குறப்பினோடு பொருந்துவித்து ;

¹ அறவகைநியையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, க. வைசாகம், ச. இ.ஆலீடம், கூ.பிரத்தியாலீடமென்பன.

மண்டலம்,

* ஐவகைப்பா தமாவன:—க.சமநிலை, உ.உற்குதம், க.

இ. குஞ்சிதமென்பன.

சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம்,

* அங்ககிரியைப்பதினாறாவன:—க.சரிசை, உ.புரிசை, க. சமகவி, ச. திரிசை, இ.ஊர்த்துவகவிசை, சூ. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம், அ. சுவத்திகம், கூ. உல லோலம், கூ.குர்த்தனம், கக.வேட்டனம், கஉ. உபவேட்டனம், ;கக. தானபதப்பிராங் விருத்தம், சச. உஷேடனம், கஇ. அவஷேடனம், கக. நிருஞ்சனமென்பன.

* வருத்தனைநான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ. உபவேட்டிதம், க. தம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

திருத்தக்கைமூப்பதாவன:—க. சதாரச்சிரம், உ. உத்துலீதம், க. தவமுலம், ச. சுவத்திகம், இ. விப்பிரகீர்ணம், சு. அருத்தரோசிதம், எ. அராளகடகாமுலம், அ. ஆவீத் தவத்திரம், கூ. ரூசிமுலம், கௌ. இரோசிதம், கக. உத்தானவஞ்சிதம், கஉ. பல்லவம், கக. நிதம்பம், கச. கசதத்தம், கஇ. இலதை, கக. கரிக்கை, கஎ. பக்கவஞ்சிதம், கஅ. பக்க ப்ரிரிதபோலம், கக: கருடபக்கம், உௌ. தண்டபக்கம், உக. உடர்த்தவமண்டலி, உஉ. பக்கமண்டலி, உக. உரோமண்டலி, உச. உரப்பார்கவார்த்தமண்டலி, உஇ. முட்டிக ச்சுவத்திகம், உசு. தனின்பதமகோசம், உஎ. அலபதமம், உஅ. உற்பணம், உக. இலனிதை, ஈௌ. வலிதையென்பன. இவை, சத்தானத்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய தமிழ்ப்பரதநாலிற் காணப்பட்டன.

வென்றிக்கூத்தம் வரைக்கூத்தம் தரள இலப்புடையவென்றபடி

கக

அடி

சிலப்பதிகாரம்

இன், சாரியை; முன்றனருபு ஐந்தனெடுமயக்கிற்று.

வென்றிக்கூத்தமுதலாகிய பலவகைப்பட்ட புறநடக்களையும்

வெந்து

விலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று சொல்லப்பட்ட

விலக்குக்களாகிய

பாட்டுக்களுக்கு உதப்பாய்வுருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தி,

பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு

வரையுருத்தல்.

விலக்குதப்பாவன:—பதினான்குவகைப்பபிம்; அவை ¹ பொருள்,

யோனி,

விருத்தி, சந்தி, கவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல்,

சொல் வகை, வண்ணம், வரி, சேதமெனவிலை;

என்னை? “விலக்குதல் பென்பது விரிக்குங் காலை, பொருளும் யோனி யும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ், சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்புஞ்சத் தவமு, மவிகையுஞ் சொல்லே சொல்வகை வன்னமும், வரியுஞ் சேதமு முளப்படத் தொகைஇ, யிகைய வென்னி னீரே முதுப்பே” என்றாராகலின்.

அவற்றுள், — பொருள் நான்குவகைப்படும்; என்னை? “அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்குந், திறம்படு பொருளெனச் செப்பினர் புலவர்” என்று ராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற் பெயர்வேறுபடும். அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம், பிரகரணம், அங்கமெனப்பெயரவாம்.

என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகரணப்பிரகரண, மாடியு யிரகரண மங்க மென்றே, யோதுப நன்னூ லுணர்ந்திச னோரே” என்றார் மதிவாணனும். “அதமுத னுன்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் னாடக முன்னே னாகுந்” எனவும், “அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வானி கர் சாதியென் றதைப்” எனவும், “அறமேற் சூத்திர ரங்க மாறும்” எனவும் சொன்னார் சேயிற்றியனார். இவை நான்கும் நாடகமென்றறிக.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண் மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்த லும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலுமெனவிலை.

என்னை? “உள்ளோற் குள்ளது மில்லோற் குள்ளது, முன்னோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது, மென்னா னுரைத்தல் யோனி யாகும்”

என்றாராகலின். விருத்தி நான்குவகைப்படும்:—அவை சாத்துவதி, தியெனவிலை.

ஆரபடி, கைகிடி, பார

இவற்றுள், — சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத்

தெய்வமானிடர் தலைவராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக வீரராகியமானிடர்
தலைவராகவருவது.

கனகியாவது:—காமம் பொருளாகக் காமுகராகியமக்கள்
தலைவராகவருவது.

¹ இப்புத்தகம், ௧௯ - ஆம் பக்கம் பார்த்து.

௩.—அரங்கேற்றகாதை.

௮௩

பாரதியாவது:—கூத்தன் தலைவனாக நடன் நடி பொருளாகக்
காட்டியும் உரைத்தும் வருவது.

இச்சொல்லப்பட்ட நாவகை விருத்தியுள்ளும் பாரதிவிருத்தி, அந்த
முன்று விருத்தியும்போலப் பிரிதின்றலைவர் பிரிதுபொருள்பற்றி விருத்தி
கூறுது பொருளாலே விருத்திகூறுமெனக்கொள்க.

கந்தி ஐந்துவகைப்படும்:—அவை முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம்,
தயத்தலெனவிலை.

விளைவு,

இவற்றுள் முகமாவது:—¹ எழுவகைப்பட்ட உழவினாற்
சமைக்கப்பட்ட பூழியுனிட்டவித்துப் பருவஞ்செய்து முளைத்த
முடிவதுபோல்வது.

பிரதிமுகமாவது:—அங்கனம் முளைத்தல் முதலாய்
இலைதோன்றி நாற் குய்முடிவதுபோல்வது.

கருப்பமாவது:—அந்நாற்று முதலாய்க் கருவிருந்து பெருகித்
தன்னுட் பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிரிப்பது போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர் திரண்டிட்டுக்
முற்றி விளைந்தமுடிவதுபோல்வது.

காய் தாழ்ந்து

அயத்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை அறுத்துப்
விட்டுத் தூற்றிப் பொலிசெய்து கொண்டுபோய்
போரிட்டுக் கடா இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை,
உண்டு மகிழ்வதுபோல்வது.

சுவை ஒன்பதுவகைப்படும்:—அவை வீரச்சுவையவிரயம்,
பயச்சுவையவிரயம், இழிப்புச்சுவையவிரயம்,
அற்புதச்சுவையவிரயம், இன்பச்சுவையவிரயம்,
அவலச்சுவையவிரயம், நடைச்சுவையவிரயம், நடுவுநிலைச்சுவையவிரயம்,
உருத்திரச்சுவையவிரயமென; அவற்றுள் , —

“வீரச்சுவை யவிரயம் விளம்புந் காலை, முரிந்த புருவமுஞ் சிவந்த கண்ணம்,
பிடித்த வாளுந் கடித்த வெயிறு, மடித்த வுதடுஞ் சுருட்டிய ததலுந்,
திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும்
பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே.”

“அச்ச வவிரய மாயுந் காலை, யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு, மலந்
கிய கண்ணுந் கலங்கிய வுளனுந், கரந்துவர துடைமையுந் கையெதிர் மறுத்த
லும், பாரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.”

“இழிப்பி னவிரய மியம்புந் காலை, யிடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போ
தலு, மொடுங்கிய முகமு முஞ்ஞாந் காதுஞ், சேர்ந்த யாக்கையுஞ் சொன்னி
ரம் பாமைபு, நோர்ந்தன வென்ப நெறியதிர் தோரே.”

“அற்புத வவிரய மறிவரக் கிளப்பிற், சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த
கையது, மெய்ம்மயிர் குளிப்பது வியத்தக வுடைய, தெய்விய நிமைத்தனம்
விழித்தது மிகவாதென், ஹையமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப.”

‘ஆரம்பத்திற்கு எழங்குண்டென்ற வடதாலாரிற் சிலர் உதவாதவின் அதற்
குப்பொருத்த எழுவுகைப்பட்ட வழுவென்றார்

அதிக

சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

“காம வவிரயம் கருதுங் காலை, துவுன் குறுத்த னடிவுந் தொழினும்.
காரிகை கலந்த கடைக்கனும் கவின்பெறு, முரன் முறுவல் சிறுநிலா வரும்பல,
மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென் கிளவியும், கலந்தன பிறவுந் கடைப்பிடித் தனரே.”

“அவலத் தவிரய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர்
மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வருந்திய செலவும், பீடழி யிடும்பையும் பிதற்றிய
சொல்லு, கிறைகையழித்து நீர்மையில் கிளவியும், பொறையின் குகனும் புண
ர்த்தினர் புலவர்.”

‘நகையி னவிரய நாட்டிங் காலை, மிகைபடு நகையது
பிறர்நகை புடை
யது, கோட்டிய முகத்தது.....விட்டுமுரி புருவமொடு விலாவுறுப்
புடையது, செய்வது பிறிதாய் வேறுசே திப்பதென், ஹையமில் புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“காட்டுங் காலை நயிவுநிலை யவிநயம், கோட்பா டறியாக் கொன்னை யுமாட்
சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாரிய விழியும், பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுங்,
குறிப்பின் ருகவர் தனுக்க மில்லாத், தனகமிக வுடைமையுந் தன்னென
வுடைமையு, மனத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்ந்தவன், கலக்கமொடு புணர்ந்த
நோக்குந் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டி மொழிப் புலவர்”

¹ உருத்திரச்சுவை யவிநயம்.....

¹ அஃதாவது விநலென்பது; சத்துவமென்பாருமுனர். அச்சத்துவத்தான்
பத்துவகைப்படும். என்னை? மெய்ம்மயிர்சிவிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்க
மயித்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல்,
சாக்காடு, குரற்சிலைது எனவிலை.

சத்துவமாவது - குறிப்புவரையறை, ஆவது,
சுத்தச்சுவையாகின்ற ஒன் பதிலும் பாவிக்கும் அத்துணையே
மெய்ம்மைத்தாய் வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்படுக்கால் அவ்வேம்பின்
இரதங்காட்டாதே அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றார் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி மெய்யாகக்
கண்ணீர்வந்தழு வது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி
ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால் தோற்று முடம்பில்;
உடம் பின்மிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்மிகத்தோற்றும் கண்ணில்;
கண்ணின் மிகத்தோற்றும் கண்ணின்கடையகத்தென்றவாறு.

¹ காடியாவது.....

¹ உருத்திரச்சுவையிதயக்குத்திரம் ஒருபிரதியிலும் இவ்வ. அச்சுவையின்
மெய்ப்பாடுகளை, “கவிசையா வாய்மடியாக் கன்சிலையா மெய்துபிரா, மெய்துபிரா
வேரா வெகுண்டெழுந்தான்” என்பதனுணர்ச்சு.

அக்தென்றது அச்சவையுணர்வு உள்வந்து
உறிய உடம்பின்வெறுபாட்டை.

நிகழ்த்தவழித்தோன்றும் மேற்

இத்தொகையும் இதன்வகையும் படதால் விதிக்கு மாருக உள்ளன.
நிகழ்த்தமுறையே கலையின்பின்னர் வகைகாட்டுதற்குரியது. பத்தாவகைப்
படும்; அவை, நாடகம், பிரகாசனம், பாணம், பிரகசனம், ஸம்மம், விவரிப்பனம், சமவா
னம், விதி, அங்கம், சகாவிருகமெனவிலை.

ந.—தூங்குகேற்றுகாதை.

அடு

தூளிப்பாவது • சுவையதன்சுட்டோன்றவது.

சுத்தவரவது • அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

வலிநயமென்றது • பாவகம்; அஃது இருபத்துநான்குவகைத்து; வர
லாறு:—வெகுண்டோனவிநயம், ஐயமுற்றோனவிநயம், சோம்பிநோனவிநயம்,

களித்தோனவிநயம், உவந்தோனவிநயம், அழுக்காதுடையோனவிநயம், இன்ப
முற்றோனவிநயம், தெய்வமுற்றோனவிநயம், குஞ்சுறுமுற்றோனவிநயம், உடன்

பட்டோனவிநயம், உறங்கிநோனவிநயம், துயிலுணர்ந்தோனவிநயம், செத்தோ
னவிநயம், மழைபெய்யப்பட்டோனவிநயம், பனித்தலைப்பட்டோனவிநயம்,
வெயிற்றலைப்பட்டோனவிநயம், நாணமுற்றோனவிநயம், வருத்தமுற்றோனவி
நயம், கண்ணுறுமுற்றோனவிநயம், தலைநோவுமுற்றோனவிநயம், அழற்றிற்ம்பட்
டோனவிநயம், சீதமுற்றோனவிநயம், வெப்பமுற்றோனவிநயம், நஞ்சுண்டோ
னவிநயமெனவிலை. அவற்றுள்,—

“வெகுண்டோனவிநயம் விளம்புகுங் காலை, மடித்த வாயு மறைந்த

மரபுந், ஸுடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுந், கன்றின வுள்ளமொடு
கைபுடைத் திடு தலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”

“பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய முற்றே னவிரய
முரைப்

பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புலனும் பேசா திருத்தலும்,
பிறழ்ந்த செய்கையும் வான்திசை நோக்கலு, மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி
னோரே.”

“மடியி னவிரயம் வகுக்குங் காலை, நொடியொடு பலகொட்
டாவிமிக வுடைமையு, மூரி நிரித்தலு முனிவொடு புணர்தலுந்,
காரண மின்றி யாழ் ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணிபு மின்றிச் சோர்ந்த
ராய்ந்தன ரென்ப.”

செலவோ, டணிதரு புலவ

“கனித்தோ னவிரயம் கழறுங் காலை, பொனித்தவை யொனியா னுரைத்த
லின்மையும், கவிழ்ந்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந் தளர்ந்தும், வீழ்ந்த சொல்
லொடு மிழற்றிச் சாய்தலுந், கனிகைக் கவர்ந்த கடைக்கனோக் குடைமையும்,
பேரிசை யாளர் பேணிவர் கொளலே.”

“உவந்தோ னவிரய முரைக்குங் காலை, நிவந்தினி தாகிய கண்மல
குடை மையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி னகன்ற
முறுவனகை புடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுந் கானமும் பிறவு,
குறிப்பிற் றன்றே.”

மொருங்குட னமைந்த

“அழுக்கா டுடையோ னவிரய முரைப்பி, விழுக்கொடு புணர்ந்த
விசைப் பொரு ளுடைமையும், கூம்பிய வாயுந் கோடிய வுரையு,
மோம்பாது விதிர்த்துக் கைவகை புடைமையு, மாரணங் காகிய வெருளி
புடைமையும், காரண மின்றி மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு
புணர்ந்த விடும்பையு மெவரப், பொலியு மென்ப பொருந்துமொழிப்
புலவர்.”

“இன்பமொடு புணர்ந்தோ னவிய மியம்பிற், துன்ப நீங்கித்
துவர்த்த
பாக்கையுந், தயங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ் வுடைமையு, மயங்கி வந்த
செலவு

அக சிலப் ப தி க ர ம்

நனி புடைமையு, மழகுள் ளுதத்த சொற்பொலி
புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுந், கலக்கஞ்சேர்ந்
மையு, நலக்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”
வுடைமையு, மெழிளொடு
தகன்ற தோன்மார் புடை

2 “தெய்வ முற்றே னவியஞ் செப்பிற், கைவிட் டெறிந்த கலக்க
மையு, மடித்தெயிது கெனவிய வாய்த்தொழி லுடைமையுந்,
முடை ளுளங்கிய கிண்புஞ், செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு,
வியல்புணர்ந் தோரே.”

அடித்த புருவமூர்
மெய்து மென்ப

“ஞஞ்ஞ புற்றே னவிய நாடிந், பன்மென் திறுகிய * நாவழி வுடை
மையு, துரைசேர்ந்து கூம்பும் வாயு நோக்கினர்க், குரைப்போன் போல வுணர்வி
லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும், விழுத்தக வுடைமையு
மொழுக்கி லாமையும், வயங்கிய திருமுக மழுக்கலும் பிறவு, மேவிய தென்ப
வினக்குமொழிப் புலவர்.” இஃது ஏழுதுமார்க்களவியமும்.

“சின்தையுடம் பட்டோ னவியந் தெரியின், முந்தை யாயினு

முனரா நிலைமையும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த
 வுருத் கரும நிலைமை புஞ் சொல்லுவது யாது முனரா நிலைமையும்,
 மொழிப் புலவர்.”

புல்லு மென்ப பொருந்து

“துஞ்சுந் தின்றோ எனநயந் துணியி, நெஞ்சுந் தின்றி
 யிருபுடை மரு க்கு, மலர்ந்துந் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றியு,
 மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வரத் திது மாகும்.”

“இன்றுயி லுணர்ந்தோ எனநய மியம்பி, நென்றிய
 குதங்கொட் டாவிய முயிர்ப்புந், துங்கிய முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு,
 மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுந் கொளலே.”

“செத்தோ எனநயஞ் செப்புந் காலை, யத்தக வச்சமு மழிப்பு
 மாக்கலுந், கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப்,
 போந்ததுணி வுடைமையும் வலித்த வுதப்பு, மெலிந்த வகடு
 மென்மைமிக வுடைமையும், வெண்மணி தோன்றக் கருமணி காத்தது,
 முண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ எனநயம் வருக்கி, விழிதக வுடைய வியப்புநலி
 யுடைமையு, மெய்குந் நடுக்கமும் பிணித்தலும் படாத்தை, மெய்ப்புண் டெரடுக்
 கிய முகத்தொடு புணர்த்தலு, மொனிப்படு மனனி லுலறிய கண்ணும், வினியி
 னுந் துனியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுந், கொடுகிவிட் டெறிந்த குளிர்மிக
 வுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்று நெழு
 தது முண்டே.”

“பனித்தலைப் பட்டோ எனவியம் பகரி, எடுக்க முடைமையு நகையி
நிலைமையுந், சொற்றனார் நினைத்தது மற்றமிலவதிலும், போர்வை விதைதலும்
புத்திரோ அடைமையும், † நீரும் விழியுந் சேறு முனிதலு, மின்னவை பிறவு
மினைத்தனர் கொளலே.”

2 சிலப்பதிகாரம். ௧௦ - ஆம் காலை, ௧௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.
(பி - ம்) * தாயை † நீராம் விழியும்.

அரங்கேற்றுகாதை.

௮௭

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ எனவியம், மெச்ச மின்றி மியம்புந் காலைச்,
சொரியா நின்ற பெருந்துய குழந்த, தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னச்,
சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே.”

“நாளை முற்றோ எனவியம் நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த
செய்கை
பும், வாடிய முகமும் கோடிய வுடம்புந், கெட்ட வொனியுந்
மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

கீழ்க்க னோக்கமு,

“வருத்த முற்றோ எனவியம் வருப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க
னுடை மையுந், சோர்ந்த யாக்கையுந் சோர்ந்த முடியுந், கூர்ந்த
வியர்வுந் குறும்பல் லுமாயும், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வறுப்பு,
முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

“கண்ணோ வுற்றோ எனவியம் காட்டி, எண்ணிய கண்ணீர்த்
துனிவிரற் றெறித்தலும், வணந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும்,
வெண்ணிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமும், தென்னிதிற் புலவர்
தெளிந்தனர் கொளலே.”

“தலைநகர வுறேரு னவியஞ் சாற்றி, னிலைமையின் தீத் தலையாட்
 மடை மையுங், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர
 லிடுங்கிய துதலும் வருந்தி, யொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து
 வார்.”

மென்ப செந்நெறிப் புல

“அழற்றிறம் பட்டோ னவியு முரைப்பி, னீழற்றிறம் வேண்டி
 நெறிமை யின் விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு
 நீருஞ் சேறு முவத் தலும், பனிநீ ருவப்பும் பாநிரித் தொடையலு,
 துனிவிர லீர மருநெறி யாக்க லும், புக்க துன்பொடு புலர்ந்த
 யாக்கையுந், தொக்க தென்ப துணிவறிந் தோரே.”

சீத முற்றே னவியுஞ் செப்பி, னேறிய பருவர லுள்ளமோ மெத்தலு,
 மீர மாகிய போர்வை யுறுத்தலு, மார வெயிலுமந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு
 முரன்று முவிர்த்து முரைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

“வெப்பி னவியும் விரிக்குங் காலைத், தப்பில் கடைப்பிடித்
 தன்மையுந் தாரு, மெரியி னன்ன வொம்மையோ டிழையுந், வெருவரு
 மியக்கமும் வெம் பிய விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலிபு,
 கொளலே.”

மோருங் காலை யுணர்ந்தனர்

“கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மெத்தலும், பஞ்சியின்
 வாயிற் பனி துரை கூம்பலுந், தஞ்ச மாந்தர் தம்முந் நோங்கியோ,
 நின்சொ லியம்புவான் போலியம் பாமையும், நஞ்சுண் டோன்ற னவியு
 மென்ப.”

“சொல்லிய வன்றியும் வருவன யுளவெனிற், புல்லுவழிச்
 பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப” எனவரும்.

சேர்த்திப்

இனி, கோல்வருமாறு:—அது மூன்றுவகைப்படும் ; உட்சொல், சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

புறச்

அவை நெஞ்சொழிகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல், தானே கூறவென்பன; என்னை? “நெஞ்சொழி கூறல் கேட்போர்க்குரைத்தல், தஞ்சம் வரவறிவு தானே கூறவென், தம்முன் நென்ப செம்மைச் சொல்லே” என்றாராகலின்.

அ.அ

சிலப்பதிகாரம்

கோல்வகை நான்குவகைப்படும்:—சுண்ணம், கரிதகம், வண்ணம், வரிதக மென.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

கரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நான்குடையான் வருவது.

வரிதகம் - மூப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

என்னை? “சுண்ண நான்கடி கரிதக மெட்டடி, வண்ண நான்கு வரிதக மெண்ணுன்கென், நெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவுந் பெறுமே” என்று ராகலின்.

வண்ணம் ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்:—பெருவண்ணம், இடை வண்ணம், வனப்பவண்ணமென. அவற்றுட் பெருவண்ணம் ஆரூய்வரும். இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும். வனப்பு வண்ணம் நாற்பத்தொன் றாய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர் வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென. என்னை? “கண்கூடு காண்வரி புள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ

டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக் கோனென,
மாட்சியின் வருட மெண்வகை நெறித்தே" என்றாகலின். அவற்றின்
பகுதிடெல்லாம் ¹ கானல்வரீயிற் கூறுதும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்குத் தென்பாருமுளர்; என்னை ?

“சிற்துப்

பிழக்கை புடன் சந்தி யோர்முலை, கொந்தி கவுசி குடப்பிழக்கை, +கந்தன்பாட்-
டாலங்காட் டாண்டி புருமண னெல்லிச்சி, குலந் தருநட்டர் துண்டிதுடன்-
சேமிரு, மாண்டி யமன்புனவே டானத்தி கோப்பாளி, பாண்டிப் பிழக்கை
புடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட, கடவுட் சடைவீர மாகேசங் காமன், மகிழ்ச்சிந்து
வாமன ரூபம் - விடகநெயிம், பத்திரங் கொற்றி பலகைவான் பப்பாப்பெண்,
டத்தசம் பாரந் தருணிச்சங்-கத்து, முறையின் டிருஞ்சித்து முண்டித மன்
னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண - மிறைபாவு, பத்தன் குரவையே பப்பறை
காவதன், பித்தனெடு மாணி பெரும்பிழக்கை - யெத்துறையு, மேத்திவருங்
கட்கனி யாண்டு கிளையாட்டுக், கோத்த பறைக்குடும்பு கோற்குத்து - முத்த,
கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிழைண்டி, யழகுடைய டு பண்ணிவிக டாய்கந்-
திகழ்செம்பொ, னம்மனை பந்து கழங்காட லாலிக்கும், வண்ணகக் கானி விற்ற
கொந்தி - யல்லாத, வாய்ந்த தனிவண்டு வாரிச்சி பிச்சியுடன், சாந்த முடைய
சடாதாரி - யேய்ந்தவிடை, தக்கபிடர் நிர்த்தந் தனிப்பாட்டுச் சாதாங்கந்,
தொக்க தொழிப்புணந்த ** சோனாண்டு - மிக்க, மலையாளி வேதாளி வாணி
குதிரை, கிளையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற், திருவினக்குப் பிச்சி திருக்குன்

¹ கானல்வரிக்கு அடியார்க்கு தல்லாரியற்றிய உரைகிடைத்திலது; ஆளுதும் இத்
தூலி, அ - ஆம் காலை எச - ஆம் அமுதலியலற்றதும் அவற்றின் உரையிற்கண்ட
மேற்கோக்களாதும் கண்டவையிமுதலிய எட்டன்பகுதிகள் தன்கு விளங்கும்.

(பி - ம.) * 'தாற்பத்தொன்பது' + 'கத்தியின்பாட்டு' † 'பருமணனெல்லி,
‡ 'புல்லிவிக்கட்டாக்கத்' ** சொல்லுண்டி.

தறிப்பென், டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் - பொருமுகத்துப், பல்லாங்
 குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தந் தோன்வீச்சு நற்சாழ - ணல்லாத, வுந்தி
 யவலிடி பூரானி யோகினிச்சி, குந்திவரும் பாரன் குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ,
 தாடுங் கனிகொய்பு முன்னிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட் டாடும்

படுபன்னி -

நாடறியுங், கும்பீடு நாட்டங் குணட்டங் குணையே, தஞ்சாத
 சும்மைப்பூச்

சோனக - மஞ்சரி, யேறற வுழைமை பறைமைமுத ணென்றெண்ணிக்,
 வரிக் கூத்தின் குலம்" என்றாராகவின்.

கோத்த

சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து; என்னை? "ஆரியர் தமிழ்
 மெனுஞ் சீர்நட மிரண்டினு, மாதிக் கதையை யவற்றிற் கொப்பச், சேதித் திடு
 வது சேதமென் றுகும்" என்றாராகவின்.

இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொற்குப்பொருள்
 யாதோவெனின்;—தலைவன் செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும்
 அக்கதையை நடாத்தியும் முன்புசெய்த கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - டு. பதினேராடலும்.....அறிந்தாங்கென்றது - அல்லியமுதற்
 கொடுகொட்டி ஈராய்க்கிடந்தனவும், அவற்றக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத்
 திக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும், மாட்சி
 நமப்பட்ட நூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

கச. பதினேராடலாவன:—“கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை
 கந்தன், குடைதுழமா லல்லியமல் கும்பஞ் - சுடர்விழியாற்,
 பட்டமதன் பேடுதிருப் பாயையரன் பாண்டரங்கங், கொட்டியிவை
 காண்பதினோர் கூத்து.”

இவைதெய்வவிருத்தி.

இவை இரண்டுகூறுபதும்; என்னை? “அல்லியங் கொட்டி
 குடைகுடம் பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றாட லாறு”, “துழுகடையம்

பேதி மரக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்த்தாட லைந்து.”

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ அழற் ததற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு
மெனல்.”

“கொட்டி கொடுவியிடையோ அழற் ததற்குறுப், பொட்டிப
மெனல்.”

நான்கா “அறுமுகத்தோ அடல் குடைமற் ததற்குப், பெறு
மெனல்.”

முறுப்பு நான்கா

“குடத்தாடல் குன்றெறித்தோ அட லதனுக், கடைக்குப
வைந்துறுப் பாய்ந்து.”

“பாண்டரங்க முக்கன அழற் ததற்குறுப், பாய்ந்தன வாறு
மெனல்.”

“நெடியவ அழற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா வுறுப்போரைந்
தாம்.”

* “துடியாடல் வேன்முருக அட லதனுக், கொடியா வுறுப்போ
தாம்.”
ரைந்

(பி. ம.) * ‘துடியாடணங்கை பெழுவாதாடல்’

கை

கிற்

சிலப்பதிகாரம்

“கடைய மயிராணி மாழற் ததனுக், கடைய வுறுப்புக்க னாறு.”

“காமன தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு, வாய்மையி னுராயி

என்கு."

'மாயவ னாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு , நாமவகை
யிற்சொலுங்கா

என்கு."

"பாவை திருமக ளாடித் ததற்குறுப், போவாம லொன்றுடனே
யொன்று."

"புரமெரித்தல் குர்மாத் துளைபடுத்தல்கஞ்சு, ஐரனெரித்தல்
வானினவா

ஐய்த்தல் - பெரிய, வரன்முத ளாகவே லன்முதன் மாயோ,
எனமுத ளாடி.

வாறு" எனக்.....கண்முகொள்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும்
உரியஉருத்
கருமென்க.

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப்
வுள்ள இருபத்தெட்டும். இவற்றுள்,—

பிரபந்தவுரு ஈரு

கந்தமென்றது-அடிவரையிறையுடைத்தாய் ஒருதாளத்தாற்
புணர்ப்பது....

பிரபந்தமென்றது-அடிவரையிறையின்றிப் பலதாளத்தாற்
புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக
அரங்கொதி

செய்யுளிருகவுள்ள செந்துறைவிகற்பங்க ளெல்லாமென்க.

கொட்டுமென்றது - கூத்துவிகற்பங்களுக்கு அமைந்த

வாசியக்கூறுதல் மென்றவாறு.

அவை தோங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன .

அவற்றுள்,—

தோங்கம் - தேத்துக்கு வாசிப்பது.

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திற்கு வாசிப்பது.

உபயாங்கம் - இரண்டிற்கும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

கூ. ஆடலும் - முற்கூறிய அகக்கூத்தினார் புதக்கூத்தினுமுள்ள

ஆடலு மென்றவாறு.

கேற்று கடிசரிமுதலாகிய ¹ தேசிக்ஞரிய கால்களும், சுற்றுதல்
உடைத்தல் முதலாகிய ² வயிக்குரிய கால்களும்,

எறிதல்

³ உடலவர்த்தனையும் அகக்கூத்துக்குரியன.

உடற்றுக்குமுதலாகிய)

² தேசிக்ஞரியகால்கள், உச:—க. கேற்று, உ. கடிசரி, க. மண்டலம், ச. வர்த்தன, இ. கரணம், கூ. ஆலிடம், ஏ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்பரியம், க. கனியம், ஐ. உன்னாமம், கக. கட்டுதல், கஉ. கம்பித்தல், கக. ஊர்தல், கச. நடுக்கல், கஇ. வாய்குதல், கக. அப்புதல், கஈ. அதுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, கக. குத்துதல், உ௦. தெளிதல், உக. மாறுகால், உஉ. இட்டுப்புகுதல், உக. சுற்றிவாய்குதல், உச. உடற்புரிவு.

³ வயிக்குரியகால்கள், கச:—க. சுற்றுதல், உ. எறிதல், க. உடைத்தல், ச. ஒட்டுதல், இ. கட்டுதல், க. வெட்டுதல், ஏ. போக்கல், அ. நீக்கல், கூ. முறுக்கல், கப. அறுக்கல், கக. வீசல், கஉ. குடுப்புக்கால், கக. கத்தரிக்கைக்கால், கச. கட்டுதல்.

⁴ உடலவர்த்தன, கஈ—க. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைதெரித்தல், க. சுழித்தல், ச. அணத்தல், இ. துக்குதல், கூ. அசைத்தல், ஏ. பற்றல், அ. வீரித்தல், கூ. குவித்தல், உ. மெய்சாய் விடைதெரிவு மேற்கழுவோடாய்க்கணத்தல், கக. துக்கணத்தல், கஈ. பற்றல் - கக. வீரித்தல் குவித்தலினை இவ்வகையா மென்று, தெரித்தனர்தண்டமிழோர் தோர்த்து. (சுத்தாணந்தப்பிரகாசம்.)

௩.—அரங்கேற்றுகாலை.

காண்டிச் சிங்களமென்று வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்விற்திராராலெனின், “சிங்கள மிருவக நிலையினு மெய்தும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான் இதற்கு வேறு கால்களின்மையினென்க ; பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஜடல்களாவன:—பெருநடை, சாரியை, பிரமரி இவை. முதலாயினவும், பதினொராடலிற் கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும், புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஜடல மென்றவாறு.

கசு. பாடலுமென்றது - பண்ணன்முதலிய எட்டுவகைப்பட்ட குறிக் கோளும், “இன்பர் தெளிவே நிறையோ பொளியே, வன்சொ லிறுதி மந்த முச்சமென, வந்த வெட்டும் பாடலின் பாணை” என்றுசொல்லப்பட்ட எண் வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு ; “கொட்டு மசையுந் துக்கு மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்” என்றாராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள் ; கொட்டு அரைமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, ௧, அசை ஒருமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, எ; துக்கு இரண்டுமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, ௨; அளவு மூன்றுமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, ௩ எனக்கொள்க.

என்னே ? “ககரங் கொட்டே பெகர மசையே, * யுகரந் துக்கே யளவே யாப்தம்” என்றாராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு :—கொட்டாவது - அமுக்குதல் ; அசையா வது - தாங்கியெழுதல்; துக்காவது :—தாக்கித் துக்குதல்; அளவாவது —தாக்கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரை பெறுமளவும் வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச் சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும் புறக்கூத்திற்குரிய; ஆறன்மட்டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும் தாளவொரியலென்பனவும், தனிரியொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப் பாணியீறாகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிகற்பங்களும், முகனடைவாரமுதலாயினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

கௌ. துக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்துக்கு, மதலைத் துக்கு, துணிபுத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக்குணப்பட்ட ஏழுதுக்குக்களுமென்க; என்னை? “ஒருசீர் செந்துக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பா மதுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்துக் கென்மனார் புலவர்” என்றாகலின்.

கௌ. கூடிய நெறியினவென்றது - முற்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் துக்கும் தம்மிற்கூடின நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து முதலாயினவென்க.

¹ பாங்கு நிலயின்மைய, தொல்காப்பியம், அதத்திணையியல், கு. உ - உரை பிள்ளை.

² சிலப்பதிகாரம், காவல்கரி. க. (பி - டி). “வரைத்”

கூஉ சிலப்பதிகாரம்

கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கடி. பிண்டியுமென்றது - ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விதற்பமாயு உட்சொல், புறச்சொல்
சூகாயச்சொல்

லென்னு முன்றினையும், அவியத்தோடே நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச்

செய்ய
முறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும் மிடறும் சரீரமுமென.
என்னை? “அவைதான், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென், நெய்தமுன் படை
த்த விவையென மொழிப” என்றாராகலின்.

அவற்றைக் கைதான் இரண்டுவகைப்படும்; இணையாவின்ன்க்கையும்
இணை; கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும்
வழங்கப்படும்.

இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்று மிவற்றை,
இவ்வகையோடும் ‘ஆண்கை’ ‘பெண்கை’ ‘அலிக்கை’ ‘பொதுக்கையென்றும்
நான்கினாய்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை? “மெய்பெறத் தெரிந்து மே
நூலாராய்க்த, கைவகை தன்னைக் கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை
யினைக்கை பென்ன, வணையு மென்ப வறிந்திதி னோரே”,
“.....மொழிநரு முளரே”, “இணையா தியல்வ திணையா வினைக்கை,
என்று பிறதும் கூறினாராகலின்.

யினைத்துடன் வருவ தினைக்கை யாகும்”
இனி அவற்றுள் இணையாவின்ன்க்கை முப்பத்துமூன்று வகைப்படும்;
அவை: பதாமை-க, திரிபதாமை-உ, கத்தரிமை-ஈ, துபம்-ச, அராளம்-நி,
இளம்பிறை-க, சுததுண்டம் - எ, முட்டி-அ, கடகம்-க, குசி-கூ,
கமலகோகிகம்-கக, காங்கு லம்-கஉ, கபித்தம்-க ஈ, விற்பிடி-கச,
குடங்கை-கநி, அலாயத்திரம் - கக, பிரா
ரம் - கஎ, தாம்பிரகுடம் - கஅ, பிசாசம் - கக,
தெரிநிலை - உஉ, மெய்ந்நிலை - உஈ, உன்னம் -

முகுளம் - உஓ, பிண்டி - உக,
உச, மண்டலம் - உநி, சது
ரம்-உஈ, மான்றலை-உஎ, சங்கு-உஅ, வண்டு-உக, இலதை-கஓ,
கபோதம்-கக, மகரமுகம் - கஉ, வலம்புரி - கஈ என. என்னை?

“இன்னையா வினைக்கை வியம் புந் காலை, யனைவுறு பதாமை திரிபதா
கையே, கத்தரிகை துப மராள மினம் பிறை, ககதன் டம்மே முட்டி
கடகஞ், குசி பதம கோசிகந் துணிந்த, மாகிஸ் காவ் கலைம் வருவறு
கபித்தம், விற்பிடி குடங்கை யலாபத் திரமே, பிரமரர்

1 ஆன்கைமுதலிய தான்கன்வகையினை வரும்வென்பாக்களால்
உணர்வு— ௧.
“முட்டி கிகர மலர்பதமஞ் சத்தஞ்சம், வீட்ட சிலத்தி மிகுஞ்சி - ஒட்டிஞ்,
பதாகத் தருதிரிப தாக, மதிகமுற மான்கைதவ மாய்.”

சதரம்

2 “கடகஞ் ககதன்டம் காவ்கல மன்று, மடைவாய் பிறைக்கை
யராளத் - தடமருவு, மன்னபக்கத் தாய்பிர குடமொடு மான்றியே,
பின்னவெட்டிம் பென் னுரு மே.”

3 “சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுருளங் கத்தரிகை, விற்பனஞ்சேர் கோசிக்க விற்த
முட - னற்புதமே, யாகுமலிக் கைக னாரென் தரைப்பரே, பாகியப சொல்லாப்
பரித்து.”

4 “உன்னா மண்டல.....வலம்புரியே, மெய்த்திவையஞ் சங்கிலைத மேம்பட
வே - மன்னவரு, தாமமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார் பொதுக்கைமெனத், தாமமுதம்
முழையத் தான்” இவை கத்தராளத்தப்பிரகாசத்திலுள்ளன.

ந.— துரங்கேற்றுகாலைத.

கூட

தன்னொடு தாய்பிர குடம், பிரகாச முருளம் பிண்டி தெரிநிலை, பேசிய
மெய்த் நிலை புன்ன மண்டலஞ், சதர மான்றியை சங்கே வண்டே,

யதிர்வி லிலதை
கட்பாதலகரமுகம், வலம்புரி தன்ருகுடி முப்பத்து மூன்றென்,
புலவ ரிகைத்தன ரென்ப" என்றாராகவின்.

நிலங்குமொழிப்
இவற்றுள், பிண்டியென்றது ஒன்றும்
பெயராயிற்று.

ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப்

பிண்டியல் - இண்டிதலாதலால் இண்டிக்கையாயிற்று. ஆதலாற்
பிண்டிய லுமென்றாரெனக்கொள்க.

பிண்டியும்

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமூன்று வகையினுள்,—

பதாகைக்கையாவது - நான்குவிதமும் தம்முள் ஒட்டியிரிபுப் பெருவிரல்
குஞ்சித்துநிற்பது; என்னை? "பதாகை யென்பது பகரும் காலைப், பெருவிரல்
குஞ்சித் தலாவிர னுக்கு, மருவி நியிரு மரபிற் றென்ப" என்றாராகவின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின் உரைபெருகுமாதவின்,
விடுக்கப் பட்டன ; விரிந்தவாக்களிற் கண்டுகொள்க.

(க)

திரிபதாகையாவது - பதாகைக்கையின் ¹ அணிவிரல் முடக்குவது;
என்னை? "திரிப தாகை தெரியுங் காலை, யறைப தாகையி னணிவிரல்
முடக்கினஃ, தாமென மொழிப வறி ந்திசி ருளரே" என்றாராகவின்.

(உ)

கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்கிய
அணிவிரல்புறத்ததாகிய ஈடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு
பொருந்தியிரிப்பது ; என்னை? "கத்தரி கையே ஈண்டக விரிப்பி,
னத்திரி பதாகையி னணியின் புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட விட்டுநியிர்

பதுவே" என்றாராகலின்.

தூபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பாதிப்படவியையிற் பது ; என்னை ? "தூப மென்பது துணியுங் காலை, வினங்குகத் தரிசை விரலாக வளைந்து, துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே" என்றாராகலின். (சு)

அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த விரன்முன்றும் நிமிர்ந்துவளைவது ; என்னை ? "அராள மாவ தறிவரக் கிளப் பிற், பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி, விரல்கண் மூன்று நிமிர்த் தகம் வளைத்தற், சூரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே" என்றாராகலின். (ரு)

இளம்பிறை : "சுட்டும் ¹ பேடு ² மநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி யகம்வளைய வொசித்த பெருவிரல், விட்டி நீங்கும் விதியிற் றென்ப." (சு)

சுகதுண்டம்:—"சுகதுண்ட மென்பது தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு விரலும் பெருவிர ழுறு, மொட்டி யுகிந்துனை கெளவி முன்வளைந், தநாமிகை முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, ழுன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித் தென்ப." (சு)

¹ அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

² பேடு - தலையால்; இதுபேடிபெணவும் வழங்கப்படும்.

³ அநாமிகை - பவித்திரவிரல்.

கூறு சிலப்பதிகாரம்

முட்டி:—"முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச், சுட்டு நடுவிர லநாமிகை சிறுவிர, லிறக முடக்கி விவற்றின்மிகைப் பெருவிரன், முறுகப் முறைமைத் தென்ப."

பிடித்த

(அ)

கடகம்:—“கடக முகமே கருதுங் காலை, பெருவிர னுனியுஞ் சுட்டுவிர னுனியு, மருவ வுணர்த்தங் டுகிந்துனி கெளவி, யொழிந்த மூன்றம் வழிவழி நியிர, மொழிந்தன டென்ப முடிபநிற் தோரே.”

(க)

சூசி:—“சூசி யென்பது டுணியுங் காலை, நடுவிரல் பெருவிர லென்றிவை தம்மி, டைவுட டெற்றிச் சுட்டுவிர னியிர, யொழிந்தன வழிவழி முடங்கி

நிற்ப, மொழிந்தனர் மாறோ முடிபநிற் தோரே.”

(கௌ)

பதுமகோசிகம்:—“பதும கோசிகம் பகருங் காலை, யொப்பங் கைவளைத் தைத்து விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றுகும்.”

(கக)

காங்குலமாவது - மூன்றவகைப்படும் ; குவிகாங்குலம், முகிழ்காங்குலம், விரிகாங்குலமென. என்னை ? “காங்கு லம்மே கருதுங் காலைச்; சுட்டும் பேடும் பெருவிரன் மூன்று, மொட்டிமுன் குவிய வராமிகை முடங்கிச், சிறு விர னியிர்த்த செய்கைத் தாகும்”, “முகிழ்காங் குல முத்துற மொழிந்த, காங் குலங் குவிவிழர் ததுவே”, “மலர்காங் குல மதுமலர் ததுவே.”

சூசி

(கஉ)

கயித்தமாவது - சுட்டுவிர னுனியும் பெருவிர னுனியும் டுகிந்துனி கெளவிப் பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் மெல்லெனப் பிடிப்பது; என்னை ? “கயித்த மென்பது காணுங் காலைச், சுட்டிப் பெருவிர லொட்டிதுனி கெளவி, யல்ல மூன்று மெல்லப்பிடிப் பதுவே”

என்றாகலின்.

(கக)

விற்பிடி—“விற்பிடி யென்பது விரிக்குங் காலைச், சுட்டொடு பேடி யநா
மிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால் வளையப் பெருவிரல், விட்டு நிமிரும் விதி
யிற் குரும்.” இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர்.

(கச)

குடங்கையாவது - என்னவிரலுங்கட்டி உட்குழிப்பது ;
என்னை ? “குடங்கை யென்பது கூறும் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி
யுட்குழிப் பதுவே” என்றாகலின்.

(கரு)

அலாபத்திரமாவது - சிறுவிரன்முதலாகியவைந்தும் வளைந்துமறிவது;
என்னை ? “அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப், புனாமையின் மிகுத்த சிறுவிரன்
முதலா, வருமுறை யைந்தும் வளைந்துமறி வதுவே” என்றாகலின். (கக)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும் தம்மிற்பொருந்தி வலஞ்
சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும் சிறுவிரலும் பின்பே
வளைந்துநிப்பது ; என்னை ? “பிரமர மென்பது பேணும் காலை, யநாமிகை நடு
விர லைவறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ் சாயத் தகைசால் பெருவிர, லொட்டிய
நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல், சுட்டு வளைந்துபின் ரேன்றிய நிலையே” என்றாக
லின். (கக)

1 அங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

௩.—அரங்கேற்றுகதை.

௩௩

தாம்பிரகுடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும்
தம்மில் நுனியொத்துக் கூடி வளைந்த சிறுவிரலும் அணிவிரலும்

முடங்கிநிமிர்வது ; என்னை ? "தாம்பிர குடமே சாற்றுந் காலைப், பேடே சுட்டுப் பெருவிர னுனி யொத்தக், சுடி வளைந்து சிறுவிர ணினிவிர, லுடனதின் முடங்கி நிமிர்நிற் பதுவே" என்றாராகலின். (கடி)

பிசாசமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலுமன்றி ஒழிந்த முன்றுவிரலும் தம்மிற்பொலிந்துநிப்பதெனக்கொள்க.

அப்பிசாசந்தான் முன்றுவைகப்படும் ; அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப் பசாசம், உகிர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள்,

அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரல்துனியிற் பெருவிரலைப்படுவது.

முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்குடி உகிர்விட்டுநிற்பது.

உகிர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் உகிர்நுனை கெளவிநிற்பது.

என்னை ? "பசாச மென்பது பார்ப்படக் கிளப்பி, அகநிலை முகநிலை யுகிர்நிலை யென்னத், தொகநிலை பெற்ற முன்றுமென மொழிப", "அவைதாஞ், சுட்டுவிர னுனியிற் பெருவிர லகப்பட, யொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை, பவ்விர னுனிகள் கெளவிப் பிடித்தல், கெளவிய தொழிந்த முன்றுந், என்றாராகலின்.

செவ்வி தாருஞ் சிறந்த யுகிர்நிலை, யுகிர்நுனை தகைமையி னிமிர்த்தலம் முன்றற்குத் தகுமே"

(கக)

முகுளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில் தலைகுவித்த என்னை ? "முகுள மென்பது உயர்ந்துநிற்பது ; டோற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித்

மொழியுந் காலை, பைத்து விரலும் தலைகுவித் தாகும்" என்றாராகலின். (உ0)

பிண்டியென்றது - சுட்டுநீரால் பேடிவிரல் அளாமிகை சிறுவிரல்
ஒட்டி வெண்குமுடங்க அவற்றின்மேலே குறங்கிடப் பெருவிரல் கட்டி
விலங்கி விரல்வழி முறையொற்றல் ; என்னை ? “பிண்டி யென்பது
பேசுங் காலைச், சுட்டுப் பேடி யளாமிகை சிறுவிர, லொட்டி வெண்கு
முடங்க அவற்றின்மிகை, விலங்குதப் பெருவிரல் விட்டுங் கட்டியு
மிலங்குவிரல் வழிமுறை யொற்றது மியல்பே” என்றாராகவின்.

(உக)

தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரிந்து குஞ்சித்துநிற்பது ;
என்னை ? “தெரிநிலை யென்பது செப்புங் காலை, அயந்து விரலு
மலர்ந்துகுஞ் சித்த, கைவகை யென்ப கற்றநிர் தோரே”
என்றாராகவின்.

(உஉ)

மெய்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணுவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது ; என்னை ? “மெய்ந்
நிலை யென்பது விளம்புங் காலைச், சிறுவிர லளாமிகை பேடொடு சுட்டிவை,
யுறுத லின்றி நிமிரச் சுட்டின்மிகைப், பெருவிரல் சேரும் பெற்றித்
என்றாராகவின்.

தென்ப”

(உங)

உன்னமாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலும் தம்முட்கூட ஒழிந்த
முன்று
விரலும் விட்டு நிமிர்வது ; என்னை ? “உன்ன நிலையே புணரும் காலைப்,
பெரு
சிலப்பதிகாரம்

விரல் சிறுவிர லென்றிலை யினை, வருமுறை முன்று
வதுவே” என்றாராகவின்.

மலர்ந்துநிமிர் மண்டலம்—“மண்டல மென்பது மாசுறக்

(உச)

கிளப்பிற், பேடு துனியும் பெருவிர துனியுங், கட லீனந்ததம்
முடிந்தனை கெனவி, மொழிந்த மூன்று மொக்க லீனவதென,
லின்.

மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந் தோரே” என்றாக

(உடு)

சுதரமாவது - சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் அணிவிரலும் தம்முட்
சேர்ந்த இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வரவைத்துச் சிறுவிரல் பின்பே
நிமிர்ந்துநிப்பது; என்னை? “சுதர மென்பது சாற்றுங் காலை, மருவிய
மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளை யப், பெருவிர கைமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச்,
சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ் வியி, சிறுமுறைத் தென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாகலின். (உக)

மான்றலையாவது - பெருவிரலும் சிறுவிரலுமொழிந்த மூன்றும்
தம்மில் ஒத்தஒன்றி மூன்றே இறைஞ்சிநிப்பது ; என்னை?
“மான்றலை வென்பது வகுக்குங் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக
யிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர லென்றிலை நிமிர்ந்து, வருவ தென்ப
வழக்கறிந் தோரே” என்றாகலின். (உஎ)

சங்காவது - பெருவிரல் நிமிர ஒழிந்த நான்குவிரலும் வளைந்துநிப்பது;
என்னை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச், சிறுவிரன் முதலாக் செறிவிர
னான்கும், பெறுமுறை வளைபுப் பெருவிர னிமிர்ந்தாக், சிறுமுறைத் தென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாகலின். (உஅ)

வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும் வளைந்து
துனியொன்றிச் சிறு விரல் நிமிர்ந்த சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெடுமு
வளைந்துநிப்பது; என்னை?

“வண்டென் பதுவே வகுக்குங் காலை, யநாமிகை பெருவிர னனிமிக வளைந்து,
தாதுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாலிதி னிமிர மந்தைய வளைந்து,
பாலின தென்ப பயன்மெறிந் தோரே” என்றாகலின். (உக)

இணையாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற்றின் கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும் வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்த நிற்பது; என்னை? “இணைத யென்ப நியம்புங் காலைப், பேடியுஞ் சுட்டிம் பிணந்துட னிமிர்ந்த, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை குறுகக், கடையிரு விரலும் பின்னர் நிமிர்ந்த, நடைபின் தென்ப நன்னெறிப்புலவர்” என்றாராகலின். (௩௦)

கபோதமென்றது - பதாகைக்கையிற் பெருவிரல் விட்டிநிமிர்வது; என்னை? “காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்” என்றாராகலின். (௩௧)

மகாமுகமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும் நிமிர்ந்துகூட ஒழிந்த மூன்றவிரலும் தம்முனொன்றி அதற்குவேராய்கிற்பது; என்னை? “மகாமுக

மென்பது வருக்குங் காலைச், சுட்டொடு பெருவிரல் கூட
யொட்டி நிமிர்ந்தாங் கொன்று வாரும்” என்றாராகலின்.

வொழிந்தவை,
(௩௨)

வலம்புரியாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலுநிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம் விளந்த ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்ந்த இறைஞ்சுகிற்பது; என்னை? “வலம்புரிந்

௩.—துரங்கேற்றுகளைத்.

௩௩

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - துய்ய, வெருநாடி நின்றியங்கு
புந்திமே

லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

கையே வாய்ந்த கனிபட்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற நிமிர்ந்து,

சுட்டியிரன் முடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல், விட்டிரியிர் திறைஞ்சம்
விதியிற்றென்று, கூறு வர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே”
என்றாராகலின். (166)

இச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றாம்
பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவினைக்கையெனினும் ஒன்றைக்கையெனினும்
பிண்டிக்கையெனினுமொக்கும்.

இத்தன்னையாவாய் பிண்டிக்கையென்க.
கூ. பிண்டியென்றது - இரட்டைக்கையென்றவாறு.
அந்தாவது, இணைக்கை. அது பதினென்றுவருகப்படுக.
அவையாவன :- அஞ்சலி, புப்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி,
கபோதம், கற் கூடம், கவத்திகம், கடகாவருத்தம், நீடதம், தோதம்,
உற்சங்கம், புப்பபுயம், மகாம், சயந்தம், அபயவத்தம்,
வருத்தமானமென்றிவை; என்ன? “அஞ்சலி விண்ணா - விணைக்கை
யியாப்பி, லஞ்சலி கன்னொந் புப்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ் சலியே
கபோதங் கற்கடகம், கலமாஞ் கவத்திகங் கடகா வருத்த, நீடதத் தோத
முற் சங்க தோத்பட, வுறபுட் புட மகாஞ் சயந்த, மந்தமில் காட்சி
யபய வந்த, மெண்ணிய வருத்த மானத் தன்னொந், பண்ணுங் காலைப்
பதினெந் தென்ப” என்றாராகலின். அவற்றுள், -

அஞ்சலியென்றது - இரண்டுக்கையும் பதுமையாய்
அகமொன் றவது;
என்ன? “அஞ்சலி மென்ப அறிவுறக் கண்டி, மெஞ்ச லின் றி யிருக்கையும் பது
மையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றன, மந்தமில் காட்சி யறித்தி
னோரே”

(16)

புப்பாஞ்சலியாவது - இரண்டுக்கையும் குடங்கையாய்வந்து
ஒன்றுவது;
என்ன? “புப்பாஞ் சலியே பொருத்தவிந் குடங்கையுந்,
தென்ப” என்றாராகலின்.

கட்டி நிற்குங் காட்சிய

(2)

பதுமாஞ்சலியாவது - இருகையுமும் பதுமகோசிகாராகக் கூட்டுவது; என்னை? "பதுமாஞ்சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கைய மிசைந்துநிற் பதுவே" என்குவின்.

பதுவே" என்ற

(3)

கபோதமென்றது - இரண்டுகையும் கபோதாராகக் கூட்டுவது; என்னை? "கருதுங் காலைக் கபோத வினைக்கை, யிருகையுங் கபோத மிசைந்துநிற் பதுவே" என்றாகுவின்.

(4)

கற்கடகமென்றது - தெரிநிலைக்கையிரண்டும் அங்குலிபினைந்து வருவதெனக் கொள்க; என்னை? "கருதுங் காலைக் கற்கட கம்மே, தெரிநிலை யங்குலி யிருகையும் பிணையும்" என்றாகுவின்.

(5)

(பி. ம.) * 'இணையாவினைக்கை'

கடக

கூறு

சிலப்பதிகாரம்

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிதற்பொருந்திய பதாகை யிரண்டையும் மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? "சுவத்திக மென்பது சொல்லுங் காலை, மணிக்கட் டமைந்த பதாகை யிரண்டையு, மணிக்கட் டேற்றி வைப்ப தாகும்" என்றாகுவின்.

(6)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டுகையும் கடகமாய் மணிக்கட்டுக்கு ஏற இயைந்து நிற்பது; என்னை? "கருதிய கடகா வருத்தக் கையோ, யிருகையுங் கடக மணிக்கட் டியையவது" என்றாகுவின்.

(7)

நிடதமாவது - முட்டியாக இரண்டுக்கையும் சமஞ்செய்வது; என்னை? "நிடத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின், முட்டி விரண்டுக்கையுஞ்சம மாகக், கட்டி நிற்குங் காட்சித் தென்ப" என்றாராகலின். (அ)

¹ தோரமாவது - இரண்டுக்கையும் பதாகையாக் கி அகம்புறமொன்றி முன் தாழ்த்துநிற்பது; என்னை? "தோர மென்பது துணியுங் காலை, விருக்கையும் பதாகை யகம்புற மொன்ற, மருவிமுன் ஞாயும் வழக்கிற் ராகலின்.

தென்ப" என்று

(ஆ)

உற்சங்கமாவது - ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு ஒருகை அராளமாகக் இரண்டுக்கையும் மணிக்கட்டிசேற்றிவைப்பது; என்னை? "உற்சங்க மென்பது நுண் ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை மராளர், தெரிய மணிக்கட்டி சேற்றிவைப் பதுவே" என்றாராகலின். (அ)

புப்பபுடமாவது - குடங்கையிற்சென்றும் தம்மிற பக்கங் காட்டி நிற்பது; என்னை? "புப்பபுட மென்பது புகலுங் காலை, யொத்த விரண்டு குடங்கையு மியைந்து, பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப" என்றாராகலின். (க)

மகரமென்றது - கப்பாதம்விரண்டுக்கையும் அகம்புறமொன்றவைப்பது; என்னை? "மகர மென்பது வாடிமையி னுரைப்பிற், கப்பாத மிரண்டு கையு

மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென்
சித்தமென்பதும் இதன தபெயர்.

றுரைத்தனர் புலவர்"

என்றாராகலின். உட்

(கஉ)

சயந்தமென்றது.....

(கங)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக நெஞ்சுறநோக்கி

நெகிழ்
ந்துநிற்பது ; என்னை ? “ அபயவத் தம்மே யறிவுறக் கிளப்பின், வஞ்ச
மில் சுக துண்ட மிருகையு மாட்சியி, நெஞ்சுற நோக்கி நெகிழ்ந்துநிற
பதுவே ” என்று ராகவின்

(கச)

வருத்தமான மாவது - முகுளக்கையிற் கபோதக்கையை எதிரிட்டுச்
சேர்ப்
பது ; என்னை ? “வருத்த மானம் வகுக்குங் காலை, முகுளக் கையிற்
கபோதக்
கையை, நிகழச் சேர்த்து நெறியிற் நென்ப ” என்றாராகவின்.

(கரு)

இச்சொல்லைப்பட்ட பதினாற்தும் பிணையற்கையெனக்கொள்க.

இணைக்கையெனிலும் இரட்டைக்கையெனிலும்

பிணையலெனிலுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாடிய பிணையலுமென்க.

³ இது உடோளமொவ்வக் கூறப்படும்.

௩௩.—அரங்கேற்றுக்காதை.

௧௧௧

கடி. எழிற்கையுந் தொழிற்கையுமென்றது: எழிற்கை -

யற்கை. தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

அழகுபெறக்காட்

உம்மையாற் பொருட்டையும் கூறப்பட்டது.

பொருட்டை - பொருளுறக்காட்டுங்கை; என்னை? “அவைதா, மெழிற்கை யழிகே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்டை கவியிற் பொருளா கும்மே” என் னுராகலின்.

கக. கொண்ட வகையறிந்து: கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்துக்குரியகையென்றுமறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின் வரவு நிகழுமிடத்தென்க.

20 - உக. கூடை

செய்ததை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்து நிகழுமிடத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டையிற் புகாமலும் இரட்டையிற்செய்த கைத்தொழில் ஒற்றையிற்புகாமலும் களைதல். இன்னும் தேசியிற் கைத்தொழில் மார்க்கத்துப் புகாமலும் மார்க்கத் துக்கைத்தொழில் தேசியிற்புகாமலும் களைதலென்றுமாம்; ஒற்றையும் இரட்டையும் தேசிக்கருகலானும் இரட்டையும் இரட்டைக்கூரட்டையும் வரிசுற் கூருகலானுமென்க.

22 - கூ. பிண்டி

செய்ததை.....களைதலுமென்றது புறக்கூத்தினிடத்துப், பிண்டியென்றது - பொருட்டையென்றும், பிணையலென்றது - தொழிற்கையென்றுமாம்.

இதன்கருத்து: ஆடல் நிகழுமிடத்து அவியநிகழாமலும் மிடத்து ஆடனிகழாமலுங்களைதல்.

அவியநிகழு

உச. குரலையும்.....செலுத்தியென்றது -

குரலையுட்குத்திற்குரிய கால்களும், வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும்
தம்மில் விரவாதபடியே: கூத்தை நடத்தியென்க.

1 "குரலைய.....இயல்பிற் றென்ப."

"வரியெனப்படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த
தொழிலு, மரியக்கூறி யாற்றாழி வழங்கல்."

உரு. ஆடற்கு.....தன்னொடு மென்றது - இக்கூத்துக்களை
இப்படியால் அவற்றுடனெப்பொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும் வல்ல
மென்றவாறு.

ஆடலாகியொனாடு அறிந்த புணர்த்த விளங்கவறிந்த அறிந்த
னென்க.

செலுத்தி அமைந்த ஆசா

[இசையாசிரியக் அமைதி.]

உச-உச. யாழங்குழலுஞ்.....இசையோன் முனும்

1 இப்புத்தம் உச, ௧௦ ஆம்பக்கங்கிற டார்க்க. ௧00

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ன்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகத்தானக்
கூறுபாடு
களும் மிடற்றுப்பாடலும் மந்திராகியசுரத்தினையுடைய: தண்ணுண்மையும்
அகக்

கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினொராடென்னும் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடகையுமறிந்து அந்தப்பாடகை இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவனினையும் நாடகப்புலவனிலிரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திப்பிக்கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வருக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உக. யாழுமென்றது - யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நூல்வகைப்பதில் துறை—பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செக்கோட்டியாழமென்பன. இவை நாலுர் பெரும்பான்மை; சிறுபான்மையான வருவன பிறவுமுள, என்ன? “பேரியாழ் பின்று மகரஞ் சகோடமுடன், சீர்பொலியுஞ் செக்கோதி செப்பினர் - தார்பொலிந்த, மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே, பின்று முளவே யிதி” என்றாராகலின்

இந்நூல்வகை யாழிற்கும் பத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப்

நாற்பொள்ளாதிடத்துப் பேரியாழிற்கு இரு பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதினாலும், செக்கோட்டியாழிற்கு அழுக்கொள்ளப்படுக; என்ன? “ஒன்று மிருபது” மொன்பதும் பத்துடனே, சிந்தபதி அன்கும் பின்னே முங் - குன்றாத, நூல்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முன்றயே, நூல்வகை நாலோர் விதி” என்றாராகலின்.

இனி இவ்விடமென்றும் ஒன்றிற்கு அடிமந்த பலவுறுப்பாகிய "கோட்டினை
தமைதியுங் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின் வகையு மாட்கமுந், தத்
திரி யமைதியுஞ் சாத்திய பிறவு, முந்திய நூலின் முடிந்த வகையே" வகுக்கப்
பட்டனவெல்லாம் கணவியின், "குற்றந்நிகு: யாழ்"

என்பதன்கண் விரியக்கூறுதும்.

உக. குழலுமென்றது - வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

குழல் - வங்கியம்; அதற்கு முங்கில், சந்தனம், வெண்கலம்,
செங்காவி, கருங்காலியென ஐந்துமாம்; என்ன? "ஒங்கிய முங்கி
லுயர்சந்து வெண்கல
மே, பாங்குதுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண
கிவைக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த தூவல்லோர் பார்த்து"

ஐவந்த கழைத்
என்றாராவின்.

இவற்றன் முங்கிலிற்செய்வது உத்தமம்; வெண்கலம் மத்திமம்;
ஏனைய அதமமாம். முங்கில் பொழுதுசெய்யும்; வெண்கலம் வலிது;
தம் ஒத்தரிற்கும்.

மரம் எப்பொழு

(பி - ம.) "ஒருநீழைப்பத்துடனே தீர்ப்பதெழுநேரேயுந்"

ந. - அரங்கேற்றுகாலை.

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றுற்
கொள்ளப்படும்;
கருங்காலியேண்டுமென்பது பெருவழங்கு. இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த
நிலத்திற் பெருகவளர்க்கு நாவுகாற்றுமயங்கின் நாடமில்லையாதலான் மயங்
காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெயிம்பிராடமுமின்றி ஒருபுருடாயுப்புக்க

பெரிய
மாந்தைவெட்டி ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிறுவிலை ஆறஇட்டு
லவத்துத் திருகுதல் பிளத்தல் போழ்த்துபடுதலின்மையையறிந்து ஓர் யாண்டு
சென்றபின் இலக்கணவகையான் வங்குபஞ்செய்யப்படும் ; என்னை?
“உயர்ந்த * சமதலைத் தோங்குக்கா னுன்கின் , மயங்காமை சின் த
மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாமரத் தன்னை முதத்திந்து,
குற்றமிலோ யாண்டிற் கொளல்” என்று நாகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:—நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு
நாலரைவிரல். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒருபாதி
மரணித்துத்திசுக்கடந்து வெண் நலத்தாலே அ ளைகபண்ணி
இடமுதந்தையடைத்து வலமுதற் வெளியாகவிடப் படும் ; என்னை?
“சொல்லு மிதர்களவு நாலத்தாஞ் சுற்றளவு, நல்விடல்க னுல
ரன்னுதலாய் - சொல்லத் துளையவு நெல்லரிசி தம்படாட, வளை
வலமெல் வங்குப் மென்” என்று நாகலின்.

இனித் துளையிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல். இதிலே
அம்புமுதற் தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாய்க்கிட்டு இம்முதல்வாய்க்கு
சுழங்குலம்விட்டு வளை யாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்ற
ஒன்பதுவிரலினும் எட்டிந்துளையிடப்படும்.
இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்துநீக்கி சிந்த னுழிதும்
வெத்து ஊதப்படும். துளையின் இடைப்பாப்பு ஒருவிரல்கலம்

எழுவிடல்

கொள்ளப்

புகம்; என்னை? "இருவிடல்க ணீக்கி முடிவாவதெழ நீக்கி, மருவ
துகையெட்டு மன் னும் - பெருவிரல்க, ஹலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்
துகலாய், கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் உறு" என்றாகலின்.

இவ்வங்கியம் ஊதுபிடத்து விரைவாய்ச்சுர்த்ததுகளை
முத்திரைபென்று நீக்கி முன்னின்ற எழிலையும் எழுவிடல்பற்றி வாசிக்க.

எழுவிடலாவன:-இடக்கையிற்பெருவிரலும் சிறுவிரல்கீக்கி மந்தைமுன் து
விரலும், வலக்கையிற்பெருவிரலொழிந்த நான்குவிடலும் ஆக எழுவிடல
மென்க. என்னை? "விரைவாய்ச்சுர்த்து முத்திரையாய் நீக்கித், துகையெழி
வின்ற விரல்கள் - வினையாட், டிடமுன்று நான்குவல மென்றாகா
ணோகா, வடமாரு மென்முலையாய் வைத்து" என்றாகலின்.

இவ்வங்கியத்து எழுதுகைகளில் இசைபிறக்குமாறு:-அஃது எழுத்தாற்
பிறக்கும். எழுத்து, ச ரி க ம ப த ி என்பன. இவ்வெழுத்துகளையும்
மாத்திரைப்படுத்தித்தொழில்செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும்பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன:-சட்சம், ரிடபம், காதாரம், மத்திமம்,
பஞ்சமம், தைவதம், ரிடாதமென்பன. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே

பண்ணு பிறக்கும்;

(பி - க்) * 'சுமதிலத்' † 'தூபபிடமாய்'

கூஉ

சிலப்பதிகாரம்

என்னை? “சரிசு மயத்தியென் தேமுழுத்தாற் றுனம், வரிபரந்த கன்னினாய்
வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிகையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்,
குழமுதலாஞ் சுத்தத் துனை” என்றாராகலின்.

இத்தன்மைத்தாகிய குழலுமென்க.

உக. சேருமென்றது - “செம்முறை புறம்பே மெய்நிலை கொட்ட, வீட்ட
விமீர்த்தல்” என்றசொல்லப்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு
வகைத்தானக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையி ள்ளும் பண்ணுகிலையினையும் நிலைப்
படப்படுத்தித் துய்தாகக் காட்டுந் தன்மைபுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகுந்; வந்தவழிக்கண்டு கொள்க.
அஃதன்றித் தவ்வகையோந்தீதுள்ளுகாணலாகும்.

உக. மிடறுமென்றது - “சாரீரவீணையுமென்றவாறு.

அதனை, “பூதமுதற் சாதனத்தாம் புற்கலத்தின் மத்திமத்து, நாதமுத
லாமெழுத்து நாலாகி - வீதி, வருவரத்தாற் றுனத்தால் வந்து வெளிப்பட்ட,
புருவரத்தாற் றேற்ற மிகைக்கு” என்பதனாதுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள பூதமாவன: மண்
கீர் தீ வளி வானெனவிலை, என்னை? “மண்ணுட வீரெருப்புக் கால்வான
மென்றிவைதா, மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்து - நண்ணிய, மன்னர்க்கு
மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு வின்கொடுத்த, தென்னவர்கோ மாணே தெளி”
என்றாராகலின்.

இப்பூதங்களைந்தானும் புற்கலமாமென்ற ஆசான் மாணாக்கன் பணிந்து
 பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக
 வுடைத்து; நீர் நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக் குணமாக
 வுடைத்து; காற்று ஓரிடத்தும் நிலைபெற்றுநிற்பதன்ம; ஆகாயமென்பது
 ஒருருவுண்டியுண்டியன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குதி
 யன்றே, யப்பரிசு மண்ணைந்து நீர்நாளை - மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு
 காற்றம் பரமொன்று, வேயாருந் தோளி விளம்பு” என்பதனால் மண் ஐந்து
 பயனுடைத்து; நீர் நான்குபயனுடைத்து; தீ மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று
 இரண்டுபயனுடைத்து; வான் ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோ
 டொன்று கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின் கூட்டமுடம்பென்றீராதலால்
 இவ்வைந்தின்கூட்டம் உடம்பாவது எவ்வாறோவெனின்,—இதற்குவிடை,
 “மெய்வாய்க்கன் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற, வைவாயு மாயவற்றின்
 மீதடுத்தத் - துய்ய, கவையொளி யூரேசை நாற்றமென் னைந்தா, வைவ
 முதற் புற்கலமாம்” என்பது. இது பூதங்கள் பரிணமித்து உடம்பாற்று
 கூறுகின்றது:—

பூதங்களைந்தம் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண் உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்;
 தீக் கண்ணாயும், காற்று மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம்.

(பி. ம்.) * ‘சீரலின்’

கூ.—துரங்கேற்றுகாதை.

கூறல்

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் கவைமுதல்
 ஐந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தம் பொறியைநிதினுமேறி, மண்ணால்
 உடம்பு ஊராயும், நீரால் வாய் கவையாயும், தீயாத் கண் ஒளியாயும்,
 காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும், வானாற் செவி ஓசையாயும்வந்து
 உடம்பாம். அன்றியும் மண்ணின்பகுதி நரம்பு இறைச்சி என்பு மயிர்
 தோலென வைந்து . நீரின் பகுதி நீர் மூளை சுக்கிலம் நிணம்

உதிராமெனவைந்து.

“பசிசோம்பு னமதுனம் காட்சிகீர் வேட்கை, தெசிகின்ற திக்குணமோ ஸரந்த - மொசிகின்ற, போக்கு வரவுநோய் கும்பித்தன் மெய்ப்பரிசும், வாக் குடைய காற்றின் வகை” என்பது சீயின் குணமும் காலின் குணமுமுணர்த்து கின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு னமதுனம் காட்சி நீர்வேட்கையெனவிலை திக்குணம். போக்கு வரவு நோய் கும்பித்தன் பரிசமெனவிலை காற்றின் குணம்.

“இங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா யுலோபமுட னிவ்வைந் தும் - பாங்காய், வண்ண முலைபடவாய் வான கத்தின் கூறென்ற, ரெண்ணி யிக னா லுணர்ந்தோ ரென்.” இஃது ஆகாய் த்தின் குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம் மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிலை. இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

இப்பூதகுணம்

“ஒப்பார் பிராண னபாண னுதான னுடன், தப்பா வியானன் சமான னே - யிப்பாது, நாகன் தனஞ்செயன் கூர்மன் கிருகரன், நீதிலாத் தேவதத்த னே” என்பது தசவாயுக்கையுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன:—பிராணன் அபா னன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்செயனெனவிலை.

“இடைபிற் கலைசுமுனை காந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற சிங்குவை சங்கினி டுடாவோ, டங்குரு கன்னி யலம்புடை யென் றரைத்தார், தங்குதச நாடிக டாம்.” தசநாடிகளாவன:—இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, டுடா, குரு, கன்னி, அலம்புடை எனவிலை;

“பூத வகைகளோ காரந்தாய்ப் பொறியைந்தாய், வாதனையோ
 காரையந்
 தாய் மாருதமு - மேதகுரீர்ப், பத்தாகு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே,
 முத்திக்கு வித்தா முடம்பு” என்பது பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது:—பூதங்க
 ளோந்தாவன:—மண் முதலாயின; பொறியைந்தாவன:—செவிமுதலாயின;
 புலனைந்தாவன:—சத்தமுதலாயின; வாதனையையெந்தாவன:—நரம்புமுதலிய
 ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும், போக்குமுதலிய ஐந்தும்,
 வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாபுக்களாவன:—பிராணன்முதலியபத்தும்.
 தசநாடிகளாவன:—இடை பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரத்த எழுபத்
 திராயிரநாடிகளும் பிரீக்கவகூட்டின் மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை
 சுழுமுனையென்னும் மூன்றுநாடிகளுமாய் நடுவுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்
 டானும் மேனோக்கியேறி இரண்டுமூக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்து ஐந்து நாழிகை
 யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையிள் னுற்றிருபத்தைந்து கலாநாமாய் ஒருகலா

கோ சிவப்பதிகாரம்

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு காலங்குலி தேய்த்து
 என் விரலடங்குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க.

மாதத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை * எட்டுக்கூறிட்டு
 நென்றிக.
 ஒருக.

அபானவாயு மஸமுத்திரங்களைப் பெய்விக்கும். உதான ன்
 கண்டத்தானத் தில் நிற்கும். விபானவாயு போக்குவரவு செய்து
 இயங்கப்பண்ணும். சமான் வாயு அதுவகைச்சுவையையும்
 அன்னத்தையும் பிரித்து எழுவகைத் தாதுவின் கண்ணும் கலப்பிக்கும்.
 கூர்மன் இடைப்பும் விழிப்பும் உறக்கமும் உணர்ச்சியும் பண்ணும்.

காகன் விக்கலிவிக்கும். கிருகரன் கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும். தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும். தனஞ்சையன் பிராணன் போன பின்னும் உடம்பைவிடாதேகன்று முன்றாசான் உதிப்பித்து உச்சத்தையிற் பிறி கூற்றிலே மூன்றுதொழக்கடை வெடித்தப்போமென்றறிக.

நாடிகள்

எழுபத்தியிரத்திலும் சசநாடிகள் பிரதானமெனக்கொள்க.

என்னை ? “இடையிற் கல்லிர ன்ந்

மேலும் பிராணன், புடைசின் தபாணன் மலம் போக்குச் - தடையின்றி, புண்டசகி முக்கு முதானன் சாமானென் குங், கொண்டெறியு மாநிரசச் கூறு” கன் விக்கலாம், போர்வில் விடானன்

எனவும். “கூர்ம னிணைப்புவிழி கோணு

பெரிதியக்குந் - போர்மலியுங், கோபந்

கிருகரனும் கோபந் உடம்பெரிப்புத், தேவதத்தன் னுருமென்று தேர்” எனவும், “ஒழிந்த தனஞ்சையன்பே ரோதி லுயிர்போய்க், கழிந்தாதும் பின்னுடையக்

கட்டி - யழிந்தழித, முந்தா னுதிப்பித்த முன்னியவான் மாவின்றிப், பின்ன வெடித்துவிடும் போந்து.” எனவும் இவைநூலுக்கமுடைய சீகண்டியாநூற் கூறினாராகலின்.

இங்ஙனம் புத்தங்களானும் பொறிமுதலியாவற்றானும் வாயுக்களானும் நாடிகளானும் பரிணமித்துச் சக்கில ரோணிதங்களாலே உடம்புகொண்டு இரு வினையும் தன்னகத்தடங்கி யிர்பிறக்குமென்றறிக.

“துய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்றா தங்குலியா, மெய்யெழுத்த நின்றி யங்கு மெல்லத்தான் - வையத், திருபாறு நாற்பதோ டேழ்பாதி நீக்கிக், கரு வாகு மதோரங் காண்” என்பது இசைக்குப் த்துகின்றது:—

பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்

சரீரத்தனவு தன்கையால் தொண்ணூற்றாறுவகுலம்; இதனுள்
மேலே நாற்பத்தேழரையங்குலமும் கீழே

நாற்பத்தேழரையங்குலமும்விட்டு நடுகின்ற ஓங்குலம் மூலாதாரம்.
நியங்குமெனக்கொள்க.
இதன்மேலே நால்விரல்விட்டுப் பின்னாநாறின்

“ஆதாரம் பற்றியசைவ முதலெழுத்து, முதார்த்த மெய்பெழுத்து முன்
கொண்டு - போதாரு, முந்தி யிடையனியா யோங்குமிடை பிங்கையால், வந்து
மேலேசைசையாம் வைப்பு”, “ஐவகைப் பூதமு மாய சரீரத்த, மெய்பெற
(பி. ம.) “இருபத்தெட்டு”

கூ.—அரங்கேற்றுளதை.

கூடு

நின்றியங்கு மெய்பெழுத்தாம் - றய்ப, வொருநாடி நின்றியங்கி
லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்த.”

யுந்திமே

இனி ஆனத்தியாமாதுணர்த்துகின்றது:—“மகரத்தி னொற்றும்
சுருதி விர
வும், பகருங் குறினெடிஸ்பா ரித்துநிகரினாக், தென்னு தெனுவென்று பாடுவரோ
லாளத்தி, மன்னாவிச் சொல்லின் வகை.” முதலிற்பாடுமிடத்த மகரத்தினொற்
ருலே நாதத்தை உச்சரிக்குமரபு பகரிற் பாரித்து முற்கூறிய நாதத்தினத் தொ
ழில்செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தா லும்
கெட்டெழுத்தா லுஞ்செய்யப்படும்.

அவை அச்ச பாரியென்று பெயர்பெறும். அச்சக்கு
எழுவாய் குத் தெழுத்து. பாரியைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்ச
பாரியை கூத்துடனிகழும்.

தாளத்துடனிகழும்.

ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னுவென்றும் தெனுவென்றும்
இரண்ட ஸகயங்குட்டித் தென்னுதெனுவென்றும் பாடப்படும்.
இவைதாம் காட்டா ஈத்தி, நிறவாளத்தி,
பண்ணுளத்தியெனமுன் துவகைப்படும்.

10ம்

இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும். நிறவாளத்தி நிறம்குலையா
பாரியையுடனிகழும். பண்ணுளத்தி பண்ணையே கருதி வைக்கப்படும்

“குன்றுக்குறிலைந்துங் கோடா நெடுகிலந்து, நின்றூர்ந்த மங்கலந் தங்
வொய் - நன்றாக, கீளத்தா லேழு நிதானத்தா லின்றியங்க, வாளத்தி யாமென்
றதி” என்பது ஆளத்திக்கு இன்னும்பரிவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது:—
குன்றுக்குறிலைந்துங் கோடாநெடுகிலந்துமென்றது - குற்றெழுத்தாலும் நெட்
டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - று. குற்றெழுத்தைத்தாவன:—அ
இ உ எ ஓ; நெட்டெழுத்தைத்தாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ எனவியை.
நின்றூர்ந்த வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பநினைட்டெழுத்தினுள்ளும்
மவ்யும் நவ்யும்

தவ்யமென மூன்றெழுத்துமல்லா மற்றையெழுத்துக்கள் ஆளத்திக்கு வரப்
பெறு எ - று. இம்முவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்யினம் சுத்தத்திற்குரித்து;
நவ்யினம் சாளரத்திற்குரித்து; தவ்யினம் தமிழ்க்குரித்து, விரவயும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கிய எழுத்தினுதம் ஆளத்தியாய்ப்
பின் இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை? “பாவோ
டானாத விசை யென்றார் பண்ணென் றார், மேவார் பெருந்தான
மெட்டானும் - பாவா, பெருத் தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப்,
படுத்தமைபாற் பண்ணென்று பார்.” பல இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை

இசைத்தலால் இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும்
பண்ணென்று பெயராயிற்று.

இரியைகளெட்டாவும்

பண்ணிப்படுத்தலாம்

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சம் மிடறும் நாக்கும் மூக்கும்
கும் உதமும் பல்லும் தலையுமெனவிலை.

அன்னாக்

இரியைகளெட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல்
ஒளி உருட்டி தாக்கு எனவிலை.

கம்பிதம் குழலம்

இங்ஙன ம்பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும் இசையுமாகிய
இவற்றைப் பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காவிற்று.

ஈ

ஊ

சிலப்பதிகாரம்

உள. தாழ்ஞரத் தண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
ஞரலினைபுடைய தன்

னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்க.

அவையான:—பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம்,
சல்லிகை

கரடிகை, திம்கை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம்,
தண்ணுமை,

தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவீனயம், மொந்தை, முரசு, கண்விடு

தூம்பு, நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தருணிச்சம், விரலேறு, பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறையெனத் தொலாற்செய்யப்பட்ட கருவிகள்.

என்றீர் ? “பேரிதை படக மிடக்கை யுடுக்கை, சீர்மிரு மத்தனஞ் சல்லிகை கரடிக்கை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை, தமருகத் தண்ணுமை தாவி தடாரி, யந்தரி முழுவொடு சந்திர வளைய, மொந்தை முரசே கண்விடு தூம்பு, நிசாளம் துடுமை சிறுபறை அடக்க, மானி தருணிச்சம் விரலேறு பாகம், தொக்க வுபாங்கம் துடிபெரும் பறையென, மிக்க நாலோர் விரித்துரைத் தன்னுராகவின்

தனரே”

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு புறப்புறமுழவு * முழவு நான்முழவு காலைமுழுவென எழுவுகைப்படும்.

பண்ணவை.

அவுற்றன் அகமுழுவாவான் :—முன்சொன்ன மத்திமமான மத்தனம் சல்லிகை இடக்கை கரடிக்கை பேரிதை படகம் குடமுழா வெனவிலை.

அகப்புறமுழுவாவான் :— முன்சொன்ன மத்திமமான தண்ணுமை தக்கை தருணிச்சமுதலாயின.

புறமுழுவான் :—முன்சொன்ன அத்தமக்கருவியான கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழுவாவான் :—முற்கூறப்படாத நெய்தற்பறைமுதலாயின.

பண்ணமைமுழுவாவான் :—முன்சொன்ன வீரமுழவுநான்கும்.

அவையா வான் :—முரசு நிசாளம் துடுமை திமிலைபெனவிலை.

நான்முழுவாவன்:—நாப்பறை; ஆவது நாழிகைப்பறை.

காலைமுழுவாவன் முன் துடியென்றது.

இனி இவற்றுள், மத்தளம்:—மத்து ஒசைப்பெயர்; இசையிடஞ்சிய கருவி கட்டுக்கெல்லாம் தளமாதலான் மத்தளமென்று பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகத்துக்களுக்கு உரித்தாகாலானும் பாடலெழுத்தான் உள்ளே பிறத்தலானும் முழவுகெல்லாம் இதனுள்ளே பிறத்தலானும் இதனை + நான் முகனென்பர்.

சல்லிகையென்றது - சல்லென்ற ஒசையையுடைத்தாதலாற் பெயர். பெற்ற

¹ முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டது.

² "தரித்த மதங்க மோடி மத்தளஞ் சல்லி, பெருத்த காழுகையே பேரி - புரத்த, படகை குடமுழுவம் பாவாய வேழு, மடைவேழுதற்குவி பாமி" என்பது கத்தாளத் தப்பிரகாசம். (பி - ம்) * 'பன்னமுழவு', + 'நான்முகனென்றவாறு'

ங—அரங்கேற்றுகாதை.

கௌ

ஆவஞ்சியெனினும் குடுக்கையெனினும்
இடக்கையெனினுமொக்கும்; அத ற்கு ஆயினுடைய வஞ்சித்தாலைப்
பேர்த்தலாற் ஆவஞ்சியென்று பெயரா யிற்று;
குடுக்கையாகவடைத்தலாற் குடுக்கையென்றுபெயராயிற்று; வினைக்
கிரியைகள் இடக்கையாற்செய்தலின் இடக்கையென்றுபெயராயிற்று.
காடி கத்திஞற்போவும் ஒசையையுடைத்தாதலாற்
காழுகையென்று பெய ராயிற்று.
பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.
இவற்றுள் முதலிற் காங்கொள்வது மத்தளமாதலின்

முத்தற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சல்லி; இடைகொளையத்ததாகவின்.

கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டிக்கு உரித்தாகவின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாகி அனுகித்

தண்ணுமைபொன் நனையுமே கூறினார்.

உஎ. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப்
பென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனே எ - று.

பதினொரட

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி; “ஒடுவென் கிளவி யுடனிகழ் வாகும்”
கலின்.

என்றார்

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யொன்றவாறு

உஎ - அ. இவற்றி னிசைந்த.....படுத்தென்றது -

இச்சொல்லப்பட்ட

கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும்
சுவைபொருந் தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகி எ - று.

உக. வரிக்கும் ஆடற்கும் உரிப்பொருளியக்கியென்றது -
செந்துறை வெண்டிறை என்னப்படா நின்ற இருவகைப்பாடல்க ளுக்கும்
உரிமைப்பொருளா யமைந்த இயக்கம் நான்கினையுமமைத்தென்றவாறு.

கூ. தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்தென்றது -
இயற்சொல் திரி சொல் திசைச்சொல் வடசொலென்று சொல்லப்பட்ட
சொற்கள் இசைபூணும் படியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

கூ - உ. தேசிகத் திருவின்.....அறிவினனாகி யென்றது-இச்சொற்
கூறிய புணர்ப்புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
அறிவினையுடையனாகி எ - று.

கவியது குறிப்புமென்றது - இயற்புலவனினேந்த கோட்பாடுமென்க.
ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடம் மேல்வாவுகளின்
தியும் எ - று.

தொகு நசு. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றின்பகுதிக்கு
மென்றவாறு.

அமைந்த பாடலு

கொளுத்தல் காணியென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன்
பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

குறிப்புக்கும்

கொது சிலப்பதிகாரம்

கரு - க. வசையறகென்கி.....இசையோன்குளுமென்றது - இச்
சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த னாவழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும்
வல்ல பாடலாசிரியனுமென்க.

இசையுடன்படுத்தி இயக்கிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்த
விரிக்கும் இசையோனென்க.

அறிவினகுறி

[கவிஞன் அமைதி.]

கௌ - சச. இமிழ்கடல்.....தன்னுற்புலவனும்

கௌ - அ.

இமிழ்கடல்.....தன்மையகுளியென்றது - ஆரவாரத்தை அடைய
கடல்குழந்தலிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும் குணக்கும் வேங்
கடம் குமரி தீம்புனற்பெனவமெனத் தயிழ்காட்டிற்கு எங்கைகூறப்பட்ட

தமிழ்த் தேசத்தாரிய மூன்றுதமிழும் போமென்றுத்
தன்மையையுடையனாகி எ - று.

சு.க - ௪௦. வேத்தியல்.....பிடித்தென்றது -
வேத்தியலென்றுப் பொதுவியலென்றுங் கூறப்பட்ட
இரண்டுகூறுபாட்டினைபுடைய நாடகதுகை கன்னுகக் கடைப்பிடித்து எ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும்,
அவை முடிந்தனல்கனிற் கண்டுகொள்க.

பிதிதுகூறுவாருமுளர்.

சு.க - ௨. இசையோன்.....அதுபட
புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும்

வைத்தென்றது - இசைப்

முறையும் முடிவும் நிறை

யும் குறையும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையறையும்

நீர்மைபு மென்னும் பதினொருபாடுபாட்டினுமறிந்து

அறிந்தவண்ணம் அவன்தான் கிணியில் எய்தவைத்த நிறம்

தன்வலியினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனாய் எ - று.

சு.க - ௪. மாற்றோர் செய்த.....நன்னூற்

பகைவராற்செய்யப்பட்ட வகையின் அளவறிந்து

புலவனுமென்றது - வகையின்மொழிகளான் நாடகக்கவி செய்யவல்ல

அவை தோற்றுதபடியிலே

நல்ல நூலுவல்ல புலவ

னும எ - று.

“இன்ன னல்லோன் செய்குவ னாயிற், தேற்று மாந்த ராசியம்

பொலக், கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநாளை தருமே” என்றார்.

தன்மையனுதிக்கைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து அறிந்து
லாத புலவனுமென்க.

தொலைவில் [தண்ணுமையோன் அமைந்த.]

சடு - டுடு. ஆடல் பாட லிசையே.....முதல்வனும்

(இ - ன்.) என்னைக்கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டுக்களும் எல்லாஇசை
களும் வடபெழுந்தொரி இவந்த எழுந்தானே கட்டப்பட்ட வர்க்கியக்கட்டின்க்
கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டுக்களும் இருவகைத்தானங்களும் எழுவகைத்துக்குக்
களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய நால்வகைச்சொற்களு

உ.—அரங்கேற்றகதை.

கலக

மென்று சொல்லப்பட்டனவற்றை தன்னிதாக உணர்ந்து ஒரோருருவை
இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெடுமாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்
துப் பெறும் “இரட்டையைப் பாகவுருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக்
கழியு

மானங்கழிக்கவும் வல்லையு இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களிர். யாழ்ப்பாடனும் குழ
லின்பாடனும் கண்டப்பாடனும் இவையந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்
கொள்ள அமைந்த காணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்து மற்றைக் கருவி
களிற் குறைநிரப்பதனும் மிகுதியடக்குதனும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்
தும் இசையில் இரத்திரந்தோன்றாதபடியே செய்தனும் செய்யுமிடத்துக் கைத்
தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டனும் வல்லையு அழகுதக்க தண்ணுமைக்
கருவியினையும் அரிசு தொழிலினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

சுரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூட்டுக்களும் எ - று.

பாடலென்றது - பண்ணன்முதலிய எல்லாப்பாடலியல்பும் எ -

று.

இகையென்றது - நரப்படைவாழ்வரைக்கப்பட்ட

பதினேராயிரத்துத் தொன்னாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாயிர
ஆதிலிசைகளும் எ - று.

அவையாவன:—“உயிருயிர் மெய்யன யுரைத்தவைம் பாவின,
முடறமி ழியலிசை யேழுடன் பகுத்து, முடிவழ்
பெய்தந்.....,தொண்டி மீண்ட பன்னீ ராயிரம், கொண்டன
ரியற்றல் கொண்வல்லோர் கடனை” என்னும் சூத்திரத்தாறுமூன்று
கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தாரின உறழ்ந்து
கட்டப் பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைகாடகமென்று
சொல்லப்பட்ட மூவகைத் தமிழ்களும் எ - று.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் சிறந்தோன்றப்
பண்ணப்பா ரின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிறமும் திறமும்
திறத்திறமும் எ - று.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தான விகற்பங்களும் எ - று.

அக்கென்றது - செந்துக்கு முதலாய ஏழு அக்குக்களும் எ - று.

முடமென்றது - இவற்றின் குற்றங்களும் எ - று.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய நான்குசொற்கூறிய
சொற் பிரயோகமும் எ - று.

என்றிலையாசினுணர்ந்தென்றது - என்றுசொல்லப்பட்ட
ஒன்பதும் இலக்கணவழியே நன்னிதாக அறிந்த எ - று.

சூச - சிறுமை.

ஆகின்றென்பது பாடமாயிற் குற்றமின்றியுணர்ந்தென், என்னை ?
 "ஆசை சிறமையும் குற்றமு மாகும்" என்றாகலின், இன்றியென்றது
 இன்றியிற்று; செய்யுளாதலின்.

¹ திவாகரம்.

(பி - ம.) * 'இரட்டியெயாப்பாவுகு, 'இரட்டைய ஒப்பாக'

ககக

சிறப்பதிகாரம்

சபு - க. கடை சிலத்தை.....வாங்கியென்றது - ஒருருளை இரட்டிக்
 கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும்
 இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம் நிறுத்திக் கழியுமானம்

கழிக்க

வும் வல்லனாய் எ - று.

இரு - இஉ. வாங்கிய வாரத்து.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி

நிறுத்த

உருக்கனில் யாழ்ப்பாடலு ம் குழலினை சபும் கண்டப்பாடலும்

இயைந்து நடக்

கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொன்னத்

கண்ணுமைக்கருவியகாந்தகரணத்தாற்

குறியறிந்து சேரவாசித்து எ - று.

இரு. ஆக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளிற் குறைநையநிரப்புதல்.

அடக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்

இரந்திரம்

தெரியாமற் செய்வதென்க.

இச. சித்திரக்.....செலுத்துமென்றது - இவ்வகைத்தும்

செய்யுமிடத்

அக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டும் எ - று.

ருரு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கனில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும்
தண்ணுமைக்கருவியாசிரியனும் எ-று. உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச்
மென்க.

சேர்த்திச் செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வனு
[தழுவோன் அமைதி.]

ருக - கக.

சொல்லியவியல்பிற்.....குழலோன்றானும்

ருக. சொல்லியவியல்பினென்றது - நூல்களிற்கொன்ன
மேயென்க.
முறைமையா

ருக - எ. சித்திர வஞ்சனை.....அறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்
சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டுகூற்றினையுமறிந்தென்க.

இவற்றுட் சித்திரப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின்
மேலே வல்லொற்றவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப் பண்ணீர்மைரிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது :—இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின் மேலே
லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

வல்

ருஎ. புணர்ப்போன்யன்பினென்றது -
புடையனாகியென்க.

பாடலாசிரியையொத்த அறிவினை

இ.அ. வர்த்தின.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரதுனார்
தாதர் துணைகள் தர்ச்சனி முதலாக வட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும்
கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும்
இப்படிச்செய்தல் வர்த்தினயாகலான் இப்படியால்¹ தாற்றுமுன்று பண்ணிர்
மைகலையும் தர்நிலைகுலியாமற் காட்டவல்லையென்க.

¹ இப்புத்தகம்.கஉ - ஆம் பக்கம் டார்ச்சு.

௩. — துரங்கிதற்றுக்காரை.

ககக

தர்ச்சனி - கட்டுவிரல். கனிட்டன் - சிறுவிரல் ஆங்கு -
அவ்விடத்த.

இக - கஉ. ஏற்றிய

குரலினி.....உணர்வினனாகியென்றது
பதினாற்றுகாவையினிடத்தக் குரன ரம்பு இரட்டிக்கவரும்
அரும்பாசுவையையும், இனிரரம்பு இரட்டிக்கவரும் மேற்செம்பாசுவையையும்,
இவைபேரல அல்லாத பாசுகளையும் இசைதுல்லவழக்காலே
இனிரரம்புதொடுத்துப்பாடும் அறிவினைபு முடையனாகியென்க.

கக. பண்ணுமை.....அறிந்தென்றது -

கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

பண்ணுதலைந்தமுழுவின்

கஉ. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது - தண்ணுமை

முதல்வ துடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மைபாத் பொருந்துமிடமும்

பொருந்தியென்க.

சுக. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாக் கொன்றது..

.....

பட்டடை - நார்புகளில் இனிக்குப் பெயர் ; என்னை ?
எல்லாப்பண்ணிற் குந் அடிமனையாதலின். வண்ணம் - நிறம். இதனை
யாழ்மேல்வைத்தென்க. அங்கு, அசை. இனிக்குராதாரே பண்களை
யாழ்மேல் வைத்தெனக்கூட்டினுமையும்.

சுக. இசையோன்.....இயற்கையென்றது -
அவ்வண்ணவத்து அசன்வழியே இசைக்கா ர ன்பாடிய
பாட்டினியல்பையென்க.

சுக. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச்
சுரம் குறைவுபடாம நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாண்
கொக்கி யென்க.

ஒற்றல் - நிறத்தல்.

சுக. இன்புற வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட
பாடலில் இயன்ற * அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும்
ணிஸ்கணம் பதினொன்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

முறைபுமுதலாய பண்

கௌ. வார.....வளர்த்தென்றது - முதனடை வாரம் கூடை திரளென்று சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெலவினை உடைத்தாகலானும், திரள் மிக முழிகிய நடைவினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர்ந்த இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைத்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறியும் இசைச்செறியுமுடைத்தாகலானும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுகிரம்ப நிதந்த வல்லையென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.

நிலம் - இடம்.

(பி - ம .) * வழக்கெல்லாம்

இடை சிலப்பதிகாரம்

கௌ - அ. ஆங்கு.....எழுத்தாகவென்றது - பாடலிலிடத்துச் சொன்னீர்மகளின் எழுத்துக்கள் சிதையாமலே எழுத்தெழுத்தாக இசைக்கும் குழலோனென்க.

அன்றியும் ச ரி க ம ப த ரி யென்பாருமுளர்.

கக. வருவின் திசைக்கும் குழலோன்றினுமென்றது -

இச்சொல்லப்பட்ட

இயல்புகளை இலக்கணப்படியில் வருவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல தானுமென்க.

வங்கியுள்

அறிந்த மயறைப்பெய்த உணர்வினனாகி அறிந்த பொருந்தி வைத்து வளர்த்த ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்த இசைக்கும் குழலோனென்க.

எ0 - கச. ஈரேழ் தொடுத்த.....புலமையோ ணுடன்

எ0 - எக. ஈரேழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆய்
பாடியாய்வின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது செப்பமுடைத்தாய்ப் பென்
ழர்க்குரிய தானமுடைய பாடலியல்பொத்தமைந்த இறப்புடைத்தாகலான் இதி
லே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை¹ கோழிப்பாலை விள
ரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட ஏழுபாலைகளையும் இணைநரம்புதொடுத்த
கிரம்ப நிறுத்திக் காட்டல்காரனமாகவென்க.

எ2 - அ. வன்மையிற் கிடந்த.....சேரவென்றது

“தாரபாகமும் குரவின் பாகமு, நேர்கடு வண்கிளை கொள்ள நிற்ப, முன்
னர்ப்பாகமும் பின்னர்ப் பாகமும், விளரிசூர லாகு மென்மஞர் புலவர்” என்
னுஞ்சூத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலையின்முடிவுதானமாய் வலிந்தநிலை
யினைபுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தான
மாய்மெவிவினிிற்கும் குரல்நரம்பு பெற்ற நாலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்
பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிறுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று.
அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டை விளரியிலேகூட்ட அவ்விளரி துத்த
நரம்பாயிற்று. இப்படிப் பன்னிருகாத்திரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள்
¹ தூற்றுமுன்றதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றார்;
முந் தாரமுந் தன்வழிப் படர்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

“தன்ன

எக. ஏனா.....வழிச் சேரவென்றது - இதனைப் பெண்டிர்க்குரியதான
மனைய பதினாற்கோவையிலே பொருத்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு.
கூட்டுப்படி:-

1 இதனை இக்ளவத்துக்கொடிப்பாணியென வழங்குகின்றனர்.

2 இப்புத்தகம் ௧௯ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩.--- துரங்கேற்றுக்காதை.

௧௯௩

அ0 - அக.

மேலது.....செம்பாணியாய்தென்றது - உழை
முதற் கைக்கிளை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும் வலிவு
முன்றுமாய்

உழைமுதலாகச் செம்பாணியாய்தென்க.

அஉ - கூ. இறுதி யாதி.....நீங்காதென்றது -

லாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

தாரமுத

அச - கு. படுமலை.....நிரிந்தபினைன்றது - கைக்கிளைஞர

லாகப் படுமலைப்பாணியும், துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிப்பாணியும், குரல்குரலாக
அருப்பாணியும் தற்கிழமை நிரிந்தபினைன்க.

அரும்பாணிக்குக் குரல் நரம்பு இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அக - கூ. முன்னதன்.....கிடக்கையினென்றது -

முன்பிற் படிய தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாணியும், விளரி குரலாக
விளரிப்பாணியும், இனி குரலாக மேற்சென்பாணியுமாய்.

மேற்செம்பாலை இனிதரம்பிரட்டித்த நிலையினையுடைத்தாய்
இப்படிச்சுரைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையினென் றவாறு.

௧௦

இனிதரம்பு.....கொண்டாங்கென் தது - இப்பதினாற்கோவைப்
பாலைநிலையினும் பண்ணின் தங்கையினுமிரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும்பாலை
யும் இனிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல் அல்லாதன ஐந்துபாலையும் உழை
குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளை குரலாகப் பிம்மலைக்குக் கைக்
கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத் துத்தம்பெய்தும் தாரம் குர
லாகக் கோழிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி குரலாக விளரிப்பாலைக்கு விளரி
பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

௧௧ - உ. யாழ்மேற் பாலை.....முறை
றது - யாழினிடத்து
மெலியவென் டத்துக் கோழிப்பாலை

அரும்பாலைமுதலாயின இடமுறைமெலியவும் குழலினி
முதலாயின வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்ற
வாறு.

௧௨ - ச. வலியு மெலியும்.....உடனென்றது -

இப்படியால் வலியுந் மெலியுந்
சமனுமெனப்படாநின்ற தானநிலையினையுடைய இசைக்கூறு
பாங்குகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின குன்
ரமலும் புணர்க்கவல்லையு அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால் இசை
செய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(௭௧) நிறுத்தல்வேண்டிப் (௧௨) பொலியக்கோத்த

புலமையோனென்க.

[அங்கிள் அமைதி.]

௧௩ - ௧௧௩. எண்ணிய துலோர்..... ..அரங்கத்து

கதி - கூ. எண்ணிய நூலோர்.....கொண்டென்றது -
எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வழுவாதவகை அரங்கு
செய்தற்கு நிலக்குற்றங்கள் கிங்கினவிடத்திலே நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணகநிலமாவது:—“தந்திரத் தாங்கிங் கியற்றுங் காலை,
தியற்கு வழகுடைத் தாவி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை வாற்றி,

கதி

யறனழித்

நாற்றமுஞ் சுகம்

சிலப்பதிகாரம்

கலையுமதும நாய்க்கனச், தோற்றிய தின்மைச் சுவட துடைத்தா,
யென் புழி கூர்ங்கல் களியுல ரீன, துன்ப நிற துகனிலை யின்றி,
பூரகத் தாவி புள மான் பூண்ட, தோகத் தோயித் தெருவுமுத நோக்கித்,
தோடல் வேண்டி மாட

ரங் கதுவே” என்பது: தந்திரவழி அரங்கு இவ்வுலகத்துச்
செய்யுமிடத்துத் தெய்வத்தானமும் பன்னியம் அக்கணரிருக்கையும்
பழும் குளனும் காவு

முதலாகவுடையன அழியாத இயல்பினையுடைத்தார். நிறக்கப்பட்ட குழிப்பூழி
குழிக்கொத்துக் கல்லப்பட்டான் நாற்றமும் மதுநாநி இரதமும் மதுரமாகத்
தானும் தின்னிதார். என்பும் கயிதம் மாலுஞ் சேர்த்ததிலும்
கனித்தல் உவந்ததனா கனித்தனா உடல் ஸ்லாச்சார்புற்றனா
பொடித்தனா என்றுசொல்லப்பட்டன ஒழித்து வரின்
நிலைநாங்குத் தோராயத்தினால்திரிமுதலாக் கிக்கென்னவென்றெ
ன்க.

நிலத்தான் வண்டான் மென்டான் இடைப்பல்லென்று
முண்டவகைப்படுந், அவற்றள்,

வண்டால்வது குழியின்மண் மிகுவது.

மென்பாலாவது குளநாவது.

இடைப்பாலாவது ஒப்பு.

சான்றி இவை பெருப்பாசனமாகக் கொள்ளப்படும்.

அதுவேவென்ற இன்னினாலே தவர்ப்புப் படிமும், புனிப்பு
நாபும், காழ்ப்புப் பசிகீழ்சுவம், சகப்புத் தீகீழ்,

உவர்ப்புக் கலக்கமுட்பண்ணுமாதலான் நீக்கப்பட்டன.

என்கை? “உவர்ப்பு” கலக்கமாகக் கைப்பிள்வருங் கேடு, தவர்ப்பிற் படி
மாஞ் சுவை - சுவற்றிற், புனிப்புப் பசி காழ்ப்புப் புக்கொடியே தித்திப், பனி
பெருகு மாவ தாங்கு” என்றார் பாதசேனாபதியார்.

இதனால் காற்றமென்பன கொள்ளப்படும் செந்நெல்லும்
சாபுண்ணெயுமெனவிலை. ஒழிந்தன திமைப்பால.

சுண்பகமுர்

இங்ஙனம் ஒருவகையான் அங்கிங்கு கலம்வருந்துக்கொண்டென்க.

கா - கரு. ¹ புண்ணிய..... விசாலாகவென்றது - பொதியின்மேல்
முதலாய புண்ணியவாரப்பக்கங்களிலே நெய்தாங் உயாவளர்ந்த மறங்கிலிற்

கண்ணெம் கண்ணிடை ஒருசாணாக வளர்ந்ததுகொண்டு தூல்கனிற்சொல்லு
கின்றபடியே அங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரலில்
இருபத்துநாளுகொண்டது ஒருகோலாக நறுங்கிவென்க.

² ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய வரங்கு சமைக்குங் காவத்,
தேவர் குழாமுஞ் செய்த பன்னியும், புன்னின் சேக்கையும் புத்த நீங்கிப், போர்க்
கனி யாணிப் புரைசா ராது, மாவின் பத்திபொடு மயங்கல்செய் யாது, செருப்
புரு மிடமுஞ் சேரிய நீங்கி, தண்ணு புணர்ந்த தின்மைத் தாடி, மதரச்
சுவையிடை மதரச நாரித், தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருத்திய, வித்திரத்த
தாரு மரங்கிலுக் கிடமே.”

³ “அரக்கி துயரமுமகலமு நீளமும், பொருத்த நாக புரைக்குங் காவப், பெருத்
தன் மால்வரைச் சிறுகழை கண்ணிற், கண்ணிடை பொருசரின் வளர்ந்தது
கொண்டே, இருபத்து நாலவிரற் கோலன வதனா, வெழுகோ கலத் தென்கோ
லினத், தொருகோ துயரத் துறப்பின தாடி, புத்தரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை,

௩.—அரங்கேற்றகாதை.

ககதி

என்னை? "ஒத்த வணமுத வயர்ந்துவரு கணங்கி, ஐத்தாமன் பெருவிர விருபத்த நாவன, கோலே கோடல் குறியறிந் தோரே" என்றாகலின்.

இதனால் அணமுதற் பெருவிரலளவு வயர்ந்துவருமான: அண எட்டிக் கொண்டது தேர்த்துகள்; தேர்த்துகள் எட்டிக்கொண்டது இம்மி; இம்மி எட்டுக்கொண்டது என்ன; என்னு எட்டிக்கொண்டது நெல்லு; நெல்லு எட்டிக் கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

உத்தமராவார்: கழிய நெடு-மையும் கழியக் குறுமையுமில்லார்.

கக - உ. எழுகோல்.....உறுப்பினதாயென்றது - இக்கோலால் எழுகோலையுமாம் எண்கோலினமும் ஒருகோற் குறட்டியாமுமுடையாயென்க.

என்னை? "அக்கா லேழகன் நெட்டு நீண்டு, மொட்ட வயர்வு மொருகா வகு, நற்கோல் வேந்த ஸங்குறு வாயின், முக்கோ று. முடரவு முரித்த" என்றார் சேயிற்றியனார்: "அக்கா மொருகா லளவுறத் தல்லி, மிக்க கம்மியர் வடகலை விதிமுறைத், கரின ன்நிபங் குறிவாகத் தச் செய்த விடல்புணர்ந் தோரே" எனக்கறிஞருமுளர்.

சேயிற்றியன், வேற்

கக - க.

உத்தமராவார்.....அங்கிலென்றது

தானத்துக்கு

நீது வலத்த உத்தமராவார் கக்கும் உங்கலிடத்து

அதற்குத் தக்கிப்பலகைக் குறி இடைகின்ற நிலம் தான்கு தோலாக உயர்வெகரண்டு இத்தகன்மையவாய் அளவுக்குப்பொருத்தவகுத்த வாயில் இரண்டணையுட்க்காகச் செய்யப்பட்ட ஊங்கினிடத்தென்க.

க009. வாயிலின்னென்றது :—அஃ லுக்குப் புதுவாய் புறப்படவுஞ்சு சாத்தவாயிலெனக்கொள்க.

'எற்ற' என்றதுநூல் க : துபோக்கடது : , சண்ணுளர் குடிநாடிப்பள்ளியும், அ : ல்கமும், அதனெதிர் மண்ணர் மாந்தச் சோலுக்குந் தகவாய்க்கமு : , இவற் றினைச்சூழ்ந்த புவிநிறைமாத் தர் பொருந்தியகோட்டியும் முகலாயின கொள்க.

க008. தோற்றியவ ல்கென்றது - இப்படியாகச் சாத்தக்கப்பட்டு ஊல் சொல்லுந் தபடியெல்லாம் தோற்றியவ ல்கென்க.

க008 - எ.
தொழுதனபோத்த.....மேனிலைவைத்தென்றது—
அந்தணர் அரசர் வணிகர் குத்திரென்று சொல்லப்பட்ட

நால்வகையரு ணப்பூதரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவாரும் புகழ்த்து வணங்க வைத்தென்க.

வைத்த விடைநில தாற்கோ வாகப், பூதரை பெழுதி மேனில வைத்து, தந்தி பென் னுத் தெய்வமு மமைத்தத், தானிழற் புறப்பட மான்வினக் கெடுத்து.....

.....கோவும் பாணியும் குரங்கும் பிச்சனும், பாவையும் பாகுடைப் புருடா மிருக மும், பாவையு மெழுதி பித்திலம் விளங்கப், பாவையர்க் கியற்றவ தரங்கெனப் படுமே" என்றுர் சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலும்.

நால்வகையருணப்பூதங்கள் : க. வச்சிரதேகன். உ. வச்சிரதத்தன். க. வருணன். ச. இரத்தகேசவரன்.

என்னை? ¹ கூறிய * அறுப்பிற் குதியொடு புணர்ந்தாக், கரையார்ச்
 வியற்று மரங்கி னெற்றியிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின
 ரியற்ற வியப்புணர்ந் தோரே” என்றாராவின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும் மாலையும்
 சார்த்தமும்
 பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம் அழற்படுகாதைக்கண்ணே
 விரித்துக்
 கூறுதும்.

கௌ. துணிழற்.....எடுத்தாங்கென்றது - துண்களின்நிழல்
 நாயகப்
 பத்தியின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட
 நிலை

வினக்குநிறத்தியென்க.

என்னை? “விளக்கியல் வனப்பும்” என்றாராவின்.

கௌ - கௌ. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தாங்கென்றது -
 இடத்துணியிடத்தே உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவதைத் துணி
 டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும், மேற்கட்டுத்திரையாகக்
 கரந்துவரவெழினியும் செயற்பாட்டிடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாய்நிற்பது ஆகாயசாரிகளாய்ச்

தோன்றுவார்க்கெனக் கொள்க; என்னை? “மூன்னிய வெழினிதான்
 மூன்று வகைப்பட்டம்” என்றார் மனவாணஞ் ; “அரிதரங்கிற்,
 செய்தெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற் பூதனாய், மெய்த வெழுதி
 யியற்ற” என்றார் பாதசேனாபதியாரும்.

ககக. ஒவிய விதான த்தென்றது -

சித்திரவிதானத்தையுமுடைத்தாயென்க.

ககக - உ. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - சந்திரன் குரு
அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை செந்நீர்மையென்னும்
புகழ்மையைத் தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலிகளாற் * சரியும்
தூக்கும் தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககக. விருந்துபட.....அரங்கத்தென்றது -
புதுமையுடைத்தாகச் சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய
அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக்கிடந்த
அரங்க மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச - உ.அ. பேரிசை மன்னர்.....வைத்தாங்கு

ககச - ரு. பேரிசை மன்னர்.....கொண்டென்றது - பெரிய புகழை
புடைய அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய இயல்பினை
புடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மினைக்கண் வெட்டிக்கொண்ட
மாம்.
மூங்கிலென்று

¹ சிவனித்தாமணி, கௌட - த. மேற். (பி - ம்.) * 'அரங்கிற்' † 'சலிஷம்'

க. — அரங்கேற்றுகாதை.

ககக

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாகலான்.
இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கிலுமாம்.

ககச - எ. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது -
கண்டோறும் நவமணிகளாற்றப்பட்ட இடைநிலங்களைச் சார்பூநதமென்னு
ம் பொற்றகட்டாற்செறிய மலக்காமாகக்கட்டியென்ற.

மலக்கம் - மாறு.

என்னை ? 'புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துங் கழைகொண்டு,
கண்ணி டைக் கண்சான் கணஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு
சாங்கொண்டு நீராட்டி என்மைபுனை, நானிற் தலைக்கோலை நாட்டு', 'ஆய
தகத்தியனார் சாபத்தா னுன் முங்கில்' என்றார் டிரதகேனாபதியார்.

ககடி - ௨௦.

காவல் வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது -
அரசன் கோயிலிலே காப்பனாடித்திருத்தி இந்திரன்மகன் சயந்தனாக
மத்திரவிதியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலைபென்க

நினைத்து

சயந்தனாதல் ' முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

க௨க - ௨. புண்ணிய நன்னீர்... ..மாலையணிந்தென்றது -
நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்வாளுன்று புண்ணிய நதிகளினின்றப் பொற்
குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப் பின்பு மாலையுக்குப்படி
யென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாகிரியன் முதலாயினார்
அரங்கத்தின்கண்ணே இத்தலைக்கோலைவைத்துப்
பொற்குடத்தானீராட்டியபின் மாலுக்குப்படியென இயைக்க.

க௨ கூ. நலந்தருநாளாலென்றது - இதற்குப்பொருந்திய
லென்க.

நல்லநானினு

அவையாவன :—பூராடம் கார்த்திகை பூரம்பாணி

ஏவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எவ்விலை.

இரேவதி திருவாதிரை

நானென்னுது 'நலந்தருநான்' என்ற இலேசினால்
கொன்க.

இராசிமுதலியனவும் இராசிகளாவன :—இடபம் சிங்கம் துலாம்
எனவிலை.

கற்கடகம் விருச்சிகம் மிதுனம்

என்ன ? "பூராடம் கார்த்திகை பூரம்பரணிகலஞ், சீரா நிரையவிட்டஞ்
சித்திரையோ - டாருமுற, மாசியிட மரிதுலை வான்கடகம், பேசிய தேன்மிது
னம் பேசு" என்றார் மதிவாணனரும்.

நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

கடக - ச. பொலம்பூன்... ..கொண்டென்றது -
பொன்னுற்செய்த பூனையும் பட்டத்தினையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்
கையிலே வாழ்த்துடனுகொடுத்தென்க.

¹ இப்புத்தகம் எ.அ. - சும்பக்கம் டார்க்க.

ககமு

சிவப்பதிக்காரம்

கடக - அ. முரசெழுத் தியம்ப.....

.....வைத்தாங்கென்றது - வீர

முரசுமுதலாய் மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க அவையேயன்றிப்

பலவாச்சி

யங்களுமுழங்க அரசனும் அமாந்தியர் புரோகிதர் சேனாபதித்தொடக்கத்தாரும்
கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயாணையோடும் உடன்கொண்டு வலஞ்
செய்து தேர்மிசைநின்ற கலியின்கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ணா
வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட் புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்முகமாக
என்றவாறு.

ஸவத்திபி

என்னை? “பிணியுங் கோளு நீங்கிய நாளா, லணியுங் கலியு மாசற வியற்
தித், தீதுதீர் மரபிற் தீர்த்த நீரான், மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித், தொட
லையு மாலையும் படலையுஞ் குட்டிப். பிண்ட முண்ணும் பெருங்கனிற்றுத் தடக்
கையிசைக், கொண்டு சென்று, ரீஇக் கொடியெயிற் தார்த்து, முரசு முருடு முன்
முன் முழங்க, வரசு முதலான வவம்பெருங் குழுவந், தேர்வலஞ் செய்து கலி
கைக் கொடுப்ப, லூர்வலஞ்செய்து புகுந்த பிண்டநர், தலைக்கோல் கோட மக்க
தென்ப” என்றார் நெயிற்றியனார்

[அரங்கிப்புநீது ஆகேசுநய்யப்பு.]

கடக - எடு.

இயல்பினின் வழி அ.....மனைபகமறந்தென்.

கடக, இயல்பினின்.....

.....முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி யோர்யாவரும்

வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே இருந்தபின்னரென்க.

கக0, குயிலுவ.....நிற்பவென்றது - குயிலுவத்

கருவியாளர்தாம் நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிற்கவென்க.

முறைமையாவது:—“ஆடிட முக்கோ லாட்டிவார்க் கொருகோல்,
பாடுநர்க் கொருகோ லத்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட
மொருகோல்” என்று நூலிண்கூறின முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்.

ககக - உ. வலக்கான்

.....பொருந்தியென்றது-

நாடகக்கணிகையாகிய ஆரங்கேடகின் தாமதவி ஆரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட விட்டேறிப் பொருமுதவெழினிக்கு நிலையிடனுன வலப்பக்கத்துணிதத்தே சேர்தல் வழக்கென் னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

* கருக = ச. இந்நெறிவகையால்..... ..மகனிரு மென்றது - மாதவி வந்தேறிநின்றபடியே இடத்தாண்நிலையிடமாகிய ஒருமுத வெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியற்கையையுடைய தோரிய மடந்தையரு மென்க.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர் ; “இந்நெறி வகையா விடத் தான் சேர்வோ, டொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ லிவை குணத்தொடு பொருந்தி, நலத்தகு பாடறு மாடறு மிக்கோள்.

* சொப்பபி கோதைத் தோரிய மகளே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

(பி - ம்) * 'இயற்படி'

நட.—ஆரங்கேற்றுகாதை.

ககக

கருக - ச. சீரியல் பாட வென்றது - நன்னாயுண்டாகவும் ஐமரீங்கவும்வெண்டித் தெய்வப்பாடல் இரண்டினையும் பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரல சீங்கவென்பதற்குத் தாளவியல்பு பொலிவு பெற அவதாளசீங்கவென்றுமாம்.

வாரமிரண்டாவன: ஒருொற்றுவாரம்,

செய்து வாரமென்றுஞ்செய்யுள்.

அவை தாளத்து ஒருபாத்திரையும் இரண்டுபாத்திரையும்
பெற்றவரும்.

கக௭ - அ. பாடியவாசத்து... ..

கருவிகளெல்லாமென்றது. கெல்வப்பாடலின் இறுதியிலேயேயுள்ள அடி
இச்சாடாதிக்கும், கருவிகளெல்லா மென்றவாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தன யோவெனின்,--

கக௭. குழல்வழிசின்றியாழேமென்றது -

வங்ஙயத்தின்வழியேயுள்ளது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, மிடற்றவழியது யாழாக்கொள் மிடற்றவழிப்பாடலும்
வழித்தெனக்கொள்க.

குழல்

கக௭ - ச0.

பாடலின்வழியே

யாழ்வழித் தண்ணுமை தின்றது

அதற்குத்தகத் தண்ணுமையாங்கு

தகவேயென்றது - யாழ்ப்

கச0 -

மத்தளநின்றதென்க.

பின்வழியே

சக. தண்ணுமை.....முழவேயென்றது . மத்தளக்கருவியின்
குடமுழாநின்றதென்க.

கசக - உ. முழவொடு.....ஆமத் திரிகையென்றது - முழ

வொடுகூடி நின்று வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமத்திரிகையென்னுங்கருவி
யென்றவாறு.

ஆமத்திரிகை - இடக்கை. நின்றுசைத்தது கருவியென்னுது
ஒசையென்க. அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலரெனின்,
வாரப்பாடல் பாடியபின்ன ரெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசக. ஆமத்திரிகையோட ஂதரமின்றியென்றது -

இவ்வாறத்திரிகையோ தே முன்சொன்ன குயிலுக்கருவிகளனைத்தும்
நிற்பவென்றவாறு.

பருந்தும் சிழுவந்தபால ஒன்றாய்

கசச. கொட்டு... .. நகவென்றது - ஒருதாளத்திற்கு
இரண்டு பற்றுகவென்க.

கசநு. கட்டிய.....பொக்கியென்றது -
பஞ்சதாளப்பிரபந்த மாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்திற்கு
இரண்டுபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றுவே
தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

கசக. வந்த.....வழாமலென்றது - இப்படிச்செய்கை
நாடக மூல்களினமைந்தமுறைமையாகலான் அம்முறைமை
வழுவாமலென்க.

கசஎ. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னரென்றது.....

சிவப்பதிகாரம்

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென்றும் ஒத்தென்றும்
கூறப. இந்த ஒத்த ஆழனபின்னரல்லது உருக்காட்டுதல்
வழக்கல்லவென்ப ; என்னை ? ‘‘முகமா இதிரி யோகப் பொருட்டே’’
என்றாராகலின்.

கசஅ - க. மீத்திறம் பட்டமை...
.....பன்மேலென்றது - மங். கலப்பண்ணாய்
நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலைப்பண்ணை அளவுகோடா தபடி
ஆளத்தியிலைவத்து அதன்மேலேயென்க.

கசஇ நான்கி ஞாநீஇய நன்கனமறிந்தென்றது -

மங்கலச்சொல்லினை யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தம் நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலையென்பன . ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, 'மூன் றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே சுற்றடியாகப் பாடிமுடிவன. அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியாதனயென்றது - அதனை மூன்றொன்று துடைய மட்டதாளத்திலே எறித்து ஒரொத்துடைய வகதாளத்திலேமுடித்தென்க.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலெ ன்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கத்தெல்லாம் மண்டிலநிலையாதலின், ஐதுமண்டிலத்தாலென்றார். என்னை? "கொண்ட தேசிப் பகுதி யெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதகவுடைத்தே" என்றாராகலின்.

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித்தலுமேயாகலின் அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

தொடர்.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கருக. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபின் தையென்றது வாரத்தினும் தேசிக்கத்தெல்லாம் ஆடிமுடித்தென்க.

முதனடையினும்

முடிக்கை - பண்ணாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:—

கருசு. ஆறு.....போக்கியென்றது -

பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட் ப்பட்ட வடுகிலொத்தையும்
கிரட்டியாக ஆடியென்க.

தேசியிலொத்தைக்காட்டினுற்போல இரட்டிக்

கருது - க. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்
பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல வடுகும் மட்ட தாளமுதலாக வகதாள
மீளாக வைசாகசிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னரென்க.

1 தேவடிவுடன் மூன்றென்பர் சத்தானத்தப்பிரகாசமுடைபார், மூன்றாவன்:
உக்கிரம், தருவை, ஆபோகமென்பன. தருவைபென்றது தருமைமெனவும் ஆபோக
மென்றது ஆபோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறபட்டிருக்கின்றன.

௩.—அரங்கேற்றுகர்வை.

கவி.

என்ன? “வைசாக சிலையே வடுகிற்கும் வரையார்”

என்னுதார்கலின்.

கருள. பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன்
வருத்தெனவென்றது - பொன்னினியன்றதோர் பூங்கொடி
கூத்துநடித்தாற்போல்வென்றவாறு.

கருவு - க. நாட்டிய நன்னூல்.....ஆதலினென்றது -
தாண்டவம் கிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்றுகூறுபாட்டிலும்
நாட்டியமென்றது புற நடத்தையாகலின், அதனை நூல்களிற்சொன்ன

முறைமை வழுவாமல் சீவி நயித்திப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப்

பதினாவின் நெறிவழுவாமல் ஆழக் காட்டினுளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.....ஆதலினென்றதற்கு

இக்கதைபிற கூரிய முத்தமிழ்வகையையும்

காட்டினுளாதலினென்றமாம்.

கருக - ௬௦. காவல் வேந்தன்.....

.....வழாமைபென்றது - அர

சன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டிக்கும் அழகுக்குமேற்ற
யினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.

முறைமை

என்சொல்லியவாறுமோவெனின்,—நாடகமகள் அரங்கேறக்கண்ட

அரசன் அவன்மேற் காமக்குறிப்புடையனாதலியல்பு. அங்ஙனம்

மாதவியாடல் பாடல் அழகென் னுயிவைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும்

செவிகளிப்பக்கேட்டும்

நெஞ்சமழிந்த காமக்குறிப்புமீதூரவும் நாம் இவளை வரையின்

மென்பதிகருதி வரையானுவினா னென்பதாம்.

நவையிறக்கு

இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு அடையாக்கினுமமையும். அன்றி,
இலைப்பூங்கோதை - அரசனுடையமாவை; அதனால் தன்சூத்தும் பாட்டுமென்

னாம் இவைமுதலியவற்றினியல்பின் ஒன்றும்சீவ்காமலென்றமாம்.

னின் - இயல்பினால்.

இயல்பு கசுக. தலைக்கோலைய்தியென்றது -

கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.
தன்வரிசைக்குத்தக்கபடியே தலைக்

தலையரங்கேறியென்றது-முன்ன ரங்குமுதலிய எல்லாமுதன்மையும் பெறு
வதற்குக்காரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறு.

கசுக - கூ. விதிமுறை.....பெற்றன

என்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க் குத் தலைவரிசை
ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரிசும்பெறுகை தூவழக்காத வின்
இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரிசும்பெற்றாளென்றவாறு.

என்னை? “முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரு, மெட்டொடு
யிரம்பொன் பெறுபு” என்றாராகலின்.

புணர்ந்தவா

ஒருமுறையாகப் பெற்றனன் - ஒருநாளைக்குப் பரிசமாகவென்று
பெற்றனனென்க.

அரசுஞர்

பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம் பரிசத்துக்கும்
மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

என்கழஞ்சு

கசுக. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி அதுவே
பரிசமானதென்க.

௧௧௪. நாமுபத் தமிக்கி எட்டுக்கடைநிறுத்தவென்றது -
நூற்றைப்பதின் மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே
எட்டைநிறுத்தினவென்றவாறு.

௧௧௫ - ௧. வீறுயர்பசும்பொன்... ..நிறுத்தவென்றது -
வீறுபெற் றுயர்ந்த பசும்பொன்னை விலையாகப்பெறுவது இம்மலை;
இம்மலைபெற்ற பொன்தந்து இதனை வாங்கிச்சூழிநர் மாதவிக்கு
மணமகனாதுலையுமென்று சொல்லி மான் போன்ற
நோக்கினை யுடையானோர் கூனிகைக்கொடுத்து நகரியிற் பெருந்தெருவினே
வென்றவாறு.

விலைக்கு விற்பாரைப்போல்வதொரு பண்பினால் நிறுத்த
இவளுக்குப்பரிசுமென்னுது மலைக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினார்.
வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற பசியபொன்; ஆவது கிளிச்
சிறை. மலை - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மலை. இது படிக்கட்டை.

௧௧௬ - ௪௨. மாமலர்நெடுங்கண்மணமனைபுக்கென்றது -
திருமலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற கண்ணையுடைய மாதவி
யுடைய பரிசுமாலையைக் கோவலனெனப்படும் வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே
அவன்மனைவிற்கென்றுபுக்கென்றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

௧௧௭ - ௪. மாதவி தன்னோடு.....ஆயினென்றது - இங்ஙனம்புக்க
கோவலன்மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே அயர்ந்தனனாய் மயங்கி
அவனை நீங்குதல் கூடாதவிரும்பினையுடையனாயினென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விதிதலறியா - விடாத;
ஒருசொல்

கனநு. வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்றது-குத்தாற்ற கற்புச்
சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும் இசையோனும் இயற்
புலவனும் தண்ணுமையோனும் குழலோனும் ஈரமோனாகுடி வகுத்தனர்
கொண்டு தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக் கிடந்த
அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச் செய்து ஏந்தி
அணிந்து கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின் நிற்ப
ஏறிப் பொருந் திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய நீங்கப் பாட
இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம். நின்றது; நின்றது; நின்றது;
நின்றிசைத்தது; பதினென்றுபோக்கி அம் முறைபோக்கி வகுத்தெனக்
கடைப்பிடித்துக் காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப் பெற்றனள்; பெற்று
நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி மனைபுக்கு அயர்ந்து மயங்கி மறந்து
விருப்பினனாயினென்க.

பா, நிலைமண்டிலம்.

நு.— துரங்கேற்றுகாதை முற்றிற்று.

தா ன் கா வ து

அந்திமாவஸச்சிறப்புச்செய்காதை.

விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
 வொருதனித் திகிர் யுவோற் காணே
 னங்கண் வானத் தணிரிலா விரிக்குந்
 திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன் கொல்லெனத் று
 திசைமுகம்† பசந்து செம்மலர்க் கண்கண் முழுநீர் வார
 முழுமெயும் பணித்துத் திரைநீ ராடை யிருநில
 மடந்தை

† யரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைக் கறைகெழு குடிகள்
 கைதலை வைப்ப

க0 வறைபோகு குடிகனொ டொருதிறம் பற்றி வலம்படு
 தானை மன்ன ரில்வழிப்
 புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
 ருழ்துணை ‡ துறந்தோர் தனித்துய ரெய்தக் டு காதலர்ப்
 புணர்ந்தோர் களிமகிழ் வெய்தக்

2. திகிரி - தேராழி.

று - க. திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் - மலராகிய
 கண் ; கண்ணீர்-கள்ளாகியநீர். பனித்தென்றூர், மாலைக்காலத்துப்
 பனியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன்; என்றது ஆதித்தனை. க. கறை -
 கடமை.

க0 - கக. அறைபோகு குடிகள் - கீழந்துப்போன குடிகள்.

மன்னர் - வேற்றரசர் ; இன், போல.

தாழ்தல் - தங்குதல்.

விருந்தின்

கறைகெழுகுழிகள் கண்ணகிமுதலான தாழ்த்துணைதுறந்தோர்க்கு
உவமை; விருந்தின்மன்னர் மாதவிமுதலான
காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்கு உவமை.

¹ சிலப், உள ௧௩௨. (பி - ம்.) * 'யாங்குளன் கொல்' † 'பயத்து' ‡
'இழந்தோர்' § 'எதவிற்புணர்ந்தோர்க்கு மிழப்பெய்த.'
௧௩௨ சிலப்பதிகாரம்

கவி ¹ சூழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர்தம்மொடு மழலைத் தாம்பி
வாய்வைத் தாத
வறுகாற் குறும்பெறிந் தரும்புபொதி வாசஞ் சிறுகாற் செல்வன்
மறுகிற் தூற்ற
வெல்வளை மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப உடு மல்லன் முதுர்
மாலைவந் திறுத்தென
² விளைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத லாகவி
னந்தி வானத்து வெண்*பிறை தோன்றிப் புன்கண் மாலைக்
குறும்பெறிந் தோட்டிப்

கதி - க. குழல்வனர்முல்லை.....ஊத - கோவலனாதம்
குழல்வம்

ரங்கின்ற முல்லையிலும் கோவலனாதம் தம்பியும் வாய்வைத்தாத், இது
நிரல் நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலனாதமுழலிநுண்டாகிய
முல்லைப்பண்ணை..... பூவிலே தம்பி ஊதவென்றுமாம்.

கஎ - ௨௦. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு. குறும்பென்றார், தென்றல்
தளிர்ப்பித்தம் பூப்பித்தஞ்செய்யத் தான் நடுவே புருத்த உண்டலான். சிறு
கூற்செல்வன் - மந்தமாருதமாகிய செல்வன். இறுத்தென் -
இறுத்ததாக

அ - ௨௦. அல்லற் காலையிலே பிரிந்தோர் துயரெய்தப் புணர்ந்தோர் மகிழ்
வெய்தத் தம்பிஊத வாசத்தைச் செல்வன் துற்ற மகளிர் விளக்கெடுப்ப விருத்
தின்மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்ததென்க.

௨௪. மாலையைக் குறும்பென்றார், 'இடைநின்றகாலம்பார்த்த வருதலான்.

௨௬. மீனரசு - மீனாகிய அரசு; அரசனாளுளப்பயமிடமும் அரசெனப்
பயிம். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; சிலா.

1 "குழல்வளர்.....ஊத' என்பதிக் குழல்வளர்முல்லைபென்ம
 உரிய பொழுதே ஆயகுதாங்குமுல்லே எழுந்த முல்லைபென்னும் பண்ணையும் மயிரிலே
 கிடத்த முல்லைபென்னும் புவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டிற்கும் பிரிவில்
 வாய்நின்றவாறுகாண்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகாற் கூறாதற்கண் இரண்டுபொருள்
 உணர்த்துதல் வழுவேறுமமைகவென அமைத்தார்; இதனை உயமலியறுள், 'ஓர் இக்
 கூறாறு' என்றுக்குந்திரத்துச் செய்யுட்கு இலக்கணமாகக்கூறாமாறும் உணர்க.
 இங்ஙனம் சான்றோர் செய்யுட்களுட்பல விடத்தும் வருமாறுணர்க" (தொல். எச். கு.
 ௧௪-ற); "குழல்வளர்.....ஊத' இதனொல்வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டதி"
 (இ - பொ. கு. ௧௨௪ - உரை.)

2 "இளவ தாயிதுங் இளவரா வெறிபு, மருதரை யருமிற் பொருதரைப் பொருத்
 செருமான் பஞ்சவர்" (புறநா. ௧௮) * கவித்தொடை, ௧௬௮ - ௮.

(பி - ம்.) * 'பிறைத்தோன்றி'

ச. - அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காலை.

௧௨௮

௨௮ பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
 மீனர சாண்ட வெள்ளி யிளக்கத்
 தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை * யனிழந்த
 பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
 செந்துகிர்க் கோவை சொன்றேந் தல்கு
 ௩௦ 1 லந்துகின் மேகலை யனைந்தன வருந்த
 'நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா முற்றத்துக்
 கலவியும் புலவியும்; காதலற் களித்தாங்
 கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
 கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுங்

ஈதி குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு
 குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து
 "வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
 தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத
 தாமரைக் கொழு பீமுறித் தாதுபடு செழுமலர்க்

(உரு) பிறை தோன்றி (உரு) நினசாளுதலாலுண்டாகிய
 விளக்கம்;

பிறை, மலைக்குறும்போட்டிக் கதிர்பரப்பிச்
 சந்திரனாட்டையாண்ட விளக்கத்திலேயென்க.

உரு. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

௬௦. அத்துகின் மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த மேகலை.

௬௧. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே

முயக்கங்கூறியது

௬௨. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த ஒப்பினையைத்

திருத்தல்.

(உரு) வெள்ளிவிளக்கத்து (௬௧) ரிலாமுற்றத்துப் (உரு) பொலிந்து

(௬௦) அச்சந்தனவருந்தக் (௬௧) கோவலற்கெதிர்த்தலாற்

மென்க.

௬௨)கோலங்கொண்டமாதவி

௬௩ - ௬. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டிசருக்கரை;

யோடு அகிலப்புகைத்தல் மாபு.

கண்டிசருக்கரை

௬௪. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுசெழுமிய சிலாவட்டம்.

¹ "நிலவுப்பன் கொஞ்ரு தெடுவென் முற்றத்து" (தெடுதல். ௧௮);
விள் பயன்முத்தம்" (பட். ௧௧௪.)

"வெண்ணில

² "வடவரை தத்த வான் கேழ் வட்டம்" (அகநா. ௧௪௦.)

(பி. ம்) * 'மலர்த்த' † 'ஐத்துவில்' ‡ 'காதலர்க்களித்தாஅய்கு' §

'முறிதாது கிடண்

சிலப் பதிக்காரம்

௪௦ காமரு குவணிக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தனிர்ப் படலை பருடன்கா ழாரஞ்
'சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்

௪௧ காவியங் கொழுந ரகலக் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த
வஞ்செஞ் சீறடி * யணிசிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதான்

௪௨ * மங்கல வணியிற் † பிரிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதின
டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச்
செங்கய னெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
‡ பவள வாணுத நிலக மிழப்பத்

௪௩ தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
மையிருங் சுந்த னெய்யணி மறப்பக்

கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி யன்றியுங்
 ி காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
 ி ளுதுலைக் குருகி னுயிர் த்தன ரொடுங்கி

நக - சக. தாமரைக் கொழுமுதியினையும் அதன்மலரினையும்
 யும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய படலைமலை

குவளை.

இவ்வகை விரவித்தொடுத்தமலைக்குப் படலைமலையென்றுபெயர்.

சக - ந. படலை ஆரம் இவை செந்தி வேறுபட்ட. சுந்தரம் - அழகு.

(சச) மாதவியன்றியும் (சக) (பி) காவியங்கண்ணார் (நக) அகிற்புகை
 தறந்து (சச)மலிந்து மயங்கிக் (சக) கனித்துயிலெய்தவென்க.

சஎ. சேழையைச் சிலம்பொழிய, பிறவற்றிற்கும் இவ்வாறுரைக்க.

நடு - நுட. மங்கலவணி - இயற்கையழகு. குழையைத்தறந்து
 வடந்து தாழ்ந்த காத. (பி) வியர்ப்பு இரிய - கூட்டமில்லாமையின்
 வியர்வுநீங்க.

நுஎ. கையறுநெஞ்சம் - செயலறவினையுடைய நினைவு.

(சஎ) சிலம்புமுதலியன (சஅ) நீங்க (நக)

செயலறவையுடையனான கண்ணகியென்க

ரெய்யணிமறப்பச் (நுஎ)

நுஅ. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் - தங்கள் கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர்.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக.

¹ "சுந்தரச்சுண்ணத்த" (செல். இ: கடுகி) ² செல். உ: கக - ச; ³ மணி. உ: சக.
 (பி - மி) ⁴ 'அணிச்சிலம்பு' | 'பிரிதனியணியாள்' ⁵ 'அனகவாதுதல்' ⁶ 'காதலி'

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காணை.

கூடஎ

கூ0 வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து
கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து
மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவையொடு தண்செங் கழுநீர்

கூ1 வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்
துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் * செறித்த
விணையண மேம்படத் திருந்துதாயில் பெருஅ
துடைப்பெருங் கொழுநரோ டேற் காலத்
திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை யோட்டிக்

எ1) கலங்கா லுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத் துறைப்
வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப் பொய்கை
யாம்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச செவ்வாய்த் தண்ணறற் கூந்தற்

கூக. அடைத்து - அடைப்ப.

கூக. துணைபுணரன்னத் தூவியினென்றார்; "பலவன்னத்துவி

போலே" என்றமையான். அந்த அணங்கிட்ட

பஞ்சின்மென்னைக்கு.....

கூஅ. தங்கையுடைய கொழுநரோடு ஊடுதலையுடைய காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளார் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளார் அண்ணியிலே
கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.

(ருஎ) கண்ணகியன் நியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (சுஎ) இணைய
பிணமேம்படத் திருந்துதுயில்பெழுது (சுஅ) முன்பு ணாழனகாலத்து
(எக) விலங்குநிரிந்த நெய்க்கண் இப்பிரிந்தகாலத்துப் புலம்பா
வாண்டாகிய முத்துதைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாடமாயின், பக்கமென்க.

எஉ - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும், சூம்பொதும்
நறுவிரையை யும் தாமரையாகிய செவ்வாயையும், அறலாகிய கூ
ந்தலையுமுடைய பொய்கை டாகிய பெண்.

1 "துண்புண ரன்னத்தின் தாலிமெல் லண்பசை து" (கவித்தொகை,
எஉ.)

1 'சூம்பொதும்.....செவ்வாய்' என்புழி, 'தேம்பொதி
தறுவிரையாம் பொதும் தாமரைச் செவ்வாய்' என இளங்கோவழகன் பாடிய
அந்நிமையிச்சிறப்புச் செய்காதவிதும் கண்டவை பென்றனாக"
(மாறனலங்காதம், ரு. ௧௦௪-௨௦௪.)"

(பி - ம்.) * 'சிறத்த'

கஉஅ சி ல ப் ப தி க ள ம்

எ0 பாண்வாய் வண்டு 1 நோதிறம் பாடக்

* காண்வரு குவணக் கண்மலர் விழிப்பப் 1 புள்வாய் முரசுமொடு
பொறிமயிர் வாரணத்து முள்வாய்ச் சங்க 1 முறைமுறை யார்ப்ப
வரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி

டி0 பிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு

மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சார் விரைமலர் வானியொடு
கருப்புநில் லேந்தி மகர வெல்கொடி மைந்தன் திரிதர
நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எடு - அ . வண்டாகிய பன்னியுணர்த்துவான்
புறநீர்மையென்குன் தபன் னைப்பாட, குவளை கண்மலர்போல விழிப்ப.
புள்வாயாகிய முரசம். முள் வாய் - கூர்த்தவாய்.

எக. உ ரவுநீர்ப்பரப்பின் ஊர் - கடற்பரப்பை ஒத்தஊர்.
துயிலெடுப்பி யென்றார், யிரிநதார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை
காமஞல்வருதலால்.

அர. இரவுத்தலை : தகரவொற்று விகாரம் ; தலை - இடம் ;
இராத்திரியில்.

அக. பகுக்கப்படுதலின், பகல். மதுரைக்காஞ்சியில், * “மற்றை
யாமம்
பகலுறக் கழிப்பி” என்பதாமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் - எல்லாருந்துஞ்சான்
அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்நிரைப்பொழுதும் தஞ்சாமல்.

எடு - அர. வண்டுபாடக் குவளைவிழிப்ப இரவு
போம்வைகறையென்க.

அக - ஈ. இரவும்பகலுநதுஞ்சான் மைந்தன் திரிதரவென்க.

(ஈச.) மாதவியன் நியும் (சசு) காவியங்கண்ணார் களித்துயிலெயதவும் (ரு௭) கண்ணியன் நியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (ருக) உயிர்த்து ஒடுங்கிக் (சு௦) கழிந்த (சுக) குறுங்கண் அடைத்து (சு௨-௩) நாம் முலைக்கண் அடையாதுவருந்தக் (சுச) கழுநீர் (சு௩) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (சு௭) கண்மியில்பெறாமல் (எக) உறைப்ப (எந்) வண்டிபாடக் (எசு) குவளை விழிப்ப (எஅ) ஆர்ப்ப (அ) இரவுபேரம் வைகறையளவும் (அக) யாமத்தும் பகலும்தஞ்சானாகி (அ௩) மக ரக்கொடி மைந்தன் (அ௨) வானியொடு வில்லையேந்தித் (அ௩) திரிதலானே (அச) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

1 தோதிற மென்பதே சரியான வழுவமென்று தோற்றுகின்றது; பதி. ௧௬௦ பக்கம் பார்க்க.

- ஆம்
2 கெட்ட. க: ௧௯௮ - ௧. 3 'மதுரைக்காஞ்சி,' ௬௮௬;
(பி - ம்.) * 'காமருகுவின' † 'முறையெழுத்தார்ப்ப'

சு.—அருந்திமலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

௧௨௯

க - உ. விரிகதிர் பரப்பி.....கானேன்

(இ - ன்.) விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் நின்றுயானாண்டவிளியில்லாதோனை ஈண்டிக் காண்கின்றிலே என்க.

௧௩

கதிர் - ஆறும், கிரணமும் முழுதுமென்னுமுற்றுமை தொக்கது. ஒரு திசைத்திசுரி - ஒப்பற்ற ஒற்றைத்தேராழி; சக்கரமுமாயிற்று; சிலைடை. இவன் ஒரு ராழியான் ஏழுலகையுமாண்டானென்பதுதோன்றத் தேராழியைத் திசுரி பொன்றார். ஆண்ட திசுரியையுடைய உரவோனென்னுமடையும்.

௩ - ச. அங்கண் வானத்து.....கொல்லென

(இ - ள்.) தழுவிய இடத்தையுடைய வானின்கண் நல்லநிலாவை விரிக்கும் திங்களாகிய செல்வன் எவ்விடத்துள்ளானோனாகனென்றென்க.

அத்து, எழுநூருபின் கண்வந்த சாரியை. நிலா - ஒளி. அம், புறம் உட்பாற்கொள்க. இது பண்புக்குடொகைக்கண்வந்தது. திங்களஞ்செல்வன்: "காலமுலகம்" என்னுஞ்சூத்திரத்துள், ஞாயிறுதிங்களென்பன உயர்திணை வேண்டவாய்ப் பால்பிரிந்திகையாவெனவும், "நின்றாங் கிசைத்த விவணியல் பின்னு" எனவே நின்றமுறைமையானே சுறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத் தல் இவணியல்பின்றெனவுங்குறிய ஆசிரியர், "இசைத்தது முரிய வேதி டுத்தான" எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்திணையாயிசைத்தது முரிய, சுறு நிசிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழியென்றாராகவின், இதுவும் சுறுநிசிந்து திங் களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் விதியென்க. கொல், ஐயம்.

இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும்இதுவே

௫ - டி. திசைமுகம் பசந்து.....அல்லற் காலை

(இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய நிலைமடந்தை தன்கொழுநனைத் தானுதிசையாகிய தன்முகநான்கும் பசப்புரப்பட்டு மலர்க்கண்கள்நீர்வார பெயர்முழுதுமணித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற இடுக்கட்பொழுதிலென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசந்து - பொன்னிறங்கொண்டு. முழு பெயும் - மெய்முழுதுமென்றுமாதக. பணித்து - நடுங்கி, பனிகொண்டு;

பனியென்பதொருநோயுமுண்டு ; அது சூடநாட்டுவழக்கு ; பனி
பெய்யப் பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப் பனிபெய்யுமாகலின். அரசு
தன்கொழுந
ஞாயபகலோன்; அரசென்பதனை, “குடிமையான்மை” என்னுஞ் சூத்தி
யுந்து ‘நிலையின வாயினும்’ என்பதனான்முடிக்க. கெடுத்து - காணப்பெறுது ;
“எற்கெடுத்திராங்கி” என்றாற்போல. அலம்வரும் - சுழலும். அல்லற்காலை -
இடுக்கட்பொழுதில். பசந்தென்றார், மாலைக்காலத்துப்பரந்த
பச்சைவெயிலை;

1 தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், கு. 400.

2 சிலப். அ: இசு ஆம் அடியின் உரை.

3 தொல். சிவலியாக்கம், கு. 104.

4 “ ” ” ” கு. 105.

5 தொல். சிவலியாக்கம், கு. 400.

6 “ ” ” இள.

7 மணிமேகலை, 10, 44.

க

சிலப்பதிகாரம்

1 “செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன” என்றார்
நாடுநாடுகூடாந்தியிலும். இக்காலத்த இத்தனைக் காடுகிழாள்வெயிலென்ப.
செம்மலர்க்கண்கள் முழுநீர் வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம்
கள்ளாங்குநீர் முழுதும் வாரவெனவும், சிவந்த மலர்போலும்
கண்களிரண்டும் நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப் பொருண்மைகாண்க.

க - கஉ. கறைகெழு குடிகள்.....மன்னரின்
(இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிறையை நிந்து
பொருந்தியிறக்கும் இறை க்குடிகள் தயாரமுற அங்குன மிழுது
குறம்புசெய்யும் வில்லேருழவனா ஒருதலை யாகப்பற்றி

வெற்றிபொருந்திய தானை மன்ன ரில்லாத இடமறிந்து அவர்நில
மெல்லாக்கெடுப்படி புதிதாக வந்துவிட்ட
குறும்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

கதை - கடமை; ¹ “கதைபன் னீரான் டுடன்விடுமின்” என்றார்
சிந்த 1 மணியினும். கெழு, ² “முடிக்கெழுவேந்தர்” என்பதனுள்
முடித்தாம். துயர துதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைச் சிலேமற்
கைவைக்கவென்னும் தொழி நிகழ்ச்சியாற் கூறினார்; ³ “சகடால்
வயிறதுக்குவார்” என்றும்போல. அதை போதல் - கீழதுத்தல். ஓய், ஐ.
வலம் - வெற்றி. இல்வழி - இல்லாதகாலத்தே; இடப்பொருள்
காலத்தோடு மயங்கிற்ற. புலம் - அவர்நிலம். இதுத்த - வந்து விட்ட;
⁴ “சேனை யிறுத்தவாய் போல” என்றாராகலின். விருந்து - புதுமை.

கந - ௨௦.

தாழ்த்துணை துறந்தோர்.....பாலேவந் திறுத்தென

(இ - ன்.) தம்மனத்திற்றங்கிய கொழுந்தார்மைப் பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்
கதைகெழுருடிகளைப்போல ஒடுங்குத் துயரமுறத் தம் காதலரைப் புணர்ந்திருக்
கின்றமகளிர் அதைபோகு குடிகளைப்போலத் தருங்கி மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குழ
லிலேவளர்கின்ற முல்லையென்னும் பண்ணிலே கோவலரும் குழலிலே வளர்கின்ற
முல்லையென தும்பியும் வாய்வைத்தாத அரும்புகள் உள்ளடங்கிய வாசத்தைய
இடைபிடுகையுக்கு வண்டுக்குவண்ணாற்படி கடித்தோட்டித் தென்றலஞ்செல்
வன் அதனை மறுகெல்லாந்துற்ற ஒளிவளையையுடைய மகளிர் இருவகைகளினக்கு
மெடுப்ப வளமிக்க முதூர்க்கண்ணே விருந்தின் மன்னரைப்போல மாடையென்னுங்
குறம்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை - தோட்டினையென்றமாம். களிமகிழ்வு, விளைத்தொகை. குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்; முல்லை - மலரும், பன்னும். முல்லையில், சாரியைநிற்ப உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டிஸ் ஒருசாதி. ஊதுதல், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும் பொது. ஊதுங்குழலினும் முல்லையினும் கோவலரோடு தும்பி வாய்வ்வத்துதவெனினுமனையும்; இது நிரனிறை. எல் - ஒளி. மல்லல் - வளன். அதுகாலைக் குறும்பென்றார், தென்றல் தனிப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்ய அவற்றைத் தான்புகுந்தண்டலான். சிறுகாற் செல்வனென்றதை * முற்கூறியவாற்றான் முடிக்க.

* மதுரைகாஞ்சி, சகக.

* சேவகசிந்தாமணி, ஊடுக.

* சிலப், பதிகம், சுக - உரை.

* சேவகசிந்தாமணி, உகடு.

* சுவீத்தொகை, கௌ.

* இப்புத்தல், பகவத், உகக.

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

சுருக

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில் தனித்துயரெய்தக் களிமகிழ்வெய்த வாய் வைத்துத் மதுகிற்றாற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலை வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - க. இனைய ராயினும்..... வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராயத்தான் இனையராயினும் பகைவேந்தரை முற்றக்கடிய வல்ல செருவின்மேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே முதற்றோன்றுதலாலே அந்திப் பொழுதே செவ்வா னினிடத்தே வெண்பிறை, தான்தோன்றி வருத்தத்தைத் தரும் மாலையாகிய குறும்பை எறிந்து ஒட்டி அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்ளி நதிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சந்திரன் நாட்டையாண்ட வெண்மையை புடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத் தென்னர் குலத்திற்கு
முதலாகையாலையெனினுமையும. சோமகுலத்தென்னரென்னுது
தென்னர்குலச்சோம நென்றார் ; அவன், அளியினெத்து வலியினும்
கெதலினும் ஒவ்வாமையானும் குறையும் நிறையும் மறுவுமுடை
மையானும் இவர்க்கு அவை இன்மையானும் உயர்ச்சினோக்கி. பிறை
தென்னர்குலபாதலின், வளவர் குலத்து இரவியாண்ட நிலமழிய
வந்துவிட்ட மாலுக்குறும்பை எறிந்து ஒட்டி ஆண்டதென்க அன்றி
ஒட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை ஆண்டதெனினுமையும. அந்தி -
மாலுப்பின் பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னுது
வெண்பிறையெனப் பண்படுத்தாமையான், எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச்
செவ்வானத்து வெண்பிறைதோன்
றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம்.
சின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின்.

மாலையைக் குறும்பென்றார்; இடை
குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை
அறுத்தோட்டி. பான்மையிறுந்தியாது - அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்
போலுங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும் ஒருபொருடோன்றும். மீனரசு - சந்
திரன் ; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி மீனிராச்சியமெனினுமையும.

உள - நூ.

இவ்வளர் முல்லையொடு.....மாதவி யன்றியும்

(இ - ள்.) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த தாழிக்குவள்ளமுதலிய பல்
பூவும் அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று அழகெந்திய அஞ்ஞன்னிடத்
தில் துகில்செல்லப்பட்டுச் செந்துகிற்க்காவையாகிய மேகலை அலசந்தனவாய்
இரங்காரிழைக்க நிலாவினது பயனைக் கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த
நிலா முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகாற் கலவியையும் மறுகாற்
புலவியையும் மாறியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க நெஞ்சத்தே ரு

கோவலனை எதிரேற்று முயங்கி அம்முயக்கத்தால் முன் சூலந்த
ஒப்பினையைப் பின்னும் வேட்கை விளைக்கும் கோலமாகத் திருத்திய
மாதவியன்றியுமென்க

இவ்வளர் - மனைவளர். ஒய், என்னொய். சேக்கைப்பன்னி - சேரும் சய
னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை. துகின்மேகலை - துகின்மேற்கூழ்ந்த

1 "சேர்த்தார் புறங்கொண்டு செத்திலத் தன்மதின் டேர்மதித்துப், பேர்த்
தான் தனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுத்தே" (இறை. கு. சக - உரை - மேற்)

2 தொல்காப்பியம், கிளவியாகம், கு. சக.

நிலவுப் பதிக்காரம்

மேகலையென்பாருமுளர். அசைந்தன வருந்த நிலவுப்பயன் கொன்னுமென
இடக்கரடக்கிக்குறிஞர். எதிரியெனவே முயக்கம்கூறிஞர். இனி, சென்று
அகன்றெனச் செல்லுதலை அகறலாக்கி, அகன்றேந்தல்குலிடத்துத் துகின்மேற்
கூழ்த்தமேகலை அசைந்தனவாய் இரங்கவேனினுமமையும் மேகலை - பவளக்
கோவை எட்டினும் செய்தது; 1 "என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழுக்கோவை"
என்றார்களின்; 2 "தவமும் புதல்வரை யொருகையாற் றழிஇப், பவழஞ் சேர்
ந்த பஸ்கா ழல்குளர்" என்றார் கதைபுனம்.

வினக்கத்திலேபொலிந்து அளித்து எதிரிக்கோலங்கொண்ட மாதவியென்க.

அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும், பொலிந்தெனவே அழகுந்
இளமையுங்கூறிந்து.

௬௫ - க. குடநிசை மருங்கின்.....காரகி றுறந்து

(இ - ன்.) மேற்றிசையிடத்துண்டானவளைமுறி யாடே மேற்றிசையிடத்து உண்டீன அகின்முதலியவற்றாற் புகைக்கும் புகையைத்துறந்தென்க.

குடநிசை அயிர் - யவனதேசத்து அயிர்; அயிர் - கண்டுசுருக்கரை. குணநிசையகில்; காரகில். குடநிசை, குணநிசை; வெள்ளயிர், காரகிலென்பவற்றுட் செய்யுளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க. அகிலென்றது, ஆகுபெயராத் புகையை; * "இருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப" என்றார் நெடுநல்வாடையிலும். புகைபுறப்பு ஆறுளவாகவுர் தலைமையற்றி இவ்விரண் டினைபும் கூறினார்.

௬௬ - அ. வடமலைப் பிறந்த.....சந்தனமறுக

(இ - ன்.) வடநிசைக்கண்ணதாடிய இமய மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத் திலே தென்றிசைக்கண்ணதாடிய பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல வென்க.

வான்கேழ்வட்டம் - முக்க ஒளியையுடைய சிலாவட்டம், * "வடவரைதந்த வான்கேழ் வட்டம்" என்றார், * நெடுநல்வாடையிலும். மறுக - சுழல; அரைக்கவென்றபடி. அகிறுறந்து சந்தனமறுகவென்க. இவற்றின் கிரோதமு முணர்க.

சக - சக. தாமரைக் கொழுமுறி..... கனித்துவி லெய்த

(இ - ள்.) தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன் மலரினையும், குவளையையும், கழுநீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே கலந்துதொடுத்த படலைமாலையுடனே கோவையுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு சிந்திக் கலந்துகிடந்த வளவிப் பூஞ்சேக்கையிடத்து அங்ஙனம்புணர்ந்த உபகரணப்புணர்ச்சியிதழியில்

1 (பா) "என்கோவைமேலாகாஞ்சிபெழுகோவை, பன்கொக்கலாபம்பதிஞா - கன்கொக், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை பென் டுணரற்பாற்றா."

2 பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சக - ஊர்நியிட்டது, கசஇ-2.

3 தெழெல்லாடை, இக. 4 தெழெல்லாடை, (பா) இக.

(பி - ம்.) * 'பெருங் குறிஞ்சியிதழ்'

ச. — அந்திமாலிச்சிறப்புச்செய்களதை.

சக

மயங்கியமகளிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம் காதன்மிகுதியான் மயங்கித் தாது ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காவிபோலும் கண்மலர்களைப் பொருகவைத்து இன்பக்கனியான அனந்தஸ்கூடவென்க.

கொழுமுறி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது விகாரத்தாற் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று; காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம். ஸபர்க்களிர் - பச்சிலை. படலை - இலைத்தொடை. பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம். சுந்தரம் - நிறம். அனஇ - கலந்து. சிந்துபு அனஇயென மாறுக. மயங்கினர்மலிந்து - மயங்கினராய்க் காதன்மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அங்ஙனம். கனித்துயில் - லுன்பத்துயில்.

சஎ - இள.

அஞ்செஞ் சீறடி.....கண்ணகி யன்றியும்

(இ - ள்.) சீறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிலம்பு பெருதொழிய, அஞ்சல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை பெறுதூரீங்க, முகம் தன்னையணியும் சிறப்பைச் சிறுவியர் பெறுது பிரிய, சிலந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண் களையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெறுதுமறப்ப, னாதல் தன்னையணியுஞ் சிறப்பைத் திலகம்பெருமலிழப்ப, தன்னைக் கூடினாற்பெறுந் தவளவாணைக பைக் கோவலன்பெறுது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுங் கூத்தலின்மனைத் துதப் புழுஞ்செய் பெறுதுமறப்ப, இவை இங்ஙனமாற்படி தான் ஏழுதாளாய் மகிழாளாய்க் காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தையுடையளாகிய கண்ணகியன் றியுமென்க.

துகில், அல்குற்கு அடை; ¹“துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்”

போல
¹சீனறது. மேகல் - எண்கோவை. கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல
 வணியிற்பிறிதணி - மங்கலவணியின்வேறுவணி. கொடுமை - வளைவு. வழந்த
 வீழ்காதினனென்பது அணியாமையினும் பிறந்த அழகு கூறிற்று. வியர்
 பிரிய, விகாரம். அன்றி வியர்ப்பு இரியவெனினுமமையும்; இரிதல் - நீந்
 குதல். நெய - புழுகுநெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்பவென்பன
 பரியாய வாயபாட்டான்வந்த இழப்பவென்னும் பொருளவாயின. இவ்வினை
 யெச்சங்களை எழுதான் மகிழான் காதினனென்னும் வினைப்பெயரான்முடித்து
 இப்பெயர்கட்குப் பண்பொட்டிவிரித்து இவற்றைக் கையற்றவென்னும் பெய
 ரெச்சத்தோடுமுடித்து இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும் பெயரோடுமுடி
 து இதனையுடைய கண்ணகியென்க. இனித் தவளவாணகை கோவலனிழப்ப
 வென்றதனால் அவன்பிரியவென்பதாம்; ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரி
 யுக்கு உடம்பட்டனவென்று முனிந்து ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்ப இவற்
 ரோடு குழையையுந் துறந்தகாதினன் எழுதான் மகிழாளாதலான் இவையுந்
 பயனிழப்பத் தானும் அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற் கையற்றநெஞ்சினையுடைய
 கண்ணகியென உரைப்பினுமமையும்; ¹“அருங்கல.....அதுக்கினுள்” எனவும்,
²“மஞ்சுருழ்.....சீறினுள்” எனவும் சிந்தாமணியினுட்குறிஞராகவின்.

¹ சீவனித்தாமணி, 30௪. ² சீவனித்தாமணி, ௧௧௭௩, ௧௧௭௧.

௧௧௭௩

சிலப்பதிகாரம்

௫௮ - ௭௧. காதலர்ப் பிரிந்த.....

.....புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ - ன்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும், தம் காதலரைப்பிரிந்த
மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற துருத்தியின் உலிமுகூர்ப்போல
அழலெழ உயிர்த்தன ராய்ச் செருக்கடங்கி இவ்விளவேனிற்காலத்திற்கு அமைந்த
நிலாமுற்றத்தில் மேவாதொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கமைந்த இடைநிலைத்து
ஒயிங்கி ஆண்டுத் தென்றலுநிலவும்புகாமற் சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன
மும் முத்தும் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறுது வருந்தக் குவளை செங்கழுநீர்
முதலிய குளிர்த்த மலர்கள் தாம் விரும்பிய பூஞ்சேக்கையிற் பன்னித்தாமமாய்
மேவப்பெறாமல் வருந்தத்தன் சேவலொடுபுணர்ந்த அன்னப்பெடை அப்புணர்ச்சி
யான் உருகியுதிர்ந்த வயிற்றின்மயிர் எஃகிப்பெய்த பல்வகையணைமீதே
மேன்மை பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும்

களித்துயிலப்பெறாமல் அவரோடு
முன்பு ஊடியகாலத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து கடைநின்றகுழையைச்
தூர்த்து 'பெருமையும் உரனுமுடைமையாற் கலங்காதநெஞ்சமும் கலங்கும்படி
கடைசிவந்து குறுக்கிட்டுப்பிறமும் நெடியகண்கள் அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை
முத்தைச் சிந்தாது புலம்புமுத்தைச் சிந்தவென்க.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி; வெளிப்
படை. அலர்தல் - பரத்தல். ஆகத்துமுலையென்க; முலையாகமுமாம். கழி
வென்பது ஈண்டு வருந்தவென்பதாயிற்று. துணை - சேவல். துவி - மயிர்.
இணையணை - பலவான
துயில் - முற்கூறிய

அணை; ¹ "ஐந்துமூன்றடித்த" என்றாகலின். திருந்து
களித்துயில் உடைப்பெருங்கொழுநர் - தங்களையுடைய
பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன் ஊடுங்காலங்களில்.
கலங்காவள் எம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம். விலங்கிநிமிர் -
குறுக்கிட்டுப்பிற மும். நிமிர்நெடுங்கண், வினைத்தொடாக.
புலம்புமுத்து - துன்பக்கண்ணீர்; உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்;

புலம்பு - தனிமையுமாம். உறைப்பு - உருப்பு

கண்ணகியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து அடைத்து வருந்தக்
பெறுது முத்துறைப்பவென்க.

கழியப்

எஉ - சு. அன்னமென்னடை.....மலர் விழிப்ப

(ஐ - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும் தேம்பொதிநறுவிரை

ஆம்ப னூறும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய
கூந்தலினையுமுடைய பொய்கை யென்பாள், பாண்டன்மையைத்
தம்மிடத்தேயுடைய வண்டிகளாகிய
பள்ளியுனர்த்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற்
அழகுவுறும் குவியலாகிய கண்மலர்விழிப்பவென்க.

பள்ளியெழுச்சிபாட,

ஆம்பல், வாய்க்கு அடை; ¹ "துப்புறம் தொண்டைச் செவ்வாய்"
போல;
பன்னுமாம். நூறும் - தோன்றும்;
எனச் சிந்தாமணியினும், "மரகத

² "அருமணி மரகதத் தங்க னூறிய"
மணிக்கயத் தங்க னூறிய, வழனிற்

¹ தொல். களவு. கு. எ.

² சேவக. அக அ.

³ சேவக காள;

⁴ சேவக. கஅக.

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

ககரு

பொன்னித ழாயிரம் விரித்து" எனக் கதையினும் கூறினாராகலின். தேம்-
இனிமையும், தேனும். நறுவிரை - நல்லமணம். பான் - பான்சாதி. நோ-
திறம் - நொந்ததிறம் ; ஆவது புறநீர்மை. அது,
பாலைப்பண்ணின் திறமைந் துள் ஒன்றென்க ; என்னை ? "தக்கராக
நோதிறம் காந்தார பஞ்சமமே, துக்கம் கழிசோம ராகமே - மிக்கதிறம் -
காந்தார மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென் றார், பூந்தா ரகத்தியனார்
போந்து" என்பவாகலின்.

குவளைக்கண்மலர் - குவளையாகிய கள்ளையுடைய மலர் ; குவளைக்
கண்மலரு மாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும், கண்விழித்தலுமாயிற்று
இனித் தேம்பொதி நறுவிரைத்தாமரையாகிய ஆம்பனாவும்
செவ்வாயெனினும்மையும்.

இனிப்பென்பாலாதலிற் பண்டோற்றும்வாயென வாய்க்கு
அடையாக்கது பொன்று. பாணப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாய்க்கு
அடையாக்கினுமமையும்.

பாட விழிப்பவென இயையும். அன்னமென்றதுமுதல்
விழிப்பவென் னு த்தையுங்கூறியவிவை
உருவகமென் னுமடங்காரமென்றுணர்க.

என - அச.

புள்வாய் முரசுமொடு..... நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப் புள்ளொலியாகிய
முரசுடனே கோழியும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக் கடல்போலும்
பரப்பையும் ஒலியையு முடைய ஊரைத் தயிலெழுப்பி அல்லற்காலை
வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து

தன் று நீங்கும் வைகறையாமமனவும் முன்சென்ற அரையிருளினும் ஓர்யாமத்
தினுர் அரையாமத்தினும் ஒருகணப்பொழுதாந் தஞ்சாரம்படி காமன் ஏந்தித்
திருநருதலானே இந்நகரம் மிகவும் காவல்கிறந்ததென்க.

¹ “நடுநாள் யாமத்தும் பகலுர் தஞ்சான்” என்றார் புறத்தினும்; ²
“கைச் சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்” என்றார்
சீத்தாமணி யினும்.

முள்வாய் - கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப - தத்தம் இனமரபினார்ப்பு;
இன், உவமருபு. ³ “துயிலெடை” என்பவாகலின், எடுப்பியென்றார்; யிற்
தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலின்மை காமனால் வருதலின். இரவு தலைப்பெ
யருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; ⁴ “கிளந்தவல்ல” என்னுமதிகாரப்புற
னடையால்; “தடவுத்திரை” பேரல வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம்.
பெயரும்-நீங்கும். காறும்-அளவும். அரையிருள் - இரண்டாம் யாமம்; யாமம்-
ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்
வந்தது. பகல் - அரையாமம். ⁵ “மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி”
என்றார் மதுரைச்

¹ கதை - உதயனன்கதை. ² புறநானூறு, ௧௮௬. ³ சிலைச்சீத்தாமணி,
௨௦௬௦.

⁴ “குத சேத்திய துயிலெடைநிலையும்”, (தொல்.
“பயில்பூம் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்” (பெருங்கதை,

புறத்தினும். கு. ௩௬);
சு. ௧௮௮வந்தது.)

⁵ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. ௪௮. ⁶ மதுரைக்காஞ்சி,

௧௮௬. கி. ௩௬. சிலப்பதிகாரம்

காஞ்சியுள்ளும்; பகுத்தலிற் பகலாயிற்று. கனி - மிகுதி.

ஆர்ப்பாட்டியத் தலைப்பெயரும் வைக்கைகாரும் தஞ்சாவூர்ப்படி

காமன்

ஏந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல் மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் தஞ்சாவூரென்றுபாடமோதி, ¹ காமன் தஞ்சாவூர்த்

திரிதருத

லின், நகரம் காவல் சிறந்ததெனினுமமைபும்.

என், அசை.

இது, முதல் நடு இறுதி அளவுடியான்முடிதலின்,

நிலைமண்டில

ஆசிரியப்பா.

வெண்பா.

கூடினார் பானிழலாய்க் கூடார்பால் * வெய்யதாய்க்
காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே - கூடிய
மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர் மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை

முற்றிற்று.

¹ "புமென் கணையும்
சிலை, இ: சக, அடியார்.

பொருளியையும் கைக்கொண்டு, காமன் திரிபுக் குறுஞ்சா"
மேற்) (பி - ம்.) * 'வெய்தாய்த்தக்காவலன்'

இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

அலை ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்
கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி

⑥ யுதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் கவிரோளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்

க0 பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
' கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குரீர் வரைப்பும்

க - ௨. மலையாடியமுலையைபுடைய ஆகத்துப் பேரியாறுவிய ஆரம்.

(க) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (௨) யாற்றை
ஆரமாகவும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (௬)

மண்ணகமடந்தையுடைய (ச) இரு ளாகிய படாத்தை நீக்கியென்க.
 சு. உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி - ஆதித்தன் ;
 திரைப்பரப்பு,
 எ. வேயாமாடம் - தட்டோடிட்டுச் சாந்துவாரப்பட்டன;
 நிலாமுற்றமு மாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.
 அ. மான்கட்காலதர் - மான்கண்போன்ற சாளரம்.
 சு. கயவாய் - புகார். சு. யவனர் - சோனகர்.
 கக. புலம்பெயர் மாக்கள் - கடலோடிகள்.
 கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு - அவர்களிருக்கும் அலைவாய்க்கரை.

¹ "மணிமலைப் பரிணத்தோன் மாநில மடத்தை, பணிமுலைத் துயல்வருக மாநில
 போலக், செல்புள ஹழந்த செய்வரற் கான்பாற்ற" (சிதடான். க - உ.)

² சிலப்பதிகாரம், சு: கஉ.

௨௮

கூடா

சிலப்பதிகாரம்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
 பூவும் புகையு மேவிய விரையும்
 கூடு பகர்வனர் திரிதரு நகரவீதியும்
 பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினுங்
 சுட்டு நுண்வினைக் காருக நிருக்கையுந்
 நூசுந் துகிரு மாரமு மகிது

மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

உ௧ மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்துகடை யறியா
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியுங்

‘காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்

உ௨ மீன்விலைப் * பாதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
பாசவர் வாசவர் | மைந்நீண விலைஞரோ
டோசுநர் செறிந்த ஜன்மலி யிருக்கையுங்

கக. வண்ணம் - தொய்யிலெழுதுவன.

கச. புகை - மயிருக்குப் புகைக்கும் அகின்முதலாயின; =

அவையாவன:— “அஞ்சனக் கட்டி யரியாசம் பச்சிலை, யார
மகின்றுப்போ ரைந்து.”

விரையாவன:—“கோட்டம்.....விரை.”

க௪. காருநர் - நெய்வோர்; அச்சுக்கட்டிகள் முதலாயினோருமாம்.

உ௦. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம்.

அளந்துகடையறியா - இவ்வளவென முடிவறியாத.

உ௧. வளம் தலைமயங்கிய - பலவளங்களும் தலைமயங்கிய.

உ௨. பகுதிப்பண்டமொடு - இங்ஙனஞ்சொன்ன

பலபண்டங்களுடனே.

உ௩. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

உ௪. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணாருமாம் கூவியர் -

அப்பம்சுடுவார்.

உசு. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்; சூட்டிறைச்சிவிற்பாருமாம்.
 வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்; அவை:—“தக்கோலம்.....ஐந்து:”
 பன்னினை விவரஞர் - ஆட்டுவானிகர்.

வாச

உசு. ஓசுநர் - பாவர்; மீகாமர், எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

1: 2 இய்யமுதலியவற்றை “பன்மீன்விலுர்” (மணி. உஅ - ஆம்
 கால்த், அடி. ௧௧) என்பதும் தலியவற்றை ஒப்பிடுக.
 (பி - ம்) * ‘பரவர்’ | ‘பன்னினை விலுர்’, ‘பைத்தினை விலுர்.’

நு.—இந்திரவிழ்வுரெடுத்தனதை.

கருது

கஞ்ச காரருஞ் செம்புசெய் குருந
 மாங்கொஃ றச்சருங் கருங்கைக் கொல்லருங்
 ௩௦ கண்ணுன் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும் .
 பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந்
 துன்ன காரருந் தோலின் றுன்னருங்
 ௩௦

கிழியினுங் கிடையினுர் * தொழில்பல பெருக்கிப்
 பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களுங்

குழலினும் யாழினும் குரன்முத லேழும்
வழுலின் நிசைத்து வழித்திறங் காட்டு
மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கையுஞ்
சிறுகுதுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு

மறுவின் றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங்
சு0 கோவியன் லீதியுங் கொடித்தேர் லீதியும்
பிடிக்கைத் தெருவும் பெருங்குடி வரணிகர்
மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

உடி. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்விற்பார்; கன்னூர்.
ஞர் - செம்பு கொட்டுவார்.

(111) செம்புசெய்து

உக. கருங்கை - வலியையுடைய கை

கடு. கன்னுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள். மண்ணீட்டாளர் - சுதையாற்
பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை; ¹ "மண்ணோ முயைந்த மரத்
தனையர்" என்றாராகலின்; குயவருமாம்.

கக. (ப1) பொன்செய்யுலவர் - உருக்குத் தட்டார்;
கலத்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

அரிப்பாருமாம். நன்

கஉ. துன்னகாரர் - பாணர். தோலின் துன்னர் - செம்மார்.

கக. கிழி - சீலை. கிடை - கிடைச்சு.

கச. பழுதில்செய்வினைப்பாஸ்கெழுமாக்கள் -

இவையிற்றாற்பொய்க்கொண் டை முதலியன செய்பவர்.

கூக. வழித்திறம் - பன்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

கூஎ. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

கூடி-கூ. (பா) சிறுகுறு.....பரக்கமும் - இன்னனங்கூறின இவர் ஒழிந்த
பிறதொழிச்சுண்புடையவர்களோடும் விளங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

சு0. கோவியன்வீதி - சென்டுவெனிப்புறத்தெரு;

இராசமார்க்கமெனினு மாம.

சுச - உ. வாணிகர் மாடமறுகு - வணிகர்குடியிருப்பு.

பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

மறையோரிருக்கை -

1 திருக்குறள், கௌ. (பி - ம.) * 'சுழிலபெருக்கி'

கூக

சிலப்பதிகாரம்

வீழ்குடி யுழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
யாபுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்

சு0 பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையுந்
திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொ
டணிவீன போழுந் தகன்பெரு வீதியுஞ்
சூதர் மாகதர் * வேதா னிகரொடு

நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுள்
00 காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்
பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்
பயிரெழிற் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர்
நகைவே ழும்பொடு வகைதெரி யிருக்கையுந்
கடும்பரி கடவுநர் கனிற்றின் பாகர்

௫௫ செடுத்தே ஈருநர் கடுங்கண் மறவ
ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும்

சச. ஆபுன்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் -
எண்ணியிலுவார்.

கனியர்; காலத்தை

சக. திருமணிருபிற்றுநர் - முத்துக்கோப்பார், வேகழகருமாம்.

சஎ. வண்போழுநர் - சங்கதுப்பார்.

சடி. குதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார்.

பட்டிக்கன். வேதானிகர் - வைதானியாடுவார்.

மாதகர் - இருந்தேத்துவார்;

சக. நாழிகைக்கணக்கர் - கழகையார். கண்ணுளர் -

சாந்திக்கத்தர்.

இ௦. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர். ஆடற்கத்தியர்
கத்தமுதலியன ஆடுவார்.

- அகக்
இக. பூவிலைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். வவற் சிலதியர்
மகனார்.

- குற்றேவன்

ளர்.

இ௨. குயிலுவர் - தோற்கருவி தனைக்கருவி கரப்புக்கருவி உருக்குக்கருவியா
பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும் கொட்டுவார்.

இ௩. ககை வேழம்பர் - [சாரமானிகள்.]

இச. பரிகடவுளர் - அசுவவாரியர்; பண்ணுவாருமாம்.
பாணப்பாகர்.

கனிற்றின்பாகர் -

இரு. தேருருளர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - வீரர்.

இச. பாரிருக்கை - பரந்தவிருப்பு.

(பி - ம) * 'வேதாபிப்.'

இ—இத்திரவிழுவூரெடுத்தகாலை.

ககத

பிரகெழு சிறப்பிற் பெரிபேரர் மல்கிய
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமு
மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
கூ விருபாற் பகுதியி * னிடையில மாகிய
கடைகால் யாத்த மிடைமரச் சோலைக்
கொடுப்போ ரோதையுங் கொள்வோ ரோதையு
நடுக்கின்றி நிலையு நானங் காடிபிற்

கக

சித்திரைச் ¹ சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென

² வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கெனத்

தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த

காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பிழைகப்

³ புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும்

பூவும் புனையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து

ருள. இவற்றையுடைய பீடுகெழுசிறப்பிற் பெரியோரென்க.

பிற
ருள - அ. பெருமையையுடைய
பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த சிறப்

ருக - கூடு. மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இருவகைத்தாகிய
ஊரின் நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது, அவற்றிற்கு இடைநிலைம்
வெளிப்பட்டிப் பொதுப்படக் கிடத்தல்கருதி.

கூக. கடை கால்யாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த. மிடைமரச்
சோலை - மர நெருங்கின சோலை.

கூக - கூ. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட
மரச்சோலையையுடைய நாளங்காடியென்க.

கூச. (பா) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென - சித்திரைமாதத்துச்
சித்திரைநாள் சிறந்ததென்கையால்; சித்திராபூரினயென்க.

கூரு. உற்றதை - இடைபூற்றை.

கூள. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல். பீழை - பஸிபீழை.

கூஅ. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன. நோலை -
விழுக்குடைமடை - மாக்விசத்துடனே விரவினசோறு.

என்னுருண்டை.

¹ தந்தால், மயிலு. கு. களஞ - மேற். ² சிலப்பதிகாரம், இ. கக.

³ சிலப்பதிகாரம், கக; கள, . . . (யி - ம்) ⁴ 'திருடநிலத்தாக' .

சோழியுள்: கக.

சிலப்பதிகாரம்

எடு துணங்கைப் குரையை ரணங்கெழுந் தாடிப்

பெருகில மன்ன னிருகில மடங்கதும்

¹ பசியும் பினியும் பணையு நீங்கி

வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

மாதர்க் கோலத்து வலவையி னுரைக்கு

எடு மூதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர

மருவூர் மருங்கின் மறங்கொன் னீரரும்

பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு

மூந்தச் சென்று முழுப்பலி யீடுகை

வெந்திறன் மன்னற் சூற்றதை யொழிக்கெனப்

டி பலிக்கொடை புரிந்தோர் லலிக்குவரம் பாகெனக்

கல்லுயிழ் கவணினர் கழிப்பினிக் கதைத்தோற்

பல்வேற் பரப்பினர் மெய்புறத் தீண்ட.

யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம ரழுவத்துச்

சூர்த்துக் கடைசிவந்த கடுகோக்குக் கருத்தில

எடு துணங்கை - சிங்கி; என்னை?

¹ பழுப்புடை யிருகை முடங்கி யடித் தத், தொடக்கிய நடையது

தனங்கை யாகும்." குரவை - கைகோத்தாடுதல்;
 "குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்." அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.
 எக - கூ. (பு) நிலைமடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையுரிக்கி மன்னனுக்கு
 வசியும் வளனும் சுரக்கவெனவாழ்த்தி. வசி-வசிகாரம்.

எசு. மாதர்க்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட ஒப்பினை.
 வகைவ யின் - சமத்தால்; நாணிவிகன்போல வென்றுமாம்.

எடு. மூதிற்பெண்டிர் - மறக்குழமகளிர். ஓதையின் -
 ஓரவாரத்துடனே. பெயர - அவர் பவியிட்டிப் போனவனவிலே.

(க) அலிரொளி கதிர் பார்ப்பாநிற்பப் (கஅ) புழுக்கக்முதலாயினவற்றைப்
 (கஎ) பீழிகையிலே (கக) சொசிற்து (எக) நிலைமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணி
 யும் பகையுரிக்கி (எக) மன்னனுக்கு (எகூ) வசியும் வளனும் சுரக்கவெனப்
 (எடு) பெண்டிர்நின்ற (எகூ) வாழ்த்திப் (எடு) பெயரவென்க.

எக - கூ. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர்
 பவி பீழிகையிற் பவிகொடுத்த ஒழிப்பாயாகவென்று

முற்படப்போய் முழுப்
 பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அ0. வலிக்குவரம்பாகெனல் - வலிக்கு எல்லையாகென
 வஞ்சினங்கூறல்.

அக. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அஉ. பஸ்வேற்பாப்பு - பஸ்வேலையுமுடைய பரப்பு.

அகூ. கணக்கொண்டோர் - வென்றோர். அழுமை - பரப்பு.

அச - கூ. சூர்த்து.....வைத்து - அச்சத்தைச்செய்து

கடை
சிவந்த கண்ணியையுடைய தலையை அடந்து நற்பலிபிழைக்கெனவுந்தென்க.

1 மணிமேகலை, க. 80 + எக. 100

இ.—இத்திரவிழுவெடுத்தகாதை.

கசக

அதி வெற்றி வேந்தன் கொற்றன் கொள்கென
நற்பலி பிழைகை கலங்கொள வைத்தான்
குயிர்ப்பலி யுண்ண முருமுக்குான் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி

விருகில மருங்கிற் பொருநரைப் பெருஅச்
கூடு செருவெங் காதலிற் 1 திருமா வளவன்
வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நன்னூர்ப் பெறுகலிம்
மண்ணக * மருங்கினென் வலிசெழு தோளெனப்
புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்தா

கூடு ளகைவி லூக்கத்து நகைபிறக் கொழியப்
பகைநிலைக் கியதிப் பயங்கெழு மலைபென
கிமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக்
கொடுவரி 1 பொற்றிக் கொள்கையிற்
மாநீர் வேலி வச்சிந் நன்னூட்டுக்

பெயர்வோற்கு

கூற கோணிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு
மகதான் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமு
மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
சிவந்தோங்கு மரபிற் றோண வாயினும்

இனி அசக்சேயந் கூறுகின்றது:—

கச. புண்ணியநிசை - வடக்கு.

கரு. நகைபிறக்கொழிய - என்னினவு மேற்போகாது

பின்னிட்டுழிய.

கக. பகை விலக்கியது - பகையாய் த் தடுத்தது.

கஅ. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து. பெயர்வோற்று
வோனுக்கு.

- மீள்

கஊ. இறைகொடுத்த - நிறையாகக்கொடுத்த. பந்தர் -

முத்தின்பந்தர்.

கஉ. பகைபுறத்து - பகைவிடத்து; புறம் - இடம்; பகைப்புறமென்பத
னைப் பகைபுறமென்றது விகாரம். கொடுத்த - முன்பகையாய்ப் பின்நிறை
விட்ட. பட்டிமண்டபம் - ஒலக்கமண்டபம்.

கக. உவந்தனன்கொடுத்த - ஓ மித்திரனாய்க்கொடுத்த.

கச. தோரணவாயில் - தோரணத்தைபுடையவாசல்.

¹ பட்டிமண்டபம், உகக.

(பி - ம.) * 'வரைப்பினன்' † 'விளக்கினன்' ‡ 'எழுதி'. 'சுற்றி' §

'மித்தரு' கொடு

சென்னைப் புதிதே கககம்

கடு பொன்னினு மணியினும் புனர்தன வாயினு.

துன்னினக் கம்மியர் காணு மரபின

துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லை ருதவிக்கு

மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின விவைதா

மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ ரேத்து

கக0 மரும்பெறன் மரபின் மண்டப மன்றியும்

வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த

கண்ணொழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதிக்

கடைமுக வாயினுங் கருந்தாழ்க் காவலு

முடையோர் காவலு ! மொரீஇய வாடிக்

கக1 கட்போ ருளரெனிற் கடுப்பத் தலையேற்றிக்

கொட்டி னல்லது கொடுத்த லீயா

துன்னுநர்ப் பனிக்கும் வென்னிடை மன்றமுங்

கூணங் குறகு முழுஞ் செவிடு

மழுகுமெய் யாளரு முழுவின ராடிய

கடு - க. இவைதாம் பொன்னினும்

மணியானஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் கம்மியராத் காணப்படாதன ;
இவர்களுடைய முன்னோர்செய்த உதவிக் குப் பிரதிபுபகாரமாக மயன்
நிருமித்துக்கொடுத்தன ; இவை தனித்தனி இத்தன் மையவாயினும்
தம்மித்புணர்ந்து ஏத்தப்படுமென்க.

கக0. அன்றியும் - இவ்வனம் சொல்லப்படுமுன்றிடமன்றியும்.

வம்பமாக்கள் - புதியோர்.

தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரெழுதி.

. கண் - அவிடத்து. எழுத்துப்படுத்த - இன்றாது

பொதியென எழுதி இலக்கியிட்ட.

கக - கூ. பொறியினைபுடைய கடைமுகத்துவாயிலும்
கருந்தாமூலிய ஊவதும்.

ககச. உடையோர்காவல் - இவற்றையுடையோர்காவல்.
ஒரீஇயவாசி - கீகினவாசி.

ககடு. கட்போர் - களவுகாண்போர். ககஎ. பனிற்கும் - கடுக்கும்.
ககக - எ. புதியோர் தம்முடைய பெயர்பொறித்த தனத்தைக்
களவு கொள்ளுவோருண்டானால் எடுத்தனத்தைத் தங்கள்
தலையிலேவைத்துச்சுழன்று திரிநிறத்திற் கொண்டுபோகக்
கொடாமையான் கிளைத்த கள்ளரைகயிற் றும்
கெள்ளிடைமன்றமென்க.

(பி : ம்) * 'பெற்றித்த' + 'ஒரீஇயவாசி'.

இ.—இந்திரவிழுநூலெடுத்தனதை.

ககடு

ககடு பழுதில் காட்டி என்னிறம் பெற்று
வலஞ்செயாக் கழிவு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை புற்றோர்
கஞ்ச முண்டு கடுக்குறுய ருற்றோ
ரழல்வாய் காகத் தாரொயி நழுந்தினர்
ககடு கழல்சுட் கனிக் கடுகவைப் பட்டோர்

கழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கு
 நிழல்கா னெடுங்க லின்ற மன்றமுள்
 தவமறைத் தொழுதுத் தன்மை யிலான
 ரவமறைத் தொழுது * மலவைப் பெண்டி.
 ௧௧௦ ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
 † பொய்க்கரி யாளர் புறங்குற் றுளரென்
 கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக்
 காத நான்குங் கடுங்கூர வெடுப்பிப்

௧௧௧. இலஞ்சி - மடு.

௧௧௨ - ௨௧. கூனர் குறளர் ஊமர் செவிடர் வியாதியாளர்
 செய்ய நன்னிறம்பெறும் இலஞ்சிமன்றமென்க.

முழுவிவனஞ்

௧௧௩. வஞ்சமுண்டி - வஞ்சனைப்பட்டி. மயற்பனையுற்றோர் -
 மயக்கமா ளிய பனையைபுற்றோர்.

௧௧௪. அமுந்தினர் - அமுத்தப்பட்டோர். ௧௧௫. நிழல் - ஒளி.

௧௧௬ - ௭. வஞ்சமுண்டி மயக்கமும் துயருமுற்ற அமுந்திப்
 பட்டோர் குழந்து வணங்க நீங்கும் ஒளிகாணப்பட்ட
 கன்னுலின்றமன்றமென்க. ௧௧௮. தவமறைத்தொழுது -
 குதல்.

தவத்திலே மறைத்து தவயின்றி ஒழு

௧௧௯. அவமறைத்தொழுதும் அலைவப்பெண்டி - மறைத்து
 அவமையொ முதும் அலைவப்பெண்டி.

கக0. அறைபாடுமையே-மேலும் அமைச்சர்.

பிறர்மனையே-மேலும் அமைச்சர்.

ககக. பொய்க்களியாளர் - பொய்க்காட்சிக்காரர். புறங்கற்றாளர் -
கற்றாளர்.

புறம்

ககஉ. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

ககக. காநான்றும் - காந்தும்பந்த நாற்காத்தவட்டகையும்.

(பி - ம்) * 'அமைச்சர்' † 'பொய்க்களியாளர்'

கக

சேன

சில் ப்ப திகாரம் .

பூதம் புடைத்தானும் பூத சதுக்கமு
கக0 மரைககோல் கோடினு மறங்கு. மலையத்
துரைதால் கோடி. யொருதிமம் பற்றினு
நாவொடு நவிலாது நவைநீ ருருத்துப்
பாவை நின்றமூடம் பாவை மன்றமு
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ ரேத்து
கச0 ' மைவகை மன்றத்து மரும்பளி யுறீஇ
வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்
கச்சை யாணப் பிடர்த்தலை யேற்றி
வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய கோட்டத்துக்
கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்
கச0 தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து
மங்கல நெடுங்கொடி வாணுற வெடுத்து

கௌ. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற எாற்சத்தி.

கௌ. - ௧௪ தன்மையிலானமுதல் ஆதவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி லைப்படுத்திப்பூதம் புடைத்துண்ணும் சதுக்கமென்க.

கௌ. ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.

கௌ. நாவொடு நலிலாது - நாவிலுறுகையாமல். நவை - குதறம். குதறத்துக்காகக் கண்ணீருருக்கையால் நவநீரென்றார்; நவநீரென்றுபாடமோதிப் புதியநீரென்பாருமுனர்.

கௌ. - ௮. கோல்கோடினும் ௨௮ரதுல்கோடி வாரம்பற்றினும்

வாடி

திறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும் பாவையையுடையமன்றமென்க.

கௌ - ௪௦ இவ்வவந்துமன்றத்திலும் பலியிட்டென்க.

௮௪ - ௧௪௦. பீடத்திலே தலையெனவத்து முரசு முழக்கி வற்றிலும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டென்க.

மண்டபமுதலிய

௧௪௧. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்குல்கோயில்;
கிற முரசு.

இவ்விடத்திருத்

௧௪௨. கச்சை - கீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடராகியதலை.

௧௪௩. கனிற்றரசுவயங்கியகோட்டம் - ஐராபதநிற்குல்கோயில்.

௧௪௪. தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குல்கோயில்.

௧௪௫ - ௧. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை ஐராபதநிற்குல்கோட்டத்திலே கொண்டுவந்து யானையிலேபெற்றி விழுவின் முதலமுடிவுமறிவித்துக் கற்பகநிற்குல்கோயிலிலிருந்தகொடியை யானையிலேசெல்லவெடுத்தென்க.

¹ "பூதமுண்டது புடைத்தன்னம்"
(தொல். கிளவி. கு. ௨௮ - இளம். சே. ௩)

(குறா. சுயம். ௪௩); "பூதம்புடைத்தது"
² சிலப். ௧௩. ௧௩.

௩.—இத்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசள.

மரகத மணிபொடு வயிரங் குயிற்றிய
பவனத் திரங்காற் பைம்பொன் வேதிகை
நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத் தியாங்கணுங்
கடுகி கிம்புரிப் பசுவாய்க் கிளர்முத் தொழுக்கத்து
மங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்
தோரண நிலையு தோமறு பசும்பொற்
பூரண சும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை
பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை
கடுகி தூமயிர்க் கவரி ¹ சுந்தரச் சுண்ணத்து
மேனிய கொள்கை வீதியிற் செறிந்தாங்
² கைம்பெருங் குழுவு மென்பே ராயமு
மரசு குமாரும் பரத குமாரங்
கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் நெகுதிய
ககுகி ரிவர்பரித் தேரின ரியைந்தொருங் கிண்டி
யரைசுமேம் பகடைய வகனிலை மருங்கி

கசஎ - அ. மரகதமணியொயி வயிரத்தைக் குயிற்றிய தின்னை.

கரு0. கிம்புரிப்பருவாய் - மகரவாய். கிளர்முத்து -

அதன்வாயினின்றும்
புறப்பட்டமுத்து.

கருக. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்; "செங்கய லிரட்டைநிருவார்கடர் கனாடி,
பொங்கு கொடிவார்முரசந் தேரட்டிபுணர் கும்பம், மங்கலங்க னெட்டும்."

கசஎ - நுக. 'மரகதமணியொயி' என்றதுமுதலாக
'மேவிடகொள்கை என் னது' ஈரூக வீதிக்குச்சிறப்பு.

கசக - நுக. கடைமுகமெல்லாம், கிம்புரிப்பருவாயினின்றும்
புறப்பட்ட

நாகப்பன்னின் முத்தொழுக்கத்தின்புடைய தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும்
பம் பாலிகை விளக்குப் படகை கவரி சுண்ணம் இவற்றையுடைய வீதியென்க;
கிணையின்னொழில் முதன்மேலேறிற்று.

கருஎ. ஐம்பெருங்குழுவுமென்பேராயமும்:—"சாந்துபூக் கச்சாடை
பாக்கிலி கஞ்சுககெ, யாய்ந்த விவரென்ம ராயத்தார் - வேந்தர்க்கு, மாசனம்
பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்விமித்த ரோடமைச்ச, ராசி லவைக்களத்தா னார்து."

¹ சிலப்பதிகாரம், ச: சஉ.

² மணிமேகலை, க: கஎ; பெரும்பைத, உ: இ.க; தொல். கிளவி. கு. இஎ.

த.மேற்.

³ சிவகசித்தாமணி, உ:சஅஎ.

சூது

சிலப்பதிகாரம்

துரைசான் மன்னன் கொற்றங் கொள்கை

மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
 மாயிரத் தோரெட் டாகதலைக் கொண்ட
 ௧௩௫ தன்னதுங் காவிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப்
 புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேத்தி
 மண்ணக மருள வானகம் விப்ப
 வின்னவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்
 1 பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு
 ௧௪௦ மதுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்
 வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு
 நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு
 மாலை வென்குடை மன்னவன் கோயிலு

* மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ
 ௧௪௫ நான்மறை மரபிற் தீமுறை பொருபா
 1 ஞல்வகைத் தேவரு மூவறு கணங்களும்
 பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து
 வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபா
 லறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்

௧௪௮. சூட்டி - சூட்ட.

(ககக) அகலிமேருக்கில் தம்மரசனை மேம்படுத்தற்கு (கக௦) ஈண்டி
(ககஉ) வேந்தன் கொற்றங்கொள்வானாகவெனவாழ்த்தி (ககச) அரசுதலைக்
கொண்ட (ககக) குடத்தினீரை (ககரு) இவ்விதியிலே அடையச்செறிந்து
(ககஉ) ஏற்றிச் (ககச) சாற்றி (ககக) எடுத்தப் (ககரு) புரவியர் கனிற்றின்
தொருதியர் (கக௦) தேசினராய் (ககருஅ) அரசுமாரும் வணிகருமாரும்
(ககஅ) சூட்டவென்க.

ககக. பெரியோன் - மகாதேவன்.

ககக. வால்வீன மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

ககரு. நீ முறை - ஓமம்.

ககக - கரு. இக்கோயில்களிலே ஓமஞ்செய்யாநிற்க. ஒருபால் -

ஒருபக்கம்.

ககக. கால்வளைத் தேவர் - வசுக்கன், திவாகரர், உருத்திரர்,
ஆதிசங்கடனார்.

மருத்தவர்;

ககக. அறவோர் பள்ளி - அருகந்தானம். அறனும்படை -
காத்திரவிடம்.

தரும்ம்பாது

* "தத்திதி தாட்டத் திறையோன் தேவியும்" (சிலப். க௭ க, ௩)

* மருக. ககக. (யி - ம்.) * மாமறை

இ.—இந்திரவிழுவொடுத்தகாதை.

ககக

கடி0 புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமுந்
 * திறவோ ருரைக்குஞ் செயல்சிறந் தொருபாற்
 கொடித்தேர் வேந்தனொடு கடா மன்ன
 ரடித்தனை நீக்க வருள்சிறந் தொருபாற்
 கண்ணு ளானார் கருவிக் குயிலுவர்

கடி0 பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ
 டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந் தொருபான்
 முழவுக்கண் டியிலாது முடுக்கரும் விதியும்
 விழவுக்கனி சிறந்த வியது ளாங்கட்
 காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல ரெய்தா

கக0 மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னோ
 டில்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை
 'தாழிக் குவளை' குழ்செங் கழுநீர்
 பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து.

கடி0. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

கக0 - டி0. (பா) அறவோர் பன்னியிடத்து அறங்காத்தலையும்,

சத்திரமுத லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களையும் நல்லோருரைக்கும்
 செயல்சிறந்தது ஒருபக்கமென்றமாம்.

கடி0. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.

கடி0. இசைசிறந்தொருபுக்கம்.

கடி0-டி0. சிறக்க விழுநீராட்ட விழவுக்கனிசிறந்த

வியதுவெனக்கூட்டுக.

சிறக்கவென அடையத் திரிக்க.

கடி0. வியதுள் ஆங்கண் - அகன்றஹிடத்து.

(கடி0) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (கக0) 'நன்மொழி

தினத்து' என்றது இறுதியாகக் கோவலனோடு மாருதத்துக்கு ஒத்தபண்பு.

கஅக - கூ0. காதற்கொழுநீன்..... மாதவியென்றது

சிலேடை;

காதலிக்கப்பட்ட தன் கொழுநீனப் பிரிந்துவேறுபட்டு அனருகுத அழகிய
வீணந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும், என்னாரும் காதலிக்கும் செ
ழுவிய நண்பாரந்தன்மையைவிட்டு முறித்து அலராகாத வீணந்த தனிரையுடைய
குருக்கத்தியென்றஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி.

ரெய்தா மாதவியென்றார்.

கண்ணகி பிரிந்து அனரெய்தலாற் பிரிந்து, அல
குருக்கத்தி அனருகுமை செவ்வியழியாமை.

ககக - கூ. முல்லை, மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர் இவை
கோதையாகிய பிரியாயல்.

பயின்று

1 "தாழிபுன் மலர்த்த தன்செய் குவளை, பூமுத தமம்போ தொருவையிற்
பிடித்து" பெருங்கதை க:தி. அச-அ. "தாழிவாய்க்குவளை" (சிலக. அகக.)
(பி-ம.) * 'தழவோர்' † 'தன்செய்க்கழநீர்'

செ

சிலப்பதிகாரம்

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்
ககக பூம்பொதி நறுயிரைப் பொழிலாட் டமர்ந்து
நான்மகி ழிருக்கை நானங் காடியிற்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து

நகையா டாயத்து நன்மொழி தினைத்துக்

உரு குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பரத்தொடு
திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல
வினிவாய் வண்டினொ டின்னிள வேனிவொடு
மலய மாருதன் திரிதரு மறுகிற்
கருமுகில் சுமந்து குறுமுய லொழித்தாங்

உரு கிருகருங் கயலோ டிடைக்குமி மெழுதி
யங்கண் வானத் தாவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொ
னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி

உரு மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற வளர்த்த
வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ
லிருநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புருத்ததிச் செழும்பதி யாமென
வெரிநிறத் திலவமு முல்லையு மன்றியுங்

குகள. பூவின் மிகுதிபற்றிக் கானமென்றார்.

குகரு - எ. பொழில்வினையாட்டு விரும்பி நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்
இருப்பையுடைய நானங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற் செவ்விமணத்திலேபுக்கு.

குகடி. புலராது - புலராமை. குகக. ஆயத்து - ஆயத்தோடே.

உரு. பரதர் - ஊர்த்தர்.

குகடி - உருக. வியலுளாங்கண் மாதவிதன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்
ந்து புக்குச் சிறந்து தினைத்துப் பரத்தொடு பாணரொடு திரிதரும் கோவலன்
பொல மாருதம் திரிதருமுகென்க.

உகல. மெய் = வடிவு.

உரு - கல. திங்களாகிய நிலத்திலே அமுதமாந்தி

மெய்ப்பெறவென்க;

உகக. ஆமென = ஆமெனக்கருதி

உகஉ - க. இப்பதியிலே திருமகள் புகுந்தகாரணம் மன்னனுக்கு
காப்பவென்க.

வனம்

உகச. அன்றி : இவையெயன்றி.

இ—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

உகக

உகக கருநெடுங் குவையுந் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேழிக்
கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்
பல்லுயிர் பருகும் பருவாய்க் கூற்ற

உகஉ மாண்மையிற் றிரிந்துத னருந்தொழி றிரியாது
நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப்
பண்மொழி நரம்பிற் நிவையாழ் மிழற்றிப்
பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு முண்டென
அருவி லாள னொருபெருஞ் சேனை

உகக யிகலம ராட்டி யெதிர்நின்று விலக்கெயவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறிஇ
யிருந்தொடு புக்க பெருந்தோட் கணவரொ

டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு புணர்ந்த
வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்

உரு0 மாதர்வாண் முகத்து மணித்தோட்டுக் குவளைப்
போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய செங்கடை
விருந்திற் றீர்ந்தில தாயின் யாவது

உரு - எ. உன்வரிக்கோலம் - இருத்திரிமவேடம். கோலத்து -
கோலத் தோடே. உறுதுணை - திருமகள். தாமரையானது
தன்வடிவொழிய வேறொரு வடிவுகொள்ளுதல்.

உஉஉ. பண்மொழி நரம்பின் - பண்ணைச்சொல்லுளின்ற
யாழ்நரம்பு போல.

உஉரு. உன்முகொலனை வேறொரிடைச்சொல் வருவிக்க.

உஉச - ரு. (பா) ஒருபெருஞ்சேனை.....விலங்கி -
பாத்தையரை மாறுபட்ட பூசற்கண்ணை அலைத்து எதிரே நின்று தடுத்து.

அன்றியும், விலங்கி விலங்கி; புலவியாலே கூடாதமகளிரைப்
போகாம லெதிரே நின்று தடுத்து இங்ஙனம் புகழ்ந்து புலவியைத்
தீர்த்தென்றுமாம்.

உஉரு - சு. (பா) அவரெழுதுவரிக்கோலம் - தொய்யில்.
முழுமெய்யு முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது -
புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

உரு1 - ரு. குவளைப்போது தான் தோற்றப்போகிய.

உருஉ. யாவதும் - சிறிதும்.

¹ சிலப்பதிகாரம், எ. ௧0.

² சிலப்பதிகாரம், உ. ௪௪.

மருத்துர் தருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெனக்
கையற்று நடுங்கு கல்வினை நடுநா

உருகு னுள்ளக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து
கள்ளுக நடுங்குங் கழுநீர் போலக்
கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணு
முண்ணிறை கார்த்தகத் தொளித்துநீ ருகுத்தன
வெண்ணுமுறை யிடத்தினும் வலத்தினுந் துடித்தன
உருகு வின்னவர் கோமான் விழவுநா ளகத்தென்.

உருகு. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். உருசு. கல்வினை -
விழா.

(உருசு) மறுகிடத்துத் (உருசு) திங்களுமுண்டோ; (உருசு) வல்விருதலு
முண்டோ; (உருசு) கமலம் திரிதலுமுண்டோ; (உருசு) பெற்றியுமுண்டோ
வெனச்சொல்லிச் (உருசு) சேனைபாடிய பரத்தையரிடத்துப் போகாமல்
(உருசு) விஸங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு (உருசு) எழுதுவரிம்கொலிச்
தைத் தம்மேனிமுழுவதும் உறுவித்துப் பின்பு (உருசு) ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த
(உருசு) மனைபுறைமகளிர் (உருசு) (பா) உடனுறைவு மருவுதற்கு (உருசு)
விருத்தொடுபுக்க கணவர் (உருசு) கையற்றுநடுங்கும் நடுநாளென்க.

உருசு. (பா) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

உருள் - க. கருங்கனென்றது, கண்ணகிக்குப் புணர்ச்சியில்லாமையால்; நிறைகாந்து துன்பத்தாற் கண்கள் நீருருத்தன; செங்கனென்றுரைத்தது, மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதம்பலால்; அகத்து நிறைகாந்தொளித்து இன பத்தாற் கண்கள் நீருருத்தன. கண்ணகிக்கு நிறைகாத்தல் - கற்பாற் பரிகாரப் பட்டதாதல்; ஆற்றாமை மிகுதி கூறிற்று. மாதவிக்கு.....நிறுத்தலைக்காந்த காமத்தாலே நீருருத்தன. கண்ணகிக்கு அழகைக்கண்ணீர்; மாதவிக்கு உவ கைக்கண்ணீர் ; எண்ணுமுறை - எண்ணினவடைவே. பின்பு கண்ணகிக்குக் கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்மிடித்தன ; மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டாகையால் வலக்கண் துடித்தன.

இ.—இந்திரவீழுவூரெடுத்தகாதை.

புது

க - சு. அவிநீ ராடை.....மலர்கதிர் பரப்பி

(இ - ன்.) கடலாகிய ஆடையினையும் மலையாகியமுலையினையும் அம்முலை யாகத்தப் பெரிய யாறுகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய கூந்தலினையுமுண்டய இட மகன்ற பரப்பினையுடைய ' அரககெடுத்தலம்வரும் நிலமடந்தை அல்லற்கா கைப் பசுந்து வாரப் பணித்துப் போர்த்த இருளாகிய படாத்தைத் தன் கதிர்க்கை களானீக்கி அவிரொளி உதயமால்வரையுச்சிக்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப் பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச் சாதிவொருமையாற்கூறி னார்; "பொதியிலு மிமயமும் புணர்முலை யாக" என்றார்கதையினும். ஆரப்பெரி யாற்று, பேர்யாற்றாரமென்ப

பாடமாற்றுக; ஆரம் - முத்துவடம். மாரி - முகில். அகன்பரப்பு,
வினைத்தொகை. புதைத்தல் - போர்த்தல்; மலைநாட்டு
வழக்கு. போக - அகல. உலகுவிளங்கவிரொளி - உலகுவிளங்குதற்குக்காரண
மாகத் தான் விளங்குமொளி; ஆவது ஞாயிறு. மலர்தல் - விரிதல். பரப்பி,
பரப்புவெனத்திரிக்க. வாளாது மண்மடந்தையென்னாது

கண்ணகன்பரப்பின் மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக்கூறினார்,
அத்தன்மையானைப் போர்த்த நீலப்படத்தைத் தந்தேசினான் நீக்கிய
ஒளியெனற்கு. எனவே செம்பியன் மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்புவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,

வியன்கல விருக்கையும்—(இ - ள்.) வேற்றுமைப்பட்ட

அணிகலம்

பெய்த சரக்கதையும்,

வியல் - மிகுதியுமாம்.

அ. 'மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களும் - (இ - ள்.)

மாவின் கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்களை யுடைய

மானிகையிடங்களும்,

காலதர் - சாளரம்.

க - கடு. கயவாய் மருங்கில்.....யவன விருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில் தம்மைக்காண்போர்களுக்கீ

மேற்போக விடாமற்றதிக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத

மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும்,

தக - உ. கலந்தரு திருவின்..... ..இலங்குநீர்

வரைப்பும்

(இ - ள்.) மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால் தாம்பிறந்த

நிலத்தை விட்டுப்போந்த பரதேசிகள்பறும் ஒருநிலத்தாரைப்போலக்

கலந்து செறிந் திருக்கும் அலைவாய்க்கரையிருப்பும்,

கந. வண்ணமும்—(இ - ள்.) தொய்யிற்குழம்பு முதலியவும்,

¹ இங்கே தந்தைத்தவற்றை அந்நிமாய்ச்சிறப்புச்செய்வதை அ - ளும் அந் முதலியவற்றிற் காணாம். ² சீவகசிந்தாமணி, உட்கூக - து மேற்.

உரு

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம்

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சுண்ணமும்—(இ - ள்.) பூசுசுண்ணமும்,

தண்ணறுஞ் சாந்தமும்—(இ - ள்.) குளிர்ந்த நறியபசுங்கூட்டும்,

கசு. பூவும்—(இ - ள்.) விடுபூத் தொடைப்பூக் கட்டுப்பூவென்றும்
முவகைப்பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுறுப்பும்,

ஆவன: ¹ “நேர்கட்டி செந்தே விரியாசம் பச்சிலை, யார
டாறு” எனவிலை.

மகிதுறுப்போ

மேவிய விரையும்—(இ - ள்.) தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன: ² “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார, மொட்டிய
விரை” எனவிலை.

வைந்தும்

கரு. பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ - ள்.)

வராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

இவற்றை விற்ப

மாடமும், இருக்கையும், இடங்களும், இருக்கையும், வரைப்பும்,
வண்ண முதல் விரையீரூவுள்ளனவற்றை விற்பவராயத்
தெருவுமென்க.

திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்
கக - எ. பட்டினு

மயிரினும்.....காருக ரிருக்கையும்
(இ - ள்.) பட்டினுலானும் எலிமயிரானும் பருத்தினுளானும்
துண்ணிய தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும்
பட்டிச்சாலியரிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுள். காருகத்தொழில் இருவகைத்து;
"பருத்தினுல் பட்டினுலமைத்தாடை யாக்கலுஞ், சுமத்தலும் + பிறவுங் காருக
வினைத்தொழில்" என்றாராகலின். இவற்றுள் ஈண்டிக் கூறியோர் முன்னையோர்.

கஅ - உக. தூசுந் துகிரும்.....நனந்தலை மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டிம் பவளமும் சந்தனமும் அகிலம் குற்றமற்ற முத்தம்
ஒழிந்தமணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொற்பணியோடே இலக்கங்
காண்போர் ஒரெண்ணினும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும்
மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுகளும்,

உஉ - கூ. பால்வகை தெரிந்த.....கூல வீதியும்

(இ - ள்.) பருதியேறுபடத்தெரிந்த முதிரைமுதலிய பண்டத்தோடு
என் வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்கும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

1 "தேர்வட்டி செத்தே னிரியாசங் கப்பூர, மாச மகிழ்வுறப்போ
எனக்காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர் (சேவக. இகச.)

ரைத்து."

* பிங்கலத்தொடையர்வகை, எ-அ. * திவாகரம் கஉ - வது.
(பி - ம்.) * 'அச்சக்கொட்டிகள்.' † 'அகந்ததுக்.'

௩—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

௧௩௩

என்வகைக்கூலமாவன : “நெல்லுப் புல்லு வரகுநிலை சர்மை,
யிறங்கு * நோரையொடு கழைவினை நெல்லே” எனவிலை. இனிக்
கூலம் பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர்; என்னை? ¹
“பதினெண் கூலமு முழுவர் க்கு மிகுக” என்றாராகவின்;
பைசரக்கென்பாருமுனர்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும்,
வண்ணருமாம்; * “காழியர், கெளவைப்பார்பின் வெவ்வுவர்ப்
பொழிப்ப” என்றார் அகப்பாட்டினும்.

கூவியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும்,
* “காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த” என்றார்
பெரும்பாணாற்றினும்.

கண்ணொடை யாட்டியர்—(இ - ள்.) கள்ளைவிற்கும்
வலைச்சியரும்,
நொடை-விலை; * “மீனொடுத்த நெற்குவைஇ” என்றார்
புறப்பாட்டினும்.

உரு.

மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.) மீன்விலையைமுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளுப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும் உமட்டியரும்;
அளவருமாம்.

உசு. பாசவர்—(இ - ள்.) ¹ இலையமுதிடுவாரும்,
அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம்; பச்சிறைச்சி

சூட்டிறைச்சி விற்பாருமாம்.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,
அவை, “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கந், கப்பூரஞ்
டைந்து” எனவிலை.

சாதினோ

உசு - ஏ. மைந்நிண விலைஞரோடு.....இருக்கையும்
(இ - ள்.) ஆட்டுவாணிகருடனே பாவருஞ் செறிந்த ஊன்மிக்க
இருப்பி—வகளும்,

ஒசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உஅ. கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக் கன்னாரும்,
செம்புசெய்குநரும்—(இ - ள்.) செம்புகொட்டிகளும்,
உக. மரங்கொஹ்ச்சரும்—(இ - ள்.)

மரத்தைவெட்டிந்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய கையையுடைய

கொல்லரும்,

¹ மதிவாணர் தாடகத்தமிழ்தால்.

² அசுநாணாறு, அசு.

³ பெரும்பாணாற்றுப்படை, களவ. (பி - ம்.) *

⁴ புறநானூறு, கசக.

⁵ இலையமுது - வெற்றிலை.

கருக

சிலப்பதிகாரம்

கருங்கை இருவகைத்த; என்னை? “கொன்றுவாழ் தொழிலினும் வன் பணித் தொழிலினும், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்படும்” என்றாராகலின். ஈண்டு வலிய கையையுடைய கொல்லருமென்பதாயிற்று.

கூடு. ¹ கண்ணுள் விண்ணாரும்—(இ - ள்.) சித்திரகாரிகளும், மண்ணீட்டாளாரும்—(இ - ள்.) சிற்பாசாரிகளும்.

அன்றிச் சுகையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றுமாம்; குய வருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சுகை; ² “மண்ணே டியைந்த மரத்தினையர்” என்றாராகலின்.

கூக. பொன்செய் கொல்லாரும்—(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும், நன்கலந் தருநரும்—(இ - ள்.) இரத்தினப்பணித்தட்டாரும்,

கூஉ. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) ³ சிப்பியரும், தோலின் துன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும், பறம்பர் முதலாயினருமாம்.

கூக - ச. கிழியினும் கிடையினும்.....பால்கெழு

மாக்களும்

(இ - ள்.) கிழி கிடையென்பவற்றாற் புப்பம் வாடாமாலை

பொய்க் கொண்டைமுதலிய உருப்பிறக்குந்தொழில்களை மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும், கிடையால் விலங்கு
கு பூங்கொத்துமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

பறவை

௩௫ - எ. குழலினும் யாழினும்.....இருக்கையும்
(இ - ள்.) துளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும்
குரன்முதலாயுள்ள ஏழிசையினையும் சரிகமபதரி யென்னும்
வெழுமுத்தினையும் மூவகைவங்கியத்
தினும் நாஸ்வகையாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு
திறத்தையுஞ்ஞற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை
மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய பெரிய
இசைக்காரரிருக்குமிடங்களு மென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுக்கொள்ளப்பட்டன.

௩௬ - கூ. கிறுகுறுங் கைவினை.....பாக்கமும்
(இ - ள்.) ஒழுக்கத்திற்கிநியராய்ச் கிறுதொழிலைப்
பிறர்க்குச்செய்து அதனான்வரும் பொருளையுண்ணும்
கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர்
முதல் பெரும்பாணீராயுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும்
மென்க.
மருவூர்ப்பாக்கமு

1 கண்ணுள்வினையுரென்பதற்கு நோக்கினார் கண்ணிடத்தே தந்தொழிவு தீறு
த்தவோரென்பர் தச்சினுர்க்கினியர்; (பத். பக். உகக.)

2 திருக்குறள், இளக. 3 கிட்டியர் - தையற்காரர்.

௩.—இந்திரலிழவூரெடுத்தகாதை.

சுரு. கோவியன் வீதியும்—(இ - ள்.) இராசப்பெருத்தெருவும், சென்டுவெளிப்புறத்தெருவென்பாருமுள்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த தேரோடும் வீதியும், விழா

சுரு. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.) கடைத்தெருவும்,

சுரு - ௨. பெருங்குடி வாணிகர் மாட ம்றுகும் (இ - ள்.)¹

பெரிய குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது மாடமானிகைத்தெருவும்,

சுரு. மறையோ ிருக்கையும்—(இ - ள்.)

பஞ்சக்கிராமிகளுக்கு மிடமும்,

சுரு - ௩. வீழ்குடி யழுவரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும் உழவரோடும்

மருத்துவ

நாலோரும் சோதிடநாலோரும் வேறுவேறு வகைப்படத்தெரிந்த பலமுறைமை

யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,

வீழ்குடி - காணியாளர்; ² “பகடு புறந்தருநர் பாரமோம்பிக்,

குடிபுறந் தருகுவை யாயின்” என்றார் பிறரும்; யாவரும்

விரும்புங்குடியென்றுமாம். ³ “உழுதுண்டு.....செல்பவர்” என்பதனாற்

கொள்க; குடியொடும் உழவரோடு மென்க; அன்றி

உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; ⁴ “உழவின் கட் காழுற்று வாழ்தல்”

என்றாகலின்; வேளாண் ⁵ சாமந்த ரென்பாருமுள்.

சுரு. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ - ள்.) முத்துக்கோப்பாரும்,

[வரிசையான] வேகடிகளுமாம்.

சக - ஏ. சிறந்த கொள்கையொடு.....அகன்பெரு
வீதியும்

(இ - ன்.) தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய
வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,
வளைகின்றதுப்பாரும்

வளைபோழுநரென்றது-சங்கறுப்பாரை. அணிவளை,
வினைத்தொகையுமாம்.

வீழ்குடிமுதல் போழுநரீரூயுள்ளவர் மிக்க செருக்கோடிருக்கும்
வீதியுமெ னினுமமையும்.

சஅ. குதர்—(இ - ன்.) நின்றேத்துவார்,

மாகதர்—(இ - ன்.) இருந்தேத்துவார்,

வேதாளிகரொடு—(இ - ன்.) வைதாளியாடுவாரென்று
சொல்லப் பட்ட இவரோடே,

¹ பெருங்குடி வாணிகர் - மூவகைவாணிகளுள் ஒருபாலார்; "பெருங்குடி
என் பெருமட மகளே" என்றார் முன்னும்; சிலப். உ: ஏக.

வாணி

² புறநானூறு, ௩௫.

³ திருக்குறள், ௯௧௩.

⁴ திரிகடுகம், சஉ.

⁵ சாமித்தர் - சிற்றரசர்.

௧௫௮

சிலப்பதிகாரம்

[மிட்டையகண்டருமென்ப.]

சக. நாழிகைக் கணக்கர்—(இ - ள்.) ¹ கழகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக் கவிசொல்லுவார்; “பூமென் கணையும் பொருகிலையுந் கைக்கொண்டு, காமன் திரியுந் கருவூர - யாமங்க, னொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன் றுபோ யொன்று” என; நாழிகைவட்டிலிவாருமென்ப; ² “குதர்வாழ்த்த மாகதர் நுவல, வேதா விகரொடு நாழிகை யிசைப்ப” என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளர்—(இ - ள்.) தாம் கொண்ட கோலத்தாலும் கூத்தாலும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்,

என்னை? “வாசிகை வைத்து மணித்தோ டணியணிந்து, மூசிய சுண்ண முகத்தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிழத்தித் துசனுக்கும் காவிக் குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தகும்.” என்பதனானறிக; மதங்கரென்பாரு முளர்.

இர. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.) களத்தாமிங் கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டிகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்கூத்தியர்—(இ - ள்.) அகக்கூத்தாடும் பதிவிலார்,

இசு. ³ பூவிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.)

அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.) மடைப்பள்ளியாரடியார்,

இஉ. பயிரெழுழிற் குயிலுவர் - (இ - ள்.) தோற்கருவி

இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.) படைக்கும்

உற்சவத்துக்குந்
கொட்டுவார்,

பாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளையுடையாருமென்ப.

திரு. நகைவேழம்பரொடு—(இ - ள்.)

[சாரமானிகளோடே]

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல் வேழம்பராக எண்ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம் இனத்தின்வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களுமென்க.

திசு. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடிய பரிகளைக்

† அச்சவவாரியர்,

கடவுவாராகிய

களிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) யானைப்பாகர்,

இன் - சாரியை.

திரு. நெடுந்தே ருருநர்—(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்,

¹ “கழகைபர்கலிதைபோதை” கம்ப. எழுச்சி. எக.

² மதுரைக்காஞ்சி, சுஎஃ - எக.

³ சீவகசித்தாமணி, உஎஃடு - த. மேற்.

(பி - ம்.) * ‘இராக்இடை’ † ‘அச்சவவாரியர்’

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கடுக

கடுங்கண்

மறவர்-(இ-ள்.)

சினக்கண்ணையுடைய

காணாப்படைத்தலைவர்,

கடுமை - சினம. இனி முன்னர்க்குரிய முப்படைக்கும்
புடைய வீரரென்றுமாம்.

தறுகண்மையை

இசு. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா விருக்கையும் - (இ - ள்.)

என்று கூறப்பட்ட வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச் சூழவிருக்கும் பெரியபரந்த

இருப்புக்களுமென்க.

இஎ - அ. பீடுகெழு சிறப்பின்.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக இருக்கையிறதியாங்கு இருப்பிடங்களை

புடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த

சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

இக - சுஎ இருபெரு வேந்தர்.....கடைகெழு பிழை

இதில், (சுச) “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் * சேர்ந்தென” என்பதனைப் புழுக்கன்முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து வந்துவிட்ட பாசறையிருப் புக்கு நடுப்பட்டிலம் போர்க்களமானாற்போல முற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டிகூறுபட்ட ஊர்க்குநடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய நாளங்காடி ; அஃது எத்தன்மையதாகிய நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறி ந்த சோலையின்மரங்களிற் கால்களே தூணாகக் கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய கொடுப்போர் கொள்வோரோதை இடையறாது

நிலைபெற்ற நாளங்காடியென்க. அந்நாளங்காடித்தெருவின் கண்ணே
 பூதத்து வாயிற் பீடிகையென்க. அஃது
 எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய வேலைபுடைய முகஞ்
 னென்னும் மன்னனுக்குவரும் இடையூற்றை ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கான்
 ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின்றும் போந்து அந்நாண்முதலாகப்
 பவிகொண்டு போதும் ¹ பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட்
 யென்க.

பலிபீடிகையிடத்தே

அல்ஸங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை நாளங்காடியென்றார்.

சுஅ - எடு. புழுக்கலு நோலையும்.....ஒதையிற் பெயர

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே நிறைமதிசேர்ந்ததாக அந்
 நாளிலே நாணிலிகளைப்போல வாய்சேர்ந்துரைக்கும் மாதர்க்கோலத்து மறக்
 குடிப்பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே புழுக்கல்முதலியவற்றையுருத்து எம்
 மன்னனுடைய நிலமுழுதும் பசிமுதலியனரிங்கி வசிமுதலியனசுரக்கவென
 வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க் குரவையராய் அணங்கெழுந்தாடிச்
 போடே பெயரவென்க.

கொக்கரிப்

¹ இத்தப்பூதம் முகஞ்ந்தன்பொருட்டே தேவருலகினின்றும் இந்திரனேவலால்
 இந்தகரில் வந்துபலிபுண்டிருத்தலை, இந்தால், சு - ஆம் காதை ஏ - ஆம் அடிமுதலிய
 வற்றாலும் அவற்றின் உரையாதுமுணர்க. (பி - ம்.) * "சேர்த்தெனவந்தார்."

சுஅ

சிலப்பதிகாரம்

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துவரை முதலியன; "புழுக்குவ
 புழுக்கல்" என்றாராகலின். நோலை - * எட்க்கிவு. விழுக்குடைமடை - நிணச்
 சோறு; பொங்கல் - கள்ளு ; பொங்கற்சோறுமென்ப. துணங்கை -
 துணங்கைக் கூத்து; என்னை? ¹ "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றித் -

துடக்கிய கடை யது துணங்கை யாகும்” என்றாகலின். இதனைச் சிங்கியென்பாருமுளர் குர வைகைகோத்தாடுங்கூத்து. அணங்கெழுந்தாடி-தேவரேறியாடி. பகை-உட்பகை. வசி - மழை ; “ வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப.” என்றார் பிறரும்; வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு எவருங்காதலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வல வையின் - நாணிஸிகளைப்போல; “ வலவைக ளல்லாதார்” என்றார் வல்லபத்தாலென்பாருமுளர். முதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்.

பிறரும்;

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் புழுக்கல் முதலியன பீடிகை யிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரமகளிர்.

என - அ.அ. மருவூர் மருங்கின்..... ..வான்பலி

யூட்டி
(இ - ள்.) அந்த முசுருந்தன் இருவகைப் பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப் பூத்ததிற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று தந்தமில் முந்துகூற வலிய வுரவோர் நெருங்கிச்சென்று தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீடிகை யிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப் பூத்ததிற்குச்சொல்லிப் பலிகொ டுத்தலைப் புரிந்தோர் அப்பலிக்கும் வலிக்கும் வரம்பாகக்கடவரென அவ்வரசன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே இக்காலத்து வீரரும் மாக்

கனம் கவணினராய்த்தோலோடு வேற்பரப்பினராய் அமார்க்களப்பரப்பிலே உடற்
கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை அச்சமுறுத்துக் கடை
சிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது பசுந்தலை வேந்தன்
கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அரிந்து ஒப்பித்துப் பீடிகையிலேவைத்த
அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள் தமக்கு வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற்
பூண்ட மயிர்க்கண்முரசின்வாயால் உயிர்க்கடன்தந்தோம்; கொண்டினென்று
நின்று பலியூட்டியென்க.

கழி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு. தோல் - பரிசை; * “மழை
யென மருளும் பஃரோல்” என்றாகலின்; கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய்
புறத்திண்டி - உடற்கரித்து அழுவம் - பரப்பு. சூர்த்து - அச்சமுறுத்து. என்
றது * “நீண்டபலி பீடத்தி லுறுத்து வைத்த நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன்
னினமென் றெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகணந்து பார்க்கு மாலோ வண்தலு
மச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ” என்றும்போல்வரும்; [விருத்திச்செய்யுள்;]
சுழன்றென்பாருமுளர். சுடுநோக்கு - சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது கொள்
விக்கண்; * “கண்ணுட் டயாற் சுட்டிநீ ருக்கி” என்றார் பிறரும். கருந்தலை -

- 2 திலாகரம், ஒன்பதாவது. * புறநானூறு, ௧௭.
1. * மணிமேகலை, ௧௪: ௫௭. * கவிங்கத்துப்பராணி, கோபில் பாடியது, ௧௭.
* தாலடியார், தன்நிலில்செல்வம், ௮. * சேவகசித்தாமணி, ௮௦௭.
(பி'-ம்.) * ‘எட்களி.’

௫.—இந்திரஸிமுவூரெடுத்தகாதை.

கவிஞர்

பசுந்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த தலையிற்
சூலைந்தமயிரை பும் கோதிமுடித்துக் குருதித்திலதத்தையும் றுதலிலே
அணிந்துவைத்தென்ற வாயு; என்னை? “மோடி முன்றலையை வைப்ப
ரோமுடி சூலைந்த சூஞ்சியை முடிப்பரே, யாடி நின்னுகுரு திப்பு றுத்திலை
மம்மு கத்தினி லமைப்பரே” என் பது; (கவிச் சக்கரவிருத்தி.) உருமு -

இடி. மயிர்க்கண்முரசம் - புலியைப்பொருது கொன்றுகின்ற சிலைத்துக் கோட்டுமண்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதன் உரிவையை மயிர்சீவாமற் போர்த்தமுரசு ; என்னை ? ¹ “ புனைமருப் பழந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர லுருமுச் சேற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத் தம்மி னென்று னனைமல ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது சேர்ந்தான்” எனவும், ² “கொல் லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண் முரச மோவின கறங்க” எனவும் சொன்னார் பிறரும்.

முரசொடுவான்பலியூட்டி - முரசத்தால் உயிர்ப் பலியூட்டி ; என்றது ³ “ அடிக்கழுத்தி னுடன்சிரத்தை யரிவ ராலோ வரிந்த சிர மணங்கினைகக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்திரங் கொற்றவையைத் துதி க்குமாலோ குறையுடனக் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ ” எனவும், “மண்ணினு ளற வறுத்த தங்கடலை வைத்த பீழிகை வளங்கொள, விண்ணி னுயகிதன் யாக சாலைதொறு மீள வஞ்சிலர் மிறைப்பரே” எனவும்வரும் ; இவற்றிற்கொல்லி யவை, ⁴ அவிப்பலியென்னும் புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்கு மான நவச்சுவையுள் வீரச்சுவையவிரயமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் பரப்பினராய்த் தீண்டிக் கொண்டோர் கருந்தலை கொள்கென வைத்து ஊட்டவென வினைமுடிக்க.

ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னாட் கரிகாலன் செய்தசெயல் கூறுவார்:—

அக - கூச. இருநில மருங்கில்.....போகிய வந்நாள்
(இ - ள்.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு எதிர்த்துப்

பொருமாசரை

இரண்டிதிகையினும்பெறுத கரிகாலன் போரிலே பேராசையுடையவனாதலின், வடதிசை பெருந்திசையாதலிற் பகைபெறலாமெனக்கருதி ஆண்டுச்சேறற்கு விரும்பி வானும் குடையும் முரசும் நாளொடுபெயர்த்து என்வலிகெழுதோள் இத்திசையிலாயினும் நண்ணரைப் பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடு தெய்வத்தை மனத்தான்வணங்கி அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய அந்தானி லென்க.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன் பெயர்த்துப் பெறுக என் தோளெனப் போகிய அந்தானிலென்க.

இருநிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லைப்புறத்தென்பதாயிற்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமென க்கொள்க; என்றது சேர பாண்டிய ருடையநாடுகளே.

¹ சேவகசித்தாமணி, உச்சுகக.

² கவிம்க. கோயில். கடு.

³ மதுரைக்காஞ்சி, எகஉ - க.

⁴ பு - வெ. வாகைப்படலம்.

கடு

உக

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

இனி இருநிலமருங்கினென்றதற்குத் தமிழ்ப்பூமி இருகடற்றிலெனினுமமை ¹ஆம். ²வானும்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் - வாணாட்கோள், குடைநாட்கோள்³ முரசுநாட்கோ ளென்பன; இவை நாட் கொண்டுபெயர்த்தல். இவற்றுள், வா ணாட்கோடல்:-⁴"செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து,கொற்றவா ணாட்கொண்டன்று."

⁵வரலாறு : "அதிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன, னெறிந்திலன் கொள்வா

னியக்க-ம,நிந்திகலிப், பின்பகலையன்றியும் பேணு ரகநாட்டி, நன்புகணுங்
கூடாக் கரும்." குடைநாட்கோடென்றது:— "பெய்தாமஞ் சுரும்பியிரப்
பெரும்புல

-வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்து." வரலாறு:

"முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றுகை, தன்னருந் துப்பிற் றெழுதெழா -
மன்ன, குடைநா றுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக், குடைநா ளிழைவன் கொள்."
முரசுநாட்கோடென்றது : " மாசற
விசித்த.....சங்கிதுசெயலே." பிறவும்

யதிசை
வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் - இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி
- வடதிசை. முகம் - இடம்.

கூடு - அ. அசைவி லூக்கத்து.....பெயர்வோற்கு
(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருவாரைப்பெறவேண்டி
வடதிசைநோக்கிப் போகின்றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை
பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிற்றுகலின்,மணஞ்சலித்து
மீளுகின் றவன்,மடிதலின் நிமேலுஞ்செல்லமுயலும் என்னுசை
பின்னிட்டுமழிய இம்மலை எனக்குப் பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்
கிற்றென முனிந்து அதன்பிடரிடத்தே தனதுபுலியைப்பொறித்துத்
தான் வேட்டதுபெருத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும் முயற்சியுமாம். பிறக்கு -
பிறுதக்கென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்க; வேறுகவென்றபடி. பிடர் - புறக்
கழுத்து. தலை - இடம் ஒற்றி - பொறித்து. பிடர்த்தலையொற்றியென்றது-தன்
னோடு எதிர்த்துவிலக்குதலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கும்
அதன்வடபாலும் தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற
செண்டினாலே அதனை அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து

“செண்டு கொண்டுகீ காலனெரு காலி விமையச் சிமைய மாஸ்வரை திரித் தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு விப் பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே” எனவும், “கச்சி வளைக்கைச்சி காமக் கோட் பங்காவன், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம் பக் களிற்றுக் கீகாற் பெருவளத்தா ன் , செம்பொற் கிரிதிரித்த டும் கூறினாராகலின்.

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, அஞ்சிப்படலம், ச.

10 11 12 13 14

³ புறநானூறு, 60.

* கவிச்சு. இராச. 5. இலங்குவேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன், வன்றி
தற்புவி யிமையால்-ஊராமல் ஊவக்கவேருவோன்" என்ருந்-பெயிங்.
-திருக்குறிப்பு. 340.

ந.—இந்த விழாவுடொடுத்தகாதை.

Abstract

கக - ௧௦௦. ஸாரீர் வேலி.....பந்தரம்.

(இ-ன்.) கடல் அரணுகவுடைய வச்சிராட்டுக்கோன் தான்
முடிதமையில் திறையாகவிட்ட அவனது முத்தின்பந்தரும்,

இந்திய

வேளி - அரண். வச்சிரநாடு - ' * சோழைக்கரை. இறை - திறை.

கொற் தப்பந்தர் - அவன்றனக்குக் கொற்றத்தான்வந்த பந்தர்; அது
மேற்கூறுப. அன்றி அக் கொற்றவன்முன்னர்
நிற்கும்பந்தரெனினுமகையும. இவன் ¹ உதர சீனன்.

க0க - உ.

மகதநன் னுட்டு.....பட்டிமண் பழமும்

(இ - ள்.) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய மகதவேந்தன்

பகையாற் பொ

ருது தாங்கமாட்டாது. அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட

பட்டிமண்டபமும்,

¹ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; ஓலக்கமண்டபமுமென்ப.

புறம் -

இடம். இவன் சத்துரு.

க0க - ச. அவந்தி. வேந்தன்.....வாயிலும்

(இ - ள்.) அவந்திராட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க் கொடுத்த

மிகவுயர்ந்த

தொழின்மரபையுடைய வாயிற்கோரணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு; “குலப்புடைவை”

என்றாற்போல

நின்றது. இவன் மித்திரன்.

க0க - க0.

பொன்னினு மணியினும்.....மண்டபம்

னும்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டமும் தோரணமுமென்னுமிவை பொன்னு
மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் துண்ணிய தொழிலைவல்ல கம்மிய
ராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின் இவை யாராற்

பண்ணப்பட்டனவெனின், இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த
அம்முவுருடைய தொல்லோர் ஒரோர்காலத்து ஒரோவிடத்துச்செய்த
உதவிக்குக் கைம்மாறாக மயனாஸ் நிருமித்துக்கொடுக்கப் பட்டன. இவை
ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க் கூடப்பபாதன; இவ் குணையான்
ஒருநாட்டி ஒருநின்கண்ணே கூடுதலானும் மயன் நிருமித்தலானும்
பெரியோரான் ஏத்தப்படும். இந்த ¹ மண்டபத்தும்,
காண்டல் - பண்ணுதல்; "கோயில் குளங்காண்" என்றற்போல
நின்றது.

¹ சொன்ன - இர. யா. அ. ² உதாசினன் - பகைநட்டில்லாதான்; அயலான்.
³ "யட்டி மண்டபமேற்றினே. பேற்றினே" (திருவா. சதவம். ௧௩௬) "ஒட்டிய
சுமபத் தவபொருள் பொதிகள், பட்டிமன், டபத்துப் பாங்கறித் தேடியின்"
(மணிமேகலை, து. ௬௦ - ௬௧) "பன்னருங் கணதேரி பட்டி மண்டபம்" (சுப்ப.
நகர. ௬௨.)

⁴ இவற்றை உட்கொண்டே "வச்சிர மவத்தி மகதமொடு குழிஇய, சித்திரமண்ட
பம்" என்பர், மேல் தடுக்காணதயினும்; அசு - ௭. ⁵ (பி - ம்.) 'சொன்னககர்'

இவை : சிலப்பதிகாரம்

௧௧௦. அன்றியும்—(இ - ன்.) இதவொழிந்தும்,
௧௧௧ - ஏ. வம்பு மாக்கள்..... வெள்ளரிடை
மன்றமும்
(இ - ன்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து
இடப் பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலைவாயிலையும்
பற்றியத்துக் கருந் தாழாகிய காவலையும் உடையோர்
காத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான் இந்நகர்க்குப்

புதியமாக்கள்சிலர் , கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக் கடுக்கப்
பொதியைவைத்து ஊரை ச்சூழ்விப்பின ல்லாது அவர்க்கே அவற்றைக்
கொடுத்து விடாததலாற் களவென்பதனை மனத்தாற்
கனவில்நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும் வெளியான
இடத்தையுடைய மன்றமுமென்க.

எண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க எண் - இலக்கம்.
பலபண்டங்களையும் பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர்.
வம்பமாக்கள் கட்போருள ராயினென்றார், இந்நாட்டி
இவ்வுரில்வாழ்வோரெல்லாம் செல்வராதலாற் செய் யாரெனவும்
புறநாட்டிற்குச் சிலர் இம்மன்றின் தன்மையைநியாது களவுசெய்யக்
கருதுவரெனவும் புலப்படுத்தற்கு. தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம்
தலையே லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள் ஓர்இயவாதலான்
உளரெனின் அவரைக் கொட்பினல்லது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க.
பணிக்குமன்றமென இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில்
இடத்தின்மேனின்றது. வம்பமாக்களாகிய உடையோரெனினுமமையும்.

ககஅ - உக. கூனுங் குறளும்..... ..மன்றமும்

(இ - ன்.) கூனாமுதலாயுள்ளோரும் தொழுநோயால் அழுகுமெய்யை
யுடையோரும் புக்குமுழுக்கினவளவிலே பழுதில்லாத தோற்றத்தையுடைய நல்ல
நிறம் பெறுகையினாலே தன்னைவலஞ்செய்து தொழுது ஆடி சீங்கும் பொய்கை
யையுடைய மன்றமுமென்க.

பெற்று வலஞ்செய்து ஆழக் கழியுமென்க. முழுக்கினராடியென இருபெய
ரொட்டிப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை மகிழென்பார்க்குக்
காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச் சூழ்ந்தென்னவேண்டிதலின், மகிழினும்
மன்றினும் பயமின்றாமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - எ. வஞ்ச முண்டு..... ..மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் பருந்துப்பட்டவாண்டு பித்தேறினாரும், நஞ்சையுண்டு நடுங்குதுயரமுற்றோரும், அழுவும் விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற் கூர்த்த எயிறமுந்தக் கடியுண்டாரும், 'பிதுங்கின கண்ணையுடைய பேய்ப்பிடிக்கப் பட்டாருமென்னுமிவர்கள் ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுடனே அத்துயர்கள் நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்கால்வதோரு நெடிய கல் நாட்டிநிற்கு மன்றமுமென்க.

1 "கழல்வன்" முருகு. சக - த.

௫—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கககக

மயற்படை - மயலாகிய படை. தூர்-கூர்மை. கழல்கட்குனி, விகார வாக் கிப் பச்சைக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய கூளியெனினுமமையும்; கூளி - பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி ; 2 "நிழன்மணி" என்றாற்போல.

கஉஅ - கூச. தவமறைந் தொழுகும்.....பூத சதுக்கமும்

(இ - ள்.) தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கண்ணெழுகும் பொயவேடத்தாரும், தம்மைத் தம்கணவர் நம்புதற்குப் பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துநின்று வசிகரிப்பினெ ழுகும் அலவற்பெண்டிரும், தம்படைகுடி முதலியஐந்தினெடு உயிருறுப்புரிமைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக் கீழறையெண்ணுமமைச்சரும், தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும் துச்சாரிகளும், தமதுநெஞ்சறிபொருளை வஞ்சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய் துழி உழை சின்

றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிதூற்றுவாருமாகிய இவர்களை
 என்கையிற்கொண்ட இப்பாசத்திடத்து அகப்பெய்ப்பெயரென அவ் ஐவர்
 நாத்காதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது கடியரூரலாலுணர்த்திப் பின்
 அங் ஊனஞ்செய்வாரைப் பாசம்கட்டிவர சிஷத்திற் புடைத்துண்ணும்
 பூதநின்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பூதசதுக்கமும்,

சதுக்கம் - நாத்சந்தி. தன்மை -
 தவத்தோடொற்றுமைப்படுந்தன்மை ; அதனையெல்லாமையாவது
 கூடாவொழுக்கம். * அலவல்; விகாரம். அதைபோ தல் - கீழறுத்தல்.
 பொயக்கரி - பொயச்சான்று. கை - இடம். காதநான்கு மென
 முற்றும்மைகொடுத்தலானே ஊர் நாத்காதவட்டகையென்பதுணர்க.
 குரலெடுப்பி - குரலாலுணர்த்தி. * “ துயிலெடுப்பி ”
 என்றும்போலின்றது.

காஊ - அ. அரைசுகோல் கோடினும்.....பாவை
 மன்றமும்

(இ - ள்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற் சிறிதுகோடிற்றாயினும் தரும
 ஊன்முறைமையின் அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நயிவுநிலைமை
 கோடி ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறுது நீருகுத்துக் கண்ணாற்கூறும் பாவை
 நின்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பாவைமன்றமும்,

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார் வழக்குரைக்குமிடம்.
 நாவொடு - நாவால்.

காஊ - சர. மெய்வகை.....பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்ற
 மீறவுள்ள உண்மைத்திறத்தையுணர்ந்த சீரியோராரைத்தப்பெய் ஐவகைப்பட்ட
 மன்றத்தும் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து

ஆழப் பெயர

மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும் பலியிட்டென்க.

வைத்து ஊட்ட

1. சீவகசிந்தாமணி, ௧௨௧, 2. சிலப்பதிகாரம், ௪: ௪௧. 3 (பி - ம்)

'அலவை'

சீவகசிந்தாமணி

சிலப்பதிகாரம்

அன்றியுமென்றவுமையும்
தழீஇயவெச்சவும்மையாகலானும்
அப்பலியானமையுணர்க.

மன்றத்துமென்றவுமையும்
அரும்பலியென்றமையானும்

இறந்தது
இவையும்

கச்ச - ச. வச்சிரக்

கோட்டத்து,.....கடைவிலை சாற்றி

(இ - ள்.) 1 வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக்

கச்சை
யணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயெற்றி என்றும் இனைய வென்னிய ஐராவத
நிற்குங்கோயிலிலேசென்று விழுவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு ;

கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை.

மண்ணென்றோடு மார்ச்சையென்பாருமுளர்.

தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். கால்

கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின் தொடக்கமும்
களிற்றாசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

முடிவுமறிவித்து.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசரு - சு. தங்கிய கொள்கை.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய

தருக்கோட்டத்தின்முன்னர்

அட்டமங்கலத்தோடு
தென்க.

ஐராவதமெழுதியகொடியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்த

இந்திரன் றங்கிய செருக்கையுடைய தருவென்னுமமையும்.

கசள - ஐசு. மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகை
யாகப்படுத்து அதன்மீதே செம்பவளத்தூண்களையிரைத்த பைம்பொற்றிண்ணை
களையுடைய மாலிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அவ்
காந்தவாயாற்கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசு
கைவடிவாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெறியுத்தின் வீதி; பசிய

பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாவினையும் விளக்கும் கொடியும்
ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

கவரியும்

குயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி -

கொம்பிலணியும் பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து.
 ஒளிகிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளை பாடமா யிள,
 கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை.
 தோம் - ஈண்டு ஓட்டம். குயிற்றிய பாடமாயின்,
 வேதிகையென்க.

வயிரங்குயிற்றியகாலையுடைய
 அவ்வேதிகையையுடைய மானிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணு ம்

தோரணநிலை பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கநசு. செறிந்து—(இ - ள்.) அவ்வீதியிலேநிறந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பவியிட்ட அப்பொழுதே,

¹ கசக - உமணிமேகிங் க. உசு-அ.

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசக

கநௌ - சுர. ஐம்பெருங்

குழுவும்.....ஐருங்கிண்டி.

(இ - ள்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து வீதிக்கண்ணே

புரவியர்

களிற்றினர் தேரினரான அரசுமாரும் பாதகுமாரும்
 படத்திரண்டென்க.

தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர்,

தவாத்தொழிற்

துதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப்
எனுமிவர்.

படுமே”

எண்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர், கனகச்

சுற்றங் கடை

காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர சிவுளி

மறவ,

நினைய ரெண்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். இனி ¹

“சாந்துபூ.....அவைக்க

ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அந்நம்பதவுரையாசிரியர். பரதர் -

வணிகர்.

கவர்பரி - பகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் -

தேரைக்கொண்டெழுதல்.

ககக - அ. அரைசுமேம் படிஇய.....விழுகீ ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான அரசியல்

மேம்படு வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோரெட்டாசு

தலையிற் சுமப்பித்துக்

கொண்ட காவிரியிற் பூவின்றாதுமலிந்த பெரிய சங்கமத்துறையிற்

குளிரந்த

நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள வியப்ப எம்மன்னன்

கொற்றங் கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி

விண்ணவர்தலைவனை இந் நகரிடத்தே

சிறப்புடைத்தாம்படி முற்கூறிய அரசகுமாரரும் பரதகுமாரரும் மஞ்சன

மாட்டவென்க.

ஆட்டாநிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை - புகழ். சால் -

அமைதி.

மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் - அபிடேககலசம். மண்ணகமருள - மண்
 ணகம் விண்ணகமாய் மாறாட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர் * இப்படியே அவ்
 விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க. வானகம்வியப்ப -
 வானகத்துள் ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று
 வியக்க. இனி மருள மரு ருதணாலெனக்கறி. இருதிமத்தோரும்
 ஐயுற்றுத் தெளிந்து வியப்பவென்றது
 மொன்று. விண்ணவர்தலைவன் - ஈண்டு அவன்வச்சிரம். மானதத்தால்
 நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்படஇய அகநிலையென நின்றவாறே ஏனை
 நகர்க்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி ஆட்டவென்க.

ககக. * பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்

(இ-ன்.)-என்னும். பிறவாத யாக்கையையுடைய

இறைவன்கோயிலும், இனி யாக்கையிற்பிறவாப்

யென்றபடி.

"பெரியோனெனினுமமையும்; என்றது அருயி

* இப்புத்தகம், ௧௯௭ - ஆம் பக்கம்

பார்க்க.

* ககக - எஅ - "துதலிவிதி நாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்
 கத்துத் தெய்வமீற, வேறவேற சிறப்பின் வேறவேற செய்வனை, பாறறி மரபி னறித்
 தோர் செய்கின்" (மணி. ௧. ௫௪ - ௭). (பி - ம்) * 'இப்படியோ'

ககக

சி வ ப் ய தி க க ர ம்

அன்றியுமென்றவுமமையும்
 தழீஇயவெச்சவுமமையாகனானும்
 அப்பலியானமையுணர்க.

மன்றத்துமென்றவுமமையும்
 அரும்பலியென்றமையானும்

கசக - ச. வச்சிரக்

கோட்டத்து.....கடைநிலை சாற்றி

(இ - ள்.) ' வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெறித்துக் கச்சையணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேறறி என்றும் இனைய வென்னிய ஐராவத நிற்குங்கோயிலினேசென்று விழுவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு ; மண்ணென்றோதி மார்ச்சியென்பாருமுனர். கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கக்கச்சை. தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். கால் கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின் தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து. களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்த்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசடு - சு. தங்கிய கொள்ளை.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிட முகையையுடைய தருக்கோட்டத்தின்முன்னர் அட்டமக்கைத்தோடு ஐராவதமெழுதிடகொடியைத் தறக்கத்தேசெல்லவெயித் தென்க.

இந்திரன் தங்கிய செருக்கையுடைய தருவெனினுமகையும.

கசஎ - டுக. மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ஈ.) மாகதம் வயிமென்னுயிவததைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகை யாகப்பித்து அதன்மீதே செம்பவளத்தாண்டுகளைநிறைத்த னைப்பொற்றிண்ணை கையுடைய மானிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அவ் காந்தவாயாற்கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்கையும்பொறித்த வாசிகைவாழ்வாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெறியுத்தின் வீதி; பசிய பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாவிசையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சன்னத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

குயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி - கொம்பிலணியும் பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து. ஒளிவிளருமுத்தெனினுமமையும். கிண்பாடமாயின, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை. தோம் - ஈன்மி ஓட்டம் குயிற்றிய பாடமாயின், வயிரங்குயிற்றியகையுடைய வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மானிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருக, செறிந்து—(இ - ஈ.) அவ்வீதியிலேநிறைந்து.

ஆங்கு—(இ - ஈ.) அங்கனம் பனியிட்ட அப்பொழுதே,

¹ கசக - உடம்பினிமேகிங் க. உள-அ.

நு.—இத்திரவிழவூடுடுத்தகாதை.

கருக

கருக - கரு. ஐம்பெருங்

குழுவும்.....ஒருங்கிணை.

(இ - ஈ.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்த வீதிக்கண்ணே

புரவியர்
 கனிற்றினர் தேசினரான அரசகுமாரரும் பரதகுமாரரும்
 படத்திரண்டென்க.
 தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று
 ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர்,
 தவாந்தொழிந்
 றாதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப்
 எனுமிவர்.
 படுமே”
 என்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர், கனகச்
 சுற்றற் கடை காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை
 வீர ரிவுளி மறவ, நினைய ரென்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். இனி
 “சாந்துபூ.....அவைக்க ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அநும்.
 நவுனாய்சிரியி. பரதர் - வணிகர், கவர்பரி - பருத்துவினரவும் செலவு.
 இவர்தல் - தேவரக்கொண்டெழுதல்.
 ககக - அ. அரைசுமேம் படு.இய.....விழுநீ ராட்டி.
 (இ - ன்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான அரசியல்
 மேம்படு வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆவிரத்தோடொட்டரசு
 தலையிற் சுமப்பித்துக்
 கொண்ட காவிரியிற் பூவின்றாதுமலிந்த பெரிய சங்கமத்துறையிற் குனிந்த
 கரிய தீர்த்தநீரை, மன்னகமும்வானகமுமருள வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங்
 கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேத்தி
 விண்ணவர் தலையினை இந் நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தாட்படி முற்கூறிய அரசு
 குமாரரும் பரதகுமாரரும் மஞ்சு எனமாட்டவென்க.

ஆட்டாநிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை - புகழ். சால் -

அமைதி.

மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்கூடம் - அபிஷேககலசம். மண்ணகமருள் - மண்ணகம் விண்ணகமாய் மாறாட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர் * இப்படியே அவ்விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்கானவென்க. வானகம்வியப்ப - வானகத்துள்ளோர் தம் தறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று வியக்க. இனி மருள் மருள்வதனானெனக்கூறி இருதிநற்கோரும் ஐயுற்றுத் தெளிந்த வியப்பவென்றது மொன்று. விண்ணவாழ்வான் - ஈண்டு அவன்வச்சிரம். மானத்தால் நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்படஇய அகநிலையென நீன்றவாறே ஏனை நகர்கட்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென உரைப்பினுமையும.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்த ஈண்டி வந்தி ஆட்டவென்க.

ககக. * பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்

(இ - ன்.) என்றும் பிறவாத யாக்கையையுடைய

இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்பிறவாப் பெரியோனெனினுமையும; என்றதயென்றபடி.

அருபி

* இப்புத்தம், கசஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

* ககக - எஅ - "ததலிழி தாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிலாழ் சதக்சத்தத் தெய்வநீரு, வேதவேத சிறப்பின் வேதவேத செய்வின, பாறதி மாயி னறித்தோர் செயின்" (மணி. க. ௧௪ - எ.) (பி - ம்.) * 'இப்படியோ'

எனது

சிலப் பதி காரம்

கள். அறுமுகச் செவ்வே ள்ணிதிகழ் கோயிலும்.

(இ - ன்.) ஆறுமுகத்தையும் செய்யநிறத்தையுமுடைய

அம்,

முருகவேன்கோயி

¹ "முன்ற மாறு நெடுமுதல் குதகும்" என்பதனால்

அறமுதமாயிற்று.

களக. வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் (இ - ன்.) வெள்

ளிய வளைபோல நிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகாயிலும்,
என்றது பலதேவரை; ² "வலியோத் தீயே வாலியோன்" என்றார்
பிறரும்.

களங். நீல மேனி தெடியோன் கோயிலும்
(இ - ன்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய

தெடியமால்காயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

களங். மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்

(இ - ன்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக்

குடையையுடைய வாச

வன் கோயிலும்,

செவ்வென், வாலியோன், நீலமேனியோனென்பவற்றுள்

தொடர்நிலைஇன்

பழம் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

களச - ௫. மாமுது முதல்வன்.....தீமுறை

யொருபால்

(இ - ன்.) மிக்க முதுகமையுடைய முதல்வனாகிய

வேதாக்வினுடைய வாய்

மையிற்றற்பாத நாலாகிய வேதங்கள்சொன்னநெறி ஓமங்கள் நடந்தன

மென்க.

ஒருபக்க

களக - அ. நால்வகைத் தேவரும்.....சாறுசிறந்

தொருபால்

(இ - ன்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும் பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களு
மென வேற்றுமைப்படத் தெரிந்துவருக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுள்
ரது விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க.

நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர்
வசுக்களென்மரும், திவா கரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும்,
மருத்துவர் இருவருமெனவிவர்.

மூவாறுகணங்களாவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சா தரர்கருடர்,
பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர் சுரர்சாரணர்முனிவர் மேலாம்,
பரதேயோர் சித்தர் பனர்”, “காந்தருவர் தாரகைகள் காணப்பசாககண, மேந்து
புஷ்மேய விராக்கதரோ - டாய்க்ததிறற், போகா வியல்புடைய போகபூமி
யோருடைய, யாகாச வாசிகளா வார்” எனவிவர்; ஆகாசர் நாகர் சித்தர் காந்
தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர் கிம்புருடர் சுரர்
அசுரர் பூதம் முனி தேவர் கருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர் என
வுங்கொள்க. ¹ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு.

கடு. புறநானூறு, கடு.

இ.—இத்திரவிழவுநெடுத்தகாதை.

களைக. களக - அக. அறவோர் பள்ளியும்.....செயல்கிறந்
தொருபால்

(இ - ன்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய எல்லாவற்றிலும்
தருமம்போதித்தலும் பரணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகள் மிக

ஒருபக்கமென்க.

அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி, புத்தர்பள்ளி. அறனும்படை - தருமம் போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள ஸ்ரீகோவிலுடனே. புண்ணியத்தானமும் - மற்றுமுள்ள புண்ணியத்தானங்களும். நிறவோருரைக்குஞ் செயல் - புராணம்.

கஅஉ - கூ. கொடித்தேர்.....ஒருபால்

(இ - ள்.) கூடாமன்னரோடு ஏனையோரும் அடித்தளநீக்குதற்குக் கொடித் தோவெந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம்; ஒழிவை அசையாக்கீதுமையும.

கஅச - சு. கண்ணு ளாளர்.....இசைசிறந் தொருபால் கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்; குழைருமென்ப. கருவிக் குயிலவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார். பண்ணியாழப்புவவர் - கட்டப்பட்ட யாழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

(இ - ள்.) குழலும் தோலும் நரம்பும் கண்டமுமென் னுமிவற்றை இசைக்க வல்ல இவர்களுடைய அளந்தறிதலைய சிறப்பையுடைய இசைகள் மிக ஒருபக்க மென்க.

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத் திரித்துக்கொள்க.

கஅஎ - அ. முழவுக்கண்.....ஆங்கண்

(இ - ள்.) கங்குலும் பகலும் இங்குள்ளடக்கலான், அடங்குதலின்றிக் குறுந்தெருக்களும் நெருந்தேர்வீதிகளும் மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

முழவின் கண்கள்

விழவாற் களிப்பு

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.

(கஅக) “காதற்கொழுநீர்” என்பதுமுதல் (உரு) “மதுகில்” என்னுந் திணையும் சிலேடை.

கஅக - கூ0. காதற் கொழுநனை.....மாதவிதன்னோடு

(இ - ள்.) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான் காதலிக்கப்பட்ட கொழுநனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருகுத அழகிய லிணந்த மகரக்ருமையை புடைய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற் சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காதலிக்குந்கொழுவியநனையார்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து அலராகாத லிணந்த அழகிய தனிரையுடையமாதவியென்றும் பிரிக்க.

நனை - அரும்பு. கண்ணகிப்பிரிந்து அலரையெய்துதலால் அலரெய்தாத மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை அலரெய்தாவென்றார், செவ்வியழியாமை பற்றி.

உஉ

கண்

சிலப்பதிகாரம்

ககக - ௫. இல்வளர் முல்லை.....பொழிலாட்டமர்ந்து

(இ - ள்.) முற்கூறியமாதவிபுடனே முல்லைமுதல் கழுநீர்புள்ள பூப் பயின்ற பிணையனாலே பொலிவுபெற்றுக் காமத்தாற்கனித்து மகிழ்ச்சியெய்தி

அழகிய நறிய விரைபடு பூம்பொழிலில் விளையாட்டை விரும்பியென்க.

இல்வளர்தலை முல்லைமுதல் மூன்றுக்குமேற்றாக. மயிலை - இருவாட்சி.

குழ்தல், வண்டின்றுழில். இதனை விரித்து எங்கும் ஒட்டிக.

கோதையாகிய பிணையனைப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; 'கோதையருவி'

போல, பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவின ரடைப் பொதித்த

பூவையுடைய
பொழில்; விகாரம். ஆட்டி - விளையாட்டி; ஆவது புணர்ச்சி.

ககக - எ. நாண்மகி நிர்ருக்கை.....புதுமணம் புக்கு
(இ - ன்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும் இருப்பையுடைய
நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற் பலபுமணமாகிய புதியமணத்தின்
உள்புக்கு,

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின்மிகுதியாற் காண்பென்றார்.

ககஅ - க. புகையும்.....நன்மொழி திளைத்து
(இ - ன்.) அகிறபுகை சாந்தென் னுமியற்றின்
செவ்விவாய்ப்புமிக்கு நகைத்து விளையாடும் திரளோடே
காமக்குறிப்பாகிய மகிழ்ச்சிமொழியிலே இடைவிடாது பயின்றென்க.
புலராது - புலராமல்; செவ்விமாறாமலென்றபடி திளைத்தல்
- ஒரு தொழிலை இடைவிடாதுபயிற்; 'திளைத்தவர் பருகிய' என்றார்
பிறரும்.

உரு - உரு குரல்வாய்.....திரிதரு மறுகில்
(இ - ன்.) குரலென்னுமிசையைப்பாடும் வாயையுடைய
பாணரோடும் பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய
கோவலனைப்போல இனியென் னு மிசையைப்பாடும் வாயையுடைய
வண்டினுடும் இளவேனிலோடும் இந்நக ரிடத்து மந்தமாருதம்
உலாவுதலைச்செய்யும் மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இனிகூறினார்; கிளையாதனோக்கி. * பரத்தர் -
தருதல் - உலாத்துதல்.
கழிகாமுகர். திரி

மாதவிதன்னொடும் பவிய்பூம்பிணையலாற பொலிந்து எய்தி அமர்ந்து புக்
குச் சிறந்து திளைத்துப் பாணரோடும் பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தை
யுடையகோவலனைப்போல வண்டினுடும் இளவேனிலோடும் மாருதத்திரிதரு
மறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும் வினையெச்சங்களைத் திரிதருமென்னும் வினையொடு முடித்த அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும் கோவலனென்னும் பெயரொடு முடித்த அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

1 சேவசித்தாமணி, ௮௨௮. 1 சேவக. ௮௦.

(பி - ம்.) * 'பாதர் - பதிகாமுதர்'

௮.—இத்திர விழ்வுரெடுத்தகாதை.

காதை

பாணர்க்கு வன்றிம், பரத்தர்க்கு வேனிலும், கோவலற்கு மருதமும் உவமம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

௨௦௪ - எ. கருமுகில் சுமந்து.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும் அரவாகிய பகை செறமென் றஞ்சி ஆண்டித் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச்சுமந்து சிறியமுயலையொழித்த இருமருங்கினும் இரண்டு கருங்கயலினையும்

இடையே ஒரு குமிழுமலையு

மெழுதி இவ்வனம் 1 உள்வரிக்கோலங்கொண்டு

திங்களும்

கின்றதுகொல்லோவெனவும்,

இந்நிலத்தே திரிதரு

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

௨௦௮ - கக. நீர்வாய் திங்கள்.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) காமன்றான், முன்பு இறைவன் துதல்விழியானிழந்த மெய் பெறுதற்காக ஈரம் வாய்ப்புப்பெற்ற திங்களாகிய பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப் புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி வனரவளர்த்த வான வல்வி இந்நிலத்தே

வருதலுமுண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி
மெய்ப்பெறவெனினுமமையும். இதனை வானவல்லி எ ன்றார்,
காணவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின் னுக்கொடி. உம்மை,
சிறப்பு.

உகஉ - எ. இருநில மன்னற்கு..... உண்டுகொல்

(இ - ள்.) வளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகன் வந்துபுகுதற்குக்
காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவனங்காட்டவாயிருந்தது
தப்பாதெனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர் இலவமலரையும் பல
முல்லுமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டும் கரிய
குமிழ்மலரையும் பூத்து இவ்வனங்கொண்ட

பெரிய குவீனமலரையும் ஒரு

உள்வரிக்கோலத்தோடு தனது

அன்பு மிக்கதுணையைத் தேடிக் கமலம் திரிதலும்

உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

கள்ளக்கமலமென்றார்,

உருமாறித்திரிதலின்; கண்ணையுடைய

அக்கமலமென் பது இயல்பு.

ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வளம் -

செல்வமும் அழகும்.

உகஅ - உரி

மன்னவன்.....பெற்றியு

முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ன்.) முன்பு ஓடியொளித்த பருவாய்க் கூற்றம் தான் ஜனாரணவோடு
 திரிந்து பஸ்வயிராப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு
 அஞ்சி, மறைந்துநின்று பருகவேண்டிக் கடுத்தமுகமும் இடித்தரூ லுமொழித்த
 வானகைமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்த யிழற்றிப் பெண்ணுரு
 வோடு இந்த வீதியிற்றிரியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

¹ உள்வரிக்கோலம் - பான்டவர்போல வேந்தருக்கொண்டு தடிக்கும்போலம்;
 சிலப். அ. அக - அடிபார்.)

௭௭௭ சி ல் ப் ப தி க ள் ம்

பருகங்கூற்றம் - பஸ்வயிரையும் ஒருவாயிற் பருகங்கூற்றம்; பருவாய் -
 அங்கன் பருகங்கால் அங்காக்கும்வாய். தன் அருந்தொழில் திரியாது ஜன்
 மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும். இதன்கருத்து:—கூற்
 றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஜனாரணக்கெடப் பெண்ணுருவால் திரியு
 மென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். நானுடைக் கோலத்து நகை
 முகன் கோட்டியென்றது—ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு நானுடைமைகோட்டல்
 அரிதானின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு அதனோடு நகைமுகத்தையும்
 கோட்டியென்பதாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற் கோட்டி யிழற்றிப் பெண்மையிற்றிரியும்
 பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதலுமறகில் திங்கனும் வல்லியும் கமலமும் கூற்றமும் திரிதலு
 முண்டுகொல்? வருதலுமுண்டுகொல்? திரிதலுமுண்டுகொல்? பெற்றியுமுண்டு
 கொலெனக் கூறியென்க.

இது, திங்கன்முதலியவற்றைப் பொதுமகளிருறுப்போடும்
 முறவித்துக் காமுகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

தொழிலோடு

உஉ - நூ. உருவி லானன்.....நடுநாள்

(இ - ன்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத பெரியசேனையாகிய

பொதுமகளிர் ஊட ளாகுகிய மாறுபட்ட அமரை

இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி வென்று அவர்போகா மல்

எதிர்தீன் துயிலெக்கிப் புணர்தலின் அவருடைய

முலைமுதலியவற்றிலெழுதிய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கீற்றுத்

தமதுமார்புமுழுதும் உறுதலானே விருந்தொடுபுக்க கணவரோடே

உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும்பொருந் திப்புணர்ந்த

அருந்ததிபோலும் கற்பையுடைய இஸ்ஸைமகளிரை அப்பெருந்

தோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து

நீலமணிபோலும் இதழையுடைய குவளைப்போதுகள்

புறங்கொடுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய கரியகண்களின்

கடைச்சிவப்பு அவ்விருந்தாள் தீர்த்ததில்லையாயின் இப்பெரிய

நிலவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றோவெனத்

கூறிச் செயலற்றநடுங்கும் விழா நடுநாளிலென்க.

தமதுநெஞ்சொடு

இகைமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து; ஆடு - வென்றி;

புலவியாலே

என்றத

எதிர்தீன்று

கூடாதமகளிரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி.

வில்லி - போகப்புக்கவர்களைப் போகாமல்வில்லி. வரிசேகாலம்,

வினாதொகை. முழுமையும் - மார்பமுழுதும்; ¹ “முழுமையும் புன்க ணற் றுக்கு” என்றார் பிறரும். உறிஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி. தீர்ந்திலை, விகாரம். யாவதும் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு. மருந்துந் தருங்கொல் இம் மாரில வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றாக. வரைப்பென்றார், வரைப்பி னுள்ளாரை. நல்வினை - விழா.

சூட்டி விலக்கி உறிஇப் புன்க கணவர் நடுங்குநாளென்க.

¹ சேவகசித்தாமணி, அகக.

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கதாநு.

நிலவரைப்புத் தருங்கொல்லென்றார், சல்லியநாணி சந்தானநாணி சமனிய நாணி மிருதசஞ்சீவினி பென் னும் இவைமுதலிய மருந்துகளைத்தரும் நில வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருந்து தரமாட்டாதென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக் கூறுதலைக் கண்டோர்கூற் றுகதி அவர் அங்ஙனங் கூற

அக்காமன் றே சனையாகியமகனார் மாறுபட்டுத் தம் உறப்புக்களால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிற்போவாஹரப் போகாமல் தடுத்த வின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொய்யிவறுதலின்

விருத்தொடுபுக்கவென னுமையும. இனி, இம்மகனார் நெருங்குதலாலே மாந்தர் மார்பாற்றன்னிப் பெயர்கின்றவர் தம் மார்பிற் பொறித்தனாலெனவுமாம். இஃது, “உறுத்தலு மொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம்; ¹ பூசசாம் தொருவர் பூசிற் றெழு வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெ ருது வண்கடை மலிந்த தன்றே” என்றார் பிறரும். உடனுறையுமீஇயெனவே ஊடநீர்தலும் ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த வென வே காட்டிற்றுஞ்செய்து கதம்படாராதலிற் புலவி துனியிற் செல்லாது

ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்குகின்றன.

உரு - ௪௦. உள்ளக நறுந்தாது.....விழவுநா
ளாகத்தென்

(இ - ள்.) ¹ இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து உள்ளுள்ள நறிய
தாதுகள் மதுவையூறிப் பிவிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது
அழியப்பொழிய நின்றநடுங் கும் கழுநீரினைப்போலக் கண்ணங்குடைய
கருங்கண்ணும் மாதவியுடைய செங் கண்ணும் உண்ணிறை
கரத்தலானே இதயத்தையொளித்து நீரையுருத்தன ; அவையே முன்
எண்ணியமுறையே இடமும் வலமும் துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

'தாதெறிப்ப' என்றுபாடமோதித் தாது ஒளிவிடவெனப்

பொருளுரைப்

பாருமுளர். கழுநீர்போலவென்றது, ஊறி நிறைந்து இதழினின் தும்வழிந்து
சிந்துதலின். நடுங்குமென்றார், மல்குகின்ற அலைந்துசிந்துமாகலின். கருங்கண்
செங்கணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்னமையும் உண்மையுமுணர்த்தற்கு.
இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தனவென்றார், மேல் இருவர்க்கும் கூட்டமும்
பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழவுநாளாகத்தென்றார், தீர்த்தத்தின்முன்னுள்ளென்பது
உணர்த்தற்கு

¹ சேவகசித்தாமணி, ௧௧௯.

பண்டைக்காலத்தில் என்னகாத்து விழாக்கொண்டிருந வேண்டிமென்றிதத்
 ஒருசொழன் வேண்டுகோளுக்கு இத்திரன் உடன்பட்டானென்பதும், அததொடங்கி
 இவ்வீத்தரவிழா இக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து தடைபெற்றவருகின்றதென்பதும் மணி
 மேகல் விழாவறைகாதையால் விளங்குகின்றன. இத்திரவிழாவுண்டென்பதை வான்
 மீகி, காளிதாசர் முதலியோர் தத்தம் தால்களிற் குறிப்பித்திருக்கின்றனர்; தச்சுரூபக்
 கிளியரும், "மருதநிலத்திற்குத்தெய்வமாக 'ஆடலும்பாடலும் ஊடலும்உணர்தலும்'
 உன்னிட்ட இன்பவினையாட்டு இனிதினாகருமிமையோர்க்கும் இன்குரவெழிவிக்கும்
 இறைவனாகிய இத்திரனை ஆண்டையோர்விழவுசெய்த அழைத்தவின், அவன்வெளிப்
 படுமென்றார்; அது "வையைப் புதப்புன லாடத் தவிர்த்தமை, தெய்வத்திற் தேற்றித்
 தெனிகு" எனஇத்திரனைத் தெய்வமென்றதனாலும் இத்திரவிழவுசெய்தகாதையான
 ஞானர்க" என்றவருபிப்பிருக்கின்றனர் (தொல், அகந், கு, இ, உரை.)

கௌ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

(௧) மடந்தை (௪) போர்த்த படாத்தைப் போகநீக்கி (௬) ஒளி (௫) உச்
 சித்தோன்றிப் (௬) பரப்பச் (௬௬) சொரிந்து (௭௦) ஆழிப் (௭௫) பெயர (௮௬)
 கலங்கொளவையத்து (௮௮) ஊட்ட (௯௦) மண்டபமன்றியும் (௯௪௦) மன்றத்
 தும் பவியுறீஇ (௯௪௨) ஏற்றிச் (௯௪௪) சாற்றி (௯௬) எடுத்து (௯௭௦) ஈண்டித்
 (௯௬௨) கொள்கென (௯௮) ஆட்டச் (௯௮௮) கனிசிறந்த வியலுளாங்கண்

(௨௦௬) திரிதருமறுகில் (௨௨௬) உண்டிகொலென்று (௨௨௪) சேனை (௨௨௫)
 ஆட்டி விளக்கி (௨௨௬) உறீஇப் (௨௨௭) புக்க கணவர் (௨௬௪) நடுங்குநான்
 (௨௬௮) உருத்தனவாகியு (௨௬௭) கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும்
 (௨௭௦) விழா காளகத்து (௨௬௬) இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தன
 வென வினைமுடிக்க.

இஃது, எல்லாவழியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின்,
 நீலமண்டில ஆசிரியப்பா

௫—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை முற்றிற்று.

ஆ ரு வ து

க ட ல ர டி க ா தை.

வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடிக்
கள்ளவிழ் பூம்பொழிற் காமக் கடவுட்குக்
கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னொடு
விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்
௫ நென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி தன்னு
ளிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா ளிதுவெனக்
கடுவியை யவுணர் கணங்கொண் டுண்டிக்
¹ கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்த
தொடுகழன் மன்னற்குத் தொலைந்தனராதி
௭ நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட
வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதர்
திருத்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்று உயர்ந்த வடசேடி.

உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.

சு (பா) விருந்தாட்டமரும் - விழாக்கொண்டாடிப்போதும்.

வீரன் - விச்சாதரவீரன்.

விஞ்சை

டு. செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். சு. கொண்டு - கருதி.

அ. கொடுவரியூக்கத்து - புலிவலியால். கோலகர் - அமராபதி.

க. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - க. அவுணர்

தொலைந்தனராதி.

க0. இவனெஞ்சு இருண்டிமயங்க. நிகர்த்து - தம்மினொத்து.

கக. வஞ்சம்-இருணாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது

அந்தகாரத்தைப்பண்ணி வருவதோராயுதம்; தாமசாத்திரம். அவன்மேல்
நினை பூதமென்க.

அகரர்விட்ட வஞ்சத்தைமாற்

கஉ. நிருந்துவேலண்ணற்கு - சோழன்பொருட்டாக.

¹ எ - கஉ = சிலப். டு: சுடு - எ; "கொடித்தேர்த்தானைக் கொற்றவன்
விடுத்தபூதம்" (மணி. க. கஉ - ௨0)

அபரம்,

(பி - ம) * 'கோலகர்',

கனக

சிலப்பதிகாரம்

விருந்துபலியுண்ணுமிடலுங் காண்கு

மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்

கடு தமரிற் * தந்து தகைசால் சிறப்பிற்
பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த
ஐவவகை மன்றத் தமைதியுங் காண்குது
நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலுந்
தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு

உ0 மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி
மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்
தங்குக விவனெனச ' சாபம் பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய

உடு வங்கர வல்கு லாடலுங் காண்குதுந்
துவாரிதழ்ச் செவ்வாய்த் துடியிடை யோயே

க௭. இருந்துபலியுண்ணுமிடலுங் காண்போமென்க.

கச. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து.

அமரனிற்பெற்று - அமரனிடத்திலேபெற்று.

கடு. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால் தரப்பட்டு.

க௭. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட மன்றத்தின்
சிறப்பு.

அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த இடர்கீக்கி இந்திரானுலேபெற்று

இவன்மரபி

னுள்ளோராற்றரப்பட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த

மும் காண்போமென்க.

ஐவகைமன்ற

கடி. நாரதனவீணை - நாரதமுனிவீணை

சயந்தெரிபாடலும் - சயந்தெரியப்
பப்பாடலும்.

கக. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.

உ௦. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். செவியகநிறைய - செவியிடம்
நிறைபுமபடி.

உக. நாடக முருப்பசி நஸ்காளாகி - நாடகமாடுமுருப்பசி பாடி
நிறும்பாளாதலால்.

ஆடகி

உஉ-க. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே புகுஞ்சாபத்தால் வீணை
சாயம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை மங்கலமிழப்பச் சாயம்பட்டுென்று
மாம்.

உச. அவள்வழி வந்தனுமயின், இவள் பெயரும்
மாதவியாயிற்றென்க.

(பி-ம்) * 'தத்த'. † 'சாபமேற்ற'.

கூ.—க'ட லா டி கா தை.

எள்ள

யமரர் தலைவனை வணங்குதும் யாமெனச்
 சிமையத். திமையமுஞ் செழுநீர்க் கங்கையு
 முஞ்சையம் பதியும் 'கிஞ்சத் தடவியும்
 ௩௦ வேங்கட மலையுந் தாங்கா விளையுட்
 காவிரி நர்மெ * காட்டிப் பின்னர்ப்
 பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் தெய்திச்
 சொல்லிய + முறைமையிற் றெழுதனன் காட்டி
 மல்லன் மூதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்
 ௩௫ மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
 நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு கொள்கை
 வானூர் மதியமும் ; பாடிப் பின்னர்ச்
 சீரியல் பொலிய நீரல நீங்கப்

பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்

௪௦ திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட
 வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப

வுமையவ் ளொருதிற் றாக வோங்கிய
 விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாடலூர்
 தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்

௪௫ பாரதி யாடிய வியன்பாண்ட ரங்கமும்
 கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

௨௭. இங்குப் பூசைகொள்ளுகின்ற இந்திரனைவணங்குதமென்று.

௩௦. தாங்காவிளையுள் - நிலம்பொருத விளைச்சல்.

கக. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத் தொழுது பின்றைக்காட்டி.
 கூரு. மாயோன்பாணி - திருமாலைப்பாடுந் தேவபாணி.
 நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

வருணப்பூதர் - கூள. வானூர்மதியம் - சுந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி.
 பாணியும்பாடி.

பாடி - இம்மூவகைப்

கஅ. சீரியல்பொலிய - தானவியல்பு பொலிவுபெற. நீரலீங்க-
 தனலீங்க; நீரல்லாதன - அவதானம்.

கக. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு.
 நீரல்லா கென்று சுடுகாட்டிற்குப் போர்யிற்று.

இவளாடுதலாற் பாரதியரம்

சௌ. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டிதலால்.

சக. ஏவல்சேப்ப - சுட்டவளவிலே. சஉ. ஒருநிறஞக -

ஒருபங்கமாக. சச. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே அரங்கமாக.
 பெருங்.

இ. க: இஉ. (பி - ம.) * 'காட்டிய' † 'முறையிற்' ‡ 'பாடியபின்னறச்'.

உக

திருமுருகா

திருப்புகழ் திருநாற்

வஞ்சன வண்ண னுடிய வரடலு
எல்லியத் தொகுதியு * முடிவார் நடந்த
மல்லி னுடலு மார்க்குட னடுவ

௫௦ னீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்த்துமுன் னின்ற
சுர்த்திரங் நடந்தோ னுடிய துடியும்
படைவீழ்த் துடிணர் பையு ளெய்துக்
குடைவீழ்த் தவரமு னுடிய குடையும்
வாணன் பேரூர் மறுதிடை நடந்து

௫௫ நீணில மளந்தோ னுடிய குடமு
மாண்கும திரீந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
காம னுடிய பேடி யரடலுங்

காய்சின வடிவார் கடுந்தொழில் + பொரு அண்
மாயவ ளாடியு மார்க்கு லாடலுங்

௬௦ செருவெங்கோல முடிவார் நீங்கத்
திருவின் செய்தோ ளாடிய பாடையு
வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு
எயிராணி மடந்தை யாடிய கடைபுழு
மவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்ளுகயி
௬௫ னிலையும் படிதழு நீங்கா மரபிற்

சஎ. அஞ்சனவண்ண னுடியவாடல் பத்துள்.

சஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்; யானையைமருப்பொசித்தாடல்.

௫௬. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.

இசு - ரு. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும் சூடங்கொண்டு
முடினது.

வாசுதேவ

இசு - க. அவுணர் பாம்புந்தேளும்விடத் தூர்க்கை
முடினான்.

மரத்தாவின்மேனிள்

சுரு - க. திருமதர், செருந்தோலம் அவுணர்நீங்கப்

கட - - - - -

பரவையாகவடிவமுது. செருந்தோ

- க. + வானபுரத்தது வடக்குவாயிலிடத்தினின்று கடைசியர்வடிவு
அவிராணியாடிய கடையமும்.

1 "கடையமலி.....பதினோர்சுத்து." இவை, நிலையின்றாடல், பதம்மீழ்ம்
தாடலென இருவகைய. அவை: "அல்லியம்.....சூறு." "இடி.....ஈந்த"

2 செவ். பக். அக.

(பி - ம்) * 'அவுணரக்கடந்தோள்'.

† 'பெருகுமாயலன்', ‡ 'வானபுரத்த'

கூ. - - - - - ட ஸ்ர டி க் க் லி த.

தொகு

பதினே ராடனும் பாட்டின் பருதியும்
விதிமான் கொள்ளையின் விளங்கக் காண்பு
தாதவிழ பூம்பொழி லிருந்தியான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி யிலுள்ளனக்

- எ0) காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ் வெய்திய
மேதகு சிறப்பின் விஞ்ஞாய * னன்றியு
மந்தரத் துள்ளோர் ரறியா மரபின்
வந்து காண்குதூஉம் வானவன் விழவு
மாடதுங் கோலமு மணியுங் + கடைக்கொள
எ1) லுடற் கோலமோ டிருந்தோ லுலப்பப்
பத்துத் துளரினு னைம்து விரையினு
முப்பத் திருவணக யோமா லிசையினு

எ2 அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

எ2 - கூ. அறியாமரபின்... . விழவு - பிறரறியாமல் வந்துகாணும்
விழவு.

(ச) விஞ்சையீரன், தெய்வயாக்கையை மறைத்துவந்து (உஎ)
வணங்குதூ ராமெனச்சொல்லிக் (கக) காட்டிப் பின்னர்ப் (கஉ)
புகாரெய்தி (கச) விழாக் காண்போன் இவற்றைக் (கஎ) காணுயென்று
(எ0) காதலிக்குரைத்துக் கண்டு மகிழ்வெய்திய (எக) விஞ்சையனென்க.

(கஅ) நீரலகைக் (கச) அவரவரணியுடனடிய (கரு) நிகழும்
நீங்காமரபினையுடைய (கக) பதினேராடலுமெனக்கூட்டுக.

படிதமும்

எசு. (118) ஆடற்கோலம் - மாதவி பதினோரடலுக்குங்கொண்ட
கோலம். அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம். கண்டக்கொள்
விலை.
- முடிந்தவன்

எடு. ண்டற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன். அவனுமிதற்குக்
காரணம், திருநாள்முடிதலான்வந்தவெறுப்பு; இவள் ஆடலிற்
காலசீட்டத்தலானும் பலரும் இவளைப்பற்றிப்பார்த்தலிற்
பொருமையாலும் வந்தவெறுப்புணம். உவப்ப - அவனுடறிர்ந்த
உவகையெய்தும்படி.

எக. பத்துத்துவராவன:—“பூவந்தி திரிபலை புணர்செய்த
கருங்காணி;..... தலசே.”; “மாந்தனிர்.....முப்பழஞ் சீர்த்த
முத்தக்காசு” எனவுங்கொள்க. ஐந்துவிரையாவன:—“நறுமயிசி னாகண்
நற்கோட்ட மாஞ்சி, வெதுங்கலிழை வென்றி விரை.” ;
“கோட்டம்.....விரை” எனவுங்கொள்க.

எஎ. முப்பத்திருவகை ஓமாஸிகையாவன:—“இலங்கைப் பச்சிலை.....
நன்னு மரத்தை நறும்பிசி - என்னும், குடசம் வசவாசி திம்பூ.....
சன்பகமுகையோ, டென்னுன்கு மோமா லிகை”

(சி-ம்.) * ‘அகநானூறு’ † ‘கல்கண்டி’

சுழை

சிலப்பதிகாரம்

* முறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச
நாறிருங் கந்த னலம்பெற வாட்டிப்

அ0 புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே நாட்டி
யலத்தக முட்டிய வஞ்செஞ் சீறடி
நலத்தகு மெல்லிர னல்லணி செந்நீஇப்

¹ பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை

அ1 பரியகங் காலுக் ! கமைவுற வணிந்து
குறங்கு செறிதிரள் ! குறங்கினிற் செறித்துப்
பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி லுடிக
காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய

க0 நாமணித் தோள்வளை தோளுக் கணிந்து
மத்தக மணியொடு வயிரங் டு கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

எஅ. உரைத்த - தேயத்த. நெய்வாசம் - புழுஞ்நெய்.

இவற்றின் (எஅ) ஊறியநீராலே (எக) ஆட்டியென்க.

அ0. புகையிற்... ..கூந்தலை - அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.

அஉ. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி; அரத்தகமெனவுமாம்.

அங. மெல்லிரனல்லணி - கான்மோதிரம்.

அச. பரியகம் - காற்சவடி. நூபுரம் - சிலம்பு.

அரு. அரியகம் - பாதசாலம்.

அக. (131). குறங்குசெறியணி - கவான்செறியாபரணம்.

அஎ. முத்தரை - அரையின்முத்துவடம்; பிறங்கியமுத்து -

பெரியமுத்து.

அஎ - அ. முப்பத்திரண்டுவடத்தினுற்செய்த விரிசிகையென்கின்ற

மேகலை

வைப் பூந்துகிதன்னுதித்து; உடுத்தல் - குழுதல். பெரிய முத்துவடம் முப்பத்
திரண்டையுடைய அரையிலே பூந்துகியுதித்தென்றுமாம்.

அக

தீன்பின்

கூ0. காமர் கண்முகை.....தோள்வளையென்றது - கழுத்துவடத்
தாலிக்கு இரண்டுபக்கமும் பகுத்துப்போந்து வாகுவலயத்தோடு

தொடங்கிவிடப்பதோராபரணம்; காமர்கண்முகையுடனே
தோள்வளையத் தோளுக்கணிந்தென்றுமாம்.

மணிநெருங்கின

கக. மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மானிக்கம்;
குடகத்துச்சியிலேபுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டுதலுமாம்.

மத்தகத்தைபுடைய

. . கூஉ. கைவள - சந்துக்காரை.

¹ அச - இ-தன். கு. சகிஉ - மயிலதாதருரை, மேற்.
(பே - ம்) * 'கைவள' † 'அமைவர' ‡ 'முத்திநுகைமத்த'

§ 'சுவர்த்திய'

கூ.—க ட ல ர டி க ர னை த.

கழுது

பரியகம் வால்வீன பவழப் * பல்வீன
யரிமயீர் முன்னைக் கமைவுற வணிந்து
கூடு வாளைப் பருவாய் வணக்குறு மோதிரம்
கேழ்கினர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து ¹ மரகதத் தாள்செறி
கார்தண் மெல்லிரல் கரப்ப வணிந்து
சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்டுண் புனைவினை
கூடு யங்கழுத் தகவயி னாமோ டணிந்து
¹ கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தாமணி ,
செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற ! மறைத்தாங்
கிந்திர லீலத் திடையிடை ² திரண்ட
சந்திர பாணி || தகைபெறு கடிப்பினை
கூடு யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து
தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி

கூ. பரியகம் [ஃபாசித்தாமணி]; கைச்சரியமாம். வால்வீன
- சங்க வீன. இதுவும் ஒரோவொன்றிவார்கள். பவழப்பல்வீன -
கடகவீன.

கூடு. ¹ வாளைப்பருவாய் மோதிரம் - முடக்குமோதிரம்.

கூ. கேழ்கினர் செங்கேழ் கிளர்மணிமோதிரம் -

செங்கேழ்மணியை யுடையமோதிரம்; அவை இரத்தினங்கட்டின
மோதிரத்திற்கேற்றாக.

அங்காழி. முன்னிற்கேழ்

கூ. வாங்குவில்வயிரம் - னுடங்கின ஒளியையுடைய வயிரம்.

மரகதத் தாள்செறி - மரகதத்தை யுடைய தாள்செறி. இவை ம
ரகதமாயகமாகிய வட்டப்பூ.

கடி. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கக. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (111) துழைவினை துண்கூன் .

துண்ணிய தொழிலையுடைய ஞாண்.

க0க - உ. கயிற்கடையொழுகிய கோவை - கழுத்தாபரணங்களிற் கொங்கி வாய்முத்தாரமாகச் செயத்திலே நவரத்தினங்களைக் கோத்து முதுகுமறைய விடும் பின்றாவி.

க0க - ச. இந்திரநீலக்கழப்பினை - நீலக்குதம்பை. இடையிடை திரண்ட சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய வயிரம்முழுதும் கட்டின கழப்பினை; இவை இரண்டும் இரண்டிகாதினனிக

க0க. தெய்வவுத்தி - சேதவி.

¹ "மரகதமணித் தாள்செறித்த மணிகூர்த்தன் மெல்வரல்கள்" (சிலப். எ. க.)

² "சுருவேறெழுதியமோதிரத்தொட்டான்" (சில. அச.)

(பி - பி) * 'பல்வடம்' † 'கவித்படை' ‡ 'மறைஇயித்திர' § 'முறத்த'

|| 'தலையங்கி'

கடி.

சிலப் ம திகா நம்

தொய்யகம் புல்லகர் * தொடர்ந்த தலைக்கணி மையீ ரோதிக்கு மாண்புற னணிந்து கடலு முடலும் கோவலத் கனித்துப்

கக : பாடமை சேக்கைப் பள்ளியு னிருந்தோ னுருகெழு முது ருவவுத்தலை னந்தெனப் பெருநீர் யோசு மிரியன் மாக்கொடு மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டுக்

காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின னாடிப் கக00 பொய்கைத்

தசமரைப் புள்வாய் புலம்ப வைக்கை யாமம் வாரணங் காட்ட
 வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்
 தாரணி மார்பொடு பேரணி யணிந்து
 வான வண்கைய னத்திரி யேற
 கஉ0 மானம் நோக்கியும் வைய மேறிக்
 கோடிபல வடுக்கிய கொழுநீதிக் குப்பை[†] மாடமலி மறுகிற்
 பீடிகைத் தெருவின் மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக்
 கெடுத்தாங் கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

காச. தொய்யகம் தலைப்பானை. புள்ளகம் - தென்பள்ளி
 வடபள்ளி தொடர்ந்ததலைக்கணி - இவைமுதலிய
 தொடர்ந்ததலைக்கணிகள்.

க0அ. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.
 ககக. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது இடமும்பொருளும்
 காலத் துடனமயங்கும்.

ககஉ பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே மயங்கிற்று.
 பெரு நீர் கடல். இரீயன்மாக்கள் - தீர்த்தமாடவிரைந்து
 சனம்

போம்பொழுது விளையாடு

ககங. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். ககஞ். புள்ளாபொலிப்பு.
 ககக. யாமம் - யாமத்தை. ககஎ. வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.
 ககக. வண்கையன் - கோவலன். அத்திரி - கோவேறுகழுதை.
 குதிரையில் ஒருசாதி.

அஃதானது

கஉ0. வையம் - தேர்; சொல்லாவன்முடிமாம்;
 கூடாரப்பண்டியுமாம்.

கை. மஹாணிதஸ் (பா) அகல்விளங்கியவிடத்திலே.
கடச. கீசு - துவி.

(பி - ம.) * 'தொடருத்' † 'மாடமதெத்'.

கூ. கூ. ட. ல ர டி க ர னை த.

கே. ம. ந.

கஉமீ மங்கலத் தாபியர் தங்கல னெளிப்ப
விருபுடை மருங்கினுள் திரிவனர் பெயருள்
திருமக னிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து
மகர * வாரி வனந்தங் தோங்கிய
நகர விதி * நடுவட்ட போகிக்
கங் * கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் † மாக்கள்
வேலை வாலுத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்
கல மறுகிற் கொடியெடுத்து துவலு
மாலைச் சேரி மருங்குசென் றெய்தி

! வண்ணமுஞ் சரந்து மலருஞ் சுண்ணமும்
 காடு பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமுஞ்
 செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்
 காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்
 கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு
 கொடைநளின் மகடீடக் கடைகெழு விளக்கமு
 கசா மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமு
 ' || மிலங்குரீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்
 விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமு
 மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமுங்

கஉ௮. திருமகனிருக்கை - சீதேவிகுடியிருப்பான பீழகைத்தெருவென்க.
 இவை பட்டினப்பாக்கம்.

கஉ௯. நகரவீதி - மருவூர்ப்பாக்கவீதி.

க௯௦. கொடியெடுத்ததுவஹம் - இன்னவுளவென்று
 அச் சரக்குக்களது நன்மையைறிவிக்கும்.

கொடிக்கட்டியெடுத்த

க௯௧. மாலைக்கேளி - ஒழுங்குபட்ட பாடேனிகளிருப்பு.

க௯௨. காழியர் - பிட்டுவாணிகர். ஊழுறுதல் - குடைதல்.

க௯௩. (பா) கூவியர் காரகற் குடைகால்விளக்கு - அப்பவாணிகர்
 லொன்றத் தண்டைக்கடைந்திட்ட விளக்கு.

கருக கொடைகளில்.....கடை - பலபண்டமும் விற்பார்கடை;
கசு. [பாசடைவலையுமாம்.]

கசு. கணக்கரைவிளக்கம் நிக்குக்குறிகாட்டிக்கதைதலைதலைவிளக்கம்.

கசு. (பா) மொழிபெயர் - மொத்தோர் - பாடுதிகள். ஒழியாவினக்கு - விடிவினக்கு.

* 'வாரிவாய்' திருக். கசு. * 'செய். இ. கசு. * "இரவின் மாட்டிய விவக்குடை"
குருதி புரவுந் தருவத் தோலெல் கரைபுத்துறை" (பெரும்புலவர், கசு. - இ.க.)
(பி. ம.) * 'தலையுட்' + 'மாக்கன் கைத்திருத்துறையும் விவக்குதலையுடையேன்'
* 'வந்தவருத் தன்னுத்தன்மைதஞ்சாதழம்'. * 'பன்னாத்திரைதிருதிரு'.
|| 'விவக்குதல்'.

கசு.

சிலப்பதிகாரம்

கழிபெரும் பண்டங் காவலர் * விளக்கமு
கசு. மெண்ணுவரம் பறியா வியைந்தொருங் கீண்டி
பிடிக்கலப் பன்ன வீரபிர் மருங்கிற்
கடிப்பகை காணுங் + காட்சிய தானிய
விரைமலர்த் தாமரை † வீங்குநீர்ப் பரப்பின்
மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றுங்
கசு. கைதை வேலி நெய்தலங் காணற்
பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி
விரைவிரை ‡ யெடுத்த புரைநீர் காட்சிய
மலைப்பஃ ஞரமுங் கடற்பஃ ஞரமும்
வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல விருக்கை
கசு. யாசினங் குமாரு முரிமைச் சுற்றமும்

பரத குமாரரும் பல்வேறு முயற்சியை
 பாடுகளை மகனிடும் பாடுகளை மகனிடும்
 தோடுகொண் மருங்கிற் || குழந்தை வெழினியும்
 ' விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்

கசடு என்னுவரம்பறியா - அளவறியா.

கசக. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிற்கலத்தல். அயிர் -

துண்மணல்.

கசக. சிறுகடுகுகாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

கசடு - கு. விளக்கக்கனீண்டி துண்மணலில்வீழ்ந்த வெண்சிறுகடுகைப்
 பரமங்காணும் காட்சியதாக; இதுனாலே தாமரைபூத்த மருதநிலம்போலத் தோன்
 றும் நெய்தனிலம்; கைதேவையையுடைய நெய்தலங்காணல்;
 விளக்குக்க

விளக்குக் கழிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடையதாய் மருதவேலிபோலத்
 தோன்று மென்ற இஃது இடத்தினிகழ்பொருளின்விளையை
 இடத்திலேயேற்றிற்று.

கசடு. பொய்தல் - விளையாட்டு.

கசடு - கு. விளையாட்டாயத்துடனேசென்று காணலைப்பொருந்தி.

கசடு. (பு) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக இடத்திற்குவித்த

கசடு. தாரம் - பலபண்டம்.

(கசடு) நிரையாகக்குவித்த (கசடு) மலையாளமும்

அலைவளமுமென்க.

கசடு. துணங்குலகிருக்கை - கலமகைகிற இருக்கை.

கசடு. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய கடற்பக்கம்.

1 சதிக - சுர "சுழாஅர் முன்றுறைக்,
தன்பதங்கொன்றி" (அகநா. ௩௪௩.)

கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத், 1

"(பி - ம்)* 'விளக்கமு, தன்விளக்கம்பியர் செபவிளவிளக்கமு,
'தாட்சியதாவி' : 'விளக்குதீர்', : 'அடுத்த'. || 'குழுவால்'.

மென்ஊர்.

கூ.—க ட லா டி க ளை த.

கஅஇ

- கக௦ 1 தன்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
1 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்
ககஐ தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்பக்
கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி * யகவயி னுங்கோர்
புன்னை நீழற் புதுமணற் + பரப்பி
லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி
க௭0 விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமணிமிசை

வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகோ னல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்

கோவலன் றன்னொடுங் கொள்கையி னிருந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கூ0. தண்பதங்கொள்ளும் - புதுப்புனலிடும்.

கூ0அ - கூ0. எழினிக்கணுண்டாகிய வேறவேறுகம்பலையானது
பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோங்குகடி ஒலியாரிற்றவென்க.

வீறு

கூ0க. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

கூ0க. ஒலியவெழினி - சித்திரப்பணி யெழுதினதிறை; ஆவது !

மசகாரி. கூ0க. வருந்துபுநின்ற - வழிவந்ததனால் வருந்தினின்ற.
மாதவியின் சேடி.

வசந்தமாலை -

கூ0உ. செவ்வனம் [=வாசசெபம்.]

(எடு) ஊடற் கோலமொழிருந்தவனுவப்பக் (கரு) கடலும் ஊடலுமளித்
 தப் (கரு) பன்னியுளிருந்தோன் (கரு) உவவுத்தலைவந்ததாகக் (கரு) கடல்
 விளையாடல் (கரு) காண்டல்வேண்டி (கரு) அணிந்து (கரு) வைபமேறித்
 (கரு) தெருவினக் (கரு) கழிந்து (கரு) நடுவட்பொரு (கரு) எய்திக்
 (கரு) காணலில் (கரு) ஆயமொடுபொருத்திப் பின் (கரு) மணற்புரப்பினே
 (கரு) அமனிமீதே (கரு) யாழ்வாங்கிக் (கரு) கோவலன் தன் னொழிருந்தா
 னெனக் கூட்டுக.

1 "தன்பதக்கொள்விழுவா" சிலப். எ. ச. 2 முருகு உஅக; மு புறதா. உஉ.
 (பி - ம.) 3 'அகவழிப்பூத' 4 'பாப்பியோவிய' 5 'மசகி'

சிவப்பதிகாரம்

க - ச. வெள்ளி மால்வரை.....விஞ்சை வீரன்
 (இ - ன்.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண் அகன்றுயர்ந்த
 வடசேடிக்கண்ணே மதுவொழுது மலர்கின்ற பூக்களையுடையதோள்
 பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ
 லும் கெடிய கண்களையுடைய தனது காதலியுடனேயிருந்து
 விழவை விரும்பிச்செய்வானோர் விச்சாதரவீரனென்க.

காமக்கடவுளுக்கு

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்றுயர்ந்த வடசேடி. அவிழ்ப்பு, விலை
 த்தொகை. காமக்கடவுள் - காமதேவன். விருந்தாட்டு - நத்தல்விழாவன்றி
 விரும்பும் விழவு.

யாண்டுதோறும்

காதலிதன்னொடு அமருமென்க

தி - கூ. தென்றிசை.....நாளிதுவென

(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள் இருபத்தொன்பதில்
அவ்விழாமுடிதலின், தென்றிசைப்பக்கத்து
விற்குக் கால்கொண்டு கொடியெடுக்குநான்
காணெனச் சொல்லியென்க.

சித்திரநாளிலே

ஒரு வளவியநகரிடத்து இந்திரவிழ
மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திரை

இதுவெனச் சுட்டினான், அன்றும் சித்திரையாகலின். சுண்டுத்திங்களும்
திதியுக்கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும் ஊரினின்றும் போந்த
திங்களும் திதியும் வாரமும் நாடும் வழிச்செலவும் ஒழிவும், மதுரையிற்
சென்ற புக்கு இவன் இறந்தபட்ட திங்கள் முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள்
ளாது முடிதற்கெனக்கொள்க. அதுயாண்டுமோவெனின்,
வேளிற்காதையிறும் நாடுகாண்காதையிலும் காடுகாண்காதை
தள்ளுமெனக்கொள்க.

கட்டுரைகாதையென்னும் இவற்

எ - கூ. கடுவியை யவுணர்.....இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர் கூட்டமாகவந்தநெருங்கி, இந்
திரைநகரைக்காத்த புலிபோன்ற வலியையுடைய முசுருந்தனுக்குத் தோற்
துப் பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுருந்தனது நெஞ்சமும் இரூன்களும்
படி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய சூதத்தை அவ்வண்ணல்
பொருட்டு இந்திரனேவப் போந்து அபுகாரிலிருந்து அது பலியுண்ணும் நாளன்
காடியிடமும் காண்பேமென்குனென்க.

இதனை, "மூன்றாநிந்திரன்.....,காவ ஸ்தித்திச் சேவல்
கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுத மீட்க வெழுவோ, விந்நகர் காப்போர்
யாரொன லினைதன், றேரிப னெழுந்த நீவரு காறுந், தார்செழு மாப்ப
தாங்கலென் கட
னென, வுலந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத, நின்வழி யாகென நிரீஇப்
பெயர்வுழிக், கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டன்மடிப், பொருதுபோர் தொலைந்
தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர் நினைத்து, வஞ்ச மன்
றிது வஞ்சத் தன்மை, வேற லரிதெனத் தேறினர் தேறி, வளைத்துத் தொடுத்த
வன்வா யம்பி, னயின்முகம் கான்ற வாரிருள் வெயிலோ, னிருகணும் புதைபுப்

கூ.—க ட ல் லா டி க ர னை த.

கட்டின

பாய்தலி னொருகணு, நெஞ்சங் காணு நிற்ப நின்ற, வஞ்சம் பெயர்த்த
மாபெரும்

பூதம்" என்பதனானுமுணர்க.

என்சொல்லியவாறெவெனின், அங்ஙன ம்விட்ட அம்பு

கண்ணையும் மனத்

தையும் புதைத்தனாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற முகஞந்தற்கு அவ்விரு
ளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரந்தையருள அதனான் வஞ்சங்கழிந்த
வுவுணரைக் கொன்றுவித்து நின்றாண்க்கண்ட இந்நிரன் அவரை எம்மனம்

கொன்றதுவித்தாயென்றற்கு அவன் இப்பூதத்தின்செயலெனக் கேட்ட இந்
திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக வலுதலின் ஆங்குநின்றும்
போந்து ஈங்குப் புகாரினுந் தபலியுண்ணும் காளங்காடியிடமும் காண்
பேமென்பதாம்.

எவப் போந்தென ஒருசொல் வருவிக்க.

கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோதகர் - அமராவதி.
மன்னன் - முசுருந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும் அவ்விருள்
மறைப்ப; சிறப் புண்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மிலொத்துக்கூடி.
வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்; சூவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு.
பெயர்த்த - போக்கன். பூதம் - பூதத்தை. அண்ணற்கு -
அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் - இந்திரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கினவியென்க.
உளப்பாட்டுத்தன்மை; உம், ககரமூர்த்துவந்தது.

காண்கும்,

கணங்கொண்டு ஈண்டிக் தொலைந்தன ராகி நிகர்த்து விட்ட
வஞ்சமென்க.

கச - ஈ. அமராவதி.....காண்குதும்
(இ - ன்.) முன் அகராலவந்த இடர்நீங்க
அமராவதியைக்காக்கலான் அவ்விந்திரனும்பெற்று

இவன்மரபிலுள்ளாராலே கொண்டுவந்து பொய்க்கும் பருதியின்றிப்
பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க சிறப்பியுடைய ஐந்து
வகைப்பட்ட மன்றங்களின் பெருமையையும் காண்பேமென்றென்க.

அமரனின் - அமரனாலே. தமர் - முசுருந்தன் முன்னோர்;
அன்றிக் கரி காலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமையும்.

பொய்வகையின்றி - இம்மன்றிற்கு ஆண்டுள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி. புணர்த்த - அங்ஙனங்கொடுத்த இந்நிரன்காலமன்றிப் பின் ஐள்ளகாலங்களும் புணரும்படி செய்த. ஐவகைமன்றம் - முன்னர் இந்நிரவிழநூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள். அமைதி - பெருமை.

கஅ - உரு. நாரதன் வீணை.....ஆடலுங் காண்குதாம்
(இ - ள்.) யாழாசிரியரூதிய நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழிசைவின்பமும் தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை வாரம்பாடலையும், நாடகத்தினை யும் உருப்பசி இந்நிரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணூர் ஆடிதலும் விரும்பா னாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தற்குக் ; இவன் மண்ணிற்போய்ப் பிரக்கவெனச்சபித்தலின் ; அதனைப்பெற்றவந்துபிறத்த மங்கலாயிய மாதவி கவிவி சிலப்பதிகாரம்.

வழிவிற்குன்றிய அரவுபோலும் அஞ்சுபுடைய மாதவிபுடைய அங்விடத்துக் காண்பேமென்றனென்க.

ஆடலையும்

தோரியமடந்தையென்பான் - ஆடிமுதிர்ந்தார் பின்பு ஆடன்மகனார் காலிற்கு ஒற்றதத்துப்பாடுமவன் ; என்னை ? ' "இந்நொதி வகைபால் தோரிய மகனே" எனவும், ' "தலைக்கோ லினை.....தோரிய மகனே" எனவும் கூறியவாற்றுக நிக வாரம் - ஓரொற்றவாரமும், ஈரொற்றவாரமுமென்றும் செய்யுள். அவை தானத்து ஒருமாத்நிரையும் இரண்டு மாத்நிரையும் பெற்று வரும்.

உருப்பசியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின், ' "வயந்த மாமலை நயந்த முனிவர, னெய்திய வகையி னிமைபவர்' வணங்க, விருத்த விந்நிரன் திருத்திழை புருப்பசி, யாட னிகழ்க பாடலோ டங்கன, ' வோவியச் சேனன்

மேலின் னெழுந்து, கோலமுக் கோப்பு துலொடு புணர்ந்த, விசையு நடமு
 மிசையத் திருத்திக், கார்துவர வெழினியொடு புருந்தவன் பாடலிற், பொரு
 முக வெழினியிற் புதந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும் பாவனை யாகலி,
 னயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தி, னெக்கெதிர் நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய
 வேட்கையி னுட னெகிழப், பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிக், னெண்ண நெகிழ்
 தலி னெண்ண முனிவர, னெருதலை யின்றி யிருவர் னெஞ்சினுக், காமக் குறிப்
 புக் கண்டனன் வெருண்டு, சுந்தர மணிமுடி யிந்திரன் மகனை, மாணு விற்றோய்
 வேணு வாகென, விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய்
 ியென, மேலின் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய சாபத் துருப்பசி தலைக்
 கட்டிக், காலைக் கழையு நீயே யாகி, மலையமால் வரையின் வந்துகண்
 ணுற்றத், தலையரத் தேறிச் சார்தி யென்றவன், கலக நாரதன்
 கைக்கொள் வீனை, யலகி லம்பண மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுவப்பத்
 தந்திரி நாரிற், பண்ணியவீனை
 மண்மிசைப் பாடி, யீன்றி வருகெனப் பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி
 கே, விட்டன னென்ப வேந்தவை யகத்தென்” என்பதனானறிக.

யாக்

இதனாற்சொல்லியது: நாரதன் கலகப்பிரியனாதலால் தனது யாழைப் பகை
 கரம்புபட் இசைத்தலின், தான் இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும்
 இவன் கலங்கினமைதான் நமக்கறிவித்து நம்மால் இவனை முனிவிப்பான்
 வேண்டி நம்மை மதியானாயினென அவனொடும் சாபமிடுகின்றவன்
 வீனை மங்கல மிழக்க; மண்மிசைத்தற்குக் ; இவள் மண்ணிற்போய்ப்
 பிறக்கவெனச் சாபம்
 இட்டானென்பது. வீனை மண்மிசைத் தங்குவெனவே இவனை நீங்காவரத்தின்
 வந்ததாகலான் இவனும் மண்மிசைத் தங்குவென்பதாயிற்று ; எனவே இவன்
 மண்ணிற் பிறவானுதலுணர்க.

இவ்வீணையை உருப்படுகையில் வீணையென்பாருமுளர்; அது பொருத்த
யின்ற. அங்ஙனம் இவள் மண்மிசைப்பிற்குவெனச் சபித்தலின் அதனைப்
பெற்ற வந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவிவழிப்பெயராய் அவ்வழியிற்றோள்

¹ செப்பநிகரம், பக். ௧௧௮. ² வயத்தமாமலை - டொதியின்மலை; வயத்தம் -
தெற்றம். ³ ஒயிச்சேன - சித்திரசேனனென்றும்கத்தருவன்.
(பி - ம்) ⁴ 'சாபவிடைபெய்க்கருடவந்தோயென்று'

கூ.—க ட ல ர டி க ர தை.

கடிக

திய அரவுபோலுமஞ்சுலையுடைய மாதவியுடைய ஓடலையும்
அவ்விடத்துக்.

காண்பேமென்றென்க. ஈண்டுச் சயந்தன்சாபமும் விடையுள் கூறுதது,
அரங்கேந்நகரத்தைக்கண் ¹ "இந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றுனத்துச்
சாப நீங்கிய" என்றாராகலினெனக்கொள்க. இனி வீணையைச் சாரீரவீணையாக்கி
மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவள் இக்கடவுள் யாக்கையொழிந்து
மக்களையாக் டையில் தங்குகுவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொள்க.
இனி உருப்படுக்குச் சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை

புதல்வார்மேற்செல்லும் கண்ணோட்டமென்
பார்க்கு அங்ஙனம் புதல்வரைகோக்கி மகிழ்வார்க்கு அன்பு சிறத்தலொழிந்து
நிலைகலங்கி ஓடல் பாடல் நெகிழ்தலும் மூன்றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன்
அதனை அறியாது சபித்தானென்றதும் பொருந்தாமையின் அங்ஙனமுரைத்
தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகுவென்றதை வீணைக்குமேற்றுக.

உச - ஏ. துவரிதழ்.....வணங்குதும் யாமென

(இ - ன்.) (௧) வடசேடியிற் (௨) பொழிற்கண் கடவுட்குக் (௩)

காரிகை

யோடு (ச) விருந்தாட்டமரும் வீரன் (ஈ) இதவெளக்கூறி
(க ஈ) இடனுங்கான் கும் ; (கௌ) அமைதியுங்காண்குதும் ; (உரு)

ஆடனுங்காண்குதுமாதலால், துடி
யிடையாய! யாமும் தலைவன் வணங்குவோம்; வருவாயாகவென்சு
சொன்ன அப் பொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய், 'ஆயென் னளவியு மவற்றொடு
கொள் ளும்' என்பதனான முடிந்ததாம். ஏகாரம், இசை நிறை
யாமுமென்னுமும் மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை 'எனவெ
னெ ஸ்சம் விசயோடு முடிமே' என்பதனான், என
துசொல்லிப்போந்தெனச் சொல்லெச்சமாக்கி முடிப்பினுமமையும்.

உஅ - கூச. சிமையத் திமையமும்..... விழாக்
காண்போன்

(இ - ள்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய இமயமலையையும்
வளவிய நிறை

புடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும் பதியினையும் விர்தமல்குழந்த
அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத விளையுனியுடைய
காவிரிகாட்டினையும் தன்காதலிக்கு இஃதுஇன்னது

இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி ஆண்டாண்டுள்ள பயனுகர்த்தற்கு
வேண்டுகாட்டங்கிப் பின் பு சிலநாளிற் படப் பெயையுடைய
புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து முன்புசொன்ன முறைமையால் இடனும்
அமைதியும் இவைபென் னு தொழுதனனாய்த் தன்காதலிக்குக் காட்டி
வளவிய தேவருமகிழும் முனார்க்கண் நடங்கின்ற விழவைத் தானும்
காங்கின் றவனென்க.

சிமையம் - உச்சி. அடவி - காடு. தாங்காவியுள் -
நிலம்பொருதவினத் தல்; 'வேலி யாயிரம் விளையுட் டாக'
என்றாகவின் . வினத்தலென்பது விளையுள்ள மருவிற்து; புலிப் '

பாய்த்துள், தேரைப்பாய்த்துள்ளென்பதுபோல.

1. சிலப். அரங்கேற்றகாதை, உ - க.
2. தொல்காப்பியம், விண்பியல், கு. கதி.
3. எச்சவியல், 11 சஉ.
4. பொருதார்த்தப்பாடல், உசக - ஏ.
5. பாய்த்துள் - பாய்தல்.

கி.கூ. சிலப்பதிகாரம்

படம்பை - தோட்டக்கூறு. புகார், ஆகுபெயர். மணிகிழாப்
அழகிய விழாவென்க. காண்போன், தொழிற்பெயர்

பாடமாயின்,

கூடு. மாயே தன் பாணியும்—(இன்.)

திருமால்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினேராடல் கூறுவான் எடுத்துக் கொண்டார்;
கொடுகொட்டிமென்பது இத்தன்மைத்தென்குன்றது.

அவற்றுள்,

மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி. பாணியென்றது -
பாட்டு.

அது தேவரப்பராவுதலாயிற்று ; என்னை? 1 “ஏனை யொன்றே, தேவரப்
பராவு
தன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்றாராகலின். அது முத்தமிழ்க்கும்

பொது.

அஃது இயற்றமிழில்வருங்காற் கொச்சகவொருபோகாய வரும். வரும்வழியும் பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய வரும். என்னை? “கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டுன்றித், தேறிய விராண்டு தேவ பாணியும்” என் னுராகலின். அங்ஙனம் வரும் தரவினை நிலையென்வடக்கி முகத்திற்படுந் தரவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதி யினிற்பனவற்றை முரிநிலையெனவும் பரவுத்தற்பொருண்மைபாற் பெயர்கொடுத்தார் செய்யுளியலின்கண்ணுமெனக் கொள்க

இனி, இசைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையனவுபாவென்றும் இருபகுதியுள் இஃது இசைப்பாவின் பகுதியெனப். அது பத்துவகைப்படும்: செந்துறை, வெண் டிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், வரி, கானல்வரி, விரிமுரண், தலைபாருமண்டிலமென

பெருவண்ணம், ஆற்று என்னை? “செந்துறை

வெண்டிறை தேவபா ணியிரண்டும், உற்றன முத்தகமே வண்ணமே - கந்தரு வத், தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமாத், தோற்று மிசையிசைப்பாச் சுட்டி” என்றார் இஃதுங்னுதிகமுடைய சிவாடியாரென்க

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும் சாதியோகைகள் மூன் றினுட னும் தீரீயைகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பதுவகையென்ப; அவை.—சிந்து, திரிபதை, சவலை, சம்பாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிலை. என்னை? “செப்ப ரியுசிந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சம்பாத-மெய்ப்படியுஞ், செந்துறை வெண்டிறை தேவபாணி வண்ணமென்ப, பைந்தொடியா

வினாத்தலி லழைத்தவன், முடியுணத் தருமவ னலத்தினை முடித்தவன்
முடிதகள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவ, ஸுலகனைத் தையுமொரு
பதத்தினி லொங்கினை னொளிமலர்க் கழற்றரு வதற்கினி யழைத்துமே.”
இஃது எண்ணிரான்வந்த கொச்சகவொருபோரு. பண் - கௌ சிகம்.
தாளம் - இரண்டொத்துடைத் தடாரம் சிறுதேவபாணி சுண்டிக்கிறிற்
திலரெனினும் இனம்பட்டியருதலிற் கூறல்வேண்டியதாயிற்று. அது
வருமாறு. “வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதனவேண் மிகவெய்யக்,

கண்ணவோர் புல
எல்லாக் கனல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிறத்த தேவர்களு மிருடிகளு
மெழுந்தோட, வொண்ணுதலான் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனையு”
என்பது.

இதனால் இறைவனை முற்கூறுத மாயோனை
முற்கூறியதென்னையோவெ னின், மாயோன் காவற்கடவுளாய் அருளை
அருத்தலானென்க.

நூற் - ௯. வருணப் பூதி நால்வகைப் பாணியும்—(இ - ள்
) வரு ணப்பூதி நால்வகையுட்பரவு ம் நால்வகைத்
தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு : “தந்தனர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக,
வேந்தன் வேள்வியோ டுயாண்டிபல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி நீனிதி
தழைக்க, பதி னெண் கூலமு முழவர்க்கு மிருக, வரங்கியற் கூத்து
நிரம்பிவினை முழுக, வாழ்க நெடுமுடி கூர்கலென் வாய்ச்சொலென்,
திப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் குெக்குச், செப்பட வமைத்துச்
செழுப்புடை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத் திப் பூதரை, முவடி
முக்கால் வெண்பா மொழிந்து, செவியிழைக் குழுமை வேந்தனை யேத்திக்,
கவிபொழுக் கத்து நின் துழி வேந்தன், கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு
மென்ப” என்றார் மஹாவிஷ்ணுரென்க.

கூசு - எ. நலம்பெறு.....பின்னர்—(இ - ள்.) பல்லுயிர்களும் தன்கலையால் நன்மைபெறுந் தன்மையையுடைய வானின் வளர்த்துசெல்லும் மதியமும்பாடியென்க.

எனவே சந்திரனைப்பாடும் தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற் கூறுதது இறைவனை முற்கூறியவாற்றாத் கொள்க. இதற்குச் செய்யுள்: "குறை கடன் மதிக்கு மதையை குறுமுய லென்கிக்கு மரணனை, விரவிரு ளகத்து நிலை

சி ல ய் ப தி க ள ம்

வினை பிறையவன் முடித்த வணியினை, கரியவன் மனத்தி னுதித்தனை கவிரவ மலர்த்து மவுணனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர் தபுக்க வினைவாய்' எனவரும்; பன்னும் தானமும் முற்கூறியன.

கூஅ. சீரியல் பொலிய-நீரல நீங்க—(இ - ள்.)
விவல்பு பொலிவுபெறவென்றவாறு.

அவதாளநீங்கத் தான

இதனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென மாறுக.
நீங்குதனால் தானவியல்பு பொலிவுபெறுகிறதெனவுமாம்.
மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.

அன்றி அவதான
இவற்றை மேல்

இனி, பதினொராடல் கூறுவார்:—அவை இருவகைப்படும் :

“அல்லியங் கொட்டி.....ஆம்”; “தடிக்கையம்.....ஐந்து”
என்பவாகலின்.

கூக - சகூ. பாரதி யாடிய.....கொடுகொட்டி
யாடலும்

பாரதி - டைவி; அவளரங்கம் - சுமிகாடு ; அவளாடுதலாத்
பெற்றபெயர்.

(இ - ன்.) தேவர் புரமெரியவேண்டுதலால் வடவைபெரியைத்
தலையிலே புடைய பெரியவம்ப வல்கேட்டவளவிலே அப்புரத்தில்
அவுணர் வெந்து
விழுந்த வெண்பலிக்குவைபாரிய பாரதிபரங்கத்திலே உமைபவள் ஒருகற்றின
ளாய் நின்று பாண் துக்குச் சீரென்னும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவர்பாவ
நினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானந்தத்தாற் கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடு
கொட்டியென்னுமாடலும்.

முகம் - தலை. பேரம்பு - பாம்புருடன். வல்கேட்ட -
சுட்டவளவிலே திரிபுரம் தீமதித்தெரியக்கண்டு இரங்காது
கைகொட்டிநின்று நுதிதலிற் கொடு மையுடைத்தாதனோக்கிக்
கொடுகொட்டியென்று பெயர்கூறினார்.

“கொட்டி.....நான்காமெனல்.”

சச - கு. தேர்முனின்ற.....பாண்டரங்கமும்

(இ - ன்.) வானோராகிய தேரில் நான்மறைக் கழிம்பரிபூட்டி நெடுப்புற
மறைத்த வாரதுகின்முடித்துக் கூர்முட்பிடித்துத் தேர்முனின்ற திசைமுனை
களும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடிய பாண்ட
ரங்கக்கூத்தம்,

‘நின்று’ பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க;
மெனல்.”

“பாண்டரங்கம்.....ஐரூ”

சக - அ. கஞ்சன்.....தொகுதியும்

(இ - ன்.) அஞ்சனவண்ணன் ‘ஆழய-ஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சத்தின் வந்த யானையின்கோட்டை ஒசித்தற்கு நின்றாடிய அல்லியத்தொகுதியென்னுங் கூத்தும்,

“ 1, 2, 3, 4, 5 சிலப்பதிகாரம், பக். அக.

“ கொடுக்கொட்டி கொடுகொட்டியென விகாரமாயிற்றென்பர் யர் ; (கவி. கடவுள்.)

தச்சிஞ்சினை

கூ.—க ட : வ ர டி க் க ளை த.

கூகூ

தொகுதியென்றார், மூகம் மாப்பு கை காக்கனின் வட்டின அவிநயமுதலி யன விருந்தும் தொழில்செய்யாது நின்றலின்; “ஆட லின்றி நிற்பாவ யென்ன மாயோ னுடும் அவனாவ நிலையே” என்றார்; அல்லியமென்பதனை அலிப்பெடென் பாருமுனர்; “அல்லியம்.....ஐரூ மெனல்.”

சஅ - கூ. அவுணற் கடந்த மல்லி னாடலும் - (இ - ன்.) வானா னிய அவுணனை வேறற்கு மல்லனாய்ச் சேர்ந்தாரிற்சென்று அறைகவி உடற் கரிச்செழுந்த அவுணச் சேர்ந்தவளவிலே சடங்காகப்பிடித்து உயிர்போகநெரித் துத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுணனென்னத்தைக் கடந்த; “

“நெடியவன்.....ஐந்தாம்.”

சக - கூக. மாக்கட னடுவண்.....ஆழய துடியும்

(இ - ன்.) கரிய கடலினடுவருகின்ற குரனது வேற்றருவாகிய வஞ்சத்தை “நின்ற அவுண்போரைக்கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண்

திரையே அரங்கமாக நின்று தடிக்கொட்டியாடியது; தடிக்கூடும்,
நிகர்த்த - நேரொத்த; ¹ "தடியாடல்.....ஆய்ந்தாம்."

இஉ - ஈ. படைவீழ்த் தடிணர்.....ஆடிய குடையும்
(இ - ன்.) அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த
படைக்கலங்களைப் போரிற்கு ஆற்றாது போகட்டு வருத்தமுற்றவனவிலை
முற்கூறியமுருகன் தன் குடையை முன்னேசாய்த்த அதவே
ஒருமுகவெழினியாக நின்றாடிய குடைக் கூத்தனும்,
பையுனெய்த ஆடியவெனவியையும்; ² "அதமுகத்தோன்...
...எனல்."

இச - இ. வாணன் பேருர்.....ஆடிய குடையும்
(இ - ன்.) காமன்மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகன்
உழைகாரணமாகவாணன் நிறைவைத்தவின், அவனுடைய
சோவென்னும் நகரவீதியிற்சென்று நில்லு கடந்த நீநிறவண்ணன்
குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தம்,
இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டாடினது;
"குடத் தாடல்.....ஆய்ந்து." இது விநோதக்கூத்து
ஆறினொன்றென் மணர்க; என்னை? "பரவிய சாந்தி யன்றியும்
பரதம், விரவிய விநோதம் விரிக்
குங் காலைக், குரவை கவிசுடல் குடக்கூத் தொன்றிய, கான நோக்குத்தோற்பா
வைக்கூத், தென்றிலை யாது நகைத்திறச் கவையும், வென்றியும் விநோதக்
கூத்தென விசைப்ப" என்றாராவின்.

இக - எ. ஆண்மை.....பேடி யாடலும்
(இ - ன்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த பெண்மைக்கொலத்தோடு
காம முடிய பேடென்னுமாடலும்,
¹, ², ³, ⁴, ⁵ செல்பதிகாரம், பக். அக.

ஆன்மத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும் வீரியமும் அகரம்பெற்றி
யும் பந்தியும் பிறவுமின்றாதல்; ஆன்மை திரிந்தவென்பதனால் தாழ்பும், பென்
மைத்தென்பதனால் முயிமுதலிய பெண்ணுதம்புப் பல்வுமுடையது
ஆன்பெடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்; என்னை? “சரியற் றாடி மருள்
பயி பூங்குழற், பவளச் செவ்வாய்த் தவள வொண்ணகை, யொள்ளரி நெய்க்
கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறை
அதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்தின வனமுலை, யகன்ற வல்கு லந்துண் மரு
ங்கு, விகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன் பேரூர் மறுகிடை
கடந்து, நீனில மனந்தோன் மகன்முன் னாடிய, பேழக் கோலத்துப் பேழிகான்
குருகும்” என்றாராகலின்.

இது தனதுமகன் அநிருத்தினைச் சிறைமீட்டிக் காமன் சோகரத்தாடியது;
* “காமனதாடல்.....நான்கு.”

இஅ - கூ. காய்சினவருணர்.....³ மரக்கா லாடலும்
(இ - ள்) காய்சினத்தையுடைய அருணர் வஞ்சத்தாற்செய்யும்
கொய்ச் தொழிலைப் பொருளாய் மாயோளால் ஆடப்பட்ட
மரக்காலென்னும் பெயரை யுடைய ஆடலும்,
மாயவன் - தர்க்கை. அருணர் உண்மைப்போரான்
வேறலாற்றாது வஞ் சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேன் முதலியவாய்ப்
புருத்தியுணர்ந்து அவன்
அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு ஆடுதலின்,
யிற்று; * “மாயவனாடல்.....நான்கு.”

மரக்காலாடலா

கூ - கூ. செருவெக் கோலம்.....ஆடிய பாவையும
(இ - ள் .) அருணர் வெவ்வி ய போர்செய்தற்குச் சமைந்த

பொர்க்கோலத் தோடு மோகித்தவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவழுவாய்ச்
செய்யோனாகிய திருமகனால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமாதலும்,
கோலீங்கவென்றார், அதற்கேற்பப் பொராறு அஞ்சி யவிதலின்; *
“பாவைஒன்று.”

கஉ - கூ. வயலுழை.....ஆடிய கடையமும்
(இ - ன்.) வானுடைய முற்கூறிய பெரியநகரின்
வடக்குவாயிற்கண் உள்தாடிய வயலிடத்தேநின்ற அயிராணிபென்
னுமடந்தை ஆடிய கடைய மென்னு மாதலும்,
அயிராணி - இத்திராணி. கடையம் - கடைசிக்கத்து; *
“கடையம்.....ஆறு.”

கச - எக. அவரவ ரணியுடன்.....விஞ்சைய
என்றியும்
(இ - ன்.) அங்குனங்குறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடன்
அவரவரு டைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாடலும்
வீழ்ந்தாடலுமாகிய அவரவரை

* மணி. க: ககக-உடு. *; *; * சிலப்பதிகாரம், ப. ௧௦. * “மாயஞ்செய்வானதுண்டு
வீழ்த்தலை, மரக்காக்கேடுவானமிய யாடுக்போலும்” எகப்பித்தும்; சிலப், ௧௨.

க. — க ட லா டி க ர தை.

ககக

நீங்காத மரபின்படிபடைய பதினொருவகைப்பட்ட சூடனும் அங்ங்ங்ங்ங்ங்ங்ங்ங்
பாட்களின் வேதப்பாடும் அவற்றிற்குவிதித்த மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்
றைப் புலப்படக் காண்பாயாக; அன்று கள்ளவிற்பும்பொழிற்சுன்னையிருந்த
நின்றோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி இவன்காணென்று தன்
காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சியிசை மேம்பாடுதக்க மரபினை
புடைய விஞ்சையனும், அவனன்றியும்,

௭௨ - ௫. அந்தரத் துள்ளோர்.....இருந்தோனுவப்ப

(இ - ள்.) சுவர்க்கத்திலுள்ளாராகிய தேவொல்லாம்

உள்வரிகொண்டு

வந்து காணப்படும் இந்தவிற்பும் மாதவியாடலும் அவ்வாடற்குச் சமைந்த
கோலமும் ஆடுதலாற்பிறந்தவழரும் முடிதலின் அதனாற்பிறந்த வெதப்போ
டிருந்த கோவலனுவக்கும்படி,

அந்தரத்துள்ளோர் - விச்சாதரமுமாம். மானிடர் தம்மைக்காண்டல்
பொருளையின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவனாடலும் கோலமும் தனது
அறிவு சிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடிக்கைக் கைக்கொண்டு விடுதலாலே பிறர்க்கும்
இவ்வாருமென்றும் வெதப்போடிருந்தானெனினுமகையும். ஊடனோடென்
னது கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடக முகம் காட்டுதலின்.

௭௩ - ௬. பத்துத் துவரினும்.....நலம்பெற வாட்டி.

(இ - ள்.) வாசனெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய கூந்தலைப் பத்துவகைப்
பட்ட துவரினும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினும் முப்பத்திருவகைத்தாரகிய
ஒமாலிகையானும் ஊதிக் காயப்பட்ட கன்னீராலே சிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவராவன :—“பூவந்தி திரிபகை புணர்கரும்
காலி, நாவ லோடு நாற்பான் மாமே.” ஐந்துவிரையாவன :—“கொட்டல்.....
விரை.” முப்பத்திருவகை ஒமாலிகையாவன : “இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோலை
மேலை, குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக மதாவரிசி தக்கோலை நன்

ஞரி, வேங்கமில் வெண்கோட்ட மேவுசேர் - போகாத, கத்தாரி வேரி விராமிச்சல்
 கண்டில்வெண்ணை, பொத்தகடி நெல்லி புயர்தான் - துத்தமொடு, வண்ணக்
 கச் சோல மரோணுக் மாஞ்சிபுட, வெண்ணுஞ் சலிலேக மின்புழு - கண்ணு
 நதம், புண்ணுநதத் தாது புலிபுதிர் பூஞ்சரணம், பின்னு தமாலம் பெருவரு
 ணம் - பன்னும், பதுமுக துண்ணேலம் பைங்கொடு வேரி, கதிர் நகையா யோ
 மாலிகை" என்னுமியைவெனக்கொள்க; என்னை? "ஓரை விரையினு மீரைக்
 தவரினு, மாறைந்தின் மேலிரண் டோமா லிகையினு, நாறைத் துதப்பி னுனமு
 நன்குரைஇ, பூரின நன்னீ ருவந்தன னாட்டி" என்றாகலின்.

அ0 - அக. புலையிற் புலர்த்திய.....சேறாட்டி

(இ - ள்.) அன்னமாயிய நிராளுட்டியப் பொலிவினையுடைய
 புலையிற் புலர்த்தி ஐந்துவகையெறவருத்த வகையோறும்
 புலையிற் கொழுவிய சேற்றை னாட்டியென்க.

மான்மதத்தின்

சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௧௮.

சிலப்பதிகாரம்

மான்மதச்சேறு - கத்தாரிக்குழம்பு; சவாதுமாம்.

அ௨ - கூ. அலத்தக முட்டிய.....நல்லணி செறிஇ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த சேறடிக்கெற்ற
 நலத்தரும் மெல்லிய விரவிடத்தே செறிக்கப்படும்
 நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி, கான்மோதிரமுதலியன.

அ௪ - ஓ. பரியகம்.....அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும் சதக்கையும் காற்சரியு மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுதும்படி அணிந்தென்க.

பரியகமாவது - "பொன்னிதழ் பொதிந்த பன்னிற மணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன் மோதிரம், தன்னொடு தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின், புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே." என்னை? "அவ்வாய் மகரத் தணிகிளர் மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக தூபுர, மொய்ம்மணி ராவின் முல்லை யங்கிண்கிணி, கௌலிய வேனவுக் காலுக் கணிந்தான்" என்றார்.

அக. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து -
(இ - ள்.) குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய.....உஉஇ

(இ - ள்.) பருமுத்தக்கோவை முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிசுகையென் னுக்கலையை நீலநிறங்கினரும் பூத்தொழிலையடைய உடுத்தென்க.

நீலச்சாதருடையின்மீதே

என்னை? "குறங்கு செறியொடு கொய்யலங் கார, நிறங்கினர் பூந்துடி னீர்மையி னுஉஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகா, முறிந்த தமைவா வல் குற் கணிந்தான்" என்றார்.

அக - கூ. காமர் கண்டுகை.....அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செய்யும் மாணிக்க வலையுடன் நீங்காமற் காற்பிணித்த முத்தவையைத் தோளுக்கு அணிந்தென்க.

பொற்றொட

காமம், கா மரென விகாரம். தாமணி - முத்து. என்னை ?
 “ஆய்மணி கட்டி யமைந்தவினைச் செய்கை, காமர் கண்டுகைக்
 கண்டிரன் முத்திடை, காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற,
 வணிந்தான்” என்றார்.

வேய்மருள் மென்றோள் விளங்க

கக - ச. மத்தக மணியொடு.....அணிந்து

(இ - ன்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே பத்திகளில் வயிரங்கனமுத்
 தப்பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகமும் செம்பொன்னுற்செய்த வளையும்

வலரத்தினவளையும் சங்கவளையும் பலழவளிகளும் என்னுயிவற்றை
 மயிரையுடைய முன்னைக்குப் பொருத்தமுற அணிந்தென்க.

ஐதான

கக. — க ட ல ர டி க ர னை த.

ககௌ

பரியகம் -

சரியுமாம்.

கைவடமுமாம்.

என்னை ?

வால்வளை - வெள்ளிவளையுமாம். பலழப்பல்வளை -

“புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கு, லெரிய
 விர்பொன் மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம் வாழ்வளை பார்த்தில்
 பலழ, மரி மயிர் முன்னைக் கமைய வணிந்தான்” என்றார். அரியகை
 முன்னைக்கென்ப

தகம் பாடம்.

கக - அ. வாளிப் பருவாய்.....அணிந்து

வாள்மீனினது அங்காந்தவாயை வணங்குதலுமறிக்குநெளி
 உச்சமாகக் கதிராரும் மாணிக்கப்பீடமும் பங்கத்தெவனீந்து
 திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மாகதக் கடைசெறியும்
 பிறவுமாகிய இவற்றைக் காத்தன் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள்
 மறைப்படியணிந்து,

பருவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினுக்கியபெயர். கேழ்க்கினர்மணி,
 அஃது, எக்கேழெனிற செங்கேழ்க்கினர்மணியென்க. வாங்குவில் -
 வள்ளத்துக்கொள் ளும் ஒளி.

கக - க00. சங்கிலி.....அணிந்து

(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நெஞ்சங்கிலியும் பூணப்படுஞ்ஞாணம் என்னு
 மிவற்றோடு கைபுனைப்பபட்ட தொழில்களையுடைய சவடி சரப்பனிமுதலா
 யுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

க0க - உ. கயிற்கடை.....மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல் ஷரமீருயுள்ள
 அணிகட்கெல்லாம், தலையொன்றாய்க் * கொக்குவாய்ப்
 படுகண்டொடக்கிய பன்மணிக்கோவையால் தக்கமாகச் செய்யப்பட்ட
 பின்னுவியாற் சிறப்புறத்தை மறைத்தென்க.

கயிற்கடை - கொக்குவாய். ஒழுக்கியகோவையென்க. சிறப்பும் -
 பிடர்;

“சங்கிலி துண்டொடர் பூண்ஞாண் புனைவினைத், தொங்க னொத்தித் திருந்துங்
 கயிலணி, தன்கடன் முத்தின் றகையொரு காழெனக், கண்ட பிறவுங் கழுத்
 துக் கணித்தான்” என்றார். ஆங்கு, அசை.

க0௩ - ௫. இந்திர நீலத்து.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின இந்திரசீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின வயிரங்களால் அழகுபெற்ற சீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை ? “நூலை ராய்ந்து நுவலரும் கைவினைக், கோலம் குயின்ற குணஞ்செய் கழப்பினை, மேவை ராயினு மெச்சும் விறலொடு, காலமை காதிற் கவின்பெறப் பெய்தான்” என்றார்.

கருக - அ. தெய்வ வுத்தியொடு.....அணிந்து

(மி - ம்) * 'கோகிலாய்' : கோக்குவாய், முன்றே.

கோகிலாயென்றும் படித்தற்கு இட கருது

சு ண ட ய தி க ர த ம் .

(இ - ள்.) சேனையாரென்னும் பணிபுடன வலம்புரிச்சங்கும் பூர்ப்பா னையும் தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமிவையும் தம்மில் தொடர்ந்து ஒன்றாக தலைக்கோலத்தைக் கரிய பெரிய ஒலிக்கு அழகுதும்படி வணிக்தென்க.

செழுநீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்னை ? “கேழ்க்கினர் தொய்யகம்

வான்
முகப் புல்லகஞ், குளா மணியொடு பொன்னி 'மாயைபுந், தாழ்த்து கோலையுந்
தாங்கி முடியிசை, பாழின் கிளவி யாரம்பைய ரொத்தான்” என்றார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனாவப் ஆட்டி ஊட்டிச் செ ரீடு
அணிந்து செறித்து உமடுத் தோளுக்கணிந்து ஏறமவுறவணிந்து
கரப்பவணிந்து ஆ மோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து
மான்புறவணிந்தென்க.

கருக - கரு. கூடலும்.....இருந்தோள்

(இ - ள்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும் கோலைகளித்துப்

படுக்கை யமைந்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவனென்ற.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது,

என்னில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப் பெண்மையும் காணும்
அழிந்துவந்து குறையுற்றுக் கூடு ந்துணையும் நீயிர் பிரி
வாற்றியிருத்தீர்; அன்பிலீரென ஊடுவது. ஊடலியனித்தல்
துன்பத்தை யளித்தல்.

அதனான்வருந்

ககக - ச. உருகெழு மூதுர்.....வேண்டின ளாகி

(இ - ள்.) விழவிற்குக் கொடியெடுத்த காண்முதல் காலேழ்நாளும்

விழவு நடந்த பிற்பாறான்று கொடியிறங்கி விழாவாற்றுப்படுத்த
பிற்பாறான்று உவாத் தலைவந்ததாக மாறார்க்கு உட்குதலைப் பொரு
துவிக்கும் மூதுரினின் தும் கடற்கடைக்கண் இடம்பிடிக்க
விரைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மட

விழாநின்ற கைத புன்னைமுதலியவற்றையுடைய கழிக்கானல்பொருந்திய
கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை விருப்பத்தோடே வேண்டினளாகியென்க.

பெருகீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் - கீர்ப்போரில்

வெற்றி தோல்விகாண்டல். வேண்டினள் - காண்டற்குத்
தானும்போகக் கோவலனை வேண்டிக்கொண்டாள்; எனவே அவனும்
உடம்பட்டமை உணர்த்திற்று.

ககக - உரு. பொய்கைத் தாமரை.....வைய மேறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வேண்டி அவனும் உடம்பட்டவளவிலே

பொய்கை னில் தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள்
அச்சேக்கையை கீறுத னான் வாய்விட்டுப் புலம்பாநிற்ப
வைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள் அறிவிக்க

வையகத்தைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை வெள்ளியவிளக்கம் கடியபாரிற்க
அக்காலத்தே மதானிமுதலிய பேரணிகள்களையணிந்து முகிழ்போதும் வண்
கையையுடைய கோவலன் இராசவாகனமாயி அத்திரியேற அத் தாரணிமர்
படுகுறி போதற்கு மானின் பார்வைத்தன்மைபொருந்திய நோக்கினையுடையா
ளும் வையத்தின் ஏறியென்க.

1 "என்னில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப்,
தினியே" (வேக. ௧௧௮.)

பென்னின் மிக்கது பெண்ணின்

கூ.—க ட ல ர டி க ர தை.

கூகூகூ

புலம்பக் காட்டக் கடியவென்னும் செயவெனச்செய்கன் ஏற ஏறியென்
தும் வின்கொண்டிருமுடிந்தன. வானாது வாரணமென்றமையால் 1 இருவகை
வாரணமுகொள்க. அத்திரி-கோவேறுகமுதை. வையம்- 2 கொல்லாப்பண்டி.

கூகூ - ௭. கோடிபல வருக்கிய.....செவ்வணங் கழிந்து

(இ - ன்.) கோடியென்னுமிலக்கத்தைப்

பலகோடிமேலுக்கப்பட்ட வன

விய நிதித்திரையுடைய மாடங்கண்மலிந்தமறுகினையுடைய பீடிகைத்தெருவின்
கண் மலரணிதற்குக் காரணமாயி மைவிளக்கோடே மாணிக்கவிளக்குக்கையு
மெய்ப்ப அவ்விடத்தே தாசியர் மலையையும் அறுகையும் செல்லையும் மங்கலமா
கச் சிந்தி இருபருங்கினிடத்தும் தம் கலனெலிப்பத்

திரிந்துபெயர்த்துச்செய்யும்

திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அவ்விடத்தை வேறுகக்கழிந்தென்க.

குப்பை - குவிபல். மாடம் - சரக்கறைகள். மறுகு - ஏனைத்தெரு.

மணி-

அழகுமாம். கோடி. அறுகுக்கு அடை. அலருமென்னுமாண்மை தொக்கது.

லம் - அழகுறாம். அங்காடியின் செல்வமிகுதி கூறுவார்
 திருமகனிடுக்கையென்றார். கழிதற்கருமைவிற கழிந்தென்றார்.
 தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர்பெயருமிருக்கை பென்க.

கஉஅ - க. மகரவாரி.....போதி

(இ - ள்.) கடலினதுவனத்தைக் கொணர்தலான் உயர்ச்சிபெற்ற
 நகரத் தெருவினுடே போயென்க.

கடல்வனம் - முத்தும் பலனமும் சங்குமுதலியன.

ககூ - ககூ. கலந்தரு திருவின்.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) மரக்கைகள் தந்த திருவினையுடைய

தமதுதேசங்களைவிட்டுப் போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட
 வெண்மணையுடைய ஆலைவாயிருப்பிற் பல வகைக்கூலமுங்
 குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு ஈண்டினதென்று கொடுகனெய்தித்
 தச்சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட சேரிகளப்போய் நெய்தலங்கானலை
 பெய்தி பென்க.

வாறுகம் - வெண்மணல். வேல் விரிதிரைப்பரப்பின்

வாறுகத்தையுடைய மறுகென்க. எடுத்ததுவதும் -
 எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றுமாம்.

ககூச - க. வண்ணமும்.....விளக்கமும்

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும் சாந்தும் மலரும் கண்ணமும்
 பண்ணிகார யருச்சங்குமென்னும் இவற்றை விற்போர்வைத்த
 விளக்குக்களும்,

ககூச. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்

(இ - ள்.) திண்ணகத்தாற் செய்யுத்தொழில்களைவல்ல
 பணித்தட்டார் பணிபண்ணுமிடங்களில்வைத்த விளக்கங்களும்,

௨௦௦

சிலப்பதிகாரம்

- க௩௭. காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்
(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிறற்றற்கு முறைமுறையாகவைத்த
விளக்குக்களும்,
மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.
க௩௮. கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும்
(இ - ள்.) காரகையுடைய அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில்வைத்த
விளக்குக்களும்,
க௩௯. நொடைநவின் மகநீடக் கடைகெழு விளக்கமும்
(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும், மிலேச்சமகளிர்
தம்கடைகளில்வைத்த விளக்குக்களும்,
க௪௦. இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்
(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர் விளக்குக்களும்,
க௪௧. இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்
(இ - ள்.) பாடைவேறுபட்டதேயத்து நிலையறியாது
ஒடுங்கலங்களை அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,
க௪௨. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமும்
(இ - ள்.) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப்படுக்கும்
வலையையுடைய பரதவர் நிமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,
¹ "முந்நீர் ஈப்பப் டிமிற்குடர் போலச், செம்மீ னிமைக்கு மாக
விசும் பின்" என்றார் பிறரும்.
க௪௩. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமும்
(இ - ள்.) பாடை வேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர்

பிறததைகளிற்போகா மற் பணைகளைக் காலாகராட்டி அதன் நீதே
மண்ணிட்பெரிக்கும் தீராவென்னும் விளக்குக்களும்,

கசச. கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும்

(இ - ன்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களைவுடைய

பண்டசாலையாகப்போரிட்ட விளக்குக்களும்,

கசரு - ரு.

எண்ணுவரம் பறியா.....நெய்தலங் கானல்

(இ - ன்.) வரம்பறியப்படாவாய் இச்சொல்லப்பட்ட விளக்குக்களெல்
லாம் எண்ணுதற்கியைந்து ஒன்றிமிகுதலாலே இழையைக்கலந்தாலொத்த மண
லின்மீது இட்டவென்சிறுகமிகும் புலப்படக்காணுங் காட்சியையுடையதாகிய,
மிக்க சீர்ப்பரப்பில் விரைமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தி
னும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை வேலியாகவுடைய நெய்தலநிலத்தில்
கழிக்கானற்கண்ணையென்க.

¹ புறநானூறு, ௧௦.

கா.—க ட ல ர டு க ர னை த.

உருக

எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமைக்கு வரம்பு. ஈண்டுதல் -
மிகுதல். இடி - மா. இடிக்கலப்பென்றார், தென்னாதமாவை. ஈரயிர் -
மிகவும் ஹன்னிய மனல். வீங்குசீர்ப்பரப்பில்
தாமரைவேலிமருதத்திற்குள்ளும் கைதையேலி நெய்தலங்கானலென்க
கருக. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி

(இ - ன்.) அங்குனமாகிய கானலிடத்தே தனது

விளையாட்டுமகளிருடனே பூங்கொடிபோல்வான் விளையாடச்

சென்றபொருந்தியென்க.

கடுஉ - ச. நிரைநிரை.....கலவிருக்கை

(இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற காட்சியையுடைய
மலை தரும் பலபண்டமு ம் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய வளம்
இடந்தோறும் மயங் கிக்கிடக்கின்ற கலங்களையென்கின்ற
பிடத்தே,

கடற்றுறைமுகங்களிற் சோலைகூழ்ந்த இருப்

துளங்குதல் - அசைதல்.

கடுதி - அ. அரசினங் குமாரரும்.....மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய உரிமைச்சுற்றமும்
பாதகுமாரரும் அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும்
ஆடன்மகளிரும் பாடன்மகளிரும் தொகுதிக்கொண்ட இடங்கடோறும்,
வணிககுமாரர்க்கு உரிமையென்னுதது அவர் புனலாடல்
மரபன்மையின்.

பரிசனமகளிரும் சிலையர்முதலாயினோருமென்பார் பல்வேறுமென்றார். ஆடு
களம் - அரங்கு; பாடிகளம் - கண்டம்; இவை அடை. தோடி - தொகுதி;
இதழையுடைய பொழிலிடத்தெனவுமாம்.

கடுஅ - கூஉ. குழ்தர லெழினியும்.....தோன்றி

(இ - ள்.) குழ்தருகையுடைய எழினியும் முற்கூறிய தொகுதியும் வேறு
வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பையும் விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய
புகழையுடைய இங்கிரீகிலவளவன் புதுப்புனல்விழவுகொண்டாரும் தலைநாட்
போலே இவ்விழவினிதுதிக்கட் புனலாடிடங்களும் வீறுபெறத்தோன்றுக
வென்க.

தோடி கம்பையும், எழினி கோலமும் தோன்றவென எதிர்நிரலிறை; எழி
னிக்கோலம் - உருக்கள். தோன்றி, தோன்றவெனத்திரிக்க.

ககூஉ - இ. கடற்கரை.....ஒலிப்ப

(இ - ள்) அவையேயன் திக் கடலினது கரையைக் குத்தியிடிக்கும் காவேரிப்
புகார்முதமெங்கும் வறிதிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய: நால்வகையருணத்தி
லுள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி ஒரோசையாய் நின்றொ
லிப்பவென்க.

ககக - எச. கடற்புலவு.....மாதவி தானென்.

உச

உருஉ சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்ற ஒலியாநிற்ப, கடலினது புலால்
நாற்றத்தைக் கெடுத்த மடலிழும் பூவையுடைய கைதையாற்
சிறையாகச் சூழப்பட்ட நடுவு னுளவாகிய புன்னைநீழலில் அழுக்கற்ற
மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை விளைத்து
மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால் அமனியிசையே, வருந்தி
நின்ற வயந்தமாலையையாகிய நல்லயாழை வாங்கிப் பெரிய
மலர்போலும் நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவணன் தன் னொடும்
சேரவிருந்தானென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திரு ந்தகோன ஸ்யாழ் -
இன்பத்தைவிளைத் தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய பாய்; எசுவே,
மேல் துன்பத்தை விளை விக்குமென்பது கருத்து.
செவ்வனம்வாங்கியென்றார், பின்னர் ணடலோடு ணங்குதலின்.

வெள்ளிமால்வரைச்சேடிக்கண் விருந்தாட்டபரும்

விஞ்சைவீரன் இட
ஊங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதும்; ஆடலுங்காண்குதும்; வணங்குதும்
யாமெனக்காட்டிப் பின்னர்ப் புகார்மருங்கெய்திக் காட்டிக் காண்போன், காணும்;
மாதவி இவனெனவுரைத்து மகிழ்வெய்திய அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத்
துள்ளோர் வந்துகாண்குதும் விழவும் ஆடலும் கோலமும் அணியும்

கடைக் கொள இருந்தோனுவல் ஆட்டி ஊட்டிச் செறிது அணிந்து
 செறித்து உடன்து தோளுக்கணிந்து அடைவறவணிந்து கரப்பவணிந்து
 ஆரமோடணிந்து செறுத மறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்து
 அளித்து இருந்தோள் உவவுவந் தென வேன்முனனாகப் புலம்பக்
 காட்டக் கடிய அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ் வனங்கழிந்து நடுவட்டோகி
 மருங்குசென்றெயதிப் பொருந்தி வாங்கிக் கோவ லன்றன்னொடும்
 மாதவி வெண்காலமனிமிசை இருந்தனனென வினைமுடிக்க.

இது, நிலைநாண்டிலவாசிரியப்பா.

வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண்ணோட்டு
 மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு—காலைத்
 கனிநறவந் * தாதுதத் தோன்றிற்றே காமர்
 தெனிரிற வெங்கதிரோன் நேர்.

கூ.—கடலாடுகாலை முற்றிற்று.

(பி - ம) * 'தாதுதத்'

ஏழாவது
 கானல்வரி.

—+—
 கட்டுரை.

க. சித்திரப் * படத்துட் புக்குச் செழுங்! கோட்டின் மலர்புனைந்து
 'மைத்தடங்கண் மணமதளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
 பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்
 ! றித்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற் றொழுது
 பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த றைவரல்

வாங்கிப்

க. சித்திரப்படம் - உறை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமதளிர் - கலியாணமதளிர்.

முன்பிற்காதையில் * “யாழ் செல்வனம் வாங்கி” என்று வைத்து இக்
 காதையிலும் ‘யாழ்கையிற்றொழுதுவாங்கி’ என்றது கதைத்தொடர்பு அறிவித்
 தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க

குற்றமாவன :—ஆதவவாதவயசாயையென்பன; என்னை?
 லும், * “நோய் நான்கு நீங்கி” என்றார்.

சிந்தனை

இசையெழுவும் என்வனையாவன :—பண்ணல்முதலாயின ;
 அவற்றுள்,—

1. இன்னவது :—“வலக்கைப் பெருவிரல் குரல்கொளச் சிறுவிரல்,
 விலக் கின் தினியழி கேட்டும்..., இன்னவழி யாராய் த் தின்கொள
 முடிப்பது, இன்னப்

பரு மரபிற் றுணலாகும் ", "பரிவட் டணையி னிலக்கணந் தானே,
முலகை னடையின் முழுவிற் றுகி,வலக்கை யிருவிரல் வனப்புறத் தழீஇ,
பிடக்கை விரவி னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்ற
தாது, னடையொடு தோன்று நயத்ததாகும்.",

"ஆராயத் லென்ப தமைவரக் கிளப்பிற், குரன்முத லாக வினைவழி
கேட்டு, மிணையி லாவழிப் பயனொடு கேட்டுந், தாரமு முழையுந்
தம்மிற் கேட்டுந், குரனும் வினியுந் தாமிற கேட்டுந், அத்தமும்
வினியுந் அன்ன நக் கேட்டுந், வினரி கைக்கினை விதியுனிக் கேட்டுந்,
தனரா தாகிய தன் மைத் தாகும்.", "வதவ லென்பது சாற்றங் காலை,
மையறு சிறப்பின் மன

1 "மணங்குழி மாதரை மண்ணி யன்ன" (பொருத. ௧௯.)

2 இ-கரு. 'பாடற்ருழில்களாவன:-பாழின்கண் வார்தல்முதலிய வெட்டும் பண்
ணல்முதலிய எட்டும்' (குறள். இளந - பரிமேல்); 'கலத்தொழில்களாவன:-பண்ணல்
..... குறும்போக்கென்ற எட்டும்' (சீவக. ௧௮௭ - ௨).

3 சிலப்பதிகாரம், ௧: ௧௭௨. 4 சீவகசித்தாமணி, ௭௨௦.

(பி - ம்.) * 'படாம்' † 'கோட்டிமலர்' ‡ 'தித்திரத்தனூர்' §

உருச சிலப்பதிகாரம்

கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கங்கூழ்

நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய

வெண்வகையா லிசையெழீஇப்

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து

1 மரகதமணித் * தாள்செறிந்த மணிக்கார்தண் மெல்விரல்கள்

பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னாம்பின் † மிசைப்படர

வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்

சீருட ஹருட்ட நெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொயி பட்டும் படாஅ தாகியு, நடையொயி
தோன்றி யாப்புநடை யின்றி,யோவாச் செய்தியின் வட்டனை
யொழுதிச்,சீரோற் றியன்று மியலா தாகியும்,கீர வாரு நீறையதென்ப.”.

“சேலவெனப் படுவதன் செய்கை

தானே, பாலை பண்ணை திறமே கூடமென, நால்வகை யிடத்து நயத்த தாகி,
யியக்கமு கடைபு மெய்திய வகைத்தாய்ப்,பதினா ராடலும் பாணியு மியல்பும்,
விதிநான்கு தொடர்ந்த விளங்கிச்செல் வதுவே.”. “நீனையாட் டென்பது

விரிக்கும் காலைக்,கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாலு, மனவிய தகைய தாரு
மென்ப.”. “கையு மென்பது கருதல் காலை, யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்
சுவைபுஞ்,செவ்விதிற்றோன்றிச் சிலைத்துவர லின்றி, நடைநிலை திரியாது நன்
ணித் தோன்றி, நாற்பக் தொன்பது. வனப்பும் வண்ணமும், பார்ப்பதத்
தோன் றும் பருதித் தாகும்.”. “துள்ளற் கண்ணுங் குடக்குத் துள்ளந்,
தள்ளா தாகிய வுடவிலைப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாம் துறையபே
1க் காகும்.” இவை பெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்த - பண்கூற்றிற் குற்றந்தீர்ந்த.

மரகதமணி.....போல - மரகதமணிமோதிரங்கள் செறிந்த

விரல்கள் பாடுகின்ற வண்டின்கிளைகளை யொர்ப்ப.

வார்த்தல் வடித்தல்.....செவியினோர்த்து:—வா!தலென்றது -

சுட்டு விரற்செய்தொழில்; வடித்தலென்றது - சுட்டுவிரலும்

பெருவிரலுங்கூட்டி

நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்; உந்தலென்றது - நரம்புகளை உந்தி
வலிவிற்ப்பட்டதும் மெலிவிற்ப்பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டதமென்
றறிதல்; உறந்தலென்றது - ஒன்றிடைபிட்டும் இரண்டிடைபிட்டும் ஆராய்

தன்; உதூட்டலென்றது - இடங்கைச்சுட்டுவிரல் தானையுருட்டலும் வலக்
கைச் சுட்டுவிரல் தானையுருட்டலும் சுட்டொடுபெருவிரற்கூட்டியுருட்டலும்
இருபெருவிரலும் இயைந்துடனுருட்டலுமெனவரும்; "தேதூட்ட லென்றது
செப்புங் காலை, யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டு மடை
யொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த துலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுங்

1 "மரகதத் தாக்கெறி காத்தன் மெல்லீரல் காப்பவணித்து" (சிலப். க: ௧௭-௮)

2 "வாரியும் ஷத்த முத்தியு முழந்தும்" (பொருத. உ.௧.)
(பி-ம்.) 3 'தாக்கெறித்த' 4 'யிசைப்படாதது வார்தன்'

௭.—காணல்வரி.

உலகு

லேருடைப் பட்டடையென் விசையோர் வகுத்த
வெட்டு வகையி னிசைக்கர ணத்துப்

* பட்டவகைதன் செவியினோர்த்
தேவலன் † பின் பாணியாதெனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்
காவிரியை நோக்கினவங் கடற்கானல் வரிப்பாணியு
மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த நெடங்குமன்.

வேறு.

உ.

1 திங்கண்மாலேவெண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி
சுட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந் துண்கின்

லொழிந்த செய்கையும், வேட்டது
கொண்டு விதியுறநாடி” எனவரும்.....இவை இசைத்தமிழ்ப்
பதினாறுபடலத் துட் கரணவோத்துட்காண்க.

கோவலன்னை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித் தான்
முற்படவாசியாதே அவன் தலைமாதோன்ற கொடுத்தான்.

ஏவலன் பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது
இதனைவாசியென்று விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்தாளமியாதென்
து யான் அறியவறுகின்றேனென்பான்போலக் கொடுத்தாளென்க;
ஏவலன், தன்மையொருமை.

பட்டவகை தன் செவியினோர்த்து நீட்டவென்க.

இனி வரிப்பாடலாவது:—பண்ணும் திறமும் செயலும் பாணியும் ஒரு
நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட எட்டனியல்பும் ஆறனியல்பும்பெற்றுத்

தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயல்பும் முடமுமாகமுடிந்து கருதப்பட்ட
சந்தியும் சார்த்தம் பெற்றும் பெறுதல்வரும். அதுதான், தெய்வஞ்சுட்டி
பும் மக்களைப்பழிச்சியும்வரும்.

அவற்றுள், தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்டுவருமாறு:— “அழலணங்கு
தாமரை யருளாழி யுடையகோனடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து, நிழலணங்கு முருகுயிர்த்த
நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் போலும், நிழலணங்கு முருகுயிர்த்த நிரந்
தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றாமாயிற், நெழலணங்கு மன்புடையார் குழொளி
யும் வீழ்களியுஞ் சொல்லா வன்றே.” இது கூடைச்செய்யுள்; “கூடை யென்

பது கூறுங் காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி,
முரித்தே.”, “வார மென்பது வகுக்குங் காலை,

நான்கடி யாகி நடத்தற்கு

நடையினு மொலிவினு

மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுகுந் தொன்மைத்.

தென்ப." இவை அடிவரையிட்டன.

இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு வருமாறு:—"திங்கள் மாலை..
.....காவேரி" என்பதுபோல வருவது.

1. "திங்கள்...காவேரி" என்பது, தடைமிருத் தேந்திய குடைநிழன்மாரிற் கு
செங்கோலிற்கும் மேற்கோள், தொல். புறத்தின். கு. ௧௧ - த.
(பி - ம.) * 'பட்டைவகை செவியோர்த்து' † 'பின்புனியகை'

உருக

சிலப்பதிகாரம்

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (௧)
க. மன்னு மாலை வெண்குடையான் வளைபாச் செங்கோ லதுவேச்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி [சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
' மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (௨)
ச. * உழுவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை * தண்பதங்கொள்
விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி
விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த வெல்லாம் வாய்காவா
மழுவ ரோதை வளவன்றன் வளனே வாழி. காவேரி. (௩)

வேறு.

தி.

* கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
யரியஞள்பொய்த்தாரறனிலரென்றேழையம்பாங்*கதிகோமைய

உ. கயலாகியகண்ணையுடையாய்; புலவாதொழிந்தது மாதங்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.

பெருங்

ந. கன்னி - குமரி

ச. தண்பதங்கொள் விழுவர் - புதுப்புன லாடுவார்.

வாய்காவாமழவர்:- [ஏறி ஆங்குத் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும்
வீரர்.

இவை மூன்றும் ஆற்றுவர். வண்ணம், ஒழுதுவண்ணம்.

இனி வரியாவது:- முகமுடைவரி, முகமில்வரி, படைப்புவரியென
மூன்று வகைப்படும். வரிப்பாட்டுக்கு முகமாக நின்றவின்,
முகமெனப்படும்; என்னை? "நிலமுத லாகிய வுகியல் வரிக்கு, முகமாய்
நின்றவின் முகமெனப் படுமே"

என்றாகலின். அம்முகமுடைவரி மூன்றடிமுதலாக ஏழடியிருக வரும்;
"நிந்த நெடிவஞ் சேரினும் வரையார்." முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்த
வையுறுப்புக்களான் வருவது. படைப்புவரியாவது - எல்லாவுறுப்பும் ஒன்
ருளும் பலவானும் வெள்ளையானும் ஆசிரியமானும் கொச்சகம்பெற்றும்
பெருதும் வேறவேருகி.....வருவது.

இவற்றன், "நில்கண்மான்" முதலாயினமூன்றும்
கண்டனகதிற்குக யாழினிட்டபாட்டு.

முகமுடை வரி. இவை

[ரென்க.

இ. பொய்த்தாரொன்றது, முன்னிகைப் படர்க்கை; காட்டிப்பொய்த்தா

1 'மன்' மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள், தன். கு. ௪௧௧-

மயிர், இ - வி. கு. ௨௬௧.

(கு. ௨.)

2 இது, குறிஞ்சிமெல்லிசை பேத்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள், பா-வி. ஒழிபு.

3 "தன்படவிகொள்ளுத் தலைதாள்" செப்ப. க: ௧௧௦.

4 இ - எ. "கரியமலர்.....புகாரேயெம்மூர்"—இதுமுதலிய மூன்றாம் புகாரிற்
"கலிபெனக் கூறிப்பவாறு காண்க; (தொல். புறத்திணை. கு. ௧௨-த); "கரியமலர்...
"நிலைமலர்..." எனச் செய்யுட்டிப் பலதொகையும் விராப்பவந்து ஒருசொள்ளைய
நயித் தம்மை முடிப்பவற்றினோடு முடித்தன." (தொல். எச்ச. கு. ௨௪ - த).
(பி - டி.) * 'அறிக்கோவைய'

எ.—க ள் ன ல் வ ரி.

புறநா

விரிகிதிர்வெண்மதியுமீன் கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளிப்
புரிவிளையுமுத்தங்கண் * டரம்பல்பொதிவயிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்.

க. காதல ராகிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண் டெம்பின் வந்தா
ரேதிலர் தாமாதி யாமிரப்ப நிற்பதையாங் + கறிக்கோமைய
மாதரார் கண்ணு மதிநிழனி ரிணைகொண்டு மலர்ந்த
நீலப்

போது 1 மறிபாது வண்ணே லாடும் புகாரே யெம்மூர்.

(௨) எ.

1 மோதுமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபோந்தசைந்தமுரல்வாய்ச்சக்க
மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிப்ப மாழ்கியைய
கோதைபரிந்தசையமெல்லிரலாற்கொண்டோச்சங்குவளைமாலைப்
போது 2 சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புகாரேயெம்மூர்.

க. எம்பின்வந்தார் எதிலர் தாமாகியென முன்னிலையைப்
படர்க்கை வாய்ப்பார்த்தார் கூறினார்.

எ. பரிந்து - அறத்து. அசையக் கொண்டோச்சுமென்க. சுவன்னமாகிப்
போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப் பார்த்தாற்போலக் கிடக்க அவ்வுரிதான்
ளார்கண்கள் கண்ணென்று ஐயுற்றுப் போகாத புகாரென்க. அன்றிக் கடைக்
கணிக்கவென்றது - சுவன்னயானது மாலேக்காலம்பகையாதலால் அஞ்சிப் பார்க்கப்
போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வானைச் சிறங்கணித்த கண்ணென்று தம்
பேதைமையாற் பார்த்து நின்றலான் நாங்களும் பேதைமென்றுமாம்.

இடைமுன்றும் தோழி தலைமகள் முன்னின்று வரைவுகடாயவை;
கையுறைமறையெனினுமையுமும்.

இவை சாதித்துவரி:—“பாட்டிடைத் தலைவன் பதியொடும் பேரொடுஞ்,
சார்த்திப்பாடிற் சார்த்தெனப்படுமே” இங்குப்பாட்டிடைத் தலைவன் - சோழன்.
அதுதான் முகச்சார்த்து முரிச்சார்த்து கொச்சகச்சார்த்தென மூவகைப்படும்.
அவற்றுள், முகச்சாதித்து:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீடுக வரும்; இடை நான்
கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சாதித்தாவது:—“முரிந்தவற.....,
குற்றெழுத்தியலாற் குறுகிய கடையாற், பெற்ற வடித்தொகை மூன்று மிரண்
டுங், குற்ற மில்லெனக் கூறினர் புலவர்.” கோக்ககச்சார்த்து:—கொச்சகம்
போன்றமுடியும்.

இவற்றுள், இவை மூன்றும் முகச்சாதித்து.

1. இச்செய்யுளில், “கரியமணி தெழிங்கன்”, “காதலராடி”
பிரதிகில் மூறையே காணப்படுகின்றன.

என்பவை சி--

(பி - மி) * ஆம்பன்மல்கும் புளசோ : 'அறிவேனாய்' :
 'புறங்கனிப்ப' 2021
 'அறிபாமல்' 2021

சிலப்பதிகாரம்

வேறு

அ. 'துறைமேய்வலம்புரி தேய்ந்து மணலுழுத தோற்ற மாய்வான்
 பொறைமலிபூம்புண்ணிப் பூவுதிர்ந்து துண்டா துபோர்க்குங்கான
 ! னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த
 வுறைமலியுய்யாநோயூர்கணங்குமென்முலையேதீர்க்கும்போ லும்
 உ. 'நிணங்கொள் புலா லுணங்கனின் றுபுள்ளோப்புத
 கணங்கொள்வண்டார் த்துலாக் கன்னிந றுஞா

||கையிலேந்தி
 மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றுண்டோ
 ரணங்குறையு மென்ப தந்யே ன்றவேனே
 லடையேன்மன்னோ க0. ' வலைவாழநர் சேரி வலையுணங்கு
 முன்றின் மலர்கை யேந்தி
 விலையுணங்கற்பொருட்டாகவேண்டுருவங்கெ
 ண்டுவேறோர்
 கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்குற்றம் வாழ்வ
 தலைநீர்த்தண் கா ன லறியே ன்றவேனே லடையேன்
 மன்னோ.

அ. மணலிலேதோய்ந்து. உறைமலி - மலியுறையால்; உறை

உய்யாதோய்.

மருத்தாற்போக்கமுடியாததோய். போலும், ஒப்பில் போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலைமகளது
னறிந்து கூறியது.

காதன்மிகுதி குறிப்பினு

இது முகமில்வரி.

க. தலைக்கீழி - ஒருவியாகம். இது கழற்றெதிர்ப்பறை.

கல. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

¹ இச்செய்யுள், தலைவியின் கண்ணாறுண்டாயிப் போய்க்குக் கண்ணெழுந்தாம் (திருச்சிற். க. அக) என்பதற்கும், தலைவன் வியத்தாரத்தபாங்கன் பின்னாச் சித்தித்தற்
கும் (இறை. கு. க-உரை), பாங்கன் தலைவியை வியத்தற்கும் (தாற்கலி. களவு. கு. உ-
உரை, வி - வி. கு. 100-உரை) மேற்கோளாக வந்துள்ளது; தக்கவாகப்பரணி, கடை
திறப்பில், உள-ஆம் தாழிசையுரையிலும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

² இச்செய்யுள், இவ்விடங்குறவென்றுத் துறைக்கும் (இறை. கு. க - உரை),
இடைபடி. குறைத்து வந்ததற்கும் (தொல். செய். கு. கடுக - பேர்), ஈற்றவலடி
குறைத்து வந்ததற்கும் (14 14 14 கடுக - த) மேற்கோள்;

³ 'கன்னிதமஞாழல்': தொல். கிளவி. கு. உள - செ. த. மேற்.

⁴ "பலையிர் பருகும்.....உண்டென" (கிலப். இ. உகை - உக) என்பதும்,
"கன்னிதர் ஞாழல் கழிப்பும் கானல் பாங்கண்ட, பொன்னங் கொடியை பிட்டுறியில்
பொதுமால், மன்னன் காக்கு மண்மேற் உற்றம் வரவஞ்சி, பின்ன தொன்று படைத்த
தாயி னெவன்செய்யோ" என்னும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒப்பிடுதலாகத்
பாலன்.

(பி - ம்) * 'புலுநிர் தன்' † 'நிறைமலிவான் முகத்துநிர் வயற்கள்' ‡ 'படு
புலுநன்மலிப்புள்' § 'புலுநன்மலி குழந்தினின்று' || 'தலைக்கீடாகக்கொண்டொய்.
கவியுத்தி'

வேறு.

கக. கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதித் தீர்த்தமுகர் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்கர் சீறார்க்கே
யங்கணைர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே.

(க)

கஉ. ஏறிவளைக * னார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்குற்றங் காணீர்
கடுங்குற்றங் காணீர் கடல்வாழ்கர் : சீறார்க்கே
மடங்கெழுமென் சாயன் மகளா யதுவே.

(உ)

கங. புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக் கண்டார்க்
: கலவனோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீ
ரணங்கிதுவோ காணீ ரடும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண் டதுவே.

(ங)

வேறு.

கச. பொழிதரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதது திருமொழியே பணையிள வனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே
த் தெழுதரு மின்னிடை யெணையிடர் **செய்தவையே.

(ச)

கடு. திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் ++ விரியிடமே
விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிலிடமே—

கக. காமன்செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும்
பணிக்குறையற்றுக் கைவிட்டமுகம். ஒ, வியப்பு.

தொழிலெழுதி. தீர்ந்தமுகம்-

காணீர் - பாரீர்.

கஉ. எறிவீன - அறுக்கும்வீன; அன்றிக் கரையிலே
புமாம்; வீனகன்முழங்க, இவையிறறைப்பார்த்து ஓடும்

திரையெறிவீன

கண்ணுபுடையான்.

வேற்கண் - வேற்கண்ணுபுடையான்; ஆகுபெயர்.

அன்றியும்,.....“நீங்கு விடை யலவன்வழி யுழவா” என

வணையபதியினுக்கறினர். கக. அலவ - அலைந்தலைப்பட.

பென் - பென்வழவு.

பிணங்குமைம்பால் - செறிந்தமயிர். இவைமுன்றும் தமிழளாக
மகன் கூறியவை.

இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலைவியைநோக்கித் தலை இவை நிலைவரி;
நிலையெனப் படுமே.”

“முடிமு முரியுந் தன்னொடு முடிபு; நிலையை புடையது

(பி-ம்) * ‘ஆர்ப்பவெய்மருக்குமோடும்’ + ‘தொர் மடக்கெழு’ :
‘அலவதோப்’ : ‘அழுதநிய மின்னிடை’ ** ‘செய்தவிலையே’
விடமே விரைவிரி தருமலரே’

௨௧௦

சிலப்பதிகாரம்

* மருவிரி புரிஞமுலே மதிபுரை திருமுகமே
பிருகய லிணையிழையே யெணையிடர் செய்தவையே.

(௨)

கக. வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி தருபொழிலே
தனையவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே

முனைவன ரிளகையே முழுமதி புரைமுகமே
: பிளையவ லிணைமுலையே யெணையிடர் செய்தவையே.

(ங)

வேறு.

க௭. 'கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வாரின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார
ந் மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழுவல் கண்டாய்.

(க)

க௮. கொடுங்கண் வலையா || லுயிர்கொல்வா னுந்தை
நெடுங்கண் வலையா ** லுயிர்கொல்வை மன்னியும்
வடங்கொண் முலையான் 'மழையின்னுப் போல
:: துடங்கி யுகுமென் னுசப்பிழுவல் கண்டாய்.

(௨)

கக. 'ஓடுந் திமில்கொண் டீந் குயிர்கொல்வர் நின்னையர்

கச - க. ஏகாரம், எண்ணேகாரம்.

இவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்கன்கேட்ப உற்றதுரைத்தலை.

இவைமூரீவர்; "எடுத்த வியலு மிசையந் தம்மின், முரித்துப்
மூரீயெனப் படுமே."

பாடுதன்

கள. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின் து. இடர்புக்கு - இடரிலேகிடந்து.
இடைபிழவல் - இடைபிழவாதேகோள்; என்றது நின்றமரும் நீயுஞ்செய்கிற
கொடுமையாள இடை முரியவுங்கடும்; அதற்கு உட்பகையாய்த் துணைக்
காரணமாகிய முலைகளுமுளவாதலால் இடையைப்

பரிகரியென்றவாறு; என் வருத்தத்தைத் தீரென்பதாம். இவை
மூன்றற்குமொக்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உனக்குப் பெருமையாவது

பிறரெவ்வம் பார்த்தல்; 'பாரா' எனப் பாடமாயின், தான்
பெருக்கமுறுமதனாற் பிறரெவ்வ மும்பாராத முலையென்றும்;
எவ்வமுமென் னுமும்மை தொக்கது.

¹ பொய் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்;
இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் சாயல்வரிபென்று சில
தப்பெற்றன.

(தொல். களவு. கு. கக - த.);
மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழு

² இரத்துபின்னிவ திற்றற்கு இது மேற்கோள், தாற்கி. அ. கஉ -

உரை: (பி - ம்) * 'மருவிரி தருகுமலே' † 'செய்தலிவையே' ‡ 'இளவாரினமுலையே' § 'பெரிவிடர் செய்தலிவையே' || 'இடர்புகுருமின்னிடையே' || 'உயிர்கொள்வா துத்தை' ** 'உயிர்கொள்வையே' †† 'மறையின்' ‡‡ 'தடங்குமினமென்னுகூழ்' §§ 'உயிர்கொள்வர்' ||| 'உயிர்கொள்வையே'

எ. - கா ன ஸ் வ.ரி.

உகக

பிரும் பிரமெவ்வம் * பாராய் முலைசுமந்து
வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழுவல் கண்டாய்.

(க)

வேறு.

- உ. 1. 'பவள அலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
சுவளை யல்ல கொடிய கொடிய.
உக. புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னை வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.
உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்

புள்வா யுணங்கல் கழிவாள் செங்கண் புள்வா யுணங்கல் கழிவாள் செங்கண் வெள்வே லல்ல வெய்ய வெய்ய. வேறு.

உக. சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்
 சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்

இவைமுன்றும் புணர்ச்சிகீட இட நீதல்பாட்டிற்
 புணர்தலுறுவான் அற்றமைக் கூறியவை.

உ௦. குவளையல்லை - சிறம்பற்றிக் குவளையென்னவேண்டா.

உக. அன்ன நடப்ப - அன்னம் இந்நடையைப்பார்த்து நடக்கும்படி;
 அன்றி, நடைக்கு அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் - மிகுதியும் கூர்மையும்
 நீழலடப்பான் கண்கள் மிகவெய்ய; ஆகலாற் கூற்றமென்க.

உஉ. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமுன்றும் குறியிடத்துக்கண்ட பாங்கன்சொல்லியவை;
 புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருகை மயான் ஆற்றாதுய்த்
 தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிய வையுமாம்.

உக. விளையாட்டி விருப்பினால் ஒழிவானைக்கண்டு நின்னடையுடனொக்கு
 மென்று சொல்லுவார் புலவராயினும் இவள் விளையாட்டொழிந்து தன்னியல்
னியொவ்வாய்; அதனாற் சேராநேரேனாள்.

இது 'காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் ஏமஞ்சாலா
 போன் சொல்லியது.
 இடும்பையெய்தி

¹ இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றாம் திணைவரிபென்றும், தன்னல்வரிபென்றும், தன்னலொகைபென்றும் மூலமட்டும்உள்ள சிலபிரதிகளில் எழுதப்பெற்றதன்னை.

² தொல்காப்பியம், அகத்திணைப்பில், கு. இ. (பி - ம்) * 'பாழுநீர்'

(ச)

(இ)

(ஈ)

உரை

சிலப்பதிகாரம்

* யூத்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்

† சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாப்.

கட்டுரை.

உச. † ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட மானெடுங்கண் மாதவியு
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் நன்னிலை மயங்கினுனெனக்
து கலவியான் மகிழ்தாள்போற் புலவியால் யாழ்வாங்கித்
தானுமோர் || குறிப்பினள்போற் கானல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர் மனமகிழக்
கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்தீகண்டத்தாற் பாடத்தொடங்குமன்
வேறு.

உஊ. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ வாடை யதுபோர்த்துத்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாப் வாழி காவேரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடத்தவெல்லா நின்கணவன்

றிருந்து செங்கோல் லீனயாமை பறித்தேன்வாழி காவேரி. (க)
 உக. பூவர் சோலை ** மயிலால் புரிந்து ரூபில்க ளிசைபாடக்
 காமர் மாலை !; யருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி
 காமர் மாலை !; யருகசைய நடந்த வெல்லா கின்கணவன்
 நாம வேலின் றிறங்கண்டே யறித்தேன் வாழி காவேரி. (உ)
 உஎ. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந் தாயாதி
 பூழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி காவேரி.

கஎ - உக. இவைபேயமும் தீனைநீலவரி.

உச. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

கோவலன் வாசித்த உருத்தன் களவில் தலைமகன் கூற்றாதலால் இவன்
 தன்மேல் அன்பிலனென உட்கொண்டு புலந்து அது தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்
 தான்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும் வேறுகுறிப்புடையான்
 போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும் கானல்வரிப்பாணி பாடத்தொடங்கினா
 னென்க. கஎம் - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

உரு. துல்கி - பென்மையாலேயொதுங்கி. லீனயாமையேயெனத் தேற்
 ரேளாம் வருவிக்க; (உக - எ) மற்றைய ஏகாரங்களும் இன்னவெனக்கொன்க.
 அதனை யறித்தேனென்க.

உக. வேலின் றிறங்கண்டென்றது, பிரரால்வருத்தம்

இல்லையென்றவாறு.

உஎ. பகல்வெப்போனென்றது, * சூரியவங்கிசத்தவகுதலால்;
 விரும்புவானென்றமாம். இவை மூன்றும் ஆற்றுவரி.

காவேரி

(பி - ம்) * 'ஊர்திரை திரோதமுமி' † 'செம்மட' ‡ 'ஆய்ருத்திரைநினை
 ஊர்திரைவரிப்பாணிபேட்டு' § 'ஊவிப்பாழின்' || 'குறிப்பினாய்க்கானல் வரிப்பா
 ஊர்திரை' ¶ 'ஊர்தந்தாள் பாமேன்' ** 'மயிலாடப்பித்து குழல்கவிதை டாட்'
 †† 'அருண்ய' ‡‡ 'அருடா'

எ.—க ள ன ல் வ ரி.

உகக.

பூழி யுய்க்கும் பேருதலி * பொழியா தொழுக னுயிரோம்பு
 மாழி யாள்வான் பகல்வெய்யோ னருளே வாழி காவேரி. (உ)

வேறு.

உஅ. தீங்கதிர் யான்முடித்தான் செல்வாய் மணிமுதல வ லொவ்வா வேணும்
 வாங்குரீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன் போல் வருதிரைய
 விங்கோதந்தந்து ிளங்கொளியவெண்முத்தம்விரைகுழ்கானற்
 பூங்கோதை கொண்டு கிலைஞர்போன் மீளும் புகாரே
 பெய்மூர்.

உக. மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர் பாக்கத்து மடவார்
 செங்கை

யிறைவானக நீற்றுவதை ; யேழைய மெங்கனம்யாந்
 கறிகோ
 நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன நீள்புன்னை யரும்பிப்பூத்து மைய
 பொறைமலிபூங்கொம்பேறவண்டாம்பலு தும்புகாரேயெய்மூர்
 உஉ.

உண்டாரைவென்னருளுனையாப்பாக்கத்துறைபொன்றின் நித்
 தண்டானோய் மாதர் தலைத்தருதி||யென்பதியாந்

கதிகோமைய

வண்டா திரையழிப்பக் கையான் மணன்முகந்து
மதிமேனீண்ட

புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர் கடனூர்க்கும் புதாரே
யெம்முள்.

உஅ. மணிமுதவல் - நல்லமுதவல்.
செவ்வாயமுதவல்குவாவேனும். வாக்ரும் - கொள்ளும்.
மான்மகன்போல் - மயங்கின மகன்போலு; காமன்
போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம் வெண்முத்தத்ததைத்தத்து
கொண்டி; ஓதம், எழுவாய்.
பூங்கோலையைக்

இது கையுறைமறை.

உக. மறையின்மணந்தாறா - அப்படிமணந்த மடவாரை. அன்னம்
அரும்பிப்பூத்த புண்ணியிலே ஏறியிருக்க நிறைமதியும் மீனுமெனக்கருதி ஆம்பல்
மலருமென்க. வண்டு ஊதுமெனவே மலர்தல்பெற்றும். இங்ஙனம்கூறிற்று,
மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; 'உடைநிறை முத்தஞ் சித்த
லோசனிக் கின்ற வன்னம்.....ஆம்பல்' என்றார் பிறரும்.

மதியும் மீனுமென்று கண்டார்கருதப் புண்ணியிலே
வண்டு ஆம்பலுபூதுமென்க.
அன்னமேறிற்றுக

ஙஉ. உண்டாண் வெல் நகு - உண்டவர்களைக் கடுமைசெய்யு நகு.
னியா - உண்டஆணைமறையாத; [இன்றியொனியாத.]

ஊடு

இவைவிரண்டும் தோழியிற் கூட்டங்கூழப் பின்பு வாரா வரைவனென்றும்
குந் தோழிகுறியவை. இவை மூன்றும் சாத்தியவர்.

1 சிவசித்தாமணி, உகடுஉ.

(பி - ம்) * 'ஒழியாதொழிதலுலகேயும்' + 'விளங்கொளி' †
'ஒழியுபெயர்வனம் பாங்கறினோவய' ‡ 'கொம்பேறி' ||
என்பவையாங்கறினோவய' உகடுஉ.

சி ல ப். ப. தி க ர ம்

வேறு.

நக. புணர்துணையோ டாமும் பொறியலவ னோக்கி
பிணர்ததையும் பூங்கான லென்றையு னோக்கி
யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்
* வணர்கரி யைம்பாலோய் வண்ண முணரோனல்.

(க)

நக. தம்முடைய தண்ணியுந் தாமுந்தம் மான்றேரு
மெம்மை நினைபாது † விட்டாரோ விட்டகல்க
வம்மெ னினர வடும்புகா என்னங்கா
ணம்மை மறந்தாரை காமறக்க மாட்டேமால்.

(உ)

நக. புன்கண்கூர் மாலைப் புலம்புமென் கண்ணேபோற்
றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா
‡ லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங் கனவினுள்
வன்கணூர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ.

கக. சூடும் - வினையாடும்.

உணர்வொழிய

- உணர்வு

தன்னைவிட. சேர்ப்பன்

வண்ணம்.

இஃது, அறியேனென்று வலிதாக்கச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தது.

கஉ. விட்டாரோ: ஒகாரம், ஒழியிசை. தண்ணளியும் தாமும்

தேருமெனப்

பின்பு சிண்கொல்லப்புக்கு அதனைக் காதன்மிருதியாத் கலங்கி

விட்டாரென்றான்.

உயர்திணையையும்

அஃதிணையையுமெண்ணி

உயர்திணையான்முடித்தார் தன்

ணளியும் தேரும்விடுக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு.

மறக்கமாட்டேமென் றது ஒருசொல்.

கக. துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய் செய்தாலென்றான்,

தன்கண்

துயிலாதவருந்த அது கவற்சியின்றித்துயிறலின். கள்ளுண்ணுமபங்கினுயாத லாத் கேட்டும் கொல்ல மாட்டாயாயினாய். எய்துந் கனவினுனென்றான், உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

¹ இது, வன்மொழியாத் உறல்முதலியவற்றிற்கு மேற்கோள், (இறை. கு. ௯. உரை; தொல். களவு. கு. ௨௧ - இளம். த.) "தீ கண்டிணையெனின்" (திருச்சிற். அச) என்பதும், "பாடுஞ்சிறை வண்டி" (இறை. கு. ௯ - உரை. மேற்) என்பதும் இச்செய் புருடன் ஒப்புதோக்கற்பாலன.

² திணைப்பொருளையும் திணையில்பொருளையுமெண்ணித் திணைப்பொருள் வினையால் முடித்ததற்கும் (தொல். கிளவி. கு. ௮௧ - சே. பிர. ௧௧ - உரை; தி - வி. கு ௨௧௮ - உரை), கோதளவற்றைக் கேட்பனபோலக்

உறியதற்கும் (தொல், செய், கு. ௨௦௦ - ௩) இதமேற்கோள்.

* தொல், களவு, கு. ௧௧ - ௩, இறை, கு - ௧௦ - ௨௦௦, தாற்கல், கு. ௧௧௦
மேற்கோள்.

- உரை
(பி - ம) * 'வனரொலியைப்பாலாய்' † 'விட்டனரே'
‡ 'இக்களையாய்' § 'என்காணல்வரி.'

உரை

கூசு. * புன்னியன்மான் நேராழி போன வழியெல்லாம்
தென்னாநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றென்செய்கோ
தென்னாநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றெம்மோடங்
குள்ளாரோ டுள்ளா † யுணராய்மற் றென்செய்கோ.

(௪)

கூடு. * நேர்ந்தநங் காதலர் ! நேமி நெடுந்திண்டே
நூர்ந்த வழிசிறைய லூர்ந்திற் றவோதமே
பூர்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே
பீர்தண் நிறையே யிதுதகா தென்னீரே.

(௫)

கூடு. * நேர்ந்தநங் காதலர் ! நேமி நெடுந்திண்டே
நூர்ந்த வழிசிறைய லூர்த்தாய்வாழி கடலோத
மூர்ந்த வழிசிறைய லூர்த்தாய்மற் றெம்மொடு
தீர்த்தாய்போற் றீர்த்தியையால் வாழி கடலோதம்.

(௬)

வேறு.

நன்னித்திலத்தின் பூண்ணிந்து & நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்
 செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
 புண்ணிப்பொதும்பர் மகரத்தின் கொடியோசெய்த
 புதுப்புன்க

புண்ணிக்காண வகைமறைத்தா || ஸண்ணகாணி
 சென்செய்தோ.

கூ. புள்ளின்

இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாலின்கடுமைகூறிற்று; * “புன்னியற்
 கலிமா வுடைமை யான” என்றார் பிறரும். சுங்குள்ளார் - அய
 லாராகிய அலந்துற்றவார்; என்மனம் விட்டுப்போகாத
 தலைவரென்றுமாம். உள்ளாய் - அவர்கூற்றிலே
 நிதிஞ்ஞயாதலால்என்னோயறியாய்; என்செய்வே னென்றான். ஓகாரம்,
 சுற்றகை.

கூரு. நேர்ந்த - நம்மோடுபொருந்தின. ஒதங்களுராலின்றன.

கூக. தீர்த்தாய்போற்றீர்ந்திலை - உறவுபோலிருந்து

உறவாயிற்றிலை; காரி யத்தால் வேறுபட்டாய்.

இவ்வைந்தும் காமமிக்க கழிபடர்கினி.

இவை தீண்டிலைவரி.

கூள. புதுப்புணென்றது, தலைவி மேன்மேல்

வருந்துகின்றவருத்தத்தை. என்செய்கு - என்செய்வேன்.

* இது “தேர்த்ததய்காதலர்”

என்றுமுதற்குறிப்பையுடைய ஓர்வோ செய்புட் கருகும்பின்னர்ச்
 சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ௨௦௦ - இளம். த. மேற்.

* இறையனாரகப்பொருள், கு. ௪ - உரை, மேற்.

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. ௫௧.

(பி - ம்.) * 'புள்ளிமான்றேர்' + 'உணர்த்தாய்' ? 'தேயியொழித்
தின்தேர்' ? 'தலஞ்சால்' || 'அன்றிகளான்கில்'

வினா

சிலப்பதிகாரம்

௧௫. வாரித்தரன் னைகசெய்து வன்செம்பவள வாய்மலர்ந்து
சேரிப்பரதர் வலிமுன்றிற் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
'மாரிப்பிரத' தலர்வண்ண மடவாள்கொள்ளக் கடவுள்வரைக்
* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் தன்னையறியி னென்செய்கோ.

௧௬. புலவுற்றிரங்கி யதுநீங்கப் பொழிற்றண்டிலயிற் புகுந்துதிர்ந்த
கலவைச்செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
பலவுற் + றொருநோய் துணியாத பட ிநோய்மடவா
டனியுழப்ப

வலவுற்றிரங்கி பறியானோ யன்னையறியி னென்செய்கோ.

(௭)

வேறு.

௧௭. இனையிருள் பரத்ததுவே பெற்செய்வ ான்
மறைத்தனனே

கனாவரும் புலம்புகீர்: கன்பொழிஇ புகுத்தனவே

தனையறிழ் மலர்க்குழலாய் தணர்தார்தாட்

னெதாங்கொல்

வனெனெழி வெரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மலை.

(ச)

கக. கதிரவன் மறைத்தனவே காரிருள் பரத்ததுவே
 யெதிர்மலர் ஓ புரையுண்க
 புதுமதி புரைமுகத்தாய்

மெனவ்வநீ நுருத்தனவே

பொனாநாட் ஓளதாங்கொன்

மதியுமிழ்து கதிர்கிழுங்கி வந்தவிம் மருண்மாவை.

(இ)

கஅ. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து.

பட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.

கடவுள்வரைநது - கடவுளரைவழி

கக. புலவுற்றிரங்கியது - புலாளுற்றமுற்றவருந்தியது;

துனியால் இரங்குதலுமாம். நீங்க - புலாளுற்ற நீங்க. கலவை -
 பலவுங்கலந்தது. செம்மல் -

பழம்பூ. பலவுற்று - பலவேயினே பொருந்தி, பல தன்பங்களுமுதலால்,
 ஒருநேர்விற்துணியவொண்ணாத கிளைவையுடைய நோயை மடவரன் தானே

வறிந்து அனுபவிக்க; படர் - நிரிவு. அலவுதலும் இரங்கலும் ஒருவரறியப்
 படாத நோயை. அன்னையறியாத நோய் நோய் காரணமாக அலவுற்றென்க.

இனையுமன்றும் அரைநிலுநீடு வரைவுகடாவியவை.

ச(1). இனையிருள் - இனையகிருள்; விகாரம். கிணதற்கரிய
 வந்தநீர்.

வருத்தத்தால்

சக. எதிரமலர் - செவ்விமலர்; எதிர்த்துப் பிணைத்த
மலரென்றுமாய்; தோற்றதின் மலரென்றுமாய்.

1 "மாரிய் பீரத் தலர்செவ் கொண்டே" குறத். கூடி.

(பி - ம்) * 'சூரிக் கொடுதோட்செய்தார்'

† 'சூரீர்'

‡ 'புரைபுய்க்கன்' || 'புரைத்தார்தாட்டி'

§ 'சென்பொழி'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

வகை

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே * பகல்செய்வான் மறைந்தனனே
நிறைநிலா கோய்கூர நெடுங்கனி நுருத்தனவே
துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தார்தாட் னோதாங்கொன்
1 மறவைபா யென்னுயிர்மேல் வந்தகிம் மருண்மாவை. (க)

வேறு.

சங். கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லழித்துப் போன ரொருவர்
பொய்த லழித்துப் போன ரவர்கம்
மையன் மனாமலிட் டகல்வா ரல்ல.

சசு. காணல் வேலிக் கழிவாய் வந்து

நீதல் கென்றே நின்று ரொருவர்
 நீதல் கென்றே நின்று ரவர்கம்
 மாணேர் கோக்க மறப்பா ரல்லி.

சுரு. அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
 † நென்ன னோக்கி நின்று ரொருவர்
 † நென்ன னோக்கி நின்று ரவர்கம்
 பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லி.
 வேறு.

சுரு. அடையல் குருகே யடையலென் காண
 லடையல் குருகே யடையலென் காண
 லுடைநிறைநீர்ச சேர்ப்பற் குறுகோ யுரையா
 யடையல் குருகே யடையலென் காணல்.

(க)

சுரு. பாட்டங்கின் - ஒலித்தலடங்கின். நிறைநிலா - நிறத்தலின்
 வாய. கோய்குர-கோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். தலை.

இவை முன் தம் பொழுதுகண்டு ஆற்றாநாய
 இவை ஆதம் மயங்குநிலைநிலையர்.. தலைமகள்

தொழிக்குரைத்

சக: பொய்தலழித்த - வினையாட்டைமறப்பித்து;
 "சேர்ப்பே நீனை யலவற பார்சுருத், சிறுவினை யாடது
 பெருத்தயா மாடிய நோயே" என்றாற்போல.

3. நய்திறைப்பாட்டில்
 மழுக்க, திறைக்குறு

சச. என்றேநிறை - என்றுசொல்லியேயிற்றை. நம்பார்கையென்றான்,
 யெற்றுமையின்மையால். மாணார்நோக்கம் - மாணியொத்தபார்வை.

சரு. பொன்னேர்கணங்கின் - பொன்னேதாற்றுக்கின்ற
 கணங்குபோல.

இவைமூன்றாம் மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைகயப்பித்தன; ஆற்றுவித்தம்
 பொருட்டுத் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்ததுமாம்.

இவை மூன்றாம் காயல்பார்.

சக. நோயுரையாயென்றது, முற்று. ஆதலால், எம்களலில்
 யாதேநோனென்றான். இது தாமயிக்க கழிபடர்கினவி.

வந்தடை

3. "திறை" புறநா. 44. 3. திறை, வக.

(பி - க) * 'பெறச்செனாக்' † 'நின்னேர்தோக்கி தின்றார்'

உரு

(ச)
(உ)
(உ)

வகறு

சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

சள. ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னரும்
காந்தன் மெல்விறற் கைக்கிளை சேர்குரற்
நீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை யிசையெழீஇப்
பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப் பெயர்த்தாள்.

வேறு.

சடி. துணையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
யினிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான் மாலை
யினிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன் நீயேற்
கொனைவல்லா யென்னுவி கொள்வாழி மாலை.

(ஈ)

சக. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி நீழ
விருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய் மாலை
யுயிர்ப்புறத்தாய் நியாகி லுள்ளாற்றி வேந்த
னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னுதி மாலை.

(உ)

சே. * பையுனோய் கூரப் பகல்செய்வான் பேய்விழ

வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்டாலை
 மாலை யாயின் மணந்தா ரவராயின்
 ! ஞாலமோ நல்கூர் ததுவாழி மாலை.

(க.)

சச. சூங்கனம்பாடிய - சுவன்பாடி னுறபோலப்பாடிய.

மெல்விரல் - மெல்லிரலாலே. பன்னு - பண்ணை.

சடி. விளரியென்றார், விளரி இரங்கினார்பாடும் பன்னுதலால். இது,
 1 "விளரிப்பன் கண்ணினார் பாணர்" என்று வந்ததுபோலும்; நெய்தற்கு இரங்க
 னும் இரங்கலிய்த்தமும் உரிப்பொருள். விளரி நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;

நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இனி கிளையிற்றோடல்: நின்றநரம்பிற்கு ஆறு
 நரம்புகை; அது கூடமென்னுக்குற்றம்; இனிமுதலாகக் கைக்கிளையாளுவதாம்;
 இனிக்குக் கைக்கிள பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே பகைநரம்பிலே
 கைசென்று தடவ. கொள்வல்லாய் - கொள்ளுதலை வல்லாய் நீ.

சக. ஏங்கி - வருந்தி.

வேந்தன் - கொச்சியான்.

னோயி - வேந்தற்கு.

உயிர்ப்புறத்தாய் - உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்று

எயிற்புறத்தவேந்தன் - உழிஞையான். வேந்த

ஞ. இவ்வயத்தன்னார் கண்புதைப்ப. நியென்றதும், அவரென்றதும்
 கொடுமைகுறித்த. ஞாலம் நல்கூர்ந்ததென்றான், தன்னோய் எல்லார்க்கும்
 ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோற்றுதலால்; 'தான்சாக உன்கு கவிழும்' என்னும் பழ
 முழையோல.

இவைமுன்றும் மாலைப்பொழுது கண்டி தலைவி கூறியவை.

1 பு - வெ. தம்பை. கக. (பி - ம்.) * 'பைதேருப்'

வேறு.

106. தீத்துழைவி வந்தவிச் செல்லன் மாநண்மாலை

* தூக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு கிளையாற்
பூக்கமழ் காணலிற் பொய்ச்சூன் பொறுக்கென்று
மாக்கடற் றெய்வரின் மலாடி வணங்குதும்.

107. எனக்கேட்டு,

காணல்வரி யான்பாடத் தானென்றின்மேன் மனம்வைத்து
மாயப்பொய் பலகட்டு மாயத்தான் பாடினானென
யாழிசைமேல் வைத்துத்த னுழிவினைவர் துருத்ததாகலி
னுவவுற்ற திவ்கண்முகத்தானக் கவலுக்கை ஞெகிழ்ந்தனனாய்ப்
பொழுதிங்குக் கழிந்ததாகலி னெழுதுமென் றுடனெழா
தேவலாள் ருடன்குழ்தாக் கோவலன்றான் போனபின்னர்த்
தாதவிழ் மலர்ச்சொலை யோதையாயத் தொலியலித்துக்
கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்
காதலனுட னன்றியே மாதவிதன் மனைபுக்காள்
ஆவ்கு,
மாயிரு ஞாலத் தாக் தலைவணக்குஞ்
சூழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்
மாலைவெண்குடை கவிப்ப
வாழி மால்வரை ** யகவையா வெனவே.

நுக. மால் - மாலைய. துக்காது - நம்மைவருத்துமென்று
 கருதாது. துணித்தவித்துயரெஞ்சுகளையியால் - துணிதற்குக்கா
 ரணமான கல்ல வார்த்தையோடே; ஆவது நின்னிற்பிரியெனன்றல்.
 இது, வரைவுரிப்பித்தவிடத் தத் தலைமகள்
 சிறைப்புறத்தானாகக்கூறியது. இது கோடிகையம். முகநிலை முரி கணற்
 பயந்த வேறுபடுபொருண்மைமையெல்லாம் தன்னகத்தடங்கி ஒருநெறிப்
 படுத்தலாற் கொச்சகமெனப்படும். அது, வெள்ளையானும்,
 அகவலானுமுடி யும். இவை, முயற்சிவீ.

நுக. என்றிவன் பாடக்கேட்டுச் சொல்லுவான்]:—நான்
 கானல்வரி பாடத்தான் அப்படிப்பாடாதேஎன்
 னையொழியப்பிறிதொருபொருண்மெல்லமம் வைத்து,
 மாயஞ்செய்வாளாகலின், இப்படிப் பாடினென்று.

ஆங்கு, அசை. ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளம்; இஃது
 உள்ளேயகப் படும்படி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

எ.—கானல்வரி முற்றிற்று.

1 'மாயப்பொய்மொழி' அதநா. க.

(பி - ம) * 'துக்காபது துணித்த துயரெஞ்சு' | 'பொய்க்குறையக்கொள்' 'பாழ்
 மேல்வைத்து' 'தூய்வித்த' 'மாதவிதன்மையுக்கள்' 'மாயிடு' 'அவையிடுக்கள்'

எட்டாவது.

வேனிற் காதை.

நெடியோன் குன்றமூர் தொடியோள் பெளவமூர்
 தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு
 மாட மதுரையும் பீடா நுறந்தையுங்
 கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாநு
 ௫. மரைசலீற் றிருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
 மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய
 * * லின்னின வேனில் வந்தன லிவனென
 வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
 லிளங்காற் றாத னிசைத்தன னாதலின்
 ௬. மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை
 புகாறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
 கொடியிடை சோலைக் குயிலோ னென்னும்
 படையுள் படுவோன் † பணிமொழி கூற
 மடலமிழ் கானற் கடல்வினை யாட்டினுட்
 ௭. கோவல னூடக் கூடா தேதிய
 மாமலர் செடுங்கண் மாதவி விரும்பி
 வாணுற லிவந்த மேனிலை மருங்கின்
 வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை

க. தொடியோன்றும் - வேங்கடமலை. தொடியோள்பொனவம் - குமரிக்
க - உ. இவை தமிழை எல்லைப்படுத்தின நாகு. [கடல்.
ங. - ஊ. நகரம் நான்கினுமாக கீற்றிருந்த மன்னஞ்சிய மாரன்.
ச. வேனில் - வேனிரைசன்; அஃறிண உயர்நிணயாகக்கூறிற்று.
க. இளங்காற்றஞ்சியதுதன். குயிலோனுக்கு இசைத்தனன்.
ஊ. காமன்சேனை - மகனார்.

ஊ. கொடி - படர்கொடி. குயிலோன், உயர்த்துக்கூறிற்று.
கங. படைபுன்படுவோன் - காமன் படைச்சிறப்பின்னை; படைக்கிழவன்
சிறக்கன்; காணமுதி. பணிமொழி - மாருததுதன் பணித்தமொழி.

¹ கிஷ்டதிகாரம். அ. இள; பிரயோக. சக - உரை, மேற்.
(பி - கி) ² 'இன்னிலவேனில் வந்தநிலவென' 'வந்தனஞ்ச' + 'பன்மெழு'

அ.—வேனிற் காத.

உஉக

1 * தென்கடன் முத்துத் தென்மலைச் சுந்துர்

உ௦. தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய + வாதலிற்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து
மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி
யதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி
ம்துர தேதம் பாடினண் மயங்கி

உ௧. யொன்பான் கிருத்தியுட் டலைக்கண் கிருத்தி
நன்பா லமைந்த கிருக்கைய னாகி

கக - உ1, சங்கடனிதற்குந் தன்மையவாதல் - முத்தம் சந்தம்வேனித்
காலத்துப் பூன்பனவும் பூகவனவுமாய்ப் பயன்படச்செய்தல்.

உக. முன்பு குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
பரப்பு; முலைக்கு முற்றம், மார்பெனினுமொக்கும்.

கொங்கைமுன்றிலாகிய உக - உ. (௭)
பூசியும்மென்றபடி;

வேணிரைசனுக்குக் கையுறையாக வளாகத்தேந்தி; பூண்டும்
கையுறை - பாகுடம். தல்;

உ௬. பின்பு அதிராமாபின்பாழ்கை வாங்கினுளென்க;
அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

அதிர்நல் - தளங்கு

உச. மதுரகீதம்பாடினன் - மிடற்றுக் கருவியாலே முந்துறப்பாடிப் பின்பு
பாழ்க்கருவியொடு பாடத்தொடங்கினுளென்க.

மதுரகீதம் பாடினன் மயங்கி; தாரங்குரலான
மேற்செம்பாடியென் னும் பண்ணைக் கண்டத்தாற்பாடி மயங்கி
ளென்றவாறு

அப்பண்ணையே யாழினும்பாடின

இதனாற்போந்த பொருள்:— நிலம் கலம் கண்டமென் னும் நெறி
முன்றி னும், “கண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், கருவிக் கின்பந்
கொடுப்பதுமது..., பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே” என்னுஞ்

சிலகத்தியக் குத்திரத் தானும் முற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும்
செம்பாலைப்பண்ணை யாழினும் பாடினானெனவுங்கொள்க.

உரு. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தியாவது -
இருபத்தொரு கோவைமுதலாக நானூற்றுகோவையிருக்கிடந்த
கோவைகளுள் ஒன்பான்கோவை யில்மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது,
'தலையின் தாரஞ் செய்யுந் தாரம்' என் பதனூற்பெற்றும்.
ஒன்பான்கோவை: "தொண்டு படு திவலின் முண்டக கல் யாழ்" என
துசிரியமாயியுள்ளுள் கண்டுகொள்க.

¹ தஞ்சைவான்கோவை, ௧௧ - உரை, மேற்.

(பி - பி) * 'தென்சுடர்' † 'சூலின்'

உரை

சிலப்பதிகாரம்

* வலக்கைப் பதனாக கோட்டுபெடு சேர்த்தி
யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇச்
செம்பகை யார்ப்பேர் கட மதிர்வே
ஊ. வெம்பகை நீக்கும் விரகுனி யறிந்து
பிழையா மரபி னீரோழ் † கோவையை
யுழைமுதற் கைக்கிளை யிதுவாய் கட்டி
யிணைக்கிளை பகைநட் பென்றிந் தாண்டி
விசைபுணர் குறிநிலை யெய்த கோக்கிக்

உரு - ௬. ஒன்பான்.....விருக்கைய னாடி: "ஆதிப்பா.....ஒன்
பான் விருத்தி." அவற்றன், தலைக்கண் விருத்தியாவது - "முதற்க னெதிர்...
தோற்றமும்." யாழ்வாரித்தற்குச் சூத்திரம்:—"கல்லிகை மடக்கை.....வினய
மாட்டுதல் கடனே" என்பது; வினயம் - தேவபாணி.

உஎ - அ. வலக்கையைப் பதாக்கையாகக் கோட்டின்பிசை
கை நால்விரலளவால் மாடகத்தைத் தழுவினென்றவாறு.
வைத்து இடம்

பதாக்கையாவது - "பெருவிரல் குஞ்சித் தேசிய நான்கு, நிரலே
நிமிர்த்தல் பதாக்கை யாகும்"

"மாடக மென்பது வகுக்கும் காங்கு. கருவிளம் காழ்ப்பின்
நால்விரல் கொண்டு, திருவியல் பாலிசை வடிவாக் கடைந்து, சதுரமூன்
ருகத் துளையிடற் குறித்தே."

உ௯ - ௧௦.

செம்பகை.....அறிந்து: இப்பகைநரம்புகன் படாமல் வாசிக்கு
முறைமையையறிந்து. இவற்றுள், செம்பகை - நரம்பிற்கண்பு;
ஆர்ப்பு - நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு - கம்பித்தல்.

௧௧ - உ. பிழையாமரபின்.....கட்டியென்றது - உழைமுதலாகக்
கைக் கிணியிருகப் பண்ணியென்றவாறு. இனி வினரி தாரம் குரல்
துத்தம் கைக்கிண உழையென்று முறையே ஏழுநரம்பியன்றபின்னர்,
'கண்ணிய கீழ்மூன் ருதி மேது, கண்ணல் வேண்டு மீரி ரண்டு
நரம்பே." "குரலே துத்த மினியிவை நான்கும், வினரி கைக்கிண
மும்மூன் ருதித், தளராத் தார முறையிவை யீரின், டெனவெழு மென்ப
வறிந்திதி னோரே."

௧௨ - ௧. இணிகிண.....நோக்கியென்றது: இண -
இரண்டிநரம்பு;
"இணியெனப்.....அளவினவென்ப." இண - ஐந்துநரம்பு; "இணியெனப்

பெயர்.....ஆகுமென்ப." பகையென்றது - ஆதும் முன்றும் "சிறந்த.....
கூடமாகும்." கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - காலா
நரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணருந் குறியிலை எய்தநோக்கியென்க.

(பி - ம்) * 'வக்கைபதாமை'
கைக்கிளி பிசேந்தாட்டியினா'
† 'அதிர்பே கூடம்' ‡ 'கோவைபுருஷை முற்ற

அ.—வே வ னி ற் க ள் த்.

உஉந

நாடு. குரல்வா யினிவாய்க் * கேட்டன னன்றியும்
வான்முறை மருங்கி † னிந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழைவி ருகவுந்
குரன்முத லாகவுந் குரலி ருகவு
மகரிலை மருதமும் புறசிலை மருதமு
சுரு. மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

நாடு. குரல்வாய்... ..கேட்டனன். குரன்முதலாகவெடுத்த

இனி குரலாக வாசித்தான்.

கேட்டனன் - செவியாலே அனந்தான்.

(நக) வான்முறைமருங்கித் (நாடு) கேட்டன்னென்க.

நக. வான்முறையாவது - முன்கூறினவகையே ஐந்தாநரம்பா

முறைமை யின், இனி குரலாக அமுநரம்பும் வாசித்தானென்க.

காஅ. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும்

வாசித்தானென்றவாறு.

கூக - சக. அகநிலைமருதமும்.....நோக்கியென்றது:—

அகநிலை மருதமாவது - “ஒத்த கிழமை புயர்குரன் மருதந், துத்தமும் விளரி புங்குறைவுபெற னிறையே.” இதன்பாட்டு:—“ஊர்க திண்டே ருர்தற் கின்னே, நேர்க பாக நீயா வண்ணம்.” நரம்புக்குமாத்திரை பதினாறு.

“புறநிலை மருதந் குரலுழை கிழமை, துத்தந் கைக்கினை குரலா மேனைத், தாரம் விளரி விளிரிறை வாகும்.” இதன்பாட்டு:—“அங்கட் பொய்கை பூரன் கேண்மை, திக்க னோர்நா னாகுந் தோழி.” நரம்பு பதினாறு.

“அநுசியந் மருதந் குரல்கிழமை கைக்கினை, விளரி விளிரா னிறையா மேனைத், துத்தந் தார மிளியிலை நிறையே.” இதன்பாட்டு:—“வந்தா னூரன் மென்றோள் வகைய, கன்றாய் போதுகாணாய் தோழி.” நரம்பு பதினாறு.

“பெருசியந் மருதந் பெணுந் காலை, யகநிலைக் குரிய நரம்பின நிசாட்டி, நிறை குறை கிழமை பெறமென மொழிப.” இதன்பாட்டு:—“மல்லூர்..... நோவலெம்முன், சொல்லற் பாண சொல்லுந் காலை, யெல்லி வந்த நன்னகல் கெல்லாஞ், சொல்லுந் காலைச் சொல்லு நீயே.” நரம்பு முப்பத்திரண்டு. “மன்னு மனிகள் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு வரைதோறும், பன்னு சார லையெங்கும் பற்றி யார்க்கும் வலையேபோன், முன்ன மோசை பல்வாகி முழு தம் வேராய் யிடஞென்றாய்த், தென்ன வென்னு மிசைவனர்த்துப் பன்னு மரது தேன்போகை.”

அதிலிருந்து தத்தம் குரம்பணிபுடையது:—உழை இனி விளரி உழை வகக்
கினை குரல் உழை குரல் தாரம் இனி தாரம் அத்தம் இனி உழை. இவை
உரைப்பிற் பெருகும்.

புலகடவுள்: கடி.

(பி. ம.) * 'கொண்டனர்' † 'குத்திதுமெட்டி அங்குரல் குலாவும்

, 'உலக'

சிலப்பதிகாரம்

மூவகை * யிபக்கமு முறையுளிக் கழிப்பித்
திறத்து வழிப்படுஉள் † தென்னிசைக் கரணத்துப்
புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச்

தாரத்தட்டோன்றும் உழை; உழைவிற் குரல்பிறக்கும்; குரலன் இனி
பிறக்கும்; இனியன் அத்தம்பிறக்கும்; அத்தத்துன் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
கைக்கிண்பிறக்கும். "தாரத்தட்டோன்றும்.....தோன்றும்பிறப்பு."

சஉ மூவகை.....கழிப்பி யென்றது:—மூவகையிபக்கமாவன
மெலிவு சமம்;....."சமமெனப் படுவது தேசிக்கு வருமே."

- வலிவு

சச. புறத்தொரு..... ...மயங்கியென்றது -

புறநிலைமருதப்பண்ணில் மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள்
புறநீர்மையில் மயங்கியென் அரைப்பாரு முனர் .

சக - ச. திறப்பண்பாடுகன்ற உ ஸ்வ அப்பண்ணுக்கு
அடைத்தப ட்புடன் புறத்தொருபாண் யென்பது -
நால்வகைச்சாதியாகிய பெருப்பண்களையாங்கு அதன்வழிப்பிரிந்த
திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே ப்ரிவின்கண் வேளிற்பாணி பாடகினை

ந்தான்; பொழுது கண்டு கலங்கினானாதலாலே காலப்பண்ணுக்கு அமை தீத பாட்டுமொழிய வேதசில விரவினவென்க.

முற்பட மீடற்றிற் பாடியபண்ணே யாழின்மேல் வைப்பதாகலின், ஈண்டு மீடற்றப்பாடல் சொல்லித்திரி; அது¹ "பருந்து மதனிழலும் லும்" என்பதனாகுகொள்க.

பாட்டு மொழி (எ) வேனிற்காலம் வந்தது; (க) காமனுக்குப் பரிசுரமாயுள்ளோர் (கக) போர்க்கோலம் கொள்ளுமென்று காட்டனுக்குப் படையழைக்கும் (கஉ) குயிலோ னென்னும் (கங) படைச்சிறக்கன் கூறத் (கச) கானலந்தண்டிறைக்கண் கடலா டப்பாவிருந்துழிக் (கரு) கோவலனுடன் பிரிவானாயத் தன் மனைவின்கணிருந்த (கக) மாதவியும் விரும்பி (கஎ) மாளிகையின் (கஅ) வேனில்கொண்டாடும் பஞ் சரத்தினிருந்து (கக) முத்தையும் சந்தையுத்தையும் (உக) வளாகத்துக் (உஉ) லைப்புறையாகவேந்தி (உங) இடல்பின் வழரத யாழை வாங்கித் தொழுது கைக் கொண்டு] வேனிற்காலத்துக் கடைத்த பண்டின (சஉ) இயக்கி (உச) மீடற்றி னாற்பாடுதலும் (சச) பன்முறைமைகெட மயங்கினுளென்று கூட்டிக்.

இனி (உஎ) 'வலைக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி' என்பதுமுதலாக (சச) 'புறத்தொரு பாணியிற பூக்கொடி மயங்கி' என்பதற்கு முன்னர்ப்பாடிய ஒன்பாங்கோவையின் மேற்செம்பகைப் பன்னொழிந்து பதினாற்கோவையாயிய சகோடயாழை வாங்கி வலைக்கையைப் பதாகையாகக் அக்கையால் கோடு அசை வாதுபடியிடித்து இடக்கைநாறுவிரலும் மாடகத்தை புறப்பிடித்துச் செம்பகை யும் சூர்ப்பும் கூடமும் அதிர்வுமாவிய பகைநீக்க முறைமையிழியுயரத நாம் பினூற் பதினாறு நரம்பினையும் உழைமுதற் கைக்கீயிறவாயாக "மெலிவீற்

¹ வேனிந்தாமனி, எக௦.

(பி. ம.) * 'இயம்பெருமை' † 'தெத்திசைக்கானத்து'
அ—வேனிற் கசனத்.

உ.உ.இ

சுடு. சண்பக மாதவி தமாலங் கருமுனை

வெண்பூ * மல்லிகை வேரொடு மிடைத்த

வஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை

பெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைசிலத் தியாத்த

முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண் டோட்டு

ஊடு. விரைமலர் வானியின் வியனில மாண்ட

வொருதனிச் செங்கோ லொருமக னூணயி

னொருமுக ‡ மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சுந்

திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி

‡ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றிளஇ || யயலது

ஊடு. பித்திகைக் கொழுமுனை பாணி கைக்கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு

மின்னிள வேனி லிளவர சாள

** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த் தோன்றிய

— கெல்ல மந்தக் குரலே" என்பதனான் உழை குரலான மந்தமும்,
"வலிவிற கெல்ல வன்னைக் கிளையே" என்பதனான் கைக்கிளையிறவாயான
வலிவும் இளை கிள புகை கப்பின்வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக்
குரல்நரம்பினையும் யாழிற்கு அகப்பட்ட நரம்பாகிய இனிநரம்பையும்
முற்பட ஆராய்ந்து இசை யோர்த்து அதன்முறையே அல்லாத
நரம்புகளையும் ஆராய்ந்து இசையோர்த்துத் தீதின்மையறிந்து
உழைமுதலாகவும் உழையீராகவுமென மந்தமுதலாகவும் மந்தமீராகவும்
குரல்நரம்பு மந்தமானபோது குரல்நரம்பே முதலமுடிவுமாகவும்
அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும் அருகியன்மருதமும்

பெருகியன்மருத முமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பண்கள் (131)

வினாநிலம் பெற வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூலகை
இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்ந்துபாடிப் பின்னர்
மாத்திரைகுறைந்ததிற் பண்ணைப்பாடுமேல்வைக்கண் அப்பண்ணை இனி
நாகப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய் அயர்ந்தாளெனவுமாம்.

சரு. தமாலை - பச்சிலை.

சள. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ. இடைநிலம் -

தொடைநடு.

சள - க. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில் இடையிடையிற்
தொடுத்த நாளழைத்தோட்டிலே.

கட்டித்

ருஉ. ஒருமுகமன்றி - ஒருநிக்கின்றி.

ருஉ - க. உலகெனாந்தொழும் திருமுகமென்றது,

காமனாணையாதலால்.

ருச. அலத்தகம் - அரத்தகம்; சாதிவிக்கம். சேறு -

குங்குமமும் அது அம் தேய்த்த குழம்பு.

[கொண்டு

ருச - ரு. அத்தோட்டுக்கயலதான பித்திகைமுகையதனை

எழுத்தாணிவாகத்

ருள. இளவரசானன் - வெறிப்பட்டுச்செய்யாத ஒருவன்.

(பி - ம) * 'மல்லிகை விரிபொழுது' † 'இடைநிலத்து' ‡ 'அன்றியுலகு'
& 'அத்தகை' || 'அல்லது' 9 'மகிழ்தனைப் புனர்க்கும்' ** 'அத்தியப்பொதகை'

உக

உகக

சி ஸ ப் ப தி க ள ம்

திங்கட் செவ்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்

கடு. புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப் படுப்பினுள்

தணர்ந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு

நதும்பு வானியி னல்லுயிர் கோ. -

லிறும்பு தன்றித் தறிந்தி மின்னென

வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன் போதப்

கடு. பண்ணுந் திறனும் புறங்குறு நாவிற்

றாவா யலிழந்த தனிப்படு காமத்து

விளைபா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்

பசந்த மேனியள் படருறு மாலைபின்

* வசந்த மாலையை வருகெனக் கூடய்த்

கடு. தாமலர் மாலைபிற் றுணிபொரு ளெல்லாம்

+ கோவலற் களித்துக் கொணர்க லீங்கென

மாலை வாங்கியு : வேலரி செடுங்கண்

கல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத

திலகமு மனகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்

கடு. 5 குவளையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங் கொண்ட

மாதர் வாண்முகத்து டதையு நொக்கமொடு

கடு. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

கடு. பொழுதிடைப்பரித்தல் - அடியிருக்கிற இல்லிலே புணர்ந்து

ண்டன் முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்.

கடு.

தனத்தல் - நாடிடையிடும் ௦ காடிடையிடும் நீக்குதல்.

(பா) நறும்பூ வானி நல்லயிர் கோடல்:— நறும்பூவானி, எழுவாய்.

அறிந்தியின் - அறிமின்.

கரு. இவையிற்றைப்பழிக்கும்.

௭. தன்வாயவிழ்ந்த - தன் கட்டவிழ்நதருளைநத ;

[தன்ருதல்.

என்றது தன்வரைத

- ௭. காமத்தையுடைய மழலை; விளையாமழலை
முற்றாமழலையோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

- வெளிப்படாமழலை. (சக) தாழைப்பூந்தோட்டிற் (ருரு)
கொண்டி (க௭) எழுதினனென்க.

பித்திகைமுக்கைய எழுத்தாணியாகக்

கஅ. படருறுமலை - நினைவுகூரும் மலைப்பொழுது.

கக. வசந்தமலை - சேடி.

க௭ - கக. இத்தன்மையனாய் ஊடல்தவிர்த்து, கோவலனுக்கு
தூதம் விடுத்தானென்க.

ஒலையும்

௭௨. நெடுங்கண் - வசந்தமலை

(பி - ம்) * 'வயத்தமலைவருபுகள்' † 'கோவலாக்குணர்த்திக்கொணர்க' ‡
‡ குழப்பங்குமிழி

அ.—உ வ னி ற் க ா தை.

உஉ௭

காதலிற் றேன்றிய கண்கடு வரியும்
புயல்கமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர் மதியத்துள்
கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்வியிற்

அ. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய
நாகின முத்தி னதைநலங் காட்டி

‘ வருகென வந்து போகெனப் போகிய
கருகெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச்

அ. சிந்தைநோய் கருமென் சிறுமை நோக்கிக்
கிளிபுரை கிளவியு மடவன நடையுங்
கனிமயிற் சாயலுங் கரந்தன னாகிச்
செருவே னெடுங்கட் சிலதியர் கோலத்
தொருதனி வந்த ஷன்வரி யாடலுஞ்

க. சிலம்புவாப் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்

‘ கலம்பெறு துகப்பினன் காத னோக்கமொடு
திறத்துவே ருயவென் சிறுமை ; நோக்கியும்
புறத்துநின் ருடிய புண்புற வரியுங்

கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு
கூடு மொருகாழ் ி முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
மின்னிடை || வருத்த நன்னுத ிரூன் திச்
சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுய்ப்பப்

எ. கன்குமலரி - பிரதமதேசத்தில் நடித்தநடிப்பு; இஃது ஒருவர்கூட
வன்றித் தானேவந்து நிற்குந்லைகை.

அஉ - கூ. அழைக்கவந்து போகச்சொல்லிப் போகியநடம்;
பல்காலும்வந்து காணும்படி நடித்தநடம்.

அடு - க. வருத்தமறிந்து தன்வழவுகார்து சிலதியர்வழவுடன்
யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உன்வரி - வழவுமறைத்தல்.

தமராதி

கடி. திறத்துவெறுதிய சிறுமை : இவன் கீக்கத்த ஆற்றுமை
தென்க.

கடிரை

கக. புறவரி - இவனுடனணியாது வாயிற்புறம்பெரின்றமுடிய
நடிப்பு.

கக. தோன்றி - வந்தனாகாதே புறவாயிலிலேநின்றது.

கஎ. சிறுகுறுந்தொழிலியர் - சிலதியர். மறுமொழியுய்ப்ப -
சொல்ல.
மறுமாற்றம்

¹ அஉ - க. தக்கயாகப்பாணி, உசர - உரை, மேல்.

(பி - ம்) * 'வருத்தியபொழி' † 'கலம்பொருதுகப்பு'
'முத்தமுஞ்செழுமுலை' || 'வருத்த'

3 தோக்கிப்புறத்த உஉனு

சிலப்பதிகார

ம்

புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு * இளையி
விருப்புற மொழிப்பொருள் கேட்டன ளாகித்
கூற தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கந்தல்
இளர்துவே ருடைய இளர்வரிக் கோலமும்
பிரிந்துறை : காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
பென்னுறு : இளைகட்டுத் தன்னுறு துயரந்
தேர்ந்துதேர்ந் துரைத்த தேர்ச்சிவரி யன்றியும் கூறீ டு
வண்டவர் கோதை மாலை யுண் மயங்கிக்
கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
மடுத்தித் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க
மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்தாக்கோள் வரியு
மாடன் மகளே யாதலி னாயிழை
கூற பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி தனக்கென
வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழையெழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற் கிரங்கி
வாடிய வுள்ளத்து வசந்த ய மாலை

கடி - கூக. புணர்ச்சி கிமித்தமாகப் புலந்து தன் சிலையர்க்குச்
சொல்லி விட்டவார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன் றிப் புலந்து
தான் கடித்துப்போன கடம்.

சொன்னேனாகக்கொண்டு

கூக - ச. தேர்ச்சிவரியாவது - தன்னுறவுமுறையார்க்குத்
விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

தன்விதன ஸ்கீன

கூக. கண்டவர்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும், உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச்
சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம்பலருக்கானும்படி நடத்த நடம்.

கூடி. எடுத்துக்கொள்வரியாவது - கையறவெய்திவீழ்ந்தாளாக
பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடத்த நடம்.

வீழ்ந்து

எஎ - கூடி. "வரியென்ப படுவதுநெறித்தே",

"அவற்றன், கன்

உடென்பது.....தன்மைத் தென்ப", "கான்வரியென்பது...தன்மைய
தாரும்", "உள்வரியென்பது.....ஆடுதற்குரித்தே", "புறவரி யென்பது...
.....விடைபெற வதுவே", "கூன்வரியென்பது.....நிற்பதுவே", "தேர்ச்சி
யென்பது... ..தேர்ச்சிவரி யாரும்", "காட்சி யென்பது.....பரிந்துநிற்ப
துவே", "எடுத்துக் கொண்... ..எடுத்துக்கொண்."

வரியென்றது, நடத்தை.

கூக. (ப.) மகன்: ஐ, இடைச்சொல். சூயிழையென்றது,
இவன் வசத்தமாய்; அன்மைவினி.

கூகரிவை

(பி - ம்) * 'கிளவியிருபுமம்' † 'காலத்தம்' ‡ 'கிளருங்குத்' §
'கிளவியிருபுமத்தே' ¶ 'மாண்புத்தோடல்'

'வண்டமர்கோதை

அ. - வேணிற் காதை.

தோடல் கோதைக்குத் துணந்துசென் துரைப்ப
ககடு¹ மாலை வாரா ராயினு மாணியை
காலைகாண் குவமெனக் கையறு நெஞ்சமொடு
பூமல ரமளிமிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

வேண்பா.

- க. செந்தா மரைவிரியத் தேமாவ் கொழுந்தொழுக
* மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தா
ரிளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொ ளின்று
வளவேனற் கண்ணி மனம்.
- உ. ஊழினீ¹ ரெல்லா முருகிலான் றன்னாளை
† கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற—நீடிய

வேண்பா ணிக்கலந்தான் மென்பூந் திருமுகத்தைக்
காண்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

நகர பொருந்தாது - கூடாது.

(கடி) வேளிப்பள்ளியேறி (உக) யாழ் கைவாங்கி (உச) மயங்கி (சடி) மாணியின் நடுவுவைத்துத் தொடுத்த (சக) நானைப்பூத்தோட்டிலே (கஎ) எழுதி (கக) அம்மாணியை வசந்தமாணிகைக்கொடுத்து (எக) அவன்கொண்டுவருக வேன, (எஉ) அவன் (எக) சென்று கொடுத்தழி, கோவலன் வரியைப்பராட்டி இட்டன் (கக) பாடுபெற்றனவென்று சொல்லக்கேட்டு (ககஉ) இரங்கிச் (ககச) சென்றுரைப்ப (ககரு) வாராராயினும் (ககஉ) காண்காண்போமெனச் செயலற் றப் (ககஎ) பாயலிற் பொருந்தாது வந்திந்தனனெனக் கூட்டுக.

க. மைந்து - அழகு. கொத்து, கொந்தென, மெலிந்தது.

இது, கூனி ஒலிகொண்டு செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளே

சொல்லியது; கோவலனுக்கு அவன் சொல்லியது உமாம்.

உ. இக்காலையில் அவன் செய்தபடியைக்

கோவலனுக்கறிவிக்கின்றான்:—

சாற்ற நீடிய கானலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்;

கோவலன் கையிலே ஓயையைநீட்டினான்.

இதன்காணென்று

1 சிவசுந்தரமணி, க. அக, த. மேற்.

* எல்லாமென்பது, சிறபான்மை முன்னிலைகள்வருமென்பதற்கு இதமேற் கோள்; தொல். பெயர். கு. கக - த; இ - வி. கு. ககக - உரை, "பொதுபுத்தோ றவரும் பூக்கனிருக்கும்பில், உவதபெயர்த்தன்ன நிலவாயுக்கையிட், டகலெம்பு யினறிவுடையோன்கி, கையறத்தறப்போர்க் கறுதவபோல.....தவல" (தற். உசக) என்பது இக்கே அறிதற்பாலது. (பி. கி.) * 'மந்தரலோகம்' † 'கடித்தோன்'.

க - ௨. செடியோன் குன்றமும்.....புன்னன்னுட்டு

செடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோன் - பெண்பாற்பெயராத் துமரீயென்பதாயிற்று. ஆகவே தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெயராம். ஆறும், செடியோன்குன்றமும் தொடியோன் நதியுமென்னுது பொலவமுமென்றது என்னுபெனின், முதலுழியிறதிக்கண் தென்மதுவாயகத்துத் தலைச் சங்கத்து அகத்தியனரும் இவையனரும் துமாவேளும் * ழாத்தியூர் முடிநாகராயரும் நீதியிள்கிழவனும் என்றியருள்ளிட்ட நாலாயிரத்த நானூற்று நார்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறத்த பரிபாடலும் முதுநாலாயும் முதுதருதும் கனியாலிவைபுமூள்ளிட்டவற்றைப் புணர்ந்து தெரிந்து நாலாயிரத்த நானூற்று நார்பதிற்தியான்மி ' இரீயினுர் காய்சினவழுநீமுதற் கடுங்கோனீற புன்னார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட் கலியாங்கேறினார் எழுவர் பான்முபருள் ஒருவன் சயமாகித்தியனாகிய நீலந்தருநீருயிற்பா கடியன் தோல்காப்பியன் புலப்படுத்த இரீயினுன். அக்காலத்து அவர்நாட்டித் தேன்பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பகிற னியென் னுமாற்றிற்கும் துமரீயென் னு மாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும் இவற்றின் நீர்மலிவானென மலிந்த சந்தெங்கநாடும் ஏழ்மதுவானாடும் ஏழ்முன்பாலைநாடும் ஏழ்பின்பாலை நாடும் ஏழ்துன்றநாடும் ஏழ்துணகானாடும் ஏழ்துண்பண்ணாடுமென்றும் இந்த நார்பத்தொன்பதனாடும் துமரீ கொல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும் கதியும் பதியும் தடகீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழி தனாற் குமரியாகிய பொலவமென்றொன் னுணர்க. இஃது என்னு பெறுமா றெனின், "வாழவே லெறிந்த வான் பகை பொருது, பஃதுனி யாற்றுடன்

பன்மலை படுக்கத்தக, குமரிக் கோயில் கொடுங்கடல் கொள்ள" என்பதனானும், கணக்காயுதிமகனா நக்கீரனருகாரத்த குறையனுப்பொருளுகையானும், உகையாசிரியாகிய இண்பூணவடிகள் முகவுரையானும் பிறவாற்றானும்பெறுதும். அஃது அற்றுக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை தெற்கின்கட் குமார்க்கடலெனக் குதியாற் கூறினவர் சீழ்பான் மேல்பாற்றுக எல்லாகூறுதது என்னை? யாவெனின், தெய்வநிகையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றும் தென்பாற்கெல்லை குமரிப் பெளவமென்றும் கூறினமையான் ஒழிந்தநிகைகட்கு ஒழிந்த பெளவம் எல்லை பெண்பதாயிற்று; என்னை? "வேங்கடம் குமரி தீம்புனற் பெளவமென், திற் றான் கெல்லை தமிழது வழக்கே" என்றார் சீகண்டியாபுரமாகவின். அன்றியும் ¹ வடநிகைக்கண் வடிகொழிந்த திரிபுடைமொழி பலவுளவாகலான் மலையெல்லை கூறி ஒழிந்த நிகைமூன்றிற்கும் திரிபின்மையாற் கடலெல்லைகூறினானென்று மனையும.

(இ - ன்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும் தெற்கின்கட் குமார்க்கடலும் கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லையென்று கூறுபடுத்த முவேந்தருடைய குன்றந்த புனையுடைய நல்ல நாட்டிடத்தென்க.

¹ இரீயினார், பிறவினை. ² சிலப்பதிகாரம், கக. ௧௮-௨௦. ³ "வடநிகை மருங்கின் விரிவு வாய்க்க." (பி - ம்.) * 'முரிஞ்சிபூர்'

அ.—வே னி ற் க ளை த.

உகை

௩ - ௭. மாட மதுரையும்.....வந்த திவனென
இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும் அடை.

(இ - ன்.) மதுனாயும் உறந்தையும் வஞ்சியும் புகாருமென்னும்
காங்கு நகிற்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யாணையும் சேனையும்
இச்சொன்ன முறையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழ்மைந்த
சிதம்பிண்புகடைய மாராணிய மன்னனுக்கு மனமகி மூன்றுணையாகிய
இன்பக்கதத்தரும் இளவேனிலென்னும் இளவரசன் இப்பொழுது
இங்கே வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற கூறினார்;
வினாவு; என்ன? "வாராக் காலத்து நிகழும் காலத்து, மோராவற்கு வருஉம்
விளைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த
பொருள வென்மனார் புலவர்" என்று நாகலின் இஃது
என்சொல்லியவாறே வெனின், காமனுக்குத் தேர் தென்ற லும், புரவி
கிள்ளையும், யாண அந்தியும், சேனை மகனிருமாநகலாத்தேர்
தென்னர்காவலும், புரவி கிள்ளிகாவலும், யாண
சோமான்காவலுமாக்கித் தானும் தன்சேனையும் புகாரில் வீற்றிருந்தானென்பது
சூர்த்து. அஃது, "உருவி லாண னொருபெருஞ் சேனை, யிலகம ராட்டி யெதிர்
நின்ற விலங்கி" எனபதனாலும், "மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை, புகரறு
கோலக் கொளறுமென் பதுபோல்" என மொழிபதனானுமுணர்க, "தின்பரித்
தென்றலர் தேருந் தார்புண், வன்பரிக்கிள்ளையு மாலை யாணயும், கண்கடைப்
பரிகொலைக் காமர் சேனையு, மென்படப் புகுந்தன விடதி காத்தனே" என்றார்
பிறருமெனக்கொள்க.

அ - கங். வளங்கொரு பொதியில்.....பணிமொழி கூற

(இ - ன்.) வளமைபொருந்திய பொதியித்து முனிபயந்த
இனக்காலாகிய தன் குயிலோனுக்கு இசைத்தனனாடலானே
காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம் கோலங்கொண்மனென் னும்
பொருள்பட ப்பப் பூங்கொழுகண்மிடைந்த சோலை யென் னும்
பாசுறையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும் சின்னமுதி காற்றாதன் தன்
க்குப் பணித்தமொழியைச் சேனைக்குக் கூறவென்க.

இனங்காற்றாதன - தென்றலாகியனாதன் ;
 இனையகாற்றாதனென்று மாயிறு; * காற்றாதன - ஒட்டன் சேனை -
 மகளிர். கோலங்கோடல் - அக்கா ஸத்திற்கேற்பனவுகித்து முடித்துப்
 பூசிப பூணுதல்; போர்க்கோலமென்றுமாயிறு. படைபுள்படுவான்
 - சினை மூதி; "சேனைபுள் படுநரை யாணையி னேவி" என்றா
 கதையிலும், பண்மொழி - காற்றாதன் பணித்தமொழி. பணித் தல் -
 அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; * "மண்டல மேபணி யாய்"
 என்பது போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.
 கச - அ. மடல்விழ் கானல்.....பள்ளி யேறி

* தொல்காப்பியம், வீணப்பல், கு. சச.

* இன்னி - சோழன்.

* சிலப்பதிகாரம், இ: உஉச-டு.

* சிலப். அ: கல - கக.

* " உக: உடு.

* திருச்சிற்றம், கக.

உஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ன்.) கடலாட்டாகிய வீணயாட்டின்கண்ணே மடலவிழுங்கான
 விடத்துக்கோவலனோடு ஊடுதலானே தமிழனாய்த் தன்மனைவிழ்ப்புக்க கரிய
 மலர்போலும் கெழியகண்ணையுடைய மாதவி அதற்குவிரும்பிப் பருவத்திற்குப்
 பொருந்த வானிலேபுறவுயர்ந்த மேனியில் ஒருபக்கத்து சிலாமுற்றத்தே
 யேறியென்க.

வீணயாட்டினுள்ளே, வீணயாட்டுப்பூசல் வீணயாயிற்றென்னும் வழக்
 குப்பற்றி.

கஅ - உஉ. மாணியை.....கையுறை யேந்தி

(இ - ன்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையிணையுடையாள் முத்தும் சுந்
 தும் அக்காலத்திற்கு எப்பொழுதும் தான் கடனாக இடக்கடவ நிறையாகலான்

முன்சென்ற பின்பணிக்காலத்திற் குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முகைமுற்ற
மாதிய பரப்பிலே அம்முத்தையும் சுந்தையும் கையுறையாக ஏந்தியென்க.

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டும்

பூசியுமென்பதாயிற்று. காணிக்கைகாட்டுவார்

காண்பார்முன்றிலிற்கொணர்ந்து காட்டுவாராகலிற்

கொண்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முகைக்குமுற்றம் மாப்பு.

உக - க. அபிரா மரபின்..... இருக்கைய ளாகி

(இ-ள்.) மாதம் பணிமொழிபுற, அதற்குவிரும்பி ஏறிப் பூண்டு, பூசி
ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாசிய பதுமாசனமென்றும்
தூசனத்திருந்து கோவைகலங்காமரபிணையுடைய யாழைத் கையில்வாங்கிக் கண்
டத்தால் முத்துற மதாரதேமாகப்பாடி அதுமயங்கிக் கலத்தாற் பாடத்
தெனவென்க.

தொடங்

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓவியநூலுள் நிறநல் இருத்தல்
விடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின்விகற்பங்கள் பலவுள். அவற்றுள்
இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லையென இருபகுதிய. அவற்றுள்
திரிதரவுடையன:—யானை தேர் புரவி பூனைமுதலியன; திரிதரவில்லை ஒன்பது
வகைப்படும். அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படிவிருக்கை, சம்புடம்,
அபமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம் எனவிலை; என்னை?
“பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி, விருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகம்,
தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது மாகுந், திரிதர
வில்லை
விருக்கை யென்ப” என்றாகலாலும், ¹ “பன்னுள் கழிந்த பின்னர் முன்னு,
சென்மெய்ப் பாட்டினு ளிரக்க மெய்க்கிறீஇ, யொண்வினை யோவியர் கண்
ணிய விருத்தியுட், டியைத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை
நோக்கத் தாணங் கெய்தி” எனப் பெருங்கதையுட் கூறின
மையானுங்கொன்க.

இனி ந 1 ட கதூலா ! இவ்விருப்பை ஐம்பதென
 விரிவரையறையாற்குறித் தொகையரையறைக. முவார், அவற்றை ஒன்
 பதினடக்கினுரெனவுணர்குள்ளீர்? "ஆதிப்பா விருத்தி வையம்பநிற்
 புலவோ, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான்
 விருத்தி" என்றாராகலின்.

1 பெருங்கதை, தருமதசம்பந்தம், ௧௧. அ.

அ.—வே வனி'ற்கா கை த.

உகக

அவதமன், தலைகூகண்விருத்தியாவது - பதமாசனம். இதனூற்சொல்லி
 யது, அதிராமரபிணையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப் பதமாசனமாகவிருத்த
 வன் தனக்கு நாயகனின்மையால் நியாதநாயகனாக மானதத்தானோக்கி எதிர்முக
 மாகவிருந்து வாசித்தலைக் கருதினனென்பது. என்னை? "முதற்க நெநிற்
 முக நோக்கி நயத்தக, வொருவ னாகிய நோற்றமும்" என்றாராகலின்.

யம்

யாழ்வாசிக்குமுறையை, "நல்லிசை மடந்தை நல்வெழில் காட்டி, யல்லி
 பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற திஞ்சுவை நன்யாழ்,
 மேயபெற வுணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த், திருகையின் வாங்கி யிடவயி
 னிரீடு.

மருவிய வினய மாட்டுதல் கடனே" என்பதனானறிக; வினயம் -
 தேவபரணி.

உள - அ. வலக்கைப் பதாகை.....மாடகத் தழீஇ

(இ - ன்.) வலக்கையைப் பதாக்கையாகக் கோட்டின்மிசையேவைத்து இடக்கைநாள்விரலான் மாடகத்தைத் தழுவினென்க.

பதாக்கைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்த விரலெல்லாம் நீமிர்தல்; என்னை? "எல்லா விரலு நீமிர்த்திடை யின்றிப், பெருவிரல் குஞ்சித்தல் பதாக்கை யாகும்" என்றாராகலின். மாடகம் - வீக்குங்கருவி. அது முன்னர்¹ ஜனியென்பதனுட்குறினும்.

உக - ௩௦. செம்பகை யார்ப்பே.....விரகுனி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம் அதிர்வென்னுநான்கினும் செம்பகை தாழ்ந்த விசை=இன்பயின்றியிசைத்தல்; ஆர்ப்பு மாத்திரையிறந்த சுருதி=ஒங்க விசைத்தல்; கூடம் இசைநிறவாதது=தன் பகையாகிய ஆளுநரம்பினிசையிற் குன்றித் தன்னோசைமழுங்கல்; அதிர்வு நரம்பைச்சிதறவுந்தலெனக்கொள்க. இதனை, "இன்னிசை வழிய தன்றி விசைத்தல்செம் டகைய தாகுஞ் சொன்ன மாத் திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே, மன்னிய விசைவ ராது மழுங்குதல் கூட மாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லதிர்வென நாட்டி னாரே" என்பதனுக்கொள்க; இது பஞ்சபாசீயம்.

அன்றி, ² "செம்பகை யென்பது பண்ணோ யினரா, வின்பயி னோசை யென்மனார் புலவர்", "ஆர்ப்பெனப் படுவ தனவிறத் திசைக்கும்", "கூடமெனப் பதுகுறிபுற விளம்பின், வாய்வதின் வராத மழுங்கியிசைப் பதுவே", "அதிர் வெனப்படுவ திழுமென லின்றிச், சிதறி யுரைக்குற ருச்சரிப் பிசையே" எனக் கூறினாருமுளர். இவைநான்கும் மாக்குற்றத்தாம் பிறக்கும்; என்னை? "நீரிலே நின்ற ஸ்முகுதல்வேத னிலமயக்குப், பாரிலே நின்ற லிடிவீழ்த னோய்மரப் பார்ப டுடன்கோ, னேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநின்றல், சேசினேர் பங்க னிறமயக்குப் படுஞ் சிற்றிடையே" என்றார்.

(இ - ன்.) இச்சொல்லைப்பட்ட பாகநரம்புநான்கும் புகாமல் நீக்கும்விரைக் கடிப்பிடித்தறிந்தென்க.

௩௧ - ௨. பிழையா மரபின்.....இதுவாய்க் கட்டி

¹ சிலப்பதிகாரம், காணல்வி, பக். ௨௦௩.

² சேகரித்தாமணி, எகக - ௧. உரை. மேற்.

உகச

கிவப்பதிகாரம்

(இ - ன்.) மயங்காமரபிணயுடைய இப்பதிஞற்கேவையாகிய சகோட யாழை உழைஞரலாகக் கைக்கிளி தாரமாகக் கட்டியென்க.

இஞ்ஞான்றமுதலேழினும் முற்றேன்றியது தாரம்; "தாரத்துட் போன்று முழையுழை யுட்டோன்று, மேருங் குரல்குரலி னுட்டோன்றிச் - சேருமினி, யுட்டோன்றுக் தத்தத்தட் போன்றம் விளரியுட், கைக்கிளி தோன்றம் பிறப்பு" என்பதனால், தாரத்தில் முகத்திறப்புகளிய உழைஞரலாகக் கைக்கிளி தாரமாகிய கோடிப்பால் முகத்திறக்கக் கட்டியென்க.

உக - ச. இன்னகிளி.....எய்த கொக்கி

இன்ன கிளி பகை கட்டுவென்று சொல்லப்பட்ட
கரம்பு; என்னை? "இன்னயெனப் பங்வு கீழு மோலு,

கால் கிலும்; இன்ன-இரண்டு
மனையத் தோன்று மளவின
வென்ப."

கிளி-ஐத்து கரம்பு;
வினியே துத்தம் விளரி,

என்னை? "கிளியெனப் பங்வு வளக்குங்
வகக்கிளி யெனவைக் தாகு மென்ப."

காலிக், குரலே

பகை - துதம்முன்றும்; "கின்ற கரம்பிற் க' துமுன்றஞ்,
நிற்பது கூடமாகும்." கூடமென்றும் பகையென்றுமொக்கும்.

சென்றபெற

தப்பு - * நாலுபாட்டு.....

(இ - ன்.) இந்நான் கன ன் இசையுண்டு ம்ருதிநீலையப்
பென்க.

பொருந்தகோங்க

கூடு. குரல்வா யினிவாய்க் கெட்டனம்—(இ - ன்.)
எடுத்த இனிகுரலாக வாசித்தாளென்க.

கு ரல்முதலா க

இனி வட்டப்பாலை இடமுண்டத்திரிபு கூறுகின்றார். “குன்றாக் குரல்பாதி
தாரத்தி லொன்று நடுவ ண்ணைகளை யாக்கக் - கொடியிடைபாய், தாரத்தி
லொன்று விளரிமே லேறடையர், கோரத் துருமுலா கின்று.” என் -
னின், உழை குரலாகிய கோடிப்பாலைநீர்க் இடமுண்டத்திரியுமிடத்துக்
குரல்குரலாயது செம்பாலை; இதனிலே குரலிப்பாதியும் தாரத்திலொன்
றும் இரண்டின் அந் தாரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்திலே கின்ற குரலாக
விளரியின்மேலேறடவிளரி
குரலாய்ப் பரிமலைப்பாலைபாம்.
பாலைபாம். † இனி குரலாயது

இம்முறையே தத்தம் குரலாயது செவ்வழிப்
அரும்பாலைபாம். கைக்கிளை குரலாயது மேற்
செம்பாலைபாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலைபாம். என
அந்தரமைந்த நீக்கி உறழ்ந்த கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் தார

நரம்பின் அந்தரக்கேசலத்
தாரமென்றத “தன்னமும் தாமும் தன்வழிப்படா” என்னுஞ் சூத்திரவிதியா
ணைக்க. இவ்வழி பெரும்பாலையினையும் முதலறித்து நூற்றுமூன்று பண்ணும்
பிறக்கும்; அவற்றன் செம்பாலைப்புப்பிறக்கும் பண்கள்:—பாலைபூழ், நாகராகம்,
ஆகரி, தேரடி, கௌடி, காந்தா ரம், செந்துருத்தி,
உதயகிரியெனவிலை. பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின்
அவற்றை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. “காற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி
நான்கும், பாற்படு நிறனும் ப. னெனப் படுமே”
சூர்.

(பி - ம்) * ‘தாண்டாய், கி. ஐத்தாண்டாய், பகை ஆருதாய்.’ † ‘விளக்குவாய்’

அ. — வேனிற் கான்த.

உகடு

கூடு - க. அன்றியும்.....ஏழினும்

(இ - ன்.) அங்ஙனம் இனிஞாலாக வாசித்தலையன்றி

முற்கூறியவையைய ஐந்து நரம்பானமுறைமையின் எழுநரம்பும்
வாசித்தாளென்றவாறு.

கூஎ - சக. உழைமுத லாகவும்.....கலம்பெற நோக்கி

உழை கு ர ன்முதல் உழை கு ர லீறுவுள்ள நான் கிற்கும்

அகலிலைமருதமுதற் பெருகியன்மருதம் ஈறுவுள்ள நான்கும் தீரனிறை.

(இ - ன்.) முன் அணிந்தமுறையே உழைகுரலைய கோடிப்பாலை

அகலிலை மருதமாகவும், உழைகுரலாய்க் கைக்கிள்ளகுரலையே மற்செம்பாலை
புறகிலைமருத மாகவும், குரல்குரலைய செம்பாலை அருகியன்மருதமாகவும்,
குரல்தாரமாய்த் தாரங்குரலையவிளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும்
இச்சொல்லப்பட்டசாதிப் பெரும்பண்ணையும் ஒசையினிமைபெற
நோக்கியென்றவாறு.

சுஉ. மூவகை யியக்கமு முறையுளிக் கழிப்பீ

(இ - ள்.) வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும் மூவகைப்பட்டிருதியும் திந்துநிலையிலே நிறுத்தி முறையானே அந்தொழினைக் கழித்தென்க.

சுஉ - ச. திறத்து வழிப்படும.....பூங்கொடி மயங்கி

(இ - ள்.) திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள இச்சாதிப்பெரும்பன்களுட் புறக்கிலைமுருதப்பண்ணை வாகித்தலிலே மயங்கியென்க

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும் திறத்தில் மயங்கியென்று மாம்.

சுரு - எக. சண்பக மாதவி.....கொணர்க லீங்கென

(இ - ள்.) அங்கனம் கண்டத்தினும் கலத்தினுமயங்கிய

மாதவியாகிய

பூங்கொடி பசுந்தமேனியளாய் நிறுவானிடமாலே பெரியநிலமுமுதைபுமாண்ட ஒப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனுடைய காமாசனானியாலே ஒரு முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு தொழுநிறைஞ்சப்படும் அவன்திரு முகத்தைப் போகவிடக்கடவாமென்னும் நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய ளாகிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த பூவின் மணமாறுபடும் செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுத்த செவ்வி எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த தாழைப்பூவின் து முடக்கத்தைபுடைய வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கு அயல தாகியதோர் பித்திகையின் து கொழுவினமுனையாகிய எழுத்தாணியைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு அதனைச்செம்பஞ்சின் குழம்பிற்றேயுத்து உதறி எழுதுகின்ற வன் உலகின்மிக்க உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழ்ந்துகையோடு புணர்விக்கும் இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன் ; ஆதலால் நெறிப்படச்செய்யான் ; அவனையன்றியும், அந்திப்பொழுதின் கண்ணே அருப்புவின்ற விரக விதனத்தின் மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும் இன்மண்டன பண்பன்றிப்

பிறப்பினும் கோட்டமுடையன்; ஆதலாற் புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும் தணர்தோர் மறப்பினும் நறிய பூவானியாடு இன்பதாகமுயிரைக்கொண்டு விடுத்தல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று; இதனை அறிமுகென்றுகொண்டு அது

உருக

சிலப்பதிகாரம்

பத்துகால்வகைக்கலிகளும் வழிபட்டுப் புதும்ந்தொழுத அவற்றுட் பண்களும் திறங்களுமாகிய அவை புறங்குறப்படுகாவில் முற்றாத மழைச்சொல்லோடு அப்பாகாதத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நின்னவுமிரும் மாலைக்காலத்தே வசந்த மாலை வருகவெனவழைத்து இம்மாலைவெழுதிய பொருளையெல்லாம் கோவலர்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே கொணர்வாயாகவென்று னென்க.

தமாலம் - பச்சிலை. கருமுனை - பித்திகை. கத்திகை - தொடைவிசேடம். இடைசிலம் - தொடைநடு. தாழைமுடக்கல், இருபெயரொட்டிமாம். போக் கும் - போகவிடும். செவ்வி - மனோரதமுமாம். அடைத்தகச்சேறு - கனி.

செம்பஞ்சுக்

¹ திங்கட்செல்வன் - "கால முலகம்" என்றுஞ்ஞத்திரித்துன் ஞாயித திங்கனென்பன உயர்நினைமேலனைவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், "நின்றஞ் றிசைத்த லிலணியல் பின்று" எனவே சிந்தமுதையானே ஈறுபெற்றதென்று உயர்நினையாயிசைத்தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், "இசைத்தது முரிய வேறிடத்தான" எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்நினையாயிசைத்தது முரிய; ஈறுநிரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி பென்றாராகலின், இதுவும் ஈறு நிரிந்து திங்கட்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு வருவனவற்றிற் கும் இவ்விதிகொள்க. திங்களாகிய செல்வனைப் பண்பொட்டுவிடுக்க.

செவ்வியனல்லை: செம்மை - சரிவு நிலைமை; "செவ்வியான் தேடும்" எனவும், "செவ்விய ரல்லார்" எனவுங்கூறினமையின். பொழுதிடைப் பழிப் பினும் - சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும்; என்றது ஊடல் கீழ்ப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஓதன் முதலியவற்றிற்குஞ்சென்று குறித்துக் கூறும் பருவம் பொய்த்தல். வானியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர் - காமவிற்பத்தைகருமுயிர். இறம்பூது - புதுமை. அறிந்தீயின் - அறி யின்; பகுதிப்பொருள் விருதி. புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான

நா; புறங்கூற்று - நிகரல்லார்
பவாகலின் இவையுங்கூறின;

தம்பொருளுமையான் லுவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு
இவற்றைப் பழிக்குநாவெனவுமாம். தனவா

யகிழ்த்த - கட்டுக்குலைந்த; என்றது தன்வரைத்தன்குதல்; என்னை? "பஞ் சிறை கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழ வைத்து, நஞ்சிறை கொண்ட நாகப் படம்பழித் தகன்ற வஸ்குல், வெஞ்சிறைப் பள்ளி யாக விழுமுலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க ளாதார் தம்பரி வொழிக வென்றான்" என்றார் பிறரும்.

தனிப்படுகாமம் - சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய் அரிதாய் அகற்றே சுட் டிருக்குங்காமம். வினைதல் - முற்றுதல். மழலையின் - மழலையோடே. படருது மாலு - சிலையுயிருமாலு; படர் - துன்பமுமாம். துன்பொருள் * மறத்தலால் வருத்தண்டம்; திருவாணக்குருமொய ஆண இல்லையென்பதவழக்கு. அளி த்து - இனிமையாற்கொடுத்த; "உணர்ந்திபு மண்ட மாலையி லிறைஞ்சும்" என்ப. கத்திகையிடைசிதைதில்யாத்த தாழைவென்றோட்டின் எழுதியென்க.

¹ செப்பநிலைமை. பக. ககக, பார்த்த. ² திருக்குறள், ககக.

³ தாழையார், புல்லறியாண்மை, உ. ⁴ சிவசெத்தாமணி, கககக.

* (பி-ம்)-"இதத்தலால்"

அ.—வேனிற் காதை.

247

தனிபொருளென்பதற்குத் தீர்த்தபொருளெனினுமமையும். அனிக்கவென்றது அளித்துக் கொணர்கவென்றான், இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி அந்திப் போதகமென்பதனை யானையாக்கி அதன்புறக்கூறுத்திற்பெருன்றிய திங்களெனிற்பிறையாம்; ஆகவே நாடுகாண்காதையுள் "வைகறை யாமத்து, மீன்றி கழ விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிரு னின்ற கடைநாட் கங்கு, லாழ்வினை கடைஇ புன்னர் தரப்ப.....செய்க்கடைகழிந்து" என்பதனாற் பூருவபக்கத் தப் பதினாழைப்பக்கமாதலான் அதனொடும், "ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழஞ்சேர் குட்டத் தட்டி ஞான்று, வென்னி வாரத் தொன்னெரி புன்ன, வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகிடுறுமென, முரையு முண்டு" என்பதனொடும் பிறவற்றொடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாதென வுணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும் முடிவும் கடலாட்டும் புலவியும் புறப் பாடும்வதிச்செலவும்பொறைபுயிர்த்திருப்புந் திறைபதிப்புகலும் தீதுறநாளும் ணந்திப்பாடும் முதனடுவிதுதியாகக் கடலோகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்; அதனுட் கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இசுழந்துகூறுவான், தக்கைதாய ரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதாடிய மாலையென்னும்யானையின் பிடரிப்பிறந்த செவ்வென்றொனெனினுமமையும். செவ்வியனல்லன் - புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந்தார்க்கும் ஒருதன்மையனல்லனெனினுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையனாகிச் சேர்த்தித் தழீஇ அறிந்து கட்டி நோக்கிக் கேட்டனன் ; கேட்டு நோக்கி இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச் செவ்வியனாகி அனைஇக் கைக்கொண்டு எழுதிக் கூடிய அளித்துக் கொணர்க ஈக்கென்றொன வினை முடிக்க.

எஉ - க. மாலே வாங்கிய.....கோவலற் களிப்ப

(இ - ள்.) இவ்வனர் மாதவிசுற அம்மாலையவாங்கிய

வசந்தமாலை போய எண்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகிண்புடைய
கோவலனைக்கண்டு அவனுக்கு அம்மாலையைக் கொடுப்பவென்க.

போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

எச - எ. திலகமு மளகமும்.....கண்கடு வரியும்

இனிக் குரவையும் வரியுமென் னுமிரண்டதுள், வரிசூறவார்,
அதனை இவன் தொழிலாகச் சார்த்திக்க.றுகின்றார்:—

வரிய ! வது - அவரவர் பிறந்தலிலத்தன்மையும்
பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்றன் மையும் தோன்ற நடித்தல்; என்னை?
கல்” என்றாராகலின்.

“வரியெனப்படுவது.....வழல்

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கடுவரி, காண்வரி, உள்வரி,
புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கொள்வரியென ;
என்னை? “கண்கடு.....நெறித்தே” என்பவராகலின்.

“நிலப்பதிகாந், க: க - அ. * நிலப்பதிகாந், உக: ககஉ - க.

உகஅ

நிலப்பதிகாரம்

அவற்றட் கண்கடாவது பிரியநரிசனம் ; அந்நாவதுகாட்சி ; அந்ந ஒரு
வர்கட்டவன்றித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை; என்னை? “கண்கடுன்பது ஒரு
துள் காலை, பிசைப்ப வாராது தானே வந்து, தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத்
தென்ப” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) கிலைமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட திலகமுதலியவற்றை
புடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநாகக்கட்குச்சாடே என்றோற் காநிலையுடையான்
போற்றோன்றி முதற்கண் எதிர்முகமாகலின். நடித்த நடிப்பும்,

எஅ - அக. புயல்கமந்து.....காண்வரிக் கோலமும்

“உன்வரி யென்பது காணுந்
தத்து வேஞர் தன்மைய தாகும்.”

வந்த பின்னர் மனமகிழ் வதுவன,

(இ - ன்) புயல்சமத்துவருந்திக் கதிரைப்பொழியும் மதியிடத்தே
கயங்க னுலாவீத்திரிகின்ற செவ்வியோடு பாகைப்பொதிந்த
பவளத்தைத்திறந்து ஒளி வயத்தருகின்ற முக்கையெ ர்த்த கைக
லைத்தக்காட்டி வருகவெனவந்து போக வெணப்போகிய கரிய மெழய
கண்ணாளுடைய காண்வரியென்னுங்கோலமுள்,

இளமுத்தென்றார், ஒளிபெறுதல்கருதி.

இளநானேற்றமுத்தெனினுமமையும்.

அச - க. அந்தி மாலை.....உள்வரி யாடலும்

உய்வரியென்றது - வேர் தருக்கொண்கடித்தல் : என்னை ?

“உள்வரி யென்ப துணர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிரிதோ கா
ருருவங், கொண்டுங் கொன்னாது மாடுதற் குரித்தே” என்ருராகலின் ;
பாண்டவர் பிரிதுருவங் கொண்டதுவுமது. மண்டலமாக்களாவார், அர
சர்.

(இ - ன்.) யான் ஊழப் பிரிந்தகாலத்து அந்திமாலேவந்ததாகப்
பிரிவாற் சூமலிரங்கி என்சின்கைதோய்மிரும் வறுமையைத் தானறிந்து
கினியொத்த

கினியையும் மடப்பம்பொருந்திட அன்னத்தொத்த நடையினைபும் கனித்த
மயின்போதுஞ் சாயலினைபுங்கரந்தன்னாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தனது
சிலையர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து நின்றுகடித்த உள்வரியென்னு
கடிப்பும்.

க0 - கந. சிலம்புவாய் புலம்பவும்.. ..புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடன ணையாது புறத்து நின்று

வினையாடுவது ;
என்னை ? “புறவரி யென்பது புணர்க்கும் காலை,
படாது, புறத்தரின் ருடி விடைபெற வதுவே”

யிசைப்ப வந்த
என்றாகலின்.

தலைவன்முற்

(இ - ள்.) கணங்களைப் புனையவும்பெறாத துசப்பினையுடையான்
சிலம்பு வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும்
என்றவாறுதலையுடையான் போல்வந்த நோக்கிய நோக்கோடே
தன்னைப்பிரிதலால் தன்மைதிரிந்த எனது வதுமையையறிந்தும்
என்னுடனணியாது புறம்பேரின் துறத்தநடிப்பும்,
துசப்பின் புலம்பவும் தூர்ப்பவும் நோக்கமொடு நோக்கியும்
நின்றருடிய புறவரிடமுமென்க.

கச - ஸக. கோதைபுன் குழந்தும்...இளர்வரிக் கோவலும்.

அ.—வே வ னி ற் க ர தை.

உருக

கிளர்வரியென்றது - நடுவின்ரூர் இருவருக்கும் சந்துசொல்லக்
கேட்டுநிற்
பது ; என்னை ? “கிளர்வரி யென்பது கிளக்கும் காலை, யொருவ
தோன்றி யவர்வா, யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற் பதுவே”

சுயப்பத்
என்றா
கலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதலியன மின்னிடையவருத்தத்
தோன்றி வந்தனாகாதே புறவாயிலைவ ஂது நின் று சிலையர்
வார்த்தைகட்டு மறுமற்றஞ் சொல்லப் புணர்ச்சியை உ.
ட்பொதித்திருக்கின்ற எனது புலவிச்சொல்லைக் கேட்டு . ஏதனை
இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு தளர்ந்தமெனியினையும் அழகிய
ந்தலினைபுழுதடபாள் புலவியாற்பாங்குள்ளுள்போல அடித்துப்போன
அடிப்பும்,

இதனாற் றியது: மான்புணர்ச்சிநீயித்தமாகப் புலந்து தன்சிலையர்க்குச்
சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்துகொன்னெனாக
அடித்துப்போன அடிப்பென்றபடி.

கடுஉ - ச. பிரிந்துறை காலத்து.....தேர்ச்சிவரி
யன்றியும்

தேர்ச்சிவரியென்றது - நாயகன்கிளைகட்டுத் தன்றுன்பங்களைத் தேடித்
தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை? ["தேர்ச்சி யென்பது தெரியும் காலைக்,] கெட்ட
மாக்கள் கிளைகண் டவர்முன், பட்டது முற்றது நினைவி யிருந்து, தேர்ச்சியோ
கூறப்படு தெர்ச்சிவரி யாகும்" என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) நான்
னாகப்பாவித்து என்னது

பிரிந்துறைபொழுதில் நான் பிரிவாற்றாது வருந்தின
மிக்க கிளைகட்டுத் தனது மிக்க துயரத்தைத் தன்மயக்
கத்தாலே தேர்ந்துதேர் ஂது சொல்லி, எழுளாக அடித்த அடிப்பும்;
அதுவன்றியும்,

கடுஞ் - க. வண்டலர் கோதைகாட்சி வரியும்
காட்சிவரியென்றது - தன்வருத்தத்தைப் பலருங்காணும்படி
அடித்தல்; என்னை? "காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலைக், கெட்ட
மாக்கள் கிளைகண் டவர்முனர்ப், பட்டது கூறிப் பரிந்துகிற பதுவே"

என்றாகலின்.

(இ - ன்.) வண்டலார்த்தங்கோதையபுடையான்
மாலைக்காலத்தின்கண் ணேமயங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும் தன்
விரகத்தைச்சொல்விகழத்த நடிப்பும்,

கரள - அ. அடுத்ததித் தவர்முன்... .. எடுத்துக்கொள்
வரியும்

எடுத் துத்டு & ிவியென்றது - தான் கையறவெய்தி
வீழ்ந்தானாகவீழ்ந்து பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்தல் ; என்னை ?
"எடுத்துக் கொண் யிசைக் குங்காலை, அடுத்ததித் தழிந்து மாழ்கி
யபலவ, ரெடுத்துக் கோன்புரிந்த தெடுத் துக் கோளே" என்றாகலின்.

(இ - ன்.) அவர் முன்பு தான் மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை
அவர் எடுத்துத்தீர்த்த எடுத்துக்கொள்வரியென்னுநடிப்பும்,

கரக - கர. ஆடன் மகளே.....பைந்தொடி
தனக்கென

(இ - ன்.) ஆயிழாய் பைந்தொடி நாடகமகளாதலான்
அவட்கு இயல்பன்றோவென்றுகூறவென்க.

இங்ஙனகடித்தல் உச்சு

சிலப்ப்திகாரம்

இவற்றாக்கறியது முன்பு தான் இவளோடு கூடியும் ஊடியும் செல்கின்ற
காலத்து இங்ஙனகடித்தடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய கண்குடுமுதல் எடுத்துக்
கோவீரமுள்ள வரி எட்டிமுறும் சிலைத்துக்கறிய கோவலன் நாடகமக

விர்க்கு இக்காடகம் பிறந்துடைமை யன்றோவெனச் சொல்லி ஒலையை மறுத்தா
னென்பது.

ககக - ச. அணித்தோட்டு.....சென்றுரைப்ப

(இ - ன்.)

ஆயிழையெழுதிய

அழகியபுடைய பொற்றோடணிந்த திருமுகத்தையுடைய
அழகிய தாழந்தோட்டுத் திருமுகத்தைக் கோவண
மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாடிய ௨ ள்ளத்தையுடைய
வசந்தமாலை மாத விக்கு விராந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அனியும் மணியும் அழகு. தோடு - பொற்றோடும், தாழந்தோடும்.
விரைவு.

தலைவு-

ககடு - அ. மால வாரா ராயினும்.....மாதவி

தானென்.

தலைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனான் ஆற்றாநாகியதலைவியை ஆற்ற
வித்தற்பொருட்டுத் தலைவன் இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட
மொழிகின்றனாகவின், இன்னும் இம்மலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாராரா
யினும் கலைப்பொழுதில் ஈண்டு நாம் காண்போமெனச்சொன்னான்; சொன்ன
வன் தானிருந்தமலரமனிக்கண்ணே செயலற்ற நெஞ்சத்தோடு வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்
தவன் அமலியிசையே இமைபொருந்தாமற் கிடந்தான்; அவன் யாரெவிற
கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவிதானென்க

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப அவன் பாடுபெற்றனவென்றுசொல்லி

மதுப்ப அதனைக்கட்டுரைத்தவளுக்குக் காண்குவமெனச் சொல்லிப்
பொருந்தாது வதிந்தனனென்க. வதிதல் - தங்குதல்;
கூடாதுவதிதலுமாம்.

பொருந்தாதுவதிதல் - தன்கொழுநனைக்

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஊழினீ ரெல்லாகாண்.

(இ - ன்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருநியுமாய்புள்ளோரில் ஊழனவர்களை!
நீயிரெல்லாம் அறங்கன்றிருவாரினாயே; கூடுமியென்று குயிற்குலகத்துஞ்சாற்ற,
இன்னம்பிரிந்த சாலைநிதலால் ஆற்றாளாகி இளவேனிற்பொழுதில் நின்றோடு
கலந்தாலுடைய மெல்லிய பூவினெழுதிய நிருமுகத்தை, காணவிடத்த அவன்
பாடியபாட்டிற்கு அலந்தோனே! காண்பாயாகவென்று ஓசையைநீட்டினனென்க.

அ.—வேனிற்காலை முற்றிற்று. .

ஒன்பதாவது

க ளு த் தி ற மு ரை த் த க ா லை

த.

அகனக ரெல்லா மரும்பலிழ் முல்லை
நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் பகன்மாய்த்த
மாலை மணிகிளக்கக் காட்டி பிரவிற்கோர்

கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள மேலோர்நான்

⑩ மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்
பால்விக்கிப் பாலகன் றுன்கோர மாலதியும்
பார்ப்பா னொடுமணியா னென்மேற் படாதனவிட்
டேற்பன கூறுவென் றேங்கி மகக்கொண்
டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்வாணக் கோட்டம்

க0 புகர்வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம் பகல்வாயி
லுச்சிக் கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம்

வேற்கோட்டம் வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணியான்
வாழ்கோட்டம்

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.

உ - கூ. தூவி விளக்கேற்றியென்க.

கூ - ச. இரவிந்தோர்கோலம்-இராப்பொழுதைக்குஆம்படி நொய்தானவை
உய்த்தும் புணர்ந்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (ப1) மேலநான் - முன்னோர் நான்.

கூ. கோர - சாய.

எ. படாதன - இல்லாதன.

கூ. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம் நிற்குங்கோயில்;

சாந்திகரைக் கோட்டமெனினுமாம்.

க0. வெள்ளைநாகர் - பஸ்தேவர். பகல்வாயில் -
மேத்திசை.

பகற்றோற்றகிறவாயில்;

க0 - கக. உச்சிக்கிழான் - குரியன்; அன்றி, பகல்வாயில்

உச்சிக்கிழான் - பதற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்கிழானென்றுமாம்.
 ணர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகை வாயம் நிற்கும்மேலில். வேற்கோட்டம் -
 முருகன்கோயில்.

கஉ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராபுதமிருக்கிறமேலில்.
 புறம்பணியான் - மாசாத்தன்; புறம்பு அணைந்தவிடம்
 புறம்பணியாயிற்று.

1 க - உ: முல்லை. அ - கல. 2 இ - கக: சிலப், கல: எஅ - அக.

3 சிலப், க: சக. (பி. ம்.) * வாயிதுச்சி

உசஉ சிலப்பதிகாரம்

1 நிக்கந்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம் புக்கெங்குந்
 தேவிரகா னெம்முறுநோய் * தீர்மென்று மேலியோர்

கடு பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு இடந்தானாக்
 கேளம் படியோ ரிளங்கொடியா † யாசிலாய்

* செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடர்
 பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே கையிற்

உ௧

படுபிணந்தா வென்று பறித்தவன்கைக் கொண்டு

கடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற் சென்றும்
கிடுபிணர் தின்னு மிடாகினிப்பேய் வாங்கி

மடியகத் திட்டான் மகவை யிடியுண்ட

மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாளுக் கச்சாத்த

* : னஞ்ஞை யேங்கி யழலென்று முன்னை

உரு யுயிர்க்குமுனி காணையென் றக்குமுனி யாயோர்

குயிற்பொதும்பர் நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்ந்

மாயக் குமுனி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்

தாய்கைக் கொடுத்தா ளத் தையலா யே

மறையோன்பின் மாணியாய் வான்பொருட் கேள்வித்

கக. நிக்கந்தக்கோட்டம்-நிக்கந்தத்தேவரான் அருகார்கோயில்.

நிலாக்கோட்டம் - சந்திரன்கோயில்.

கரு. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற ஐயன்கோயிலிலே.

கக. வசும்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி. ஓர்

இளங்கொடியாய் - ஒரு பெண்கொடியாகி.

கஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

கக. பரிதல் - உண்டாதல். (பா) பறித்தான் - பறித்து. ௨௨.

மடியகம் - வயிற்றிடம்; * 'படியை மடியகத் திட்டான்' என்றாராத

(கக) பிணந்தாலென்றுசொல்லிப் பறித்து (௨௨)

சென்க.

வயிற்றிடத்திட்டா

உஎ. மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து;

மடியாகியபுடைவையைய புடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென்றுமாம்.

- 1 தொங்கப்பியம், தொகை. ரு. ௧௧ - த. மேற்
 2 செய்வதற்குவார்ப்பகவதம், கரு-ஆம் கத்தம், கை
 3 அஞ்சு - அன்னை; தனிமை. சீபரி. இகக.

இ-ஆம் செய்புனைப் பார்ச்சு.

4 தான்மனிச்சுறை, கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம.) * 'நீர்மினெனமேலீ' † 'ஆசினாச்செய்' ‡ 'அன்னை'

௯—கனாத்திறமுரைத்தகாரை.

உசாந:

௯௦ துறைபோ யவார்முடிந்த பின்ன ரிறையோ
 தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத் தந்தைக்குத்
 தாயர்க்கும் வேண்டுங் * கடன்கழித்து மேயநாட்
 டேவந்தி யென்பான் மனைவி யவளுக்குப்
 பூவந்த லுண்கண் பொறுக்கென்று மேலித்தன் ௯௦ †
 மூவா வினாவல் காட்டியெங் கோட்டத்து
 நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் ‡ தாமொழி
 யார்த்த கணவ னகன்றனன் போயெங்குந்
 நீர்த்தத் துறைபடிவே னென்றவனைப் பேர்த்திவ்வன்
 மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன் மேலிட்டுக்

௯௧

கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பான் வாட்டருஞ்சீர்த்
கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற குறையுண்டென்
தெண்ணிய நெஞ்சத் திணையனாய் நண்ணி
யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடு தூஉய்ச் சென்று
பெறுக கணவனோ டென்றாள் பெறுகேன்

கூ0. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

கூக. தாயத்தார் - ஞாநிகள்.

கூஉ. கடன் - உதக்கிரியை; பலிகன்மம் (11) மேலினான் -
மேயினவன்.

கூஈ. பூவந்தவுண்கண் - பூப்போலுமுண்கண். பொறுக்கென் று -
பொறுப் பணவாகவென்று : தெய்வயாக்கையாதலாற் பொறுதென்று
னென்க. மேலி - கூடி.

பொறுப்பித்தா

கூடி. கண்களிர்த்துறைபடிவேனென்று அகன்றவனைபென்க.

கூடி - கூ0. கணவன் துறைபடிவேனென்று அகன்றனனாதலால்,
அவனைப் பெயர்த்து இங்மனம் மீட்டுத்தருவாயென்று உலகத்து
ஒன்றன்மேலிட்டுச் சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் தவியிருப்பான்.

கூஉ. இணையனாய் - வருத்தத்தனாய்; இணைதல், ஈறுகுறைந்து
யிற்று.

இணையா

கூக. தூஉய்ச் சென்று - இதற்குப்பரிசாரமாகச் சாத்தற்குத் தூவிப்
பின்பு கண்ணகிபாற்சென்று; கண்ணகியிடத்தே தூவியென்பாருமுளர்.

சுரு - ச. சென்று பெறுக கணவனொடுவென்றுள். கட்டமென ஒரு சொல் வருவிக்க; கணவனொடுகட்டம் பெறுக; உருபிற்சுப் பொருடொக் கது; தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்த அதுகொண்டு பெறுகவென்றுள்.

(பி - ம்) * 'கடன்செய்து' | 'மூலாவேழினலம்' ‡
 புகழ்நாளுப்பாய்

'தாமோழியாளர்தனை உச்சு

சிலப்பதிகாரம்

சுரு கடுக்குமென் னெஞ்சங் கன்வினா லென்னை
 பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட் பட்டேம்
 பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
 விட்டன ரூரா ரிடுதேனிட் டென்றன்மேற்
 கோவலற் குற்றதோர் திங்கென் றதுகேட்டுக்

டு

காவலன் முன்னர்பான் கட்டுரைத்தேன் காவலனோ
 ரீர்க்குற்ற திங்குமொன் றுண்டா லுரைபாடேன்

தீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடறு தீக்குற்ற
 முற்றேனோ டுற்ற வறுவனோ டியாணுற்ற

நற்றிற் கேட்கி எனையாகும் பொற்றொடிகு
 ௫௫ கைத்தாயு மல்லு கணவற் கொருநோன்பு
 பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற் போய்க்கெடுக
 ஷய்த்துக்

கடலொடு காவிரி + சென்றலைக்கு முன்றின்
 சடு. கடுக்கும் - ஐயுறம். கனவினும் - கனவினிடத்து.

சக. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக.
 வர் தொழிதுமாம்.

போய்ப்பட்டேமென்று இரு

சஅ. இயிதேனிட்டி - தேன்கொட்டப்படுவார் காணாமல்
 தொன்றை மறைய மேலே போகட்டிப் பயப்படப்பண்ணுதல்;
 பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

தேனல்லாத

தேனென்று

சக. கோவலற்குற்றதென்றது, பழிமொழியாதலால்.

சஅ - க. என்றன்மேற் கோவலற்கு உற்றதோர்தீங்கென்று
 சொல்ல; சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

௫௦ - ௫௧. காவலனோர்க்குற்றதிற்குமொன்றுண்டால் -

காவலன்பாடும்

ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகைபால். உரையாடேன்

உனக்குச்சொல்லேன் ; ¹ “உரையா, நிழிதக்க

லின்.

- பொல்லாக் கனுவாதலால்
காணிற் கனா" என்றாராத்

இஉ. திக்குற்றம் - கொடியகுற்றம்; அஃதாவது
முனைநிருகியெறிதல்.

இக. உறுவன் - மிக்கோன்; என்றது கோவலனை.

இச. நற்றிறம் - இருவரும் தேவனாகம்புகுதவுள்ள நன்மை.
நகையாகு மென்றான், அதன்மிகுதிநின்றது. எனவென
ஒருசொல்வருவிக்க.

இரு. கைத்தல் - அவனால் வெறுக்கப்படுதல்.

இஈ. உய்த்து - கோபுய்த்து.

சச - இஈ. என்றது: நீசொன்னபடியே கூட்டம்பெறுவன்; ஆயினும்
ஒராயமுண்டு, கண்டகனுவாலையென்று கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டகனாக்
கொண்டு வருத்தலென்பா; நீ அவனால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல.

1 பழமொழி, ௧௮௨. (பி - ம்) * 'மதுபேய்ப்பீதி'

† 'நித்தங்கமும்'

கூ.—கனாத்திறமுரைத்தகாலத.

உசஇ

மடலகிழ் நெய்தலன் காணற் றடமுள

சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டந் துறைமூழ்கிக்

கூ(1) காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் † கணவரொடு

தாயின் புதுவ ருலகத்துத் தையலார்
 போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர் யாமொருநா
 | ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கவ் வாயிழையாள்
 ி பீடன் மெனவிருந்த பின்னரே நீடிய

- கடு காவலன் போலுங் கடைத்தலையான் வந்துநங்
 கோவல னென்றானோர் குற்றினையாள் கோவலனும்
 பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன் பைந்தொடி
 வாடிய மேனி வருத்தங்கள் || டியாவுஞ்
 சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடிக்
 எ11 குலத்தரு வான்பொருட் குன்றந் தொலைந்த
 1 கிலம்பாடு காணுத் தருமெனக் கென்ன

இஅ - க. சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமுமென்னும்
 பேரையுடையன ; முற்ற.

இடு - கக. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக ஒருசோன்பு
 தப்பியும் ; அதற்குப் பரிசாரமாவது இந்தக்குண்டம் படிந்தாடிக்
 கோட்டந்தொழுதல் ; தொழுவார் கணவரொடுகூடி
 இன்புறவரென்றுசொல்ல, கண்ணகியும். கச. பீடன்மெனவிருந்த
 யன்மென இருந்தகால.

பின்னர் - குலத்திற்பிறத்தார்க்குப் பெருமை

கரு - க. காவலன்போலுங் கோவலன் கடையிடத்தானென்று
 மாறி யுரைக்க; அன்றித் தூரத்தே பார்த்து ஐயுற்ற
 நங்காவலன்போலுமென்று அவன் அணுகினவிடத்து ஐயார்தீர்ந்து
 கோவலனென்றானெனினுமாம்; கோவ லன்வந்து நங்கடைத்தலையான் ;
 அவன்முன் செடுங்காலம் நம்மை நீங்கக்
 குறிப்பினையுடையனென்றானெனினுமமையும்.

கக - எ. சிலதிகுதததும் கோவலன் உப்புருத்த.

(ச) கொடியிடையார்தாம் கோலன்கொன்னாரிற்க,
கோவலன் (கஎ) பாடமைசெய்கையுபுக்கென்க.

அக்காலத்தே (கக)

கக. சலம் - பொய், சலதி - பொய்ச்சி. சூழ - அனுபவித்த.

எ0. குலந்தருவார்பொருள் - தாயத்தாரால் தரப்பட்டபொருள்.

எக. இலம்பாடு - வறுமை.

தொல். புள்ளி. கு. உக - த; வ. உரிச். கு. உக - த; தி - வி. கு.
உஅத - உரை, மேற்.

கக.

* (பி - ம்) 'குலடத்தலை' † 'கலவடுகு'
‡ 'பிடித்தொருகைத்தயின்கை' || 'வாதம்'

‡ 'குதேமேவென்ற' இச்சு.

சிலப்பதிகாரம்

சலந்தேழ் முதுவ னகைமுகம் காட்டிச்

* சிலம்புன கொண்மொனச் சேயிறை கேனிச்

சிலம்பு முதுவாகக் சென்ற கலனோ

எ0 † வெந்தபொரு ளீட்டுத னுற்றேன் மலர்ந்திர்

மாட மதுரை யகத்துசென் நென்னோடித்

கேடவர் கோதா; பெழுதென்று நீடி

வினிகடைக் கூட்ட வியங் ி கொண்டான் கங்குற்
கணிகடர் கால்சியா முன்.

வெண்பா.

காதலி கண்ட கனவு கருகெடுங்கண்
மாதலிதன் சொல்லி || வறிதாக்க—முதை
வினிகடைக் கூட்ட வியங் ி கொண்டான்
கணிகடர் கால்சியா முன்.

கங்குற்

எஉ. கதை - ஒளி.

எசு. சிணம்பு முதலாகவென்றான், வாணிகஞ்செய்வதற்கு;
முதலீடென்பார்களான். சென்ற கணன் - முன்பு வாங்கியழித்த
ஆபரணம்.

எடு. உலத்தபொருள் - கெட்டபொருள்.

(எக) மதுரையிடத்துச்சென்று (எந்) ஈட்டுதலுற்றேனென்க.

எஎ. கீழ் - கெடுங்காலரின்று.

எஅ. வியங்கொண்டான் - வினியினது அவலிக் கொண்டான்.

எஎ - அ. எழுகென்று வியங்கொண்டானென்க.

எஅ - க. கங்குலி இடத்துரின்றும்

என்றது, இருவினையோதல்பற்றி.

சுடர் போக்குவதன் முன்னென்க ;

“காதலிகண்ட” மாதவிதன்சொல்லி வறிதாக்கவென்றது,
வேளிநகாடை யிற் ¹ ‘காலிகாண்குவம்’ என்றவார்த்தையை. முந்தை
முதையாயிற்று.

¹ செப்பநிலை, அ. ககக.

(பி - ம்) * செம்புகொள் மோவெனச் சேயிழைகே லித்தச் செம்பு +
உலர்த பெருப்பொருளிடத்தோம் ¹ ‘கருகென்னமுதை’ ² ‘கொண்டார்’ ³
‘கொண்டார்’

‘வறிதாக்கி’.

கூ.—கருத்திற்முரைத்தகாதை.

உசன

க - ச. அகனகர்.....தாங்கொன்ன

(இ - ன்.) கொடியிடையார், அகன்ற மனைவிடமெங்கும்

கதிரோன்மறைந்த

மாலைக்காலத்தே அரும்பு புரிநெகிழ்ந்த முல்லையினது ஒளிமலரை
கொல்லோடே தவி இத்துறைதெய்வத்தை வணங்கி மானிக்கவினக்கை
மைவினக்கோடே எடுத்த அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு
ஆம்படி கொழுநர்மார்பைத்

தமது முலையாற் பொருந்துதற்கேற்ற கோலங்களைக்

கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றது, மகரக்குழைமுதலிய மணியும் பூணும்

மதாணியுமுதலிய அணி யும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய
பணியுங்களைத்து நொய்யனவே புனைந்தும் பூண்டும்
முடித்துஞ்சொத்தல். அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனி னாமையும்து.
நிகர் - ஒளி; 'நீர்வார் நிகர்மலர் கவிப்ப' என்றார் நகுதியினும்.
பகல், ஆகுபெயர். மாய்தல் -
என்றாற்போல. மணிவிளக்கம்,

மறைதல்; 'களிதுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி"

உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது;

மணி - அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பினை;
போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்கனம்

தமது கொழுந்தோடெதிர்க்கும்

துவியமகளிர் தாம். 'நெல்லு

மலரத் துஉய்க் கைதொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர" என்றார்
வாடைவினும்.

நெடுநல்

ச - சு. மேலோர்நாள்.....பாலகன் ருன்கேர

(இ - ன்.) முன்னொருநாளிலே மாலதியென்பாள் ஒருபார்ப்பனி தனது
மாற்றான் குழவிக்குத் தன்முலைசுரந்தபாலைச் சங்காஹட்ட அப்பால் விக்குத
லாலே தன் கைவிலே அக்குழவி மரிக்கவேன்க.

பால் - துன்பாஹுமாம். பாலகனென்பது காலவழக்கு.

சேர்த்தல்-மரித்தல்.

சு - அ. மாலதியும்.....மகக்கொண்டு

(இ - ன்.) அங்ஙனம் பாணகன் மரித்தலானே, அம்மாலதிரும் பார்ப்பா
 னேடி அவன்மனைவியும் என்மேல் அடர்ப்பழிகுறதனொழித்த ஏற்பண்குற
 றாதலால் இதற்கு என்செய்கேனென்றேங்கி அம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடி, என்னொடி. படாதன - அடாதன.
 ஒழிந்து.

விட்டு-

க. அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ன்.) தேவர்தரு
 சிற்றுகளையில்,

வெள்யாணக்கோட்டம்—(இ - ன்.) ஐராவதசிற்றுகளையில்,

உ0. புகர்வெள்ளநாகர்தம் கோட்டம்—(இ - ன்.)

அழகிநாயுடைய பலதேவர்களையில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளநாகர் - பலதேவர்.

¹ இந்தவாக்கியம், அதநானா, கஉ - ஆம் பாடலில் கஉ - ஆம்
 அடிவாக்யம் எனப்படுகின்றது.

² மதுரைக்காஞ்சி, உசஎ.

³ தெழைவாடை, சஉ - ச.

உசஅ

சி ல் ப் ப தி க் க ர ம்

க0 - கக. பகல்வாயிலுச்சிக்கிழான்கோட்டம்—(இ - ன்.)
 நிகர்பிற்றொழிந்த சூரியன்கோயில்,

கீழ்த்

பகல்வாயில் - பகற்செழுத்தறிவாயில்; ஆவது சீழ்த்திசை. உச்சிக்கிழான் -
பகற்பொழுதிற்சூரியோன்; இனிப் பகற்பொழுதிற்சூ ளருவாயாபுள்ளவனென்று
மாம்; சூரியன்கோயிலென்றபடி.

கக. ஊர்க்கோட்டம்—(இ - ள்.) இறைவனுரையி
கோயில்,

கையாநிற்கும்

வேற்கோட்டம்—(இ - ள்.) முருகவேள்கிற்குங்கோயில்,
வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ள்.)

வச்சிரப்படைசிற்குங்கோயில்,

¹ புறம்பணியான் வாழ்கோட்டம்—(இ-ள்.)

சாதவாகனன்கோயில்,

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணியாயிற்று; ² "புறம்பண
மோசை" என்றார் சித்தாமணியினும்.

யியம்பு

கங. நிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ள்.) அருகன்கோயில்,

என்றை? "அக்கந் துடைக்குந் துணறு காட்சிய, நிக்கந்த வேடத் திருடி
கணங்களை, பொக்க வழவீழ்ந் துலகியல் செய்தி, நக்கதை யாழ்கொண் டவா
வரப் பண்ணி" என்றார் வணியாபதியினும்.

கிலாக்கோட்டம்—(இ - ள்.) சந்திரன்கோயில்,

இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ள்.) இக்கூறிய

கோயில்களெங்கும்புகுந்து,

கச - இ. தேவிர்காள்.....பாடு கிடந்தானுக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவன், தெய்வங்களை! எமது மிக்க இச்சோயைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாது போந்து ஈண்டுச்சாத்தனிடத்தேபொருந்தி அவன்பாஸ்வரங்கிடந்தானெயென்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; ¹ "தேவாதி தேவ வவன்சேவடி" என்றாகலின். தேவிர்: இர் முன்விசைப்பன்மை. தீர்மென்று, ஈற்றுமிசைபுகாரம் கெட்டது. ² பாசண்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச் சமய சாத்திரத்தருக்கக் கோவை; என்னை? "பண்ணூற் திறத்திற் பழுதின்றி மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

¹ "குமீயிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, இழுந்தப் பூத விருப்பப்படுமுத்தம், புனை வரும்பும் புகாஅர்ப் புறப்பண்பாய்க், கென்ன முறைய விவக்" என்னும்பழந் தெய்வவின்பொருள் (தொல். செய். கு. கசஅ - உரை, மேற்.) ஈண்டு அறிபற்பாலது.

² சிவகித்தாமணி, அடு. ³ சிவகித்தாமணி, க.

⁴ "பாசண்டத் துறையு மிவற்றுட் பல்வாய், பேசிற் குெண்ணூற் படுமே" திலாகராய், கஉ - வது.

நாதுவகை

கூ.—கலாத்திறமுரைத்தகூதை.

உச்சு

நறவகைக் கோவையும் வல்லவன், வின்னா நியங்கும் கிறவை தாயினும், கண் னூறி ரோக்கிக் கடுகவை செய்வான்" என்றார் வணியா பதிவினுமாகலின்

இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப் பயின்றவகுதலின், *

மகாசாத்நிர னென்பது அவற்குப் பெ ராயிற்று. சாதத்தற்கு, உருபுமயக்கம்; இது, "மணந் தீன்ற" என்றும்பொலிவற்றது. கிடந்தாளுக்கு - கிடந்தான்; இயல்புமாம். இப்பொருட்டு ஆசிரியனென்றசொல்லியொருசொல் வருவிக்க.

கக - உஉ. ஏசும்படியோர்.....மகவை

(இ - ன்) சுடுகாட்டுக்கோட்டத்து இடுபிணத்தினின்றும் ஏசும்படி ஓரிளங்கொடியாய்த் தாங்கிருளிற்சென்ற அங்குப்

இடாகினிப்பேய்

பாடுகிடந்தான்

கோக்கி ஒன்றினும் குற்றமற்றவனே, கௌரய்; முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யா தோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; அது பொய்யன்று; மெய்யெனச்சொல்லி அங்கனம்பட்ட சின் பிள்ளைப்பிணத்தையார்த்தத் தத்துகாணெனச்சொல்லா நின்ற பறித்த அலள்வாங்கி மடியநத்திட்டானென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிய. பிறரைப்பழிக்கும் வடிவைவடிவையதொரு பெண்வடிவுமாம். சுடுகாட்டுக்கோட்டம் - சக்கரவாளக்கோட்டம். தாங்கிருள் - செறிந்தவிருள்; யாவரும் தஞ்சமிருவாமாம். இடுபிணம் - குழிவிவிடுபிணம். மடி - வயிறு; "படியை மடியகத் திட்டான்" என்பதனானுமுணர்க. மடி - கத்திட்டான் - விழுங்கினான். மக, "குழவியு மகவு மாயிரன் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே" என்பதனும் கூறப்பட்டது; பாலகனென்பது காலவழக்கு.

உஉ - அ. தியுயுண்ட.....தையலாள்

(இ - ன்) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல ஏங்கியழுங்கின்ற தைய லாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்றாய், நீசெல்கின்ற வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரி ட்த்த உயிரோடுகிடக்கின்ற குழவிசயக் காண்கின்றிலையோவென, அவன் அது செயய. ஏங்கி அழுங்கின்றாய்!

அழாதொழியென்று தான் அக்குழுவியாய் அவ்வி
டத்துச்சென்று கிடப்ப, அவன் வஞ்சக்குழுவியை ஐயமின்றித் தன் குழவி
யென்றெடுத்த வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோய்த் தாய்கையிற் கொடுத்தான்; அங்ஙனம் ஏங்கியழுத அத்தையலானென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடிபுண்டதென்றோற்போல
புண்டதென்றார்; உன்டல் - உறுதல்.

இடிக்கப்பட்டதனை இடி

உஅ - ௩௨. தாய்.....மேயநான்

(இ - ன்.) அக்குழுவியாய் இறையோனும் இருமாபுந்துயமறையோனும்புப்
பின்செல்லும்பின்னியாய் மிக்க கல்விக்கீழ்பும் அவற்றின் பொருட்டுக்கீழ்வி
க்கீழ்பும் கற்றும் தரித்தும் துறையோயத் தந்தையரிதந்தபின்னர் அவர்க்கு

1 அகநானூறு, உக௨.

* இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பண்டைக்காலத்துமயவஞ் சிறுக்கிடப்பட்டது
தென்வரலாற்றை மணிமேகலை, சூருவது காதையிற்காண்க.

* தான்மணிக்கேழகை, கையுள்வாழ்த்து, உ. * தொல்காப்பியம், மரபியல், கு, உக,
(பி - ம்.) * 'மகாசாத்தனென்பது.'

கட

உரு

... கி ல ப் ப தி க ர ம்

கீக்கடன் முதலியவஞ்செய்த தந்தாயத்தாரோடும் * வென்வழக்குரைத்த
உட்புயாண்டு தன் மனைவியோடேகூடிநடந்தபின் ஒருநாளிலென்க.

வான்பொருட்டுக்கீழ்-மறைதூலும் அக்கமும். துறையோதல் - * அதற்குத்
தனிற்றல். மானியாயெனவே செளனமும் உபநயனமும், துறையோயெனவே
கல்விக்கீழ்முதலிய பிரமசரியக்காத்தலுக்கறி, மேல், "தேவந்தியென்
பான்மனைவி" என்பதனான் விவாகமும் காருகத்தமும்
இறையோனும்; உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே.

கூறினமையுமுணர்ச்சு
தன்மனைவிக்குப் பொ

குட்டுகுதையாடிஸ்ஸாமச்செய்து என்பதாயிற்று.
பின்னர் கடங்கழித்து வழக்குரைத்தென்க.

இதையேயுமும் அவர் மடிந்து
தாயரென்றார் மாலதியையும்
கூட்டி மோயநான் = மோவியநான்; இவ்வீத தீவலஞ்செய்து¹ காரீரான்டு
கழிந்த பின்னர்; 'மேவினான்' என்று பாடமொதித் தன்னை

மேவினவனென்று பொருளுரைப்பாருமுளர்

கூ.க - சு. தேவந்தி பெண்பாள்.....நீங்குதலும்

(இ - ன்.) அங்கனம் கூடிநடந்த தன்மனைவியாகிய

தேவந்தியென்று பெயர்கூறப்பெய்வானடைபு பூவின் தன்மை தலைவந்த
மையுண்டகங்கள் இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நிரூபித்துக்கொண்டு
பின்பு அவர்கமேவித் தனது எக்காலத்தும் முதிர்ந்த இவைய
அழகினது கலத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்து
அதற்கேற்ப அவட்கு நீ எம்மோட்டத்த வாழ்வைக்கொல்லிப்
பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடியேனென எக்கொல்லி
நீங்கினாளுகவென்க

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கக காணப்பொருதாகலின்
இவள்கட்குப் பொறுக்கக்கடவதென்று நிரூபித்துக்கொண்டான்;
"அத்தரத் துன்பேனா ரறியா
மாயின், வந்த" என இதனானும், "கரந்தரு வெய்திய கடவு ளானாரும்",
"தேவரு மக்களு யொத்துடன் திரிதரு, நாலேழ் காளினும்" என யுனிமே
கலை புள்ளாக கூறினமையாறுமுணர்ச்சு. இனி உண்கணென்பதனை
முன் விட வினியாக்கி இம்மனதைய நீ பொறுக்கவென்று
சொல்லிக்காட்டினாருவென்று மனமாயும்.

கூ.க - சர. தாமொழி.....கொண்டிருப்பாள்

(இ - ன்.) அவ்வன மாகிய தாமொழி, எவ்வெனஞ்சிற்பினித்தகணவன் தீர்த் தத்துறைகளெங்கும்போய்த் தீர்த்தமாகிவேனென்று என்னைவிட்டகன்றனன் ;

மறுத்தும் இவ்விடத்தே அவன்மனத்தைத் திரும்பப்பண்ணி அழைத்துத் தரு வாயென்று ஒருபெயரிட்டுக்கொண்டு அவன்கோட்டத்தை வழிபடுதலை நாரோ தம் கடனாகக்கொண்டிருக்கின்றவனென்க.

சுரு - சச. வாட்டருஞ்சீர்.....கணவனோ டென்றார்

1 "தோற்பது கொண்டு புராஅ சலை" பழமொழி, ச.

2 திருக்குறள், ககக.

3 மணிமேகலை, க. கடு.

4 சிவப்புகழாய், கல். அடு.

5 " " " " " " " " " " " "

6 " " " " " " " " " " " "

கூ—கனாத் திறமுரைத்தகாதை.

உரு

(இ - ன்.) சிறைந்த குருடைய கண்ணிபாகிய நல்லானுக்குத் செழுநன் பிரிதலை உற்றதோர் தன்பமுண்டென்றுநினைந்த நெஞ்சின்வருத்தந்தாயுடை யானாய்க் கோட்டத்தையெண்ணி அதுகுமுடையவற்றை இவன் கணவனைப்பெறல் வேண்டிமெனத் துவிப் பின்னர்க் கண்ணிபாற்சென்று ஆண்டு ஆகிஉதவான் கணவனைப் பெறுவாயாகவென்றானென்க.

இனி, கண்ணிபானண்ணிச் சென்று துவிக்க கணவனொரு பிழைபெறவென்று எனினும், வாழி வாட்டென விகாரம்; வாழிதல் - குறைதல்; குறைதலையெனவென சிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிறரால் வாட்டுதலையென வாராம். இனிதல் இனியாயிற்று; விகாரம்.

கணவரோடு - கணவன்.

சச - சச. பெறுகேன்.....கணவராகும்

(இ - ள்.) செறிதொ. உஇ. நீ இவ்வனங்கடதலாத்

பெறுவனாயினும் என் னெஞ்ச ம் ஐயுறுகின்றதான்;

அஃது எற்றாலெனின், செருநற் கங்குற்களின் கண் என்கொழான் என்

னைக் கைப்பற்றியன அப்போக யான்கள் ஒரு பெரிய பறிக்கட்புச்சோம்;

அவ்வன ம்புக்க பதியிடத்தே எங்கட்கு வலாததோர் படித்த ரையை

அவ்வரார் இரிதேனியிமாறுபோல என்மேலிட்டனர்; அவ்வனம் அவரி

டப்பட்ட அப்படித்தற் கோவலத்தூ ஓர் தீங்குற்றதென்று பிறர்

கொல்லக் கேட்டு அதுபொருது அவ்வரார்சன்முன்னர்

செல்லாதேன்சென்ற வழங்கு

காராதேன் வழங்குநரத்தேன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு அவ்வர்க்கும் உற்ற

தோர்நிற்குண்டு; ஆனாலும் அவை தீக்காலவாதலான் நினக்குரையென்; இவ்வ

னம் தீவினையுற்ற என்னோடு பொருந்திய மிக்கோனுடைய யான்பெற்ற நற்

நிறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு

நலையைத்தருமென்றுகொல்ல வென்க.

கடுக்கும் - ஐயுறும்; கடியென் னுமுரிச்சொல் கூறுதிரிந்தது; ' .

போற்றி வரியவை போற்றல் கடுத்தயின், தேற்றத்தல் யார்க்கு மரிது"

என்றாற்போல, 9ஆ. "ஐயுறும் கரிப்பு மாகது முரித்தே"

என்பதனான்முடிந்தது. கனவினும் கடுக்குமெனினுமையும.

இரிதேனியிதல் - தேனிடப்படுவார் காணுமே தேனல்

வாததொன்றை மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக் கலக்கப்பண்ணு

தல்; பாய்ச்சுத்தேனென்பாருமுளர். என்றன்மேல் தன், அகை. என்றன்மே

லென்றான், பெண்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத் தான்சுமந்துநிற்றனா

னெனினுமமையும். தீங்கென்று அது கேட்டு - தீங்கென்றுகொல்ல அதுகேட்டு;

கொல்லவென ஒருசொல்வருவிக்க. ஓடு, என்னெடு; வேறுவினை ஓடுவுமாய்;

ஆவது காவலன் மரணமும் ஊர்தீப்பாடும். உம்மை, இறந்ததத்திடுயவெச்சவும்
மை. உகரயாடேனென்றான்; ² "உகரயா ரிழித்தக்க காவலிற் கது" என்பது பழ
மொழியாகலின். திக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம்; ஆவது முனிதருகியெறிதல்.
நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நாகயாகுமென்றான், இது விட்டத
தொன்றாகலின். எனவென ஈன்றும் ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ திருக்குறள், ௧௧௧.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், கு. ௮௯.

³ பழமொழி, ௧௮௯.

புது

சிவப் பதி காரம்

செ - சுச. பொற்றொழுது.....பின்னரே

(இன்.) பொற்றொழுது, நீகண்டனாக்கொண்டு வருந்தவேண்டா; நீ அவனால்
வெறங்கப்பட்டாயுமல்ல; திண்கணவன்காரணமாக ஒருநோன்பு முற்பிறப்பிலே
தப்பியாய்; அதனால் உள்ளதிக்குமிக்கன; அத்திற்கும் கெடுவனவாக;
காவிரி தன்நீரைக்கொண்டுசென்ற கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும் சங்கமுருகத்
தயலதாடிய பூவினிதழவிழும் நெய்தரகாளவிடத்து இரண்டு தடாகமுள்ளன;
அவை யாவையெனிற ¹ சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடை
யன; அவற்றின்
தொழுதாராயின்,

அறைகளின்முழங்கி காமமவன்சகாட்டத்திப்புக்கு அவனைத்
அவர் இப்பிறப்பிலுள்ள காளெல்லாம் திண்கணவரோடும் பிரி
வின்றியிருந்து இவ்வுகைத்து இன்பமுறவர்; மமமைக்கு
பொகபூமியிலேயும் போய்ப்பிறந்து கணவரோடும் பிரிவின்றி
முன் றபல்லங்காலை இன்பறுதர்வ ராதனை அவற்றை யாமுன்
ஒருநான்று ஆட்கடவேமென்று சொன்ன தேவந் திக்குக் கண்ணகி

அங்ஙனம் துறைமுழக்கத்¹ தெய்வத்தொழுதல் எங்கட்கு இயல்பென்று சொல்லி இருந்தபின்னாகவென்க.

² “காமனை யென்றஞ் சொல்லார் கணவறகை தொழுது வாழ்வார்” என்ற ராகலின், இங்ஙனங்கூறினாள். இக்குண்டமிரண்டிற்கும் இவ்வுலகத் தின்புற தும், போகபூயிவிற்பிறத்ததும் கிரணிறையாக்கவமொன் து; அவறகை, ³ “இரு காமத்தினைபேரி” என்றார் படபிளப்பாங்கியிலும்

கக - க. நீடிய காவலன்..... ..குத்தினையாள

(இ - ன்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரிருக்கின் றவளவிலே குறுந்தொழிலின் பான் காவலன்போலுங் கோவலன் நீடிய நங்கடையிடத்தானென்றுனென்க.

அன்றித் தாரத்தேபார்த்து ஐயுற்று ம்காவலன் போலுமென்று அவனனு னினவிடத்து ஐயத்தீர்த்து கோவலனென்றுனெனினுமமையும் இனி, நங்கோவ லன் வருகின்றவரத்த நம்மை நெடுங்காலம் காப்பான்போலே னுனெனினுமமையும்.

இராரின்றதென்

கக - எக, கோவலனும்..... ..தருமெனக்கென்ன

(இ - ன்.) அங்ஙனங் கடைத்தையானுன கோவலனும், ⁴ கொடியிடைபுரர் தாம் விளக்கங்காட்டிக் கோலங்கொள்ளாரிற், அக்காலத்தேவந்து பெருமை யமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கு அவன் தனது பைந்தொடியுடைய மேனிவாட்ட மும் நெஞ்சுருத்தமுங்கண்டு எல்லாப்பொருளிலும் பொய்யை மெய்யாகப் பொருந்துவித்தொழுகும் பொயத்தியோடுங்கூடி ஆடிய ஒழுக்கத்தினுனே நம் குலத்தினுள்ளார் தேடித்தந்த யிக்க சிதிக்குன்றமெல்லாம் அவன்பொருட்டால் தொலந்தன; அதனான் இல்லாமையுண்டாதல் எனக்கு நானித்தருகின்றது கானென்னவென்க.

¹ இக்கேகரிய சோமருண்டமும் சூரியருண்டமும் முறையே திருவெள்ளட் கின் சோமதீர்த்தமும் சூரியதீர்த்தமுமாமென்று பிவபெரியோர் கூறுகின்றனர்.

² “தெய்வத்தொழுக அக் கொழுநற் குழுதெழுநார், பெய்பெனப்பெய்திழை” திருக்குறள், 106.

³ பட்டினப்பாலை, 106.

⁴ இன்னதே அடி, 10 - 11.

⁵ வேளித்தாமனி, 106. அ.

க. — கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

உ. இ. ௩

பாடி - படுக்கையுமாம். சலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி.
 ஆதிதல் - உடனாதல். குலந்தருவான் பொருள் -
 தொன்றுதொட்டிவருகின்றபொருள். இன்று நானுத்தருமென்றது.
 'கெட்டால் மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

எஉ - கூ. கலங்கேழ்.....கொண்மென

(இ - ன்.) இங்ஙனம் அவன் தன்னைப்போற்றி இலம்பாடி நானுத்தருமென்
 றதனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால் தளர்ந்த கூறினானாகக்
 கருதி ஒளிபொருத்தியமுகத்தே கலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவினத்து இன்
 னும் சிலம்பு ஒரினாயின; அவற்றைக் கொண்மினென்றானென்க

சிலம்புளவென்றான், இவையொழிந்த கலனைல்லாம் தொலைதலால்
 இவை அணிவாதிருத்தலின் அவனறியானாகக்கருதினும் அவன்
 தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைநினைந்து கூறினானென்க. புல
 ன்வுகூறினானென்ற கற்பின் தன்மைபயன்றும்.

எகூ - கூ. சேயிழை கேள்.....காஸீயா முன்.

(இ - ன்.) இங்ஙனம் கருதியசேயிழாய்! கேள், நீசொன்ன
 இச்சிலம்பை நான் வானிகமுதலாகக்கொண்டி முன்பு நான்
 வான்கியழித்தகலையும் கெட்ட பொருளையும் தேடித்தொகுத்தலைத்
 துணிந்தேன்; அஃது எவ்விடத்தே சென்

தெனின், விரிந்த புகழையுடைய மதுரைபென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால், கோதாய்! அதற்கு நீ இப்பொழுதே இங்குசின்றாய் என்றோடு அழுவாயாக வென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தானசெய்த நீவினை நெய்க்காலின்று கெஞ்சை ஒருப்படுத்தி, அலானே அவ்வினைவினை அவலைக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கெனின் உங்குலை அவ்விடத்தினின்று நீ சுடர் யென்க.

போக்குவதன்முன்னே

தேத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா உற்றேனென்பதற்குக் கணிக் சிலம்பாறும் பொருளை முதலானும் சுட்டுத லுற்றேனென்றானெனினு மமையும

இது, கனவென் னும் பொருளையேகருதாது மாஸதிகதையையும் தேவந்தி கதையையும் கலந்துகூறிற்றேனும், உறுப்பழிவின்றி நடந்ததேனும் முக்கான் கழவினிற்றதுவருதலான் நெய்வெண்பாட்டாகாது கலிவெண்பாட்டாதனுணர்க.

வேண்டி.

காதலிகண்ட.....கால்சீயாமுன்.

இவட்கு மேற்கூட்டியின்மையாற் 'கருநெய்க்கன்னென்றார்; கனவு சொல்லி வரிதாக்க வினைகடைக்கூட்ட வியங்கொண்டானென்க. சொல்லிவரி தாக்குதல் - வேனிற்காதைவிற் காலிகான்றவமென்றசொல்லிப் பயனின் ருக்குதல்.

கூ.—கனாத்திறமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

செய்தினாம், 6: ௨௩௪.

பத்தாவது.

நாடுகாண்காணத.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் தூர்ப்ப

௫. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தாமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தானொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
னீனெடு வாயி நெடுங்கடை கழிந்தங்
கணிவிள ரரவி னறிதுயி லமர்ந்த

கா. † மணிவண்ணன் தோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்,
பண்ணைப் தோங்கிய பாசிலைப் போதி

க. வான்கண் - ஆதித்தன். விழித்தல் - விளங்குதல்

உ. வெண்மதி நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

ங. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடைவிலே நின்றநாள்;
பூருவபக்கம்,
ஆவது

ச. ஊழ்வினை கடாவுதலால் உள்ளந்தன்னைத் தூர்ப்ப;
நெஞ்சை ஒட்ட வெனவுமாம்.

வினாசெய்தி

தி ஏழகத்தர் - மேழகம். எகினமாகிய கவரி.

எ. தானொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பெனவே தான்முதலான உறுப்
பெல்லாமடங்கின; தானொடுகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பன்னும்போதே
தானொடு பன்னுதல்.

அ. வாயினென்றது, ஆகுபெயரார் கதவை.
முதலான தோரணவாயில்.

வாயினெடுங்கடையாவது -

(க) துணியெனத்(112)நிரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இன
மல்லவாயினும் பழக்கத்தநிரியும் (அ) வாயில்.

ஈ. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.

கக. மாபேரதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலார்

பரிணயந்தோங்கியவென்றார்.

(பி - பி) * 'தானொடு குயிற்றிபதகை'

† 'மணிவளக்'

க0.—த ஈ டி க ண் த ஈ னை த.

உரு

யணிதிகழ் நீழ லறவோன் திருமொழி
 யந்தர சாரிக ளுறைந்தனர் சாற்று
 மிந்திர விகார மேழுடன் * போகிப்
 கடு. ' புலனுண் டுறந்து பொய்யா விரதத்
 தவல நீத்தநீர் + தடங்கிய கொள்கை
 மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் ; குழியிய
 வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச
 * சந்தி னையந்துந் தம்முடன் கூடி
 உடு. வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
 * பொலமழும் பிண்டி ளலங்கிளா கொழுநீழ
 னீரணி டி விழவினு டெடுந்தீர் விழவினுஞ்
 சாரணர் வருஉந் || தகுதியுண் டாமென
 வுலக நோன்றிக னொருங்குட னிட்ட

கட. திருமொழி - தருமம்.

கங. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அறைந்தனர்
 சொல்லி விளக்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

சாறநல்-ஆகமத்தைச்

கச இரதிரவிகாரம் - இரதிரன் திருமித்தது. மேழுடன் போகி
 என்றது - இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையெல்லாம்
 கழித்துபோயென்றவாறு.

கரு (111) புலனுண் - மச்சுளாங்கிசம்.

கரு - ஏ. (111) விரதத்தோடே அடங்கிய. கொள்கையையுடைய
 விமயியோரென்க.

கடி. ஐவகையிற்ற கோயில் - ஐந்து சந்திகளும் ஐந்துகோயிலாய்கின்ற கோயில்.

கக. சந்தியைத்து - ஐஞ்சந்தி, அவையாவன: பஞ்சபரமேட்டிகள் அவர்:—அருகர், சித்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள், சாறுக்கள்.

தெரு.

உ௦. இவர்கள் கழனமன்ற.

உ௨. கீரணியிழவு - திரு அபிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம், புதுப்புன லாட்டெனவுமாம். தேர்விழவு - திருநாள்.

உ௪. உலகநோன்பிகள் - உலகவழக்கொடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர் இன்றைத்தையுடைய சாவகர்.

1 'புலவத்தமத்த தோன்புடையாக்கலாற் டொய்கருர்'
கச - பேர்.

தொல். மதபு. கு.

1 கக - உ௦: "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உ௨டு.

1 சிலப். பதிகம், ச; உ௨ - இ=சிலப். கடு: கடுஉ - ச.

(பி - ம்) * 'பொக்கிப் புலவன் மறத்த' 1 'அடக்கிய'

1 'பிழுவியும்' 1 'தருநிபுண்டாகவினலக'

1 'குழிநிலையலக'

உ. இ. இ.

சிலப் பதிகாரம்

உடு. விலகொளிச் சிலாதலச் தொழுது வலங்கொண்டு
மலைதலக் கொண்ட பேர்பாறு போது

முலக * இடைகழி பொருங்குட லீங்கிக்
கலை லானன் காமர் வேனிலொடு
மலய மாருத.† மன்னவற் துத்கும்

உ.௦. பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த

* ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்
தாழ்பொழி லுடுத்த தன்பதப் பெருவழிக்
காவிரி வாயிற் ; கடைமுகங் கழிந்து
குடதிகைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி

உ.௧. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி லுழைந்து
காவதங் கடந்து ி கவுந்திப் பள்ளிப்
பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணிதுங்கொடி துகப்போ டிணைந்தடி வருந்தி
நதும்பல் கூந்தல் குதும்பல வுயிர்த்து

(உ.௦) இம்மன்றிற் (உ.௧) பிண்டிக்முலகை (உ.௪)

மென்க.

இட்ட (உ.௧) சிலாதல

உ.௧ - ன வாயிதுக்குவாமம் : மலை, தெருவுக்குவாமம்
கழி. - உகைத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்;
இடையே கழிதலால் இடைகழி.

யாது. உலகவிடை

தெருவொழுங்குக்கு

உ.௨. கலை - சரீரம்; அன்றிக் கலைபிரானனென்றது,
காமனென்றவாறுமாம்.
கலைகளினின்றான்

உக. மன்னவன் - சோழன். இறுக்கும் - இறையிடும்.

கூ. மரப்பத்தர் - சோலை.

உஅ - கூ. காமன் வேளிக்காலத்தையும் தென்றலையும்
நிறையிடும் பொழிசையுடைய எயில்; இலவந்திகை - கிராவி;
மதில், சோலையையும் பொய்கையைமுமுடைய எயில்.

சோழனுக்குத்

எயில் - சுற்ற

கூ. தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப்போம் பெருவழி;
எப்பெருவழியுமாம்.

நிருமஞ்ச

கூ. காவிரிக்கரையிடத்து வாயில்.

கூ. குடநிலைசங்கொண்டு - மேற்கு நோக்கி.

கூ. வடபெருக்கோடு - வடகரை.

- எ. கவுந்தியழகன் பன்னியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

* உலகவிடைகழி புறநா. களடு.

* இலவந்திகை. சிலப். கூ: எக - அஉ அடிபார். விசேடவுரைகம்பப்பார்க்க
(பி - கி) * 'இடைகழிபொருங்கு' † 'மன்னவர்க்கு' ‡ 'கடை முன்கு
தலிக்கு. தலைக்கொண்ட' § 'கவுந்திக்கவிபொர் புறநா' 'உலகவிடை'

கூ.—நாடுகாண்காணைத்.

உலகவிடை

சா. முதிராக் * இளவியின் முள்ளெயி நிலங்க

மறவை முதுர் யாதென வினவ

வாழைங் காதகம் மகனாட் டும்பர்
 நூழைங் கந்த னணித்தென நக்குத்
 தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத் திருந்த
 ௪௫. + காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ
 முருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
 பெருமகன் நிறுமொழி நேறமா கோன்பு
 முடைபீ ரென்னோ, வறுக னுளரிற்
 கடைகழிக் திங்ஙனங் கருதிய வாறென
 ௫௦. வரையாட் டில்லை : யுறுதவத் தீர்யான்
 மதுரை முதுர் வரைபொருள் வேட்கையேன்
 பாடகச் சிறடி பரற்பகை யுழவா
 காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
 கரிதிவள் செவ்வி யறிஞர் யாரோ

௪௨. ஆழைங்காதம் - முப்பதுகாதம்; ஆழைங்காதமென்றான்,
 அதுகாதம் இங்காதமென்றாற்போலத்தோன்ற.

அவட்டு

௪௩. அந்தல், பெயர். நக்கு - கைத்து;
 தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்

நகுதல் சோக கருணததை

௪௪. சிறையகம் - ஸ்திரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே டன்னியகம்.

௪௭. பெருமகன் - வருகதேவன்.

௪௮. உறுகனுளரின் - துன்பமுறும் பாவமுடைவார்போல;
 வாரப்போலவென்றுமாம்.

மிழியான

சக. கடைதழிந்து - வாசலிவிட்டு.

ஞா. உரையாட்டில்லை - சொல்லாவதொன்றில்லை; ஒன்று -

ஒருவாசகம்.

ஞக. முதர்க்கன்றே பொருளீட்டும் வேட்கையென்; பொருள்வரைதல் வேட்கையென்; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்; இன்னதற்கு மேற்பட்ட தானத்துக்கேயென்று வரைந்திருத்தலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்த்தை:—

ஞஉ. பரற்பகை உழக்கமாட்டா. ஞக. காரும் காரிமாயிய

வழிகடக்க.

ஞச. அரிதியன் செவ்வியென்றது - இவன் செவ்வியின்

மென்மைவால் டெக்குத்தன்மைபிலென்றதாம்.

அதிருநாயாரோ-வல்லளாகவுமடிக்ஞுமன்றே.

(பி+ம்) * 'செவ்வுருக்கெய்த' + 'கவுந்தியைப்பெய்த'

கக

3 'உய்த்ததிற' உய்த்து

சிலப்பதிகாரம்

ஞஞ. அரிய தன்றிக் கொழிகென வொழியீர்

1 மறவுரை நீத்த மாசது * கேள்விய

ரறவுரை கேட்டாக் கறிவரின் பேத்தத்

தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் திறநீர் மதுரைக்

கொன்றிய அன்ன முடையே + குகலிற்

கா. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற

காஷந்தி வையையைக் கைதொழு தேத்தி
 யடிக னீரோ யருளுதி ராயினித்
 தொடிவளைத் தோனி துயர்தீர்த் தேனெனக்

- கோவலன் காணாய் கொண்ட லிந்நெறிக்
 ௧௫. கேதர் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
 வெயினிறம் பொருஅ மெல்லியற் கொண்டு
 பயில்பூர் தண்டலைப் ; படர்குவ மெனினே
 'மண்பக லீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
 சண்பக நிறைத்த ; தாதுசோர் பொங்கர்
 ௨௦. பொய்யறைப் படுத்துப் போற்று மாக்கட்டுக்
 கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
 முதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
 முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
 மஞ்சளூ மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்

இஅ - க. மதுரைக்கு ஒன்றியவென்றதற்குப் போகவென
 வருவிக்க.

ஒருசொல்

௧௧. என - என்று கோவலன் சொல்ல.

௧௨. காணாய் - பாராய். கொண்டநெறி - வழிக்கொண்ட

நெறியிடத்து; இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி.

௧௩. யாங்கும்பலவுள - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

௧௪. (ப) படர்குவமாயினென்றான், தன்னையும் உணர்ப்பித்தி.

௧௫ - ௨௦. சண்பகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர். போற்று

மாக்கள் - பரிசுரித்துப்போகாதமாக்கள்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர்
பரிகரிபாமாக்கட்குத் துன்பந்தரினூற்றும்; பழம்பூவானிறைத்தல்
பெற்றும், தாதுசோர் பொங்க ரென்றலின்; பொங்கர் - சோலையுமாம்.
எக. (பு) மேல்தாக்குகிற பழமாயியபகையிலே
முட்டிஊழுட்டுவர். ... எச. வையம் - தோட்டம்.

¹ செ - க - சிலப். தக: கச - செ. ² சிலக. கசகச - த. மேற்.
³ 'செய்து' 'செய்யுறவுகை' ⁴ 'குதவின்' ⁵ 'படர்குவமாயின்' ⁶ 'தாதுசோர்'

கௌ.—நாடுகாண்காணத.

உதிரு

- எதி. செஞ்சுரைப் பலவின் பார்பகை யுறுக்குங்
கயனெடுங் கண்ணி காத்த கேள்வ
வயறுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூர றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌவிய செடும்புற வானை
- அரு. மலங்குயிரினிர் செறுவின் கிலங்கப் பாயிற்
கலங்கறு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிறைந்து
கரும்புஞ்ஞப் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ் சொய்திக்
- அதி. குடங்கையி னென்று சொள்ளவுங் கூடுங்

குறநகரிடம் குவணியம் போதொடு
 பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய இடக்கை
 நெறிகெல் வருத்தத்து நீரஞ் ரெய்தி
 யந்யா தடியாக் கிடுதலுங் கூடு

கூடு. மெறிநீ ரடைகரை யியக்கத் தன்விற்
 பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்றா
 தாமடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
 ருழ்தரு துன்பந் தாங்கடி மொண்ணா
 வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியாங்கணு
 கூடு மயல்படக் கிடந்த நெறியாக் கில்லை
 நெறியிருந் குஞ்சி நீவெய் போனொடு
 குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்

என. யாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோனில்.
 கக. நீர்நாய், எழுவாய். அடு. விலக்க - குறுக்காக.
 அச. வேட்கை - தண்ணீர்த்தாகம். அறிவருரெய்தி - அறிவுமயங்கி.
 அக. குறுதல் - பறித்தல்.
 கூடு. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை; கடற்கரையென்பாரும், கக.
 துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.
 கக - கூ. அலவணியும் நந்தையையும் போற்றாது முறையாகஇருந்த
 அடி யொதுக்கத்தினாலே உறுநோய் அவையிற்றுக்கு உண்டாயினிள்,
 அப்பாவும் தாங்கவொண்ணா.....தடியாக் கடற்கரையழியன்று.
 கூடு. அயல்பட - வேறுபட. கக. ஒம்புகவெனச்சொல்லி

தோமது * கடினஞாயுள் சுவன்மே லறுவையுள்
காவர்தி யைபைகைப் பீலியுள் கொண்டு
க100. மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை

யாகெனப்

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்
கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர லேற்றொடுஞ்

க101. குன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வனஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறத்த கொழும்பு ராமெரி
கடல்வன னெதிரக் கயவாய் கெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறக் தொவிக்கு மொலியே + யல்ல

க102. தாம்பியுள் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லாக்
கழனிச் செந்நெற் கரும்புருழ் மருங்கிற்
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
1 கம்புட் கோழியுள் கண்குர னுரையுஞ்

க103. செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு
முள்ளு முரலும் புள்ளும் புதாவும்

க104.

அறுவை - தோளிலிடும் உறி.

க00. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய தெய்வம்;
மொழி - உரதசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

பொருள் கள - காக.
டெய்வம் நமக்கு

குறகாதோம்பெனக் காவுந்தி கொண்டு மொழிப்பொருட்
வழித்துணையாகவென் றசொல்ல வழிபோகப் புரிந்தோர்.

க0உ. கரியவன் - சனி. புனைக்கொடி - தாமகேது.

சனி தாமகேதுமிகுபுறும்.

க0க. தாரம் - சந்தனம் அகில்முதலாயின.

க0ள. கடல்வளன் - "ஒர்க்கொலை... ..றுந்து" எதிர - வளத்தோடு
எதிர்க்கையாடு; கடல்வளன் காவிரியோடெதிர. கயவாய் - புகார்.

க0க. ஓவுதல் தவிர்ந்து.

க00. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. ககக. பிழா - இடா.

ககச. கம்புடிகாழி - ஒருசாதி. ககக. நீர்நிறக்காக்கை -

நீர்க்காக்கை. ககள. உள்ளமுரலும் - உள்ளதும் ஊரலும். புதா -
ஊரலையுமாம்.

பெருநாரை; மரக்

¹ ககச - க: புட்களிக் குரல் = பதிந். அச.

(பி - ம்) * 'அடை' † 'அக்திபுமாய்ப்புழ்'

க0.—தாடுகாண்காலைத.

உடை

வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
பல்வேறு குழுக்கூரல் பரந்த வேளையு
க00. முழாஅ துண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய

கழா அமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
 சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெழிற் புற்ற
 குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு
 கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்

கஉடு. கருங்கை விண்ணூருங் களமாநங் கடி
 யொருங்குநின் றுர்க்கு மொலியே யன்றியுங்
 கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
 தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
 சேருநி கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்
 கஉடு. செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியி
 வெங்கட் டொலைச்சிய விருத்திற் பாணியுங்
 கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
 விளங்குகதீர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
 பாருடைப் பண்போற் பழிச்சினர் *கைதொழ

கஉடு. வேரொடு கின்றோ ரோர்மங் கலமு
 மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிக்கா வுறுத்த
 ' ' பெருஞ்செய்க் கெல்லின் முகவைப் பாட்டுக்
 தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
 மண்கிண முழுவின் மகிழிசை யோதையும்

கஉடு. உழாறுண்டொளி - தானேபட்டசேற. கஉக. காரான் -

எருகை.

கஉஉ. சொரிபுறம் - திணவையுடைய முதுகு.

கஉக. குமரிக் கூடு - அழியாக் கூடு. கொழும்பல், லுணவு -

பய்வர்க்கத் தணவு; அவரை துவரையுன்னிட்டன.

கூடு. கருங்கைவினாஞர் - பன்னர், பழையார். களமர் -

உழுமுடிவேண்டார்.

கூஉ - டு. அறுகையும் குவியையுங்கலந்து கதிரோடு

தொடுத்தமாயி யை ஏரிலே குட்டிப் பாருடைப்பளர்போல்

விரோடுநின்றோர்; குட்டக்கலைப்பை யிலே குட்டியென் துமாம்.

கூஉ. அரி - அரிந்திடு குடு.

கூஉ. முகவைபாடுதல் - பொலிபாடுதல்; முகவையென்றார்,

முகந்துகொடுக்கப்படுதலாலே; * "புகர்முகமுகவை" போல.

சென்று

1

9

'பெருஞ்செத்தெல்லிள்: புறநா. கூகி: கூடு; தன். கு. உ. அக-மலி. மேத. புறநா. து, கூக. (பி - யி) * 'கைதொழுது'; † 'பெருஞ்செத்தெல்லிள்'

உகூஉ

சிவப்பதிசாரம்

கூடு. பேர்பாற் தடைகரை நீரிற் கேட்டாங்

கார்வ செஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா

ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருவோன் கொற்றமொடு

மழைக்கரு ஷபிர்க்கு மழற்றிக் ழுட்டின்

மறையோ ராகிய * வாவுதி நறும்புகை
கசடு. யிறையுயர் மாட மெங்கனும் போர்த்து
மஞ்சுரூழ் மலையின் மாணத் தோன்று

மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரபுரீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
* ரிசப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
கடுக. முழுவிடை விளைபோர் பழைய ஊர்களும்
பொங்கழி யாலைப் புகைபொடும் பார்த்து
மங்குல் வானத்து மலையிற் கீழன்று
முரிடை வீட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்

கடுக. பன்னாட் டங்கி + சென்னு னொருநா
ளாற்றுவி யரங்கத்து * வீற்றுவிற் றுடிக்

கசடு. யாற்றடைகரைகளிலே இவ்வாசைகளை முறையிறுகட்டு.

கீரின் - கீர்மைபுடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுவகயுமா.

கசக கேட்ட உவகையால் அவலக்கொள்ளாராய்.

கசஉ. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை இடத்திலேயுடையகொடி.

கசங. மழைக்குக் கருப்பமாவது தாமர அட்டில் - ஓமசாலை.

கசஉ - கூ. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும் தேற்றுவித்து
விலே விளங்கிய சாலையென்க.

அய்வன

கசச. (பா) வானவருளை - சோதரூவி; அவிவிழ்கிற சூவி.

கசரு. இறை - இறப்பு.

கசஅ. காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளாளர்.

(கரு0) வினப்பாராண (கசஅ) புதல்வர்
கசக. புரப்பார் - காக்குமரசர்.

(கரு0) பழவிறலார்களும்.

கருக. பொங்கழி - துற்குப் பொலி. பாந்து - பாக்க.

கருஉ. மங்குல் - இருட்சி

(கசஎ) மறையேயாரிருக்கையும் (கரு0) பழவிறலார்களும் (கருஉ)
ஒருன் தம் (கருக) நாடென்க.

மலையிற்

(காக) வழிப்பட்டபுரிந்தோர் (கருதி) செல்லுநாளான் ஒருநாளென்க.

கருக. ஆற்றவியரங்கம் - ஆற்றை மறைக்குமரங்கம்; ஆவது குறை;
அது சேரங்கம்; ஆற்றவியென்பாருமுனர்.

² திருக்குறள். கசகச - பரி. மேற்.

(பி - பி) * 'காணவியதம்புகை.' † 'வித்தவெருடி.'

50.—நாடுகாண்காலைத்.

உரை.

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து

வானவ ருறையும் பூநா ரெருகினைப்

பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்

கக0. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட் னிட்ட

கிலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருவிப்

பெருமக னதிகயம் பிறழா வாய்மைத்

தருமஞ் காற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்

பண்டைத் தொல்லினை பாறுக வென்றே

ககடு. கண்டந் கவுந்தியொடு காஹுற வீழ்ந்தோர்
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்ளைச்
சின்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னாயினு
மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகலின் கிழமங் கொள்ளான்

கௌ. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காண
'யொழிகென வொழியா தூட்டும் வல்லினை
யிட்ட வித்தி னெதிர்த்துவந் தெய்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ணு
கடுங்கா னெடுவெனி யிருஞ்சுட ரென்ன

கௌடு. வெருங்குட னில்லா ஷடம்பிடை யுயிர்க
ளந்வ னறல்வா னந்வுவாம் பிகந்தோன்
செந்வன் சினெந்திரன் சித்தன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளான் புனிதன் புரணன் புலவன்

கடிடு. சினவான் றேவன் சிவசதி நாயகன்
பாமன் குணவதன் பாத்தி லொளியோன்

கருள. மாம்பயில் அடுக்கம் - மாச்செறிவு; அடுக்கம்
அரங்கத்துக்கு அடு த்தனிடமுமாம்.

கருடி. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்திலே.

ககடு. ஐயர் - முன்சொன்ன உலகநான்பிகள்.

ககக. முன்புசொன்ன சாரணர்தோன்ற.

ஐயர் ¹ பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாநிலத்திருந்து

தருமஞ்சாற்றதல் சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர்

இங்கேதான்றவென்க.

கூட. சிந்தையினக்கு - அவதிஞானம் என்றது

நிரிகாலஞானத்தை.

கூட. வித்தின் - வித்துப்பிபால.

1 சிவப், பதினம், இர. 1 இக்காத உச - ஆம் அந்முதவியவற்றைப்பார்க்க.

உகச

சிலப்பதிகாரம்

றத்துவன் சாதுவன் சாணன் காணன்
சித்தன் பெரியவன் செம்ம நிகழொளி
யிறைவன் சூரன் அயங்குண னெங்கொன்

கடிரு. குறையில் புகழொன் * குணப்பெருங் கொம்பன்
சங்கர னீசன் சம்பு சதுரமக

னங்கம் பார்த்து வாகு வாகு வாகு
பண்ணவன் சென் குணன் பார்த்து பார்த்து
வண்ணவன் சென் குணன் விரங்கொளி

ககூ. பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி

ககூ. திருவெழுந்த கல்லென் செவ்வக சிறவ
பாரனை சென் பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி
பெருகி பெருகி பெருகி

கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

உக௦. நிவந்தங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கடித்தி கெடுகென்
றந்தர மாறுப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேர்யாற்று

உக௧. நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதருங் கணவனு மாதவத் தாட்டியுந்
தீதுதீர் நியமத தென்கரை பெய்திப்
போதுகுழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி
' வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு

உக௨. * கொங்கலா பூம்பொழிற் குறுகினர் * சென்றோர்
காமனுந் தேனியும் போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டங் கறிஞவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை கொசிதவத் தீருட
னாற்றுவழிப் பட்டோ ராரென வினவவென்

உக௩. மக்கள் காணீர் மானிட யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுவம் பினரென
வுடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிக் தீரெனத்

உக௪. * யர்மிசை - சிலாவட்டம். ஒங்கி - எழுந்திருத்த.

உக௫. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.

உக௬. நீரணிமாடம் - பன்னியோடம்; டோங் - அதனாலேபோந்து.

வன்.

உகக. வம்பப்பரத்தை. வம்பு - புதுமை; பரத்தைத்தன்மைக்குப்
வறுமொழியானன் - பயனிலசொல்லுவான்.

புதிய

உகக - உ. காமனும் தேவியும்போதும் இவராரொனக்கருதி;
ஒப்பில்போலி.

போதும்,

உகக. நோற்றுணல் - பட்டினிவிட்டுணல்.

உகச. ஆற்றவழி - நெறியிடத்து.

உகரு. மானிடயாக்கையரென்றது - நீங்கள் நினைத்த காமனும்
மல்லரென்றவாறு.

தேவியு

உகக. பரிபுணம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.

¹ சிலப்பதிகாரம், கக: கக. ² தொல். முதற்குத்தியிருத்தி, மேறி.
(யி - ம்) ³ 'சென்றழி'

கச

உகக

சிலப்பதிகாரம்

திமொழி கேட்டுச் செலியகம் புதைத்துக்

உகக. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி கடுங்க

வெள்ளுநர் பொதுமிய ரென்பும் கோதையை

முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாகெனக்

கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபம்

கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்

உகடு. குறுநரி கொடுங்குநர் கூவினி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியொர் கீரல கூற்றி
மறியா மையென் தறியல் வெண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் டிழைத்தோர்க்

உச௦. குய்திக் கால முரையி கோவென
வறியா மையினின் நழிபிறப் புற்றொ
ருறையூர் கொச்சி யொருபுடை மொதங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்கோ யுழந்தின்
முன்னை யுருவம் பெறுகலிங் கிவரெனச்

உசடு. சாபலிடை செப்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுத்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
முறஞ்சொகி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம். புக்கனர் புரிந்தென்.

உஉக - கூ. புறத்தது நடுங்காநிற்ப.

உகச. பட்டதபறியார்-மனத்தில் இவர் (கவந்தியழகன்)
லாஸ் அறிந்திலர்.
நினைத்ததாத்

உகரு - சா. பின்பு அறிந்தபடி; அவர் கண்முன்னே
நிரலாபடியாலும், பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து
இவரல்லது வேறுசாபமிட
வன்னாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலவைத்ததென்று இவர் (கோவலனும்
கன்னடியும்) அறிந்தார்; அறிந்து உய்திக்காலம் உரையோவென்றார்.

உசஉ. கொச்சி - மதில்; பதணமுமாம்; என்றது
காவல்வண்டாத் அரணென்றவாறு.

உசக. படர்சோய் - உறழ்ச்சியாறுண்டான கோட..

உசஎ - ஈ. முறம் - சுளகு. வாரணம் - யானை, கோழி;

புறத்தே சிறையைபுடைய கோழி - உறைபூர்; வாரணம், சூகுபெயர். யானையைக் கோழிமுருக்கலால் கோழியென்று பெயராயிற்று. யானையைச் சயித்த கோழி தோன்றினவிடம் வலிபுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து இதன்பெயராலே சோழன் ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ம்பே சிறையைபுடைய கோழியென்றாயிற்று

ஆக்கியவதனால் புற

1 முறஞ்செய வாரணம்: கவி. சஉ.

க.0—தாடுகாண்காண்த.

உசக

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளார்
தொடிகிலங்கு தடக்கைச சோழர்குலத் துதித்தோ
ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
பழனிநன் முதுர்ப் பண்புமேம் படுதலும்

டு. கிழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு

• மொடியா வின்பத் தவருறை காட்டுக்

குடியும் கூழின் பெருங்கழு மவர்தக்

தெய்வக் காகிரித் தீதுநீர் சிறப்பும்

பொய்யா வானம் புதுப்புணல் பொழிதலு

கா. மாங்கு மாடலும் தூக்கும் வரியும்
 பார்த்திசை + யெய்திய பாதி விருத்தியுர்
 தீணசிலை வரியு; மீணசிலை வரியு
 மீணவுறக் கிடந்த யாழின் றெருதியு
 மீடோழ் கூகாடமு மிடசிலைப் பாலையுர்

க. அறன் - தருபாகசாம், மறன் - இமயத்துப்புவிபொறித்தது;

(சிலப். ௩: ௧௭-௮); ஆற்றல் - அமரபதிகாத்தது. (சிலப். ௭: ௧௯.)

ச. முதர்ப்பண்பு - காவிரிப்பூர்ப்பண்புத்துப்பண்பு.

ந. விழவு - இத்திவிழவு. பின்னையவையு - தேவர்கள்வையு.

வி. கூழின் பெருக்கற்கவரிச்செய்தெற்காயத்தையிற் கூட்டின்

கெற்கெரிதல்; (சிலப். ௧௦: ௧௨ ௭-௮.)

க - எ. தாங்கக்குடி - எழவிடைவினைப்பார்; (சிலப். ௧௦: ௧௩௦.)

௮. காவிரிச்சிறப்பு - ஆற்றவரி; (சிலப். ௭: ௨-௪: ஷே ஷே உரு -

௭.) க. பொயயா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் -

(சிலப். ௧௦: ௧௪௭.)

மறைக்கருவுவிர்த்தல்;

க௦. அங்கு மாடலும் - அங்குகெய்துகாதையிற்கறின. (பா)

சிலப். ௭:

தலைவரியியல்பு - "திங்க - மலை" முதலான முகமுடைவரிகள்;

௨ - ௮.)

௧௧. பாரதிவிருத்தி - கடலாடுகாதையிற்கறிந்து;

௧௨. திணைநிலைவரி - "புணர் திணைபோடாகும்"

(சிலப். ௭: ௧௧.)

(பதினொராவது)

என்றன்முதலாயின;

இளைசிலையரி - அல்லாத.....இசையரிமுதலாயின.

கங. (பா) யாழின்பகுதி - வேனங்கிதையிற்சொன்ன
கைக்கிளி" (கஉ) முதலாயின.

"உழைமுதற் கச. (பா) இடைசிலைப்பாலை" கோழிவிளரி மேற்செம்
(சிலப். க: அஅ.)
பாலை" முதலாயின;

(பி - ம) * 'ஒழியாவின்பத்தவருடை' † 'சத்திய' ‡ 'வினாதின'
உணவு சிலப்பதிகாரம்

கஉ. தாரத் தாக்கமுந் தான்மெரி பண்ணு
முரகத் தேரு மொனியுடைப் பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ
டொன்றித் தோன்றுந் *தனிக்கோ ணிலைமையு
மொரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த
உஉ. புகார்க்காண்டம் முற்றிற்று.

வேண்ஈர.

காலை யரும்பி மலருங் கதிரவனு
மாலை மதியமும்போல் வாழியரோ—வேலை
யகழா லமைந்த வவனிக்கு மாலைப்
புகழா லமைந்த புகார்.

கரு. தாரத் தாக்கமுந் தான்றெரி பண்ணும் : “புறத்தொரு
பூங்கொடி மயங்கி” என்றதுமுதலாயின; (சிலப். அ: சச.)

பாணியிற்

கக. ஊரகத்தோர் - இந்திரவியூரெடுத்தகாதையிற்சொன்ன

ஊரின்
வண்ணம்.

ஒளியுடைப்பாணி - “வெங்கட்டொலைச்சிய விருந்திற் பாணி”
யின;—(சிலப். க0: ககக.)

முதலா

கஎ. பிறபொருள்வைப்பு -முதலாயின.

முதலாவது

புகார்க்காண்டம் அரும்பதவுடையுட்கு முற்றிற்று.

(பி - மி.) * ‘தங்கோணியமைபும்’

க0.—ந ஈ டி க ஈ ண் க ஈ னை த்.

உதவி

க - ஈ. வான்கண் விழியா.....கடைநாட் கங்குல்

(இ - ள்.) உலகிற்குக் கண்ணுடைய ஆதித்தன் தோன்றிவிளங்காத
வைகறை யென்னும் யாமத்திடத்த மீனோடு அழகுபெறறொழுகும்

வேண்மதியானது விசம்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள்
லென்க.

கடைக்கணின்ற கங்குற்பொழுதி

என்பது வந்தச் சித்திரைத்திங்கட் புகுதி நாள் - சோதி, திதி -
மூன்றாம் பக்கம், வாரம் - ஞாயிறு இத்திங்களிருபத்தெட்டிற்
சித்திரையும் பூரணையுங் கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி ¹ “நாலேழ்
நாளினும்” என்பதனால் இரு பத்தெட்டிநாளும் விழாநடந்து
கொடியிறக்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற் புருவபக்கத்தின்
பதினமூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில்
நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற்

செவ்வாயக்கிழமையும்

கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து நிறைந்திப் பதினாறாம்பக்கத்து வைகறைப்
பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அந்தரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது புருவ
பக்கமென்பது தோன்றக் ‘காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு’ லென்றார்; ¹ “குன்
முதற் றேன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேயவன கெடுகநின் நெவ்வ ராக்கம்”,
என இருண்மதியென்றார் மதுரைக் கீர்த்தியுள்ளும். கண் -

இறைவன்கண்

னென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது செயயாதவைகறை, ஆகு
பெயர்; வைகல் - துயிறல்; அறல் - அறையாயிற்று; ² “பொறியறை” போல.

ச. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளார் துரப்ப:- (இ - ள்.) முன்செய்த
தீவினை முறையானேவந்து இவனுள்ளதைத் செலுத்துதலானேயென்க.

கடைஇ - செலுத்தியென்றுமாம்.

நீ - அ. ஏழகத் தகரும்..... நெடுங்கடை கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எகின்மாகியகவரியும் தாய
மயிரினையுடைய அன்னமுமாகியவிவை ஒன்றோடொன்று

இன்னமல்லவாயினும் இனம்போலே விடாது திரியும் தாளோடு கூடப் பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந்திய சிறப்பினை யுடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிந்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவன் வளர்த்தனவாகலின், இவனைத் தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவுமாம்; வாயிற்கண்டுமுதினவற்றை இனமெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும். தாளோடுகூடியின்றவென்றார், போர்க்கதவாகலின் இனியினகாமற் பண்ணுகின்ற வபாதே கூடப்பண்ணுதலான். எழுகத்தகர்முதலியன இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தென்றார், மனைவிற்பெருமையும் காவன்மிகுதியுந்தோன்ற. இனி, இவன் அன்று கழிந்தானெனினுமமையும்.

1 மணிமேகலை, க. அ.

2 மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - க.

3 திரிகேயம், சுடு.

4 இவ்விசேடவுரைபுதுள்ள காலவகையறை பொருத்தாததபோல சிறது; ஆயினும் பிரதிகளிலுள்ளவாதே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தோத்த லுக்கு

சிலப்பதிகாரம்

அ - கடு. ஆங்கு.....வலஞ்செபாக்கழிந்து

(இ - ன்.) அங்கனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணையின்மீதே அநிவோடுதயில்கொள்ளும் மணிவண்ணனை ன்னும திருநாமத்தையுடைய திருமால் கோயிலை வலஞ்செபது கழிந்தென்க;

ஆவது வலத்திட்டேகுதல்.

அணி - அழகு.

மணிவண்ணன், பெயர்.

அநிதுயில் - போகசித்திரை.

கக - சு. பணையைத் தோங்கிய.....எழுடன் பொகி

(இ - ன்.) ஒங்கிய ஐந்தபுணையின்பு பசிய இலையின்புமுடைய மா
போதி நிறுவெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புச்சு அருளிச்செய்த ஆகமத்தை
ஆகாயசாரிகள் மனறபவிருதோதி பாவார்க்கும் விளங்கப்பொருளணர்த்தப்படும்
இந்திரானிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களேநின்பு அடைவேகண்டு அவற்றைக்
கழிந்தபோயென்க.

அவை அவ்வுட்புத்தகசத்தியத்த இத்திரண நிருமித்தனவாகிய ஏழ
ரங்கு. மாபோதி ஐந்தபுணையது... .. இயல்பு. திருமொழி - ஆதாம். அதை
ந்து சாற்றத்தல் - பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல்
யாற்பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்.

விகாரம் - கையாற்கருவி

கரு - உரு. புலபூண்டுறத்து.....தொழுது வலங்கொண்டு

(இ - ன்.) புலாலாடிய ஊனத்தறந்து பொய்குறைய
விடக்கொடு பொருத்தி அழுக்காறு அவாழுதலியவற்றைக்
கைவிட்டு அறநூல்முதலியவற்றையறிந்து ஐம்புலனையுமடக்கிய
கோடபாட்டையுடைய ராய உண்மைவகையுணர்ந்த சீரியோர்திரண்ட
புரீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற ஐந்த சந்தியுங்கூடிய
தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிட மன்றிற் பூவையுடைய பிண்டியினது
அழகுக்கொளும் நிறமகண்ணே விழு அயனாகிகளிலும் விழவுகளி லும்
ஆகாயசாரிகள் வரத்தகுமொன்று சாவகரெல்லாம் உழியிடப்பட்ட
விளங்காநின்ற ஒளியையுடையசிலாவட்டத்தை இவாகதொழுது
வலங்கொண்டென்க.

புலபூண் - புலாலோடே உண்ணுமுணுமாம்.

புலபூண் பாடமாயிற் புலையருண்ணுமுணென்க. விரத்தது -
விரத்தோடே. அவலம் - அழுக்காறு அவாழுதலியன. அறிந்தது -
அறியப்படும் அறநூல்களை அறிந்து. -

பஞ்சபரமேட்டிகளாவார்:—அருகா, சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென விவர்.

இனி, ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்சந்திமன்றென்பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்திகூடிய மன்றென்பாருமுளர் பென் பொலிவாதலன்றிப்

1 மாபோதி = மஹாபோதி; கௌதமபுத்தருக்கு ஞானோதயமானது உத்தன் அரசமரம்; "டோதிமூலம்" (மணி. ௧0 : ௧0) என்பதன் குறிப்பைப்பார்க்க.

2 சிலப். உள. ௧௨.

3 புத்தசைத்தியம் - பெளத்த வித்தியாசாலை; புத்தரூபமுமாம்.

4 பாடமோதல் - மூலத்தை விளங்கச்சொல்லுதல்.

5 "அழகர் நவாவெருளி பிள்ளுச்சொ ழுங்கு, கிழக்கா விபுந்த தறம்" குறச். ௧௭.

நிருக்

௧௦.—நாடுக்காண்காலைத்.

உள்க

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகணியான் எப்பொழுதும் பொற்பூவைப் பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாற் படித்தது. கீரணி விழவு - அபிடேகவிழுவெனினுமொழும்.

உக - எ. மலைதலைக் கொண்ட.....ஒருங்குட நீங்கி

(இ - ள்.) மலையிடத்தே தலைவையுடையதோர் பெரியபாறுபோலும்

உள்க லன்னாராயவர் போக்குவரவு செய்தற்கு அமைந்த ஊர்வாயிலை அக்காலைத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில். இடையேகழிதலின், அவ்வாயில்

இடைகழி மாயிற்று கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும் அதனோடு மணந்திடந்ததெருவை ஆறுகளும் உவமித்தார்.

உஅ - நக. கலையி லாளன்.....வயிற்புறம் போகி

(இ - ள்.) மன்னவற்குக் காமன் வேனிலோடு தென்றலையும்

திறையாக

இடிதற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல
திகையினது எயிற்குப் புறத்திலேபோயென்க.

மரநிழலையுடைய

இலவந்

கலையிலாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். சாமர் - அழகு. பந்தர் -
நீழல். இலவந்திகை - நீராவிசைச்சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை. ஐந்து
அரசனும் உரிமையு மாடுங் சாவற்சோலை; "இலவந் திகையி
னெயிற்புறம். போக, இலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்" என் றார்
மணிமேகலையிலும்.

நஉ - ந. தாழ்ப்பொழி லுமித்தகடைமுகங்
கழிந்து

(இ - ள்.) இருமருங்கும் சோலைசூழ்ந்த புதுப்புன லாடப்போம்
பெரிய விதியையுடைய காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிவின்ற
வாயிலையும் கழிந்தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார்; காலையில் காசிராமுவோர்
பிறர்முகநோக்காது டோதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும்
அவ்வாறு கழிந்தாவென்றற்கு.

நஉ. குடதிரைக்கொண்டு:—(இ - ள்.) மேற்றிசையை
நோக்கிக் கொண்டு,

நஉ - ந. கொழும்புனற் காவிரி.....பொழிநுழைந்து
(இ - ள்.) வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது பெரிய
வடகரையிற் பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. னுழைநல் - கழிதல் ; அன்றி
இளமரக்காவாதலால் தாழ்ந்த கோட்டிடை னுழைந்துபோயெனவுமாம்.

நீதி - சக. காவதங் கடந்து.....வினவ

(இ - ள்.) நதிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையாள் அங்கனம்

காதமென்று

சொல்லப்படும் எல்லையக்கடந்துசென்று கவுந்தியழகனிருக்கின்ற பள்ளிக்கு

¹ மணிமேகலை, க: சடு - க.

பொருந்தி

சிலப்பதிகாரம்.

அபலதோர்

பொவிலியுடைய

செறிந்த

இளமரச்சோலையனவுஞ்சென்று

பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க

கொடிபோதும் இடை

யும் அடியும் மிகவும்புருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறுகவுயிர்த்த முற்றாத மழலை
மொழியாலே கூர்த்த எயிறிலங்க மதரையென்னுமுதர் யாததானென்று
கேட்பவென்க.

காவதம் - காதம் ; பருதிப்பொருள்விசுதி. பொதும்பர் -
மரச்செறிவு;

கோடரமென்றுமாம்.

சஉ - ந. ஆறெங் காதம்.....நக்கு

(இ - ள்.) நீ கூறிய மதுரை நம் அகன்றநாட்டிற்குமேல்

ஆறெங்காவதங்

கான், இனி அண்ணிதென்று கூறி நக்கென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறு

காதம்

ஐந்தென்றற்போலிருத்தற்கு ஆறெங்காதமென்றான் . நகுதல் . ¹

தன்பநகை.

கூந்தல், விளி.

சச - ௫. தேமொழி.....தொழுவும்

(இ - ள்.) அங்கனம்வினவின தேமொழிதன்னோடுசென்று
ருந்த கவுந்தியடிகளைக்கண்டு அடிதொழுதுவென்க.

தவவேலிக்கணி

சிறை - பள்ளியென்றுமாம்; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

அ - சரு. கழிந்து கழிந்து போங்கி கொண்டு நீங்கிப் போங்கி
கழிந்து துழைந்து கடந்து பொருந்தி நக்குக் கண்டு அடிதொழுதுவென்க.

சச - ௬. உருவுங் குலனும்.....கருதிய வாறென

(இ - ள்.) இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும்
இறைவனுலிழந்திய விரதந்தப்பாமையுமென்னும் இவற்றையெல்லாம் ஒரு
தலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போல துமதிடத்தைக்கழிந்து வருவ
தற்குக் கருதியதென்னோவென்று கேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன். திருமொழி - அவனருளிச்செய்த
ஆகமம். உறுகணுள் - மிடியாளரென்பாருமுள். கடைகழிதல்
விற கழிந்தென்றார்.

இவர்க்கு மரபன்மை இவ்வும்மைகள்
தோன்றின்றன.

எண்ணுக்குறித்தனவெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை . ௫0 -
திசு: உரையாட்டில்லை.....வேட்கையென்

(இ - ள்.) மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர்உத்தரமில்லை;
ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு; அதுயாதெனின், மதுரையாகிய முதுகிற்
சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையையுடைய
ஆயினேனென்று சொல்வென்க.

முன்னர்க்காகையில் * “சென்ற கலனே, மலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்
மேற்” என்றனாகலின், அதனை வரைபொருளுள்ளான். இனி நியாயத்திற்
* “நெட்டைவருங்காணரு” நெட்டுறம், ௧௨௬. * சிவப்பதிகாரம், ௧: ௪௪ - ௫.

௧௦.—ந ர டி க ர ண் க ர னை த்.

உளது

மேற்பொருளெனினுமமையும் ; அன் றி , இதற்கு
இத்துணைப்பொருட்டு மேற் பட்டதே தான ம்பண்ணக் கடவேனெ ன
வரைந்தபொருளுள்பாருமுளர். என வென ஒருஞ்சாஸ்வருவிக்க:

இனிக் கவுந்தியழிகள் கூறுவார்:—

ருஉ - ௪. ாடகசீறடி.....அநிருநர் யாரேர்

(இ - ள்.) இனி அவ்வனங்க நுத்தாயின், இவள்தேறடிகள்
பருக்கையாகிய பனகைய வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடு
யாமென்னுள் இவ்வழியைக்கடத் தற்குஇவள் செவ்வி மற்றதன்ம; இனி
ஊழ் என்செயதுமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றாரென்க.

என்றகருத்து: அடி பரற்ப. கயழுவா; வழி காழுகையிட்டநாடு;
இவள் ஆதகேற்றதன்மையளல்லை; இனி ஊழ் என்செய்யுமோ? இதனை
யாரறியவல் லாரொணப் பரிவுறமத்தோன்றநின்றது.

௧௧. உரிய தன்றிக் கொழிகென வொழியீர்:—(இ - ள்.) இவையே
உன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவளை ஒருங்குகொண்டு சேறல் வலாதாகலின்
இனிச் செலவை ஒழிப்பென்று மாமொழிப்பவும் ஒழிபின்நீராயினீரென்று
பென்க.

ஒழிகெனவொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து கூறினானெனின்,
‘அவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ண வேன்போ மயிர்ப்பதிப் பெயர்த்த
தும்’ என நீர்ப்படையும் ாடலன் மறுதலானும், அவை. ௧௨௬க்காகையில்,

“தனக்குல வாண, ருரும்பொருள் பெறு கிளை விருச்செதிர் கொண்டு, கருந்தடங்
கண்ணிபொய் கடிபாணைப் பங், த்துவ, ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மனவு,
மி கடக்குல மடந்தைக் கடைக்கலர் தந்தையன்” எனவும், “தாடி நீயே பாங்கித்
தாங்கு” எனவும், “மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய” எனவும் ஒருபொழு
திற்கு இத்தனை ஒப்பாடலெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்
பயனாலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியிற் றாமபுணர்க.

இசு - சுசு. மறவுரை நீத்த.....தீர்த்தேனென

(இ - ன்.) மறவுரைகளை

வந்தம் னுலைக்கேட்டு அந்த

கீத்திருக்கும குற்றமற்ற பொருட்ப்பணியுடைய
சுகமப்படியே அரிவனையேத்துதற்குத் தெற்கின்
கூணுள்ள தமிழ்நாட்டின்கண்ணதாங்கிய குற்றந்தீர்ந்த மதுரைக்குப்போதற்கு
முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதவன், யான்போதுவேன்; நீரும் போது
மினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேந்தி, அடிகளை! நீரே இங்
கனம் அருள்செய்வீராயின், இங் வளைபொருந்திய தோளினையுடையாளுடைய
தயரெல்லாம் இப்பொழுதே போக்கினென்றேனென்று சொல்லவென்க.

நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்றது ஒரு வழக்கு. வகாரத்தை
இசைநிறை யாக்கவமொன்று. தொடி - வளைவு; “தொடிக்கட் பூவை”
என்றாகலின்.

¹ சிலப், உள. எசு - அசு.

² சிலப், கடு: கடு.

³ “ கடு: கடுக - கடு.

⁴ சிலகந்தாமணி, ககக.

⁵ “ “ கடுக: “

கடு

கீத்தென்றும் பாடம்.

கச - இ. கோவலன் காணாய் ...பலகேண்மோ

(இ - ன்.) கோவலனே ! நாம் போவதாகவுட்கொண்ட இக்கேரியிடத்து வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பல்வன; அவற்றை நீயறியாய்; ஆதலால், நான் சொல்லைக் கேட்பாயாகவென்றொன்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இக்கேரி - வடகரைவழி. மோ, முன்னியுபகச.

கச - வக. வெயினிறம் பொழுது.....காட்டினுங் காட்டும்

(இ - ன்.) வெயிலினது சிறத்தைக் கண்ணுத்பார்க்கவும் பொழுத இம்மொன் லிய இடப்பினையுடையான்கொண்ட நாம் பூப்பயிலும் தண்டலையுள் போகக் கடவேமென்போமாயின் ; அவ்விடத்து சிலம்பினக்குட்படி இடங்கொண்டு சிறு வீழ்ந்த வன்னிக்கிழங்கை அகழ்ந்துகொண்டகுழிகளைச் சம்பகமரங்கணிகைத்த பூந்தாதுசேர்ந்தபொங்கர் பொ யக்குழிப்பவ்வித்து அவ்விடங்களை அறிந்து பாது காத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறதியாகிய துன்பத்தைக் காட்டிதலைச் செய்விலுஞ் செய்புமென்றொன்க.

பொங்கர் - ஈனம் வாடற்கு அதுபோர்த்தலாற் பொ யமாறப் பறித்தென் றார்; "பொங்கர் வென்பொரி சித்தின புன்கு" என்ப மேலார். கையாறுதுள் பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல். மென்க.

பொங்கர் பறித்துக் காட்ட

வக - உ. உதிப்பூஞ் செம்மலின்.....முட்டினு முட்டும்

(இ - ன்.) அங்கனமுதிர்ந்த செம்மற்பூ மறைத்த குழியுள்ளவழி

நாடு
தற்கு
கும்

நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோகா முற்றிப் பழுத்து விண்டு தேனொழு
பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டிங்கணிநூந்து பனகபோல முட்டுதலைச்
செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தெங்கம்பழம்
முட்டுமெனினு மமையும்; பழம்பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டுவரென்றது பாடமாயின் ,
கழிவோர்செய்யினுஞ்செய்வா ரென்க; உம்மையை ஐயவும்மையாக்கிப்
பொருளுரைக்க. பட்டிருவமெனினே யெனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு
கூறினார், உலகியலாகலான்.

எச - ஐ. மஞ்சளாமிஞ்சியும்.....பகையுறுக்கும்

(இ - ள்.) அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப் போவோமெனின், ஆண்டு மஞ்சள்
முதலியன தம்மில் தலையங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டங்களிற் பாத்தி
தோறும் பலவின் செஞ்சுளைகளினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள்
இவள்

மெள்ளைக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றாரென்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பரலும்

பகையாயுறுக்குமெனினுமமை யும்; உறுக்கும் - உறுத்தும்.

¹ சிவப்பதிகாரம், வேட்டுவவரி, "செம்பொள்வேங்கை"

கா.—நாடுகாண்காலைத்.

வயகு

என்றதருத்து: மஞ்சள் முதலியன நிலைநிலையான் முற்றிப்
பருவஞ் செய்தமுன் கருவின்மறைத்துவிடந்தவற்றோடு பரதும் உ
றுத்தமென்றதாம்.

எசு - ஏ. கயனெடுங் கண்ணி.....படர்குவ மெனினை
(இ - ன்.) கால்போலும் கண்ணினையுடையான் காதலிக்கப்பட்ட
மெனினை! அவ்வளும் சோலையும் தோட்டமு மாகிய கமரவழியன்றி
வயல்வழியே போகக்கடவெமென்பமாயின்,

எசு - அசு. ஆங்கு.....காரிகை
(இ - ன்.) தர்மிடத்துமலர்ந்த ஆக்கனின்மணம்மழாசின்ற
குளங்களில் நீர்நாய் பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக்
கெளவப்பட்ட நீண்ட முதுங்கையுடைய வான மலங்குதன்
வெளியுஞ்செறவிற் குறுக்கிடப்பாயுமாயின், இக்காரிகை கலங்குதல்
அடைமயவுங் கூறிமென்றாரென்க.

நீர்நாய் கொவியவான் பொருதவோட்டிப் பாயினெனினுமையும. இத்
னற்சொல்லியது: மீனிகரத்தோரும் நீர்நாய்காணினும், இடையே பொருதயல்கள்
உகனக்காணினும், வான பாயக்காணினும், மலங்கு மினிக்காணினும் மனத்திற்
கலங்கறுமுண்டு இக்காரிகையென்றதாம்.

அசு - இ. ஆங்கண்.....கொள்ளாயுங் கூறும்
(இ - ன்.) அத்தென்றியும், 'கருப்பத்தை காழன்மையான் அவ்விடத்து
உளதாய் கருவின்மறைத்து பெருந்தோள நடகள் முற்றி கெருங்குதலானே தேன்
வழிந்தொழுகிச் சுதற்புகழப்பட்ட பொருதகயின் கண்ணீரோடு சென்று
கலங்குவிழும்; ஆதலால் அத்தனை அறிபாமல் தணிபாத
நீர்விடக்கையான் இவன் தன்குடங்கையால் முகந்துகொண்டு பருகவுங்
கூறிமென்றாரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? "குடங்
கக.....உட்குழிப்பதுவே" என்னுராகலின். இதுனற்சொல்லியது: நமது 'தரிசு

அத்துக் கடியப்பட்டவாற்றால் தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்றதாம்.
உணையும் உடன்கு நிற்கும். மேலும் இவ்வாறு வருவனகொள்க.

எனவே

அக - கூ. குறுந ரிட்ட.....இடுதலுங் கடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட

மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம்

குவளைப்பூவுடனே தம்

மதுமயக்கத்தாற் போக

அறியாது உள்ளொடுங்கிக்குட்ப்பனவற்றை வழிச்செல்வருத்தத்தானே
நீர் உணர்வுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங்
கொள்க.

கூடுமென்றா

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாரம் பரிகரிக்கவென்பதாம்.

கூ - கூடு, எறிநீ ரடைகரை.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காலினது

அடைகரைவழியே போகக்கடேவேமென்பேமாயின், அவ்வடைகரை
நீரிலுள்ளனவாகிய பொறி

1 "சூழம்பலாற் காடொன் தில்லாக் கழனிசூழ் பழனதாமே" சிலக.

2 சிலப். பக். ௧௪. 3 தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

உகடுக.

உனது

சிலப்பதிகாரம்

எதிரி - வாய்க்கலைவினிடம் குதித்துவருப வராகநாயர். இயக்கம் - வழி. நகை - கண்ணி = கைக ள்லுழ - முடிந்து , அதற்கு ம - சடை போ-யென்றால், கொலையென்று வாங்காற * T - மாதனை பின் . இக்கொலைப்பாவும்

சென்னை, 15.12.2019

காட்டினவகாட்டும் முடிவமுந்தி 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 8

கரஉ - கக. கரியவன் புகையினும்... ஒலித்தல் செல்லா
(இ - ள்.) கோள்களின் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம்

மீனமென்னுமியற்றி

தொடு மா தபடிதும், தூதாயத்தே தூமந்தோளெழினும், விரிந்த கதிரைபுகைய
வெள்ளிக்கோள் தென்றிசைக்கண்ணெ பெயரினும் காற்றம்பொருள் குடகவரை
யினது உச்சிக்கண்ணே கடியதூதையுடைய கருமேற்றொடு துன்முதிர்ந்த பரு
வப்புயல் தன்பெயலாய் வளத்தெதச் காத்தலானே துவ்வாராயிற்றிறந்த பல
பண்டத்தோர் கருங்கயருகையுடைய காவிரியினீர், முக

த்தாகத்தும் திவிழக்கும் கடல் தன் வளத்துதக்கொண்ட தித்தலானே
தென்ற, வாயத்தெங்கிட்ட கத விஸ்மீதெழுந்து குதிரைமன்ற
தப்புதுப்புனலொலியல்லது துன்பிமுதலாரின ஒலித்தல்செல்லாவென்க
கரியவன் - சனி. புகைய்கொடி - வட்டம், சிவிய, துட்டம்.

தாமமென்னும் கோட்குணங்கதும் தூமந்தோள்; "தாமமென்னும் புகையினு
தூமந்தோன்றினுந்,

தென்றிசை நடுங்குங் வெள்ளி தோடினும்" என்றார் பிறரும். காற்பொருதிவ
ப்பு - குடகவரை. வறு - இடிமேறு. பரோதம் - பஸ்தாரம்; டஸெண்டம்.
தாமமே மலைவளையுயிற்று; துவன "தக்கோலம்.....சாதிமோ துடத்து."

கடல்வளையுயர்:

"ஒர்க்கோலம் சங்க மொளிக் பவனம்.

வெண்முத்த, கீர்ப் பர் முப்பிதொ டுடத்து"

கரிவால் - முகங்கயருங்கய. க - காற்றிந்தகவ; இனி ஒலிதல்.
விவாரத் தால் ஒலென்கின்றதொடியும்; இவ்வுரு இறத்தல் கண்டத்
தவித்தன்மேறது. தூய் - பன் திப்பத்தர். கழார்-தூட் வட்டப்பொறி பிறா-
"இட, " "கீர்த்தெவ்வு சிவரத்தொழுவர், பரிசிலம்பு திசைமேற்றத்,
தோய்வழங்கு மகலாம்பிவிந்,

காமகதய வடனிலறக்கு, வெள்ளொட வங்கழா தர்" என்றார் பிறரும்.
இனிக் கரியவன்புகையினுமென்பதற்குச் சனிவாரம்

புகையிறுமெனவு மாம். இனிப் புகையிறும் தேன்றிறும் படரினும்
 சுப்ப எதிரீர் வாய்த்தகை விறத்தொலிக்கு மாலியல்லது
 ஆம்பிமுதலிய ஓலித்தல்செல்லாமக்குக் காத

ணமாகிய காவிரியென முடிப்பிதுமையும. புகையிறும் தேன்றிறும்
 படரினும்

மென்ற உம்மைகள், மயழ பெய்தொழில்மாற இவற்றில் ஒன்றே
 அமைவு மாகவும் இவையெல்லாம் சேரிதும் கடல்வன்னெதிர
 தெரிக்குமெனக் காவிரி யின்சிறப்பை விளக்கிற்றலிற் சிறப்பும்மைகள்.

ககஉ - கூ. கழனி.....கானத்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒலித்தல்செல்லாக் கழனியிற் செந்நெனும் கடும்
 புஞ்சூழ்ந்த இடத்தையுடைய கீர்நிலச்செறவிவண்டங்கிய தாமரைக்காட்டி
 லென்க.

இவற்றைக் கரத்துறைகோட்கென்கப். * இடா - இறைகடை.
 புறநானூறு, ககஉ. * மதுரைக்காஞ்சி, அக - கக.
 சிலப், பக். ௧௭௭.

௭௭௭ சிலப் பதி காரம்

ககச - கூ. கம்புட் கோழியும்.....பாரந்த வேரதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன வெல்லும்போரைவல்ல
 அரசரிருவர் பொருமிடம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும்
 ஒலியையுமுடையன வாய் ஒலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கட்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி-காணங்கோழி;
 நிலவண்மையாக்கிக்காட்டுக்கோழியென்பாருமுளர்.கீர்நிறக்காக்கை-கீர்க்காக்கை.

உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீர்மேஷார்க்குவினால், ஆகுபெயர். புள்ளு-
கணந்துப்புள். போதா - பெருநாரா, மரக்கானாரை; புதா, விகாரம். வெல்
போரும், முனையிடமும் வினைத்தொகை. குழுஉக்குரல் -
பலவாயொன்றான ஓசையுமாம்.

கஉ௦ - உச. உழாஅ துண்டொளி. காய்த்தலைச்

சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்படாத சேட்டுக்குழியிற் சேற்றினுட்புக்கு அமுந்திய
கழுவாதமயிரையுடைய யாக்கையையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய ஒருமை தன்
தினையையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச்சரிதவற்ற அழி
வற்ற புரிக்கூட்டினின்ற வளவிப பலவருக்கத்துநெல்வக் கவரித்தொங்கல்போல
வினைந்துகிடக்கின்ற செந்நெற்கதிர்த்தலையிடத்தே சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

கஉ௧ - சு. கருங்கை.....ஒலியே யன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நெற்சொரிதலானே வினைஞரும்
ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதுவேயன்றியுமென்க.

களமருங்குடி . கருங்கை - வலியகை. வினைஞர் - பறையர், பள்ளர்
உழவர்கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

முதலாயினார். களமர்-

கஉ௨ - ஈக. கடிமலர் களைந்து.....விருந்திற்

பாணியும்

(இ - ள்.) காலையின்முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுற்றை நறுக்கிச் சூழக்கொண்டு வளைந்தவளையையுடைய தோளும் முலையாகமுந்தோய்ந்து சேறுமிகோலந்தொடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல்போலும் பெரிய கண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் கள்ளை உண்டு தொலைத்ததனான பண் நிறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டிமென்க.

என்றது, மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிக் கடிமலர்களைந்து முடிநாறமுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாடிய கழுநீர்முதலைப்பறித்து மறித்து அதன்மீதே முடியினுற்றைப் பகுந்துநட்டெனினு

மமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேறுமிகல் - களித்து ஒருவரமேல் ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கோடல். வீறுபெறத்தோன்றலாவது - முலைமேற்றெறித்த சேறு கோட்டிமண் கொண்டாற்போன்றிருத்தல்; * “வாரிய..... கொள்ளா முலை” என்றும்போல. சின்மொழி - இழிந்தமொழி;

சிலவாண்மொழியுமாம்.

* முத்தொன்னாயிரம்: “வாரிய பெண்ணை வருகுரும்பை வாய்த்தனபோ, வேரிய வாயினு மென்செய்புந்—கரிய, கோட்டாளைத் தென்னன் குளிர்தாத் தனியகலங், கோட்டிமண் கொள்ளா முலை”

கூ.—நாடுகாண்காணைத்.

உள்கு.

விருந்தின்பாணி - தம் இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமமையும்; இதனைப் பெருமுளையென்பாருமுளர்.

கநஉ - ௫. கொழுங்கொடி.....ஏர்மங்கலமும்
(இ - ள்.) செந்நெற்கதிரோடே அறுகையும் குவளையையும்

கலந்து தொடுத்தமாலையை மேழியிலேகுட்டிப் பாரை இரண்டாகப்
பிளப்பாரைப் போலப் போற்றுவார்தொழும் பொண்ணேர்பூட்டிநின்றோர்
ஏரைப்பாடும் ஏர் மங்கலப்பாட்டுமென்க.

குட்டித் தொழ நின்றோர் பாடும் ஏர்மங்கலமுமென்க.

ககூக - எ. ஆரிந்துகால்.....முகவைப் பாட்டும்

(இ - ள்.) நெல்லையரிந்து போரிட்டார்

குட்டைக்கடாவிடுதலானுண்டான முகவைப்பாட்டும்;

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தவின், முகவையாயிற்று.

ககூஅ - க. தென்கிணைப் பெருநர்... ..மகிழிசை

யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? ¹ “தன்பனை வயலுழவனைத்,

தென்கிணை வன் றிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.” வரலாறு: “பகடுவாழ்

கென்று பணிவயலு ளாமை, யகடுபோ லங்கட்

ட்டாரித்—துகடுடைத்துக், குன்றுபோற் போர்விற

குருசில் வளம்பாட, வின் றுபோ மெங்கட் கிடர்” எனவரும்.

கிணை - தடாரி; புட்பறையென்பதுங்கொள்க.

(இ - ள்.) தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பெருநர் செருக்குதலோ

டெடுத்த மார்ச்சணையையுடைய திரண்டமுழவினது கேட்டோர்மகிழும் இசை

யினதுஒலியும்,

கசடு - சக. பேர்யாற்று.....ஆவலங் கொள்ளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாற்றடைகரையிலே இவ்வோசைகளை

முறையிற்கேட்டு நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான

வருத்தத்தை நெஞ்சிற் கொள்ளாராயென்க.

பரந்தவோதையும் ஆர்க்குமொலியும் விருந்திற்பா னியும்.

ஏர்மங்கலமும் முகவைப்பாட்டும் மகிழிசையோதையுமென்னுமிவற்றைப்

பேர்யாற்றடைகரைக் கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலா ளுண்டான

விருப்பத்தானே நெஞ்சில் அவலக் கொள்ளாராயென்க.

கசஉ - எ. உழைப்புலிக்கொடி.....இருக்கை

யன்றியும்

(இ - ள்.) புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த
தேரை யுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே
மழைக்கும் கருப்பத் தைத் தோற்றவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற
சாலையினுண்டான மறையோரா னாகப்பட்ட தேவருணவின் ஆய்
இழையுயர்ந்த மாடமாகிய அகங்கனெங்கும்

¹ புறப்பொருள்வென்பாமாலை, வாகைப்பட்டம், கஉ.

உஅ

சிலப்பதிகாரம்

போர்த்தலானே மஞ்சுகுழந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத்தோன்றும்
மறையோரிருப்பிடங்களும், அவையன்றியும்,

மங்கல

கசஅ - கு. பரப்புநீர்.....சென்னு னொருநாள்

(இ - ள்.) இரப்பவாச்சுற்றத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவி
னிடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய ஊர்களுமாகிய இவ்விரு
வகையூர்களையும் இடையிட்ட கடெல்லாங்கண்டு நடக்குநாட் காதமென்னும்
எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப் பலநாட்டங்கி நடக்கின்ற
நாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையிற் பாருகாய்கின்ற புகையாற் பரக்கப்பட்டு இருட்சி
யையுடைய முகிறவழந்த மலைபோலத்தோன்றும் பழவிறலூர்களுமென்க.

கொற்றத்தையும் கருவையும், சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் உழவினும் வீளைப்போரது இருக்கையும் ஊர்களுமென்க.

அழவினும்

¹ காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற் கங்கையின்புதல்வரைக் காவிரியின் புதல்வரென்றார்; அன்றியும் ² "மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி" என்பதனானுங்கொள்க. தோன்றுமிருக்கையும் தோன்றுமார்களுமெனவியையும். அவ்ஆர்களை இடை யிட்ட நாடென் க. உடன்கண்டென்றார், இந்நாட்டிச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு தொலைத்துக் கழிதலருமையின். புதல்வராகி உழவிடைவீளைப்போரென்க.

கருக - சுரு. ஆற்றுலீ ய்ரங்கத்து.....சாரணர்

தோன்ற

(இ - ள்.) ஆற்றை மறைக்கும் அரங்கத்தில் வேறிடத்தில்தான் தன்மைத் தாய் வளைந்த மூங்கின்முள்ளால் வளைக்கப்பட்ட வேலியையுடைய மரம்பயின்ற செறிந்தசோலையில் தேவருறைதற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொருபக்கத் துப் பட்டினப்பாக்கத்து ³ வான் பெருமன்றத்துப் பிண்டிகீழற்கண்ணே உலகநோன்பிகளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமகனாற்செய்யப்பட்ட அதிசயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலினுண்மைத்தன்மையையுடைய தருமவொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும் ⁴ சாரணர் அப்பட்டினப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்துதோன்றவென்க;

அதிசயமூன்றுவன: சகசாதிசயம், கர்மகஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசயமென்பன.

வீற்றுலீற்றுகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

2 'கங்கைபாருழைச்சென்று காவிரியாரை வாங்கி' என்று
யரும்; தொல்காப்பியப், பாரிசுவரையிற்காண்க.
கூறினர் தச்சினார்க்கினி

என்று

3 சிலப்பதிகாரம், எ. உள.

4 வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே தந்துரைத்தவற்றை,
உ0-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

இக்காலை

5 சாரணர்-சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசாரணர் தந்தசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென எண்வகை
யர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர்.

க0.—ந ற டி க ா ண் க ா லை த.

உ-அடி

ககச - க. பண்டைத் தொல்வினை.....கொள்ளார்

(இ - ள்.) முன்செய்த பழவினையெல்லாம்

கெட்டோடுகவென்று உட்கொண்டு அவர்வந்தமைகளைக் கண்டறிந்த

கவுந்தியடித்தனானசென்று அவரடியிலே தவியுறவீழ்ந்தார்;

அங்ஙனமவீழ்ந்தவர் ஈண்டிவந்தது தனது விளங்

கிய கோட்பாட்டையுடைய¹ அவதிஞானத்தால் தெரிந்தவனாயினும் ஆர்வமும்

செற்றமும் தன்னைவிட்டுப்போம்படி நீக்கிய² வீரனாகலாலே இவர்க்குவருந்

துன்பத்திற்குத் தான்வருந்தானாகியென்க.

¹ கண்டறிகவுந்தியென்பதனாலும் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

ஒய், ஒரு வினையொடு.

கஎ1) - எக. கழிபெரு.....வல்வினை

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி, யாவரானும்

ஒழிக்க ஒழியாததாய் நுகர்விக் வந்துநிற்கின்ற தீவினையைக்
காணுமென்றாரென்க.

காணு - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு. நீ * 'உரிய
தன்றிங் கொழிக' எனவும் ஒழியாது ஊட்டுந்தீவினையெனினுமமையும்.

கஎஉ - ஈ. இட்ட வித்தின்.....ஒண்ணு
(இ - ள்.) விளைநிலத்திட்ட. வித்துப்போலப் பயனொ திரந்து
கண்கூடாக நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணு;
ஒழிக்க வொழியாதென்றாரென்க.

அதுபோல இதுவும்

* 'உறற்பால... ..தணிப்பாருமில்' என்றாராகலின்,
நையேகூறினுமமையும். உம்மை, எச்சவும்மை.

தீவினைதன்

கஎச - ஈ. கடுங்கால்.....உடம்பிடை யுயிர்கள்
படி

(இ-ள்.) கடியகாற்றையுடைய நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும்
மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற உயிர்களுமென்றாரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் தன்பமும் வருங்கால் யாவரானும்
ஒழிக்கவொண்ணவென்பதும், யாக்கைநிலையாமையம் இவர்தம்பால் உறுவது

நண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க.

நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புண்ப்படாமைக்கும்.

விளக்கு உவமித்தார்;

கஎச - கூக.

அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

¹ அவதிஞானம் - அதீதகதமானபரிஞ்ஞானம்; ² அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

³ வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோரேயாதவின், வீரனென ஒருமையாற்கூறினார்.

⁴ இஃது, 'உரிய தன்றிக் கொழிகென வெழியீர்' (இக்ளாதையில் அடி) என்பதன் உரைபிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

இஃ - ஆம்

⁵ சிலப்பதிகாரம், க: 100. .. ⁶ தாலடியார், பழுவீன, 4;

கக

அ.அ. சில ப் ப தி க ர ம்

கஎக. அறிவன்—(இ-ள்.) எல்லாப்பொருளையுமறியும்
யோன்,

அறிவையுடை

அறவோன்—(இ - ள்.) அறஞ்செய்தலையே
யோன்,

தொழிலாகவுடை

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ - ள்.) யாவருமறியப்படும்

அறி

வெல்லையைக் கடந்தோன்,

களள். செறிவன்—(இ - ள்) எல்லாயுயிர்கட்கும்

இதனாயுள்ளவன் ;

சலியாதவனென்றுமாம்.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) என்வகைக் கன்மங்களையும்
தவன்,

சயிற்

அவையாவன ¹ ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம்,
மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமெனவியை.

சித்தன்—(இ - ள்.) கிருதகிருத்தியன் =

செய்யவேண்டிவன

வற்றைச்செய்துமுடித்தவன்,

கன்மங்களைச் கழுவினவனுமென்ப.

பகவன்—(இ - ள்.) ² கேவலஞானி,

களஹி. தரும முதல்வன்—(இ ள்) தருமங்களுக்கு

அடியாயுள்ளவன்,

தலைவன்—(இ - ள்.) எல்லாத் தேவர்க்கும் தலைவனாக
பட்டவன்,

எண்ணப்

தருமன்—(இ - ள்.) தருமம் தானாயுள்ளவன்,

களஹி. பொருளன்—(இ - ள்.) ஆகமத்தின

பொருளாயுள்ளவன்;

உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்; புதியவனுமென்ப.

புராணன்—(இ - ள்.) பழையவன்,

புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,

கஅ0. சினவரன்—(இ - ள்.) சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,
தேவன்—(இ - ள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

² ஞானவரணீயமுதலியவெட்டும் காதி அகாதிபென இருவகைப்பட்டி,
நாற்று தாற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

¹ கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து
ஞானங்களாவன :— ௧. மதிஞானம் - சுபாவபுத்தி; ௨. சுருதஞானம் -
நாலுணர்ச்சி; ௩. அபதிஞானம் - தன்னுடைய முற்பிறப்பையறிபுமறிவு; ௪.
மனப்பரியபஞானம் - தன்னுடைய முற் பிறப்பையும் பிறருடைய
முற்பிறப்பையும் அறிபுமறிவு; ௫. கேவலஞானம் - திரிகால அணர்ச்சி.

க0.—நாடுகாண்காணைத.

உஅந்

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) வீட்டுலகிற்கு

நாயகனுள்ளவன்,

கஅக. பாமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.) குணத்தையுடையவன்; வதம் -
முமாம்.

¹ விரத

பரத்தி லொவியோன்—(இ-ள்) மேலாய் லகிற்கு
யுள்ளவன்,

விளக்கா

கஅஉ. தத்துவன்—(இ - ள்.) தத்துவங்களையுடையோன்,

சாதுவன்—(இ - ள்.) ஒழிக்கினவன்,

சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,

காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும்

காரணமாயுள்ளவன் = காரணபூதன்,

கஅரு. சித்தன்—(இ - ள்.) எண்வகைச்

சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றினும் பெரியவன்,

செம்மல்—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,

திகழொளி—(இ - ள்.) விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. ³ இறைவன்—(இ - ள்.) எப்பொருளினும்

தங்குகின்றவன்,

குரவன்—(இ - ள்.) குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

இயல்குணன்—(இ - ள்.) இயல்பையே

குணமாகவுடையவன்,

எங்கோன்—(இ - ள்.) எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறையில் புகழோன்—(இ - ள்.) நிறைந்த

யோன்,

புகழையுடை

குணப்பொருட் கோமான்—(இ - ள்.) குணங்களைச்

சம்பத்

தாகவுடையவன்,

கஅசு. சங்கரன்—(இ - ள்.) சுகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,

சசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,

சயம்பு—(இ - ள்.) தானேதோன்றினவன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.) நான்குமுகன் =

முகன்,

அதிசயத்தோடுநான் —————

¹ வீரதம் - அனுவீரதம், குணவீரதம், சிக்ஷாவீரதமென மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், குணவீரதம்:—திக்குவீரதம், தேசவீரதம், அதர்த்ததண்டவீரதமென மூன்றுவகைப்படும்.

க.அ.ச.

சிலப்பதிகாரம்

க.அ.எ. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.)¹ அங்காகமத்தை
கினவன்,

புண்டராக்

அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,

அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபா முர்ந்தி.

க.அ.அ. பண்ணவன்—(இ - ள்.) கடவுள்,

எண்குணன்—(இ - ள்.) எட்டுக்குணங்களையுடையோன்,

எண்குணமாவன்:—அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம்,
அநந்த சுகம், நிர்நாமம், நிரக்கோத்திரம், நிராயுஷ்பம்,

அழியாவியல்பெனவிவை

பாத்தில் பழம்பொருள்—(இ - ள்.) பகுத்தற்கரிய

புராணப்

பொருளாயுள்ளவன்; ஒட்டமற்ற

பொன்னையொப்பானென்று

மாம்.

க.அ.க. விண்ணவன்—(இ - ள்.) சுவர்க்கவாசி,

வேத முதல்வன்—(இ - ள்.)² ஆகமமுன்றிற்கும்

யுள்ளவன்,

முதலா

விளங்கொளி—(இ-ள்.) அஞ்ஞானவிருணீங்க

விளங்குமொளி,

க.க.உ - க.க. ஒதிய வேதத்து.....பொதியறை யோரென

(இ - ள்.) இந்நாமங்களையுடையோனாலோதப்பட்ட ஆகமமாகிய

விளக்கொளியைப் பெற்றருதபோகதே துவதல்லது யாவரும் பிறவியாகிய
சிறையினின றும் போகமாட்டாரெனருரெனக.

¹ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

ககஉ - ஈ. சாரணர்.....மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாரணருனிச்செய்த

உண்மைமொழியைக்கேட்டித் தவத்திறகு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும
தமது நககளைத் தலைமேல்வைத்துக் கொண்டு நின்றுகூறுவார்:—

ககச - ஈ. ஒருமுன்று.....செவியகந் திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள் காமவெகுனிமபக்கங்களைக்

கெடுத்தவனா

லோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டறகுத
பிறிதொன்றற்குத் திறபபனவல்லவெனருரெனக.

திறப்பினல்லது

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

¹ அங்காமம், உஉ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு:—க. ஆசாரங்கம், உ. குத்
திரகிருதங்கம், க. ஸதானங்கம், ச. ஸமவாயங்கம், ஈ. வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்பங்
கம், கூ. ஞாந்ருகதாங்கம், ஏ. உபாஸகாத்தியயஞங்கம், அ. அந்தகிருததசாங்கம்,
க. அதுத்தரோபபாதிததசாங்கம், கௌ. பிரசநிவியாகரணங்கம், கக. விபாகருத்திராங்
கம், கஉ. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

² ஆகமமூன்றாவன்: அங்காமம், பூர்வாமம், பகுசுருதியாகமமென்பன.

³ இது புழுக்கறையெனவும் வழங்கும்; மணி. க: கூடு; உக: கூ.

கௌ.—நாடு தரண்காணத.

உஅடு

ககக - ஏ. காமன்.....நவிலா தென்னா
(இ - ள்.) என்னாவும் காமன்செயலை வென்றவனுடைய
ஆயிரத்தெட்டு வகைப்பட்ட நாமம் நவிலினல்லது பிறிதொன்றை
நவிலாதென்றொரென்க.

ககஅ - கூ. ஐவரை வென்றோன்.....காணு வென்கண்
(இ - ள்.) எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட இந்திரியங்களையும்
வென்றவனுடைய அடியிணைகளைக் காணின்ல்லது பிறிதொரு
தேவராடியிணைகளைக் கைய கத்தேகாணினும் காணுவென்றொரென்க.

ஐவர், செறலின்கண் திணையக்கம். இனிக் கைவரைகாணினும்
பாட மாயின், கைவரைகாணல் கண்விழித்தலாக்கி விழித்திருப்பினும்
காணுவென்க.

உரு - உருக. அருளறம் பூண்டோன்.....பொருந்தாது
(இ - ள்.) எனது பயனற்றயாக்கை அருளால்
அறத்தைப்பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டிப்
பூயியிற்பொருந்தினல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொருந்தாதென்றொரென்க.

அருளறம், உம்மைத்தொகையுமாம்.

உருஉ - கூ. அருக ரவன்.....குவியா
(இ - ள்.) எனது இருகையும் அருகார்க்கு
அறத்தைக்கூறுவோனாகிய அறிவன்பொருட்டி என்சிரத்தின்மிகையே
குவியினல்லது பிறிதொரு தேவர் பொருட்டிக் குவியாவென்றொரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

உருஈ - ஐ. மலர்மிசை.....பொருஅது
(இ - ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதே
நடந்தோனுடையமலாடி யாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது
பிறிதொன்றையும் அணியப் பொருதென்றொரென்க.

உரு - எ. இறுதியி லீன்பத்து.....பெயரா து

(இ - ள்.) என்மனமும் ஈநிலின்பமாகிய அநந்தசுகத்தையுடைய இறைவ னருளிச்செய்த ஆதமமாகியமொழியை உருவேற ஒதிப் புடைபெயரினவ்வுத பிறிதொருமொழியையோதிப் புடைபெயராதென்றாரென்க.

மறுதர - மீளவும்.

உரு - கரு. என்றவு னிசைமொழி.....பணிந்தனர்

போந்து

(இ - ள்.) தம் கையைத் தலைமேற்கொண்டுநீன்று, கவுந்தியடிகள், திறவா; நவிலாது; காணு; பொருந்தாது; குவியா; பொறுது;

பெயராதென்றுகொண்டு

அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக்கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத் திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றுமெழுந்து அதற்கு ஒருமுழவுயரம் மேலா னின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாகவென்றுகூறி அந்தர வழியாக விரைந்துசெல்கின்றவரைநோக்கித் தொழுது பாசங்கள் அறுக வென்று பணிந்தனராய்ப் போந்தென்க.

உரு -

சிலப்பதிகாரம்

உரு - அ. காரணி பூம்பொழில்.....பூம்பொழி

விருந்துழி

(இ - ள்.) முகிலையணிந்த பொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரியயாற் திற்கு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும் பன்னியோடத்தேறிப்போய்த் தென்கரையைச்சென்றெய்திப் போதுகள் சூழ்ந்துங் டக்கின்றதோர் பொலி வினையுடைய பொழிலிடத்தே சென்றிருந்தபொழுதினென்க.

உரு - உரு.

வம்பப் பரத்தை.....சென்றோர்

(இ - ள்.) ¹இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தியும் ஒருவ னுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்தோர் பொழிவிடத்தே அஹுமின ராய்ச் சென்றவரென்க.

வம்பப்பரத்தை - புதிய பரத்தைத்தன்மையையுடையாள்; குண்டமென்ற படி. இனி மனவெழுச்சியால தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும் பரத்தை யென்றுமாம். வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லாளன்; விடனென்றபடி.

உஉக - உ. காமனுந் தேவியும்.....அறிகுவ மென்றே (இ - ள்.) இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும் இரதியையுமொக்கு மிவர்களை யாரெனறுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று சொல்லியென்க.

இனி, இவ்விடத்துவந்தவிவர் காமனும் தேவியுமே; அல்லராயின், யாரெ னக் கேட்டறிகுவமென்றாரொனினுமமையும். இப்பொருட்குப் போலி ஒப்பில் போலி. ஈங்கிவர்: ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டங்கு: ஈங்கு - இப்பொழுது.

உஉங் - ச. நோற்றுணல் யாக்கை.....வினவ (இ - ள்.) ²உவாமுதலிய விரதநாட்களிற் பட்டினிவிட்டிண்டலான் மெலி ந்தயாக்கையையும் நுண்ணிய தவத்தையுமுடையீர்! நும்மொடுகூடி வழிவந்த இவர் யாரெனறு வினவவென்க.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் வழியிற் றடிவந்தோர்.

உஉச - சு. என்மக்கள்.....³பரிபுலம் பினரென (இ - ள்.)

அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள் இவர் என்மக்கள்காணும்; நீர்சொன்ன காமனும் தேவியுமல்லர்; மானிட்யாக் கையர்; வழிவரும் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர்; அவருழைச்செல்லாதே விடப்போயினென்றாரென்க.

பரி - மிகுதி; பரிபுலம்பினர், ஒருசொல்லுமாம்.

உஉஎ - அ. உடன்வயிற்றோர்கள்..... ..கற்றறிந்

தீரென

(இ - ன்.) நூல்களையுங்கற்று அதன்பயனையுமறிந்தவரே!

ஒருவயிற்று உடன்பிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாயக்
கூடிவாழக்கடவதென்று நீர் கற்றநூல்களிற்
சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உண்டாகிற் சொல்லுமென்று ரென்க

¹ இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம்; மணிமேகலை கஅ - வது காலை, ககக.

² "ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு" சீவகசிந்தாமணி,

கடுசா.

³ "பரிபுலம் பிணியன், குளே தமிழன் வந்தனன்" மணி. கக : இஎ - அ.

க0.—நாடுகாண்காலை.

உஅஎ

கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி; இவ்வாறே நீர்
கற்றனவுமென்பதாம்.

உஉக - ச0. தீமொழி கேட்டு.....

.....உரையீரோடுவன

(இ - ன்.) இங்ஙனம் இவரிகழந்தமொழியைக் கேட்டலாற்

செவியைப்

புதைத்துக் கண்ணகிநடுங்க, என்பூங்கோதைபோல்வானே

இவரிகழ்கின்றனர்;

இவ்விகழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டில் நுழைந்துதிரியும்

முதுநரி
யாகக்கடவரெனக் கவுந்தியழகனிட்டசாபம் தவத்தின்வினாவாகிய
சாபமாதலால்
அவ்வரசர் சென்று பூண்டதாதலின், அங்ஙனம்
வினைந்தபடியையறியாராகிய
கோதையும் நம்பியும் குறியநரியினது நெடியகுரலாகக்கூடும் விளியைக்
கேட்டு
நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்கநெறியினின்றும் நீங்கியோர்
நீர்மையல்லாதனவற்
றைச்சொல்லினும் இஃது அவர் அறிவினமையாற்
கூறியதன்றோவென்று
உயர்ந்தோர் தமதறிவான் உணரவேண்டும் ; செய்தவத்தீர், உம்
முடைய திரு முன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாபநீங்கி
தருளீரென்றுகூறவென்க.

உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத்
போலும், ஒப்பில்போலி. முதுநரி.- ஓரி. நடுங்கியென்றார்,
தம்பொருட் பாகவினைதலின். ஓகாரம், இசைநிறை. அடிகள் மனத்தால்
நினைத்திட்டசாப மாதலாற் பட்டதையறியாரென்றார். இங்ஙனம்
அறியாதவர்கள் அவர்சொன்ன இதழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லது
வேறு சபிக்கவுரியாரின்மையானும் உய்திக்காலமுரையீரென்றார். விளி -
ஒரிக்குால். 'நெறியி னீங்கியோர் நீரல
கூறின, மறியா மையென் றறியல் வேண்டும்' என்னுந்துணையும்
கோள். பின்னதை அடிகட்குக் கூறினார்.

அவருட்

உசக - ரு. அறியாமையினின்று.....சாபவிடை
செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளான்வரும் துன்பமென்பதனை அறிந்து கூறாமையானே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர் உறையூர் மதிப்புறமாகிய காவற்காட்டிற்குத்திரிந்து பன்னிரண்டுதிங்கள் இங்ஙனம் துன்பமுழந்தபின்னர் முன்னேப்பிறப்பைப் பெறுவாராகவெனச் சா. விடைசெய்தென்க

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம் தவஞ்செய்துபெற்ற மக் கீழ்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு; எனவே¹ யாகாவாராயினும் நாகாத்தல் வேண்டிமென்பதாயிற்று; “ஆக்கப்படுக்கும்..... வெல்லுமாதே” என் பதாஉமாயிற்று. நொச்சியொருபுடையென்றது வேறு அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று; ² “நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என் தமது. இழிபிறப்பு - விலங்கின்பிறப்பு. முன்னேயுருவம் - வம்பப்பரத்தையும் வறுமொழியாளனுமெனவுமாம்.

உசரு - அ. தவப்பெருஞ் சிறப்பின்.....புக்கனார் புரிந்தென்.

(இ - ள்.) தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்த

¹ திருக்குறள், கடவு.

² “ஆக்கப் படுக்கு மருத்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும் புலநாகத் தய்ப்பிக்குத், காக்கப் படுவன வித்திய மைத்தினு, தாக்கல்ல தில்ல நனிவெல்லு மாறே” (வினாயபதி.) ³ அநாதுற, கடவு.

உஅஅ சி ஸ ப் ப தி க ர ம்

புறத்தே சிறையையுடைய

கோழியென் னுநகரின் கண்ணே

புக்காரென்க.

வீருப்பத்தோடு

வாரணம் - கோழி ; ஆவது உறையூர். முற்காலத்து ஒருகோழி யானையைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியென்பது பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையுள் கழுத்துமாக ஜக்கிய

வதனாற் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளர் ; அற்றன்று ; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை : புறந்தே சிறையையுடைய கோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும் ; ¹ “புறஞ்சிறைப் பொழிலும்” என்ப மேலுமாகலின்.

பணிந்தனர்போந்து எய்தி இருநதுழிச் சென்றோர் வினவப் பரிபுலம்பின ரெனக் கடவதுமுண்டோ கறதறிந்தினொன் செவியகம்புதைத்து நடுங்க முது நரியாகெனக் கட்டியதாதலின் உரையீரோவெனப் பெறுக ஈங்கிவரெனச் சாபவிடைசெய்து கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும் புரிந்துபுக்காரென்க.

இஃது எல்லாவடி யு 5 தம்முளொத்துமுடிதலின் நிலையண்டிவாசியாய்பா.

க0.—நாடுகாண்காலை புற்றிற்று.

கட்டுரை.

க - உ. முடியுடை.....உதித்தோர்—முவேந்தருள்ளும்
முவர் குலத்து உதித்தோருடைய ; முவர் - சோழர் பாண்டியர் சேரர்.

ந . அறன்—“அறனெம்பள” என்றது ; [இந்திர. களக.]
தருளா சனமென்பாருமுளர்.

மறன்—“இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடாத்தலைக்,

கொடுவரி யொற்றி” என்றது; [இந்திர. கௌ - அ.]

ஆற்றல்—“கோநகர் காத்த” என்றது; [கடலாடு. அ.]

ச. முதுர்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“புகாரேயாயினும்”
[மங்கல. கௌ.]

என்றது; டி. விழவுமலிசிறப்பு —“விண்ணவர் தலைவன்
தது; [இந்திர. கௌ. அ.]

விண்ணவாவரவு—“அநதரத் துள்ளோ
விழுநீ ராட்டி” என் குறுஉம் வானவன் விழவு” என்றது; [கடலாடு.

ரதியா மரபின, வந்து காண்
எஉ - கூ.]

எ. குடி—“இரடபோர் சுறறமும் பரபபோர்
விளைபபோர்” என்றது; [நாடுகாண். கௌ - டு.]

முழவிடை

சிலப்பதிகாரம், கௌ. க.
கௌ.—நாடுகாண்காலைத்.

உ. அக.

கூழின்பெருக்கம் — “குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பன்
துணவு, கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய” என்றது; [நாடுகாண்.
கௌ - ச.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித் தீதுதீர்சிறப்பு — “
கரியவன் ஒவிக்கும்” என்றது; [நாடுகாண். கௌ - கூ.]

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல்
பொழிதல்—“மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின் மலையோர்”

என்றது; [நாடுகாண். கசாந - ச.]

க0. அரங்கு—“நானெறி மரபி வரங்கம்” என்றதும்,
“தோற்றிய வரங்கில்” என்றதும். [அரங்கேற்று. கக, க0ச.]

ஆடல்—“ஆடலும்” என்றது; [அரங்கேற்று. கக.]

தூக்கு—“தூக்கும்” என்றது; [“ ” கக.]

வரி—கண்கூடுவரிமுதல் எடுத்துக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள
எட்டு வரியும்; [வேனிற். எச - க0அ.]

கக. பாரதி விருத்தி—நாடகவுறுப்பாகிய பாரதிவிருத்தி;
அது கடலாடுகாதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேராடலும்; [கடலாடு.
கக - கக.]

கஉ. திணைநிலைவரி—“கடல்புக்கு” என்னுங் கவிமுதல்
“சேரன் மடவன்னம்” என்பதிருதியாகவுள்ள எழும்; [கானல். கஎ -

உக.] இணைநிலைவரி—சார்த்துவரி முதலாகிய

[கானல்வரியிற்காண்க]

பலவரிகளால்வருவன.

கங. யாழின்றொகுதி—“சித்திரப்படம்” முதல், “பட்டடை”

ஈராக
வுள்ளன; [கானல்வரி. க.]

கச. ஈரேழ்சகோடம்—“ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக்
கேள்வி” என்றது; [அரங்கேற்று. எ0.]

இடநிலைப்பாலை—“குரல்வா யினிவாய்க் கேட்டனள்”
[வேனிற். கரு.]

என்றது;

கரு. தாரத்தாக்கம்—“சூரலீரகவும்” என்பதனால், தாரம் சூரலாகிய விளரிப்பாலைபிறக்குவதால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற். ௩௮.]

தான்றெரிபண்—அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியன்மருதம், பெருகியன்மருதமென்னும் பண் நான்கும் தெரியுந்திறன்; [வேனிற். ௩௯ - ௪௦.]

கசு. ஊரகத்தீதர்—“மகர வாசிகை.....வீதி” என்றது; [இந்திர. கருக - ௬.]

ஒளியுடைப்பாணி—“சீரியல் பொலிய” என்றது; [அரங்கேற்று. ௧௩௫.]

உகூ. சிலப்பதிகாரம்

கஎ. என்றிவையனைத்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட இவைகள் யாவும்;

கஎ - ௮. பிறபொருள்.....

சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்த வைப்போடே தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலும்;

பொருந்திக்

கக - ௨௦. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் திற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் முற்றியது.

முற்

முதலாவது
புகாரீக்காண்டத்தின்
அடியார்க்குநல்லாருரை முற்றிற்று.

இரண்டாவது
மதுரைக்காண்ட
ம்.

கக. —காடுகாண்காலைத்.

திங்கண்முன் றமெக்கிய திருமுகக் குடைக்கீழ்ச்
செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ லிருந்த
வாதியி றோற்றத் தறிவனை வணங்கிக்

௫. † கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
 மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
 சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
 மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
 கன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்
 ௧௦. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
 வைகறை யாமத்து † வாரணங் கழிந்து
 வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித் தோன்ற

க. திங்கள்மூன்றமிக்கிய - மூன்றுதிங்களை அமிக்கினாலொத்த.

ச. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனரை.

உ.ச. (பா) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த, அறிவன்;

யெனக்கூட்டினுமாம்.

சிறந்தகோதை

௫. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

க. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்;

ஆற்றின்குறையென் பாருமுளர்.

க. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. கச. இருக்கை.

இருப்பிடம்.

(க) அரங்கத்திற்கண்ட (எ) சாரணர்சொன்ன தருமவுரையைக் (இ) கட
 வுளர்க்கு (அ) மொழிந்து (கக) வாரணங்கழிந்துவழிக் கொண்டு (கச) இள
 மரக்கானத்துப் புக்குழியென்க.

சிலப் ப் திகாரம்

வளநீர்ப் பண்ணையும் வாவியும் பொலிந்ததோ
ரிளமரக் கானத் திருக்கை புக்குழி

கரு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதொ * னூழிதொ றுலகங் காக்க
' வடியிற் றன்னள வரசர்க் † குணர்த்தி
வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறுது
' பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத் துக்

உ௦. குமரிக் ‡ கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி
திங்கட் செல்வன் றிருக்குலம் விளங்கச்
செங்கண யிரத்தோன் றிறல்விளங் காரம்

உரு. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி
முடிவனை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென்
றியுடைப் பெருமழை ஓ யெப்தா தேகப்
பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப
மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்கெனத்

௩௦. தீதுதீர் சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி
மாழுது மறையோன் வந்திருந் தோனை
யாது நும்மூ ரீங்கென் வரவெனக்

கோவலன் கேட்பக் குன்றாச் சிறப்பின்
 மாமறை யாளன் வருபொரு ளுரைப்போ
 (ச) வணங்கி (அ) மொழிந்து (கச) கானத்திருக்கை

புக்குழியென்க.

கள. அடியில் தன்னளவு அரசர்க்கு உணர்த்தி - கடலினளவை அடியாலே
 இன்ன அளவினது இதுவென்று அரசர்க்குக்காட்டி; அன்றி அடியினாலே
 தன்பெருமையை அரசர்க்கு அறிவித்தென்பாருமுளர்.

கஅ. வேலானுமெறிந்தபகை.

கக. பஃறுளியாறு - குமரிப்பக்கத்தோர் யாறு.

[அலே.

உ௦. கோடு - கரை. கொடுங்கடல்கொள்ள -

வளைந்தகடல்கொள்ளுகயி

உசு. முதல்வன் - இந்திரன்; இந்திரன்சென்னிமுடியிலே

வளைபுடைத் தோனென்க.

¹ கள - உஉ: "மலிதிரை பூர்த்துதன் மன்கடல் வெளவின், மெலிவின்றி மேற்
 சென்று மேவார்நா முடம்படப், புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பெரித்த
 இனர்கெண்

ட, வலியினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்" கலித்தொகை, ௧௦௪.

² பஃறுளியாறு: புறநானூறு, உ.

(பி - ம.) * 'ஊழிபுலகன்' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கோடுகொழிங்' §
 'விளையுள்'

'பெய்யாதே'

கக.—க ஈ டி க ர ண் க ர் தை.

உகக

௩௫. னீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை யருந்திறற்
பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த
விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந் துருத்தித்

௪௦. திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை
விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து

௪௫. மின்னுக்கோடி யுடுத்து விளங்குவிற பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு

௫௦. பொலம்பூ டு வடையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க ணெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங் கவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட் டுள்ளேன்
நென்னவ னாட்டுச் சிறப்புஞ் செய்கையுங்

௫௫. கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே னாதலின்
வாழ்த்திவந் திருந்தே னிதுவென் வரவெனத்
தீத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு
மாமறை டு முதல்வ மதுரைச் செந்நெறி

கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குங்
 கூ. கோத்தொழி லானரொடு கொற்றவன் கோடி
 வேத்திய விழந்த வியனிலம் போல

இட. (ப1) கண்கள் என்னுள்ளத்தைக்கலக்குதலாலே; கண்,
 எழுவாய்.

இள. தீத்திறம் - அக்கினிகாரியம். கூ. தொழிலாளர் -
 மந்திரிகள்.

¹ "மின்னவர் சுடர்மணி யாயிரம் விரித்த, கவைநா வருத்தனைக் காண்பின்
 சேத உகத், துவளஞ் சூடிய வறிதுயி லோனும்" பரி. ௧௩.

² சக - இக. "பருவம்
 நிலக்கம் போல, நேயியும்

வாய்த்தவி னிருவிசும் பணித்த, விருவேறு மண்டிவத்
 வளையும் மேந்திய கைபாற், கருவி மின்னவி சிலங்கும்

பொலம்பு, ணருவி புருவி னுரமொ டணித்ததின்; நிருவரை யகலம்." பரி. ௧௩.

(யி - ம்) * 'விரித்தனை' † 'தருத்தியுட்டருவம்' ‡ 'ஆடைபொவித்துதோன்
 றிச்' § 'முதல்வன்'

உகக

சிலப்பதிகாரம்

வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன்

முனலர் * திருகத் தன்மையிற் குன்றி

¹ முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் நிரிந்து

கூ. † நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்

பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங்

காலை யெய்தினிர் காரிகை ‡ தன்னுட

னறையும் பொறையு மாரிடை மயக்கமு
நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிந்

எ0. நெடும்பே ரத்த நீந்திச் சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம் புக்காற்
பிறைமுடிச் சுண்ணிப் பெரியோ னேந்திய
வறைவாய்ச் சூலத் தருநெறி கவர்க்கும்
வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி

எ1. ஓ லலறுதலை மராமு முலறுதலை யோமையும்
பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முனி மூங்கிலும்
வரிமரற் றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு
நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்குங்
கானமு மெயினர் கடமுந் கடந்தா

அ0. லைவன வெண்ணெலு || மறைக்கட் கரும்புந்
கொய்பூந் தினையுந் கொழும்புன வரகூந்

சுசு நலந்திருக - நலம்வேறுபட.

சுஅ. அறை - கற்பாறை. பொறை - பொத்தைமலை; சிறுமலை.
அருவழி.
ஆரிடை -

சுசு. நிறைநீர் வேலி - நிறைந்த நீர்க்கு வேலியான ஏரிகரை.

எக. கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; அவ்வூரிலே

நெடுங்குளக்கரைக்கு உள்ளாகப்புக்கால்.

எசு. அறைவாய் - அற்றவாய்; சூலம்போலக் கவர்க்கும்.

எடு. லலறுதலை - விரிந்ததலை.

எக. புஸ்முளி மூங்கில் - தண்டிலார்ந்த மூங்கில். எக. கடம் -

வழி.

அர. அறுத்தலையுடைய கண்ணையுடையகரும்பு.

1 கச - ஈ: மதுரை. ககச - ந; தொல். அகத்தினை, கு. உ0 - இளம்;
உ+ உ+ , கு. உ - ந; தொல். முதற் குத்திரவிருத்தி, மேற்; கருத்து;
சீவக. உக0க.

(யி - ம்.) * 'திருவி' + 'தல்லியல்புதித்த',

'தல்லியல்புதித்ததுதலேய்குதுமபருவத்து' : 'தன்னொழிமறையும்' & 'அவர்தலை',
'அவர்தலை' || 'அறைகட்'

கக. — க ர டி க ர ண் க ர னை த்

உக0ரு

காயமு மஞ்சளு மாய்கொழிக் கவலையும்
வாழையுங் கமுஞர் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாயும் பலாவுஞ் + குழுமித் தோங்கிய

அரு. தென்னவன் சிறுமலை † திகழ்ந்து தோன்று
மம்மலை வலங்கொண் டகன்பதிச் செல்லுமி
னவ்வழிப் ‡ படரீ ராயி னிடத்துச்
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரற்றுந்
தடர்தாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு

கூ0. கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து
திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண் டாங்கு
விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்

புண்ணிய சரவணம் || பவகா ரணியோ

கூடு. டிட்ட சித்தி யெனும் பெயர் போகி
விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை

முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள வாங்குப்
புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
விண்ணவர் கோமான் விழுநா லெய்துவிர்

க(10). ** பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்

†† பவகா ரணத்திற் பழம்பிறப் பெய்துவி
ரிட்ட சித்தி யெய்துவி ராயி

அஉ. காயம் - வெள்ளுள்ளி.

அரு. சிறுமலையென்றது - ஒருமலை.

அசு. வலங்கொண்டு - வலத்திட்டு. அகன்பதி - மதுரை.

அஎ. இடத்து - இடப்பக்கத்து. கூ1. கடம் - பாலைநிலத்துவழி.

கக. திருமால்சூன்றம் - அழகாதிருமலை. கூஉ. ஆங்கு -

அப்பிலத்துவாய்.

கசு. விட்டுநீங்கா - தம்மினீங்கா.

கஎ. சிறப்பு - விசேடம்; இந்தவிசேடம் எக்காலத்துமுள,

மூன்றுள - மூன்றுபொய்கையுள.

கஅ. பொருந்துதல் - ஆடுதல்.

கக. விழுநால் - ஐந்திரவியாகரணம். எய்துவிர் - உணர்விர்.

(பி. ம்.) * 'சூழ்ருலைத்' † 'சூழுதீத்தோங்கித்' ‡

விடத்ததுசெவ் || 'தன்பெருக்கா' § 'பவகாரணிய

** 'பவகாரணியம்படித்தாடுவிர்' †† 'பவகாரணத்துப்'

'திசுழத்' § 'பவகாரணிய

மிட்டசித்தியெனப்பெயர்'

சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

னிட்ட சித்தி யெய்துவிர் * நீரே
யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி

க00. னோங்குயர் மலையத் துயர்ந்தோற் றொழுது
சிந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
வந்தனை மும்முறை மலைவலஞ் செய்தா
னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற் றகன்றலைப்
பொலங்கொடி மின்னிற் புயலைங் கூந்தற்

க00. கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத்
தொடிவளைத் தோளி யொருத்தி தோன்றி
யிம்மைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
மிம்மையு மறுமையு மிரண்டு † மின்றியோர்
செம்மையி னிற்பதுஞ் செப்புமி ‡ னீயிரிவ்

க00. § வரைத்தாள் வாழ்வேன் வரோத்தமை யென்பே
ஹரைத்தார்க் குரியே ஹரைத்தீ ராயிற்
றிருத்தக் கீர்க்குத் திறந்தேன் கதவெஹங்
கதவந் திறந்தவள் || காட்டிய நன்னெறிப்
புதவம் பலவுள || போகிடை கழியன

க00. வெட்டுப் புதவமொன் றுண்டத னும்பர்
வட்டிகைப் பூங்கொடி வந்து தோன்றி
யிறுதியி லின்ப மெனக்கீங் ** குரைத்தாற்

க0அ. சிலம்பாறென்றது - ஓராறு. அகன்றலை - அகன்றவிடம்.

க0க - கக. பொற்கொடிபோன்ற ஒளியினையும், புயல்போலும்

ஐங்கூந்த லையுமுடைய தொடிவளைத்தோளாள் ஒருத்தி

கன்னிகாரம்போலத் தோன்றி;

‘கன்னிகாரம்போல’ என்றார், 10தாணியணிந்திருத்தலின்.

கோங்கடியிலே தோன்றியென்றுமாம்,

ககஉ. இம்மைக்கின்பம் - பொருள். மறுமைக்கின்பம் -

புண்ணியம்.

ககரு - ச. இரண்டியின்றிச் செம்மையின்பது - வீடுபேறு.

ககசு. உரியேன்-தொழில்செய்வேன். ககஎ. திறந்தேனென்றது,

விரைவு.

ககக. போகிடைகழியன் - நீண்ட இடைகழியிலுள்ளன.

கஉ0. ஒட்டிப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம்.

கஉக. வட்டிகையெழுதிய கொடிபோல்வாள்.

கஉஉ. இறுதியிலின்பம் - வீடு.

(பி - ம்.) * ‘தீரென’ + ‘இன்றிச்செம்மை’ † ‘நீலிர்’ ‡ ‘வரைத்தாழ்’
‘புயல்பெற்றிய’ § ‘போகிடைகழியன்’ ** ‘உரைத்தீர்’

|| ‘காட்’

கக—காடுகாண்காணைத்.

உகஎ

பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய பொருளெனு

முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே

கஉரு. நெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு
முரைத்தா றுளரெனி னுரைத்த மூன்றின்
கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள் பெயரு
மருமறை மருங்கி னைந்தினு மெட்டினும்
வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு

கரு௦. மொருமுறை யாக வுளங்கொண் டோதி
வேண்டிய தொன்றின் * விரும்பினி ராடிற்
காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினைபாது † மலையிசை நின்றோன்
பொற்றா மரைத்தா ளுள்ளம் பொருந்துமி

கருரு. னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
‡ புள்ளணி † நீள்கொடி புணர்நிலை தோன்றுந்
தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலர்த் தாளினை
பேன்றுதுயர் கெடுக்கு டு மின்ப மெய்தி
மாண்புடை மரபின் மதுரைக் || கேசுமின்

கரு௧. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீதாங்.
கந்நெறிப் படரீ ராயி னிடையது
செந்நெறி யாகுந் தேம்பொழி லுடுத்த

கஉரு. பேணியபொருள் - மூன்றினுள்ளொன்றாய் நினைத்தகாரியம்.

கஉரு. நெடுவழிப்புறம் - நீங்கள்போகின்ற பெருவழியிடம்.

கஉஅ. ஐந்தும் எட்டுளாவன:-பஞ்சாக்கரம், அட்டாக்கரம்.

கருக - உ. வேண்டியதொருபொய்கைக்கண் ஆடினான்

ஏனையவிரண்டும் தோன்றும் மரபினவல்ல.

கருச. உள்ளம்பொருந்துமின் - நினைபுங்கோள்.

கருசு. புள்ளணிநீள்கொடி நின்ற நிலைமைதோன்றும்;
கொடிமரநிற்கும் திருவாச லுமாம்.

கொடிபுணர்நிலை -

கருள. (பா) துணைமலர்த்தாமரை - திருவடி.

கருடி. கெடுக்குமென்றது, முற்று; கெடுத்தலால்
சொல் வருவிக்க.

இன்பமெய்தியென ஒரு

கசஉ. செந்நெறி - செவ்வியவழி.

1 திருமுருகாற்றுப்படை, கடுக

(பி - ம்) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை'

‡ 'இன்புமெய்தவீர்' || 'எய்துமின்'

‡ 'தீன்கொடிப்புணர்நிலை'

கருடி

உ.கருடி

சிலப்பதிகாரம்

வூரிடை யிட்ட காடுபல கடந்தா

லாரிடை யுண்டோ ராரனூர்த் தெய்வ

கசடு. நடுக்கஞ் * சாலா நயத்திற் றேன்றி

யிடுக்கண் செய்யா தியங்குநர்த் தாங்கு

மடுத்தாடன்:கிடக்கு மதுரைப் பெருவழி

நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண

றுடொழு தகையேன் போருவல் யானென

கடு. மாமறை யோன்வாய் வழித்திறங் கேட்ட

† காஷந்தி யையையோர் கட்டுரை சொல்லு

நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யாள்
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியிங் கில்லை
கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்

கரு. மெய்ப்பாட் ; டியற்கையின் விளங்கக் காணு
யிறந்த பிறப்பி னெய்திய வெல்லாம்
பிறந்த பிறப்பிற் காணு யோநீ
வாய்மையின் வழாது மன்னுயி டீ ரோம்புகர்க்
கியாவது முண்டோ வெய்தா வரும்பொருள்

கக. காழுறு தெய்வங் கண்டடி பணிய
நீபோ யாங்களு நீணெறிப் || படர்குது
மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி யுணர்த்திக்
குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன் றன்னுட
னன்றைப் பகலோ ரரும்பதித் தங்கிப்

ககரு. பின்றையு மவ்வழிப் பெயர்ந்து**செல் வழிநாட்
கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
†† வருந்துசெல் வருத்தத்து வழிமருங் திருப்ப

கசச. ஆரஞர்த்தெய்வம் - வருத்துந்தெய்வம்.

கசக. (பா) இயங்குநர்த்தமிக்கும் - வழிபோவாரைப்

போக்குவிலக்கும்.

கசஎ. இவ்வகைச்சென்றுகிடக்கும்.

கருச. கற்பம் சுப்பமென நின்றது; பிராகிருதம்.

கருரு. மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; பரமாகமத்தில்

நூலினைக் காணலாம்.

இந்திரன்

1 "இறத்த பிறப்பிற்குஞ் செய்த வினையைப், பிறத்த
செய்யும் வினையா லறிக வினிப்பிறந், தெய்தும் வினையின்

பிறப்பா லறிக-பிறத்திருந்து,
பயன்" அறதெறி. இக.

(பி - ப.) * 'சாரா நலத்திற்' † 'காவுத்திகையோர்' ‡ 'இயற்கை' §
'பட்டிருவம்' ** 'செல்லுழிநாட்' †† 'வருந்துசெல்'

'இயம்பினர்க்கு'

கக.—கா'டு காண் கா தை.

உகக

விடைநெறிக் கிடந்த * வியவுகொண் மருங்கிற்
புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் † சென்று

கௌ. நீர்கசை வேட்கையி னெடுந்துறை நிற்பக்

காணுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று

நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென

‡ வயந்த மாலை வடிவிற் றேன்றிக்

கொடிநடுக் குற்றது பேல வாங்கவ

கௌ. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கண் றகுத்து

வாச மாலைபி னெழுதிய மாற்றந்

தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை யாதலிற்

கோவலன் செய்தான் கொடுமையென் நென்முன்
மாதவி மயங்கி வான்னுய ருற்று

கடி. மேலோ ராயினு நாலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்
பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியுங்
கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே போன்மெனச்
செவ்வரி பொழுகிய செழுங்கடை மழைக்கண்

கடி. வெண்முத் துதிர்த்து வெண்ணிலாத் திகழந்
தண்முத் தொருகாழ் தன்னைபாற் பரிந்து
|| துனியுந் நென்னையுந் துறந்தன ளாதலின்
மதுரை மூதூர் மாநகர்ப் ளீபோந்த
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங் குரைப்பச்—

கடி. இடைநெறி
பிடையிலேயென்றுமாம்.

- முன்சொற்றவழிமுன்றினார் நடுவில்வழி; நெறி
இயவுகொள் - செலவுகொண்ட

கடி. நயந்தகாதலுடையனானால், யானசொல்லுகின்றவதற்கு
இவன் நல்குவானென.

கடி - எ. யான் மாற்றம் தீதிலேன்; நீபிழைக்கச்செப்பினும்.

கடி. மேலோர் - அருந்தவர். நாலோர் - கற்றோர்.

கடி. பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஒதாது

நன்மைதிமையறிவோர்; ஞானிகளில் உயர்ந்த கூற்றோரென்றுமாம்.

கடி. பிறக்கிடிகை - பின்னிடிகை; என்றது முகம்பாராமை

க.அ.0-அ.க. அவர்கள் இது பிணியெனக்கருதிக் கழிந்துபோம்

கணிகையர்

(3-ம்) * 'இயவுக்கொள்' † 'பொருந்தி' ‡ 'வசத்த'
'தனிவுற்த' § 'போத்திங்கு'

§ 'தன்வயிற்' ௩00

சி ல ப் ப தி க ர ம்

கக௦. சாத்தொடு போந்து தனித்துய ருழந்தேன்
பாத்தரும் பண்பின் * பணிமொழி யாதென
மயக்குந் தெய்வமீவ் வன்காட் டென்டென
வியத்தகு மறையோன் விளம்பின னாதலின்
வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத் தாலிவ்

கக௫. வைஞ்சி லோதியை † யறிகுவென் யானெனக்
கோவல னாவிற் கூறிய மந்திரம்
பாய்கலைப் பாலை மந்திர மாதலின்
வனசா ரினியான் மயக்கஞ் செய்தேன்
புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கு

௨௧௦. மென்றிற முரையா தேகென் றேகத்
தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் ‡ கொணர்ந்தாங்
கயர்வுறு மடந்தை யருந்துயர் தீர்த்து
மீதுசெல் வெங்கதிர் வெம்மையிற் றொடங்கத்
தீதியல் கானஞ் செலவரி தென்று

௨௧௫. கோவலன் றன்னொடுங் கொடுங்குழை மாதொடு
மாதவத் தாட்டியு மயங்கத ரமுவத்துக்

குரவமு மரவமுங் கோங்கமும் வேங்கையும்
 விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை
 யாரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது

உக௦. மாரி வளம்பெரு டி வில்லே ருழவர்
 கூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி
 வேற்றுப்புலம் ி போகிநல் வெற்றங் கொடுத்துக்
 கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும்
 விழிநுதற் குமரி விண்ணோர் பாவை

உகடு. **மையறு சிறப்பின் வான நாடி
 யையையதன் கோட்ட டி மடைந்தன ராங்கென்.

ககக. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பனே! என்றது, பிறர்க்கில்லாத, பண்டையாயென்றபடி.

ககரு. அறிகுவெனென்றுகருதி. உ௦ரு. ஒடி, எண்ணெடுவுமாம்.

உ௦க - க௦. ஆரிடையத்தத்தியங்குநருடைய வளமல்லது மழைவளம் பெருமறவர்.

உ௦அ - கக. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடத்து

ஐயைகோட்டமென்க.

(பி - ம்) * 'பழிமொழி' † 'அறிகுவெனென்ற' ‡ 'கொணர்த்து வயாவுதமடத்
 தத்தக்கு வருத்தயா' § 'வல்லேருழவர்' || 'மொப்பொடு' ¶ 'போகிவெற்றங்'
 ** 'மழைவறு' †† 'உறைத்தனரங்கென்'

கக. — காடு காண்காலைத.

உ௦க

க - ச. திங்கண்முன்று.....அறிவனை வணங்கி
 (இ-ள்.) கோதைகள் தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய

நிழற்கண்ணே மூன்று
திங்கையடுக்கினுற்போலும் திருமுக்குடையினதுகீழ் இளநாயிற்றினது ஒளி

யினும் ஒளிசிறப்பவிரந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

திங்கண்முதலிய ¹ மூன்றெனினுமாம். முக்குடையாவன:

சந்திராதித்தம்

நித்தியவினோதம், சகலபாசனமென்பன. இன்னுருபு தொக்கது ;

பொருவாம் பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து - சிறப்ப. 'கோதைதாழ்

பிண்டி' என்றார் ; ² அவன்பிண்டி கடவுட்டன்மையான் எஞ்ஞான்றும்

மாலை

யாகப் பூக்குமாதலின். ஆதியி ரோற்றத் தறிவனென்றது ஆதியின் மையைத்

தோற்றமாகவுடையனென்றகாரம் ; எனவே இனஞ்செப்பி

அந்தமின்மையை முடிவாகவுடையனென்பதாபாரம் ; ஆகவே ஆதியும்

அந்தமும் இல்லாதவ னென்றவாரும் ; எனவே தனக்குப்

பிறிதொருவர் முதலாதலில்லாதவனென் பதாம். இன்னும் இதற்கு

யாவர்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினு மமையும்.

ஆதியிற்றோற்றம் பாடமாயின், ஆதிக்காலத்தினும் முற்றோன்றிய

வனென்க. என்றகருத்து காலத்தின்முற்றோன்றும்பொருள்கள் யாவுமின்மை

யின், அதனினும் முற்றோன்றியவனென்பதாம். அறிவன் - உறையூரிலருகன்.

வணங்கி - முதனாட் (க0: ௨௪௮) புரிந்து புக்கவர் வணங்கியென்க.

௩ - அ. கந்தன் பள்ளி.....மாண்புற மொழிந்து

(இ - ள்.) முற்கூறிய நிக்கந்தனுடைய பள்ளியிடத்துள்ள ³

கடவுளர்க் கெல்லாம் ஆற்றிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்து

அகன்றபொழிலின் கடற் சார ணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியழகனும்

இனிமையுறமொழிந்தென்க.

⁴ நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார். அந்தில், அசையுமாம்.
கூறிய ஆற்றுவையரங்கார்; திருவரங்கமுமாம். அகன்பொழில்

அரங்கம் - முற்

- அம் மரம்பயி

லங்கம். சாரணர் - ⁵ பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலத்துத்
தருமஞ்சாற்றுஞ் சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - ⁶ "ஒளியுரி னலலது,
போதார் பிறவிப் பொதி யறையோர்" என்றமொழி; அதனைக்
கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு.....அடங்கி

(இ - ள்.) அன்று ¹ சாவகருதைவிடத்து விட்டுத் தங்கியென்க.

¹ மூன்றாவன்.—சந்திரன், சூரியன், அக்கினி.

² இவ்வசொகு மாலையாகப் பூக்குமென்பதை, "முழாத்திரன் மொய்ம்மலர்த்
தாமத் தாழ்த்தமேல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்த்து வண்டினங், குழாத்தொடி மிறை
கொனக்குனிந்து கூங்குயில், வீழாக்கொள விரித்தது வீரன் பிண்டியே" என்னும்
சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௧௨ - ஆம் செய்யுளாளுணர்க.

³ கடவுளர் - ஈண்டு முனிவர், "தொன்முது கடவுட் பின்னர். மேய" என
மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், "இப்போழ்து போழ்தென் றதுவாப்பக் கூறிய,
கடவுள்" எனக் (௬௧) கவித்தொகையுள்ளுங்கூறினர்.

(சக)

வெக

⁴ நிக்கத்தன் - அருகன்.

⁵ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௧௬௦.

¹ சாவகர் - சைனர்களில் இல்லறத்தார்;

இவர்களை மூவகரென்பர்.

௧௦: ௧௬௦ - ௬௧.

சிலப்பதிகாரம்

என்றது காலைப்பொழுதில் வாய்மொழிகேட்டு மாடப்புனைபோகித் தென்
கரையெய்திப் பூம்பொழிலிருந்துழிச் சாபவிடைசெய்து மாலைப்பொழுதின
கட்புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரெனவே அற்றைஞான் நுதங்குதல் கூற
வேண்டாதுமுடியும்; முடியவே வழிநாட்சாவகருநறகின்றவிடத்தே தங்கினு
ராய் ஒழிங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சுட்டின், அவருரைவிடம் கந்தன்
பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை சொல்லவேண்டாவாகலானும் அவ
ரென்றது சாவககரையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம் மாதவத்தாட்டி மாண்புற
மொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட் புக்கமையுணர்க. இங்ஙனக்
கூறியது, ¹ “ஆறைம்காதம்” என்றமையானும் ² “காவத மல்லது கடவா
ராகிப், பன்னாட் டங்கிச் சென்னு னொருநாள்” என்றமையானும்,
ஈண்டும் “அன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கி” என்றமையானும்
சிலநாட்சென்றவழிச் செலவொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து
னக்கொள்க.

ஆறிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெ

க0 - கச. தென்றிசை மருங்கிற்.....புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணேசெல் வுதலை விருப்பமுறுதலானே
கோழி யூரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின் றுழி
வெய்யோன்வந்து முன் னர்க் குணதிசையை விளக்கிப் பின்னர்த் தான்
தோன்றினானை, வளவிய நீர் நிறைந்த மருதநிலமும்
வாவியுஞ்சிறந்ததோர் இளமரக்காவின்மண்டபத்தே சென்று
புக்கவிடத்தென்க.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து அல்கின ரடங்கி
விருப்புற்ற வாரணங்கழிந்து தோன்றினவளவிலே

இருக்கைபுகுழியென்க. விளங்கிவிளக்கி; விகாரம்.

கதி - சு. வாழ்க வெங்கோ.....உலகங் காக்க

(இ - ள்.) மன்னர்யாவரினும் மிக்க பெரியதகையினையுடைய
எங்கோ வாழ்வானாக; ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை அவனே
காப்பானாக வென்க.

கள - உஉ. அடியிற் றன்னளவு.....தென்னவன் வாழி

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்துத் தனது பெருமையினதளவை
அரசர்க் குக் காலான்மிதித்துணர்த்தி வேலானெறிந்த அந்தப்
பழம்பகையினைக் கடல் பொறுது பின்னொருகாலத்து அவனது
தென்றிசைக்கண்ணதாகிய ¹ பஃதுளி யாற்றாடனே பலவாகிய
பக்கமலைநையுடைய குமரிக்கோட்டையும் கொண்ட தனல் வடநிசைக்
கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும் இமயமலையினையும் கைக் கொண்டு
வென்க.

ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசையையாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாக

¹ சிலப்பதிகாரம், க0: சஉ.

² சிலப்பதிகாரம், க0: கடுச - இ.

³ "எங்கோ வாழிய... ..முத்தீர் விழவி னெடியோ, என்னீர்ப்
பக்துனி மணலினும் பலவே" எனப் பக்துனியாற்றைப் பாசாட்டிக்கூறினர்
புறப்பாட்டினும்; கஉ

கக. —காடுகாண்காலைத.

கருந

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக்
கடன்மேலேற்றவென்று.

அரசர்க்கு

புகைமட.

• உலகிலரசரெல்லார்க்குமென்க.

பஃறுளியென்னும் ஆற்றின் தன்மை

வான்பகை - முன்புசெய்த

1 வேனிற்காதையிற்கூறிப்

போந்தாம். கோய - மலை. கொடுங்கடல் - இவ்வளவெல்லாந்தந்தகடல்.

கடல்

எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும் வடபால தன தாக்கி மீண்டும்

தென்றிசையை யாண்டவென ஒப்பாக்கலுமொன்று. அடியாலுணர்த்தி

எறிந்த பகைபொறுது

கொள்ளத் தானுங்கொண்டு ஆண்ட தென்னவனென்க.

என்றது : அங்ஙனமாகிய நிலக்குறைக்குச்

சோழநாட்டெல்லையிலே முத்

துரீக்கூற்றழம் சோமானாடிக் துண்டீக்கூற்றழமென்னுமிவற்றை

இழந்த

நாட்டிற்காகவாண்ட தென்னவன வாழ்வானாகவென்றவாறு.

உரு - ஓ. திங்கட் செல்வன்.....பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செல்வனுடைய மரபு மேம்படுதற்கு இந்திரன்

முட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரத்தை ஒளிபொங்கிய தனதுமார்பத்தே புண்ட பாண்

டியன் வாழ்வானாகவென்க.

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான வியங்கோளாக்குவாருமுளர். விளங்

கப்பூண்டோனென இயைக்க. "திங்கட்செல்வனென்பதற்கு வேனிற்காதையின்

உரைத்ததுரைக்க.

உசு - ந க. முடிவனை யுடைத்தோன். . . . வந்திருந்

தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வனது சென்னிமுடியிலே

வளையை புடைத்தோனென்று இடையையுடைய பருவமழை தனது நாட்டிற்
பெய்தற்றொழியெய்தாது ஏகிற்றுகத் தப்பாத விளையுளாகிய மிக்க
வளஞ்சூரக்கும்படி அதனை¹ விலங்கிட்டாண்ட மன்னவன்
வாழ்வானாகவெனக் குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினை புடைய தென்னவனை
இங்ஙனம் எத்திவந்திருந்த முதுமறையோனையென்க.

௩௨ - ௩. யாது தும்மூர்..... கோவலன் கேட்ப
(இ - ள்.) அம்மறையோனைநோக்கி, ஆண்டு, தும்மூர்யாது ?
நாண்டு தும் வரவு என்னையெனக் கோவலன்வினவவென்க.

௩௩ - ௪. குன்றாச சிறப்பின்.....
உரைப்போன்

(இ - ள்.) மிக்க சிறப்பினைபுடைய அம்மறையோன் தான்
ருளை உரைக்கின்றவென்க.
வருகின்றபொ

வருபொருளென்ற பொதுமையான் வருதற்குக் காரணமும்
ஊரின்பெயரு மென்பதாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௦.

² சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௩.

³ வேலையெறித்து கடலை வற்றச்செய்ததும், இத்திரன் பூட்டிய
ஆரத்தைப்பூண்ட தும், இத்திரன்முடிமேல வளையச்செலுத்தியதும்,
மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும் பாண்டியன் உக்கிரவன்மன் செயலென்று
திருவிளையாடற்புராணமுதலியன கூறும்.

௩௪

சிலப்பதிகாரம்

௩௫ - ௪௦. நீல மேகம்.....கிடந்த வண்ணமும்

(இ - ள்.) நீலமேகம் ஓங்கிய பொன்மலைமீதே பக்கங்களில்

விரிந்து மிகா

மல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அதனையொப்பத் தனது படம்விரித்தெழுந்த
ஆயிரந்தலையாயம் கிட்டித்தங்கிய திறலையுமுடைய பாம்பனைப்பள்ளிமீதே
தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திரைவிரியும்

காவிரியாற்றிடைக்குறையிலே திருமகள் பொருந்திய

திருமார்பையுடையோன் கிடந்தகோலமுமென்க

மேகம் படிந்ததுபோலக்கிடந்தவென்க.

சக - ரு. வீங்குநீரருவி.....நின்ற வண்ணமும்

(இ - ள்) கொடிவழித்தீர்த்தமுடைய மிக்க அருவிரேரையுடைய

வேங்கட

மென்று பெயர்ஈறப்பட்டும் மலையினுச்சரிதே ஞாயிறும் திங்களும் இருமருங்கும்
ஒங்கிவிளங்கிய இடைப்பட்டவிடத்தே நல்ல நீலநிறத்தையுடையமேகம் தன்
மின்னாகிய புதுப்புடைவையையுடுத்ததுத் தன்வில்லாகிய

பணியைப்பூண்டிரின் ஞற்போலப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும்
சங்கையும் அழகிய தாமரைக்கைய கத்தே வலனுமிடனுமேந்தி
அழகுள்ளருமாரத்தைத் திருமார்பிறபூண்டு பொற பூவாடையையுடுத்தது
வெளிப்பட்ட சிவந்த திருக்கண்மலரையுடைய நெடி யோன் நின்ற
கோலமுமென்க.

மேகம் இளநிலைத்தானந்து உடுத்தப் பூண்டு நின்றதுபோல ஏந்திப்
பூண்டு பொலிந்து உச்சிமீயிசைத்தோன்றிய நெடியோன் நின்றவண்ணமு
மென்க. இது மயக்கநிரலினை உச்சிமீயிசையொன ஒருபொருட்பன்மொழி
சிறப்பின்கண்வந்தன.

ருஉ - ரு. என்கண் காட்டென்று.....உள்ளோம்

(இ - ள்) இங்ஙன மாகிய இர ண்டிவண்ணத்தையும்

காட்டுவாயாகவென்று என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெய்தலாலே
சுண்டிவந்தேன்; ஆண்டுக் குடக மலைப்பக்கத்து மாங்காடென்னுமாரின்கண்
உள்ளவன் நானென்றானென்க.

என்கண், எழுவாய. ¹ “கண்ணுந் தோளுந்” என்பதனாற் க
உள்ளேன் - உள்ளவன் நான்.

ணென்றா.

ஞச - எ. தென்னவ னாட்டு.....செப்பக் கேட்டு

(இ - ள்.) அத்தென்னவனுடைய நாட்டிலுள்ளசிறப்பும், அவன்

கொடை

அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக் கண்கள்குளிரக் கண்டேனாகலான்,
அவன் புகழை நாவால்வாழ்த்திவந்திருந்தேன்; எனவரவு இதுவென்றுகொண்டு
முதலியின்றித்த மனம்புரிந்தோன் சொல்லக்கேட்டென்க.

ஞஅ - க. மாமறை முதல்வ.....கோவலற் குரைக்கும்

(இ - ள்.) கோவலன் பெரிய மறைமுதல்வனே! அதுநிற்க; மதுரைக்குச்
செல்லும் செவ்வியநெறியை என்கட்குக் கூறுவாயாகவென, அவற்கு
இதனைக் கூறுமென்க.

அவன்

¹ தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. கூஉ.

கக.—காடு காண்காலைத்.

நயடு

அது மேற்கூறுவார்:—

கூ(1) = கூஎ. கோத்தொழி லாளரொடு.....காரிகை

தன்னுடன்

(இ - ள்.) வன்கண்ணையன்றிக் குடியோம்பாத அமைச்சரோடே,

நாடோ

தாம் நாடி முறைசெய்யாது அரசு சனமும் கோல்கோடலானே , அ
ரசியலிழந்த

அகன் றசிலம்போல முதிர்ந்த வேனிலாடிய பரிய அமரச்சேனோடே
வெவ்விய விளக்கஞ்சோடேயுமெந்த வேந்தன்முனும்
வொற்றமமிகுக்கானே மறு இயற் கை கெட்டு முல்லை குறிஞ்சியென் னும்
இருநிலையும் முறைமைதிரிந்து நமது நல்லியல்பையிழந்து தம்மைச்
சேர்ந்தோரை நடுங்குந்துயரையுண்டித்துப் பாலைவென்பதோர்
வழிவைக்கொள்ளும் இந்நக்காலத்து இக்காரிகையோடு
வந்தீர்நீரென்றென்க.

பாலைக்கு நிலமின்மையும் முல்லைபும் குறிஞ்சியும் பின்பு
பாலையாதலும் முன்னர்ப் பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன.
அன்றியும், 'வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச்
சிவந்த வருப்பவி ரங்காட், டிலையில் மலர்ந்த முகையி லிலவம்' என்
முல்லை முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும், 'சேருங் கணிச்சியோன்..
... வரைபிளந் தியங்குந, ராறுகெட விளங்கிய வழலவி ராரிடை"எனக்
குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும்காண்க.

கோடி இழந்த சிலம்போலக் கிழவனொடு வேந்தன்றிருகக் குன்றித்
திரிந்து இழந்து உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக் கூட்டுக. காரிகைதன்
னுடன் காலு யெய்தினிரென மாறுக. காலு - காலம்.

சூஅ - எஃ. அறையும்..... கவர்க்கும்
(இ - ள்.) பாறையும் அறுகலும் அருவழியின் தெறிமயக்கமும்

பேயற்
நெருமென்னுமிவை அடைவுபடக்கிடந்த இந்நந்த கொலையாத பெரிய சுரத்து
நெறியைப் தொலைத்துப்போய்க் கொடுப்பானார் நெடுங்குளமென்றும் இரண்
தீர்க்கும் பொதுவாகிய வரியினது கதரையைக் கழித்துமென்றால் முடிக்குப் பிறை
யைக் கண்ணியாகச்சூடிய இறைவனேந்திய கண்ணையாயிய வாழையடி நடைய
சூலவேலைப்போல முன்னுவழி அறிதற்கரியவாம்படி.

தவர்க்குமென்றொன்றை.

பொறையைப் பொத்தையென்பாருமுளர்; ஆவது மட்சிமையை ஆரிடை - அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போரும் ஊதுசெய்விலங்குமுடைத்தாய் ஏற்றிழிவும் கவலைச்சின்னெறியுமாயிருப்பது. நிறைநீர்வேலியென்றார், பேய்த்தேரை; நீர்போலத் தோன்றுதலின்; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயர்பெற்ற ஆர். இனிக் கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் - கரை; பள்ளமுமாம். நீர்திப் புகவரிதென்பதுதோன்றப் புக்காலென்றார். குலத்து - குலம்போல; சாரியை நிற்க உருபும் உவமவுருபும் தொக்கன.

நெறியருமைகூறினான்.

எசு. வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியின்—(இ - ள்.) அங்ஙனம் கவலைப்படுநெறியினுள் வலப்பக்கத்தாய்க் கிடந்த வழியில் நீர் போகத் துணிவீராயினென்றொளன்க.

¹ வேத்தன் - குரியன்,

² சிலப், பக். கள.

³ அததா, கக.

⁴ கலித், உ.

100

நூல்

சிலப்பதிகாரம்

10 - அசு. அலறுதலை மராமும்.....பதிச் செல்லுமின்

(இ-ள்.) விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும், உலறிய தலைகளையுடைய துமையும் பொரிந்த தாளையுடைய வாகையும், தண்டுமுனிந்த புறக்காழாகிய முங்கிலும், வரியையுடையமரல் நீர்வற்றித் திரங்கிய கரிந்துகிடக்கின்ற இடங்களும், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்ற உளைக்குங்காடும், எயினருரையடுத்தவழியுமாகியவவை கடத்தற்கரிய; அவற்

றைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து மலைச்சாரலில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்கும்பருவத்தைத் தன்னிடத்துடைய கரும்பும் கொடியும்பருவத்தையுடைய தினையும் வளவிய புனத்தில்விளைந்தவரகும் வெள்ளாளனியும் மஞ்சளும் அழகிய கொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த குலையையுடைய வரைவாழையும் கழுகும் தெங்கும் மாவும் பலாவுமென னுமிவை தனக்குச் சுற்றெங்கும் சூழப்பட்டு ஒங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலையென்னும் பெயரையுடைய மலை விளங்கித் தோன்றும்; அம்மலையை வலப்பக்கத்துக்கொண்டு இடப்பக்கத்து நெறியிற சென்று மதுரையிற்புகுமினென்றனென்க.

உலறுதல் - தலைமுளிதல். உழிஞ்சில - உன்னமுமாம். புல் - புறக்காழ். திரங்கியவென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கியவென்றுமாம்; ¹ 'மரையா மரல்கவர்' என்றாராகலின். எயினர் - மறவர்.

அறைக்கண் -

வரைந்தகண்ணுமாம் பூந்தினை - பொலிவினையுடையதினை. காயம் - வெள்ளுள்ளி. சிறுமலை, பெயர். அகன்பதி - மதுரை.

அஎ - கூஉ. அவ்வழி.....பிலமுண்டு

(இ - ள்.) அவ்வனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப் போதிராயின் இடப்பக்கத்துச் சிறையையுடையவண்டிகள் செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும் தாழ்ந்த தடத்தோடும் தாழ்ந்தவயலோடும் குளிர்க்கூங்காவினோடும் அருஞ்சாங்கள் பலவும் இடைக்கிடந்த காட்டுநெறியையுங்கழிந்து திருநால்குறறத்துச்

செல்லுக்கடவீராயின், அவ்விடத்தே மிக்க மயக்கத்தைக்கொடுக்கும் யுண்டென்றனென்க.

பிலத்துநெறி

திருமால்குன்றம் - அழகந்திருமலை.

'கூஉ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்பிலத்துக்குள்ளே,

கூஉ - எ. விண்ணோ ரேத்தும்.....முன்றுள

'(இ - ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலின் யாவரும் வியக்கத்தகும்

மரபினை

யுடைய புண்ணியசரவணம் பலகாரணி இட்டசித்தியென்னும்பெயர் எங்கும்
பரக்கப்பட்டு இடையறாத சிறப்பினையுடையவாய்த் தம்மிற்சேர்ந்திருக்கின்ற
மூன்றுபொய்கைகளுளவென்றனென்க.

கௌ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றுள்,

கஅ - க. புண்ணிய சரவணம்.....எய்துவார்

¹ கவித்தொகை, சு.

கக.—காடுகாண்காலைத்.

மூன்று

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்னுமின்ற பொய்கையில்
ஆடுவீராயின்.

இந்திரனாற்செய்யப்பட்ட ஐந்திவியாகாணமென்னும் இலக்கணத்தை
உணர்

வீரென்றனென்க.

இது நினைவின்றிப் பெறும்பேறு.

பொருந்துதல் - ஆடுதல். எய்துதல் - உணர் தல்.

க00 - க(1)க.

பலகாரணி.....எய்துவார்

(இ - ள்.) அதுவன்றிப் பலகாரணியென்னும் பொய்கைக்கண்

ஆடுவீரா

யின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பை

புணர்வீரென்றனென்க.

மூன்றுமப்பின் னுமாகிய இருபிறப்பையும்

உயத்துணர் தற்குக் காரணமாகிய

இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும் எய்தவுணர்வீரென்றெனினுமமையும்.

இனிப்

பவமென்பதனை விகாரமாக்கிப்

பாவத்தாள்வரும்பிறப்புக்களையென லுமாம்.

க0உ - ந. இட்டசித்தி.....நீரே

(இ - ள்.) அதுவன்றி இட்டசித்தியென்னும் பொய்கையில்

ஆடுவீராயின்

நீர் நினைத்தவெல்லாம் எய்துதலையுடையீரென்றென்க.

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து வருந்திப்பெருமல்
அழிப் பெறுவீரென்றெனினுமமையும்

நினைத்

க0ச. ஆங்குப் நிலம்புக வேண்டுதி ராயின்—(இ - ள்.)

அங்ஙனமாகிய அப்பிலத்துக்கட்புகுதலை விரும்புவீராயினென்றென்க

க0ரு - எ. லங்குயர் மலையத்து.....மலைவலஞ்

செய்தால்

(இ - ள்.) மிகவுமுயர்ந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள

பெரியோன்சேவடிகளைக் கையாற்றொழுது மனத்தானினைந்து

வாக்காறறுதித்தலுடனே அம்மலையை மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து, சாரியை. வைத்தல் - நினைத்தல் = தியானம். வந்தனை -
ஈண்டுத் துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு
வலஞ்செய்தாலென்க.

க0அ - கக. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம் கூறுபடும்படி

அறுத்துத் தாழ்ந்த நிலம்பாறென்னும் அகற்சியையுடைய

ஆற்றினது. கரைக்கண்ண ஈகிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளவிழ்ந்த
மலையையுடையதோர் கோங்கு னிழற்கண்ணே ஒரு
பொற்கொடிபோலவும் மின்போலவும் புயல்போலும்
ஐவகைக்கூந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த தோளினையுமுடையா
தோன்றியென்க.

னொருத்தி

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின்பெயர். தலை - இடம் இன்,
கன்னிகாரம் - கோங்கு. தொடி - வளைவு. ஒருத்தி - ஓரியக்கி.

உவமவுருபு.

ககஉ - எ. இம்மைக் கின்பமும்.....கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்நனம் தோன்றினவன் இப்பிறப்பிற்கின்பமும் மறுபிறப்பிற்கு
இன்பமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும் ஒன்றாதன்மையாய்க் கோட்

சிலம்பாற்றின் தாபுரகங்கையென்பர்.

நுஅ

சிலப்பதிகாரம்

டமின்றி அழிவற்றிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள் யாவை? அவற்றை
நீய் ருரைமின்; யான் இத் தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்;
வரோத்தமையென்று
கூறப்படுவேன்; யான் வினாய இவற்றை உரைத்தாருளராயின், அவர்க்கு எத்
தொழிறகுமுரியேன்; ஆரலின், திருத்தக்கீர், உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொ
ழுதே இப்பிலவாயிறகதவம் திறந்துகருவேனென்று சொல்லுமென்றானென்க.

இம்மைக்கின்பம் - புகழ்; மறு வரக்கின்பம் - புண்ணியம்;
செம்மையினிற் பது - மோக்கம்; இனி, ஒருவர்க்கு
இம்மைமறுமைகட்கு இன்பத்தைத்தந்து புரியுள்ளவரும்
நிற்பதுபுகழெனலுமாம்; "ஒன்று வுலகக்.....தொனறில்"

எனவும், "இவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவன, துயர்நிலை யுலகத் துறையு
ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்" எனவுங்கு நிராகரின். கதவந்திறத்
தற்குரியேனெனவுமாம். திறந்தேன், காலமயக்கம்; விரைபொருட்கண்வந்தது

ககஅ - உங். கதவந் திறந்தவள்.....பேணிய

பொருளெனும்

(இ - ள்.). அவருரைப்பின், அவள் கதவைத்திறந்து
இதுவென்றுகாட்டிய நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள்;
அவைகழிந்தால், இரட்டைக் கதவையுடைய வாயிலொன்று உண்டு ;
அதற்கு மேலாகச்சென்றால் வட்டி கையிலேயெழுதின
பாவையோல்வாளொருத்தி வெளிப்பட்டு ஈறில்லாத இன்பம்
யாது? அந்நீன் உ ரத்திராயின நீயிா இம்முப்பொருளினுள்
நீப பெறுவீரென வுமொருவென ஈக.

நிரும்பியபொரு

புலா - வாயில போகு - கெடுதலும டுட்டிப்பு, தலம -
இரட்டைகதவன். உம்பர் - மேல். பூங்கொடி, வாரப்பெயர்; அன்றிக்
துவார வட்டிநையி, பூங் கொடி அங்குமே டிகுமெனவுமாம். இ
றுதியிலி னபம் - ஸ்ரீ. பெறுதிர், முன்னில்பவன் னை ம. போலி,
ஒப்பில்போலி

கஉச - டி. உரைபீ ராயினும்..... ..நீக்குவ னுமமெனும

(இ - ள்.) வினாயவன், யான்வினாயதனை நும்பேதைதையான் உ
ரைபீராயினும் நும்மை வருத்தஞ்செய்யேன்; நீர் போகக்கடவ
நெடுநெறிக்கண்ணே நும்மைப்போக்குவலென்னுமென்றென்க.

கஉச - எ. உரைத்தா ருளர்.....

.....பெயரும்

(இ - ள்.) அவள் அங்ஙனங்கேட்டபொருளை உரைத்தாருளராயின்,

முற் கூறப்பட்ட பொய்கைகளு ன் றின் கரைக்கட் செலுத்தி. அவை இவையென்று காட்டி மீளுமென்றொனென்க.

ஆங்கு, அரசு

கஉஅ - நஉ. அருமறை மருங்கின்.....மற்றவை

(இ - ள்) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்தவவாகிய ஐந்தானும்

எட்டா இம் வருமுறைமைப்பட்ட எழுத்தினையுடைய

மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன் -- --

¹ அடிமையையப் பாதுகாசலமென்று வடநலார் கூறுதலின்,

² திருக்குறள், உகக. ³ புறநானூறு, 100.

தாள்வரையென்றார்.

கக. —காடுகாண்காலைத்.

நடக

மையாக மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதித்த அவற்றுள் வேண்டியதியா தொன்று அதனில் விரும்பினீராயாடின, அவற்றின்பயனாயவை, தவங்களைச் செய்தோர்க்கும் காணத்தகும் மரபினையுடையவல்லவென்றொனென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பினீராய் ஒன்றினாடின அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம் பிரிதொன்றினையும் காதுலியாதென்றுமாம்.

இன்னும் மற்றவை காண்டகுமரபினவல்லவென்பதற்கு

இவையொழிந்ததீர்த்

தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணத்தகும்

மரபினையுடையவல்லவெனினு

மமையும்.

கநஉ - அ. மற்றவை நினையாது.....துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்) அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பீராயின்,

அவற்
றை நினையாதே அம்மலைமீதுநின்றோனுடைய பொலிவுபொருந்திய

தாமரை

மலர்போலும் தாள்களை நினைமின்கள்; அங்ஙனநினைப்பீராயின்,

அப்பொழுதே

அவனது கருடப்புள்ளொழுதிய கொடித்தண்டு பொரு

ந்திரிற்குநிலையிடத்தைக்

காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவன்றிருவடிநிலை தும்மை

எழுத்துக்கொண்டு பிற

வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றனென்க.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்டீரென்பான்

தோன்றுமென்றான்.

கெடுக்கும், முற்று.

கடவு - கூ.

இன்ப மெய்தி.....ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்கனம் அதுகாண்டலிற் பின்னர்ப்

பாம்புகத்திற்குச்சேறல் மெய்யென்று இன்பமெய்தி

மாட்சிமைபொருந்திய மாபிளையுடைய மதுரைக்குச்

சென்மின்களென்றனென்க.

கசு0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்டடாகக் காணத்தரும் பிலத்தின்றன்மை

இத்தன்மையா யிருக்குமென்றனென்க.

கசு0 - சக. ஆங்கு.....யானென

(இ - ள்.) அத்தன்மையவாகிய இரண்டு பக்கவழிகளிற்

போதிராயின், இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்து இனிய

பொழிஸ்குழந்த னாரும் ஊர்களை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற்

கடத்தற்கரியதோர் மிக்க வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர்

தெய்வமுண்டு; அததெய்வந்தோன்றி வழிப்போவாரை
இடுக்கண்செய்யாது; செய்வதியாதெனின், நடுக்கஞ்சாலா நயத்தாலே
போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்ஙனமாகிய அதனைத் தப்பின், அப்
பெருவழி போவார்பாவார்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும்; ஆதலால்
நீயிருஞ்சென் மின்; யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணரூள்களைத்
தொழுதகையையுடையே ஐகலிற் போகுவலென்னவென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மறித்துடன்கிடக்கும் - இம்முன்றுவழியும்
படிப்பட முகஞ்செய்துகிடக்குமெனினுமமையும்.

ஒரு

கரு - சூக. மாமறை போன்.....கட்டுரை சொல்லும்

கரு. சிவப்பதிக்காரம்

(இ - ன்.) அங்ஙனம் போகுவலென்ற முதமன்றையோன் வாக்கால் வழியின்
திறங்களைக்கேட்ட கவுந்தியடிகள் ஒருபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும்;
அஃதியாதெனின்:—

கரு - சூசு. நலம்புரி கொள்கை.....அரும்பதித்தங்கி

(இ - ன்.) நல்லொழுக்கத்தைப்புரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்ல
வனே! தேவர்களினும்வைத்து ஆயுக்கற்பத்தினை மிகவுடைய இந்திரன் றோற்று
கித்த வியாகரணத்தினை எம்முடைய அருககுமரனருளிச்செய்த பரமாகமங்
கலிற் காண்கின் றிலையோ? அஃதுளதாக, நின் புண்ணியசரவணம்பொருந்துதல்
வேண்டா; அஃதன்றி முற்பிறப்பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்பிற் காண்கின்
றிலையோ? ஆகலான் நின்பவகாரணி படியவேண்டி; அஃதன்றி வாய்மையும்
கொல்லாமையுமென்னும் இரண்டினையும் வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைகூடா

திருக்கும்பொருள் யாவதாயில்லை; ஆகலின், நின் இட்டசித்தியெய்துதல் வேண்டா; இவை இங்ஙனம்பெறுதலின், பிழம்புகவேண்டுமுறைமை எங்கட்கு இல்லையான்; நீ காமுற்றுவந்ததெய்வத்தைச் சென்று கண்டு அடிபணிதற்குப் போவாயாக; யாங்கனும் எங்கட்கு ஏற்ற நெறியே செல்வோமென்று அந்தமறையோனுக்குப் பொருந்துவனவாகிய மொழிகளையுணர்த்திக் குன்றாத ஒழுக்கத்தினைபுடைய கோவலனுடனே அந்நைநான் தங்குதற்கரியதொரு பதியிற்றங்கியென்க.

நலம்புரிகொள்கை நான்மறையான, இகழ்ச்சி.
கற்பமென்பதனைப் பிரா கிருதத்தாம் கப்பமென்றார்;
தேவர்களிடைச்சென்று கற்பிக்குமிந்திரனென்று மாம்.
மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; அதில் ஐந்திரவியாகரணம் காணலாம். நூலினையென்னுமுருபு தொக்கது. இந்தப்பிறப்பில்லாகுவன பிற்புரிந்த வினைப்பயனென்பதுகருத்து.

முற்பிறப்

கருஅ - கூ. வாய்மை...பொருள்:—¹ “யாமெய்யா.....பிற” எனவும், “கொல்லான்தொழும்” எனவும் உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க. இனிக் காமுறுதெய்வம் - காமமுறுந்தெய்வம்; எனவே காமக்குரோதாதிகளால் லாமுடைய தெய்வமென்பதுஉமாயிற்று; கண்டு - கண்டிவைத்துமென்க.

ககரு - எ().

பின்றையும்.....துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முன்னுட்போஸப் பின்பும் தங்கி அப்பதியினின்றும் பெயர்ந்து செல்கின்றபின்னாட் கரிய பெரிய கண்ணையுடையாளும் கவுந்தியடிகளும் வழிநடை வருத்தத்தினாலே வழிப்பக்கத்தேயிராநிற்க, முற்கூறிய இடைநெறிக் கிடந்த செலவைக்கொண்ட பக்கநெறியைக் கடந்துபோய் ஒருபொய்கைக்கரை யிற்சென்று நீரையுண்ணவிரும்பிய

வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு பெரிய துறையிடத்தே
நின்றானாகவென்க.

பின்றை - பின்னை. வழிநாள் - மற்றைநாள். வகுந்து-வழி;
இடைநெறி - நெறியிடையென்று மாறினுமமையும். இயவு - செலவு.
நீர்நசைசேவட்கை - நீர்மேல்மிக்கவிருப்பம். இது கூறவே
பாலைத்திணையின் தன்மைச்சிறப்பு மாயிற்று.

¹ திருக்குறள், ௩௦௦.

² திருக்குறள், ௨௬௦.

நகக கக. — காடுகாண்காணைத்.

களக - (இ - ள்.) காணுறை தெய்வம்.....நீருகுத்து
(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய ஆரஞ்சுத்தெய்வமாகிய
வனதெய்வம் தனது காதன்மிகுதியாற் சென்று கூடக்கருதி
மாதவிமேல் நயந்தகாதலாள் நம்மேல் இவன் அன்புறுவனென் றெண்ணி
அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது வழவைக்கொண்டு வந்து
வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால் நடுக்கமுற்றதென் னும்படி
அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணேவீழ்ந்து பொய்க்கண்ணீரையுகுத்
தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அன்பின்மையின் உகுத்தமை தோன்ற
நின்றது. சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உகுத்தென்க.

களக - (இ - ள்.) இனி மாதவிக்குறாகக் கொண்டு கூறுகின்றவள்;
வாசத்தை புடைய மாலையிலெழுதிய ஓலைப்பாசுரத்தில்
தவறுடையேனல்லேன்; நீகூறிய
மாற்றங்களிற் சிலைதவறுண்டுபோலும்; அதனானன்றே கோவலன் எனக்குக்
கொடுமை செய்தானென்று என்முன்னே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுயர
முற்றென்க.

௧௮௦ - கக. மேலோராயினும்.....பணிமொழி

யாதென

இது

(இ - ள்.) முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது நன்மைத்தன்மையறிவோரும் நெஞ்சையொறுக்கும்பிணியென்று உட்கொண்டு முகம்பாராது விட்டி

நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகளிருடைய செய்தொழில் கடையானதொழிலென்று சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபரந்த வளவியகடையையுடைய கண்களால் வெண்முத்தத்தைச்சொரிந்து விரும்பி, முலைக்குப்பூட்டிய வெள்ளிய நிலா விளங்கும் குளிர்ந்த தனிமுத்துவடத்தையும்வெறுத்துப் பூட்டிய தன்கையாற் பரிந்து சிந்தித் துறவாவெண்ணையுந்துறந்தனள்; ஆதலான் நீங்கள் மதுரையென்னு முதுராகிய நகரைநோக்கிப்போந்ததனை

வழியிலெதிர்ப்பட்டோர் என க்குரைத்தலானே
வாணிகச்சாத்தோடுபோந்து தனிமையால் யான்துய ருழந்தேன்;
பகுத்தலரிய பண்பையுடையோனே! அதற்கு நீயருளிச்செய்யு மாற்றம் யாதென்றுகேட்பவென்க.

பிறக்கிடுதல் - பின்னிடுதல்; ஆவது முகம்பாராமை. வாழ்க்கை - பொய்த் தொழில். ஏகாரம், தேற்றம். போன்ம் - போலும்; * “செய்யு ளிதுதிப் போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற்றுகும்” என்பதனாற்கொள்க. மேலோர் - முனிவர். ஞாலோர் - கற்றோர். பால்வகை தெரிந்தபகுதியோர் - மதிதுட்ப முடையோர்.

சுசுஉ - ௨௦௦. மயக்குந்தெய்வம்.....

.ஏகென்றேக

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இயக்கிநடிக்கக்கண்ட கோவலன் மதியை மயக்குவிக் குந் தெய்வம் இவ் வலிய காட்டிவண்டென்று அம்மறையோன் கூறினானாத

* வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள்; “சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப் பெருவழி” (அலு) எனப்பெரும்பாணாற்றுப்படைவிலும், “தாளி ணுக்குபு சாத்தி னெழுந்தலே” (களஎடு) எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறினர்.

௩௧௨

சிலப்பதிகாரம்

லான் மந்திரத்தால் இந்த ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய
ஒதியையுடையாளே; தெய்வமகள் மாணிடமகளென்பதறிவேனெனக்கருதி
அவன் நாவிற்கூறியமந திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, லான்
இவ்வனத்திற்பிரிகின்மலியக்கி; நின்றனை விரும்புகலான் மயக்கஞ்செய்ய
புக்கேன; யான்செய்த இப்பிழை யை நின்றனைவிகரும்
கவுந்தியழகட்குர் மொழியாது போவாயாகவென்று சொல்லித் தாழும்
தன்னிடமே போகவெக.

தவறுதினும் கறபுச்சிறந்தபாகலின், முறகூறினார். இவா சாயலும்
அறறு முடையாரேறுமா, வறுககண்டுழிக் கண்டின் வெகுண்டு
சவிப்பரெனறஞ்சி அவர்க்கு உரையாசொழியென்று இப்பதாளெனக.

௨௦௧ - ௨. தாமரைப பாசடை..... துயர் தீர்த்து
(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்போனபின்பு தாமரைப்பொதியுள் தான்
அந்த

விடத்திற குளிர்ந்தநீரைக் கொண்டுசென்று
நீர்வேட்கையான்வருத்தமுற்ற
மடந்தையது வருத்தத்தைத் தீர்த்தெனக.

௨௦௩ - ௬. மீதுசெல் வெங்கதிர்..... அழுவத்து
(இ - ள்.) எழுகின்றகதிர் வெம்மைசெய்தலைத் தொடங்குதலாலே
பாலேத்
தன்மைநீங்குகின்ற இக்காணம் இனி வழிச்சேமறகு அரிதென்று
கோவலனுட னும் வீளந்த மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும்
மாதவத்தாட்டியும் வழி
மயக்கத்தையுடைய பாலேநிலப்பரப்பினகண்ணெனக.

தீதியல்காணம் - தீங்காலியுனறகாணமுமாம்,
உ)௭ - கக.

குரவமும்.....ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குராவும் வெண்கடம்புற கோங்கும் வேயகையும் தர்மி... மணந்தபொழிற் சூழ்த இருப்பிடத்து அரியவழிகளின் இயங்குவாரங்கப்பொருளாகிய வளமுத விரும்பினலிடை மூழவளத்ததவிருப்பா, விற்றொழிதலே உழவுச்சொழிலாகவடைய மறவர் கூறத்த வறயொத்த வலியோடே விலலைபோதிப் பகையாழுனையிடபேசுக, அவர்க்குவென்றியைக்கொடுத்து, அதற்கு விலயாகிய மிக்க ஆண்மெத்தன்மையையுடைய ரவிப்பலியைத் தானபெறுத்தற்கு வழிபார்த்திருக்கும் நெறதிகண்ணையுடையகுமரி, விண்ணோர்பரவும்பாசை, குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய சுவர்க்கநாட்டையுடையாளாகிய ஐயைகோட்டத்தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது ஏந்திப் போகி வெற்றங்கொடுத்தப் பார்த்திருக்குமென்பதும் பொருள். அதற்கு உழவர்க்கென நான்கனுருபு விரிக்க. முன்பொடுவெற்றங்கொடுத்தென்க. மயங்கதாமுவத்து விளங்கிய இருக்கைக்கட் கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப் போகிக் கொடுத்து இருக்கும் குமரி பாவை நாடி ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க. கழிவேராண்மைக்கடன் தன்னைத்தானிடம்பலிக்கடன். விழிதுதல் - துதல்விழியென்க.

இஃது,

எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின், நீலையண்டிலவாசிரியப்பா.

கக.—காடுகாண்காதை முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

வேட்டுவவரி.

கடுங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
 டாறுசெல் * வருத்தத்துச் சீறடி சிவப்ப
 நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்தாங்
 கையை கோட்டத் தெய்யா வொருசிறை

௫. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன ! ருப்பால்
 வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித் தாயத்துப்
 ! பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச் சாலினி
 ு தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக்
 கையெடுத் தோசசிக் கானவர் வியப்ப

௧௦. விடுமுள் வேலி யெயினர்கட் டிண்ணு
 நடுவூர் மன்றத் தடிபெயித் தாடிக்
 கல்லென் பேரூர்க் கணநிரை சிறந்தன
 வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன
 1 மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா

க. திருகலின் - முறுகலின்.

ச. எய்யாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

டு. உப்பால் - மேல்.

ஈ. வழங்குவிற்றடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை; வழங்குவில் -
 அம்பை வழங்கும்வில்லென்றுமாம். தாயம் - உரிமை.

எ. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன்; அஃது
 போந்தாள். சாலினி - தேவராட்டி.

கொடுத்துப்

கக. நடுவூர் மன்றம் - ஊர்நடு மன்றம்

கஉ. கல்லென்பேருர் - கரந்தையருர்கள்,

கங. நிரைகவர்நது வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள்

பாழ்ப்பட்டின.

கச. மறக்குடித் தாயமாகிய வழிவளஞ்சுவாது; வழிவளம் -

போவாரை அடித்துப்பறித்தல்.

¹ கச - இ. கருத்து: கலி. கக: கஉ - ச.

(பி - ம்) * 'வருத்தஞ்சேறடி' † 'இப்பால்' ‡ 'பழங்கணுற்ற',
னிறத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுத்து மெய்ய்மையினிறத்துக்'

'பழங்கட

சு

க்ச

சிலப்பதிகாரம்

கரு. தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினருங்

¹ கலையமர் செல்வி கடனுணி னல்லது

* கிலையமர் வென்றி கொடுப்போ ளல்லண்

மட்டேன் வாழ்க்கை + வேண்டுதி ராயிற்
கட்டேன் மாக்கள் கடந்தரு மெனவாந்

உ0. கிட்டுத் தலையெண்ணு ! மெயின ரல்லது
சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிச் குமரியைச்
* சிறுவென் ளரவின் குருளேநான் சுற்றிக்
§ குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி
யிலேகுழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனத்து

கரு. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள். அவிர்தடங்குதல் -
நிரைகோட லும் ஆறலைத்தலுமொழிதல்; இது 'மறக்குடி அறஞ்செய்யக்
கெடும்' என்னும் வழக்கு.

கஅ. மட்டேன்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டிகளிக்கும்வாழ்க்கை.

கக. கட்டேன்மாக்கள் - களவேகட்டு உணவாகவுண்ணுமாக்கள்.
கடந்தரு மென்றது சாவினிகூற்று; தாருமென்றது விகாரத்தால்
ஆங்கு - அவ்விடத்தில்.

தருமென்பதாயிற்று.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி கூறுகின்றார்:—

உ0. தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயினரல்லது.

உக. சுட்டுத்தலைபோகா - நோயாற்செத்துச் சுட்டுப்போகாத;

என்றது மறங்கூறியதாம்.

உ0-உக அன்றியும், மாற்றூர்தலையைத் தாங்கள் வெட்டியிட்டு
எண்ணு மதல்லது பிறரார் கருதலானவிடத்தைப்போகாதவென்றுமாம்.
அன்றியும், மறத்திற்கு முற்படவிட்டெண்ணுமெயினர்,
தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிறர் கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத
தொல்குடியிற் குமரியென்றுமாம்.

உஉ. அரவின்குருளைநானென்றது - பொன்னுற்பண்ணின
 ["அராப்போத்து" என்பதுபோல உருவமாதிரின்றது.]

பாம்பு ;

உஉ - கூ. சுற்றிக்கட்டி.

உச. இளைஞற்படப்பை - காவல்குழந்த கொல்லைத்தோட்டம்.

இழுக்கிய-
 பட்ட,

² கருத்து: சிலப்பதிகாரம், கக: உகக - கூ.

³ குமர்தொலை, ககக.

(பி - ம்) * 'சிலதரு' + 'வேண்டுவிராயிற்'

⁴ 'எயினர்க்கல்லது'

§ 'குமரது' கஉ. — டீ வ ட் டி வ வ ரி.

ககரு

உரு. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது
 முளைவெண் டிங்க ளென்னச * சாத்தி
 மறங்கொள் + வுயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற
 மாலை வெண்பற் றுலிரிரை பூட்டி
 வரியும் புள்ளியு ! மயங்கு வான்புறத்
 கூப. துரிவை மேகலை ட் யுடஇப் பரிவொடு
 கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக் கொடுத்துத்
 திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றிப்
 பாவையுங் கிளியுந் துவி யஞ்சிறைக்
 கானக் கோழியு நீனிற மஞ்ஞையும
 கூரு. பந்துங் கழங்குந தந்தனா ! பரசி

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் ** சாந்தமும

¹ புழுக்கலு ^{††} நோலையும் விழுக்குடை மடையும்

பூவும் புகையு மேவிய விரையு

மேவ லெயிற்றிய !! ரேநதினா பின்வர ¹

சு0. வாறெறி பறையுஞ் சூறைச சின்னமுங்

கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்

கணங்கொண்டு துவைப்ப வணங்கு முன்னிறீஇ

உஅ மாலை - ஒழுங்கு.

உஎ - அ. நிரைபுலிப்பறையு - நிரைத்த புலிப்பற்றாவி.

உக - கூ0. வானபுறத்துரிவை - தூயபுறத்தினையுடைய

புலியுரிவை.

கஉ திரிதருகோடு - புரிந்தகொம்பு. கூக. தூவி - சிறகினமயிரா.

கரு. பந்தும் கழங்குங்கொண்டு சேவித்து.

¹ கூக - சு0. (பா) பீடிகையிற சென்று நிலைப்பலிசெய்து.

சு0. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டிம்பறை

சூறைச்சின்னம் - சூறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சின்னம்.

சஉ. (பா) அணங்கு மெயநிறீஇ - அக்குமரிமேல்

அணங்குகேயற்றி.

¹ சிலப்பதிகாரம், இ: சுஅ.

² 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி செய்தாங்கு" என்ற ஓரடி சிலப்பதிகாரில் அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

³ மிருதபாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது : இஃது அடியார்க்குதல்லா குறையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - ம்) * 'சேர்த்தி' † 'இரும்புலி' ‡ 'மயங்கியவான்'

§ 'உடுத்தி' || 'கையிற் கொடுத்தி'
 ஏ 'பிவ்வா' ** 'சாத்தம்' †† 'தொலையலம்' ‡‡ 'ஏத்தினர்குழந்தை'

கூககூ

சிலப்பதிகாரம்

விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி பிழிகைக்
 கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு தேத்தி
 சூ. யினைமலர்ச் சீறடி * யினைந்தனள் வருந்திக்
 கணவனோ டிருந்த மணமலி கூந்தலை

† யிவளோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி
 தென்றமிழ்ப் பாவை, செய்த தவக்கொழுந்
 தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய

௫௦. திருமா மணியெனத் தெய்வமுற் றுரைப்பப்
 பேதுறவு மொழிந்தனண் மூதறி வாட்டியென்
 றரும்பெறற் கணவன் பெரும்புறத் தீ தொடுங்கி
 விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப
 மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ் சென்னி

௫௫. நுதல்கிழித்து விழித்த விமையா நாட்டததுப்
 பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைச்சி
 நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத்
 தாவுநான் பூட்டி || நெடுமலை வளைத்தோ
 டீனையெயிற் றூரகக் கச்சடை முலைச்சி

௬௧. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி

¹ கரியி னுரிவை போர்த்தணங் காகிய

வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி.

சக. விலைப்பலி - வெற்றிகொடுத்தண்ணும்பலி. (ப1)

மலர்ப்பலிபீடிகை பென்றது - கோட்டத்தை.

சக - ச. உண்ணுமூர்தி.

பீடிகைக்கு அருகேநிறுத்திகலைப்பரியூர்தியைக் கைதொழுதேத்தி; ஏத்தி - ஏத்த. கலைப்பரியூர்தியென்றது - தெய்வமேறப்பட்டாளை. கலைப்பரி - பரிக்கலை பென்க.

சஎ. 'கொங்கச் செல்லி குடமலை யாட்டி' என்றது - மேற்பட்டு இவளைத் தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங் கூறினபடியாலே, இவள் தூர்க்கையாகவேபிறந்தாளென்றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (சஉ) அணங்கு மெய்ந்நிறீஇ (சச) ஏத்தப் (நு) தெய்வமுற்று.

பின்னும்

(சஎ) 'கொங்கச் செல்லி' என்றதுமுதலாக, (நு) 'திருமாமணி' என்ப தீருகக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினாள்

1 இவ்வடி, தக்க. தாழிசை, கூக - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம.) * 'இளைத்தடிவருத்த' † 'இவளோர்' ‡ 'செய்தவக்' § 'தெய்வரை'

'ஒதவ்வி'

கஉ.—வே ட் டு வ வ ரி.

குகள்

சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ் சேறடி

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை கூடு. பிரண்டுவே

றுருவீற் றிரண்டதோ ளவுணன்
றலைமிசை நின்ற தையல் பலர்தொழு
மமரி குமரி கவுரி சமரி

* குலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை
யையை செய்யவள் வெய்யவாட் டடக்கைப் எஃ. பாய்கலைப்
பாவை பைந்தொடிப் பாவை
யாய்கலைப் பாவை † யருங்கலப் பாவை
தமர்தொழு வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளங் குமரியு மருளினை
வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே
உரைப் ‡ பாட்டுமடை.

சுரு. இரண்டிலேயுரு - தலை கடாவானவழிவு. அவுணன் -
மகிடாசரன்.

சுஅ. குலி - குலத்தையுடையாள். மாலவற்கிளங்கிளை - மாலின
தங்கை.

எக. ஆய்கலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண். அருங்கலப் பாவை -
இரத் தினப்பாவை.

எஉ. தமர்தொழு வந்த குமரி - எயினர் தொழுவந்த குமரி.

எங. அமரிளங் குமரி - குமரிமாதேவி

(எச) வாயந்ததென்று கண்டார்கூற (எக) அருளினைளன்க.

சாலினி சொல்லி ஒப்பித்துப் பந்துமுதலாயின கொண்டு சிலர்
பின்வாரா நிற்பப் பறைமுதலியன நின்று துவைப்பப் பிசெய்து

அப்பலியிட்ட அப்படி மத்தான் தெய்வத்தைத்தொழுதேத்த, அத்தெய்வம் இவண்மேற்பொருந்தி அங் கிருந்த கண்ணகியை ப்புகழ, அதுகண்டு கண்ணகி நாணி மயக்கத்தான்மொழிந் தாளென்று தன்கணவன்புறத்து ஒடுங்கி நகைத்துநிற்பத் தமர்தொழுவந்த குமரிக்கோலத்தமர்ந்த இளங்குமரியும் கொண்ட வரிக்கோலம் வாய்ந்ததென்று கண்டார்சொல்ல அருளினளெனக்கூட்டுக

அன்றியும், மதியின் (ப 1) வெண்கோடுமுதலாயின இப்பொழுது பிரதி விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....வரியுறுசெய்கைவாய்ந்ததா லெனத் தமர்தொழுவந்த குமரியும் அருளினளென்றுரைப்பாருமுளர்.

• பண்டு அருளாக்குமரியும் அருளினுளென்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல்

'(பி - ம) * 'சூரி' † 'அருங்கலைப்பாவை' ‡
'பாட்டுமடைபாக்கதராக' ~~கண்கூறு~~

கி ல, ப் ப தி க ள ம்

வேறு,

நாக நாறு நரந்தை நிரந்தன,

* ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்

சேவு மாவுஞ் செறிந்தன கண்ணுதல்

பாக மாளுடை யாள்பலி முன்றிலே
 செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன சேயிதழ்
 கொம்பர் நல்லில வங்கள் குவிந்தன
 பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கிளந்
 திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே
 மரவம் பாதிரி † புன்னை மணங்கமழ்
 குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பர்மே
 லரவ வண்டின மார்த்துட னியாழ்செயுந்
 திருவ மாற்கிளை யாடிரு முன்றிலே

வேறு

¹ கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப்
 பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ
 பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
 விற்றொழில் வேடர் † குலனை குலனும்
 ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்
 பையர வல்கு றவமென்னை கொல்லோ
 பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
 டு வெய்வி லெயினர் குலனை குலனும்

“நாகநாறு”—நாகம் - சுரபுன்னை. (பா) நாறுநரந்தம் -
 நாரத்து. ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சந்தனம்; ஆத்தியுமாம் சே என்பது
 ஒருமாம்; உழிஞ் சிலுமாம்; அழிஞ்சிலுமாம்

“செம்பொன்”—செம்பொன்னை வேங்கை சொரிந்தன.
 குவிந்தன - குவித்தன.

“மரவம்”—மரவம் - கடம்பு; குங்கும மரமுமாம்

“கொற்றவை” — கொற்றவை - ஐயை.

1 இச்செய்யுள் முதலியமூன்றாம் ஆதார்ப்புகழ்தவென்ற சில மூலப்பிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(வி - மி) : * 'பாவும்' † 'வேங்கை' ‡ 'குலமேகுலமும்' § 'வெய்யலெயினர்' கஉ. — ஓ வ ட் டி வ வ ரி.

௩௬௬

பாய்கலைப், பாவை யணிகொண்டு நின்றவில
வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை கொல்லோ
வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

ஓ வ ன்.

ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி னுரியுடுத்துக்
கானத் தெருமைக் கருந்தலைமே னின்றாயால்
வானோர் வணங்க மறைமேன் மறைபாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி யேறிற்பாய்
வரிவளைக்கை வாளேந்தி மாமயிடற் செற்றுக்
கரியதிரி கோட்டுக் † கலைமிசைமே னின்றாயா
லரியரன்பூ மேலோ ! னகமலர்மேன் மன்னும்
விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேறிற்பாய்
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் ‡ தாமரைக் கையேந்திச
செங்க ணரிமான் சினவிடைமே னின்றாயாற்
கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன் பாகத்து
மங்கை யுருவாய் ¶ மறையேத்த வேறிற்பாய்

ஆங்குக்,
கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத் தொடுத்த
துன்று மலர்ப்பிணைய றேண்மே லிட்டாங்
கசுரர் வாட வமரர்க் காடிய
குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

“பாங்கலை” — (பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில்.

“ஆனைத்தோல்” — நடுக்கின்றியே நிற்பாய், நீ இப்பொழுது

யென்க.

இங்கனே நின்ற

“வரிவலை” — செற்றென்றது, இப்பொழுது மிதித்து நிற்கின்ற

நிலையை. பூமேலோன் — பிரமன். அகமலர் - இதுயகமலம்.

“கொன்றை” — கூத்துள்படும் - கூத்தாடுமென்கின்றது.

¹ இக்கலிமுதலிய மூன்றாம், முன்னிலப்பரவலாய் 'மூன்றடுக்கி தான்கடியான் வந்தனவென்பர், தொல். செய். கு. ௧௪௬ - த.

(பி + ம்.) * 'பாளைத்தோல்' † 'கலையிசை
|| 'தாமரைக்கலமேசெந்தி' || 'சண்ணுத்தன்'
கொன்றையுமரவமுத்'

நின்றபால்' ‡ 'அசன்மலர்'
§ 'மனறயோற்றமே நிற்பாய்' ௧௨௦

சிலப்பதிகாரம்

வார்ப்ப

மாயஞ்செய் வாள்வுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாள்மலை யாடும்

போலு

மாயஞ்செய் வாள்வுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாள்மலை
யாடுமாயிற் காயா மலர்மேனி யேத்தி வாளுேர் கைபெய மலர்மாரி
காட்டும் போலும்

‘உட்குடைச் சீறா * ரொருமகனா னிரைகொள்ள வுற்ற காலை
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும் வேண்டும் போலும்
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும் வேண்டின் வேற்றூர்க்
கட்சியுட் காரி கடிய குரலிசைத்துக் காட்டும் போலும்

* கள்விலை யாட்டி மறுப்பப் பொறுமறவன் † கைவி லேந்திப்
புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் போகும் போலும்
* புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் ‡ போகும் காலைக்
கொள்ளங் கொடியெடுத்தக்கொற்றவையுங் § கொடுமாமுன்செல்லும்போலும்.

வேறு.

* இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்தநல் லானிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணர் சீர்வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்த முன்றி னிறைந்தன

“ஆய்பொன்”—* மரக்கால் - அசுரர் தன்மேல் பாம்பும் தேளும் மாயத்தி
னாலே வரவிடுகையாற் காலிலே மரத்தைக்கட்டி வாள்யெடுத்து நின்றாடுங்
கூத்து. வாளுேர்கை மலர்பெயமாரியைக் காட்டும்

“உட்குடை”—வேண்டும் - விரும்பும். காரி - கருங்குருவி.
நிமித்தம்.

கடியஞரல் -

“கள்விலை” — கொள்ளுங்கொடி - தான் தெரிந்துகொள்ளும் ஆளிக்கொடி.
கொடிமரம் - வில். கொற்றவையும் கொடியெடுத்துச்செல்லுமென்க அன்றி
யும் எடுத்தென்றதனை எடுப்பவென்றுதிரித்து இவள் வில்லையெடுப்பச்
செல்லு மென்பாருமுளர்.

இத்தாழிசைகளிற் போலுமென்றது ஒப்பில்போலி.

“இளமா” — இளமாவெயிற்றி - மாமை நிறத்தையுடைய இளவெயிற்றி.

¹ எல்லாப்பிரதிகவிதும் முதலடி அறசீராயும், மற்றையடி என்சீராயும் உன்ன.

² புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

³ “⁴ இலப். கக உக

⁵ இச்செய்யுள் கொடைக்குமேற்கோள், தொல். புறத்தினை கு. க - த;
முதலிய மூன்றாம் தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவந்தனவென்பர்; தொல்.

- கஉ.

இது

செய்.

கு. கசக - த.

(பி. ம்.) * ‘ஒருமகனாகொன்ன’ † ‘கைவேலேத்திப்புள்ருவழிப்’

மாயின்’ ‡ ‘கொடிமரமுஞ்’

கௌ - க.

‡ ‘போரு

‘கஉ. — வேட்டுவவரி.

நடிக்

முருந்தே ிளநகை காணய்நின் னையர்

கரந்தை யலறக் கவர்ந்த வினநிரைகள்

களிலே யாட்டிதல் வேய்தெரி கானவன்

1 * புள்வாய்ப்புச் சொன்னகணி முன்றி னிறைந்தன கயமல
நுண்கண்ணாய் காணய்நின் னைய
நயலு ரலற : வெறிந்த நிரைக
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
பெயின ரெயிற்றியர் முன்றி னிறைந்தன
துறைப்பாட்டுமடை.

வேறு.

2 சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி தொழுதே
மடல்வலி பெயினார்நி னடிதொடு கடனிது
மிடறுகு குருதிகொள் விறறரு விலையே
அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின் மலரடி தொழுதேங்
கணநிரை : பெறுவிற லெயினிடு கடனிது
நிணனுகு குருதிகொ டு னிகரடு விலையே

“முருந்தேர்”—வேய்தெரி கானவன் - ஒற்றன்.

“கயமலர்”—நயனின்மொழி - நயப்பாடில்லாதமொழி (பா)
நரைமுதிர் தாடியையுடைய எயினர்.

துறைப்பாட்டு - வெட்சித்துறை சொன்னபாட்டு.

“சுடரொடு”— 3 சுடரொடுதிரிதருமுனிவர் - ஆதித்தன்வெப்பம்

தணி தில் காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவர். நின் அடிதொடு
கடனிது - ஞ்ருற்றகடனிது. விற்றருவினை - நீகொடுத்த வெற்றிதந்த
விகை.

“அணிமுடி” — அமரர், எழுவாய்.

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி, கச.

² “சுடரொடு”, “அணிமுடி”, “துடியொடு” — இவை மூன்றுக்கிட
முடுலொய் வந்த தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகென்பர், தொல். செய். கு.
கசகூ. த.

³ புறநானூறு கச - ஆம் செய்யுளானும், அதன் உரையானும் திருமுருகாற்மப்
படை, கள - ஆம் அடியானும் அதன் விசேட உரையானுமறியலாகும்.

(யி - ம்) * ‘புள்வாப்பிட்’ † ‘எறித்ததல்வாகின்’ ‡ ‘பெறம்’ § ‘திகர்தடு’
சக

சி லு ப் ப் தி க ர ம்

துடியொடு சிதுபறை வயிரொடு துவைசெய
வெடிபட * வருபவ ரெயினர்க ளரையிரு
ளடுபுலி யணையவர் குமரிநி ¹ னடிதொடு
படுகட னிதுவுஞ் பளிமுக மடையே
வேறு.

வம்பலர் பல்கி வழியும் ¹ வளம்பட
வம்புடை வல்வி லெயின்கட னுண்குவாய்
சங்கரி யந்தரி நீலி சுடாமுடிச
செங்க ணரவு † பிறையுடன் சேர்த்துவாய்

துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சு ரெறிதரு
கண்ணி லெயின ரீடுகட னுண்குவாய்
விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு
முண்ணாத நஞ்சுண் டிருந்தருள் செய்குவாய்
பொருள்கொண்டு ி புண்செயி னல்லதை
மருளி லெயின ரீடுகட னுண்குவாய்

யார்க்கு

மருதி னடந்துநின் மாமன்செய் வஞ்ச
வுருளுஞ் சகட முதைத்தருள் செய்குவாய்
வேறு.

|| மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
பொறையுயர் பொதியிற் பொருபபன் பிறாநாட்டுக்
கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட
வெட்சி குடுக விறல்வெய் யோனே.

“துடியொடு”—படுகட னிதுவென்றது - துடிமுதலாகிய வாச்சியங்க
ளுடனேசெய்யும் பூசையை. பலிமுக..... மடை-சோழ.

“வம்பலர்”—(பா) உண்குலை - உண்பாயாக.

“பொருள்கொண்டு”—மருதினடந்து-மருதிடைநடந்து.

செயருவாய்,விளி.

இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப் பரவுவார் வார்த்தை.

“மறைமுது” — “மறைமுது முதல்வன் - மாதேவன். இவன்பின்னர் - அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்; இவன் வெய்யோன்; விறல்வெய்யோன் - வெற்றியை விரும்புதலையுடையோன். கட்சி - காடு கரநதை - ஆவார் மீட்டுந் தொழில்.

1 பரி. அ. ஐ; கலி. கூசு; மணி. க.அ. கவக.
2 “பொருக்கொண்டு புன்செயி னவலதை யன்போ, டருள்புற மாறிய” கலி. கடு.
3 இக்கருத்தை மறப்பர் தச்சினார்க்கினியர்; மதுரை. ச0 - சஉ - உரை.
(பி - ம.) * ‘வருவசெயினர்கணயமிலர்’ † ‘வளஞ்சுரப்ப’ ‡ ‘பிறையொடி’ § ‘தோய்செயின்’ || ‘முறங்கெழு சிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறங்காத் தோம்பு கழுக்கொடி பிறந்தாட்டு’

கஉ.—வேட்டுவவரி.

கஉந

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்) அங்கன மடைந்தவர்

வெங்கதிர்

முறுகுதலாலே,

தண்கதிருமுண்டாதலின்,

வெங்கதிரென்பதுதோன்றக் கடுங்கதி’ரென்றார்.

க - டு.

நடுங்களுரெய்தி.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையான், கடுங்கதிர் அங்கனமுறுகுதலின் வெம்மைவிளக்கும் பாலைத்தன்மையையுடைய நெறியைச்செல்லுதலால் நடுங்குதற்குக்காரணமான அளுரெய்தி மெய்வருத்தத்தோடே

அடிகள்

கொப்புளங்கோடலின் வல்லாரடையோடும் பலகாலுயிர்த்தலின்,

மேற்செல்லை

ராய் நோயதணிய அவ்விடத்துளதாகிய முற்கூறிய ஐயை

கோட்டத்துப்

பலரும்புகுந்தறியாததோர் பக்கத்தே புக்கிருந்தார்களாகவென்க.

தி. உப்பால்—(இ - ள்.) மேலே,

க - எ. வழங்குவிற்தகை..... ..சாலினி

(இ - ள்.) அம்பைவழங்கும் வில்லைக் கையிலேயுடைய

மறவர்குடியிற்

பிறந்த உரிமையையுடைய சாலினியானவன்,

பழங்கடன் - முன்புநேர்ந்தகடன். முழங்குவாய் -

கொக்கரிப்பையுடைய

வாய். சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று...

.....அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்.) அச்சாலினி, தனதுநடுவாகிய மன்றின்கண்ணே தான்

தெய்வத்தன்மையுற்று மெயம்மயிர்சிலிர்த்து மூரிநிமிர்த்த கைகளை

ஒற்றையும் இரட்டையுமாக்கி அவிரயத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கு

ஒப்ப அடிபெயர்த்துக் கானவர்விடப்ப ஆடியென்க.

கூட்டுண்ணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - கூ. கல்லென் பேரூர்... ..மன்றுபாழ்

பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவன் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய நுங்கடன்கொடாமையின்,

வலியவில்லை யுடைய எயினர்மன்றுகள் இன்று பாழ்பட்டன;

திரண்டிரைகள் மிக்கன.

பகைவருடைய ஊர்களில் கல் - அனுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி.

பன்மைமயக்கமென்க.

பட்டது பாடமாயின், ஒருமை

கச - தி. மறக்குடித் தாயத்து..... ..எயினரும்

(இ - ள்.) அந்நவனம் அவட்குக் கடன்கொடாமையின், இம்மறக்குடியில் தாயம்பற்றிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறிகுறை ஆரேகாள் முதலியவற்றால்விளையும் வளங்குன்றி அறக்குடிக்கைப்போலச் சினக்குறைந்த செருக்கு அடங்கிவிட்டபார்கள்;

இது முன்னிலப்புறமொழி.

இ - ள்.

சிலப்பதிகாரம்

கக - எ. கலையமர் செல்வி.....கொடுப்போ ளல்லள்

(இ - ள்) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்த வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உண்ணக்கொடுப்பினல்லது அஞ்சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக் கொடுப்பாளொருத்தியல்லள்;

கஅ - க. மட்டுண் வாழ்க்கைதரு மெனவாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும் ஊணையுடையமாக்கள், அஞ்சுற்றத்தினுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை நீர் விரும்புவீராயின், செல்விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற் கொடுமின்களென்று சாவினி சொல்லவென்க.

தாருமென்றது தருமென விகாரமாகிக் கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு, அசை

உ0 - உக. இட்டுத்

தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத் தாமேயறுத்திட்டு எண்ணுமதல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல அவரிடத்து முடிவுபோகாமைக்குக் காரணமாகிய எயினர் தொல்குழிக் குமரியையென்க.

இனித் தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர்

எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத திற்சுடப்பட்டி

அவம்போகாக்குடியென நுமாம். இன்னும் அரசன்சுட்டியமாற் றரசா
தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென்றுமாம். சுட்டி - குறிப்புமாம்.

உஉ - சு. சிறுவெள் ளரவின் குருளை.....என்னச சாத்தி
(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது குழப்பிறந்த

குமரியுடைய குறிதாக நெறித்தகூந்தலைச் சடையாகக்கடடி
அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய அரவினது குருளையாகப்
பொன்ஞாணினை வளையக்கிடத்திக் காவற்காடுகுழந்த தோட்டப்பயினை
ரயழித்த எனத்தினது கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய வெள்ளிய
பிறையென்னும்படிசாத்தி,

வெள்ளரவென்றார், சாதிபற்றி குருளைமென்றார்,
அச்சடையிற்பிறந்தமை தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டுதலான்,
நான் பாம்பாயிற்றென்றுமாம். இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

உஎ - கூ. மறங்கொள் வயப்புலி.....மேகலை யுடஇ
(இ-ள்.) கடுக்கணம்மையையுடைய வலியுலியை வாயைக்கிழித்து
உதிர்த்த பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி, அதனது
வரியும்புள்ளியும் தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே
மேகலையாகவுடுத்தி,

வான் - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான்
வாயங்காந்துவருதலின், 'வாய்பினர்' தென்றார்.

கூ - கூக.

பரிவொடு.....கொடுத்து

(இ-ள்.)வயிரவிஸ்ஸை வருததத்தோடுவளைத்து அவன்
கையகத்துக்கொடுத்த,

பரிவு - அன்புமாத்

௩௨. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ - ள்.)
கோட்டையுடைய கலையின்மீதேயிருத்தி,

முறுக்குண்ட

ஊற்றித் திரிதருமென்றுமாம்.

௩௩ - ௫. பாவையுங் கிளியும்.....தந்தனர்

பாசி

(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு சேவித்துத்

துதித்தனராய்,

பாவை - மதனப்பாவைமுதலியன. தூவி - சூட்டு. கீனிறம் -

நீலநிறம்.

௩௪ - ௬. வண்ணமுஞ் சுண்ணமும்.....ஏந்தினர்

பின்வா

(இ - ள்.) வண்ணமுதல் விரையீரையவற்றை

ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர்

ஏந்தினராய்ப் பின்செல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம். புழுக்கல் -

அவரை

துவரைமுதலியன. நோலை - எட்கி. விழுக்குடைமடை -

நிணச்சோறு.

௪௦ - ௪௨. ஆறெறி பறையும்.....அணங்குமுன் னிறீஇ

(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற் கொட்டிம் பறையும்

குறைகொள்ளுங்காள் ஊதுஞ்சின்னமும் துததரிக்கொம்பும்

குழிக்குழலும் ஏறிமணிபுமாகியவிலை தம்மிற்கூடியொலிப்ப

இவ்வனைததையும் அணங்கின் முன்னே நிறுத்தவென்க.

நிறீஇ - நிறுத்த.

சாந - ச. விலைப்பலி யுண்ணும்.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) தான்கொடுத்த வெனறிக்கு விலையாகிய

உயிர்ப்பலியையுண்ணும் விரிந்த பலிபீடத்தை முந்தாததொழுது
பின்னர்ச் செலவையுடைய கலையாகிய ஊர்தியையுடையாளைக்
கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

சாந - நூ. இணைமலர்ச் சேறடி...தெய்வமுற்
றுரைப்ப

(இ - ள்) இணையான மலர்போலும் சிறிய அடிகளெடுத்தனளாய வருந்தி
அவ்வருத்தந்தீராக் கணவனுடனேயிருந்த கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்ற
விவள் கொங்கநாட்டினையாளும் செல்வி; குடநாட்டினையாளஞ்செல்வி; தென்
றமிழ்நாட்டினையாளுமபாவை; இங்ஙனமாதற்கு முற்பவத்திற்செய்த
தவத்தின் கண்முனைத்த கொழுந்துபோல்வாள்; இவ்வுலகிறகு
முழுமானிக்கம்போன்று உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர்
திருமணியெனச் சாலினி தன்தெய்வத்தன்மையான் இங்ஙனம் இவளை
மிகுத்துரைப்பவென்க.

கண்ணகி அன்னளாதலை, ¹ 'கொங்கிளங் கோசர்'

என்றதமுதலியவற்றை னறிக.

நக - ந. பேதுறவு மொழிந்தனள்.....அரும்பின ணிற்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாலிநிபுகழ்ந்துகூறிய அதனைப்

பொருதகண்ணகி இம்முதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தாற்
கூறினாளெனக்கருதி நானினால் தன்

¹ சிலப். ௧0 - ஆம் பக்கத்திற்கான்க.

கண்டனது புறத்தே மறைந்து அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய
யோடு நிற்பவென்க.

சிவநகை

ஞச - ஞ. மதியின்வெண் டோடுஇமையா நாட்டி

(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூடும் சென்னியையும், மது
திறந்துவிழித்த இமையாதநாட்டத்திணையுமுடைய.

ஞச - எ. பவள வாய்ச்சி.....கறுத்த கண்டி

(இ - ள்.) பவளம்போற்சிவந்த வாயினையும் வெள்ளிய நகையினையும்
கண்டத்திணையுமுடையாள்,

கரிய

ஞஎ - அ. வெஞ்சினத்து.....மலை வளைத்தோள்

(இ - ள்.) கடிய சினத்தையுடைய வாசனையை நானாகப்பூட்டி
யை வில்லாகவளைத்தோள்,
மேருவரை

இவள் கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினார்.

ஞக. துளையெயிற் றுரகக் கச்சடை முலைச்சி—(இ - ள்.) நஞ்சு
ஊறும் துளையெயிற்றையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணித்த முலையையுடையாள்,

சுந. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ - ள்.)

வளையணிந்த கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,

சுக - உ. கரியி னுரிவை.....மேகலை யாட்டி

(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை மேகலையாகவுடுத்துக்
கரியை யுரித்து அதன்றோலை ' ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப்

பொர்த்தோளென்க. அணங்கு - வருத்தமுமாம்.

கூங் - ச. சிலம்புந் கழலும்.....கொற்றவை

(இ - ள்.) இடப்புறத்துச் சிலம்பும் வலப்புறத்து-

வீரக்கழலுமொவிக்கும் சிறிய அடிக்ளையுடைய மேலானவெற்றியையுடைய
வாட்டொழில். வாய்ப்புப் பெற்ற கொற்றவை,

கூரு - கூ. இரண்டிலே றுருவின்.....தையல்

(இ - ள்.) உடலுக்குத்தலைவேறுன வடிவினையும்

திரண்டதாளினையு முடைய¹ விக்ஃரமாசுரன் றலையைத்துணித்த
அதன்மீதே நின்ற தையல்,

கூக - அ. பலர்தொழும்.....இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவரும்வணங்கப்பெறும்

அலங்கரித்தவில்லா தோள், அழியாதோள், கௌரநிறத்தையுடையோள்,
சமரைவல்லிள், சூரத்தை யுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள்,
மாலானவனுக்குத் தங்கையாயுள்ளாள்,

கிளை - கிளியையொப்பாளெனவுமாம்.

¹ ஏளாசம - உத்தரீயம்.

² 'மேதிச்சென்னி வீக்கிரமன்' நிருவாதஜார், நிருவம்பல, ௧௯.

கஉ.—தே வ ட் டு வ வ ரி.

௩௨௭

கக - எக. ஐயை செய்யவள்.....

....அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெய்ய மழுவானாக் கையிலையுடைய சயமகள், நிருமகள்,
பாயும் கலையையுடையபாவை, ஆயும் கலையையுடையபாவை, அழகிய தொழைய
யும் கலங்கையுமுடைய பாவைபோல்வாள்,

எஉ - ச. தமர்தொழ வந்த...வாய்ந்ததா

லெனவே

(இ - ள்.) மாஹம் ஜயனும் தொழத்தோன்றிய

கன்னிக்கோலத்திண்புடை

யாளாய்ப் பொருநதிய அக்குமரியும்

தென்றருளினுள்ளென்க.

இச்சாவினிகொண்டகோலம்வாயப்புடைத்

சாவினி உற்று நிறுத்து ஒச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன்; சிறந்தன;

அடங்கி னர்; ஆதலிற் கடனுணின்லலது கொடிப்போளஸ்லன்;

கடனருருமென, குமரி யைக்கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடலுக்

கொடுத்து ஏறறிப் பரசிப் பின்

வரத் துவைப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னர்க் கூந்தலை, செல்வி, ஆட்டி,

பாவை, கொழுந்த, மணியெனத் தெயவமுறறுரைப்ப, கண்ணங் ஓடுங்கி நிற்ப,

சென்னியையும் நாட்டத்தையுமுடைய வாயச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்

தோள், முலைச்சி, ஏந்தி, உடுத்துப் போர்த்தோள், கொற்றவை,

தையலாகிய குமரியும் அருளினளென வினைமுடிக்க

உரைப்பாட்டிமுடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல்.

நாக நாறு.....பலி

முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை

ஆளுதலுடையாளுடைய பலி கொள்ளுமுன்றிலில் எவ்விடத்தும்

மணநாறும் சுரபுன்னையும் நரநதையும் நிரல்படப் பூத்தன; ஆச்சாவும்

சந்தமும் உயர்ந்துபூத்தன: சேமரமும் மாமர மும் செறிந்து

பூத்தனவென்க.

செம்பொன் வேங்கைதிரு

முன்றிலே

(இ - ள்.) பிறை நீங்காதுவார்டும்

சடைமுடியிண்புடையாளுடைய திரு முன்றிலில், வேங்கைகள்

செம்பொன்னைப்பூத்துச் சொரிந்தன; நல்லிலவற் களின் கொம்புகள்

செவ்விதழைப்பூத்துச் சொரிந்துருவித்தன; புன்கு பொங்க ராகிய
வெள்ளியபொரிகளைச் சிந்தினவெனக.

ருவித்தன, விகாரம். பொங்கர் - கொம்புமாம்; பொதுளலுமாம்.
மரவம் பாதிரி.....திரு

முன்றிலே

(இ - ள்.) திருமாறகு இளையானது திருமுன்றிலில், மணங்கமழும் வெண்
கடம்பும் பாதிரியும் புன்னையும் குராவும் கோங்கமுமாகியவிலை மலர்ந்தன;
இக்கொம்பரின் மீதே வண்டினம் தேனினத்தோடே
பாடிமென்க.

யாழினதரவம்போலப்

அ, இடைச்சொல். இவைமுன்றம் முன்றிற்சிறப்பு.

உத்பு

சிலப்பதிகாரம்

கொற்றவை கொண்ட.....குலனே குலனும்.

(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக் கொண்டிரின்ற இச்
சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குழியின்கட்
பிறந்த விற்பொழிலைவல்ல மறவர்குலமே குலமென்பதாமென்க.

ஐயை திருவின்.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இந்த

வரவின்படம்போலும்

ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக் கொண்டிரின்ற இவ்
அல்குலையுடையாள் முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்

லோ, இவள்பிறந்த குழியின்கட்பிறந்த
எயினர் குலமே குலமென்பதாமென்க.

அம்பைச்செலுத்தும்

வில்லையுடைய

திரு - அழகு.

பாய்கலைப்

பாவை.....குலனே

குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பாவையின் கோலத்தைக் கொண்டுநின்ற அழகியதொடி யையுடைய இச்சாலினி முன்செய்த தவம் எததவங்கொல்லோ, இவன்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த முங்கிள்வில்லையுடைய எயினர்குலனே குலமென்பதூஉ மென்க.

இவைமுன் றும், ¹ “வாடா வள்ளி வயவ ரோத்திய” என்பதனான், வள்ளி

கூத்து; என்னை ? ² “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக், கண்ட முருகனுங்

கண்களித்தான் — பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப், பிறமக னோற்றான் பெரிது” எனவரும்.

ஆணைத்தோல்

பொர்த்து.....நடுக்கின்றியேநிற்பாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள்வணங்க நான்மறைக்கும் மறைப்பொருளாய்த் தன்னை வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுங்கொழுந்தாயச் சலிப்பின் திறிற்சுன்றி புலித்தோலையுடுத்தி யாணைத்தோலைப்பொர்த்துக் கானத்தின்மீதே எருமையின பசுந்தலைமேல் நின்றாய்; இஃது என்னமாயந்தானென்க.

கானவெருமையெனினுமமையும் எருமை, சாதிப்பெயர்

வரிவளைக்கை வாளேந்தி.....விளக்காகி யேநிற்பாய்

(இ - ள்.) அரியும் அரனும் அயனுமாகிய இவர்களிடையகமலத்தே நிலைபெற நின்றுவிளங்கும் விரிந்த கதிர்களையுடைய விளக்காகிநிற்கின்றநீ

வலையணிந்த
கையாலே வாளையேந்திப் பெரிய மயிதாசுரனைச் செற்றுக் கரிய முறுக்குண்ட
கொம்பையுடைய கலையின்மீதே நிலைபெற்றாய்; ஆகையால் இஃது என்னமாய்
மோவென்க.

சங்கமுஞ் சக்கரமும்.....மறையேத்த
வேறிற்பாய்

(இ - ள்.) கங்கையைச் சடைமுடியின்மீதணிந்த இழைவளைது
இடப்பக் கத்திற்குரிய இழை நவிகொண்டவுருவாய் மறைகள்போற்ற
அவற்றிற்குந்தோன் சூமல் நிற்கின்றதே சங்குசக்கர ங்களைக்
கையிலேந்திச் சிவந்தகண்ணையுடைய

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 6.

" " " " த. மேற்.
கஉ.—வேட்டுவவ்ரி.

நடக்க

அரிமாணுகிய சினவிலையின்மீதேநின்றாய்; ஆகையால், இஃது
என்னமாயமோ
வென்க.

இவைமூன்றும் முன்னிலைப்பாவல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்த,

கொன்றையுந் துளவமும்.....கூத்துள்

படுமே

(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபத்தையும் கலந்துதொடுத்த மலர்
செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர் போரின் கண்ணேவாழும்படி அம்
ரர்போரின் கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு உள்படுமென்க.

இது வென்றிக்கூத்து.

ஆய்பொன்னரிச்சிலம்பும்..... மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ - ள்.) அழகிய பொன்னாசையத் அரிபொருந்தியசிலம்பும் சூடகமும்
மேகலையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சித்துப்பொரும் போராவல்ல வானவனார் போர்
சாயும்படி நங்கை மரக்கான்மேனின்னு வாட்கூத்தை ஆடாநிற்கும்;
அங்ஙன மாடுமிடத்து வாணோர் இவளுடைய காயாமலர்போலுமேனியை
ஏத்துகையாற் பொழியும் மலர்மழையை அக்கூத்துக் காட்டாநிராதெனக.

இது கூத்துப்படுத்தல்.

உட்குடைச சீனார்.....

.....காட்டும் போலும்

(இ - ள்.) மாறனார்க்கு உட்குடைக்கொடுக்கும் சீனாரிடத்துத்

தனக்கினை

யில்லாதவீரன் நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவற்குப் போர்ப்பூவாகிய
வெட்சி மலரைச்சூட்டுதற்கு வெள்ளிய வாளுழத்தியும் வேண்டும்; அங்ஙனம்
அவளும் உடன் செல்லக்கருதியவழிப் பகைவருர்க்குமுந்த
காட்டிடத்துள்ள காரி யென்னும்புள் தனது கடியருரலாலே
நிற்குமன்றோவென்க.

அவர்க்குவருங்கேட்டினை முன்னறிவித்து

வாளுழத்தி - கொற்றவை. இது கொற்றவைநிலை. அஃதாவது ¹

“ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாயகலைக், கூளி மலிபடைக்
கொற்றவை - மீளி, யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார்,
முரண்முருங்கத் தான்முந் துறம்” எனவரும். இது வேட்சி.

கள்விலை யாட்டி.....செல்லும் போலும்

(இ - ள்.) கள்விற்குமவள் இவன பழங்கடன்கொடாமையிற்

பின் கட்கொடாது மறுப்ப, அதுபொறுதவீரன் அந்நிலையே
வில்லைக்கையிலேந்திப் புண்ணியித்தமும் தன்கருத்திற்கேற்பச்சேறலிற்
பகைவார்நிரைகொள்ளுதலைக்கருதிப் போருதலைச்செய்யும்; அங்ஙனம்
போங்கால் தான்கைக்கொண்ட ஆளிக்கொடி யையுயர்த்துத்

கொற்றவையும் விலவின்முன்னே செல்லுமன்றோவென்க.

என்பது, "அரு அ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன், மறு அன்
மழைத்தடங் கண்ணி - பொறு அன், கடுங்கன் மறவன் கழல்புனைந்தான்
காலே, நெடுங்கடைய நேரார் நிரை" எனவரும். இது
தன்னுறுதெழில். இதுவும் கொற்றவை

1 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௨௦.

2 " " " " ௨1

௪௨

௩௩௦ சிலப்பதிகாரம்

நிலைப்பாற்படும்; என்னை? "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த, கொற்ற
வை நிலையு மத்தினைப் புறனே" என்பதனானைன்க. இது வெட்சிப்புறநடை.

இளமாவெயிற்றி.....முன்றினிறைந்தன

மார்

(இ - ள்.) சீமத்தையுடைய இளையவேட்டுவமகளே! முன்னாளில் நின்ஐயன்
கவர்ந்துகொணர்ந்த நல்லஆனிரைகள், 'வேல்வடிக்குற்தொல்லனும் துடி

கொட்டிம்புகையனும் பாடவும் புணர்க்கவும் அடைக்கவும்வல்ல யாழ்ப்பாணரும்
என்னுமிவரது முன்றிலின்கணிறைந்தன; நீ இவற்றைக் காண்பாயாகவென்க.

முருந்தேரிளநகை.....கணிமுன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) முருந்தபோலும் முற்றாதநகையைபுடையாய்! நின்

ஐயன் மார் முன்னாட் கரந்தையாரலறும்படி கைக்கொண்டிவந்த
இனநிரைகள், கள்விற்கும வளும் நல்ல வேய்த்தொழிலை ஆராயுமவனும்
புண்ணியித்தங்குறுமவனும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள்

முன்றிலின்கணிதைந்தன; நீ இவற்றைக் காணுயென்க.

கயமலருண் கண்ணாய்.....முன்றி னிறைந்தன

(இ - ள்.) பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்! நின் ஐயன்மார் அயலவருர் அலறும்படி தலைநாளிற் கைக்கொண்டுபோந்த நல்ல ஆனிரைகள், நயமில்லாதமொழியையும் நரைத்து நீண்டதாழியையுமுடைய எயினரும் அங்கனமுத்த எயிற்றியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கண் நிறைந்தன; இவற்றைக் காணுயென்க.

இவைமூன்றும் * கோடையென்னுந்துறை. கண்டார்கூற்று.

துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும்.....விலையே

(இ - ள்.) கதிர்வனுடையவெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல்

அதனைத்தாங்கி

அவனுடனே சுழன்றுதிரிதருதலைச்செய்யும் தெய்வவிருடிகளும் தேவர்களும் ஆகிய இவர்கள் இடர்கெடும்படி அருள்செய்யும் நினதடியினையைத் தொழுதேம்; கொலையையும் வலியையுமுடைய எயினர்பெறும் வெற்றிக்கு விலையாக நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின் றுமிடும் குருதியாகியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடி

யமரர்தம்.....அடுவிலையே

(இ - ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தம்மரசனோடுவந்து பணிதலைச்செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவினையுடையாய்! நின் மலரடியைத்தொழுதேம்; நிரைத்திரனாப்பெறும் விறலையுடைய எயினர்கள் பனையைப்படுத்தற்குக் காரணமான விலையாக இடுங்கடனாகிய நினத்தோடிகலந்து உகாநின்ற பவியாகிய இதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

குருதிப்

துடியொடு சிறுபறை.....பலிமுக மடையே
(இ-ள்.) துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும் வெடித்தலுண்டாகமுழங்க
அரையிருளில் எயினர் இருப்பிடத்தினின் றுவருகின்றவர் கொல்லம்புலியனை

1 தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. ச.
2 "வேல்வடித்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே" புறநா. ககஉ.
3 கொடையென்றுத்திறைபாவது—நாம் கொண்டதிறையை இரவலர்க்கு வரை
வாதகொடுத்து மனமகிழ்தல்.

கஉ.—வேட்டுவவரி.

நகஉக

யவர் முன்னுளில் நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய
றுஞ்சொரிசின் ற குருதியாகியபலியைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.
மிடற்றினின்

இவைமுன்றும் அவிப்பலி; தருகியலியென்பாருமுளர்; என்னை
? "நச்

சிலவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை, கைச்சிலையு நல்கும்யாங்
காணென

கொன்—மிச்சில்கூர், வாளின்வாயத் தீண்டாத வார்குருதி
மெயசாய்ப்பத்,
தாளின்வாய வீழ்த்தான் றலை" என வருமாதலின்.

வம்பலர் பல்ஓ.....பிறையுடன்
சேர்த்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி. சடையாகிய முடிமீதே
பாம்பைப் பிறையோடேமுடித்தோய்! வழிப்போவார்மிக்கு அவரை நலி
ந்துகொள்ளும் பொரு ளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக; அதற்கு

விலையாக இப்பலிக்கடனை உண்பாயாவென்க.

துண்ணென் றுடியொடு.....

...இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டும் சாவ ஒருவருமுண்ணாத
நஞ்சை புண்டும் சாவாதிருந்தருள்கின்ற நீ கேட்டார் துட்கென்றிடத்
துடிகொட்டு

தலோடே பகைவர் தஞ்சுதலுற்றபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெய்யும் கண்ணோட்ட
மில்லாதமறவர் நினக்கிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு.....

.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நின்மாமன்செய்த வஞ்சமாகிய முருதின்மீதேறடந்து
அதனைச் சாயத்து உருளுதலையுடைய சகடத்தையும்
உதைத்தலைச்செய்யுநீ வழிப்போ வார்பொருளைக்கொண்டு அவர்க்குப்
புண்ணைக்கொடுப்பினல்லது அவர்மாட்டு அருளுதல் சிறிதுமில்லாத
எயினரிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

இவைமூன்றும் பலிக்கோவை.

மறைமுது முதல்வன்.....

..விறல்வெய் யோனே.

(இ - ள்.) முதியமறையையுண்டாக்கிய பிரமன்பின்னோனாகிய
குறுமுனி பொருந்திய சந்தனம் அகில்முதலிய மரங்களாற
சுமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற் பொருப்பனாகிய
வெற்றியைவிரும்புர்ப்பாண்டியன் பகைவருடைய முனைபிடமும்
அவரமீட்குந்தொழிலும் பாழ்படும்படி வெட்சியைச் சூழிவானாக வென்க.

¹ 'துறை' என முற்கூறியவதனால், கொற்றவைக்குப்

பரவுக்கடம்பூண்டலும் கொள்ளப்படும்; என்னை? ² வந்த நிரையி
னிருப்பு மணியுட, நெந்தலை நின் றலையாந்தருது—முந்துநீ, மற்றவை
பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக், கொற்றவை கொற்றங் கொடு."

இது, கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

இது, பஹுவிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

¹ இதனை கஉ0-ஆம் பக்கத்திற்கான்க.

² பெரும்பொருள் வினக்கம்; இது புறத்திரட்டிற்செட்டது.

பதின்முன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொறுஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்

௫. கோள்வ லுளியமுங் * கொடும்புற் றகழா

1 வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா

வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா

செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென

க0. வெங்கனும் போகிய விசையோ பெரிதே

பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு

நிலவொளி ; விளக்கி நீளிடை மருங்கி
 னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
 குரவரு நோந்த ஓ கொள்கையி னமர்ந்து
 கரு. கொடுங்கோல் வேந்தன் குழிகள் போலப்
 படுங்கதி ரமையம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
 பன்மீன் றுனையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
 தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றித்
 தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின் குழம்புஞ்

ரு. உளியம் - கரடி. கஉ. நீளிடை - காடு.

கசு. குரவர் - கவுந்தியடிகள்.

கசு. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருந்தாராக.

கசு. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை; என்றது

ஏகாவலி வடம்.

1 "உருமு முரகு தரவுத் தப்பா காட்டு மாவு முறகன் செய்யா"
 பாண். சஉ - க.

பெரும் (பி-ம்) * 'கொம்புந்' † 'தென்னவன்னக்கு நாடென்றெக்கனம்'
 நீளிட' ‡ 'கொல்லைகுத்தி'

‡ 'விளக்கு

கஉ. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

உ௦. சீரிள வனமுலை சேரா தொழியவுந்

தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல்

போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவுந்

பைந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுறி

செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

உ௧. மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து

¹ புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு

பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய

வேனிற் றிங்கனும் * வேண்டுதி யென்றே

பார்மக ளயா † வுயிர்த் தடங்கிய பின்ன

உ௨. ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்

கொடுவரி மறுகுங் குடினொ கூப்பிடு

மிடிதரு முனியமு ‡ மிணையா தேகெனத்

தொடிவளைச செங்கை தோளிற் று காட்டி

³ மறவுரை || நீத்த மாசறு கேளவி

உ௩. வனமுலைசேராதொழிய - வண்ணமுலையைச்

சேராதொழியவென்க.

உ௪. பைந்தளிர் : தளிர், முதலுக்கு அடை.

கக - உச. தாரகைக்கோவை முதலான

மூன்றுபகுதியும்.....[தன்மத் துடனே கொள்க.]

(கஅ)தோன்றிப்(உஎ)பாவைமேற்சொரியவென்றார்,

கதைசொல்லுகிறவர்.

நிலாவைச் சொரிந்தவளவிலே இவளுக்குப் பிரியமாகப் பண்டை

வேனிற் காலமும் வேண்டிதியேயென்று மாதரைநோக்கிச்சுறிஞன்;
அன்றியும், சந்தனத்தளிர்ரோடே அல்லாத தளிரும்
மேனியைச்சேராதொழியவும்;.....இது முதுவேனிற் காலம்.

இவை இவை பெறுதொழியவும் நிலவின்பசங்கதிரும் தென்றலும்

பாவை
மேற்சொரியச்செல்வன்றோன்றப் பார்மகள் அயாவுயிர்த்த அடங்குகின்றான்
இவை இவ்வாறெழியவும் பானிலா வெண்கதிரைச்சொரிதற்குவேனிற்றிற்களும்
விரும்புவதாயிற்றன்றோவென் றடங்கினுளென்பதுக்கொள்க.

‘தென்றலெடு’ என்பது வேறுவினையொடு.

நக. மறுகும் - திரியும் குடினா - கோட்டான்; பேராந்தை.

நக - உ. உளியமும் இடிக்கும். மறுகும், கூப்பிடும், இடிதரும்

முற்று.

நக. செங்கை தோளிற்காட்டி - அவள்கையைத் தன்றோளிலே

சேர்த்தி.

நக - டு. கேள்வியுறவுரை - கேள்வியையுடையாரது அறவுரை.

1 உடு - க; சிலப்பதிகாரம், கக: கந0 - கக.

2 கச - டு. 30: டுக - எ.

(3 - ம.) * ‘வேண்டியின்றே’ † ‘உயிர்ப்படங்கிய’
‡ ‘கொட்டி’ || ‘திர்த்த’
§ ‘இவ்வாறு’ || ‘கூப்பி’

சிலப்பதிகாரம்

நடு. யறவுரை கேட்டான் * காரிடை கழிந்து

† வேனல்லீற் றிருந்த வேய்கரி கானத்துக்
கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப

வரிநவில் ! கொள்கை மறைநூல் வழக்கத்துப்
புரிநான் மார்ப ருறைபதிச் சேர்ந்து

சு0. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
யிழுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்
நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன்
காதலி தன்னொடு ஓ கானகம போந்ததற்

சு1. கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் || திரியக்
கட்புல மயக்கத்துக் || கௌசிகன் றெரியான்
கோவலன் பிரியக் கொடுத்துய ரெய்திய
மாமலா நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்

சு2. வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் துடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோ
பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்

கௌ. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி கௌ. வரி - பாட்டு

கௌ - க. மறைநூல் வழக்கத்துப் புரிநான்மார்பர் -

அம்பணவர் ; வழக்கம் - தப்புதல்.

சக. சேமமுள்ளதோரிடத்து இருத்தி.

சஉ. இழுமுள்வேலி - சுற்றும் வேலியையுடைய

இவர்களிருக்கிறவிடம்.

சக. நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை.

சௌ. கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிறபிரபையற்றதாதலால் ; தன்

அறிவு மயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான் ;
பெயருமாம். இவன் மாதவி கடையாயினோரந்தணன் ; தெரியான் -
வென்று அயிர்த்து.

அவனே அல்லனே

நூ. குருகு - குருக்கத்தி.

சக - நூ. கோடையால எழுந்தபூவெல்லாம உதிர்ந்து

பொலிவழிந்து

நின்றதனைக்கண்டு மாதவியைப்போயை பொலிவுழிந்தனையென்று
கீழற்பொருந்தினான் ; மாதவி - குருக்கத்தி.

குருக்கத்தி

(பி - ம) * 'ஆனிட' † 'வேனில்' ‡ 'கொளையின்மறை'
|| 'திரியாக்' § 'கோசிகன்' தெரியான்'

§ 'காணம்'

கரு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நூ.நூ

கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே .

யாதுநீ கூறிய ஷுராயீ † திங்கெனத்

நூ. தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் நெய்திக்

கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ

1 னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின் னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்

௬௦. துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் ; சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
பெருமக னேவ லல்ல ட் தியாங்கணு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

௬௧. வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்
வசந்த || மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசந்த 1 மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்

௭௦. படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் ** கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்தது
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் 1† நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்—

௬௬. 'தீதிலன்கண்டேன் - கோவலனை இவன் கண்டேனென்று
பொருந் தினுன் ; கண்டேனென்றவார்த்தையால் அயிர்த்து.

௬௭. (பா) பெருமனைக்கிழான் - கோவலன் மாதா.

௬௮. பெருமகன் - தயரதன்.

௬௯. இவர்கள் பெயர்ந்தபடியை வசந்தமாலை சொல்லக்கேட்டு.

௭௦. மேனியள் - மேனியையுடையளாய்.

எக. அயருற்றோள் - மாதவி. எஉ. தான் - கோசிகன்,

எங. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

1 இள - கஉ = மணிமேகலை, எ: ககக - க.

(பி - ம.) * 'கேட்டேன்பாது' † 'இன்னெனத்' ‡ 'போகிக்' §

'பாவது மாதே' ||, 'மாவமாதவி' ¶ 'மேனியோடுபடர்' ** 'கண்டு'

†† 'தீர்த்தனை' கீழ்க்கு சிலப்பதிகாரம்

எடு. கண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது
* மீத்த வோலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்

அ௦. கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் ராட்டி
போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை மலாக்கையி னீட்ட
வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்

அரு. காட்டிய டதாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோ
னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிணவி ட மனக்கொளல் வேண்டுங்
குரவார்பணி யனறியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ

கூ0. டிரவிடைக் || கழிதற்கென்பிழைப் பறியாது
 1 கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
 பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
 யென்றவ னொழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
 தன்றீ திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி

எசு. மண்ணுடைமுடங்கல் - இலச்சிணையையுடைய

அரு. கூடினகாலத்துப் பூசின புழுகுநெய்.

இலச்சிணையிடுவார்..... யாலிடுவதும் ஒருகுறி; நாற்றம் அறிவிக்குமாதலின்.

அசு. கூந்தல் மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை.

அரு. நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அஅ. மனக்கொளல்வேண்டும் - நிருவுளத்து அடைக்கவேண்டும்.

கூ0 - கூக. இரவிடைக்கழிதற்கு யான் செயதகுற்றம் ஈதென்றறியாது நெஞ்சம் கையறுநின்றது; அதனைப் பொறுக்கவேண்டும்; இது மாதவிசுருத்து. இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யான்செய்தகுற்றம் பாராது கையறுநெஞ்சம் கடியல்வேண்டுமென்க.

கரு. இசைமொழி - வாசுகம்.

அசு - கரு. உணர்வோன் இசைமொழி யுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

1 கூக - உ: இ - கொ. கு. கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம்) * 'சய்த்த' † 'மலர்க்கைதீட்ட' ‡ 'காதலி' §

'கழிதற்கியான்'

'மனக்கொளல்'

கூக.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

௧௩௫. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்

* கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
மாளில் ! குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி ! காட்டெனக் கொடுத்து

௧௩௬. நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் டு பொருந்திய
விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி
மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
காடியல் || கொள்கை யந்தரி கோலம்

௧௩௭. ஏ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச சேர்ந்து
செந்திறம் புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்
றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத்
தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச சேர்த்தி
†† யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

௧௩௮. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
பாடற பாணி யனைஇ யவரொடு
கூடற் காவதங் கூறுமி னீரெனக்

௧௩௯. (11) எய்தியதுரைத்தல் - தான்போந்தகாரணஞ்சொல்லுதல். ௧௦௦.
நடுக்கங்களைநது - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு. அவர் நல்லகம்

பொருந்திய - மாதாபிதாக்கள் இதயம் பொருந்தின.

க00. விதனம்களைதற்கு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

க0௪. அந்தரி - கொற்றவை. க0௫. பாடும்பாணர் - அம்பணவர். க0௬.

சென்கோட்டியாழ் - அம்பணவாயாழ்.

க0௮. ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும் தாக்குவதோர் கருவி. க௧௨.

ஆசான்றிறம் - கார்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பேரா கவும்

இசைத்தமிழிற்குறுப.

க௧௩. பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(பி - ம.) * 'எற்புயத்தார்க்கிம்' † 'ஞாயர் மாண்டபுடைவினையடிக்கோசிக'

‡ 'கொடுக்கெனக்கொடுத்து' § 'பொருத்தியல்விடுக்கண்களைதறினோடுன்'

|| 'கொண்டையின்' ¶ 'பாடபாணரிற்பாங்குறப்பொருத்தி' ** 'யார்த்து'

†† 'ஞாயமுதம்'

௪௩

க௧௮

சி ல் ப் ப் தி க ர ம்

- க௧௫. காழகிற் சார்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாகிக் குழம்புநலங்கொ டேய்வை
மான்மதச் சார்த மணங்கமழ் தெய்வத
தேமென் கொழுஞ்சே ருடி யாங்குத்
தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
க௧௭. மாதவி மல்லிகை ¹ மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி
யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு

மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த

- கஉரு. வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
கரு0. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா ! தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி முதுநர்
* தனிநீர் கழியினுந் தகைக்குந ரில்லென

ககசு. தேயவை - சந்தனக்குழம்பு. கக௯. மான்மதம் - கத்தாரி.

ககஅ. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேறென்க;
மெல்லிய அழகிய குழம்புகலந்து; ஆடி - கலந்து.

வாசம்பொருந்திய

கஉ0 - உக. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

கஉ௨ - சு. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையனைஇயென்க.

கஉஅ. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

கஉக. கலவைக்கூட்டம் - பரிமளக்கூட்டம்.

கஉஅ - சு. அளத்தற்கரியகலவை வெளிப்படத்தோன்றி.

கஉக - ருஉ. தோன்றிவந்ததென்க. ககசு. நில்லென்பாரில்லை.

2 " மனைமரத், தெல்துமமெளவல் " (குறத். ௧௧); " இல்லெழு
முல்லியொடு மல்லிகையங்கி " (பெருங். ௧. ௩௧ : ௪௧) 1
பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௩௧ - ௪௧.
(பி - ம்.) * 'ஆலங்காடி' † 'நங்கோர்' .

௧௩. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நபநக

௧௩௫. முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
* பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்

கருந்தெறற் கடவு ளாகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

௧௪௦. காலை முரசுக் கணைகுர † லோதையு
1 நான்மறை யந்தணர் நவின்ற † லோதையு
மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

௧௪௫. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
* கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

௧௫௦. லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்

ஞாவமும வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மாவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுந்
சேடலுந் செருந்தியுந் செண்பக வேங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

கருநு.

முன்னுண் முறைமையின்-நிலவிலே வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டு.

கருள. (பா) அருந்திறமகடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய
தெய்வங்கள்.

கசு0. காலேமுரசம் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.

கசுக. முனிவர் ¹ சத்திர மோதுகிற வோகை.

கசுஉ.இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டானவோகை.

கசுந - ச. வேந்தன்சிறப்புடையராய வாளோரெடுக்தமுழவு;

வாளோர் - வீரர்; வீரார்க்கு அரசன் வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு.

கசுள. பனை - பந்தி கசுஅ. பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசு0 - நு0. ஆகிய ஆர்ப்பொலி

கருஉ. திலகம் - மஞ்சாடிமரம்.

கருக - ச. மாவமுதலியன கோட்டுப்பூ.

¹ பரி. பக. கருநு: "தான்மறை" ² பு. - வெ. பாடான். கஅ.

³ சத்திரம் - யகசேவதசாகையில் அருணத்தில் ஐந்தாம்பிரிவு, கஅ.

(பி. க.) கருநு: "தான்மறை" ¹ 'ஓசையம்' ² 'ஓசையோடு' கசு0

சிலப்பதிகாரம்

-கருநு.

குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதிர லும் வெண்கு தாளமுங்

குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு

ககடு. மிடைந்துமுழ பேரகிய வகன்றேந் தல்குல்
வாலுகங் குவைஇய மலர்ப்பூந் துருத்திப்
பால்புடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
யெதிரெதிர விளங்கிய கதிரிள வனமுலை
கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச செவ்வா

ககடு. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குநிமிர் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்த
† லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

ககடு. அதிரல் - காட்டுமலலிகை கூதாளம் - கூதாளி, தாளி,
நறுந்தாளி.

கருள குடசம் - வெட்பாலை. கருஅ மயிலை கொடிமல்லிகை.

(கருச) பன்மலர்விரிந்து (கருக) கோவை யாங்கணும (ககடு)

அகன்றேந்திய (கருக) கொடுங்கரையாகிய (ககடு) அல்குல்

சூழ்போகிய

கடுக - ௬௦ வேனிறபூ அனறியும், இப்பிணங்கரின்மணநத
மேகலைக் கோவை சூழ்போடிய கரையாகிய அல்குல்.

கசுக - ௩. தருத்தியாகிய முலை; பால்புடைக்கொண்டு
பன்மலரோங்கி எதிரெதிர்விஸங்கிய வாலுகங்குலையிய
மலர்ப்பூந்தருத்தியாகிய கதிரினமுலை. பக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி
ஒன்றையொன்று நெருங்குகின்ற தருத்தி.

பால்புடைக்கொள்ளுகையும் பன்மலரோங்குகையும்
ஒன்றையொன்று நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்;
பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி எதிரெதிர் (பா)
விஸங்கியவென்பதனை இரண்டிறகுமேற்கவுரைக்க. பால்புடைக்
கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

கசுஉ. பன்மலரோங்கியெனவும் பாடம்.

கசுச. கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப் புறமாதலால்.

கடுக - ௭௩. கொடுங்கரையாகிய அல்குலையும் தருத்தியாகிய
முலையினையும் கவிராகிய வரையையும் முல்லையாகிய நகையையும்
கயலாகிய கண்ணையும்.

(பி - ம.) * 'அரும்பவீழ்முல்லை' † 'உலகுபரித்த'

க௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

௩௪௧

௧௭௦. வையை * யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
தையற் குறுவது தானறிக் தணள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்

புனல்யா றன் றிது பூம்புனல் யாறென

௪௭௫. வனநடை மாதரு மையனூர் தொழுது

பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்

பெருந்துறை மருங்கிற் று பெயரா தாங்கண்

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்

௪௭௬. தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்

தானனி பெரிதுந் தகவுடைத்தி தென்றாங்

கருமினே யடுத்த வகழ்சூழ் போகிக்

கருநெடுங் குவையு மாம்பலுங் கமலமுந்

௪௭௭. தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயா

மைய || மின்றி யறிந்தன போலப்

பண்ணீர் வண்டு || பரிந்தினைந் தேங்கிக்

கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப்

போருழந் தெடுத்த வாரொயி னெடுங்கொடி-----

----- அறலாகிய கூடதலையுமுடைய வையையென்னுமகள்
மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டி.

௪௭௮. கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்து நிறைந்த
நெடுநீரை யடக்கி; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி;
கண்ணீரென்றுந் தெரிவது.

௪௭௯. இது நீராறன்று பூவாறு. ௪௭௭. அரிமுகவம்பி-
சிக்கமுகவோடம்.

களெ - அ. இயக்குந்துறை - கீருள்ளகாலத்து ஓடம்விடுத்துறை.
 களக. மரப்புனை - கட்டுபபுனையில்; ஓடத்திற்
 பறையேறுவாராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புனையிலே
 போனார்களெனக்கொள்க.

கஅஅ. கள்ளீர்கொண்டு - கள்ளாடிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம்) * 'என்றும்' † 'புனலாற்றிது' பூம்புனலாறென ‡
 'போது' § 'என்றேயருமின' || 'அன்றி' ¶ 'பரித்ததைத்த'

நிச்சு சி ல ப் ப தி க் க ர ம்

ககூ. * வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்டப்
 புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
 வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
 காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங் கமுகும்
 வேய்த்திரட் † பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை

ககூ. † யறம்புரி ‡ மாந்த ரன்றிச சேராப்
 புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனர் புரிந்தென்.

கஅக - கா. ஆரையில் நெடுங்கொடி மேல்காற்றடிக்க
 அசைகின்றவை,
 வாராதேயென்பனபோல மறித்துக் கைகாட்ட; கோவலனை
 போவென்று கைகாட்டினாற போனறன.

இங்குவாராதே

(கடிஉ) தகவுடைத்தென்று (கடிங்) சூழ்நத அகழைப்போகிப்
(ககக)

புக்காரென்க.

ககக . புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமுதூர் -

புறத்துமுதூர்.

அவ்விடத்தில் இருடிகள் யோகமிருக்கும் பொழில்முதலியவற்றால்
விளங் கிய இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனா.

1 கககி - க-சிலப். ககி: எ - அ; கககி - க.

* 'வாரலென்பது போன்மறித்துக்களாட்டிப்' † 'பத்தமும்' ‡ 'மாதவரந்தி'

ககங்.

—புறஞ்சேரி¹யறுத்தகாதை.

ககசுங்.

க. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு :—(இ - ள்.) முற்
கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும் கூத்தும் முடிந்தபின்னாக
வென்க.

பிற்பாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

உ. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி :—(இ - ள்.) தவத்
திறகு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச்சென்று சேர்ந்
தென்க.

ங - ச. கடுங்கதிர் வேனில்.....கானத்து

(இ - ள்) இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இந்தக் கடய
கதிரின்வெம் மையைத் தன் மெய்யிறப்படப்பொழுள்; அதுவுமன்றி
இவள் சிற்றடியும் வெயய பருக்கையையுடைய இப்பாகைநெறியிற
படிந்திலவென்க.

உள்ளடி கொப்புளித்தலிற குஞ்சித்த நடநதமை கூறினான்.

தி - சு. கோள்வ லுளியமும்... ..மான்கண மறலா

(இ - ள்) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய கரடியும்
தாம் அக முக்கடவுற்றினை அகழா; ஒளிபொருநதிய வரியையுடைய
புவியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

எ - க0. அரவுஞ் சூரும்.....இசையோ பெரிதே

(இ - ள்.)

உருமும் உகிய

முறகூறியவையனறி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும்
இவை தம்மைநலிநதவர்க்கு வருதகஞ்செய்யத் தருவனவாயி
னும் செயயா; செங்கோனமையையுடையதென் னா ஆணையாறகாக்கு
நாடெ ன்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிது; ஆகலானெ ன்க.

இவற்றான், இவனானையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங்கூறினார்.

ஐவகை
நிலனென்பது எவற்றற்பெறுதுமெனின்,—கானமென்பதனால் முல்லையும்,சூர்
காடியென்பவற்றற் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாகையும், உருமுவென்
பதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் நெயதலும் பெறுதும்.

இவ்வகையான் இவனாட்டி இக்காலத்துவருத்துவது

இவ்வெயிலொன்றுமேயென்பதாயிற்று.

கக - ௪. பகலொளி தன்னினும்.....கொள்கையி
னமர்ந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பஸ்துயிர்த்கும்
அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழிதற்கு
வரும். ஏதப்பாடி ஒன்றுமில்லையென்று கோவலனசொல்லக் கவுந்தியடிகளும்
ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியென்க.

கதி - ௬. கொடுங்கோல் வேந்தன்.....பார்த்திருந்
தோர்க்கு

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையையுடைய வேந்தன்குழிகள் அவன்போம்
காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்குமாறு

இச்ச

சிலப்பதிகாரம்

போல வெங்கதிர் பரிமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும்
இவர்கட்கென்க.

பார்த்திருந்த

கஎ - ௮. பன்மீன் றுணையொடு.....செல்வன்

றோன்றி

(இ - ள்.) ¹ அத்தென்னவன்குலத்திறகு முதல்வனாகிய

திங்கட்செல்வன்

பலவகைப்பட்ட மீன்றூணையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய
தோன்றவென்க.

கதிர்களைப்பரப்பித்

தோன்றி - தோன்ற. மீன்றூணை - கயற்கொடித்தானையுமாம்.

கக - உக. தாரகைக் கோலையும்...

.....அடங்கிய பின்னர்

வேண்டி, முன்னிலைவினை.

(இ - ள்.) பார்மகள், பாவாய, முன்னாள் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேனிற்காலத்தில், வான்மீனொழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக் குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இனையமுலைகளைச் சேரப்பெறுவாய ஒழியவும், பல்வகைப்புந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர்பற்றறாத பூங்குழலிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய சந்தனத்தனிரோடே பலபூக்களினிதமும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச் சேரப்பெறுவாயொழியவும், மலயத்தே முளைத்து மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவினெழுந்து நிலைபெற்ற தெனறலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின்கதிர் நன்மெய்யிற் சொரிதலொழியவும்வேண்டி இப்பொழுது வேணிதறிங்கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற் சொரியவும் விரும்பியிருப்பாயே; இராயெனச்சொல்லி வருந்தி நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டு அவள் தயின்றபினைக.

ஏகாரம், எதிர்மறை. சிலசொற்கள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவள் புணர்ச்சிவின்பம் பெறுமைநோக்கிப் பார்மகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை புணர்ச்சியில்லாதவாமெனின்.—மாதவியோடு புலனதுபோதுதலானும், மதுரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினனாதலானும், மேற்கவுந்தியடிகளுடன் வழிச்சேறலானும் யாண்டும் மெய்யு புறன்மாத்திரமல்லது புணர்ச்சியில்லென வுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த.....இனையா தேகென

(இ - ள்.) கோவலன் அரியவழியிடைத் தயருழந்த

கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலிமறகும்; பேராந்தை குழலும்; காடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னுது ஏகுவாயாகவென்றென்க.

மறகும் - வாயவிடும்; குறக்கிடுமெனினுமமையும் இடிப்பு - அதிர்ப்பு; உற் டட்ட டட்டெனப் பற்பதைகொட்டல்

கக - ஞ. தொடிவளை.....ஆரிடை கழிந்து
 (இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண்துயில்
 மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்துநடத்தலானும் வளைவையுடைய
 வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன்றோள் ஆதாரமாதலை
 அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவன்மனத்

¹ சிலப்பதிகாரம், ச: ௨௨.

கக:—புறஞ்சேரியறுத்தகாதை.

கக௭

தயர்நிக்குதற்பொருட்டு ¹ மறவுரைகளினின் றுநீங்கிய மாசற்ற
 கேள்வியை புடையாள் கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே
 தொலைத்தென்க.

தொலைத்தற்கரிய வழியைத்

தொடி - வளைவு; ² “தொடிக்கட் பூவை” என்றாராகலின்.

‘கேள்வி’ என்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்

கக௭ - எ. வேனல்வீற் றிருந்த.....கதிர்வர வியம்ப

(இ - ள்.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற

மூங்கிற் காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரொழுச்சியை

அறிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட் கடைநாளாகலின், ‘வீற்றிருந்த’ என்றார்.

கக௭ - க. வரிநவில்.....பதிச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) நாவால் மறைநூல்நவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலும்

கோட்பாட்டையுடைய நூலணிமார்பருறைவதோர் பதியைச்சேர்ந்தென்க.

புக்கென்னுது சேர்ந்தென்றதனால், ³ அநதப்பார்ப்பார்

இழுக்கியவொழுக்க முடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின்,
ஊர்க்கயலதோர் நகரிற் கோயிற்பக்கத்தில் சேர்ந்தாரென்க.

சுடு - சுரு. மாதவத் தாட்டியொடு.....நீர்தலைப்
படுவோன்

(இ - ள்.) அந்தப் புலிக்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணியையும்
ஒரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைத்து அவ்வேலியில் இடுமுள்
ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன் கழித்தற்கு நீனைறிக்கண்ண
தோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவனென்க.

நெடுநெறி - பெருவழி.

சுச - எ. காதலி தன்னொடு.....கௌசிகன்

நெரியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியொடு
கான் கத்தின்கட்போந்ததற்கு உலையிலுதருதுருத்திபோல
நெட்டியிர்த்து உள் வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுறறு
நிறம்பேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கப்புல மயக்கத்தான் அறியாளுயென்க.
உலைக்குருகு, வெளிப்படை.

சுஅ - றுரு. கோவலன் பிரிய.... ..கூறக் கேட்டே

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் நிறம்பேறுபடுதலானும் தான்

சேய்மைக்

கணிற்றலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான் கோவலன்பிரிவின்காற்றாது காமத்
நியாஸ் துயரமுற்று அரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திநின்ற மாதவி
யைப்போன்று நீயும் இளவேனினீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்
தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிந்தாலத்தவெயிலால் துயரமுற்று
அரைப்பொறுது களைந்து அக்காவணிமையோடேவருந்தினாய்; மாதவிபென்

¹ அந்தெறி, ௧௧௪. ² சிவகசித்தாமணி, ௧௧௨. ³ திருக்குறள், ௧௧௧.

ஹம் பெயர்வாசிக்கோவென்று ஒர்ப்பசிய இலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்த
நிழலையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற மறையவன்
கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன் - * பத்திகோசிகன். 'பாசிலை' என்றார், இளவேனிற்கட்
செந்தளி ராயது முதலேனிற்ரு முற்றிப் பாசிலையாயிற்றென்பதுதோன்ற.

சூச - சூ. யாதூநீ கூறிய வுரை..... சென்றெய்தி

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்டகோவலன் நீ
இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி
ஐயமுடையேனல்லேன், கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு
சென்றுசேர்ந்தென்க.

சூச. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்—(இ
- ள்.) கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

சூச - அ. இருநிதிக் கிழவனும்.....நாகம்
போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவன்மனைக்கிழத்தியும் அரிய
மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழந்து ஒடுங்கியதும்,

சூச - சுர. இன்னுயி ரிழந்த.....வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியகிளைஞர் இனியவுயிரையிழந்த

யாக்கைபோலச் செயன்மாண்டு துயர்க்கடலிலேயழுந்துகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாரி வீடுபெறற்குரியவுயிர்
இளமைக் காலத்தே யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறுது
பிறவிக்கடலகத் தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம்.

சூச - உ. ஏவ லாளர்.....பெயர்ந்ததும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழுவன் தன்சிலைதரை நோக்கி
சென்று கோவலனைத்தேடிச் கொண்டுவருகவென்றானாக
வஞ்சென்றதும்.

எத்திசைக்கண்ணுஞ்
அவர் எத்திசைகளி

‘போந்ததும்’ பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவுமென்

க.

கூட - கூ. பெருமக னேவல்.....பெரும்பே துற்றதும்

(இ - ள்.) எத்தனைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய

பணிவிடையெய்தெய்தலே அரியபொருளாதலல்லது

பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும்

என்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்கானிலே

சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்ற
மயங்கினுற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் பாவரும் மிகவும்
அறிவுமயங்கியசெய்தியும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - என்மை. அருந்திறல் -

இராமன் ;

அன்மொழித்தொகையாகுபெயர். பேதுரவு - அறிவின் திரிவு.

(பி - ம்.) * ‘பத்தகௌசிகன்’

கூட.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

கூசுள்

கூஎ - எ0. வசுத்த மாலைவாய்.....பள்ளியுள்

விழந்ததும்

(இ - ள்.) திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை

வசந்தமாலைவாய்க் கேட்டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று
உயர்ந்த எழுநிலத்தை யுடைய மாடத்து நாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்த
சேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கி வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆய்கு, அசை. பள்ளி - இடம்

எக - உ. வீழ்துய ருற்றோள்.....இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள் இடம்பையைக்கேட்டுச்
செருக் கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமெய்தித் தான் சென்றிருந்தசெய்தியும்,
வீழ்துயர் - விருப்பத்தானவருநதுயர்.

எங - சு. இருந்துய ருற்றோள்.....மாதவி யீத்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்
நினையமுடையத்தொழு தேன்; எனக்கு இங்ஙனம்வருந்துயரைத்
தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்னை யாலெழுதி இவ்வோலையை
என்கண்ணிற் கருமணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவா யாகவென்று
தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய வந்தது

எள - அ. ஈத்த வோலைகொண்டு.....சென்ற
தேயமும்

(இ - ள்.) அங்ஙன நதந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும்
திரிந்த தேழுபுகாணுமற் றுன்சென்றதேயங்களும்,

எங - அஉ. வழிமருங் கிருந்து..... மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்.) முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தேயிருந்து
செய்தி களெல்லாம் ஒழிவற வுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற
உள்ளத்தையும் நிறைந்த காமநோயையுமுடையாளாகிய போது
அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலை யுடைய மாதவிதந்த வோலையைக்

கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

அங - சு. உடனுறை காலத்து... ..உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த ஒலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவி
குறு நெறிக்கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே
கூடியுறைநின்றகாலத்தே வாச நெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு
உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற் கடிதின் விடுவியானாய்ப்
பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட் கிடந்த வாசகத்தின்
பொருண்மையுணர்நிறவனென்க.

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின் செவ்வியின்மையைப்
பொறி காட்டிற்றெனவுமாம். 'கூந்தற்பொறியென்க. உரைத்தல் -
புகுதல். கைவிட கீயான் - மெய்ம்மறந்தும் ஒலைத்தலையை
நெகிழவிட்டிடுவனென்றுமாம்.
எழுதியது உம், பாடம்.

கூசு அ சி லு ப் ப ' தி க ர ம்

அள. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர்திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்
தண்டம்பண்ணினேன்; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க . இஃது
ஒலைமுகப் பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

அஅ - கூஉ. வடியாக் கிளவி.....புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்ந்து குற்றந்தீர்ந்த
நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர்
பணிவிடையொழிந்ததன் மேலும் குலத்திற் பிறந்து

கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவின் கண் நகரிடையைக் கழிந்து
 போதற்கு வந்த பிழைப்பென்னை ? ஐஃது அறியாது
 என்பிழைப்போவென்று அவலித்த அரற்றிக்கவலித்துக் கையாற்றின்கண்
 நெஞ்சமுங்காநின்றது ; என் பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல்
 குற்றமறாதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல் வேண்டும் ; இதுவேயுமன்றி
 எனக்கு இப்பொழுது நடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று ;
 அதனைக்கடியல்வேண்டும் ; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர்
 புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக.

முன்னர், “ கங்கை தன்னிப்புணர்ந்தாலும் ” எனவும்,
 “ ‘மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு’ ” எனவும் ஆண்டிக் கூறினமையின்,
 ஈண்டிக் குலப்பிறப்பாட்டி யெனத்தோற்றுவாயசெயது
 தன்பிழைப்பின்மைகூறினான் இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும்
 ஏவலாளர் மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம்,
 தேசடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பதூஉம், தானிறந்துபட்ட
 சிறிதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறாயிற்று.

கூட - ஐ. என்றவ ளொழுதிய... என்றீ தென்றே
 (இ - ள்.) இவ்வாறு பவையை ஏதம்பயக்குமென்று அவளொழுதிய
 ஒலைப் பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள்
 தன்னாற்செய் யப்பட்ட தீதிலை ; இஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட
 தீதேயெனத்தெளிந்து துணர்ச்சிநீங்கியென்க.

என்தீது - என்றீவினை

கூடு - ஏ.

எய்திய துணர்ந்தாங்கு.....பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற்பொருந்திய வாசகத்தைபுணர்ந்து
 இவ்வோலை தானே என்றந்தைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி
 பொருந்திற்று ;

வாசகங்களும் பொருளும்
அஃது எங்ஙனம் பொருந்திற்றெனின்,
அடிவீழ்ந்தேனென்னுந்துணையும் முற்கூறியவாறேனொள்க. ¹ 'வடியா...
..... 'போற்றி' குரவர்பணி விடைகளைத்தவிர்த்தொருதவறன்றியும்
குலத்திழ்ந்தாரோடு இரவிடை

¹, ² செப், எ: உ. ³ செப், கக: அஅ - கட.

கங.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நூல்கு

கழிந்த தவற ஒன்று ; இவையிரண்டிற்கும்
வரக்கடவதுன்பங்காரணமாகத் திருவுளத்திற் றளர்ச்சி
சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கழிந்தருளுக; இங்ஙனம்
என்பிழைப்பறியாது யான் முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய இவற்றை
வருவின் னப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக ;
பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம் பற்றல்வேண்டும் ;
போற்றியென்றென்க.

¹ குரவர்க்குக் காப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றன்மரபு.
சுண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப் பொருந்தியவாறுணர்க.

கஅ - கடுக. மாசில் குரவர்.....சுண்டெனப்
போக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருந்தியதென உட்கொண்டகோவலன்,
கோசிக

மாணி, எங்குரவர் மாசில்மலரடியைத் திசைநோக்கித் தொழுதேனெனச் சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்து, என்பொருட்டாக அவர் நிற்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழுகின்ற இடுக்கனும் நீக்குதற்கு விரைந்துசெல்வாயாகவெனப் போகவிட்டென்க.

நாண்டிதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்ததுக் களைதற்கீண்டெனப் போக்கியென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

க0உ - ௩. மாசில் கற்பின்.....அறவிபா லணைந்து (இ - ள்.) குறறமற்ற கறவினையடைய தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

ஓடு, ஒருவினையொடு; உயர்பின்றியதன்வழிக்கண் நின்றது. க0௩ - ௫. ஆங்கு.....பாங்குறச சேர்ந்து (இ - ள்.) அவ்விடத்துத் தூர்க்கையது வெற்றிபொருந்திய அசுரரோடு பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

3 “பாண ரொக்கல்” என்றார். ஆடு - வெற்றி. பாண் - பாட்டி. க0௬. செந்திறம் புரிந்த—(இ - ள்.) தன்பண்ணியல் அத்திறமாயத தனக்கினமான செந்திறத்தோடுபுரிந்தவென்க என்றது : பண் * பண்ணியற்றிறம் திறம் திறத்திறமென னுய்வை; சம்பூர னம், சாடவம், ஓடவம், சதூர்த்தமென வடமொழிப்பெயராலும் இவை வழங்கும் ; அவற்றுட்செந்திறமென்றவாறு.

செங்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.) நாதபெரும்பண்ணிற்கும் முதலா விய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும்

யாழின் துறுப்பினு ளென்க.

1 திவகசித்தாமணி, ௧.௮௪௧.

2 திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.

(பி. ம.) * 'பன்னியம்'

௧௧௩

சிவப்பதி காரம்

௧௦௭. தந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத்தியாஅத்து—(இ - ள்.) அச் செங்கோட்டியாழின் துறுவகையுறுப்பினுள் தந்திரிகரம் திவவென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசாணுஸ்விரல் கீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறுப்பு; என்ன? "தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா னுஸ்விர லாகும்"என்றாராகலின். திவவென்பது - நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்த்தை.

௧௦௮. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி—(இ - ள்.) அவனயாழ் ஒறமனை முறுப்பை யுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பற் றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

"செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற் றெரியி, னறுவகை மென்ப", "அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே.....

யுறுப்பிற் றுறு

. தந்திரி கரமே

நரம்போ டாழே" என்றார்.

கடுக. உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி—(இ - ள்.)
 குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளை நிறுத்தியென்க.

உழை என்றது அரும்பாலையென்னும்
 குழைதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு. இது

ககடு - கஉ. வரன்முறை.....அமைவாக் கேட்டு
 (இ - ள்.) உழைமுன்னர்க்குரிய நூல்களின்
 வரலாற்றுமுறைமையான் வந்த மூலகைத்தானத்தாலும்
 சதிபாய்ந்தசெல்லும் கலையையுடைய பாவை போல்வானது
 பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்வகைச்
 சாதியினும் பொருநததல்வரச் செவிப்புலத்தான நிற்கென்றவாறு.

* ஆசான்சாதி நால்வகையாவன : ஆசானுக்கு அகச்சாதி
 காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி
 சுத்தகாந்தாரமெனக்கொள்க.

பண் னூற்றுமுன்று ; அவை நால்வகைப்படும் ; பண், பண்ணியல், திறம்,
 திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்குநிற்று. மூலகைத்தானம் எழுத்தும்
 அசையும் சீருமெனினுமமையும் ; என்னை ? “எழுத்தே யசையே சீரே யென்
 னிலை, யிழுக்கி லைவமுன் நிற்கு மென்ப” என்றாராகலின்.

கககூ. பாடற் பாணி யிளைஇ யவரொடு—(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய
 பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித்தென்க.

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ - ள்.) இங்ஙனம் யாழ்
 வாசித்தகாவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம், அதனை நீர்
 கூறுமினென்றகேட்பவென்க.

(பி - ம்.) * 'அரசகச்சாதி'

கக

ககடு - அ. காழகிற் சாந்தம்.....சே ருடி

(இ - ள்.) அகிற்சாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூஞ்ஞழம்பும் நாலிக்குழம்பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம் கத்துரிச்சாந்துமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேற்றையுணர்ந்து.

ககஅ - உக. ஆங்கு.....பூவணை பொருந்தி

(இ - ள்.) தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாணியோடு சூருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மணியின்கண்வளர்ந்த முல்லைபுமென் னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களால்நிரைத்தபொலிவினையுடைய அணையிலேபொருந்தி,

கஉஉ - சு. அட்டிற் புகையும்.....பூம்புகை யுணைஇ

(இ - ள்.) அடுக்கண்களில் தானிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடி யிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற சுமிகின்ற அப்பவகையிப்புகையும் மைந்த ரும் மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாகைதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையையுணவி,

கஉசு - சு. வெல்போர்.....காண்வரத் தோன்றி

(இ - ள்.) இந்திரனாற்பூட்டப்பட்ட ஐளங்காரினற ஆரத்தையுடைய மார் பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது கோயிறகண் யாவரானும் அன லிட்டநியப்படாவாய இக்கலைவத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றியென்க.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவையெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒருகா னுகருமாயிற் பிண்ணை வீட்டிலகங்கருதித் துறவிற்கெல்லவொட்டாத மனத் தையுணர்ந்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவையென்க. அவை முன்னர்க்குநி யனவும் பிறவும்.

கநூ - ௩௨. புலவர் செந்நா.....வந்தது காணீர்

(இ - ள்.) சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களை புடைத்தாகவிற் பொதியிற்றென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத்தென்றல்வந்தது; இதனைக் காணீரென்க.

ஆழப் பொருநாதி அனைஇத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

கநூ - ௪. நனிசேய்த் தன்றவன்.....தகைக்குந ரில்லென

(இ - ள்.) காவதங்குதுமினென்றற்குக் காணீர்; அதனால் மிக்க துரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமுதலர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச் செல்வார் இந்நீர்மையாரான்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்வினும் ரில்லென்பாரின்பியென்று சொல்லுவென்க.

கநூ - ௧. முன்னான் முறைமையின்.....பெயர்ந்தனர்

(இ - ள்.) அன்றைநூன்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிறறைநூன்று செல்லக் கருதியவர் முன்னாநூன்றை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியழிக ளுடனே பெயர்ந்தனரென்க.

௧௩. சிலப்பதிகாரம்

கநூ - ௪௦. பெயர்ந்தாங்கு.....

.....ஞாலோதையும்

(இ - ள்.) அரிதாகிய அரித்தற்றொழிலைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரிய

கோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும்

வேறுபட்ட

பருதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய

பேரிசைப்பல்லியம்

பெயர்ந்து கூடியொலிக்குமொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கணைதல் - செறிதல்.

கசக. நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும்—(இ - ள்.) அந்

தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறைக்குவிதித்த மரபினை

யுடைய சுருதிசூன்றாமல் உச்சரிக்குமோதையும்,

கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்—(இ - ள்.)

மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,

கசங. ச. மீளா வென்றி.....நாளாணி முழுவமும்

(இ - ள்.) : டங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனாற்பெற்ற சிறப்போடு வான்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கு எடுத்த வரிசையையுடைய முரசுமுதலியவற்றின் நாளாணியோதையும்,

நாள்—குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

கசரு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்—(இ-ள்.)

) மறப் பகைமன்னரைப் போரில்வென்று கொண்டுவந்த

போர்க்களிற்றின்முழக்கமும்,

கசசு. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்—(இ-ள்.)

காட்டிற் பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலிய யானையின்முழக்கமும்,

கசஎ. பனைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்—(இ - ள்.)

பந்திதோறு நின்ற புரவிகள் போர்நிலைந்து ஆலிக்குமோதையும்,
 கசஅ. கீணநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்—(இ
 - ள்.) கீணப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும்
 வைகறைக்காலத்தே கொட்டுமோதையும்,
 கீண - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம்.
 கசக - து. கார்க்கடல்.....ஆரஞர்

நீங்கி
 (இ - ள்.) இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலித்து
 ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து
 ளாம் நீங்கி,

எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்

கடுக - ச. குரவமும்.....பன்மலர் விரிந்து

(இ - ள்.) கரையின்புறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கை
 யும் வெண்கடம்பும் சரபுன்னையும் மஞ்சாழமரமும் மருதம் உச்சிச்செலுந்
 திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலை பாதிரியுடனே பல்வகைமல
 ரும்விரிந்தரும்தலை மீதுதித்த பூந்துகிலாகவும்,

கரு. —புறஞ்சேராயறுத்தகாலை.

கருநா.

கருநா - சுரு. குருகுந்

தளவமும்.....அல்குல்

(இ - ன்.) அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முகட்டையும்
மோசிலில்லிகையும் வெண்ணை நந்தானியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிற்
படர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவழும் இருவாட்சியுமாகிய பழமலரும்
விரிந்த பூங்கொடிகள் நிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்தமன்னினவை தன்னை
மிடைந்துகூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுக்கரையாகிய
அகன்றேந்தியவல்குலையும்,

அங்குலென்பதற்கேற்பக் கொடுமைகூறினார். மேகலைக்கோவை,
வேற்று மைத்தொகையுமாம். கொழங்கொடி விரிமலரென் னுமடைகளை
ஒட்டிக. அம், சாரியை.

வற்புழி என்கும்

ககக - கூ. வாலுகம் குவைஇய.....கதிரிள
வனமுலை

(இ -
பக்கங்கள்

ள்.) அகற்சியையும் பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே
புடைக்கொண்டி கோங்கு வேங்கையென்னும் பழமலராகியசுணங்
கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடவிளங்கிய
நிறத்தமுலையினையும்,
மணற்குன்றாகிய

ககச. கரைநின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்—(இ - ன்.) கரைக்
கணின்று உருத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

ககரு. அருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி—(இ - ன்.)
இடையருதுவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையான்,

அருவிசீரோடு

ககசு. விலங்குநீமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய
 நெடுங்கண்—(இ-ள்) குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந்திரிகின்ற
 கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,
 கும்

ககசு. விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்—(இ - ள்.) இருமருத்
 திரைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற அறலாகிய கூந்தலினையும்,

ககஅ - எ. உலகுபுரந் தூட்டும்.....பொய்யாக்
 குலக்கொடி

(இ - ள்.) உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பண்பொருள்களையும்வினைத்து
 துகர் வித்தலான மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள்; புலவர்நாவற்
 புகழ்ப்பொருந்தியவன்; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின்
 திருமகனையொப்

பாள்; வையைவென்று பெயர்கூறப்படுவாள்;
 பருவம்பொய்யாமையானும் வேற்றவேந்து அணுகாமையானும்
 தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவன்;

ககக - ஈ. தையற் குறுவது.....கரந்தன ளடக்கி
 (இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வரும் தன்பக்களைத் தான்
 முன்னறிந்தாள் போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப்
 புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நரியபூவாடையால் தனது
 மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தன்கண் மல்கின்ற நீரைப் புறத்திழன் அ
 துகண்டு வருந்துவாரென்று உண்டாக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க.

கஎச - டி. புனல்யா தன்றிது.....தொழுது

(இ - ன்.) அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல்மறைதலின் இது புனல் யாதன்று பூவாறென்றுபுகழ்ந்து மாதரும் கொழுநனும் தொழுது,

கஎச - அ. பரிமுக வம்பியும்..... ..தென்கரை

யெய்தி

(இ - ன்.) ஓடக்கோலுக்கு நிகுத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைச்செலுத் தும் குறிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமென்னும் இவற்றினேறிப் பஸர்போகும் துறையிறபோகாது அதற்கயலதாகிய துறையிலே கவுந்தியடிகளுடனே மரப்புணியிலேபோகி மதுநாறுமலையுடைய சோலை பொருந்திய தென்கரையிற் பஸர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றையதியென்க.

முன்னர், ¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு சாபமுறுதலின், ஈண்டு மருங்கிற்பெயராத்தென்றர்.

பரிமுகமுதலியவற்றைத் தொழிற்பெயராக்கினுமமையும்

கஅக - ஈ.

வானவ ருறையும்.....அகழிசூழ் போகி

(இ - ன்.) தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும் பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைச்சதென்றெண்ணி அழித்தற்கரிய மினை சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச் சூழ்போந்தென்க

மினை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்

கஅச - அ. கருநெடுங் குவளையும்நடுங்க

(இ - ன்.) குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும்

கணவனும் மேல்
தனித்துறந்துயரத்தைத் தாம் தெனிய அறிந்தனபோல வண்டிகள் இரங்கும்
பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற
நடுங்காநிற்கவென்க.

பண்ணீர்மையன்றிப் பண்ணீர்ஒன்றமையால் திறம்
பன்னிரண்டனுள் நோதிமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய
நீரெனவுமாம். காலுற - காலி லேபுறவெனவும், காற்று
உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க.
எங்கியென்னும் செப்தெனெச்சம் நடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டு
முடிந்தது.

கவிஞர் - கூற. போருழந் தெடுத்த.....மறித்துக்கை
காட்ட

(இ-ள்.) மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த
புறமதிறறலையின்கொடி என் இவரை இநநகரில
வாராதொழிமினென்பனபோல் தம்கையின் மறித்துக் காட்டவென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௧௬.

2 "என்மீது வரிது மெய்க ளெழிதுடை பெழிவி வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட்
தலவாந் படைத்துணை பாக மாட்டான், மீண்டுபோ கென்றென் தத்த வியன்மதிற
குழிமீ தோறங், காண்டரு பதாகை பாடை கைகளாந் தடுப்ப போன்ற" (வி
புரதம், வாசுதேவன. ௬) என்பது இக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

கங்.

—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௧௩௫

அன்றி, வாரலென்பார்வையின் தன்மைபோலெனவுமாம்.

கவிஞர் - ௬.

புள்ளணி கழனியும்.....புக்கனர்

புரிந்தென்.

(இ - ள்.) புட்களாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும்
கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கழுகும் வாழையும்
வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய
மூ னார்ப்புறம்திவிடத்ததாதி அறத்தைப்புரியும் தபோதன ரன்றிப்
பிறர்சே ரப்படாத புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த
கோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புக்காரென்க.

இது கீழ்த்திசைவாயிற்கு அயலதோர் முனிவரிருப்பிடம்.
புரிந்துபுக்கா ரெனப் பொதுமையாற்கூறினமையின், முன்னர் நாடுக
ய்க்குதைக்கண்ணே,

¹ “அறிவனை யேத்த..... ..ஒன்றிய வுள்ள முகடயேன்”
தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்துபுக்காரென்க. பண்ணை -

என்பதனும் கவுந்
தோட்டங்களும்,
ஒடைகளும்.

இது, நிலைமண்டிலவாசியுடையது.

கூ. — புறஞ்சேரிநிறுத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், அ: 108 - க.

பதினொன்காவது

ஊர் காண்காலைத்.

'புறஞ்சிறைப் பொழிலும் பிறங்குநீர்ப் பண்ணையு
'மிறங்குகதிர்க் கழனியும் புள்ளெழுந் தார்ப்பப்
புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை
மலர்பொதி யவிழ்தத * வுலகுதொழு மண்டிலம்

௫. வேந்துதலை பனிப்ப வேந்துவாட் செழிய
னோங்குபர் கட லூர்துயி லெடுப்ப
'துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு
முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு
மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை * நகரமுங்

க௭. கோழிச சேவற் கொடியோன் கோட்டமு
மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியு
'மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்
வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய
காலை முரசங் கண்குர லியம்பக்

க - உ. பொழிலிலும் பண்ணையிலும் கழனியிலும் ஆர்ப்பவென்க

க. புலரிவைகறை - புலருகின்றதாகிய வைகறை.

ச. மலர்பொதி - பெரும்பொதி; மலர் பொதியவிழ்தற்குக்

காரணமான மண்டிலமுமாம்.

டு. (பா.) பனித்தவான் - பனிததற்குக்காரணமான வான்

எ. றுதவிலேவிழித்த நாட்டத்தையுடைய.

அ. நியமம் - கோயில்.

க. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை - மேழியைக் கையாயுதமாகப்
பலதேவர்.

வலனுயர்த்த

1 க - உ = சிலப்பதிகாரம். கக: ககக - உ. 4 மணி. இ: இச.

2 "இறங்குதறி அலம்புரு கழனி" புறநா. கஅ. 3 சிலப். க: க.

3 "பலப்புழுஞாயிறு" முருகு. உ.

4 எ - கக = சிலப். இ: ககக - எஉ; புறநா. இக:

மணி. க: இச - இ: இவ்ரு. க.

க - க: மதரை. சஇஇ - அ;

கசு.—மூ ள் க ா ண் க ா னை த.

௩௫௭ கடு. கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த

காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி

1 நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையே னாகி

நறுமலா மேனி நடுங்குதுய ரெய்த

வறியாத் தேயத் தாரிடை யுழந்து

௨௦. சிறுமை யுற்றேன் செய்தவத் தீர்யான்

றென்னக! மருங்கின் மன்னர் பின்னோர்க்

கென்னிலை யுணர்த்தி யான்வருங் காறும்

பாதக் காபானை பைந்தொழு யாகலி

னேத முண்டோ வடிகளீங் கென்றலுங்

உரு. கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு
தவந்தீர் மருங்கிற் றனிததுய ருழந்தோய்
* மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்
றறத்துறை மாக்க டிறத்திற் காற்றி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்

ரு(1). யாப்பறை மாக்க வியல்பிற் கொள்ளா
தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலேப்
பேதைமை கந்தாப பெரும்பே * துறுவ
ரொய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலேக்
கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள்

ரு(2). பிரிதற் றுன்பமும் புணர்தற் றுன்பமு
* முருவி லாள னொறுக்குந் துன்பமும்

கௌ. நெறியி னீங்கியோர் - இல்லற நெறியினைக்கிய
வேசையாப்பதிகள்.

உரு - ச. உன்னுடைய பாதமாகிய துணையை யுடையவளாதலால், இவ
ளுக்கு ஏதமுண்டோ; இல்லையென்றதாம்; பாதமாகிய காவலுண்டாக இவளுக்கு
ஏதமுண்டோவென்றுமாம்.

உரு. தவம் - புண்ணியம்; தவந்தீர்மருங்கின - புண்ணியமுடந்த
கூற்றால்.

ரு(1). அறை - அதுதல். இயல்பில் - நன்மைக்கூற்றில்.

ரு(2). அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்

ரு(3). ஓய்யாவினை - போக்கவொண்ணாத வினை.

ரு(4) - ஈ. பிரிதற்றுன்பம் - பிரிதலால்வருநதுன்பம்.

புணர்தற்றுன்பம் - புணர்தல் காரணமாக வருந்துன்பம்.

இரண்டிகாலத்தும் காமன ஒதுக்குந் திண்பம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௯: ௨௧௭.

² ௨௭ - ௧௨௨௩. ௨௫: ௪௧ - ௫௧.

(பி - ம்.) * 'உமவாரெய்யா'

† 'உருவிலிலியொதுக்குத்'

௧௫௮

சிலப்பதிகாரம்

புரிசூழன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல
தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்

௪௫. கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத் துன்பங்
கண்டன ராகிக் * கடவுளர் வரைந்த
காமஞ் சார்பாக் காதலி னுழந்தாங்
கேமஞ் சாரா விடும்பை யெய்தின
ரின்றே யல்லா லிறந்தோர் பலராற்

௪௫. மென்று படவருஉந் † தொன்மைத் தாதலிற்
ருதை யேவலின் மாதாடன் போகிக்
காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
வேத முகல்வற் பயந்தோ னென்பது
நீயநிந் திலையோ நெடுமொழி யன்றோ

௫௦. வல்லா டாயத்து மண்ணா சிழந்து
மெல்லிய றன்னாடன் வெங்கா னடைந்தோன்
காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
¹ தீதொடு படுஉஞ் சிறுமைய ளல்ல
ளடவிக் கானகத் தாயிழை தன்னை

கூடி உரவோர் - இருடிகள்.

கூக - சஉ மனத்து இன்பமென்று கொண்டோர் உறும்

தம்மளவல்லாத அன்பத்தைக்கண்டு தவத்தினர் நீக்கினகாமம்

சசு. (11) இறந்தனர் - முற்காலத்திற் கழிந்தார்

சரு. தொன்றுபட வருஉந் தொன்மைத்து - அடிப்பற்றி

வருகின்ற பழைமைத்து; முற்று. ஆதலாலென்று

மேறசொல்லுகின்றார்.

சக. நெடுமொழி - பெருவார்த்தை

பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தையன்றோவென்றுமாம்

ரு0. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம்.

ருக மெல்லியல் - தமயந்தி வெங்கானடைந்தோன் - நன்ன.

ருட. காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் - அவன் காதல்காரனாகப்

பிரியக் கருதியவனல்லன்.

ருஉ - கூ. அவனும் இவனிடத்துப் பிரியவேண்டிப்

பிரிவாளுமல்லன்.

¹ நித - பிறந்தெஞ்சுபுருதல்; சிவப். கூ. உக; மணி. உஉ; சக - ஆம்
வித்திறையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

சுருது

(பி. ம.) * 'கடவுள்வரைத்தனர்' † 'தொன்மையதாகலிற்'

சசு. - டுள ர க ர ண க ர னை து.

கூகூக

ருரு. விடையிருள் யாமத் திட்டு * நீக் கெய்து

வல்லினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழைபெனச் சொல்லு

முண்டேற் சொல்லா யோரீ
 யனையயு மல்லை யாயிழை தன்னொடு
 பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே
 சு0. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
 ! பொருந் துழி யறிந்து போதிக் கென்றலு மிளைகுழ்
 மிளையொடு ! வளைவுடன் கிடந்த விலங்குநீர்ப் பரப்பின் டு
 வலம்புண ரகழியிற் பெருங்கை யானை யினகிரை பெயருஞ்
 சுரு. ' சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
 கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த வடல்வாள்
 யவனர்க் கயிராது புக்காங்
 காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு
 வாய்திறற் தன்ன மதிலக வரைப்பிற்
 எ0. குடகாற் றெறிந்து கொடிதுடங்கு மறுகிற் கடைகழி
 மகனார் காதலஞ் செல்வரொடு ' வருபுனல் ' வையை
 மருதோங்கு முன்றுறை விரிபூந் துருத்தி வெண்மண
 லடைகரை யோங்கு || நீர் மாடமொடு நாவா யியக்கிப்

ருஅ. அனையயு மல்லை - அவர்களைப்போல மனைவியைவிட்டுப்
 பிரிந்தா புமல்லை.

சுஉ. இளை - அரண்காவல்; மிளை - அதனைச் சூழ்ந்த காவற்காடு.

சுச - ரு. யானைபோகலாம்படி சீழ்சுருங்கையாக அதனை
 சுருங்கை - காரந்துறை; ஒழுஞ்சுநீர் புகுகையை

மேலிட்டவீதி. துப்படுத்து வீதிவாய்த்தலை.

ஒருத்தருமறியாதபடி மறைத்

கௌ. அயிராமற்புக்கு. எஃ. எறிந்து, எறிய; கோடை
எறிதலால்.

எக. கடைகழிமகளிர் - பரத்தையர்.

எஉ. மருதோங்கு துறை - திரும்புந் துறை.

எச. நீர்மாடம் - பள்ளியோடம்.

¹ பரி. உ: கௌ; சேவக. கசஉ; மணி. உஅ; இ. ² பரி. கக: கௌ; கவி:

உக: கக.

(பி - ம.) * 'தீய்தி' + 'பொருத்தவழியறிந்து போதிகென்றின்
& 'விளையும்கிடத்த' & 'வலம்புரிவகழி' || 'தீரோடமோடு'

க.க.௧௦

சி ல ப் ப தி க ர ம்

- எஃ. பூம்புனை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து
தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க் குவளையுந்
¹ * கண்ணவிழ் நெய்தலுங் கதுப்புற வடைசசி
வெண்பூ மல்லிகை விரிபலொடு தொடர்ந்த
† தண்ணெங் கழுநீர்த் தாதுவிரி பிணையல்
- உஃ. கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு
தெக்கண மலயசச செழுஞ்சே ராடிப்
பொற்கொடி முதுராப் பொழிலாட் டமர்ந்தாங்
கெற்படு பொழுதி னிளநிலா முன்றிற்
ராழ்தரு ட் கோலந் தகைபா ராட்ட
- உஃ. வீழ்பூஞ் சேக்கை மேலிளி திருந்தாங்
கரத்தப் பூம்பட் டரைமிசை யுடஇக்

குறற்றலைக் கூந்தற் குடசம பொருந்திச
 சிறுமலைச சிலம்பிற் சொங்க தாளமொடு
 நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலா வேய்ந்து
 கூ0. குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைத்து
 செங்கொடு வேரிச செழுமபூம் பிணையல்
 சிந்துரச சுண்ணஞ் சோந்த மேனியி
 லந்துகிாக் கோவை யணியொடு பூண்டு
 || மலைசசிற கரிந்த வசகிர வேந்தற்குக்

எடு. புனை - தெப்பம்.

எசு. தாழநீர்க் குவளை - ³ தங்கின நீராயுடைய குவளை;
 குவளை யென்றுமாம்
 சூழ்நத நீர்க்

எஅ. வெண்பூமலலிகை, முதல். விரியல் - பூ.

அக (ப1) மலையச் செழுஞ்சேற - சந்தனக்குழம்பு.

அச - தகை - கொழுநன்.

(அச) தகைமையைக்(எக)

சேக்கைமேலேயிருந்து.

காதலஞ்செல்வரொடு (அச) பாராட்டச் (அடு)

அஎ. குரல் - கொத்து. அஅ. சிறுமலையாகிய சிலம்பு.

(அசு) 'அரத்தப் பூம்பட்டி' முதலாக, (கூ) 'துகாக்கோவை'

நறுகச் சொன்னவை கார்காலத்துப் பரக்க அணிவன

கசு. மலைச்சிறகரிந்த - மலையைச் சிறகரிந்த.

முருகு. கடு. * "நீர்கால்பாத்த நிரையிதழ்க் குவின்"

(குமுந், ௩௮௮.)

(பி - ம்.) * 'கண்ணெகிழ்' † 'தன்பூங்கழுநீர்'

‡ 'கொலந்தை' || 'மலர்ச்சிறையரித்த'

‡ 'மகிழ்த்தாய்க்கு'

கசு.—ஊர் காண் காலைத்.

கூடு.

கூடு. கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்

காரர சாளன் வாடையொடு வருடங்

கால மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்

முகிறோய் மாடத் தகிறரு விறகின்

மடவரன் மகளிர் தடவுநெருப் * பமர்ந்து கரு. நறுஞ்சார்

தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க்

காலையும் வளமனை மகளிரு மைந்தரும் விரும்பி யிளநிலா

முன்றிலி னிளவெய் னுகர

விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கேர்பு வெண்மழை கூடு. † யரிதிற்

றோன்று மசகிரக் காலையு † மாங்க தன்றியு மோங்கிரும்

பரப்பின் வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட வகிலுந்

துகிலு மாரமும் வாசமுந்

தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் ‡ வந்த

கசு. காரரசாளன் = கார்காலம்.

கௌ. நூலோர் - சிற்பர்; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய (கௌ)

மாடமென்க.

கௌ - அ. ஸுலோர்.....மாடம் - ¹மயமதமறிவாராற்
புகழ்ச்சியையுடைய மாடமென்றுமாம்.

கக. தடவு - இந்தளம் க10. ²சாந்து - அகினெய.

க0க. குறுங்கண் - சாளரம்.

க0ச. மண்டிலம் - ஆதித்தன்; இவன் தெற்கே மிதுனவீதியிலே
லானே. வெண்மழை - வெள்ளைமேகம்.

இயங்குத

க0ரு. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பனிக்காலம்.

க0சு. பரப்பு - கடல். க0ள வங்குட்டத்தாலே.

க0அ. துகில் - பட்டிவர்க்கம்; நாற்றங்கொளுவுதலால்
னிணர். வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய்முதலியன.

இவற்றுடன் என்

க0க. சுமந்து - அவற்றின் நாற்றத்தைச்சுமந்து.

² 'அருகித்தோன்றும்' என்று பாடவ்கொண்டு, "அருகுநினை" என்றும்
(தகக. கக-) தாழிசையுரையில் இதனை மேற்கோள் காட்டினர்.

¹ மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பதூல்.

³ சிவக. உகஎடு - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க.

(பி - ம்) * 'அயர்ந்து' † 'ஆய்களமன்றி' ‡ 'வந்து'

சக

ககஉ

சிலப்பதிகாரம்

கக0. கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன் கூடல்
வெங்க னெடுவேள்¹ வில்விழாக் காணும்
பங்குனி முயக்கத்துப் பனியர சியாண்டுளன்
கோதை மாதவி கொழுங்கொடி யெடுப்பக்
காவுங் கானமுங் கடிமல ரேர்தத்

கக0. தென்னவன் பொதியிற் றென்றலொடு புகுந்து
மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுஉ
மின்னிள வேளில் யாண்டுளன் கொல்லென்

றுருவக் கொடியோ நுடைப்பெருங்
பருவ மெண்ணும் படர்தீர் காலைக்

கொழுநரொடு

கஉ0. கன்றம ராயமொடு கனிற்றின நடுங்க
- வென்றுழ் நின்ற குன்றுகெழு நன்னாட்டுக்
காடுதீப் பிறப்பக் * கணையெரி பொத்திக்

கக0 - கக. கூடவிடத்துக் காமனுக்குச்செய்யும் வில்விழவு.

(க0௭) வங்கவீட்டத்தாலே தொண்டியிலுள்ளோரிட்ட (க0௮ -

க) பல சரக்குக்களைச் சுமந்துவந்து புகுந்த (கக0) கீழ்காற்றோடுபுகுந்து
தென்னவன்

கூடலெடுக்கும் (கக௧) வில்விழாக்காணும் (கக௨)

தின பனியரசென்க; என்றது பின்பனிக்காலம்.

பங்குனிமாதத்தோடுபொருந

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுகுநது
பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் யாண்டிளன்.

காணும் பங்குனிமாதம்பொருந்திய

ககக. கோதை - ஒழுங்கு. ககஎ. யாண்டிளன் - ஏங்கேயுள்ளான்.
(ககஎ) ஏங்கேயுள்ளானெனறு(ககக)போன காலங்களைக்குறித்து
எண்ணும்.

ககஅ. உருவக்கொடியோர் - கொடியுருவத்தினோர்;
வல்லியாகவெழுதும் கொடியுமாம். உடைப்பெருங்கொழுநரொடு -
தம்மையுடையகொழுநருடன்.

(ககஅ) தம்மையுடைய கொழுநருடனே (அந்)
(ககக) இப்பருவங்களை (ககஉ - ஏ) எங்குளவென்று

வீழ்ப்புஞ்சேக்கையிலிருந்து
எண்ணுகிற காலையென்று
சேர்க்க, காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத காலங்களை
நினைத்தென் னினார்.

ககஅ-க. ஐந்துகாலமுங்கழிந்தது
ரொடு பருவமெண்ணும் படர்தீர் காலே'

கூறுகின்றார், 'உடைப்பெருங் கொழுந
என்றார்; என்றது, வேணிற்காலத்தை

கஉ௦. ஆயம் - திரை. கஉக. கோடைத்தன்மை (பா) நீடியகுன்று.

கஉஉ. (பா) பொத்திய - பொதிந்த.

1 வில்வியா: திணைமா. கூட; குறத். கக.
(பி - ம்) * 'கனவெரி'

கசு.—மூ ல் க் கா ண் க ா னை த்.

ககக

கோடையொடு புகுந்து கூட லாண்ட

வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படர கஉரு.

வோசனிக் கின்ற வுறுவெயிற் கடைநாள் வையமுஞ் சிவிகையு
மணிக்கா லமனியு¹ மும்பா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியுஞ்
சாமரைக் கவரியுந் தமனிய வடைப்பையுங் கூர்துணை வாளுங்
கோமகன் கொடுப்பப் காஊ. பெற்ற செல்வம் பிறழா
வாழ்க்கைப் பொற்றொடி மடந்தையர் புதுமணம் புணர்ந்து
செம்பொன் வள்ளத்துச சிலதிய ரேந்திய வந்தீந் தேறன்
மாந்தினர் மயங்கிப்

பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு ககரு. நறுமலர்
மலையின் வறிதிடங் கடிந்தாங் கிலவிதழ்ச செவ்வா யினமுத்
தரும்பப் புலவிக் காலத்துப் போற்று * துரைத்த

(எக) 'காதலஞ்செல்வொடு' என்றதுமுதல் (அரு) 'வீழ்ப்புஞ் சேக்கை
மேலினி நிருநது' என்றது இறுதியாக முதுவேனிற்காலங் கூறினபடி.

கஉக. கோடை - மேல்காற்று. கஉச படர - படர்கை

காரணமாக.

க௨௪ - (ந) ஓசனித்தல் - வெக்கையால் தலையெடுத்தல்; கடைநாள் - வேனிற் பிணாளென்றுமாம். உவந்துப்புலம படர்தற்கு எடுத்துப்பார்க்கின்ற முதுவேனில் கழிந்தநாளிலே; சிந்தாமணியினும், "ஓசனிக்கின்ற வன்னம்" என்றார்.

க௨௭. உயயானத்து மகிழ்ச்சி - சோலையிலே சேவிப்பாருடனிருந்து வினா தங்காண்டல்; உயயானங்களில் உறுதுணையோடு மகிழுமகிழ்ச்சியுமாம்.

க௨௮. சாமரையிடப்பெறுகையும், பொன்னாற்செய்த வெற்றிலைப்பெட்டி பிடித்திடப்பெறுகையும் வரிசை.

க௨௯. கோமகன் - இராசராசன்; பாண்டியன்.

க௩௦. அப்படிப்பெற்று உடையராதல் - சிலதியர் சூழ்ந்து வாட்பிடிக்கப் போதல் முதலியன.

(க௩௮) கொழுநரோடு (க௩௯) புதுமணம்புணர்ந்தென்றுகூட்டுக.

க௩௪ - (ந). வண்டிபொருந்தின இடமன்றியே

களிப்பாலே வறிதிடத்திலும் மாலைகொண்டோச்சி.

1 தக்கயாகப்பரணியில், இ௭௨ - ஆம் தாழிசையுரையில் இவ்வடிமேற்கோள், 2 மணிமேதலை, க: இ௨. 3 சிவகசித்தாமணி. உ௨இ௨. (பி - பி.)

* 'உணர்த்திக்கூலி'

க௩௪ சிலப்பதிகாரம்

காவியங் கண்ணார் கட்டுரை * யெட்டுக்கு 1 நாவொடு நவிலா நகைபடு கிளவியு க௪௦. மஞ்செங் கழுநீர் 1 ரரும்பவிழ்த் தன்ன செங்கய னெடுங்கட் செழுங்கடைப் பூசலுங் கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை சுருளத் திலகச் சிறுறுத ல்ரும்பிய வியருஞ்

செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிச் செல்வரொடு கசுரீ. வையங்
காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்
* டு சுடும னேற வடுநீங்கு சிறப்பின்
முடியர சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை * வேத்தியல்
பொதுவிய லெனவிரு திறத்து மாத்திரை யறிந்து டு மயங்கா
மரபி

கசுடி. கட்டிரை (பா) எடுக்குநர் - வார்த்தைசொல்லப்
புகுகின்றவர்.
கசுக. நகைபடு கிளவி - களியாற் கேட்டாரை
மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும் வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவினைவிக்கும்
நாவாற்சொல்லாத கிளவியுமாம்.
கசுஉ. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது இழிவதாகை.
கசுச. செழுங்குடிச்செல்வர் - அரசரல்லா ஏனையார்.
கசுக - எ. ஒடுவேயாது பொற்றகடுவேய்ந்தமனை;
தப்பட்டால் தலையிலே செங்கலேறறி ணர்கூழ்வித்துக்
அனறியும், சாதிக்குற்
கழித்துவிடுதல் மரபு;
இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குங்
கடிமனை - * ஆசைப்பட்டு அரசவைகுமனை; அரசர்
ஆர்வத்தாலடங்குமனையென்றுமாம். அரசொடுங்குமனை;
அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று மாம்.

கசுஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்குத்து.
ஒப்ப ஆடுங்குத்து.

பொதுவியல் - எஸ்ஸர்க்கும்

1 "தாவோடு தவிவா தடைபடுதிஞ்சொல்" (அகநா. கசு.)

2 பெருங். க. கசு; கடுஞ். மணி. கஅ; கக.

3 "வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருதிதத்து" மணி. உ. கஅ. *

சிவக. கடுக. (பி - மி). * 'எடுக்கும்' † 'அரும்பவிழ்த்தன்ன' ‡

§ 'மகிழ்தருமாயின்'

'அமேனேக்குவடு'

கசு.—ஊ ர் க ர ண் க ர னை த.

உகடு

கடு. னுடலும் வரியும் பாணியுந் துக்குங்

* கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து

நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு

† மேழ்வகை நிலத்தினு மெய்திய விரிக்கு
மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ லரிவையும்

கருந. 1. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையுந்
தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு
நால்வேறு வகையி ; னயத்தகு மரபி
னெட்டுக் கடைநிறுத்த ட் வாயிரத் தெண்கழுஞ்சு
முட்டா || வைகன் முறைமையின் வழாஅத்

கருந. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப் பட்டாங்
கரும்பெற ** லறியும் பெரும்பிறி தாகத்
தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி
னகைப்பதம் பார்க்கு மிளையோ ராயினுங்
காம விருந்தின் மடலோ ராயினு

கருந. மேம வைக லின்றியில் வதியும்

கருந. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து. வரி - வரிப்பாட்டு. பாணி -
தாளம். னக்கு - வாச்சியம்.

கருந. அவினயம்: "நிற்றலியங்கலிருத்தல் கிடத்தலென்,
யவினயக் களனே." களன் - அரங்குமாம்.

றத்தகுநான்கே

கருந. எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியவரியாவது - ஆற்றவரி,
நிலைநிலைவரி, மயங்குநிலைநிலைவரி, முகமுடைவரி, முகமில்வரி,
யென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான எழுநரம்பென்றுமாம்.

சார்க்குவரி,

கருசு. தலைக்கோ ஸரிவை - கூத்தாடுமவள்..... ..

கூடு தாக்கணங்கு - தீண்ட வருத்தஞ்செய்யும் கெய்வம்;
நோக்காடிய வலையிலேபட்டு.
சேதவியுமாம்.

கூக, பெரும்பிறிதாக்க - கையற்றுப்போகை.

(கூஉ) தவத்தோர்களாயினும் வண்டுபோல (கூங) இவர்கள் நகையின்
செவ்விபார்க்கும் காழுகராயினும் (கூச) காமத்துக்குப் புதியமடவாராயினும்,
(கூடு) தங்கியேபோகவேண்டும் (கூஎ) வீதி.

(கூக) அரும்பெறலையும் பெரும்பிறிதாக்க (கூங) நோக்குவலைப்பட்டித்
(கூஉ) தவத்தோர்முதலாயினார் (கூடு) இன்றுயில்வதியும் (கூஎ) வீதியென்க.

1 தொல். மரபு. கு. ௧௦௪ - பேர். மேற். ௨௫ (பா) 'தோரிய மகவிருத்'
(பி - பி) * 'கடிகைக்குயிலவ' † 'எழுமுகை நிலத்தினுமெய்தியது' ‡ 'தலத்
தகு' § 'ஆவிரக்கழஞ்சு' || 'வைகலின்' ¶ 'பட்டங்கு' ** 'அறிவுபெரும்'

கூகூகூ

சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

பண்ணுங் * இளையும் பழித்த தீஞ்சொ

1 வெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்

வையமும் பாண்டிலு மணித்தோர்க் கொடுஞ்சியு

மெய்ப்புகு கவசமும் வீழ்மணித் தோட்டியு

க௭௧. மதள்புனை யாணமு மரியா யோகமும்
வளைதரு குழியமும் வால்வெண் கவரியு
மேனப் படமுங் கிடுகின் பட்முங்
கானப் படமுங் ; காழுன்று கழிகையுஞ்
செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சத் தொழிலவும்

க௭௨. வம்பின் முடிநவு மாலைபிற் புனைநவும்
; வேதினத் துப்பவுங் கோடுகடை தொழிலவும்

க௭௩. கினை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென
இடைக்குறைத்தார். கினை -

பண்ணின் நிறமுமாம்

க௭௪. எண்ணெண்கலையோர் - தனியிலார். இருபெருவீதி -

சிறுதனம்

பெருந்தனம்பெறுவார்வீதி.

க௭௫. பாண்டில் - இரண்டிருளையுடைய சகடம்;

கொல்லாப்பான்

டில்; பாண்டியென்றுபாடமோதிக் கூடாரப்பண்டியென்பாருமுளர்.

கொடுஞ்சி-

தோர்மொட்டி

க௭௬. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பப்பட்ட அழகிய தோட்டி.

க௭௭. அதள்புனை யாணம் - தோற் கைத்தளம் அரியாயோகம் -

விசாதி

கட்டுக்குக் கொடுக்குமருந்து; சன்னாகமுமென்ப; அரித்தல்-கெடுத்தல்;

பிணியைக்

கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஓளடதமென்றுமாம்.

க௭௮. குழியம் - வாசீவுண்டை; கட்டுக்குழியமுமென்ப.

க௭௯. எனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு; பன்றிவலையுமாம்

கிடுகின்படம் -

சிறுகடகு

களந. கானப்படம் - காடெழுதினகடகு; யானை சிங்கமுதலிய

சித்திர

மெழுதினகடகுமாம்; இடத்தூரிகழ்பொருளின்ஞெழிலை இடத்திற்கேற்றினார்;
பெருவாரஸ்வலயுமாம். காழன்று கழகை - காழாற்பிணித்த கடகு; படங்கு
மாம்.

இவை நான்கும் இடுகின்விசேடம்.

களநு. மாலையிற்புனைந - இடேச்சுமாலே.

களந. வேதினத் துப்பவும் - ஈர்வாளால் வலியப்பெற்றனவும்;

என்றது ஈருங்கருவியாற் பண்ணப்பட்டன. கோடு - தந்தம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், உஉ: கஉஅ - கூ; மணி. உ: உக; டெருங். க. கடு. அச - இ.

² பிரபுவின்சலீல, மாயையுற்பத்திகதி, கள.

(பி - ம்) * 'இளவியும்' † 'காழகூழ்' ‡ 'வேதினத்திர்ப்பயங்கோடு கடைத்
'தொழிலும்'

கசு:—உன் ர் க ர ண் க ர ல் த்.

கூகூள்

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற் புனைநவும்
வகைதெரி வறியா வளந்தலை மயங்கிய

வரசுவிழை திருவி னங்காடி வீதியுங்
கஉ0. காக பாதமுங் களங்கமும் * விர்துவ
மேகையு நீங்கி † யியல்பிற் குன்ற
நூலவர் நொடிந்த துழைநுண் கோடி
நால்வகை வருணத்து நலங்கே மொனியவு

மேகையு மாலையு மிருளொடு துறந்த
கடிநீ. பாசார் மேனிப் பசங்கதி ரொளியவும்
பதுமமூ' நீலமும் விர்தமும் படிதமும்
விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சாதியும்
பூசு வருவிற் பொலந்தெளித் தீனையவுந்
தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டிருவவு

கஎஎ. பகையவுமென்றது, புகைக்குறுப்பான நேர்கட்டிமுதலான
ஐந்தும். சார்தவும் - சார்துக்குறுப்பான மூப்பத்திரண்டிதும்பும். (ப1)
மாலேவிகற்பங்கள்.

பூவிற்புனைகு -

கஎசு - எ. தந்தத்தாற் கடைந்தவை - இரத்தத்திற்குச் செய்தவை
சந்தனத் தாற்செய்தவை - கலவைகூட்டின. பூவிற்புனைந்தவை - மாலே.

கஎஅ. வேறுபாடுதெரியாவளமென்றார், முன் எண்ணியவற்றை.
மயங்கி - மயங்கப்பட்டி.
(ப1)

கஅ0 - அக. காகபாதம், களங்கம், விர்து, இரேகையென்னும்
குற்றமுமின்றிக் கோடியும் பலகையுமுள்ளன நல்லவயிரம்.

இந்நான்கு

கஅச - டு. ஏனையும் மாலையும் இருளும் மரகதத்துக்குக் குற்றம்;
மற்றுப் பசங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.

இக்குற்ற

கஅக - எ. பதுமமும் நீலமும் விர்தமும் படிதமுமாகிய
சொல்லுகிற குற்றமின்றி வினங்குகின்றவை சாதிமாணிக்கம்.

விதிமுறையிற்

கஅஅ. (பா) பூனைக்கண்போன்று பொன்னைத்
புருடாகம்; பூசை - பூனை.
தேய்த்தாற்போன்றவை

கஅக. ஒளியிளையுடைய மட்டுநிறமாயிருப்பன கோமேதகம்.

(பி - ம்) * 'வித்தது' + 'இயற்பிற்'

கஅஅ. சிலப்பதிகாரம்

கக௦. மிருடெனித் தனையவு மிருவே துருவவு
மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு வனப்பி
னிலங்குகதிர் விடே * நலங்கெழு மணிகளும்
காற்றினு மண்ணினும் கல்லினு நீரினும்
தோற்றிய குற்றந் துகளறத் துணிந்தவுஞ்

கக௧. சந்திர குருவே யங்கா ரகனென்
வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியுங்
கருப்பத் துளையவுங் + கல்லிடை முடங்கலுந்
திருக்கு நீங்கிய; செங்கொடி வல்லியும்

வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் றீரோங்கிப்
 ௨00. பகைதெற லறியாப் பயங்கெழு வீதியுஞ்
 சாத ரூபங் கினிச்சிறை யாடகஞ்
 சாப்பூ நதமென வோங்கிய கொள்கையிற்
 பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு ரொழித்தாங்
 கிலங்குகொடி யெடுக்கு நலங்கிளர் வீதியு

கக1) இருள் தெளித்தனைய நிறத்தினையுடையன நீலம்.
 யுடையன வயிரேரியம்.

இருவேறுருவினை

ககக. ஒருமைத்தோறமம் - ஓரிடத்தே தோறமல்;
 ஓரிடமென்றது, பனிக்கை.

ககங - ச. காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும்.
 குற்றமென்றது, முன்புசொன்ன குற்றங்களை.

ககரு. சந்திராகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன் - செந்நீர்முத்து.
 வட்டத்தொகுதி - ஆணிமுத்து.

கக௩. கருப்பத் துளை - உள்ளே துளையாகை. (ப1) கல்லுடை
 முடங்கல் - கல்லு உள்ளேயுடைய வளைவு.

கக௪. திருக்கு - திருகல்; இவை மூன்றுகுற்றமுநீங்கிய
 செங்கொடி வல்லி - பவளம்.

௨0௧ - ஈ. சாதரூபம் கினிச்சிறை ஐடகம் சாம்பூநதமென்னும்
 இவை நான்கும் பொன்னின்சாதி. பொலந்தெரி மாக்கள் - செட்டியர்.
 ௨0௨. கொடியெடுத்தல், பொருளெல்லைக்கு.

(பு - ம்) * 'தலங்கேழ்மணிகளும்' † 'கல்வடைமுடக்கூத்' ‡
 கௌடவல்லியும்' § 'ஓங்கிய' || 'தலத்தருவித்'
 'செழுத்'

கசு.—ஊ ர் கா ண் க ர் ஐ த்.

நடிகள்

- உ௦௫. ஞானினு மயிரினு துழைநூற் பட்டினும்
 பால்வகை தெரியாப் பன்னு றடுக்கத்து
 நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
 நிறைக்கோற் றுலாத்தர் * பறைக்கட் பாரைய
 ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதரக் .
- உ௧௦. கால மன்றியுந் கருங்கறி மூடையொடு
 கூலங் குவித்த கூல வீதியும்
 பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
 'மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு
 மன்றமுங் கவலையு மறுகுந் திரிந்து
- உ௧௫. விசம்பகடு † திருவிப வெங்கதிர் துழையாப
 பசுங்கொடிப ‡ படாகைப் பந்தர் நீழற்
 காவலன் பேரூர் கண்டுமகிழ் வெய்திக்
 கோவலன் பெயர்தனன் கொடிமதிற் புறத்தென்.

உ௦௫. ஞாற்பட்டு - பட்டுனால். உ௦௬ - ஏ. பலமடி.

உ௦௮ - க. (ப 1) பறைக்கட்பாராரை மம்பணமெனந்து,

பட்டமணிந்த வாயையும் பரிய அரைபையமுடை: உம்பணவளவ; அவது அளக்கும்

உக . கறிமுடை - மிளகுபொதி.

உகஉ. பால்வேறு தெரிந்த - பகுதி வேறு தெரிந்த. நான்காய்

வேறு படுந் தெரு.

உகக. அநதி - முச்சுநதி. சதுக்கம் - நாறசுந்தி

உகச. கவலை - பலவாய ஒன்றான முடிக்கு. மறுகு - குறந்தெரு.

உகரு. விசும்பகடு திருகிய - விசும்பிடத்த முறுகிய.

(உகசு) துகிற்கொடிநீழலிலே (உகசு) திரிந்த.

(ச) மண்டலம் (சு) துயிலெடுப்ப (சு) யவனர்க்கு அயிராதுபுக்கு (உக) நகரிகண்டு (உகசு) திரிந்த (உக) மகிழ்ந்து (உக) மதிப்புறத்துப் பெயர்ந்தனனெனக்கூட்டுக.

1 "சதுக்கமுஞ்சத்தியம்" முருகு. உஉடு.

(பி-ம்) * 'பறைக்கணப்பா' † 'திரிதிர' ‡ 'பதாலை'

சா

உளௌ சில ப் ப தி க ர ம்

க - உ. புறஞ்சிறைப் பொழிலும்.....புள்ளெழுந்தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னர்ப் புரிந்துபுக்க முதார்ப்

புறஞ்சேரியிடத்தளவாகிய பொழில்சுனிடத்தும் விளங்காசின்ற நீர்நிறைந்த பண்ணையிடத்தும் வளைந்த கதிரையுடைய கழனியிடத்தும் உளவாகிய புட்கள் துயிலெழுந்து ஆரவாரியா கிற்பவென்க.

பிறங்குதல் - மிகுதலுமாம்.

௨ - சு. புலரி வைகறை.....துயி லெடுப்ப

(இ - ள்.) வைகறைக்காலக்கழிவும் புலருதன்முன் னுமாகிய
அக்காலத்தே பொய்கைகளில் தாமரைப்பூவின் முகைகளைப் புரிநெகிழ்த்து
மலர்வித்த ¹ உலக மெல்லாந்தொழும்பும் ஆதித்தமண்டிலமான து
பகைவேந்தர் தலைகள் நடுங்க விதிர்த்தேந்திய வானையுடைய செழியனது
புகழானோங்கி வண்மையானுயர்ந்த கூடலாகியநூரைத்
துயிலெடுப்பாசிற்பவென்க.

தூர்ப்ப அகிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவென்க.

எ. துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) இறைவி கண்புகைத்தபொழுது

நெற்றியிற் புறப்படவிட்ட கண்ணையுடைய இறைவனது கோயிலும்,
விழிநாட்டம், வினைத்தொகை; இனி துதலில்
இமையானாட்டமென்று மாம்; காமனைவிழித்த நாட்டமெனவுமாம்.

அ. உவணச் சேவ னுயர்த்தோ னியமமும்—

(இ - ள்.) உவணப்புட் சேவலைப் பதாகையாகவுயர்த்த

திருமாள்கோயிலும்,

உவணம் - கருடன்.

க. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்—

(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய

பலதேவர்கோயிலும்,

வலன் - வென்றியுமாம்; மேழி - ஆகுபெயரால் கலப்பை.

வெள்ளை - வெள்ளையோனெனப் பண்புகொன்பெயர்.

கா. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்—

(இ ள்.) கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய

முருகவேள்கோயிலும்,

சேவற் கொடியென்றார், பெடைக்கொடியைவிடக்குதற்கு.

கக. அறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்—

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின் துறையுமென உம்மைத்தொகை. அறமாயது இருவகைத்து; இன்றறமும் தறவறமுமென. அவற்றுள் இன்றறமென்பது கற்புடைமனைவியோடு இல்லின்கணிஞ்ஞ்செய்யுமறம்.

அதன் துறையாவன: 'தன்னைப்பொழிந்த மூவர்க்கும் தறந்தார்க்கும் தவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் விருந்தினர்க்கும்

¹ முருகு. ² திருக்குறள், சக. ஆம் செப்புந்முதலிபவற்றைப் பார்க்க.

கசு.—ஊர் காண் காணத்.

௩௭௧.

கற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும், வேன்விசெய்தலும், சிண்காத்தல் முதலியனவும், அருளுரன்புமுடைபனாதலும், பிறவும்.

இனித் தறவறமாவது, ¹ நாகம் தோலுரித்தாற்போல அகப்பற்றும் புறப் பற்றுமற்று இர்திரியவசமறத்து முற்றத்தறத்தல்.

அதன் துறையாவன:—சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்பன. அவற்றுள், சரியை அலகிடல்முதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன.

யோகம் எண்வகைய; அவை:—இயமம், நியமம், ஆசனம், வனிநிலை, தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைதல், சமாதியென்பன.

அவற்றுள், ¹ "பொய்கொலை களவே காமம் பொருணைச,

யிவ்வகை

யைந்து மடக்கிய நியமம்" எனவும், "பெற்றதற் குவத்தல்" ² பிழம்புநனி வெறுத்தல், கற்பன கற்றல் கழிககிற் றாய்மை, பூசனைப் பெரும்பய மாசாத்

களித்தலொடு, பயனுடை மாபி னியம னைந்தே" எனவும், "நிற்த விருத்தல்
கிடத்த னடத்தலென், ஞெத்த னாங்கி னென்கா நிலைமையொ, டுன்பம் பயக்
குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி னுசன மாகும்" எனவும், '

'உந்தியொடு

புணர்ந்த விருவகை வனியுந், தந்த மியக்கந் தடுப்பது வனநிலை". எனவும்,
"பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை, பொருவழிப் படுப்பது தொகை
நிலை யாமே" எனவும், "மனத்தின் பொருவழி நிறுப்பது பொறைநிலை" என

வும், "நிறுத்திய வம்மன நிலைசெரி யாமற, குறித்த பொருளொடு கொளுத்த
வது நிலையே" எனவும், "ஆவ்வனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு, தான்பிற
னாகத் தகையது சமாதி" எனவும் வருவனவற்றாகுக.

ஞானம்

(இ - ள்.) அறமும் அதன் நுறைகளும் விளங்குதற்குக் காரண
மாகிய அறவோர்களுடைய இருப்பிடங்களும்,
சான்றிப் பள்ளியென்றது, அவ்விடங்கள்.

கஉ. மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) மறமும் அதன் நுறைகளும் விளங்குதற்குக்
காரணமாகிய மன்னவனது கோயிலும்,

இதுவும் உம்மைத்தொகை.

அதன் நுறையாவன அழுவகைய; அவை:—வெட்சி, கார்த்தை, வஞ்சி,
காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தம்பையெனவிலை. இனி விரிப்பினகலும்.
"தொகை மறவரத்துகண்" என்பதனால் இவையும் இவறறின் நுறைகளும்
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கோயில் நியமம் நகரம் கோட்டம் பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த
அலங்காரமுணர்க.

பரியாய

1 "படதாகத் தோலரித்தாற் போற்றறத்து கண்டவர்மெய் பணிப்ப தோற்றிட், டெருக வையம்பொறியும் வென்றார்க்கு" (கடுசக) என்றார் சிந்தாமணிபிலகம்.
 2 இச்சூத்திரமுதலிய அட்டும், "நாலிருவழக்கிறுபதபக்கமும்" (தொல். புறத். கு. உர. த) என்பதன் உரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றதுள்ளன. இவை பதஞ் சுவியோகசூத்திரக்கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. 3 பிறம்பு - உட்படும்.

கூட

சிலப்பதிகாரம்

கக - ச. வால்வெண் சங்கொடு.....கணிகுர

லியம்ப

(இ - ள்.) முற்கூறியவிடங்களிற் பலவகையாற்பொரு ந்திய

சிறப்பினை

புடைய காலைப்போதின்முழுவம் சங்கத்தோடும்

கொம்போடுரியம்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்கூறினார். வால்வெண்சங்கு, இருபெய ரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ஒடு, எண்ணொடுவாய்க் 'கொம்பி'ஐழிபை உணர்த்தியின்றது.

கதி - சு.

கோவலன் சென்று.....கைடுதாழு

தேத்தி

(இ - ள்.) அக்காலத்தே கோவலன்சென்று கவுந்தியடிகளைக்

செழுது நாவானேத்தியென்க.

கையாற்

சென்றென்பதனால், அவர் வேறிடத்திரு ந்தமையும்

கொள்கையினென்பத

ஆல் தியானத்தோடிருத்தமாய்கூறினார். கொள்கையினி ரந்தவென்பதற்கு இவர்களுடும் தன்பமுறுதி ரந்தவென்புமாம்.

க௭ - ௨0.

நெறியி னீங்கியோர்.....செய்தவத் தீர்யான்

(இ - ள்.) செய்கதவத்தினைபுடையீர். தவஞ்செய்யாதபான்

வழுக்கத்தி

வின்று நீங்கினோர் நீர்மையையுடையேனாகி மலர்போ லும் மெல்லிய மேனியை யுடைய இவள் நடுங்கித் துயரமுறும்படி முன்னம் கனவினும் நினைந்தறியாத

தேயத்தே அருவழியிடை எங்குத்திரிந்த தன்பமுற ிந்த சிறுமை புற்றோனென் னானென்க.

ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடிப்பிறந்தே கார் காணுடைமகளிரொடு நீணெறிச் செல்லாரென்பதுகருதி. ' நெறியினீங்கியோர் நீர்மையேனாகி' என்றானென் றுணர்க அன்றி, ௩1௫௧1 'நீகூடதைக்கண், ' "வம்பப்பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு,

..சென்றோர், காணுந் தேவியுந் போலு மீங்கிவாரர்" எனவும், ' "உடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்தற்கு, கடவது முண்டோ" எனவுங் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருதலும்போல்வன இவளை உடன்கொண்டு வருதலான்வந்தனவென்று தன் அறிவின்மையை வெறுத்து நொந்துகூறினானெனினுமாம். சிறுமை - ஈண்டு

அறிவின்மை.

௨௧ - ௪. தொன்னகர் மருங்கின்.....அடிகளீங்

கென்றலும்

(இ - ள்.) ¹ அழகனே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள வணிகர்க்கு என்
றன்மையுணர்த்திவருந்துணையும் இவட்கு ஏதமின்றாகக் காத்தருளவேண்டு
மெனக்கூறக்கருதியவன் தெளிந்து, ² “போதுவல் யானும் போதுமின்” என்ற
வன்றே இவன் தம் பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின், இவட்கு இனி ஒரேத
முண்டோ; இல்லையென்று கையடுத்துக் கூறினானெவன்க.

¹ கொம்பென்றும் வாத்தியம் சங்குடன்சேர்த்துக் கூறப்படுமீ; “சங்குங்கருங்
கோழி” பு - வெ. கரந்தை. க.

² சிலப்பதிகாரம், க: ௨௧௯ - ௨௨௨. ³ சிலப்பதிகாரம், க: ௨௨௪ - ௨.

⁴ அழகனென்பது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, “அழகனமுளரோ” (சீவக.
௧௮௮௪.) என்பதனாலும் அறிக. ⁵ சிலப்பதிகாரம், க: ௬௦.

கசு. — ஊர் த ி ண் ற க ளை த்.

• ௬௪௩

என்னிலை - மாசாத்துவாணிகன்மகனாகியும் இங்ஙனமாகிய
தன்மை. காறு - அளவு. பைந்தொழி, அன்மொழித்தொகை. ஈங்கு
ஏதமுண்டோவென் றான், முன்னர் இவர் வழித்துயர் நீக்கி இவ்விடம்
தலைப்படுத்தமைதோன்ற.

௨௫ - ௬. ககூர்ந்தி கூறும்..... துயருழந்தோய்

(இ - ள்) அங்ஙனங் கூறிய கோவலற்குத் தலு தலியடிகள்

கூறுவார்: முற்

பிறப்பில் நல்வினையுமிகச்செய்தீர். அதனையொழிந்து விட்பு

சிறிதுதீவினையுஞ்

செய்த பக்கக் காரண சிங்கள ராயபுர் க ௧ ௩, தசெல்வத் தையும்விட்டு

சின்காதலியோடும் தனித்துத் துயரத்தையுழந்தோனே,

இனிப் பேரினப் பகைதக்காரும் தவத்தினினாரே அருளைவிட்டு

இழிதலின் விளைவாகிய நிரயத்துன்பம் மதயுகதவமாம். தனித்துப் - ஒப்பற்றதயரு
மாம். 1 தீர்ப்பல், விடுதற்பொருட்டு 2 மத, - தன் - அனுபவித்தல்

உள - ௩ உ.

மறத்துறை நீங்குமின்.....பெரும்பே துறுவர்

(இ - ள்) எவ்வுயிர்க்குப் பாவ நூல மறஞ்செ
பதற்றொழிவினின்றும் நீங்கு மின்; நீங்கே-யின், அதன்விளைவாகப்
துன்பத்தின் தீவினையுட்டுமென்று அறங்கீளையுணர்ந்தார்பெரியோர்
ஒக்கு ந்திறங்களானே நாவாடி 1, கடிப்பான் வாயாகியப. 2 மறைய 1
அனறத்துசாற்றி, நும் புண்ணியத்தி னுறுதிபற்றோர் அதனை
உறுதியாக உட்கொள்ளாராதிப் பி. 3 னர்; தீங்கையுடைய வெடய
வினோதான் றிற் துன்பத்தின் துக்விக்குங்கால் தாது பே
தவம்பறநுடி மிகவும் செயலற்று அழியாநிற்பா.

மறம் - அறமும். அறம் - இடம். திறம் - தீதுநன்றென்னு ந்திறம்.
1 செயலறவு, எதிரதுபோற்றலென்னுமுத்தியாற் கொள்ளப்பட்டது.

௩௩ - ௪. ஓய்யா வினைப்பயன்.....சுற்றறி

மாத்கள்

(இ - ள்) கற்கப்படுவனவறதைக்கற்று அவற்றின் ப
னையுணர்ந்தபெரி யோர் போக்கப்படாத தீவினைப்பயனாகிய
துன்பத்தினுருங்கால் அதற்கிரங் கிச் செயலறவை
ஒஞ்சிற்றொள்ளார்; இது நாம்செய்யவந்ததென்று கொள்ளுவரென்க.

ஒயதல் - போக்குதல்.

இனி, இன்பமும் பொருளும் சிறிது இன்பம்பயந்து பெரிது
துன்பம் வினைக்குமென்பதாலும், அறம் சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிது
மென்பது உங்கடறுவார் :—

இன்பம்வினைக்கு

௩௩ - ௪௩. பிரிதற் றுன்பமும்தொன்மைத்

தாதலின்

இன்பத்தையும் பொருளையும் ஆகுபெயரால் பெண்டிரும்
உண்டியுமென்று ராகலிற் பிரிதலையும் புணர்தலையு "
இரண்டற்குமேற்றாக.

இனி நிறுத்தமுறையானே கூறுவார்:—

² "நீர்தலுந் நீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்" தொல். உரி. கு. உஉ.

¹ அடி, உஉ பார்க்க.

௩௭௪

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) மகளிரைப் புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்தன்பமும்
அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்னர்ப் பிரிகலான்வருந்தன்பமும் அவை நீட்டித்த
விடத்த அருங்கொறுத்தலான்வருந்தன்பமுமென முழுவதும் தன்பமேயாம்;
இனிப் பொருள்புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்தன்பங்களும் அங்ங
னம்புணர்ந்தபொருள் பிரிதலான வருந்தன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்த
விடத்துக் கட்புலனாகாத வறுமை அறுத்தலான்வருந்தன்பமுமென
முழுவதும் தன்பமே; ஆகலின், இவ்விருதிறத்தினுந்தோன்றும்
தன்பமனைத்தும் மகளி ரைப் புணர்ந்த மயங்கினோர்க்குளதாவதல்லது
பற்றற்ற தனிவாழ்க்கையை யுடைய பெரியோரிட க்தில்லை;
அங்ஙனமாகிய தன்பங்களை இன்பமெனக்கொண் டோர் உறக்கடவ
இடங்கொள்ளாததுன்பங்களை மன த்தானுணர்ந்தனராஃ முனிவரால்
நீக்கப்பட்ட இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பற்றுள்ளத்தினின்
றுழந்த தன்பக்கடலில்லமுந்திக் கரைகாணப்படாத இலிம்பையையெய்தினோர்
இன்று நின்னளவினோரல்லர்; முன்னும் எண்ணிற்றந்தோராவர்; பழகிப்போந்த
முறைமையுடாகலானன்றேயென்றுரைக்க

பிரிதற்றுன்பம்

பெரி காகலின்

முன்வைத்தாரேனும்

புணர்தற்பின்னரது பிரிவாகலின், மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது
உருவிலாளனென்பன கக் காமன் மேலும் கப்புலனாகா
வறுமைமேலுமேற்றுக. இல்லை, முற்று இறந்தோர் -
கழிந்தோருமாம். பாரொன்றார், தேவரினுமுண்டென்பதுதோன்ற. ஆல்,
அசை.

இனி, அப்பலருள், தேவரிற்சிறந்தோனொருவனையும்,
ஒருவனையும் எடுக்காக்காட்டிவார் :—

மக்களுட்சிறந்தோ

சக - கூ. தாதை யேவலின்.....நெடுமொழி
யன்றோ

(இ - ள்.) தன்தகையேவலானே மனைவியோடும் வனத்திற்போய் அவன்
தன்னைப்பிரிதலானே கடைய துன்பத்தையுழந்தவன் வேதத்திற்குமுதல்வனாகிய
நான் முகனைப் பயந்தோனே ஈபதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீ யறிந்திலையோ ?
அஃது உலகினடக்கின்ற புராணகதையன்றோவென்றாரென்க.

அறிந்தனையாயின் இரங்காயென்பதுகருதி அறிந்திலையோவென்றார் நெடு
மொழி - புகழுமாம். இதனுள், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லைற்றல்
முதலிய புணர்தற்றுன்பமும், பின்னர் அவன் பிரிதலான்வருத்துன்பமும்,
தசரதன் தனக்கு முடிசூட்டத்தொடங்கிய பொருள் புணர்தற்பொருட்டி வருந்
துன்பமும். பின்னர் அதனைக் கைகேசிவிலைக்க அப்பொருள் பிரிதலான்வருந்
துன்பமும் ஈண்டு வந்தவாறணர்க இது தேவரிற் சிறந்தோனொருவனைக்
காட்டியது.

இ - ள். வல்லா
டாயத்து.....சொல்லாயோநீ
யும்

(இ - ள்.) நளன்ருன் முன் புட்கரனெடுபொருத சூதியுயத்தான் மண்ணை
அரசாட்சியையுமிழ்ந்து தன்மனைவியொடு வெய்யகானகத்தேசென்றடைந்
தவ ன் பிறிதொருபொருண்மேற்சென்ற காதலான் அவனைப்
பிரிந்தானல்லன் ;

அவளும் வீரின்மையொடு பொருந்தப்பட்டதனாற் சிறுமையுறவாளும்ல்லன் ;
ஆகவும் அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருள்யாமத்தே அவனை உறக்கிடை

கசு.—ஊ ர் க ர ண் க ர ன் த .

௩௭௫

நீத்து நீக்கியது முன் செய்ததீவினையன் றி .
அம்மடற்கைப்பிழையானென்று சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின
நீ சொல்லென்றுரைக்க.

இல்லையென்பது கருத்து. இனி, அவளும் காதலனீங்கிப்
பிரிந்தோனல் லன்; அவளும் காதலியே; அதனாற் பிரிவாற்
சிறுமையுறவாளும்ல்லனெனினு மமையும். ஆயிம் - தாயம்.
மண்ணரசு, உம்மைத்தொகை அடவி - மலை சேர்ந்தகாடு ஆயிழை -
தமயநதி. இட்டிரீக்கியதெனவே துயிலிடைநீத்தல் பெற்றும்
நீக்கியது, ஏவற்சொல். ஓகாரம், இடைச்சொல். இதனுள் நளன்
தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்ந்தபொருட்டு வருந்துன்பமும்
பிரிதற்பொருட்டுவருந்துன்பமும், சூதாடிகின்றழி அச்சுதுவென்று
பொருள் புணதற்பொருட்டு வருந்துன்பமும் மண்ணுட்
அரசுமாயியபொருள்கள் பிரித லான்வருந்துன்பமும்
ஈண்டிவ நடவாறு ணர்க . இது மக்களிற்சிறந்தோனொரு வனைக்
காட்டியது

‘நெறியினைக்கியோர் நீர்மையே னாகச் சிறுமை யுறநேன’
 என்றதற்கு ‘வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்’, ‘ஊழ்வினை
 கடைஇ யுள்ளந் தரப்ப’ என்பவற்றோடு கோவலனை வினை
 ஏவுதல்பெறப்படலானும், இஃமனைத் தாதையேவுதலானும், நவீனப்
 புடக் கிளையுடையதும், இவர் மனைவியரோடு
 அறியாததேயத்தாரிடையுழத்தலும், சிறுமைபுறுத்தலும்
 ஒத்தபண்பினராத் தின் உவமைகூறி, இவரினும் உனக்கு
 ஒருறுதியுண்டென்றுகூறுவார்:—

இஃ - கூ. அணையையு மலலை..... .. பெற்றனை
 யன்றே

(இ - ள்.) இங்கனம் பலவகைத்தாய் தன்பமுறுகலின், அவரோடு
 ஒத்த தன் மையையா யினும் அவரின் நீ வேறுபட்ட பெரிய மன
 மையையுடைய;

அஃகிட டெனின், நினகாதலி பிரியாதவாரும் வாழ்க்கையைப்
 பெற்றனை யன்றோவாதலானென்று தேற்றினாரெனக்
 உம்மை, சிறப்பு. யன்றே, அசையுமாம்.

கூ(1) - கூக வருந்தா தேகி. போதிக்
 கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இங்கனம் வருந்தாதே
 இம்மன்னவனகூடறசென்று சாவகநோன்பு சிகழ்த்தறகேற்ற
 இடமிதுவென்றறிந்து ஈண்டிவருவாயாக வென்று சொல்லலுமெனக்

பொருந்துழியறிந்து - விருந்தெதிர்கொள்வாரிடத்தை
 யறிந்தென்றுமாம். ஏகிப்போதென இயையும்.

கூஉ - இ.

இளைஞர் மிளையொடு.....மருங்கிற் போகி

கழிந்து

சுசு - எ. கடிமதில்

(இ-ள்.) இவ்வள மாகிய இ

கூள். ஆங்கு—(௨ - ள்.) அவ்விடத்த.

(இ - ள்.) உயிரங்கண்ணையுடைய இவ்விருவன பெருகத்தரிய.

முன்னர்ப் புறநகர்ச்சிறப்புச் - நி ஈண்டு

அகநகர்ச்சிறப்புக்கூறுவார், மதிலை வரைப்பினென்றார்.

எடு - எடு. குடகாற் றெறிந்து.....புனலாட்
டமர்ந்து

(இ - ள்.) மேற்றிடு சக்காற்று விசைத்தெறிதலானே
கொழுகளெழுந்து துடங்குந் மதுகிள்கண்ணுள்ள ஈகிய

மாடங்களிலெடுத்த

பொதுமகளிர் தாம்

காதலிக்குஞ் செல்வத்தையுடைய காழுகரோடுகூடி இடையறுதபெருகும்
புனலையுடைய வைகையாறமடித் துடமுன் னர்ப் பொலிந்தபுறநகர் இடைக்
குறையில் வெளிய ம ணையுடைய

அடைக ரகக்கண்ணே உயர்சகப்ள்ளியோடத் தோடு நாவாய்
முதலிபவறையா நிச்செலுத்தியும் பொலிவையுடைய புனை
களைத்தழுவி நீந்தியும் இவ்வாறு புனல்விளையாட்டைவிரும்பியும்.

ஆடித்திங்களொர்பதுதோன்றக் குடகாற்றுகூறினார். காணும் மடனும்
பெண்மைபவாதலின் இவற்றைக்கழிந்தே கடைகழியவேண்டுதலிற் கடைகழி
மகளிரொனப் பொதுமகளிர்க்குப் பெயர்கூறினா இவர்க்குக் காதல பொருளின்
கண்ணதாகலிற் காதலஞ்செல்வரெ ழார்; தம்மேற் காணையுடைய செல்வரோ
டெனவுமாம் ; அம், சாரியை. நாவாய் - தோணிமுடியாயுள்ள
சலசாங்கள்.

இது, சிறுகாலமாதிலும் காலிப்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக்
கூறிற்று.

எசு - அடி. தண்ணறு முல்லையும்.....அமர்ந்தாங்கு

(இ - ள்.) குளிர்ந்த நதிய முனையிலும் தாழ்ந்த நீர்ப்பூத்த குவளை மலரும் தம் கண்போலமலர்ந்த மெய்தன்மலருமென்னுமிவற்றைத் தமது கொண்டைகளிலே மிகவந்துப் புளரக்கச்செருகி மல்லிகையின் மலர்ந்த வெளியபூவோடே குளிர்ந்தசெவகமுநீரிதழ்க்கையும் காஸ்நெருங்கக்கட்டுதலால் தலைமலர்ந்தபிணையலைக் கொற்கைத்துறையிற்படும் பெருமுத்தாற்செய்த வட்டத் தோட்டேபூண்டு தென்றிசைக்கண்ணதாகிய மலையவரையிற்பிற்த சந்தனைக் குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொன்னாற்செய்த கொடிகளையுடைய முதார்க்கு அயலதாகிய பொழிவ்லதது விளையாடும் விளையாட்டைவிரும்பி,

1 "வைபவன் வழுக்குடையாய்" மதரை, ௧௮௬.

கசு.—ஊர் க ர ண் க ர ண த.

௬௭௭

தானீர்க்குவளை பாடமாயின், தானையுடைய நீர்மைக்குவளையென்க. பிணையல் - மார்பிலிடுவன. ௨ - மிக. மல்லிகை விரியல்வெண்பூவென்க. தெக்கணம், வடசொற்றிரிபு. சேருடியென்றார், மெய்ம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற. முதார்ப்பொழில் - 1 இலவந்திகைச்சோலை நன்கு, அசை. அடைச்சிப்பூண்டு ஆடி அமர்ந்தென்க. காரை எதிர்பருவமாதலின் முல்லைகூறினார்.

இது, நண்பகற்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அரு - ௫. ஏற்படு பொழுதின் . . . மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ - ள்.) ஏற்பாடாகியகாலத்தே ஆண்டுசின்றும்போந்து இளநிலாமுன் றிற்கண்ணே முன்னர்ப் புனலிலும் பொழிலிலும் ஆடியினைத்தகோலத்தைத் தம் கொழுநர் பாராட்டித்தீர்க்கக் கண்டோர்விரும்பப்படும் பூஞ்சேக்கையிடத்தே இனிமையோடிருந்து, ஆங்கு, அசை புணர்ச்சிகூறுவார், இனிதிருந்தென்றார். தகை, ஆரு பெயராத கொழுநர். தத்தர் மனத்திறறங்கிய வெனிஹமமையும.

கோலத்தைப்பினைந்து பாராட்ட

இஃது எதப்பிப்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அசு - கூட. அரத்தப் பூம்பட்டு... ..கால

மன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாராட்டச் சேக்கைமேலிருந்து,

பூங்கொழியையுடைய செம்பட்டை மேகலைமீதேயுடுத்துப்

பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய

கூந்தலிலே செங்குடசப்புவையுமுடித்துத் * தென்னவனது சிறுமையென்னுஞ்

சிலம்பின்கட்பூத்த செங்குடந்காணிப்பூவுடனே நரியமலரையுடைய குறிஞ்சி

யினது நாட்டிவைச்சூழிக் குங்குமநிறத்தையுடைய செஞ்சந்தனத்தைக் கொங்

கையினொழுதிச் சிவந்த சுண்ணமப்பிய ஆகத்தே செங்கொடுவேரியின்

வன விய சுவாற்கட்டப்பட்ட பிணையலை அழகிய

பவளக்கோவையோடுபூண்டு பறந்து திரியுமலைகளைச் சிதனகயரிந்த

வச்சிரத்தையுடைய இரத்திரனுக்குக் கூடலைச்

செவ்வணியணிந்துகாட்டுதற்குக் காலையாளுமரசன்

வாணடக்காற்றோடுவருந் காலமும், அக்காலமன்றியும்,

அன்ற, ஆகுபெயரான் மேகலை. குடசம் - வெட்பாலைவிசேடம்.

சிறுமலை, அதல்பெயர். மலர்க்குறிஞ்சி, முதற்கேற்றவடை;

* "கனிவிளவின் காய்" போல, குங்குடநிறத்தையுடையவறறை யென்

றுமாம். இழைத்து - வரித்து; எனவே எழுதியென்பதாயிற்று

சுண்ணம், மேணிக்கடை. குடசமும், குறிஞ்சியும், கொடுவேரியுமென்

னுமிவை கார்காலத்துப்பூவாய்த் தான்விழைந்தனவாத லாற் காரரசானன்

காட்டவென்றார். கார் - ஈண்டு முகில்; அதனையாளுமரசு - காலம்.

காலமும் கடவுளாதலால் தலைவேந்தனுக்குக் கையுறைகாட்டுவான்

கூடன்மகளிரான் ஏந்துவித்துக்காட்டினான்; அவற்கு மகளிர்மேல்

மிக்க காத லுடைமையறிதலின். * "காலமுலகம்" என்பன

உயர்திணைமேலனவாய்ப் * புவவத்தகை - உத்தரவாலி; எலப்பதிகாரம், 40;

கடி மணி. க: சச-இ; "நிறைத் குறினிதைத்துப் போக்குறிற்போக்கும்,
பொறிப்படைபமைத்த பொங்கில்வத்திகை" (பெரும். க. ௪௦: ௧௧௧-௨.)
* முல்லைப்பாட்டின் இறுதியென்பா, க.
* சிலப்பதிகாரம், ௧௧. அடு. * தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. இ-அ.

சஅ

கூள அ சில ப் ப தி க ர ம்

பாப்பிரிந்திசையாவெனவும், ¹ "நின்றாங் கிசைத்த லிவணியஸ் பின் ன" எனவும்
கூறிவழுவமைக்கின்றவர், ² வேறிடத்து இசைத்தலுமுரிய வெட்பதனாற் காரர
சாளனென உயர்நிணையார்க ளுநினர். இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குந்கொள்க.

கூள - கடுக. நூலோர் சிறப்பின்..... ..கூதிர்க்

காலையும்

(இ - ன்.) சிற்பதூல்வலலோரானே சிறப்பித்துச்செய்யப்பட்ட முகிடுருய
உயர்ந்த மாடங்கனிலே மரக்கலந்தந்த அகிலாகியவிறகாலே மடப்பம்வருதலை
புடைய மகளிர் தடாக்களிலிடப்பட்ட இந்தனம் காய்தலைவிரும்பி நறிய சாந
தலைந்தமார்பையுடைய அமர்ந்தரோட்குடிக் குறிய கண்களையுடைய சாளரங்
களை அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும்,

நூலோர் சிறப்பி னகிலெனவியைத்து, ³ லோர்

சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட

நேர்கட்டிமுதலாகிய அறுவகைக்கூட்டுனினுமாயும்; மடவரன்மகளிர் தரு
மகிலெனவுமாம். அமர்ந்து அடைக்குமெனவியையும் நம்பியர் - காநலஞ்செல்
வர். குறுக்கண், ஆகுபெயர் இதுவும் மேறகூறிய அச்சிரக்காலமும் உயர்
நிணைச் சொல்லுத்தோதாது அஃறிணையியல்பாற்கூறுவன.

கடுஉ - டு. வளமனை மகளிரும்.....

....அச்சிரக் காலையும்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தரும் வளமணியில் இளநிலாமுன்றிற்கண்ணே யிருந்து இளவெயிலை நுகரும்படி விரிந்தகதிரையுடைய ஆதிதீர்க்கமண்டிலம் மிதுன வீதியிலே எழுந்து இடங்குதலானே வெண்முகில் அரிதாகத்தோன்றும் முன்பனிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன ?

மகளிரை முற்கூறினார், இன்பத்திற்கு முதல்வராகலின். இளநிலா - மாலைப்பொழுதினிலா; அன்றிச் சதைசிலாவென முன்றிற்கடையாக்கினுமமையும். நுகர்தல் - பயன்கோடல் ஏர்பு - எழுதலான. வெண்மழை - புனி மாசுமாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

கடுக. ஆங்கதன்றியும்—(இ - ள்.) வந்த

முன்பனிக்காலமன்றியும்,

கடுக - கஉ. ஒங்கிரும்

பரப்பின்.....பனியரசியாண்டுள்ள

(இ - ள்.) குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால் வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டும் சந்தனமும் வாசமும் கருப்பூரமுமென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திர ளோடு சுமந்துவந்த கொண்டற் காற்றென்னு நண்பனோடு கோமகனது கூடற்கட்புகுந்து காமவேளுடைய வில்வெற்றி நிகழாரின்ற விழவுகாணும் பங்குனித்திங்களீருகப்பொருந்திய பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் எவ்விடத்துள்ள ?

ஒங்கிரு, இருபெயரொட்டு; பரப்பென்பதனை விசேடித்து வங்கத் திற்கு அடையாயிற்று. ஈட்டதது - ஈட்டத்தோடு, இனி 'தொகு' என்பதனை இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க. உரைக்குமாறு:—

அகில: 'அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன் காரகிலென்று சொல்லப் பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும்,

¹ தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. கசு. ² தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. கசு.
³ இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்து வழங்காமைமாத், புலப்படவில்லை.

கசு.—ஊர் கரண்கரணைத்.

கசு.

குதில்: கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரத்தம் றுண்டிகில்
 சுண்ணம் வடகம் பஞ்சு இரட்டி பாடகம் கோங்கலர் கோபம்
 சித்திரக்கம்மி குருகி கரியல் பேடகம் பரியட்டக்காசு வேதங்கம்
 புங்கர்க்காழகம் சில்லிகை தூரியம் பங்கம் தத்தியம் வண்ணடை
 கவறுமடி தூல்பாப்பு திருக்கு தேவாங்கு பொன்னெ முத்து குச்சரி
 தேவகிரி காத்தூலம் இறஞ்சி வெண்பொத்தி செம்பொத்தி
 பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகிய தொகுதியும்.

ஆரம் : மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை
 பச்சைவெட்டை அரி சுந்தனம் வேரச்சுக்கொடி யென்றுசொல்லப்பட்ட
 பலவகைத்தாயதொகுதியும்.

வாகம்: அம்பர் எச்சம் கத்தாரி சவாது சாந்து குங்குமம் பனிகீர் புழுகு
 தக்கோலம் நாகப்பூ இலவங்கம் சாதிக்காய வசவாசி திரியாசம் தைலமென்று
 சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும்.

கருப்பூம்: மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு இளமார்பு ஆரூர்க்
 கால் கையொட்டிக்கால் மாரப்புற்று வராசான் குமடெறிவான உருக்குருக்கு
 வாறோசு குடன் சேனச்சூடென்னு பெயர்கூறப்பட்ட பல வகைத்தாகிய
 தொகுதியுமெனத் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளுரைக்க.

கொண்டல்-கீழ் காற்று. இறுதியாகிய பின்புனியென்பார் வேள்
 வில்விழாக் காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைகூறினார்; காணும்
 பனியரசெனவியைக்க; வேள்காணும் பங்குனியெனினுமாயும். ¹

தொண்டியோர் - சோழகுலத்தோர்.

ககநு¹ - எ. கோதை மாதவியாண்டுள்ள

கொல்லென்று

(இ - ள்.) மாதவி கொடியெயிப்பக் காவும் காணமும் மலரேந்தத்
தென் னவனுடைய பொதியிற்றென்றலோடே அமமன்னவனுடைய
கூடனாகின்கட் புருந்து தாம் மகிழ்ந்துணைகளைத் தழுவுவிக்கும்
இனிய இனவேனிவென்னு மரசன் எவ்விடத்துள்ளுருளென்று,

கோதைமாதவி - மாலேபாலப் பூக்கும் குருக்கத்தி. காணம் -
நந்தனவனம்; காடுமாம். தாழை - தழுவுவிக்கும்

ககநு - க. உருவக் கொடியோர்..... படர்தீர்
காலை

(இ - ள்.) கொடியுருவினோர் இவ்வனமாகிய இன்பங்களைக்கருதி அவற்
றவற்று இன்பங்களேறுகர்தறகுவிரும்பித் தம்மையுடைய பெரியகொழுநரோ
டிருந்து அப்பருவவரவை எண்ணும் வருத்தநீங்கியகாலத்தே,

தாமமுருவிற் கோலக்கொடியோரென் றுமாம். இவர்
புறவீதிமகளிராய் முற்கூறிய கூடகழிமகளிர். இவர் ஆண்டுக் கூறிய
பருவமெண்ணுங்காலையென்க.

காதலஞ்செல்வரோடிருந்து

¹ இதனால், கீழ்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும் பட்டினம்
பள்ளைத்
காலத்திற்சோழர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது; சோர்க்கு
உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு; புறநா. கள, ச. அ.
பார்க்க.

கஉ௦ - உரு. கன்றம ராயமொடு.....உறுவெயிற்

கடைநாள்

(இ-ள்.) கன்றுகண்மேவியபிடித்திராளோடே அவற்றறக்காக்கும் களிற்
தினமும் கண்டுநடுங்கும்படி வெயில் நிலைபெற்ற மலைசார் எட்டிக் காடெங்கும்
தீப்பட்டுடையும்படி முழங்கும் ஸுழலைமுட்டிக்கோடைக்காற்றோடுவந்துபுகுந்து
கடலைத்தானுண்ட வேனிலாசன் தனக்குப்புறவிடமாகிய வேற்றுப்புலங்களிற்
சேறற்கு முயலாசின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளினென்க.

கடைநாள் - பருவத்தின்குடநாள். என்றாழ்நின்றவென்றார், காலத்தோ
டங்கி மாணியளவும் ஒருதன்மையாகக்காத்தலின். ஓசனித்தல் - பொதற்கு
ஒருப்பட்டு முயறல்; “உடைநிறை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக் கின்ற வனனம்”
என்றார் சிந்தாமணியினும். “ஒரோர்தேயத்திற்கு ஒரொருகாலம் மாநிநிகழ்த
லின் வேற்றுப்புலம்படரவென்றார்.

கஉ௧ - கூக. வையமுஞ் சிவிகையும.....மணம் புணர்ந்து

(இ-ள்.) கூடாரப்பண்டியுர் கடகததண்டும்
சைகள்பெற்றதேயன்றி கீராவிச்சோலக்கண்ணே

பல்லக்குமென்னும் இவ்வரி

தமக்கு உறறுதுணைவனாகிய

அரசனோடுமேவி மெய்தொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும் கவரியுள்

அடைப்பாயும்

உடைவாளுமெடுக்கும்வரிசையும் தம் கோமகன்கொடுப்ப அவை

சாக்காலத்தும்

மாறாதவாழ்வையுடைய மடந்தையர் நாடோறும் புதிதாரோசி

மணப்புணர்ந்து,

புதியவரிதயுமறிந்து புணர்தலருமையிற் புணர்ந்தென்று அவர்வல்லபங் கூறினார். இன்னும், புணர்ந்தெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்னர் இன்பம் விளைத் தற்கு ஊனிகழ்ந்தமைபுணர்க. உபயானம் - அரசர் விளையாடும் காவறகோலை. சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டு. பதுமணம்புணர்தல் - கரணவிசேடமுமாம.

ககஉ.- கூ. செம்பொன் வள்ளத்து.....மாந்தினர்

மயங்கி

(இ - ள்.) அங்குசம்புணர்ந்த புணர்ச்சியானுண்டாய் வருத்தாகதறிச் செருக்கு விளைத்ததகுச் சிலதியா பொன்வள்ளத்துநதிய அழகிய ஜீனிய சுட் டேறலைப் பருகினராகிப் பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகனார்.

ககச - சதி. பொறிவரி

வண்டினம்.....வீதியுட்

(இ - ள்.) அங்கனமாகிய காவியங்கண்ணார் மதுமயக்கத்தான் இதழின் மறைகின்றவிழிகளைப் பூவினிதழின். மறைகின்ற தமதினமெனக்கருதிச் சேர்ந்த பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற் கடியக்கருதியவர் அவசத்தாற் கைசேர்த்தலின் அவைமொய்யாத இடங்களைக் கடிந்து முனனர்ப் புலவிக்காஸத்தே இலவிதழ்போலும் செவ்வாயின்மீதே இளமுத்துப்போலும் எயிறுகள் அரும்பும்படி தம் கேள்வரைக் கவவுக்கொண்டு செருக்கிய புலவி

¹ சீவகசித்தாமணி, உகடுஉ

² ஓரோர்தேயத்திற்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழுமென்பது, "மூன் திண்பொடித்தாக்கு" (சீவக. உகக) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

கச.- மூர் காண் தா னை து,

ககஅக

குறை நெஞ்சிற்கிடந்தது கூறக்க நதிய கட்டுரை ரைய 1
என்வகைத்தானத்
தோடி நாவால் நவிலப்பெறுது குழறுகலாற கேட்டோர்க்கு நனைவரத்தக்கவின
வியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீர்க்கீழ்நுற்பை நெகிழ்த்துப்பார்த்தாலொத்த
சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணின் செழிகை கடையாற் செயதபூசலும்,
கொலைசெய்த விறப்போலும் புருவகதிகோடிகள் உள்வள்ளைத் திலகம்பொருந்
திய சிவியதுகாணரு மய்ய விபநு மடங்கவிலை தீருஞ்செவ்வி பார்த்துவருந்
தம் மோம்பட்ட குழப்பிறநக செவ்வரோடே வையதநக்காக்கும் அரசரும்
விருமபப்படுமவீதியும், .

வரி - வரிப்பாட்டு. புல்லுகல் - இனமென்று புல்லுகல். என்ன ?
"ஒருந்தி, கணங்கொண்ட வயமுசக் கையாற்றாள் பூண்ட, மணங்கமழ்
கோதை பரிவுகொண்டோச்சி" எனவும; "ஒருசுதி, பிறநக களியா விதழ்
மறைந்த கண்ணள், பறந்தவய முசக் கடிவாள் கடிபு, மிடந தேற்றாள் சோர்ந்
தனள் கை" எனவும பிறநக நிறார். கடநிறை - புலவிக்கு வறையெல்லாம்
பொதிந்தவுரை நாவொடு - நாவால் 'குறைவித்' என்பாருமுளர். கிளவியும்,
பூசலும் விபநும தீருஞ்செவ்விபார்க்குஞ் செவ்வரோடக. இவர் அரசனைக்
காக்குமகளிர்.

கசக - எ. சுநிம ணேறு கடிமனை
வாழ்க்கை

(இ - ள்.) கொடுக்கோ. மமயாங் வடுகீவகும்
செங்கோறசிதப்பின் புடைய முடிசூட்ட அரசொடுவகுப கடி மனை;
அஃது எத்தனையதாயிது கடிமனமெனின, - சுநிமண் எழுத மனை;
யென்க

அமமனையிலவாழும் வாழ்க்கை

சுமீமன் - ஓடு வடுவகுசை - பிறா, நிபாமலடங்குல் கடி - வரைவ;
 மிகுதியுமா. வாழக்கைய புடா 17 ணெண்ணக்கை? யாொ ன்க. இனி, வடு
 நீங்கிய சிறப்பி னயு நடமாபாடி சுமீமன் ஏறப்படாது முடிபரசொங்குங்கடி
 மனைடென்ப பொருள் 4 தி. அம் பொருடும் சண்டி, சுமீமனை ஏறது
 செங்கல். வடு - குடிககுதறம்; ஆவது 3 பதியிலாரிற்
 குடிககுதறப்பட்டாரை ஏழுசெங்குதறசுமீமதி னா ஆழ்வித்துப்
 புறத்திடுதலாரடி.

கசாடி - 17. வேத்தியல் பொதுவியல் ஆடலும்
 (இ - ள்.) வேத்தியல் பொதுவியலென்று சொல்லப்பட்ட
 இருவகைக் கூத்தின் தாளவருதிகளையறிந்து அவையையங்காதமரபானே
 ஆடுமாடலும்,

இவையிரண்டும் நகைத்திறச்சு உயபற்றிநிகழும் வினாடகக் கூத்து.
 இவற்றை வகுச்சுத்துமென்ப; “பல்வகையுருவமும்
வகையெனப் படுமே” என்றாராகலின்

1 எண்வகைத்தானம் - தலை, மிடறு, தொஞ்சு, பல், இதழ், தா, மூக்கு,
 மென்பன; தொல். பிறப்பு. கு. 6 - பார்க்க.

அன்ன

* கவித்தொகை, கூட.

* மணி. கடி: கக - கூ.

கூறு

சிலப்பதிகாரம்

கடு. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய
 வரிக்கூத்துக்களும்,

அவை யாவன:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சி வரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியெனவவை ; என்னை? “கண்கூடு காண் வரி... .. என்வருக தெரித்தே”

என்றாராகலின். இனி, இவ்வரி யென்பதனை, சிலனும் ரொழி லும் கோன்ற ஈழக்கும் வினோக்கூத்தென்பாரு முளர்; என்னை? “வரியெனப் படுவது..... ..வழங்கல்” என்றாராகலின். இவற்றின்பகுதி விரிப்பிற் பெருகும்; வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்.

அவை, கொட்டும் அசையும் தாக்கும் அளவுமெனவாவை ; என்னை? “கொட்டிமசையும்.....பாணி யாகும்”

என்றாராகலின். அவற் றுள், கொட்டென்பது அரைமாத்திரை, வடிவு க ; அசையென்பது ஒருமாத் திரை, வடிவு எ ; தாக்கென்பது இரண்டிமாத்திரை, வடிவு உ ; அளவென்பது மூன்றுமாத்திரை, வடிவு ஃ ; என்னை? “ககரங் கொட்டே.....பூயதம்” என்றாராகலின்.

இனி இவற்றின்றொழிற்:—கொட்டாவது அமுக்குதல்; அசையாவது தாக்கிடு பழு கல் ; தாக்காவது தாக்கித்தாக்குதல்; அளவாவது தாக்கினவோசை , தே ரே மூன் றுமாத்திரைபெறுமனவும் கொள்க. வருதலெனக்

தூக்கும்—(இ - ள்.) தாக்குக்களும்,

அவை யாவன:—இத்தாளங்களி லாவழிவரும் செந்துக்கு, மதலைத்துக்கு, துணிபுத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, சிவப்புத்துக்கு, கழாற்றாக்கு, நெடுந்துக் கெனப்பட்ட ஏழுதாக்குக்களும்; என்னை? “அநகர் செந்துக்கு..... . என்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

கருக. கூடிய குயிலுவக் கருவிபு முணர்ந்து—

(இ - ள்) முற்கூறிய ஆடனமுதலியவற்றோடுகூடியிசைக்கும்

நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்ந்து,
 நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிகளாவன :—மத்தளம்,
 தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையென்பன ; என்னை ? “மத்தளம்
 தண்ணுமை யிடக்கை சல்லிகையென , வைத்த நான்கு முத்தமக்
 கருவி” என்றாராகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

கடுஉ - ச. நால்வகை மரபின்.....தலைக்கோ
 லரிவையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிழையாமலுணர்ந்து நால்வகைப்பட்ட
 மரபின் யுடைய அவினயநிலத்தினும் எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும்
 டெசன்றெய்தும்படி கோப்புக்களைவிரிக்கும் மலைத்தற்கரிய
 மெய்திய அரிவையும்,
 சிறப்பித்தையுடைய ¹ தலைக்கோற்பட்ட

¹ செல்பதிளரம், க: ககக.
 'கச:—உண்ர் க ர ண் க ர ணை த.

க.அ.உ

அவற்றுள், அவினயநிலம் நான்காவன:—நிற்றலும், இயங்கலும்,
 இருத்தலும், கிடத்தலுமென்பன ; என்னை ? “நிற்ற
 லியங்கல்.....அவினயக் களனை” என்றாராகலின்.
 எழுவகையிலமாவன :—ச ரி க ம ப த நி என்னுமெழுவகைப்பட்ட
 எழுத்தடியாகப்பிறக்கும் குரன்முதலாகிய ஏழும்

கடுரு. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையும்—

(இ - ள்) வாரப்பாட்டினைப்பாடும் தோரியமடந்தையும்,

இவள் ஆடிமுதிர்ந்தபின்பு பாடன்மகளாய் ஈடன்மகளிர்காலுக்கு ஒத்
 துத்துப்பாடுங்கால் இடத்துண்ண்சேர்ந்தியலுமவள் ; என்னை ? “இந்நெறி

வகையில்.....மரபிற் றோரிய மகளே", + "தலைக்கோ
லரிவை..... ..தோரிய மகளே" என்பனவற்றான நிக
வாரமாவது - பற்று அஃது இருவருடையபெயர்; ஓரொற்றுவாரம், ஈரொ
ரற்றுவாரமென. அவை நான் க்து ஒரு மாத்திரையும்,
இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று வருவனக்கொள்க.

கருக. தலைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) இடைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது ஓளகம். இவர்
கூட்டக் கூத்தியர். இவையெல்லாம் முன்னம் அரங்கேற்றுகை
முதலியவற்றுள் விரித்துக் கினவாதலின், ஈண்டு விரித்துக் கூதல்
'கூறியது கூதல்' என ஐங்குறுமொழியின், ஓசுக்கும்; ஆண்டுக் கூறிய
அடிகளே ஈண்டும் கூறுதலானும், இக்கதை ஒன்றையுமே
கற்றுணர்வார்க்குப் புலப்படவேண்டுதலானும் ஈண்டு
விரித்துரைக்கப்பட்டன.

கருக. - கூ.

நால்வேறு வகையின்.....முறைமையின் வழா

(இ - ள்.) மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான

நால்வேறுவகையோடுங் கூடியாவரும் விருப்பத்தகும் முறைமையினால்
ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சிறுநாடோறும்பெறும்
முறைமையினின்றும் வருவாத,

என்றது தத்தம் ஆடல் பாடல் அழகென்னுமிவற்றும்பெற்ற சீரின்வழித்
தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சிறுநாடோறும்பெறும்
'ஒப்ப வென்றாதி யாக வாயிரத்தோரெட்டிரூச், செப்பி' என்றார்பிறரும்.

1 சீவகசிந்தாமணி, கௌ - பார்க்க; "ஒன்று முதலாக வோரெட்
முடித்த, வாயிரங் காதுமாத்த பரிசத்து...ஏரின மகளிர்" (பெருங் க. கடு: ௮௨
- ௮௩)

(பி - ம்.) * "தலைக்கோ வரிவை தானத்தொடு பொருந்த, மலைத்தகு
பாடலு மாடலு மிக்கோ, மயற்படு கோதைத் தோரிய மகனே"
கடவுள் சில ப்பு தி க ள் ர ம்

கக(1) - கௌ. 1 தாக்கணங் கணையார்.....இருபெரு வீதியும்
(இ - ள்.) திண்டவருத்தும் அணங்குபோல்வாருடைய கண்ணிய

வலையி
லகப்பட்ட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய தமது அறிவுமுதலியனகெடத்

தவத்
தோராயினும் நல்ல அவிழந்த மலர்கோலஞ்சென்று

அவற்றின்தேனைப்பருகிப்

பின்பாராதுசெல்லும் வண்போல ஒருவழித்தங்காது

புதுவோர்ப்புணர்ந்து

செல்லும் காமுகராயினும் காமவின்பு திற்குப்புதியோராய்

முன்புதுகர்ந்தறி

யாத பேசுகையோராயினும் நாடோறும் புணர்ச்சிமயக்கத்தோடு கூடிய

இனிய

துயிலோடே சங்குவிக்கப்படும் பண்களையும் அவற்றின்

நிறங்களைப்பழித்த

இனியசொல்லையுடைய அறுபத்துநான்கென்றுதொகுத்த

கலைகளாவல்லோரா

கிய பதியிலாருடைய இருவகைப்பட்டவீத்களும்,

அணங்கு - கெய்வமகள் ஆங்கு, அருசுமாம். நகை,

அருபெயராகிய

இடக்கர்; அன்றி அவர் காமக்குறிப்புநிகழுகதக்கும் நகையுமாம் பண்
நான் காவன:—பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்பது.

அவற்றின் திறங்களா

வன:—பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி; அருகு - சீர்கோடிகம்; பெருகு -

நாகராகம்

குறிஞ்சிக்குப் புறம் - செந்து; அருகு - மண்டிலம்; பெருகு - அரி

மருதத்திற்

குப் புறம் - சுகரி; அருகு - சாடவேளாகொல்லி; பெருகு - கின்னரம்.

செவ்

வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி; அருகு - சீராகம்; பெருகு - சந்தி. பிறவும்

வந்த

வழிக் கண்டுகொள்க.

இருபெருவீதியாவன:—சிவதனம் பெருந்தனம்

இத்துணையுர் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இனி அங்காடியிதி

கூறுவார்,

கம்பியர்முதலாயினார் பண்ணிவிடபன கூறுகின்றார்:—

ககஅ. வையமும்—(இ - ள்.) கொல்லாப்பண்டியும்,

பாண்டிலும்—(இ - ள்.) தேர்வட்டையும்,

மணித்தேர்க் கொடுஞ்சியும்—(இ-ள்.) அழகிய

தேர்மொட்டிம்

ககக. மெய்புகு கவசமும்—

(இ - ள்.) மெய்புகுத்தகடமாகிய கவசமும்,

வீழ்மணித் தோட்டியும்—

(இ - ள்.) வீரும்பப்படும் மணிகளழுத்தின

அங்குசங்களும்,

களி. அதள்புனை யரணமும்—(இ - ள்.) தோற்கைத்தளமும்,

அரியா யோகமும்—

(இ - ள்.) கருவிவிலக்காகப் புனைந்த அரைப்பிட்டிகையும்,

அரிதல்செய்யாத யோகமென்க; வியாதிகளைக்கெடுக்கும்

1 நுந்தென்று
மாம்.

¹ தாக்கணங்கு: குறள், 40-அட

கசு.—ஊர் காண்காலை த.

க.அ.ரு

கஎக. வளைதரு குழியமும்—(இ - ள்.) கட்டுக்குழியமும்,
வால்வெண் கவரியும்—(இ - ள்.) மிகவும் வெள்ளிய

சாமரமும்,

கஎஉ. ஏனப் படமும்—(இ - ள்.) பன்றிமுகக்கடகும்,
கெடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோற்கடகும்,

கஎஉ. கானப் படமும்—(இ - ள்.) கானமாயிகடகும்,
கானத்துள்ளன வெல்லாம் எழுதுதலிற்கானமாயிற்று.

காமூன்று கடினையும்—(இ - ள்.) குத்துக்கோல்களும்,

கஎச. செம்பிற் செய்நவும்—(இ - ள்.)

செம்பாற்செய்தனவும்,

கஞ்சத் தொழிலவும்—(இ - ள்.)

கஞ்சத்தாற்செய்தனவும்,

கஎரு. வம்பின் முடிநவும்—(இ - ள்.) புதுமையாக

முடிவனவும்,

என்றது, அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன; வம்பு -

கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும்—(இ - ள்.) மாலையின் வார்க்கமாகப்

புனைவனவும்,

என்றது துக்குவர்க்கம்; இடையான் மாலைவிசேடங்களாகப்
புனைந்துவிற் பனவும் பூமால்வர்க்கமுமென்ப
களக. வேதினத் துப்பவும்—
(இ - ள்.) ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாங்கு கருவிகளும்; துப்பு -
கருவி.

கோடுகடை தொழிலவும்—
(இ - ள்.) ஆணைக்காமிமுதலியவறறைக்கடையும் தொழிறகுரிய
கருவிகளும்,
களக. புனைகயவும்—(இ - ள்.) அங்குறுகக்குறுப்பாயுள்ளன
வும்,

அவை "நேர்கட்டி செநதேன.....ஆறு" என்பன.
சார்த்தவும்—

(இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்துக்கு உறுப்பாயுள்ளனவும்;
மெய்ச்சாந்துறுப்புமாம்.

பூவிற் புனைதவும்—
(இ - ள்.) பூவாற்புனையப்பபிம் மாலைவிசேடங்களாயுள்ளனவும்,
களஅ - க. வகைதெரி வறியா.....அங்காடி
வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட வகைகள் இன்னதற்கு இவையெனத் தெரி
தற்கரிய இவ்வனங்கள் தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிரும்பப்
பபிம் செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்னனம் பெரியகடை ஒருவாற்றாற்குறி, இரத்தினக்கடையும்
கடையுங்கூறுவார்.

பொற்
கஅற - அக. காக பாதமும்.....நலங்கே

மொளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிரத்தீங்குத்

சகல

குற்றமும் குணமுகூறுவார், இஃது

சிலப்பதி

காரம்

(இ - ள்.) தூலோராத் குன்றுதலையுடையவென்று

வரைந்துசொல்லப்

பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள், காகபாதமும் களங்கமும் விந்துவும் எகைய
மென்னும் இக்குற்றங்கள்நான்கும் நீங்கிக் குன்றுவாகிய குணங்களைந்ததும்
வருணகான்கினிறங்கினையும் இந்திரசாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச்
சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவது :—¹ சுரமலம் கீற்று
சப்படி

பிளத்தல் துளை கரி விர்து காகபாதம் இருத்த கோடியில்லை
கோடிமுரிந்தன

தாரைமழுங்கலெனவிலை, ¹ 'சுரமலம்' கீற்றுச் சப்படி பிளக்க,
துளைகரி

விந்து காக பாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரிக்க, றுரை மழுங்க நன்றே,
மூராதும் வயிரத் திழிபெய் மொழிப" என்றாராகலின் இனிந் குணங்களைந்
தாவன: எட்டுப்பலகையும், அறுகோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தராசமு
மெனவிலை, ¹ "பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிகைய தாரையுஞ்

சுத்தியுந்

தராசமு, மைந்துங் குணமென் நறை ந்தனர் புலவ, சிந்திர சாபத்
திகலொளி

பெறினே" என்றார். நால்வகைவருணக் கொளியாவன: ¹ "அருதணன்
வெள்ளை" யரசன் சிலப்படி, வந்த வசியன் பச்சை சூத்திர, னை
சமில் கருணையென்

தறைந்தனர் புலவர் ” இனி மிக்ககுற்றங்கள் ளானகின் டயானுவன்:

“காக பாத

நாகங் கொல்லும்.” “மலம்பிரி மாபுது நிலத்தரு கிளைகெடும் ” “விந்து
சிந்தை யிற் சந்தா பந்தரும்” “கீற்று வரலினை யேற்றவர் மாய வர்”
எனவரும். இனி வருணநாங்கின்பயனாவன :—“ம. பறையோ ரணியின்
ம. பறையோ ராங்கிப், பிறவி யேழும் பிறந்துவாழ் குவரே” “மன்னவ
ரணியின மன்னவர் சூழ, விரிவில வேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும்” “வணிக
ரணி பின மணிபொன மலிநது, தணிவற வடைநது தரணியில்
வாழ்வர்” “சூத்திர ரணியிற னேருகையா கணகநெல், வாய்ப்ப மன்னி
மகிழ்ந்துவாழ் குவரே” எனவரும் நகை - இரேகை இயல்
பெணவே பலனக எட்டென்பதாயும், கோடி ஆறென்பதாயும் பெறுதும்.
குணறு வென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலாயுடைய வெவ்
குற்ற ளானகிறகு மேற்றுநக. நுழைந்துகோடி - இருபெயரொட்டாய
மிகவும் கூர்ந்தகோடி யென்பதாயிற்று. ஒளியவென வே குறிப்பெச்
சமாய வலனென்பாயிற்று

முன்னர் வலனென்பாங்கு வயிரச்சாதிநிறி, இனி அவன் *
வயிற்றிற்பித் தத்தைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன நகைத்தலானுமிழ,
அஃது இமவான்முதலிய
பன்மலைகளிலும் ஊறிப்பிறத்தலிற் கருடோறகாரமென்று
பெயர்பெற்ற மரக
தச்சாதிநிறுவார்.

கஅச - கு.

ஏகையு மாலைபும்.....கதிரொளியவும

(இ - ள்.) ஏகையும் மாலைமென்னும் குற்றங்களை இருளென்னும்
குற்றத் தோடேர்க்கின பசுமைகிறைந்த மெய்யையுடைய பசிய
கதிரொளிபரந்த மிகதக் சாதியும்,

1 திருவால். உரு: ௧௮.
(பி - ம்.) * 'வயிற்றின்புறத்தை'

கசு.—ஊ ர் க ர ண் க ர ல த.

௩௮௭

இதற்குக்குற்றமெட்டின; அவை:—1 கருகல் வெள்ளை கல் மணல் *

கீற்ற
பொரிவு தராசம் இவருதலெனவிலை; என்னை? “கருகுதல் வெள்ளை கல்
மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிவருதல் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிலை
பென மொழிப” என்றாராகலின். இவற்றுள், மிக்க குற்றமுடையன இம்
மூன்றுமென்றாரெனக் எனக் - இரேகை=கீற்று; மாலை - தார்; இருள் -
கருகுதல். பாசார் மேணிப் பசங்கதி ரொளியென்ற மிகையானே குணங்களும்
எட்டென்பதேபெறுதும்; “நெய்தல்கிளி மயிதகழுத் கொத்தல்பைப் பயிரிற்,
பசுத்தல் பொன்மை கன்னுடன் பசுக்கல், 1 பசுதி பாயதல்
பொன்வண் டின் வயி, நெய்த்துத் தெளிதலொ டெட்டிங் குணமே”
என்றாராகவினெனக்கொள்க.

கஅசு 1 எ. பதுமமு நீலமும்.....விளங்கிய சாதியும்

(இ ள்.) நால்கனில்விதித்த - முறையிறபிழையாவாய விளங்கிய
பதும மும் நீலமும் விக்மும் படிமமுமென்னும் நால்வகைச்சாதி
மாணிக்க வந்தும்.

விதிமுறையி நழுவாவெனவே பிறப்பிடமும், வருணமும், பெயரும்,
குண மும், குற்றமும், கீறமும், விலையும், பத்தியுமென்னுமிவையும்
பிறவுமடங் கின; என்னை? “மாணிக் கதையால் வகுத்துங் காலைச்,
சமனொளி சூழ்ந்த வொருநான் கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின்றவிப்
பெயரும், பன்னிரு குண மம் பதினறு குற்றமு, மிருபத் தெண்வகை

பிலங்கிய சிறமூ, மருவிய விடையும் பக்தி பாய தல, மி. வயென் மொழிப
 விபல்புணர் கோரே” என்றாகலின். இவற்றன், பதாரம் - பதுமாராம்
 ; சாதாரங்கமென்பதுமது. நீலம் - நீலகந்தி ; செளகந்தியென்ப துமது.
 வித்தம் - குருவிரகம் ; இரத்தவிரதுவென்பதுமது படிதம் - கோவாங்கு ;
 என்ன ? ‘வன்னியிற கிடக்கும் வருணநாற பெயரு,
 முன்னிய
 கும்மே”

சாதாரங்க மொளிர்தரு வித்தஞ், செளகந்தி கோவாங்கு தானு
 எ-ம், “தாமரை கழநீர் சாதகப் புட்கண், கோப மின்மினி
 கொடுங்கதிர் விளக்கு, மாதாள்ப் பூவிதை வன்னியீ ரைந்து, மோதுசா
 தாரங்க வொளியா கும்மே” எ - ம் ‘திலக முலோத்திரஞ் செம்பருத்
 திப்பூக், கவிர் மலர் குன்றி முயலுதி
 எ-ம், சித்தாரங் குக்கிற் கண்ணென வெட்டு, மெண் ணிய குருவிரக
 மன்னிய நிறமே” எ - ம், ‘கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு கொய்ம்
 மலர்ப் பலாசு, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் குவளை. யிலவத் தலர்களைன்றது
 குணமுஞ், செளகந்திக்குச் சாற்றிய நிறனே” எனவும், “கோவைநற்செங்கல்

¹ திருவால. உடு: உ1, உக - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

² திருவால. உடு: கக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

³ “சாதகப் புட்கண் தாமரை கழநீர், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு,
 வன்னி மாதாள்ப் பூவிதை பென்னப், பந்துசா தாரங்க வொலிக்குணம் பத்துஞ்,
 செம்பஞ் சரத்தத் திலக முலோத்திர, முயலின் சோரி சித்தாரங் குன்றி, கவிசல
 ரென்னக் கவர்திற மெட்டாங், குருவீத் தத்திற் குறித்தன நிறமு, மசோக பல்லவ
 மலரிசெம் பஞ்சு, கோகிலக் கண்ணீ ளிலவலர் செம்பெனத், தருசெளகந்தி தன்னிற
 மாறஞ், செங்கல் குராமவர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் கோவாங்கு நிறமும்,...
இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார் கல்வாடத்தினும்.

(பி - ம.) * ‘காற்றி’ † ‘வந்தி’

குராமலர் மஞ்சளெனக், கடறிய நான்கும் கோவாங்கு நிறனே”
எனவும் சொன் னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் னரைபெருகும் ;
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

கஅஅ. பூச வுருவிற் பொலந்தெனித் தீனயவும்;—

(இ - ள்.) பூசத்தினது உருவினயுடைய பொன்ன மாசறத்

தெனிய

வைத்தாலொத்த புது 11வருக்கமும்,

கஅக. தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டுருவவும்;—

(இ - ள்.) குற்றமற்ற ஞாயிற்றொளியெனத் தேன்னுளியெனச்

சொல்லப் பட்ட வயிரீயவருக்கமும்,

கக௦. இருடெனித் தீனயவும்—(இ - ள்)

இருநீத்

லீனய நீலமணிவருக்கமும்,

தெனியவைத்தா

இதற்குச் சாதிநான்கும், குணம் பதினென்றும், குறாம்

எட்டுமெனக்

கொள்க ; என்னை? 1 “நீலக் தியல்பு சிறுக்குங் கூடல், நால்வகை

வருணமு

கண்ணுமா கரமுங், குணம்பதி னென்றும் குறையிரு நான்கு, மணியோர்

செயலு மறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்; “வெள்ளை சிவப்புப் பச்சைகருமை

யென், மெண்ணிய நாற்குலத் திலங்கிய சிறமே”, “கோகுலக் கழுத்துக் குவீன

சுரும்பு, ராகுலக் கன்க ளவிரிச் சாறு,..... காயா நெய்தல் கனத்தல்

பத்தி, பாயத் லெனக்குணம் பதினென் றாமே” என்பன.

மூனிக்

வழிக் கண்டுகொள்க.

குற்றம் வந்த

இருவே துருவவும்—(இ - ள்.)
நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

மஞ்சளும் சிவப்பும்

கலந்தாலொத்த

ககக - உ. ஒருமை... ..மணிகளும்
(இ - ள்.) ஒருமுதலிறோசை நி வேறுபட்ட
ஐந்துவனப்பினையுடைய மாணிக்கம் புருடராகம் நீலம் கோமேதக
வயிரியமொனாம ஒளிவிடுமணி களும்,
இவை ஒருவயிற பல்பிறப்பு
ககக - சு. காற்றினு
மண்ணினும்.....தொகுதியும்
(இ - ள்.) காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும் நீரினுமுண்டாயத்
தோற் றியு மிக்ககுற்றங்கள் ஒருதுகளாவும் இல்லையாதலாலே தெளிந்த
ஒளியையுடையனவும் * வெள்ளி அங்காரகன் போல வெண்ணீர்மை
செந்நீர்மையையுடைய வாய் உருண்டனவுமான முத்தவருக்கமும்,
காற்றேறு மணலேறு கல்லேறு நீர்நிலையென்பன மிக்ககுற்றங்கள்;
பிறவும் குற்றங்கள்பலவுளவாயினுமென்க சந்திரகுரு - வெள்ளி;
வெள்ளி, அங்காரக னெனபன மிக்க குணமுடையன ; பிறவும்
குணங்களுளவாயினுமென்கதொள்க. வட்டம் - † கவிவட்டம்.

¹ திருவாய். உரு: கக - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பி - ம்.) * 'சந்திரன் வெள்ளி' † 'தவிவட்டம்'

கசு.—ஊர் க ர ண் க ர ணை த்.

உறுதி

கக௭ - அ. கருப்பத் துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்
 (இ - ள்.) கருப்பத்தே துளைபட்டனவு ம் கல்லிடுக்கிற்புக்கு
 முடங்குபட்ட னவும் திருக்குமுறுக்குண்டெழுந்தனவுமென்னும்
 இக்குற்றங்கணீங்கிய செம் மையிக்குக் கொழுவிதாகவளர்ந்த
 கொடிப்பவளவருக்கமும்,
 இவை மிக்ககுற்றங்கள் ; பிறவும்
 குற்றங்களுளவாயினுமென்க்கொள்க. இனித் குணமிக்குக்
 குற்றங்கணீங்கியன, நிறமும் உருட்சியும் ¹ சிறதூமும் ஈச்சங்காயும்
 முசுமுசுக்கைக்கணியும் து துவழுதுணம்பழமும் போல்வன வெ
 னக்கொள்க.

கக௯ - ௨௦௦. வகைதெரி.....வீதியும்
 (இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின் பிறப்புமுதல்
 சிறப்பீறு கிய வகைகளைத் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற்
 சிறப்புப்பெற்றோங்கிப் பகை வரால் தெறுதறறொழிவை எக்காலத்தும்
 கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக் கடைத்தெருவும்,
 பகைவர்தெறுதலைக் கனவிலுநீளந்தறியாதவெனவுமாம்.

௨௦௧ - ௨௦௪. சாதருபவ் கினிச்சிறை.....வீதியும்
 (இ - ள்.) சாதருபமும் கினிச்சிறையும் ஆடகமும்
 சாம்பூரதமுமென்னும் நால்வகைச்சாதிப் பெயர்பெற்றோங்கிய
 கோடயாட்டையுடைய பொறபேதத் தைப் பகுத்தறியும்
 பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன் உளதென்று ஐயு
 றுந்துன்பமொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன் னுள்ளதெனவிளக்கக்
 கொடி கள் வயின்றோறுமெடுக்கும் நனமைபொருநதிய பொறகடைகளும்,
 ஒழித்த, ஒழிப்ப ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

௨௦௫ - ௭. நூலினு மயிரினும்.....அறுவை வீதியும்
 (இ - ள்.) நுண்ணிய பருத்தி நூலினும் ¹ எலிமயிரினும்

பட்டு நூலி னுலும் தத்தம் பகுதிகளால் நெய்யப்பட்டு முற்கூறிய
துகில் வருக்கங்களில் ஒவ்வொன்றை நூறுகத் தெரி நதடுக்கப்பட்ட
அ மிக்குப் பலநூறுகிய மடிப் புடைவைகள் நெருங்கவைத்த
புடைவைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசன்கொளுத்ததலின், 'நறுமடி' எ
ன்றார்

உறவு - கக. நிறைக்கோற்

நுலாத்தர்.....கூலவீதியும்

(இ - ள்.) நிறக்கும் நுலாக்கோலையுடையராய் மறிக்கும்

பறையையுடையராய் அளக்கும் மரக்காலையுடையராய்த்

தரகுசெய்வார் நின் நுழிநிலாது எங்கனும் தடுமாறும்படி

எக்காலமும் பெரிய மிளகுபொதியுடனே பாக்கும்

நிறுக்கும் வேறு பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய

கூலக்கடைத்தெருவும்,

கூலங்களுங்குவித்த

¹ திருவா. உதி: உற - ஆம் பாடலில் பார்த்து.

² சிவசுந்தரமணி, உக.அக - ஆம் பாடலில் பார்த்து.

கூலம்

சிலப்பதிகாரம்

பறைக்கப்பாரை - பாரைக்கப்பறையென்க. என்றது பரிய

அரையை யும் இரும்பால் வாபமட்டாகக்கட்டின கண்ணையுமுடைய ப

றையென்றபடி. அம்பணம் - தாசுளக்குளக்கால்.

காலமன்றியுமென்றற்கு இரவும் பகலு மெனவுமாம். கருமை -

பெருமை இக்கண் முடைக்கேற்றுக; கறிக்கேற்றினு மமைபும்; மூசுட

- பொதி. ஓம், என்னொடுவாய்பின் றும் சிலபண்டங்
களினொழிபை உணர்த்தித் தரு நலம் - சுண்ணவகத்து ;
எனனை ?

“நெல்லப் புல்லு வரகு... .. இராகிடென் கூலம்” எனவும், “எள்ளுத்
கொள்ளப் பயறுமுத தவாய், கடலை தவறா மொச் சத பென்றும், குடனியை
முதிரைக் கூலத் துணவே” எனவும் கொண்டு ரகலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு தெரிந்த.....கொடிமதிற்
புறத்தென்.

(இ - ள்) குலம் நான்காகப் பகுக்கவகையால் தெரிந்த அநுசூர்
அரசர்

வணிகர் வேளாளன் சச்சொலஸப்பட்டாரி நுக்கு நான்கா பவேறுபட்ட தெருக்
களும் முச்சரதிபும் நாறசரதிபும் கோயிலங்காடியும் பலிபெறும் மன்றிடங்களும்
கவர்க்கு நெறிகளும் கோரீதிக நாமாடிய இவ்விடங்களில் ஞாயிறு விசும்பினடி

வாக நீன்று முறுகி ஓங்கலின் அகநுதைய வெங்கதீர்கள் நுழையப்படாத
புதிய கொடியும் படாநகபுறென்று உலுவறறின்பக்கா சிறுவிசைதிரிந்து காவல
எனது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சிபெயறுகலாலை பொருத்தழிய, நிகலை
மறந்து போநதானெனக.

கவலை - முடிக்குவழிகள் கதிரை விதிபின் நீங்குகலின்
விசும்பகடி திருகிய வென்றார். அகநி - கதி திருகுதலை -
முறுகுதல்; “கெறுகதீர் ஞாயிறு நடுநின்ற காரகலின்” என்றார்
பிறரும் கொடி - சிறுகொடி. படாநகை - பெருங்கொடி.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்த மண்டலம் துயிலெய்யப இயாம்பச் சென்று
எத்திச்சிறுமையுறறேனென்றலும், கயுநதாடிகள், அனையபுமல்ல,
பெறறையன்றே; வருந்தாகேகப் போதிவகொறலும் மருங்கறபோகி
அயிராதுபுக்கு மகிழ்தரு வீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காடிவீதியும்
பாங்கெழுவிதியும் நலங்கு னர்வீதியும் அறுவைவீதியும் கூலவீதியும்

நாலவேறுதெருவும் வந்தியும் சதுக்கமும் ஆவணவீதியும் மன்றமு ம
 வலையுந் மறுகு மாகிய இவ்விடங்களில் பந்தர்நீழலிறநிரி நை
 காவலனாரைக் காவலன கண்டு மகிழ்வெயதிப பெயர்ந தானென
 வினைமுடிக்க.

இது நிலைமண்டிலம்.

அதனானது அக.

பதினைந்தாவது

அ ட க் க ல க் க ர னை த.

1 நிலந்தரு திருநீ னிழல்வாய் நேமி

2 கடம்பூண் நிருட்டுங் கௌரியா பெருஞ்சீக்
 கோலின் செம்மையுங் குடையின் றண்மையும்
 வேலின் கொற்றமும னிளங்கிய கொளகைப

ந. 3 பதியெழு வறியார பண்புமேம பட்ட

பதுரை முதுரா மாநகா கண்டாங்

4 கறந்தரு நெஞ்சி னறவொர் பல்கிய

புறஞ்சிறை முதுர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து
தீதுதீர மதுரையுந் தென்னவன் கொற்றமு

கா. மாதவத தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித
தாழ்நீ! வேலித தலைசெங் கானத்து

¹ நான்மறை முற்றய நலமுரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு

௨௫. குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற் படிந்து
தமாமுதற் பெயர்வொன் றுழ்பொழி லாங்கண்
வகுத்துசொல் வருத்தத்து வான் றுயா நீங்கக்
கவுந்தி யிடவய்ற புகுந்தொன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

க. நிறைந்ருதிரு - வினைவு. நேமி நேமிசைய.

உ. கடம்புண்பி - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியா - பாண்டியர். ஈ
ஆங்கு - அப்பொழுதே (அ) விளங்கிய (ஈ) மூதூர். கச. முனிவன்
அகந்தியன்.

¹ "நிலத்தருநிருவ்னெழியான்" (மதுரை. எகக); "நிலத்தரு
நிருவிற்பாண்டியன்" (தொல். பாயிரம்.)

² கடம்புணல்: மணி. க: எ.

³ "பநியெழுநறியாப்பழங்குடி" சிலப். க: கடு; மலைபடு. சஎக. ⁴ சிலப். கக:
ககடு - ஈ; ௨௩ கடு: ககடு-ஈ.

⁵ "நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்" தொல். பாயிரம். கககடு

சிலப் பதி காரம்

உரு. : நாவ லத்தணன் றுனவின் றுரைப்போன்
வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சி ரெய்திய
மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தன ளெடுத்தது
* வாலா மைநா ணீங்கிய பின்னர்

உரு. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்கு
நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று
தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்
* கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
* லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன் முன்னுட்

ருரு. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகவி
னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீத
விந்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
னுன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது

ருரு. துன்ப நீங்கித் துயாக்கட லொழிகென
விஞ்சையிற் பெயர்த்தது விழுமந் தீர்த்த

உரு. நவின் றுரைத்தல் பலகாறசொல்லுகை.

உசு. வாலாமை - தூயமை யின்மை

உரு. முதுகணிகையராவா-பாட்டிமார், தாயமார்.

உசு - ருரு எங்கோனென்றது, கோவலன்
புண்ணியதானம் முன்பு செயது ஒழுகினுதைலால்.

மரபினுள்ளானொருவனை;

கக. நன்னுவழியினறி - கரை மயக் கிட்டுமிடமினறி.

(உஅ) கடலின் இடையிருள்யாமத்துக் (கக) கரைகாணாது
நீந்திச்செல்ல

சிலநாள்

கஉ. இந்திரனேவலாஸ் இத்தீவினுள்ளாரை அசுரர் வாதியாமற்
காத்து இங்கு வாழ்வேன்.

கச. நீ முன்புசெய்த தானங்களால் வந்தபுண்ணியம் உ
ன்னைவிடாது; உறுதி பொழியாது, முறறு.

கரு. ஒழிகவெனச்சொல்லி.

¹ “தாவலத்தனாரும்மைப்பொருளே” பரி. க, உ.

² மணி. எ: கக - இ; ஈ உக: கஅக - உ; ஈ உக: கச-கக.
உடைகலப்படல்: மணி. கக: உ0; ஈ கஅ: கச.

(பி - ம்.) * ‘வாலாமைதானிங்கிய’

கரு.—ஆ ட க் க ல க் க ர னை த.

ககஉ

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென
வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையர்
மணிமே கலையென வாழ்த்திய ஞான்று

ச0. மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய
ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயேன்

முனங் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவோன்

¹ றளார்த நடையிற் றண்டுகா லுன்றி

சுடு. வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்

¹ பாகுகழிந் தியாங்கணும் ப்பறைபட வருந்தம்

வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள

வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப பாளனைக்

கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்

டு. ¹ பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட் டடங்கி

¹ மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்

பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்

கடக்கனி றடக்கிய கருணை மறவ

பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக

டு. வெள்ளிய மனையோ னினைந்துபின் செல்ல

வடதிசைப் பெயரு மாமறை யானான்

௩௭. எங்குல தெயவமென்றான்; அவ்வுதவிபறதி. என - என்று

கோவ ஸன்கூற.

சக. பொழிய - பொழியாநிற்க.

(சக) வருவோனாகிய (சடு) மறையோனை.

சக. பாகு - பாகர்.

சஅ. ஒய்யென - விமைய. தெழித்து - உரப்பி

டு. பொய்பொருந்து கை - பொய்பொருந்தின துதிக்கை.

கோட்டடங்கி - கொம்புகளுக்கு நடுவே புக்கு.

டுக. கருணைமறவ - கிருபாவீரனே.

இச. பின்னரகாலம் - ¹ கீரிக்குட்டி. பெரும்பிறிதாலை -

மரிக்கை.

இரு. எள்ளியமீனையோள் - அவனால் இகழப்பட்ட மனையாள்.

¹ சச-இ. மூ. மணி. கச; கௌ - கச; தாலடி. கச.

² மணி. ச: சக. ³ மலைபடு. கௌ. ⁴ சீவக. கஅகஅ. ⁵

குட்டிபெய்ந்தும் இளமைப்பெயர் கீரிக்குழரித்தென்பர், மயிலதாதர்; தன்.
கு. கஅஎ.

இரு

இச

சிலப்பதிகாரம்

கடவ தன்றுநின் ¹ கைத்துண் வாழ்க்கை

வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு

கடனறி மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்

கௌ. பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி வாணிகர்

மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்

கருமக் கழிபலங் கொண்மி னேவெனு

மருமறை ² யாட்டியை யணுகக் கூஉ

யாதுநீ யுற்ற விடீர் தென்னென

கூடு மாதர்தா னுற்ற வான்துயர் செப்பி

யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்

கைப்பொரு டந்தென் கடுந்துயர் களைகென

வஞ்ச லுன்ற னருந்துயர் களைகே

னெஞ்சுறு துயர ! நீங்குக வென்றாங்

எௌ. கோத்துடை யந்தண ருரைநூற் கிடக்கையிற்

நீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்

ருள. நின்கைத்துண் வாழ்க்கை - நின் ஒழுக்கத்தினால் நான் உண்டி
வாழும் வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உண்டிவாழ்தல் கடவ்தன்றெனறுமாம்.

ருஅ. வடமொழி வரசுகமாவது ஒருகிரந்தம்; அது,
“அபரிஷயநகர்த்த வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரிஷிதம், பச்சாத் பவதி
யதா” என்பது.

ஸரதாபம் ப்ராஹ்மணீ நகுலம்

ருக. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

கஉ. கருமக் கழிபலன் கொண்மின் - இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக்
கழிக்கும் புண்ணியஞ்செய்து கொண்மின்; என்றது, காரியமாயிருப்பதொரு
நிமித்த பலமென்றவாறு; அஃதாவது, தான்கொன்ற கொலைத்தொழினிங்கப்
போனகணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும் பொருளளிக்குங்
மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

காரிய

கங. (பா) கூவி - அழைத்து.

கச. நீயுற்ற இடர்பாடுதென; ஈது என்னென - இவ்வேடு
என்னென்று சொல்ல.

எடு. துற்கிடக்கை - வேதவிதி. எக. தீத்திறம் - கொலைத்திறம்.

1 “கைத்துணை” மணி. கக: க.

(பி - ம) * ‘ஆட்டிபையழைத்தான் கூஉ, யாதுநீயுற்றனை

யிடரீய்கென்னென

1 ‘நீய்குடுக்குங் கோத்துடையத்தனாறுதை’

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

உகரு

- கானம் போன கணவனைக் கட்டி
யொல்காச செல்வத் துறுபொருள் கொடுத்து
- எரு. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச செல்வ
பத்தினி பொருத்தி படிற்றுரை யெய்த
மற்றவள் கணவற்கு வறியோ நெருவ
¹ னறியாக் கரிபொய்த் தறைந்துணும் பூதத்துக்
கறைகெழு பாசத்துக் கைபகப் படலும்
- அரு. பட்டோன் றவ்வை படுத்துயர் கண்டு
கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி
யென்னுயிர் கொண்டும் கிவனுயிர் தாவென
நன்னெடும் ² பூத நல்கா தாகி
நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு
- உரு. பாகதி யிழக்கும் பண்பீங் கில்லை
யொழிககின் கருத்தென ஷயிர்முன் புடைப்ப
வழிதரு ³ முள்ளத் தவனொடும் போந்தவன்
⁴ சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு கிளைகட்கும்
பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப்
- கரு. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம
⁵ லிம்மைசு ⁶ செய்தன யானறி நல்வினை
யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எசு. செல்வத்துறுபொருள்-செல்வத்திலேயுற்றபொருள்;
செல்வத்தாலே யுற்றவென்றுமாம்.

எடு. செல்லாச்செல்வ - தொலையாச்செல்வ.

எசு. பழற்றுரை - பொயப்பழி. எஎ. வறியோன் - அறிவில்லான்.

எசு. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். அடு. இழக்கும் - நழுவும். அசு.

உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

அசு. இளைஞரின் - இளைஞரைப்போல.

கஃ. இல்லோர் - வறியோர். செம்மல் - தலைவன்.

இல்லோர்செம்மலென் பதற்கு இல்லறத்தார் தலைவென்றுமாம்.

1 "அறிகரிபொத்தலான்றோர்க்கில்ல" குறுத். ௧௮௪.

2 சிலப். இ: ௧௨௮ - ௧௪; மணி. ௧: ௨௧-௪; ஸ். ௨௨: ௪௧ - ௪௨.

3 ௧௧௧. திருக்குறள், ௧௧௧ - பரிமேல். மேற்.

(பி. ம்.) * 'உள்ளத்தருவோடு' † 'சுற்றத்தோர்க்குத்தடர்' ‡

'செய்தயானறி' க்குகு

சிலப்பதிகாரம்

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போர்த்தது
விருத்தகோ பால நீபென வினவக்

கூடு. கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன் றன்னுற்

காவல் வேந்தன் சுழிகர் தன்னி

னறைங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்

கூறைகோட் பட்டுக் கோட்டுமா லூரவு

மணித்தகு புரிசுழ லாயிழை தன்னெடும்

கஃ. 1 பிணிப * புறுத் தோர்தம பெற்றி யெய்தவு

மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து
 'காமக் கடவுள் கையற் றேங்க
 வணிதிகழ்' போதி யறவோன் றன்முன்
 † மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு
 ௧௦௫. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்
 கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறமென
 வறத்துறை மாக்கட் † கல்ல தித்தப்
 புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகலி
 னரைசர் பின்னோ ரகநகர் † மருங்கினின் ———

௧௪. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே வினவ -
 (௧௨) 'உம்மைப்பயன்கொல்' எனறலால் மாடலன்வினவவென்க.

௧௫. குறமகன் - கீழ்மகன்

௧௬. கோட்டிமா - பன்றி; ஒருமைக் கடாவுமாம்.

௧௦௦. பிணிப்பு - பறறு. பெறறி - பெருமை = சுவர்க்கம்

௧௦௧. வாளி - வாளியை. ௧௦௨. கையறவு - செயலறவு.

௧௦௩. போதியறவோன் - புத்தன்.

௧௦௪. கடிதீங்குறும் - பொல்லாததொன்று இவ்விடத்தே வரும்.

௧௦௫. அகநகர்மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

1 "பிணிப்பறுமாதவன்" மணி. ௨௧. ௧௬. 2 மணி. ௧: ௨௧.

3 போதியறவோன்: மணி. ௧௧: ௭௧ - ௪; ௧௨: ௧௦௧ - ௨, ௧௧௧; ௧௫:

௨௬, ௨௧; ௨௬: ௧௭௪; ௨௬: ௨௧-௪; ௧௦: ௧௦.

(பி - ம்) * 'அறத்தோர்பெற்றியை' †

1 மணிமேகலையோடு மாதவிதறப்பவு தனவேபோதும் 2 'அவ்வதை
 துறையிற்'

பித்தப் புறத்தறைவாழ்க்கை' § 'மருங்கி

கரு.—ஆ டை க் க ல க் க ா தை.

குகள்

கக௦. னுரையிற் கொள்வரிங் கொழிகளின் னிருப்புக்
காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன்
மாட மதுரை மாநகர் புகுகென
மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனுங்
கோவலன் றனக்குக் கூறுங் காலை

ககரு. ¹ * யறம்புரி நெஞ்சி னறவோர் பஸ்கிய
புறஞ்சிறை முதூர்ப் பூங்க ணியக்கிக்குப்
பான்மடை கொடுத்துப் பண்பிற் பெயர்வோ
ளாயர் முதுமகண் மாதரி யென்போள
† காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ

க௨௦. மாகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங்
கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை
நீதிலண் முதுமகள் செவ்விய ளனியண்
மாதரி † தன்னுடன் மடந்தையை யிருத்துதற்
கேத மின்றென வெண்ணின ளாகி

க௨ரு. மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன்
முதையைக் கேட்கிற் § றன்குல வர்ண
ரரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு
கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் || படுத்துவ
¹ ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு

கருக - கரு நின் உரை - மாசாத்துவானென்னும் பிரகாசம்;
வணிகர் நின்றிரகாசத்தாலே நின்னை அகநகர்மருங்கில் வைத்துக்
கொள்வரென்றுமாம்.

(கருஅ) ஆதலால் (கருஉ) மதுரையிலே போவென்று (கருங)
மாடலனும் கவுந்தியும் (கருச) கூறுநிற்கையில்.

கருள. பான்மடை - பாற்சோறு.

கருஅ. கடிமனைப் படுத்துவர் - காவலையுடைய தங்கள் வீடுகளிலே
வைத்துக்கொள்வர்.

¹ கருக - கரு: சிலப். கரு: கருக - கரு: ௧௪ கரு: ௪ - அ.

² "உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்த்த பெருமை" பழ. ௨௦௦.

(பி - ம்) * 'அறத்தரு' † 'காவுத்திகையைக் கண்டடிவணங்க
வாகாத் தோம்பியாபயன்' ‡ 'தன்னொடு மடந்தையயிருத்தற்கு' § '
தங்குலவாழ்தர்' || 'படுக்குவர்'

கருஅ

சிலப் ப. திகாரம்

கரு௦. மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்
மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிக்
செங்கய னெடுங்க * ணஞ்சனந் தீட்டித்
தேமென் கூந்தற் சின்மலர் பெய்து
துமடி யுடஇத் தொல்லோர் சிறப்பி

ககடு. னாயழங் காவலு மாயிழை தனக்குத்
தாயு நீயே யாகித் தாங்கிங்
கென்னொடு போந்த விளங்கொடி நங்கைதன்
வண்ணக சீறடி மண்மக ளறிந்திலள்
கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன் றனக்கு

கசு௦. நடுங்குதுய ரெய்தி நாப்புலர வாடித்
தன்றுயா காணுத் தகைசால் † பூங்கொடி
யின்றுணை மகளிாக் கின்றி யமையாக்
¹ கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்

கசுடு. வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது
நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்தநா டென்னு
மத்தகு நல்லுரை யறியா யோநீ
தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு

கடு௦. மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்
¹ காவிரிப் படப்பைப் பட்டினந் தன்னுட்
பூவிரி பிண்டிப் பொதுநீங்கு திருநிழ

ககடி. அவனைப் புறப்படவிடாமையாலே அவனடியைப் பூமிதேவியும்
கண்டறியான்; இனி, கொப்புளங் கொண்டதென்பான், 'மண்மகளிந்திலன்'
என்றான் என்றும், காலின்மெனமைக்குத் தக்கபடி தானும்
என்றுமாம்.
மெல்கிற்றிலை

கடுக. காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் - காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப்

பட்டினம்.

கருஉ. பொதுநீங்கு நிருமிழல் - பிறிது மரம்போல ஆதித்தனுடன்
நிரியாதுநிருமிழல்; ஆவது ஆதித்தன் இரணத்தாற் சாயாதேநிற்றல்.

1 "தற்புக்கடம்புண்டு காதலன் பின்போந்த...தங்கை" (சிலப். உக;
"தற்பயத் தாக்"); "தற்புக்கடம்புண்டு தங்கடன்முடித்த" மணி. உக: அ.
2 "காவிரிப்படப்பை தன்னகி" மணி. உக: கக.
(பி - ம்.) * 'அஞ்சனமுட்டி' † 'பூங்கொடிதற்பு'

கரு.—ஆ ன ட க க ல க க ா ன த.

க.க.க

ஹலக நோன்பிக னொருங்குட னிட்ட
* விலகொளிச சிலாதல மேலிருந் தருளித்
கருஉ. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தம்முன்
1 'நிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்
2 'நூரன் மாலையன் றமனியப் பூணினை
பாரோர் காணப் பலர் † தொழு படிமையன்
கருவிரற குரங்கின் கையொரு பாகத்துப்
ககக. 1 பெருவிறல் வானவன் வந்துநின் றோனைச
சாவக ரெல்லாஞ் சாரணாத் தொழுநிங்
2 கிபாதிவன் வரவென * விழையோன் கூறு

மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
 பட்டினி நோன்பிகள் பலாபுகு மனையிலோ
 ககரு. மாதவ முதல்வனை மனைபெருங் கிழத்தி
 யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத்
 னாசகிறு குரங்கொன் றெதுங்கி யுன்புக்குப்
 பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி
 யுண்டொழி மிசகிலு முகுதத நீருந்
 கஎடு. தண்டா வேட்கையிற் றுன்சிறி தருந்தி
 யெதிர்முக நோக்கிய விற்பச செவ்வியை

கருக. உலக நோன்பிகள் - சாவகர்

கருக. (பா) திருவில் விட்டு - நல்ல ஒளியை விட்டு

(கருஅ) பாரோகண்டறியா (ககரு) வானவன் நின்றோனை.

(கருக) ஒருபாகததுக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின்ற (ககரு)

வானவன் வந்து நின்றோனைக் (ககஉ) கேட்க இறையோன்கூறும்.

ககக. எட்டிசாயலனென்போன் ஒருவாணிகன் ; எட்டி -
 பட்டப்பெயர். இருந்தோனென்றார் ; தன்மஞ்செய்தவன்றும்
 இங்கேயிருந்தானென்றற்கு.

ககஅ. தன்பாறபட்ட மாதவத்தை யுடையவன்.

கஎடு. தண்டாவேட்கை - பசி.

கஎடு - ஏக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

¹ மு. ககக - ச; சிலப் க; உச - இ. ² மு. மணி. க; கௌ.

³ மு. ககஅ-அ; மணி. க; கக - எ.

⁴ இப்புத்தகத்தின் உஅக - ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி. - ம்.) * 'நிலக்கொளிச்' † 'தொழுசிதப்பினன்' ‡ 'பாதிவீரவென'
பொருவறவு' சூரர்

சிலப் பதிதர்ரம்

யதிராக் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின் மக்களி னோம்பு மனை
க்கிழத் தீயென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்ப்மொழி யோம்பிக் களூ. காதற்
குரங்கு கடைநா ‡ ளெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி
கடி. யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந் தோன்றிப் பெருவிறற்
முனம் பலவுஞ் செய்தாங்
கெண்ண லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு
ஓ ளிண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற் பெற்ற செல்வப்
பெரும்பய னெல்லாந் கடி. தற்காத் தனித்தோ || டானச
சிறப்பெனப் பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் || சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற் ** புணர்ந்த சாயலன்
மனைவி தானந தன்னு
லாயின னிவ்வடி வறிமி னோவெனச
கக. சாவுகர்க் கெல்லாந் †† சாற்றினன் காட்டத் ‡‡ தேவ
குமரன் றோன்றின னென்றலுஞ் 'சாரணர் கூறிய தகைசா
னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ

ரன்றப் தீது பதியு ளருந்தவ மாக்களுந்

களசு. மொழி - மொழியை. களரு. கடைநாளெய்த - மரிக்க.

களக். தானமென்றது, முன்பு காரணர்க்குச் செய்துபோதுகிற
தானம்.

களடி. வாரணம் - ஸ்ரீவாரணசி.

களக. (பா) கவிப்பன் - பசுமறையத் தேடின பொருளுடையவன்.

ககரு. ஆரணங்காக - 'மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு; மிக்க
தெய்வப் பிரார்த்தியமாகக் கொண்டென்றுமாம்.

¹ மு. சிலப்பதிகாரம் கக: எ.

(பி - ம்) * 'தயத்தமக்களின்' † 'மிகுமொழி'
'கோருவம்' ‡ 'தானப்பயனை' § 'சிறுவிரற்'
'தாட்ட' || 'தேவர்குமான்' †† 'பதியிலருந்தவ'

‡ 'எய்தத்தானரு' § 'வின்'

** 'புணர்ந்து' †† 'சாற்றிக்'

கரு—து டை க் க ல க் க ர ஐ த்.

சுருக

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு

முட்டா விற்பத்து * முடிவுல கெய்தினர்
கேட்டனை + யாயினித் தோட்டார் குழலியொடு
நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே

உ00. கவுந்தி கூற வுவந்தன னோத்தி
வளரிள வனமுலை வாங்கமைப் பனைத்தோண்
'முளையிள வெண்பன் முதுக்குறை நங்கையொடு
சென்ற ஞாயிற்றுச செல்கட ரமயத்துக்
கன்றுதே ராவின் கனைகுர லியம்ப

உ01. மறித்தோ ணவியத் * துறிக்கா வாளரொடு
* செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ
மிளையுங் கிடங்கும் * வளைவிற் பொறியுங்
! கருவிர லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
§ பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்

உக0 காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
துண்டி. லுந் . தொடக்கு * மண்டலை யடுப்புங்

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கை - தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம்
பொதுப்பட்டவாழ்க்கை; பொதுநிலப்பட்டோராகிய சாவகர்.

ககஅ. தோடார் குழலி, தோட்டார் குழலியென விகாரம்.

உ02 முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய நங்கை.

உ0௩ சென்ற ஞாயிறு - உவாவின் ஞாயிறு; செல்கட ரமயம் -

இதனை யுடைய மாலைப்பொழுது; விழுந்தஞாயிறுச் சுடா
செல்லுவின்ற பொழு தின்கண்.

உ0௮. (111) கருவிறல் - கொடியவெற்றி.

உ0௯. பாகடு குழிசி - செம்புருக்கும்மிடா; சாணகங்கரைத்துக்

காய்கிற மீடாக்களுமாம்.

உகௌ. இருப்புபுலட்டுக்கள் காய்கிற உலை. கல்விடுகூடை -
இடங்கணிக்கல் வீசல் கூடை.

உகக. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு ஆண்டலையிடுப்பு -
ஆண்டலைப் புள்ளின்வழவாகிய அடுப்பு.

¹ "முனையனினதகையே" (எலப் ஏ. கக); ² "முனையிறமும்பி" மணி. ச: ௧௦௦.
³ "உறிகோலுந்த் தமதுப்படு மயிர்ச்சவல்" பெரும்பாண். கஎக.
⁴ "செறிவனயாபச்சியர்" எலப். கக; எ.
⁵ உ௦௭-௧௧: இவ்வழிகள், திருக்குறள், எசக - பரிமேல். மேற்கோள்; "வத்தெறி
பொறிகள் வகைமாண்புடைய கழமநில" மணி. உஅ; உக - ச.
⁶ "ஆண்டலையணங்கிப்பின்" மதுரை. உக.
(பி - ம) * 'உயருலகு' † 'ஆயிற்றோட்டவர்' ‡ 'செவிரற்கையுள்'
§ 'பரிவுறுதெப்பும்' || 'தடக்குமாண்டலையடக்கதுள்'

டுக

௯௦௨

சிலப்பதிகாரம்

கவையுங் கழுவுங் புதையும் புழையு
மையவித் துலாமுங் கைபெய ருசியுஞ்
சென்றெறி கிரலும் பன்றியும் பணையு
உகடு. ¹ மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிதற் கணையமுங்
கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவு
ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி துடங்கும்
வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
† கோவலர் மடந்தை கொள்கையிற் புணர்ந்தென்.

அம்புக்கட்டு ; மண்ணிற்புதைத்த இரும்பாணியுமென்ப. புழை +
வவதை.

உகக. ஐயவித்துலாம் - கதவை அணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி
நாற்றுந் துலாம் ; அப்புப்பற்றாக்கை தூக்கிற்றென்பாருமுளர் ;
சிற்றம்புகளை வைத்து எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ருசி - கையின்கட்¹ பொதுக்கும் ஊசி ;
பொய்யுசியென்று பாட மோதி, மாற்றாரைக் கையைப்
பொய்யாக்குமுகியென்பாருமுளர்

உகச. சிரல் - சிச்சிலி. பனை - வேயவழுவாகப்பண்ணி
வைப்பது ; மூர சென்பாருமுளர் ; குதிரைப்பந்தியுமாம்.

உகநி. எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக உள்வாயிறபடியிலே வீழாத
எடுக்கவிடுமரங்கள் ; [சீப்பு=விசை] ; கதவோடு பொருந்தின மேலிற்றாழமாம் ;
நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்த மேலேயெழுப்புக்கையால், எழுவுஞ்
சீப்பென்றார். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே போடக்கடவ மரம்.

உகக. கோல் - விட்டேறு. குந்தம் - சிறுசவளம்.

உகௌ. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி ;
வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்.

நாள்தோறுஞ்செய்த

உகக. கோவலர்மடந்தை - இடைச்சியான மாதரி.

(உகக) கோவலர்மடந்தை அடைக்கலங்கொண்டகொன்கையொடு

(உகஅ) வாயில்கடந்து தன்மனை புக்காளென்க.

1 "ஏழிபுஞ்சீப்புமாதிரி, மாண்வினையானபுமணிகளைத் தனவே" (புறநா. ௩௦௩);
 "சீப்புக் குதத்தத் தின்னெழுப் போக்கிக், காப்புக் குதத்த கழமநில் வாயில்"
 பெருங். ௧. ௪௩: ௧௧௧ - ௪.

2 பொதுக்கும் - துணைக்கும்; "அண்டத்தைப்பொதுத் தப்புறத்
 வாயும்" கம்ப. இரணிய. ௪.

தப்பிது (பி - ம்) * 'கடத்ததன்' † 'கோவலன்மடத்தைப்பொது
 தெத்தென்'

கொக்கையிற்

கரு.—ஆ னை ட க் க ல க் க ரா னை த.

சுரு

க - அ. நிலந்தரு திருவின்.....பொழிலிடம் புகுந்து

(இ - ள்.) நிலத்திற்குப் பணிதருவினையுந்தரும் அருளாகிய நிழலிடத்தே
 நின்று நேயியை முறைமையான் மேற்கொண்டுசெலுத்தும் பாண்டியருடைய
 மிக்க புகழ்பொருந்திய கோவினதுசெம்மையும் குடையினதுதண்மையும் வேலி
 னதுவெம்மையும் விளங்குதற்கிடமாகிய கோட்பாட்டையுடைய
 அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்குதலறியாத முறைமைமேம்பட்ட
 மதுரைமூதூராகிய மாநகரைக் கண்டு அந்நகரின் அறத்தைப்
 பிறர்க்கருளும் நெஞ்சினையுடைய அறவோர்
 பயின்ற புறமதிற்கண் உள்ளதாகிய
 பள்ளிக்கண்ணே புகுந்தென்க.

மூதூர்ப்பொழிலிடத்தே தபோதனரிருக்கும்

இனி, நிலந்தருதிரு - விளேவு ; 1 அதனினிடத்தே
 நின்றெனினுமமையும். நேயி - ஆணைச் சக்கரம். கௌரியர் -
 பாண்டியர். கொற்றம் - வெம்மை. தருதல் - கொடை.

க - க0. தீதுதீர் மதுரையும்.....கோவலன் கூறுழி

(இ - ள்.) தீதுகள்நீங்கிய மதுரையின்சிறப்பையும் தென்னவன்கொற்றத்
தையும் கவுந்தியடிகளுக்குக் கோவலன் கூறுகின்றவளவிலேயென்க.

தீது - 1

என்பதனால்

பசியும் பிணியும் பகையும். தீர்தல் - நீங்குதல். 'கோலின்செம்மை'

பசிரீங்குதலும் [3 "கோணிலை திரிந்த நாழி.....கோல்
கோடினென்றான்" என்பதனாற்கொள்க.], 'குடையின் றண்மை' என்பதனாற்
பிணி நீங்குதலும் [4 "கண்பொர விளங்குநின் வின்பொரு வியன்ருடை,
வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே" என்பத
னாற்கொள்க.], 'வேலின் கொற்றம்' என்பதனாற் பகைநீங்குதலும்.....கொள்க.

கக - கூ. தாழ்நீர் வேலி.....மாடல நென்போன்

(இ - ள்.) தாழ்ந்தநீரைவேலியாகவுடைய

தலைச்செங்காடென்னுமுரிடத்து நான்குவேத்திணையும் ஒதிமுடித்த
நலத்தைப்புரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறையவர்க்குமுதல்வனுடைய
மாடலனென்று பெயர்கூறப்படுவோனென்க.

நீர்வேலி - கிடங்குமாம்.

கச - கூ. மாதவ முனிவன்.....சேவடி வணங்க

(இ - ள்.) அந்த மாடலனென்போன், அகத்தியனுடைய

பொதியின்மலை யை வலங்கொண்டு குமரியாற்றில்
தீர்த்தமாடுமுறைமையின் ஆடித் தனது குடும்ப
மிருக்கின்றவிடத்திற்கு மீண்டிவருகின்றவன் வழிவந்தவருத்தத்தா
னுண்டாய துயரநீங்குதற்குக் கவுந்தியடிகளிருந்த
பள்ளியிடத்தேசென்று புகுந்தவனைக் கோவலன்சென்று வணங்கவென்க.

¹ "அவகுடை நீழலவர்" (குறள், ௧௦௧௪), "தெல்வின்பொழில்
(தே) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

குழ்த்தரின்றியர்'

² "பசியும் பீணியும் பகையு நீங்கி" சிலப்பதிகாரம், ௫: ௪௨; மணி. ௧: ௪௦.

³ சீவசுந்தாமணி, ௨௫௫. ⁴ புறநானூறு, ௧௫.

⁵ தலைச்செவ்வாடென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தென்மேற்கிலே
நான்கு நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவதலம்.

௧௦௪

சிலப்பதிகாரம்

தமர்முதல் - தமரிடம். வருந்து - வழி ; ¹ "வரைசேர்
வருந்திற் கானத் துப் படினே" என்றார் 1015படு ௩௮1த்தீனும்.
இடவயின் - இடத்தில்.
வான்றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட் கவுந்தியிடவயிற்
புகுந்தோனென்க்.

௨0. நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போன் :—

(இ-ள்.) நாவாற் சொல்வன்மையையுடைய அந்தணன், நீ இங்ஙனம் வரு
தற்குக் காரணம் யாதென்று இவனைவினவித் தாறுரைக்கின்றவனென்க.

௨௧ - ௪. வேந்துறு

சிறப்பின்.....தகைமொழி கேட்டாங்கு

(இ - ள்.) கரிகாலன் கொடுத்த மிக்க தலைவரிசையாற் சிறந்தபுகழினைப் பெற்ற மாவின் தளிர்போலும் மேனியையுடைய மாதவியாகிய மடந்தை மேற் பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத் தன்னிடத்தேயுடைய குழுவியைப் பயந்தெடுத்த வாலாமையாகிய நாட்கணிக் கியபின் மிகவும் பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாதவி மகட்டு நாமகரணம்பண்ணுவோமென்று தாம் மகிழ்வுற்றுச் சொல்லிய மங்கல மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாலாமை - ஆசைசாம். முதுகணிகையர் - , நாயத்தாராயபெண்டிர்; அவர் * சித்திராபதிமுதலாயினர். முன்னர்க் குழுவியென்றதன் பொதுமை நீங்க 'மகட்டு' என்றார். நாட்டுதும், பன்மைத்தன்மை. நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

உஅ - ௩௭. இடையிருள்

யாமத்து. பெயர்ங்கடுகென

(இ - ள்.) முன்னுளிலே எறியுந்திரைகளையுடைய கடலிடத்து இடையிருள் யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையப்பட்ட எங்கோன் முற்பவத்திற் புண்ணியத் தையும் தருமதானத்தையும் செய்கோனாதவின் தன்னையணுகும் இடையூறு ஓரிடத்துமின்றி அக்கடலிடையே * சிலநாளிந்தமிழ், ஒருதெய்வந்தோன்றி, இத்தீவிலுள்ளாரை அரக்கர் வாழைபண்ணாமல் இந்திரனேயலாலே பாதுகாத்து வாழ்கின்ற யான் நின்துயர் கண்டு அதனையொழித்தற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சா தொழிக்; என்பெயர் மணிமேகலைகான்; என்னுலன்றியும் நீ முன்பண்ணிய தானமிகுதியான்வரும் புண்ணியமும் நின்னைஒழியாதாகலான், நீ இத்துன் பத்தினின்றுநீங்கி இக்கடலினின்றும் ஏறுவாயாகவெனச் சொல்லித் தன்விஞ் சையாள் ஒரு திடிர்பெயர்த்து இடும்பையைத்தீர்த்த * எம்குலதெய்வத்தி னுடையபெயரை நன்கு கீரிடுமினென்று நீ சொல்லவென்க.

கரைகாணக்கடலென்பார் பெருங்கடலென்றார்; எங்கோன் - எம்மரபில் முற்பட்டான். முன்னுளென்பதனை உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய தானமென்பதனோடுமொட்டிக. நண்ணுவழியின்றியென்பதற்குத்

¹ மலபடுகடாம், உசஉ. ² சித்திராபதி - மாதலிபிந்தாய், மணி, உ: ௪௦ - ௪௧.

³ சிலநாளென்றது எழுநாள், மணி. உக: ௧௧.

⁴ இதனை, "திரையிரும் பெளவத்துத் தெய்வமொன் துண்டெனக்,

கோலவன்

கூறியிக் கொடியிலை தன்னைபென், நுமஞ் செய்த நன்ரு ணன்ளிருட், காமன் கைபிற்
கடுதலைய உதக்கு, மாபெருத் தவக்கொடி பின்றனை யென்றே, தனவே போலக் கன
வகத் துரைத்தேன்" (மணி, ௪: ௩௧ - ௪௨) என்பதனாறுமறிக.

கரு—அ ட க் க ல க் க ர ஐ த்.

௪௦௫

மிடமின் றியென் றுமுரைப்பர். புண்ணியதானம், உம்மைத்தொகை.
தானத் துயிதி - தானப்பயன் ; ஆவது புண்ணியம்.
விஞ்சையிற்பெயர்த்தென்பதற்கு இக்கரையிலே
மீளவுந்தந்தெனினுமமையும். எங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தை
யுண்டாக்கியதெய்வம்; இன் னும் விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமர்
தீர்த்தவென் பதற்குத் தன்விஞ்சையினுலே போய்பொரு ளும் [கல்வியும்]
வஞ்சமறத்தந்து இடும்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமையும்;
¹ 'விஞ்சைகன் வல் லேன் விளிந்தநின் ரோழரோ, டெஞ்சிய வான்பொரு
ளெல்லா மிமைப்பினுள், வஞ்சமொன் றின் றி மறித்தே தருகுவ, னெஞ்சிற்
குழைந்து நினையன்மி னென் றுன்' என்றார்பிறரும்.

ஈங்கு - இக்கடலிடத்தெனவும், இந்நகரிடத்தெனவும், இப்படி
விபத்தி னின் றுமெடுப்பதற்கெனவுமாம்.

வந்தேன் ; அஞ்சல் ; உறுதியொழியாது ; நீங்கி ஒழிகெனப்

பெயர்த்துத் தீர்த்த எங்குலதெயவமென்க.

௩௮ - சக. அணிமே கலையார்.....செங்கையிற் பொழிய

(இ - ள்.) அணிந்தமே கலையுடைய அநேகங்கணிகையர்கூடி மணிமே கலையென்று பெயர்கூறி அரசனையும் நகரையும் வாழ்த்திய அறதறநாளிலே நிறைந்த அழகையுடைய மடந்தையாகிய மாதவிபுடனே செம்பொன்னாகிய மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாநிற்கவென்க,

௪௨ - ஏ. ஞான நன்னெறி.....கைக்கொள

(இ - ள்.) அங்ஙன ம்பொழியாநிற்க, ¹ வீட்டிகைஞ்சேர்தற்கு நல்லநெறி யாகிய ஸ்ரத்திற்குத் தானெல்லையாகிய மறையோனொருவன் தன்மூப்பன் யாக்கைவளைந்து நடைதளர்தலால் தான்பிடித்த தண்டினையே காலாகலுன்றிக் கூனினயாக்கையையுடையனாய்த் தானங்கொள்ளுதற்குத் தன்னை மதித்துவரு கின்றவனைப் பாகர்செய்க்ககழிந்து எங்கணும் பறைகொட்டவருகின்ற மதவே கத்தையுடைய யானை சினத்தாற் கைக்கொண்டதாகவென்க.

௪௮ - ௩௩. ஓய்யெனத் தெழித்தாங்குகருணை
மறவ

(இ - ள்.) அங்ஙன ம் மறையோனைக்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே சென்றுசேர்ந்து தன் கையாலே மறையோனைநீக்கி அதன்கையில் தான்புக்கவளவிலே யானை கையால் வளைப்பப் புரைபொருந்திய வளைந்த கையினின்றுகீங்கி வெளிய கோட்டிலே யடங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சையனைப்போல அதன்பிடரினிடத்திருந்து மிக்கனினரீங்காத மதத்தையுடைய கனிறறை யடக்கிய கிருபாவீரனே!

“தானத்தாற் போகத் தவத்தாற் சுவர்க்கமா, ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு” (சிவபஞ்ச. ௧௧); “ஞான முன்னிய தான்மறை பாளர்கைத், தான மென்னத் தழைத் தது நீத்தமே” (கம்ப. ஆறா. ௫.) என்பவை இங்கே அறிபற்பாலன.

சிலப்பதிகாரம்

‘ஒய்யென்பது யானையைப் பாகர் வையும் ஆரியமொழியெனினுமமைபும்; ‘அன்னலங் களிற்றை வையா’ என்றார் பிறரும். இனி விரையத் தெழித் தெனினுமமைபும்; தெழித்தல் - பிரித்தலுமாம்; குடநாட்டார்வழக்கு. பொய்-புரை. பொரு - பொருந்தின; விகாரம். முடங்குகையையுடையகோடெனினு மமைபும். மை - மஞ்சுமாம்; முகபடாத்துக்குவமையாக்குக. பிறழ்தல் - கீங்குதல்; ‘மொய்கொளப் பிறழ்ந்து முத்தார் மருப்பிடைக் குளித்து’ என்றார். பிறரும். கருளை - அருள். மறம் - வீரம்.

கைக்கொளத் தெழித்து ஒழித்துப் புக்கு அடங்கி இருந்து மறவவென்க. அடங்கிய

செ - எடு. பிள்ளை நகுலம்.....செல்வ

(இ - ள்.) தான்வளர்த்தகீரி தன்பிள்ளையைக்காத்திருந்ததாக, ஒரு பாம்ப னாக அதனைக் கௌவித்துணித்த குருநிவாயோடி தன்வரவுபார்த்து எதிர்கொண் டதனைத் தன்பிள்ளையைக்கடித்ததெனக்கருதித் தன்சைகயின்மனையாற்புடைக்க

அது மரித்தலாலே வடநிசையைநோக்கிக் கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை மனைவி பின்செல்லப் பொறுதிகழ்ந்து நின்னொழுக்கத்தின் உண்டு மனையறத் தின்கண் வாழும் வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று; ஆதலான் வடமொழிவாசக மெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும் மாந்தர்கையகத்தே கீகொடுக்கவெனச் சொல்லி அவன்போக, பீடினைத்தெருவினும் மாடமறுகினும் பிறர்மனைகளினும் போகிமீளத்திரிந்து கருமக்கழிபலங்கொண்மினெனக் கூவும்

அருமனையாட்டியைக்கூவி நீ இங்ஙனமா தற்கு நீயுற்றவிடாயாது? இக்கூறிய நியாதென்று கேட்பு, அம்மாதர் தான் கொலைசெய்தலாற் கொழுநன்பிரிய

அவனைக்காணாது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக்கூறி இத்திறமாகிய பொருளையெழுதிய ஏட்டினை வாங்கிக்கொண்டு கைப்பொருளைத் தந்து எனது கமிந்துயரைக் களைக வென்றுசொல்ல, அஞ்சாதொழி; நின்னுயரை பாணைகள்கேன்; நின்னெஞ் சின்மிக்கதுயரத்தை இனி நீங்குவாயாகவெனச் சொல்லி அப்பொழுதே தருமா சனத்தோருரைத்த னுஸ்வழியே அப் பார்ப்பனிக்ளுதாடிய கொலைப்பாவநீங்கு தற்குத் தான த்தையுஞ்செய்து அவள்துன்பநீக்கிக் காட்டிநெறிக்கட்போன கணவனையுங்கூட்டி அவர்க்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத் தளராத * பலபடைப்பா கிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையுங் கொடுத்தது செய்வித்த தொலையாத செல்வனே !

வேள்வியையுஞ்

வடதிசைப்பெயர்தல் - கங்கையாடப்போதல். கை - ஒழுக்கம்; கையா னுன் டொழுதும் இவ்வாழ்க்கையெனவுமாம். வடமொழி - ஆரியம். வாசகம் - கவி; ஆவது "ஸுவரீக்ஷ நகதூய்யம் கதூய்யம் ஸுவரீக்ஷிதம் - வஸூரூபிணி ஸனாபம் *ஸூர ஹ்ணீ நகூலாயயா" [அபரீக்ஷய

* "ஒப்பெனப் பெறலரும் குஞ்சரமேறவின்" சேவகசித்தாமணி, கஅகக.
 * சேவகசித்தாமணி, கஅஅ.
 * "படைப்புப் பலபடைத்து" புறநா. கஅஅ.
 * கோவலன் கொடைபிற்றிறத்தவனென்பது, "கொடைகெழு தாளை கோவ லன்" (மணி. உக: க.) என்பதனாக மறியலாகும்.
 (பி - ம்.) * "ஸூர ஹ்ணீ நகூலாயயா" (பிராஹ்மணிய நகுலாதிய.)

கரு.—அ ன் ட க் க ல க் க ா ன த்.

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரீஷிதம், பச்சாத்பவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ
 நருஸம்பதா.] என்பது. ஏடு - இக்கவியையெழுதியவோடு. மறுகி - சுழன்று
 கருமக் கழிபலம் - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம். கருமம் - அவன்கொன்ற
 கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது போனகணவனைக்கொடுத்தல். பலன்கொள்கை -
 அவன் வரும்படி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருடருதல். தீத்திறம் -
 கொலைத் திறம். ஒல்காச்செவ்முடையோளுதலாலே¹

உறுபொருள்கொடுத்தென்றுமாம்.

எசு - கூடு. பத்தினி யொருத்தி.....இல்லோர்

செம்மல்

(இ - ள்.) ஒருபத்தினி பொய்ப்பழியெய்துதற்கு அறிவினாதானொருவன்
 அவன் கணவனுக்குப் பொய்ச்சான்றேறுதலாலே² தவமறைந்தொழுகுவோர்
 முதலாகிய அறுவகையோனாயும் புடைத்துண்ணும் பூதத்தினுடைய கரியபா

சத்தினிடத்தே அவனகப்பட அங்ஙனம் அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்பாசின்ற
 துயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே விரையத்தான்புகுந்து,
 பூதநாதனே, நினக்குணவாத என்னுயிரைக்கைக்கொண்டு இவனுயிரைத்தருவா

யாகவென்றிரப்பவும்,
 நல்லுயிரைக்கொண்டு
 ஸால் நீ இக்கருத்தை

பூதம் நல்காதாய்: இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நினது
 மேலானகதியை இழக்குமுறைமை என்பாலில்லை; ஆத
 யொழிலாயாக; நின்முன்பே இவனைப்புடைத்துண்பே

னெனப் புடைத்து விழுங்கிற்றாக; அதனால் நெஞ்சழிந்த
இடிம்பையோளொடு மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுற்றத்தினுள்ளார்க்கும்
தொடர்புபட்ட கிளைகட்கும் நெஞ்சாற்பற்றிய நின்கிளைஞரைப்போல
சுன்புபட்டிப் பசியாகியபிணி யைத்தீர்த்துப் பல்யாண்டு பாதுகாத்த
இல்லத்தோர்தலைவனே!

படிமு - பொய். அறியாக்கரி - பொய்க்கரி. தவ்வை - தாய்.
நரகன் - நரகிற்கேதுவான வினையையுடையவன்.

தன்னைவணங்கியகோவலனை, மாடலன், கடகளிறடக்கிய கருனை
மறவ! நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செல்வ! பல்யாண்டுபுரந்த
இல்லோர்செம்மலெனப் புகழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான்:—

கக - ச. இம்மைச் செய்தனநீயென வினவ
(இ - ள்.) கோபால! யானறிய இப்பிறப்பிற்கெய்த வெல்லாம்
நல்வினை யாகவும் இம்மானிக்கக்கொழுந்துடன் நீ போந்து
ஒருதனியுழந்தது உம்மைத் தீவினைப்பயனோதானென்று
வினவினவளவிலேயென்க.

உம்மை - முற்பிறப்பு.
தருமாமணி-முழுமாமணிக்கம்.

ஞானவிருத்தனே.
ஒருதனியுழத்தல் - உசாவில்லாத்துன்பம். திருத்
கொழுந்தென்றான்; அவளினமைபற்றி. விருத்த-

கரு - கருசு. கோவலன் கூறும்.....கடிதீங் குறுமென

(இ - ள்.) மாடலன் உம்மைப்பயனோவென்றவினாவிற்குக்
கோவலன்கூறு வான்:—ஒருகீழ்மகனால் இக்காவல்வேந்தனுடைய
இந்நகர்தன்னிலே மணம்

௪௦௮

சிலப்பதிகாரம்

பொருந்திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள் நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த
கூறையிறர்கொள்ளப்பட்டுக் கோட்டிணையுடைய கிடாவின்மேலேயேறவும் அணி
பெற வகுக்கத்தக்க பரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே பற்றற்றோர்பெறும்.
பேற்றை யான்பெறவும் காமக்கடவுள் மலர்வாளியை

வெறுநிலத்தேயெறிந்து

செயலற்றேங்கும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை

மாதவியளிப்ப

வும் மெய்போலச் செறிந்த இருளையுடைய வைகறையாமத்தே

கனவுகண்டே

அதலான் அது நன்றன் று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று

சொல்லவென்க.

குறுமை, ஈண்டுப்பண்பன்று;

சிறுமையென்னும்பொருட்டாயக் குலத்

திற்கடியாய அதன் உயர்பின்மையுணர்த்திநின்றது.

காவல்வேந்தன்கடிநகரென்

பதற்கு, இகரச்சுட்டுவருவித்துரைக்க. கோட்படுதல் - பிறராத்

கொள்ளப்படு

தல். கோட்டுமா - ஒருமையேற்றை; என்னை? "சொல்லக் தகுமுகட்

பொட்

டகம் வெட்டுந் துணைமருப்பா, ரில்லத் தெருமை கழுதைக

ளென்றிவை யேறி

நின்றே, மெல்லத் தரையி லீழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற்,

கொல்லத்

தலைவரு மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றுவனே” என்றாராகலின்.

இனிப் பன்றி

யெனவுமாம்; * “கனிநுமேற் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்,... ..

.....கனவி

னரியன காணாய்” என்றார் புறத்தினுமாதலால் கனிநென்றது

சுண்டிப்பன்றியை; என்னை? * “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி

விறற்குரங்கு, தொக்கன தம்மைக் கனவினிற் காணிற் றடர்மகுடச்,

சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முண்டெ

னுந் தம்மயிர்க, ஞுக்கன வாதல்செய தாற்பொரு டேபும்

பயமுடைத்தே” என்றாராகலின். கோட்டிமாவென்பதனை

யானையெனின்,—* “ஓதம் பசவு மிடமும் யானையு மோங்கல்களுஞ்,

சேர்துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுந் தீமலக்கை, மீதொன்ற மேனியிற்

பூசிடக் காணினு மெல்லியலார், குதொன்று கொங்கை புணரினும்

வாழ்வென்று சொல்லினரே” என்பதனால் யானையன்மை யறிக.

பிணிப்பு - * பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தன். அதனையறுத்தோர்

அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்கமெனக்கொள்க; * “

அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்க், கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு”

என்றாராகலின்.

வாளி-வாளியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமைகூறிற்று.]

கையற்று - செயலற்று. போதியறவோன் - புத்தன். நன், நளியென்னுமுரிச்

சொல் ஈறு திரிபு; செறிவின் கண்வந்தது; எனவே வைகறையாமமென்பதா

யிற்று. கடிது - பொலலாததொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தே வரும்.

இனி

இக்கனாக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே கடிதிற்பலிக்குமென்று

னெனினுமமைபும்; * “ஆயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே”

என்றார் சீந்தாமனியினும். * “படைத்தமுற் சாமமோ ராண்டிற்

பலிக்கும் பகிரண்டே, கிடைத்தபிற் சாம மிகுதிக்க ளெட்டிற்
கிடைக்குமென்னு, மிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன்றினிற் றில்களொர்
மூன்றென்பவாற், கடைப் பட்ட சாமமு நாள்பத்து ளேபலங்
கைபெறமே.” இவை கணநூலாதலாற் கொள்க. இன்னும்,
கழிதீங்கு-மிக்கதீங்கு; அச்சத்தையுடைய தீங்கெனவுமாம்.

¹ ஐதால், கதி.

² ஐதால், ச.

³ புறத்தும, சக.

⁴ திரிகதீகம், உஉ.

⁵ ஐதால், க.

⁶ திருக்குறள், உசஎ.

⁷ சேவசிந்தாமணி, உகக.

⁸ ஐதால், உ.

கரு.—அ ட க் க ல க் க ர. னைத்.

சரக

கௌ - கச. அறத்துறை மாக்கட்டு.....கூறுங் காலை
(இ-ள்.) அறவறத்தானுறையுமாக்கட்கல்லது இந்தப்

புறஞ்சிறையிலிருக்கு

மிருப்புப் பொருந்தாதாகலின் , இவ்வகநகரிடத்துவா ணிகர்
மாசாத்துவான்மக

னென்னும்புழால் எதிரேற்றுக்கொள்ளுவார் ; ஆகலின் , இவ்விடத்து
நின்னி ருப்பையொழிக ; இனிக் கதிர்செவ்வதன்முன் னே
நின்காதலியுடனே மதுரை மாநகர் புகுகவென்று கவுந்தியடிகளும்
மாடலையும் கோவலனுக்குக் கூறுகின்ற காலத்தேயென்க.

அறத்திறை - அறத்தின் மூலையெனவும், அறத்தின்கணுறையெனவுமாம். புறஞ்சிறை-புறம்பின்கட்பள்ளி. அகநகர்மருங்கின் அசர்பின்னோரெனமாறுக. நின்னுரையென்றார், மாசாத்துவான்மகனென்பதனை.

மதுரையாகிய மாககரென்க.

ககரு - க.

அறம்புரி நெஞ்சின்.....கண்டடி

தொழுவும்

(இ - ன்.)

அங்குனங்கு. நுகின் மழி, ஆடர்குலத்துப்பிறந்து

மாதரியென்று பெயர்கூறப்படுவோள் ஒருமுதுமகள்

பூப்போலுங்கண்ணையுடைய ¹ இயக்கிக்

குப் பான்மடையேற்றி வழிபாட்டோடு வருகின்றவன் அறத்தைப்புரிந்தநெஞ்சினையுடைய அறவோர்பலாயிருக்கின்ற புதமதிட்பள்ளிக்கணிருந்த கவுந்தியடி களைக்கண்டு வந்து அடிதொழுதவுடனென்க.

இயக்கி - ¹ ஆரியாங்களை. பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉ0 - உச.

ஆகாத் தோம்பி.....எண்ணின ளாகி

(இ - ன்.) ஆவக்காத்தோம்பி அவ்வாவின்பயனை

யாவர்க்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இவ்வாழ்க்கையில் ஒருகொய்யைப்பாடுமிக்லை; அதன்மேலும் இவன் நமதுரைநெறியின்றறலால் மனத்தில் அழுக்காறிலன்; அதுவுமன்றி முதுமகள்; ஓளவியமில்லாள்; அளிக்குந்தன்மையையுடையன்; ஆதலான் மாதரியிடத்தே இம்மடந்நையை அடைக்கலமாக இற்குறக்குவைப்பதற்கு வரும் நீக்கு யாதமில்லையெனத் தன்மனத்தில் எண்ணின ளாகியென்க.

ஆக்களைக்காத்த - வெருவும் பிணியுமுற்றழிக் காத்து. தீம்பி - புலத்தலைப் புல்லார்த்தி அலைத்தலை நீருட்டி. ஆப்பயன் - பால்முதலியன. அளிக்குங்கோவலர் - தன்மருத்தி மிக்கதனை யாவர்க்குமளிக்குங்கோவலரென்க. அழுக்காறுவது மனத்தழுக்கு. செவ்வியன் - ஓளவியமில்லாள்; ஆவது மனக்கோட்ட மிலனென்றபடி. அனியன் - யாவரானும் அளிக்கத்தக்கான்.

கஉரு - ரு. மாதரி

கேள்.....அடைக்கலந்தந்தேன்

(இ - ள்.) மாதரி! கேளாய்;

இம்மடந்தையுடையகணவன் தந்தைபெயரைக் கேட்பாராயின்,
அவன்குலத்திலுள்ள இவ்வூரில்வாழ்வோர் பெறுதற்கரிய

² இயக்கி - பகிதேவதை; உச - தீர்த்தங்கரர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் பணி
செய்திருநிலவர்களாக யுகுகென்றும் பகிதேவன்மும் இவ்விருவருள்ளாரென்ற
சைனதுவந்தும்; இப்பெயர் கன்னியாகுமரிப்பக்க ஊர்களில் இசக்கிபெயர் வழங்கும்.

³ ஆரியாங்கி - கணவனுக்குப்பொழுது துறத்தவர்; "கணவனிற்றறவின்
மந்துமாரி பால்கிணகன்" திருவிரு. கக: கள.

இஉ

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

பொருளைப் பெற்றாரைப்போல நவ்விருந்தாக எதிர்கொண்டு கரிய பெரிய கன்
னியையுடையாரோடு இவனைத் தங்கள் காலையுடைய மணியகத்தே கொண்டு
சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள்; அந்நனமாகிய உடையபெரிய

செல்வரது

மணியகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய்! உனக்கு
அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றாளென்க.

நான் இவளை

ககக - சு. மங்கல

மடந்தையை.....தாங்கு

(இ - ள்.) இவ்வுயர்குடியிற்பிறந்த இவளை நின்கையில்

அடைக்கலமாகத் தந்தேனானால், இம்மடந்தையை மங்கலநீராலாட்டிச்
சிவந்த கயல்போலும்

நெடிய கண்ணில அஞ்சனத்தையுமெழுதி நறிய மெல்லிய கூந்தலிலே
சிலவா

விய மலரைப்பெய்து தூய மடிப்புடைவையையுடுத்து இவ்வாயிறைக்கு
ஆயமக னிரும் செவிலித்தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாய்த்
தாங்குவாபாகவென்றாளென்க.

தொல்லோர்சிறப்பினாயம்-பழையோராகச் சிறப்பித்துக்
கூறப்பட்டவாயம்.

ஆட்டினத் தீட்டிப் பெய்து உடலித் தாங்கென்றாளென்க.

ககக - அ. ஈங்கு.....அறிந்திலள்

(இ - ள்.) இப்படித்தயருற்று என்னோடுபோந்த

இளையகொடிபோலும் நங்கையுடைய அழகிய சிறிய அடியை முன்பு
மண்மகளும் கண்டறியாள்;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது

அகர்விட்டுப்புறப்பட்ட டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள் இவள்
மென்மையைத் தானறிந்து நெகிழ்ந்திலென்றமாம். இன்னும்
கால் கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற் பாவாமையிற்
கூறினாளெனினுமமையும்.

ககக - சஅ. கடுங்கதிர்

வெம்மையின்...நல்லுரையறியாயோநீ

(இ - ள்.) கதிரின்வெம்மையால் தன் காதலன்மெய்

வருந்தியதென்று நடுங்குதுயரமுற்று நாவும்புலர் வாடித் தன் றுயரென
வேறுகாணாத பெருமை யமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பாள்; தங்காதலர்க்கு
இனியவாழ்க்கைத்துணையாகிய மாதர்க்கு இன்றியமையாத கற்பைக்
கடமாகப்பூண்டுகொண்ட இத்தெய்வமே யல்லது வேறு

பொலிவினையுடைய தெய்வத்தினை யாழ்கண்டிலேம்; அதுவுமன் ,நிக்
காமழை பொய்த்தறியாது; வளம் பிழைத்தலையறியாது;

வேந்தர்கொற் றம் சிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடென்ற
பத்தினிப்பெண்டிருந்த நாடெ ன்று நல்லோர்சொல்லும் அத்தகு
மிகுதியையுடைய தருமநூ லுரையை நீ யறி வையோ
அறியாயோவென்றனென்க.

இன்பதன்பம்¹தோகைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றாய் வருதலின்,
தன்றுயர் காணவென்றார். கற்பைக் கடமாகப் பூண்ட பூங்கொடியாகிய
இத்தெய்வமென்க.

சசக - ௫௦. தவத்தோ ரடைக்கலம்.....கேளாய்
(இ - ள்.) தவத்தினராயுள்ளோர் தாம்கொடுத்த அடைக்கலந்தான்
அப் போது சிறிதாயிருப்பினும் பின்பு மிகப்பேரின்பத்தைத்தரும்;
அதை யான் நீ கேளாயென்றனென்க.

¹ “தோகைக்குத் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமின்ப தன்பங்களை”
திருச்சிற். எக.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ர னை த.

சசக

ஆய், அசை.

கருக - ௫. காவிரிப் பட்டப்பை.....சாரணர்

தம்முன்

(இ - ள்.) காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய
பட்டினத்

துள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின அழகியநிழலையுடைய

பிண்டமுதற்கண்

ணை சாவகர் ஒருங்குகூடியிட்ட

விளங்கொளிச்சிலாதலத்தின்மீதேயிருந்து

தருமத்தை யாவர்க்குமபோதிக்கும்¹ சாரணர் முன்பாகவென்க.

படப்பை பக்கமுமாம் பொதுநீங்குதிருநிழல் .

பிறிதொருமரத்திற்கின்

றிக் தனக்கேயுரிய நிழல் ; ஆவது ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல்.

உலகநோன்பி

கள் - துறவாது வி ரதங்காக்குஞ்சாவகர்² சிலாதலம் -

அப்பட்டினத்துக்

சிலாதலம்.

கருக - கூடு. திருவி லிட்டி..... வந்துநின் றோனை

(இ - ள்)³ திருவிறபோல ஒளிவிட்டு அழகுதரும்

திருமேனியையுடைய

னாய்த் தாரையுடையனாய் மாலையையுடையனாய் பொற்பூணினையுடையனாய்

மக்கள்கண்ணிற்குப்புலப்படாத தேவர்பறைந்தொழும் படிமையுடையவன் ஒரு

பாகத்துக்கை கருவிரற்றூரங்கின்கையாகவுடைய தேவனொருவன் வந்துநின்

னான் ; நின்றவனென்க.

திருவில் - இந்திரவில் விலலிட்டென்பதற்கு க்

தருமத்தானவொளியைப் புறப்படவிட்டென்பாருமுளர், தார் - பூமாலை.

மாலை - மணிமாலை. தாரமாலை எனப்பாடமோதி, மந்திர

ராமாலையையுடையனென்னுமமையும். படிமை - தெய்வ வடிவு.

பெருவிதல் - பெரியவெற்றி. நின்றோனை, ⁴ “ஆவோ வாகும்” எனபதனா

னமுடியும்.

கூக - உ. ராவக ரெல்லாம்.....இறையோன் கூறும்

(இ - ள்) அச்சிலாதலத்தின்மீதுருந்து

அறங்கேட்டசாவகரெல்லாரும்

எழுந்த சாரணரைத்தொழுது இவன் இவ்வனம்வந்தவரவிற்குப்
யாதெனக்கேட்பச் சாரணன் கூறுவான் :—

காரணம்

கசுநு - கூக. எட்டி சாயலன்.....தோன்றின

னென்றலும்

(இ - ள்.) * எட்டிப்பட்டத்தைபுடைய சாயலனென்னும்

வாணிகன் ஐற வாத இன்றைத்திருந்தவன்றன து

உண்ணுவிரதத்தைபுடையோர்பலரும் புரும்

¹ உஅ0 - ஆம் பக்கத்துள்ள

அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

* "மற்றவன் நேவஞ்சி வானிடு சிலையிற் றேன்றி" (சீவக. கடுக) என்பதும், 'தால்
கக் இத்திரவில் இன்னவாறு தோன்றமென்று அது தோன்றமுறைமை கூறுவாக
லின், அவ்வனத் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அகது உவமையாயிற்று' என்னுமதன்
உரையும், "வானிடுவில்லின் வரவறியா" (தாலடி. கடவுள்) என்பதும் ஈண்டு அறியற்
பாலன.

* தொல்காப்பியம், விண்பியல், கு. 1. 3. * எட்டியென்பது அரசனால் வணிகர்
பெறவதொரு பட்டப்பெயர்; "எட்டிசுமரணிருத்தோன்" (மணி. ௪: 104);
"எட்டிப்பூப்பெற்ற" (௩. ௨௨: ௧௧௧); "எட்டிசுமரன்" (பெருங். ௧. ௪0: ௧௧௧);
'எட்டிகாவிரிப்பட்டம்' (௩. ௨. ௧: ௧௪௪); "எட்டி காவிரியென்பன தேயவழக்காவிய
சிறப்புப்பெயர்" என்பர்; (தொல். தொகை. கு. ௧௨ - ௩.)

சுருது

சிலப்பதிகாரம்.

மனையகத்தே அவன்மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய தவமுதல்வனைத் தன்வினைநீங்க
 எதிர்கொள்ளின்ற பொழுதின்கண் அவ்வுரிடத்துத் தூரப்பூண்டு உணவும்
 பெறுது சிறுமையுற்றதொரு கருங்குரங்கு அச்சத்தோயி ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு
 அருளறத்தின்பகுதிப்பட்ட மாதவனுடைய பாதத்தின்வணங்கி அவன் உண்
 பொழிந்த அன்னத்தையும் கைகழீஇய நீரையும் சிறிதருந்திப் பெரும்பசி
 தீர்ந்து எதிர்முகநோக்கிய முகச்செவியைக்கண்டு சலியாவுள்ளத்தையுடைய
 அறிவனும் மனமகிழ்ந்து, இல்லறக்கிழத்திதன்னை, நீ நின்மக்களின் ஒருதன்மை
 யாக ஒம்புகவெனக் கைப்படுப்ப, அவளும் மிக்கோளுந்கூறப்பட்ட மெய்ப்மொ
 ழியைத் தப்பாமற் பரிகரித்தொழுநாநிற்கின்மறு, அங்ஙனங்காதலித்த அக்
 குரங்கு மான்க, அதனுடைய ஒருகூற்றைத் தானஞ்செய்கின்ற மனைக்கிழத்தி
 இதன் தீயபிறப்பறுகவெனச் செய்தனளாதலானே மத்திமதேசத்து வாரண
 வாகியென்னுநகரியின் உத்தரகௌத்தனென்னுமரசனுக்கு ஒருமகனாய் அழகி
 னோடும் மெய்ப்பொறியோடும் உணர்வோடுந் தோன்றி மிக்க தானஞராய்ப்
 பவ்வகைப்பட்ட தானங்கையுஞ்செய்து அந்த அரசரிடையிலே முப்பத்திரண்
 டாண்டிருந்து பின்பு தெய்வயாக்கைபெற்றனன்; ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற
 சீமத்தான பெரும்பயனெல்லாம் தன்னைக்காத்தனித்தவன்செய்த தானத்தாற்
 பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முற்பிறப்பிற் கருங்குரங்கானவடிவிற்கு சிறிய
 கையைத் தனது பெரிய ஒருபாகத்தேகொண்டு நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய
 சாயலனுடைய மனையாள் தலைநாளிற்செய்த தானத்தாலே இந்தவடிவாயி
 னேன்; இதனை நீங்களறிமினென்று சாவகநோன்பிகட்கெல்லாம்
 விளங்க அறி வித்தற்குத் தேவகுமாரன்
 இங்ஙனந்தோன்றினனென்று சொல்லவுமென்க.
 பட்டினிநோன்பிகள் - ¹ இரண்டு உவாவும் அட்டமியும்
 முட்டுப்பாடும் பட்டினி விட்டினன்னும் விரதிகள். சிறுகுரங்கு -
 மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் - மாணம். ஒருகூறென்றார்,
 பிள்ளைகளொருபாதியை. உத்தரன் கவிப்பற் கொரு மக
 னாகியெனப்பாடலானதி, இக்குரங்கு உத்தரனென்னும்பெயரோடு
 கவிப்ப நென்னும் வாணிகனுக்கு ஒருமகனாகப் பிறந்தென்பாருமுளர்.

ககஉ - எ. சாரணர் கூறிய.....முடிவுல கெய்தினர்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சாரணர் கூறிய பொருமையம்ந்த

நன்மொழியைத் தெய்வ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறத்தின்கட்டலைப்பட்டு
அப்பதியிலிருந்த அருந் தவமாக்களும் தவத்தினர்க்கெல்லாம்
பொதுப்பட்டவாழ்க்கையையுடைய சாவ் கமாக்களும் தானமிட்ட எ
ட்டியும் மனைவியும் முட்டாத இன்பத்தையுடைய வீட்டுலகத்தைப்
பெற்றார்கள் காணென்றாலென்க.

‘தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு மிகப்பேரின்பந் தருவது
கேளாய்’ என்றவள் இங்ஙனங்கூறினாலென்க தன்மெறல்வாழ்க்கை -
தனதென்னுந் தன்மையில்லாதவாழ்க்கை ; “ மன்றில் வதியுநர்
சேட்டிலப் பரிசிலர், வெல் போர்ச் சேளய் பெருவிற லுள்ளி, வந்தோர்
மன்ற வனியர் தாமென ” என்றார் மலைபடுகடாம்.

“ ஓவா நிரன்வேவு மட்டமியும் பட்டினிவிட் டொழுக்கே காத்த,
தவ்மென்ற ” சீவக கடுசஎ. “ மலைபடுகடாம், ககஉ - ச.
ருவாத்

கரு—அ டை க் க ல க் க ர னை த.

சுகந்

ககஅ - ௨௦௦. கேட்டனை

யாயின்.....ஏத்தி

(இ - ள்.) இங்ஙனடைக்கலத்தின்பயனை நீகேட்டயாயின் இந்கத் தோடார்
குழலினைபுடையாளுடனே பொழுதுசெல்லுமணவும் நீட்டித்த இங்விடத்தி
ராத நீ போவாயாகவென்று கவுந்தியடிகள்கூறத் தான்பெற்ற கையடைக்கு
உவந்தனளாய்க் கவுந்தியடிகளையேத்தியென்க.

தோட்டார், விகாரம்.

உருக - ஈ. வளரிள வனமுலைசிலர்புறஞ் சூழ

(இ - ள்.) வளராரின்ற இனைய அழகிய முலைமீனையும்

அமைவினமுடை வாய்க்கிக் கொண்டிப்பூரித்த தோளினையும் இனைய முனையெயிற்றினையும் இந்நிய பருவத்தே பெரிய அறிவினையுமுடைய நங்கைபுடனே அத்தகிரிக்கட்சென்ற ஞாயிற்றினது சுருங்கினகூடையுடைய மாலையொழுதிலே மடிசூர்ந்து கண் ஹைக் தேடிவாராரின்ற பசுக்களினையுமுடைய முழங்குஞ்ஞால்களியம்ப ஆட்டிமறியையும் கோடரியையுமுடையதோளிலே

உறிகட்டின காவையுடைய இடையருடனே கூடப் பால்சுமந்துவரும் செறிந்த வனையையுடைய இடைச்சியிற்சிலர் இவ ளழகுகண்டு புறஞ்சூழ்ந்துவாரா நிற்பவென்க.

உருக. மீனையும்—(இ - ள்.) காவற்காடும்,

கிடங்கும்—(இ - ள்.) அகழியும்,

வளைகிற பொறியும்—

(இ - ள்.) வளைந்து தானையெய்யும் எந்திர வில்லும்,

உருக. கருவிர லுக்கமும்—(இ - ள்.)

விருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும்பொறியும்,

கரியவிரலையுடைய குரங்குபோ

கல்லுமிழ் கவணும்—(இ - ள்.)

கல்லையுமிழுங்கவணும்,

உருக. பரிபுறு வெந்நெய்யும்—

(இ - ள்.) காய்ந்திறைத்தலாற் சேர்ந்தாரை வருத்துவதாய

நெய்யும்,

பாகடு குழிசியும்—(இ - ள்.) செம்புருக்குமிடாவும்,

அன்றி அங்ஙனமிறைத்தற்குப் பாகுகாயுங்குழிசிகளுமாம்.

உகௌ. காய்பொன் னுலையும்—

(இ - ள்.) உருகக்காய்ச்சியெறிதற்கு எஃகுபட்டிருக்கும்

உலையும்,

கல்லிடு கூடையும்—

(இ - ள்.) இடங்கணிப்பொறிக்குக் கல்லிட்டு வைக்கும்கூடையும்,

உகக. தூண்டிலும்—(இ - ள்.) தூண்டில்வடிவாகப்பண்ணிப்

பொகட்டு வைத்துக் கிடங்குகீழ்க் கிழிப்பற்றுவாரைக்

கோத்துவலிக்குங்கருவியும்,

சூது

சிலப்பதிகாரம்

தொடக்கும்—

(இ - ள்.) * கழுக்கோஸ்போலக்

கழுத்திற்பூட்டிமுறுக்குஞ்சங்கிலியும்;

கயிற்றுத்தொடக்குமாம்.

ஆண்டலை யடுப்பும்—(இ - ள்.)¹

ஆண்டலைப்புள்வடிவாகப்பண்ணிப்

பறக்கவிட உச்சியைக்கொத்தி மூலையைக்கடிக்கும் பொறிநிரைகளும்,

உகஉ. கலையும்—

(இ - ள்.) கிடங்கிலேயின் மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கலையும்,

கழுவும்—(இ - ள்.) கழுக்கோலும்,

கழுகும் பாடம்.

புதையும்—(இ - ள்.) அம்புக்கட்டிம்,

¹ “அப்புப் புதையு மணிவரிச் சிலையும்” என்றார் கைகயிலும்.

புழையும்—(இ - ள்.) ஏவறைகளும்,

உகந். ஐயனித் துலாமும்—

(இ - ள்.) பற்றாக்கை தூக்கிப்போகட்ட விட்டமும்,

அன்றிக் கதவையணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நூற்றும்

துலாமுமாம்; சாணம்புக்கூடென்பாரும், சிற்றம்புகள்வைத்தெய்யும்

இயந்திரமென்பாரு முளா.

கைபெய ருசியும்—(இ - ள்.)

மதிற்றலையப்பற்றுவாரைக்கை யைப் + பொதுக்கும்

ஊசிப்பொறிகளும்,

இனிக் கதவொடுசேராதபடிவைத்த நீரைக்கழுவுவென்னுமமையும்.

உகச. சென்றெறி சிரலும்—(இ - ள்.)

மொற்றார்மேற்சென்று கண் ணைக்கொத்தும் சிச்சிலிப்பொறியும்,

பன்றியும்—(இ - ள்.) மதிற்றலையினேறினாடலைக்

கோட்டாற்கிழிக்க இரும்பாற்செய்துவைத்த பன்றிப்பொறியும்,

பணையும்—(இ-ள்.) வேம்பாடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்கமைத்த

பொறியும்,

உகந். எழுவுஞ் சீப்பும்—(இ - ள்.) கதவுக்குவலியாக

உள்வாயிற்படி யிலே நிலத்திலேவீழவிடுமரங்களும்,

நிறக்குங்காஸத்த மேலேயெழுப்புகையால்

“சீப்புப் படியுறின்” என்றார் கதையினும்.

‘எழுவுஞ்சீப்பு’ மென்றார்;

1 ஆண்டலிப்பு - ஆன் மனது தலைபோன்ற வழவழப்புள்ள ஒருவகைப்பறவை :
 “தீண்டபலி பீடத்தி லரித்த வைத்த தெடுங்குஞ்சித் தலையைத்தன் னினமென்
 மென்னி யாண்டலிப்புள் அருணைத்து பார்த்துமாலோ” கவிங்க. கோயில். ௧௬.

2 பெருங்கதை, ௧. ௫௨; ௧௬.

(பி - ம்.) * ‘கழிகோல்’ † ‘பொறித்தும்’

கரு.—அ டை க் க ல க் க ர லை த்.

சுகநு

முழுவிற் கணையமும்—(இ - ள்.) கணையமரமும், இனிச்
 சிப்பு அகப்படக் குறுக்கேபோடக் கடவ மரமுமாம்.

உகசு, கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,

குந்தமும்—(இ - ள்.) சிறுசவளமும்,

வேலும்—(இ - ள்.) வஸ்தியமும்; ஈட்டிமுதலியன்வுமாம்.

பிறவும்—(இ - ள்.) சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, கனிற்றுப்பொறி,

விழுங் கும்பாம்பு, கமுகுப்பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு,

சுடப்பொறி, தகர்ப் பொறி, அரிநூற்பொறியென்பனவும்,

சதக்கினி - நூற்றவரைக்கொல்லி.

உகசு. ஞாயிலும்—(இ - ள்.) குருவித்தலைகளும்,

இதனை எவையென்பாருமுளர்.

சிறந்து—(இ - ள்.) இவை சிறப்பெய்தப்பட்டி; மிக்கென்

றுமாம்.

3 “மாற்றவர்.....கோண்டா” எனவும், “விற்பொறிகள்.....
 மரநிலையே” எனவும், “செம்புருகு.....பொறியே” எனவும், “கரும்பொனியல்
திருந்தின்றே” எனவுஞ்சொன்னார் சித்தமணியிலும்.

உகசு - க. நாட்கொடி

துடங்கும்.....புணர்ந்தென்.

(இ - ள்.) நாடேறும்¹ வென்றுவென்றெடுத்த கொடிதானுடங்கும்
வாயிலைக்கழிந்து மாதரி தன்மனையிடத்தே புக்காளென்க.

மதில்

இடைக்குலமடந்தைக்கு மனைப்புருமளவும் அடைக்கலந்தந்தேன்
; ஆத லால், ஆட்டி தீட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கு;
அறியாயோநீ; தருவது கேளாய்; முடிவுலகெய்தினர்; நீபோகென,
முதுக்குறைநங்கையொடு களைஞர லியம்பச் சிலர் புறஞ்சுழக்
கோவலார்மடந்தை வாயில்கழிந்து தன்மனைபுக்கள ளென்க.

ஆல், அன்றையென்னும் அசை.

இஃது எல்லாவடியும் முதனடுவிறதி அளவடியான் முடிதலின்,
நீல மண்டில வாசிரியப்பா.

கரு.—அடைக்கலக்காலை முற்றிற்று.

¹ சிலகளித்தாமணி, ௧௦௧ - ௪.

² "செருப்புடன் நெடுத்த செணுபர் நெடுங்கொடி" (முருகு. ௧௭)
"விசயவெல் கொடியுயர்" (முல்லை, ௧௧) "நாடோறெடுத்த தலம்பெறு
புனைகொடி.....துடங்க" (மதுரை. ௩௬௮); "மலைநீர் வென்றெழு
கொடியிற் றேன்ஊம்" (மலைபடு. ௫௮௧ -
௨); "மலைபுறநுப்பாளை வான்ருய் வெல்கொடி.....துடங்க" (பதிற். ௧௧.)

பதினொருவது

கொவலக்களக்காலைத.

அரும்பெறற் பாவையை யடைக்கலம் பெற்ற
விரும்பே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை

¹ யனைவிலே யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு
மினைகுழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

௫. ² பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்

³ ரெறிவனை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாண் ராட்டிக்
கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு

க௦. மாடகப் பைம்பூ ணருவிலே யழிப்பச்

⁴ செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக
ளையை காண் ரடித்தொழி லாட்டி

⁵ பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை
யென்னுட னங்கையிங் கிருக்கெனத் தொழுது

க. அனை - மோர்.

௫ - க. பூவலூட்டிய சிற்றில். - செம்மணூட்டியசிற்றில்;
புதிதாகச் செம்மண்பூசிய சிற்றிலாகிய காவன்மனையிலே இருத்தி.

க. கூடலென்றான்; தான் அறியுமார் அதுவாகலின்.

க௦ - கக. ஆபரணத்தின் உயர்ச்சியை அழித்தற்குப்
தீர்க்கு; செய்யாக் கோலம் - பிறவியழகு.

கச. நங்கை - நங்காய்.

1 "அனலிலே புணவீற் கிண்புட னருத்தி" பெரும்பான். ககக.

2 "இல்புலனுட்டி" கலி. ௧௦௪; "முடக்காற் பத்தர்ப், வாப்ச் சிற்றில்" அகநா. ககச.

புதக்கலத்தன்ன செய்

3 "செறிவண்பாப்ச்சிவார்சிவர்" சிலப். ௧௮: ௨௦௬.

4 கம்ப, கோலங்கான். க.

5 "தன்னுடம்பு தாரமடைக்கலத்தான் தன்னுயிர்த்தென், தன்னித்து வைத்த பொருளோழவைதாங்கும், பொன்னினைப் போற்போற்றிக் காத்தய்க்க வய்யாக்கர், வந்தே விழுமத் தரும்" துசா. கக.

கக. — டெ க ா லீ ல் க் க ள் க் க ா னை த்.

சுருள்

௧௮. மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின
னோதக வுண்டோ 1 தும்மக னூர்க்கினிச்
சாவக நோன்பிக ளடிக ளார்தலி
1 னாத்து ணங்கையொடு நாள்வழிப் படுஉ

உ1). மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
 னெடியா தனிமி னீரெனக் கூற
 விடைக்குல மடந்தைய ரியல்பிற் குன்ற
 மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
 * கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்
 உரு: வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பசுங்காய்
 மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
 சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
 கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப
 மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்

கரு. மாதவத்தாட்டியென்றது கவுந்தியை.

கஅ. அடிகளென்றது கோவலனை.

கக. நாத்துணங்கை - மாதரிமகன் ஐயை.

கக - உப. நாள்வழிப் பரிஉமடிசில் - காலத்திலே ஆக்கும் அடிசில்.

கஅ - உக. சாவகநோன்பிகளாதலின் இரவுண்ணாரென்பது.

உக. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம்.

உஉ - க. இயல்பிற குன்றாக் கலமென்றார், புதுக்கலத்தை;

மடைமேல் வற்றுவாருமுளர்.

உச. கோளிப் பாகல் - பூவாதேகாய்க்கும் பலா; வெனிப்படை;
 கனிக் காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு ஆனகாய்.

உரு. (ப1) வாள்வரிக் கொடுங்காய் - வென்வரிக் காய்.

மாதுளங்காய் - கொம்மட்டிமாதுளங்காய்; புனித்தகறி ஆக்குதற்குக்
 கொம்மட்டிமாதுளங்காய் சிறக்கும்.

உஎ. (ப1) தன்பாற்பயன் - தனக்குள்ள பாலாகிய பயன்.

1 "நிலக்கிவன் மகனாத்தோன்றிய தூதம்" (மணி. உக: உக.)
 எனக்கணவனை மகனென்று மொழியால் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

2 தாத்தான் - கணவனுடன்பிறத்தவன்; "தாசனியை பலங்கரிப்பா
 டிலவியை அத்தானு தாசனி" சேது. தேவிபுர. இ.

3 "கோளி புள்ளும் பழங்கி உதம்பலா" பெரும்பாண். ௧௦௭ - அ.
 இங்

சுகுறு சிலப்பதிகாரம்

௩௦. கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
 திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண் சேந்தன
 கரிபுற வட்டில் கண்டனள் பெயர
 வையெரி முட்டிய வையை தன்னொடு
 கையற் மடைமையிற் காதலற் காக்கித்

௩௧. தாலப் புல்லின் வால்வெண் வீட்டிடுக்
 கைவன் மகடூஉக் கவின்பெறப் புனைந்த
 செய்கிறைத் தவிசிற செல்வ னிருந்தபின்
 கடிமல் வங்கையிற் காதல னடிநீர்
 சுடும்ண் மண்டையிற் குறுமுதுகண் மாற்ற

௩௨. மண்ணை மடந்தையை மயக்கொழிப் பனள்பொற்
 றண்ணர் தெளித்துத் தன்கையாற் றடனிக்

* குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரிதழீங்
 கமுத முண்க வடிக வங்கென
 வரசர் பின்னொர்க் கருமறை மருங்கி

௧௨. பெயர் - புனைகண்டறியாதபடியால் திரும்ப.

௧௩. வை - வைக்கோல்.

(௧௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயர்ந்தபடி (௧௩) வைக்கோலால்
வென்க; தீழுட்டிவது வைக்கோலாதலால்... ..

எரிமுட்டிய

௧௪. கையறி மடைமையின் - தன்னகவல்ல அளவாலே.

(௧௦) விடுவாய்செய்ய (௧௧) முகம் வியர்த்தது; (௧௨) கரிந்த இடத்தை
புடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயர்ந்தவளவிலே (௧௩) கண்ணெத்தன; இவ்வாறாகவும்
(௧௪) கையறிமடைமையிற் காதலற்கு ஆக்கி.

௧௫. தாலப்புல் - பனையாகிய புறக்காழ்மரம். ௧௬. தவிசு -
தமிக்கு.

(௧௮) அங்கையின் (௧௯) மாற்றி.

௧௭. மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு நீகழ்வனவறிந்து மயங்கின
மயக்கம் தீர்த்தல்; அனந்தத்தீர்க்கையுமாம்.

௧௮. குமரிவாழை - ஈனாத வாழை.

௧௯ - ௫. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம் -

பலியிடுகன்முதலியன;

வாய்ப்புசல் முதலாயினவுமாம். தன்னூரிற் செய்வனவெல்லாம்
மையின், 'ஒருமுறை கழித்து' என்றார்.

செய்யப்பெறு

1. "புறக்கா துனவே புல்லென மொழிப" தொல். மாபு. கு. அடு.

(பி - ம்) * 'குமரி வாழைக் குருத்தகம் விரித்தாய், கமிழ்த முண்மி னடிக

னீரென

சுரு. ' ஸூரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யிருப்ப
பல்வளைத் தோளியும் பண்டுநங் குலத்துத்

சுரு. ' தொழுனை யாற்றினுட் டெயணி வண்ணனை
விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
வையையுந் தவ்வையுந் விம்மித மெய்திக்
கண்கொளா நமங்கிவர் காட்சி யிங்கென
அண்டினி திருந்த அபர்ப்பே ராளர்

சுரு. கம்மென் றிநாயலோ டடைக்கா யீத்த
மையீ ரோதிபை வருகெனப் பொருந்திக்
' கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல் லடிபென
வெம்முனை யருஞ் சாம் ப்பாந்ததற் கிங்கி

சுரு. பெம்முது குரவ லென்னுற் றன்கொன்
மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
யானுளங் கலங்கி யாவது மறியென்
' வறுமொழி யாளொடு வம்பப் பரத்தொடு
குறுமொழிக் கொட்டி மெடுகை புக்குப்

விபப்பு.

(௪௫) ஒருமுறைகழிந்து (௫௫) உண்டானிதிருந்தவெனக் கூட்டிக.
ந்ந். திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

(௫௭ - ௬௦. கல்லை ரத்தம்.....என்ற தன் ரென்றது,
வல்லவா அடி யெனவிரங்கி என்னுற்றனரோவென்றென்க.

௬௨. நின்னை இவ்வாறு தலியாக்குதற்குக் காரணமாம்
என்பொருட் டொலைவாஸ்வந்த பான்மையினை இன்ன தென்ன
ஒன்றுமறிகிலேன்.

௬௩. வறுமொழி - பயனில் சொல் (111) வம்புமாதர் -
ஒன்றிற்படாத மாந்தர்.

௬௪. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார்.
கெடிகை-மிக்கநகை.

1 "தொழுனைத் துறைவனோ டாடியபின்னை"; "வஞ்சஞ் செய்தான் தொழுனைப்
புனறு, னெஞ்சம் கவர்ந்தான்" (எலப். ௭௭); "விழுநிலை தலவார் வெருள்பிண்போ

னோக்கப், கெழுமிய தான மறைக்குத் - தொழுனையுண், மாலையுண் மால்
தாளத்தார், சால்பினைச் சால்பதற்கு மாறு" பழ. ௧௨.

மயக்குதல்

1 "கல்பிறங்கத்தம்" (குறுத். ௬௬; அகநா. ௭௯); "கல்லதர்ச்
சிறுதெறி" (அகநா. ௭௨); "கல்லத ரத்தம் கடலா நின்றழி" மணி. ௧௧;
௧௧.

1 "விபப்ப பரத்தை வறுமொழி பாசுறொழி" எலப். ௧௦; ௨௧௯. ௧௨0

சிலப்பதிகாரம்

கரு. பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
 நச்சுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
 விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்
 சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்
 வழுவிவனும் பாரேன் மாநகர் மருங்கின்

எ0. டெழுநென வெழுந்தா யென்செப் தனையென
 1 வறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
 2 துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
 3 விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணுந்

எரு.

பெருமக டன்னெடும் பெரும்பெயர்த் 1 தலைத்தான்
 மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
 முந்தை நிலலா முனிவிக் தனனா

கரு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி.

கக. நச்சுப்படுபொருளை நச்சென்றார்.

கரு - க. பொருளுரையாளர் நச்சுக்கொன்றேற்கு -
 சான்றோரால் நச்சுப்படுக்தொழிலைக் கெடுத்தேனுக்கு; ஆவது

மெய்யுரைக்குஞ்

ஆசாரம்.

கஅ. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே பெரிய

உனக்கு. சிறுமை - நோய்.

அறிவினையுடைய

கக - மாநகர்மருங்கு - நம்மாநகர் மருங்கினின்றும். ஈண்டு - இவ்விடத்து; எனறது மதரையை.

எ0. என்செய்தனையென்றது செய்தவருமை என்னென்று விபந்தது.

கக - எ0. வழியிடை தினக்குவரும் தீங்கு ஒன்றும் கருதாது வென்றுபான்சொல்ல.....

எழுத

எக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற் கண்ணகிவார்த்தை.

எக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோர்.

எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எச. பெருமகள் -

கோவலன் மாதா.

எச - ஐ. பெரிய புகழையும் தனியான உற்சாகத்தையுமுடைய கிழவன் - கோவலன்பிதா; பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய கிழவனென்றுமாம்.

மாரிதிக்

மாரிதிக் எக - க. கரந்தொழுகினவாறே அவர்களிருவரும் அற்புனஞ்சிறந்த.

இக்குணத்தைக்கண்டு

* எக - உ: குறள். அ - ஆம் அதிகாரம், பரிமேலழகருரையின் அவதாரிகையில் இவ்வுரைகள் மேற்கோளாக வந்துள்ளன.

* 'பிருத்த' என்பது உயர்நிலையிருப்பதுபுணர்த்துவதற்கு 'இவ்வுரைமேற்கோள்; தொல். கிளவி. கு. கிள - த.

(பி - ம்) * 'துறவோர்க்கிதழம்' + 'தனித்தான் வன்பெருஞ்'

கக, — வெகாலைக் களக்காணை த.

வற்புளஞ் சிறந்தாங் * கருண்மொழி யனைஇ
 யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
 நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென் -
 அரு. ' † வாயன் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
 போற்று வொழுக்கம் ; புரிந்தீர் யாவது
 மாற்ற வுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
 னேற்றெழுந் தன்னயா னென்றவள் கூறக்
 குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு

அரு. மடியோர் பான்கு மாயமு நீங்கி
 நாணமு மடனு கல்லோ ரேத்தும்
 பேணிய சுற்பும் பெருந்துணை யாக
 வென்னொநி போந்திங் கென்றுயர் களைந்த
 பொன்னே கொடியே புனைபூங் கொதாய்

அரு. நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
 சுற்றின் கொழுந்தே மொற்பின் செல்வி
 சேறடிச் சிலம்பி னென்றுகொண் டியான்போய்

எக. நோய் - உடம்பின்மெலிவு. துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி.

அக-உ. (ப1) நீர் போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீராயிருக்கவும்

மாற்ற வுள்ள வாழ்க்கையைபுடையனாதலே.

அரு. ஏற்று - உடன்பட்டி.

எக - அரு. நீர் என்முன்புநில்லாதமயா வுள்ள வெறுப்பைப்

காக்கொழுவினானாக, அதனை வறிந்து அவர்களுடைய உள்ளஞ்சிறந்து
 சூங்கு அருண்மொழி யனைஇ எற்பாராட்ட யான் நெஞ்சத்தடக்கிய

தும்பிரிவையும் அதனுவந்த ஆற்றமையுஞ் சொல்லுவதுபோலும்
என் மெய்யல்லா முறவல்காரணமாக அவர்வருந்தும்படி
போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீர்; மாற்றாத உன்னத்தேனாகையாலே
உடன்பட்டுப் போந்தேன்.

அச. குற்றினையோர் - குற்றேவன்மகளிர்; எடுத்துக்கை
நீடுவொருமாம்.

அரு. அடியோர்பாங்கு - அடியோர் பகுதி; சேவிக்கும் பெயர்.
தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்.

ஆயம் -

அக. நல்லோரேத்து - நல்லோராலே எத்தப்படுந்தன்மை.

அச - எ. சுற்றமுதலான நான்குக்கும் நான்கும் துணையாக.

கா. நாணினையுடைய பாவாய்; சாரியைநிற்க உருபுதொக்கது.

1 "வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறவலன்" அகநா. இ.

(பி - பி) * 'அருமொழி' † 'வாயன் முறவற்கு' ‡

'புரித்தாராவது' சஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்

கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னை

கூற. யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா

வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளாகம் வெனும்பு

வருபனி கார்த கண்ண னாகிப்

பல்லான் கோவல ரில்ல நீங்கி

வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ

க00. னியிலே நெதிர்ந்த திழுக்கென வறியான்

றன்குல மறியுந் தகுதியன் றுதலிற்

1 றுதெரு மன்றர் தானுடன் கழிந்து

மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து

பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோ னுங்கட்

க00. கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய

துண்வினைக் கொல்லர் தூற்றுவர் பின்வர

1 மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடைர் செலவிற்

கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னாகித்

தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற

க00. பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொருந்திக்

காவலன் றேவிக் காவதோர் காற்கணி

* நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென

வடியே னறியே னாயினும் † வேந்தர்

முடிமுதற் கலன்கள் ‡ சமைப்பேன் யானெனக்

க00. ஒருங்குடன் மழீஇ - மேனிமுழுதும் தழுவி.

க00 - சு. துணையிஸ்ஸாத தனிமையைக்கண்டு

விட்டிரீங்கமாட்டாமைபால் மனம்வெதும்பி.

க00. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

க00 - க00. ஏறு எதிர்தல் இடையாறியும் நிமித்தமாதலின்

க00. மாதர்வீதி - தளிப்பெண்டிகள்தெரு.

அறிந்திலன்.

க0ரு - க. சிற்பத்தொழிலெல்லாம் துறைபோகியகொல்லர் ; கம்
வினையாவது - சிற்பம்.
மாள்ரது

க0௭. மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு
வின், உயர்ந்தோர்வந்தவிடமெங்கும் விலங்கிநடத்தல்.

- இழிகுலத்தோளுத

க0௮. கைக்கோல் - பற்றுக்கொடி. க0௯. சிறப்பு - வரிசை.
க௧௨. ஆதியோ - ஆவையோ.

1 தாதெருமன்றம்: சிலப். க௭; கவி. க0௯.

* "மெய்ப்பை புக்க வெருவருத் தோற்றத்த" முல்லை. க0.
(பி - ம்) * 'தீவின தெரிதற்கு' + 'வேந்தற்கு' + 'அமைப்பேன்'
க௯:—கொலைக்களக்காலைத்.

௬௨௩

க௧௫. கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்
* போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா யவிழ்த்தனன்
மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
பத்திக் கேவணப் + பசும்பொற் குடைச்சூழ்
சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்

க௨0. 1 பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட னோக்கிக்
கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்
பியாப்புற வில்லை யெனமுன் போந்து
விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் 2 வரவென்

சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்

கஉரு. கோவலன் சென்றக் குறுமுக னிருக்கையோர்
தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்
கரந்தியான் கொண்ட காலணி யிங்குப்
பாந்து வெளிப்படா || முன்ன மன்னற்குப்
புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ னியானெனக்

கரு0. கலங்கா லுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன்
கூடன் மகளி ராடற் றோற்றமும்
பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுங்
காவல னுள்ளங் கவர்ந்தன வென்றுத
னுட னுள்ள முள்கரந் தொளித்துத்

ககக. பொதிவாய் - கட்டினவாய். கக௭. மத்தகமணி -

தலையானமணி.

ககஅ. பத்தியாகவகுத்த கேவணம்; கேவணம்-கல்லமுத்துங்குழி.

குடைச் சூல் - புடைதாழ்த்தல்; உள்ளுட்டாழ்த்தலாமாம்.

கஉ0. கொல்லன் புரிந்துடனோக்கி - கொல்லன் தான்மறைத்த

சிலம்போடு ஒக்கும்படியைப் பார்த்து.

கஉஉ. போந்து - போய்.

கஉச. சிறுகுடிலங்கன் - சிறுகுடிலுக்கு அருகான அவ்விடம்;
அவனிருக்கையருகான தேவகோட்டம்.

ஆவது

கஉரு - சு. அக்கசாலை.....

கஉஅ. மன்னற்கு வெளிப்படாமுன்னென்க.

கஉக. புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு

பரதேசி.

தேசத்தினின் றும்வந்தவன் ;

(பி - ம்.) * 'பொற்றஞ் சிறப்பிற் டொதவாயவீழ்த்து' † 'பகம்பொற்றுகச்
சித்திரச்' ‡ 'டொற்றொழிற்கொல்லன் புரித்துதோக்கி' § 'வருவேன் சிறகுடி
லாங்கள்' || 'முன்னமன்னவற்கு'

கஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

கஉரு. தலைநோய் வருத்தத் தன்மே லிட்டுக்

குலமுதற் றேவி கூடா தேக

மந்திரச சுற்ற நீங்கி மன்னவன்

சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு

கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோக்கிக்

கஉ௦. காப்புடை வாயிற் கடைகா † ணகவைவரின்

வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேததிக்

‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்

துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு

வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்

கஉரு. கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்

கல்லென் பெருர்க் காவலர்க் கரந்தென்

சில்லைச சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென

1 வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலர் வேம்பன் நேரா எனி

கரு. யூர்காப பாளரைக் கூவி யீங்கென்

முழ்பூங் கொதை தன்காற் சிலம்பு

கன்றய கள்வன் கைய தாகிற்

கொன்றச் சிலம்பு கொணாக வீங்கெனக்

காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனு-----

கருக - சக. அரசனுக்கு ஆடிப் பாடினான் ஒருத்திமேல்

உள்ளஞ்சென்ற

தென்ற தேவி ணடி நீங்க மந்திரச்சுற்றம் நீங்க அரசன் அவள்வயிற
வனவிலே தட்டான் தொழுதேறதி.

குறுகின

(கரு) செல்வோன் (கசக) வீழநதனன் கிடந்தெனக.

கசஉ. கன்னகம் - அகழகருவி. வைவக்கோல் - குத்துக்கோல்,

கொடிறு, மண்வாங்குங்கருவி.

கசக. மந்திரம் - துயின்மந்திரம். கசஉ. சிஸ்கை - இழிவு.

கரு - நுக. என் கொதை - எந்தேவி.

கருஉ. கன்றியகள்வன் - களவிற்தழும்பினவன்.

இத்தாற்பதிகத்தின் உள் - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க; 'வினை
வினைத் தது' (தொல். கிளவி. கு. கிள - செ. து) என்பது இங்கே
அறிதற்பாலது.

(டி - ம்) * 'தோக்கக்' 1 'அகவயின்' 2 'கன்னயின்றியும்'

3 'கவின்கென்ற'

கக. — கொலைக் களக்காரதை.

சுடகு

கரு. மேவ னுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்

* ' தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த

கோவலன் தன்னைக் குறுகின னாகி

வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்

சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்

கக. செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்

பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ னீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று ! கூறு

ககரு.

மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்

கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின னுரைப்போன்

மந்திரர் தெய்வ மருந்தே நிமித்தம்

தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்

கட்டுண் மாக்க டீணியெனத் ! திரிவது

கள௦. மருந்திற் பட்டி ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப் பட்டிர்
மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி
நீனிந்திர குமாரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெளிசுவ ராயிற்

கருநு. ஏவலுள்ளத்தி - ஏவப்பட்ட
தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று;

உள்ளத்தோடே. எண்ணியது முடித்
முடித்து, தன்மைவினை.

கருசு. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை. கருள. குறுகினனாகி -

குறுகி.

கசுச. (பா) அருந்தின் மாக்கட்கு அகநகவுரைத்தி - இவனிருந்தபடியாற்
களவனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக உடம்பமும்படி வார்த்தை
கள் சொல்லி.

கசுரு. காட்டினன் - ஏதுக்கண்காட்டி.

கள௦. மருந்திற் பட்டிராயின் - இவன் மருந்தினால் தப்பினவிடத்து.

கள௩. இந்திரகுமரர் அகப்படாததுபோல.....நாமும்

காண்மாட்டோம்.

களச - ரு. கள்ளர் தங்கள் தெய்வத்தோற்றத்தினை
கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும் தப்புவர்;
நினைப்பாராயின். ஆம் பெயர்குவரென்றுமாம்.

அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி

கடுக - எ: குறுகுதல், அதுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இங்
வழக்கம் மேற்கோள்; தொல். முதற்குத்திரலிருத்தி.
(பி - ம்) * 'நிலிவையலிற்' † 'உறது மருத்திரன் மாகை எகளை வுரைத்த'
‡ 'நிரிவமத்திரதாலிலை வழுத்தவர்' § 'இத்திர நிருவின யார்கான் குவமோ'
இ

சிலப்பதிகாரம்

- கௌ. * கையகத் துறப்பொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்
மருத்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிருந்தோம் பெயரு மிடனுமா ருண்டோ
கிமித்தம் வாய்த்திடி னல்ல தியாவதும்
† புகற்கில ரரும்பொருள் வந்துகைப் புகுதினூர்
கடி. தத்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னீந்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ
§ நிவ்விட மிப்பொருள் கோடற் கிடமெனி
னவ்விடத் தவரை யார்கான் கிற்பார்
காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்
கடி. || மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ
கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி
னிருவில மருங்கி னியார்கான் கிற்பா
ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்டினோர் புகலிட மில்லை

ககூ0. * துதர்கோ லத்து வாயிலி னிருந்து
 † மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
 விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் ‡ சென்றாங்
 கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி ட்டு யாரம்
 வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

ககக - எ. நம்மிடத்து மயக்குவரென்றால். இருந்தநாம் எழுந்திருந்து
 போகலாமிடமுமுண்டோ; இருந்தநாம் பெயர்ந்து போகவுமாட்டோமென்று
 மாம்.

ககக. புகழ்கிலன் - புகார்கள்; பொருள்வந்து கைப்புருதினும் அதனை
 பாரென்றுமாம்.

விரும்
 கக0. தந்திரகரணம்-கரவட, நூல்; களவு நூலிற்சொல்லுகிற
 கிரியையுமாம்.

ககஇ. மேலோர் - தேவர்.

ககக. காலிடம் - களவிற்பகுதி. புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட
 மில்லை - சொல்லின்முடிவில்லையென்றுமாம். (13) பரலிடமில்லை - புகழ்ந்த
 முடியவொன்னுதென்க.

ககங. இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்தம்பி.

ககச. வெயிலிடுவயிரவாரத்தை வாங்கவென்க; ஆரத்தைவயிரத்தொளியே
 ஒளியாகச் சென்று வாங்கவென்றுமாம்.

(14 - 15) * 'வையகத்தட்பொருள்' † 'புகழ்கிலரும்பொருள் வத்துகையா'
 ‡ 'மாதர்கோலமிடத்துவர்' § 'இவ்விடத்திப் பொருள்' || 'மேலோராதம்'
 ** 'துதர்க்கோலத்து' †† 'மாதர்க்கோலத்து' ‡‡ 'சென்றிங்கு' §§ 'ஆய்வின்கிடு'

கக. — கொலைக் களக்காண்த.

௪௨௪

௧௧௫. துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காணு
 னுடைவா னுருவ வுறைகை வாங்கி
 யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற் காற்றான்
 மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்
 கல்லியிற் பெயர்ந்த கள்வன் றன்னைக்
௧௧௬. கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
 குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
 கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல வாங்கோர்
 திருந்துவேற் றடக்கை * யினையோன் கூறு
 நிலனக முனிய னீலத் தாணையன்
௧௧௭. கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி போன்று
 மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
 தூர்மடி கங்கு லொருவன் றோன்றக்
 கைவா னுருவவென் கைவாள் வாங்க
 வெவ்வாய் மருங்கினும் பானவற் கண்டிலே
௧௧௮. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
 முரியதொன் றுரைமி னுறுபடை யீரெனக்
 கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
 வெள்வா னெறிந்தனன் விலங்கு டறுத்தது
 புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப
௧௧௯. மண்ணக மடந்தை வான்றுயர் கூரக்

காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்
கோவலன் பண்டை யூழ்வினை

யுருத்தென்.

ககக - கூ. அவன் உடைவாளருவ உறையைத் தன் கையிலேவாங்கி அவ்வாளொறியவாங்குந்தோறும் உறையைச் செறித்தான்; அதிலே அலசிப் பின்பு மல்லாலே காணரினத்தவனை நின்ற துணைக்காட்டித் தான்மறைந்தான்.

உரு. இவர்க்கென்றான், இவனையுங் கள்ளனாக்கி.

உருஉ - கூ. அங்குவந்து இவர்களுடனின்றொருவன்

சொல்லுவான்:—

உகக. உரியது - இனிச்செய்வது.

உகஉ. கல்லாக்களிமகன் - கல்வியின்மையின் மயங்கினமகன்.

உகக. வாளொறிந்தனன் விலங்குடறுத்தது - ஊடறுத்தது அந்தவாளென்க; அறுத்தது, முற்று.

குறுக்காக

உகக. அதனாலே வீழ்ந்தான்.

உருஉ - கக. ஒருதள்ளனை யான்கண்டேன்; கைவாண் உறையிட்டு நீக்க அவனை ஒரிடத்திலுங்கண்டிலேன்; ஆதலின் இவர்கெய்தி தெரியாது; இவனை நாம் கொல்லாதே தப்பவிடில் அரசன் நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க வேன, ஒருவன் வாளொலிந்தான்; அது விலங்க ஊடறுத்தது; வீழ்ந்தான்.

உகக. உருத்த - உருப்ப;

(பி. ம.) * 'இவ்வோன்செல்லுதல்'

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

கேரிகை வெண்பூ.

நன்னு மிருவினையு நன்னுமின்க னல்லறமே கண்ணி

தன்கேள்வன் * காரணத்தான் - மண்ணில் வீள்பாத செங்கோல்
வீளந்ததே பண்டை வீளவாகி வந்த வீளை.

“நண்ணும்”-கண்ணிதன் கேள்வன்காரணமாக வீளந்தது; இது பண்டை
வீளை; இருவீளையும் நண்ணும்; ஆதலால் உலகத்தீர், அறஞ்செய்யினென்று
இளங்கோவழிகள் அருளிச்செய்தது.

க - உ. அரும்பெறற் பாவையை.....மடந்தை
(இ - ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய பாவைபோல்வாளாக்

கவுந்தியழிகளால்
அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய உவகையையுடைய
யார்குலத்திற்பிறந்த மாதரியாகியமடந்தை,

இடை

மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாற்பெயர்.

உ - சு. அலைவிலே யுணவின்.....மனைப்படுத்து

(இ - ள்.) மோர்விலையை உணவாகவுடைய ஆய்ச்சியரோடு இடையர்
குழியிருந்த இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிருந்த காவலையும் அழகுபெறவிட்ட
குளிர்த் காவணத்தையுமுடைய செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய
மனையிலேயிருத்தியென்க.

அலை - மோர். மலை - கட்டுவேலி.
காவற் குண்டிய” என்றார் புறத்தினும்.

பூவல் - செம்மண்; ¹ “பூவற் படுவிற

எ - அ. செறிவளை யாய்ச்சியர்.....நாணி ராட்டி

(இ - ன்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள செறிந்த வளையையுடைய சிறுடனே தான் நின்று நறிய மலர்க்கோதையினையுடையானைப் மஞ்சளஞ்செய்வித்தென்க.

ஆய்ச்சியர்
புதுகிரான்

க - கச. கூடன் மகளிர்.....தொழுது

(இ - ன்.) இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவினை ஆடகப்பைம் பூணர்செய்த கோலமிழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித் தொழிநாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலீரல்லீர்; என்மகன் ஐயைநீரணும் அடித்தொழிநாட்டி; யான் உம்மைப் பொன்போலப் பொதிந்துகொள்வேன்; பூங்கோதையையுடைய நங்காய், இம்மனமாதலான், இனி ஒன்றற்கும்கவலாது இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தென்க.

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. (பி - ம.) * 'காசனாமாமன்னில்'

கக. — கொலைக்களக்காணுத.

சூடன்

கூடன்மகளிரென்னுள், தானறியுமார் அதுவாகலின். இனிக்

கூடன் மகளிர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினது அருவியையையழித்தற் குச் செய்யாக்கோலமொடு வந்தீர்க்கெனினுமறையும். செய்யாக்கோலம் - புனை யாதவழகு; ஆவது ¹ இயற்கையழகு. வந்தீர்க்கென்றும், காணீரென்றும் உயர் சொல்லால் ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் கூறினவள் ஈண்டு

நங்கையென்றது ஒருமைபன்மை மயக்கமெனின், — அற்றன்று;
 நம்பியெனப் * பல்லோர்க்கு ருதித்த முறைநினைப்பெயர்
 நங்கையென்று புதல்வர்தனையிரைக்கூறும் முறைப்பெயராதலின்,
 நங்கையென்றுளென்க; * “நாத்த நங்கையொடு”
 என்ப மேலும். இஃது
 கருதி இங்ஙனங்கூறினாள்.

அக்காலவழக்கு. கோவலனைத் தனக்கு மகனாகக்
 இனி வந்தாய்க்கெனவும், காணினெனவும் பாடங்
 கூறுவாருமுளர்.

கரு - எ. மாதவத்தாட்டி.....மகனார்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி நீங்குள்ளநெறியில் ஒருநிங்குமுறும் காத்த
 வருத்தம் சிறிதுமில்லாவிடத்தே கூட்டினானாதலான், இனி நின்கொழுந்தகு
 இவ்விடத்தில் மனக்கவலையுறுதலுண்டோவென்றுளென்க

இடந்தலைப்படுத்தல் - கூட்டுதல். * புறனடைவிதியான் நோவுதகவு,
 * நோதகவாயிற்று. தும்மகனார்க்கு - மகனென்பது ஆண்பாற்பெயர்; தும்மு
 டையபுருடனுக்கென்பதாயிற்று; * “கினக்கிவன் மகனாய்த் தோன்றிய தூஉ,
 மனக்கினி யாற்றுகீ மகளரய தூஉம், பண்டும் பண்டும் பலபிறப்
 புளவாற், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை” என்றார் மணிமேகலையிலும். *
 “கண்போன்ற மாமன் மகள்” என்றார் சிந்தாமணியிலும். ஓகாரம்,
 எதிர்மறை.

கரு - உக. சாவக நோன்பிகன்.....நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நங்கையார் நாத்துணு
 ருடனே நீங்குகும் பகற்பொழுதே யுண்ணும் அடிசில்சுமைத்ததற்குப் பொருந்தின
 நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டுவந்து கொடுப்பீராகவென்று சொன்னு
 ளாகவென்க.

சாவகநோன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல். அடிகளென்றார்,

கோவல

ஞரை. நாத்தாணங்கை - நங்கைநாத்தாணென்க. நாத்தாணெடு நங்கை அடி
சிலாக்குதற்கெனினுமமையும். நாள்வழிப்படுமடிசில் - போசனம். அமைந்த
கலமென்றார், தாங்களாளுங்கலமன்றி மேன்மக்களாளும் மடைக்கலங்களை. நற்
கலம் - புதுக்கலம். நெடித்தல் - நீட்டித்தல். நீரளியினென்றார்,
நெய்ம்முறையாதலின்.

தனக்கு

1 "பழிச்சுடர்க் கைன்க ணங்கை புருவீன மறைப்ப தோரார்" (கம்ப.

கோவல்

கான். க.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. 2 தொல். பெயர். கு. கக.

3 புறனடை விதி, தொல். குற்றியல். கு. எஅ.

4 அடி. கக

5 "தோதக விருவ்ருபி லாது மரோ" கவி. கஉ.

6 மணிமேகலை, உக: உக - கஉ. 7 சிவசிந்தாமணி, உக.

8 "தெய்ம்முறை தமக்கின்றுமென்" சிலப். கக.

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

இத்துணையுங்கூறியது,
அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற்
செய்வனவும்.

இவர்கள்சென்ற

இனி மற்றைநாளைச்செய்தி கூறுகின்றார்.

உஉ - அ. இடைக்குலமடந்தையர்.....கொடுப்ப

(இ - ன்.) ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதரிசூறிய

இயல்
 பிற குன்று மடைக்கலத்துடனே ¹
 மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மரபு
 போல் பூவாதுகாய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய
 திரண்டகனிக்காயும்
 வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும் கொம்மட்டிமாதுளங்காயும்

இனிய
 மாங்கனியும் வாழைக்கனியும் செந்நெலரிசியும் தம்மிடத்துள்ள, பாலும்
 நெய்யு
 மென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய வளையையுடையமாதே,
 இவற்றைக் கொள்வாயாகவென்று கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல், வெளிப்படை; கோளி - பூவாதுகாய்க்கும் மரம்.
 என்னை? "கோளி யாலத்த" என்றார்; பாகல் - பலா; "முனிதயிர்
 மிசைபாகன் மென் பழம்" எனவும், "பைப்பாகற பழந்துணரிய,
 செஞ்சுளைய கனிமாந்தி" என வுஞ்சொன்னார் பாட்டினும். கனிக்காய் - *
 * முதாரிக்காய். வால்வரிக்கொடுக்கா யென்று பாடமோதி,
 வெள்ளரிக்காயென் பாருமுளர்; "அணில்வரிக் கொடுங் காய்"
 எனப்புறத்தினுங் காட்டினராதலின், கொடுங்காயென்பது பெயர். வரி,
 அடை. மாதுளங்காய் கூறினார், புனித்தகறி பண்ணுதற்கு.
 பாற்பயன் - பாலும் பயனும்; எண்ணும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்து
 உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

உக - கூச. மெல்லிரல் சிவப்ப.....காதலற் காக்கி

(இ - ன்.) அங்கனம் அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட

பசுங்காய்களைக்
 கொடுவாய்க்குயத்தின் மெல்லிரல்சிவப்ப விடுவாய்செய்யத் திருமுகம்வியர்த்
 தது; செங்கண் சேந்தன்; கரிய இடத்தேயுடைய அட்டிலைக் கண்டனனாய்
 முகமாறிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய ஐயையுடனே

தன் கை வல்ல மாத்நிமத்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாய்க்குயம் - கோழன் வாயையுடைய அரிவாள் ; * "கூனிக்
சுயத் தின் வாப்பெல் லரிந்து" என்றார் பொருநராற்றுப்படை. யினும்.
விடுவாய் செய்தல் - அரிதல். திரு - அழகு ; பெயருமாம். சேந்தன்
- சிவந்தன். கரி புறவட்டில் - புறம் கரிதான் அட்டில் ; புறம் - இடம்
வையெரிமூட்டிய - வைக் கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடமை
பாடமாயின், கை அறிந்ததும் அறியாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக்
கைதேறினாற்போலவெனவுமமையும்.

* மடச்சிமை புடைபோச் கொடுக்குமாபு, சொல்லாமலே கொடுத்தல் ; "சொல்
லாமலேபெரியர் சொல்லிக் கிறியர்செய்வர், சொல்லிபுஞ் செய்பார் கயவசே - தல்ல,
குலமாவை வேற்கன்னாய் உறவமை தாழிற், பலாமாவப் பாதிரியைப் பார்"
(குளவையார் பாடல்.)

* புறநாணாறு, குயு : * பொருநராற்றுப்படை, ௧௯௧ - ௨.

* முதாரி - முதமை ; "முதாரிப்பான்" புறநா. ௧௯௮ ;

* புறநாணாறு, ௨௪௬. * பொருநா. ௨௪௨.

(பி - ம்.) * 'உதாபகைய்'

வழக்கிதமுள்ளது

கன. — கொ க ள் க் க ள் க் க ரை த.

சுருத

௯௫ - ௯௬, தாலப் புல்லின்.....அழக ளீங்கென

(இ - ன்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும்

வெள்ளியதோட்டாலே கைவன்மையைபுடையமகள் அழகுபெறப்
புனைந்துசெய்த தொழிலையுடைய தவிசிலே தனதுசெல்வன்
வந்திருந்தபின் பு கழமுலரங்கையாற் சுடுமண்மண் டையாற்

காதலனடிமலர் கழீஇயநீரைத் தான்தொழுதனனாபமாற்றி மண்ணக
மடந்தையுற்ற மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத் தன்கையாற்
குளிர்ந்த நீரைத்தெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டி ஈனுவாழையினது
குருந்தைவிரித்து அநகத்தே அமுதைப்பெய்து, அடிகள், ஈங்கு
சொல்லவென்க

அமுதுசெயதருளுகவென்று

¹ “புறக்கா முனவே புல்லென மொழிப” என்றாகலின், தாலப்புல்
லென்றார். வாவ்வெண்டோமி - இளைய வெள்ளிய தோடெனினுமமையும்;
² “ஊர்திவாவ்வெள் ளோறே” என்றாகலின். மகநீஉ - பெண்பாறபொதுச்
சொல். தவிசு - தமிழ்க்கு. அங்கை - அகங்கை; ³ “அகமென் கிளவிக்குக் கை
முன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுத்தலும், வரைநிலை யின்றே
யாசிரியற்க, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான” என்பதனுன்முடிக்க. கழீஇய
வென்பதுஉம், அமுதைப்பெய்தென்பதுஉம் “முன்ன க்தினுணருங்கிளவி”யாற்
குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென்னுது சுமமண்மண்டையென்றார்,
புதுக்கலமாற்றேன்ற. இதனை மண்டையென இழித்துக்கூறினார், முன்னர்ப்
பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின். வழிபாடிதோன்றத் தொழுதனன்
மாற்றியென்றார். மண்ணகம், ஒருசொல். மயக்கொழிப்பனன்போல் - மண்
மடந்தை தங்கட்கு எதிர்வதுணர்ந்து மயங்கினுளை மயக்கொழிப்பான்
போல். மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது
பெயரின்வந்த * சமாதி யென் னுமலங்காரம். உண்க -

இரந்துகோடற்குறிப்பின்கண்வந்த ககரவீற்று வியங்கோள்.
ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இலையும் பொறுக்கவற்றேயென்னு யிரக்கம்
ஆகங் இருந்தபின் மாற்றித் தெளித்துத் தடவி விரித்து
அமுதமுண்க வென்றுளென்க.

சச - ஓநூ.

அரசர் பின்னோர்க்கும்.....காட்சி யீங்கென

(இ - ள்.) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்து அரசர்பின்னோர்க்குரிய
வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சப் பலியிடுதல் முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையார்
கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும் இந்தமதுரையில் இவ்வாயர்
பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்டின்ற இந்நரம்பி
அந்தமதுரையில் ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்த
நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப் போலும் வண்ணத்தையுடைய
கண்ணோதான் ; இவன் துயர்தீர்த்த இப் பல் வளைத்தோனியும்
காணிந்தியாற்றின்கண் துய ரீலமணிவண்ணைத் துயர்தீர்த்த

¹ தொல். மாபு. கு. அடு. ² புறநா. கடவுள்.

³ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், உ. 0.

⁴ "உரியபொருளாந்தி பொப்புடைப் பொருள்மேற், மரும்வீன
சமாதியாகும்" தண்டியங்காரம்.

புணர்ப்பது

சிலப்பதிகாரம்

பின்னையென்னும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி இவரழகு ாம்
கண்கனி னடங்காவென்று புகழ்ந்துகூறவென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய். விம்மிதம் -
அதிசயமுமாம்.

செ - சு. உண்டினிதிருந்த.....வருகெனப் பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்கனம் அவர்புகழ் இனிது
கோவலனுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே

உண்டிருந்த மிக்கபுகழையுடைய
பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய
பெரிய ஒளியையுடையான வருகவென்று அருகணைத்தென்க

ஒநி, கூகுபெயர்.

௫௭ - சுஉ. கல்லத ரத்தம்.....யாவது மறியேன்

(இ - ன்.) எம்முடைய முதலாவர், பருக்கைபொருந்திய

சின்னெறியை யுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும்

வன்மையையுடையனவோ மடந்

தைபுடைய அடியென்று இவ்வெம்மையையுடைய எயினர். ஆறகைக்குஞ்சரத்தி

னெறியிற் போர்த்ததற்கு இரங்கி என்ன இடம்பையுற்றார்களோ! யாம் இவ்வை

முற்றது கனவோ! நனவாமாயின் முன்செய்த தீவினைப்பயனோ! யான் இப்பொ

ழுது உள்ளங்கலங்குதலான் இவற்றினொன்றையும் அறிகின்றிலேன்;

என்னுற்றனர்கொல் - இறந்துபட்டார்களோ.

மாயம் - கனவு.

யாதும்; பருதிப்பொருள்விருதி.

யாவதும் -

சுந - ௭௦. வறுமொழியாளரொடு.....என்செய்தனையென

(இ - ன்.) வீணரோடும் பரத்தரோடுக்கூழிப் பிறரைப்புறக்கூறும்

அவை யின்கண் வெழிசிரிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி அமைத்தே

யா விரும்பப் படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவெனக்கு

இனித் தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ ; அதுவேயுமன்றி

இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் எவையும

பிழைத்தேன்; சினக்கும் சிறுமைசெய்தேன்; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென்

பது சிறிதும்பார்த்திலேன்; யான் இவ்வைமாயும் நம்முடையநகரிடத்துவின்

றும் இந்நகரிடத்துவருதற்கு எழுகவென் றேனாக, அது

முறைமையன்றென மருது என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே ; நீ

என்னநருமஞ்செய்தாயெனக் கோவலன் இரங்கிக்கூறவென்க.

வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர் - புதிய

காமநுகர்ச் சிபைவிரும்புங்காமுகர் ; பரத்தையை நுகர்வானும்

பரத்தன். குறுமொழி - சிறசொல் ; ஆவது பிறரையிகழ்ந்துகூறுதல்.
 நெடுநகைபுக்கு - வெடிசிரிப்புக் குட்பட்டி. பொச்சாப்புண்டு -
 மறவியிற்பொருந்தி. நச்ச - நச்சப்படும்பொருள். இருமுதுஞாவர் -
 தந்தைதாயர். ஏவல்பிழைத்தல் - ழாதவிநட்பை அவ ரொழிக்க
 ஒழியாமை. சிறமுதுக்குறைவி - சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிகை
 புடையான். வழு - பழிப்புரை. எனும் - சிறிதுமென்றபடி. நகர் -
 தன்மனைபு

1 "பரத்தனென்பதற்கு இட்பொருள்கொண்டே, "பெண்ணியலா ரெல்லாரும்
 கண்ணிர் டொதுவுன்பர், தன்னேன் பரத்தநின் மார்பு" என்றார்; குறச், 363;
 "பண்பில் காதுன் பரத்தமை" மணி. எ: 10.

கக்.—கெ ள் லைக் க ள க் க ரா லைத்.

சுருது

மாம். ஈண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம் போதற்குவினையென்னுனெனினும்மம்
 யும். இத்துணையும் தனது ஒழுக்கத்தைவெறுத்த இவ்வாறிற்கு நீயுமுடன்பட்
 டாயெனத் தனது அறிவின்மையை அவளொடுபடுத்தக்கூறினான்.

இனிக் கண்ணகிகூறுவாள் :

எக - அந். அறவோர்க் களித்தலும்.....என்றவள்

கூற

(இ - ள்.) அறவோர் அந்தணர் தறவோர் விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு
 அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்தலும் கோடலுமென்னுமிவற்றை இழந்தவென்னை
 றும் பெருமகளுடனே இருநிதிக்கிழுவன்கண்டு, நீர்
 என்முன்புநில்லாமையான்
 வந்தவெறுப்பைக் காந்தொழுகினேனாக, அவர்கள் அதுதெரிந்து தம்முன்னத்
 தின்மிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால் என்பொறையைப்பாராட்ட,
 யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும் மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு

வாய் சிறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்று என்
 பொய்ம்முறுவல்கண்டு அவர் வருந்த நீர்
 போற்றுவொழுக்கமேவினீராகவும் உம்முடைய வார்த்தையைச் சிறிதும்
 மாற்றாத உள்ளவாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே யான் அதற்கு உடன்
 பட்டெழுந்தேனென்று அவன் கூறவென்க.

அறவோர் - ¹ சாவுகநோன் பிகள். பெருமகள் - கோவலன்மாதா.
 பெயர் - புகழ் தலைத்தாள் - தலைமையுடையமுயற்சி. மன் - மன்னரால்.
 நீரென ஒரு சொல்வருவிக்க. இகர்தனனா - இகர்தேனாக; தன்மை.
 அற்பு - அன்பு; ² "மெல்
 லொற்று.....கிளையொற்றுகும்" என்பதனான் முடிந்தது. சிறத்தல் -
 மிகுதல். நொடித்தல் - சொல்லுதல் வாயன்முறுவல் - பொய்நகை. 'ஆற்ற
 வுள்ள வாழ்க்கையிராதலின்' என்பதாஉம் பாடம்.

அச - கூட. குடிமுதற் சுற்றமும்.....

.மயங்காதொழிகென

(இ - ள்.) சுற்றமுதலியநா ன்கிளையுநீங்கி
 நாணமுதலியநான்குந் துணியாக
 அறிவற்ற என்னோடுபோந்த என் தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே!
 கோதாய்! பாவாய்! விளக்கே! கொழுந்தே! செல்வி! யான் நின்றேழிக்கு
 அணியாகிய சிலம்பில் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்றுவருவேன்; வருந்தா
 பும நீ தனிமையான் வருந்தாதொழிகவென்றானாகவென்க.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்த ந்தைமுதலியோர். குற்றினையோர் -

குற்றேவன்

மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்; என்பார்

செவிவித்தாய்

முதலிய ஐவர்; ³ "ஐவர் நலனும்ப" என்றார் பிறரும். ஆயம் -

சேவிக்குந்தொழி

மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதுவிடாமை.

நல்லோரேத்து - மகளிரால் ஏத்தப்படுமழகு. பேணியகற்பு

பொன்முதலியவற்றிற் செல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

1. சாயகதோன்பிக் - ஈசனில் இவ்வறத்தார்.

2. தொல்காப்பியம், குறியியலுரை. கு. கூ.

3. சீவக, ககக; ஐயராவார்: ஆட்டுவார், ஊட்டுவார், ஓவமத்துவார், பயிற்றுவார், கைத்தாயென்டார்.
தொடி

இது

சிவக

சிலப்பதிகாரம்

கச - கூ.

கருங்கய நெடுங்கண்.....மறுகிற்

செல்வோன்

(இ - ன்.) கரிய கயல்போலும் நெடிய கண்ணினைபுடைய

தனதுகாதலியை

மெய்முழுதந்தமுவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித் தனிவிருக்கின்ற அதனைக் கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலானே மல்கிய கண்ணினீரை அவள்காணின் வருந்து மென்று அதனைக்கரந்த கண்ணினைபுடையனாய்ப் பலபசுக்களையும் பல எருமை களைபுடைய கோவலரில்லத்தைவிட்டுநீங்கி மாட்டாரடையோடே அத்தெரு விற்கென்கின்றவனென்க.

இதில், 'உழையோரில்லா' எனவும், 'ஒருதனிகண்டு' எனவுங்கூறியுள் ளுயச்சியசெல்லாம் குரவையாடப்போனமைதோன்ற.

க00 - க0க.

இமிலேறெதிரந்தது.....தருதியன்றாதலின்

(இ - ன்.) அங்ஙனஞ்செல்கின்றவன் முரிப்பையுடைய

கொல்லேறு எதிர்த்

துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிந்திலன் ; அஃது இடையர் குலத்தாரன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும்

முறைமையன்மையானென்க.

இயில் - முரிப்பு.

கடுஉ - ச.

தாதெரு மன்றம்.....பெயர்வோ னுங்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய

மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து 'தனிப்பெண்டிகள் தெருவின மிவேபோய்த்
கடைத்தெருவிற் பெயர்சின்றவன் அன்விடத்தே,

கடுகு - கடு.

கண்ணுள் வினைஞர்.....ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும் வகவினைமுற்றிய,

பணித்தட்டாருமாகிய நூற்றுவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய

சட்டையுடனே ஒதுங்கிடந்து செல் வஞ்செலவினையும்

கையிற்பிடித்த கொடிற்றையுமுடைய பொற்கொல்லனைக்

கண்டனனாகிப் பாண்டியன் பெயரோடு வரிசைபெற்ற

பொற்கொல்லனிவனெ னக்கருதி அணுகச்சென்று, அரசன்றேவிக்குப்

பூணலாவதொ ருசிவம்பினை விலை மதித்தற்கு நீ வல்லையோவென் று

கேட்பவென்க.

மெய்ப்பை-சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு-மேன்மக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி
நடத்தல். கைக்கோல்-கொடி. ஆதியோ-ஆவையோ; கருத்தனாவென்று

மாம். ஆதியோவென்றான், தன்சிவம்பினை அருவிடைகருதி. இவனைக்கண்டா

லும் துங்கியித்தமென்பார் பின்வர முன் கண்டனனாகியென்றார்.

இனிப் பொற்கொலலன் கூறுவான்:—

ககநு - ச.

அடியேனறியேன்.....அவிழ்த்தனன்

(இ - ள்.) மகளிருடைய அடிக்கலம் விலைமதித்தற்கறியேனாயினும்

வேந்தர் முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேயானெனக் காணாதனாகவந்த

பொற்கொல் லன் கையாற்றொழுது புதழ்தலானே யாவர்க்கும்புகழுவரிய

சிலம்பினைப் பொதிந்த பொதிவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

கக௭ - ௨௦. மத்தக மணியொடு.....புரிந்துட னோக்கி

¹ தனிப்பெண்டிகெடுத்தோ - கோயிலிற் பணிசெய்யும் மகனிடத்தோ; தனித்தோரு
வெளியும் வழங்கும்.

கக௭ - கெவலைக் களக்காலைத்.

சக௭

(இ - ள்.) தடியான மாணிக்கத்தோடு வயிரும் பத்திபடவழுத்திய கேவ
னத்தைபுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பசும்பொன்னாற்செய்த புடையட்டி
உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய சிலம்பின் தொழிறுமை
யையெல்லாம்.....பொய்ச்செய்திரங்கத் தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன்
நெஞ்சம் ¹ இடுவந்திசுறுதலைப் புரிந்துநோக்கக் கண்கள் சிலம்பைநோக்க
இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுழகைமணியுமாம்.

சிலம்பின் மத்தகத்தின் மணியெனினு மமையும். கேவணம் -
மணியழுத்துவருழி. குடைச்சூல் - குடைபடுதலென்
பாருமுளர். செய்வினை - கைத்தொழில்.
தொழிலாகவுடையவெனினுமாம்.

பொய்த்தொழில் - பொய்சொல்லுதலே

புரிந்துட னோக்கியென்பதற்குப் பணியும்விளையும்நோக்காது
அவனை இடு வந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்ட
யைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

சிலம்போடொக்கும்படி

கக௭ - ௭.

கோப்பெருந் தேவிக்கு:.....சிறையகம் புக்கபின்

(இ - ள்.) அரசனுடைய பெருந்தேவிக்கல்லது இப்பெருவிலைச்சிலம்பு வேறொருவர்க்கும் வினாவில்லையென்று சொல்லி, முன்னின்றம்போய் வெற்றி யிக்க வேந்தனுக்கு இதையுணர்த்தி யான்வருந்துகையும் என் புன்குடிவாக்கு அருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனத் கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிருப் பிடத்திற்கு அயலதோர் அக்கசாலைப்பள்ளியின் மதிவாக்குள்ளே புக்கபினென்க.

ஐ, இடைச்சொல். யாப்புறவு - வினா; பொருத்தமுமாம். என - என்று சொல்லி. முன்போந்து - முன்னின்றம்போய்.

இனி, அவனுட்கோள்கூறுவார்:—

கடவு - ௩௦. கரந்தியான் கொண்ட.....செல்வோன்

(இ - ள்.) யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு

என்னிடத்தேதெயென்பது பலருமறிய மனனற்கு வெளிப்படுவதன் முன் னே வேறொருதேயத்தினின் றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேன்யானென்று துணிந்தவுளத்தைக்கரந்து செல்கின்றவன், யாங்கொண்டவென்றும், போக்குவமென்றுங்கூறற்பாவவற்றை இவன் கீழ்மகனாதலால், தனித்தன்மைகூறினார்.

க௩௧ - சக.

கூடன்மகளிராடல்.....தாழ்ந்துபல வேத்தி

(இ - ள்.) கூடலில் நாடகமகளிருடைய ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத் தோற்றமும் அவர் ஆடல்விகற்பமும் அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின் வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும் காவலனுடைய உள்ளத்தை விரும்புவித் தனவென்றுகருதி ஊடியவுள்ளத்தைத் தன்னுள்ளேகரந்தொடுக்கி வருத்தத் தைச்செய்யும் தலைநாயென்பதனைத் தன்மேலேயிட்டிக்கொண்டு குலப்பிறப்

பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடு மேவாதே தனதுகோயிற்கண்ணே அந்தப்

1. இலேபத்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற் குற்றத்தைப்பேற்றாதல். இது இந்தியத் தாட்டின் வட்டாகத்தே வழங்குகின்றது.

2. பெருந்தேவி - பட்டத்தத்தேவி.

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

புரத்திற்சென்று புருந்துவிடுதலானே அர சன் காமபாவசனும்

அமைச்சர்திரனி

வீன்றுநீங்கி

தேவியுடைய

அரிசுந்திய கண்ணையுடைய சிவையர்திரளுடனே கோப்பெருந்
கோயிலேநோக்கிச் செல்வோனைக் காவலையுடையவாயிற்கடையிடத்
தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து தாழ்ந்து பலகால் ஏத்திச்
சொல்கின்றவனென்க.

கலங்கா வுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன், தாழ்ந்து
புலவேத்தியென்க.

கசஉ - எ. கன்னக மின்றியும்.....இருந்தோனென

(இ - ன்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும் தன்மனத்தின்கட்
பயின்ற அயின்மந்திரமே களவுக்குத்துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை
மயக்கமுறுத்தும் அயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிநுந்த சிலம்பினை
அபகரித்

துக்கொண்ட கள்வன் இந்த ஒலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய
கண்ணை

மறைத்து அடியேனுடைய புன்ருடிலகத்தே வந்திருக்கின்றனென்று

அவ்வா
சற்குச்சொல்லவென்க.
கல்

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - கொடிற்றுக்கோல்; ஆவது படைக்
இட்டிகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி; குத்துக்கோலென்பாருமுள்.

1. சிலை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமும்மை சிறப்பு. துணை - உசா. முன்னுள்
தன்னிடத்திலையென்று நிலைநின்றதற்கேற்பக் கோயிற்சிலம்புகொண்ட கள்வ
னென்றான். விற்கவந்து அகப்பட்டானென்பதுதோன்ற, என்
திருந்தானென்றான்.

சிறுகுடிசைக்

கசஅ - ௫௩. வினைவினை காலம்.....கொணர்கலிங்கென
(இ - ன்.) சிசையலர்வேம்பன் ஊர்காக்கும் காவலாளரையழைத்து இங்
வனமாகிய எனது தாழ்ப்புங்கோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய
சிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறற்றமும்பிய கள்வனுடைய
கையகத்ததாயின் ; அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு
நங்குக்கொணர்கவெனக்கருதியவன் வினைவினை
கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதும்தேரானாய்த் தேவிகூடாதேகச் சுற்ற
நீங்கிச் சிலதியரோடு கோயினோக்கிக் காமபரவசனாய் அவள் கடையிடத்தோ
னாகலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை இவனுடனிர்த்தற்கு உதவியாக இவ்
விடத்தே கொணர்வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதும் - சிறிதும். சினை - கொம்பு. அலர்வேம்பு -
வேம்பலரென்க;
ஆகுபெயரான் மாலையாயிற்று. வேம்பன், "கொன்றையன்"
என்பதுபோல நின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி.
கொன்று - கொல்லவெனத்
நிரிப்பினுமமையும். இனி என்கோதைதன் காற்சிலம்பு

அடிப்பட்டகன்வன் கையதாயிற் கொன்று கொண்டவெனிலும் தன்கட்
கொடுங்கோன்மையின்மை
புணர்க.

கடுச - எ. காவலனேவ.....குறுகினனாகி'

(இ- ன்.) அங்ஙனங்கூறியகாவலன், வேற்காரரைத் தன்றோடு

ஏவுதலாலே

கருந்தொழிற்கொல்லனும்,

ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே

நாம்

எண்ணியவென்

1 "செலிக்கணப்பினை" தாலடி. ௨௪௪.

2 "திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪00; கொன்றைய னென்பதற்குத் கொன்றைப்
பூவிக் தன்மையென்பது பொருள்.

ககூ.---டு க ர லை க் க ள க் க ர னை த்

சாது

னம் முடிந்ததன்றோயெனக்கருதித்

திவினையாகிய சூழ்ந்த

சென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைத்

குறுகச்சென்றாறென்க.

வலைக்குள்ளே

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது விகாரம்.

இனி, ஏதிர்

காலத்தன்மைவினையை விரைபொருட்கண் இறந்தகாலத்தாற் கூறினானெனினு
மமையும். முதிர்ந்தல் - சூழ்ந்தல். முதிர்வினையெனமாறித் தீய பழவினையாகிய
வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கருஅ - கூக. வலம்படு தானே.....புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய தாணமன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய இவர் வந்தார்; அதனைக் காட்டுமினெனச்சொல்லி அத்தொழில்பொருந்திய சிலம்பினருமையெல்லாம் கூறுவான்போலப் பொய்ம்மையைத் தொழிலாக வுடைய கொல்லன் அவரை வேறுக அழைத்துக் கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச் சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

காட்டுமினென்பது சொல்செச்சம். காணிய, வினையெச்சம். புரிந்தெனவே அவனினீங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடு ஒரு தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

ககஉ - இ.

இலக்கண முறைமையின்.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) இவன், மெய்ப்பொறியானும் இருக்கின்றமுறைமையானும் கள்வனென்று நீ சொல்லப்படுவானுமல்லன்; கொல்லப்படுவானுமல்லென்று சொல்லும் அரியதிறலையுடைய வேற்காரரை நகைத்து இதழ்த்துகூறிக் கொலைத் தொழில் புரிந்த பொற்கொல்லன் ¹ களவுதூலிலுள்ள வீதுக்களைக் காட்டினாய் ² .ரைக்கின்றவனென்க .

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும் இருந்தமுறைமையானுமென உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன். அநகை - இதழ்ச்சிறகை. அகநெகவென்றுபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

ககக - கூ. மந்திரந் தெய்வம்.....துணையெனத் திரிவது

(இ - ள்.) பெரல்லாவொழுக்கத்தினுற் களவுகண்டுண்ணுமாக்கன் மந்திர முதலிய எட்டையுமன்றோ படையாகக்கொண்டு திரிவதென்றானென்க.

மருந்தே இடையென்ற ஏகாரமிரண்டும் என். அன்றேயென்பதே
-தேற்றம். கட்டின்மாக்கள் எட்டிடனன்றே துணையெனத்திரிவதென்க.

கஎ௦ - எக. மருந்திற் பட்ட ராயின்.....பெருகவைப்
பட்டர்

(இ - ள்.) இவன் வலியையழித்துத் தப்புவதன்றி
இவன்மருந்திற் பட்ட ராயின், தாம் பெரிய புகழையுடைய
வேந்தனுள்வருந்தண்டம் இப்பொழுதே பட்டரன்றோவென்றானென்க.

1 களவுதல் ஸ்தேபசாந்திரமென்ற வழங்கப்படுகின்றதென்றம்
அத்தவச் செய்தவர், கசரெட்டவரின் ஆசிரியராகிய கன்னி
யாளர்கூறுவர்.

ஸ்தரெட்டவரென்றும் வட்டமொழி சூட்டி சிலப்ப

தி காரம்

பட்டர், வினைப்பொருள்; சொன்றோம்

சொன்றோமென்னும்வழங்கு.

இது முற்கூறினான், அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோற்றற்கு. இனி

மந்திரமுதலிய

எட்டின் வினைவு கூறுவான்:—

கஎ௧ - ஈ.

மந்திர நாவிலை.....பாங்காண்குவமோ

(இ - ள்.) தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே

வழுத்துவராயின், தேவ

குமாரரைப்போல நாம் காணமாட்டோமென்றானென்க.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல். இந்திராகுமரர் காணப்படார்;

அவரைப்போல

இவருக்காணப்படார். இந்திரர் - தேவர்; ¹ “இந்திரர்க்கும்

புகழ்வரிதே” என

வும், ² “இந்திர ரமுத மிகையவ தாயினும்” எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும்

; இனி

அந்தர குமரரென்பாருமுளர்.

கஎச - ஓ. தெய்வத் தோற்றம்.....பெயர்குவர்

(இ - ள்.) தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும்

தங்களுக்குமுன்

விற்கும்படி மனந்தெளிந்து நினைப்பாராயிற் கையிலேயகப்பட்ட

மிக்கபொருளை

நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானென்து.

கஎசு - எ.

மருந்தி னங்கண்.....இடனுமா நுண்டோ

(இ - ள்.) இவர் மருந்தினுலே நம்மிடத்து

மயக்கஞ்செய்வாராயின், இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு

முண்டாமோவென்றானென்து.

மார், இடைச்சொல்,

கஎஅ - கூ. நிமித்தம் வாய்த்திடின.... வந்துகைப் புகுதி

னும்

(இ - ள்.) தாம் ஆண்டநிமித்தம் வாய்ப்புப்பெற்றாலல்லது

பெறுதற்கரிய - பொருள் தானேவந்து கைப்புகுதினும் புகார்களைன்றானெ

ன்து.

யாவதும் - எனியவிடத்திலும்.

கஅர - அக. தந்திரகரணம்.....எய்துவர்

(இ - ள்.) கனவுநூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற

தொழில்செய்து நின்று எண்ணிச் செய்வாராயின், தாம்
இந்திரனது மார்பிலணிந்த

மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும்
ஆரத்தை எய்தவேண்டின் அதனையும் எய்துவ
ரென்றனென்க.

தந்திரகாரணம் - நூலிற்சொல்லுங்கிரியை, எண்ணுதல் -

எண்ணிச் செயல்.

கஅஉ - ௩. இவ்விட மிப்பொருள்.....யார்காண்கிற்பார்
(இ - ன்.) இப்பொருள் நாம் கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென இவர்தனி
வாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார் கண்ணுற் காணவல்லாரென்றனென்க.

கிறதல் - செய்தல்.

கஅச - ௫. காலம் கருதி.....விலக்கலு முண்டோ
(இ - ன்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதவென்றுகருதிப் பொரு
ளைக் கைப்பற்றவாராயின், மேலோராயிருப்பினும் விலக்குதலுண்டாகுமோ
வென்றனென்க.

¹ சிவகலித்தாமணி, களக.

² புறநானூறு, கஅஉ.

கக. — கொலைக்களக்காரதை

ககக.

கஅச - ௭. கருவிகொண்டவர்.....காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவராயின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு காணவல்லாரென்றானென்க,

இங்ஙன மாதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கஅஅ - க. இரவே பகலே.....புகலிடமில்லை

(இ - ள்.) இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை;
நாம் கேட்பிற் புகன் றமுடியாது;

இக்காவின்பகுதியை

இக்களவுநூலை நாம் கேட்பின்,

ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

கக௧ - உரஉ. தூதர்கோலத்து.....கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவுநூற்றுறைகூறி, முன்னாள் இத்தென்னவன் தம்பியிடத்தி-
நிகழ்ந்ததொன்றென்று ஒரு பொய்க்கரிசுறுகின்றான்;

(இ - ள்.) முன்னாளிலே ஒருகன்வன் துதருநுக்கொண்டிவந்து கொற்றவன்
வாயிற்கட் பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது மாதருநுக்கொண்டு உள்புகுந்து

வள்ளக்குழலிலே பன்னியறையினுள் அஞ்சாதபுகு அடங்கி இந்நெடுநீக்கெழ்-
யந்த இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய மார்பில் வெயிலிடு

கின்ற வயிரத்தையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினானாக, துயிலுணர்ந்தவன்
தோளிற் காணாது உடைவாண்புருவினானாக, அதனுறையைக் கன்வன் கையிலே

வாங்கி அவன்

செறித்தலின்,

குத்துந்தோறும் வானிலேயுறையைச்செறித்தான்; அவ்ஙனஞ்-
செறித்த அரற்றாது மற்போராலே அவன் வலியினெல்லையைக்,

காண, ஆண்டுநின்றதோர் தூணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து
தன்களவுநூற்கல்வி யால் தப்பியகண்வனைக் கண்டாருண்டாயின்
அவர்களைக் காட்டிக்காணீர்; ஆதலான், இவர்க்கு இவரே
ஒப்பாதலன்றி இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக்
கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிற்கஞ்சாத
பொற்கொல்லன்சொன் னானாகவென்க.

வேந்தன் விழித்தோன் காணன். உருவ வாங்கிச் செறித்த
இயல்பிற்கு அரற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கண்வனென்க.

இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை கூறினான்.
இவர்க்கென் ருன், கண்வரென்றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டு.

உருஉ - கூ. ஆங்கோர்.....கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து 'அவர்களில் வேலைக்
யவன் சொல்லும்; அஃதியாதெனின்,—

கையிலையுடையாரோனின்

உருச - கக. நிலனக முனியன்.....உறுபடையோன

(இ - ள்.) முன்னாளிலே, நிறத்தையகமும் உனியையுடையனாய் 'நிலநிறத்
தானையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும் நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருள்
விடாமையிற் கொடுப்பசியால் ஊணக்கவ்விவிடாத புலிபோன்று
சுரற்காலத்து இடையாம்மாகிய, இருளாற் கண்கள்
மயங்கச்செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம் தயிலான்
மழலித்தலைச்செய்யும் இராக்காலத்து ஒருகண்வன்வந்துதோன்ற,

யான் என்கையில் வாண உறைகழித்தேனாக, அவ்வாண அவன்வாங்க,
அவனை யும் என்வாணயும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன் ; ஆதலால்
இவர்கெய்கை யாவர்க்
கும் அறியவரிது ; இவனை நாம் நெகிழவிடின், அரசன்
நம்மைவருத்தும் ; ஆதலான், இனி இதற்குச்
செய்தற்குரியதொன்றைத் துணிந்துகூ றுமின் ; மிக்க
படைக்கலத்தைபுடையோரென்றானென்க.

"நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னு லேணிப்
பன்மாண் சுற்றினர், சினைக முளியர் கலனசைஇக் கொட்டுங், கண்மா
ரூடவ ரொமிக்க மொற்றி" என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த தொகைப்பின்னின்ற
போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினும்மையும். இதற்கு நீலத்தானை
யன் சினைகம்தலால் உளியம்போன்றும், கலனசை வேட்கையாற் புலிபோன்று
மென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோன்று ஒருவன்தோன்றவென்க.

உகஉ - ஏ. கல்லாக் கனிமகன்.....

.உழ்வினையுருத்தென்.

(இ - ன்.) இங்ஙனம் இவர்கூறலின், அறிவின்மையாற்
கொலையஞ்சான் ஒரு கனிமகன் தன்கையில் வெள்வாளாலே
வெட்டினானாக, அது குறுக்கே
துணித்தது ; துணிந்த
குதித்த எங்கும்பாக்க

உடற்குறைப் புண்வழியே கொப்புளிக்கின்றகுருதி
நிலமடந்தை தனக்கு ஆவதுணர்ந்து மிக்கதுயரமுற
அக்காவலனுடைய செங்கோல் வளைய முன்னத் தீவினைமுதிர்தலாலே

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தானென்க.

வெள்வான் - மாற்றாரையெறிந்து குருதிக்கறை தட்டாதவாறெனவுமாம்;
பேர்மாவை சூழ்ந்த புகர்புகாதவான். விஸங்கு டுத்தது - அவ்வான் குறுக்கே
துணித்தது; முற்ற உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல். வானும் சுர்ப்பும் மிகுதி.

இஃது எல்லாவடியும் அளவடியா ப வந்தமுடிதவின,
ஆசிரியப்பி .

நிலைமண்டில

நண்ணும்.....வந்தவினை.

(இ - ன்.) பாண்டியன் முன்செய்த தீங்கின்வினைவாடிவந்த
வினையாடலே, மண்ணில் வினையாத செங்கோல கண்ணகிதன்
தேள்வன்முன்னிலையாக வளைந்
தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும் நண்ணுமென்பதனை
உலகத்தீர்! நஸ்வினையேசெய்யுமின்களென்று அழகன்கூறினாரென்க.

யறிந்து,

ஆதலானென ஒருசொல்வருவிக்க.

கக:—கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, ௧௧௧ - ௪௨.

பதினேழாவது

ஆய் சீயர் குரவை.

1 கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலந் தண்பொழின் * மன்ன
ரேவல் கேட்பப் பாரர சாண்ட

௫. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் ! கோயிலிற்

* காலை முரசுக் கணைகுர வியம்புமாகலி
னெய்ம்முறைநமக் ! கின்றமென்
றையைதன் மகளைக்கூஉய்க்
கடைகயிறு மத்துங்கொண்

கி). டிடைமுதுமகள் வந்துதோன்றாமன்

உரைப்பாட்மேடை

குடப்பா லுறையா குனியிமி லேற்றின்
மடக்கணீர் சோரும் வருவதொன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் வில்லுமென்றது, அவற்றையுடைய
அரசரை; சோழன் சேரன்.

௩. மன்னர் - மந்துள்ள குறுநிலமன்னர். கூ. இயம்பும், முற்று.

அ. ஐயையாகிய தன்மனை. கி). முதுமகள் - மாதரி.

உரைப்பாட்டிமடை - உரையாகிய பாட்டை இடைப்படுத்தது.

“குடப்பாஸ்” — உறையா - தோயா.

2. ௧ - ௪0: “பாட்டிமடைவைத்த குறிப்பினும்” (தொல். செய். கு. என்பதற்கு இத்தப்பகுதி மேற்கோள்.

௧௧௭-இளம்)

3. “படுகன் முரசுக் காலை பியம்ப” (மதுரை. ௨௩௨); “தழய்ஞான் முரசுக் காலை பியம்ப” (ஐய்குறு. ௪௪௮); பியம்பவென்பது ஒலித்தற் குறிப்பன்பில் வருதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தன். மயிலு; த - வி. கு. ௪௭௮, ௪௭௯.

(பி - மி.) * ‘மன்னரொடேவல் கேட்டவரசான்ட’ † ‘கோயிற்னை பியம்புமாதலித்’, ‘கோயிற்னை முரசியம்பு’ ‡ ‘நின்றுமெனவைய’

இது

முரசு ஸுபாது

சிலப்பதிகாரம்

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா * வருகு
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
நான்முலை யாய நடுங்குபு நின்றிரங்கு
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
கருப்பம் †

குடத்துப்பா லுறையாமையுக் குவியிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்
* சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு மற்முடங்கி யாடாமையு

மான்மணிநிலத்தற் றுலீழ்தலும

மகனினோக்கி மனமயங்காதே

வருவதோர் துன்பமுண்டென
மண்ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்
ணகியுந் தான்காண வாயி டுபாடியி லெருமன்றத்து
மாயவனுடன்
தம்முனாடிய வாலசரிதை நாடகங்களில் வேனெடுங்கட்
டாடிய குரவையாடுதும் யாமென்றாள் கறவைகன்று
வெனவே.
பிஞ்ஞையோ
துயர்நீங்குக

கோளு

- க. ¹ டு காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தாணைக் காழுறுமிவ்
வேரி மலர்க்கோதையாள், சுட்டு
உ. நெற்றிச செகிலை யடர்த்தாற் குரியளிப்
பொற்றொடி மாதா டோள்

“உறிநறு”—(பா) உருகி - மெலிந்தது. உருகி ஆடா -
குழைந்துகிடக்கும்; உருகியென்பது ஆடாமையென்னும்
மறையொடுமுடிந்தது.

“நான்முலை”—நான்முலையாயம் - பசு; ஆயம் மணிவீழும்; இடத்துநிகழ்
பொருளின்மொழில் இடத்திலே முடிந்தது. மான் மணி - பெரியமணி; கழுத்
தின்மணி.

கருப்பம் - கேட்டிக்குக்கருப்பம்.

“குடத்துப்பால்”—‘உறையாமை’ முதலாக எண்ணிய உ

ம்மைகளுக்கு உறையாமையா லுமென்று மூன்றும்வேற்றுமை விரிக்க.
மயங்காதே-வருந்தாதே. குரவை - பலர்கூடியாகும்,.....யைக்கூத்து.
வாஸஸிதைநாடகம் - பிண்டிச் சரிதநாடகம். மாயவன்
தொழுதியாற்றிற் பிண்ணைப்பருவத்துப் பஸ்தவரோடும்
பிண்ணையோடிமாடின குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்றான்:—

“குரவையென்பதுஇயல்பிற்றென்ப”

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. செகில் - சிவந்தசட்டி.

“காரிகதனஞ்சான் கொட்டவன்”, “காரிகதனஞ்சான்
கவி. 40ச.

பாய்த்தபொதுவற்கே”

(பி - ம்) * “மறவி” † “ஆங்கு, குடத்த” ‡ “பாடியினொரு” § “ஆங்கு, காரி”
|| “மவர்க்குழவானெற்றிச் செநிலையடர்த்தாற்குரிய நப்பொற்றொழுவாதர்த்தை”

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ்.

சாசாந்

௩. “மல்லன் மழவிடை யூர்த்தாற் குரியனும்
முல்லையம் * பூங்குழ ருண்

௪. ‘துண்பொறி வெள்ளை† யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதர்தன் றோள்

௫. “பொற்பொறி வெள்ளை; யடர்த்தாற்கே யாகுமிந்
நற்கொடி மென்முலை தான்

௬. வென்றி மழவிடை யூர்த்தாற் குரியனிக்

மகாநாதையம் பூங்குழலாள்
 எ. 'தூநிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்
 பூவைப் புது || மலரான்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,
 தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா
 ரெழுவ ரிளங் கோதை யார்
 னன்றுதன் மகளைநோக்கித்
 தொன்றுபடு முறையானிறுத்தி
 யிடைமுது மகளிவர்க்குப்
 படைத்துக்கோட்** பெயரிடுவாள்
 குடமுதல்! விடமுறை யாக்குர றுத்தங்
 கைக்கிளை யுழையினி விளரி தாரமென
 விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

கூ. மல்லல் - வலி. தான், அசை.

[ளென்றல்.

எடுத்துக்காட்டென்பது - இவ்வேறுகொண்டானுக்கு

இன்னான் உரிய

“குடமுதல்” - குடமுதல் - மேற்றிசைமுதலாக.

வட்டப்பாலைவருமாறு:-

* “ஆழியு மாறும்போற் கீரிச் சிறுதிகைக்க, ஊழி நெரோவொன் றுடன்
 கீரிச்--குழ, வெருதாநி மேத்திசைக்கொண் டராம மெண்ணிக், கருதி நீலக்
 கயிற்றைக் காண்”, “இனியிடப் பங்கடக மாம்பினரி சிங்கம், தனராந தார
 மதுவாந்--தனராந், குரல்கோற் றனுத்தத்தங் கும்பங்கிளையாம், வரலா
 லுழை மீன மாம்”, “குரலுந் விற்றுத்தங் கைக்கிளையே கும்பம், பரிய

- 1 "துன்பொறி வெள்ளை, கதளஞ்சான் பாய்த்த ஓபாதவன்" கவி. 40க.
- 2 "செய்மற வெள்ளையும்" கவி. 40இ.
- 3 "பானிற வண்ணம்போற் பழிநீர்த்த வெள்ளை" கவி. 40ச.
- 4 சினேத்திரமால், சூருடசக்கரம், க.

(பி - ம்.) * 'பூங்குழலாக்' + 'அடர்த்தாதுக்காரும்' † 'அடர்த்தாற் குறித்தா
பித்தற்கொடிமென்முனைதான்' ‡ 'தாவுது வெள்ளை' || 'மலர், எங்கு'
§ 'கோதை யார், எடுத்திக்காட்டு' ** 'பேரிடுவான்' †† 'நிடைமுறை யாகக் குரல்'

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

மாயவ னென்றான் குரலை விறல்வெள்ளை
யாயவ னென்று ளிளிதன்னை - யாய்மகள்
பின்னையா மென்றாளோர் துத்தத்தை மற்றையார்
முன்னையா மென்றான் * முறை
மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
வால்வெள்ளை சீரா நுழையும் விளரியுந்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தான் வலத்துளான்
† முத்தைக்கு நல்விளரி தான்
அவருள், வண்டுழாய் மாலையை மாயவன்

மேலிட்டத்

தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவான் - கொண்டசீர்
வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் றிரு ‡ நோக்காப்
பெய்வளைக் கையாணம் பின்னைதானு மென்றே
யையென்று ளாயாமகள்

பாவா—யரிதாரன், கொல்லே திளிவிளரி கற்கடகம் கோப்பமைந்த,
தொல்லே

ழிசைநரம்பிற் காம்” இப்படி ஏழுநரம்புகளையுதிருத்தி ‘எழுவ
ரிளங்கோதை

யார்’ என்ற ஏழுபெண்களையும்
களிலே நிறுத்தி.....

ஏழுநரம்பாக்கி அவர்களை நரம்புநிற்குநிலை
.....

அவருள்.—

“மாயவனென்றான்”—மாயவ னென்றான் குரலை; மற்றை
வெள்ளையாவ வனென்றான் இளநரம்பை; ஆயமகள்
பிஞ்சுஞாயமென்றான் ஊத்தத்தை; மற்றைப்பெண்களைக் கைக்கிளை
உழை விளரி தாரமென்றான்

[உழையுளியென்று உழைக்குப் பெயர்.]

“மாயவன்சீர்”—மாயவனென்ற குரனரம்பைப் பின்னையான
ஊத்தமும் தாரமும் சேரநின்றன; பஸ்தேவராகிய இளநரம்பை உழையும்
விளரியும் சேர நின்றன; கைக்கிளையெனவென்றநரம்பு பின்னைக்கு
இடப்பட்டமேநின்றது; முந் தையாகியதாரத்துக்கு வலப்பட்டமே நின்றது
விளரி

[“குரன்மருங்கிற் பாகந தனமருங்கினைத்து நின்ற வுழைகைக்
மேலொரோவலகு செல்லவு
கிளைகள் வகை யோசையு நிரல்படப
நிரிபுருத்திரம்.

மமைப்பது ஊத்தந் குரலாகவக் குரன்முத னேழு
பிரிந்திசைப்பது நேரிசை மண்டிலம்.”] இது

“வண்டுழாய்” — மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவன். நோக்காத
வனைக் கையான். ஐ யெனஞன் - வியந்தான்.

(பி - ம) * 'முறைபவருள்மாயவன் திருஞ்ஞார் பிண்ணியுத்' †
'முத்தைக்கு நதிவிளரிதான் வண்டு' ‡ 'நோக்கார் பெய்விக் கையான்ப்
பிண்ணி தானு'

கஎ.—ஆ ய் ச் சி வ ர் கு ர வை வ.

சுசுடு

கூத்துள்பதேஸ்

அவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோளுத்
* தந்நிலையே யாடற்சி ராய்ந்துளார் - முன்னைக்
குரற்கொடி தன்விளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற
கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் † பாடுது
முல்லைத்தீம் பாணியென் றுள்
எனாக்,

குரன்மந்த மாக வினிசம னாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரனிலா
மந்தம் வினரி பிடிப்பா ‡ எவணட்பின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

- க. ¹ கன்று குணிலாக் ஓ கனியுதிர்ந்த மாயவ
 னின்றும் மாணுள் வருமே லவன்வாயிற்
² கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தேழி
- உ. பாம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மாயவ
 னீங்குநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி
³ லாம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தேழி

கூத்துப்பித்தல் - தான்கூத்துக்குள் ஒத்தாபித்தல்.

“செந்நிலைமண்டிலம்” — செந்நிலையாவது - சமநிலை. மண்டிலத்தான் - மண்டிலத்தோடே. கற்கடகக்கை - நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேநின்ற மடித்து மற்றை இரண்டுவிரல்களும் கோத்தல்.

“இருவிரல் கடம்மைபுந் தம்முள்ளே கோத்துப், பெருவிரல்க ணீக்கநன் டாம்”

க. குணில் - குறுந்தடி. கொன்றையந் தீங்குழலென்றமையான் முன்பு னவையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற் செலுத்தக; பண்களுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலைகருவி; ஆம்பல் - பண்ணுமாம். பல் வாயாம்பல் முத்தாம்பல்” என்றுசொல்லுவர் பண்ணுக்கு.

“மொழியாம்

1 "கந்தருணிவா", "பாம்புகுயிரு", "கொல்லியஞ்சாரல்" என்பவை பின் குறிப்பிடப்பட்ட இடங்களில் மேற்கொள்ளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; தொல். செப். கு. 488 - இவம்; ௨௫ ௨௫ கு. 48௯ - போர். த; பா - வி. செப். கு. ௨௨; பா - கா செப். கு. ௬; இ - வி. கு. ௪௧௮.

2 கொன்றைத்தீங்குழல்: கவித்தொலை, 40௬.

3 "தீங்குழலாம்பலி" (ஐங்குறு. ௨௧௮); "ஆம்பற்குழலால்" கவித்தொலை, 40௮. (பி - பி.) * 'அத்தியவா சாடிய சாப்த்துடன்' † 'பாடுகோ முல்லப்பூம் பாணிபென்றொளக' ‡ 'இவண்டப்பிற் பின்னையோர் பாட்டு' § 'கவிபுருத்த'

சொல்லுப்பதி காரம்

௩. கொல்லையஞ்சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
 * நெல்லையும் மாணுள் வருமே லவன்வாயின்
 முல்லையந் தீங்குழல் கோமோ தோழி¹
 1 தொழுநீனத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
 யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்
௧. இறுமென் சாய னுடங்க துடங்கி
 யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
 மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
 நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்
௨. வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுநீனப் புனனு
 ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
 நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வணையும்
 வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்
௩. தையல் கலையும் வணையு மிழந்தே

கையி லொளித்தான் முகமென் கோயாங்
கையி லொளித்தான் முகங்கண் டமுங்கி
மைய † லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்நிலிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்துளாள்
மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன் வலத்துளாள்
பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் ; பிஞ்சைசீர் புறங்காப்பார்
முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்
மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
§ பயிலிதழ் மலர்மேனித் தன்முன்னோ னிடத்துளாள்
கயிலெருத்தன் கோட்டியகம் பின்னைசீர் புறங்காப்பார்
|| குயிலுவரு னாரதனார் கொண்புணர்சீர் ¶ நரம்புளர்வார்.

“தொழுநீ” (பா) “தொழுநீக் கணவனோ டாடிய பின்னை,
பாடுகம் யாம்” என்று ஒரு குறள்வென்பா இட்டோதுவாருமுனர்.

யணிநிறம்

ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தானத்தின் கூறு.

1 “கன்று குவிவா” என்பதுமுதலியமுன்றம்,

இரண்டாமடிவிரட்டிக்கப் பெற்ற

தந்தாக்கடிபின்வாக மிதிவப்படிப்பிரதிபிற் காணப்படுகின்றன.

2 கிடைபதிகாரம், ௧௧ : ௫௦.

(பி-ம்) * 'எலி' + உழத்தான் மனமென்கோ' & 'பின்னெதிர்' ;
 'பயிவழி' பூமேனித் தம்முள்ளேன்' || 'சூயசுய நாரதரார்' &
 'நாம்புளர்வார் மாயவன்'

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வ வ.

சசள

சூனேப்புகழ்தல்

மாயவன்றன் முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப்
 பின்னையொடும்

கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ் * சோர
 வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார்

தொழுதேத்தத்

* தாதெருமன் தத்தாமின் + குரவையோ தகவுடைத்தே
 எல்லாநாம்,

புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது
 முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

உள்வரிவாழ்த்து

க. * கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரங்
 தேவர்கோன் பூணூர் தென்னர்கோன் மார்பினவே
 தேவர்கோன் பூணூரம் & பூண்டான் செழுத்துவரைக்
 கோகுல மேய்த்துக் & குருந்தொசித்தா னென்பராஸ்

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து

மண்ணுண்டான்

மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திணரிப் பொருபடையா னென்பரால்

“மாயவன்றன்”—மாயவன், எழுவாய். அசோதையார் -

இடைச்சேரியில் வளர்த்த நாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென்றுமாம்.

உள்வரிவாழ்த்தென்பது, - பிரிதோருருவங்கொண்டும்

கொள்ளாதும்கூட.....வாழ்த்துவது.

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்படை. கோ - பசு.

உ. “பொன்னிமய”-.....

1 “மாமணி வன்னதுத் தம்முதும் பிஞ்ஞையு, மாடிய குரவையிற்
தோக்கியும்” மணி, கக: சுடு - க.

தாமரை

* தாதெருமன்றம்: கவித்தொகை, கக, சிவப். கக: கௌ. .

* “தனடெற் பிரத்த முத்தி குரமு, முனிதிறை கொடுக்குத் துப்பிற் றன்மயித்,
தெறவரு மாபிற் கடவுட் பேணித், குறவர் தத்த சந்தி குரமு, மிருபே னாரு மெழிற்
பெற வணிபுத், திருவிழ் மாபிற் றென்னவன்” (அகநா. கக); “தின்கு ழாந் திவித்
கதிர்விடு, மொன்கு ழாந் கையிடுப மாப்பு” (மதுரை. எகதி - சு) என்பவை முதலி
ரண்டிசைகளுடன் ஒப்புதொக்கற்பாலன. “கோவாமலையாரம்” முதலிய மூன்றாம்
தென்னவன் முதலியோரை மாயோருகக் கூறிவதற்கும் (தொல், புறத்திணை. கு. இ -
ந), அசைநாத் தெய்வமென்றே பரவிவதற்கும் (சு. செப். கு. சசக - ந) மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * சோரப் பாலவிகக்கைச் சிறையாசனோதை* † குரவையெதக
வுடைத்தே குடுதர்ப்புழுதல்” ‡ ‘பூண்டோன்’ § ‘ஒளிப்பானென்பரால்’

க. முற்றிரி லுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்.

* மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்

மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
கன்னவிறோ ளோச்சிக் கடல்தடைந்தா னென்பரால் :

முன்னிலைப்பரவல்

க. வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணுக்கிக்

* கடல்வண்ணன் பன்டொருநாட் கடல்வயிறு

கலக்கினையே

கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற் கட்டுண்கை
மலர்க்கமல வுந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

உ

+ அறுபொரு ளிவனென்றே யமரர்கணந் தொழுதேத்த

அறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய வுண்டினையே

யுண்டவாய் களவினா லுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்

வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

க. திரண்டமரர் † தொழுதேத்துந் திருமானின் செங்கமல

விரண்டடியான் மூவுலகு மிருகர நடந்தினையே

நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி

மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

க. 'மூவுலகு மீரடியான் ஓ முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து

க. மூவாக் கடம்பு - வஞ்சத்தால் நின்றதாகலின், மூப்பின்றி
போல நின்றகடம்பு.

ஒருநாளைப்

இம்மூன்றாம் பூவைநீலை.

க. சோவரணம் - அகரர் நகரம்.

1 வயிறென்பதற்கு தலேவென்று பொருளெழுதி, திவ்வடிவை
மேற்கோள் காட்டினர்; கலிளாடம், "இருளொழிதாசகை"—மயிலேறும்
பெருமாள்.

2 இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய்
ஒருபொருள்மேல் மூன்றாகி நான்கு. இற்றயின் ஓடியமிக்குவத்த
கொச்சகொருபொகிற்கு மேற்கோ ளாகக் காட்டினர்; தொல். செய். கு.
கசக - த.

(யி - ம்) * 'மன்னர்கோச்சென்' † 'அறிபொருள்' ‡
'தொகுதேத்தத் திருமால்' § 'முறைநிரம்பாவண்பந்து தாவியசேவடி
செய்ப்பத்'

கள.—ஆ ய் ச சி ய ர் கு ர வை வ.

சோவரணும்.* போர்மடியத் தொல்லிலங்கை
கட்டழித்த

சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வந்திபுடை விண்ணவனைக் * கண்ணூர்

திருவடியுங் கையுந் * திருவாயுஞ் செய்ய

* கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் * கண்ணென்ன கண்ணே
நா. * மடந்தாழு நெஞ்சத்தாக் கஞ்சனார் வஞ்சங்
கடந்தானே நூற்றுவர்பா னுற்றிசையும் போற்றத்
படந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானே யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

2 "சோலி, வருமை வழித்த மகன்" (தான்மணி. கடவுள். உ), "
மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையு, மாயகு வெண்ண வவனருளான்—காயக்,
கழலவழிக் கண்கள லக் கைவையார் சோரச், சுழலழுவன் வைகின்று சோ"
(பு - வெ. பாடாண். ௪௦) "சோவரணங் கட்டழித்துத் தொல்விலங்கை
குடிம்கொண்டு திருதர்ச் செற்றோய்" (சுர்ம. சுவேதவராக. ௫) என்பவற்றிற்
சோவரணத்தைக் கட்டழித்தமை கூறப்பட்டிருந்தல் காண்க.

3 "உவப்பினின் னமுத மூறி பொழுருமால் சரிதங் கேளாச்,
செவித்துந் தச்சு நாகஞ் செறிவதோர் துணைமற் குமால்." பாகவத.
சௌனகாபிபர். ௬.

4 "கையு மலசடியுங் கண்ணுங் கவிவாயுஞ், செய்ய கரிய திருமாலே"
விக்கிரம சோழதுலா, கண்ணி, ௧௫௮.

* "மழைதளி மறத்த கானின் வற்றனின் மரமு மத்தன், குழைதர வன்றின் குன்றுக் குழைதர வமுத முதுங், கழையிசை வடித்தான் செவ்வி கான்விலாக் கண்கண் மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய துஞ்சவில் வறுங்க ணன்றே" பாகவத. சென்ன காதிபர். உ.

* "மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணுமறி, கைபாற் புதைபெறுவங் கண்கழுங் கண்களோ" கவி. கக.

* வேத்தர் தாதபோதற்குரியரென்பதற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல், அகத்திணை. கு. உக - த; நாத்கவி. கு. எடு. உரை; இ - வி. கு. சசக.

* "பொடித்தசெவ் கதிர்போற் காத்தி பொழிமணிச் சூட்டளவி, வடித்தவ குழை பாடா நாலுங் காத நாயே" பாகவத. சென்னகாதிபர். ச.

(பி - ம்) * 'போய்மடியத்' † 'கனிவாயும்' ‡ 'தொடர்ந்த'

இ

சில

சிலப்பதிகாரம்

என்றியாங்

கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந

மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தர்

மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு

வெற்றி விளைப்பது மன்னோ கொற்றத்

† திடிப்படை வானவன் முடித்தலை யுடைத்த

தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

"கோத்த"—செய்வம் நம் ஆத்தலைப்

மாறட்டு முழங்குவதாக.

பட்டதுயரைத் தீர்ப்பதாக. முரசம்

* 'காலைவாய்த்தழுவினாள் மாலைவாய்க் கண்டாள்' என்கையால்,

குரவையாடியது கோவலனார் கொடியுண்ட அன்றேயென்க.

இது தூவைச்செய்யுள்.

கயலெழுதிய.....வந்துதோன்றுமன்

யும்

(இ - ன்) இமயநெற்றியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியை
வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேரனென்னும்மன்னரும் நாவலந்தீவின்கண்

மன்னரும் மூற்றமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நில்
முழுதமாண்ட முத்தமாலைபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய பாண்

டியனது கோயிற்கண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு
இன்று கோயிலில் நெய்யுளக்கும் முறையாமெனநின்றது ஐயையாகிய தன்
மகளை யழைத்துக் கடைகயிறும் மத்தற்கொண்டு

இடையர்குலத்திற்பிறந்த முதுமகளாகிய மாதரி
ளென்க.

தயிர்த்தாழியிருக்கின்றவிடத்தே வந்து தோன்றினு

மன்னருமென்னும் உம்மை தொக்கது ; இயம்பும், மூற்று.
கூஉய் - அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்;
அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழு திய புலியும் வில்லுமென்க;
ஒப்பாகவெழுதிற்றிலரென்பதாம். புலியும் வில்லும் மன்னரும்
வலல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசனாயாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்ஙனந்தோன்றினவள் கூறுவாள் :-

குடப்பா லுறையா.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ன்) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற் பாலும்
தோயாதொழிந்தன ; அதுவுமன்றி நமது நிரையுள் நிரண்ட

முரிப்பையுடைய விடையின்கண்களும் நீருகாநின்றன ; இவை இவ்வனமாதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுன் டென்றொள்க.

* செப்பதினம், கக: கக - க.

(பி - ம.) * 'தெய்வதமர்த்தம்' † 'இதத்திவானவம்'

க௭.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ.

சுருத

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோய்தல். குவிதல் - திரளுதல். முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு அழகு; "மடவரன் மடமான்" போல.

இயிற்-

உறிநறு வெண்ணெய்...வருவதொன்றுண்டு
(இ - ள்.) அங்ஙன்ம் பாதுகாபாமையின்

முதனானவெண்ணெய் உருக
வைத்தனவும் உருகுகின்றவில்லை; அதுவுமன்றி ஆட்டிமறிகளும்
துள்ளிவினை
யாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான் நமக்கு வருவதோர் உ
ற்பாதமுன்
டென்றொள்க.

* ருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் - குழைந்துகிடக்கும்
நான்முலையாயம்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நானுமுலையையுடைய பசுத்திரள் மெயநடுங்குகின்றது

அரற்றம்;

அதுவுமன்றிப் பசுக்களின்கழுத்திற பெரியமணிகளும் வீழாநின்றன ;
ஆதலான்

நமக்கு வருவதோர் உற்பாகமுண்டென்றொன்க.

ஆயம் - பசுத்திரள் நடுக்குப் - நடுங்கி. மாண்மணி - பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிறகுக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்.....நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும் ஒருகாமையானும் ஆடாமையானும் வீழ்தலானும் வருவதொருதன்பமுண்டெனறுசொல்லி மகன்முகத்தை நோக்கி அஞ்சாதொழி; முன்னர் ஆயர்பாடியில் ஒருமன்றத்து மாயவன் தமையனோடாடிய பாசைரிதநாடகங்கள் பலவுள்; அவற்றுள் வேல்போலும் நெடிய கண்ணையுடைய பிஞ்ஞையோடாடிய குரவைநாடகத்தை மண்ணின்மாதர்க்கெல் லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணகியும் கண்டிசிறக யாம் ஆடக்கடவேம்; இக் கதவையும் கண்டும் பிணிநீங்குகவென்றென்றொன்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் ஒருகாமையும் ஆடாமையும் வீழ்தலுமென் றெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாமையானுமென முன்றனுருபுவிளக்க; ¹ “உம் மையெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்” என்றாராகலின். தான், அகை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைகோத்தாடுவகூத்து; “குரவை யென்பது... ..
... ..இயல்பிற் றென்ப”, “குரவை யென்பது.....ஆட லாகும்” என்றாராகலின்.

கொளுச்சொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கூத்திற்குக் கருத்து.

க. காரி கதனஞ்சான்.....கோதையான்

(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது சேற்றத்தை ¹ அஞ்சாமுய்க் குறித்துச் சென்று தழுவினான் விரும்பும்; இந்த மலாரங்கட்டிய மாலையையுடையா னென்க.

1 தொல்காப்பியம், இடையியல், கு. சஉ.
 2 "கொல்லேற்றக் கோடஞ்சுவாளை மதனமயும், புல்லாளே யாயமகம்" (கவி, 80க.) என்பது இங்கு ஒப்புதோக்கத்தக்கது.

சிலப்பதிகாரம்

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

உ. நெற்றிச்செகிலை.....மாதராதோள்

(இ - ள்.) இச்செகிற்குட்டியேற்றை

வலிதொலைத்தானுக்குரியன ; இம்

மாதருடையதோள்களென்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில் ; சிவந்தகட்டியுமாம்.

ங. மல்லன் மழவிடை.....பூங்குழறான்

(இ - ள்.) இவ்வளவிய இனைய ஏற்றைத்தழவி

ஏறிச்செலுத்தினானுக்கு

உரியான் ; இம்முல்குப்பூங்குழலானென்க.

தான், அசை.

ச. துண்பொறி வெள்ளை.....மாதரத்தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிலமறையினேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கே

ஆம் ; இப்

பெண்கொடியாகிய தன்மையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

டு. பொற்பொறி வெள்ளை.....மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தின்சீற்றத்தைக் கெடுத்தவனுக்கு

மனைவியா

கும் ; மென்முலையையுடைய நல்ல கொடிபோலுமிவனென்க.

தான், அசை.

சு. வென்றி மழவிடை.....குழலாள்

(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏற்றைத்

தழுவிச் செலுத்தினாளுக் குரியள்; கொன்றைப் பழம்போலும் குழலையுடைய இவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார் வளையா.

தீயினம்.

எ. தூநிற வெள்ளை.....மலராள்

(இ - ள்.) இப் பாவ்வெள்ளையேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கு

மனைவி யாகும்; காயாம்பூப்போலும் நிறத்தினையுடைய இவளென்க.

எடுத்திக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக் காட்டுதல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,

தொழுவிடை.....கோதையார்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழவிடத்துண்டாகிய

எழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார்; இக்கோதையையுடைய எழுகன்னியரென்க.

என்றுதன் மகளை.....பெயரிடுவாள்

(இ - ள்.)

மாதரி இங்ஙனஞ்சூரியன் தன்மகன் ஐயையேறோக்கி இம்மக

னிரைப் பழையநரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறத்தி இவர்க்குப்

தக்கோட்பெயரிடுவாள்:—

படைத்

கள.—ஆய். சீ. சி ய ர் கு ர ளை வ.

குடமுத லீடமுறை.....வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும்: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை, திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலையென.

என்ன? “ஆயஞ் சதுரத் திரிகோணம் வட்டமெனப், பாய பாலை யாகும்” என்றார்.

நான்கும்

அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மென்பது வகுக்கும் காலி, யோரோழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்.”, “சாணளவு கொண்ட தொருவட்டம் தன்மீது, பேணியிரு நாலு பெருந்திசைச்—கோணத், திருகயிது மேலோட்டி யொன்பாறு முன்றும், வருமுதையே மண்டலத்தை வை.” என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச் சாணுக ஒருவட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே இரண்டு வரம்புதீறி மண்ட லஞ்செய்து பன்னிரண்டுகோணமாக வகுப்பதுதலிற்று.

“எதிரு மிராசி வலமிட மாக, வெதிரா விடமீன மாக—முதிராத, கீராரி ராசிகளை யிட்டடையே நோக்கவே, யேரார்ந்த மண்டலமென் றென்.” என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இட்ட பன்னிரண்டுகோணத்திற் பன்னி ரண்டிராசிகளை நிறுத்தினால் இவற்றுள் நரம்புடனியல்வன ஏழென்பதுணர்த்து திதனுதலிற்று.

“ஏத்து மிடப மலவ னுடன்சீயங், கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை— பார்த்துக், குரன்முதற் குர மிறுவாய்க் கிடத்த, நிரலேழுஞ் செம்பாலை நோர்.” இவ்வேழும் இடபம் கற்கடகம் சிங்கம் துலாம் தனு கும்பம் மீனமென இவற்று ணிற்கும்.

“துலைநிலைக் குரவந் தனுநிலைத் துத்தமு, நிலைபெறு கும்பத்து நோக்கைக் கிளையு, மீனத் துழையும் விடைநிலைத் திளியு, மானக் கடகத்து மன்னிய விளரியு, மரியிடைத் தாரமு மணைவுறக் கொளலே.”

இனி இந்நரம்புகளின்மாத்திரைகள்வருமாறு: “குரறுத்த நான்கு கிளை முன் நிரண்டாய், குரையா வுழையிளி

நான்கு—விரையா, விளரிபெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச்
சொன்னார், களரிசேர் கண்ணூர் நவர்” எனக் கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும்; உழையிற் குரல்பிறக்கும்;
குரலுள் இனிபிறக்கும்; இனிபுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள்
விளரிபிறக்கும்; விளரி யுட் கைக்கிளை பிறக்குமெனக்கொள்க.
இவற்றுள் முதலிற்றோன்றியநரம்பு தாரம்; இவை விரிப்பிற்பெருகும்;
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி வட்டப்பாடையிலே நாலுபண்ணும் பிறக்கும்; “தாரத்
துழைதோன் திப்பாடையாழ் தன்னுர, லோருமுழை தோன்றக்
குறிஞ்சியாழ்—நேரே, பினி குரலிற் றோன்ற மருதயாழ் துத்த, பினியிற்
பிறக்கநெய்த லியாழ்.” இவற்றுள், பாடையாழுள்ள ஏழுபாடையினை
பிறக்கும். “குரலினியிற் பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று, வரையாது.
தாரத் துழைக்கும்—விளாவின்றி, பெத்தும் விளரி கிணக்கேக்
வேந்திழையாய், துத்தம் குரலாகுஞ் சொல்.”

சி ல ப் ப தி க ர ம்

இந்நரம்பிற் பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும் துத்தமும் இனிபும் நான்கு
மாத்திரைபெறும்; கைக்கிளையும் விளரியும் மூன்றுமாத்திரைபெறும்; உழை
பும் தாரமும் இரண்டு மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட் குரல்குரலாய் ஒத்து
நின்றது செம்பாலை; இதனிலே குரலின்பாகத்தையும் இனியின்பாகத்தையும்
வாங்கிக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரத்திற்கு ஒரோவொன்றைக் கொண்டுசேர்க்
கத் துத்தம் குரலாய்ப் படுமலைப்பாடையாம்; இவ்வாறேதிரிக்க இவ்வேழுபெரும்
பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்குங்கால் திரிந்தகுரல் முதலாக ஏழும் பிறக்கும்.

அவை பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை; துத்தம் குரலாயது

பரிமல்பாலை; கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை; உழைகுரலாயது அரும் பாலை; இனி குரலாயது கோழிப்பாலை; விளரி குரலாயது விளரிப்பாலை; தாரம் குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே ஏழுபாலையுங்கண்டுகொள்க. இதனை *வலமுறையென்றும்; மேற்கேமுகமாக இருந்து திரிதலான். நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.

கிழக்கே

(இ - ள்.) குடதிசையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக் குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இனி விளரி தாரமென இவர்க்கு நிரலையிட்டபெயரே பெயரென்க.

மாதரிவிரும்பும் படைத்துக்கோட் பெயரிடுவான் - இனி பெயர் கூறுவாள்.

ஆளுதற்கு இட்ட இயிருதிப்

மாயவனென்றார்.....முறை

(இ - ள்.)... ..

மாயவன் சீருளார்.....விளரிதான்

(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட குரனரம்பைச்சேரப் பின்னை யென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன; வெள்ளையாயவனென்று பெயர்கூறப் பட்ட இனியென் னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும் நின்றன; கைக்கிளை யென்னு நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; தாரநரம்பிற்கு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முந்தையென்னும்

முந்தை - முத்தை; விகாரம்.
என்றார் பிறரும்.

“முத்தை

முதலிய விகழ் பிழைத்தா”

அவருள், வண்டுமூய்.....ஆயர்மகள்

(இ - ள்.) வளவிய தழாய்மாலையை மாயவன்றோளிட்டு
இசைநாடக, தூலோரால் இசைப்படாத குரவைக்கூத்திற்கு
உட்பட்டாடுவாள் உலகாந்த மாயவன் தன்னுடைய திருமார்பை
இடங்கொண்ட அழகையுடைய திருமகளை நோக்காமல்குத்
காரணமாகிய சிறப்பையுடைய வீண்பொருந்திய கையாளாகிய பின்னை
தானேயாமென்று மாதரி வியந்தாளென்க.

(பி - டு) * ‘வாக்முதையென்றார்’;

‘வகுமுதையென்றார்’;

அசைமுதையென்றுத் தாழ்நாடி’;

† ‘முத்தையாடிய

கள.—ஆய் ச் சியர் குரவை.

சுரு

‘‘நீணிரைநம்பின்னை’’

ஐயென்றான் - வியந்தான்;

என்றார் பிறரும்; நப்பின்னையென்பாருமுள்.
 “ஐவியப் பாகும்” என்றாகலின். ஆயர்

கூத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம்.

செந்நிலை மண்டிலத்தால்.....பாணியென்றாள்

(இ - ள்.) சமரிலையிலேசின் ற நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து மண்டலமிருந்து அப்பொழுதே ஆடுதற்குத் தானவுறுப்பை ஆராய்ந்துள்ளவரில் முதலெண்ணப் பட்ட குரற்றானத்தானின்ற மாயவனாகிய அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தநரம் பாகிய பின்னையேநோக்கிப் பரந்தகன்ற கொல்லையில் வஞ்சுத்தால்வந்துநின்ற குருந்தையொசித்த அவளை முல்லையாகிய இனிய மென்றொன்க.

பண்ணிலை பாடியாடக்கடலே

செந்நிலை - சமரிலை. ஆன், ஓடு. கற்கடக்கை - நண்டுக்கை, ஆவது நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேமடக்கி மற்றையிரண்டுவிர்லுங்கோத்தல். அந்நிலையே - அப்பொழுதே.

என—(இ - ள்.) என்றிட்டு,

.குரண்மந்தமாக.....பாட்டெடுப்பாள்

மந்தோச்ச சமம் கூறுவார்:—

(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள். குரலென்னுநரம்பு மந்தசுரமாக இவியென்னு நரம்பு சமசுரமாக வந்தமுறையே துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக விளரியையும் வலிமையில்லாத மந்தசுரமாகப் பிடிக்கின்றவள் தன்னட்புநரம் பாகிய துத்தநரம்பாயவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றாள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா.....கேளாமோதோழி

(இ - ன்.) தோழி, நிரைமேய்க்கின் முழி

வினவின் கணியையுதிர்க்கவேண்டி அவ்விடத்தில்

மேய்க்கின்ற பசுவின் கன்றைக் குதந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த மாயவன்
நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுநிரையிடத்துவருவன்; அங்ஙனம்
வந்தால் அவனுடும் கொன்றையங்குழலோசையைக்

கேட்போமென்றானென்க.

உ. பாம்பு கயிறு.....கேளாமோதோழி

(இ - ன்.) தோழி, கடலைக் கடைகின்றகாலத்தா முருவரைமத்தத்திற்
சுந்துக்கவிது வாசகியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மரபுவன் நம்வழி
பாட்டால் நங்கு நம்மானிடத்துவருவன்; அங்ஙனம்வந்தால் அவனுடும்
இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

1 சிலசுத்தாமணி, ச.அ.உ. 2 தொல்லாப்பியம், உரிச்சொல்லியம், கு.
அ. ச.இ.க. சிலப்பதிகாரம்

உ. கொல்லையஞ்சாரல்.....கேளாமோ தோழி

(இ - ன்.) தோழி, நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையான்
வந்து நின்ற குருந்தமுறித்த மாயவன் நம்வழிபாட்டாற் பகலே இங்குள்ள
நம் ஆனிரையுள்வருவன்; அவன் அங்ஙனம்வந்தால் அவனுடும் இனிய முல்
லையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

கொன்றை ஆம்பல் முல்லை யென்பன சிலகருவி; இனி அவற்றைப் பண்
 னென்று கூறுபவெனின், அங்ஙனங் கூறுவாரும் ஆம்பலும் முல்லையுமே பண்ணு
 தற்குப் பொருந்தக்கூறினல்லது கொன்றையென ஒருபண்ணில்லையாதலானும்
 கலியுண் முல்லைத்தீரையின்கண் ஆரூம்பாட்டினுள், ¹ “கழுவொடு சுடுபடை
 கருக்கிய தோற்க, ணியிழிசை மண்டை புறியொடு னுக்கி, யொழுதிய கொன்
 னைத் திங்குழன் முரற்சியர், வழுஉச்சொற் கோவலர் தத்த மினரினர, பொழு
 தோடு தோன்றிய கார்நனை வியன்புலத்தர்” எனக் கருவிகூறினமையானும்,
 “அன்றைப் பகற்கழிந் தானின் நிராப்பகற், கன்றின் குரலும் கறவை மணி
 கறக்கக், கொன்றைப் பழக்குழற் கோவல ரார்பலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம்
 பென வார்ப்பவும்” என வணையாபதியுள்ளும் கருவிகூறிப் பண்கூறுதலானும்
 இவை ஒருபொருண்மேல் முன்றல்கீகிவந்த ஒத்தாழியையாதலானும் இரண்டு
 பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின், செய்யுட்கும் பொருட்கும் வழுஉச்
 சேறலானும் அங்ஙனங் கூறுதல் அமையாதென்க.

இதனுட் குழலென்றது வங்கியத்துப் பொதுடபெயர் இஃது ஐந்து
 கூறுபடும்:—

அவை ¹ “ஒங்கிய மூங்கில் பார்த்தி” என்பன.

கீனம் இருபதுவிரல்; சுறளவு நாலரைவிரல்; இது துய்யபடுமிடத்து
 ரெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரநிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசு
 பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து வலமுகம்வெளியாகவிடப்படும்;

என்ன? “சொல்லு மிதற்களவு.....வங்கிய மென்”

என்றாராகவின்

இனி வங்கியத்தின் துணையளவு : நீளம் இருபதுவிரல்; இதிலே தாம்பு முகத்தின் இரண்டுவிரல் நீக்கி முதல்வாயவிட்டு அம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினும் இரண்டுவிரல்நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டுத்தனையிடுக இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையெனறுகழித்தநீக்கி நின்ற ஏழினும் எழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும்; துளைகளின்பாப்பு ஒருவிரலகலம் கொள்ளுக;

என்னை? “இருவிரல்கணீக்கி வங்கியத்தின் கூறு” என்றாராகலின்.

இனி வங்கியமுதுமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்த துளையை நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் எழுவிரல்பற்றிவாசிக்க.

முத்திரையென்று

எழுவிரலாவன : இடக்கையிற்பெருவிரலும் செறுவீரலுநீக்கி மற்றை முன்றலிரலும் வலக்கையிற்பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேமும்;

¹ கீழ்த்தொகை, 40க.

² சீவசெந்தாமணி, ௧௭௮ - ௧. மேற்.

௧௭.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

சுருள்.

என்னை? “வளைவாயருகொன்று வைத்து” என்றாராகலின்.

இவ்வேழு துளைகளிலும் இசைபிறக்குமாறு : ச ரி க ம ப த ரி என்னும் ஏழெழுத்தினும் பிறக்கும்;

என்னை? “சரி க மபதரி

சுத்தத் துளை” என்றாராகலின்.

எழிசையாவன : சட்சம், ரிபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், ரிடாதமெனவியை. இவையிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள்பிறக்கும். இவற்றுட் கூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளுங்கால், கருவியென்பதனை இங்குதியாகக்கோடுமோ காரணக்குறியாகக்கோடுமோவெனின் காரணக்குறியாகக்கோடும்; என்னைகாரணமெனின்

கஞ்சத்தாறு குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச் செறித்தலின் யிற்றெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத்துருவித் துளைத்து

ஆம்பற்குழலா
ஊதலிற்கொன்
றைக்குழலாயிற்றெனவும் முல்லைக்கொடியால் முப்புரியாகத்
தெற்றியவனைய வளைவாய்க்கட்செறித்தாதலின்
முல்லைக்குழலாயிற்றெனவும் கொள்க.

தொழுனைத் துறைவனோடு.....பாடுகேம்யாம்

(இ - ள்.)... ..

க. இறுமென் சாயல்.....முகமென்கோயாம்

(இ - ள்.) கப்புலனாகநோக்குவார் மென்மையாகலின் இப்பொழுது இறுமெனத்தரும் இடைதடங்கும்படி அசைபவளது துகிலை ஒளித்தானுடைய வடிவின்முகையே புகழக்கடவேமோ; அன்றி, அங்ஙனம் துகிலையொளித்தவன் அவள்துகிலின்முகைண்டு சோர்க்கின்றவதனைக்கண்டு சோர்கின்ற நறியமெல் லிய சாயலையுடையாளது காமக்குறிப்பையுடைய முகத்தினமுகையே புகழக் கடவேமோ;

உ. வஞ்சஞ்

செய்தான்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) தொழுனையாற்றினுள் வஞ்சஞ்செய்தானுடைய

நெஞ்சத்தைக் கவராதாளுடைய அழகையே புகழ்க்கடவேமோ ; அன்றி அங்ஙனம் தன்னெஞ்சத்தைக் கவராதாளுடைய அழகையும் வளையபுமொளித்துக்கொண்டா னுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோ ;

ந. தையல் கலையும்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) கலையையேயன்றி வளையபுமிழந்தாரானல் தன்கையிலேமறைந் தாளாகிய தையலுடைய முகத்தினழகையே புகழ்க்கடவேமோ ; அன்றி அங்ஙனம் கையிலே மறைந்தாளுடைய முகத்தின் மன்மையைக்கண்டு இரங்கி மயக் கத்தையுமுந்தானுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோவென்றாரென்க.

இவை தூவையும்கூற்று.

ஒன்றன்பகுதி—(இ - ள்.) ஒற்றைத்தாளத்தின்கூறு.

இஅ

சுதிஅ சி ஸ ப் ப தி க் க ா ர் ம்

சுதித்திரி.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) பகற்கதிரைத் தன்கையாழியான்மறைத்த கடல்போலும் வன் னத்தைபுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளாள் ; மதியையொத்த திருமேனி யையுடைய அவன்றமைபன் வலப்பக்கத்துள்ளாள் ; கட்டவிழ்ந்த மலர்பொ ருந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்ஞை அவளுடைய தாளவொற்றறுப்பைப் புறங் காக்கின்றவர் முதியவேதத்தின் சிங்ககயென்னும்கத்தை ஆராயும் முத னாரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனான்க.

சிங்ககயென்பது, இசை.

மயிலெருத்து.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) மயிலினது புறக்கழுத்தையொத்த திருமேனியையுடைய மாயவன் வலப்பக்கத்துள்ளான்; பயின்ற வெள்ளிய மலர்போலும் மேனியையுடைய அவன் தமையன் இடப்பக்கத்துள்ளான்; சிறுபுறமாகிய ஒருத்தங்கோட்டிய பின்னை. அவளுடைய தாளவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர் குயிலுவருட் செறிப்புணர்ந்திருக்கும் தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனுரென்க.

கொனியென்பது ஒற்றதுப்பு; அது முன்னர்க்குறிலும்.

மாயவன்றன்.....குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன் தன் தமையனோடும் எழுதிய வளையைக் கையின்

கணுடைய பிஞ்ஞையோடும் கோவலனுடைய சிறுமியர்களுடைய மணமால்கள்

புறத்தேவீழ்ந்தசையக் கோத்த கைகளிலணிந்த வளையொளிக்கின்ற தாளத்

துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அசோதைப்பிராட்டியார் தொழுதேத்தத் தவராபதியில் ஒருமன்றத்தே அன்றாடிய குரவைக்கூத்து மிகவும் பெருமையையுடைத்தா

யிருந்ததென மாதரிலியந்தாள்; ஒடு இரண்டும் என்னொடு. சிறுமியர் - சிறுபெண்கள்; குடநாட்டி

வழக்கு. ஒ, வியப்பு. எல்லாநாம்—(இ - ள்.) நாமெல்லாம்;

எல்லா எழுத்தோழியென்றுமாம்.

புள்ளூர் கடவுளை.....பாணியொன்றுற்று (இ - ள்.) கருடப்புள்ளூர்கின்ற கடவுளை மிகவும்போற்றுவேம்; இக்குரவையுள் உள்வரியாகிய ஒருபாட்டினனென்க.

க. கோவா மலையாரம்.....என்பரால் (இ - ள்.) கோக்கப்படாத தன் பொதியின்மலையிலாரமும்

கோக்கப்பட்ட தன் கொற்கைக்கடலிலாரமும் இந்திரன்முனிந்த இட்ட
பூனாகிய சூரமும் இம்முன்று வகையாரமும் தென்னர்கோன்
மார்பிடத்தன் ; அவனும் தேவன் கோனாமீருகவுள்ளன்புண்டான்
யாவனென்னின், வளவிய துவாரபிடத்துப் பசுத்திரன்மேய்த்துக்
குருந்தையொசித்தானென்றுசொல்லுவர்

கோவா, கோத்த இரண்டும்வெளிப்படை.

இதனை நாரதசிகைப்பென்பர் வடதுவார்;

நாரதசிகைப்பென்றம் வழங்கும்.

கள.—ஆய்ச் சீய ர்கு ர வை வ.

சுருது

உ. பெர்ன்னிமயக் கோட்டு. . .. பொருபடைபா
னென்பரால்

(இ - ள்.) பொன்னாகிய இமயவரைக் கொடுமுடியிலே தன்புலியைப்
பொறித்த இப்பாணுள்ள மண்ணையெல்லாமாண்டவன் மதில்குழந்த புகாரில்
வாரும் வளவனாகிய வேந்தன் ; அவன் யாவனெனின், பொற்றிகிரியைத் தான்
பொருதற்குப் படையாகவுடைய மாசென்றுசொல்லுவர் ;

கூ. முந்நீரி னுள்புக்கு..... கடைந்தா

னென்பரால்

(இ - ள்.) கடலினுள்புக்கு முவாத கடம்பைவெட்டினவன் வளவிய
வஞ்சி யில் வாரும் வேந்தனாகியசேரன் ; அவன் யாவனெனின்,
வரையென்றுசொல் லப்பட்ட தனது தோள்களையோச்சிக்
கடலைக்கடைந்த மாசென்றுசொல்லுவர்.

¹ முந்நீர் - கடல் ; ஆகுபெயர் ; ஆற்றுநீர் ஊறுநீர் மேனீரென

இவை யென்பார்க்கு அற்றன்று ; ஆற்றநீர் மேனீராகலானும்
இவ்விரண்டிமில்வழி ஊற்றநீரும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை
முந்நீரென்றல் பொருந்தியதன்று ; முநியநீரெனின், ¹ “நெடுங்கடலுந்
தன்நீர்மை குன்றும்” என்பதனால் அது

வும் மேனீரின் றி அமையாமையின் ஆகாது ; ஆனால் முந்நீர்க்குப் பொருள் யா
தோவெனின், முச்செய்கையையுடையநீர் முந்நீரென்பது ; முச்செய்கையாவன
மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

முவாக்கடம்பு
போலநின்றகடம்பு.

வஞ்சத்தால் நிற்கின்றதாகலின், மூப்பின்றி ஒருநாள்
முவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தெதிர்ப்பதை.

இவைவழன்றும் புவைநீலை.

இவற்றுட் சேரனை முற்கூறுது பாண்டியனை

முற்கூறியதென்னையெனின், இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இங்
படியேந்நேயதவ் விழைவுவெறுப் பற்ற சேரமுனியாதலானும் ²
முடிசெழு வேந்தர் முவர்க்கு முரியது எனச் சாத்திர
கூறினமையானுமென்க.

இவை உள்வரிவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி. மாயமோ

மருட்கைத்தே

(இ - ன்.) கடல்வண்ணனே ! கமலவுந்தியாய் ! நீ முன்பு ஒருநாள் வட
வரையை மத்தாகநாட்டி வாசகியென்னும்பாம்பைக் கடைகயிருகப்பூட்டிப்
பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய் ; அங்ஙனம் கடலைக்கலக்கியநின்கைகள்

அசோகைப்பிராட்டியாருடைய கடைகயிற்றுலேகட்டுண்டகை; இஃது
மாயமோ; மிகவும் மருட்கையைபுடைத்தாயிராநின்றதென்றொருங்க.

90

¹ "முத்திரீழலின்" (புறநா. கூ) என்பதன் வீசெடவுரையையும், "முத்திரீ
தாப்பன்" (பெரும்பாண். சசக) என்பதனுரையையும், "முத்திரீழ்ந்த
(சீலக. இ.) என்பதன் வீசெடவுரையையும் பார்க்க.

² நிருக்ருமன், கள. ³ சிலப்பதிகாரம், பதினம், கூக.

சிலப்பதிகாரம்

கடல்வண்ணன், அன்மைவினி; ¹ அன்மைச் சொல்லே
என்பதனால். இது மேலுங்கொள்க.

யிறற்கையாரும்"

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே.....மருட்கைத்தே
(இ - ள்.) மாலையாய்! ஐயமற்றபொருள் இவனென்றேகொண்டு
அமரர் திரனெல்லாம் உன்னைத் தொழுதேத்தாசிற்கவும், நீ மிக்க
பசியொன்றுமின்றியே உலகடங்கலுமுண்டாய்; அங்ஙன முண்டவாய்
களவிடத்தே உறிவென்
னையைப் பெரும்பசியாலே உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ?
மருட்கையைபுடைத்தாயிராநின்றதென்றொருங்க.

எங்கட்கு

அறபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை; ஐயமற்றபொருளென் றுயிற்ற. இனி அறபொருள் - தீர்ந்தபொருளென்றுமாம்; "அற்றகாரியம்" என்னுற்போல. இனி அறபொருள் - அறுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்த பொருளென்றுமாம்.

௩. திரண்டமரர்.....மருட்கைத்தே
(இ - ள்.) திருமாலே! அட்டாய்! அமரர் திரண்டு வத்தாநிற்கும் நினது செங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும் இருணீங்கடந்தாய்; அங்ஙனம் இருணீங்கடந்தவடி பஞ்சபாண்டவர்க்குப் பின்பு தாதாகடந்தவடி; இஃது ஒருமாயமோ; எங்கட்கு ரென்க.

மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்ற

அமரர்திரண்டெனமாறக. மடங்கல் - நரசிங்கம். மாறு - பகை.

இவை மூன்றும் முன்னிலைப்பாவல்.

௧. மூவுலகு மீரடியான்.....செவியே

(இ - ள்.) இரண்டடிக்குக்குறைபடும்படி மூவுலகையும் முடியத்தாவிய

சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின் கட்போந்து சோவென்னும்

அரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும் போரின் கண்டொலைந்துமடியவும் அதுவேயு

மன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த சேவகனுடைய புகழைக்கேளாத

செவியும் சில செவியே ; அத்திருமாலுடைய புகழைக்கேளாத செவியும் சில

செவியேதாமென்றாரென் க:

உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்ன செவியென்றார்; மண்ணினும் மரத் தினும் கல்லினும் செவியுண்டாகலின். போந்து மடியக்கட்டிழித்த சேவக னென்க. ஏகாரம், ஈண்டுப் பிரிநிலை. செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின், செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.

உ. பெரியவனை மாயவனை.....கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாத் தேவரினும் பெரியவனை மாயங்களைவல்லவனைப் பெரிய உலகனைத்தையும் விரிக்கின்ற கமலவு க்தியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல்

1 தொல்காப்பியம், பதிமரபு, கு. 40.

கள.—~~செவியே~~ சி ய ர் கு ர னை வ்.

சுருது

கவிவாயிருகவுள்ளனவெல்லாம் செய்ய கரியவனைக் காண்பெழுதங்கள் என்னகண்களோ; அங்ஙனம் காணுங்கால் இமையாதுகாண்டலின்றி இடைய இமைத்துக்காண்பார்க்கங்கள் என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம், வினைத்தொகை. செய்ய கரியவனென்பது லீரோதமேகை மலங்காரம். என்னகண்களென்றதற்கு முன்னர்க்குறியவாறேகூறுக; பீலிக் கண்ணுமுண்டாகலின். இனி இமைத்துக்காண்பார் கண்ணென்றது மக்கள் கண்ணையெனினுமமையும்.

கூ. மடந்தாழு நெஞ்சத்து.....நாவென்னநாவே

(இ-ள்.) மடந்தங்கிய ரெஞ்சத்தையுடைய கஞ்சனாச்செய்த வஞ்சங்களைக் கடந்தவனைத் திசைநாங்கினுமுள்ள தேவர்கன்போற்ற ஆரணம்தொடர்ந்த முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக னுற்றுவர்பால் னுதுநடந்தவனை ஏத்தாத நா என்ன நாவோ; நாராயணுவென்றுகூறுத நாவென்னநாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவின்மை. தாழ்தல் - தங்குதல். கஞ்சனார், பான்மயக்கம்.

செறவின் கட ளகலின். என்னநாவோவென்றதுமது; சிற்கைநரக்

கலப்பைநா இவையுமுன்

இவை முன்றும் பாடிக் கைப்பரவல்.

என்றியாங்கோத்த.....கடிப்பிசுமுரசே.

(இ-ள்.) என்கொண்டு நாம்தொடுத்த குரவைக்கத்தினுள் நாம் ஏதேயதெய்வம் நம் ஆவிடத்துத் தலைப்பட்டினிகளைத் தீர்ப்பதாக; கொற்றத்தையுடைய இடியைப்படையாகவுடைய இந்திரனுடைய முடியிடத்தையுடைத்த தொடிபொருந்திய தோளையுடைய தென்னனுடைய கடிப்பானெறியுமுரசம் வேந்தர்மருள எந்நாளும் மாற்றாரைவென்று முழங்குவதாகவெனச்சொல்லி வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தாரென்க.

இது கூத்தாற்றெற்றபொயர்.

கள.—ஆய்ச்சியர்குரவை முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

து ன் ப ம ா வு.

ஆங்கு,

ஆயர் முதமக் *ளாடிய சாயலாள்

பூவும் புகையும் † புணைசாந்துங் கண்ணியு
நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ லடியேத்தத்

டு. துவித் துறைபடியப் போயினான் மேவிக்
குாவை முடிவிலோ ஞராவங் கேட்டு
விரைவொடு வந்தா னுள்ள
அவடான்,

சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாள்

கடு. சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்

நங்கைக்குச்

§ எல்லாவோ,

¶ காதலற் காண்கிலேன் கலங்கினோய் கைம்மிரு
முதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே

க. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

உ. ஆயர் முதுமகள் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலான் -

ஐயை.

ச. நீடுநீர்வையைக்கண்ணே. நெடுமால் - ஸ்ரீ

இருந்தவளழையார்.

க - டு. பூமுதலாயினவற்றைத் துவி. துறைபடிய - தீர்த்தமாட;

துறை படிதல் - பவியிடுதல்.

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை; வேறொருத்தியென் றுங்கு றுவர்.

க. சொல்லாடாமல்நின்றான், அந்தக்கண்ணகிக்கு.

கூ. சொல்லாடும் - சொல்லுதலைச்செய்யும். தான் -
 அந்நிலைதான். கூ - கூ. அன்றிச் சொல்லாடாளாய்நின்ற அந்த
 தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்.
 நயங்களுக்குக் கண்ணடி
 கக. எல்லா - தோழி.....

"காதலர் பிரித்த மாதர் தோதக, பூதுங்குருகு துயிர்த்தன ரொடுங்கி"
 "காதலர் கெடுத்த தோபொ னெங்கனன், தாதுங்குருகு துயிர்த்தன ருயிர்த்த"
 (சிவப், ச: ௮௮ - க; ௨௨: கடுக - ௨); "காதலர்.....பொத்தி, பூதுங்குருகு
 துயிர்த்ததத் தடங்காது", "செங்கன் சிலந்து நெஞ்சுபுகை புயிர்த்த", "வருளினஞ்
 சாத்தி நெஞ்சுபுகை புயிர்த்த" மணி. ௨: ௪௨ - க; ௮: ௮௮; ௧௮: ௧௮.
 (பி - ம) * 'சூட்டிய' + 'புலர்' † 'அடியேத்தித்'
 கானென் கைங்குதோய்கைங்கிபூதுங்கு

‡ 'எல்லா, காதலர்' க௮. — துன் ப மா லை.

சகக

கடு.

பூதுங்கு தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சாறி
 னெதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி யோதோழி

நன்பகற் போதே † நடுக்குநோய் கைங்கிசு
 மன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சன்றே

யன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சாயின்
மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

உ௦. தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வரக்காணென்
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சன்றே
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சாயி
† னெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி
சொன்னது :—

உ௧. அரைகறை கோயி லணியார் ளெகிழங்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே
‡ எனக்கேட்டு,

உ௨. பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கள் முகிலோமிஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் || கேள்வனை
யெங்குண வென்னு வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்

கரு. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயற்றான் ;

ஏதிலாரென்றது மறை

யச்சொன்னவர்களை; ஏதிலார்-நகரி லுள்ளாரருமாம்; தோழியென்றது,
ஐயையை.

உ௩. (111) தஞ்சமோகாணென் — வேறுதுணைகாண்கின்றிலேன்.

உ௪. வஞ்சமோவுண்டு - கிருத்திரிமமான தொன்றுண்டு.

நெஞ்சமயங்கும், முற்ற.

உ௫. ஆயின் - ஆதலால்.

உக. எஞ்சலார் - அயலார். சலனென்றான், வருபாட்டைப்பற்றி.
 உச. சொன்னது - அவர்கள் சொன்னபடி.
 உரு. கெடுகிறதும் - சிலம்பு. உக. கரையாமல் - ஓசைப்படாமல்.
 உஅ. கொலைகுறித்தனரென்றான், ஐயை.

கக. திங்கள் முகிலோடு நிலக்கொண்டாற்போல

கக. (பா) எங்கனாய் - எங்குற்றாய். மாழ்குதல் - மயங்குதல்.

1 உச - கக: இவை தனிச்சொற்பெற்றுத் தனிபேய்த்த
 கொச்சகவொருடோ கிற்று கிழங்கோள்; தொல், செய். கு. கசக - த.
 (பி - ம) * 'வாழிதோழி' + 'தழிவருதோய் கவுரிவவன்பினை' †
 'எஞ்சிலன் சொன்னதெவன்வாழிதோழி' ‡ 'எனப் பெய்கி' ||
 கோவுலின் ~~கொடு~~ சிலப்பதிகாரம்

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகழுங்கத்
 கூடு. துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு
 மகளிரைப்போன்
 மன்பதை யலாதுற்ற மன்னவன் றவறிழைப்ப
 வன்பனை யிழந்தேன்பா னவலங்கொண்

டழிவலோ
 நறைமலி வியன்மார்பி னண்பனை யிழந்தேங்கித்
 துறை * பல திறமுங்கித் துயருறு

மகளிரைப்போன்
 சூடு.

மறனெடு திரியுங்கோன் மன்னவன் நவறிழைப்ப
வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண் டழிவலோ
தம்முறு பெருங்கணவன் ¹ நழலெரி யகமுழ்கக்
கைம்மைகூர் துறைமுழ்குங் கவலைய

மகளிர்ரப்போற்

செம்மையி னிகந்தகோற் நென்னவன்

நவறிழைப்ப

சரு. இம்மையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி யழிவலோ

காணிகா,

¹ வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டு

² மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டயி

னாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க

ருப. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணியறிதி

காய்கதீர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன்

கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா

யொள்ளொரி யுண்ணுமீவ் லுரென்ற தொருகுரல்.

சுச. இடரெரி - இடர்செய்யெரி.

சக. அறனென்றது, தருமதேவதையை.

சக. கைம்மையொழுக்கத்தினையுடைய நோன்பு.

சரு. இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுங்கருதி.

சக. (பா) காணிகா காணிகா: இகவென்பது நறுதிரிந்தது;

இரண்டும் விரைவின் கண்வந்தன.

சுள. வாய்வதின்வந்தருவை - புத்தியூருவமாக எடுத்தருவை.

சுக. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேட்க கேட்க;

இரட்டித்தார், எல்லாரும் கேட்டற்கு

இரு. ஊருண்ணுமென்றது, முற்று. ஒருகுரல் - அசிரி.

சுள - இ. ஐத்தடியின்மேல் ஈரடியிக்கு வந்த ஒருபோகிற்கு இதனைமேல்
கேள் எட்டினர்; தொல். செய். கு. சசுக. த.

(பி.ய்.) * 'பலதொழம்' † 'தழுவெரியிட' ‡ 'ஆய்மட'

கடி—துன் பமாலை.

சுகரு

ஆங்கு—(இ.ன்.) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்.....வந்தாளுள்ள

(இ.ன்.) மாதரி, இங்ஙனம் அவராடிய ருவைமுடிந்தவனவிலே 'ஒழுக்க
ருத நீரையுடைய வையையாற்றின்கரையிடத்து நெடுமாஸடியைப் பூமுதலிய
வற்றைத்தாவி எடுத்துதற்கு நீராடப்போயினுளாக; சாயலான் வேறொருத்தி
உண்ணகரத்துப் பிறந்ததொரு வார்த்தைகேட்டுச் சென்றிருந்து கூறுதற்கு
விரைவோடுவந்தாளுள்ளன.

ஆடிய சாயலானெனச் சேர்த்து அசைந்த சாயலானென்பாருமுளர். புனை
சாந்து - மெய்ச்சாந்து. நெடுமால் - அத்தவானத்தெம்பெருமான். துறை
படிதல் - நீராடுதல்; அக்காலவழக்கு. முதுமகள் போயினுளுடைய
சாயலான்

அரவங்கேட்டு வந்து அவ்விடத்து நின்றாளுள்ளன
ஐயைமேலேற்றவாரு முளர். போயினுள்கேட்டு வந்தாளுள்ளன ப்
பொருண்மைமொட்டலாக்கி மாதரி மேலேற்றவமொன்று. இது

புறஞ்சேரியாதலின், ஊராவ மென்றார்.

அவடான்—(இ - ள்.) அங்ஙனம்

விரைவொடுவந்துநின்றவடான்,

சொல்லாடான்.....சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டுவந்து கண்ணிக்குத்

தன்வாக்காற்சொல்லா ளாய்க் குரவைமுடித்து நீராடிவந்து நின்ற ஆயர்மகளிர்க்கு மறையிற்கூறி அவரோடுதானும் விம்முற்ற நின்றவன் அவளழகும் இளமையும் தனிமையும் கண்டு ஆத்மாளாய் நெஞ்சழிந்து சொல்ல நாவெழுத்துதான் கிற்குமென்க.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவன் தன் மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லுமென்று மாம். இனி அங்ஙன நின்றாளாகிய அந்நங்கைக்குக் கண்ணி தான்சொல்லாடு மெனினுமமையும். அது போத்குறுகின்றார் :-

எல்லாவோ—(இ - ள்.) உட; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற் காண்கிலேன்.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, என்காதலனை வரக்காண்கின்றிலேன் ;

அங்ஙனங்காண மையின் நெஞ்சகலங்கி நோய் கைம்மிகாரின்றது ; அதுவேயுமன்றி உலையி லுதிந்துருத்திமூக்கும் தோற்கும்படி மூச்சும் அழலெழவுயிராரின்றன ; இவை இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் என்னைநோக்கி இவ்வாய்ச்சியர் குறிப்பாற்கூறுகின் றதி யாதோவென்றறிகின்றிலேனென இரங்கிக்கூறினாளுன்க.

அன் தேயென்பது, அசை. ஏதிலாரென்றான் ; சொன் னவனையும் கேட் கின்றாரையும். வாழி, இடைச்சொல். ஓவென்பது, இரக்க குறிப்பு. இவை மேலுங்கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக் கைமிகும் உயிர்க்குமென்க. சொன்ன தெவனெ ன்று அறிதியோவென் னும் வினாப்பொருண்மைதோன்ற உரைப்பினுமமையும்.

சுருக

சிலப்பதிகாரம்

நன்பகற்போதே.....தோழி

(இ - ள்.) தோழி நன்பகற்பொழுதின் கண்ணே

நடுக்கமுறுவிக்குநாய்

ஒருகாற்கொருகாற் கைம்மிகாசின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னால் அன்புசெய்
பப்பட்டாணையும் வரக்காண்கின்றிலேனாகலால் என்னெஞ்சு வருந்தாநின்றது;

இவை யிங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் குறிப்பாஸ் இம்மகனிர்பலரும்
யாதோவென்றதிகின்றிலேன்னென்றுளென்க.

கூறுகின்றது

கோவலன் போனபோதே தன் னெஞ்சு கலங்குதலால்
யென்றான்.

நன்பகற்போதே

தஞ்சமோதோழி \.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, இவ்வயலார்சொல்லுகின்றமன்ற எனிதன்று; அதற்
கேற்ப என்றாவையும் வரக்காண்கின்றிலேனாகலின், என்னை வஞ்சித்ததொன்
றுண்டு; அதுவேயுமன்றி என்னெஞ்சுமயங்காநின்றது; இவை இங்ஙனமாகா
நிற்குமாயின், குறிப்பாஸ் இவார்சொல்லுகின்றது யாதோவென்றதிகின்றிலே
ன்னென்றுளென்க.

றிய

இனி, தோழி, எனக்கு இனி என்னதஞ்சமுண்டென அழகையிற்பேறேன்
மருட்டகையென்னும் மெய்ப்பாடாகிவிடுமையும்; தஞ்சமாயல்லவென்
பதுபோல நின்றது. தோழியென்றது - ஐயையை.

சொன்னது—(இ - ள்.) அவள்சொன்னபடி;

அரசுறைகோயில்.....கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம்; இவளிரங்காநிற்க ஊராவங்கேட்டு

விரைவொடுவந்தது

சொல்லாடாளாய்ச் சொல்லாடுகின்றவன் அரசன்விரும்பியுறையும் அந்தப்
புரத்திலிருக்கும் அழகுசிறைந்தசிலம்பை வருகதாமல தன்கைத்தாக்கிக்
கொண்ட கள்வனிலையையாமென்று ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வேற்காரர்
இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தனரென்றோளென்க.

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு இறுதியிக்குமெனக்கருதிப் பரியா
யத்திற்குறிஞளாம். என்றேயென்ற ஏகாசிரண்டினும் பிறந்த தேற்றத்தைப்
பிரிந்தையால எந்நிறைத்துக்கூறினான். இதனை ஐயைகூறமென்பாருமுளர்.
அரசன் கோயிலென்னுது 'உறைகோயில்' என்றமையான் அந்தப்புரமாயிற்று.
கரைதல் - ஓசைப்படுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்.) என்று அவள்சொல்லக்கேட்டு,

பொங்கி யெழுந்தாள்... .. மாழ்குவாள்

(இ - ள்.) தனது ஆற்றாமையான் வசமழிந்து

நிலத்தினின்றும்மெழுந்த மறித்தாம் விழுந்தகிடக்கின்றவன்
எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதிரை யுடைய நிங்கள், பொழியக்
கால்கொண்டிவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில் வீழ்தலைக்கொண்ட
தெனவிழுந்தாள்; விழுந்தவள் தன்கணவன் முன்னர் வரு கென
ப்பொருந்துதலாற் செவ்வரிபாய்ந்தகண் கைங்கிச்சிவக்கும்படி
கையால்

க அ.—து ன் ப ம ர லை.

ககௌ

மோதிக்கொண்டமுதாள் ; பின்பு தன்கொழுநனை நீ
எவ்விடத்தாய்தானென்றா

வருந்திப் பொருமி மயங்கி யாயுந்தோன்றுவென்று அழுதானென்க.

முகத்திற்கும் குலைந்தமுதுவுக்கும் திங்களும் புயலுமுவமை.

எழுந்தன

ளாய விழுந்தவன் மாழ்குவாளாய அழுதானெனக. ஆண்டுக் "கண்ணகிகுருங்
கண்" என்றவர் ஈண்டுச் "செங்கண்" எனாரார், காலையில் தனையனியாற்பிறந்த
செவ்விதோன்ற ஆ.அ. இரக்கக்குறிப்பு

இனி மாழ்குவாள் எழுந்தாள் கொண்டென விழுந்தாள்; விழுந்தவன்
செங்கண்சிவப்புத் தனகேள்வனை எவ்விடத்தாயோடு ஆஅவென அழுதா
ளெனவுமாம்.

இன்புறு தங்கணவர்.....கொண்டழிவலோ

(இ - ன்.) அங்ஙனம் மருண்டமுகவன், தம்மோடின்புற்ற

தங்கணவர்

இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்முழ்க அவரோடு அதனிடமுழ்காது துன்ப
முறுந்தனமைபவாகிய கைம்மமோநான்பைநோற்று இடர்ப்படும் * உயவற்
பெண்டிரைப்போல மககட்பரப்பினுள்ளோடெலாம் தனனைப்பழிந்துற்றம்படி
பாண்டியன் தவறறைச்செய்ய அன்பின்விழாதேனாகிய யான் இருந்தமுதாள்
ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கினென்க.

துன்புறுவனவென்றார்; * "வெள்ளெட் சார்தொடு புனிப்பெய தட்ட,
வேளை வெந்தை வள்ளி யாகப், பாறபெய பள்ளிப் பாயின் வதியும்" என்ப
தனை இது || நூ||

நறையளிகொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) நகையிக்கு அகன்ற மாப்பிணையுடைய தம் நண்பன்
 நெருப்பின மூழ்க அவனையிழைத்து ஏங்கி நீர்த்துறைகள் பலவற்றுள்ளும்
 தாங்குளிரப்புக் காடித் தாயாமுறறிருந்தமூல உயவன மகளிரைப்போல,
 மறத்தொழிபொருந்தி அறத்திறிநியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன்
 தவறறைச்செய்யப் பார்த்த திருந்த அறக்கடவுளெல் னின்ற
 அறிவற்றோய ! யான் அங்ஙனம் வருத்த முற்றிருந்து
 இரவுகுவாளொருத்தியோ; கூறெனறுளென்க

மூழ்குதல் - அழக்கமாக குளிரக் குளித்தல்.
 அறனெ னுமடவோயென்றான்; உன்னைநீத்துப் பகையாகிய
 மறனெடுதிரியக்கண்டும் ஆண்டுநின்றாயெனப் புலந்த.

தம்முற பெருங்கணவன். இணைந்தேங்கி
 யழிவலோ

(இ - ள்.) தம்மோடொத்த அன்பையுடைய
 தலைமைபொருந்தியகணவன்
 அழுவும்
 கைம்மை

எரியிடத்தேமூழ்கத் தாம் அவனோடு அவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது
 நோன்புமிகும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும் உயவறபெண்டிரைப்

¹ சிலப்பதிகாரம், இ: உகஎ.

² உயவறபெண்டிர் - வருத்துதலையுடைய மகளிர் ;

³ 'உயவறபெண்டிசோமல்லே' புறநா. உசக.

⁴ புறநா. உசக.

சுகுஅ) சிலப்பதிகாரம்

போல், செமமையினின் றுநீங்கின கோலையுடைய தென்னவன்
 'தவற்றைச் செய்ய இப்பிறப்பின்கண்ணும் இப்பெயர்ப்படைத்த
 னொருத்தியோயானென்றானென்க.

மிகவருந்தி இங்கிருந்து அழுவா

இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுநீண்டது. ஆவது
 இம்மையிற் புகழையும் மறுமையிற் புண்ணியத்தையும் விட்டென்றபடி.
 காணிகா—(இ - ள்.) காண்பாயாக;

இகவென்னுமுன்னிலைபுகை இகாவென சுறுகிரிந்து
 காண்பாயாக வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த.....இவ்வூரென்ற தொருகுரல்
 (இ - ள்.) வாய்ப்புடைத்தாகிய உற்பாதசாந்திப்பொருத்தி ஆடிய
 இக்குரலையுள் வந்துதிர்ந்த ஆயருடைய மகளிர்
 நீரெல்லீருங்கேண்மின் : அவ்வன மாகிய மகளிரெல்லீரும் கேட்பீராக ;
 பரந்த திரையையுடைய கடல்குழந்த இவ்வூரிலுண்டான பொருளில்
 நீயறியாதபொருளில்லை, ஆதலாற் கதிர்ச்செல் வனே, நீயறிய
 என்கணவன் கள்வனோவென்றானாக, அவன் அசரீரியாய்கின்று
 கூறுகின்றவன், நின்கணவனோ கள்வனல்லன், அவனைக்
 கள்வனென்ற இவ் வூரை மாதராய், எரியுண்ணுங்காணென்றானென்க.

கேட்டமியின் - கேண்மின் ; ஒருசொல். கேட்டடைக்க -
 கேட்டையென்னும்

வினையகைச்சொல், உடனடிக்கிவரற்பாலது கேட்டமியென்பதனோடு மொழி
 யிடையடிக்காகி ஈற்றுவியங்கோட்பொருண்மைபாற் கேட்கவென்னும்பொருட்
 டாயிற்று. பாந்திரை-பரந்ததிரை. படுதல்-உண்டாகுதல். ஓகாரம், பிரிநிலை.
 ஒன்னெரி - நின்மவல்கேட்டுமெரி. இவ்வூர் - இதுசொன்ன இவ்வூர்.

இனி ஓகாரத்தை இரக்கக்குறிப்பெனினுமையும்கூறும்.
 உன்னுயிர்வூர் - இவ்வூரையுண்ணும்; முற்றும்மை.

இது, மயங்கிசைக் கேட்குநகல்நிலை.

க.அ.—துன்பமாலே முற்றிற்று.

பரிமேலழகர், தச்சிஞர்க்கினியர் கொள்கையும் இதவே; பரி. ௧௭; கவி. ௧௦௦.

பத்தொன்பதாவது ஊர் சூழ் வ ரி.

என்றனன் வெய்யோ னிலங்கிர் வளைத்தோளி
நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி
முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு

* நிறையுடைப் பத்தினிப் பெண்டிர்கா ளீதொன்று

௫. பட்டேன் படாத துயரம் படுதலை

யுற்றே னுருத துறுவனே யீதொன்று

1 கள்வனோ வல்லன் கணவனென் காற்சிலம்பு

கொள்ளும் 1 விலப்பொருட்டாற் கொன்றோ

யீதொன்று

மாதர்த் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

௭. காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று

காதற் கணவனைக் கண்ட லவன்வாயிற்

நீதறு நல்லுரை கேட்பனே யீதொன்று

நீதறு நல்லுரை கேளா டு தொழிவேனே

னோதக்க செய்தாளென் றெள்ள || விதுவொன்றென்

உ. நின்றசிலம்பு - மறறைச்சிலம்பு; மறறைச்சிலம்பைப்
நின்றிலனெனக

கையிலேந்தி

(ந). ஒருவர்ப்படாத துயரம் யானப்பட்டேன். படுகாலை -

அந்திப்பொழுது.

அ. ஒருவருறு கதற்றேன்; காணுறக்கடவேனோ. சுதொன்று -

இஃது ஓரநி யாயம்.

[ஆதித்தையஞ்சார்ந்துகாட்டி இவன தீதிலனென்னும்

நல்வார்த்தை கேட்பேனென்றமையால், அநியாயஞ்செய்தார்களென்று
நிற்று;]

எல்லோர்க்கும் தேர்த்

அ. விலைப்பொருட்டால் - விலைகொடாமைக்காக.

கஉ - ச. தீதிலனென்னும்

பின்பு நோதக்கசெயதாளென்று

நல்வார்த்தை கேட்பேன்; கேட்டிலேனாகில்,

இகழ்க. எள்ளல், ¹ "பயனில்சொற் பாரா
ட்டி வாண மகனெனன், மக்கட் பதடி யெனல்"

என்பதுபோலக்கொள்க.

¹ "கவ்வொ...சுதொன்ற: என்றதும் இதுவென்றுத் சுட்டுமுதல் உதாரணத்தின், அது செய்புனகத்துப் புறனடையான்முடியும்" என்றார்; தொல். உயிர்மயங்கு.
கு. கஉ - த; இ - வி. கு. அற. ² திருக்குறள், ௧௯௬.

(பி - ம்.) * 'நிறையுடை' †

காதற்கணயனைக் கண்டாலவன் ‡

மொய்வொன்றென்று

'வினப்பொருட்டாற் கொள்ளுனே பீதொன்று,
'கேட்பெனே' & 'ஒழிவனேருதக்க' || 'இது

சுள

சிலப்பதிகாரம்

- கடு. ¹ தல்லதுற் குற்றா தழுவானக் கண்டேங்கி
மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்
கனையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வனையாத செங்கோல் வனாந்த திதுவென்கொன்
* மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை வாள்வேந்தன்
உரு. நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த திதுவென்கொன்
² மண் + குளிரச் செய்யு மறவே னெடுத்தகை
தண்குடை வெம்மை † விளைத்த திதுவென்கொல்
செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி

நம்பொருட்டால்

வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொ

- உரு. லையரி & யுண்கணமு தேங்கி யாற்றுவா
பெய்வமுற்றாள் போலுந் தகைய ளிதுவென்கொ
லென்பன சொல்லி யினைத்தேங்கி யாற்றவும்
³ வன்பழி தூற்றுங் குடிபதே மாமதுரைக்

(கசு) மதுரையா ரெல்லாரும் (கஅ) வனையாத
வென்கொலென்றார்; ஆதித்தனையும் சான்று காட்டி
என்னென்னலென்றையால்

செங்கோல் வளைந்ததிது
(கச) நோதக்க செய்தா

உக நம்பொருட்டால் -
இவளுடைய பிரகடத்தால்.

நம்மைக்கெடுத்தற்பொருட்டால்; ஆவது, இனி
மதுரையிலுள்ளாரும் கெடப்புகுந்ததென்று

தோன்றிற்றும்

உக தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மைபுற்றாள்;

தெய்வமேறினாளென்று
மாம.

உஎ. என்பனசொல்லி - இன்னசொல்லி.

என்றதனால், (கச) மதுரையாரெல்லாரும் மயங்கிச் (உஎ)
இளைந்த ஏங்கி மிகவும்.

சொல்லி

உஎ - அ. (பா) மிகவும் மன்னவளைப் பழிதூற்றுங்குடியது

மதுரையென முற்றலிக்க.

1 கதி - உ: திருக்குறளின் உசதி, ககதி, கிகதி - ஆம்பாடல்களால்
பொருள் ஆராய்க.

இவ்வழகனின்

* உக - உ: இவ்வழகனின் பொருள் "மன்னுளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழித்
தரசர் தங்கள், வின்னுளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதம்பு மாவிறி, கன்
ருளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கடையத் தடமும் காவுந், தன்னுளிர் கொள்ளுமேறுந் தான்
மிக வெதம்பு மன்றே" (குளா. மந்திரசாலை. உக.) என்றுஞ்செய்யுள் தன்கு
விளக்குதல் காண்க.

* "குடிபழிதூற்றுங் கொலதாமல்லன்" 'எலப். உக: கச; "குடிபழிதூற்றுங்
கொலே குருக" புறநா. எஉ.

(பி - ம.) * 'மன்னவளிக் மன்னன் மதிக்குடைவாழி' † 'ருளிர்செய்யு'
‡ 'விளத்தது' § 'உண்கண்ருளமுதேய்கி' ¶ 'அசற்றவுமன்பழி'

கக. — ஊர் குழுவரி.

சுளக

1. கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்;

௩௦. செம்பொற்கொடி * யனையாள் கண்டாளைத்

தாண்காணன்

மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்

1 செவ்வென் கதிர்கருங்கிச செங்கதிரோன்

சென்றொளிப்பப்

புல்லென் மருண்மலைப் பூங்கொடியாள் பூசலிட

வொல்லென் னொளி படைத்த ஊர்

௩௩. வண்டா நிருங்குஞ்சி மாலைதன் வார்முழன்மேற்

கொண்டா டழிஇக் கொழுநன்பாற் காலைவாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்

கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் * கடுநதுயரம்

என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவனென்னீர்

௪௦. பொன்னுறு நறுமேனி ந் பொடியாடிக் கிட பதே

மன்னுறு துயர்செய்த மறவினை யறியாதேற

கென்னுறு வினிகாண விதுவென வுரையாரோ

௨௧. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

௩௨. (பா) தாண்காணமாட்டாது செங்கதிரோனும்

சென்றொளித்தான்

௩௨ - ௩. ஒளித்தான் ; ஒளிக்கப் புல்லென்ற மாலைக்கண்ணே.

௩௩. தழீஇக்கொழுநன் - ஆடர்பாடியினின் றும் போதுகிறபோது

களைத்தழிஇ.

கொழு

௩௭. புறஞ்சோர - அவ்விரததம் புறம்பெல்லாம் விழுந்த
பனைப்ப.

௩௮. அவன்முன்பு அறியாத துயரத்தை.

ரத்

௩௯ - ௮. காவலாயத் தழீஇக்கொண்டான்; கொழுநன்குருதி புறஞ்சோ
தன்னை அவன் காணாதுகிடக்கின்ற கடுந்தயரத்தினை மாவலாயக்கண்டான்.

௪௦. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும். எனனீரென்றது,
காவலனை நோக்கி.

‘என்னுறுதுயர்’ முதலானமூன்றும் முதுபட்டல்.

௪௦. பொன்னுறுமேனி - பொன்போலுமேனி.

௪௨. என்வினாகாணிதுவென்று ஒருவார்த்தை சொல்லார்களோ

சான்

ரோர்.....வினாகாணவிது, ௮, அசை. உரையாரோ - இவ்வழக்கை
இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ; என்றது துருமில்லெனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்
லார்களோவென்றதாம்.

1 “காணியருழித்த அம்பல மாகிகளின்” மணி. ௧: ௧௪௭.

2 “காதலனுற்றகடுத்துயர்” “காவலற்குற்ற கடுத்துயர்” மணி. ௨: ௧௮, ௨௦, ௧௧.
(பி - ம) * ‘அன்னுள்’ † ‘செல்லென்கிற’, ‘செல்துயர்கிற’ ‡ ‘அடைத்த
தார்’ § ‘புகையாடிக்கிடப்பவோ’ || ‘தயர்ளாது’

௩௭௩

சிலப்பதிகாரம்

- யாருமின் மருண்மால் யிடருது தமிழேன்முன்
 ரூர்மலி * மணிமார்பந் தரைமுழ்கிக் கிடப்பதோ
௪௫. பார்மிரு பழிதுற்றப் பாண்டியன் தவறிழைப்ப
 வீர்வதோர் வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
 கன்பொழி புனல்சோருங் கவினை யுடையேன்முன்
 புன்பொழி குருதிவிராய்ப் பொடியாடிக் + கிடப்பதோ
 மன்பதை † பழிதுற்ற மன்னவன் தவறிழைப்ப
௫௦. வுண்பதோர் வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
 * பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
 கொண்ட ‡ கொடூர நுறுகுறை தாங்குறாடம்
 பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
 சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொ
௫௫. லீன்ற குழவி யெடுத்த வளர்க்குறாடஞ்
 சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்
 தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
 வைவாளிற் தப்பிய மன்னவன் கூடலிற்
 தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
௬௦. * என்றவை சொல்லி யழுவாள் கணவன்றன்
 * பொன்றுஞ்சு மாபம் பொருந்தத் தமிழீஇக்கொள்ள
 நின்ற நெடூந்து நிறைமதி வாண்முகங்
 கன்றய † தென்றவள் கண்ணீகை யான்மாற்ற

இ.அ. வானிற்றப்பிய - வானாறகொன்ற

ருக - கூ.

“பெண்டிர்”, “சான்றோர்”, “தெடவாய்”—‘உண்டோ’ என்றது-
உண்டாயின், இப்படிப் பிறவாது ஆதலால் இல்லா என்றவாறு

கக. பொன் - சீதேவி. கக - உ கொண்டவளாவிலே

எழுந்திருந்து நின்றான்; நின்றான் பெயர்.

¹ கக - கூ; ‘உண்டு’ என்றும் வினைக்குறிப்புப் பலர்பாடாக்கும் வருமென்பதற்கு
இவை மேற்கோள்; தன். மயிலு. கு. ககஅ; தன் - வி. கு. ககக; இ - வி. கு. உசு.

² கூ

கடுக்கின்”

- எடு. “என்றிவை....வாயின்முன்; இவை தொடர்ந்த பொருளாய் தான்
என்பர்; தொல். செய். கு. கசக - த.

³ சிவகலித்தாமணி, கச, கூஅ, கககஉ, கூசு.

(பி - ம்.) * ‘தமமார்பன்மறாமுழிகிடப்பதோ’ † ‘கிடப்பவோ’ ‡

‘அவர் தூதர்’ § ‘கொழுதருக் குமதுயர்தாங்குமம்’ ¶ ‘என்று
கண்ணீர்கையான் மாற்றியபி, எழுதெங்கிலத்துவீழ்த்தாயிழையாள்
கணவந்தன்

கக. — ஊர் குழ் வரி.

சு.சு.

அழுதெங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையா டன்கணவன்
கடு. நொழுதகைய திருந்தடியைத் துணைவனேக்கை

யாழ்ப்பாணம்

பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர் குழாத்துளா
† நெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்
மாயங்கொன்

மற்றென்கொன்† மருட்டியதோர் தெய்வங்கொள்

போயெங்கு ட் நாடுகேன் பொருளுரையோ விதுவன்று ௭௦.
காய்சினர் தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்
நீவேந்தன் றனைக்கண்டித திறங்கேட்பல் யானென்றாள்
என்று ளெழுந்தா னிடருற்ற தீக்கனா
நின்று ணினைந்தா னெடுங்கயற்க ணீர் || சேர
நின்று ணினைந்தா னெடுங்கயற்க ணீர் துடையாச ௭௧.
சென்று ளாசன் செழுங்கொயில் வாயின்முன்.

௭௭. பழுதொழிந் தெழுந்திருத்தலாவது - பிணமான தன்மையொழிந்து
கிற்றல. பட்டபொழுதே தெய்வலோகம் புகுகையால், அமராகுழாத்துள்
ளானானென்றார். அப்பழுதும் ஒழிந்து எழுந்தானெ ன்று
பொருளாக்குக.

௭௭. மலருண்கண், அண்வமவிளி. இருந்தைக்க - இருக்க.
(௭௮) அழுவாள் (௭௯) கொண்டவளவிலே (௮௦) எழுந்திருந்தான்;
அமரர் குழாத்துள்ளானாகிப் (௮௧) போனான்.

௮௨. கணவன் உண்டாயிருக்க, எங்குப்போய ஆராயவேன்? இது
மெய் புரையென்றென்றது, தன்பின்பு போதாவபற்றி;
போயெங்கும் - எங்கும் போய. 'இது' என்றது, புரையென்றது.

தேவந்திக்குக் கூறினகனாவை யென்றுமாம்.

எஉ. என்றெழுந்தாள். இடருறற தீக்கனாவென்றது,

முன்புதான்கண்டு¹ தேவந்திக்குச்சொன்ன கனாவினை.

எஃ - இ. நின்றுகிணந்தான். கனாவைநினைந்து. இனி அவ்வாறே செய்வ லென்று சென்றாள்—வழிகாண நீர்துடைத்துச் சென்றாள்.

¹ "பழுததுமாதவன்" மணி. கஉ: கசஇ. ² சிலப். கஉ: கஇ - இச (பி - ம்.) * 'பற்றி' † 'எழுதுதொழிற்மலர்'

‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம். § 'நாயிலேன் பொருளுரைபோல்தவென்று' " கோபில் வாயிலவாய்'

'சோதச் சென்றா னாசன் செழுங்

கஉ

சாச

ச ல ப ப த க ர ம்

க - ச.

என்றனன்வெய்யோன்.....பெண்டிர்காளீதொன்று

(இ - ன்.) வெய்யோன் கன்வனல்லனென்றானாக, அவ்வளத்தோளி, மற்றைச்சிலம்பொன்றைத் தன்கையிலேந்திக்கொண்டு அவ்வாய்ப்பாடியினின்றும் ஊர்க்குள்ளேபோனவன் ஆண்டிள்ள கற்புடையவனாரோக்கி முறைசெய்த வில்லாத அரசனிருக்கின்ற ஊரின்கணிநுந்துவாமும் கற்பையுடையபெண்டிர் கான்! இஃது அதன் மற்றைச்சிலம்பு காணுங்கோளென்றானென்க.

நின்றிலன் - போனான். நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு. முறையில்..... பெண்டிர்கான், இகழ்ச்சி; என்னை? ¹ "அருந்திற் லாசர் முறைசெயி னல்

லது, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது" என்பதனாலும், "வானம் பொய்யாது வனம்பிழைப் பறியாது, நீணிலவேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது, பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்த நாடு" என்பதனாலும் இகழ்ந்தாள். அவனாட்டிலிருந்த மகளிர்க்கும் கற்பின்னுமாகலின், அவனிருக்கின்ற ஊரி ன்க ணிருந்துவாழ்கின்ற நாமக்கும் கற்புநிறையுண்டாமோவென்றது இகழ்ச்சி. இலங்கீர்வனை ஈர்ந்திலங்குவனை. நின்றிலனென்றது ஆதித்தனைச்சான்றுகாட் டுண்பின் ஆயர்பாடியினின்றிலனென் றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அதனைச் சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றுமாம்.

டு - சு. பட்டேன் படாத.....ஈதொன்று

(இ - ன்.) உலகிற்பிற ங்தாரொருவர் படாத துயரம்பட்டேன் ; ஒருவருறுத துயரமுற்றேன் ; உறுகி ன்றயான் மர ணவேதனைபோ லவுறறேன் ; இங்வன முறக் கடவேன் இனியுறுவதுஒன்றன்றோவென்றுளென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை

இனி, படுகாலை - அந்திக்காலதென்னினுமையும. உறுவன்: அல்லீறு அன்னீறுயிற்று.

எ - அ. கள்வனோ வல்லன்.....கொன்றாரே யீதொன்று

(இ - ன்.) என்கணவன் கள்வனலலன் ; என்காறசிலம்புபெறும் விலையக் கைக்கொண்டிலிதிதஸ்காரணத்தாற் 'கள்வனென் று ஒருபெயரையிட்டிக் கொள ரூர்களே ; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி என்னென்றுளென்க.

என்காற்சிலம்பென்றான் ; தான் அரசன் ; யான ஒருவணிகன் மனைவி ; என்காலணியினென்றுபெற்றவிலை தாராமைக் கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டிக் கொன்றூர்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி என்னென்று தெளிந்து

கூறினாள். கொன்றையெனப் பன்மைகூறினாள்; அரசனேடு
புங்குநி. ஓகாரம் பிரிநிலை.
அமைச்சரை

க - கச. மாதர்த் தகைய.....எள்ளிதுவொன்று
(இ - ன்.) தங்காதலர்காதல்க்கும் கற்பையுடைய

மனையியர்முன்னே என்
ஹுடையகனவனைப் பன்மையோலக் காண்பேனோ, அங்கனங்காண்பேனாயின் இஃ
தொருபுதுமையன்றோ! அங்கனம் அவனைக்கண்டால் அவன்வாக்காற்சொல்

செவப்பநிகாரம், உஅ: உஃ - அ.

செவப்பநிகாரம், கி: கச - எ.

கக. உஃ ர் குழ் வ ரி.

சஎ

அம் குற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ? அங்கனம் கேட்பேனாயின்
எனக்கு

இஃது ஒருமதி ; அங்கனம் தீதற்றவுரையை
அவன்வாக்காற்கேளேனாயின், நோதக்கசெய்தாளென் று என்னை
இகழுவீன்கள்; இது றங்கட்கு ஒருவாய்ப்பு;

கேளாதொழிவேனென்றது சுவம் எழுந்திருந்து எனக்கு
ஒருவார்த்தை சொல்லக்கேளாதொழிவேனென் று. எள்ளென்றது
ஆதித்தனைச் சான்று காட்டினவதுவுமன்றிப் பட்ட என்கணவன்
எழுந்திருந்து எனக்கு வார்த்தை சொல்லக்கேளேனாகில்,
“நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிராள்” என்று றும்மை
யிகழ்ந்தவென்னைக் கன்வன்மனையியென்று என்றாயின்; என்றதற்கு இது
நல்லவிடமென்றொள்க. என்னல், அல்லீற்றுவியங்கோள்; ¹ “இற்றெனக்
கிளத்தல்” போல.

கச - அ.

என்று, அல்லலுற்று.....

.வரைந்ததிதுவென்கொல்

(இ - ன்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றதழுகின்றவனை
மதுரையாரெல்லா ருங்கண்டு ஆறறுவழிகாணாராயத் தாமிரங்கி
அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர்
இறக்குமளவும் நீங்காததன்பத்தை இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனானே ஒரு
காலும் கோடாத சென்கோல் கோடிற்ற; இதனானே மேல் யாதுவிளையும்
கொல்லோவென்றாரென்க.

அல்லல் - வருத்தம். மல்லல் - வளன், களையாததன்பம் -
கணவனை யிழத்தல். இதுவென்றார், கோடாதசென்கோல் கோடியவதனை.
கக - ௨0. மன்னவர் மன்னன்.....

.....இதுவென்கொல்

(இ - ன்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலும் குளிர்த்த
குடையையும் வெய்யவானையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய
அரசியல் அழிந்தது; இதனான் மேல் யாதுவிளையு
யுன்கொல்லோவென்றாரென்க.

குடையையும் வானையுமுடையோனெனவே
அளியுந்தெறுமுடைமை கூறினார். மதிக்குடை, உலமத்தொகை.
வள்ளவேந்தன், வேற்றுமைத்தொகை.

உக - ௨. மன்னுளிரசெய்யும்... ..

.....இதுவென்கொல்

(இ - ன்.) உலகிற்கு அறத்தையும் பகைவர்க்கு மறத்தையுஞ்செய்யும்
வேலையுடைய நெரிந்தையுடைய தண்ணளியைச் செய்யுங்குடை வெம்மைய
விளைத்தது; இதனான் மேல் யாதுவிளையுன்கொல்லோவென்றாரென்க

உங - ௪.

செம்பொற் சிலம்பொன்று.....இதுவென்கொல்

(இ - ன்.) செம்பொன்னுலாகிய சிலம்பொன்றைக் கையிலேந்தி

நம்மைக்
கெடுத்தற்பொருட்டிப் புதுமையையுடைய பெரியதெய்வம்
இதனால் இனி யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

நன்றிவந்தது ; ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன்
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது ;

இஃனபோலுமென்பது கருத்து.
கற்புடைத்தெய்வம் ; என்னை ?

“கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மலைது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கள்

¹ தொல். டிளவி. கு. கக. ² பெரும்பான். சஉஉ. ³ கலம். கதி: கசக - ச.

சுள்கு சிலப்பதிகாரம்

ஊமால்” எனவும், ¹ “கெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந் குழுமுவானீத்,
தெய்வந் தொழுதகைமை தின்னமால்” எனவுங்கூறினமையின். இனி,
வம்பு - நிலை வின்மையாக்கி, உலாவந்தெய்வமென்றலுமொன்று. இனி
நம்பொருட்டா லென்பதற்கு இவள்கற்பு நா ங்கண்டு
பாவித்தற்பொருட்டாலென்பதுமொன்று.

உரு - சு. ஐயரி யுண்கண்.....இதுவென்கொல்
(இ - ள்.) வியப்பையுடைய அரிபாந்த மையுண்ட

கண்ணையுடையவள்

விம்மிவிம்மி வாய்விட்டாற்றுதின்றவள் செய்வமேறினான்போலும்
தகைமை யுடையவளாயிராநின்றான் ; இதனால் மேல்

யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

ரென்க.

இவண்மாட்டி மருளு ந்தெருளு வ்கண்டு
 தெய்வமுற்றாள்போ லுமென்றார். இவ்வையங்கனால் அரசனோக்கி
 இரங்கினார்.

உஎ - ௩௦. என்பன சொல்லி.....தான் காணான்
 (இ - ன்.) வளையாதசெங்கோல்
 வளைந்ததென்றன்முதலியன சொல்லி இவணிலைமைக்கு வருந்தி
 மன்னன்நிலைமைக்கு எங்கி மிகவும் மன்னன் கோல் கோடினதன்மையால்
 அவனைப் பழிதுற் றுங்குடியகாகிய மதுரையிற் கம்பலை மாக்கள் தாம்
 அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச் சிவந்த பொற்கொடியை
 யொத்தவன் தன்னைக்கண்டானைத் தாள்கண்டிலன் ;

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறசில காட்சிகண்டு
 திரியுமவர். தான் காணானென்றார் , இறந்தமைதோன்ற. மதுரை
 கம்பலைமாக்களொன்று பாடமோதிக் குடியது மதுரையென
 முறையுவித்தலுமாம்

௩௧ - ௪. மல்லன்மா ஞாலம்..... . படைத்ததூர்
 (இ - ன்.) வளப்பக்கையுடைய பெரியஞாலத் தத
 அத்தகிரியிடத்தே தனது சிவந்தகதிர்களைச் சுருக்கி

இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த
 அக்கதிரையுடையோன்
 சென்றுமறைய அங்கனம் அவன்மறைதலாற் புனையுண்டாகப்பட்ட இரவு
 பகலென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மாலிக்காலத்தே பூந்து
 உதிர்த்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே.....பூசலைவிளக்க
 ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்நூலென்க

ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி. ஒல்,
 அனுகரணம். சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப் புல்லென்
 மருண்மாலையென்க.

௩௫ - அ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி.....காணக்

கடுந்துயரம்

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதின் கண் ஆயர்பாடியிடத்தே தன் கணவனைத் தழீஇ அதற்குக்கைம்மாருக அவனுடைய வண்டொலிக்குங்குஞ்சியின் மாலையை வாங்கித் தன் வாரகுழனமேற்கொண்ட கண்ணகி மாலைப்பொழுதின் கண்ணே

1. சிலப். உக: இதுதெவன்டா; "தெய்வத் தொழாஅச் செழுநற் குழுதெழு வாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" குறள், ௧௫.

2. 'மருள்மலை' என்பதற்கு இவ்'செய்திருக்கும் இப்பொருள் அறித்துப் பாலது.

இன்புறத்

கக. — ஊர் குழ் வ ரி.

சுள்ள

அவன்மெய்யிற் புண்ணினின் றங்குதிக்கின்ற குருதிப்புனல் இடமெல்லா நனைப்ப அவன் தன்னைக்காணாத துயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

அவள், கணவன் தன்னைக்காணாதனைத் தான்கண்டாளென்றது மரணத் தை யென்றபடி. காலையாய்த் தழீஇ மாலையொண்டவள் மாலையாய்ப் புறஞ் சேராத் தன் னைக்காணாததுயரத்தைக் தான்கண்டாளென்க.

௩௬ - சஉ. என்னுறு துயர்கண்டு. . . . இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) என்னுடைய தனிமையிடுகதுயரைக்கண்டுவைத்தும் இதற்கு இவள் இடருறுமென நினைக்கின்றிலீர்; அதுநிற்க; தம்முடைய சந்தனநி களாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன் றோ ; அஃதற்குரியின் , மன்ன னாற்செய்யப்பட்ட இக்கொலைத்தொழில் இப் பெற்றியான்முடிந்ததென்றறியாத எனக்கு

முற்பவத்திற்செய்த என் தீவினைகா ணி துவென்று இந்நாட்டிற்
சொல்லார்களோவென்க

இஃது, அடிமையைச் சார்ந்தவெதுளி; மேல்

வருவனவற்றிற்குங்கொன்க.

சுந - சு. யாருமின் மருண்மலை... ..இதுவென

அரையாரோ

(இ - ள்.) தனைப்படுதற்கு ஒருவருமற்ற மருட்சியையுடைய இம்மலைக்
காலத்தே மிக்கதுன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன கண்முன்பே தம்முடைய
மாலைத்தி ளுக்குள்ளேமுழுதும் திருமார்பம் வெறுசிலக்கே முழுக்கிடக்கத்
தருவதொன்றோ; அஃதற்றாயின், பாரி லுள்ளார் மிகவும் பழிநற்றதற்குக்
காரணமாகப் பாண்டியன் தவற்றையெண்ண வெட்டுவிப்பதோர்
தீவினைகா ணி துவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்றுளென்க.

வெட்டிக் கவிழ்த்துமகோன்ற மார்பம்

கண்முழ்க்கிடப்பதோவென்றான.

சுஎ - ரு. கண்பொழி புனல்.....இதுவென

அரையாரோ

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனைச் சொரியாநிற்கின்ற தீவினைப்பயனை
யுடைய ' என்னுடையகண்முகப்பே வெட்டுவாயினின் தங்குதித்தப் பெருகு
கின்ற குருதியையுடையீராய்ப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்றோ; அஃதற்
றாயின், மண்ணிலுள்ளோர்பலரும் பழிநற்றதற்குக்காரணமாக மன்னவன்
தவற்றையெண்ண நுகர்வதோர்வினைகா ணி துவென்று இந்நாட்டிற்
சொல்லார்களோவென்றுளென்க.

இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து ஈண்டு ஒருவரைக்கூடும்
பன்மைக் கிளவியாயிற்று. கிடப்பதோ : ஓ, பிரிநிலை. உ
ன்பதோர்வினையெனபதற்கு உயி
ரையுன்பதோர்வினையென்பதும்பொருள் ; ' ' னுழ்வினை வநதிவ
கழிந்தது " என்றார்பிறரும்.

னுயிருண்டு

இவைமுற்றுப் பதம்; என்ன?

“நனிமிரு சுரத்திடைக் கனாவனை யிழந்து, தனிமகள் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்” என்பதனால்.

திங். என்னுடையகண்முடிப்பே - என்னுடையகண்முன்னே; பெரிய. க. உ. ச. * மணி. க; கடுஉ. * (பா) தொல்.

“எக்கக்கண்முடிப்பே”
புறத்தினை. கு. உ. ச. என்னு

சிலப்பதிகாரம்

இக - கூ.

பெண்டிரு முண்டுகொல்.....பெண்டிருமுண்டுகொல்

பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் - தம்மை

நெஞ்சினுட்

கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும் பெண்டிர் -

அவருற்றபிணிக் கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத் தாங்கும்பெண்டிர்.

அன்றி, உறுகுறைதாங்கு தல் - பொதுமகளிரிடைப்பிரிதலும்

அவரோமிகலந்தசெவ்வியும் புணர்ச்சிக் குறிகளுக்கண்டிழியும் அவர்

தெருட்டத்தெருண்டு குறையறப்பொறுத்தது

மாம். தாங்குறாமம், வினைத்திரிசொல்.

இச - கூ. சான்றோரு முண்டு.....சான்றோரு

முண்டுகொல்

[சுன்ற.வளர்க்குறாமம்- பிள்ளைப்பேறு ... வளர்க்குமென்

னும்வழுக்கு.]

தின - க. தெய்வமு முண்டுகொல்.....

.தெய்வமுமுண்டுகொல்

கொல், ஐயம்.

(இ - ள்.) கடர்த்தவாளால் என்கொழுநீர்த் தவறுசெய்தலாற்

1 கொல்

கோடிய மன்னனுடைய இக்கூடலென்னுநகரிடத்துப் பெண்டிரும்
சான்றோரும் தெய்வமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வசியாயம்பிறவாது
; ஆதலால், இல்லை

யென்றொளன்க.

க0 - கௌ. என்றிவை சொல்லி.....எனப்போனான்

(இ - ள்.) என்று இன்னனசொல்லி அழுகின்றவன் தன்கணவனுடைய
திருத்துஞ்சுமார்பம் தன்மார்போடுபொருந்தும்படி தழுவிக்கொண்டாளாக;
எழுந்திருந்துநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும் ஒளிபொருந்தியமுகம் கன்றியதே

யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவன் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற்
றியபின்பு அவ்வாயிழையாள் ஏங்கியழுது நிறைந்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கண
வனுடைய தொழுந்தகையைபுடைய திருந்திய அடியினை இரண்டிகையாலும்
பூண்டுகொண்டாளாக;

தற்கு எழுந்திருந்தவன்

னானானென்க.

இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகு

நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பன அமரர்குழாத்தான்

பழுது தீதென்ப உடம்புக்குப்பெயர்; "திருந்திய நின்மகன் நீது நீக்கி
னான்" என்றாற்பிறரும். இனி முன்பே பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன் அமரர்

குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்துநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந்
தடியைத் துணைவனைக்கையாற்பற்ற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போன
னெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றனென்
னும்பெயர்கள் அடுக்கிவந்து போனனெ ன்னும்
பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

கஅ - எக. மாயங்கொல். திறங்கேட்பல்

யானென்றான்

(இ - ன்.) இங்ஙனம் எழுந்திருந்துநின்றது மாயமோதான்? அஃதன்று
யிற் பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதொருதெய்வமோதான்? ஒன்
றையுந்தெனிகின்றிலேன், ஆதலால் எங்கும் ஓயாராய்ந்துகூடுவேன்; அங்
னங்கூடுதல் எளிதாயினும் எனது மிக்கினந் தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்;

1 "கோல்கோடியயனிழல்" கவி, ௧௦. 1 (பா) சீவகசித்தாமணி, ௧௨௭.

கக. — ஊர் குழுவரி.

சுளக

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியேந்தனை யான் சென்றுகண்டு
என்கணவ னைக்கொன்ற இத்தீத்திறம் யாதென்றுகேட்பேனென்று
னென்க.

தன்னெஞ்சொடு கூறி

தெய்வங்கொலென்றான் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி
ஒருயிர்பெற்றுநின் தமைபற்றி. பொருளுரையன்றென்றான் ;
தன்பின்போதாமைபற்றி. கேட்பல் யானெ ன்ருள் ;
நாணழிபூசல்செயத்துணிந்து.

எஉ - இ. என்று ளெழுந்தாள்.....கோயில்
வாயின்முன்.

(இ - ன்.) இங்ஙனஞ்சொன்னவள் ஆண்டுப்போதற்கெழுந்தாள் ;
எழுந்த வள் தன்னுரிர்கண்டதீக்கனுவை நினதுநினைந்தாள் ;
நினைந்தவள் கண் கீர் சோர்தலால் தான் செல்லும்வழிகாண்டறகாக அ

நடுமுய கயலபோலும் கண் கன்சொரியும் புனலைத்துடைத்து அர
சனுடைய வளவிய கோயில்வாயிலிடத்தே சென்றுளனக
என்றுளென்னுமெழுவாயகஞ்சு சென்றுளென்பதனை
பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்களைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

கக—ஊர்குழுவரி முற்றிற்று.

இ ரு ப தா வ து

வ ழ க் கு ரை கா தை.

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்குங்

1 * கடைமணி யின்குரல் காண்பென்கா னெல்லா

திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

2 கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா னெல்லா

விடுங்கொடி வில்லிர வெம்பகல் வீழும்

கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா † னெல்லா

கருப்பம்

செவ்கோலும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலத்து மறிந்து ! வீழ்தரு

க0 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்

மணிரடுங்க நடுங்குமுள்ள
 மிரவுவில்லிடும பகன்மீன்விழு
 மிருநான்கு திசையும்திரந்திடும
 வருவதோர் துன்பமுண்டு
 மன்னவற்கியா ஓ முரைத்துமென

பெருந்தேவிசெய்தி கூறுகின்றார்:—

க. காண்பென் - கனவிலேகாண்பன். எல்லாவென்று

பாண்டியனதேவி தான்கருத்தாறகண்ட கனாவின் நிலையுரைக்கும்.

நி. கதிரைவிழுங்குகின்ற இருளைக்காண்பேன்.

க. கொழவில் - ஒழுங்குபட்டவில்

ஏ. கடுங்கதிரீன்-ஒளியின் மிகுதிகுறினா; கடுங்கதிரா - மிக்க அன

துமாம்.

க. செங்கோலும் குடையுமென்று அவற்றையே பின்

துங்குகிறான்.

கக. இரவு வில்லிடும்; பகல் மீன்விழும்; இவற்றைக் காண்பேன்.

கக - 2. அதிரந்திடுமாதலால், வருவதோர் துன்பமுண்டெனக.

யாமென்றான், ¹ தம்பிராட்டியாதலால்; தன்பெருமிதத்தோன்ற.

¹ இக்காதமுதலிய பதினொன்றற்கும் அடியார்க்குநல்லாரூரை

² சிலப்பதிகாரம், ௨௦: ௫௧.

அகப்படவில்லை.

³ அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசாத்தேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழக்கும் வழக்கம் மலையாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி - ம்.) * 'கடைகணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழுதங்' § 'உரைத்து மென்றது'

சதுசு

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின

ரவிரந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்

கொழுந் * திரையலின் செப்பேந்தினர்
கடு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்

மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்
கவரியேந்தினர் † தூபமேந்தினர்

‡ கூலுங்குறளு முழுங்குடிய

குறுந்தொழி டி லிளைஞர் செறிநதுகுழ்தர
நரைவிரைய நறுங்கூந்தல

ருரைவிரைய பலர்வாழ்த்திட

¶ வீண்டுநீர் வையங்காக்கும்

பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

உரு வாயமுங் காவலுஞ்சென்

றடியீடு பரகியேததக்

கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன்

நீக்கனாத திறமுரைப்ப

1 வரிமா னேந்திய வமளிமிசையிருந்தனன்

2 திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே ; இப்பால

3 வாயி லோயே வாயி லோயே

கக ஆடி - கண்ணாடி.

(கக) அணியியழையினராகிய (கஎ) குறந்தொழிவினைஞர் (கக)
ராயச் (கஎ) செறிந்து சூழ்தர.
ஏந்தின

கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.

(கக) பெருந்தேவி, வாழ்கெனப் (கஅ) பஸ்வாழ்த்த (உ௦)
சென்று உரைப்பவென்க.
வத்தச் (உக) உக. தேவியலுண்மையின், திரு விரும்பப்பட்டமார்பு
பென்றுமாம்.

; திருக்கழித்தமார்

1 உஉ - க. சிலப்பதிகாரம், உரு: எஅ - க.

2 " திருவீழ்மார்பிற்பென்னவன்" அகநா. கக.

3 மு. புறநா. உ௦க; விளிபேற்கும்பெருது ஆன்த.....எனாம்
பெற்றவத்தத்திரு திவ்யடிமேற்கோள்; தொல். விளி. கு. உஉ - த; தன் - மயிலு. கு.
க௦க; தன் - வி. கு. க௦எ.

(பி - ம்) * ' திறையலஞ்செப்பேத்தினர்கண்ணி,

3 'உறுமூலம்முறமும்' 3 ' திவ்யச்செறித்த சூழ்வர'

கக

† 'கண்ணமேத்தினர்'

4 'கண்டு திருவகம்' திருஉ

'சிலப்பதிகாரம்

உரு 1 பறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்
திறைமுறை பிழைத்தோன் வர்யி லோயே
பிண்பரிச சிலம்பொன் தேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்

தறிவிப் பாயே + யறிவிப் பாயே, யென

௩௦. வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி
தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி
செழிய வாழி தேன்னவ வாழி
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி

யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப் ௨௫.
பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி

வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யலல

ஊறுவர்க் கினைய நங்கை யிறைவனை

யாடலகண் டருளிய வணங்கு குருடைக்

கானக முகந்த காளி தாருகன்

௪௦. பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்

செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள் போலும

பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

௨௫. அறிவுமேற்றபபோகிய. பொறியறு - புண்ணியமற்ற.

௨௬. இறைமுறை - இராசநீதி

௩௦ - ௩௩. வாழத்துபபலவாயின; வணங்குந்தோறும்

சொல்லுதலின்; ' 'நீணில மன்ன போற்றி' ' என்றறபோல.

௩௪ - ௫. பசுந்துணிப் பிடர்த்தலை - மயிடனறலை, மயிடம-கடா.

பிடர்த் தலையாகிய பீடம்; அதனைப் பீடமாக ஏறிய மடக்கொடியாகிய

(௩௬) கொற் றவையென்க.

௩௭. ஊறுவர்க்கினையநங்கை - சுத்தமாதாக்களில் ஏழாவதினையான்;

அவள் பிடாரி.

௩௭ - ௮. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு - பத்திரகாளி.

(கௌ) நங்கை (கௌ) அணங்கு (கக) காளி, பெயர்.

சௌ. அவர்களென்னலாம்; அவர்களில் அல்லை.

சக. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயர்க்கை - மனக்கோபம்.

அன்றி, செற்றனள்போலும் - மாறசரியமுடையாள்போலும்;
என்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றுமாம்.

செயிர்த்த

1 "அறையோரு தெஞ்சுடையார்க்கு," கவி. கௌ. 2 சீவக. உகச.

(பி - ம்.) * 'பொதியறை' † 'அறிவிப்பாயேவாயிலோன்'

உரு.—வழக்குரைக்காலைத்

சுழி

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே

கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே, யென சடு. வருக

மற்றவட் டருக லீங்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

1 கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி 2 நீர்வார் 3

கண்ணை யெமமுன் வந்தோ

யாரை யோரீ மடக்கொடி யோயெனத்

இர தேரா மன்னு செப்பு வ துடையே

னெள்ளறு சிறப்பி னினமயவர் வியப்ப

4 புள்ளுறு புன்கண் † டுர்த்தோ னன்றியும்

சக - ச. கணவனையிழந்தாளொருத்தியென்க.

(உஎ) இணையாகிய அரிச்சிலம்பில் ஒன்றையேந்திய
கடையகத்தாளொன்றுசொல்ல

கையனாயக் (சச)

சஞ. மறறவட்டருக - அவனைப்புகுதவிடுக;
அழைப்பாயாகவென்றுமாம. சஅ. நீர்வாகண்ணை - நீர்வார்ந்த
கண்ணையுடையயாய. சக. யாரை : ஐ, இடைச்சொல்.

¹ குறுகுதல் - அனுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு
கோள்; தொல். முதற்குத்திர விருத்தி.

இவ்வடி மேற்

² 'நீர்வார் கண்ணை நீயிலொழிய' குறுத். உ.உ.

* புன்-புற; அக்துறப்புன்கணத்திர்த்தோன் சிபி; (சிலப். உக: ௫௮; ௮௮ உக: அம்மாணவரி); 'புன்ருது புன்கண் ஈர்த்த வெங்வேற், சினங்கெழு தாணத் செய்பி யன் மருக', 'புறவி னல்லல் சொலியக் கறைபடி, பாண வான்மருப் பெறித்த வென் கடைக், கோணிறை அலாஅம் புக்கோன் மருக', 'கொடுஞ்சிறைக், உருகிர்ப் பருத்தி னேமருதித் தொரிதத், தன்னகம் புக்க குறுதடைப் புறவின், மபுதி யஞ்சிச் சிறை புக்க வரைபா விகை புரவோன் மருக', 'தீயே, புறவி னல்ல வன்றியும் பிறவும், பலவும் வீடுத் தோன் மருகணை' (புறநா. ௩௪, ௩௬, ௪௩, ௪௬); 'உடல்கலக்கற யரித்துதனைபிட்டு மொருவு, மொருதுலைப்புறவொ டொக்கிறைபுக்கபுகழும்' (கவிங்க. இராச. ௧௩); 'புக் காண், மரு னிறைபென்ற சரணடைத்த வஞ்சப், புரு நிறைபுக்கபுகழோன்' (இராச ராசசோழ னாலா, ௫ - ௧); 'கொண்பே துடையடைபக் கொய்தாது மெய்தாத், துண யேறி வீற்றிருத்த சோழன்' (குலோத்துங்கசோழனுலா, ௧௪); 'உலகறியக், காக்குஞ் சிறப்புறவுக் காக்க கனிகுர்த்து, தாக்குத் துண்புக்க துயோனும்' (விக்கிரமசோழனுலா, ௧௦-௧௧); 'புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துண்புக்க பெருத்தனை', 'இவர்குணத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுயிர்த்துத் தன்னுயிரை மாருக வழங்கினாலு', 'புக்கடைத்த புர வொன்றின் பொருட்டாகத் துண்புக்க, மைக்கடங்கள் மதயாண வான்வேந்தன்' (கம்ப. நிருவவதாச. ௧௫; ௮௮ குலமுறை. ௪; ௮௮ கும்பகருணைவதை. ௧௫௫); 'என்பு உரிபராதல், 'தன்னகம் புக்க குறுதடைப் புறவின் மபுதியஞ்சிச் சிறைபுக்கோன் முதலாயினுக்கட் காண்க' (குறள், ௪௨ - பரிமேல்.)

(பி - ம்) * 'கடைபகத்தானேவருமற' † 'கண்ணின்' ‡ 'கெடுத்தோ னன்றியும்'

செ. ல ப் ப தி க ர ம்

செ. ல ப் ப தி க ர ம்

'வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
வானின்' * கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்ற
௫௫. னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்
பெரும்பெயர்ப் † புகாரென் பதியே யவ்வு
ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் ‡ மகனை யாகி

வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை தூர்ப்பச்

௬௦. சூழ்கழன் ஓ மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்

கென்காற் சிலம்புபகர்தல் வேண்டி நின்பாற்

* கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் று பெயரேபெனப்,

பெண்ணணங்கே

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று

௬௧. வெள்வேற் கொற்றங் காணென வொள்ளிழை

நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

௧௩. நடுங்க - அசைய.

௧௪. கடைமணி - கண்மணிக்கடை.

௧௫. புகார் எனக்குப்பதி.

௧௬. மகளை. ஐ, இடைச்சொல்.

௧௭ - ௧௮. செல்வத்துக்கு அவன்மகனுபிருக்கச்செய்தே

செல்வம்வேண்டி. வாழ்தல் - சீவித்தல்.

௧௯. வெள்வேற்கொற்றம் - இராசகீதி

௨௦ - ௨௧. பெண்ணணங்கே, கள்வனைக்கோறல் வெள்வேற்கொற்றம்.

௨௨. நற்றிறம்படரா - நல்லகூற்றிற்செல்லாத.

1 இக - இ. 'கறவைமுறை செப்தோன்', 'கறவை முறைசெப்த காவலன்' (சிலப். ௨௧: ௧௮; ௨௨: ௨௩; அம்மாணவரி); 'சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பதி, காலி கழித்ததன் பின்றையு - மேலக, கறவைக் கன் னார்த்தானைத் தந்தையு முர்த்தான், முறைமைக்கு மூப்பினமை பில்' (பழமொழி, ௬௧); 'ஓட்டி - அறவாழிமைத்தன் மே னார்த்தோன்' (இராசராச. ௧) 'மருகும் பசுவொன்றின் மய்மர்தோய் தீர, வரு குந் திருத்தே ருரவேரன்' (குலோத்தங்க. ௨); 'மைபலகூர், சித்தனை யாவிற்கு முந் தத் திருத்தேரின், மைத்தனை பூர்த்த மனுவோனும்' (லீகிரம. ௧-௪); 'மூட்டாமந் செலுத்தியவாறு - மகளைமுறைசெப்தான் கண்ணும், தன்னை குறைத்தான்

கண்ணம் (குறள், இசை - பரிமேல்.); 'புகழுருவ நிறத்தவைந்து பொறியுருவஞ்
சரணடைந்த புறவுக் கேந்து, மகவிரதத் தருவியினோர் காபிதுயர் தணித்திவ்வான்
மகிழ்வுந் தார்த்தஞ், சகமுருது மொருதனிக்கோல் செவந்தம்மது குவவேந்தர்
தமிழ்ச்சோ அட்டில்' (அரிசமயநீடம், அ: க.)

'கடைமணிபுருதீர்' மணி. க: உஉ. 'மூ. சிலப்பதிகாரம், பதி. கக.

(பி-ம்) * 'கடைபுருதீர்' † 'புகாரொம்பதியே', 'புகார்தகரப்பதி.' ‡

'மகமேன்'

'மன்னநின்னகர்ப்புகுத்தென்சாந்' § 'பெயரோபென்' || 'கேளென'

உ௦.—வ மு க் கு ன ர த ள னை த்.

சுஷ்ரு

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே, யெனத்
தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச சிலம்பு முத்துடை யரியே

எ௦. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்

கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைபப

மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡ மணியே,

மணிகண்டு

தாழ்ந்த குடையன் றளார்தசெங் கோலன்

§ பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட

எ௦. யானே வரசன் யானே கள்வன்

மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ

வென்முதற் பிழைத்தது கெடுகுவென் னாயுளென

மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தன்னே தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி சூலைநன ணடுங்கிக்

அ. கணவனை § யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்
றிணையடி தொழுதுவீழ் தனனே மடமொழி.

கௌ என்காற பொற்சிலம்பின் அரி மாணிக்கம் ;
பொற்சிலம்புடைய அரி யென்க.

சுஅ. செவ்வையன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை.

எ.பு. கொடுவருகுவென அழைத்து ; அவன் கள்ளனும்படியே
செய்வா னாக வருகுவென அழைத்தென் றுமாம்; தான், அசை.
தருகெனவாங்கித் தன் முன்வைப்ப - முத்துடையரியும்
மணிபுடையரியும் அறிவதாகவாங்கித் தன்
முன்னேவைப்பவென றுமாம்

எக மணிக்கால - மணியை இடத்திலேயுடைய ; சிலம்பு -
தட்டான்வாங் கிக் கள்ளப்படி செய்வார் கையிறகொடுத்த பொறசிலம்பு.

எஉ. வாய்முதற நெறித்ததுமணியே - சிலம்பு தானேவிண்டு
மணிவாய முதற்றெறித்ததென்க.

எஎ. என்முதல் - என்னைத்தொடங்கி.

அ. கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்றது - தந்தை
தாய முதலாயினோரை இழந்தார்க்கு அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக்
காட்டலாம் , இஃது அவ்வாறு வரக் காணுஞ்சொல்லாகாமையின் ,
காட்டுவதில்லென்றான்.

1 "பொன்செய்கொல்லன்", "பொன்வினைக்கொல்லன்" சிலப். பதி.
உஉ; ௨௫ ௧௬ ௧௧௦.

(பி - ப்) * "என்காற்சிலம்புமணிபுடையரியேதெழுதுபுரைத்தது" ; 'தருக
லீக்கெனத்தத்ததம்முன்வைத்தமணிக்காற்சிலம்புபுடைய' ; 'மணியேயதுகண்டு'
; 'இழந்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை'

- க. ¹ அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும்
பல்லவையோர் சொல்லும் * பழுதன்றே—பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் தேவி
கடுவினையேன் செய்வதுஉங் காண்.
- உ. காவியுருநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு
† மாவி குடிபோன வவ்வடிவும்—பாவினையேன்
காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் ‡ கண்டஞ்சிக்
கடலான் கடாயி னான்.
- ஈ. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்
கையிற் றனிச்சிலம்புங் கண்ணீரும்—வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன் சொற்செவியி
லுண்டளவே தோற்ற னுயிர்.

க. கடுவினையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன். செய்வதுஉம்
காணென்க. இதில், இராசாத்தஞ்சினபின்பு கண்ணி
ரெயெறிந்தாள்.
தனகைச்சிலம்பைத் தேவிமுன்

உரு.—வழக்குரைகாதை முற்றிற்று.

¹ தான்மணிக்கழகை, அச; மூதரை, உள; சூய்யுருபு
வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தன். கு. உகை-மயினை.
பகை தொடர்பொருளில்

(பி - ம.) * 'பழுதன்மதல்லாய்' † 'சூய்யுருபுக்காட்டிமேல்'

‡ 'கண்டத்தக்'.

இருபத்தொன்றாவது வ ஞ் சி ன ம ா வ ஸ .

[கற்புடைமங்கடையர் அறுவர்]

கோவேந்தன் தேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவுந் தெரியா வியல்பினை னாயினு

¹ * முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு

† பிற்பகற் காண்குறாம பெற்றியகா ணற்பகலே

கு. ² வன்னி மரமு மடைப்பனியுஞ் சரன்றாக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய மொய்குழலாள்பொன்னிக்
கரையின் மணற்பாவை நின்கணவ னுமென்
றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவந்
தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேந்தனதேவி, வினி. கொடுவினையாட்டியேன்,

பேருமாம

உ. யாவுந தெரியா இயல்பினே னாயினும் - ஒன்றுமறியாத
தன்மையே னாயினும்.

ச. காணகுறாஉம பெற்றிய - காணலுறுத்தனமைய,
நறபகலென்றது, பிரகாசமானபகலென்பதனை

க. சூழபோக . . .சூழபோதலால் உநதிககணின்ற;
உநதிகின்ற - ஆற நின் நடுவு குறையாம்பழநின்ற வென்றுமாம.

1 "பிறர்க்கின்று முற்பகற் செய்பிற் றமக்கின்று, பிற்பகற் குமே வரும்"
(குறள், ௩௬௬); "முற்பகற் செய்பிற் பிற்பகல் விளையும்"
(கொன்றைவேந்தன்) "முற்பகல் செய்வீனே பிற்பக லுமதரின்" பெருங். க.
௬௬. ௨௬௬.

1 ஒருகற்புடையவர்களுக்கு வன்னிமாமுதலியன சான்றுபகர்த்தமை,
திருப்புகழ் பயத்தாய், திருமருகலிதாய் இன்றம் கன்னபரம்பரையில்
வழங்குகின்றது; அந்நிவழங்கி வையுலப்பித்தாய் கின்னங்கரும்
அய்யிடங்களில் உன்ன; திருப்புகழ் பயத்தாள் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு
ஐ சாட்சிதாதரென்பது திருநாயகம்.

(பி. ம்.) * 'முன்பகல்' † 'பின்பகல்.....பெற்றிய காணப்படுவே'
ச அ அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

க0. வரியா ரகல்குன் மாத ருரைசான்ற

1 மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள் வஞ்சிக்கோன்

றன்னைப் புனல்கொள்ளத் தான் புனலின் பின் சென்று
கன்னலி றோளாயோ வென்னக் கடல்வந்து
முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனைத் தழீஇக்கொண்டு
கடு. பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தான் மன்னி

1 ஐ-கடு. கரிகால் வளவன்மகள் - ஆதிமத்தியாரசென்பார்; இப்பெயர் மத்தியெனவும் வழங்கும்; ஓவையபார்க்குக் காலத்தால் இவர் முற்பட்டவர்; தல்விசைப்புலமைவாய்த்தோர். வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டவத்தியென்பான்; இப்பெயர் அத்தியெனவும் வழங்கும். ஆதிமத்தியார், தீர்வியுவொன்றில் கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த காவிரித்துறையில் கணவனாகிய அத்தியுடன் தீராடுகையில், அவனைக் காவிரி வெள்ளம் ஊர்த்துகொள்ள, இவர் அவனைக்காத்து பலவிடத்தும் தேடித்தேடிச்சென்று கடற்கரையில், அரற்றிக்கொண்டு தீர்கையில், இவரது கற்பின் பெருமையால் கடல அவனைக் கரைக்கு அணித்தான விடத்திற் கொணர்ந்துசேர்த்து நிறுத்திக்காட்ட, இவருடைய தபரத்தை அறிந்தவரும், அவ்கே தீராடிக்கொண்டிருந்தவனாகிய மருதி பெண்டலன் கண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப் புகழ்பெற்றனரென்பது பண்டையதலாறு; இதனை, "மன்னர் குழிஇய விழவி னாறு, மகளிர் தழிஇய துணங்கையாறும், பாண்டிங் காணென் மாண்டக் கோண, யானுமோ ராடுகன மகளே பெண்கைக், கோட லிலங்கு வனை தெயிழ்த்த, பீடுகெழு குருசிது மாடுகன மகளே" (குறுத். 36) என்னும் இவர் பாடலானும், "காதலர் கெடுத்த சிறுமைபொடி தோய் ஊர்த், நாதி மத்தி போலப் பேதுற், றலத்தனெ னுழல்வேன் கொலலோ", "கச்சினன் கழலினன் நேந்தார் மார்பினன், வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற், கரிய ஸம்பொருதனைக் கண்டிரோவென, வாதி மத்தி பேதுற்றினைபச், சிறைபறைத் தரைவிச் செங்குணக் கொழுநு, மந்தண் காவிரி போலக், கொண்டுகை வலித்தல் குழந்தி கின் யானே", "கழாஅர்ப் பெருந்திறை விழவி னாடு, மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்த குவடி மொய்ப்பி, குட்ட னத்தி தலையந் துரைவித், தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி லவ்வலின், மாநிரத் துறைஇமதி மருண்டிட குழந்த, வாதி மத்தி காதலர் காட்டிப், படுகடல் புகை பாடல்சால் கிறப்பின், மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறீஇயார்", "அணி கினர் சாத்தி னம்பட் டிமைப்பக், கொடுங்குழை மகளிரி னொய்க்கிய விருக்கை, யறியா மையி னழிந்த தெஞ்சி, னேற்றிய வெழினடைப் பொலிந்த முன்பிற், ரோட் டிருஞ் கரியன் மணந்த பித்தை, பாட்ட னததியைக் காணி ரோவென, நாட்டி

குட்டி ஹரி ஹரி, கடல்கொண்டன்மொழி புனலொளித் தன்மொனக், கறுத்த
கண்ணக் காதலர் கெடுத்த, வாழி மத்திப்போல", "ஒலிகிறீர் கழனிச் சுழாஅர் முன்
நாறக், கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத், தன்பதங் கொண்டு தவிர்த்த
பின்விசை, பொன்பொழிப் புன்குழல் சேவடிப் புரளக், கருவகச் சிபாத்த கான்பி
ளவியீர், நரும்பொலம் பாண்டின் மணிபொடு தெளிப்பீடப், புனையந் தாடு
மத்தியணிதயத்து, காவிரிகொண்டொளித் தாங்கு", "மத்தி, பனிவார் கண்ணன் பல
புலத் துறையக், கெத்திற லத்தி பாடணி தலைநடு, நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித்
தாங்கு" (அகநா. ௪௫, ௪௬, ௨௨௨, ௨௬௬, ௩௪௬, ௩௬௬); "மன்னர்குழிபு.....
ஊய்க்கெ - திது, காதலர்கெடுத்த ஆதிமத்திபார்பாட்டு" என்பர்; தொல். அகநா.
௩. ௫௪-௬.

௨௧.—வ ள் சி ன ம ா லை.

சுழி.

1 மணன்மலி பூங்கானல் * வருகலன்க ணைக்கிக்
கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா + ளிணையாய
மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி யுங்கிணற்று
விழத்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த

வேற்கண்ணாள் வேற்றொருவ

௨௦. னீணைக்கங் கண்டு நிறைமதி வாண் டு முகத்தைத்
தானோர் குரக்குழுக மாகென்று போன
கொழுநன் வரவே குரக்குழுக நீத்த
பழுமணி யல்குற்பூம் பாவை விழுமிய

* பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே

பென்றுரைத்த

௨௫. நுண்ணறிவி னோர்நோக்க || நோக்காதே

பெண்ணிலேன்

வண்ட லயர்விடத் தியானோர் ॥ மகட்பெற்ற
 லொண்டொடி நீயோர் ** மகற்பெறிற் கொண்ட
 கொழுந னவளுக்கென் †† தியானுரைத்த மாற்றங்
 கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட விழுமத்தாற்
 ௩௦. சிந்தைநோய் கூருந் திருவிலேற் கென்றெடுத்துத்
 தந்தைக்குத் தாயுரைப்பக் கேட்டாளாய் ††

முந்தியோர்

௨௧. நீனோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்.

௨௩. பழுமணி - பழுத்தமணி; சிவந்தமணி; மாணிக்கம்.

௨௬. கெழுமியவனென்றது, பிள்ளைதாயாகிய தன்ருழியை.

௨௬ - ௩௦. இளங்காலத்து விளையாட்டிற் சொன்னவார்த்தையை

அவள் மெய்யாகக்கொண்டு பேசக்கேட்ட விழுமத்தாலே நோய்கூரும்;

இன்னும், யானு ரைத்தமாற்றத்தைப் பொருந்தக்கேட்டவள்

உரைப்பக்கேட்ட திருவிலேற்

கெனினுமாம்; சிந்தைநோய் கூரும், முற்று.

என்றெடுத்து - பிரகாசிக்க.....

௩௧. முந்தி - தந்தைக்கும் தாய்க்கும் முற்பட்டி; கொடுப்பவும்

அடுப்பவு மின்றித் தானேமுற்பட்டென்றுமாம்.

¹ ௧௯-௪. "மணம்மலி..... கலிவருவத்தான்" என்பதனால் "குலமடமாதரோடு
 கலிவசுச்சேறலானமையாக" என்பது, தாந். ௧௩. அடு; தி-வி. ௧௩. ௪௩௩-௨ரை.

² "தண்ணறி வுடையோர் தாலொடு பழகினும்,
 பேதைமைத்தே" இறை. ௧௩. ௨௧; தன். ௧௩. ௨௬௪ -
 தி-வி. ௧௩. ௧௬௪. மேற்.

பெண்ணறி வென்பது பெரும்
மயிை; ௨4 கு-௨௧௮-விருத்தி;

"துண்ணறி வுடைய ராகி தாலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி, வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத லாலும்

கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற ளாரிய முரைத்தாய் மான
மெண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத் தன்றோ

வீதால்."

(திருவின. சடு: ௩௪.)

(பி - ம்.) * 'வருகலுக்கி' | 'துண்பாண' ‡ 'வேற்கெருதீருக்கி' †
'முத்தாளோ' || 'தோக்கீதலெண்ணிலை' § 'மஃபெற்றல்' ** 'மஃபெற்றித்'
†† 'யாபுரைத்த' ‡‡ 'முத்தையோர்'

௧௨

தீதல்.

சிலப்பதிகாரம்

கோழிக் கலிங்க முடித்துக் குழஸ்கட்டி
நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த
வாடகப்பூம் பாவை யவன் * போல்வார் நீடிய கூடு. †
மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங் கியாழமோர் பத்தினியே யாமாகி
லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன் மதுரையுமென்
பட்டிமையுங் காண்குறுவாய் நீயென்னு கிட்டகலா
* நான்மாடக் கடன் மகனிரு மைந்தரும்
ச0. வானக் கடவுளரு மாதவருங் + கேட்டியின்

கூ. நீடித் தலையை வணங்கி - விடாமே நெடிதாகத்

தலையையவனாங்கு ; நீடித்தலைசுமந்தவெனக்கூட்டி,

விடாமற்றலையாற்சுமந்தவென்றலுமாம்.

கக. பட்டாங்காடில் - உண்மையாடில்.

கௌ. ஒட்டேன் - இசையேன் ; ஒட்டேனென்பதற்கு

இனிதிருக்கவென வருவிக்க. அரசனோடு மதுரையையுமுழிப்பேன். கஅ.

பட்டிமை - படிநு.

சர. வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள் ; “சுடரொடு திரிதநு

முனிவரும்” என்றாராதலால். இன்னும், வானக்கடவுளர்

வெளிப்படையுமாம். மாதவர் - இங்குள்ளோர்.

1 க - கடு. இவ்வழிகளிற் கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைப்பெண்டிர்
அறவருடைய வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப்
பூம்புகார்ச்சுருக்கத்துன்பாடல் சிறும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன;
அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:-

க. “கரிகாலன் பெருவளவன் மகன்கேள்வன் கடல்புக்கான்
திருவேயோ வெனவழைத்துத் திரைக்கரத்தாற் றரக்கொண்டான்
வரைகேள்வன் கலதோக்கி வுருமளவுங் கல்லானான்
புரைநீரப் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

உ. வன்னிமடைப் பனியோடு சான்றாக வரவழைத்தான்
பன்னியகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையையன் கேள்வனெனான்
கன்னியர்க னொழும்போகா டுரைகொயா வரைகாத்தான்
பொன்னையான் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

க. “கவலிற்போய் மாற்றான் குழவிவீழத் தன்குழவி
யாவலின்வீழத் தேற்றெடுத்தா னயனோக்கம் வேறென்ற
மேவினான் குரக்குமுகம் வீடுடைபோன் வரவியுத்தான்
பூலின்மேற் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

ச. முற்றத முலையிருவர் முத்துவண்ட லயர்விடத்துப்
பெற்றற்ற மாண்பென் பிறர்மணஞ்செய் யாவண்ணஞ்
சொற்றார்கள் பிறத்தபெண் னாயகளைத் தலைசுமந்தான்
பொற்றவி பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே”

* தாள்மாடங்களாவன: திருவாலவாப், திருதன்னாறு, திருமுடங்கை, திருநெல்வேலி, கன்னி, கரியமால், காணி, ஆலவாயென்பனவுமாம்; (கவி. கூட-த); "கன்னிதிரு மாவளவி வீசன் காக்குப் படிமநில்குழ் மாமதுரை" திருவால. பபன், இ. * சிவப்பதிகாரம், ௧௨. (பி - ம.) * 'போல்வானிடிய' † 'கேட்டீர்மின்'.

௨௧. — வ ளு ள் ன ம ா லு.

சுரு. யானமர் காதலன் தன்னைத் தவறிழைத்த

* கோநகர் சிறினைன் குற்றமில்லென் யானென் றிடமுலை

கையாற் றிருகி மதுரை

† வலமுறை மும்முறை † வாரா வலமந்து

சரு. மட்டார் மறுகின் ; மணிமுலையை வட்டித்து † விட்டா

ளெறிந்தாள் விளங்கிழையாள் வட்டித்த நீல || நிறத்துத்

திரிசெக்கர் வார்சடைப்

பால்புரை வெள்ளெயிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து மாலை ¶

யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி

ரு. ** மாபத் தினிநின்னை மாணப் பிழைத்தநாட் பாயெரி

யிந்தப் பதியூட்டப் பண்டேயோ

ரேவ †† லுடையேனா லியார்பிழைப்பா ரீங்கென்னப் * பார்ப்பா

ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர் முத்தோர் குழவி

யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத்

சரு. கையாற் றிருகி - வலக்கையாற்றிருகி.

. சரு. வட்டித்து - பிரதிக்கினைபண்ணி; சுழற்றியென்றுமாம்; வர்த்தனை

. வட்டினையா.....யிற்று.

சரு. விட்டாளெறிந்தாள் விட்டெறிந்தாள்.

சௌ. திரிசடை - திரித்தசடை; திரித்தல் - முறுக்கல். சக. மாலை -

ஒழுங்கு.

(சக) வட்டித்ததனால்வந்த (சக) வானவன்; இன்னும், வட்டித்த
- எழுதினாலொத்தவென்றுமாம்.

நூ. மாண - திண்ணிதாக.

நூ. உடையேனாள் - உடையேனாதலால். யார் பிழைப்பார் -
யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை, க: இ.

² இக - இ. 'பார்ப்பார் தவரே சுமத்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்தா
ரினையார் புகப் பெண்டிர்' (ஆசா. க:இ); திணுவிதாய்எண்ணி உயர்நிணையான்
முடித்ததற்கு இப்பகுதி மேற்கோள்; தொல். கிளவி. கு. இக - த; தன். கு.
களள-மயில; இ-வி. கு. உகஅ.

(பி - ம) * 'கோனவற்குற்றமிலெனியானென்று' † 'வாசாவலம்வந்து' ‡ 'வனமுலை' § 'வீட்டெறித்தானத்த' || 'திறத்தாதிமிர்செக்கி' ¶ 'எரியாடி' ** 'மாபத்தினியுண்ண' ††
'உடையேன்மற்றியார்'

சுருஷ்

சிலப்பதிகாரம்

நூ. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று * காய்த்திய
பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன் மண்டிற்றே
நற்றேரான் கூடனகர்.

வேண்ப 1.

பொற்பு வழதியுந்தன் பூவையரு மாணிகையும்
விற்பொலியுஞ் சேனையுமா வேழமுங்—கற்புண்ணத்
தீத்தரு வெங்குடற் றெய்வக் கடவுளரு

மாத்துவத் தான்மறைந்தார் மற்று.

௫௫ காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்தவென்றுமாம்.

௫௬. ஏவ.....

உக.—வஞ்சினமலை முற்றிற்று.

¹ இவ்வென்பா சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

(யி - ம்.) * 'காய்த்தியை' † 'அழற்பொங்கிறே'

இருபத்திரண்டாவது.

அழற்படுகாதை.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகர் * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச் செழியன்

1 வளைகோ லிழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங்
 10. கிருகில மடந்தைக்குச் செங்கோல் + காட்டப்
 புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட

3 னரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய ! தறியா
 தாசான் பெருங்கணி யறக்களத் தந்தணர்
 காவிதி நீ மந்திரக் கணக்கர் தம்மொடு

க0. கோயின் மாக்களுங் குறுந்தொடி மகளிரு
 ii மோவியச் சுற்றத் துரையவிந் திருப்பக்
 காழோர் வாதுவர் கடுந்தே ருருநர்
 வாய்வான் மறவர் மயங்கினர் மலிந்து
 கோமகன் கோயிற் கொற்ற வாயிற்

க. ஏவற்றெய்வம் - அங்கி; அக்கினியுடைய எரியின் கூறு
 அங்கி அடக்கம் நீங்கி வெளிப்பட்டதென்றுமாம்.

பிரகாசித்தது ;

உ. காவற்றெய்வம் - நகரிகாவற்றெய்வமாகிய நான்கு வருணப்பூதங்கள்.
 கடைமுகமடைத்தன - கோட்டைவாயிலை நோக்குவதொழிந்நன; நகரிகாவற்
 றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக் காலாவாயினவென்றுமாம்.

ச. வளைகோல் - வளைந்தகோல். இழுக்கத்து - இழுக்கத்தையுற்ற
 விலை. உயிராகியவாணி - ஆதாரம். ஆங்கு - அவ்விடத்து.

அவ்வள

எ. அரசகடம்பில் - சிங்காதனம். தஞ்சையத்தியாது - செழியன்
யதை அறியாமல்.
தஞ்சை

அ. ஆசான் - புரோகிதன். பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்.
தந்தணர் - தன்மாசனத்துக் கருத்தாக்கன்.

அறக்களத்

க. காவிதி - வரியிலார். மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலையெழுதுவார்.

கக. ஒவியச்சுற்றத்து - சித்திரத்திரள்போல.

கஉ. காழோர் - பரிக்காரர். வாதுவர் - வாசிவாரியர்.

¹ சிலப். உரு: கூஅ - கூ

² "அரசகடம்பில் தஞ்சைய
காண்ட துறதிக்கட்டுரை.

பாண்டியன் தெய்வச்செழியன்" சிலப் மதுரைக்

(பி. ம்) * 'திருத்தன்'†

'காட்டிப்' ‡ 'அறியாசான்' § 'மந்திரிக்' || 'ஒவியன்' ¶

சிலப் பதிக்காரம்

கூ. நீமுகன் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய
வெண்கதிர் நித்திலம் பூண்டு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்

உரு. நின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய
‘னுரையென விரிந்த துண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த அடையினன் மலரா

| வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச் சந்தனங்
கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட மார்பினன்

உரு. நேனும் பாலுங் கட்டியும் பெப்பச்
சேர்வன பெறுஉந் தீம்புகை மடையினன்
தீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று
பின்பகற் பொழுதிற் பேணினை னூர்வோ

ருரு. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்
‘விரிசுடை தண்டே குண்டிகை காட்டம்
பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
னவினு ‘மார்பினு நலின்ற னாலினன்]
முத்தீ வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ

ருரு. வேத முதல்வன் வேள்விக் கருவியோ
டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

கரு. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டுநீங்க; அன்றி,
மிடை கொள்ள - நெருப்பவித்தற்கு வந்து மிடையவென்றுமாம்.

(கக) “நித்திலப்பைம்பூண்” முதலாகப் (கக) “பூதத் ததிபதிக்
கடவுள்” ஈராகப் பிராமணபூதத்தைக்கூறிற்று; அப்பூதத்துக்கு நிறம்
வெள்ளை.

ருரு. வேதமுதல்வன் - பிரமன். கருவி - சமீபதமுதலாயின.

கூச - கூ. பிரமன் வேள்விக்குச்சொன்ன உறுப்புக்களோடு
முத்தீவாழ்க்கை முறைமையின்வழுவாத ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.
(கூடு) கருவியோடு (கூச) முறைமையின் வழுவாவெனக்கூட்டுக.
(கூச) நித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (கூச)
ஆதிப்பூதம்; (கூச) முத்தீவாழ்க்கை வழுவாத (கூச) ஆதிப்பூதம்.

2 "நிம்பா தூதர்போற் திழ்வென்பட் டிடுத்த"
கவிச்சம்" பெரும். உ. இ. அக.

(வேக. ௧௦௪௧); "தூதரபுரை

3 "தனிடொடு பிடித்த தாழ்கமன் டலத்தப் படிவவுண்டிப் பார்ப்பன மகனே"
(குறத். ௧௮௧); "எறித்தரு கிறீதாங்கி பேந்திப குடைநீழ். அறித்தாழ்த்த கருண
முண்டாந்)ற முக்கோதும்" (கவி. ௧) 4 மார்பின் தலின்றதும் - பூணம்

உஉ.---ஆ மு ற் ப டி க ா னை த..

சகலரு

[வென்றி வெங்கதிர் புளையு மேனியன்
குன்றா * மணிபுனை பூணினை பூனெடு
முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடியொடு
ச0. சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளந்
தண்கமழ் பூரீர்ச சாதியோ டினையவை
கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலையு
மொட்டிய திரணையோ டொகிந்த பூவின
னங்குலி கையெறிந் தஞ்சுமகன் விரித்த
சஇ. குங்கும வருணங் கொண்ட மார்கினன்
பொங்கொளி யரத்தப் பூம்பட் டுடையினன்
முகிழ்த்தகைச

சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்தி

யேனு நற்கவை யியல்புளிக் கொணர்ந்து

௫௦. வெம்மையிற் கொள்ளு மடையினன் செம்மையிற்]

பவளச செஞ்சுடர் திகழொளி மேனிய

னாழ்கடன் ஞால மாள்வோன் நன்னின்

முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி

யுரைசா லங்குசம் வடிவேல் ! வடிகயி

௫௧. நெனவிவை பிடித்த கையின னாகி

யெண்ணருஞ் சிறப்பின் மன்னரை யோட்டி

மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோசகிக்

கொடுந்தொழில் கடிந்து கொற்றங் கொண்டு

! நடும்புகழ் வளர்த்து நானிலம் புரக்கு

௫௨. முரைசால் சிறப்பி¹ னெடியோ னன்ன

வரைச பூதத் தருந்திறற் கடவுளுஞ்

(௫௧) “பவளச்செஞ்சுடர்” முதலாக (௫௧) ‘அருந்திறற்கடவுள்’

ஈராக அரசபூதத்தைக்கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்.

௫௩. ஆள்வோன் - அருச்சுனன். (௫௪. வடிக்கை - புரவியைவச

மாக்குகை.

௫௬ - ௫. முரசுமுதலானவேழம் இராசாக்களுக்கும்

இப்பூதத்திற்கு

௫௬. மன்னர் - துரியோதனாதிகள்.

[முரியன்.

(௫௨) இவனிடத்துச் சாரதியாயாநின்று (௫௬) முரசுமுதலாகிய

(௫௫) பிடித்தகையினனாகி (௫௬) மன்னரையோட்டி (௫௭) ஓச்சிக்

(௫௮) கடிந்து கொற்றங்கொண்டு (௫௯) புரக்கும் (௬௦) உரையமைந்த

சிறப்பையுடைய நெடி யோனையொத்த கடவுட்பூதமென்க.

இவற்றால்உலகனத்தோனைஒத்த பூதமென்க.

[இன்னும், ¹ பாண்டியனுடைய கையினிலக்கணம்

ஏனைய இருவர்க்கும் ஒத்தபண்பென்றுமாம்.]

பூதத்துக்கும் பிடித்த

இசு - சுசு. பவன.....அருந்திறம்கடவுளும் - பவனவொளி
திசும் தருமேனியையுடைய அரசபூதமாயிகடவுளும்.

1

புறநா. சு-சு. ஆம் அடி; மதரை. சுசு.

(மீ. மீ.) * 'மணியொடு புனைந்த பூணினன்' † 'வழக்கியிற்' ‡
'தெய்வபூத' கீதின் இ ன ப் ப தி க ர ம்

* செந்நிறப் பசும்பொன் புரையு † மேனியன்
மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ

‡ ரரைசமுடி யொழிய வமைத்த பூணினன்

சுசு. வாணிக மரபி னீணில மோம்பி

நாஞ்சிலுந் துலாழு மேந்திய கையின

[ஐரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட வுடையினன்

வெட்சி தாழை கட்கம ழாம்பல்

சேட னெய்தல் பூனை மருதங்

எ0. கூட முடித்த சென்னிய னீடொளிப்

பொன்னென விரிந்த நன்னிறச் சாந்தந்

தன்னொடு புனைந்த மின்னிற் மார்பினன்

கொள்ளும் பயறுந் துவரையு முழுந்து

நள்ளியம் பலவு நயந்துட் னகைஇக்

எஃ. கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன் புடைதரு
 நெல்லுடைக் களனே புள்ளுடைக் கழனி
 வாணிகப் பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப்
 பாணிகைக் கொண்டு முற்பகற் பொழுதி
 னுண்மகிழ்ந் துண்ணு வோனே யவனே

அஃ. நாஞ்சிலம் படையும் வாய்ந்துறை துலாழற்
 குழொளித் தாலு மியாழு மேந்தி
 விளைந்துபத மிருந்தி விருந்துபதந் தந்து
 மலையவுங் கடலவு மரும்பலங் கொணர்ந்து
 விலைய வாக வேண்டுநர்க் களித்தாங்

அஃ. குழவுதொழி லுதவும் † பழுதில் வாழ்க்கைக்
 கிழவ னென்போன் கிளரொளிச் ட சென்னியி
 னிளம்பிறை சூடிய விறையவன் வடிவினோர்
 விளங்கொளிப் பூத வியன்பெருங் கடவுளுங்

(கஉ) “செந்நிறப் பசும்பொன்” முதலாக (அஅ)

“வியன்பெருங் கடவுள்”

‘ரூக வணிகபூதத்தைக் கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம், பொன்.
 சுச. பூணின் - பூணினாய்.

சுரு. மரபின் - மரபால். சுசு துலாம் - துலாக்கோல்.

(கஉ) பொன்புரையு மேனிக் (அஅ) கடவுள்.

(சுசு) நாஞ்சிலம் துலாக்கோ லுமேந்தியகையினாய் (அரு) வாழ்க்கைக்கு

(அசு) ஊரியோனென்று சொல்லப்படுவோனாகிய (அஅ) பூதக்கடவுளுமென்க.

? பெருங்கதை, உ. ௨: ௧௧௬.

(பி-ம்) * ‘செந்நிறப்’ †

'மேனி' : 'பழுதில்லாடகிழவன்' : 'சென்றியன்'

உஉ—து மு ற் ப டு க ா ன த்.

சுகள்

[கருவினை புரையு மேனிய னரியொடு

கூடு. வெள்ளி புனைந்த பூணினை நெள்ளொளிக்
காழகஞ் செறிந்த வுடையினன் காழகிற்
சாந்துபுலர்ந் தகன்ற மார்பின னேந்திய
'கோட்டிணுங் கொடியினு நீரினு நிலத்தினுங்
காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்

கூடு. கம்மியர் செய்வினைக் கலப்பை யேந்திச
செம்மையின் வருடஞ் சிறப்பபு பொருந்தி]
'மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனிய
நெண்ணிறக் காழகஞ் சோந்த வுடையின
னாற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப்

கூடு. பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்
கலிகெழு கடற் பலிபெறு பூதத்
தலைவ நென்போன் றுணுந் தோன் றிக்
கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகா
தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் * டென்ப

கூடு. தாமுறை யாக வநிந்தன மாதலின்
யாமுறை போவ தியல்பன் றோவெனக்
கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
னாற்பாற பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
'கூல மறுகுங் கொடித்தோ வீதியும

கக0. * † பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
[முரக்குரங் குயர்த்த வொண்சிலை யுரவோன்]

(கௌ) “மண்ணுறுதிருமணி” முதலாகப் (க0க - உ)
வன்” ஈராக வேளாண்பூதத்தைக்கூறியது அதற்குநிறம்

“பலிபெறுபூதத்தலை

நீலம.
கௌ திருமணி - நீலமணி. கக. ஆடற்கமைந்தவை -
வாச்சியம்.

க00. ஹைபோகல் - முடியவறியல்
(கௌ) முடியப்போகிப் (க0க) பலிபெறுபூதமெனக.
கௌ - க0உ. இந்நால்வருந்தோனறி
க0ச. தீமுறையுண்பது - நெருப்பு நியாயமாகவுண்பது.
க0ரு. ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இன்னும்,
ஆமுறையாக வறிந்தனம் - மேல் வரக்கடவதொருவிதியென்று
முன்னேயறிந்தேம்.

கக0. நால்வேறுதெரு - நாலவகை வருணத்தாரதெரு.

¹ தால்வகைப்பூக்கள், ² மு. புறநா. இசு.

* சிலப். கச: உகக. * சிலப். கச: உகஉ.

(யி - ம்) * † என்பதியாமுறையாகவறித்தன மன்றேதாத்நாட் †
தெரித்த நால்வேறு தெருவுக் காவெரி புண்டநாட்

* பால்வகை

கக

புறநா

சிலப்பதிகாரம்

1 காவெரி யூட்டிய நரள்போற் * கலங்க
வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககடு. கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா

1 வறவை யாய ரகன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் களிறு மடப்பிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற் பெயாந்தன
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

கஉ௦) மைத்தடங் கண்ணூர் மைநதர் தம்முடன்
செப்புவா யவிழ்ந்த தேம்பொதி நறுவிரை
நறுமல ரவிழ்ந்த நாறிரு 1 முசகித

துறுமலர்ப் பிணையல் சொரிந்த பூந்துகள
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉடு. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த

துமென் சேக்கைத † துனிப்பதம் பாராக்

* காமக் களளாட் டடங்கினா மயங்கத்
திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியா

* குதலைச செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வரொடு

ககஉ. கா - காண்டாவனம்

கக௩ அறவோரிடத்து அழற்கொடி விடா தாய்.

கக௬. அறவை - அறததையுடைய

கதிநி - சு. கனலெரி சேராவாடி ஆயா கெருவிலடைந் தன

கடக. செப்பு வாய்நிறநது சொரி தவிறை - சாநது

லாயின.

புழுருருய முத

கடக - ந. * செடபிலேவாயவிழ்நத பிணையலெனக்கூட்டி, நறுவிறையை
புடைய பிணையல, முச்சிப்பிணையலெனறுமாம நறுமலரவிழ்தல், முச்சிக்
கூட்ட.

கடசு. துனியின்செவ்வி பார்க்கவேண்டாத, துனியளவு
வென்றுமாம; இவா பிள்ளைபெருதவர்.

விட்டிராத

கடரு - சு. பரிந்தனபரநத சேக்கை - கையற்றுப்பரந்த சேக்கை
கடள. அடங்கினர் மயங்க - ஒழிந்து சோர.

1 சிறுபாண். உகஅ. * 'அறவையாயர்' சிலப். கடு: கட0-உக.

— * 'தருங்கியகாமக்கள்ளாட்டு' மணி. உடு:கக. * மு. மணி. எ. இள.

* செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செப்பு; தற். கடள:
மணி. ச: கடு; குளா. மத்திர. இசு; பெருங். க: கக, எக.

குமத். க;

(பி - ம) * 'வைத்தி' † 'முச்சிப்புதமலர்' ‡ 'துனிபதங்காமக்கடவுள்கள்.
உஉ— அழற் ப'டுகா னை த.

சுசுசு

கட0. * பஞ்சியா ரமனியிற் துஞ்சுதுயி லெடுப்பி

வானரைக் கூந்தன் மகளிரோடு † போத
 1 வருவிநூற் தோம்பி மனையற முட்டாப்
 பெருமனைக் கிழத்தியர் பெருமகிழ் வெய்தி
 யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

கருநீ. சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை
 கொங்கைப் பூசல் கொடிதோ ; வன்றெனப்
 பொங்கெரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின
 1 ரெண்ணுன் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
 பண்ணியன் மடந்தையர் பயங்கெழு வீதித்

கரு(1). தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு தீங்குழல்
 1 பண்ணுக்கினை பயிரும் § பண்ணியாழ்ப் பாணியொடு
 நாடக மடந்தைய ராடரங் கிழந்தாங்
 கெந்நாட் டாஸ்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
 விர்நாட் டிவ்வு ரிறைவனை யிழந்து

கருநீ. தேரா மன்னனை சிலம்பின் வென்றிவ்
 ழூர்தீ பூட்டிய வொருமக || னென்ன
 வந்தி விழவு மாண வேதையுஞ்
 செந்தீ ஏ வேட்டலுந் தெய்வம் பரவலு
 மனைவிளக் குறுத்தலு மாலை யயர்தலும்

கரு0. வழங்குகுரன் முரசமு மடிந்த மாநகர்க்
 காதலற் கெடுத்த நோயொ டுளங்கனன்
 னாதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன னுயிர்த்து
 மறுகிடை மறுகுங் கவலையிற் ** கவலு

கருக. பண்ணியன்மடந்தையர் - இசையறிவார்.

கசஉ. நாடகமடந்தையர் - தனியிலார்.

(கருக) வீதியிடத்து (கசஉ) அரங்கிழந்து.

கசஎ. அந்திவிழவு - சீபவி.

கசஅ. தெய்வம்பரவல் - தெய்வபூசனை.

கருக. மறுகிடைமறுகும் - மறுகிலேகழன்றுதிரியும். கவல் -

குறந்தெரு. கவலும்.....போம்.

¹ குறக். அக. ² "என்னென்னவோர்" (சிலப். கச: கசஎ): "யாழ்முத
வாகவழபத்தொருதான், கோளமகவீர்த்திபற்கை" பெருங். க: கரு: அச- ௫.

³ மணி. எ: சக. ⁴ "ஊதுகிக்குருதெயிர்த்ததத்தடங்காது" மணி. உ: சக.
(பி-ம்.) ⁵ 'பாலாரமனித்', 'பல்லாரமனித்' [†] 'மயங்க' [‡] 'இன்றென்'
[§] 'பண்பாழ்ப்பாணசொழி', || 'எனவுமத்தி' [¶] 'வேட்கையின்' ^{**} 'வையுழி'

இ00

சிலப் பதி காரம்

¹ மிழங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு

கருக. ² மாருரு நுற்ற வீரபத் தினிமுன்

கொந்தழல் வெம்மைக் கூரெரி * பொருஅள்

வந்துதோன்றினண் மதுரா பதியென்.

வேண்டி.

³ மாமகளு நாமகளு மாமயிடற் செற்றுநகந்த

கோமகளுந தாம்படைத்த கொற்றத்தா—னாம

முதிரா முலகுறைத்தான் முன்னரே வந்தான்

⁴ மதுரா பதியென்னு [†] மாது.

(கசக) விவேமடந்தையரது வீதியில (கசஉ) மடந்தையா (கச௦)
தண்ணு மைமுழவு குழல் (கசக) யாழ்ப்பாணி இவற்றடனே (கசஉ)
ஆடும் அரங்கினை யிழந்து (கசக) இவ்வொருமகள் (கசக) எந்நா
ட்டாள்கொல? யார்மகள் கொல்
(கசக) என்ன (கரு) நகரிலே (கருச) இயங்குதலையுஞ் செய்யும், மயங்கு
தலையுஞ்செய்யும்; இவ்வகை (கரு) ஆரஞ்ருமற வீரபத்தினிமுன (கரு) ஊர்
ளியுண்டதற்குப் பொருளாய (கரு) வந்து கோன்றினான், மதுராபதியென்
னும் தேவதையென்க.

“மாமகனும்” :—தாம்படை, சந் கொற்றத்தாள் - இவாகள்படைத்த
கொற்ற மெல்லாமுடையாள்; “நாவினாக * * * வாளினும” என்ற
முவகைவென நியும்; மாமகள் - சீகேவி நாமமுலை -
அச்சத்தைச்செய்யமுலை.

உஉ.—அழற்படுகாளை புற்றிற்று.

¹ “கழலனுஞ்சமுது, மோடனுமோடும்” மணி. க: ககக - உ.

² மு. சிலப். பதி. சஉ.

³ இச்செய்யுளின் முறைப்படியே ‘திருவின் செல்வீ பொருதனிக் கொழுத,
புலமை சான்ற கலைமகள் கணவ, வீரிய மடந்தை பேரிசைக்கிழவ’ என ஞானபிரகாசம்,
சக - ஆம் செய்யுளும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

⁴ “மதுராபதியென்னுமாபெருந்தெய்வம்” மணி. உக: கக.

(யீ - யீ) * ‘போன்றவத்து’ † ‘மான்’

இருபத்து மூன்றாவது கட்டுரைகாதை.

சுடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
 குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
 கடையெயி றரும்பிய பவளா † செவ் வாய்த்தி யிடையிலா
 விரிந்த நித்தில ‡ நகைத்தி
 ௫. யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும்
 வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய ளிடக்கை
 பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும் வலக்கை யஞ்சுடர்க் §
 கொடுவாள் பிடித்தோள் வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு
 மிடக்காற்
 ௬. றனிசசிலம் பரற்றுந் தகைமையள் பணித்துறைக்
 கொற்கைக் கொண்கன் குமரித் துறைவன் பொற்கோட்டு
 வரம்பன் பொதியிற் பொருப்பன் குலமுதற் கிழத்தி யாதலி
 னலமந்
 தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி
 ௭. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்
 || முன்னிலை யீயான பின்னிலைத் தோன்றிக் கேட்டிசின் வாழி
 நங்கையென் குறையென வாட்டிய திருமுகம வலவயிற் கோட்
 டி

ஏ யாரை நீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை உடு யாரஞ
ரெவ்வ மறிதி யோவென

க சடையும் பிறையும் - சடையிடக்கேபிறையும்.

கூ. கடையெயிறு - பன்றிக்கொம்புபோலப் புறப்பட்ட எயிறு. அ.

கொடுவான் - மழு.

ககூ. குலமுதலாதலின் - அடியேதொடங்கி இரட்சித்தற்குரியனாதலின்

ககூ. முன்னிலையான் - முன்னில்லான்; அவளுக்கு

செய்யான்.

முன்னிற்றைச்

(பி - ம) * 'செத்திற்' † 'செய்வா, பிடைநிவா' ‡ 'தகைச்சிபிடை' § 'தெடு
வாக் பிழத்தன, விடக்காற் தனிச்சிலம் பரத்தினும் வலக்காற் புனைமுல கட்டுத் தகை
மைபக்' || 'பின்னிவியான முன்னிவத்தோன்றி' ¶ 'யாரிவ னென்முன் முத்தா
விவனெ னுரஞ் செவ்வ மறிதா தானென'

இரு

சி ல் ப் ப. தி க ா ர் ம்

வாரஞ் செவ்வ மறிந்தே * னணியிழாஅய்

மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்

கட்டுரை யாட்டியேன் † யானின் கணவற்குப்

பட்ட கவற்சியேன் பைந்தொடி கேட்டி

உரு. பெருந்தகைப் பெண்ணென்று கேளாயென் னெஞ்சம்

வருந்திப் புலம்புறு நோய்

தோழி நீ ‡ யீதொன்று கேட்டியெங் கோமகற்

கூழ்வினை வந்தக் கடை

மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்

௩௦. தீதுற வந்த வினை ; காதின்

¹ மறைநா வோசை யல்ல தியாவது
மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே
யடிமொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

² குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

௩௧. னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்
மடங்கெழு நோக்கின் ³ மதமுகந் திறப்புண்
டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானே

⁴ கல்விப் || பாகன் கையகப் படாஅ
தொல்கா ⁵ ஷுள்ளத தோடு மாயினு

௪௦. மொழுக்கொடு புணர்ந்தவிவ் விழுக்குடிப் பிறந்தோர்க்

உரு. கட்டுரையாட்டியேன் -

ஒருவார்த்தைசொல்லுதலுடையேன்.

உரு - ௪. நின்கணவற்குப்பட்ட கவற்செயுடையேன்; ஆயினும் நீ

கேளென்க.

உஎ-அ. ஊழ்வினை வந்தபடி கேளாய்; வந்தக்கடை,

கரவொற்றவிகாரம்.

(௩௦) வினை (உரு) கேளென்க.

௩௧. மறைநா - அந்தணர்நா ; ஓசை - ஒதினார்வாயில் வரும்

நியமமான வார்த்தை.

௩௩. மன்னர் பழி தூற்றுவதென்க.

௩௩. மடங்கெழு நோக்கின் - மகனிருடைய பார்வையாலே....

..... செலையாக்குக.

2 "ஒதலத்தணர்வேதம்பாட" (மதுரை. கடுக); "தான்மறைக் கேள்வி தயில்
 ருர லெடுப்ப, வேம வின்மயி லெழுத வல்லதை, வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலத்,
 கோழியி னெழாதெம் பேருர் தயிலே" பரி. ப. களஞ. 3 புறநா. எஉ.

3 "இடங்கழிகாமமொ டடங்கான்" மணி. ௧0: உஉ; ௧௮: ௧௧௧.

4 "கல்விப்பாசரிற் காப்புவினயோட்டி" மணி. ௧௮: ௧௧௫.

(பி - ம்) 5 'அணிபிறாப், மாபெருங்கடல் மதராபதியெனக் கட்டுரைப்பாட்டி.
 பென்' 1 'யாதுக்' 2 'இடதொன்று கௌபெக்' 3 'மதிமுதம்' || 'பாசர்கையல்
 பட்டி' 4 'உள்ளமொடோமியினும்', 'உள்ளமொடோமியினும்'

உரு.—கட்டுரைகாணத

இரு.

இழுக்கந் தாரா திதுவுங்கேட்டி

1 யுதவா வாழ்க்கைக் 2 கீரந்தை மீனைவி

புதவக் கதவம் 3 புடைததன னெருநா

ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும்

சுரு. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து

மன்றத் திருத்திச சென்றி ரவ்வழி

யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச

4 செவிசசூட் டாணியிற் புகையழல் 5 பொத்தி

நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்று

ரு. 6 வசசிரத தடக்கை யமரா கோமா

னுசரிப பொன்முடி யொளிவளை யுடைததகை

7 குறைத்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத்

திறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழுக்க மின்மை

யின்னுங் கேட்டி நன்வா யாகுதல்

௫௫. * பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற் றடக்கை

சஉ உதவாவாழ்க்கை - பிறாக்கு உதவமாட்டாத மிடிவாழ்க்கை.

சந புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு; குழை... ..

...

சக. மன்றம் * அரணில்லாதவீடு. அவ்வழி - நீர போகின்ற

அக்காலத்து.

சஅ. செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சுடுவதாகிய ஆணி;

சுடுதலுள்ள இறைச்சி சூட்டிவைச்சியானுறபோல.

௫௬ - உ கைகுறைத்தசெங்கோல் - கைகுறைத்ததற்குச்
செங்கோலையும்.

காரணமாகிய

௫௭ நன்வாயாகுதல் - நன்றாகிய மெய்யாதல்.

௫௮ பெருஞ்சோறுபயந்த - பாண்டவர்கள்படைக்கும்

துரியோதனன் படைக்கும் சேரன் சோறிட்டதனை.

¹ சஉ-இக. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை இப்புத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத் தின் அடிக்குறிப்பாதுணர்க; "கையரித்தான் மாறன் கதவிடித்த குற்றத்தா, வெய் புஞ் சிலக்கை யிரங்கேசா", "கொற்கையான் மாறன் குலசே கரவமுதி, பொற்கையா னுனகதை போதாதோ" என்றார் பிறரும்; திருவால. இள: உ - டார்க்க.

² 'கடுதாசாசஞ் செவிசெறித்தாங்கு' பெருங். க. சஎ: உகஅ. 'சிலப். கக: உக.

³ இது, 'பெருஞ் சோழப் பந்த' என்றது சோழன் பெருஞ்சோழமதியஞ் சோ லாதன் பாரதபுத்தத்தில் எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; "ஓரைய ரீசைம் பதினம குடன்றெழுத்த, போரிற் பெருஞ் சோழ போற்றது தானளித்த, சேரன்" (சிலப். உக: ஊசல்வரி); "உதியஞ் சேரல், பெருஞ் சோழ கொடுத்த ஞான்றை" (அகநா. உகக); "அலங்குணப் புரவி பைவரொடு சினைநு, நிலத்தலைக் கொண்ட டொலம்பூற் தம்பை, பீசைம் பதினமரும் பொருதுகைத் தொழிபப், பெருஞ்சோழம் மிருபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" (புறநா. உ.) 'அம்பலத்தாழ்ப்புட்டுவார்' பழ. கக - ககஇ.

(பி - ம) * 'சேத்தன்மனை' † 'புடைத்தனெனது' ‡ 'பொங்கெடுஞ்சயம்' § 'குறைத்துச்' 'கேட்டியோர்தன்'

சிலப் பதிதாரம்

திருநிலை பெற்ற பெருநா னீடுக்கை
யறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை செய்தோன்
பூம்புனற் பழனப் * புகார்நகர் வேந்தன்

சு0 றுங்கா விளையு † ணன்னு டதனுள்

வலவைப் பார்ப்பான் பராசர. னென்போன்

குலவுவேற் சேரன் கொடைத்திறங் கேட்டு
வண்டமிழ்¹ மறையோற்கு² வாணுறை கொடுத்த
திண்டிதல் நெடுவேற்³ சேரலற் காண்கெனக்

சுரு. காடு நாடு முறும் போகி

நீடுநிலை மலயம் பிற்படச சென்றாங்

¹ கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப் பாள்

² முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி

யைம்பெரு வேள்வியுஞ் செய்தொழி லோமபு

எ0 மறுதொழி லந்தணர் பெறு , முறை வருக்க

ருசு. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கத்து இருக்கை.

ருஎ மறநெறி நெடுவாள் - மறத்திலே யொழுக்கின வாள்

சுசு நீடுநிலைமலயம் - போகிய நிலையையுடையமலயம்.

சுஎ.

சுஅ

ஒன்று - முத்தி. இருபிறப்பு - உபநயனத்துக்குமுன் னும்பின் னும்
முத்தீ - ஆகவனியம், காருகபத்தியம். தக்கிணுக்கினி.

எ1. அறுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஒதல ஒதுவித்தல் வேட்டல் வேட்
பித்தல் ஈதல் ஏறறலென இக்குணங்களை யுடையா பெறுமுறையை. வருக்க -
அவனுக்குக் கூறுபடுத்த

¹ பெருநாளிருக்கை: - சேரனுடைய காலியோலக்கம்; ² தன்கட னுட னென்
பூங் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதுரை. 10௨௪ - 6) என அந்தாளோலக்கம்
பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

* மறையோனென்றது பாங்குகொளதமனா; இவருக்குச் சுவர்க்கங்கொடுத்த
சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பல்பாணச் செல்கெழுகுட்டியெனென்பவன்; இதனைப்பற்றி
தப்பத்தின் மூன்றும்பத்திறதியிலுள்ளதானிய அடியிலவரும் வாக்கியத்தானாக;
'பல்பாணச் செல்கெழுகுட்டியினைப் பாங்குகொளதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.
.....பாடிப்பெற்றபரிசில்; தீர் வேண்டியது கொண்டினை யானும் என்பார்ப்பனி
யும் சுவர்க்கம்புலவேண்டிமெனப் பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பதுபெரு
வேள்வி வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பாணியும் பார்ப்பனியையும்
காணாயினார்' சிலப். உஅ; ககஎ - அ; 'தறக்கமெய்தியதொய்யாதல்விசை, முதியர்ப்,
பேனியவுதியஞ்சேரல்' அதநா. உகக. இச்சரிதை, பழமொழி ககக-ஆம் பாட்டி
னும், தொல். புறத்தின். கு. உடு - நீ. உரையினும் வந்துள்ளது.

* புறநா. ககஎ. * முருகு. கஅக-உ.

(யி - யி) * 'புகாதிவேத்தன்' † 'தன்னுட்டதனுப்பவையப்பாசான்' ‡ 'வான
கங்கொடுத்த' § 'சேரற்காண்கொள்' || 'முறைபெய்தி'

உக.—க ட் டி ர க ன த்

நூலு

நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப்
பார்ப்பன வாகை குடி யேற்புற
நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்
செங்கோற் * நென்னன் றிருந்துதொழின் மறையவர்
எடு. தங்கா லென்ப தூரே யவ்வூர்ப்
பாசிலை பொதுளிய போதிமன் றத்துத்
தண்டே குண்டுகை † வெண்குடை காட்டம்
பண்டச சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு
களைந்தன னிருப்போன் காவல் வெண்குடை அஃ.
விளைந்துமுதிர் கொற்றத்து விறலோன் வாழி

* கடற்கடம் பெற்றிந்த காவலன் வாழி
 விடர்ச்சிலை † பெற்றித்த வேந்தன் வாழி
 பூந்தண் பொருளைப் பொறையன் வாழி
 மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்
 அரு. குழலுங் குடுமியு மழலைச செவ்வாய்த
 தளர்நடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி
 வினையாடு சிறுஅ ரெல்வாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொல்லி நாவெறறியையுடையோனாய
 ; நா வலம் - நாவெறறியெனக.

(எ0.) பெறுமுறைவருத்த (எ௧) நனகலவகொண்டெனக (எக)
 நாவலங்கொண்டு ஓட்டிச் (எ௨) சூழக் (எ௩) கொண்டு தன்பதிப்
 பெயர்வோன் ; பெயர்வோன பெயர்தர.

எச. திருநதுதொழின் மறையவா - பஞ்சக்கிராமிகள். எரு. தங்கால் -
 திருத்தங்காலூர்.

எக. அரசுசிற்ருமனறு. எஎ. காட்டம - சமிதது. (எ௧)

குடையையு (அ0) கொற்றததையுமுடைய விறலோன. அச. வாழ்கென
 - வாழ்கவென்று சொல்ல.

அஎ. சிறுர்குழ்தர - தன்னைச்சிறுரெல்லாம குழ்தர.

* டாசுப்பினவாசைபிணியல்பை, "கேள்வியாற்சிறப்பெய்தியாண், வேள்வியான்விறன்
 மிகுத்தன்ம," "ஓதக் கரைதவழ்தீர் வேலி புலகெனுங், வேதக் கரைகண்டான் வீற்றி
 ருக்கு - மேதஞ், கடுகடர் தானுஞ்ச் சொல்லவே வீழ்த்த விகுடர் வேள்வி பகத்து"
 என்பவற்றாலறிந் பு-பெ.வாணக. க.

* அச - உ. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௧௮ - க.

(பி - ம்) * 'தென்னவன்மிகுத்தொழில்' † 'ஒன்குடை' ‡
 வாழி

‘சி ஸ ப் ப் தி க ர ம்

* குண்டப் பார்ப்பீ. ரென்றோ டோதியென்
பண்டச சிறுபொதி கொண்டுபோ மின்னெனச்

௯௦. சீர்த்தகு சிறப்பின் வார்த்திகன் புதல்வ
னாலமர் செல்வன் † பெயர்கொண்டு வளர்ந்தோன்
பானாறு செவ்வாய்ப் படியோர் முன்னர்த்
தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
துளமலி யுவகையோ டொப்ப வோதத்

௯௧. ஓ தக்கணன் றன்னை மிக்கோன் வியந்து
முத்தப் பூணூ லத்தகு புனைகலங்
கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்
தன்பதிப் பெயர்ந்தன னாக நன்கலன்
புனைபவும் பூண்பவும் பொறுஅ ராகி

௯௦௦. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோம்பிக்
கோத்தொழி லிளையவர் கோமுறை யன்றிப்
படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பா னிவனென
விடுகிறைக் ழ கோட்டத் திட்டன ராக
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை பென்போ

௯௦௧. ளலந்தன ளெங்கி யமுதன ணிலத்திற்
புலந்தனள் புரண்டனள் பொங்கின ளதுகண்டு

மையறு சிறப்பி னையை கோயிற்

அ.அ. குண்டப்பார்ப்பீர் - பிழக்கை மாணிகான்; சிறுமாணிகான்,
சிறு பின்னாகாணென்னிறுமாம்.

கக. ஆமைர் செல்வன்பெயர் - தக்கினுமூர்த்தி.

கஉ. பானாறுசெவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்; படிமம -
படியென் றுயிற்று. படியோர் - தன்னை இளமையாலொப்பாருமாம்; படி
- வேடமுமாம். கக. புனைவனவும் பூண்பனவுமாக
மென்றார்.

வேறுபடுதலிற் புனைபவும் பூண்பவு

கக. கோமுறையன்றி - இராசகீதியன்றி.

கஉ. படுபொருள் - புதையல்; களவுப்பொருளுென்றுமாம்.

கௌ. ஐயைகோயில் - மதுரையிற்றுர்க்கைகோயில்.

(பி - ம்.) * 'குண்டப்பார்ப்பீர்' † 'போமினென்' ‡ 'பேர்' §
தக்கின மிக்கென், 'தக்கன்' || 'அன்றியும்' ¶ 'கோட்டமிட்டனர்'
'தெக்கனன்'

உரு.—கட்டுரைகதை.

இதன்

* செய்கினைக் கதவந் திறவா தாகலிற்

றிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவ

ககௌ. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மயங்கிக்

கொடுங்கோ லுண்டுகொல் கொற்றவைக் குற்ற
விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென

வேவ ளீளையவர் காவலற் றொழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த ட வாய்மொழி யுரைப்ப ககடு.

நீர்த்தன் றிதுவென நெடுமொழி கூறி

யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்

னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனங் கடனெனத்

தடம்புனற் கழனித் தங்கா றன்னுடன்

மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்கிக்

கஉ௧. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன

ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமாற்பு நல்கியவ

டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித் தனனே

நிலைகெழு கூட னீனெடு மறுகின்

மலைபுரை மாட மெங்கணுங் கேட்பக்

கஉடு. கலையமர் செல்வி கதவந திறத்தது

ஓ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்

கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி

ஏ னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு

ககடு. நெடுமொழிகூறி - புகழ்நதுசொஸி.

ககக வயலூர் - ஊரின் பெயர்.

ககஅ - க. இவன் பிறந்த தங்காலுடன் வயலூரொன்பதோருரும்

விட்டு.

கஉக. திருமாற்புரங்குலை - கண்டனிகை. அவனென்றது,

நிலமடந் ன்தைய. அவனைப்பணித்தென்பார், இருநிலமடந்தைக்குத்

திருமார்பு நல்கு யென்றார்.

கஉஉ. மார்பினைப்பெருமையால் தணியாதவேட்கை.

கஉ௪. கறை - கடமை.

கஉ௫. இடுபொருள் - பிறர்வாவிட்ட பொருள். படுபொருள் - புதைபயல்; அன்றித் தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம்; ¹ “படுபயன் வெஃகி” என்றும்போல.

¹ ‘கல்காமுதலி’ பெருங். க. இஉ: உச. ² திருக்குறள், கஉஉ.

(பி - ம.) * ‘செய்யுது’ † ‘கோல்கண்டுக்கொல்.....உற்றதிறிம்பையாவது மறியி னின்றென்’ ‡ ‘வாய்மொழியுரைப்பவறியாமக்கின்’ § ‘சிறைபடு’ ||
‘கறைபடு’ P டு பொருளாயினு மிடுபொருள்

இரண்டி

சி ஸ ப் ப தி க ா ர ம்

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காடுமென

“கஉ௦. யாணெ யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்

கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்

றான்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேண்

¹ யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்

தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று

கஉ௧. வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண

வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே றுமெனு

முரையு † முண்டே நிரைதொடி யோயே

கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னுட்டு

வடிவேற் றடக்கை வசவுங் குமாணங்

கஉ௦. தீம்புனற் பழனச சிங்க புரத்தினுங்

காம்பெழு காணக் கபில புரத்தினு

‡ மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார் வேந்தர்
வியாத் திருவின் விழுக்குடிப பிறந்த
தாய வேந்தா தம்முட் பகையுற

கசடு. விருழக் காவதத் திடைநிலத் தியாங்கணுஞ்
செருவெல் வென்றியிற் செல்வே. ரின்மையி
னரும்பொருள் வேட்கையிற் பெருங்கலன் சுமந்து
கரந்துறை மாக்கனிற் காதலி டு தன்மொடு

கஉக. உறறவர்க்கு - எடுத்தார்க்குரிதது. பெறறவர்க்கு -

கொண்டவர் கருக்கு; அவ்விருவர்க்கும் உறுதி ஐமென்க.

ஆதலால், தமக்காகா; உற்றவர்க்குப்

பெற்றவர்க்காமென்றறைவிததான்.

ககக. கோன்முறையறைந்த - இராசநீதியாகச்சொன்ன.

ககக. பேரிருட்பக்கம் - கிருட்டிணபக்கம்.

ககச அழல்சேர்குட்டம் - [கார்த்திகைபரணி.]

ககவ. உரை - சோதிடவார்த்தை; உரையுமுண்டென்றது,

எதிரது தழீஇய எச்சயும்மை.

ககக - சச. வசவும் குமரனுமாகிய வேந்தரிருவர் தம்மில்

தாயவேந்தர் கசக. இருவரது மலைவு வெல்வென்றி நிகழுகை
ரின்மையால்.

காரணமாகச் செல்வோ * (கசஅ.) கரந்துறைமாக்களைப்போல

(கசஎ) ஆப்ரணங்களைச்சுமந்து போந்து; போத்தென்று ஒருசொல்
வருவிக்க.

1 தன். கு. கனக - மயில. மேற். 2 "அழற்குட்டத்தி" புறநா. ௨௨௯.
 (பி. - ம.) * 'தருதினேப்பதி' † 'உண்டுதினா' ‡
 திரைதாள்வேத்தன்யியாச்செய்யின்' § 'தன்னுடன்சிவன்'

'உரைசால் செவ்வந்த ௨௩.—த ட் தி ர க ா னை த.
 இன்

- சின்கா வண்புகழ்ச் சின்க புரத்தினே
 கரு0. * ரங்கா டிப்பட்ட டருங்கலன் பகருஞ்
 சங்கம னென்னும் வாணிகன் தன்னை
 முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவன்
 † வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில் செய்வோன்
 பரத னென்னும் பெயரனக் கோவலன்
 கரு0. விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதலி
 னொற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு
 வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் ‡ கொல்வழிக்
 கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி
 நிலைக்களங் காண ணீலி யென்போ
 கரு0. ள்ரசர் முறையோ பரதர் முறையோ
 ஐரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வென
 மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள் பூசலிட்
 டெழுநா னிரட்டி யெல்லை ரென்றபின்
 னொழுநா னிதுவெனத் தோன்ற வாழத்தி
 கரு0. மலைத்தலை § யேறியோர் மால்விசும் பேணியிற்

கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ
 னெம்முறு துயரஞ் செய்தோ ரியாவதுந்
 தம்முறு துயரமிற் றுருக வென்றே

கசக - ரு 1. சிங்கபுரத்தின் ஓரங்காடியிடத்தானாகியிருந்து.

கரு2. ஸபந்தொடி, முன்னிலை.

கருச. பரதனென்றது, கோவலனது முற்பெயர்.

கருரு. விரதநீங்கிய - கொல்லாவிதத்தால் நீங்கிய

வெறுப்பினனாதலின் - வெறுக்கப்படுபவனாதலால்.

கசரு. விசும்பேணியில் - விசும்பெல்லையில்; "நளியிரு முந்ரீ ரே
 ணி யாக"

கசக. தலைமகனைக் கூடுவதாகின்றவன்.

[என்றார்.

கசஎ. செயதோரென்னுமெழுவாய, பரிவார்கணாகவென்னும்
 வியக் கோன் வருவித்தலோடு முடிந்தது. யாவதும்- எப்படியானும்.

கசஅ. தம்முறு துயரமிற்றுகு - தாங்களும் இப்படிப்
 பரிவார்களுக, காண்பட்டதே படுகவென்றது, பழிவிட்ட
 பழியைக்கொண்டி.

(கசரு) ஏறி (கசக) விழுவோனென்க.

¹ புறநானூறு, கரு.

(பி - ம.) *

§ 'சுயிமால்'

'அங்காடிப்படவிருந்துகலன்' † 'வெந்தொழில்' ‡ 'கொல்லுநீடு'

|| 'குலத்தலை' § 'சூருகவென'

விழுவோ ளிட்ட வழுவில் ¹ சாபம்

கஎ௦. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேண்
யும்மை வினைவந் துருத்த காலைச்
செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதவாது
¹ * வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை
யிரேழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி

கஎ௧. வாறோ தங்கன வடிவி னல்லதை
யிரோர் † வடிவிற் காண்ட லில்லென
மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிக்கு
விதிமுறை சொல்லி யழல்வீடு கொண்டபின்
கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல

கஎ௨. திருத்தலு ‡ மில்லே னிறற்றலு மிலனெனக்
கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்

கஎக - உ. உம்மைவினை யுதவாது ^உ ம்மைபிறசெவ்விப

மனமில்லா

தோர்க்கு அக்காலததுச் செயதவினை வரது பலிக்குங்காலதது
முனபுசெயத

நல்வினை யாதும் உதவாது; இதழிவினைவரது கெடுபபதற்கு மு
ன்னேவரதுத அதல் பின்புதவதல் செயபுமித்தனை, அநநல்வினையும்
உதவாமறபோகாது; பாவமான தும தனியே அனுபவிக்கவேண்டும்

கஎக-அ. ஈரோர்-ஈங்குள்ளோர் இல்லெனறு

மதுரைமாதெயவம்சொல்ல.

கவுக. பொறஞெழு - பொலிவினையுடைய சங்கவனை; து
ர்க்கைகோயில் வாயிலிலே தன்கைவனையத் தகர்க்கது.

1 கவுக - கவு. இச்சாபவரவாற்றை இப்படியே மணிமேகலையில் வஞ்சி
மாதகர்புக்க காணையினும் மணிமேகலைக்குக் கண்ணகியதாக்கக் கூறினர்; அது
வருமாறு: "வேட்கை தூர்ப்பக் கோட்டம் புருத்து, வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி,
வற்புக்கட வில்லாது தற்றலம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு தங்கடன் முடித்த,
தருவல் வேண்டிமென் மழுதுமுன் னிற்ப, வொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாய் குறைப்
போ, மெய்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொருது, மெய்மைபின் மதரை வெவ்வழிற் படு
தான், மதரா பதியென மாபெருத் தெய்வ, மிதுதீர் முன்செய்வினையின் பயனாற்,
காவில் பூம்பொழிற் கவிக்கதன் னுட்டுத், தாய மன்னவர் வகவுய் குமாறுநூற், சிங்க
புரமுற் செழுதீரிக் கயிலையு, மல்காக் கிற்றோ சடற்செரு வுததான், மூலிகு காவத
முன்னுதரின்றி, பாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப், பலகலக் கொண்டு
பலரறி யாம, வெவ்வா வானோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் தன்
னைக், கண்டவர் கூறத் தைபனின் கணவன், பார்த்திபன் குறழிற்செயும் பாதனை
நூத், நீத்தொழி வானன் றெற்றெனப் பற்றி, பொற்ற னிவனெனவுரைத்தாமன் னற்குக்,
குற்றமி லோனைக் கொலுபுரித் திட்டன், னுங்கவன் மனைவி யழுதன ஈரற்றி, பேங்கி
மெய்பெயர்ப்போ விதுவரை பேறி, விட்ட சாபங் கட்டிய தாகு, மும்மை வினைவந்
தருத்த லொழியா தெனா, மெய்ம்மைக் கெவி விளம்பிய பின்றுந், சிற்றங் கொண்டு
செருதகர் கெதத்தேன்" (இ-உச)

1 * கவுக - கவு. மு: சிலப்பதிகாரம், பதிகம், 100 - இக.

(பி-ம்.) * 'வாருதுகத்தன்மனமகன்' † 'வழுவீனி' ‡ 'இன்னேபிறத்தனம்'

உரு.—க ட, மு னை ர க ளை த.

இருக்க

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு புருத்தேன்
மேற்றிசை வாயில் வறியேன் * பெயர்கென

விரவும் பகலு மயங்கினள் கையற்

கஅரு. துரவுரீர் வையை பொருகரைக் கொண்டாங்

† கவல வென்னு ளவலித் திழிதலின்

‡ மிசைய வென்னுண் மிசைவைத் தேறலிற்
கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்சு டு பிளந்தாங்
கவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே

கக௦. நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறிப்

பூத்த வேங்கைப் பொங்கர்க் கீழோர்
தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென் றேங்கி
யெழுநா னிரட்டி பெயல்லை சென்றபின்
நெழுநா னிதுவெனத் || தோன்ற வாழ்த்திப்

ககரு. பீடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி

வாடா மாமலர் மாரி பெய்தாங்

கமரர்க் கரசன் றம்ர்வந் ற தேத்தக்

கஅரு. தமிழேனுய்ப் பெயராரின்றேனென்ச் சொல்லி.

கஅச இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும்

அறியாதுமயங்கி.

கஅசு. பதறியிழிதலாற் குழியென்று பார்க்கினள்.

கக௦. நெடுவேள்குன்று - தீநக்செங்கோடு.

அடிவைத்தேறியென்றார்,

அதற்குமுன்பு வருத்தத்தாம் கால் நிலத்துப்பாவாமையால்.

ககக. வேங்கையின்கீழே நின்றென்க.

கக௨. குறத்தியர்கேட்கத் தீத்தொழிலாட்டி யேன்

யானென்றுசொல்லி; ஏங்கியென்றது - சொல்லியென்றபடி.

கக௩. எழுநாளிரட்டி - வேங்கை நீழலினின்ற நாளளவு.

எல்லையென்றது * பகலை. அவனின்ற நாளளவு, அன்று
பதினாநாளாயிற்று. பதினாநாள் பகற்பொழுது சென்றபின்னக;
பதிகத்திலும் ¹ “சுரேழ் நாளகத் தெல்லி” என்றார்.

ககச-எ. அமரர்க்கரசன் தமர்வந்து, கண்ணகி தன்கணவனைத்
தோன்ற வாழ்த்தித் தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச் சொல்லி
மலரைத்துவி ஏத்தினார்; இவள்பெயர் மந்திரோத்தியாதலால்; இன்னும்,
கண்ணகி கோவலனைத் தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளுென்றுமாம்.

ககச-க. பெரும்பெயரேத்திமலர்மாரிபெய்து தமர்வந்தேத்த
வானவூர்தி யேறினாளுென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், பதிகம், இக.
(பி - ம்.) * ‘பெயர்வென்று’
மெள்ளுள் ² ‘பிளத்தேயவுணரை’

† அவலென்னுவித்திழிதலின் ³ ‘யிசையா’
|| ‘தொழுதவாழ்த்தி’ ஏ ‘ஏத்தி’

சிலப்பதிகாரம்

கோநகர் பிழைத்த கோவலன் றன்னொடு
வான வூர்தி * யேறினண் மாதோ
உ00. கானமர் புரிசுழற் கண்ணகி தானென்.

வேண்பா.

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந் றெழுவாளைத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை ¹ திண்ணிதாற்—; நெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க் கணியாய கண்ணகி
விண்ணகமா தர்க்கு விருநது.

கட்டுரை.

* டி முடிசெழு வேந்தாழ்வ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியா குலத்தோ
ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்

* பழவிறன் முதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்

௧௭. விழவுமலி || சிறப்பும் விண்ணவா வரவு
மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவாதம
வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந தூட்டலும
பொய்யா வானம் புதுபபெயல பொழிதலு

௧௮ மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு
நேரத் தோன்றும் வரியுங் குரவையு
** மென்றிவை யனைததும் பிறபொருள வைப்பே
டொன்றித் தோன்றந் || தனிக்கோ ணிலமையும
வடவாரியர் || படைகடந்த

௧௯ தென்றமிழநாடொருங்குகாண்ப
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட
னரைசு கட்டிலிற் டீர் றுஞ்சிய பாண்டிய
னேடுஞ்செழியனோ டொரு பரிசா
நோக்கிக் கிடந்த

௨௦. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

'தெய்வம்'—மன்னகமாதர் - உலகத்துக் கற்புடைமகளிர், விண்ணக
மாதர்க்கு விருந்தானான்; ஆதலால் தெய்வநதொழுகை தின்னத்தெனக.

¹ குறள், கிடு. ² புறநானூறு, கடு. ³ "பழவிழவூதர்" மணி. எ: கக.
(யி - ம்.) ⁴ 'ஏழினங்கானமர்' ⁵ 'திண்ணமாத்' ⁶ 'தெய்வமா, மன்'
⁷ 'குழையுடை' || 'செய்வின் வானவர் வரவும் வையைப்பேரியாத்' ⁸ 'என்றிய
வினத்தம்' ⁹ 'தன்னோர்' ¹⁰ 'படைதத்த' ¹¹ 'அஞ்சிய தெடுஞ் செய்வதோ
பாருபிச'.

முன் று வ து

வ ன் றி சி க் க ர ண் ட ம்.

உசு. — குன்றக்துரவை

¹ உரைப்பாட்டுமணட.

குருவியே பரியுந கிளிகடிநதுங் குனறததுசென்று

*வைகி

யருவியாடியுஞ் சுளைகுடைநது + மலவுற்று வருவேமுன்
மலைவேங்கை நறுநிழலின் வளளிபோலவீர மனநடுங்க

முலையிழந்து † வதுநின்றீர் யாவிரோவென முனியாதே
மணமதுனையோ டரசுகேடுற வலவினைவந துருத்தகாலைக்

கணவனையங் கிழந்துபோத கடுவினையேன யானென்ற
ளென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி ரினைவளைகை யெதிர்குப்பி
ரினற ‡ வெல்லையுள வானவரு நெடுமார்

மலாபொழிந்து
கடு.

குன்றவருங் கண்டு||நிறபக கொழுநொடு கொண்டுபோயின
ரிவளபோலு † நங்குலக்கோ ரிருந்தெய்வ மிலையாதலிற்

க குன்றத்துச்சொ ருதவகிகருநய்யோடபியுமெனக
க வளளி - லலஸ், தவகள வளளிமென்கின்ற பெண்ணுமாம;
எனறது, குமாபேன தேவிடை
ச நின்றீர், மாவிர இவை உயாகதுக கூறினா முனியாதே -
துவாகள் கேட்டதற்கு வெறுகே

ரு மணமதுரை ‡ கலியாணமதுரை

க. போயினா, முறறு.

முன தேவருடன் போனபடியை விரிபக கூறினது இது

† குன்றக்குரவை. நற். ௨௪௬, அதோ. ௨௧௨, முருகு. ௧௧௬-௭, மதுரை. ௧௧௭; மலபடு. ௧௨௦-௨௨; திருச்சிற். ௧௨௭.

‡ உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையேயுடையது: சிலப். ப. ௪௪௧.

§ மணமதுரை - தமமணத்தையுடைய மதுரையுமாம்; (சிலப். ௧௧: ௧௧௭)

• ௧௧ டார்ச்சு; "தன்மலிழ் பன்மலர் தாற தறைபனிப்பத், தென்ற வசைவருஉஞ்
செம்மற்றே யம்மதின், குன்றத்தார் கூடல் வரவு" (பரி. ௮)
மணமதாரையோடாகேடு; "ஒட் டேனாசோ டொழிப்பேன் மதுரையும்"
கிலப். ௨௬. ௩௪.

(பி. பி.) * 'வைகியுமருவி' † 'அலவுற்றம் வருவேம்' ‡ 'வத்தறின்ற
தீரிபாலிரோ
'எல்லியல்' || 'திற்கவே கொழுதொழுதெனென்றி' § 'தங்குலத்தகனோரிரு'
கரு

இதல்

சிலப்பதிகாரம்

* சிறுகுடியிரே சிறுகுடியிரே

தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியிரே

நிறங்கிள ரருவிப் பறம்பின் றுழ்வரை

நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் கீழோர்

கடு. தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடி யிரே

தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்

1 கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யயக்குமின்

2 குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை யெடுமின்

3 பூப்பனி செய்ம்மின் காப்புக்கடை † நிறுமின்

உ. ௦. 4 பரவலும் பரவுமின் ! விரவுமலர் தூவுமி

நொருமுலை யிழந்த நங்கைக்குப்

பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சரக் கெனவே

கொளுச்சோல்

ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யிங்கிதுகா

‘ ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத தின்னிடியற்
 சிந்துரச சுண்ணஞ் செறியத்துய்த தேங்கமழ்ச்
 திந்திர வில்லி நெழில்கொண் டிழுமென்று

கக. பறம்பின்றுழ்வரை-நெடுவேள்குன்றமாகிய பறம்பின் தழுவரையில்
 கச-ரு. வேங்கைக்கீழ் ஒரு தெய்வமாகப் பண்ணிக்கொள்ளுமின்
 கச. தொடுத்தல் - வாசித்தல்.

கஎ. கோழி - கடமாக்கொப்பு. கொடுமணி - ஓசைகடிதானமணி.
 கக. காப்பு-சுற்றுமதில் கடை-வாயில

சுற்றுமதிலிட்டுவாசலும்செயம்மின்

(உஉ) வளந்துஞ்சாது சுரக்கவென்று (உச) நங்கைக்குச் ..(கக)
 செயமினென்று முன்னே கூட்டுக

கொஞ்ச்சொலென்றது, மேற்சொல்லுகின்ற மூன்று பாட்டின்
 சொற் களைப் போதற்.....இப்பாட்டின் கருத்தென்றுமாம்

“ஆங்கொன்று”—ஆங்கொன்று கானையென்றது, ஊரறின்று.
 கிட்டச் சென்று, ஈங்கிடுவென்றான். இதுவென்றான், கண்ணகி
 அங்கேவந்தளவிலே மழைபெயதனால் விழுகிற அருவியை
 அவ்வருவினுக்கக்கண்டு தங்கையனுந் வந்தபடியே. ...
 செறிய - செறியாநிற்க சூடுதுமே: ஏகாரம்,

1 “கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி பிபக்கி” முருகு. உசக.

2 “தமம்புகை பெடுத்தித் குறிஞ்சி பாடி” முருகு. உகக.

3 பூப்பலி: “மலர்ப்பலிதாபம்”, “பூப்பலிசெய்துமலர்ப்புகைடபிதத்தி” (செல்வ. உஅ. இ. உகச); “பூப்பலிவிட்டகடவுள்” கவி. கக.

4 “பரவிபுத் தொழுதும் வீரவுமலர் தாயும்” குறிஞ்சி. இ.

5 “அஞ்சுந் திரளு மணியரி தாரமும்” செல்வ. உஇ: ௪௦.

(பி. ம) 6 “செருகுதேர் ↑ ‘நிதத்துயின்’ ↓ ‘விரைமலர்’.

உச:—கு ன் ற க் கு ர னை வ.

நெடு

வந்தீங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே
யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி

யஞ்சலோம் பென்று நல்லுண்டு *நல்காதான் மஞ்சரும்

சோலை மலையருவி யாடுதுமே
எற்றென்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைக்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா
ருற்றாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே
என்னென்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
முன்னாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே
யாடுதொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
போதாடி வந்த புதுப்புனல்
போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
மீதாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே
பாட்மேடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்பப்
புரைதீர் புனல்குடைந்¹ தாடினோ மாபி
² னுரவுநீர் மாகொன்ற ; வேலேந்தி யேத்திக் குரவை
தொடுத்தொன்று ஓ பாடுகம்வா தோழி

தேற்றம். அவன் கொடுமை
ஆடவேண்டிற்றேயென்றான்.

கிடக்கச்செய்தேபும் அவனுடைய மலையருவியை
அஞ்சலோம்பு - அஞ்சதலைப் பரிகரி.

“எற்றொன்றும்” —அவர் செய்த

கொடுமைமயால்
நாம் அவர்மலையின்வந்த புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிறிதும் காரணமில்லை.
மற்றையாரென்றது, அருவி யாவொருள் தன்னையொழிய முன் அந்நீரிற் குனி
த்த மகளிரை. தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சதான் வேறுபட்டிப்
புலத்தற்குக் காரணம் என்னென்றாள். அன்றேயென்றது, இசைநிறைக்கிளவி.

“என்றொன்றும்” — எவ்வொன்றும், விகாரம்.

‘எற்றொன்றும்’ என்பதுமுதலாக மூன்றாம் சிறைப்புறம் ;
தலைமகள் சொல்லியது ; முன்னிலைப்புறமொழியுமாம்.

தோழிக்குத்

“உரையினி” — உரையினி - இனிச்சொல்.

“பெண்டிர் தலம்பெனலித் தன்சாந் குதன்னும், வண்டிற்
கலி. ௪௦.

தறப்பான் மலை” “உரையினி” மாகொன்ற, வெள்வேலான் குன்றின்மேல்
கொல்” கலி. ௨௪.

வினையாட்டும் விரும்பார்

(பி - ம.) * ‘தலகாதார்’ + ‘ஆடினம்’ ; ‘வேலேத்தி’ ; ‘பாடுதலம்பான்,
மலை சீர்கெழு’

பாட்டு, இக்க
சிலப்பதிகாரம்

சீர்கெழு¹ செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று

² மேரகழு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே

³ பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
ஞாமா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே

அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
 * மீனையின் நித் தானுடையா னேந்திய வேலன்றே
 பிணிமுகமேற் கொண்டவுணா பீடழியும் வண்ண
 மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே

† * சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா ரறுவர்
 திருமுலைபா ளுண்டான் நிருக்கைவே லன்றே
 ‡ வருதிகிரி கோலவுணன் மாபம பிளந்து
 § குருகு பெயாக்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே

“சீர்கெழு” — செநதில - த்ருச்செந்தில். செங்கோடி - த்ருச்செங்கோடு.
 வெண்குன்றம் - சுயாமியலை ஏரகம் -ஞர் மா - ஸ்ரானியமா. சுடரி
 லைய; அ, இடைச்சொல்; சுடரில் வேல, இறைவன் வேலென்க.

“அணிமுகங்கள்” — இவ்வழவு பிறர்க்கு இல்லாமைபாற
 பில்லாதான. * பிணிமுகம் - மயில.

பிறரொப்

“சரவண” — சரவணப்பூம்பள்ளிபறை-சரவணப் பொய்கையில் தாமரை
 யாகிய பள்ளியறை அறுவா-கார்த்திகைபா. திகிரிகோலவுணன் - மலையைச்
 சூழவரும் அவுணன் பிளந்து பிளக்க குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்ச
 பருப்பதம்.

“சீர்கெழுசெநதில்” முதலிய முனம் வரைபுமுடிவதாகத் தெய்வம்

1 “அலைவாய்ச் சேறது நிலைய பண்பு” (முருகு. கஉடு); முருகன் நீம்புன லலை
 வாய், (“டைபுண்மலை” தொல். களவு. கு. உக-த. மேற்.) “திருமிகு விளக்கி னலைவாய்ச்
 செருமிகு சேய்” (அதநா. உகக); “வெண்டலைப் புணரி யலைக்குரு செந்தி, செடுவே
 னிலைய காமர் வியன்மை” (புறநா. இடு); “தருசெந்தின்மேய வள்ளிமணுநற்குத்
 தாழைகண்டாய்” (தே. மறைக்காடு)

* ஏரகம்: “ஏரகத் துறைதது முரியன்” (முருகு. கஅக) என்றவிடத்து
 மலைதாட்டகத்தொருநிறுப்பிபெய்குர், தச்சியர்க்கினியா ; பத்து. ப.
 பார்க்க.

ஏரகம் -

சஉ
 * "பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குசு, ஞர்முத றடித்த சுடரில தெடுவேல்" (முருகு. சடு - க); "பாபிரும் பனிக்கடல் பார் துக் படப்புக்கு" (பரி. இ); "பார்முதிர் பனிக்கடல்" பாகவத. க: கருதத்தின் இடு.

* சரவணப்பும்பின்னி: "தெயும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை,.....அவ வர் பயத்த வாமரம் செலவ" (முருகு. உடுக - இ); "கடவு ளொருயின் சாவின்னியொழிய, வறவர் மற்றையோரும்.....திவத்தோங் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனைப், பயத்தோ ரென்ப பதமத்துப் பாயல்" பரி. இ.

* "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றன் மடவன்" (சிலப். உச); "குருகொடு பெ யர்பெற்ற மால்வரை யுடைத்து, மலைவாழ்ந்துப் படுத்த மூலிரு கயத்தலை" (பரி. இ); "குன்றங் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து" (முருகு. உசக); "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றேன்" (மணி. இ: கக); "குருகுபெயர்க் குன்றத் தடல்பக வெறித்த, தெயு வேற் கடவுட்கு" கல். "பொருப்புலன்"

* "பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேத்திய, மூலிரு திருமுகத் தொருவே லவற்கு" (மல. எ); பிணிமுகம்-முருகக்கடவுள் ஊரும் யானையுமாம்; "செயுபர் பிணிமுக மூர்த்த" (பரி. இ); "பிணிமுக மூர்தி யொண்ணெய் போதும்" (புறநா. இக); "ஒடாப் பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ);

(பி-ம.) * "இலையன்றி" † "சரவணப் பன்னிபிசைத்தாய்மார்" ‡ "வருதினிர்போ லவுணன் மார்பம்" § "திசிரியோனவுணன்"

உச.—கு ன் ற க் கு ட லை வ.

இளை

பாட்டுமடை

இறைவனை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
 கறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தனோய் தீர்க்க

வறியாண்மற் றன்னை யலர்கடம்ப னென்றே
 வெறியாட றுன்னிரும்பி வேலன்வரு கென்றாள் *

ஆய்வீன நல்லா யிதுநகை யாகின்றே
 மாடில வெற்பனோய் தீர்க்கவரும் ¹ வேலன்
 வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற்
 குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவீளக்கை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
 வெறிகமழ் வெற்பனோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
 வேலன் மடவ னவனினுந் தான்மடவ
² னுலமா செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்

நேரிழை நல்லாய் நகையா மீல ³ நாடன்
 மார்பு ⁴ தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
 தீர்க்க வரும்வேலன் றன்னினுந் தான்மடவன்
⁵ காரக்கடபபந் தாரெங் கடவுள் வருமாயின்

பாட்டுமேடை

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து
 நீலப் பறவைமே னேரிழை தன்னோடு
 மாலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தான்
⁶ மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

‘இறைவீளநல்லாய்’ முதல், ‘எனறியாம்பாட’ இறுதி
 அறத்தொடிகிலை.

“செறிவீன” — வெறபனோய் - வெறபனூல்வந்த நோய்.

“வேலனார்” — நீலப்பறவை - மயில்

¹ “வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு ளாயினு மாக,
 வாழிய முருகே” தற். ௧௪.
 மடவையன்ற

* "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்வரும்" (சிலப். உச); "ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல்", "ஆலமர் செல்வ னணிசான் மகன்" (கலி. அக, அக); "ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ" (முருகு. உடுக); ஆலமர் செல்வன் மகன்" மணி. க: கசச.

* "நாடன் மார்புதர வந்த படாமலி யருதோய்" தந். கச.

* கார்த்திகடப்பந்தார - கார்த்தத்திற்குரிய கடம்பின்மலை: "கார்த்தோன் முகத்த ... , திருப்படப் பொதுளிய பராரை மராத், சருள்புத் தண்டார் புரளு மார்பினன்" முருகு. ஏ - 2:கக) "கார்த்தவ் கடம்பின் கண்ணி குடி.....முருகே" (தந். கச; "கார்த்தவ் கடம்பின்.....தெரியந், ஞாதவை முருகன்" (புறநா. உக); "காரலர் கடம்பன்" மணி. ச. சக.

* "மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதமே" சிலப். உச;

(பி. 4. பி.) * 'பாட்டுமடைபாய்வின்' † 'தருதோய்திர்'

"பாட்டுமடை"

இது

சிலப்பதிகாரம்

கயிலைநன் மலையிறை மகணைநின் மதிதுதன் மயிலியன் மடவரன்
மலையர்தம் மகளார்

* செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே

மயன்மண மொழி † யரு ளவர்மண மெனவே

மலைமகன் மகணைநின் மதிதுதன் மடவரல் சூலைமலை யுறைதரு

குறவாதம மகளார

நிலையுயர் கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம † பலரறி மணமவர்

படுகுவ ரெனவே

குறமக னவனெம குலமக ளவனொடு

மறுமுக வொருவரின் னடியிணை தொழுதேந்

† துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநா

பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே

பாட்டுமடை

3 என்றியாம் பாட மறையின்று கே
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் பேரவான்முன்
சென்றே னவன்றன் நிருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

- “கயிலை” — மகன்: ஐ, இடைச்சொல். அயன்மணம் -
பிராசாபத்தியம் ஒழி - இதனை விலக்குவாய்.

“மலைமகள்” — பலரதிமணமென்றோ, இதற்குமுன்பு களவாதலால்.
படு குவர் - உடன்படுகுவாராக அவரென்றது தலைவனை.

“குறமகள்” — துறை-நீர்த்துறை; * “யாறுக்குளனும”
நின் நிருவடிதொடுநென்றது, குளுநறதலைவனை.

என்றாராதலின்.

“என்றியாம்” — மறையின்று - மறையச் சிறைப்புறமாகின்று.
சென்றேன் - சென்றுநின்றேன்; நின்றேன் - நின்றநான்.

1 “தேரிறை முன்னைபெற்றி துமர்தர, நாடறி நன்மண மயர்வம்” (குறிஞ்சி. உகக-உ);
“பல்லா ரறியப் பறைபறைத்து நாட்கேட்டுக், கல்பாணஞ் செய்வ” நாலடி. அக.

* “ஆலமுங்கடம்பு தலையாற்ற தழிவுங், கால்வழிக் கதறினக்குன்றமும் பிறவு, மயல்
வைமேய வேறவேறு பெயரோ, பெய்வா? னோயு நீயே” (பரி - ௪); “துறைபு மாலமுத்
தொல்லவி மராமு, முறைபுனி பராஅய்” (கவி - ௯௧.)

* “குன்றக்குரவையுள், ‘சீர்தெழுசெத்தில’ என்னுந்தாழிசைமுதற் பல அடுக்கி
வந்து பின்னர், ‘என்றியாம், பாட.....கேட்டு’ என்று அடக்கிபற் பொருள்பெற்றது
முடிந்தலாறு காண்க.” தொல். செப். கு. ௧௪௧ - ந.

* நிருமுருகாற்றப்படை, உஉச.

(பி - ம்) * ‘செயலமென்’

† ‘அருள்பலர்மணம்’

உச.—கு'ன் ற க் கு ர லை வ.

இதற்கு

கடம்பு குடி யுடம்பிடி யேந்தி
மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்வு
ரறுமுக மில்லை யணிமயி னில்லை
குறமக னில்லை செறிதோ னில்லை
கடம்புண் டெய்வ மாக நேரார்
மடவர் மன்றவிச சிறுகுடி யோரே

பாட்மேடை.

என்றிங்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைப்பக் கேட்டுப்
புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போலு
முலையினான் மாமதுரை கோளிழைத்தாள் காதற்
றலைவனை வாணோர் ‡ தமராருங் கூடிப்
பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுத்த
நிலையொன்று பாடுதும் யாம்

பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
 பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகங்
 கோமுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
 தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம் பாடுசுந்
 தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம் பாடுங்கான்
 * மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

“கடம்பு”—இப்படிச் சூழி ஏந்தி இவ்வூர் வருவது, தன்னை முருகனென்று
 கண்டார் கருதுதல்வேண்டி இச்சிறுகுடியோர் தெய்வமாக உடன்படார்
 ஆதலால், அறியார்; மடவர்-அறியார். அன்றி, இச்சிறுகுடியோராதலால்,
 சொல்லுமாறு: அறுமுகமில்லை; அணிமயிலில்லையென்று சொல்லுவார்க
 ளென்று வேறுகாட்டினான்; தலைமகன் கடம்புகுடி உடம்பிடியேந்தித் தன்னைக்
 குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம், * “பண்டைத்தன்மணங்கமழ்தெய
 வத்திளநலம் காட்டி” என்றாராதலால்.

“அலர்பாடு”—புலர்வாடுநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-
 தன்பின்னை விடக்கப்போன; ஒழியப்போனவென்றுமாம். தமராரும் கூடி-தம
 ரெல்லாரும்கூடி. நிலை - தன்மை.

“பாடுகம்”—அத்தன்மையினை நாம் பாடுமிடத்து இதனை
 கொள்ளுவோ மென்றார்.

வேண்டுக

1 “பாடுகம் வாவாழி தோழி” கவி. சக.

2 “மாவலரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே” சிவப். ௧௨௪;

3 திருமுருகாற்றுப்படை, ௨௮௧-௯௦

“வேலஞர்வத்து”

(பி - ம்) * ‘வருவதில்லுர்க்கடம்புன்.....குடியோரே

‘நிலை’ † ‘புறங்கொடுத்து’ ‡ ‘தமராகக்கூட்டிப்’

பாடுற்றுப்

பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
பைத்தர வல்குனம் பைம்புனத் துள்ளாளே
பைத்தர வல்குல் கணவனை வானோர்க
னாய்த்துக் * கொடுத்து முரையோ வொழியாரே
வானக வாழ்கை யமரர் தொழுதேத்தக்
+ கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
கான நறுவேங்கைக் கீழாள் கணவனொடும்
வானக வாழ்க்கை ; மறுதரவோ வில்லாளே

மறுதர வில்லாளை யேத்திராம் பாடப்
1 பெறுகதில் லம்ம ி வில்லுரு மோபெற்றி
பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
பொற்றொடி மாதா கணவன் மணங்காண்ப
பெற்றி யுடையதிவ் லு,

என்றியாங்

கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்
கண்டுநங் காதலர் || கைவந்தா ரானு
துண்டு மகிழ்ந்தானு வைகளும் வாழியா
வில்லெழுதிய விமயத்தொடு
* கொல்லி யாண்ட * குடவா கோவே.

௨௪ — குன்றக்குரவை முற்றிற்று.

பாடுற்று - பெருமையுற்று

"பத்தினி" — வாரணா

கொடுத்தபின்பும்

அவளைப

புகழ்மொழியார்.

“மதுதரவு” — மதுதரவு-மீட்சி இவ்வுரும ஒருவிரதம்பெறுக.
கணவன் மணம் - வரைவு

“கொண்டு தலை” —¹ கொண்டுநிலை-பொருளைக் கொண்டுநிற்குநிலை. கைவர
தார் - அவன் பிரசாதத்தாலே நம்வழியிலே புகுநதார். உண்டு - வீரபாளத்
தையுண்டு. ஆளுவைகளுறும் வாழ்வானாக

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கொச்சகப்பாடித் தல மகட்குத்
கூறியது.

தேழ்வரைவு

¹ “பெறுகதிலம்மயானே” குறத். ௧௪.

² “கொல்லிப் பொருத” (பதிற். ௮௬); “முன்னர் மன்னன் வழிநெடிக் காரி, செல்
வா தல்வினை திறத்த வல்லி, வோரிக் கொன்று சேரலறி தேற்ற, செல்வோர்ப் பலவின்
பயக்கொழு கொல்லி” (அகநா - ௨௦௬); “ஓங்கு கொல்லியோ கழிபொருத” (புறநா.
௨௨) என்பவற்றிற் கொல்லியைச் சேர்ப்பாம்பரையினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

³ “குடவர் கோலே கொடித்தேரண்ணல்” பதிற். ௧௦௦.

⁴ கொண்டுநிலை - ஒருவகைச் செய்புணைப்பர்; “குரவை தழிஇயா மாயிவ்
வளையுட், கொண்டுநிலை பாடிக்காண்” (கலி. ௧௬) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

குர (பி - ம) ⁵ “கொடுத்தவுரை” + “கண்ணம்” ⁶ “மதுதரவோ”
பெற்றித்யுடையதே || “வைத்தா, குண்டு”

௧ - இவ்வூர்

இருபத்தைந்தாவது
காட்சிக்காலைத்.

¹ மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் ² திமயத்து
வானவர் மருள மலைகிற் பூட்டிய

வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை

விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத்

டு¹ திளங்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித்

² துஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு

மஞ்சுகுழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப்

* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி

³ வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்வோன்

க0 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகளிரொடு

விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்

பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பு

க. மாநீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்டநீரை வேலியாகவுடைய கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

டு. இளங்கோவேண்மாள் - பெயர் ; 'நன்னன்வேண்மாள், உதியன் வேண் மாள்' என்பன போல; வேண்மா ஞடனிருந்து, இளங்கோவை ' அருளிப்பாடிட் டென்றுமாம.

¹. கடம்பெறித்தலை: "வலம்படு முரளிற் சேர லாதன், முத்தீ ரோட்டிக் கடம்பு பறத் திமையத்து, முன்னோர் மருள வணங்குவீற் பொறித்து", "சால்பெருத் தாணைச் சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக்

கடம்பறத் தியற்றிய, பண்ணமைமுரக" (அகநா.

கடஎ, கடஎ); "பலர் மொகித் தோரிய திரன்புங் கடம்பின், கடியுடை முழுமுத லுமிய வேயப், வென்றெறி...சேர லாத", "அரகதல பணிப்பக், கடம்புமுத றடித்த கடுஞ்சின வேத்தே", "மாக்கட னீக்கிக், கடம்பறத் தியற்றிய, வலம்படு விவன்பண... தொடித்தோய்பய", "இருமுத்தீர்த் துருத்தியுன், முரணியோர்த் தலச்சென்று, கடம்புமுத றடித்த கடுஞ்சின முன்பி, வெடுஞ்சேர லாதன்" (பதிற். கட, கடஎ, கடஎ, கடஎ)

3. இமயத்து விற்பொறித்தமை: "விற்பைக்கொண்ட வியன்பேரிமயத்து" (சிலப், உரு: ௧௧௮); 'இமயம் விற்பொறித்து' (பதிற், உ-ஆம் பத்துப்பதிகம்) "ஆரிய சலமத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் கடவரை வணங்குவீர் பொறித்து, சினவேத்தரைப் பிணித்தோன் வஞ்சி" (அகநா. ௩௩௬.)

வெஞ்

3. "வதுவை வேன்மான் மங்கல மடத்தை" சிலப், உ-அ: ௫௧.
 4. "முழுவீன்னிசைமுரிமுழங்குவீ" சீவக. ௧௧௯௧
 5. "வனத்திமயங்கிய வஞ்சி முற்றம்" சிலப், உரு: ௧௪.
 (பி. ௪ ம்) * 'பஞ்சாப்யபொரு'

௧௬

இஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

மிலங்குநீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
 ம்ரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
 கரு யொருநூற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
 பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்று
 கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க் கொன்றை
 நாகந் திலக நறுங்கா ழார

† முதிர்ந்தும் பரப்பி நொழுதுபுன லொளித்து
 உ0 மதுகர ஞிமிற்றெடு வண்டினம் ‡ பாட
 § நெடியோன் மாபி லாரம் || போன்று

பெருமலை விலங்கிய பேரியாற் றடைகரை
 யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்
 குன்றக் குரவையொடு கொடிசையர் பாடலும்
 ௨௫ வென்றிச செவ்வேள் வேலன் பாணியுந்
 தினைக்குறு வள்ளையும் புனததெழு விளியு
 நறவுக்கண் னுடைத்த குறவ || ரோதையும்
 * பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு மோதையும்
 புலியொடு பொருடும் புகர்முக வோதையுந்
 ௩௦ * கலிகெழு மீமிசைச சேனோ னோதையும்

கச. அரங்கு - நாடகசாலை. பள்ளி - மண்டபம்.

(௩) செங்குட்டுவன் (௪) மலைகாண்குவமென்றுசொல்லி (கக)
 (கச) பெயர்வோன்போன்று.
 இந்திரன்

௧௨ - சு. பூங்காமுதலானவறறை யானைமேலுனவாகிருமித்து.

(கக) கனிதறிலே (௧௨ - ௪) இவறறைப் பரப்பி (கச)

பெயர்வோனென்க.

(௧௮) கோங்கமுதலியனவுதிர்ந்த (கச) பூம்பரப்பாற புனல்
 ஒளித்து.

௨௨. மலையைவிலங்கியயாறு; பேர்யாறு; இஃது ஓர்யாறின்

பெயர்.

௨௩. எக்கர் - எக்கரிடத்து இயைந்தொருங்கிருப்ப -

முவருங்கூடியிருப்ப.

௨௫. செவ்வேள் வேலன் - செவ்வேளுடைய வேலன்; வேலன்

- படி

௩௦ சேனோன் - பாணின்மேலோன்.

[மத்தான்.

1. "மாவோன் மார்பி ஞாய் போல்" தொல். செய். கு. ௩௩, எயு-பேர்.

மேற்.

2. "பறையிசை யருவி முஞ்சர்ப் பொருத", "பறையிசை யருவி தன்ருட்டிப் பொருத" (புறநா. ௧௨௬, ௨௨௭); "பறைக்குர லருவி" பதித். ௪௦.

3. "வெகெழுமாயிசைச்சேனோன்" குறிஞ்சி. ௪௦

(பி - ம.) * '

விலங்கு பருமால் கனிற்றித்

சொழுருபுதல்' ‡

'சூர்ப்ப' ‡ 'போலப்' ||

பெயர்வோன்' † 'முதபூஞ்செம்மலி

'ஓதையும் புல்பொடி'

௨௩.—கா ட் சி க் கா தை.

௩௨௩

பயம்பில்லீழ் யானைப் பாக ரோதையு

மியங்குபடை யர்வமோ டியாங்கணு மொலிப்ப

வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ் சுமந்து

வளர்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத்

௬௫. திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெறுது
திறைசுமந்து + நிற்குந் தெவ்வர் போல
யானைவெண் கோடு மகிவின் குப்பையு
மான்மயிர்க் கவரியு மதுவின் குடங்களுந்
சந்தனக் குறையுந் சிந்துரக் கட்டியு

௬௬. ¹ மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு
மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுந்

² † கூவை நூறுந் கொழுங்கொடிக் கவலையுந்
‡ தெங்கின் பழனுந் தேமாந் கணியும்

³ பைங்கொடிப் படலையும் பலவின் பழங்களுந்
௬௭. காயமுந் கரும்பும் பூமலி கொடியுந்

|| கொழுந்தாட் கழுகின் செழுங்குலைத் தாறும்
பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித் தாறு
மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்
வாள்வரிப் பறழு மதகரிக் களபமுந்

௬௮. பயம்பு - யானையைப்படுக்குங்குழி ௬௯. ஒலிப்ப -
ஒலியாநிற்க.

௬௯. 'அளந்துகடை யறியா' என்பது முதல் திறையிடுவார்க்கு
அடை.

௭௦. மான்மயிராகிய வெண்சாமரை. மதுவின் குடம் -

தேன்குடம்.

சஉ. கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.

சச. பைங்கொடிப்படலை - பச்சிலைமாலை.

சரு. காயம் - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி - பூங்கொடி.

சஅ. அணங்கு - குட்டி

சக. வான்வரி - புவி. கரிக்கணபம் - யானைக்கன்று.

1. "அஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிழயல்" இலப். உச.

"ஆய்கொன்ற":—

1. "அருகு குழிவின கூவை" (மலைபடு. ௧௧௭); "பாவை பிஞ்சியுங்
கூவைச் சன்னமும்" பெருங். க. ௮௧ உக.

2. "பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும் புகத்திருத்தலிற் பச்சிலை
பென்ற பெயர் பெற்றது; பச்சிலைபென்றது இன்னவின் முதன்மேலேற்றிப் பைங்
கொடி பென்றார்" (முருகு. ௧௯௦-௧) என்பது ஈண்டு அறியற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'மன்றத்து' † 'நிதிருமன்னர்' ‡ 'கூவைநீறு';
'தெய்வம்பழனும்' || 'சுருத்தாட்கூகின்'

'கூக்கிழங்குங்கொடி'

இவ்வாறு

சிலப்பதிகாரம்

௫௦. குரங்கின் குட்டியுங்¹ குடாவடி யுளியமும்

¹ வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்

காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்

பிளி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்

கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக் கிள்ளையு

௫௫. * மலையிசை மாக்க டலையிசைக் கொண்டாங்
* கேழ்பிறப் படியேம் வாழ்கநின் கொற்றங்
கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
தான்முலை யிழந்து தனித்துய ரெய்தி
வானவர் போற்ற † மன்னொடுங் கூடி
௬௦. வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றன
ளெந்நாட் டாள்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
நின்னுட் டியாங்க ணினைப்பினு மறியேம்
பன்னு றுயிரத் தாண்டுவா ழியரென
மண்களி நெடுவேன் மன்னவற் கண்டு

௫௦. குடாவடியுனியம் - பின்னேக்கரடி; திசைச்சொல்;
காடிக்குட்டி.

௫௨. காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி. ௫௬. மன் - கணவன்.

1. குடாவடி—வளர்த்த அடிகளையுடையது; மலைபடு. ௫௦௧-த.

2. வரைபாடுவருடை-மலைபற் பாய்த்து விளையாடுகின்ற வருடைமான்; “
சிலம்பு பாய்வருடையொடு”, “ருன்றின்மேல்வருடை பாய்த்துழக்கலின்”
(சேவக. ௧௨௧அ) ௧௮௬௬); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுன்னவென்றும்
கால்கள் எட்டென்றும் வேறு தால்களால் தெரிகின்றன; “பீயிசைக் கொண்ட
கவர்பரிக் கொடுத்தாள், வரை யாழ் வருடை வன்றில மாத்தகர்” (மலைபடு.
௫௦௨-௩) என்பதனுரையின் அடிக்குறிப் பைப் பார்க்க; “எட்டுக் காதுடையன
வருடை; ஆறுகாதுடையன கழிப்பாம்பு” நீல. தரும. செய். இச-உரை.

3. இடு-கூ. சிலப்பதிகாரம், பதி. 'க-அ.

4. கௌ-கௌ. "குழிப்படு வேழக் கடன்முற்புப் பிரட்டையும், வரைப்படு தேனஞ்
சிறைப்படு கவிபும், வீணத் தண்டும் வேப்படு முத்துங், கானத் தனெ மெனத் தெறி
பும், பொறிப்புவித் தோது மறுப்பிய லாகமு, மத்திப் பிண்பொடு மற்றவை பிறவுத்,
தத்தினை தத்து முத்து சிறைப் பட்ட, வற்ற காலத்த முற்ற தோக்கி, யடிபுறை செப்
தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, விருதிலம் பெயரிது மெய்மாட்டிலவெனப், பெருமகன்
றமரோடு தெவிலனர் தேற்றி" பெருங். ௧. இ-அ. அக-கக; மலைபடுகடாம், இடு-ஆம்.
அடி முதலியனவும் இந்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ம) * 'தேமொழி' ; 'தன்மகிழ்தொடுகடின னென்றாட்டான்', 'கடிப்
பொயினெந்தான்'

உரு.—காட்சிக்காலைத்.

இவ்விரு

௬௫. 'கண்ணளி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த
' தண்டமி ழாசான் சாத்தனினி னுரைக்கு
மொண்டொடி மாதர்க் குற்றதை யெல்லார்
திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்
' தீவினைச் சிலம்பு காரண மாக

௭௦. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும்
வலம்படு தாணை மன்னன் முன்னர்ச
சிலம்பொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
செஞ்சிலம் பெறிந்து தேனி முன்னர்
வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி

௭௧. யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயர்ந்து
முதிரா முலைமுகத் தெழுந்த தீயின்
மதுரை முதுநர் மாநகர் சுட்டது

* மரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
 திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்
 அ0. * நயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொரு அன்
 மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித்
 தலைத்தா னெடுமொழி தன்செவி கேளாள்

சுரு. கண்களிமயக்கம் - கண்களித்தற்குக்காரணமான ஆச்சரியம் ;
 மயக் கம் - கண்டாரைமயங்கப்பண்ணுதல்.

சுச - ரு. காண்டலின், விசாரமில்லேமென்று.

(சுச) வேடர்சொன்னவளவிலே (சுஎ) உற்றதையெல்லாம்
 வின்று (சுசு) உரைக்குமெனக; உரைக்குமென்றது, முற்று.

(கக) ஒழி

சுசு. தீவினைச்சிலம்பு - இவர் தீவினை பலித்தற்குக்காரணமான
 சிலம்பு.

(ச0) உற்றதும், (எஉ) வழங்கும், (எஎ) சுட்டதும்
 சொல்லியென ஒரு சொல் வருவிக்க.

அ0 - அக. இணர்க்கோதை - கண்ணகி. பொருளுயமயங்கினனே.

அஉ. தலைத்தானெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய வீரமொழி;
 மரித்த படியால், அவள்சொல்லியது முடியக்கேட்டிலன்.

1. "கண்களி கொஞ்சங் காட்சியை" சிலப். உக: எக.

2. "அவனுடைய இருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப். பதி. ௧0.

3. "குழவினைச் சிலம்பு காரணமாக" சிலப். பதி. ௧௮.

6. "அரிமா னேத்திய வமளியிசை யிருத்தனன், நிருவீழ் மார்பிற்
கோவே" எஃப், ௨௦:௨௨-௩.

தென்னவன்

7. "தயங்கொர்க் கோஷத்" மணி: எ. ௧0௦.

௨௦௨

சிலப்பதிகாரம்

- கலக்கங் கொள்ளான் * கடுந்துயர் பெறுஅன்
மன்னவன் ¹ செல்வழிச் செல்க யானெனத்
௨௫. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற்
¹ பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் † மாய்ந்தனள்
கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை
யிற்றெனக் காட்டி யிறைக்குரைப பணள்போற்
றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செல்லா
௩௦. ணின்னாட் டகவயி னடைந்தன ணங்கை ‡ யென்
றொழிவின் றுரைத்தீண் றேழி யூழி
¹ வழிவழிச சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றமெனத்
தென்னர் கோமான் நீத்திறங் கேட்ட
மன்னர் கோமான் வருந்தின னுரைப்போ
௩௫. நெம்மோ ரன்ன § வேந்தற் குற்ற
செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிப்புலம் படாழு
¹ னுயிர்பதிப ¶ பெயர்த்தமை யுறுக வீங்கென
¹ வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச செங்கோ லாக்கியது

அக. கலக்கங் கொள்ளாளனொருர்,
கடுகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அ.அ. இறை, முன்னிலைப்பெயர்.

கரு. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

கரு - எ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று நீக்கினமை
கடுகச்சென்றுற வேண்டிமென.

இப்பொழுது

கக. ஆக்கியது, முற்று

1. மெய்ப்பிறை முன் உயிர்வருங்கால் உடம்படுமெய்ப்பன்றெனப்படும் வகை
தோன்றமென்பதற்கு, 'செல்வழிச் செல்க' என்பது மேற்கோள்; தன்-வி. கு. ககக.

2. அ.அ-அக. "காதல நிறப்பிற கணபெரி பொத்தி, பூதனைக் குருவி அயிர்த்தகத்
தடங்கா தின்றுவி சீவர்.....பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ: ௪௨-௮) என்பது இங்
வழிகளுடன் ஒப்பிடுதலாகப்பாலது.

3. "வழிவழிச் சிறக்கதின் வலம்படு கொற்றம்" மதுரை. ககச.

4. உயிர்ப்பிறப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; "உண்ணு
தோன்போ யிர்ப்பிறப் பெயர்த்ததும்," (சிலப். உஎ.அக); "உண்ணு தோன்போ
யிர்ப்பிறப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச.கரு.

5. க.அ - க. "வனகோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாய், கிருநில
பெய்க்கோல் காட்ட" சிலப். உஉ:௪-இ.

மடந்தைக்குத்

(பி - பி) * 'கடுத்தவருறும்பன்னன்' † 'அமர்த்ததும்' ‡
§ 'வந்தரித்திறெனச்' || 'நிழத்தொல்செவி' ¶ 'பெயர்த்ததும்'

க00. மழைவளங் கரப்பின் வான்பே ரச்சம்
பிழையுயிரெய்திற் பெரும்பே ரச்சம்
குடிபுர ஷுண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி
1 மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த
றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்

க00. துன்னிய துன்பந் * துணிந்துவந் துரைத்த
* நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாங்
குயிருடன் சென்ற வொருமக டன்னினுஞ்
செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினு
நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென

கக0. மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி
காதலன் றுன்பங் காணாது † கழிந்த
மாதரோ பெருந்திரு ஷுறுக ‡ வானகத்
தத்திற நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்
பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டுமென

கக0. மாகி வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி
நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ
ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்
* விறற்றைக் கொண்ட வியன்பே டு ரிமயத்துக்

க0க. பிழையுயிரெய்தின் - உயிர்கள் யாதானுமொன்றால்

வருந்தின்.

க00. துன்னியதுன்பம் - கண்ணகிக்குத் துன்னியதுன்பத்தை.

க0ச - ஐ. தொழுதகவில்கென வந்துரைத்த.

க0க. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ககக. காதலன் - பாண்டியன்.

ககஉ - ச. மாதர் - அவன்றேவி; அவன் வானிலே திருவுறுக;

அதுகூற வேண்டா; இவனைக்கொண்டாடவேண்டுமென்று தேவிசொல்ல.

ககங. 4 நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

ககஎ - உக. இமயக்கல்லுக்குக்கங்கை; பொதியிற்கல்லுக்குக் காவிரி.

1 "ஒருமைத்தன் தன்னுலத்துக் குள்ளனென் பதுமுணரான், தருமத்தன் வழிச் செல்கை கடனென்ற தன்மைத்தன், மருமத்தன் தோழி புறநூர்த்தான் மறுவேத்த, னருமத்த வரசாட்சி யரிதோமற் றென்தோ தான்" பெரிய. திருவாரூர். சச.

2. நன்னூறிபுலவன்—சாத்தனார்; மணிமேகலைநாலாசிரியர்.

3. "வீற்றிலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர், கற்கொண்டு

பெயருமெல் காவ லன்" (சிலப். உரு:கஅக-ச); "கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் பத்துப் படுகம்.

வேண்டி" பதிற். இ-ஆம்

4. "நாலவர்பாகமாக" குளா. மத்திர. எ.

(ப். ம்.) * 'துணைத்து' † 'கசத்த' ‡ 'வானத்' § 'இமயத்தன்'

இ-ஆம்

சிலப் பதிகாரம்

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * னாகுங்

கஉ௦. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப் புனலினுந்
தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ வுடைத்தெனப்
பொதியிற் குன்றத்துக் * கற்கால் கொண்டு
முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன
‡ மறத்தகை நெடுவா னொங்குடிப் பிறந்தோர்க்கு

கஉ௧. சிறப்பொடு வருவஞ் டு செய்கையே! வன்று
புன்மயிச சடைமுடிப் * புலரா வுடுக்கை
முந்நான் || மார்பின் முத்தீச சொல்வத்
திருபிறப் பானரொடு பெருமலை யான்
மடவதின் மாண்ட மாபெரும பத்தினிக்

கஉ௨. ஏ கடவு னெழுதவோர் கற்ற ரானெனின்
வழிநின்று பயவா மாண்டில் வாழ்க்கை
* கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய காஞ்சியு
முதுகுடிப் பிறந்த முதிராச செலவினை
மதிமுடிக் கனிதத * மகட்பாற் காஞ்சியுந்

கஉ௩. தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு வடதிசை
* நின்றெதி ருன்றிய நீள் * பெருங் காஞ்சியு

கஉ௪. இருபிறப்பாளர் - தேவவிருடிகள்.

கஉ௪ - ௩௦. பார்ப்பாருடலே மகட்டருக்கனாக

இருபிறப்பாளரோடு கல் தாரானாயினென்றான கஉ௦. * எழுத -
பண்ண

கஉ௧ - ௨. நிலைநின்று பயவாபடாத வாழ்க்கையை மரித்தோர
குக் காட்டிய நிலையாமையும.

இருந்தோர்க்

ககச. மதிமுடி - தேவன். 'மகட்பாற காஞ்சி - தான்

இனியாளுயக்கொடுத்த காஞ்சியும்.

[தான்.

ககரு - சு. தென்றிசைக்கண்ணே 'மற்செலவு. அவன்

எதிருன்றலையுயர்த் ¹. "ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி துண்ணான்,
முருகு. கஅக-ச.

புலராக் காழகம் புலர வுடலு"

¹. "கழித்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்" (தொல.
கு. உச) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பார்க்க.

புறத்திணை.

¹. 'ஏத்திழையாட் டருகென்னும், வேத்தொடு வேறுநின்றனது'
பு-பெ. ச: உச.

². "எதிருன்றல் காஞ்சி" : "வெட்சிநிறை கவர்தல்"—

³. "தாங்கு" திறன்மறவர் தத்த மாற்றல், வீங்கு பெரும்பலுடையின்
தன்மை" பு-பெ. ச: சு.

வெளிப்படுத்த

⁴. "கடவு னெழுதவோர் கற்கே யாதவின்", "கடவு னெழுதவோர்
கற்கொண்டல் லது" (சிலப் உரு: ககச; உச: கச); "கந்தாடை
நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, வந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாவை" "
கரு: கக-ச.)

கடவுளெழுதவ, வந்திற்பாவை" (மணி. எ. கச-ரு;

. (பி - ம்.) * 'ஆகுமெனக்கங்கை' † 'கற்கொண்டிபெயர்ந்துமுது'
தெயி' ‡ 'செய்தியோ' || 'மார்பத்துமுத்தி' ¶ 'கடவுளாகவோர்'

‡ 'மறத்தரு

உரு.—காட்சிக்காலைத.

ருஉக

நிலவுக்கதி ரணந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
யலர்மந் தாரமோ டாங்கயன் மலர்ந்த
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிற்றன் மாலை
கசு0. மேம்பட மலைதலுங் * காண்குவ லீங்கெனக்
* குடைநிலை வஞ்சியுங் * கொற்ற வஞ்சியு
நெடு * மா ராய நிலைய வஞ்சியும்
வென்றோர் விளங்கிய வியன் * பெரு வஞ்சியு
பின்றா சிறப்பிற் * பெருஞ்சேற்று † வஞ்சியுங்
கசுரு. குன்றா சிறப்பிற் * கொற்ற வள்ளையும்
* வட்கர் போகிய வான்பனந் தோட்டுடன்

கக௭ - சு0 சென்னியிலே மதாரமாலையோடு

வேங்கைபூ இடையிட்டுத் தொடுத்த மாலையைத் தான் குடிவிறகு
மதுவுங் காண்பேன்; [அவையும் வெட்டுவனென்பதாம்.]

கசுசு. வட்கர் போகிய - இடையில் முரியில்லாத ; நேராதார்
போகைக்குக் காரணமாகிய போர்கையென்றுமாம்.

1. " நிலவுக்கதிர் முடிதத் தீனிநுஞ் சென்னி" கிலப். உக; செ.

*. குடைநிலைவஞ்சி-குடைநாட்கோடல்; 'பெய்தாமஞ் சுரும்பியிசப் பெரும்புல
வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று" பு-வெ. க:க.

†. கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிகுதி; "வையகம் வணங்க வாளோச்
செனஞ்ச், செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று" பு-வெ. க: எ.

*. மாராயவஞ்சி-அரசனது அறப்பெய்துநிலை;

பாணம்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த.
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று" பு-வெ. க: ௧௧.

"மாராயம் பெற்ற தெடுமொழி
"மறவேத்தனீர் கிறப்பெய்திய,

6. பெருவஞ்சு - பகைவர்தாட்டைக்கொளுத்தல்; "முன்னடையார்
டைப், பின்னருமுடன் மெரிகொளியுயன்று" பு-வெ. க : ௨௨.

வளநாட்

7. பெருஞ்சோற்றவஞ்சு - வீரர்களுக்குப் பெருஞ்சோறளித்தல்; "பின்டமேய
பெருஞ்சோற்ற நிலையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த); "திருத்தார்
தெய்முனை தெறுருவரிவரெனப், பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று"
பு-வெ. க: ௨௧.

8. கொற்றவன் - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன் பகைவர்தாடு அழித்த
தற்கு இரங்கல்; "குன்றச் கிறப்பிற் கொற்ற வன்னையும்" (தொல். புறத்திணை. கு.அ -
இளம். த); "மன்னவன் புகழ்கிளந், தொன்றார்நா டழிபிரங்கின்று" பு-வெ. க: ௨௩.

9. (அ) "வட்கர் போகிய வளரிளம் போத்தை" (புறநா. ௧0௦௧) (௨) ௧௪௧-௪. அரச
சர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன் புறத்திணைப் பூக்களையும் வீர
லித் தொடுப்பித்துத் தாங்குப்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச் சூட்டுதலும் மாபு;
இதனை, "பொலந்தோட்டுப் பைத்தும்பை, மிசையலங் குளைய பனைப்போழ்செரிது",
"வேம்பி னொண்டொளிர், தெடுங்கொடி யுழிநெடுப் பவரொடு மிலைத்து", "போத்தை,
புச்சிக்கொண்ட ளுசிவெண் டோட்டு, வெட்டி மாமலர் வேங்கையொடு வீரைநிச்,
கரிபிரும் பித்தை பொலிபச் குடி" (புறநா. ௨௨, ௪௪, ௧00); "இளவரிக்கவட்டி
யாரொடேர்பெறத், தளவியறுமிடையுஞ் சுழியச்சுடினான்" (கம்ப. முதற்பொர். ௧௧௮)
என்பவற்றோடு முணர்க.

(பி - ம்.) * 'காண்குவ மிக்கெனக்கொடை' † 'வஞ்சியும்வட்காரீவான்பணத்
தோட்டுடைப்பூட்டை'

௧௪௪

புட்கைச் சேனை பொனியச சூட்டிப்

பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
வாய்வாண் மலைந்த வஞ்சிசூடு துமெனப்

கரு0. பல்பாண்டு வாழ்கனின் கொற்ற மீங்கென
வில்லவன் கோதை வேந்தர் குரைக்கு
தும்போல் வேந்தர் தும்மோ டிகலிக்
கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி.

* பகைபுறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கவை

கரு1. திகைமுக வேழத்தின் செவியகம் ! புக்கன
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்

‡ பங்களர் * கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துன்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது

கரு0. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன நீத்த
மெங்கோ மகளை யாட்டிய ி வந்நா
ளாரிய மன்ன ரீரைஞ் னுற்றுவாக்
கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

கசஎ. பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கை, விகாரம்.

(கசக) 'குடைநிலைவஞ்சி' முதலாக, (கசச)

'பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி' ஈரூ கத் தன்சேனைக்குச் (கசஎ) சூட்டி.

கசஅ. பூவாவஞ்சி - கருவூர்.

கரு0 - ரூக. 'பல்பாண்டு வாழ்க' என்று இனிச் சொல்லுகின்றான்,

வில்ல வன்கோதையென்னுமந்திரி

கருஉ. தும்மையொக்கும்வேந்தரென்றான், குலம்பற்றி.

கருக - ரூ. புலிக்கொடியும் கயற்கொடியும் பகைக்களத்திலே

உனக்குத் தந்து ஓடினாராயினும் அவை எங்கும் பரந்து திக்கயங்களின்

செவியகம் புக்கன

கருடி. தமிழ்ப்படைமயங்கிய செருக்களம்.

கருக. கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாத - நீ நின்யானையை

விட்ட படி என் கண்ணினின்றும் போகாது.

கருக எங்கோமகளென்றது, செங்குட்டுவன்மாதாவை; அவளை இவன் கொண்டிபோய்த் தீர்த்தமாட்டினதொருகதை.

கருஉ - ச. ஆரியவரசராயிரவர்க்கு நீயொருவனாகச்செய்த போர்க்கோலம் கண்டது கூற்றமன்றோ.

1. "புவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி" (எலப். உசு: 10); "புவா வஞ்சியுந் வன்" (புறநா. 112); "பூத்த வஞ்சி புவா வஞ்சியில்" மணி. உசு: 64.

நருகு

1. கங்கர் கட்டியர் - தமிழ்தாட்டியுள்ள ஒவ்வொரு இந்நரசர் மரபினர்; "நன்ன னேற்றை நமழ்பு ணத்தி, துன்னருங் கடுத்திறற் கங்கன் கட்டி" அகநா. 44. (பி - ம.) * 'படைப்புறத்து' + 'புற்கென்கொங்கர்' †

† 'நன்னுள்'

'வங்கன்கங்கர்வழுவேற்' உருகாட்சி க்காணாத.

ருக்க

கருரு. 1 மிமிழ்கடல் வேலையைத் தமிழ்கர் டாக்கிய

1 விதுரீ கருதினை * யாழி னேற்பவர்

முதுரீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது

1 கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்

கஎ௦. வடதிசை மருங்கின் மன்னர்க் கெல்லாந்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் று கயற்புலி
மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென
நாவலர் தண்பொழி னன்னா ரொற்றுநங்
காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

கஎ௧. வம்பணி யானை வேந்த ரொற்றே
தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
வறைபறை யென்றே * யழும்பில்வே னுரைப்ப
* நிறையருந் தானை வேந்தனு நோந்து
கடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த

கஅ௦. வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்

ககஅ. செல்வது - செல்லுதிறபடியை.

கக௧ - எஉ. இழிகடல்வேலியைத் தமிழ்நாடாக்கவேண்டி
இமயத்தே கற்கால்கொளக்கருதின், ஏற்பார் யாரென்று
துகவென்றான்.

அரசனுக்குச்சொல்லி ஒலையெழு

ககக - உ. வில்லுக் கயல் புலி இவையிற்றினை யுடைய

இலச்சினைமண் ணேற்ற ஒலைநனை மன்னர்க்கெல்லாம் வரைகவென.

மேல் அழும்பில்வேள் கூற்று:—

ககஉ - ஏ. நன்னாற் வரவிட்ட ஒற்றுப் பிரியா; ஆகையாலே அவ்வொற்றே
அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய; வடதிசைக்குச்செலவு ஆனை
மேல் இங்கே பறையறைய அடுக்குமென்றான். [பட்டு.]

கஎஅ. பகைமேற்செல்பொழுது கிறுத்துதலரியதானை. நோந்து - உடன்

ககக - அ௦. வஞ்சிக்கூட்டி - எடுத்திச்செலவாற்கொண்டதிறை;

பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின்.

அதனாற்

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும் போந்துபுக்கபினென்க.

1. சிலப். க: கள பதி. உ: பதி; மணி. க: கூஉ.

1. ககக-ள. "இதுதீ கண்ணிய தாயி னிருதிலத்,

புறதா. இஉ.

1. மூ: சிலப். உ:க:கடுக.

தியார்கொ லனியா தாமே"

4. "அழும்பில் வேனோ டாபக் கணக்கரை" (சிலப்.
சென்னி, பழம்பி லன்ன வருஅ யாணர்" (அகநா. சச);
மதுரை. கசச-இ.

உஅ: உ0இ; "பெரும்பூட்
"மானவிறல்வே, அழும்பில்"

1. 'நிறைபருந்தாணையோடு' மணி. க. உச.

(பி - ப்.) * 'ஆகவினெதிர்ப்பவர்' | 'பெல்புலிமண்டலமொற்றவரு'

நிகஉ

சிலப்-பதி காரம்

1 வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை.

யூழிதொ றாழி யுலகம் * காக்கென

1 விறற்றைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்

கற்கொண்டு + பெயருமெங் காவல னாதலின்

கஅஊ. வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா

மிடுதிறை கொடுவந் தெதிரீ ராயிற்

3 கடற்கடம் பெற்றிந்த கடும்போர் வார்த்தையும் விடர்சிலை
பொறித்த வியன்பெரு வார்த்தையுங் கேட்டு வாழுவின் கேள்
ராயிற்

கக௦. றோட்டுணை துறக்குந் துறவொடு வாழுவின் ருழ்கழன்
மன்னன் றன், ரு ! மேனி
வாழ்க சேன முகமென வாழ்த்தி
யிறையிக லியாணை யெருத்தத் தேற்றி
யறைபறை யெழுந்ததா லணிநகர் மருங்கென்.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் பறையணைகீழ் வார்த்தை.
கஅச. ஏங்காவலன் பெயருமென்பதை முற்றாக்கி ஆதவினென்க.
கஅசு - க. எதிரேற்றுக் காணீராயின், கடலுட்புக்கும்
மலையிலேறியும் உறைமினென்பார், இரண்டுவார்த்தையும்
கேட்டுவாழுவின்னென்றார்

[அவ்விடத்துப்படை அதன்புகழேயாதலான்,
அவ்விடங்களிற்செல்லாது
நண்டே உறைமினென்பார், அரசன் போர்கருதினதிசையிற
போம்படியைக்

கேள்ராயினென்றார்.]

கக௧. தோட்டுணை - மகளிர். துறவு - தவம்.
கக௧ - உ. திருமேனியாகிய சேனமுதம், சேனமுதம் அரசனுக்குச்
சிறந்த மையின், 'திருமேனி' என்றார்.
கக௧௩. இறையிகலியாணை - பட்டவார்த்தனம். கக௧௪. பறை -
பறையொலி.
காட்சி - கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயித்தல்.

உரு—காட்சிக்காதை முற்றிற்று.

1. கஅக-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ ஊழிதொ ஹலகங் காக்க", "வாழ்கவெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ ஊழி புலகங் காக்கென", "ஊழிதொ ஊழி புலகங் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழியபெரிதென", "ஊழியோ தேழி புலகங் காத்து, நீடுவாழியோ" எனப். கக: கடு-க; உடு:கஅக-உ; உள:ககக-சு; உஅ: கஅடு-க.

2. "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், சுற்கால் னாரும்" இலப். உடு: ககஅ க:

3. இலப்பதிகாரம், உக: அக-உ; உஅ: ககடு-க.

கொள்ளினுங் கடவு

(பி - ம.) * 'காக்கவில' † 'பெயருங்காவலன்' ‡ 'மேனியாபசேன'

இருபத்தாறாவது கா ல் கோ ட் கா தை.

அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா னேந்திய
முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற
வாசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சர்
தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழிஇ

இ. மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி
முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப
† வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லா

முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன் கூறு

¹ மிமையத் தாபத ரெமக்கீங் : குணர்த்திய

க0. வமையா வாழ்க்கை யரைசர் வாய்மொழி

நம்பா ட் லொழிசுவ தாயி னாங்கம்

தெம்போல் வேந்தர்க் இகழ்ச்சியுந் தருஉம்

வடதிசை மருங்கின் மன்னர்த முடித்தலைக்

கடவு னெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது

கரு. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்

¹ செற்குழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்

² பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற்

க - கூ. தானைத்தலைவர் தம்மொழி ஆசான்

சர்க்கடி ஏத்திக் கேட்ப.

பெருங்கணி அருந்திறலமைச்

(எ) ஏவப்பட்ட தானைத்தலைவர்க்கெல்லாம் (அ) கூறுமென்க

க. தாபதர் - தீர்த்தமாட இமயத்தினின் றும் வந்த தாபதர்.

க0. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத உயிர்வாழ்க்கை ; பலமில்லாத
கையென லுமாம். அங்குள்ள ஆரியமன்னர் சொன்ன வார்த்தை.

வாழ்க்

கக - 2. நம்பால் ஒழிசுவதாயின் - அது நம்மிடத்தே கிடப்பதொரு
வார்த்தையாயின் ; [அவர்க்குப் பலியாது] நம்மிடத்தே கிடந்துவிடிக் சோழ
பாண்டியரிடத்தில் இகழ்ச்சியுந்தரும.

¹. க-கரு.

“தென்றமிழ்தாடாரும் வேந்தர்.....தங்கைதன்னை தீர்ப்படுத்தி
வெம்மைதீங்கி” இலப். உசு: உரைப்பாட்டுமடை.

3. கள-அ. “பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி”, “படர்த்தெழு குருதி
படங்கு” இலப். உ0: கக; உசு: கஉஎ.

(பி - ம.) * ‘திசைமென்முறைமொழி’ † ‘வியன்படு’ ‡ ‘
உரைத்தவமையா’ § ‘ஒழிவதாயின்’ || ‘செருகழல் புனைத்தசெரு’
இருசு சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

* குடிநடுக் குறுஉங் கோலே னுகென
வார்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புஞ்
உ0. சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
லஞ்சினர்க் கனிக்கு மடுபோ ரண்ணனின் வஞ்சினத் தெதிரு
மன்னரு முளரோ
விமைய வரமபின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகநின் சினமென வாசான் கூற
உ0. 3 வாறிரு மதியினுங் காருக வடிபபயின்
† றைந்து கேளவியு மமைந்தோ னெழுந்து
வெந்திறல் வேந்தே வாழ்கநின் கொற்ற
மிருகில மருங்கின் மன்ன ‡ ரெல் லாநின்
றிருமலர்த் தாமரைச சேவடி பணியு
கூ0. முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
லெழுசசிப பாலை டு யாகென் றேத்த
மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
3 வாளுங் குடையும் வடதிசைப் பெயர்க்கென வுரவுமண் சுமந்த

வரவுத்தலை பணிப்பப்

கஅ. ஆகவென்று சொல்ல.

கக - உச. இமயவரமப ! சோழபாண்டியரையல்லது நின்னை
இகழ்ந்து கூறினரல்லர் ; அபிபோரன்னலே !
நீ வஞ்சினங்கூறுகறகு நின்னுடன் எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ ;
புரோகிதன் வார்த்தை.

ஆதலால், நின்சினந்தணிகவென்றான்; இது

உரு. ஆறிருமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டிலும். காருகவடி -
கிரகநிலை.

உசு. ஐந்து கேள்வி - திதி வாரம் நக்ஷத்திரம் யோகம் கரணம் ;
நட்பு ஆட்சி உச்சம் பகை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் - *
மௌத்திகள்.

கஉ - கக. இது * முழுத்தம் ; எழும் பகதத்தையாக வெனச்
சொல்ல.

கச. உரவுமண் - உரத்தமண்.

1. 'எலப்பதிகாரம், கக: உஅ-ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

2. 'வாருங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு, தானொடு பெயர்த்து', 'மறமிகு வாரு மாலை
வெண் குடையும், புறநிலக்கோட்டப் புரிசையிற்புருத்தி' (எலட்: இ: கக - உ; உசு:
சச-இ.) "குடைநாட்கொளல் வாளுட்கொளல் குறிபாவத சவுண, னுடைநாளழி வறி
பாதவ னுரனென்றிய வாழிப், படைநாரணன் மகன்வெண்குடை பற்றக்குடை பேயா,
படையாவமர் வற்றுவன முடியிக்குடை திழல்" தணிகை, பேரி, கக.

3. உரு-கக=மூலம்பாட்டு, இரு-அ

4. மௌகூர்த்திகள். * முகூர்த்தம்; இது முகிழ்த்தமௌவும் வழங்கும்.

(பி - ம்) * 'குடிநிலக்குடைக்குவ' † 'ஆறைத்து' ‡ 'எல்லாந்நிறு'

§ 'எகென்று'

உசு.—கா ல் கே கா ட் கா ன் த.

௩௫. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் * தொனிப்ப
விரவிடங் கெடுத்த ! நிரைமணி விளக்கின்
விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத் தானையோ
! டைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
! வெம்பரி யானை வேந்தற் கோங்கிய

௪௦. கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞருந்
தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரு
! மண்டிணி ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனப்
பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற் றெருத்தின்
மறமிசு வாளு மாலைவெண் குடையும்

௪௫. புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்திப்
புரைதீர் * வஞ்சி போந்தையிற் றொடுப்போ
! னரைசுவிளங் கவைய ! முறையிற் புகுதர
வரும்படைத் தானை யமர்வேட்டுக் கலித்த
பெரும்படைத் தலைவர்க்குப் * பெருஞ்சோறு

௫௦. * பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி

வருத்துப்

வாய்வா னெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து

௩௬. இரவிடங்கெடுத்த விளக்கிலையென்றதி.....

.....விடுகிறபடி

யாலே

௩௭. ! நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரக வேதனையைச்

செய்யுந்தானை.

சுரு. கருமவினோர் - புரோகிதர்.

சாக. பிண்டமுண்ணும் பெருங்கனிது -
கனிது; பட்டவர்த்தனம்.

... ..பிண்டத்துக்குரிய

சுரு. புகுத்தி - புகவிட்டி. சாக. தொடிப்போன் - சேரன்.

1. கிலப். இ: கடுள; மணி. க: கள; பெருவ். உ: இ. க; டு டு கக. க;
கிலவி. கு. இள-த. மேற்.

தொல்.

2. "மண்டிணித்த நிலம்" புறநா. உ.

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பூ முதலியவற்றோடு புறத்திணைக்குரிய பூ
முதலியவற்றையும் விரவுவித்து அணித்துக்கொள்ளுதல் மரபு. உடு-ஆம் காதலியுள்ள,
கசடு-க-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. "அரசுவினங் கவையத்து" கிலப். உக: கடு.

5. கிலப். உடு: கசக - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "
கெறிபுங், கடுஞ்சின வேந்தே" பதிற் கடு.

பெருஞ்சோறுகுத்தி

6. கிலப். உடு: கசஅ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. திரைய வொள்வா னிளையர் பெருமகன்"
கில திரையவென்னம்" பதிற். கடு.

(குறத். உடுஅ); "திரைகளி ரெழு

(யி - ம்.) * 'ஆர்ப்ப' + 'மாமணி' † வெம்பரித்தானை வேந்தர்க்கு'

§ 'முறைமையிற்' இடம்

சிலப்பதிகாரம்

ஞாலங் காவலர் நாட்டினை பயிருங்

¹ காலே முரசுங் கடைமுகத் தெழுதலு

¹ நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி

இடு. யுலகுபொதி யுருவத் ² துயர்ந்தோன் சேவடி மறஞ்சோ

வஞ்சி மாலே யொடு * புனைந்

திறைஞ்சாச சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு ³ மறையோ

ரேந்திய வாவுதி நறம்புகை

நறைகெழு மாலையி னல்லகம வருத்தக்

கூடு. கடக்களி யானைப் பிடர்த்தலை யேறினன்

குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொளகென ⁴ வாடக மாடத்

தறிதுயி ⁵ லமர்ந்தோன்

சேடங் கொண்டு சிலாநின் டு நேததத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள

கூடு. வண்ணச சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப புயததுத

தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வுழி

⁶ நாடக மடந்தைய ராடரங் கியாங்கணுங் கூடையிற் பொலிந்து

கொற்ற வேந்தே

நிஉ - கூ. அரசரிருநிறையை அழைக்கும் முரசும.

நிஅ. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்

நிஎ - அ. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து.

கூஉ. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இலாபுரமென்பாருமுளா.

(கூடு) ஏறினன் (கூஎ) தாங்கினனாகிச் செல்வுழி.

கூக. கூடையிற் பொலிந்தது-குவித்த வகையுடனே பொலிந்தது;

கூடைக்கை- இரட்டை ஒற்றைக்கை.

1. சிலப்பதிகாரம், கள: ௫-௬

ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

2. "நிலவுக்கதி ரனந்த நீள்பெருஞ் சென்னி சிலப். உடு: ககௌ.

3. இடு-௭. "பணியிய ரத்தததின் குடையே முனிவர், முக்கட
வலஞ் செயற்கே" புறநா. சு.

செல்வா தள் 6. "ஆடகமீடத் தரவணக் கிடத்தோன்" (சிலப். ௩௦:
இறை. கு. உக-மேற்.

இடு); 'ஆடகமீடம்'

7. "கழங்காடி மகனி ரோதை யாயத்து, வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி,
வானவன் வந்தான் வளரின வனமுலை, தோணல முனீஇய தும்பை போந்தையொடி,
வஞ்சி பாடிது மடவீர் யாமென, மஞ்சொற் கிளவிய ரத்திப் பாணியும்" சிலப், உ௭:
உசடு-௫௦.

* பி - ம.) * 'பொருத்தியிறைஞ்சாச்' + 'மறையோராகிய வாருதி தழம்புகை
தறையெழுமாலுலகம்' † 'ஆகமத்தோன்' ‡ 'ரத்ததாடக மடைத்தையா'

உக.—கா ல் கே கா ட் கா தை.

௫௩௭

௭௦. 1 வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப் போந்தையோ

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க

வெண்குடை கீழலெம் வெள்வளை * கவர்ந்து

கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை யாகென

1 மாகதப் புலவரும் + வைதா னிகருஞ்

௭௫. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த

1 யானை வீரரு மிவுளித தலைவரும்

வாய்வான் மறவரும் வாள்வல னைத்தத

தானவா தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்

வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்

அற. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைததாரா சேனையும்

* வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புகூழ் போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநாட தாபட

வுலக மன்னவ நொருங்குடன் சென்றும்

காலும் புரவி யணித்தோத் தானையொடு

அற. நீல கிரியி னெடுமபுறத் திறுத்தாங்

காடியல் யானையுந் தேரு மாவும

பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்

பாடி யிருக்கைப் பகலவெய் யோன்ற

னிருநில மடந்தைக்குத் திருவடி யளித்தாங்

எ0 - எக. அரசர்குடிவன யாண்குஞ் சூட்டிதலின், வாகையும

தம்பை யும் போந்தையோடு நியயாண்குமகத்து ஓங்கித்

தோன்றவென்றார்.

(சுஅ) நாடகமடந்தையா (எக) காட்சியை யுடையை

யாகவென வாழத்தாநிறக.

எரு. நல்வலம் - களவெறறி. எஅ. தானவர் - அசுரர்.

அ0. தார் - தூசிப்படை. அக. கடற்கரை அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை விரும்புவோன்.

அஅ - சு. சேரன் தானுள்ளினற பூமிதேவிகுத் திருவடியளித்து;

யானையினி நிழிந்த காலநிலை தோயச்செயதலால்..... ..

அங்கே 1. "போந்தையொடு தொடுத்த பருவத்தும்பை", 'தோடார்
..... யொடு முடித்து'. சிலட். உக; உகக; உள. சடு.

போந்தை தும்பை 1. "குதர் மாகதர் வேதா னிகரொடு" (சிலட். டு. சஅ);
வேதா னிகரொடு" மதுரை சுஎ0-எக.

குத ரேத்த மாகதர் துவல,

3. எள. "வாண்பிக் கூற்றத்து வயல ரேத்த" சம்பாண். உகஉ.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலைப் புணரிதின் மான்குளம் பிலப்ப"
உ, கக.

(பி - ம்.) * 'கவருங்கன்' + 'பேதாளியரும்' †
புறநா. ‡ 'புணரிவிகம்புழுப்போக'

'தண்டத்தலைவருத்தலைச்சார்த்தனை

கவி

நுகுபு

சிலப்பதிகாரம்

க0. கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்
பெரும்பே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி யிசைப்ப
விசும்பியங்கு¹ முனிவர் வியனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே க0. யந்தரத்

திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து

மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற

மன்னவ னெழுந்து வணங்கிரின் றோனை

¹ செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க

வஞ்சித் தோன்றிய + வானவ கேளாய்

க00. மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய

நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகலி

னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்

† பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்

றுங்கவர் வாழ்த்திப் பேர்ந்ததற் பின்னர்

க0௫. * வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனக்
 * கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு நாடருந்
 † தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின
 * ரிருள்படப் பொதுளிய சுருளிநுங் குஞ்சி
 மருள்படப் பரப்பிய வொலியன் மாலையர்
 கக0, வடஞ்சுமந் தோங்கிய வளாரிள வனமுலைக்
 கருங்கய நெடுங்கட் காரிகை யாரோ
 டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

கஉ. இயங்குபடை - சேனை; வெளிப்படை. இசைப்ப -
 இசைத்தலால்

க0க. நிலயத்து - நிற்கிறவிடத்து.

க0உ - ச. அங்கு அந்தணர்வாழ்வாருளர்; அவர்களை
 கினது கடனென்று பெயர்ந்தபின்.

நலியாதுகாத்தல்

க0க. கொங்கணதேசத்துக்கூத்தர்.

க0௭. குலத்திற்கு ஒதிய ஒப்பணியின ராய்.

க0௮. குஞ்சியிடத்து.

க0க. ஒலியன்மலை - தழைத்தமலை.

* க௮-க. "ஆனே ஊர்த்தோ னருளிற் றென்றி, மாநிலம் வீணக்கிய மன்னவன்"
 சிலப். ௧0: ௧௪௧-௨. † மு. சிலப்பதிகாரம், உக: ௧௫௫, ௧௭௧.

* பிரயோக. உ: உரை, மேற். † முருகு. ௧0.

(பி - ம்) * காண்கூடம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருந்தலை'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா லை த.

சூகூகூ

வரும்பலிழ வேனில் வந்தது வாரார்

காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்

ககூ. மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்

கோல்வளை மாதே கோலங் கொள்ளாய்

காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்

காரோ வந்தது காதல ரேறிய

தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்

கஉ0. கா ஆர்க் குரவையொடு கருங்கய னெடுங்கட்

கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்

தாழ்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து

வாள்வினை முடித்து மறவாள் வேந்த

ஊழி வாழியென் றோவர் தோன்றக்

கஉ1. கூத்துள் † படுவோன் காட்டிய முறைமையி

னேத்தின ரறிபா விருங்கல ‡ னல்கி

¹ வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி

நாடக மகனிர் ரைம்பத் திருவருங்

§ கூடிசைக் குயிலுவ ரிருதூற் றெண்மருந்

கஉ0. * தொண்ணூற் றறுவகைப் பாடிண் டத்துறை

நண்ணிய தூற்றுவர் * நகைவே ழும்பநங்

கொடுஞ்சி நெடுந்தே ராமபதிற் றாட்டியுங்

கடுங்களி யானே யோரைஞ் சூறு

மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப் புரவியு

கருநீ. மெய்யா வடவனத் திருபதி னாயிரங்

4 || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை சகடமுஞ்

ககரு. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு.

(கஉ0) கார்காலத்தைப் பாடின பாட்டோடு (கஉக) இவர்கள்
தோன்ற; இவர் குடகர்.

கஉச. ஓவர் - ஏத்தாளர். கஉரு. கூத்துன்படுவோன் -
ஆடலாசிரியன்.

ககரு. எய்யாவளம் - புறம்பு ஓரிடத்தும் கண்டறியாவளம்;
அதுதான் வடக்கிற் பராகுடம்.

ககக. இன்னசரக்கென்று எழுத்துப்படுத்தின;
சகடம்-கொல்லாப்பண்டி.

1. சிலப். உக: கஎ - அ.

2. இத்தால் க-ஆம் காதை கச - இ-ஆம் அடிகளின் உரையையும்,
அவற்றின் பிழிக்குறிப்பையும் பார்க்க; ப. உசஅ. 3. சிலப்பதிகாரம், இ.
இக.

4. கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதி" சிலப். இ. ககஉ.

(பி - ம்.) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வினை' † 'படுவோன்' ‡
'தல்கலேத் தினர் தடுக்கும்' § 'கடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடைபுன
கையுனைசகடமும்' இசூர்

சிலப்பதிகாரம்

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கிடு பெற்ற

கஞ்சக * முதல்வரீ ரைஞ்ஞாற் றுவருஞ்

சேயுயர் விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே

கச0. வாயிலோரென வாயில்வந் திசைப்ப
நாடக மகளிநு நலத்தகு மாக்களுங்
† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்
சஞ்சயன் றன்னொடு வநக வீங்கெனச
செங்கோல் வேந்தன் நிருவிளங் களையத்துச்

கசரு. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி
யாணையிற் ; புகுந்தவீ ரைம்பத் திருவரொடு
மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யின்றி நின்னொடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னருங் டு கோற்றொழில் வேந்தே

கரு0. ¹ வடதிசை || மருங்கின் வானவன் பெயர்வது
கடவு ளெழுதவோர் கற்கே ¹ யாயி
னோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று

கருரு. ¹ வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன ராருயி ருண் னுங்
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும்
பால குமரன் மக்கண் மற்றவர்

² காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும்

கருவ. சஞ்சயன் - தாதிரிற்றலையாயவன். தலைக்கீழி - மயிர்க்கட்டி.

கருஅ. கஞ்சுகமுதல்வர் - சட்டையிட்டபிரதானர்.

கசக. ஆணையிற் புகுந்த னரைம்பத்திருவரென்றது, முன்சொன்ன

நாடக மகளிரை; கன்னரென்பார் வரக்காட்டினார்.

கருஅ. - க. பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும் விசயனுமென்பார்.

¹. கரு0 - கரு. "இமய மால்வரைக் கெங்கோள் செல்வது, கடவு

எழுதவோர் கற்கே பாதவின்" எலப். ௨௫. ௧௬௮-௯. 'வீங்குதீர் ஞால
மான்வோன்' எனக.

௧. "பாகாவா ராயினு தாகாக்க காவாக்காற், சோகாப்பர் சொல்விழுக்குப்
பட்டு" (குறள், ௧௨௭); "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும்,
போககப் படுக்கும் புலதரகத் துய்ப்பிக்குங், காக்கப் படுவன வந்திய
மைந்தினு, நாக்கல தில்லை தனி வெல்லு மாறே" வணியாபதி.

(பி - ம்.) * 'முதல்வ ரைஞ்ஞாற் றவரும்' † 'கூடிய குயிலவக்' ‡
'புகுந்த லைப்பதி.....எனரமான்வின்' § 'கோத்தொழில்' || 'மருங்குவான்பேரிமை யத்துக்' ¶ 'ஆகிலெய்கிய'

௨௬. —கா ல் கே கா ட் கா னை த.

நூதக ௧௬(). விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி
யருந்தமி ழாற்ற லறிந்தில ராங்கெனக்
* கூற்றக் கொண்டிச சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச. சாற்றி யாங்குக்
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற் காவன

௧௬௫. வங்கப் பெருநீரை செய்க தாமெனச
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்க
எஞ்சு நாவின் நீரைஞ் நூற்றுவர்
'சந்தின் குபபையுந் தாழ்நீர் முத்துந்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணர்ந்து

௧௭(). † கண்ணெழுத் தாளர் காவல் வேந்தன்

‡ மண்ணுடை ; முடங்கலம மன்னவர்க் களித்தாங்
காங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய

கக0. விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர் ஆற்றலறியாத புதிய அரசர்.

கக0 - கக. இவ் நடன்கூடித் தமிழ்வேந்தரை இகழ்ந்து உரைத்தார்.

ககஉ. கூற்றம்போலும் கொடிச்சேனை 'கூற்றங் கொண்டிச் சேனை செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பின்செல்ல இப்படையையென்க.

செல்லுகிறபடி

ககக-உ. அநுதமிழ் ஆற்றல அறிந்திலரென்று சேனை செல்வதெனச் சேனைமேலிட்டுக் கூறினான்; தனக்கு அவர் நிகரன்மையின்.

ககக. கஞ்சகமாக்கள் - தன்னுதர்

கக௪. எஞ்சா நாவின் - வார்த்தை தப்பாத நாவின்; அரசன் தப்பாத நாவின்ரென்றுமாம்.

நினைவு.

ககஅ. தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை.

ககஅ-க. சந்தும் முத்துமாயிய கெண்ணரிட்ட திறை

ககக. கொணர்ந்து - கொணர்.

க௪0. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்.

க௪0 - ௪௨. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர் முகங்கொண்டு அவர்போயபின்.

கைக்கொடுப்பத் திரு

க௪௧. அளித்து - அளிப்ப.

1. சத்தனமும் முத்தம் தென்னர்க்கு உரியனவென்பதை, "கோவாமலையாரம்
.....தென்னர்கோன் மார்பினவே" (சிலப். கன: உவ்வரிவாழ்த்து, 6)
அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ப. ச. ச. எ.

என்பதாலும்

2. "மண்ணுடை முடங்கள் மாதவி யீத்தது" சிலப். கன: எக.
(பி - ம்.) * 'சேற்றங்கொண்டு' † 'கண்ணெழுத்தானரொடுகாவல்' ‡ 'கன்மன்னவறிது'
முடங்

இசை

சிலப் பதிகாரம்

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேங்கிய
நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்

களஓ. பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயாந்து
கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னிற் பெற்ற
வங்கப் பரப்பின் வடமருங் * கெய்தி
யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்
கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்

கஅ0. பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த
தகைப்பருந் தானை மறவோன் றன்மு
னுத்தான் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்
சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுத்தான் சிலேதன்
வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லாந்

கடிநீ. தென்றமிழாற்றல் டு காண்குதும் யாமெனக்
 கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர்
 1 நிலந்திரைத் தாணையொடு நிகர்த்து மேல்வர
 விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்
 கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து
 கக0. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னா
 காஞ்சித் தாணையொடு காவலன் மலைப்ப
 | வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப் பந்தர்
 வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை நெடுவயி

கனக. உத்தரம் - வடபூமி.

கடிஉ-ச. உத்தரன் விசித்திரன்முதலான மன்னவர்கள்,
 துணையான அரசர்.

கனகவிசயர்க்குத்

கடிநீ - ஏ. தமிழாற்றலைக் காண்டிமெனக் கனகவிசயர்
 தாணையுடனே ஒத்துவர.

கக0. பாய்ந்த பண்புபோல.

ககக. காஞ்சித்தாணை எதிருன்றியதாணை.

1. "நிலந்திரைக்குங் கடற்றூளை" புறநா. கக.

(பி - ம்) * 'ஏறியாவ்வரெதிர்கொளவவாதாடுகழித்தேய்க்குநீர்' † 'இராஅத்
 தகைப்பெருத்தாணை' ‡ 'ததுத்திரன்' § காண்குவதாமென' || 'வெயிற்கொடி'

உக.—கர ல் தே கா ட் கா னை த்.

ருசுத

ரிடிக்குரன் முரசு மிழுமென் பாண்டி

கஉரு. ' லுயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்
† சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற் றடக்கையர்
கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே ருருநர்
வெண்கோட் டியானையர் † விரைபரிக் குதிரையர்

உ௦௦. மண்கண் கெடுத்தவிம் மாநிலப் பெருந்துகள்
களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாடும்
‡ விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாடி
நடுங்குதொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள் செறிபுத்
தாருந் தாருந் | தாமிடை மயங்கத்

உ௦௧. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றுகிய
சிலைத்தோண் மறவ ருடற் ற பொறை யடுக்கத்
தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்
* * பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்
‡ பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணம்படு குருதியிற்

உ௦௨. கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிசுத் தாட
†† வடுந்தோர்த் தானை யாரிய வரசர்

ககசு. மாநிரமநிர்தல் - இவை அதிரத் தானுமநிர்தல்.

ககசு-சு. முரசமுதலிய இவையிற்றோடி. ககஅ

கறைத்தோல்-கருங்கடகு.

உ௦௨. கொடிநந்து - கொடியும் சங்கும் முகத்துக்கட்டுவர்போலும்

; 'சங் கின்நா' என்றார், பேசுதலால்; ஒலிபற்றி.

உ௦௩. ஒழிந்து - ஒழிய. உள்ளே துகள்செறிய.

உ௦௪. உடற்பொறை- உடற்பாரம். உ௦௫.

எறிபிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உ௦௮. பேய்மகள் தாளத்துக்கு ஆட.

1 ககடு-சு. "உயிர்ப்பவியுன்னு முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்க்கண்முரசு" (சிலப். இ: அஎ-அ); "கொல்லேற்றுப் பைத்தோல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்க்கண் முரசு மோலில கைக்க" (மதுரை. எகஉ-க.); "உருமீடி முரசுமொடி" (முருகு. கஉசு) "ஏற்றாரி போர்த்த.....முரசு" (மணி. க; உக - கக, "சாற்றிடங்கொண்ட வேற்றாரி முரசம்", "ஏற்றாரி முரசு னிறைவன் முதார்க்கு" (பெருங். க. கஅ; க௦௦; ௨௪ ௨௪ கக; ககடு); "ஏற்றாரிமுரசுநாண்" சிலக. உகசஉ.

* "பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசம்" பட்டினப். உகக.

* "கணங்கொள் கூறிபொடி கதுப்பிகுத் தசைஇப், பிணத்தின் மகள்" பட்டினப். உகக - க௦.

பாக்கைப்பேய்

(பி - ம்.) * 'இடிக்கண்' † 'சிலக்கோளாடவர்' ‡ 'விடுபரி' §

'விளங்கொயி தத்தின்' || 'தம்மிடை' ¶ 'பொறியடுக்கத்' **

தேர்த்தாண்

பறைக்குரற்பேய்' †† 'தெருத் இசை

சிலப்

ப, தி க ா ர ம்

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் * குவித்து
நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியுங் கடுங்கனிற் நெருத்தமும்
விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்பட

உகடு. ¹ வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ னுயிர்த்தொகை
பொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப

¹ தாரிய வரச ரமார்க்களத் தறிய
நாழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்
போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை

உஉ௦. ¹ யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய
வாய்வா ளாண்மையின் வண்டரி ழிகழ்ந்த
காய்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு
மைம்பத் திருவர் கடுந்தே ராளொடு
செங்குட் டுவன்றன் சினவலைப் ; படுதலுஞ் உஉடு. *

சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூசசினர்
பிழகைப் பிலிப் பெரு டீ நோன் பாளர்
பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளின
ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு
மேந்துவா ளொழியத் தாந்துறை போகிய உஉ௦.

விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற் படர்தரக்
கச்சை யாணைக் காவலர் நடுங்கக்

உகடு; எருமையாகிய பரியூர்வோன் - கூற்றுவன்.
உகடி. ² நாழிலாட்டுவதாக.
உஉ௧. வாயவாளாண்மை - வாய வறிது இராமை.
உஉடு. உடையினர் - காஷாயமுதலிய உடையினர் = சந்தியாசிகள்.

1. உகடு - அ. "மன்னுயிர்ப்
பிய வென்வேற் செழிப்" புறநா.
நின்னொடு தூக்

பன்மைபுங் கூற்றத் தொருமையு,
கக.

1. உகடு - அ. "ஆரிய ரவறத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர்
வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேத்தரைப் பணித்தோன்
வஞ்சி" அகநா. ககக.

1. "ஒங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த" பொருத. கசடு.

4. உகடு - அ. "மீனாய் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பகவாய் வழிதொறு
மேய்
வுற்ற, னுனார் பறவையின் வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்தான் மறையவருருவானார், மானார்
கண்ணின மடவா ராயினர் முன்னே தங்குமுல் வளர்வுற்ற, ரானார் சிலர்சில ரையா நின்
சர னென்றார் நின்றவ ராயென்றார் " (கம்ப. அக்க. ௪௦) என்னுஞ் செய்யுள்
குடன் ஒப்புதேரக்கற்பாலது.
இவ்வடி

1. தாழிலாட்டு - கொன்ற குவித்தல்; மலைபடு. அள - ந.

(பி. ம்) * 'குவித்து தாழிலாட்டிய' † 'மலைத்தலாய்

வாளான்மையின் ‡ 'புதித்தனம்' § 'தோண்டான்றிப்பாடு' || 'படர்த்தகச்சை'

உகடு.—கா ல் கே, கா ட். கா னைத்.

இசுரு * : கோட்டுமொப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாளழி வாங்கி யதரி திரிதத

வாளே ருழுவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உகடு. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி

முடியுடைக் கருந்தலை : முந்துற வேந்திக்

1 கடல்வயிறு கலக்கி|| ஞாட்புங் கடலக

ழிலங்கையி லெழுந்த ஈமரமுங் கடல்வணன் றேனார் செருகமு

பாடிப் பேரிசை

உச௦. முன்றோர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்
பின்றோர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை

முடிததலை யடுப்பிற் பிடர்ததலைக தாழித்
தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய வுன்சோறு மறப்பேய்
வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச

உ௩௨. யானை எருதாக வாள் பிழக்குங் கோலாக.

உ௩௩. ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய போரை இறங்கவிட்டு.

அதரிதிரித்தகடாவிட்ட.

உ௩௪. தொழக்கை - பேயக்கை. தூங்க அசைய.

உ௩௫. முந்துற - முனனாக.

உ௩௬-௬. கடல்வயிறு கலக்கிய போர்முதல் முனறும் மாயவன்

செயதன. இவன் மேலேறறிப் பூவைநிலையாறபாடுதல்.

உச௦ - சக. முனறோர்க்குரவையிலே முதல்வனை வாழ்த்திப்

பின்றோர்க்குரவையிலே ஆடுதலிற பேயக்குரவையாயிற்று.

உச௧. பிடர்ததலையாகிய தாழி

உச௨. பேயவாலுவன் - பேயக்குச்சோறிடு மடையன்.

1. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த" புறநா. ௩௪௬.

2. உ௩௬-௬. இசை-மீட்கத்தா, அ-ஓ-அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "ஆண்டலை பணங்குப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி, சினத்தியிற்
பெயர்பு பொங்கத், தெறலருங் கடுத்துப்பின், விறலவின்னிய விழுச்சூர்ப்பிற்,
தொடித்தோட் கூக அடுப்பாக, வாடுற்ற வுன்சோறு, நெறிபறித்த கடிவாலுவ,
வடிபொதுங்கிப் பிற பெயராப், படையோர்க்கு முருகபர" (மதுரை. உ௬ -
௩௪); "முடித்தலை யடுப்பாகப் புனற்குருதி புலக்கொளீஇத், தொடித்தோட்
டுடுப்பிற் றுழத்த வல்கி" புறநா. உ௬. (பி - ம.) * 'கோட்டுமாயுட்டி' +
வேத்தி'

'வானரிவாங்கியததிரிதிரித்த' 1. 'முன்னுற

- உசடு. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்
தறக்களஞ் செய்தோ னுழி வாழ்கென
மறக்கள முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்
வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்
தடவுத்தீ யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கை
- உரு0. காற்று தாளரைப் போற்றிக் காமினென
வில்லவன் கோதையோடு வென்றுவினை முடித்த
பல்வேற் றுனைப் படைபல வேனிப்
பொற்கோட் டிமயத்துப் * பொருவறு பத்தினிக்
கற்கால் கொண்டனன் காவல னாகென்.

உசக. வாழ்க்கையென்றது, முன்புவந்த ஆகாசசாரிகள் சொன்ன
வார்த்தையை நினைந்து.

உரு0. காற்றுதாளரை நீர் போற்றிக் காமினெனச் சொல்லி.

உருச. கால்கொள்கையாவது - கடவுள் வழிவெழுதத்தொடங்குதல்.

(உருக) வில்லவன் கோதையோடே (உருஉ) படையையேனிக்

(உருச) கற்செய்தலை அடிக்கொண்டான்.

உகூ.— † கால்கோட்காலை முற்றிற்று.

1. உசஅ - க. "அருமறை யத்தன ராய்குனர் வாழ்வோர், பெருநில
மன்ன பேணவின் கடனென்ற" சிலப். உக: ௧0௨-௩.

இருபத்தேழாவது நீர் ப்படைக்காணை.

வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச

௫. செறிகழல் வேந்தன் நென்றயி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
வுயிர்த்தொகை * யுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென்
றியாண்டு மதியு நானுங் கடிகையு

க௦. மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யென்கொள
வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கி
னெருபக வெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் வென்றன் † சினவேற் றானையொடு
கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம புகுந்து

க௫. பாற்படு மரடிற் பத்தினிக் கடவுளை
தூற் ‡ நிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்.

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன் - கூற்றுவன்.

அ - க0. ¹ உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும் மதியும் நாளும் கடிகையும் ஒன்பதிற்கிரட்டியென்று அவற்றோடே கூட்டியெண்ண = தேவாசுர யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும், பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாளிலும், செங்குட்டிவனும் கனகவிசயரும் செய்த யுத்தம் பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென் றெண்ண.

(சு) மன்னரை (கஉ) உயிர்த்தொகையுண்ட (கக) செங்குட்டிவன்.

¹. 'இவ்வுரைக்குறிப்பு' "என்னொண்டஞாட்டி" (வேக. உகடுக) என்றும் மூலத் தானும், அதற்கு, 'தேவாசுரம் இராமராவணம் மாபாரதம் எங்கின்றபோர்' என்றொழுதிய உரையாலும், "தேவாசுர ராமராவண மாபாரத முனவென், ரோவாவுரை யோயும் படி யுளதட்பொரு களமே" (கலிங்க. களம். க) என்பதனாலும் அழகுறும்பு டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

பொருட்

(பி - ம்) * 'உண்டனஞென்பதிற' + 'செருவேல்', † 'திறமாக்கல்'

சிவ அ

சிவப்பதிகாரம்

மன்பெருங் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
 பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரு
 முரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையுந்
 ௨௦. திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்
 பேரிசை * மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு

மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த

தெள்ளுரீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
 வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு

௨௧. நீணில † மன்னர் நெஞ்சபுக லழித்து

‡ வானவ மகனிரின் வதுவைசூட் டயர்ந்தோ
 ருலையா வெஞ்சம மூர்ந்தம ருழக்கித்
 தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
 நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரமுவத்து

௨௨. வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு ி முடிந்தோர்

குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றொடுத்து
 வழிமருங் கேத்த வானொடு மடிந்தோர்
 கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ ணாகத்து
 வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்

௨௩. மலைத்துத் தலைவந்தோர் வானொடு மடியத்
 தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
 திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்
 புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்
 மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்

[டவர்.

உக. தெய்வமகளிரால் மாலைகுட்டப் பட்டோராவார் -

வீரஞ்செய்துபட்

உஎ. ஊர்ந்த - அடர்ந்து.

உடி. விலைபெற - அரசர் கண்டு நேயத்தோராம்படி.

உக. அமரமூவம் - சமரபூமிப்பரப்பு.

கூ. வாளாற்செய்யும் வினைகளெல்லாவற்றையுஞ்

செய்துமுடித்த.

கூஉ. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுன்னாரையேத்த.

கூக. கினைகள் - போரில் உடனின்றி பட்டவர்கள்.

கூகூச. உறவான வீரர் தம்மொடு மடிந்தோர்; ஸ்திரீகள்மடிய

மடிந்தோர்.

கூக. தலைத்தார் - தூசி. வாகையணிந்தோர் - மாற்றார்

புறத்தைத் தாங்கள் பெற்றவளவிலே மீண்டோர்.

(பி-ம்.) * 'மன்னற்கொப்பவை' † 'மறவர்தெஞ்ச' ‡

'வானவர்மகளின்' § 'மடிந்தோர்'

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ா தை.

நுக

சுடு. ¹ கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங் கொண்டோர்
 நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து
 புறம்பெற வந்த போரவாண் மறவா
 வருக தாமென ^{*} வாகைப் பொலந்தோடு
 பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்துத்

சுடு. தோடார் போந்தை துமையொடு முடித்துப்
^{*} பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்த
 னாடுகொண் ^{*} மாரபோ டரசுவிளங் இருக்கையின்
 மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
 வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை

சுடு. கானற் பாணி கனக விசயாத
 முடித்தலை [†] நெரிததது முதுநீர் ஞால
 மடிப்படுத தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
 பகைப்புலத் தரசர் ! பலரீங் கறியா
 நகைத்திறங் கூறினை நான்மறை யாள

சுடு. யாதுநீ கூறிய டு வுரைப்பொரு ளீங்கென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
 கானலந தண்டுறைக் கடலவினை யாட்டினுண்
 மாதவி மடந்தை வரிநவில் பாணியோ
 டேற் காலத தூழ்வினை யுருத்தெழுக்

சுசு. பெரியநாளிற கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய
 நெயிம்பொழுதிருந்து கொடுத்து; 'பெருநான்' எனறா,
 கொடுக்கிறநாளாதலால்

(உசு) 'வதுவை குட்டயாந்தோர்' முதல் (1௬௪) 'வனையோ

மடியமடிந் தோர்' இறுதி பட்டவாகையெண்ணி இவர்கள்
 மைமநதரென இரெண்ணுக்கி, மேல் படாதுபொருது வெனறவாகையுவுக
 ட்டியெண்ணி இவர்களுக்கு(சக-ச) வாகைகொடுத்தெனரா.

சக. கீரரைப்பாடும புறத்துறையெல்லா முடித்துப் பாட்டுண்ட
 வேந்

சஎ. வெறறிகொண்ட மார்போடே.

[தன்.

ருக - ச. மாறறரசர் பலரும் அறியாத .சிரிப்பினகூறென்றது,
 (ருக) நெரித்ததென்றதனை. 'நானறியாத நகை' என்னுது 'மன்னர்
 பலருமறியாத' என்றான், இராசபாவத்தாலே

1. 'உற்றுக்கண்ணோடிய வெருவருபறந்தலை' புறநா. கக.

2. சிலப். உக; எ-எக - ஆம் அடினையும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும்
 பரர்க்க.

3. 'பாடுதுறை முற்றிய பயன்மெரி கேள்வி சிறுபான். உஉஅ.

(பி - ம்) * 'மகனிரோடரசு' † 'ஏற்றி' ‡ 'பரிசீல்கறியாது' §
 'உவரயில் சென்னெ'

௫௫

சிலப்பதிகாரம்

சு0. கூடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்

கிலைத்தார் வேந்த † நெழில்வா நெய்தக்

1 கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து

கடு. வடதிசை மன்னர் மணிமுடி ‡ யேறின

ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை

மன்னா கோவே யான் டு வருங் காரண
மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே

எடு. ஊழ்வினைப் பயன்கொ ளுரைசால் சிறப்பின்
வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற் சென்றேன்
வலம்படு தானை மன்னவன் தன்னைச்
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை பென்றனூர்
தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து

எடு. கோவலன் தீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா
னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்கள்
குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென
விடையிரு ளியாமத் தெரியகம் புக்கனூர்
தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி சீற்ற

அடு. நிலந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்
போகுயிர்.¶ தாங்கப் பொறைசா லாட்டி

¶ யென்னோ டுவர்வினை யுருத்த தோவென
வுண்ணு நோன்போ ++ டியிர்பதிப் பெயர்த்ததும்
பொற்றேர்ச் செழியன் மதுரை மாநகர்க்

அடு. குற்றது மெல்லா மொழியின் றுணர்ந்தாங்

எ. 'பிழைத்தவோ' என்றான், முன் பிழையாமையற்றி.

எக. சீற்றம் - சீற்றத்தை.

அக. சபியாதபடி தணித்தது அவன் மரணம்.

அக. ஊனும் மாற்றிப்போய்.

1. சிலப்பதிக. கக. 1. "குடக்கோச்சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தலை" மணி.
 2. தாதெருமன்றம்: சிலப். ப. சசன.
 உஅ: 40க.
 4. "உயிர்பதிப் பெயர்த்தமை யுக" (சிலப். உடு: கூஎ); "உண்ணு
 டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச: கூடு

தோன்போ

(பி - ம்.) * 'பிரித்த' † 'உயர்வானெய்த' ‡ 'ஏற்றின' §
 'வருகாரணமமரமுனி வணமலி, || 'கவுந்திப்பழகணிவத்து' ¶ '
 தாய்காப்பொறை' ** 'என்னொடுவார்வினை, †† 'உயிர்பதிப் பெயர்த்ததம்'

உஎ.—நீ ர் ப் ப 'டை க் க ா னை த.

கூடுக

கென்பதிப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் * போற்றிச்
 செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் † குரைக்க
 மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ்
 செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்

கூடு. கோவலன் றுதை கொடுத்துய ரெய்தி
 ‡ மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங்

1 கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங்

கந்தர சாரிக ளாறைம் § பதின்மர்

பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று

கூடு. துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்தவுந்

துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயர் பொருஅ

பிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்குமெய் விடவுந்

கண்ணகி தாழை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத்¹ தாசீ வகர்முன்
க00. புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்
தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி
** நான்விலே நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவு
மற்றது கேட்டு² மாதவி மடந்தை

கஉ. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு. யது

கக - ௫. ஆறைம்பதின்மர், அவர் தாம் முன்பு பிறந்து வருகிற
பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரென்று விசேடணம்.

யாக்மை

க0உ. நான்விலே - நானேவிட்டு; வினையெச்சம்.

¹. கஉ-க: "அந்தர சாரிக னறைந்தனர் சாற்று, மித்திர விகார மேழுடன் போகி"
(சிலப். க0: கக - ச); "இத்திர விகார மேழுமேத் துதவின்", "அந்தர சாரிக னமர்த்
தின்னி துறைபு, மித்திர விகார மெனவெழில் பெற்று" மணி. உசு: ௫௫; உஅ: கக-௪0.

². ஆசீவகம் - சமணமதத்தின் பாகுபாடுகளுள் ஒன்று; இம்மதத்தினர்க்குத்தெய்
வம் 'மற்கவி' என்றும், தால் 'தவகதிர்' என்றும் கூறவர்; "என்றது மற்கவிதானே
பிறைபினி, பொன்பது வாய்கதிர் தால்யா முடைபன, மன்பெரு தன்பொரு னாத்தி
பல் டாபவை, பின்ப திகழ்ச்சிபுங் காழ்ப்பா டெனச் சொல" நீலகேசி. ஆசீவக. கக.

³. க0க - அ, கோவலன் இறத்தமை கேட்டு மாதவி

பெளத்தப்பள்ளியை
 யடைத்து அறவு பூண்டமை, "போதியிங்கிழ் மாதவர்முன் புண்ணியத்தா னம்
 புரித்த, மாதவி தன்மறவுங் கேட்டாயோ தோழி" (இலப். உக. "காதலன்மன்")
 "நங்கிம் மாதவருறைலிடம் புருத்தேன், மறவண நீத்த மாசும் கேள்வி, யறவண
 வடிவ ளடியினை வீழ்த்து, மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக், காதலனுற்ற கடுந்
 தயர்க்குற.....உரவோ னருளினன்", "கோவல னிறத்தபின் கொடுத்திய ரெய்தி,
 மாதவி மாதவர்பள்ளியு ளடைத்ததும்" (மணி. உ: இக - கக; கடி. ஈ - ஞ.) என்று
 மிடக்கனிதும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம.) * 'போலச்' † 'உரைப்ப' ‡ 'மாபெருந்தான மாண்பொருளிய்த்
 தாங்கு' § 'பதினமர்முன்பிறத்த' || 'ஹத்துயிர்தீங்கி' ** 'தாள்வீடு'

இருஉ

சிலப்பதிகாரம்

* நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்

- க(1)ரு. † மணிமே கலையை வானறுய ருறுக்குங்
 கணிகையர் கோலங் † காணு தொழிகெனக்
 கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
 போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவு
 மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறந்தோ ருண்மையி
 கக0. னன்னீர்க் கங்கை ! யாடப போந்தேன்
 மன்னர் கோவே வாழ்க வீங்கெனத்
 தோடா போந்தை துமபையொடு முடித்த
 வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
 மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
 ககஐ. ‡ நென்னவ னுடு செய்ததீங் குறையென
 நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குயின்

மைத்துன வளவன் கிளளியொடு பொருந்தா

வொத்த ி பண்பின ரொன்பது மன்ன

கஉ௦. ிளவரசு பொறுஅ ரேவல் ** கேளா

வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி

* னொன்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன்

க௦௪. நற்றிதம்படாகேன நற்றிதம் படரக்கடவேன.

க௦௫ - சு. மணிமேகலையைக் கணிகையர்கோலங்

காணதொழிகவென்று நற்றயக்குச் சொல்லி துன்பத்தைச் செய்யும
கணிகையர் கோலமென்றான், அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால்

க௦ - க௧௦. அவர்கள் இப்படிச் செய்யா நிறக
கையாற், கணிகையாடப்போரதேனென்றான்.

அவரின் இறந்தோருண்டா

க௧௧. ஈங்கு - இப்பூமியின்.

க௧௪. மனளவன் - பாண்டியன்.

க௧௬. தவற்றால ஒத்தபண்பினையுடையர்

1. க௦௫ - அ. "மணிமேகலை, அருத்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதுந்,
செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅன்" மணி. உ: ௫௫ - ஏ.

திருத்தாச்

2. "ஆர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை, தேரி வாயி னிலச்செரு வெந்து"
(சிலப். உஅ. ௧௧௬-௭); "ஆராச் செருவிற் சொழர்குழக்குரியோ, ரொன்பதின்மர்வீழ
வாயிற் புறத் திவந்து, திலச்செருவி னுற்றில யறுதது" பதிற். ௫-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி.ம்) * 'தற்றவர் தமக்கு தற்றவம்'
 ‡ 'ஆயுபோத்தேன்' § 'தென்னவன்குடி'
 குண்பது' ** 'கொள்ளார்'
 படாகென' † 'காறுபதேர்கென'
 †† 'வேத்தென்னமாடல்' ‡‡ 'பன்பி'

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ளை த.

௧௧௧.

பொன்புனை திரி யொருவழிப படுத்தோய்
 † பழையன் காக்குங் குழையி னெடுங்கோட்டு
 கஉரு. வேம்புமுத றடிநத வேந்துவா ன வலத்துப்
 போந்தைக் கண்ணிப பொறைய கேட்டருள

* கொறகையி லிருநத * வெறந்வேற் செழியன்
 பொற்றொழிற் கொலல + ரீரைஞ னூற்றுவ
 ரொருமுலை குறைந்த திரும பததினிக

கஉ௧. கொருபக லெல்லையுயிரப்பலி யூட்டி
 யுரை ‡ செல வெறுத்த மதுரை முது
 † ரரைசுகெடுத தலமவரு மல்லற் காலைத
 தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர் சிறப்பின்
 மன்பதை காக்கு முறைமுதற கட்டிலி

கஉ௨. னிரைமணிப புறவி யோரேழ் பூண்ட
 வொருதனி யாழிக் கடவுட் டேர்மிசைக்
 காலைச செங்கதிர்க் கடவுளே றினனென
 மாலைத் திங்கள் வழியோ னேறின

‘ ஊழிதெ! ஊழி புலகங் காத்தது
 ௧௬௦. வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென
 மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
 மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
 ளகல்வாய் ஞால மாரிருள விழுங்கப்

௧௬௧ = ஸ்ரீ பழையன் - குறுநிலமன்னன், அவன் வேம்பு.

௧௬௨ ஈரைஞ்ஞாற்றவா - சூயிரவரை

௧௬௩ புகழ் எவரும் பரக்குமபடி மிக்க மதுரை

1. “பழையன்காக்குங் கருஞ்சிலைவேம்பின், முரரை முழுமுத ஹியப் பண்ணி”
 (பதிற். இ-ஆம் பத்துப் பதிகம்); “மோகூர்ப், டணியா மையிற் பகைநிலை வந்த;
 மாகெழு தானை வம்ப மோரியர், புனைதோர் தேயி புருவிய குறைத்த” (அகநா. ௨௫௬)
 ‘பழையன்மோகூர்’ மதுரை. ௫௦௮.

2. “கொற்கையிலிருந்த வெற்றிலேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிர
 வரைக்கொன்று களவேள்வியால் விழுவொடு சாத்திசெய்ய தாமுவிய மழைபெய்த
 தோயுந்துன்பமுதீங்கியது” இலப். உரைப்பொட்டிறை, ௬.

3. மூ: சிலப்பதிகாரம், ௨: ௮. 4. சிலப்பதிகாரம், ௩௦: ௬௬.

(பி - ம்) * ‘இளங்கோச்செழியன்’ † ‘ஈரைஞ்ஞாற்றவரை’ ‡

௭௦

செவ்வமத்த,

௫௫௪

சிலப்பதிகாரம்

பகல்செல * முதிர்ந்த படர்கூர் மாலைச்

௬௬. செந்தீப் பாரந்த திசைமுகம் விளங்க

வந்திச செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்

பிறையேர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க

விறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந் துரைப்போ

னெண்ணுன்கு மதியம் வஞ்சி நீங்கியது

கரு0. மண்ணுள் வேந்தே வாழ்கென் றேத்த

¹ நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த

கொடும்பட நெடுமதிற் + கொடித்தேர் வீதியுட்

² குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன

வுறையுண் முடுக்க ரொருதிறம் போகி

கருரு. † வித்தகா கைவினை விளங்கிய கொள்கை

சித்திர விதானத்துச செம்பொற் பிழகைக்

கோயி னிருக்கைக் கோமக னேறி

வாயி லாளரின் மாடலற் ற் கூஉ.

யினங்கோ வேந்த || ரிறந்ததற் பின்னர்

கரு0. வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன் கொற்றமொடு

செங்கோற் றன்மை தீதின் றோவென

வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி

மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்குந்

வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர் வியப்ப

கசச - கூ. தன்னியல்பு முதிர்ந்த மாலையாகிய செந்தீப்பரந்த
நிசை விளங்கப் பிறைதோன்ற.

மேலேத்

கசஎ. பிறையெழுந்தபடியை.

கருக. நிரல் - ஒழுங்கு.

கருஉ. படம் - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய வீதி.

கருசு. உறையுள் - உறையுமிடம். கருசு. பீடிகை -

சிற்காதனம்.

கருக. இளங்கோவேந்தர் - பட்ட ஒன்பதின்மர்.

1. "தெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி" (முல்லை. ௪௪); "கண்டப்
முதற் கொலி" பெருங். உ. ௪. ௧௧௪.

பூந்திரை காழ்

2. "குறியவு தெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன" மணி. ௧: ௫௮.

(பி - ம) * 'முரஞ்சிய' † 'கொடிதங்கேர்வீதியிற்' ‡ 'வித்தகன்'

|| 'தூர்த்தபல்கர்'

§ 'கவி'.

உள.—நீ ர் ப்ப பை பு க் க ரா னை த.

நுநுநு ௧௧௫. 'வெயில்முன் * நெறிந்த விகல்வேற்
கொற்றமுங்

' குறுகடைப் புறவி னெடுந்துயர் தீர

வெறிதரு பருநதி னிமும்பை நீங்க

வரிந்துடம் பிட்டோ னறந்தரு கோலுந்

திரிந்துவே ருகுங் காலமு முண்டோ

௧௧௬. தீதோ வில்லை செல்லற் காலையுங்

' காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற் † கென்

றருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே

பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்

கிடகப் ‡ பெருநிறை யைபைந் திரட்டித

3௭௫. தோடார் போததை வேலோன் றன்னிறை
 மாடல மறையோன் கொள்கென் ி றளித்தாங்
 * காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச
 சீர்கெழு நன்னாட்டுச செல்கவென் || றேவித்
 * தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த
 ௧௮௮) மாபெருந் தானை மன்ன குமர

௧௭௭. ஐம்பது துலா ன்பாரம பொன.

௧௭௭ ஐயிருபதின ர் - முன் சொன்ன கன்ன கா ...

1. "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்" (எலப். ௨௧: "வீங்குநீர்")— 'ஒன்னு
 குட்டுந் தன்னருங் கழிந்திறற், தூங்கெயி லெறிந்ததின் னுங்கனோர்" (புறநா. ௧௧௦);
 "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விகம்பிற், தூங்குமெயிலுந்
 தொலைத்தலால்," (பழ. ௭௧); "ஒன்னு, தோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சவல்
 சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந் ததொழிவளங்கு தடக்கை, தாடா நல்விசை
 நற்றேர்ச் செம்பியன்" (சிறுபாண். ௭௧-௮௨); "தூங்கெயி லெறிந்த
 தொடித்தோட் செம்பியன்" (மணி. ௧. ௭); "தேங்கு தூங்கெயி லெறிந்த
 வலனும்" (கவிச்சத்து. இராச. ௭); "வாங்குந் திருக்கொற்ற
 வானொன்றின் வாய்வாப்பத், தூங்கும் புரிசை துணிந்த கோன்"
 (இராசராசசோழ துலா. ௧௧); "தூங்கு மெயிலெறிந்த சோழனும்"
 வீக்கிரமசோழனுலா, ௧

2. புறவின் துயர்நீர்த்த குறிப்பின்விரைவ, இப்புத்தகம் ௭ அக-ஆம்
 பக்கத்தி னுள்ள ௧-ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

3. "காலிரி புரக்கு தாழிசிறு வோனே" பொருந. ௨௭௮.

4. எலப்பதினாரி, ௨௧: ௭௧௧. 5. எலப்பதினாரம், ௨௧: ௨௨௫-௬.

(பி - ம்.) * 'எறித்தவியறெர்க்கொற்றகி' † 'எனவருமறை' ‡

பக்தினை'

'அவித்தாங்கு' || 'ஏலிக், கருங்கயனெடுக்கட் கவின்பெறகாநில்
விரிவென்'

திருஞ்

சி ல ப் ப தி க ர ம்

சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ
வரிபார் தொழுகிய செழுங்கய நெடுங்கண்
விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத னுவர்வாய்ச
சூடக வரிவள்ள யாடமைப் பீணத்தோள்

கஅரு. வளரிள வனமுலக * தளரிான் மின்னிடைப்
பாடகச சீறடி யாரியப் பேடினோ
டெஞ்சா + மன்ன நிறைமொழி மறுக்குங்
கஞ்சக முதல்வ ரீரைஞ் னூற்றுல
ரரியிற் போந்தை பருந்தமி ழாற்ற

ககரு. நெரியாது மலைந்த கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தர்க்குக் : காட்டிட வேவிக்
திருந்துதுயில் கொள்ளா வளவை யாங்கனும்
பரம்புநீர்க் கங்கைப பழனப பாசடை
பயிலினர் தாமரைப் பல்வண் டிபாழ்செய

ககரு. வெயிலினஞ் செல்வன் விரிகதி பரப்பிக்
குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத் தோன்றக்
சூடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்
வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு & முடித்துத்
தென்றிசைப் || பெயாந்த வென்றித் தானையொடு

உபந. நிதிதுஞ்சு வியனகர் நீடுநிலை நிவந்து

கஅக. தாடி - மோவாய.

கஅக வெண்டோடு - சங்கினுற செயக காடாபாணம்

கஅஎ. எஞ்சாமனனா, மறத்திறலொழியாத மனனர்

கஅஎ - அ இறைமொழிமறுக்குங் கஞ்சகமுதல்வா

பொருது மறுததுரைக்குந் தாகர்

- மேலான வார்த்தை

கஅக. அரியில்-அரிதரவில் ஆற்றல்-இவர்களைவென்று

வைக்கொண்டவலி.

கஅஅ - கூக தாகா காட்டிட வேலி.

ககஉ. கொள்ளாவளவை, கடுமைகூறிற்று

ககக. கங்கையைச்சூழ்ந்த பழனம் உபந. நகர் - கோயில்

1. கஅக-க. பேடி: "சரியற் குடி மருள்படு பூங்குழற், பவனச் செவ்வாய்த் தவள
வாணகை, பொன்னி தெழுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், கருங்கொடிப் புருவத்து
மருங்குவளை பிறைதுதற், காந்தளகு செங்கை பேத்தின வனமுலை, பகன்ற வல்கு வத்
தன் மருங்கு, விகத்த வட்டிடை பெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன்பேரூர் மறுகிடைத்
தோன்றி, நீலில மனத்தோன் மகன்முன் குடிய, பேழிக் கோலத்துப் பேடு" மணி.
க: ௧௧௧ - உடு.

(பி. ம.) * 'தனிரிளபின்னிரை' + 'மன்னர்க்கிறைமொழியிதற்கும்'
வேலி' || 'முடித்தோன்' || 'பெயர்த்தனன்'

1' காட்டி

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ரை த.

கதிர்செல வொழித்த * தனக மாளிகை
முத்து + நிரைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய
சித்திர விதானத்துச் செப்புவ் கைவினை

உரு.

யிலங்கொளி மணிரிரை யிடையிடை வகுத்த
! விலங்கொளி வாயிரமொடு பொலந்தகடு போகிய
மடையமை செறிவின் வான்மொற் கட்டிற்
புடைதிர டமனியப் பெற்கு டு லமனிமிசை ¹ யிணைபுண
ரொகினத திளம்பி செறித்த
துணையணைப் பள்ளிக துயிலாற்றுப் படுத்தாங் உரு.
கெறிந்துகளங் கொண்ட வியறோர்க் கொற்ற மறிந்துரை பயின்ற
வாயச செவிலிய;
தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்
பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்பாண்டு வாழ்த்தா * சிறுகுறுங்
கூலுங் குறளஞ் சென்று
உரு. பெறுகரின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென
வமைவினை தேறன் மாந்திய கானவன்
கவண்விடு புடையூஉக் * * காவல் கைவிட
லிங்குபுன முணியுய வேண்டி வந்த
உரு. || வோங்கியல் யானை தூங்குதுயி லெய்த
வாகை துமபை வடதிசைச சூடிய
வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உருக. மாளிகை - அத்தப்பரம். கதிர்செலவொழித்தல் - உயர்தல், உருக.
கொடித்தொடர் - சல்லியும னக்கும்.

உருதி. விலங்கொளி - பக்கமோடுகிற ஒளி. பொலந்தகடு -
பொகிய - ஒழுக்கிய.

பொற்றகடு, உருக. துயிலைப்போக்கி.

உருக. கூத்தல் நாளொப்பண்பெறுக. என - என்று சொல்லை.

1. சிலப். ச: கூக; தெடுதல். கூக; கவி. எஉ.

2. "கூனங் குறகு முழுங் கூடிய குறத்தொழி வினஞர்". "கூனங்
குறகுங் கொண்டன" (சிலப். உரு: கள, உரு. குரு) பெருங். ப கருக; உருக -
கரு.

(பி - ம்.) * 'தமனிமமாளிகை' † 'திரைத்தொடர் முழுவதும்
விலாதிச் ‡ 'வினங்கொளி.....தகடுபோக்கி மடையமை
செறிவனவான பொற்றகட்டி' § 'அமனிவினை' || 'இனமயிர்' **

'காவலன்' †† 'நாங்குறியியாணதங்குதயில்' நூருதி

சிலப்பதிகாரம்

திறத்திறம் பகர்ந்து சேனோங் கிதணத்துக்

குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்

உருதி. வடதிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக்

கவடி வித்திய கழுதைபே ருழவன்

குடவர் கோமான் வந்தா னுளைப்

படுறுகம் பூணய் பகடே மன்ன

ரடித்தளை நீக்கும் வெள்ளணி யாமெனுந்

உரு. 3 தொடுபபே ருழவ ரோதைப் பாணியுந்

* தண்ணூன் பொருளை யாடுந் ரிட்ட
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை
வண்ண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை உரு.

முண்டகக் கோதையொடு முடித்த † குஞ்சியின்
முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் : தோயக்
குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப
பல்லா னிரையொடு படர்குவிர் நீரெனக்
உசு. காவல னுனிரை நீர்த்துறை ‡ படிஇக்
கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்
வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
குண்டுநீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
வலம்புரி யின்ற நலம்புரி முத்தங்

(உகஅ) காவலகைவிடுதலாற் (உகக) புனமுண்ணவந்த (உஉ௦)
யாண தாயிலெய்தப் (உஉசு) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்
உஉஅ. பூனாய - பூண்டல் செயவாய். பகடே. விளி.
உஉக. வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை.

சொல்.

உக௦. தொடிப்பே ருழவர் - விளாக்கொண்டு உழுமுழவர்;
ருழவர், ஒரு
உகக. பல்லாவிரை - வடக்கு நின்றும் கொண்டு போந்த நிரை;
அவற் 'ரேடு நீருஞ்சேர்வீர்.
உசு௦. படிஇ - படித்தி உசுக. புன்னை - புன்னையிடத்தே.

1. பதிற். எடு; புறநா. கடு, ககஉ; பு-வெ. உழிஞை. உக.

2. தொழிப்பு - விதைப்புமாம்; 'தொழிப்பினாயிரம் வித்தியதவினாய' (மதுரை ௧௧); "தந்துரீரடைகரைச் சங்குமுதொழிப்பின் முத்துவினமுனி" மணி. அந் - உ. (பி - ம்) * 'தன்னம்பொருதை' † 'குஞ்சியன்' ‡ 'தேய' § 'பழையாதி'

§ 'தேய' § 'பழையாதி'

உள.—நீ ர் ப் ப டை க் க ர் தை.

நுநுக

உசடு. கழங்காடு மகளி ரோதை யாயதது
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான் வளரின வனமுலை
தோணல * முணீஇய தும்பை போந்தையொடு
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு

உடு௦. மஞ்சொற் † இளவிப ரந்தீம் பாணியு
மோர்த்துட னிருந்த கோபபெருந் தேவி
வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழு
மாலெவண் குடைக்கீழ் வாகைச சென்னிபன்
வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்தது

உடு௫. 1 குஞ்சர வெழுமுகயிற் கோநக ரெதினொள
; வஞ்சியுட் புகுந்தனன் செங்குட் வெனென்

(உசக) 'ஏந்தி' என னும வினையெச்சம் (உசக) 'எனும்'

என்னும் பெய ரெச்ச வினையோடு முடிந்தது.

உசுஅ. உணீஇய = உண்ணுமபடி.

(உசுஅ) உண்ணுமபடி (உசுஉ) பாடுதுமெனக

பாட்டால தமமிடத்து வருவானென மூ. (உசுச - ௫௦) குறிஞ்சி

முதலாக நாலுநிலத்துப் பாணியும் (உருக) ஓரத்து

உறங்காததேவியென்றது நாலுநில அணிமையும் கூறிற்று.

(கசுஅ) வடதிசைக்கண் தும்பைத்துறையையும் வாகைத்துறையையும்

முழவு செயது (உருக) தன்றேவி (உருஉ) கைவளைசெறிய வலம்புரிமுழங்க

(உருக) வாகைச்சென்னியனாய் (உருச) யானைமிசைப்பொலிந்து (உருரு) திரு

நகரெதிர் கொள்ளத (கசுஉ) தானையொடு (உருக) வஞ்சியிற புகுந்தன்னெனக்

கூட்டுக.

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை முற்றிற்று.

1. "கனிதபல பூட்டி பொழுதை யுப்த" பதிற். சச.

(பி: ம்.) * 'உண்ணியதம்பை' 'கெள்வந்திம்' 'வஞ்சியிற'

இருபத்தெட்டாவது

நடுகற்காதை.

தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை

மண்ணக * நிழற்செய மறவா னேந்திய

¹ நிலந்தரு திருவி னெடியோன் ! றனது
வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி முதா

௫. ² ரொண்டொடித் தடக்கையி னெண்மலரப

பலிநூல்

³ வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி

ருலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப்

பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை

⁴ போந்தைக் கண்ணிப பெலம்பூந் தெரியல்

௬. ⁵ வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்தா

யானை வெண்கோ டழுத்திய மார்பு

நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் ⁶ னாகமு

மெய்களை கிழித்த புகட்டெழி லகலமும

வைவாள் கிழித்த மணிப்பூண் || மார்பமு

௭. மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காந்

க. தமனிய நெடுங்குடை யொனறது காம்பும் முகப்பும்

பொன்னுதலால்.

உ. மறம் - வீரம்.

¹. "நிலந்தரு திருவி னெடியோன்" (பதிற். அஉ);

போன்" மதுரை. எகக.

"நிலத்தரு நிருவி னெடி.

*. ௮ - அ. "அகநக ரெல்லா மரும்பலிழ் முல்லை, நிகர்மலர் தெல்லொடு தூஉய்ப், பகன் மாய்த்த மாலை" (சிலப். க: ௬-௭) என்பதையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பிடையும் பார்க்க.

*. "கன்னிபர் கைவினக் கேந்தக் காவலன், பொன்னியல் வளநகர் தோன்றினார்" குளா. சீப. உசச.

*. ௯-௧௦.

பொலியத் தூய்களோர்"

"வேத்துவினை முடித்த வேத்துவான் வலத்துப், போந்தைக் கண்ணிநி
சிலப். உஅ: ௧௧௧ - ச.

(பி - ம்.) * 'நிழற்ற மறவான்' † 'முனாது' ‡ 'வேத்துவினை' § 'அகமும்' || 'மூலம்'

|| 'புய உஅ.—ந டி க ற் க ர னை த.

நிசுக்க

* கொம்மை வரிமுலை வெம்மை * வேதுநீஇ

+ * யகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தன்
முனெனுழை மதியத்து † முரிநருஞ் சிலைக்கீழ்
மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை தூரந்து

உ௦. சிதாரி பார்த டு செழுங்கடைத் தூது
மருந்து மாயதும் மாலையென் || நேத்த
விருங்கனித் துவர்வா யினாநிலா விரிப்பக்
கருங்கயல் பிறமுங் காமர் செவ்வியிற்
நிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரலு

உ௧. மாந்தளிர் மேனி || மடவோர் தம்மா
வேந்துபூண் ** மார்பி விளையோர்க் களித்துக்
காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த்

மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட

* குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மா

நூ. * நிழல்கான் மண்டிலந் தம்மெதிர் நிறுத்தி
வணர்கோட்டுச சீறியாழ் || வாங்குபு தழீஇப்
புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தர்க்
குரல்குர லாக வருமுறைப் || பாலையிற்

(கக) உறீஇ (உக) ஏத்தவென்னுமெச்சம், (உச)

அரும்பியவென்னும் பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன .

(க) நெடியோன் (ச) முனரில் (அ) வந்த மாலை, (க)

தெரியல் (க) வேந்து வாள்வலத்தர் (கக - ச) மாப்பை (கரு)

மடந்தையர்தம் (கக) முலையால் வேதுகொண்டு இவருடைய (உ) கட்

கடையாகியது (உக) முன் பாச

றைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செயததேயன்றி இம்மலைக்கண் அதற்கு மருந்து

மாகியதென்று (உக) இளையர் (உக) ஏத்த (உச) அரும்பியமூரையும் (உக)

அவ்விலையோர்க்கு (உரு) அம்மடவோராலே (உச) அளிப்பதஞ் செய்தென்க.

1. " கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற்றடைது " (நெடுநல். கக); "தங்குண்
வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேதுகொண்டொற்றியுஞ், செங்கனி வாப்பருத்
தாட்டுவீர் செம்பொனெழிக்கடை திறமினோ" கவிங்க. கடை. கரு.

2. " அகிலுண விரித்த வம் மென் கூந்தலின் " சிறுபான், உகக.

3. உக - நூ. "மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுத், தேச
தோக்கி" பரி. கஉ.

மொனியுத் திகழ

4. " நிழல்கான் மண்டில தோக்கி யழல்புனை, யவிரிழை திருத்து வான்"

(பரி-உக); "நிழல்கான்மண்டிலத்து" அகநா. எக.

(பி.ம்) * 'வெய்தறிது' † 'அகிலவருந்த' ‡ 'மூரிவெஞ்சில' § 'செங்
கடைத்தாது' || 'ஏத்தி' ¶ 'மடவோரத்தத்தமேந்து' ** 'மார்பினினியோர்க்கு'
†† 'வாங்குபடைத்தழிப்பிரிபுரி' ‡‡ 'பாலைத்தந்தஞ்ஞாலாற்றென்முறையியகி
யத்தித்'

௪௪

இசை

சிலப்பதிகாரம்

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறையியற்கையி

௩௫. னந்திங் குறிஞ்சி யகவன் * மகனிரின்
மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிநூர் தயர்ந்து
முடிபுற முரிஞ்சங் கழற்காற் ' குட்டுவன்
குடிபுறந் தருங்காற் நிருமுகம போல
வுலகுதொழத் தோன்றிய மலாகதிர் மதியம்
௪௦. பலர்புகழ் + மூதுர்க்குக் காட்டி நீங்க
மைந்தரு மகனிரும் வழிமொழி கேட்ப
வைங்கணை நெடுவே ளரசலீற் நிருந்த
வெண்ணிலா முன்றிலும் வீழ்பூஞ் சேக்கையு
மண்ணீட் டரங்கமு மலாப்பூம பந்தரும்
௪௫. ¹ வெண்கா லமனியும் விதானவே திகைகளுந்
தண்கதிர் மதியந் தான்கடி கொள்ளப்
படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
கொடிமதின் முதுநா நடுநின் றோங்கிய
௫௦. ¹ தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்

வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி

(௩௦) சிறுத்தித் (௩௧) தழீஇயென னுமெச்சங்கள், (௩௩)
அகவன்மகளி ரென்னும் பெயரில் அகவுத்தொழுதிலோடு முடிந்தன.

(௨௧) போகத்தாற குலைக குழல் முசலியன திருத்திக் காணவேண்டிக்
(௩௦) கண்ணுடிபார்த்து (௩௧) யாழைத்தழீஇக் (௩௩) குறிஞ்சியை அகவுதலைச்
செய்யும் மகளிராலே (௩௩) மைந்தர்க்கு விருந்தயார்ந்தென்க

(௮) பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை, (௨௩) இளையோர்க்கு (௨௩) மட
வோராலே (௨௪) மூரலையார் (௨௬) அளித்து (௩௬) மைந்தர்க்கு (௩௩) அகவன்
மகளிராலே (௩௬) விருந்துமயர்ந்து (௪௦) மூதூரிடத்து (௩௬) மதியத்தைக்
(௪௦) காட்டி நீங்க, அநதமதியம் (௪௩) வெண்ணிலாமுனறில் முதலானவற்
றை (௪௪) விளக்காரிறக (௫௨) அம்மதியத்தெழுச்சியை (௫௩) வேண்மாள்(௫௨)
காண்டற்கு வருவழி (௫௦) அரங்கின்..... பெற்றன ஒருபக்கமென்க.

1. "விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமனி" பெருங். க ௧௩; ௧௩.

2. ௫௦ - ௫௩. "விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத், தினங்கோ வேண்மா
தருவி" சிலப். ௨௫: ௪ - ௫.

குடனிருத்

(பி - ம்) * 'மகளிர், மைத்தர்க் கொங்கிய வருவிருத்தயாமுடி' +

'குடவன்'

1. 'மூதூர்காட்டியாங்கு'

உஅ.—நடுகற்காலை.

யெல்லனை மகளி ரேந்திய * விளக்கம்
பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்

௫௫. மண்களை முழவும் வணர்கோட் டியாழும்
பண் † கனி பாடலும் பரந்தன வொருசார்
மான்மதா சாந்தும் வாவெண் ‡ சாந்துங்
* கூனங் கூறஞங் கொண்டன வொருசார்
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு ‡ மலர்பூந் பிணையலும்
௬௦. † பெண்ணணிப் பேடிய ரேந்தின ரொருசார்

* பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
துவியஞ் சேக்கை சூழ்ந்தன வொருசா
ராயு மாதையு மணிதரு கலன்களுஞ்
சேடியர் ¶ செவ்வியி னேந்தின ரொருசு।

௬௫. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யாங்கம்
* வீங்குரீர் ஞால மாள்வோ னேறித்
* திருநிலைச் சேவடிச சிலம்புவாய் புலம்பவும்
* பரிதரு செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவுஞ்
செங்க ணையிரந் திருக்குறிப் பருளவுஞ்

௬௫ மணியாங்கம் - நிலாமுற்றம்.

1. "பஞ்சிலங்கு மல்குலார் பலாண்டுகூற" "தழமலர்க்கே காத்ததல்லார்

பலாண்

டிசை ததும்பவாழ்த்த", "பங்கயமுகத்தவர்பலாண்டிசைபராவ" குளா.

சுது. ௧௫;

கல்பாண். ௧௪௧, ௨௬௪.

¹. கிலப், உள், உச்ச - ஆம் அடிபையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பையும் பார்க்க.

3. "பெண்ணை யாணிமுத்த பேடி யணியாளோ" தாலடி. உடுக.

4. மு. "பூவும் புனைபு மேலீய வீணையும்" எலஃ. இ: ௧௪; ௧௨: ௧௮; ௧௦:

405.

3. "வீங்குதீர் ஞால மாய்லோன்" (சிலப், உசு: கடுதி, களந);
மாய்லோய்" சிலப், உசு: கடுதி; மணி, து: கக.

“வீங்குதீர்ஞால

1. கன - எடு. "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம்
பேயல் கேட்ட, யுமைபவ னொருநிற னாக வோங்கிய, விமைபவ னாடிய
கொடுகொட்டி. பாட
தும்" (சிலப். சு: 50-52);
தான்கா மெனல்" (பு: க:

“கொட்டி கொடுவிடையோ னுயிர் ததற்குதல், பொட்டிய
கசு-மேற்”: “படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்ந்

தரீ, கொடுகொட்டி பாடுங்கால்.....கொண்டீர் தருவானோ" (கவி.
"கொட்டி பாடற் கேற்ற மொட்டிய, ஷுமையவ ஷொருபா லாக ஷொருபா,

கடவுள்;

வீண்புது

தாட்டத் திறைவனாகி, பழையா வுட்கும் விடையும் விழையும், பொலிவும் பொருத்த நோக்கித் தொக்க, வடிவ ரின்றுப் பிறப்ப வக்கனம், பொலிய வாழ்வு நென்ப" (பு. ௧4 - மேற்).

(பி - ம்) * 'வினக்கமொடி பல்பான் டெத்தப் பரத்தனர்' †

‘கனிப்பாடலும்’ ‡ ‘கலவைபுங்’ § ‘மலர்ப்பூம்’ || ‘சேகிசைத்தந்தனார்’ ௩

செல்லியின் "புரிதல்" இனம்

சிலப்பதிகாரம்

எ0. செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பலும் பாடகம்
 பதையாது சூடகர் துளங்காது
 மேகலை யொலியாது மென்முலை * யசையாது வார்குழை
 யாடாது மணிக்குழ லவிழா
 துமையவ னொருதிற னாக வோங்கிய
 எ1. விமையவ னுடிய † கொட்டிச சேதம்
 பார்த்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க் * † கூத்தச சாக்கைய
 னுடலின் மகிழ்ந்தவ னேத்தி நீங்க விருநில மாளவோன்
 ‡ வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்
 அ0. நீலன் முதலிய கஞ்சக மாக்கண்
 மாடல மறையோன் றன்னொடுந் தோன்ற வாயி லாளரின்
 மன்னவற கிசைததபின்
 கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றெழுது தும்பை வெம் ||
 போர்ச் சூழ்கழல் வேந்தே அ1. செம்பியன் முனார்ச் சென்றுபுக்
 காங்கு
 * வச்சிர மவந்தி மகதமொடு || குழீஇய
 சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
 னமரகத் துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
 தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எ0. கொட்டிச்சேதம் - கொடுகொட்டிக்கூத்து.

எக - எ. இதனை, பகுத்தலரிய நான்மறையோரது பறையூரிற்
 சாக்கையன் ஆடுதலின் மகிழ்ந்தென்க

எக. வேத்தியன் மண்டபம் - அ ரசிரூப்பாய

பேரோலக்கமண்டபம்.

அக - எ. வச்சிரம் அவந்தி 11க ரமொடுதிரண்ட

மண்டபம் - இந்நாடு முன்றமுடையோர் திறையிட்ட பந் கா தே
காரணவாயில் பட்டிமண்டபம், இவைகடியமண்டபம்;.....ஆகலான்,
ஆகுபெயர்; பிறந்தவழிக்கூறல்.

அக தமரிற்சென் று - சங்கோசபரிவாரத்துக்குக் கடவாருடன்
சென்று. 1, "என்டிக்கனத்துகொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை
கல், உழைதின்றீரும்"—

திமிர்த்து கழல்"

2. சாக்கையரென்று மொருவகைச்சாதிபார் இப்பொழுதும்
தொழிலையுடையராய் மலைநாட்டிலுன்னாரென்று தெரிசின்றது.

உத்துநிகழ்த்தம்

3. அக - எ. "வச்சிரதன்னுட்டுக், கோனிறை கொடுத்ததொற்றப் பத்தரு, மகத
தன்னுட்டு வான்வாய் வேத்தன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி. மண்டபம், மவத்தி
வேத்தனுவத்தன் கொடுத்த, திவத்தோய்து மரபிற்றோரண வாயிலும்" சிலப், இ
கக-கக

(பி - ம்) * 'இயங்காது' † கொடுகொட்டிச்சேதம்' 1
'உத்தைச்சகையோ டுடனின்' ‡ 'வேத்தியன் மண்டபமேறிய' " "
'போர்மும்' 4 'குழிஇச்சித்திர'

உஅ.—நடுகற்காலைத்.

இருநடு

க. நீளமரமுவத்து நெடும்பே ரான்மையொடு
வாளுந் குடையு மறக்களத் * தொழித்துக்
1 கொல்லாக் கோலத் துயிருயர் தோரை
வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத்

தலைத்தோத் தானைத் தலைவற் குணத்தனன்
 கூரு. சிலைத்தா ரகலத்துச் செம்பியிப் பெருந்தகை
 யாங்குசின் மகன்றழி னறக்கோல் வேந்தே
 யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
 † வாரிய மன்ன ரமார்க்களத் தெடுத்த
 † சீரியல் வெண்குடைக் ! காம்புநனி சிறந்த
 கரு. † சயந்தன் வடிவிற் றலைக்கோ லாங்குக்
 கயந்தலை யானையிற் † கவினையிற் காட்டி
 யிமையச் சிமையத் திருங் || † குயிலாவத்
 துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
 † யமார்க்கள † மரசன தாகத் துறந்து
 கரு. † தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர் தம்மேற்

கூரு. போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். கூரு. காண -

கண்டவனவிலே.

கரு. குயிலாவம் - இமவான் பக்கத்து ஒருபகுதி.

(கூரு) ஆரியான்னரென்னுந் தொகுதி யொற்றுமைபற்றிக்

(கரு)காட்டி (கரு) வணங்கிக் (கரு) கொண்டோரெனச் சிலர்வினை
 வேறுசிலர்வினையொடு முடிந்தது.

1. "சுடையின குடையினர் சாம்பற் பூச்சினர், பிழைப்பீவிப் பெருதோன்பா
 னர்", "தாபத யேடத் தயிருய்ந்து பிழைத்த, மாபெருந் தானை மன்னகுமரர்", "தவப்
 பெருங்கோலங்கொண்டோர்" சிலப். உசு: உஉரு - சு; உரு: கரு-அரு; உசு: கரு.

2. கூரு - கூ. "பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, சீரியல்
 காம்புநனிகொண்டு" சிலப். க: ககச - கு.

வெண்குடைக்

3. "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள, வெய்திய சாபத் தீத்திர சிதவனெழு, தலைக்கோற் றுளத்துச்சாபம்", "மன்னவன் கோயி, வித்திர சிதவன் சபத்தனென" சிலப். க: ௧-௧; ௧௧௧.

4. தீலகேசி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் ௧௬௦ - ஆம் பாட்டுரையில், என்ற ஓரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

‘குயிலாலபுரம்’

5. "தேய்மிடைத்த தாரினான் செங்கனஞ் சிறந்தது" (வேக. ௨௪௧) என்பதையும், "இத்தனையும் இவன் வெற்றியாதவின் இவன் கனம் என்றார்" என்னும் அதன் விசேட வுரையையும், "ஒன்றி விரண்டாய்த்து மூன்றடக்கி தாண்டினால், வென்ற களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" பு--வெ. க: ௧௪௦) என்பதையும்பார்க்க.

6. இக்காதையின் ௬௨ - ஆம் அடிக்குறிப்படைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'ஒளித்து' † 'ஆரியமாக்கனமா' ‡ 'காம்பினிற்சிறந்த' § 'விலை காட்ட' || 'கயிலாயத்து' ¶ 'அரசானுகத்தாத்து'

இன்ன

சிலப்பதிகாரம்

கொதியழற் சிற்றங் கொண்டோன் கொற்றம்
புதுவ தென்றனன் போர்வேற் செழியனென்
றேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்
௧௧௦. தாமரை+ செங்கண் டமுனிற்ற் கொள்ளக்
கோமக னருதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல நெழுந்து மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம் வாழ்கவென் றேத்திக்

கறிவளர் சிலம்பிற் துஞ்சம் யானையிற்

ககடு. சிறுகுர னெய்தல் * வியலு ரெறிந்தபி

1 னூர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை

நே? வாயி னிலைச்செரு வென்று

நெடுந்தேர்த் தானையொ + டிடும்பிற்புறத் திறுத்துக்

கொடும்போர் கடந்து 2 நெடுங்கட லோட்டி கடல.

யுடன்றுமேல் ஊந்த னாரிய மன்னரைக்

கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்

1 நெடுந்தா? வேய்த் பெரும்படை வேந்தே

ககடி - கலவ. ஆரியமன் னர் அமார்க்களத்தில் தங்களுக்கெடுத்த
குடையிற் காம்பைக் கையிலே பிடித்து ஆனைக்கழுத்திலிருத்திய
ஆசிரியன் கையில் தலைக்கோலாகக் காட்டிய ம் ,

சூயிலா லுவமென்னும்..... அமார்க்களம்

அரசனதாகத் துறந்து, தவப்பெருங்கோலங் கொண்டாராயினா
செற்றங்கொண்டோன் கொற்றம புதிதென்றான்

தம்மேற்

ககச - டு யானையினையுடைய வியலார்.

கக௭. நேரிவாயில் - உறையூர்த் தெற்குலவாயிலதோளார்.

கக 0

ஆரியமன்னனொனறு-முன்னொருகால் இவனுக்குத் தோற்றாச்சிலர்.

1. ககக - எ. "நின் மைத்துன வாவன் கின்னியொடு பொருத்தா, வொத்த பன் பின ரொன்பது மன்ன, சினவாக பொருது ரேவல் கேனார், வனநா டழிக்கு மாண்பின சாதவி, மொன்பது குடையு மொருபக வொழித்தவன், படுத்தோய்" சிலப். உள். ககஎ - உக.

பொன்புனை திகிரி பொருவழிப்

2. ககக - உக. "மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானியொடு டொங்கிரும்பரப் பிற கடல்பிறக் கோட்டிக், கங்கைப் பேர்வாற் றுக்கரை போகிய, செங்குட்டுவன் : (சிலப். கௌ. கட்டுரை, கக - இ); "கோடுநரல் பெனவய் கலங்க வேலிட், மூடநிறைப்

பரப்பிற் படுகட லோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்"; "கெடலரும் பல்புகழ் திவது நீர்புக்குக், கடலொ முழுந்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். சக, சஅ); "மட் டவியுத்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்.....செருச்செய் முன்பொடு முத்தீர் முற்றி

யோங்குநிறைப்

(அகநா. உகஉ);

பெனவ தீங்க லோட்டிய, நீர்மா ணெஃக நிறத்துச் சென்றமுத்த" புறநா. ககக - ஆம்பாட்டியும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.

(பி - ம்.) * 'வியனார்' + 'இடுமியியாத்திவத்துக்கடம்போர்'

உது--நடுகற்காலை.

இக்கள்

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த வுணர்ந்த வரைச ரேறே யுமைகளின் சிற்ற

கஉரு. மண்ணுள் வேந்தே + நின் 'வா ணுட்க

'டண்ணுண் பொருரை மணலினுஞ் சிறக்க

வகழ்கடன் ஞால மாள்வோய் வாழி

யிகழா தென்சொற் கேட்டல் வேண்டும்

வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யாண்

கூட. டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு
மறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கணு
மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை

* வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிநி ! னூங்கனோர் மருங்கிற்

கூட. * கடற்கடம் பெறிந்த காவல னாயினும்
விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு

* நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு
மேனிலை யுலகம் டி விடுத்தோ னாயினும்
போற்றி மன்னுயிர் ! முறையிற் கொள்கெனக்

கூட. கூற்றுவரை நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்

* வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு
பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினு

கூட. புரையோர் - உயர்ந்தோர்.

1. "தீ, தீடு வாழிய தெயுத்தகை தாழ்தீர், வெண்டலை புணரி யலைக்குஞ் செத்தி,
செய்யே வினையு எமர் வியன் னுறைக், கடுவன் தொகுப்ப வீண்டிய, வடுவா முக்கிர்
மணவிலும் பலவே" புறநா. 66.

1. ஆன்பொருதை—சேரநாட்டிலுள்ள தொருநதி; இஃது ஆன்பொருத்தமெனவும் வழங்கும்; “வாழிவருபுனவீரான் பொருதை குழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்” சிலப். உக; “மலையரையன்”—பதிற்றுப்பத்தில் 100 - ஆம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க; “தண்ணுன்பொருளை மணவீனும் பலவே” (அகநா. ௧௧௧); “தன்பொருளைப் புனல்பரையும், வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி”, “தண்ணுன் பொருளை வெண்மணல்”, “வஞ்சிப் புறமதி லைக்குங் கல்லென் பொருளை” (புறநா. ௧௧, ௧௬, ௩௮௭) பொருளையும் மலையையும் போலும் யாற்றிலும்” தொல் - கற்பு. கு. 10 - ௧. 1. ௧௩௩ - ௪. சிலப்பதிகாரம், உஅ. ௯ - ௧0.

“ஆன்

4. சிலப்பதிகாரம் உக; அக - ௨; உடு: ௧ - ௨ ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக் குறிப்பையும் பார்க்க; “குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருத்தகை, விடர்ச்சிவ பொறித்த வேத்தன்” மணி. உஅ. ௧0௩ - ௪.

சிலப்பதிகாரம், உக: ௧௧ - ஆம் அடியின் கீழ்க் குறிப்பைப்பார்க்க.
“வன்சொல் யவனர்வளநாடு வன்பெருங்கறி, மென்குமரியாண்ட” சிலப்.

(பி - ம.)
பொருளை
உக.

* ‘தம்மொழி பொருத்தா தணர்த்த’ + ‘நீதினவாழ்தாடண்ணர்’
‡ ‘ஊங்கணர் மருங்கும்’ § ‘கொழித்தோன்’ || ‘முறைமையிற்’

இன் அ

சிலப்பதிகாரம்

* மிகப்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு வோட்டி

¹ யகப்பா வெறிந்த வருந்திற் லாயினு

கசதி. முருகெழு மரபி * னயிரை மண்ணி
யிருகட னீரு மாடினோ னாயினுந்
சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினு
மீக்கூற் றுளர் யாவரு மின்மையின்

கசு0. யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் + மருங்கிற்
செல்வ நில்லா தென்பதை வெல்போர்த்
தண்டமி ழிகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்
கண்டனை யல்லையோ காவல் வேந்தே

கசு1. விளமை நில்லா தென்பதை யெடுத்திங்
; குணர்வுடை மாக்க ஞரைக்கல் வேண்டா
திருநெமி ரகலத்துச் செங்கோல் வேந்தே
நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை
விண்ணோ ருருவி னெய்திய நல்லுயிர்

கசு2. மண்ணோ ருருவின் ; மறிக்கினு மறிக்கு
மக்கள் யாக்கை பூண்ட மன்னுயிர்
மிக்கோய் விலங்கி னெய்தினு மெய்தும்
விலங்கின் யாக்கை * விலங்கிய வின்னுயிர்
கலங்கஞர் நரகரைக் காணினுங் காணு

கசு3. * மாடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக்
கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது

கசடு. அயிரை - ஓர்யாறு. அதிலே குளித்து.

கசள. சதுக்கப்பூதர் - அமரபதியிற் புத்தங்கள்.

கசக. மீக்கூற்றூனர் - மேற்பட்ட வார்த்தையையுடையவர்கள்.

1. "அன்னலம் பெருக்கோட் பகப்பா வெறித்த, பொன்புனை யுதினா வெல்
பொச்சுக்குடிலை" (பதிற். உஉ); "அப்பா வெறித்து பகற்றீவேட்டு" ஈ. க-ஆம்பத்
துப்பதிகம்.

2. அயிரையை ஒருமலைபென்றுங் கூறுவர்; "இருகட னீரு மொருபக

லாடி, யயி
ரை பரைது" (பதிற். க-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவு எயிரையி னிடை" "உருகெழு
மரபி எயிரை பரைது"; "உருகெழு மரபி எயிரை பரவி" ஈ. எக, அஅ, சுர.

3. கசடு - க. "ஆடுகடந்த ரணியே போல், வேற்றோ ரணியொடு
மணி. கடட் கட - உ.
வந்திரோவென'

5

(யி - ம்.) * 'மிகற்பெரும்' + 'மருங்கு' † 'உரதுடைமாக்கருரைக்கவேண்டா
மறிக்கதுமறிக்கும்', 'இவ்வுயிர்மிக்கோள்' ‡ 'எப்துயிர்வயிர்'

உஅ. — நடுகற்காலைத்.

இக்க * செய்யினை * வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது *
பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலி * னெழுமுடி
மார்பநீ யேந்திய திகிரி
கஎர. வழிவழிச் சிறக்க வயவாள் வேந்தே
யரும்பொருட் + பரிசிலே னல்லே னியானும பெரும்பே
ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்
மலர்தலை யுலகத் * துயிர்போகு பொதுகெறி

புலவரை பிறந்தோய் போருதல் ; பொதேஎன் களஞ்.
 வானவா போற்றும் வழிநினக் களிக்கு
 நான்மறை மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா
 னருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய
 பெருநல் வேள்வி நீசெயல் வேண்டு

ககஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை

ககக. எழுமுடி - எழுமுடியாற் செய்த ஆரம்.

ககக. பொருள் பரிசிலாக வருவேனல்லேன்; அதுகாரணமாகச்

சொல்ல அற்றேனல்லேன்.

ககக. பொதுநெறி - பிறநிறப்போரெலாநும் போய்வழி.

ககச. ¹ புலவரையிறாதோய - அறிவெல்லு கடந்தோய.

ககஞ் வானவர் போற்றும்வழி - மோட்சமாக்கம்.

(ககஞ்) அளிக்கும் (ககக) வேள்விப்பார்ப்பானென்க.

ககஅ. வேள்வி - இராசகுயம்

¹. ககச - அ, "ஐயமுண்டோ வருவீர்
 பிறப் பெய்ததல்" மணி. க: ககஅ - க.

பொருள், செய்வின் மருங்கிற் சென்று

². "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" மணி. உஉ: கக.

³. "எழுமுடி கெழீஇய திருமெரும சகலத்து, தோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர்
 மெய்யுமறை", "எழுமுடி கெழீஇய திருமெரும சகலத்துப், புறையோர்", "எழுமுடி
 மார்பி னெய்தியசேரல்" (பதிற். கச, கக - சக.) என்பவற்றாலும், 'எழுமுடிபென்
 பது, அரசரைபென்று அவர்கள் எழுமுடியானுஞ் செய்ததோராமாம்' (பதிற்.
 கச - உரை) என்பதனுமுணர்க.

⁴. "உயிர்வழங்கு பெருநெறி" மணி. கஉ: கஉ.

⁵. "புலவரை பிறத்த புகார்" மணி. இ: க0க.

(பி - ம்) * 'வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வான்' † 'பரிசில்லேன் யானுன் பெரும் பெயர்' ‡ 'போதிதேன்' § 'மரபின் வேள்வி' || 'அருமறை மரபினாசைக் கோக்கிய

என

இளம்

சிலப்பதிகாரம்

* நானைச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே

கஅ௦. கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு

மிதுவென வரைந்து வாழநா னுணர்ந்தோர்

முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

வேள்விக் கிழத்தி யிவ்வொடுங் கூடித்

* தாழ்கழன் டன்னி நின்னடி போற்ற

கஅ௧. * ஆழியோ தேழி யுலகங் காத்தது

† நீடுவாழியரோ நெடுநதகை பென்று

மறையோன் மறைநா ; அமுது வான்பொரு

ளிறையோன் செவ்வொறு வாக விததலின்

வித்திய பெரும்பதம் விளைநதுபத மிகுத்துத்

கஅ௨. துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்த

னுன்மறை மரபி னயந்தெரி நாவிற்

கேள்வி முடித்த வேளவி மாக்களை

மாடல மறையோன் சொல்லிய முறைமையின்

‡ வேள்விச சாந்தியின் விழாக்கொள வேளி

கஅ௩. யாரிய வரசரை யருஞ்சிறை நீக்கிப்

* பேரிசை வஞ்சி முதுர்ப புறத்துத்

தாழ் † நீர் வெலித தன்மலாப் பூமபொழில்

** வேளா விக் கொ மானிகை காட்டி

††தன்பெரு வேள்வி †† முடித்ததற் பின்னாட்

.....ஆரியமன்னாக்காட்டி விடுதலீரூப.....

கஅ௦. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

கஅ௨. உலகில் ஓரிடத்திலுமில்லை.

கஅ௩. வேள்விக்கிழத்தி - வேண்மான். கஅ௪ பதம் - உணவு.

க௨௮. வேளாவிக்கோமாளிகை - வேள்ஆவிக்கோமந்திரம். — —

1. 'காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப் படுவார்' - மாலை, கிடத்தா நெழுத வரிதான்மற் றென்கொ, வறங்காலைச் செய்பாத வாற" அறதெறி. ௬௭. ,

2. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடிபோற்ற" சிலப். ௩௦: ௧௬௬.

3. சிலப்பதிகாரம், ௩௦: ௧௭௮ - ௯.

4. ௧௬௬ - ௮. புறநானூறு, ௧௧ - அவதாரிகை

(பி - ம்) * 'அறனென் றெண்ணீர், (கேள்வி யின்னுயிர் தீய்க்கென

தீய்க்கும்' † 'தீவாழியரோ' ‡ 'உழுதவான்' 'மேட்டகைச சாத்தியின்

விழாக்கோள் செய்கென' || 'அரச ராஞ்சிறை' ¶ 'தீயக் கேணி' **

'மேள்விக் கான மாளிகை கட்டி' †† 'தம்பெரு' ‡‡ 'முடித்தபின்னாட்'

உஅ௮.—நடுகற்காலைத்,

இளக

உ௦௦. டம்பெரு நெடுகாற் சார்வதுஞ் * சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன செய்க நீயென

வில்லவன் கோதையை விருப்புட னேவிச

1 சிறையோர் கோட்டஞ் 1 சீமின் யாங் னணுங்

கறைகெழு நாடு கறைவிடு செய்ய்மென

உரு. 'வழும்பில் வேளோ டாயர் ணனக்கரை

முழங்குரீர் வேலி முதன ரேலி

'யருந்திற ட லரசி முறைசெயி னல்லது

பெரும்பெயர்ப் பெண்டாக்குக் கற்புச சிறவாதெனப்

பண்டையே றுரைத்த ட தண்டமிழ் நல்லுரை

உரு. பார்தொழு தேத்தும பத்தினி யாகலி

னார்புனை சென்னி யரசற் களித்து

'செங்கோல் வளைய ஷயிர்வா முமை

தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து

வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும்

உரு. வெஞ்சினம் வினியார் வேந்த || ரென்பதை

வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரநியக்

குடதிசை || வாழுங் கொற்றவற் களித்து

மதுரை முதூர் மாநகர் கேடுறக்

'கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் ** விளைத்து

உரு. நன்னு டணைந்து || களிர்கினை வேங்கைப்

பொன்னணி புதுநீழற் பொருந்திய நங்கையை

யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கனி.

(உரு) விழாக்கொளவேலி (உரு)

வில்லவன்கோதையையேவியென்க.

உரு - சு. அழும்பில்வேள்..... ..முதூர்களிலே

வியென்க. உரு. ஆசான் - புரோகிதன்.

இப்படிச்செய்யுமென்று

3. "கிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் பாவதங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவிடு செய்ம்
மின்" (சிலப். ௨௧; ௧௨௬ - ஏ); "கறையோ ரிலலாச கிறையோர் கோட்டம்" (மணி.
௧௯; ௧௬௬) "தம்பியை முகத்துணைக்கி, பூர்பிணிகோட்டஞ் சீப்பித் துருதவ குண்ட
தாட்டைப், பார்பிணிகறையினீங்கப் படாமுரசறைவியென்றான்" சீவக. ௨௧௪௨

4. சிலப். ௨௫. ௧௪௪. "வினங்குபெருந் திருவின் மாண விறல்வே, எழுமியில்"
மதுரை. ௧௪௪-௫.

5. மாதவர் தோன்பு மடயார் கற்புங், காவலன் காவ வின்றெனி னின்றல்" மணி.
௨௨: ௨௦௮ - ௯; குறள், ௫௪௧ - பரிமேல். வீசேடவுரையைப்பார்க்க.

6. "செங்கோல் வண்ப வுயிர்வாழார் பாண்டியர்" சிலப். ௨௯.

7. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௪௪.

(பி - ம்) * சொல்லி மன்னியந் கொப்பன செய்க நீரோன் † 'சீமி னெங்கனும்
கறைமெழு தல்தூர்க' ‡ 'அரசன்' § 'தண்டா தல்துரைப்' || 'என்பது'
¶ 'குறும்' ** 'விழ்த்து' †† 'தனிதினை'

இரட்டை

சிலப்பதிகாரம்

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று மேலோர் விழையு

நானெறி மாக்கள்

௨௨௫. பால்பெற வகுத்த பததினிக் கோட்டத்

திமையவ நுறையு மிமையச செவ்வரைச் சிமையச் சொன்னித *

தெய்வம் பாசிக்

கைவினை முற்றிய ¹ தெய்வப் படிமத்து

² வித்தக ியற்றிய விளங்கிய கொலத்து

௨௬௦. முற்றிழை ³ நன்கல முழுவதும் பூட்டிப்

⁴ பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி

* வேள்வியும் விழாவு நாடொறும் வருத்துக் * கடவுண் மங்கலஞ்
செய்கென வேலினன் * வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்.

உஅ.—நடுகற்காதை முற்றிற்று.

உஉச. நானெறிமாக்கள் - 1. தபதிகள்.

(உஉச) இவர் (உஉஉ - உ) அந்நணர் முதலாயினாரோடு சென்று (உஉரு) வருத்த பத்தினிக்கோயிலில் (உஉஅ) கைத்தொழின் மிகுத்த படிமத்திலே (உஉ௦) ஆபாணங்கள் பூட்டி.

உஉக. பூப்பலி - அருச்சுனை. காப்பு - திக்கிறேவதைகள்; கடை
பிறுத்தி. கடைவாயிலினி றுத்தி.

உஉஉ. வேள்வி - ஓமம். விழா - உற்சவம்.

உஉஉ. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

.....(உஉக) நங்கையைப் (உஉரு) பத்தினிக்கோட்டத்துத்(உஉஅ)
வப்படிமத்திலே (உஉக) கடவுள்மங்கலம் செய்கெனவேலினனென்க.

தெய்

1. கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய, வேட்கை" மணி. உக: ௪-௫.

2. வீர்த்த சிபற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரம்"மணி. க: ௧௧௭-௮,
கக:௫-௬.

3. சிலப்பதிகாரம், உச: ௧௭-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "கலம்பகர்
பூப்பலி கடைகொள்" மணி. ௭: ௧௨௨.

பிடிக்கப்

4. "வீழ்வொலியும் வேள்வொலியு மாகுள் கண்டாய்"
"அறம் வேள்வியுத் தலமயங்குமே" கம்ப. நாட. ௫௬.

(தேவாரம், தா. மழபாடி)

*. " கடவுள் மங்கலஞ் செய்த பிள்ளை " சிலப். உக.
உரைப்பாட்டுமேடை

*. வடநிலை வணக்கிய வானவர் பெருந்தலை" சிலப். க0: உ.

(பி - ம்.) * : தெய்வம் டாச்சக, கவியின.....படிவத்த * † 'தன்னை'

‡ 'சம்பந்திகள்'

முழுவதும்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்காலை.

உரைப்பாட்டுமேடை.

குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத்
துலகாண்ட சேர லாதற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச் சோழன்மக
ளீன்றமைந்தன் கொங் கர்செங் களம்வேட்டுக் * *
கங்கைப்பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங் குட்டுவன்
சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந் திருந்தகாலை வடவாரிய மன்
னராங்கோர் மடவரலை மாலேசூட்டி யுடனுறைந்த
விருக்கைதன்னி லொன்று †மொழிகையின ராய்த்
தென்றமிழ்நாடானும்வேந்தர் செரு வேட்டுப் புகன்மெழுந்து

மின்றவழு மிமயநெற்றியில் விளங்குகிற புலி
 கயல்பொறித்தநா ளெம்போலு முடி ! மன்னரீக்
 கில்லைபோலு மென்றவார்த்தை யங்குவாழ்மாதவர்வர்
 தறிவுறுத்த விடத்தாங்க னுருள்கின்ற மணிவட்டைக்
 குணில்கொண்டு தூர்த்துபோ லிமய மால்வரைக் கற்கடவுளா
 மென்றவார்த்தை யிடந்தூர்ப்ப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினு மெனவே
 இடைசொல்லவேண்டாவாயிற்று.

ஒருமொழி - தன் ஆணையினை.

ஞாயிற்றுச்சோழன் - சூரியவங்கிசுத்துச் சோழன்.

சோழன்மகள் மைந்தனாகிய செங்குட்டுவன்.

சினஞ்செருக்கி - ஆரியமன்னரிடத்தே சினத்தையிருத்து.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வந்திருந்த காலே.

ஒன்றுமொழி நகையினராய் - தம்மில் ஒத்தவார்த்தையுடனே
 சிரிப்பினராய்.

இடந்தூர்ப்ப - இடத்தினின்றும் தூர்ப்ப.

1. " சூரியர் தவன்றிய பேரிசை யிமயத், தென்னங் குமரிபொ
 டாயிலை மன் றீக் கூறுநர் மறத்தபக் கடத்தே", "வடநிசை யெல்லை யிமய
 மாகத், தென்னங் குமரி பொ டாயிலை யரசர், முரசுடைப் பெருஞ்சமத்
 ததைய வார்ப்பெழு.....குட்டுவ" பதிற். ௧௧, ௪௩.

2. " கங்கைப் பேர்பாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன் " இலப். ௩௦,
 கட்டுரை

(பி - ம.) * 'கங்கையாற்றக்கரை' † 'மொழியுத்தகை' ‡ 'மன்னரிலம்போது பிடுகென்ற'

இளசு

சிலப்பதிகாரம்

டரசோட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய பேரிமயக்
கற்சுமத்திப் பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற்
கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து கங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி
வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா நகர்புகுந்து நிலவரசர்
நீண்முடியாற் பல்தொழு † படிமங்காட்டித் தடமுலைப்
பூசலாட்டியைக் 'கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னுட் கண் ணகி
தன்கேட்டத்து மண்ணரசர் திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி :
முகத்திற் சிலசெங்கப் னீருமிழப் பொடியாடிய கருமுகிறன்
புறம் புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன் றன் வினையுருத்துக்
குறுமகனாற் கொலையுண்ணக் காவலன் ற னிடஞ்சென் ற
கண்ணகிதன் கண்ணீர் கண்டு மண்ணரசர் பெருந்தோன்ற
துண்ணீர்ற் றயிரிழந்தமை மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு *
மாசாத்துவான் ‡ றுன்றுறப்பவு மனைக்கிழத்தி யுயிரிழப்பவு
மெனைப்பெருந் || துன்பமெய்திக் காவற் பெண்டு
மடித்தோழியுந் கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த தேவந்தியு
முடன்கடிச் சேயிழையுந் காண்டுமென்று மதுரைமா
நகர்புகுந்து முதிராமுலைப் பூசல் † கேட்டாங் கடைக்கலமிழந்

தாயிரிழந்த விடைக் குலமக ளிடமெய்தி ** யையையவண்
மகளோடும் வையையொரு வழிக்கொண்டு மாமலேயீ
மிசையேறிக் கோமகடன் கோயில்புக்கு நங் கைக்குச்
சிறப்பயர்ந்த செங்குட்டுவற்குத் திறமுரைப்பர்மன்.

அணங்கென்றார், சிலா தெய்வமாதலால்.

‘வடவாரியர்’

என்பதிகு முன்பு

என்றதுமுதலாக, ‘கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னான்’
செய்ததனைக் கொண்டு கூறியதாக்வி யுரைக்க.

அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை யிகழ்ந்து; ¹
‘வோய்’ என்றவைதது. காவற்பெண்டு - செவிவித்தாய்.

“அறனென்னு மட

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெந்தபடி.

இஃது உரைப்பாட்டு; இதனை முன்னே மடுத்தலான்

மடையாயிற்று.

¹: சிலப்பதிகாரம், உ.அ. உ.கக.

²: “சோவலன் ருதை மாதவம் புரித்தோன்” மணி. உ.அ. எக.

³: சிலப்பதிகாரம், க.அ. “தறைமலி”

(பி - ம்) * 'தீர்ப்படுத்தவெஞ்சினவேல் வேட்டைதீங்க' † 'பழையம்' ‡ 'முதல்
 துச்சிய' § 'தான்முறக்கவும்.....ஒழிக்கவும்' || 'தயரெய்தி.....மடித்தொழியுள்'
 ¶ 'கண்டாங்கடைக்கலை மிழத்தவிருவந்த' ** 'ஐயையின் மகனொருவையை ...

உரு.—வ ரு ம் த் து க் க ர ல த.

௭௭௭

தேவந்திசோல்

முடிமன்னர் மூவருங் * காத்தோம்புந் தெய்வ
 வடபே ரிமய மலையிற் பிறந்து
 கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த

தொழுவனைத் தோனிக்குத் தோழிநான் கண்டார்
 சோனாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டார்
 † காவற்பெண்ணேசோல்

மடம்படு சாயலாண் மாதவி தன்னைக்
 கடம்படான் காதற் கணவன் ; கைப் பற்றிக்
 ' குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
 தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டார்
 தண்புகார்ப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டார்

அடித்தோழிசோல்

§ தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த
 வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர் சொல்லில்லைக்
 ' கற்புக் || கடம்புண்டு காதலன் பின்போந்த
 பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டார்

“முடிமன்னர்” முடிமன்னர் மூவரும் காத்தோம்புமலை - தமது இலாஞ் சனையிட்டுக்காத்த மலை.

“மடம்படு” — மடம்படு சாயலாள் - கண்ணகி. கடம்படாள் - கோபித்து வெகுளாள். நீரின்மையின், குடம்புகாக்கவலென்றார்.

“தற்பயந்தாட்டு” — சொல்லில்லை, முற்றும். இவ்வாறு கற்பைக் மேற்கொண்டு.

கடனாக

1. “குடம்புகாக்கவல் குடிகாக்கும்” தொல். அகத்தினா. கு. சஉ. த. மேற்.

2. “கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் பாக்கன் டிலமால்” (சிலப். கடு: கசக - ச. என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘காத்தோம்புதெய்வ’ † ‘காவற்பெண்டிர்பாட்டு’ ‡ ‘கைபற்றி’ § ‘தற்பயந்தார்த் தில்லைத் தன்புறல் காத்த வெற்பயத் தார்க்கு’ || ‘கடன்’ இலாஞ் சனையிட்டுக்காத்த மலை. சிலப் பதினாறாம்

தேவக்தியாற்ற

செய்தவ மில்லாதேன் தீக்கனாக் கேட்டநா
ளெய்த வுணரா திருத்தேன்மற் * நென்செய்தேன்
மொய்குமுன் மங்கை முலைப்பூசல் கேட்டநா
ளவ்வை யுயிர்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி
யம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி

† காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் றன்னைக் குறுமகன் †_கோளிழைப்பக் காவலன்
றன்னுயிர் நீத்ததுதான் கேட்டேங்கிச் சாவதுதான் வாழ்வென்று
தானம் பலசெய்து மாசாத்து வான் றுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை
மாநாய்கன் † றன்றுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை

அடித்தோழியரற்று

|| காதலன் றன்வீவுங் காதலிநீ பட்டதுஉ
மேதிலார் தாங்குறு மேச்சுரையுங் கேட்டேங்கிப்
போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதா னம்புரிந்த
மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழி
மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ தோழி

தேவக்தி ॥ ஐபையைக்காட்டியரற்றியது

** ஐயந்தீர் காட்சி யடைக்கவங் காத்தோம்ப
 வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென் றுயிரீத்த
 வவ்வை †† மகளிவடா னம்மணம் பட்டிலா
 வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ தோழி
 மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழி

“கோவலன்” — இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவென்று.

“ஐயந்தீர்” — ஐயந்தீர்காட்சி - கவுந்தியடிகள். உயிரீத்த ஁ளவை - உன்
 மேலன்பால் உயர்விட்ட மாதரி. மணம்பட்டிலா ஐயையென்றது, மாதரியிறந்
 தமையால் மணம்படுத்தவாரின்மையின்.

(பி - மீ.) * ‘என்செய்கோ’ † ‘காவற்பெண்டிராற்றி’ ‡ ‘நீங்கிழைப்பகி, காவ
 லன் மஃதுயிர் நீத்ததுங் கேட்டஞ்சிச் சாவதிவ்’ § ‘தன்னறவும்’ || ‘காதலனின்
 ஁யிரும்’ ¶ ‘ஐயையைக்காட்டியது’ ** ‘கவ்வைநீர்’ †† ‘மகளிவ டன்மணம்
 பட்டிலாக்’

உக. — வாழ் த் து க் க ர் ளை த்.

இள

சேங்குட்வேன் கூற்று *

என்னேயி஁ தென்னேயி஁ தென்னேயி஁

தென்னேகொல்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் புனைமே கலைவளைக்கை

நல்வயிரப் பொற்றோட்டு நாவலம் பொன்னிழைசேர்

மின்னுக் கொடியொன்று மீங்கும்பிற் றோன்றுமால்

சேங்குட்வேற்குக் கண்ணகியார் + கடவுணல்லணி

காட்டியது.

தென்னவன் தீதிலன் தோவர்கோன் தன்கோயி
னல்விருந் தாயினு னானவன் தன்மகள்

1 வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு ட யானகலே
னென்னோடுந் ட தோழிம் ரெல்லீரும் வம்மெல்லாம்
வஞ்சிமகளிர்சோல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி யாயத்தீ ரெல்லீரும் || வம்மெல்லாங்
கொங்கையாற் கூடற் பதிசிறைத்துக் கோவேந்தைச்
செஞ்சிலம்பால் வென்றிளைப் பாடுதாம் வம்மெல்லார்
தென்னவன் தன்மகளைப் பாடுதாம் வம்மெல்லாம்
2 செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழார் பாண்டியரென்
றெங்கோ || முறைநா விபம்பலிந் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதாம் வம்மெல்லாம்
பாண்டியன் தன்மகளைப் பாடுதாம் வம்மெல்லாம் **

“என்னே” — என்னேயிடுது என்னே பெண்பது செங்குட்டுவன்
கூற்று. மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

“தென்னவன்” — முன் மானிடயாக்கையிற்கொண்ட சிவப்பாறிக்
தெய்வ யாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினுந் பெண்பதுபற்றி. நான்
அவன்மகனென் னான். வென்வேலான் குன்று - கொங்கை. நான்
குன்றில்வந்து விளையாடுவேன் ; நீங்களும் அங்கே
வாருங்கோனென்றான்.

“வஞ்சியீர்” — செங்குட்டுவன் பரிகரத்தின்மகளிர்.

“செங்கோல்” — எங்கோ - சேகான். முறைநா - முறைநையபுடைய
நா. முன் அவன் மரித்ததற்கு இவன் புதழ்த்தடடிப்பாடு கூறினார்.

"வெவ்வேலான் குன்றின்மேல் வினையாட்டு வீரும்பார்கொல்" கவி, உள.
 "செங்கோல் வினைய ஷயிர்வா ழாமைத், தென்புலங் காவன் மன்னவன்" சிலப், உஅ, உகஉ - க.

(பி - ம்) * 'தோதனோ, என்னேய் தென்னேய் தென்னேய் தென்னென்கொல்'
 † 'கடவுண்மக்கல் காட்டியது வாஞ்சைவரவு' ‡ 'தான்' § 'தோழி சொல்லீரும்...
 எவ்வு செங்குட்டுவற்கு.....காட்டியது' || 'வம்மொலாய்' ¶ 'மணிதா'
 ** 'வேறு சூயத்தார்'

எகஉ

இனைய சிலப்பதிகாரம்

சூயத்தார்சொல்

வானவ னென்கோ * மகளென்றும் வையையார்
 கோனவன்றான் பெற்ற † கொடியென்றான் - வானவனை
 வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார் கோமாளை
 வாழ்த்துவா ‡ டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தான் கண்ணினீர்
 கொல்ல ஷயிர்கொடுத்த கோவேந்தன் வாழியரோ
 வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் வையை
 சூழ மதுரையார் கோமான்றன் றெல்குலமே
 மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை

§ நிலவரசர் நீண்முடிமே லேற்றினான் வாழியரோ
 'வாழியரோ வாழி வருபுன னீ ரான்பொருளை
 குழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான் தன் ரெல்குலமே
 எல்லாநாம்:

காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்

பூவிரி ॥ கூந்தல் புகார்

அம்மாணவரி

லீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு வின்னவர்கே

னோங்கரணங் காத்த வுரவோன்யா ரம்மாண

யோங்கரணங் காத்த ** வுரவோ னுயர்விசம்பிற்

'தூங்கெயின் முன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மாண

சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாண

"வானவன்"—என்கோனாகியவன் பிரதிட்டித்தமையால் நாம்

இவ்வாறு கூறினோம்.

எல்லாநாம் - தோழிநாம்.

"காவிரி"—கூந்தல் - கூந்தால். புகார் பாடுவேம்.

1. இவ்வென்பா, சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

2. சிலப்பதிகாரம், உ.அ. ௧௨௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. " உ.அ. ௧௯௦-ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'மகனென்றான்' † 'கொம்பென்றான்' ‡ 'தேவர்மகள்' §

'நிலவரச னீண்முடி' || 'தீர்த்தன்பொருளை குழ்தருவஞ்சி' ¶

வோடுவியைப்புகார்

சோலைப்புகார் ** உ

உக.—வாழ்த்துக்காலை.

இக.

¹ புறவுழிஹை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா ரம்மாளை
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த

² கறவை முறைசெய்த காவலன் காணம்மாளை
காவலன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாளை

கடவரைக னோரெட்டுங் கண்ணிமையா காண

³ வடவரைமேல் வாள்வேங்கை பொற்றினன்யா

ரம்மாளை

வடவரைமேல் வாள்வேங்கை பேற்றினன்றிக்

கெட்டுங்

குடைபிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா

ணம்மாளை

* கொற்றவன்றன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாளை

அம்மாளை தங்கையிற் கொண்டங் கணியிழையார்

தம்மாணியிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மாளை

தம்மாணியிற் பாடுந் தகையெலார் தார்வேந்தன்

கொம்மை வரிமுலைமேற் கடவே ரம்மாளை

கொம்மை வரிமுலைமேற் ! கூடிற் குலவேந்த

னம்மென் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாளை

கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங் ! கொடி பொலஞ்செய்கோதை

வில்லிட

மின்னிலங்கு மேகலை ஞார்ப்பவார்ப்ப வெங்கணுந்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று ட் பந்

தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

"கடவரைகள்"—திக்கயமெட்டும்.

அம்மனை முன்னிலையாகக் கூறியது; தம்வேட்கை மிகுதியால்

"அம்மனை"—அம்மனை யாடுகின்றாரைக் கண்டபின்பு தாமும்
யாடுகின்றார் சொல்லியது.

அம்மனை

ஏலம்திரும் அசை. பாடு வியங்கோன்.

"பொன்னிலங்கு"—பொன்னிலங்கு பூங்கொடி, பெயர். பந்த -
ரும்பந்த.
தெறிக்

1. சிலப்பதிகாரம், உரு: இஉ - ஆம் அடியின் மேற்குறிப்பைப்பார்க்க.

2. ,, உரு: இஉ-இ ஆம் அடிகளின் மேற்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "இமைபவ ருறையுஞ் சிமைபப் பீடர்த்தவக், கொடுவரி யொற்றி"
கூஉ - அ) என்பதையும் அவற்றின் உரைகளையும்பார்க்க.

(சிலப். இ.

' (பி - ம.) * 'கொற்றவன் பூம்' + 'கடிகுலவேந்தன் வம்மன்' † 'பொலம்' 'பந்தகிருமே'

கொடி இ அ0

சி ல ப ப தி க ர ம்

பின்னுமுன்னு மெங்கனும் பெயர்ந்துவர் தெழுந் * துலாய்
மின்னுமின் னிளங்கொடி † விபனிலத் திழிந்தெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்

தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே
துன்னிவந்து கைத்தலத் திருந்ததில்லை நீணிலந்
தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை தானெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மோசிரீஇ யையைய
யுடங்கொருவர் கைகிரிந்த்தாங் கொற்றைமே லுக்கக்

¹ கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப் பாடித்

குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ லூசல்
‡ கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ லூசல்

* ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானனித்த
சேரன் பொறையன் மலையன் நிறம்பாடித்
கார்செய் ‡ குழலாட வாடாமோ லூசல்
கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ லூசல்

* வன்சொல் யவனர் வள || நாடு வன்பெருங்கற்
றென்குமரி யாண்ட செருவிற் * கயற்புலியான்

மன்பதைகாக் குந் ி கோமான் மன்னன் நிறம்பாடி
மின்செ யிடைதுடங்க வாடாமோ ஆசல்
சிறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

“பின்னு முன்னும்”—பெயர்ந்த உலாவி. மின்னுமின் -
மின். நிலத்த - நிலமீது.

ஒளியிடுகிற

“தன்னிவந்து”—கைத்ததைத்திருந்ததில்லை,
நது, விரைவுபற்றி.

நிலமீதெழுந்ததில்லை; என் “வடங்கொள்”—உடங்கொருவர் -
தை - ஒற்றைத்தாளம்.

ஐயையுடன் நின்றாரிலொருவர். ஒற்

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௭௮ - ௧ ஆம் அடினின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2. “ ” உஅ: ௧௮ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு”(சிலப். உஅ: ௧௭௧);
யவனர்ப் பிணித்து” பதிம். உ-ஆம் பத்தின் பதிசம்.

“நயனில் வன்சொல்

4. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௭௧ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘உராய்’ † ‘மீநிலத்து’ ‡ ‘கோவிற’ § ‘குழலசைய’ ||
வடபெருங்கற் ி ‘செங்கோலான் நிறம்பாடி’ ** ‘விற்திறம்பாடி’

‘தாட்டு

உக.—வா ழு த் து க் க ர லை த.

௮௮௧

வள்ளிப்பாட்டு

திங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம் பூங்காஞ்சி நீழ
லவைப்பார் புகார்மகளி
ராழிக் கொடித்திண்டேர்ச் செம்பியன் வம்பலர்தார்ப் பாழித்
தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல் பாவைமா * ராரிக்கும்
பாடலே பாடல்

பாடல்சான் ' முத்தம் பவழ வுலக்கையான் மாட மதுரை
மகளிர் குறுவரே

வானவர்கோ னாரம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்
மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்
வேப்பந்தார் நெஞ்! சுணக்கும் பாடலே பாடல்

சந்துரற் பெய்து தகைசா லணிமுத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டார்
† கடந்தடுதார்ச் சேரன் கடம்பெறிந்த வார்த்தை ‡ படர்ந்த
நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
பனந்தோ னெங்கவரும் பாடலே பாடல்

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் :: பொறையனற் ருடொழார்
வாழ்த்த றமக்கரிது ருமொளிய வெங்கோ மடந்தையு
மேத்தினு ணீடுழி
செங்குட் வென்வாழ்க வென்று.

உக. — வாழ்த்துக்காலை முற்றிற்று.

வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு.

1. "பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித், தவள முத்தம் குழவான்" இலப். எ.
உ0.

(பி - ம்.) * 'ஆர்க்கும்' † 'உவக்கும்பாடலோ' ‡
'கடத்தடுபோர்ச்' § 'புடர்த்து' || 'பொறியாற்றத்தான்'

முப்பதாவது

வ ர ந த ரு க ர தை.

1 வடதிசை வணக்கிய * வானவர் பெருந்தனை
கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்
† நேவந் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி
வாயெடுத் தாற்றிய மணிமே கலையார்
ரு. 2 யாதவ நெத்தற் கேதுவீங் குரையெனக்
கோமகன் கொற்றங் குறையின் றோங்கி
நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் நேத்தி
யணிமே கலையா ராயத் தோங்கிய
மணிமே கலேதன் வான் றுற வுரைக்கு
க0. மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி

னைவகை வகுக்கும் பருவங் ; கொண்டது
 செவ்வரி யொழுதிய செழுங்கடை மழைக்க
 ணவ்விய மறிந்தன வதுதா டு னறிந்தில
 னொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
 கடு. நித்தில விளநகை நிரம்பா வளவின
 புணர் ; முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது
 தளரிடை ॥ துணுகலுந் தகைபல்குல் பரந்தது
 குறங்கினை திரண்டன கோலம் பொருஅ
 சிறங்கிளர் சீறடி நெய்தோய் ** தளிரின
 உடு. தலைக்கோ லாசான் பின்னுள னாகக்

- க. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையிலுள்ளாரை வணக்கிய.
 உ. கட்புலம் புகுகை - கண்ணிலிவிற்கு வெளிப்படுகை.
 கக. விழுந்தன-நேராகவெழுந்தனவில்லை. புல்லகம் -
 புல்லப்படுகிறமார்பு.
 கஅ. ஆபரணம் பொருவென்றது, இளமையால்.
 கக. அடிதளிர் நெய்தோய்த்ததன்மையவாயின.
 உடு. தலைக்கோலாசானென்றது, நட்பிலனை.

1. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்" சிலப். உஅ. உகச.

2. "மணிமேகலை துறவுக்கேட்டாயோ தோழி" சிலப். உக. "காதலன்

‘கொண்டிலசெய்யரி’ அறித்திலவொத்த’ || ‘முடிபுருத்தன’ 9
 ‘மடவ்வெதகை’ ** ‘தவிரன்’ :

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ா தை

௩௮௩

குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் * கொள்ளார் யாது நின்கருத்
 தென்செய் கோவென
 மாதவி நற்றாய் மாதவிக் குரைப்ப
 வருக + வென் மடமகண் மணிமே கலையென் ௨௫. ‘றுருவி
 லாள் னெருபெருஞ் சிலையொடு
 விரைமலர் வாளி வெறுநிலத் தெறியக்
 * கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
 போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தன
 ளாங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு
 ௩௦. * மோங்கிய நன்மணி யறுகடல் வீழ்த்தோர் தம்மிற்
 றுன்பந் தாநனி யெய்தர்
 செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை
 தன்றுற வெமக்குச் + சாற்றின னென்றே யன்புறு நன்மொழி
 யருளொடுங் கூறினர்
 ௩௫. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை
 டு திருவிழை கோல நீங்கின ளர்தவி
 னரற்றினெ னென்றாங் கரசற் குரைத்தபிற்

௨௦ = ௨௧. பின் னுளனாகச் - சிரமஞ்செய்து முடியாமையாலே
 தலைக்கோற் றரம்பெறுந் தன்மையில்லை ; ஆதலால்,

குலத்தலைமாக்கள் கொள்ளரினைக் கின்றூரில்லை.

உரு - கூ. இவனாலே தவசிகளையும் சயிக்க நினைத்திருந்த காமன் கையற வென்ஃ.

கூ - கூக. வீழ்த்தோர் தம்மையொப்ப.

கூஉ. செம்மொழிமாதவர் - தவம்படுத்தினை சங்கத்தாரான அறவண வடிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

கூக. துறவுசொல்லுதல் - வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(ரு) யாதவமுறத்தற் கேதுவீங் குரையெனச் (க) சொல்லுகின்றான், (கூ) திருவிழைகோலம் நீங்கின்படியாலே (கூ) அரற்றினேனென்றான்.

1. "உருவிலாள் நெருபெருங் கருப்புவிழ்" இலப். உ: சச.

2. "கோதைத் தாமல் குழலொடு கிணத்து, போதித் தானம் புரித்தறங் கும்" இலப். உள. கௌ-அ.

கொள்ள

3. "கூ - கூக. அரும்பெறன் மாமணி, போங்குதிரைப் பெருங்கடல் போன்ற, மைய நெஞ்சமொடு" மணி. உ: எஉ - ச.

வீழ்த்தோர்

‡

(பி - ம்.) * 'கொள்ளனியாது' ‡ 'என்மகன்மணிமேகலைபெளவருவிலாள்' 'சாற்றின தொன்றே, வன்புட னன்மொழி வருளுடன் கூறான், பருவ மன்றிப்' 'திருவிழ்கோலம்'

ருஅச

இ ல ப் ப தி க ர ம்

1 குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்

2 * துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச் செவ்வாய் ச(1).

மடித்தெயி றருமபினள் வருமொழி மயங்கின
 டிருமுகம் † வியர்த்தனள் செங்கண் சிவந்தனள்
 கைவிட் டோச்சினள் கால்பெயர்த் தெழுந்தனள்
 பலரறி வாராத் தெருட்சியண் மருட்சிய
 னுலறிய நாவின் னாயர்மொழி † கூறித்
 சநு. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்
 கொய்தளிர்க் குறிஞ்சிக் கோமான் றன்முன்
 கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
 டு மடமொழி நல்லார் மாணிழை யோரு
 ட ளரட்டன் செட்டித னாயிழை யின்ற
 கு. விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றியு
 ட மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்
 ட ி ஸேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்
 மங்கல மடந்தை † கோட்டத் தாங்கட்
 செங்கோட் டெயர்வரைச் சேணுயர் சிலம்பிற் குரு.
 பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரம்பிய

கூ. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத் தன்னிடத்திலேயுடையகூ
 ந்தல். சநு. தெய்வமுற்று - தெய்வமேறி.
 சக - குரு. அரட்டன்செட்டிமாணிய....
 கைக்கொண்டு...குடும்பத் தையுடையான் ; திருவடிப்பிடிப்பான்.
 குரு. மங்கலமடந்தை - † மங்கலாதேவி
 குசு. செங்கோடி - செவ்விதானகோடி.
 குரு. பிணிமுகநெடுங்கல் [முளம்பின்முகம் ; இது வில்முகம்.]

உத்தல் குலத்துபின் வீழ" மணி. அ; கக.

அள; " குதற்றலக்

1. கக-சடு. "தெய்வமுற்றோனவிதயம்...உணர்ந்தோசே" சிலப். ப.

2. சக-இ = சிலப். க; கக-கக.

அக.

1. சிலப். உக; சுஉ-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2. சிலப். க; கக.

3. மங்கலா தேவிபென்றது, கண்ணகியை; மங்கலாபுரம் அல்லது
பது இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பர்.

மங்கலாரை

(பி-ம்.) * 'அழத்தனபுருவம்' † 'வியர்த்தனசெங்கன் சிலத்தனகை' ‡ 'கூழி
ன்டெய்வ' § 'வடமொழி' || 'சேடக்குழியியன் செமனங்கு', 'சேடக்குழியியன்'
¶ 'பீடத்தாய்கட்'

நூ.—வ ர த் த ரு க ா தை.

நிஅநி

வணிகியம் பல்லுள வாங்கவை யிடையது
கடிப்பகை * நுண்கலுங் கவிரிதழ்க் குறுங்கலு
1 மிடிக்கலப் பன்ன விழைந்துரு நீரு
முண்டோர் சணையத னுள்புக் காடினர்

௬௦. பண்டைப் பிறவிய ராகுவ ராதலி
 னாங்கது + கொணர்ந்தாங் காயிழை கோட்டத்
 தோங்கிருங் கோட்டி ! யிருந்தோ யுன்கைக்
 குறிக்கோட்டகையது கொன்செனத் தந்தே
 * னுறித்தாழ் கரகமு முன்கைய தன்றே
௬௧. கதிரொழி காறுங் கடவுட் டன்மை
 முதியா தந்நீர் முத்திற மகளிரைத்
 தெளித்தனை § யாட்டினிச் சிறுகுறு மகளி
 * ரொளித்த பிறப்பின ராகுவர் காணுப்
 பாசண் டன்யான் பார்ப்பனி தன்மேன்
௬௨. மாடல || மறையோய் வந்தே னென்றலு
 மன்னவன் விம்மித மெய்தியம் மாடலன்
 றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்ந்து
 கேளிது ¶ மன்னா கெடுகநின் றீயது
 * மாலதி யென்பாண் மாற்றாள் குழுவியைப்
௬௩. பால்சுரந் தூட்டப் பழவினை யுருத்துக்
 கூற்றயிர் கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி

௬௪. கடிப்பகைறுண்கல் - வெண்சிறுகடுகுபோன்ற நுண்ணி
 யகல். கவி ரிதழ்க் குறுங்கல் - முருக்கம்பூப்போன்ற
 நிறத்தைவுடையகுறியகல்.

௬௫. இடிக்கலப்பண்ண - மாவைக்கரைத்தாலொத்த.

௬௬. ஆயிழை கோட்டம் - மங்கலாதேவிகோயில்.

இழைந்துரு.....

௬௭. கோட்டி - கோயிஸ்வாயில்.

௧௫-௬. சந்திராதித்தருள்ள அளவும் அதன்

கடவுட்டன்மையொழியாது.

௬௬ - அ. உன்கையதாகிய கரகத்துநீரை இம்முவர்
பெண்கள்மேலும் தெளித்தறியென்று தெய்வஞ்சொல்லுதலும்.

1. சிலப். ௬: ௧௪௬; "இடியினுங் கொடியினு மயங்கி" (சீவக,
பினுங் கொடியினு மிடியினும் பிணங்கி" பெரும். ௬. ௩௨: ௪௩.

௬௬); "இழை

1. சிலப். ௩௦: ௬௦; "உறித்தாழ்த்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலும்"

1. "ஒளித்த பிறப்புலந் துற்றதை யாதலின்" சிலப். ௩௦: ௬௪.

கவி. ௬.

4. எச - அள. சிலப். ௬: ௫-௬௬ ஆம் அடிகளை இப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) * 'தணுகலங் கவரிதழ் குறுகலும்', 'துணுகலும்' † 'கொணர்த்தவ்வு'
'இருத்தோயினகைக் குறிக்கோடக்கையது' ‡ 'ஆட்டிச் சிறிய மகனிரொளித்த
பிறப்பு முணர்குவர் காணு' || 'மறைபோன்' ¶ 'மன்னே'

எச

௫௮௬

சிலப்பதிகாரம்

யாற்றாத் தன்மைய ளாரகு * ரெய்திப்

பாசண் டன்பாற்¹ பாடு கிடந்தாட்

காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

அ0. வந்தன னன்னைநீ வானுய ரொழிகெனச்

செந்திறம் புரிந்தோன் செல்ல நீக்கிப்

பார்ப்பனி தன்னொடு¹ பண்டைத் தாய்பாற்

- 1 காப்பியத் தொல்குழிக் கவின்பெற வளர்ந்து
தேவர் திகையைத் தீவலஞ் செய்து
49. நாளீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்
மூவா விளநலங் காட்டியென் கொட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாத்தன்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்க
; ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி
50. யுறித்தாழ் டு காகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள் கூறிப் போயினன் வாரா
னங்கது கொண்டு போந்தே னாதலி
¶ னீங்கிம் மறையோ டன்மேற் றோன்றி
யந்நீர் தெளி ** யென் றறிந்தோன் கூறினன்
51. மன்னர் கோவே மடந்தையர் தம்மேற்
றெளித்தீங் !† கற்குவ மென்றவன் றெளிப்ப
வொளித்த பிறப்புவந் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்றா வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னையு நோக்கா
52. யேதி னன்னாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந் !! துய ருழந்தா
யான்பெறு மகளே யென்றுணைத் தோழி

55 - 5. நீரை அப்பெண்கண்மேலே தெளித்தலும், கழிந்த பிறப்பு வந்து உற்றது அவர்க்கு.

(56) 'புகழ்ந்தகாதலன்' என்னுஞ் சொன்முதலாக (50௩) வாராய்' என்னுந்துணையும் 5௩௩ னகிதாயகூற்று.

1 மாதே

1. பாடுகிடத்தல் -
 ஸூக்த" (சிவப். க: கடு);
 பாடுகிடத்தா
 ௨௮: கடுஅ.

வரங்கிடத்தல்; "பாசண்டச் சாத்தற்குப்
 'பன்னா ளாயினும் பாடுகிடப்பேன்' மணி.

2. காப்பியக்குடியென்பது சீகாழிக்குத் தென்முகங்கிலுள்ளதோரூர்.
 (பி. ம.) * 'எய்துபாசாண்டன்' † 'பண்டைமரபாற்' ‡
 'தங்குலமறையோ ஸூக்தி' § 'கரக மென்னை' || 'கோட்குறிப்' ¶
 'திவ்வியமணையோடன்' ** 'என. வறித்தோன்' || 'அறிஞவன்' §§
 'தபரெய்தியபான்'

௩௦.—வ ர த் த ரு க ா ன த்.

௩௮௭

வானறுயா நக்கு மாதே வாரா
 யென்னோ டிருந்த விலங்கிழை நங்கை
 ௧௦௩. தன்னோ டிடையிருட் டனித்துய ருழந்து
 * போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
 யானது பொறேள னென்மகன் † வாராய்
 வருபுனல் வையை வான்றுறைப் பொயர்ந்தே
 னுருகெழு முது நூர்க்குறு மடக்களின்
 ௧௧௦. வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் காணே
 னெந்தா யினையா யெங்கொளித் தாயோ

வென்றாங் காற்றி ; யினைந்தினைந் தேங்கிப்
பொன்றா முகலத்துப் டு போர்வெய் யோன்முன்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்

ககடு. || முதியோர் மொழியின் முன்றி னின்றழத் .

|| தோடலர் போர்வைத் தொடுகழல் வேந்தன்
மாடல மறையோன் றன்முத நோக்க
மன்னர் கோவே வாழ்கென் றேத்தி
முந்நான் மார்பன் முன்னிய துரைப்போன்

கஉ௦. ' மறையோ னுற்ற வான்றுயர் நீங்க
வுறைகவுள் வேழக் கையகம் புக்கு
வானோர் வடிவம் பெற்றவன் பெற்ற
காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்

(க௮௪) 'என்னோடிருங்க' ஜதி (க௦௪) 'என்மகன்வாராய்'

இறுதியாகக் கோவலன்மாதாஸர்த்தை.

(க௮௮) 'வருபுனல் வையை வான்றுறைப் பெயர்ந்தேன்'

என்பதுமுதலாக (ககக) 'எங்கொளித்தாயோ' என்பதிறுது மாதாஸர்த்தை.

கக௪. குதலை - இளமொழி.

கஉக. உறை கவுள் - மதந்துளிக் கின்றகவுள்.

கஉஉ. வானோர்வடிவம் பெற்றவர் - கோவலன்.

கஉ௩. காதலி - கண்ணகி.

1. கஉ௦ - உஉ. இச்செய்தி, " மறையோன் றன்னைப், பாருகழித்

திபாங்கணம்
பறைபட் வருடம், வேகயான வெம்மையிற் கைக்கொள, வொய்யெனத் தெழித்தாங்
குயர்பிறப் பானைக் கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்கு...அடக்கிய கருணைமறவ்"
(சிலப். ௧௮: ௪௮ - ௫௧) என்பதனாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.) * 'போந்ததற்கிரங்கிப்' † 'வாரான், வருபுனல் வையை
வாவறைப் பெயர்ந்தே, யுருகெழு ' ‡ 'இளைத்துதைத்தேங்கி' §
'போர்வேத் தன்முன்'. || 'முதிராமொழி' ¶ 'தோடார்'

௫௮௮ சிலப்பதிகாரம்

௧௨௫. தாவா நல்லறஞ் செய்திலாதது
லஞ்செஞ் சாய * லஞ்சா தணுகும்
வஞ்சி மூதூர் மாநகர் மருங்கிற்
பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய காதலி
னற்புளஞ் சிறந்தாங் + காட்டன் செட்டி
௧௨௬. மடமொழி நல்லாண் மனமகிழ் சிறப்பி
'னுடன்வயிற் றோரா யொருங்குடன் றோன்றின
ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்
போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலி
னாடிய குரவையி ன்ரவினைக் கிடந்தோன்
௧௨௭. சேடக் † குடும்பியின் சிறுமக ளாயின
ணற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி யெப்தலு
மற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவழிச் சேறலு
'மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன் விளைதலும்
‡ பிறந்தவ பிறத்தலு பிறந்தவர் பிறத்தலும்
௧௨௮. § புதுவ. || தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை

* யானே ஹார்த்தோ னருளிற் றேன்தி
மரிலம் வினக்கிய மன்னவ னாதலிற்
செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோர் படிவமுங்
கையகத் தனபோற் கண்டனை யன்றே

கஉக = கக. காதலராகையாலே அறஞ்செய்திலர் ; அதனாற்
காதலியாகிய அஞ்செஞ்சாயல் அஞ்சாதனாகும் வஞ்சிமு னாரிற் பிறந்தார்.

ககஉ = டு. ஆடியகுராவையின்பயத்தால் திருவடிபிடிப்பான்
பிறந்தான் மாதரி.

குலத்திற்

சூதலால்,

ககக. பொற்படி = பொன்னுலகம்.

ககஎ. அற்புளம் = அன்புடைராவுள்ளம். பற்றுவழிச்சேறல் =
பற்றுள்ளவிடத்தேபிறத்தல்.

பூமியிற்

3. சிலப்பதிகாரம், க0: உஉஎ.

4. "பிறந்தோ சிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு,
பறும்" மணி. உஉ: கக - உ0.

மறத்தரு சால்பு மறத்தரு அன் 5. "புதுவ தன்றே புலனுடை
நிபற்கை" புறநா. எக.

மாந்திர்" கலி. உஉ: 6. "புதுவ தன்றிவ் வுலகத் 7. ககஉ-உ. "செஞ்சடை
சிலப். உஉ: கக - க.

வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித்தோன்றிய வானவ"

(பீ - மீ) * 'அகலா தனாகும்', 'அருகாதனாகும்' † 'அருட்டன்' ‡
பொன்' § 'பிறத்தவர் சாதலு மிறத்தவர்' || 'அன்றே பொன்றியல்'

கசடு. ¹ யூழிதோ னாழி யுலகங் காத்து
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல் மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டிநன் னாட்டுக்
கணிகெழு கடல் கதழெரி மண்ட

கடு. முலைமுகந் திருகிய முவா மேனிப்
* பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம் வகுத்து
நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்
* பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
தேவர் திகையைச் செய்கென் றருளி

கடு. வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி
யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன
ரருஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்
* ! குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தருங்

ககடு. கடல்கு † ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு
மெந்நாட் டாங்க ட் ணிமைய வரம்பனி
னன்னாட் செய்த நாளாணி வேள்வியில்
வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்
தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

கடுக. படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம்.

சுருஅ. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்தமன்னர் - பண்டேவஞ்சியிற்

சிறைகிடந்த மன்னர்.

ககஉ - கூ. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றார்.

1. சிலப். உடு: கஅக - உ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

2. 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, தித்தல் வீழாவணி
சிலப். உரைபெறு கட்டிரை, ச; பக்கம், க0;

திகழ்வித் தோனே'

3. சிலப். உஅ: கக - ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. கடுக - க0. "அதுகேட்டுக், கொங்கினங் கோசர் தங்கனாட் டகத்து, தங்
கைக்கு விழுவெரடு சாத்தி செய்ய, மழை தொழி வென்றும் மாறாதாயிற்று", "அது
கேட்டுக், கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான், தங்கைக்கு, நாட்பலி பீடிக்கக்
கோட்டமுந் துறத்தாங்கு, அரந்தைகெடுத்து வரந்தரு மிலனென, ஆடித் திங்கை
வைபி னுங்கோர், பாடி வீழாக்கோன் பன்முறை பெயிப்ப, மழைவீதி நிகுத்து வளம்பல
பெருகிப், பிழையா விளையு னாடா யிற்று" சிலப். உரைபெறுகட்டிரை, பக்கம், க0.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாட்டு'

கைக் காவல் வேத்தன்' † 'இமையவர் தம்மி

|| 'ஓர்ஞால்'

† 'குடகருங் கொங்கரும்' ‡ 'இலங்

னன்னாட் செய்த தானணி வேள்வியுன்'

கூக0

சிலப் பதிகாரம்

கககூ. லாங்கது கேட்ட வரசனு மரசரு

மோங்கிருந் தாணையு முரையோ டேத்த
வீடுகண் டவர்போன் மெய்ந்நெறி விரும்பிய
மாடல மறையோன் றன்னெடுங் கூடித்
தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற

கஎ௦. வேள்விச் சாலையின் வேந்தன் போந்தடி
னியா னுஞ் * சென்றே னென்னெதி ரெழுந்து
தேவர் திகைமேற் றிகழ்ந்து தோன்றி
வஞ்சி முதுர் மணிமண் டபத்திடை
ஹ்தை தாணிழ லிருந்தோய் நினை

கஎ௧. யரைசலீற் றிருக்குந் திருப்பொறி யுண்டென்
றுரைசெய் தவன் + மே லுருத்து நோக்கிக்
கொங்கலிழ் நறுந்தார்க் கொடிதேர்த் தாணைச்
செங்குட் டுவன்றன் செல்ல னீங்கப்
பகல் ! செல் வாயிற் படியோர் தம்மு

கஎ௨. னகலிடப் + பார மகல நீக்கிச்
சிற்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத்
தந்தமி லின்பத் || தரசாள் வேந்தென்
றென்றிற முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற முரைத்த தகைசா னன்மொழி

கஎ௦. யாகசாலைக்கண் அரசன்போந்தபின்,

கஎ௧. யானென்றது, இளங்கோவடிகளை.

கஎ௨. ஆதித்தன்ரேன் றுகிற குணக்காகிய திக்கினுலே பேருடைய குண
வாயில், படிமமென்றது பூதம்; அது கடைகுறைந்து படியெனநின்று அதனை
யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று.

(கௌ) 'வஞ்சிமுதூர்' என்றதுமுதலாக (கஅஉ) 'அந்தமி
 லின்பத் தரசான் வேந்து' என்பதிலுக் இளங்கோவாடிகள்
 கொண்டு கூறினார்.

தெய்வஞ்சொன்னதனைக்

கௌ - அரு. நுந்தையாடிய செரலனிடத்தே நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகன்
 வந்து நின்னைப்பார்த்து அரசவீற்றிருக்கும் இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல

1. "தாழ்வுழன் மன்னர் நின்னடி போற்ற" சிலப். உஅ. கஅச.

2. கௌ - அக. "குணவாயிற் கொட்டத் தரசுதறத் திருத்த, குடக்கோத்
 சேர விளங்கோ லடிகள்" (சிலப். பதி. கஉ. என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய
 வற்றையும் பார்க்க, பக்கம், ௫, கஉ, கக.

(பி - ம.) * 'சென்றே னெறிசென்றெழுந்த'
 † 'செய்வாயிற்' ‡ 'பாசமகன்று போத்தெழைத்'
 வென்'

† 'மேற்குறுத்து நோக்கிய'

|| 'அரசாயின வேத்தென'

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ள ஐ த.

௩௦௯

- ககிடு. தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்
பரிவு மிடுக்கணும் பாங்குற * நீங்குமின்
றெய்வந் தெளிமின் றெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
ணுணான் றெமி னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்
- ககிடு. முனஞ் செய்ம்மின் றவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
ன்றவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
- ககிடு. பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி
ன்றமனை காமி னல்லவை கடிமின்
1 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமி
* னிளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா
- உ00. வுளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
* செல்லுந் தேளத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென்.

௩0.—வரந்தருகாலை முற்றிற்று.

எந்தமையனாகிய செங்குட்டிவனிருக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்ன
யென்று அந்நிமித்திகளை வெகுண்டுநோக்கிச் செங்குட்டிவனுக்குத் துன்பம்
வாராதபடி குணவாயிலிடத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளர்முன்வந்து இராச்
சியபாரத்தை விட்டிரீங்கி மோட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்த
னல்லையோவென்று முன்பினிகழ்ந்ததும் மேல் நிகழ்வதுமாகிய . என்றிற
முறைத்த இமையோரிளங்கொடி தன் நிறமுறைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட
திருத்தருளல்லீரெனக்கூட்டுக.

கஅஅ. புறஞ்சொற் சொல்லாதபடி பரிகரியின்

ககஉ. பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.

ககரு. பிழையுயிர் - மரிக்கிறவுயிர். ககஈ. அறமனை -

மனையறம்.

ககஅ. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி ;

கோட்டிதவிர்பின்.

உ௦௦. உள்ளநாள் ¹ வீழ்நாள் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.

உ௦உ. மல்லன்மா ஞாஸத்துவாழ்வீ ரீங்கென்.....

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை முற்றிற்று.

¹. "தன்ரும் பொய்யுங் கமாமுங்
தறத்தவை" மணி. உச: எள - அ.

கொடியு, முன்னக் களவுமென் தரவோர்

². "இளமையுநிலலா
மணி. உஉ: ககடு - ஈ.

யாக்கையுநிலலா, வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நிலலா"

³. "தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" நான்மணி. கடு.

⁴. "வீழ்நாள் படாஅமை தன்ருநீரி னக்தொருவன், வாழ்நாள்
கல்" குறள், உஅ

வழிபடைக்குங்

(பி - ம.) * 'தீங்குநீர்'

இகஉ

சி லு ப் ப தி க ா ர ம்

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவருள்ளும்

* குடதிசை யானும் கொற்றங் குன்றூ
வார மார்பிற் + சேரகுலத் துதித்தோ

1 ரமனு மறனு மாற்றலு மவர்தம் .

௫. பழவிறன் முதூர்ப் ! பண்புமேம் படுதலும்
விழவுமலி டு சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்

குடியின் செல்வமும் கூழின் பெருக்கமும்
வரியுந் குரவையும் விரவிய கொள்கையிற்

க௦. 1 புறத்துறை மருங்கி னறத்தொடு பொருந்திய

மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு

* பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கேர்ட்டிக்

* ** கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய

†! செங்குட் வெனோ டொருபரிசு நோக்கிக்

. கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட !! முற்றிற்று.

முன்னு வது

வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

1. மு. சிலப்பதிகாரம், ப. உகௌ, ௫௧௨.

2. ச - அ. " " " "

3. ௧௧- இ. "கொழும்போர் கடத்து தெழிங்கட லோட்டி, புடன்மேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கழிப்புநற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்" (இலப், ௨௮: ௧௧௧-௨௧) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

4. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" (இலப், பக்கம், ௧௧௧).

(பி. ம்.) * 'குடகருங்கண்டுகொற்றங்' † 'சேரர்குலத்து' ‡ 'பன்புன் டாதனம்' § 'செப்பின் வானவர்வரவுமொழியா' || 'குடியுங்குழின் பெருக்கமுமவர் தம்பரியும்' ¶ 'புறத்திறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துமைமுடித்த' ** 'கங் கையாற்றக்கரை' †† 'செங்குட்டுவன்தோக்கி' ‡‡ 'முற்றம்'

நுகுந்

நூ ற் க ட் டி ர

குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரைப்பிற் செந்தமிழ்
கொடுத்தமி மென்றிரு பகுதியி னேந்திணை மருங்கி
னறம்பொரு ளின்ப
நு மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த மரபி னொழுக்கொடி புணர
வெழுத்தொடி புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு பொருளை யிழுக்கா
யாப்பி னாகனும் புறனு
மவற்று வழிப்படுஉஞ் செவ்விசிறந் தோங்கிய ௧0 பாடலு
மெழாலும் பண்ணும் பாணியு

மரங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து
மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த வரியுங் குரவையுஞ்
சேதமு மென்றிவை
தெரிவுறு வகையாற் செந்தமி ழியற்கையி
கரு 1 லாடிநன் னிழவி னீடிருங் குன்றங்
காட்டி வார்போற் கருத்துவெளிப் பதித்து மணிமே கலைமே
ஹரைப்பொருண் முற்றிய சிலப்பதிகார முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

1. கரு - ஈ. “ நீடிருங் குன்ற நிழல்காஹ மண்டிலத்துக்,
கோடு கோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்ளைதத்தே,—” சிலப்,
நாற்சிறப்புப்பாவிரம்.

எரு

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

அக்கோலேழ் [சேயிற்றியம்], 70,
 அக்கோலொருகோல், 115. [115.
 அகத்தெழுசுவை [சயந்தம்], 80.
 அங்கட்பொய்கை, 223.
 அச்சவலிநயம், 83.
 அஞ்சலியென்பது, 97.
 அஞ்சனக்கட்டி, 138.
 அதிர்வெனப்படுவது, 233
 அந்தணர்வேள்வி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ் நூல்], 191.
 அந்தணர்வெள்ளை, 386.
 அபயவத்தம்மே, 98.
 அபரீக்யநகர்த்தவ்யம், 394.
 அமைச்சர்புரோகிதர், 167.
 அராப்போத்து, 314.
 அராளமாவது, 93. [ஐபநியம்], 116.
 அரிதாங்கிற்செய்தெழினி [பாதசே
 அருகியன்மருதம், 223.
 அல்லியங்கொட்டி, 89, 192.
 அல்லியமாயவன், 58, 89, 178, 193.
 அலாபத்திரமே, 94.
 அவ்வாய்மகரத்து, 196.
 அவலத்தவினயம் [பி - ம். அவிந
 அவலமரற்று, 27. யம்], 84.
 அவற்றுள், கண்கூடென்பது, 228.
 அவற்றுள், மாற்றான், 81.
 அவைதாம், எழிற்கை, 60, 99.
 அவைதாம், கையே, 92.
 அவைதாம், கோடே, 350.
 அவைதாம், சாந்தி, 80.
 அவைதாம், சுட்டுவிரல், 95.
 அவைதாம். நாடக மிகிவாணர்

அமமேற்குத்திரர் [சேயிற்றியம்],
 82. [195.
 அறிவுநிறையோர்ப்பு [நன் னூல்],
 அறுமுகத்தோடால், 89, 193.
 அறுவகைநிலையும், 57.
 ஆக்கப்படுக்கும் [வனையாபதி], 287.
 ஆக்கனங் குறித்த, 371.
 ஆடலின்றி, 193.
 ஆடிடமூக்கோல், 73, 118.
 ஆதாரம் பற்றி, 104.
 ஆதிப்பாவிருத்தி, [நாடக நூல்]
 ஆய்மணிகட்டி, 196. [222, 232.
 ஆயஞ்சதூரம், 453.
 ஆயிரநரம்பிற்று [நூல்], 9.
 ஆர்ப்பெனப்படுவது, 233.
 ஆராய்தலென்பது, 203.
 ஆரியந்தமிழெனும், 89. [யம்], 117.
 ஆவதகத்தியனார் [பாத சேனாபதி
 ஆழியுமாரும் போல், 443.
 இடைபிங்கலைசுழுனை [இசை நுணு
 க்கம்], 103.
 இடை பிங்கலை யிரண்டும், 104.
 இணையாதிபயல்வது, 92.
 இணையாவிணைக்கை, 92.
 இணையெனப்படுவது, 222, 234.
 இங்கெறிவகையால், 73, 118, 188,
 இருவகை பல்வகை, 26. [383.
 இருவிரல்கடம்மையும், 445.
 இருவிரல்கணிக்கி, 101, 456.
 இலதையென்பது, 96.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.

நாடகத்தமிழ்நூல்], 82.
 அழலணங்குதாமரை, 205.
 அழற்றிதம்பட்டோன், 87.
 அழுக்காறுடையோன், 85.
 அற்புதவலினயம், 83.
 அத்தகாரியம், 460. [யம்], 82.
 அறம்பொருள்வாணிகர் [சேயிற்றி
 அறம்பொருளின்பம்வீடு, 82.
 அறம்பொருளின்பமரசர் [சேயிற்றி
 யம்], 82.
 அறமுதனான்கு [சேயிற்றியம்], 82.

இளையபலவலயம், 80.
 இளையிட பங்கற்கடகம், 443.
 இறையோன் சடை, 51.
 இன்பந்தெளிவே, 59, 91.
 இன்பமொடு புணர்ந்தோன், 85.
 இன்றுயிலுணர்ந்தோன், 86.
 இன்னனல்லோன், 63, 108.
 இன்னிசைவழியது [பஞ்ச பா ர த்
 உச்சிப்பொழுதின், 87. [யம்], 233.
 உணர்த்தியுமண்டம், 236.
 உந்தியொடு, 371.
 உயர்ந்த சமதலத்து, 101.

விளங்கா

மேற்கோளகராதி.

டுகடு

உயிருயிர் மெய்யளவு, 64, 109.
உவந்தோனவினயம், 85.
உவர்ப்பிற் கலக்கமாம் [பரதசேன
பதியம்], 114.
உள்வரியென்பது, 228, 238.
உள்ளோற்குள்ளது, 82.
உற்சங்கமென்பது, 98.
உறுத்தலுமொன்றலும், 173.
உன்னநிலையே, 95.
உன்னமா மண்டலம், 92.
ஊர்க றுண்டேர், 223.
எஞ்சதவில்லா, 97.
எடுத்தவியலும், 210.
எடுத்துக்கொனை, 228, 239.
எண்கோவை மேகலை, 134.
எதிருமிராசி, 453.
எல்லாவிதமும், 233.
எழுத்தேயசையே, 350.
எழுவகைக் கூத்தும், 81.
எள்ளுக் கொள்ளு, 390.
எனவிலை, 81.
ஏத்துமிடபம், 453.
ஏறக்கோட்பதை, 15.
ஐவகைப்பூதமும், 104.
ஒடுவென்கிளவி, 107.
ஒத்தகிழமை, 223.
ஒத்தவனு முதல், 70, 115.
ஒப்பார்பிராணன், 103.
ஒருசீர் செந்துக்கு, 91, 382.
ஒழிந்த தனஞ்சயன் [இசைநுணுகு
ஒன்றுமிருபதும், 100. [கம்], 104.

கண்கூடென்பது, 228, 238. [221.
கண்டமல்லது [சோல்லகத்தியம்],
கண்ணியகீழ் மூன்றுகி, 222.
கண்ணோவற்றோன், 87.
கத்திரிகையே, 93.
கபித்தமென்பது, 94,
நாணத்தியலவர், 167.
கருகுதல் வெள்ளை, 387.
கருதியகடகா, 98,
கருதுங்காலைக் கபோதம், 97.
கருதுங்காலைக் கற்கடகம்மே, 97.
கரும்புமிளநீரும், 1.
களித்தோனவினயம், 85.
காகபாதம், 386.
காங்குலம்மே, 94.
காட்சிவரியென்பது, 228, 239.
காண்வரியென்பது, 228, 238.
காணுங்காலைக்கபோத, 96.
காந்தருவர் தாரகை, 168.
காமவலினயம், 84.
காமனா தாடல் பேடு, 90, 194.
காற்றைப் பிடித்து, 11.
கிளர்வரியென்பது, 228, 239.
கிளையெனப்படுவ, 222, 234.
கின்னரர் கிம்புருடர், 168.
கீற்றுவரலினை, 386.
குடங்கையென்பது, 94, 275.
குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோளுடல்,
89, 193.
குணத்தின்வழியது [குணநூல்],
குரலினியிற்பாகத்தை, 453. [80.

ஜங்கிய மூகஜல, 100, 456.
 ஓங்கும் வெகுளி, 103.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓருந்தமிழொரு, 11.
 ஓரைவிரையிலும், 195.
 ககரங்கொட்டே, 91, 382.
 கச்சிவனைக்கைச்சி, 162.
 கடகஞ்சுகதுண்டம், 92.
 கடகமுகமே, 94. [178.
 கடையமயிராணிமரக்கால், 58, 89,
 கடையமயிராணி யாழற்று, 90, 194.
 கண்கூடு காண்வரி, 88, 237, 382.

குரலே துததயிளியிவை, 222.
 குரவைக்கூத்தே, 142.
 குரவையென்பது கூறும், 27, 60,
 80, 99, 442, 451.
 குரவையென்பதெழுவர், 27, 451.
 குரறுத்தநால்கு, 453.
 குரறுலைவிற்றுத்தம், 443.
 குரன்மருங்கிற், 444.
 குரைகடன்மதிக்கும், 191.
 குலப்புடைவை, 163.
 குழைமுற்றின, 52.
 குறங்குசெறியொடு, 196.

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

குன்றாக் குரம்பாதி, 234

குன்றக்குறிலேந்தும், 105.

கூடமென்பது, 233.

கூடையென்பது, 205. [ம்], 104.

கூர்மனிமைப்புவிழி [இசைநுணுக்க

கூறியவரங்கிக்குறியொடு, 70.

கூறியவுறுப்பிக்குறி, 116.

கூறியவுறுப்பிற்குறைபாடன்றி

[செய்யுளியல்], 190.

கேழ்கிளர்தொய்யகம், 198.

கைபூழென்பது, 204.

கோஞ்சிய மொழியின், 87.

கொட்டர்துருக்கம் [பிங்கலந்தை],

138, 164, 179, 195.

கொட்டிகொடுவிடையோன், 89, 192.

கொட்டிமசையும், 91, 382.

கொண்டதேசிப்பகுதி, 75, 120.

கொன்றுவாழ்தொழிலினும் [தீவாக

கோகிலக்கண், 387. [ரம்], 156.

கோகுலக்கழுத்து, 388.

கோட்டினதமைதியும், 61, 100.

கோயில்குளங்காண், 163,

கோவைவந்தசெங்கல், 387.

சங்கிலிதுண்டொடர், 197.

சங்கெனப்படுவது, 96.

சதுரமென்பது, 96.

சமமெனப்படுவது, 224.

சர்ப்பசிரம் வண்டு, 92.

சரிமபதரி யென்று, 102, 457.

சரைமலம் கீற்று, 386.

சாணளவு கொண்டது, 453.

சாந்திக் கூத்தே, 80.

துசியென்பது, 94.

துத்திரரணியின், 386.

செங்கயலிரட்டை, 147.

செங்கோட்டியாழே, 350.

செத்தோனலினயம், 86.

செந்துறைவெண்ணுறை [இசைநுணு

க்கம்], 190.

செப்பரியசிந்து [பஞ்சமராபு], 190.

செப்பிய பூதங்கள், 102.

செம்பகை யென்பது, 233.

செம் முறை யுதழ்பே, 61, 102.

செலவெனப் படுவதன், 204.

சேனையுள் படுகரை [கதை], 231.

சொல்லிய வள்தியும், 87.

சொல்லு மிதங்களவு, 101, 456.

குஞ்சையுற்றோன், 86.

தக்கராகநோதிதம், 135.

தக்கோலர் திம்மா, 138, 155, 277.

தடவுத்திரை, 135.

தந்திரத் தரங்கிக்கு, 113.

தந்திரிகரமே, 350.

தலைக்கோலரிவை, 73, 118, 188,

தலைநோவுற்றோன், 87. [383.

தலையினதாரம், 221.

தன்னமுந்தாரமும், 68, 112, 234.

தாம்பிர குடமே, 95.

தாமரைகழுநீர், 387.

தாரத்துட்டோன்றும், 224, 234.

தாரத்துழை தோன்ற, 453.

தாரபாகமும், 67, 112.

தீண்பரித் தென்றலம், 231.

திரிபதாகை, 93.

சாரதாபூககச்சாடை, 147, 167.
 சிங்களமிருவகை, 59, 91.
 சிந்து நெடி லும், 206.
 சிந்துப் பிழக்கை, 88.
 சிந்தையுடம்பட்டோன், 86.
 சீதமுற்றோனவினயம், 87.
 சீப்புப்படியறிள், [கதை] 414.
 சுகதுண்ட மென்பது, 93.
 சுட்டும் பேரும், 93.
 சுண்ணநான்கடி, 88.
 சுவத்திகமென்பது, 98.

திருந்திய பொதியில், 56, 78.
 திருவளரரங்கி [மதிவாணர் நாட
 கதீதமிழ்நூல்.], 190.
 திலகமுலோத்திரம், 387.
 துக்கந்துடைக்கும் [வளையாபதி],
 தஞ்சாவூரின்னோர், 86. [248.
 துடிகடையம் பேடு, 58, 89, 194.
 துடியாடல் வேள் முருகன், 89, 178,
 துய்யவுடம்பளவு, 104. [193.
 துலையிலைக்குரலும், 453.
 துள்ளற் கண்ணும், 204.

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

டுகௌ

தூபமென்பது, 93.
 தேய்வ முற்றோள், 86.
 தெரிநிலையென்பது, 95.
 தெருட்டலென்பது, 204.
 தேர்ச்சியென்பது, 228, 239.
 தைவரலென்பது, 203.
 தோகைமறவரது துறகண், 371.
 தொண்டுபடுதிவென் [ஆ சீ ர ய
 [மாலை], 221.
 தொல்லைவினையால், 22.
 தோரமென்பது, 98.
 நகையினவியம், 84.
 நச்சிலையேற்காலை, 331.
 நல்லிசைமடந்தை, 222, 233.
 நலத்தஞ்நால்வர், 32.
 நள்ளொன்றிதுத்த, 23.
 நதும்பிசின், 179. [ஐபத்யம்], 79.
 நள்ளார்விருப்புடையோள் [பரதசே
 நாட்டுக்காலைநடுவு, 84.
 நாணமுற்றோள், 87.
 நாவினும் வாளினும், 500.
 காம்பெரும்பண்ணும், 234.
 நீடதமென்பது, 98.
 நிலமுதலாகிய, 206.
 நிறதலியங்கல், 365, 383.
 நிறதலிருத்தல், 371.
 நிறுத்தியவம்மன, 371.
 நின்றநரம்பிற் காறும், 222, 234.
 நீடிருங்குன்றம், 32.
 நீர்வாரிகர்மலர் [கதை], 247.
 நீரிலே நிற்தல், 233.
 நீலக்கொல்லு, 222

பண்ணியம்வைத்து [பரதசேனாபதி
 பதாகையென்பது, 93. [யம்], 79.
 பதினெண்கூலம், 155.
 பதுமகோசிகம், 94.
 பதுமாஞ்சலியே, 97.
 பதுமுகமுற்கட்டித்மே, 232.
 பரவியசாந்தியன்றி, 193.
 பரிவட்டணையின், 203,
 பருந்துநிழலுமென, 11.
 பருந்துமதனிழலும், 221.
 பல்வகையுருவமும், 81, 381.
 பல்வகையென்பது, 81.
 பலகையெட்டும், 386.
 பலவள்ளத்துவி, 127.
 பழுப்புடையிருகை, 142.
 பனித்தலைப்பட்டோன், 86.
 பாட்டுடைத் தலைவன், 207.
 பாண்டரங்க முக்கணன், 89, 192.
 பாவைதிருமகள், 90, 194.
 பாவோடணைதலிசை, 105.
 பிண்டியென்பது, 95.
 பிணியுங்கோளும் [சேஷந்றியம்],
 பிரமர மென்பது, 91. [72, 118].
 புட்பபுட மென்பது, 98.
 புட்பாஞ்சலியே, 97.
 புண்ணியமால்[பரத சேனாபதியம்]
 புரமெரித்தல் ஞர்மா, 90. [117].
 புரைதபு சித்திர, 197.
 புழுக்குவ புழுக்கல், 160.
 புறநிலை மருதம், 223.
 புறவரியென்பது, 228, 238.
 புகழ்க்கல் தாகனத்தால், 109

நீள்கடலிலை [வளையாபதி], 209.
நூல்வராய்ந்து, 197.
நெஞ்சொடு கூறல், 87.
நெடியவனாடிற்று, 89, 193.
நெய்த்தல் கிளிமயிற்கழுத்து, 387.
நெல்லுப்புல்லு [கூத்தநூல்], 155,
390.
நேர்கட்டிசெந்தேன், 154, 385.
பசாசமென்பது, 95.
பசிசோம்புமைதுனம், 103. [248.
பண்ணாற்றிறத்தில் [வளையாபதி],

பூதவகைகளோ, 103.
பூமென்கணையு, 158.
பூராடங் கார்த்திகை [மதிவாணர்
நாடகத்தமிழ்நூல்], 117.
பூவந்திதிரிபலை, 179, 195.
பெருகியன் மருதம், 223.
பெருவிரல் குஞ்சித்து, 222.
பெற்றதற்குவத்தல், 371.
பேரிகைபடகம், 106.
பேரியாழ் பின்னும், 100.
பொதியிலு மிமயமும் [கதை], 153.

டுகூஅ விளங்கா மேற்கோளகராதி.

பொய் கொலை, 371.
 பொய்யில் காட்சி, 85.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொன்னிதழ் பொறிந்த, 196.
 போக்கெல்லாம்பாலை, 18.
 மகரத்தினொற்றால், 105.
 மகரமுகமென்பது, 96.
 மகரமென்பது, 98.
 மடவரன் மடமான், 451.
 மடியினவினயம், 85.
 மண்டமரட்ட, 328.
 மண்டலமென்பது, 96.
 மண்ணினாறு, 161.
 மண்ணுடனீர் நெருப்பு, 102.
 மத்தளம் தண்ணுமை, 382.
 மரகதமணிக்கயத்து [கதை], 134.
 மல்லூர், 223.
 மலம்பிரியாதது, 386.
 மலர்காங்கூலம், 94.
 மலர்பிசைத்திரு, 191.
 மழை பெய்யப்பட்டோன், 86.
 மறையோரணியின், 386.
 மன்னவரணியின், 386.
 மன்னுமளிகள், 223.
 மனத்தினையொரு, 371.
 மாடக மென்பது, 222.
 மாணிக்கத்தியல், 387.
 மாந்தளிர், 179.
 மாபோதியைந்து, 270.
 மாயவளாடல் மரக்கால், 90, 194.
 மார்க்க மென்பது, 57.
 மான்நிலை யென்பது, 96.

முந்நாளிந்திரன், 186.
 முரிந்தவற, 207.
 முனிதயிர்மிசைபாகல், 430.
 முன்னியவெழினி [முதிவாணர்நாட
 கத் தமிழ்நூல்,] 116.
 மெய்ச்சாய் விடைகெளிவு, 90.
 மெய்நிலையென்பது, 95.
 மெய்ப்பெறத் தெரிந்து, 92.
 மெய்வாய்கண்மூக்கு, 102.
 மெலிவிற்கெல்லை, 224.
 மொழிநரு முளரே, 92.
 மொழியாம்பல், 445.
 மோடி முன்றலை, 161.
 வட்டணையுந்துசியும் [பரதசேன
 வட்டமென்பது, 453, [பதியம்], 79.
 வண்டென்பதுவே, 96.
 வண்ணமலர்ச்சரம், 191.
 வணிகரணியின், 386.
 வந்தநிரையின், 331.
 வந்தானாரன், 223.
 வயந்தமாமலைநயந்த, 188.
 வரியெனப்படுவது, 60, 99, 228,
 வருத்தமானம், 98, [237, 382.
 வருத்தமுற்றோலவினயம், 87.
 வலக்கைப்பெருவிரல், 203.
 வலம்புரிக்கையே, 96.
 வலிவிற்கெல்லை, 225.
 வளைவாயருகொன்று, 101, 457.
 வன்னிவிற்கிடக்கும், 387.
 வாசிகைவைத்து, 158.
 வாரமென்பது, 205.
 விர்து சிந்தையிற், 386.

முடியாததாயினும், 10, 120.

முகமுமுரியும், 209.

முகிழ்காங்கூலம், 94.

முகுளமென்பது, 95.

முட்டி சிகரம் [சுத்தானந்தப் பிர
காசம்], 92.

முட்டியென்பது, 94.

முட்டில் பாணரும், 76, 121.

முடக்கியவிருகை, 160.

முத்தைமுதலிய விகடி, 454.

முதற்கணெழிர், 222, 233.

வலககுறுப்பென்பது, 58, 82.

விளக்கியல்வனப்பும், 116.

வினையாட்டென்பது, 204.

விற்பிடியென்பது, 94.

வினோதக்கூத்து, 81.

வீரச்சுவையவினயம், 83.

வேகுண்டோனவினயம், 85.

வெப்பினவினயம், 87.

வெள்ளை சுவப்பு, 388.

வேங்கடங்குமரி[இசைநுணுக்கம்],

வைசாகநிலையே, 76, 121. [230,

உ

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

கடல்கொள்ளப்பட்ட

அஃறிணை, 378.

[220

அஃறிணையையாந்திணையாகக்கூறல்,
அஃறிணைவினைக்குறிப்புமுற்று, 50.

அக்கசாலை, 423.

அக்கசாலைப்பள்ளி, 435

அக்கினி, 301.

அக்கினிகாரியம், 293.

அக்கினிகோத்திரம், 536.

அக்கக்கூத்திச்சூரியஉரு இருபத்தெட்

டு, 58, 90.

அக்கக்கூத்திச்சூரியகால்கள், 59.

அக்கக்கூத்திச்சூரியகை, 99.

அக்கக்கூத்து, 60, 61, 90, 91, 158.

அக்கக்கூத்துஇருவகை, 57, 79.

அக்கக்கூத்துமுதலியன ஆடுவார், 140.

அகங்கள் - அந்தணரில்லங்கள், 279.

அகச்சாதி, 350.

டது.) 7, 9.

அகத்தியர் (அகத்தியன், அகத்திய
னார்)-ஒரு தேவ விருடி, 7, 8, 56,
78, 80, 81, 117, 188, 230,
391, 403.

அகத்தியராற்சயந்தனம், உருப்பசி
யும் சாபம் பெற்றமை, 59, 78,
அகத்தியனாகிய கடவுள், 322. [188.
அகநகர், 396.

அகநகர்ச்சிறப்பு, 376.

அகநகரிடத்து வாணிகர், 409,

அகநகை - இகழ்ச்சிநகை, 425,

அகநாடகங்கள், 58, 90. [437.

அகநாடு, 162.

அகநானூறு - இஃது எட்டுத்தொ

கையுள் ஏழாவதுதொகை;வாழ்த்

துன்பட 401-செய்யுளையுடையது;

அகச்சுவை, 80.

அகடு - நடு, 279, 390.

அகத்திட்டகை, 41.

உத்தரமதுரைக்கணிருந்த
கடைச்சங்கப்புலவர்களுள்பாரதம்
பாடிய பெருந்தேவனூரால் வாழ்த்

அகத்திணை, 14, 29.

அகத்திணைப்பொருட்பயன், 19.

அகத்திணைவழு ஏழு, 14.

அகத்தியம் - இஃது இயல் இசை

துச்செய்யுளும் மாமுலனார் முதல்

உலோச்சனூரிறுதியாகவுள்ள புல

வர்பலரால் மந்தைநாணாறு செய்

யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளது;

நாடகமென்னும் முத்தமிழிலக்க

அகப்பொருட்பகுதிகளையேபொரு

ணத்தையும் தெரிவிப்ப த ர கி ய ளாகவுடையது;

பதினமூன்றடிச்

ஒருபெரிய இலக்கணநூல்; தென் சிறுமையும் முப்பத்தே த ம

டிப்

மதுரைக்கணிநுந்த தலைச்சங்கப் பெருமையுமுள்ள

ஆசிரியர்பாக்க

புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்

தியமுனிவராலாளுளிச் செய்யப்பட்ட

டது. இது நச்சினார்க்கினியர்

காலத்திலேயே இறந்து போயிற்

றென்றுதெரிகிறது.ஆயினும் இதி

லுள்ள சில சூத்திரங்கள்மட்டும்

பழையவுரைகளில் ஆங்காங்குக்

காணப்படுகின்றன.(தென்மதுரை,

ளாலமைந்தது;இத்தொகைக்கண்

வாழ்த்து ஒழிந்த நாலாறுசெய்

யுட்களில் முன்புள்ள நூற்றிருபது

செய்யுள் களிற்றியானைநிரையென

வும், அவற்றின் பின்புள்ள நூற்

றென்பது செய்யுள் மணிமிடைப

வளமெனவும், மந்தைய நூறும்

நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்

கூ00 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

படும்; இத்தொகை தொகுத்தான்
மதுரை உப்புரிசுமுகிழார்மகனா
வான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்
பித்தான்பாண்டியன் உக்கிரப்
பெருவமுதி. இத்தொகை அக
மெனவும், அகப்பாட்டெனவும்
கூறப்படும்; [உத்தரமதுரை -
இப்பொழுது தமிழ்காட்டிலுள்ள
மதுரை] 36, 50, 125, 155,
184, 219, 247, 249, 287, 305,
364, 390, 416, 419, 421,
447, 481, 488, 503, 504, 513,
516, 520, 521, 530, 531,
544, 553, 561, 566, 567.

அகநிலை - ஊர், 147, 167.

அகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [289.

அகநிலைமருதம், 223, 225, 235,

அகப்பரிசாரமகளிர், 160.

அகப்பந்து, 371.

அகப்பாட்டு - அகநானூறு, 18, 50,

அகப்பா, 568. [155.

அகப்புறத்தோற்கருவி, 106.

அகப்புறமுழவு, 106.

அகப்பொருள்விளக்க ஆசிரியர், 17.

அகம் - மார்பு, வீடு, 77, 410, 431,

அகமலர் - இதயகமலம், 319. [582.

அகமார்த்தம் - மெய்க்கூத்து, 80.

அகமுழவு, 106.

அகல், 200.

அகலம் - மார்பு, 173, 560, 587.

அகலுள் - ஊர், தெரு, 35; 40.

அகவயின், 526.

அகிதம், 373.

அகில், 125, 138, 154, 260, 331.

அகில் முதலியவற்றும் புகைக்கும்
புகை, 45, 132, 170.

அகில்வகை 378.

அகில்விதகு, 361, 378.

அகிலிங்குப்பை, 523.

அகிலுணவிரித்தகூந்தல், 561.

அகிலுறுப்பு ஆறு, 154, 378.

அகிலுறுப்பு ஐந்து, 154.

அகிற்சாந்தம், 338, 351.

அகிளெய், 361.

அங்கக்கிரியைபதினாறு, 81.

அங்கண், 33.

அங்கம், 82, 84, 250.

அங்கம் ஏழு, 83.

அங்கம்பயத்தோள் - அங்காகமத்தை
உண்டாக்கினவன், 264.

அங்காக்கும்வாய், 172.

அங்காகமம்பன்னிரண்டுபகுப்பினது,
284.

அங்காடி, 138, 338, 351, 509.

அங்காடியிற் பூவித்தல், 150.

அங்காடியின்செல்வமிகுதி, 199.

அங்காடிவீதி, 367, 385, 390.

அங்காடிவீதி வருணனை, 384.

அங்காத்தல், 197, 324.

அங்காரகன் - செந்நீர் முத்து, 368.

அங்காரகன் செந்நீர்மை, 116, 388.

அங்கி, 493.

அங்கிவானவன், 491.

அங்குசம், 495

அகவல, 219.
 அகவன்மகளிர், 562.
 அகவுதற்றொழில், 562.
 அகவை- உட்பட்ட பிராயம், 30, 34,
 35, 38, 219, 589.
 அகழ்கருவி, 424, 436.
 அகழ்தல், 274.
 அகழி, 341, 359, 375, 413.
 அகன்றலை - அகன்றஇடம், 296.
 அகனகர், 241.
 அகராதி - ஒருவகைக்கன்மம், 282.

அங்குலம், 104.
 அங்குலி, 495.
 அச்சவலினயம், 83.
 அச்சிரக்காலம், 361, 378.
 அச்சு, 105.
 அச்சுக்கட்டிகள், 138, 154.
 அச்சுவவாரியர், 140, 158.
 அசதியாடல், 346.
 அசீரி, 464. 468.
 அசுரர், 168, 176, 186, 187, 320,
 537.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அசை : அங்கு, அந்தில், அன்றே,
ஆங்கு, ஆய், ஆல், தன், தான்,
66, 197, 219, 251, 301, 308,
324, 347, 375, 377, 411, 415,
443, 451, 452, 485; தாளவகை
யுள் ஒன்று, 91, 382.

அசைக்கு மாத்திரை, 91, 382.

அசைச்சொல், ஆங்கு, 58.

அசைத்தல், 90.

அசைந்த, 462.

[291.

அசைநிலை : அந்தில், ஆங்கு, 90,

அசையின்காலம், தொழில், வடிவு

முதலியன, 91, 382.

அசைவினாக்கம், 143.

அசைவு - மடிதல், 162.

அசோகபல்லவம், 387.

அசோகம், 229.

அசோதை) 419, 431,

அசோதைப்பிராட்டி,) 447, 448,

அசோதையார்,) 458, 459.

அஞ்சலிக்கை, 97. [டைக்கை, 60.

அஞ்சலிமுதலிய பதின்மூன்று இரட்

அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலைப்பிரிகரி,

அஞ்சனத்திரள், 523. [515.

அஞ்சனப்பூழி, 514.

அஞ்சனம், 126, 133, 410.

அஞ்சனவண்ணன், 192.

அஞ்சனவண்ணனாடல் பத்து, 173.

அஞ்சிலோதி, 525.

அஞ்சுமகள், 495.

அஞ்சு - அன்னை, 242, 249.

அடல்-மலைசேர்ந்தகாடு, 189, 375.

அடவிக்காளம் - அடவியாகியகாடு,

அடாப்பழி, 247. [358, 374.

அடிக்கலம், 434.

அடிகள், 4, 5, 6, 10, 11, 16, 19,

21, 22, 24, 257, 258, 273,

287, 336, 348, 357, 383, 417,

418, 429, 431, 440. [372.

அடிகள், பெண்பாலார்க்குவருதல்,

அடிசில், 417. [348.

அடித்தலத்துவீழ்தல் - வணக்கம்,

அடித்தொழிலாட்டி, 416, 428.

அடித்தோழி, 574 - 6.

அடிதொடுகடன் - குளுற்றகடன்,

321, 330, 331. [518.

அடிதொடுதல் - குளுறுதல், 322,

அடிப்படல், 21.

அடிப்படுத்தல், 25.

அடிப்பற்றிவருதல், 358.

அடிபெயர்த்தாடல், 323.

அடிமனை, 66, 111,

அடிமுதல் வீழ்தல், 299.

அடிமைத்திரள், 45, 54.

அடியார்க்குநல்லார், 11, 480.

அடியார்க்குநல்லாருரை, 290.

அடியார் பகுதித்திரள், 433.

அடியில் - அடியால், 303.

அடியீடுபரசியேத்தல், 481, 538.

அடியுறை, 524.

அடியொதுக்கம், 259.

அடியோர்பாங்கு, 421, 433.

அஞர், 259, 313, 323, 568.
 அட்டமங்கலம், 147, 166.
 அட்டமி, 412, 508,
 அட்டாக்கரம், 297.
 அட்டில் - ஒமசாலை, 262, 289,
 அட்டிப்புகை, 338. [418, 430.
 அடக்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 அடக்கல், 65. [106.
 அடக்கியற்பொருள், 518.
 அடங்கலும் - முற்றும், 460.
 அடங்கினர்மயங்க - ஒழிந்துசோர,
 அடர்த்தல், 443. [498.

எசு

அடிவருடல், 525.
 அடிவரையிட்டன, 205.
 அடுக்கம் - செறிவு, சோலை, 263.
 அடுக்கலை, 351. [280, 300, 543.
 அடுக்காழி, 181.
 அடுக்கிய - அடுக்கினாலொத்த, 291.
 அடுக்கு, சிறப்பின்கண்வருதல், 33.
 அடும்பு - ஒருவார்கொடி, 17, 209,
 அடை, 135, 198, 199, 201. [214.
 அடைக்கலக்காதை, 10, 273.
 அடைக்கலங் கொடுத்தல், 27, 428,
 அடைக்கலம், 273, 398, 409.

சுஹ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அடைக்கலம்காத்தோம்பவல்லா தே
 அடைக்கலமிழத்தல், 574. [576.
 அடைக்காய், 419. [376, 558.
 அடைகரை, 259, 262, 275, 359,
 அடைச்சி - செருகி, 360.
 அடைத்த பாடல்கள், 61, 100.
 அடைத்தல், 57, 79.
 அடைப்பகம், 345.
 அடைப்பை, 363, 380.

அணுகச் செல்லுதல், 434.
 அணுமுதற் பெருவிரல், 115.
 அணை, 101, 456-7.
 அணைத்தல், 90.
 அத்தகிரி, 412, 476.
 அத்தகு, 42, 65.

அத்தம் - அருகெறி, பொன், 138,
அத்தி, 103, 488. [294, 419.
அத்திரம், 186.

அடைமொழி, 347, 353.

அடைய-மூற்றும், 148, 149, 448.

- கோவேறுகழுதை, 182,
சாரியை 129. [198-9.

அத்திரி

அத்து,
அடையாதேகொள், 217.

அடையார், 14.

அடையாளப்பூ, 535.

அதங்கோட்டாசான், 391.

அதமத்தோற்கருவி, 106.

அதமம், 100.

அடைவுசாக்கு, 379.

அடைவுபடக்கிடத்தல், 305.

அண்ணல், 13.

அண்மைவிளி, 24, 25, 228, 473.

அணங்கு, 208, 209, 315, 384,
523, 574.

அணங்கெழுந்தாடல், 142, 159.

அணி, 179, 202.

அணிகலம், 153.

அணித்தோடு, 228.

அதர்படல், 537.

அதாமுவம், 300.

அதிரிநிரித்தல் - கடாவிடல், 545.

அதாபுனையாணம் - தொழுகத்தா
மெய்யுங்கருவி, 366, 384.

அதிகாரப்புறண்ட, 23, 49, 52,

அதிசயம், 263. [135.

அதிசயம் மூன்று, 280.

அதிர்தல் - அளக்குதல், 221.

அதிர்ப்பு, 344.

அணிதருகல்கள், 563.

அணிநிலா - நல்லஒளி, 129.

அணியியல் - அடியார்க்குமல்லாரால்
அணியியலென்று எடுத்துக்காட்
டப்பட்ட சூத்திரங்கள் தமிழ்த்
தண்டியலங்காரத்துக் காணப்

பட்டமையின், அந்நூலில் உள்
ளனவாகவே இப்புத்தகத்தில்
ஆங்காங்குக் குறிப்பிக்கப்பட்ட
ன; ஆயினும் முற்காலத்து

அணியியலென்று பெயருள்ள
அலங்காரநூல் ஒன்று இருந்த

தென யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை
முதலியவற்றைப் புலப்படுகின்ற
மையின், இந்நூற்பெயர் இங்கே
வேறு எழுதப்பட்டது, 32, 49.

அணில்வரிக்கொடுங்காய், 430.

அணிவிரல், 93. [கள், 115.

அணு எட்டுக் கொண்டது தேர்த்து

அதிர்வு - கம்பித்தல், பாழ்நாம்பாள்
சிதறவுத்தல், 222, 233.

அதிர்வுபம்பு, 224.

அதிரல் - காட்டுமல்லிகை, மோசி
மல்லிகை, 310, 353.

அதிராக் கொள்ளை யறிவன், 400.

அதிராச்சிதம்பிள் மதுரைமதுர், 3.

அதிராமரபு, 221.

அதித கதமான பரிஞ்ஞானம் - தன்
வலைய முற்பிறப்பை யறிய

அதுக்குதல், 33, 130. [மறிவு, 281.

அந்தக்கிருத தசாங்கம், 284.

அந்தகாரத்தைப்பன்னுவ தோரம்பு,
175, 187.

அந்தணர், 191, 389, 420, 538,

அந்தணர் பெப்பு, 279, 280. [572.

அந்தணர் தொழில் ஆறு, 504.

அந்தணரகத்திற்கு, மஞ்சுசூழ்ந்த
மலை உவமை, 280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அந்தணரிருக்கை, 114.
 அந்தணருவரது, 394.
 அந்தப்புரம், 435 - 6, 466, 557.
 அந்தம், 301.
 அந்தமிலின்பத்தரசு, 590.
 அந்தரங்கோட்டு, 75, 119, 120.
 அந்தரங்கோல், 68, 112, 234.
 அந்தரகுமரர், 438.
 அந்தரசாரிகள் - ஆசாயத்திற் சஞ்
 சரிப்போர், 255, 551.
 அந்தரத்திருள், 269.
 அந்தரத்துள்ளோர், 179, 288.
 அந்தரம் - சுவர்க்கம், 74, 195,
 202, 250, 265, 550.
 அந்தரவாசத்தெம் பெருமான், 165.
 அந்தராயம், 282.
 அந்தரி - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 கொற்றவை, 106, 322, 331.
 அந்தரி கோலம் பாடும்பாணர் - அம்
 பணவர், 337.
 அந்தரி மந்திரம், 312.
 அந்தி - மாலைப்பின்பொழுது, முச்
 சந்தி, 2, 131, 369, 474.
 அந்திச்செக்கர், 554.
 அந்திப்பொழுது, 169.
 அந்திப் போதகம், 225,
 அந்தியாலக்கு இரங்குதல், 227.
 அந்திமாலைச்சிறப்பு, 129.
 அந்தியில் மகளிர், மலையும் அது
 வையும் கொல்லையும் மங்கலமாகச்
 சிந்துதல், 199, 241.
 அந்தில். அழகத்தில், 291, 301, 528.

அந்தத்தண்டவிரதம், 283.
 அநாகுலன் - இடைச்சங்கக் காலத்
 திருந்த ஒரு தெய்வப்பாண்டியன்;
 திலோத்தமையோடு சேர்ந்து சார
 குமாரனென்ற ஒரு புதல்வனைப்
 பெற்றவன், 10.
 அநாபிகை - பவித்திரவிரல், 93.
 அபியாயபுத்தே புகுகின்றவன் கூந்
 தலையும் உடல் கொண்டு புக
 கால், (பழமொழி) 21.
 அபியாயம், 169, 471.
 அபியாயம் பிறத்தல், 478. [194.
 அபிருத்தன் - காமம்மகள், 193,
 அதுத்தோபபாதிகதசாங்கம், 284.
 அநேகம், 405.
 அப்பவாணிகர், 155, 183, 200,
 அப்புதல், 90. [351.
 அப்புப்பற்றுக்கை, 402.
 அப்புப்புத, 414.
 அபகாரம், 276.
 அபரவத்தம், 97-8.
 அபவேட்டிதம் - வருத்தனை நான்கு
 னுள் ஒன்று, 81.
 அபாவவாயுயில்குணம் வசய்கை
 அபாவன், 103. [முதலியன், 104,
 அபிடேக கலசம், 167.
 அபிமந்திரித்தல், 438.
 அம், சாரியை, 353.
 அம்பணம், 176, 188, 389, 390.
 அம்பணவர், 331, 349.
 அம்பண வளவையர், 369.
 அம்பர் - ஒரு வாசனைப் பெருள்,

அந்திவான்ம், 124.
 அந்திவிழவு, 499.
 அந்நியம், 264.
 அந்நிலையம் - அப்பொழுதே, 455.
 அந்நகர், 374.
 அந்நகர் திருவிளையாடல், 240.
 அந்நத சயனம், 293.
 அந்நத சுகம், 264.
 அந்நத தரிசனம், 264.
 அந்நத நாமம், 264.
 அந்நத வீரியம், 264.

அம்பி - தேரணவகை, 341. [379].
 அம்பு, 187.
 அம்புக்கட்டு, 414.
 அம்புக்கூடு, 402.
 அம்புவழங்கும் வில், 323, 328.
 அம்மனை, 88, 579.
 அம்மாபி, 576.
 அம்மானைவரி, 578.
 அம்மைமுதலிய வளப்பு எட்டு, 6.
 அமண், 88.
 அமர்ந்து - விரும்பி, 170.

கூர்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அமர்மேம்படுநர், 44;
 அமரர்க்கரசன் தமர், 511.
 அமரர்தருக்கோட்டம், 241, 247.
 அமரர் தலைவன், 177.
 அமர ராசு, 321. [548.
 அமரமூவம் - சமரபூமிப் பரப்பு, 142
 அமரன், 176.
 அமராட்டல், 151. [568.
 அமராபதி, 175, 176, 187, 267,
 அமராபதியிற் பூதங்கள், 568.
 அமரி, 317.
 அமலை, 194, 320.
 அமனி, 36, 42, 185, 202, 481,
 499, 525, 538, 557, 562.
 அமாத்தியர், 118.
 அமிர்தகலை, 171.
 அமிழ்து, 44. [431.
 அமுதசெய்தருளுக - உண்ணுக,
 அமை - மூங்கில், 263, 413.
 அமைச்சர், 145, 147, 165, 167,
 527, 533.
 அமைச்சருக்குக்குடியோம்புதல் அவ
 : சியமேன்பது, 305.
 அமைதி - பெருமை, 187.
 அமைப்பினைத்தோள், 401, 556.
 அமைவின்தேறல், 557.
 அயமுகம் - ஓரிருக்கை, 232.
 அயர்தல், 175.
 அயர்ந்து மயங்கியிருத்தல், 77.
 அயர்வுறுதல், 300.
 அயல்பட - வேறுபட, 259.
 அயல் விரவல், 66.
 202

அயிற் பெண்டு - ஒருவகைக்கூத்து, 89.
 அயினி, 495.
 அயோத்தி, 335, 346.
 அர்ச்சுனோபேகம், 589.
 அர்த்தபிரபந்தம் - அங்கக்கிரியை
 பதினாறு ஒன்று, 81.)
 அரக்கர், 404.
 அரங்கத்தின் இலக்கணம், 70.
 அரங்கம், 71, 73, 177, 178, 280,
 301, 548, 563.
 அரங்கம் - திருவரங்கம், 291.
 அரங்களுக்குக்கோல், 69, 114.
 அரங்கியற் கூத்து, 191.
 அரங்கில் நின்றற்குரியவர்கள் நிற்கு
 முறைமை, 118.
 அரங்கில் வலக்கால் முற்பட இட்டு
 ஏறுதல், 118.
 அரங்கில் விளக்கு, 70, 116. [118.
 அரங்கிலே புருந்து ஆடுமியல்பு, 73,
 அரங்கிற்கட்டு முத்துமாலை, 116.
 அரங்கிற்காகா நிலத்தால் வருந்திங்கு,
 114.
 அரங்கிற்குரிய நிலவிலக்கணம், 113.
 அரங்கின் பலகை, 70, 114.
 அரங்கின் வாயில் இரண்டு, 70.
 அரங்கின்கலனும் குறட்டையாம்,
 114, 115.
 அரங்கினமைதி, 69, 113.
 அரங்கினுறுப்பிடங்கள், 115.
 அரங்கினெற்றி, 116,
 அரங்கு, 57, 69, 113, 117, 201,
 267, 289, 522, 536.

அயன், 255. [518.
 அயன்மணம் - பிராசாபத் தியம்,
 அயன்மயங்கிசைக்கொச்சகக் கலிப்
 அயனம், 255, 270. [பா, 479.
 அயாவுயிர்த்து, 333.
 அயிர்-கண்டு சருக்கரை, நுண்ணிய
 மணல், 125, 132, 184, 201.
 அயிர்த்தல், 335, 359.
 அயிர்ப்பு, 242.
 அயிராணி, 89, 178, 194.
 அயிரை - ஒருநதி, 568.

அரங்கு ஏழு, 270.
 அரங்கேற்றுக்காத, 189, 267, 287.
 அரங்கேற்றுதல், 25, 121.
 அரங்கொழிசெய்யுள் - புற நாடக
 உருக்களுள் இறுதியுரு, 58, 90.
 அரசகுமாரர், 201.
 அரசபூதம், 495.
 அரசபோகம், 19.
 அரசர் அடையாள மாலைபுடன் புறத்
 திணை மாலையைச்சூடுதல், 544,
 549, 552.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடு

அரசர், அந்தணரை ஒருவரும் நலியாது காத்தல் வேண்டுமென்பது, 420, 433, 538.

அரசர்க்குரியமுரசுமுதலிய ஏழு, 495. [167, 535.

அரசர்க்குரியவாயம் எட்டு, 147, அரசர் குடிபுறந்தருங்கால்முதலார்ந்திருத்தல்வேண்டுமென்பது, 562.

அரசர் குலமையரைக் கையிற் பிடித்தல் மரபு, 149. [478.

அரசர் கோல் கோடல், 146, 305, அரசர்சாதி, 82. [537.

அரசர்க்குவினையானைக்குஞ் சூட்டல், அரசர் செங்கோல் தீவினையால் வளைதல், 526.

அரசர் பகைவாநாட்டுக் கட்டியும் கரந்தையும் பாழ்பட வெட்சி ரூபிதல், 322.

அரசர்பின்னோர்-வணிகர் 396, 409, 418, 432.

அரசர் புணர்ச்சியின் வருத்தந்தீரக் கட்டேறல் பருகல், 380.

அரசர்முறைசெய்யல்லதுபெண்டிர்க்குக் கற்புச்சிறவாத்தன்பது, 474.

அரசர்முனையிடம் பறவைகள் கூட்டத்திற்குவமை, 261.

அரசர் விரும்புஞ் செல்வம், 46.

அரசர்வினையாடுங்காவற்சோலை, 380.

அரசரது குடைக்காம்பு, 71.

அரசராய்ப்பிறந்தோர்க்குத் துன்பமே, 527.

அரசன் இழிந்தோர் சொல்லைக் கேட்கலாகாதென்பது, 485;

அரசன் காவல் தவத்திற்கும் மகளிர்கற்பிற்கும் அவசியமென்பது, அரசன்குழு, 160. [571.

அரசன் கோபத்தாற் பிரித்தல், 566.

அரசன் கோயில், 117, 173.

அரசன் செய்து, 143.

அரசன் திகிரிவழிவழிச்சிறக்கவெய்தல், 569.

அரசன் நிலமடங்காதக் குத்திருமார் பையும் திருவடியையும் அளித்தல், 507, 537.

அரசன் வீரார்க்கு முரண்பப் பரிசாகக் கொடுத்தல், 339. [352.

அரசன் வீரார்க்கு வரிசைகொடுத்தல், அரசனுக்கு ஆடிப்பாடின னொருத்திமேல் உள்ளஞ் சென்றதென்று தேவியூடல், 424.

அரசனோடு மெய்தொட்டு வினையாடும் மகளிர், 380.

அரசன் செல்வம், 508.

அரியல், 131, 167.

அரியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றாதல், 4.

அரசு - அரசாட்டு, 13, 46. [512.

அரசுகட்டில் - சிங்காதலம், 493,

அரசுகெடுத்தலம்வரல், 153, 553.

அரசு முடியொழிய அமைத்த பூணி

அரசவா, 72. [மரபு, 496.

அரசுவிழைதிரு, 42, 367.

அரசரிமந்திறையை அழைக்கு முரசம், 536. [367, 385.
அரசரும்விரும்பும் அங்காடித்தெரு, அரசரை ஊழிதோறாழியுலகன் காத்து வாழ்கவென்றல், 292, 532, 526, 546, 553, 570, 589. [381.
அரசரைக்காக்கு மகளிர்வீதி, 380, அரசரைக் கொற்றம் வாழ்கவென வாழ்த்தல், 167, 524, 530, 534, அரசவரிசைச்சட்டை, 434. [566.
அரசவேலி, 503.
அரசன் ஆயம், 160.

அரசவிளங்கவையம், 535, 538.
அரசு விளங்கிருக்கை, 549.
அரசவீற்றிருக்குத்திருப்பொறி, 590.
அரசு வீற்றிருத்தல், 220.
அரசதை கோயில், 463.
அரசேதஞ்சம், 335.
அரட்டன் செட்டி-இவன் சேர நாட்டிலுள்ளான்; கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் நேர்ந்த துன்பத்தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டு இறந்த பெருமனைக் கிழத்தியும் கண்ணகியின் தாயும் இவனுக்குப்

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

புத்திரிகளாகவந்து பிறந்தனர்; | அரிப்பார், 139.
584, 588.
அரண், 89, 163, 191, 287.
அரண் காவல், 359.
| அரிபுரம், 510.

அரிமயிர் முன்கை, 181, 197.

அரிமா, 542.

அரண்மனையிற் காலையில் முரசமி | அரிமாள், 319.

அரணம், 366. [யம்பல், 441.

அரத்தகம், 180, 225.

அரத்தப் பூம்பட்டு, 360, 495.

அரத்தம் (துகில்), 379.

அரத்தை, 179.

அரத்தை - துன்பம், 30, 32, 589.

அரம்பையர், 78, 198.

அரமியம், 43.

அரவணைம் கிடந்ததான், 588.

அரவவண்டு, 318.

அரவாகியபகை, 171.

அரவிசயம் - ஒருவாடதூல், 51.

அரவின் குருகோநாண், 314, 316.

அரவின் படம், 327.

அரவினறிதுயிலமர்ந்த மணி வண்
ணன், 254.

அரவு, 164, 209, 322, 322.

அரவுப்பகை, 150.

அரத்தல், 348, 583.

அரத்து, 27.

அரியானுகிய விடை, 329. [533.

அரிமாசேந்தியமுறை முதற்கட்டில்

அரிமாசேந்தியவமளி, 481, 525.

அரிமுகவம்மி - சிக்கமுக வோடம்,
341, 354. [ணம், 180.

அரியாகம் - காற்சரியென்றும் ஆபர

அரியவழியாவது - ஆதலைப்போரும்

உறுசெய்யிலங்குமுடைத் தாய்

வத்தியிலும் கவலைச்சென்றியு

மாவிருப்பது, 305, 312, 344.

அரியாயோகம் - கருவி விளக்காகப்

புனைந்த அரைப்பட்டிகை, 366,

அரியின் குருகை, 523. [384.

அரியிற்றுகை மேகலை, 316.

அரிவாள், 418, 430. [282 - 4.

அருகக்கடவுளின் மாமாவல், 263-4,

அருககுமரன், 310.

அருகத்தான், 148, 255.

அருகதேவர், 257.

அருகர், 255, 285.

அரன், 90, 328.
 அராவக்கை, 92, 93.
 அராவா கடகாமுகம், 81.
 அராவம், 92, 98.
 அரி-அரிதரஸ், அரிந்திடு, பருக்
 கைக்கல், 261, 485, 556.
 அரிக்கடா வறுத்தல், 261.
 அரிச்சிலம்பு, 320, 329, 482.
 அரிசந்தாவம், 379.
 அரிசமயநீபம், 484.
 அரித்தல் - கெடுத்தல், 366.
 அரித்தற் றெழில், 352.
 அரிதல், 261, 418, 549.
 அரிதாரத்தினிடியல், 514.
 அரிதாரம், 523.
 அரித்ததலை, 161.
 அரிந்து - வெட்டி, 160.
 அரினாற் பொறி, 415.

அருகர் பள்ளியில் தருமம் போதித்
 தல், புராணம் படித்தல், 169.
 அருகன்-பூச்சியன், 264, 284, 301.
 அருகன் குணம் எட்டு, 284.
 அருகன்கோயில், 248.
 அருகனறவோர் - இருடிகள், 264.
 அருகனுடைய அசோகு மாலைபாகப்
 பூத்தல், 291, 301.
 அருகியன் மருதம் - குரல் குரலா
 கிய செம்பாலை, 223, 225, 235,
 அருகு, 384. [289].
 அருகு சாதி, 350.
 அருங்கலச் செப்பு - மணிக் கலம்
 டெய்த பணிப்பெட்டகம், 359.
 அருங்கலப்பாவை, 317.
 அருங்கலம் - ஆபரணம், 138.
 அருங்கல வெறுக்கை, 138.
 அருச்சுனை, 572.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுரௌ

அருச்சுனை மலர், 53.
 அருச்சித்தல், 353,
 அருச்சுனன், 495.

அருவிப் பதம்பு, 514.
 அருவிபாடுதல், 16, 513. [521].
 [காடு, 306. அருவியொலிக்குமுடிவொலி உவமம்,

அருஞ்சாம்பலாவுள் இடைக்கிடந்த
அருண்முனி - விவபாமூர்த்தி, 264,
அருணீரகுத்தல், 299. [284.]

அருள்கலந்தமொழி, 433.

அருள்தம், 264.

அருளாநிய நிழல், 218, 403.

அருத்த னேடுதம், 81.

அருத்தாபத்தி, 17, 386.

அருத்தறி, 36, 39.

அருந்தறி போலுங்கற்பு, 172.

அருந்தமிழாற்றல், 541.

அருந்தமிழாற்றல்தெரியாது மலைந்த
கனகவிசயர், 556.

அருந்தவம் - தானம், 47.

அருந்தவர், 299. [335.]

அருந்திதல் - இராமன், (அருபெயர்)

அருந்திதலரசர், 571.

அருந்திதற்குடவுள் - ஆவராயார்
முதலிய தெய்வங்கள், 339.

அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,

அருநெறி, 294, 432. [172.]

அரும்பதவுரைப்பாநிரியர், 167.

அரும்பலம், 496.

அரையிருள் யாரும், 128, 374. அரும்பலி, 165, 166.

அல், 339.

அல்குளர், 291.

அரும்பவிழ்வேனில், 559.

அருளால் அறத்தைப்பிழ்ந்தான் (பொயர்),
அருளாழி, 205. [285.]

அருளிப்பாடிட்டு, 521.

அருளினெயினர், 322.

அருளேவாழி, 215.

அருளுமன்புள், 371.

அருபி, 167.

அரேணுகம், 195.

அரை - மேகலை (அருபெயர்) 377.

அரைசர், 396, 533.

அரைசு, 42, 146, 220, 463, 493,
496, 503, 508, 512, 553, 590.

அரைப்பட்டிகை, 384.

அரையாரும், 135.

அரையிருள், 135.

அல்குதல், 302.

அரும்பாலை, 67 - 69, 111 - 3, | அல்லங்காடி, 159.
 234, 350, 454. | அல்லது, 9.
 அரும்பாலைக்குக்குரல் கரம்பு இரட்டி | அல்லதை, 2, 3, 31, 423.
 டுத்த பெற்றித்து, 68, 113. [113. | அல்லல் - வருத்தம், 475.
 அரும்பாலைத்தோற்றம், 66, 111, | அல்லவை கடிமின், 591.
 [486. அரும்பாலைவிசை, 234, 350. | அல்லவை
 செய்தார்க்கறங்கூற்றமாம் அரும் பெறற் கணவன், 316. |
 அல்லங்காலை, 129, 135, 153. அரும்பொருள், 2, 47, 298. |
 அல்லிக்கயிறு, 385. [89, 193.
 அருமணவன் (அகில), 78. | அல்லியக் கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு
 அருமறை, 418. | அல்லியத்தொகுதி, 178, 192.
 அருமறைமருங்கிளரசர்க் கோங்கிய | அல்லியம், 57, 58, 79, 89, 178,
 வேள்வி, 569. | 192, 193.
 அருமறையந்தணர், 538, 546.
 அருவழி, 294.
 அருவழியின் நெறி, 305.

அல்லீற்று வியங்கோள், 474. [474.
 அல்லீறு அன்னீருதல் (உறுவன்),
 அலகிடல் முதலியான, 371.
 அருவ், 16, 293, 522. | அலகு, 68.
 அருவிக்கு இந்திராவில், 514. | அலகுடை நீழல், 403. அருவி
 நீராயுடைய வேங்கடம், 304. | அலங்கற் கண்ணி, 161.

கூ0அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அலங்காரச்சுவை, 168.
 அலங்காரம், 54, 132, 203.
 அலசி, 427. [236.
 அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி,
 அலத்தகம் - அரத்தகம், 180, 196,
 அலத்தம் - அரத்தகம், 220. [225.
 அலத்தலைப்படல், 209.
 அலத்தளம், 506.
 அலபதுமம் - நிருத்தக்கை முப்
 அலம்ப, 564. [பதில் ஒன்று, 81.
 அலம்புடை, 103.
 அலம்வருதல் - சுழலுதல், 123,
 அலமந்து, 491. [129, 153, 574.
 அலமரல், 501.
 அவர், 149, 169, 334, 345.
 அவர்தல் - பரத்தல், 134.
 அவர்தார் வேம்பு, 534.
 அவர்தூற்றுதல், 215, 464.
 அவரநிவழி இவரைவுகடாதல், 216.
 அவய - அலத்தலைப்பட, 209.
 அவவல் (அலவை) விகாரம், 165.
 அவவற் பெண்டர், 165.
 அவவர், 209, 217, 259, 276.
 அவவுதல், 463.
 அவவுறுதல், 216, 513.
 அவவைப் பெண்டர், 145.
 அலறுதல், 330.

அவகாசித்தல், 466.
 அவசம், 380.
 அவதாளம், 119, 177, 192.
 அவதி, 86.
 அவதி ஞானம், 263, 281, 282.
 அவந்தி - உஞ்சைநகரம், ஒருநாடு,
 163, 189, 565.
 அவந்தி நாட்டு வேந்தர், 143, 163.
 அவம் போதல், 324.
 அவரை, 160, 261, 325, 390.
 அவரோகணம், 65, 110.
 அவல, 511.
 அவலச்சுவைய விரயம், 83, 84.
 அவலம், 27, 255, 262, 279, 464.
 அவலிடி, 89.
 அவலித்தல், 348, 511.
 அவசேஷபணம், 81.
 அவிட்டம், 117.
 அவித்தல் - அடக்குதல், 284.
 அவிந்தடங்குதல் - நிரைகோடலும்
 ஆதலைத்தல் மொழிதல், 314.
 அவிநயக் களம் நான்கு, 365, 383.
 அவிநயக்கூத்து - சாந்திக்கூத்து
 நான்கினுள் ஒன்று, 80.
 அவிநய நிலம் நான்கு, 382.
 அவிநயம் - விலக்குறுப்புள் ஒன்று,
 82.

அலறுதலை மராம் - விரிந்த தலைகளை

யுடைய வெண்கடம்பு, 18, 294,
அலாபத்திரக்கை, 92, 94. [305.
அலிக்கை ஆறு, 92.

அலித்தன்மையதாகிய மாலை யென்
னும்பானை, 237. [கூத்து, 193.
அலிப்பேடு - அல்லிய மென்னுங்

அலை நீர்த்தண் கானல், 208.
அலை நீராடை, 137.

அலை யிடைப்பிறவா அமுது, 45.
அலைவளம், 184.
அலைவாய், 199, 516.
அலைவாய்க்கரை, 137, 153.
அவ்வழி, 35.

அவ்வியம், 582.

அவ்வை, 576.

அவிநயம் - இருபத்து நான்கு, 85.

அவிநயம், 19, 26, 57, 58, 60,
76, 79, 99, 121, 193, 323.

அவிப்பலி, 161, 312, 331.

அவியிடுகிற ஆவி, 262.

அவிரிச்சாறு, 388.

அவுணர், 175, 178, 192, 193, 194.

அவுணன், 178.

அவை, 79, 116, 486.

அவைக்களத்தார் ஐவர், 147, 167.

அவைக்களம், 8:

அவைத்தல், 481.

அவையம் - சபை, 146.

அவயரங்கம், 115.

அவயரங் கேறிக்காட்டல், 57.

அவையிற்று, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அவையின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்
பட்டு மறவியிற் பொருந்தியமைந்
தோர், 432.

அழகர்நிருமலை, அழகர்மலை - இது
பாண்டிநாட்டுள்ளது; இதில் நிரு
மாச்சிந்த கோலத்துடன் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார்: 295, 306.

அழகு, 121, 171, 200.

அழல் - விடம், 145.

அழல்சேர்குட்டம் - கார்த்திகை
பரணி, 508.

அழல்புனையவிரிழை, 561.

அழல்மண்டுதல், 492.

அழல்வீடுகொள்ளுதல், 510.

அழலணங்கு தாமரை, 205.

அழலும் விடம், 164.

அழற்கொடி, 498.

அழற்படுகாதை, 116.

அழற்படுதல், 28.

அழற்சிமம்பட்டோனவியம், 85, 87.

அழிஞ்சில், 318,

அழிதருமுள்ளம், 395.

அழியாவியல்பு, 284.

அழிவறநிற்குவின்பம், 308.

அழுக்காற்றொழுக்கம், 12.

அழுக்காறுடையோனவியம், 85.

அழுகுமெய்யாளர், 144.

அளந்துணர்வறியா ஆருயிர் பிணிக்
கும் கலவை, 338.

அளவர், 155.

அளவி - கலந்து, 337.

அளவு - தாளவகையுள்ளது; அதன்
மாத்திரை, மூன்று; வடிவம் 00;
தொழில், தாக்கினவோசை நேரே
மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும்
வருதல், 91, 382.

அளி - கொடை, 37, 304.

அளிய, 44.

அளியுந்தெறலும் உடைமை, 475.

அலை - மோர், 217, 428.

அலைஇ - அளவி, 338, 421.

அலைலியுணவு, 15, 416.

அற்பு - அன்பு, 420, 421, 433,

அற்புக்கடன், 510 [688.

அற்புதப்பாவை, 528.

அற்புதவளியம், 83.

அற்றகாரியம், 460.

அற்றன்று, 9.

அற்றைஞான்று, 351.

அற்றைப்பரிசுக்கொள்வார், 140,

அறக்கடவுள், 24, 467. [158.

அறக்களத்தந்தணர் - தன்மாசனத்

துக்கருத்தாக்கள், 493, 571.

அறக்களம், 546.

அழகைக்கண்ணீர், 152. [466.

அழகையிற்றோன்றிய மருட்கை,
அழகையைச்சார்ந்தவெகுளி, 477.
அழங்கல், 348.

அழும்பில் - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
குறுநிலமன்னவனுடைய ஊர்,
531, 571.

அழும்பில்வேள் - செங்குட்டுவனு
டைய நட்பாளனாகிய ஒருகுறுநில
மன்னன், 531, 571.

அழுவம் - பரப்பு, 142, 160, 183,
அள்ளல், 204. [300, 548, 565.

அளக்குங்கோல், 70, 114.

அளக்கும்பறைமுதலியன, 369.

அளகம், 48, 226, 227.

அளந்துகடையறியாவருங்கலம், 523.

எ

அறக்களவேள்வி, 567.

அறக்கற்பு, 23.

அறக்குடி, 314.

அறக்குடிகள் சினங்குறைந்திருப்ப
னொன்பது, 323.

அறக்கோல், 565.

அறங்காத்தல், 149.

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்
வழக்குரைக்குமிடம், 146, 165.

அறங்கூறுந்தருமாசனத்தார், 165.

அறங்கேட்ட சாவகர், 411.

அறத்தினாகியபொருள், 46.

அறத்துறை, 356, 371.

அறத்துறைமாக்கள், 396, 409.

அறத்தைப்பிறர்க்கருளுகெஞ்சு, 403.

அறத்தொடுநிலை, 517.

சுக0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அறத்தொடர்பொருந்தியமதத்துறை, 592. [397, 409.
 அறந்தருநெஞ்சினற வே ரர், 391,
 அறந்தலைப்பட்டோர், 400.
 அறநெறிச்சாரம், 298, 345, 570.
 அறப்பயன்வினைதல், 588'
 அறப்பரிசாரம் - துறந்தோரைப்
 பூசித்தல் முதலியன, 45.
 அறப்பால், 29, 371.
 அறம் - இதம், 373.
 அறம் இருவகை, 370, 371.
 அறம் கூற்றாதல், 4, 24, 486.
 அறம்படுத்தல், 11, 583.
 அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை
 இகழ்ந்து, 574.
 அறம்புரிமாந்தர், 342.
 அறம்பொருளிர்ப்பம், 6.
 அறமனையாயின், 591.
 அறமும்அறத்தின் னுறையும், 370.
 அறல் அறையாதல், 269.
 அறலாகியகூந்தல், 134, 341, 353.
 அறவணவடிகள் 551, 583.
 அறவன் - அறத்தைக்கூறுவோன்,
 அறவாழி, 484. [285.
 அறவி, 337.
 அறவு - அறநி, 195.

அறிகோமைய, 206 - 7, 213.
 அறிதுயில் - யோகசித்திரை, 270,
 293, 536. [507.
 அறிந்தீமின் - அறிமின், 226, 236,
 அறிபாக்கரி - பொய்க்கரி, 395, 407.
 அறிபாமாக்கள் முறைதிரிதல், 503.
 அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
 குறைநயப்பித்தல், 214. [259.
 அறிவஞரெய்தல் - அறிவுமயங்குதல்,
 அறிவன், 258, 263, 273, 282,
 285, 291, 301. [10, 190.
 அறிவனார் - பஞ்சமரபுநூலாசிரியர்,
 அறிவின்மையை வெறுத்தல், 372.
 அறிவின் திரிபு, 346.
 அறிவுடையானார் - ஒருபுலவர், 7.
 அறிவுமயக்கம், 334.
 அறிவுவரம்பிகந்தோன், 263, 282,
 அறுகாற்குறும்பு, 124. [569.
 அறுகு, 182, 199. [மாலை, 261.
 அறுகுங்குவனையுக்கலந்து தொடுத்த
 அறுகும் பூனைப்பூவும் மெல்லொடு
 சேர்த்துத் தூவுதல், 243, 251.
 அறுகை - அறுகம்புல், 494.
 அறுதொழிலந்தனர், 504. [460.
 அறுபொருள் - அற்றபொருள், 448,
 அறுமுகச்செவ்வேள், 148, 168.

அறவுரை, 258, 333 - 5.
 அறவையாயர், 498.
 அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்
 தோர், 491, 498.
 அறவோர்க்களித்தல், 420, 433.
 அறவோர் பஸ்கிய புதஞ்சிறைமுதூர்,
 391, 397, 403, 409. [356.
 அறவோர் பள்ளி, 46, 148-9, 169,
 அறவோர்வைக்களமகலா தணுகுமின்,
 அறவோன், 263, 283. [591.
 அறங்கூந்தல், 127, 340.
 அறங் சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிதும்
 இன்பம் விளைத்தல், 373.
 அறனெனுமடவோய், 464.
 அறனெம்படை - தருமம்போதிக்கு
 மிடம், 148, 169, 288. [395.
 அறிகரிபொய்த்தலானரோர்க்கில்லை,

அறுமுகத்தோன், 193.
 அறுவர்க்கினையறங்கை - சத்தமாதாக்
 களில் ஏழாவதினையாள், 482.
 அறுவை - ஆடை, தோளிலிடும்உறி,
 260, 276, 369, 446.
 அறுவைவீறி, 390. [294, 357.
 அறை - அறதல், கற்பாயற, குழி,
 அறைக்கட்கரும்பு, 306.
 அறைகூவுதல், 193.
 அறைந்தனார்சாற்றல் - ஆகமத்தைச்
 சொல்லி விளங்கப் பொருள் கூறு
 தல், பாடனோதிப்பொருள்உரைத்
 தல், 255, 270.
 அறைந்துணம்பூதம், 395.
 அறைபோதல் - கீழுறுத்தல், 123,
 130, 145, 165, 482.
 அன்மொழித்தொகை, 373.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

கூகக

அன்மொழித்தொகையாகுபெயர், அன்றே, அசை, 465. [346. அன்னத்தூவி, 127. அன்னநடை, 227, 238. [88. அன்னப்பறை - வரிக்கூத்துள்ளுன்று, அன்னப்படை வயிற்றின் மயிரெஃ இப்பெய்த அணை, 134. அன்னபக்கம்-பெண்கைகளுள்ளுன்று, 92. அன்னம், 17, 44, 211 - 5, 260. அன்னம் துணையோடாடல், 217. அன்னம் புண்ணியிலேறுதல், 213. அன்னமென்னடை, 127. அனந்த சுகத்தையுடைய இறைவன், அனந்தஞானம், 284. [284, 285. அனந்த தரிசனம், 284. அனந்தர், 431.

ஆகுதிப்புகை, 338. ஆகுபெயர், 3, 12, 23, 48, 93, 105, 132, 164, 168, 190, 209, 247, 248, 254, 266, 278, 345, 370, 373, 377, 378, 384, 395, 432, 436, ஆகும் - ஆவார், 452. [459, 564. ஆகுலக்கண் - பசுவின் கண், 388. ஆகோள், 323, 329. ஆங்கனம், 218. ஆங்கு - அசைநிலை, அப்படியே, அவ் விடத்து, ஆதலால், 33, 34, 66, 90, 111, 133, 347, 384, 452. ஆச்சரியம், 474, 525. ஆச்சா, 318, 327. ஆசனம் ஒன்பது, 232. ஆசனம்நான்கு, 371.

அநாதல், 133.
 அனந்தவீரியம், 284.
 அனுக்கல், 90.
 அனுகரணம், 23, 323, 476.
 அனுட்டாளவோசை, 339.
 அனுடம், 269.
 அனுவிரதம், 283.
 அனைத்து (பன்மை), 5, 20.
 ஆ, அசை, ஆச்சாமரம், 318, 471.
 ஆஅ, இரக்கக் குறிப்பு, 467.
 ஆக்கம், 47, 540.
 ஆக்கல் - நிரப்புதல், 65.
 ஆக்கினாசக்கரம், 37.
 ஆக்கொள்ளுமுயற்சி, 324.
 ஆகம்-மாப்பு, 134, 137, 261, 377,
 ஆகம், 270, 273, 282. [560.
 ஆகமமாகியவியாக்கொளி, 284.
 ஆகரம், 288.
 ஆகரி - ஒருபண், 234, 384.
 ஆகவனியம், 504. [255, 270, 546.
 ஆகாச்சாரிகள், ஆகாயசாரிகள், 116,
 ஆகாசவாசிகள், 168, 283.
 ஆகாத்தோம்பல், 397, 409. [92.
 ஆகாயச்சொல்லிலிலக்கணம், 87,
 ஆகாயத்தின் குணம், 102, 103.
 ஆகுதி, 351.

ஆசாரக்கோவை, 416, 491.
 ஆசாரம், 420
 ஆசாராங்கம், 284.
 ஆசாரியர்கள், 255.
 ஆசான் - ஒருவகைப்பீண், புரோகி
 தன், 371, 493, 533 - 4, 571.
 ஆசான்சாதிநால்வகை, 350.
 ஆசான்நிதம் - காந்தாரம், 337.
 ஆசானென்னும்பண்ணியல், 350.
 ஆசிக்ஹுதல், 251.
 ஆசிரியப்பா என்னென்னு மசைச்
 சொல்லால் முடிதல் சிதப்பென்
 பது, 29. [25, 206.
 ஆசிரியம் - ஆசிரியப்பா, 6, 8, 14,
 ஆசிரிமடாலை - ஒருதமிழ்தூல், 221.
 ஆசிரியர் - இளங்கோவடிகள், தொல்
 காப்பியர், 6, 8, 16-8, 29, 129,
 ஆசிரியர் நல்லந்துவானர், 7. [236.
 ஆசிரியற்க - ஆசிரியனுக்கு, 431.
 ஆசிரியன்மாதன், 7.
 ஆசீவகம்-சமணமதப்பாகுபாடுகளுள்
 ஆசீவகர், 551. [ஒன்று, 551.
 ஆச - சிறுமை, நுண்மை, 64, 109.
 ஆசொசம், 404.
 ஆட்சி, 534.
 ஆட்டனத்தி, 488.

கூகல அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆட்டி - சயித்து, 172.
 ஆட்டு - வினையாட்டு, 170.
 ஆட்டுமறி, 413.
 ஆட்டுமறி துள்ளி வினையாடாமையுட
 பாதம், 442, 451.
 ஆட்டுவாணிகர், 138, 155.
 ஆட்டுவார், (தாய்) 433.
 ஆட்டைவிழவு, 31.
 ஆடகப்பூம்பாகை, 490.
 ஆடகப் பெருகிதை, 555.
 ஆடகம் - யாழ்ப்பாணம், 416, 428 - 9.
 ஆடகம், 368, 389. [536, 584.
 ஆடகமாடத்தர் - வினாக்கிடத்தோர்,
 ஆடகமாடம் - திருவணத்தபுரம்; இர
 விபுரமென்பாருமுளர்; 536, 584.
 ஆடல், 60, 79, 99, 114, 173,
 188, 202, 267, 289, 365, 383,
 ஆடல்ஆறு, 178, 192. [497.
 ஆடல் இரண்டு, 178, 192, 194.
 ஆடல் ஐந்து, 178, 192.
 ஆடல்பத்து, 192.
 ஆடல் பதினென்று, 100, 179,
 190, 192, 195, 204, 289.
 ஆடல்விசம்பம், 435.
 ஆடலாசிரியன், 26, 60, 69, 99,
 107, 117, 539.
 ஆடலாசிரியர் அமைதி, 57, 79.
 ஆடலாசிரியர் அமைதி, 62.
 ஆடலாசிரியர் அமைதி, 120.
 ஆடலாசிரியர், 122.
 ஆடல்சூத்திரர், 140, 158.
 ஆடல்சூத்திரம், 423.

ஆடுகளம் - அரங்கு, 201.
 ஆடுகளமகளிர், 184.
 ஆடுகளம்மாப்பு, 549.
 ஆடுகளத்தார்போலாருயிரொரு வழி
 க்குடியகோலத்தொருங்கு நின்று
 யலாது, 568.
 ஆடுதல் - அணாவித்தல், உடனாது,
 20, 245, 253.
 ஆடுதலாற்பித்தஅழகு, 195.
 ஆடுதல்புகழ்தல், 318.
 ஆடை, 147, 152, 190, 563.
 ஆடையையுட்காக்கிடுதல், 341.
 ஆண்கைஒப்பது, 92.
 ஆண்டலைப்பு, 160, 401, 414.
 ஆண்டலையுட்பு, 401, 414, 545.
 ஆண்டி, 88.
 ஆண்டி, 194. [குமரி, 300.
 ஆண்மைக்கடல் - பார்த்திருக்குங்
 ஆண்மைத்தன்மைவித்திரிதல், 194.
 ஆணி - எழுத்தாணி, யாழுதுப்பு, 9,
 ஆணிமுத்து, 368. [203, 225.
 ஆணி, 229, 573,
 ஆண்ச்சக்காம், 403.
 ஆணையாத்தெய்வர்காக்குறாடு, 343.
 ஆத்தித்தார், 320.
 ஆதரித்தல், 438.
 ஆதலாபபயசாபையென்பயாழ்க்
 ஆதாம், 493. [குத்தம், 203.
 ஆதித்தாண்டி, 378.
 ஆதித்தன், 123, 137, 191, 254,
 269, 361, 370, 398, 474, 590.
 ஆதித்தன்சாரி சாயாநிமம். 411

ஆடாமகளிர், 201, 228.
 ஆடாமோ, 580. [563.
 ஆடி - கண்ணாடி, கலந்து, 338, 481,
 ஆடித்திங்கள், 30 - 31, 508, 589.
 ஆடிமாதத்துக் காலைப் பொழுது
 ஆடிமுதிர்ந்தார், 73. [பாக்கு, 376.
 ஆடியகொள்கை, 2.
 ஆடியசாயல், 462.
 ஆடியல்கொள்கையந்தரி, 337.
 ஆடியல்பாலை, 537.
 ஆடு - வென்றி, 172, 349.

ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதல்காரண
 மாக, அவனுடன் முனிவர்கூடித்
 ஆதிமந்தியார், 488. [நிரிதல், 321.
 ஆதியங்கடவுள், 148,
 ஆதியாழ், 9.
 ஆதியிசைகள் *பதினோராயிரத்தத்
 தொள்ளாயிரத்தத்தொண்ணூற்
 றொன்று, 64, 109.
 ஆதியிழுந்தத்தறிவன் - ஆதியின்
 மையைத்தொந்தமாகவுடையான்,
 301,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகந்

ஆதியோ - ஆவையோ, 422.
 ஆதிவாயிலார் - பாசேதனபதிய
 னாலாசிரியர், 10.
 ஆப்பாணளித்தல், 397.
 ஆபாகம் - தேவுறுப்புள்ளது,
 ஆம் - நீர், 18. [75, 120.
 ஆம்பல் - ஒருகூறியி, ஒருவகைப் பூ,
 42, 127, 134, 207, 213, 341,
 354, 496.
 ஆப்பல் - மாலுஞ் செவ்வாய், 127.
 ஆம் - அங்கீகமும், 445, 455.

ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல், 33,
 ஆயுக்கம்பம், 310. [38.
 ஆயுள்வெதர், 140, 157.
 ஆயுஷ்யம், 282.
 ஆயாகம், 120.
 ஆர் - ஆக்காள், கூர்மை, 165,
 ஆர்த்த, 243. [443.
 ஆர்த்தம், 35, 39.
 ஆர்ப்பு - நாமப்பி முழக்கம், மாத்
 திரையிமத்த சுருதி, 222, 233.
 ஆர்ப்பொட, 339.

ஆம்பக்குழல் - வெண்கலத்தாற்
 குமுதவடிவாக அணைசுபண்டிசி
 செந்தத்தகுழல், 457.
 ஆம்பி - பத்தர், 260, 277.
 ஆமந்திரிகை - இடக்கையென்னு
 வார்ஜியம், 74, 119.
 ஆய்கலைப்பாவை, 317,
 ஆய்ச்சியர், 27, 401, 416, 428.
 ஆய்ச்சியர்குரவை, 25, 28.
 ஆயக்கணக்கர், 571.
 ஆயத்தார் சொல், 578.
 ஆயப்பலகை, 166.
 ஆயப்பாலை, 67, 112, 453.
 ஆயம், 35, 150, 164, 184, 358,
 362, 374, 375, 398, 433,
 481, 505, 521, 559, 582.
 ஆயமகளிர், 201, 410, 464.
 ஆயமெட்டு, 147, 167, 535.
 ஆயர், 124, 498.
 ஆயர்குலம், 409.
 ஆயர்நாடி - ஆயர்நெரு, 419, 431,
 442, 451, 471, 474.
 ஆயர்முதுமகர், 397, 558.
 ஆயிடை, 408.
 ஆயிரங்கண்டினுள், 176, 359.
 ஆயிரத்தெட்டுநாமம், 285.
 ஆயிரத்தொரெட்டாசுதலையிற் சுமப்
 பிதகுக்கொணார்த்தகாவிரிநீர், 167.
 ஆயிரத்தலையையுடைய டாம்பனைப்
 பள்ளி, 304.
 ஆயிரநாமப்பிதருதியாழ், 9.
 ஆயிர - அதுலாடி, 463.

ஆர்புனைசென்னியாசுள், 571.
 ஆர்புனைதெரியல், 534. [552, 566.
 ஆர்புனைதெரியலொப்பமுமன்
 ஆர்வம், 125, 262 - 3, 281.
 ஆர்வர்க்கநெஞ்சம், 131.
 ஆரங்கண்ணிச்சோழம், 2.
 ஆரூர், 3, 298, 352, 500. [311.
 ஆரூர்த்தெய்வமாகியவன்தெய்வம்,
 ஆரூர்த்தெய்வம், 501 - 2.
 ஆணம், 461.
 ஆத்தைமார்பிதழ்ணல், 304.
 ஆட்டிப்பாது, 137.
 ஆட்டிக்குத்தர், 82, 512.
 ஆம், 126, 138, 153, 154, 181,
 197, 292 - 3, 318, 361, 498.
 ஆம் குன்றுவகை, 458. [522, 569.
 ஆமார்பித்சுருகல், 592.
 ஆவகை, 379. [334, 344.
 ஆரிடை-அருவடி, 294, 298, 305,
 ஆரிடையத்தம், 18, 300.
 ஆரிடையுழத்தல், 333, 357.
 ஆரித்தல், 581.
 ஆரியஅரசனாச்சிறைக்கியது, 570.
 ஆரியநாட்டாசோட்டியது, 574.
 ஆரியப்பேடி, 556.
 ஆரியம், 80, 89, 108, 406.
 ஆரியமன்னர், 530, 533, 543 - 4,
 548, 565 - 6, 573, 589, 592.
 ஆரியமன்னர் தயிலாழிகழந்தமை,
 547, 568.
 ஆரியமன்னர் துத்தமவர், 555.
 ஆரியாக்கலை, 409.

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆருயிர்மருத்து, 45.
 ஆருர்க்கால், (கர்ப்பூரம்) 379.
 ஆரோயெடுக்கொடி, 342.
 ஆரோகணம், 65, 110.[374, 415.
 ஆல், ஆசை, உண்டியென்றும் ஆசை,
 ஆலங்காட்டாண்டி - ஒரு வகை
 ஆலம், 430, 518.[வரிக்கூத்து, 88.
 ஆலமர்செல்வன்புதல்வன், 517.
 ஆலமர்செல்வன்பெயர், 506.
 ஆலவாயார் முதலிய உதயவர்கள்,

ஆழிமால்வரை, 219.
 ஆழியாள்வான், 213.
 ஆழியருட்டுதல், 36.
 ஆளத்தி, 75, 88, 105, 120.
 ஆளத்திக்கு வருமெழுத்துக்கள்,
 வாராவெழுத்துக்கள் இன்னின்ப
 வெப்பது, 105.

ஆளத்தி மூ. : அவகை, 105
 ஆளத்திவைத்தல், 63, 108.
 ஆழிவாங்கி, 545.

ஆலிங்கனலிகம்பம், 173. [339.
 ஆலித்தல் - முழங்குதல், 352.
 ஆலீடம் - ஆறுவகைகிலையுடையது,
 ஆலுதல், 212. [81, 90.
 ஆலும்புரலி, 537.
 ஆலுமோதை, 339.
 ஆலை - கரும்பு, 51.
 ஆலைப்புதை, 262.
 ஆவஞ்சி - ஒருவகைத் தோங்குள்;
 ஆவினுடையவஞ்சித்தோலைப்
 போர்த்தலால் இப்பெயர் பெற்ற
 தெய்வம், 107.
 ஆவஞ்சிப்பரியாயநாமங்கள், 106.
 ஆவணம், 217.
 ஆவணவீழ், 369, 390.
 ஆவது, 23, 84, 106, 153, 170,
 185, 187, 219, 251, 254,
 262, 276, 305, 311, 369,
 405 - 6, 408 - 9, 411, 429,

ஆளிக்கொடி, 330, 329.
 ஆளியினன்கு, 523.
 ஆத்தல், 512, 592.
 ஆத்தடி - மிகவும், 476.
 ஆதருமைபுகுதிசூறுதல், 152.
 ஆத்திடைக்குதை, 301.
 ஆத்தில் நீராடுவோர் அதில் வண்
 ணம் காணும் மலர்முதலிய
 வந்தைஇடுதல், 558.
 ஆத்திற் குளித்தல், 568.
 ஆத்திக்குதை, 291.
 ஆத்தூர், 459.
 ஆத்துப்படுத்தல், 192. [தல், 567.
 ஆற்றுமணலிவஞ்சிதக்கவெனவாழ்த்
 ஆற்றுவரி - இசைப்பாலைகையுள்
 ஒன்று, 190, 205, 206, 212,
 ஆற்றுவழி, 265. [267, 365.
 ஆற்றுவழிப்பட்டுடோர், 286.
 ஆற்றுகி, 262.

432, 436, 468, 470.
 ஆவயின், 431.
 ஆவயர், 14, 154.
 ஆவார் - அவர், 56, 169
 ஆகிராடிபேட்டை அவ்வழி, 486.
 ஆவித்த வத்திரம், 81.
 ஆய்போலும் கொழுநர், 126, 133.
 ஆவின் கடைமணிபுருநர் - பசுக்கண்
 ணர், 484. [409.
 ஆவின் பயனையாவர்க்குமளித்தல்,
 ஆவதி, 262.
 ஆவதிநூலும்புக, 536.
 ஆழி, 293, 304, 443. [ரண், 581.
 ஆழிக்கொழித்திண்டோர்ச் செம்பி

ஆத்ருவித்தத்பொருட்டுத் தேநாழி
 இயற்பழிக்கத் தல் மகன் இயற்
 படமொழிந்தது, 217.
 ஆத்ருவீயங்கம் - ஆத்ரைமறைக்
 கும் அரங்கம்; ஆவது, குறை, 262,
 ஆதலைக்குஞ்சரம், 432. [30].
 ஆதலைத்தல், 314.
 ஆதலைப்போர், 305.
 ஆதம்மட்டம், 59, 91.
 ஆதியாகம்பு, 23.
 ஆதுசெல்வருத்தம், 313.
 ஆதெறிதல், 18, 323.
 ஆதெறிப்பறை - வழிபறித்துக் கொ
 ஆன் - ஓய், 455. [மும்பறை, 315.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூகநி

ஆன்பால், 247.
 ஆன்பொருறை (ஆன்பொருத்தம்)
 ஆழ்தரும்வஞ்சி, 567, 578.
 ஆனித்தில்கட்கடைநார், 345.
 ஆனிரை, 321, 558.
 ஆனிரைகொள்ளல், 320.
 ஆனோற்றின்கண்ணீர்சோர்தல் சரு
 னக்கேடு, 442.
 ஆனோறுர்த்தோய், 538.
 ஆனோறெறிந் துதல் அபசருமென்
 பது, 422, 434.
 ஆனோமற்பயறையதைதல், 531.

நிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனிவ
 ரால் வெண்பாவாலியற்றப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்நூல்; இஃது இடை
 ச்சங்கிரிஞர்த்தகாலத்துச் செய்யப்
 பட்டதென்று அடியார்க்கு நல்லா
 ருரையாலும், அச்சங்கப்புலவர்க்கு
 நூலாகவிருந்ததென்று இசையன
 ரகப்பொருளுரையாலுத்தெரிந்தது,
 (இக்காலத்து வழங்கும் அகத்திய
 முறைப் மாணக்கர் பன்னிருவர்
 பெயரால் இப்பெயர் காணப்பட

இகந்தானை - இகந்தேனாக, 433.

கல்லை 7, 10, 104. [190. இகலமர், 172.
இசைநுணுக்கமுதைய சிகண்டியார், இகழ்ச்சி, 310, 474.

இசைநூல்வழக்கு, 66.

இசைநெறி மூன்று, 221.

இகழ்ச்சிகதை, 437.

இகவென்றமுன் னிலைய இசை இகா | இசைப்பாட்டுத்தல், 75, 120.
190. | இசைப்பா ஓன்பதுவகை,

வெள்ளறுநிரிதல், 464, 468. | இசைப்பாட்டு, 24. இகுத்தல்,
543. | இசைப்பா பத்துவகை, 190.

இங்ஙன், 243.

இசைப்பாறாத்தொத்தபெயர், 26. இசக்கி, 409.

இசைப்பாவின்சாறியோசைமுன்று,

இசை, 35, 188.

இசைவழு, 156, 187, 457.

இசைக்காணம், 224.

இசைக்காணம் எட்டு, 205.

இசைக்காரன், 66, 111, 156.

இசைக்குப்பிறப்பிடம், 102. [104. | இசையிலக்கணம்ஒன்று,
109. இசைக்குப்பிறப்பிடமான ஆதாரம். | இசையின்இந்தியம், 63.

இசைக்குரியவழுத்து, 65, 101 - 2. | இசையின்பாடு

பாடுபடுகின்றது, 63, இசைக்கூறு பாடு, 69, 113. | 108.

இசைச்செறிவு, 67, 111.

105. இசைத்தமிழ், 190, 337. | இசையென்றபெயர்க்காரணம்,

இசையைஎண்வகையாலெழுப்பல், இசைத்தமிழ்நூல், 9.

203, 204.

இசைத்தமிழ்ப்பதினாட்டலம், 205.	இசையொழுக்கம், 67, 111.
இசைநாடகத்தமிழ்நூல், 19.	இசையோன், 66, 108, 122.
இசைநாடகநூலோர், 454.	இஞ்சிப்பாவை, 537.
இசைநிவத, 189, 273, 287.	இட்டித்தி -
அழகர்மலையிலுள்ள இசைநிவதக்கிளவி, 515.	
ஒரு பொய்கை; இதுநீராபிஷோர்க்கு இசைநூலுக்கம்: — இது சா	
ர நினைத்தவெல்லாக் கொடுப்பது,	
குமாரன் அல்லது சயந்தகுமார	295, 296, 306, 307,
310.	
பொன்மலர் இசையறிதம்பொ	இட்டிகை, 436.
ருட்டு, அகத்தியமுனிவர் மாணுக்	இட்டுத்தலையெண்ணுமெயிலார், 314.
கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகிய	இட்டுப்புகுதல், 30.

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடக்கர், 49, 384.	இடியேறு, 277.
இடக்காடக்கு, 77.	இடுக்கண், 129, 298, 349, 591.
இடக்கை - ஒருதோற்குவி, 73 - 4,	இடுகுறியடை, 210.
106, 119, 382.	இடுக்கியகண், 83.
இடக்கைமுதலானகருவியாளர், 118,	இடுதேளிடுதல் - தேளிடப் படுவார்
இடக்கையின் பரிபாயப் பெயர்கள்,	காணுமே தேளல்லாததெதாவ்மை
107.	மலையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு

இடங்கணிக்கல்விக்கடை, 401.
 இடங்கணிப்பொறிக்குக்கல்விட்டு
 வைக்குங்கடை, 413.
 இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், 286.
 இடங்கழிஞ்சம், 502.
 இடத்துக்கழிப்பொருளின்வினை இடத்
 திலேதல், 164, 184, 366.
 இடத்துக்கழிப்பொருளின் றெழுழில்
 இடத்திலேமுடிதல், 442.
 இடத்துணிவ, 71, 73, 116. [429.
 இடத்தலைப் படுத்தல் - கூட்டுதல்,
 இடநிலைப்பாலை, 289. [130.
 இடப்பொருள்காலத்தோடுமயங்கல்.
 இடபம், 117, 277, 408, 425, 453,
 இடம் இருவகை, 14.
 இடம்சால்வகை, 204.
 இடம்பிடித்தல், 198.
 இடமுறைமெலிவு, 113.
 இடர், 210.
 இடரெரி - இடர்செய்ளி, 464.
 இடவயிற் - இடத்தில், 404.
 இடவழுமைதித்தனித்தன்மை, 24.
 இடா, 260, 277.
 இடாசினிப்பேய், 242, 249.
 இடி - மா, 200, 201. [585.
 இடிக்கலப்பன்ன இழைத்துருநீர்,
 இடிக்கலப்பன்னவீரயிர், 184.
 இடிக்கலப்பு - தெள்ளாதமா, 185,
 இடிக்குரல், 249. [201.
 இடிக்குரல்முரசம், 543.
 இடித்தகுரல், 171.
 இடித்தசுண்ணம், 36.

அலகைக் கலங்கப் பண்ணுதல்;
 பாபச்சுத் தேருமாம், 244, 251.
 இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொ
 ருள், 507.
 இடும்பிள் - ஒருர், 566.
 இடும்பை, 347, 374, 432, 555.
 இடுமணல், 522.
 இடுமுள், 345.
 இடுமுள்வேலி, 313, 334.
 இடுவந்தி, 435.
 இடை, 103.
 இடைக்கருவி - சல்லியம், 107.
 இடைக்குலம், 410, 417, 430.
 இடைக்குலமடந்தை, 415, 416.
 இடைக்குரை, 304, 353, 366,
 இடைகழி, 256, 269, 271. [376.
 இடைகழிவாயில், 308.
 இடைச்சங்கப்புலவர்களும் அவர்க
 ளியற்றிய னூல்களும், 8.
 இடைச்சங்கப்புலவரைப்பத்தெரன்
 பறிமருளினிட்ட மூவாயிரத்து
 எழுநூற்றுவர், 3-8.
 இடைச்சங்கத்தின் காலம், 8.
 இடைச்சங்கம், 7, 10.
 இடைச்சியர், 413.
 இடைச்சொல், 151, 228, 327,
 375, 438, 484, 516, 518.
 இடைச்சொல்வருவித்தல், 171.
 இடைதல், 44. [225, 335.
 இடைநிலம், 42, 71, 117, 134,
 இடைநில - இடையிற்படுத்தாவு,
 190.

இடைநிலைத்தாயும், 293, 304.
இடைநிலைப்பாலை, 267.
இடைநிலைவிளக்கு, 38 - 9.
இடைநின்றுதலும், 115.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூக்தி

இந்திரநீலம், 538.
இந்திரநீலக்கழப்பினா, 181.
இந்திரநீலம், 197.
இந்திர - தேவர், 438.
இந்திரவிகாரம் ஏழு, 255, 551.
இந்திராவில் ஆரூலிக்கு உவமம், 514.
இந்திரவிமலா, 25, 173, 175, 186,
195, 267.
இந்திரவிழாநாடுவழங்கார், 198. [268.
இந்திரவிழாநெடுந்தகாதை, 187,
இந்திர, 159, 166, 173, 176,
177, 187, 292, 392, 404.
இந்திரந்தமா, 19. [310.
இந்திரந்தோற்றத்தவியாகாணம்,
இந்திரந்திருமித்தவழங்கு, 270.
இந்திரன் னுத்தகாற்பது யோசனை
இந்திரன் பித்தயானிப்பினால் கா முதலி
யவந்தந்தப்பாப்பிச் சென்வாடென்
பது, 522.
இந்திரன் பூட்டிய ஆந்தைப்பாணம்
யா. மார் பித்தண்டது, 303, 458.
இந்திரன் மகன் - சயந்தன், 117, 188.

இனையனை, 127, 134.	இந்தரன்மலைச்சிதகரித்தது, 377.
இனையாட்சிக்குகை, 97.	இந்தரன்மார்பத்துஆம், 426.
இனையாட்சிக்குகை முப்பதிற்றுமுன்று	இந்திரன் முடிவிற்பாண்டியவர் உரை
இதனாம், 558. [அக, 92.	யுடைத்தது, 303, 461.
இதம், 373.	இந்திரனதுககர், 186.
இதயகமயம், 319, 328.	இந்திரனது பணிப்பெட்டகம், 376.
இதயம், 337, 380, 433.	இந்திரனுக்கு ஆவி ரங்கண்ணுண்
இதழ், 48, 380, 394.	டெம்பது, 376.
இதழொடியாதுகட்டின ந முகீர்ப்	இந்திரனுக்குப் படை இடி,
461. இந்தனம், 361. [வினையல், 49.	இந்திரனால், 298.
இந்தனம், 378.	இந்திராணி, 194.
இந்தியனைத்தினும் ஈக்கை மிகம்	இந்திரியவரம், 371.
காக்க வேண்டுமென்பது, 540.	இப்படியால் - இப்படி,
இந்திரகாளியார்:—இது யாமனோத்தி	68, 70.

இவ்வாறு,

ரதென்னும் ஆரியபராற்செய்யப்	இப்பால், 41.
பட்டஇசைத்தமிழ்நூல்; அடியார்	இப்பிதப்பிசில்லுகர்வன
க்குநல்லார் உதையெழுதுவதற்கு	
மேற்கோளாகக்கொண்டநூல்களு	
முற்பிதப்பித இந்திராகுமார், 425. [ரொன்று, 10.	

செய்தலினைப்பயன், 298, 310.	இந்திரசாபம், 386.
இம்மிளட்டுக்கொண்டது என்னு,	இந்திரபிறுவன், 56, 72, 78,
115.	
[565. இம்மைக்கின்பம் - புகழ், 296, 308.	
189, இம்மைமறுமையின்பங்கள், 307-8.	

சுகவு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இம்மையும்மறுமையுமின்றிச்செம்மை	இயல்பு, 204, 205.
யினிப்பது - மோக்கம், 296,	
இமயக்கல், 574. [308.	
இமயக்கொடி, 459.	

இயல்புக்கூத்து, 80.
இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்
நிலைச்செய்யுள், 24.

இமயத்து நிலப்படைஞ்சுனை, 516.	இயலிசைநாடகம், 64.
இமயத்துப்பல்லாளினி, 558.	இயலிடங்கூதல், 208.
இமயநெற்றி, 441, 450.	இயலுந்து, 78.
இமயம் - ஒருமலை, 33, 34, 36,	இயவு - செலவு, 299, 310.
38, 41, 78, 132, 153, 162,	இயற்கையழகு, 44, 126,
429.	

267, 292, 302, 527, 530,	இயற்சொல், 62, 63, 107.
538, 540, 546, 547, 575.	இயற்பாக்கள், 105.

இமயமுகம் கொல்லியுமாண் குடவர்,	இயற்புலவன், 62, 107,
122. இமயவாம்பன், 534, 589. [520.	இயற்புலவனிலை, 61,
100. இமவான், 565.	இயற்பெயர், 39. இமில்
- முரிப்பு, 451.	இயத்தரிநி, 190. இமிலேறு, 422,

434, 441 - 2.	இயத்தரிநிதூல், 6. இயிழ்கடல் வேணி, 531.
இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து இமையத்தாபதர், 533.	

[589. | ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கினிவி

இமையம், 177, 189, 534,

இமையவர், 43, 143, 162.

565, | இரங்கல், 216, 344. [பாதல், 477.
| இரட்டி - இரட்டைக்கை, 60, 109.

இமையாருதையுஞ்சுமையம்,
572, 579.

288, | இரட்டிக்கிடம், 60, 75, 99, 106.
| இரட்டித் துஞ்சல், 75.

இமையாநாட்டத்திதை, 563.

இமையாநாட்டம், 316, 370.

| இரட்டிநீர்செய்தகைத்தொழில், 60.

| இரட்டு (துறல்), 379.

இமையாநாடுகொடி, 590.

| இரட்டை ஒத்தைக்கை, 536.

இயக்கம், 19, 204, 259,

276. | இரட்டைக்கதவம், 296, 308. இயக்கம்பாங்கு, 61 - 2,

107,111. | இரட்டைக்கை, 92, 98.

இயக்கம் மூர்தி, 224, 225, 235.

இயக்கர், 168.

இயக்கி-ஒருபெண்ணெய்வம்; பாண்டி

காட்டில் இசக்கியொலவழங்குதி

தது, 307, 311, 312, 397, 409.

இயக்குதல், 108.

இயங்குவிவங்கும் - இயங்குதலைச்

செய்யும், 500.

இயங்குநர்த்திக்கும் - வழிர்செல்

வாகைப்போக்குவிலுக்கும், 298.

இயங்குபடையாவம், 533, 538.

இயந்திரம், 402, 414.

இயம்பல் - ஒலித்தற்றொழிப்பண்பு,

இயம்பம், 371. [40, 356, 441.

இயல்குணம் - இயல்பையே குண

மாகவுகையவன், 264, 283.

இரட்டைக்கைத்தொழில், 99.

இரட்டைக்கை பதின்மூன்று, 60

இரட்டைக்கை பதினேந்து, 97.

இரட்டையாக்கண்ணி, 247.

இரண்டாஞ்சராமத்தித்கண்டகன

எட்டுமாதத்திற்பலிக்குமென்பது,

இரண்டாம் ஊழி, 7. [408.

இரண்டொத்துடைத்தடாரம், 191.

இரத்தகேசுவரம் - ஒருபுத்தம், 115.

இரத்தவித்து - ஒருவகைமாலிக்கம்,

இரத்தினக்கடை, 385, 389. [387.

இரத்தினங்காட்டிள அடுக்காழி, 181.

இரத்தினப்பணித்தட்டார், 139, 156.

இரத்தினப்பாவை, 317.

இரதம், 61, 66, 84, 114, 367.

இரதி, 286.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூகசு

இரதிகாந்தன், 231.
 இரத்திரம், 65, 109, 110.
 இரத்திகோடம் குறிப்பின் கண்வந்த
 ககரவீற்றுவிளங்குகள், 431.
 இரத்தியின்னினித்தல், 210.
 இரத்திபார்சுத்தம், 226, 280.
 இரத்தி, 131.
 இரத்திடைக்கழித்தல், 336.
 இரத்தியம், 536.
 இரத்தியகலென்று வரைவது க்கம்
 படாத மருட்சியையுடையமலைக்
 காலம், 476.
 இரத்தியில்லடல் உத்தராதம், 480.
 இரத்திகடைப்பெய்குகள், 158.
 இரத்திகடைவேசையர், 140.
 இரத்திகதர், 168.

இரீஇ - இருத்தி, 35, 46.
 இருக்கச்செய்தே, 484.
 இருக்கை, 300.
 இருக்கைமுதலமை, 73, 118.
 இருக்கடனிருப்பாடினான், 568.
 இருக்காமத்தினோடு, 252.
 இருட்டடாம் - இருளாகிய டடாம்,
 137, 153.
 இருடிகர், 264, 285, 358. [342.
 இருடிகர் போகமிருக்கும்தொழில்,
 இருடிகளுடைய நெருக்கடி அருள்
 டடாதுகொ, 339.
 இருத்தல் (ஆசனம்), 371.

இருத்தலின் மகத்பங்கள், 232, 371.
 இருத்தல், 386.
 இருத்தவளமுடையார், 462.

இராச, 29, 155, 390.
 இராசசியபாரம், 591.
 இராசநாயம், 569.

இருத்தேத்துவார், 140, 157.
 இருத்தைக்க - இருக்க, 473, 478.
 இருத்தையூர், 7.

இராசதம், 80.
 இராசநீதி, 506, 508.
 இராசநீதிருத்தே, 157.

இருத்தையூர்க்குங்கொள்மோசியார் -
 இடைச்சங்கட்பலவருள் ஒருவர், 8.
 இருத்தநாம் - இருத்தநாம், 426.

இராசபத்தி, 229, 231, 322, 331,
இராசபாவம், 549. [461, 579, 580.
இராசப்பாகத்தைத் துரத்தல், 13.

இருந்திக்கீழவன் - கோவலுடைய
புத்திப்பெயர் ; இவன்
இரத்தமேகேட்குத்

இராசமார்க்கம், 139.
இராசராஜோழனுலா, 483-4, 555.
இராசராசன், 363. [198.
இராசவாகவம் - கோவேறுகமுலத,
இராசவாகனமாகிய அத்திரி, 198.
இராசாவின் கோயில், 72.

401.
இராசி, 117.
இராசிபன்னிரண்டு, 453, 534.
இராத்திரிவருணன், 131, 132.
இராமசரிதம், 358.
இராமாவணபுத்தம் பதினெட்டு
மாதம் நடத்தலென்பது, 547.

இராமன், 335, 375. [346, 448.
இராமன் தம்பியொருவன் என்பது,
இராமனுந்துன்புத்ருனென்பது, 374.

556.

இரிதல் - நீங்குதல், 133.
249. இரிதல் - விவரவு, 198.

ம், 35, 54, 335,
493. [346, 433.
ன், 564.
232.
வகை, 232.

இருபபுவட்டு ஸ்காங்கிரதல்,

இருபிதப்பா 504, 528.
இருபுடைமர 5, 86.
இருபுதமொ 180, 386.
இருபெயரெ 172.
இருபெருங் 35.

இருபெருவேந்தர், 141,
இரும்பெருவகை, 416.

இருமாபுத்தராமனைப்போன்,
இருமாருக்கு, 199.

கூஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இருமை - கருமை, 195.
இருவகைக்கூத்தின்வகைபல, 79.[9.
இருவகைத்தாளயிகற்பம், 102, 108-
இருவகைவிலக்குறுப்பு, 19, 26, 82.
இருவாட்சி, 170, 353. [தல், 24.
இருவினையும் செய்தோனை நாடிவரு
இருவேறுமண்டிலம், 293. [386-7.
இருள் - மரகதத்தின்குற்றம், 367,
இருள்படப்பொதுளிய சுருளி ருங்
இருளன், 89. [குஞ்சி, 538.
இருளுடைதற்குக்காரணமானதொரு
மந்திரம், 187.
இரேகை - கீற்று, 387.
இரேசிதம், 81.
இரேவதி, 117.
இராதோர்முதலை, 332, 343.
இல் - இல்லை, 3, 226.

குழந்தையந்தச்சோலை, யந்திரவாவி,
256, 271.

இல்பூவலூட்டல், 416. [52.
இல்பொருளுவமை, 36, 44, 49,
327. இல்லறத்தின்றுறைகள், 370 -
இல்லறம், 370.
இல்லறமகளிர், 172.

இலச்சினை, 144, 336, 541.
இலச்சினைமண், 531. [259.
இலஞ்சி - மகிழ், மடு, 16, 164,
இலஞ்சிமன் தம்:—காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்துள்ள ஐந்துமன் தற்களுள்
ஒன்று; இதுபல நோயையும் நீக்
கும் ஒருபொய்கையை உடையது,
இலது, 24. [145.
இலதைக்கை 81, 92, 96.
இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்,
வறுமை, 245, 252, 253.
இலவங்கம், 155, 179, 195, 379.
இலவத்தலர், 387.
இலவந்தி - நீராவி, 521.
இலவந்திகை - நீராவி; நீராவிவயச்

இலவந்திகைச்சோலை, 377.
இலவம், 18, 150, 318,
71. | இலவமலர், 171, 380.
இலவிதழ்ச்செவ்வாய், 363.
இலளிகை, 81.

இல்லுறை தெய்வத்திற்கு மலரும் | இலாஞ்சனை, 336, 366,
நெல்லுந்துவி வணங்கல், 247. | இலாமிச்சம், 195.

இல்லெழுமுல்லை, 338.

575. இல்லோர் - வறியோர்; இல்லறத்தா
ருமாம், 395.

இலேசு, 6, 114, 117.

இல்லோர்தலைவன், 407.

இலை - வெற்றிலை, 147.

இல்வளர்முல்லை, 125, 149, 170.

இலைத்தார்வேந்தன், 550.

இல்வாழ்க்கை, 324.

இலைத்தொடை, 133.

இலைப்பூங்கோதை, 76, 121.

இலையமுதிடுவார் - வெற்றிலை விற்

இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்தல், 25.

பார், 155.

இலக்கணக்கொத்து, 124, 336.

இலையிலமலர்ந்த இலவம், 305.

இலக்கணவிளக்கம், 206, 214, 245,

இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்,

445, 449, 469, 472, 489,

இவுளித்தலைவர், 537. [167.

இலக்கம், 164. [491.

இவுளிமறவர், 167.

இலகொளிச்சிலாதலம், 256, 263.

இவையிற்றின் - இவற்றின், 58.

இலங்காபுரம், 31.

இவையிற்றை - இவற்றை, 209, 226.

இலங்கீர்வளை, 472.

இழவல் - இழவாதேகோள், 210-11.

இலங்கை:—கடல்குழந்த இலங்காபுர

இழிசுலத்தோன், உயர்க்தோர் வந்த

மென்னும் நகரம்; கயவாகுவென்

விடமெங்கும் விலகிநடத்தல், 422.

னும் அரசனுடைய இராசதானி;

இழித்தக்க கனாக் காணின் உரையார்,

இதனை இக்காலத்து அஃறாதபுர

இழிப்புச்சுவையினியம், 83. [251.

மென்பர், 449, 460.

இழிபுதப்புற்றூர், 287.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூஉக

இழிவுசிறப்புமமை, 247, 460.
 இழுக்கம், இழுக்கு, 165, 493, 503.
 இழுக்கிய - பட்ட, 314.
 இழுமென்பாண்டில், 543.
 இழுமென இழியுமருவி, 514.
 இழை, 585.
 இழைத்து - எழுதி, 377.
 இளகுதல், 269.
 இளங்காலம், 489.
 இளங்காற்றுதல், 220, 231.
 இளங்கிளை - தக்கை, 317.
 இளங்கோ, 19, 439, 521.
 இளங்கோசர் - இளங்கோவாகியகோ
 சர், 31, 325.
 இளங்கோவழிகள் :- சிலப்பதிகார
 ஸாலாசிரியர்; இவர் இளங்கோ
 வென்றும், சேரமுனி பென்றும்,
 அடிகளென்றும் வழங்கப்பெறுவர்,
 1, 5, 20, 29, 127, 428, 590.
 இளங்கோவழிகள் துறந்து அருகன்
 கோயிலிலிருந்தாரென்பது, 12-3.
 இளங்கோ வேண்மாள் (பெயர்), 521,

இளமுத்த, 380.
 இளமையானே, 502.
 இளமையுஞ்செல்வமும்பாக்கையுந்
 இளமொழி, 587. [யா, 568, 591.
 இளவரசு - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத
 இளவல், 13. [ஒருவன், 225.
 இளவேனல் } - இளவேனிற் காலம்,
 இளவேனில் } 14, 16, 26, 134,
 150, 170, 220, 229, 235,
 344 - 6, 362.
 இளவேனிலிளவரசு, 225, 231.
 இளவேனிற் காலத்தியல்பு, 379.
 இளி (இசை), 66, 170, 203, 218,
 443 - 5, 453.
 இளிக்கிரமம், 111. [223, 234-5.
 இளிகுரலாக எழுநரம்பும்வாழ்த்தல்,
 இளிகுரலாக மேற்செம்பாலை தோள்
 தல், 68 - 9, 113.
 இளிரம்பு இரட்டிக்க மேற்செம்
 பாலை வருதல், 111.
 இளியுள் துத்தம் பிறத்தல்,
 இளிவாய்வண்டு, 150.

562. [மர், 554, | இளை - அரண்காவல்,
கட்டுவேலி, இளங்கோவேந்தர் - பட்டஒன்பதின் | காவற்காடு ;
324, 359, 375 - 6. இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன் |
இளைஞம்கோவலர், 15.
தம்பி, 426.
இளஞ்செழியன் - கொற்கைநகரத்
திருந்தவெற்றிவேற்செழியன், 31.
இளைஞுட்படப்பை, 314.
இளையர், 491. [216.
இளையிருள் - இளையஇருள்; விகாரம்
இளந்திருமாதன், 7. | இம்பெருங்கிழமை, 46.
[509. இளநலம், 243. | இற்றுகுக -
இத்தன்மைத்தாகுக, இளநாகர், 7. | இறஞ்சி
(துகில்), 379. [374. இளநாகு, 238. |
இறத்தல் - கழித்தல், தவிர்த்தல், 277,
இளநாயிறு, 301. [378. இறந்தகால வளைத்தொகை, 27.
இளநிலா - மாயைப் பொழுதின் நிலா, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை,
இ - நிலாமுள்தில், 360, 377. இறந்தபிறப்பு, 298. [166, 251.
இளம்பிறைக்கை, 92 - 3. இறந்தவர்களையுத்தேசித்தத்தானஞ்
இளம்பிறை குடியவிறையவன், 496. செய்தல், 400.
இளம்பூரணர் } இறந்தவர் பிறத்தலும் பிறந்தவர்
இளம்பூரணவடிகள் } 17, 230. இறத்தலும் புதுவதன்று, 588.
இளமரக்கா, 271, 302, 522. இறந்தார், 370.
இளமரக்காளம், 291. இறப்பு, 263.
இளமார்பு (கர்ப்பூரம்), 379. இறகுதல், 387.
இளமாவெயிற்றி, 320. இறங்கு, 29, 155.

சுஉஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இறுத்த - வந்துவிட்ட, 130.
 இறுத்தல் - இறையிடுதல், 221, 256.
 இறுதி, 91.
 இறுதியிலின்பம் - அனந்தசுகம், வீடு,
 இறுதிவிளக்கு, 378. [264, 296.
 இறும்பூது - அதிசயம், புதுமை, 2,
 19, 226, 236.
 இறுமுறை - முடியுமுறை, வருந்துந்
 இறுவரை, 510. [தன்மை, 51.
 இறை - இறப்பு, தங்குதல், திசை,
 49, 74, 143, 163, 283, 526.
 இறைக்குடிகள், 130.
 இறைகூடை, 277.
 இறைச்சிவித்பவர், 155.
 இறைபயிருமுரசு, 536.
 இறைமகன்செவ்வி, 523.
 இறைமுறை - இராசநீதி, 482, 507.
 இறைமுன்சுக, 518. [ருவர், 230.
 இறையனார் - தலைச்சங்கப்புலவருளோ
 இறையனாகப்பொருள், 17, 208,
 214 - 5, 489, 536.
 இறையனாகப்பொருளுக்கு நக்கீரனார்
 பொருள் செய்தாரென்பது, 230.
 இறையிகல்யாணை - பட்டவர்த்தனம்,
 532.
 இறையுயர்ந்தமாடம் 262, 279.
 இறையோன், 399.
 இறைவனை, 213, 517.
 இறைவன் - எப்பொருளினுந்தங்கு
 பவன், பரமசிவன், 23, 78, 167,
 171, 248, 264, 269, 283, 328.

இறைவி இறைவன்கண்ணைப்புகைத்த
 இன்பக்களி, 133. [தது, 370.
 இன்பச்சுவையவினயம், 83.
 இன்பதுன்பம், 410.
 இன்பம், 91, 204. [தல், 380.
 இன்பம் விளைத்தற்கு ணடல்நிகழ்த்
 இன்பமும் பொருளுஞ் சிறிது இன்
 பம் பயந்து பெரிதுதுன்பம்விளைத்
 தல், 373.
 இன்பமுந்ரோன வினயம், 85.
 இன்றி இன்றாதல், 109.
 இன்னொநாற்பது, 356.
 இன்னினவேனில், 225.
 இனஞ்செப்புதல், 301.
 இனநிரைகள், 330.
 இனை தல் ஈறுகுறைந்து இனையாதல்,
 இனைந்து, 393. [213, 251, 316.
 இனைந்தேங்கியமுதல், 464. [243.
 இனையன் - வருத்தத்தையுடையன்,
 ஈக்க - தருக, 44.
 ஈகாமிருகம், 84.
 ஈகை - பொன், 38.
 ஈகைவாஸ்கொழு, 34.
 ஈச்சங்காய், 389.
 ஈசன், 158, 264, 283.
 ஈட்டி முதலியன, 415.
 ஈடு, 61, 62, 100, 107.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல், விரைதல், 201,
 ஈண்டுநீர் ஞாலம், 547. [349.
 ஈண்டென - விரைய, 337.
 ஈத்தல் - ஈதல், 336, 347.

இறைவன் குடியைப் பறை இரணை மகலை
 களைபுடைத்து, 50.
 இறைவன் தேவரயாரினுமுயர்ந்தவ
 னென்பது, 192. [370.
 இறைவன் துதலில் இமையாநாட்டம்,
 இறைவன் பிதையைக்கண்ணியாகச்
 சூடியது, 305.
 இறைவனேந்தியசூலம், 305.
 இறைவனைப்பாடுஞ் சிறுதேவபாணிச்
 செய்யுள், 191. [வஞ், 482.
 இறைவனையாடல்கண்டருளிய அண
 இறைவி, 328.

ஈமம், 524.
 ஈர்தல் - அறுத்தல், வெட்டுதல், 366,
 385, 474.
 ஈரபிலம், 67. [201.
 ஈரயிர் - மிகவும் துண்ணிய மணல்,
 ஈரொற்றுவாரம் - இரண்டுமாத்திரை
 பெற்றுவருஞ் செய்யுள், 73, 119,
 ஈழத்துணவு, 47. [188, 383.
 ஈளை, 114. [308.
 ஈறிலின்பமாகிய அனந்தசுகம், 285,
 ஈறுகுறைதல், 243.
 ஈறுதிரிதல், 129.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஉங்

ஈன் தகுழி, 472.
 ஈனத் தவாழை, 418, 431.
 ஈனோர் - இங்குள்ளோர், 3, 510.
 உக்கிரம் - தீதவடிவுளொன்று, 75,
 உக்கிரவன்மன், 303. [120.
 உகம் - தலைப்பாட்டு, 383.
 உகிர் - நகம், 95, 195.
 உகிர்க்கரணம், 64.
 உகிர்நிலைப்பசாசக்கை, 95.
 உச்சந்தலை, 104.
 உச்சம், 91, 534.
 உச்சரித்தல், 352.
 உச்சிக்கிழான்கோட்டம், 241.
 உச்சிச்செலுந்நிலை, 352.
 உச்சித்தம் - மகாக்கை, 98.
 உச்சிப்பொழுதில் வந்தோனவியம்,
 உச்சியினை, 293. [87.
 உச்சியைக் கொத்தி மூலையைக்கடிக்க
 உசா, 436. [கும் பொறிநிரை, 414.
 உசாவில்லாததுன்பம், 407.
 உஞ்சை } உச்சயினிமாநகரம்;
 உஞ்சையம்பதி } அவந்திதேசத்துள்
 உஞற்றுக்கால், 83. [நாது, 163, 177.
 உட்கரு, 435.
 உட்குடைச்சிறார், 320.
 உட்குதல், 198, 329.
 உட்கொள்ளுதல், 310.
 உட்கோள், 40, 287, 435, 526.
 உட்கொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 உடங்கு, 580.
 உடம்பட்டார், 25.
 உடம்புநிலை, 108

உடல், காத்தின்முன்னிட்டவிளக்குப்
 போலமாய்தல், 281.
 உடலவர்த்தனை, 69, 90.
 உடற்கரித்தல், 160, 193.
 உடற்குறை, 440.
 உடற்புரிவு, 90.
 உடற்பொறையடுக்கம், 543.
 உடற்றுக்கு, 59, 90.
 உடன்பட்டோனவியம், 85 - 6.
 உடன்பிறப்பு, 43.
 உடன்வயிற்றோர், 286, 588.
 உடனிகழ்ச்சி, 61, 107.
 உடனிகழ்ப்பாருள், 430.
 உடனிலைப்புணர்ச்சி, 204.
 உடனுறைவு, 152.
 உடனு - உடுத்த, 315, 360, 398.
 உடுக்கை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 உடுத்தல் - குழுதல், 180. [106.
 உடுபதி, 131.
 உடைகலப்படல், 392, 404.
 உடைகுளம், 305.
 உடைத்தல், 59, 90.
 உடைதிரைநீர், 217.
 உடைநீரோதை, 206. [362.
 உடைப்பெருங்கொழுநர், 127, 134,
 உடைப்பெருஞ்செல்வர், 273, 397,
 உடைவாள், 380, 439. [410.
 உடோளக்கை [டோளம்], 98.
 உண்கண், 216.
 உண்குவை - உண்பாயாக, 322.
 உண்டல் - உறுதல், 249.
 உண்டலென்பது, 119

உடம்புதல், 170.
 உடம்படுமெய், 23.
 உடம்பிடி - வேல், 519.
 உடம்பிற் சுவை தோன்றல், 84.
 உடம்பின் வேறுபாடு, 84.
 உடம்பினும் முகத்திற் சுவையிகத்
 தோன்றல், 84.
 உடம்பு, தாரம், அடைக்கலப் பெர்
 ருள், தன்பொருளாகிய இவத்
 தைப்பொன்போற்போற்றவேண்டு
 மெனல், 416.
 உடம்பொடுபுணர்த்தல், 19.

உண்ணாமைவயலமரு, 210.
 உண்ணகரம், 465:
 உண்ணுநோன்பு - உண்ணுவிரதம்,
 உண்மைத்திறம், 165. [411, 550.
 உண்மைமொழி, 284.
 உண - உணவு, 49.
 உணக்குதல், 581.
 உணங்கல் - வற்றல், 208, 209.
 உணங்கல் கடிதல், 211.
 உணர்வு, 400.
 உணர்வுசலித்தல், 19.
 உணர்வுடைமாக்கள், 568.

கூஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உணர்வுமயங்குதல், 275.

உணவுபல, 261.

உணர்இய - உண்ணும்படி, 557, 559.

உத்தமத்தோற்பெருங்கருவி, 106,

உத்தமதானம், 46. [382.

உத்தமப்பறை, 106.

உத்தமம், 100.

உத்தமராவார் - கழிய கெடுமையுந்

கழியக் குறுமையுமில்லார், 115.

உத்தமன்கைப்பெருவிரல், 70, 114.

உத்தரகாண்டம், 23. [42, 46 - 7.

உத்தராகுரு - போகபூமியிலொன்று,

உத்தர கௌத்தன் - வாரணவாசிக

ரத்தரசன், 400, 412.

உத்தரப்பலகை, 70, 114, 115.

உத்தரம் - வடபூமி, 542.

உத்தரன்:—கனகவிசயர்க்குத் துணை

யாயினோரரசன், 412, 452.

உத்தரீயம், 326, 329.

உத்தானவஞ்சிதம், 81.

உத்தி, 181, 197.

உத்துவீதம்-நிருத்தக்கை முப்பதனுள்

உதகக்கிரியை, 243. [ஒன்று, 81.

உதயமிரி - ஓரிராகம், 234.

உதயமால்வரை, 153.

உதயனன்கதை, 7, 8.

உதவாவாழ்க்கை - பிறர்க்குதவமாட்

டாத மிடிவாழ்க்கை, 503.

உதாசினன், 163.

உதாரமொன்னுமலங்காரம், 48.

உதானவாயுவின் குணம் செய்கைமு

உதானன், 103. [தலியன், 104.

உப்புரிசுழுகிழார், 7.

உபகரணப்புணர்ச்சி, 132.

உபதேசமந்திரம், 260.

உபநயனம், 250, 504.

உபயாங்கவாச்சியம், 90.

உபயானகம் - கீதநிருத்தங்களுக்கு

வாசித்தல், 58.

உபவேட்டனம், 81.

உபவேட்டிதம் - வருத்தனைநான்க

னுளொன்று, 81.

உபாங்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

உபாத்தியாயர்கள், 255. [106.

உபாஸகாத்தியயனாங்கம், 284.

உம்பர் - மேல், 232, 308.

உம்மை: இசைநிறையில் வருதல்,

முற்பிறப்பு, 38, 39, 407.

உம்மைத்தொகை, 285, 370 - 71,

375, 405, 437.

உம்மைத்தொகை இருபெயர்க்கண்

வருதல், 38, 135, 247.

உம்மைதொகல், 189, 199, 210,

உம்மைப்பயன், 395. [450.

உம்மைவினைவந்துருத்தகாலச் செம்

மையிலோர்க்குச்செய்தவ முதவா

உமட்டியர், 155. [அ, 510.

உமணர், 17, 155.

உமி, 114.

உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல், 440.

உமையவன், 177, 192, 563 -4.

உமையொருபாகத்தொருவன், 565.

உய்த்துணர்தல், 6.

உய்திக்காலம், 266. [கோய், 208.

உதிப்பித்தல், 104.
 உதியஞ்சேரல், 503.
 உதியன் வேண்மான், 521.
 உதையவரை, 137.
 உந்தல் - யாழ்நாம்பின் கிரியைகளுள்
 ஒன்று, 204. [9, 487,
 உந்தி - ஆற்றின்நடு, யாழுறுப்பு
 உப்பரல் - மேல், 313, 323.
 உப்பாலைப் பொற்கோடு, 36.
 உப்பு, 277.
 உப்புப் பகருநர், 138.

உய்யா நோய் - போக்கமுடியாத
 உய்யானம் - அரசர் வினை யாடு க்
 காவற்சோலை, 363, 380.
 உயர்சொல், 429.
 உயர்திணை, 377 - 8.
 உயர்திணைக்கண்வந்த இடவழுவமை
 தித் தனித்தன்மை, 24.
 உயர்திணையையும் அஃறிணையையும்
 எண்ணியுயர்திணையர் ன் முடித்
 தல், 214.
 உயர்த்தோங்கு செல்வம், 35.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௯௨௫

உயர்ந்தோர், 38.
 உயர்நிலையுலகம், 308. [393, 587.
 உயர்பிறப்பாளன் - ம தை ய வ ன்,
 உயர்பேரொழுக்கம், 340.
 உயர்மிசை, 265.
 உயவறப்பெண்டிர், 467.
 உயிர் - உடம்பு (ஆகுபெயர்), 395.
 உயிர்க்கடன் தருதல், 160.
 உயிர்க்கொலைநீங்குமின், 591. [275.
 உயிர்க்கொலை புகாமற் பரிகரித்தல்,
 உயிர்த்தல், 323, 465.
 உயிர்த்தொகை, 547.
 உயிர்தோற்றல், 486.
 உயிர்ப்பலி, 324-5, 553.
 உயிர்ப்பலியுண்ணுமயிர்க்கண்முரசு,
 உயிர்ப்பன்மை, 544. [143, 543.
 உயிர்ப்புறம், 218.
 உயிர்ப்திப்பெயர்த்தல், 526, 550.
 உயிர்பிணிக்குக்கலவை, 338.
 உயிர்போகுபொதுநெறி, 569.
 உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி, 54.
 உயிர்வழங்குபெருநெறி, 569.
 உயிர்வேறுகதியடைதல், 568.
 உயிராணி, 493.
 உயிரிழந்தயாக்கை, 335, 346.
 உயிருறுப்புரிமை, 165.
 உயிரோம்பும் ஆழியான்வான், 213.
 உரக்கக்கச்சு, 316.
 உரகர், 168.
 உரசுதல், 87.
 உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, 81.
 உரப்புதல், 393. [கன், 515.

உரிமைப்பள்ளி, 548.
 உரிவை, 316, 324.
 உரு - உருப்படி ; இஃது இசைத்
 தமிழ்வழக்கு; 58, 61, 63, 75,
 100, 107, 109 - 10, 201, 212,
 உருக்காட்டுதல், 120. [400.
 உருக்குத்தட்டார், 139, 156, 434.
 உருக்குருக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 உருகுதல் - குழைந்துகிடத்தல், நெ
 ழித்தல், 451.
 உருட்டல் - யாழ்நரம்பிற்குரியகிரி
 யைகளுள் ஒன்று, 204.
 உருத்தல், 4, 219, 357, 585.
 உருத்திரச்சுவையவிநயம், 83 - 4.
 உருத்திரசன்மர், 7.
 உருத்திரர், 148.
 உருத்திரர்பதினொருவர், 168.
 உருத்திரன் - வடநாட்டரசருள் ஒரு
 வன், 542.
 உருத்து - வெளிப்பட்டு, 4.
 உருத்துநோக்கல், 590.
 உருத்தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னி
 ரண்டும், 68.
 உருப்பசி - தேவகணிகையருள் ஒரு
 த்தி ; இவள் அகத்தியமுனிவர்
 சாபத்தால் மானிடமகளாகப்பிற
 ந்து மாதலியென்று பெயர் பெற்
 றாள், 20, 187, 189.
 உருப்பசி பெற்ற சாபவரலாறு, 56,
 78, 176, 188.
 உருபுதொகுதல், 78, 301, 310.
 உருபுநிற்கப்பொருள்தொகுதல் 243.

உருபுநாமமாகான்ற வேலஏறதி-முரு
உரவுமண் - உரத்தமண், 534.
உரவோர் - இருடிகள், 358, 591.
உரவோன், 533.
உரறுதல், 539.
உரன், 134.
உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 23, 37, 251.
உரிஞ்சுதல், 261, 278, 562.
உரிது - உரித்து, 43, 50.
உரிமை, 19. [45, 184, 201.
உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள்,

எக

உருபுமயககம், 37, 39, 51, 236,
உருமாறித்திரிதல், 171. [249.
உரும் } - இடி, 161, 332, 343.
உருமு }
உருமுக்குரல் முழக்கத்து முரசு,
உருமுச்சுவல், 555. [143, 543.
உருமேறு, 277.
உருவக் கொடியோர், - கொடியுருவி
னோர், 362, 379.
உருவகமென்னுமலக்காரம், 135.
உருவமாறி நிற்தல், 314.

கூஉகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உருவிலாளன் } 44, 151, 229, 231,
 உருவிலான் } 357, 374, 583.
 உருவின் உறுப்பு நான்கு, 120.
 உருவுகாட்டுகை, 75.
 உருவுதிரை, 116.
 உருவேற்றுதல், 285.
 உரை - புகழ், 25, 36, 167.
 உரைச் செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல், 317.
 உரைசால் சிறப்பு, 42, 220. [553.
 உரைசெலவெறுத்த மதுரை, 508,
 உரைத்தல் - தேய்த்தல், பூசுதல்,
 180, 347.
 உரைதூல் கோடுதல், 146.
 உரைப்பாட்டு, 24, 574.
 உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய
 பாட்டை இடையே யுடையது,
 317, 327, 441, 513, 533, 573.
 உரைப்பாயிரம், 6.
 உரைப்பொருள், 29.
 உரைபெறுகட்டுரை, 30, 31.
 உரையாசிரியராகிய இளம் பூரண
 வடிகள் முகவுரை, 230.
 உரையாட்டு, 257. [யுள், 5, 28, 32.
 உரைவிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்
 உரைவகை நடைநான்கு, 22.
 உரோகிணி, 36.
 உரோமண்டலி, 81.
 உல்குடைப்பொருவழி, 311.
 உல்லோலம் - அக்கக்கிரியைபதினாறு
 ஐள் ஒன்று, 81.
 உலக்கைப்பாட்டு 211 581

உலந்தபொருள், 246.
 உலவாக்கட்டுரை, 45.
 உலவாமை - ஒழியாமை, 45.
 உலறியகண், 86.
 உலறியதலைகளையுடைய ஓமை, 18.
 உலறியநா, 584. [294, 306.
 உலாச்செய்வித்தல், 31.
 உலாத்துதல், 170.
 உலைக்குருகினுயிர்த்தல், 126, 499.
 உலைக்குருகு, வெளிப்படைச்சொல்,
 உலையிலுதுந்துருத்தி, 345. [334-5.
 உலோகம், 178.
 உலோகம் ஐந்து, 193.
 உலோத்திரம், 387.
 உவகை, 179, 416.
 உவகைக்கண்ணீர், 152.
 உவகைபொங்குதல், 432.
 உவகைமுத்து, 134. [மால், 356.
 உவணச்சேவலுயர்த்தோன் - திரு
 உவணப்புட்சேவல் - கருடன், 356,
 உவந்தோனவியம், 85. [370.
 உவமத்தொகை, 19, 49, 166,
 உவமப்பெயர், 308. [475.
 உவமம், 37, 123, 171.
 உவமம் விரித்துரைத்தல், 433.
 உவமவுருபு, 135, 307.
 உவர்ப்புமண்கலக்கஞ்செய்யும், 114.
 உவவுத்தலை, 182.
 உவவுற்றதிகள், 219.
 உவா, 198.
 உவாஇரண்டு, 412.
 உவாஉவாபிரகாரம் 999

உலகநோன்பிகள் - சைனரில் இல்லற
 த்தார், 255, 263, 280, 399, 411.
 உலகமன்னவன், 537, 560, 589.
 உலகவிடைகழி, 256, 271.
 உலகளந்தோன், 495.
 உலகியல், 274.
 உலகியல் வழக்கு, 14.
 உலகுபுரத்துட்டுமொழுக்கம், 340.
 உலகுபொதியருவத்துயர்ந்தோன்,
 உலகுவிளங்கவிரோளி, 137. [586.
 உலகேழு, 129.

உவாழ்வுபெயரையுடையதான, 200.
 உவாவினஞாயிறு, 401.
 உழக்குதல், 194, 212.
 உழத்தல், 214, 216, 300, 333,
 உழத்தி, 320. [357, 373.
 உழவர், 155, 157, 191, 209, 278.
 உழவரோதை, 206, 558.
 உழவு, 266 - 7, 288, 312, 496.
 உழவுவழு, 88.
 உழவுத்தொழில், 312.
 உழவுதொழில், 496. [று, 261.
 உழாநுண்டொளி - தானேபட்டசே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஉ௭

உழி - அளவு, 40, 48.
 உழிஞ்சில் - ஒருமரம், 294, 306,
 உழிஞை, 14, 371, 568. [318.
 உழிஞைப்பவர், 529.
 உழிஞையான், 218.
 உழுகுடிவேளாளர், 261.
 உழந்து, 390, 496.
 உழை - உழை (வாணன்மகள்), பக்
 கம், மத்திமஸ்வரம், 36, 68, 165,
 193, 195, 203, 222 - 3, 350,
 443 - 4, 453. [பெய்தல், 69.
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைக்கு உழை
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைதோன் நல்,
 உழைகுரலானமந்தம், 225. [113.
 உழைப்புலிக்கொடி, 262, 279.
 உழைமான், 18.
 உழைமானுனைக்குக்காடு, 306.
 உழைமுதல்உழையிறு, 225.
 உழைமுதற்கைக்கிளையிறு தியாக
 உழைமை, 89. [மெலிவுநாளுக்கு, 113.
 உழையிற்குரல் பிறத்தல், 224.
 உழையுளி - உழை, 444.
 உள்வரிக்கோலம் - வேற்றுருவங்
 கொண்டுகடிக்குங் கோலம், 88,
 151, 171, 195, 227-8, 237-8,
 உள்வரிப்பாணி, 447, 458. [352.
 உள்வரியாடல் - வருத்தமறிந்ததன்
 வடிவு கரந்து சிலையார் வடிவுடன்
 தமரதியாமல் வந்து நடித்தல்,
 உள்வரிவாழ்த்து, 447, 459. [227.
 உள்ளகம், 434.
 உள்ளல் - உள்ளல்புறம் 960

உளி, 426, 439.
 உளியம் - காடி, 332 - 3, 440.
 உளைத்தல், 306.
 உளைவனன், 12.
 உம்கட்டிதம் - ஓரிருக்கை, பாதமைந்
 தனுளொன்று, 81, 232.
 உம்சங்கக்கை, 97 - 8.
 உம்சவம், 158, 572.
 உம்சர்கம், 420. [டல், 344.
 உமட்டட்டட்டெனப்பற்பைகொட்
 உற்பணம், 81.
 உற்பாதசாந்தி, 27 - 8, 468.
 உற்பாதம், 442, 450 - 1, 480.
 உற்றதை (உற்றது) உறவு, 45, 142.
 உற - மிக, 377.
 உறக்கு - உறக்கம், 374.
 உறங்கினோவியம், 85 - 6.
 உறந்தை - உறையூர் ; இது சோழர்
 களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று;
 இக்கதை சிகழ்ந்தபொழுது இதில்
 இருந்த சோழன் பெருநற்கிள்ளி
 யென்பவன் ; 20, 220, 231, 287.
 உறவு, 214. [படுதல், 215.
 உறவுபோலிருந்து காரியத்தின்வேறு
 உறவுமுறையார், 228.
 உறழ்தல் - ஒன்றிடையிட்டும் இரண்
 டிடையிட்டும் ஆராய்தல், 204.
 உறழ்பொரு, 39.
 உறி, 260, 442.
 உறிக்கா, 401, 413.
 உறித்தாழ்ந்தகாகம், 494, 585 - 6.
 உறி - உறியின் 170

உள்ளம் - உள்ளான்பதவை, 200.

உள்ளாளம், 90.

உள்ளாற்றுவேந்தன், 218.

உள்ளான்பதவை, 278.

உள்ளு - உள்ளான்பதவை, 278.

உள்ளுறைமுன்று, 10, 24.

உளதாங் கொல், 216.

உளநாள்வரையா, 591.

உளப்பாட்டுத்தன்மை, 10, 24.

உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, 187.

உளமலியுவகை, 506.

உளர்தல், 110.

உறு - உறுவதது, 112.

உறுக்கும் - உறுத்தம், 274.

உறுகண், 297, 332.

உறுகணுளர் - தீவினையாளர், மிடியாளர், 257, 272.

உறுத்தல், 173, 274, 294.

உறுப்பு நான்குள்ள உரு, 75.

உறை - மருந்து, 203, 208, 213.

உறைகவுள் - மதந்துளிக்கின்ற கன்னம், 587.

உறைகாரர், 156. [152.

உறைத்தல் - உகுத்தல், 127, 134,

சுஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உதைதல் - தோய்தல், 441, 451.
உதைய்யாநோய் - மருந்தாய் போ
க்கமுடியாத நோய், 208.
உதையுள் 46, 308. [566.
உதையூர், 31, 266, 287 - 8, 301,
உதையூர்க்குக் கோழியென்ற பெயர்
வந்தமை, 31 - 2, 266.
உதையூரிலருகன், 301.
உதையூர் ஸ்ரீ கந்தர்பள்ளி, 291.
உதையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனார், 291.
உன்னக்கை, 92, 95.
உன்னம்—ஒருமரம், 92, 306. [81.
உசேஷபணம் - ஓர்அங்கக்கிரியை,
ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, முயற்சி,
ஊகம், 401, 524. [வலி, 162, 187.
ஊங்கண், 567.
ஊங்கனோர், 560.
ஊசல், 207.
ஊசல்வரி, 580.
ஊசிப்பொறி, 414. [433.
ஊட்டுவாள்-தாயரைவருள் ஒருத்தி,
ஊடல, 173, 195, 198, 202, 226,
ஊடல்தீர்க்குமருந்து, 21. [232.
ஊடற்கோலம், 179.
ஊடறுத்தல், 440.
ஊண், 213.
ஊதுந்துளை, 61, 65.
ஊதும் வண்டு, 213.
ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி,

ஊந்தி, 431.
ஊந்திரைநீர்வேலி, 212.
ஊந்திப்பாடு, 237, 244, 251.
ஊர்ந்து - அடர்ந்து, 548.
ஊர்நடுமன் தம், 313, 323.
ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
ஊர்வாயில், 256. [58, 82.
ஊர்விலக்கு - ஒருவகைப் பாட்டு,
ஊரல் - குளுவையென்னும் பறவை;
நீர்மேலூர்தலின், ஆகுபெயர்;
ஊராளி, 89. [260, 278.
ஊரிடையிட்டகாடு, 262.
ஊழ் - முறை, 259, 273, 276.
ஊழ்வினை - முறைமையாகிய பழ
வினை, 254, 484.
ஊழ்வினையுருத்துவந்தெழுதல், 4,
ஊழி, 47. [219, 544.
ஊழியுக்கும் பேருதவி, 212 - 3,
ஊழறுதல் - குடைதல், 183.
ஊற்றுநீர், 459.
ஊறுசெய்விலக்கு, 305.
ஊன், 160, 275.
ஊன்சோறு, 545.
ஊன்மலியிருக்கை, 138.
ஊனாண்டுதலின், 591.
| எஃகல், 134.

எஃகுபட்டிருக்கும் உலை, 413.
 எக்கர், 522.
 126, எகினக்கவரி, 254.
 134, 334, 499, 526.
 ஊதுலைதோற்கவுயிர்த்தல், 462 - 3.
 ஊம் - ஊமை, 144, 481.
 ஊமர், 145.
 ஊர்க்குறுமாக்கள், 587.
 ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகையாபிற்
 குங்கோயில், 241. [309.
 ஊர்க்கையிடை யிட்ட காடு, 298,
 ஊர்காப்பாளர், 424, 436.
 ஊர்குழ்வரி, 25, 27.
 ஊர்த்துவ கலிகை - அங்கக்கிரியை
 பதினாறனுளொன்ற, 81.
 ஊர்த்துவமண்டலி, 81.
 ஊர்தல், 90.

எகினம், 557.
 எங்கணுவென் னாவினைந்தேங்கல், 463.
 எங்கணும் போகிய இசை, 332.
 எங்கோன், 283.
 எச்சங்கள், 562.
 எச்சம் - ஒரு வாசனைப்பண்டம்,
 379.
 எச்சவும்மை, 276, 281, 460.
 எச்சவும்மை விரித்தல், 55.
 எஞ்சலார் - அயலார், 463.
 எட்கசி, 325.
 எட்கசிவு, 160.
 எட்சாந்து, 467.
 எட்டன் மட்டம், 59, 91.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

எட்டி - அரசனால் வணிகர்பெறுவ
தொருபட்டம், 399, 401, 411-2.
எட்டிப்பூ, 411.
எடுத்தமொழியினஞ்செப்பல், 131.
எடுத்துக்காட்டு - சுட்டிக்காட்டுதல்,
443, 452.
எடுத்துக்கை நீட்டுவார், 421.
எடுத்துக்கோள்வரி - கையதவெய்தி
வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறரெடுத்
துக் கொள்ளும்படி நடித்தல், 88,
228, 237, 239, 289, 381. [531.
எடுத்துச்செலவாற் கொண்டதிதை,
எடுப்புதல் - எழுப்புதல், 135, 145.
எண் - இலக்கம், 78, 164, 547.
எண்ணுண், 264, 284.
எண்கூத்துப்பாணி, 59, 91.
எண்ணிரான்வந்தகொச்சக வெ ரு
போகு, 191.
எண்ணினடைவு, 152. [438.
எண்ணுதல் - எண்ணிச்செய்தல்,
எண்ணுப்பொருளில்வந்தஉம்மை சிற
ப்புப்பொருளுந்தருதல், 272.
எண்ணும்மை தொகல், 430.
எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமை
க்கு வரம்பு, 184, 201.
எண்ணெண்கலையோர் - வேசையர்,
226, 366, 381, 499.
எண்ணெய்வானிகர், 188, 155.

எய்யாவொருசிறை-பலரும் அறியாத
ஒருபக்கம், 313.
எய்விலெயினர், 318.
எயிப்புதம், 71, 116, 218, 256.
எயித்தி, 18, 315, 320 - 21, 325,
எயிதுமடித்தல், 87. [330
எயின் - ஒருசாதி, 321.
எயின்கடல், 322.
எயினர், 18, 294, 318 - 9, 327-8,
330, 432.
எயினர்க்குப்புலிஉவமை, 322, 330.
எயினர்கூட்டுண்ணும் நடுவூர்மன்தம்,
313, 323.
எயினர், தம்பகைஞர்தலையெத்தாமே
யறுத்திட்டெண்ணுதல், 324.
எயினர்துஞ்சுரைஎறிதல், 322.
எயினர் தொல்குடிக்குமரி, 324.
எயினர் பசுநிரைகளைப் பெறுதல்,
320 - 21.
எயினர்மதுவுண்டுசெருக்குதல், 324.
எயினர்மன்றுகல்பாழ்படற்குரியகார
ணம், 313.
எயினர் வெறியாடியபின் அரசனைப்
பாதுகாக்கத்தெய்வத்தைத் துதித்
எயினரார், 306. [தல், 321, 331.
எயினெடுங்கொடி, 341.
| எரிநிறத்திலவம், 150.
| எரிபோத்தி - அழலைமூட்டி,

362,
 எண்பேராயம், 147, 167, 535.
 எண்மைப்பொருள், 346.
 எதிர்த்துப் பிணைத்தமலர், 216.
 எதிரிரினிறை, 38, 201, 276.
 எதிர்பூஞ்செவ்வி, 225.
 எதிர்மறை, 344, 429.
 எதிர்மறைத்துக்கூதல், 466.
 எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை, 508.
 எதிரதுபோற்றல், 50, 373.
 எதிரி - எதிரேற்று, 125.
 எதிரூய் தல், 542.

எரிமண்டுதல், 498. [526.
 எரிமுகப்பேரம்பு, 177.
 எருத்தங்கோட்டல், 458.
 எருத்தம் = எருத்து - புறக்கழுத்து,
 35, 40, 446, 451-2, 458, 532.
 எருமன்றம், 442, 447, 451, 458,
 எருமை, 261, 268. [550.
 எருமைக்கடா, 396.

எருமைக்கடும்பரியூர்வோன் - கூற்று
 எருமையேற்றை, 408. [வன், 544.
 எல் - ஒளி, 45, 338.
 எயிருன்றிய நீள்பெருங்காஞ்சி, 528.
 எதிரேற்றல், 131, 532.
 எந்திரவில், 413.
 எய்துதல் - உணர்தல், 295, 307.

எல்லவிழ்மாலை, 45. [480, 578.
 எல்லா-ஏழ், தோழி, 447, 458, 462,
 எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன், 282.
 எல்லாவோ, 462.

கூடும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எல்லி, 223.
 எல்லிருக்கேட்டியின், 464.
 எல்லை - பகல், 3, 511.
 எல்வனை, 124, 563. [339.
 எலிமயிரினால் செய்த ஆடை, 154,
 எவ்வம் - தன்பம், 211, 216.
 எவன் என்ன விகாரப்படல், 515.
 எவன்கொல், 45.
 எழால் எழுவகை, 204.
 எழிலி, 173.
 எழிற்கை, 57, 80, 79, 99.
 எழினி - திரைச்சீலை, 71, 184 - 5,
 188, 193.
 எழினிக் கோலம் - உருக்கள், 201.
 எழினிமுன்று, 116.
 எழுகோல், 70.
 எழுச்சிப்பாலை, 534.
 எழுத்தாணி, 225.
 எழுத்தினுதம், 105,
 எழுத்து, 67, 76.
 எழுத்து எட்டு, 308.
 எழுத்து ஏழு, 156, 457.
 எழுத்து ஐந்து, 308.
 எழுத்துச்சந்திமுடிவு, 14.
 எழுத்துப்படுத்த பொதி, 144.
 எழுதல் - பண்ணுதல், 528.
 எழுதியவனை, 458.
 எழுதுவண்ணம், 154.
 எழுதுவரிக் கோலம், 151 - 2.
 எழுநிலைமாடம், 347.
 எழுமுடிமாப்பன், 569.
 எழுவகைநிலக்கிணர் எழுதியவன்

எத்துக்கு, 37.
 எற்றென்றும், 515.
 எறி - எறிதல், 66, 111.
 எறிநீரடைகரை, 259, 276.
 எறிப்ப - ஒளிவிட, 152.
 எறிபிணமிடறியகுறைபுடல், 543.
 எறிமணி, 325.
 எறிவனை - அறுக்கும்வனை, கரையிலே
 திரையெறிகிறவனையுமாம், 209.
 என், ஈத்தகை, 77, 136.
 என்கோ - என்பேனோ, 45, 446.
 என்பிலது, 24.
 என்பும் உமியும்பரலுஞ்சேர்ந்தகிலம்,
 என்றமனார், 231. [114.
 என்றாழ் - வெயில், 362, 380.
 என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டார்,
 என்னொன்றும், 515. [215.
 எனும் - சிறிதும், 420, 432.
 எனைத்து, 38.
 ஏக்கறுதல், 43.
 ஏகதாளம் ஒரொத்துடையதாளம்,
 59, 75 - 6, 91, 120.
 ஏகபாதம் - ஓரிருக்கை, 232.
 ஏகாசம் - உத்தரீயம், 326.
 ஏகாரம்: இசைநிறை, ஈத்தகை,
 எண், வினா, 10, 25, 210, 273,
 473, 474.
 ஏகாவலிவடம், 332.
 ஏகை - இரேகை, 367, 386.
 ஏங்குதல், 64, 249.
 ஏச்சுரை, 576.
 ஏகல் - பயிர்க்கல் 949 940

எழுவறியா, 38. [365, 382 - 3.
எழுவாய், 213, 293, 304, 321, 337.
எழுவுஞ்சீப்பு, 402.
எள்ளு, 390. [115.
எள்ளுஎட்டுக்கொண்டது நெல்லு,
எள்ளுருண்டை, 141.
எற்செய்வான், 216. [377.
எற்படுபொழுதிற்பொழுதுபோக்கு,
எற்படுபொழுது-சூரியன் அத்தமிழ்த்
எற்பாடு, 14, 377. [காலம், 860.
எற்றால் - எதனால், 50.

ஏட்டகம் விரித்து, 336.
ஏடலர்கோதை, 246.
ஏட - தோழி, 458.
ஏடு, 394, 406 - 7.
ஏணி - எல்லை, 402, 508-9.
ஏத்தம், 260.
ஏத்தல், 35, 265.
ஏத்தாளர், 539.
ஏத்தி - ஏத்த, 316.
ஏதம், 332, 343, 348, 357, 372-3,
ஏதிலர், 207. [397.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுருக

ஏது, 437, 582.
 ஏமஞ்சாராவிறும்பை, 358.
 ஏமவைகல், 365.
 ஏழுறுமாக்களவிறயம், 86.
 ஏர், 16.
 ஏர்பு - எழுந்து, 361, 378.
 ஏர்மங்கலப்பாட்டு, 16, 261, 279.
 ஏரகம், 516.
 ஏரி, 342, 355.
 ஏரிகரை, 294, 305.
 ஏருக்கு அறுகையும் குவனையையும்
 கலந்து நெற்கதிரோடு தொடுத்த
 மாலையைச் சூட்டுதல், 261, 279.
 ஏருழவர், 558.
 ஏல்வை, 224 - 5.
 ஏலம், 195.
 ஏலவல்லி, 16, 523.
 ஏலாது, 273.
 ஏவல் செய்யும் எயிற்றியர், 325.
 ஏவலன் (தன்மையொருமை), 205.
 ஏவலாளர், 348.
 ஏவலினையர், 507.
 ஏவற்சிலதியர் - குந்தேவன் மகளிர்,
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 140,
 158.
 ஏவற்சொல், 375.
 ஏவற்றெய்வம், 493.
 ஏவறை, 402, 414, 415.
 ஏவன்மகளிர், 380.
 ஏவில் - ஏவைபுகடையவில், 319.
 ஏழ்பிறப்படியேம், 524.
 ஏமகத்தகர் - மேமகம். 254.

ஏற்றுப்பசுந்தோல் சீவாதுபோர்த்த
 முரசம், 161, 543.
 ஏறங்கோட்பகை, 15.
 ஏறுவிண்ணப்பம், 349.
 ஏறு, 260, 431, 434.
 ஏறுதழுவல், 452.
 ஏன்று, 297. [324.
 ஏனத்தின்வனாவென்கோடு, 314-5,
 ஏனத்தெறி, 524. [366, 385.
 ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு,
 ஐ-இடைச்சொல், வியப்பு, 228, 435,
 444, 455, 476, 483 - 4, 518.
 ஐங்குறுநூறு, 441, 445.
 ஐங்கூர்தல், 195, 257, 296, 396.
 ஐஞ்சிலோதி, 300.
 ஐதானமயிர், 196.
 ஐது - அழகிது, 75, 120.
 ஐந்திரவியாகரணம், 295, 307, 310.
 ஐந்தினுமெட்டினும் வருமுறையெழு
 த்தின்மந்திரம், 297. [270.
 ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்தி கூடியமன்று,
 ஐம்பதுதுலாபாரப்பொன், 555.
 ஐம்பால், 209, 214.
 ஐம்பெருங்குழு, 72, 118, 147, 167,
 ஐயக்கடிஞை, 276. [535.
 ஐயந்தீர்காட்சி-கவுந்தியடிகள் (ஆகு
 பெயர்), 576.
 ஐயமற்றபொருள் - கடவுள், 460.
 ஐயமுற்றோனவிறயம், 85.
 ஐயர், 46, 210, 263, 320 - 21.
 ஐயவித்தலாம், 402, 414.
 ஐயாவம்மை. 274

ஏழனுருபின்கண்வந்தசாரியை, 129.
 ஏழனுருபுத்தொகை, 19.
 ஏழாவதன் இடப்பொருள் காலத்த
 டன்மயங்கல், 182.
 ஏழாவதுருபு இரண்டாவது டன
 மயங்கல், 182.
 ஏழை - அறிவின்மை, 206, 313.
 ஏழ்புழி, 353.
 ஏழ்மம், 277.
 ஏழ்நிழிவு, 305.
 ஏற்று - உடன்பட்டு, 421.

ஐயன்கோயில், 242.
 ஐயன்மார், 330.
 ஐயனுக்குப்பாடும் பாட்டு, 89.
 ஐயை - தூர்க்கை, மாதரியின்மகள்,
 260, 317 - 8, 327 - 8, 416-9,
 428, 430-31, 441, 450, 462-3,
 465-6, 506, 574, 580. [323].
 ஐயைகோட்டம், 18, 300, 312 - 3,
 ஐராபதம் - பட்டத்துயானை, 72.
 ஐராபதம்நிற்குங்கோயில், 146, 166,
 247.

கூட உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஐராவதமெழுதியகொடி, 166.

ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள், 264,

ஐவன வெண்ணெல், 15, 294. [285.

ஒக்கல், 349:

ஒக்கலை, 242.

ஒசித்தல், 192, 445 - 7.

ஒசிதல் - ஒதுங்குதல், 36.

ஒட்டகம், 408.

ஒட்டுதல், 90, 263. [296, 308.

ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவு,

ஒட்டேன் - இசையேன், 490.

ஒடியாலின்பம், 267, 512, 592.

ஒடு: அசை, இன், உடனிகழ்ச்சி,

எண், 19, 28, 39, 131, 169, 247,

251, 300, 333, 372, 390, 458.

ஒடுக்கம், - முடிவு, 34, 38.

ஒடுவுருபு ஐயுருபின் பொருளில் வரு

ஒத்தபண்பு, 149. [தல், 130.

ஒத்து - அந்தாக்கொட்டு, 75, 120.

ஒதுக்கம் - நடை, 276.

ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வை, 41.

ஒப்படியிருக்கை - ஒரிருக்கை, 232.

ஒப்பலொப்புரை, 28.

ஒப்பனை - அலங்காரம், 125, 131,

247, 538, 557 - 8.

ஒப்பித்தல், 160, 241, 314, 317.

ஒப்பிப்போலி, 208, 265, 286 - 7,

308, 320.

ஒப்பின்மையின்மிகுதி, 39.

ஒப்பினாகியபெயர், 137.

ஒப்புரைத்தல், 34.

ஒய் - யானையைப் பாகர்வையுங்குறி

ப்பொருள் 393 405 - 6

ஒருபொருட்பன்மொழிசிறப்பின்கண்
வருதல், 304.

ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த
ஒத்தாழிசை, 456.

ஒருபொரு, 190, 464.

ஒருமுகவெழிளி, 71, 73, 116,
118, 193. [264.

ஒருமூன்று-காம வெகுளி மயக்கம்,

ஒருமைபன்மைமயக்கம், 323, 429.

ஒருமொழிவைத்துலகாளால், 12, 573.

ஒருவயிற்பல்பிறப்பு, 388.

ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி,
187, 429, 477.

ஒருவினை யொடு, 281, 349.

ஒருவுதல், 44.

ஒரேவிடத்திற் பிறந்த மணிகள்:—

மாணிக்கம், புருடாரகம், நீலம்,

கோமேதகம், வயிற்றிய மென்பன,

ஒல் - அங்குரணம், 476. [388.

ஒல்காச்செல்வம், 395.

ஒல்காவன்னம், 502.

ஒல்கி, 212.

ஒலி, 105. [510.

ஒலித்தல் - தழைத்தல், 3, 24, 277,

ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை, 538.

ஒலிவகை 351, 352.

ஒழியாதாட்டும் வல்வினை, 263.

ஒழியாவிளக்கு - விடிவிளக்கு, 183.

ஒழிவிசை, 214.

ஒழிவு, 186.

ஒழுக்கநெறியினின்று நீங்கினோர் நீர்

மையல்லாதனவந்தைச்சொல்லி

யைப் பார்த்து - - - - -

ஒய்தல் - போக்குதல், 357, 373.
 ஒரியல், 59, 91.
 ஒருகாழ்முத்தம், 45, 227.
 ஒருங்குடன், 263.
 ஒருதலை, 130.
 ஒருதனி, 36, 45, 123, 422, 553.
 ஒருதனிக்குடிகள், 35.
 ஒருநிமம்பற்றல் - வாரம் பற்றல்,
 ஒருப்படுத்தல், 253. [146.
 ஒருப்படுதல், 273, 432.

உணர்வேண்டுமென்பது, 287.
 ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடி, 372.
 ஒழுக்கறாத நீருடையவையை, 465.
 ஒழுக்கி, 71.
 ஒழுகல், 213, 557.
 ஒழுகுவண்ணம், 206.
 ஒழுகை, 559.
 ஒள்ளெரி, 468.
 ஒளி, 91.
 ஒளித்தபிறப்பு, 585 - 6.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுரு.

ஒளிமண்டிலம், 305.
 ஒளிபுடைப்பாணி, 268.
 ஒற்காமரபிற்பொதியில், 527.
 ஒற்றல் - நினைதல், நோக்கல், பொ
 தித்தல், 66, 111, 143, 162.
 ஒற்றறுத்துப் பாடுமவன், 188.
 ஒற்றறுப்பைப் புறங்காத்தல், 458.
 ஒற்றன், 321, 509, 510.
 ஒற்றித்து ஒத்தல், 75.
 ஒற்று - செக்கோட்டியாமூறுப்பினு
 னொன்று, 350, 531.
 ஒற்றுதல், 66, 162, 288, 347.
 ஒற்றுறுப்பு - நம்பினும் பத்தரினும்
 தாக்குவதொரு கருவி, 337.
 ஒற்றைக்கை, 97.
 ஒற்றைக்கை இருபத்துநான்கு, 60.
 ஒற்றைக்கைத்தொழில், 60, 99.
 ஒற்றைக்கை முப்பத்திமுன்றுவகை,
 ஒற்றைத்தாளம், 580. [92.
 ஒற்றைத்தோழி, 129.
 ஒன்பதுகொண்ட மூன்றுபுரிநுண்
 ஞாண், 528.
 ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின்
 கூறு, 446, 457.
 ஒன்றன்பாணி, 59, 91.
 ஒன்று - முத்தி, 504.
 ஒன்றுமொழிகையினர், 573.
 ஒ-இரக்கக்குறிப்பு, எறிர்மறை, தாம்
 பிற்கதவு, பிரிநிலை, வியப்பு, 277,
 429, 458, 465, 474.
 ஒங்கல் - மரம், மலை, 339, 408.
 ஒங்கியல்பாணை, 557.

ஓடவகை, 354.
 ஓடியபொன், 53.
 ஓடு, 364.
 ஓடுங்கலம், 200.
 ஓடுந்திமில், 210.
 ஓடை, 72.
 ஓடையாணை, 537.
 ஒத்தின்சாலை, 494.
 ஒத்துடையந்தணன், 394.
 ஒதம், 213, 215, 505.
 ஒதவு முணரவுமரிபமறை, 308, 431.
 ஒதாது நன்மை நீமையறிவோர், 299,
 ஒதி, 198, 300, 312. [311.
 ஒதை, 206, 559.
 ஒதையாயம், 219.
 ஒதைவகை, 339.
 ஒப்புதல் - ஒட்டுதல், 208 - 9, 513.
 ஒம்படை, 169, 273.
 ஒம்பு, 259.
 ஒமசாலை, 262.
 ஒமம், 148, 168, 572.
 ஒமாலிகை முப்பத்திரண்டு, 178,
 ஒமை, 18, 294, 306. [179, 195.
 ஒர், இடைச்சொல், 49.
 ஒர்க்கோலை, 260, 277.
 ஒர்த்து, 559.
 ஒர்ப்பு, 195.
 ஒரன்ன, 526.
 ஒரி, 287, 520. [120.
 ஓரொத்துடைய ஏக தாளம், 75,
 ஓரொற்றுவாரம், 73, 119, 188, 383.
 ஒலக்கமண்டபம், 143, 163, 504.

ஒங்குயர்கூடல், 356.
 ஒச்சுதல், 207, 313, 448.
 ஒசனித்தல் - டோதற்கு ஒருப்பட்டு
 முயறல், வெக்கையால் தலையெ
 டுத்தல், 213, 363, 380.
 ஓசுநர் - பாவர், எண்ணெய் வாணி
 ஓட்டம், 166. [கருமாம், 138, 155.
 ஓட்டமற்றபொன், 284.
 ஓட்டன், 231.
 ஓடக்கோல், 354.
 ஓடம்விடுத்துறை, 341.

அ0

ஒலுறுத்தல், 433.
 ஒலை, 336.
 ஒலைமடிப்புறத்துமண், 347.
 ஒலைமுகப்பாசுமம், 348.
 ஒலையுந்தூதும்விடுத்தல், 226.
 ஒவர் - ஏத்தாளர், 539.
 ஒவியச்சுற்றம் - சித்திரத்திரள், 493.
 ஒவியச்சேனன் - சித்திரசேனன், 188.
 ஒவியனால், 232.
 ஒவியர் கண்ணிய விருத்தி, 232.
 ஒவியவிதானம், 71, 116.

கூடல் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஒவியவெழினி - சித்திரப்புணி யெழு
 தின திரை, 185.
 ஒவிறந்தொலித்தல், 260.
 ஒளகம் - இடைப்பாட்டு, 383.
 ஒளடதம், 366.

கட்டுதல், 90.
 கட்டுப்புணை, 341.
 கட்டுப்புரியம், 90.
 கட்டுப்பூ, 154.
 | கட்டுரை -

பொருள்பொறிந்தசொல்,

ஒளடவம், 349.

ஒளவியம், 409.

ஒளவையார், 488.

ஒளவையார் பாடல், 430.

ககரவீற்று வியங்கோள், 431.

கங்கர், 530.

கங்குற்பொழுது, 136.

கங்கையாறு, 28, 177, 169, 205-6,

292, 302, 319, 328, 348, 406,

528, 530, 540, - 42, 547 - 8,

552, 556, 566, 573 - 5, 592.

கங்கை நீர்த்துறை, 243.

கங்கையின்புதல்வரைக்காவிரியின்புத

கங்கைவாரி, 47. [வ்வொன்றல், 280.

கச்சி - காஞ்சிநகரம், 162.

கச்சு, 326. [166.

கச்சை-பாளைக்கீழ்வயிற்றுக்கச்சை,

கச்சையாளை, 146, 544.

கச்சோலம், 195.

கசர் - ஒரு முனிவர், 437.

கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னூர்,

கஞ்சதாளம், 543. [139, 155.

கஞ்சம், 366, 385, 457.

கஞ்சன், கஞ்சனார், 177, 461.

கஞ்சன்வஞ்சம், 192.

கஞ்சகம், 147.

கஞ்சகமாக்கள், 541, 564.

கஞ்சகமுதல்வர், 540, 556.

கட்டு இனிமை, 53.

கட்சி - காடு, 320, 322.

கட்டளை, 79.

உறுதியையுடைய சொல்லுமாம்,

4, 5, 24, 43, 45, 49, 50, 83;

203, 205, 212, 298, 309, 364,

502, 510, 592.

கட்டுரைகாதை, 24, 186.

கட்டுரைத்தல், 28, 243.

கட்டுவேலி, 324, 354, 375, 423.

கட்டுண்மாக்கள் - களவுகண்ணுண்

ணும் ஊணையுடையமாக்கள், 314,

கட்டேறல், 380. [324, 425, 437.

கட்புலம், 2, 19, 582.

கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிற் பிரபை

யற்றதாதலால், 334, 345.

கட்போர் - களவுசெய்வோர், 144,

கடகக்கை, 94, 98. [164.

கடகத்தண்டு, 380.

கடகம், 92, 197, 453, 506.

கடகவளை, 181.

கடகாவருத்தக்கை - இரட்டைக்கை

களிலொன்று, 97 - 8.

கடகு, 142, 160, 366, 385.

கடப்பந்தார், 517.

கடம் - வழி, 294 - 5, 519. [575.

சடம்படாள் - கோவித்துவெகுளாள்,

கடம்பறுத்தியற்றிய முரசு, 521.

கடம்பன், 517.

கடம்பு, 318, 448, 459, 518 - 9,

580 - 81. [கொள்ளல், 391.

கடம்பூணல் - முறைமையையேற

கடம்பைவேட்டம், 530.

கடமாக்கொம்பு, 514.

கட்டளைக்கூறுபாடு, 63.
கட்டி, 494.
கட்டிக்கனி, 1.
கட்டியது, 3.
கட்டியர், 530.
கட்டுக்குழியம், 366, 385.
கட்டுண்மாக்கள், 425, 437.

கடமை, 123, 130, 507.
கடல், 178, 182, 198, 210.
கடல்சூழிலங்கை, 30, 589.
கடல்தரும்பலபண்டம், 201.
கடல், பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத்
தைக்கொண்டது, 302 - 3.
கடல்முத்து, 216, 447.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடு

கடல்வண்ணன், 446, 448.
கடல்வணந்தேருர்செரு - பாரதப்
போர், 545.
கடல்வளம் - முத்துப்பவளஞ்சங்கு
முதலியன, 99, 199.
கடல்வளனைந்து, 260, 277.
கடல்வாழ்நர், 209.
கடல்வீளையாட்டு, 182, 198, 220,
கடல்வேலி, 531. [232, 549.
கடல்குழிலங்கை, 301, 345, 589.
கடலந்தானைக்காவலன், 540.
கடலாகியஆடை, 153.
கடலாடல், 224, 237.

கடற்பஃரூரம், 184.
கடற்பக்கம், 184.
கடற்பரப்பு ஊருக்குவமை, 128.
கடன், 300.
கடங்கழித்தல், 243.
கடனறிமாந்தர், 394.
கடனிறுத்தல், 221.
கடாவிடுதல், 183, 279, 545.
கடாவுதல், 254.
கடாவுறுத்தல், 261. [546
கடி - மிகுதி, விரைவு, 59, 381,
கடிகை - குத்துக்கோல், 366, 385.
547.

கடலாடுகாதை, 267, 289.
 கடலினடுவினின் தருள், 193.
 கடலை, 390.
 கடலொடுகாவிரிசென் றலைத்தல், 244.
 கடலோடிகள், 42, 137.
 கடலோதம், 215.
 கடவது, 265, 372.
 கடவரைகளெட்டு, 579.
 கடவுட்கோலம், 582.
 கடவுட்சடை, 88.
 கடவுட்சாத்தன், 574.
 கடவுட்டன்மை, 585.
 கடவுட்பத்தினி - பத்தினிக் கடவுள்,
 கடவுட்பின்னர், 301. [547.
 கடவுண்மங்கலம் - பிரதிட்டை, 572,
 574, 584, 594.
 கடவுள், 250, 284, 352. [பட்டு, 216.
 கடவுள்வரைந்து - கடவுளரை வழி
 கடவுளர் - முனிவர், 5, 291, 301 - 2,
 358, 374, 551, 591.
 கடவுளொழுதல், 528, 531, 533.
 கடவுளொழுதவோர் கல், 528, 540.
 கடற்கடம்பெறிந்த கடும்போர்வார்த்
 தை, 532.
 கடற்கரை, 198, 276.
 கடற்கரைமெலிக்குங்காவிரி, 185.
 கடற்கரைவருணலை, 199.
 கடற்காளை வரிப்பாணி, 205.
 கடற்சேர்ப்பன், 216.
 கடற்செய்வம், 17, 206,

கழிகையார் - அரசனுக்குச்சென்ற
 நாழிகைக்குக்கவிசொல்லுவார்,
 கழிசரி, 90. [140, 158.
 கழினு - பிச்சைப்பாத்திரம், 260,
 கழிதீங்கு - மிக்கதீங்கு, 408. [276.
 கழிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு, 184.
 கழிப்பகைதுண்கல், 585.
 கழிப்பிசுமுரசு, 450.
 கழிப்பினை, 161, 197.
 கழிப்பு, 357, 373, 461.
 கழியல்வேண்டும், 336. [251.
 கழியென்றுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிதல்,
 கடு, 195.
 கடுக்க, 164.
 கடுக மரித்தல், 526.
 கடுகெருதலையுடைய காவிரிநீர், 277.
 கடுங்குரல், 145, 260.
 கடுங்கோன் - ஒருபாண்டியன்;
 தலைச்சங்கமிருத்தியபாண்டியர்
 களில் இறுதியானவன், 7, 230.
 கடுத்தமுகம், 171.
 கடுத்தல் - ஐயுறுதல், 244, 251.
 கடுநவை, 145, 404.
 கடும்போர்வார்த்தை, 532.
 கடுமை - சினம், 159.
 கடுவரல், 277.
 கடைஇ - கடாவுதலால், 254, 269,
 375.

கடைக்கருவி - உடுக்கை, 107.[246.

கடைக்கூட்டல் - ஒருப்படு த்தல், கூட்கூ அரும்ப்த

முதலியவற்றின் அகராதி.

கடைக்கொளல்-முடிதல், 179, 202.

கடைகயிறு, 441, 448, 459.

கடைகழிதல், 257.

கடைகழிமகளிர் - பொதுமகளிர்,
359, 376, 379.

கடைகாணகவயின், 424.

கடைகாப்பாளர், 167.

கடைகால்யாத்தசோலை, 141.

கடைகுழன்று சுருண்டகுழல், 78.

கடைகூடுதல், 310.

கடைச்சங்கம், 10.

கடைச்சாமத்திற் கண்டகனுப் பத்து
நாட்கூட்பலித்தல், 408.

கடைசிக்கூத்து, 194.

கடைசியர், 16, 178, 261.

கடைசியர் களித்து ஒருவர்மேல் ஒரு
வர் சேற்றை இறைத்தல், 278.

கடைத்தலை, 245, 252.

கடைத்தெரு, 157, 434.

கடைநாளையதல் - மரித்தல், 400.

கடைநிலை - முடிவு, 166.

கடைநிறுத்தல் - கடைவ ராயி லில்
நிறுத்தல், 572.

கடைப்பிடி, 87, 195.

கடைப்பிடித்தல், 62 - 3, 76.

கண்களால் முத்தைச்சொரிதல், 311.

கண்களிமயக்கம், 525.

கண்கூடு, பிரியதரிசனம், 238, 309.

கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்தில்
நடித்த நடிப்பு; இஃது ஒருவர்
கூட்டவன்றித் தானே வந்து நிற்
கும் நிலைமை, 88, 227 - 8, 237,
289, 382.

கண்கொடியகொடிய, 211.

கண்டப்பாடல், 63- 4, 109- 10.

கண்டம், 19, 169, 201, 212, 221,
235, 326, 554.

கண்டழனிதற்கொள்ளல், 566.

கண்டனகூறிந்ருகயாழினிட்ட பா
கண்டார்கூற்று, 330. [ட்டு, 206.

கண்டி - கண்டத்தையுடையாள்,
கண்டிகை, 180, 196, [316.

கண்டிரண்முத்தம், 196.

கண்டில்வெண்ணெய், 179, 195.

கண்டு - செய்து, 324.

கண்டுசருக்கரை, 132.

கண்டுசருக்கரையோடு, அநிலைப்புகை
த்தல், 125.

கண்டுவைத்தும், 310, 477.

கண்ணகன்பரப்பு, 137.

கடைமணியின் குரல், 480.
கடைமுகம், 147, 256, 536.
கடைமுகவாயில், 144. [90, 194.
கடையக்கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு,
கடையம் = கடைசிக் கூத்து ; இது
பதினோரடலுளொன்று ; வாண
சுரனுடைய நகரில் வடக்குவாயிற்
கணுள்ளவயலிடத்தேநின்று இந்
திராணியாடியது, 58, 89, 178.
கடையில் இன்ன சரக்கு ஈண்டுள்ள
தென்று அறிவிக்கக் கொடுக்கலெ
டுத்தல், 183, 199.
கடையெயிறு = பன்றிக் கொம்பு
போலப் புறப்பட்ட எயிறு, 501.
கண் = கணு, தாட்சிணியம், முழ
வின் கண், 66, 69, 114, 117,
322. [தல், 152.
கண் இடத்திலும் வலத்திலும் துடித்

கண்ணகி, 2, 5, 20, 26 - 7, 34,
46, 123, 126, 128, 134, 136,
149, 152, 169, 173, 243 - 5,
251-2, 266, 316-7, 325, 344-5,
353, 420, 428, 440, 442, 451,
462, 465 - 6, 476, 484 - 6,
490, 511 - 2, 514, 525, 527,
574-5, 577 - 8, 584, 587.
கண்ணகி கூற்று, 433.
கண்ணகிதன்கோட்டம், 574.
கண்ணகிதாதை, 551.
கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.
கண்ணகிமதுரையைமும்முறை வலம்
வந்தமை, 491.
கண்ணகியின் விரகம், 133.
கண்ணகி வேங்கை மரத்தின் கீழ்
இருந்தமை, 524, 571. [ம், 305.
கண்ணறையாகியவாயையுடைய குல

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகூ

கண்ணன், 431.
 கண்ணன் கஞ்சன் வஞ்சங்கடந்தமை, 192, 449.
 கண்ணன், கஞ்சனூரெறித்தது, 90.
 கண்ணன்கன்றற்குணியுருத்தது, 455.
 கண்ணன் சூரியனைச் சக்கரத்தான் மறைத்தது, 446, 458.
 கண்ணன்பாண்டவர்க்கு தூற்று வர்பா ல் தூதுசென்றமை, 449, 460-61.
 கண்ணன், யானையின் கோட்டை ஒசித்தது, 178, 192. [90.
 கண்ணன் வாணனை வரலுய்த்தமை, கண்ணன் வாலசரித நாடகம், 451.
 கண்ணனியவலை, 384.
 கண்ணாடி, 147, 561 - 2.
 கண்ணாஜுடல், 187.
 கண்ணி, 481, 495.
 கண்ணியசெலவு, 204.
 கண்ணிலெயினர், 322.
 கண்ணிங்கருமணி, 293, 347.
 கண்ணிப்பிரபையறுதல், 334.
 கண்ணினுங்கண்ணின் கடையகத்துச் சுவை மிகத்தோன்றல், 84.
 கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், 341.
 கண்ணீர்வார்த்தல், 84.
 கண்ணுடல், 160. [434.
 கண்ணுள்வினோரர், 139, 156, 422,
 கண்ணுளர் - சாந்திகூத்தர், மதங்கர், 115, 140, 158.
 கண்ணுளாளர் - மதங்கர், 149, 169.
 கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுது லோர். 541

கண்முகப்பே - கண்முன்பே, 477.
 கண்வலை, 210. [ருவி, 106.
 கண்விடுதாம்பு - ஒருவகைத்தோற்க கண்வெண்முத்துதிர்ந்தல், 29,
 கணக்காயர், 7. [299.
 கணக்காயனார்மகனார்நக்கோரர், 230.
 கணக்கியல்வினோரர், 535.
 கணங்கள்பதினெட்டு, 50, 148, 168.
 கணங்கொள்பேய்மகள், 543.
 கணந்துட்டி, 278.
 கணநிறை, 321. [106.
 கணப்பறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி, கணவன், 212, 265, 524.
 கணவனைப் பிரிந்து கல்லுருவாயிருந்த வள் கணவனைக்கண்டபின் கல்லு ருவம் நீத்தமை, 489.
 கணவனையிழந்தோர்க்குக்காட்டு வ நி கணி, 321, 554. [ல், 485.
 கணிகை, கணிகையர், 2, 286, 404, 552. [வாழ்த்தல், 405.
 கணிகையர் அரசனையும் நகரையும் கணிகையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து நான்கு, 226, 235 - 6, 366, 384.
 கணிகையர் செல்வமில்லாதவரைவிரு ம்பாரொன்பது, 299.
 கணிகையர்நால்வகையர், 20, 383.
 கணிகையராயிரவர் வாழ்த்திப்பெய கணிச்சியோன், 305. [ரிடுதல், 393.
 கணிதவிவர்த்தகர், 493.
 கணையிழத்தஅகலம், 560.
 கணையம் - கணையமாம், 402, 415.
 கண்கலிகைக்கால் 90

கண்ணெழுத்துப்படுத்தசகடம், 539.
கண்ணெடுகண் ஒருசாண் வளர்ந்த
மூங்கில், 63.
கண்ணெடையாட்டியர் - கள்ளேவிற்
கும்வலைச்சியர், 138, 155.
கண்ணோட்டம், 189.
கண்ணோவுற்றோனவினயம், 85, 87.
கண்போள் தமாமன்மகள், 429.
கண்மணிக்கடை, 484.
கண்மணியனையான், 336.
கண்மலர், 134.

கத்தரிகைக்கை, 92 - 3.
கத்திகை - தொடைவிசேடம், 225,
கத்தூரி, 53, 195, 379. [236.
கத்தூரிக்குட்டி, 524.
கத்தூரிக்குழம்பு, 196.
கத்தூரிச்சாந்து, 45, 53, 338, 481,
கதம், 173. [563.
கதவம் - கதவு, 254, 296, 507.
கதவொடுசேராதபடி. வைத்தநிரைக்
கதிர் - ஆர், 43, 83, 129. [சூழ, 414.
கதிர்ச்செல்வன், 464, 468.

கூட அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிர்செல்வொழித்தல் - உயர்தல்,
கதிர்த்தல், 84. [557.
கதிர்திருகல், 313.
கதிர்படுமமயம், 332.
கதிர்மண்டிலம், 361.
கதிர்வேந்தன், 294.
கதிரவன், 216, 268.
கதுப்பு, 360, 543.
கதுப்புநானம், 195.
கதுப்புறவடைச்சி - கொண்டைகளி
லே வைத்துப் புரைக்கச் செருகி,

கம்புட்கோழி } 16, 260, 278.
கம்புள் }
கம்மாளர்வினை - சிற்பம், 422.
கம்மியர், 115, 144, 163, 183,
497, 572.
கம்மியார்முதலோர்விட்பன, 384 - 6.
கமலம், 150, 152, 341, 354.
கமுகந்தாறு, 523.
கமுகு, 295, 306, 342, 355.
கயந்தலையானை, 565.
கயம், 585.

360.

கதை- உதயனன்கதை, பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது, 9, 19, 31, 34, - 5, 80, 132, 153, 247, 414.

கதைக்குநாயகி, 34.

கதைசொல்லுகிறவர், 333.

கதைத்தொடர்பு, 203.

கதையையுடையதுகாதை, 8, 25.

கந்தஉரு, 58, 90.

கந்தபுராணம், 51.

கந்தம், 90.

கந்தன், 89, 301.

கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன் பள்ளி, 291, 301 - 2.

கந்தன்பாட்டு, 88.

கந்து, 357, 528.

கந்துகவரி, 579.

கப்பம் - கற்பம், பிராகிருதம், 298,

கப்பூம், 154 - 5. [310.

கபாடபுரம் - இடைச்சங்கமிருந்த

கபித்தக்கை, 92, 94. [ஊர், 7.

கபிலபரணர், 7. [ஒருநகரம், 508.

கபிலபுரம் - கலிக்கநாட்டி லுள்ள

கபிலை, 510.

கபோதக்கை, 92, 96 - 8.

கம்பராமாயணம், 158, 163, 402,

405, 416, 429, 483, 529,

கம்பலை, 185, 201. [544, 572.

கம்பலைமாக்கர், 471, 476.

கம்பித்தல், 90.

கம்பிதம், 105.

கயமலர் - பெரியமலர், 321.

கயமலர்க்கண்ணி, 42. [381.

கயல், 150, 209, 227, 275, 340,

கயல்போலுங்கண், 133, 186, 210.

கயலெழுதியவிமயம், 442.

கயவற்சொல்லியஞ்செய்யார், 430.

கயவாகு:—இலங்காபுரத்தரசன்;

இவன் தன்னகரத்தில்

கண்ணகியாகியபத்தினிக் கடவு

ளுக்குப் பலிபீட்டுஞ்செய்வித்துப்

பின்புகோயிலும்கட்டுவித்து வரு

டந்தோறும் உற்சவம் நடத்திய

வன், 30, 589.

கயவாய் - புகார், 137, 153, 260.

கயற்கொடி, 530.

கயற்கொடித்தானை, 344.

கயிரவம், 192.

கயில், 446.

கயிலாயம்நிக்குக்கோயில், 248.

கயிலைமலை, 518. [197.

கயிற்கடை - கொக்குவாய், 181,

கயிற்றத்தொடக்கு, 401, 414.

கயிற்றுவகை, 385.

கயிறுநிரித்துவிற்பவர், 155.

கர்ணீசுதர், 437.

கர்மபடியாதியம், 280.

கரகம், 585 - 6.

கரடி, 332.

கரடி இடித்தல், 344.

கரடிக்குட்டி, 524.

கரடியகை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கரடிப்பிள்ளை. 524. [106 - 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகூ

காடிபுற்றகழ்தல், 332, 343.
 காணக்கூத்து, 80.
 காணத்தியலவர், 167.
 காணம் - கிரியை, கைத்தொழில்,
 விநோதக்கூத்து ஆறனுளொன்று,
 64 - 5, 90, 109 - 10, 193,
 438, 534.
 காணம்துற்றெட்டு, 80.
 காணவிசேடம், 380.
 காணவோத்து - பதினாறுபடலநூ
 லின் ஒருபகுதி, 205.
 கரத்தல், 527.
 கரந்துபடை, 376.
 கரந்துபோக்கிடன், 115.
 கரந்துவரல், 83.
 கரந்துவரலெழினி, 71, 188.
 கரந்துவரலெழினி கட்டுமிடம், 116,
 கரந்துறை, 359. [118.
 கரந்துறைகோள், 277.

கரிகாற்பெரும்பெயர்த்திரு மா வ ள
 வன், 46.
 கரிகாற்பெருவளத்தான், 57, 162.
 கரிபுறக்கிடக்கை - கரிந்துகிடக்குமி
 டம், 294, 306.
 கரிபுறவட்டில்-புறம் கரிதான அட்
 டில், 418, 430.
 கரிபெயர்த்தல், 395.
 கரிமாப்பெருநிரை, 542.
 கரிமுகவம்பி, 341.
 கரிமுகக்கம், 339.
 கரியமால், 490.
 கரியல் (துகில்), 379.
 கரியவன் - சனி, 260, 277, 289.
 கரு, 435.
 கருகல், 387.
 கருங்கடகு, 160, 543.
 கருங்கயல், 171.
 கருங்கயனெடுக்கண், 353.

கரந்துறைமாக்கள், 508.
 கரந்தை, 321 - 2, 371.
 கரந்தையார், 313, 330.
 கரவடநூல், 426.
 கரவிடம் - காவிரிப்பகுதி, 426.
 கரி, 326, 386, 439.
 கரிக்களபம் - யானைக்கன்று, 523.
 கரிக்கை, 81.
 கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்து இருந்து அரசாண்ட ஒருசோ
 ழன்; இவனுக்குக் கரிகாலனென்
 றும் பெயர்; இவன் இமயமலை
 வரைவென்று அரசாண்டவன்,
 41, 161, 171, 184, 187,
 201, 279, 404, 488, 491.
 கரிகாலன் இமயத்தே புலிக்கொடி
 யைப்பொறித்தது, 162.
 கரிகாலன் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சா
 த்தனருளாற் செண்டு பெற்றது,
 162.
 கரிகாலன் செய்தசெயல், 161-2.
 கரிகாலனாகியமுதற்குடி, 39.
 கரிகாலனுக்குவச்சிராட்டரசன்முத
 லியோர் திறைகொடுத்தது, 163.

கருங்காலி, 100 - 101, 195.
 கருங்குருவி, 320.
 கருங்கை - வலியையுடையகை, 16,
 139, 155, 261, 278.
 கருங்கை இருவகை, 156.
 கருங்கோழிமோலியார், 7, 8.
 கருஞ்சாக்கு, 138.
 கருடப்புள், 458. [309.
 கருடப்புள் எழுதிய கொடித்தண்டு,
 கருடபக்கம், 81.
 கருடர், 168.
 கருடன், 370.
 கருடோற்காரம், 386.
 கருணை - அருள், 84, 406.
 கருணை மறவன், 587.
 கருத்து நிகழ்ச்சி, 10.
 கருத்துறுகணவன், 510.
 கருதற்பாலீரல்லீர், 428. [319,
 கருந்தலை - பசுந்தலை, 142, 160.
 கருந்தாழ்க்காவல், 144, 164.
 கருந்திறன்மாக்கள், 538. [436 - 7.
 கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 கருந்தொழிற்கொல்லன், 424 - 5,
 கருகடர், 538. [427.

சுசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கருநாடர், 530.
 கருப்பசந்தி, 83.
 கருப்பத்துளை, 368. [83,442,480.
 கருப்பம் - சந்தியைத்தனனொன்று,
 கருப்புவி, 44, 128, 583.
 கருப்பூரம், 361, 378 - 9.
 கருப்பிற்றொடுத்தபெருந்தேன், 259.
 கரும்பு, 43, 275, 277, 294, 306,
 523.
 கரும்புலக்கையாகமுத்தங்குற்றுதல்,
 கருமக்கழிபலம், 394,406 -7.[581.
 கருமக்கோட்பாடு, 346.
 கருமகாரர், 167.
 கருமங்கள்எட்டு, 282.
 கருமணி, 86.
 கருமவினைஞர் - புரோகிதர், 535.
 கருமுனை - பித்திகை, 235 - 6.
 கருமை - பெருமை, 171, 388,
 கருவி, 19, 424 - 6. [390.
 கருவிக்குயிலுவர், -தோற்கருவிவாசிப்
 பார், 149, 169. [439.
 கருவியாற்கள்வரடையும்பயன்,
 கருவியிசைக்குமுறை, 119.
 கருவிரலாகம் - கரியவிரலையுடைய
 குரங்குபோலிருந்துசேர்ந்தா
 ரைக்கடிக்கும்பெர்றி, 401.
 கருவிரற்குரங்கு, 399.
 கருவிருத்தல், 83.
 கருவில், 315.
 கருவிளம் - ஒருமரம், 222. [497.
 கருவினை - ஒருகொடிப்பூ, 495,
 கருவிதல் - கொடியவெற்றி. 401.

கல்லிடுகூடை, 401.
 கல்லிடைமுடங்கல் - கல்லிடுக்கிற்
 புக்குமுடங்குபடுதல், 368, 389.
 கல்லுநின்றமன்றம், 145.
 கல்லுமிழ்க்வண், 142, 401.
 கல்லென்பேருர், 313.
 கல்லேறு, 388.
 கல்விதற்றல், 249.
 கல்விகேள்வி, 250.
 கல்விப்பாகன், 502.
 கலகநாரதன், 188.
 கலங்கருர், 568.
 கலங்கரைவிளக்கம் - கப்பலையழைக்
 குந் திராவென்னும்விளக்கு, 183,
 கலங்கர், 201, 417. [200.
 கலத்தானுன் காலானும் பொருளை
 ஈட்டல், 42, 46.
 கலந்தருதிரு, 137, 183.
 கலந்தருநர், 139.
 கலப்பை, 370, 497.
 கலப்பைநா, 461.
 கலம் - மரக்கலம், யாழ், 19, 36,
 39, 153, 199, 212, 221, 235.
 கலம்பகர்சங்கமலர், 510.
 கலம்பகர்பீடிகை பூப்பலிகடை
 கொள், 572.
 கலம்பெறுதுசப்பு, 227.
 கலயி, 212. [184.
 கலவிருக்கை - பண்டசாலை, 137,
 கலவை-பலவுன் கலந்தது, 216,367.
 கலவைக்கூட்டம், 338.
 கலவைக்கொருகி 251

கருஜர், 530.
 கருஜரான், 158.
 கரைதல் - அவகாசித்தல், அழைத்
 தல், ஓசைப்படுதல், வருந்துதல்,
 183, 275, 463, 466.
 கல், 114, 387,
 கல்யாணம், 518.
 கல்லதரத்தம், 419.
 கல்லாக்களிமகன், 427.
 கல்லாடம், 387, 448, 516, 564.
 கல்லாடர், 7.

கலவைமணம், 48.
 கலன், 199, 481, 488.
 கலன்பகர்தல், 509.
 கலனாசைவேட்கை, 427.
 கலார்தருகினவி, 228.
 சலாபம் - பதினாறுகோவை, 132.
 கலி - இஃது இடைச்சங்கநூலாகிய
 பெருங்கலித்தொகைக்கும், கடை
 ச்சங்கநூலாகிய குறுங்கலித்தொ
 கைக்கும் பெயராக வழங்குகின்
 றது, 8, 18, 456.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூசக

கலிகெழுசூடல், 589.

கலிங்கத்துப்பராணி : இஃதுந் பெயர் அடியார்க்குநல்லாரால் எழுதப்பட்டவிலை ; ஆயினும் இந்திர விழவுரெடுத்தகாதையுரையில், அவர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்கள் இதிற்காணப்படுதலால், இங்கே எழுதப்பட்டது ; இப்பராணி, “ பராணிக் கோர்சயங்கோண்டான்” என்று புகழ்பெற்ற சயங்கோண்டான் என்னும் புலவரால் செய்யப்பட்டது. இதனால் சில சோழர்களுடைய வரலாறு புலப்படும்; 160 - 62, 414, 483, 547, 555, 561.

கலிங்கம்-வடநாடுகளுளொன்று, 23, 490, 508, 510.

கலிங்கம் புலராதடுத்தல், 494.

கலிங்கர், 530.

கலித்தொகை - இஃது எட்டுத் தொகையுள் ஆறாவது; 150 கலிப்பாக்கையுடையது; கடைச்சங்கப்புலவராலியற்றப்பட்டது; பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை செய்தலென்னும்ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளொன்றும் மூவகைப்பொருள்களையும் இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளைவிரித்த க் கூறுவது; சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச் சிறந்தது; இதில் முதலாவகாவிய பாலை பொருள்களெங்கோன

னுரையிலும் நச்சினார்க்கினியரெழுதியுள்ள வாக்கியங்களால் விளங்குகின்றது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; இது குறுங்கலியென்றும், கலியென்றும் கூறப்படும்; 7, 23, 49, 51, 56, 124, 127, 130, 181, 192, 266, 292, 301, 305 - 6, 313, 322, 365, 381, 416, 422, 429, 442 - 3, 445, 447, 449, 451, 456, 468, 478, 482, 490, 494, 514 - 5, 517 - 20, 557, 563, 577, 585, 588.

கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து 80, 193.

கலிப்பா, 8, 14.

கலியாணமகளிர், 203.

கலியாணமதுரை, 513

கலியாணவாழ்த்து, 4.

கலிவெண்பாட்டு, 26 - 7, 253.

கலை (கருப்பூரம்), சீரம், 256, 271.

315, 325, 328, 350; 379.

கலைக்கியானப்பெண், 317.

கலைத்தொழில்கள், 203.

கலைப்பரியூர்தி, 316.

கலைப்பாவை, 327, 337.

கலைப்பாவையின் கோலம், 328.

கலைப்பாவையின் மந்திரம், 300.

கலைமாத, 40.

கலைமார்செல்வி, 314, 507.

கலைபூர்தி - தூர்க்கை; 324 - 5.

கவசம். 366. 384.

லும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி
 கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மரு
 தம் மருதனிளநாகராலும், நான்கா
 வதாகிய முல்லைநல்லுத்திரனாலும்,
 ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்து
 வனாலும் இப்பற்றப்பட்டன; இத
 னேத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசி
 ரியனல்லந்துவனார்; இது, “புரி
 வுண்ட” (கலி.142) என்பதனுரை
 யிலும், “உரிப்பொரு ள ல் ல ன்”
 (தொல். அகத். கு. 15) என்பத

அக

கவடிவித்தல், 558.
 கவடிவட்டம், 388.
 கவண், 142, 160, 401, 413.
 கவந்தம், 543.
 கவயம், 549.
 கவர்க்குநெறி, 390.
 கவர்த்தல், 305.
 கவர்பரிப்புரவி - பகுத்துவிரையுஞ்
 செலவினையுடைய குதிரை, 147,
 167. [481, 495.
 கவரி, 147, 166, 254, 366, 385,

கூசு உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கவரிச்செந்நெல், 261, 289.
 கவரித்தொங்கல், 278.
 கவரிமுதலியனளடுக்கும்வரிசை, 380.
 கவலித்தல், 348.
 கவலுதல், 499.
 கவலை - கவலைக்கொடி, குறுந்தெரு,
 பலவாயொன்றான முடுக்கு, முடுக்
 குவழி, 15, 18, 27, 295, 306,
 369, 390, 499, 523.
 கவலைச்சின்னெறி } 305.
 கவலைப்படுநெறி }
 கவலையமகளிர், 464.
 கவவு, 36.
 கவவுக்கைகடுகிழ்த்தல், 219.
 கவவுக்கொள்ளுதல், 380,
 கவற்சி, 214, 502.
 கவற்ற, 293.
 கவற்றமழி (துகில்), 379.
 கவாச்செறி-ஓராபரணம், 180, 196.
 கவி - பாடுவான், 72, 406.
 கவிகை, 565.
 கவிச்சக்கரவிருத்தி, 161.
 கவிஞனமைதி, 62, 108.
 கவிப்பன்-பசுமறையத்தேடினபொரு
 ளுடையவன், 400, 412.
 கவியதுகுறிப்பு, 62.
 கவிர், 340, 353.
 கவிர்மலர், 387.
 கவிரிதழ்க்குறுங்கல், 585.
 கவுசி - பல்வரிக்கூத்திஹொன்று,
 கவுசிகன் - ஓரந்தணன், 334. [88.
 கவுந்தி - ஒருதவமுதியவள், 263,

கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொ
 டுத்துக்கோல், 402, 424, 436.
 கழங்காமுகளிர், 559.
 கழங்கு, 88, 315, 558.
 கழல், 317, 501.
 கழல்கட்கூளி, 145, 165.
 கழந்தெறிமறை, 208. [370.
 கழனி, 247, 277, 342, 355 - 6,
 கழாஅமயிர்யாக்கைக்காரான், 261.
 கழாஅர்முன்றுறை, 184, 488.
 கழாய்க்கூத்து, 80.
 கழார் - ஒருர், 488.
 கழாற்றுக்கு, 59, 91, 382.
 கழி - ஊன், 17, 160, 217.
 கழிக்காலல், 26, 198, 200, 207.
 கழிகடுந்துய்மை, 371.
 கழிகாமுகர், 170. [காஞ்சி, 528.
 கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக்காட்டிய
 கழிப்பாம்புக்குக்கால் ஆறு, 524.
 கழிப்பி - கழித்து, 235.
 கழிப்பிணிக்கறைத்தேரல், 142.
 கழிபெருஞ்சிறப்பு, 263.
 கழிபேராண்மைக்கடன் - தன்னைத்
 தானிடம்பலிக்கடன், 312.
 கழிய - மிக, 115.
 கழியுமானம், 63, 109 - 10.
 கழீஇய - கழுவி, 431.
 கழு - கழுக்கோல், 402.
 கழுக்கோல்போலக்கழுத்திழ்நீர்
 முறுக்குஞ்சங்கிலி, 414.
 கழுகுப்பொறி, 415.
 கழுத்தாபரணம், 181, 197.

265 - 6, 285, 288, 357, 391,
401, 404, 417, 550.
கவுந்திப்பள்ளி, 256.
கவுந்திமுன்சாரணர்வருதல், 280.
கவுந்தியடிகள், 26 - 7, 257, 273,
276, 281, 284 - 6, 298,
30 - 32, 310, 312, 332,
343 - 5, 351, 354 - 5,
372 - 3, 390, 403, 409, 413,
கவுந்தி வழிவளங்கூறல், 274. [576.
கவுரி, 317, 326.

கழுத்தலடம், 180.
கழுதை, 408.
கழுதையேருழவன், 558.
கழுநீர், 16, 42, 126, 152, 170,
173, 225, 338, 351, 387.
கழுநீர்ச்சேக்கை, 128.
கழுநீர்ப்பிணையல், 43, 49, 333,
கழுநீர்மலர், 132. [344.
கழுநீர்முதல், 278.
கழை, 188.
கழைநெல், 29, 155.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூசங்

கன்கடுகமயக்குதல், 278.
கள்வர் இடத்தாலடையும்பயன், 438.
கள்வரூருமர்றிக்களவுகாண்டல், 426.
கள்வர்க்கு மந்திரம்தெய்வம் மருந்து
பிமித்தம் தந்திரம் இடன், கர்லம்,
கருவியெனச்சாதனங்கள் எட்டுண்
டென்பது, 425.
கள்வர் காலங்கருதிப்பொருளைக்
கைப்பற்றின் யாவராலும் விலக்க
இயலாதென்பது, 426, 439.
கள்வனைக்கோறல்கடுங்கோலன்று,
கள்வாய்நீலம், 211. [484.

களவுநூல், 426, 437 - 9.
களவுநூற்றுறை, 439.
களவுப்பெருள், 506.
களவெற்றி, 537.
களவேள்வி, 30, 31, 553, 567.
களன் - அரங்கு, 365.
களி - சேறு, 88 - 9, 236.
களித்தரை, 114.
களித்தல், 84. [138.
களித்துயில் - இன்பத்துயில், 126,
களித்தோனவியம், 85.
களிப்பு, 363.

கள்வாய்நெய்தல், 214.
 கள்விலையாட்டி, 320 - 21.
 கள்விற்குமவள், 329 - 30.
 கள்ளக்கமலம், 171.
 கள்ளப்படி, 485. [தம், 144.
 கள்ளரை உடுக்கும் வெள்ளிடை மன்
 கள்ளாகியாரீர், 130.
 கள்ளு, 160.
 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக்கோட்டியும்விரகினிலொ
 ழியின், 591.
 கள்ளுண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை, 314.
 கள்ளுண்டுமயங்கல், 214.
 கள்ளைவிற்கும்வலைச்சியர், 155.
 களங்கம், 367, 386.

களிமகன், 427, 440.
 களிமகிழ்வு, 123.
 களியம், 90.
 களித்தராசுவயங்கிய கோட்டம் -
 ஐராவதநிற்குங் கோயில், 166.
 களித்தின்பாகர்-யானைப்பாகர், 140.
 களித்துப்பொறி, 415.
 களித்தெருத்தம், 544.
 களிது, 247, 408.
 களைபறிப்பார், 275. [தல், 475.
 களையாததுன்பம் - கணவனையிழத்
 தற்கடக்கக்கை - இரட்டைக்கையு

ளொன்று; நண்டுக்கை, 97, 445,
 கற்கடகம், 117, 444, 453. [455.
 கற்கடவுள், 573.

களங்குவித்தல், 544.
 களங்கொண்டோர்-வென்றோர், 142.

கற்கப்படுவன கற்றல், 371,
 கற்கவி, 414.

373.

களங்கொள்ளல், 557.

களத்தாடுங்குத்திகள், 158.

களபம் - (யானைக்) கன்று, 523.

களமர் - உழவருடையகீழ்க்குழிகள்;

களரி, 21. [16, 261, 278.

களரியாவிரை : இது தலைச்சங்கப்

புலவர்களியற்றிய நூல்களுள்

ஒன்று, 7, 230.

களவழிவாழ்த்து, 279.

களவில் தலைமகன்கூற்று, 212.

களவிற்றமும்பினவன், 424.

களவிற்பகுதி, 426.

களவு, 371.

களவுகண்ணேணும்னார், 324.

| கற்காட்டு, 28.

கற்சால்கொள்ளுதல், 186, 527 - 8,
540, 546.

கற்கோள்கால்கோளெனவிகாரம், 28.

கற்பகதருகிற்குங்கோயில், 146, 241,

கற்பாறை, 294. [247.

கற்பிள்கொழுந்து, 421.

கற்பு, 206, 421.

கற்பு இருவகை, 23. [475, 575.

கற்புக்கடம் பூண்டதெய்வம், 398,

கற்புக்கடள், 510.

கற்புடைப் பெண்டிரைத் தேவரும்

முனிவரும் ஏத்துதல், 24.

கற்புடைமங்கையர் அறுவர்; 487.

கூச்ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 39, 252,
398, 527.

கற்புடைமங்கையர் இருக்கும் நாட்டில்
வானம்பொய்யாதுபெய்தல், 398.

கற்பு தவத்தினஞ்சிறந்ததென்றல்,
கற்புமுல்லை, 53. [312.

கற்றல், 249.

கற்றியமாக்கள், வினைப்பயனுண்ணுங்
காலைக் கையாறு கொள்ளார், 357.

கற்றோர், 299, 311.

கறவை, 442, 498. [579.

கறவைமுதைசெய்தோன், 484, 504,

கறி - மிளகு, 369, 390.

கறிவல்லி, 16, 523.

கறிவளர் சிலம்பு, 517, 566.

கறுப்பு, 160.

கறை - கடமை, கறுப்பு, 160.

கறைகெழுமுடிசுள், 123, 130.

கறைகெழுநாடு கறைவீடுசெய்ம்மின்,
507, 571.

கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம், 395.

கறைகெழுவேல், 209. [543.

கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 142,

கறைவீடுசெய்தல், 507, 571.

கன்மங்களைக்கழுவினவன், 282.

கன்மாப்பலகை, 7.

கன்மராயம் - கன்றுகள்மேவிய பிடி
த்திரன், 362, 380.

கன்மறுத்தியிக்கதனையாவர்க்குமனித்
கும் கோவலர், 409.

கன்றியகள்வன் - களவிற்தழும்பின்
கன்று, 498. [வன். 424.

கன்னிக்கோலம், 327.

கன்னிகாரம் - கோங்கு, 296, 307.

கன்னிரீர்ஞாழல், 208.

கன்னியர்க்கவிளக்கேந்தல், 560.

கன்னியாகுமரி, 409.

கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சில
நாடுகளிருந்தல் வென்பது, 230.

கனககூடம் - கனகமாளிகை, 23, 557.

கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்;
இவர் ஆரியமன்னருள் ஒருசாரார்;

இவ்விருவரும் பாலகுமரன் புதல்
வர்; முதலிற்செங்குட்டுவனுக்குப்

பகைவராயிருந்து பின்பு அவனால்
வெல்லப் பட்டோர், 542, 547,

கனகன், 540, 544. [549, 556.

கனத்தல், 388.

கனல்விழி, 191. [432.

கனவு - கன, 244, 251 - 2, 395,

கனநூல் - இது கனவிற்பயனைப்
புலப்படுத்துவதற்கு 30 - கட்ட

ளைக் கலித்துறைகளால் அந்தாதி
யாகஇயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்,

கனவிற்திரம், 26. [408.

கனிக்காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு
ஆனகாய், 417, 430.

கனிட்டன் - சிறுவிரல், 65, 111.

கனித்துவர்வாய், 561.

கனைகுரனரை, 260.

கனைதல் - செறிதல், 352.

கனையெரி, 362, 526.

கா, 114, 295, 306, 362, 521-2.

காஅர்க்குரவை. 539.

கன்றுதல், 2, 472, 478.
 கன்றுதேராவின்சூரல், 401.
 கன்னக்கோல், 436.
 கன்னகம் - அகழ்கருவி, 424, 436.
 கன்னகர், 555.
 கன்னபரம்பரை, 487.
 கன்னர் தூற்றுவர் : செங்குட்டுவனுக்
 குகட்பினாராய ஆரிய அரசர், 540-
 கன்னரிற்பெற்றவங்கம், 542. [41.
 கன்னர், 139, 155.
 கன்னி, 103, 206, 490.

காகபாதம், 367, 386.
 காங்குலக்கை மூன்று, 92, 94.
 காசறுவிரை, 45.
 காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி, 524.
 காசறைத்திலகம், 561.
 காஞ்சி - ஏழுகோவையாலான அணி,
 ஒருமாம், 14, 132, 371, 496,
 528, 581. [542.
 காஞ்சித்தானை - எதிருன்றியசேனை,
 காஞ்சிதம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 81.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூசுரு

காட்சி-மனத்தால்நிச்சயித்தல், 297,
532.

காட்சிவரி - தன்வருத்தம்பலருங்கா
ணும்படிநடித்தல், 88, 228, 237,

காட்டம் - சயித்து, 494, 505. [382.

காட்டல் - தருதல், 274.

காட்டாளத்தி, 105.

காட்டிக்காணீர், 439.

காட்டுக்கோழி, 278, 334.

காட்டுக்கோழிச்சேவல், 345.

காட்டுநெறி, 306, 406.

காட்டுமல்லிகை, 340.

காழடையிட்டநாடு, 257, 273.

காடு, 65, 189, 295, 322, 332,

காடுகாண்காதை, 186, 291. [486.

காடுகிழாள்வெயில், 130.

காடுதீப்பிறத்தல், 362, 380.

காடுமூதினகடகு, 366.

காண்கிற்பார், 426.

காண்டகுசிறப்பிற் கண்ணி, 46.

காதன்மை, 40.

காதி - ஒருவகைக்கன்மம், 181, 282.

காந்தன்மெல்விரல், 181, 197, 204,

காந்தருவர், 168. [218.

காந்தாரபஞ்சமம் - பாலைப்பண்ணின்

திறமைந்தனொன்று, 18, 135.

காந்தாரம் - ஆசான் அகச்சாதி; ஒரு

பண்; பாலைப்பண்ணின் திறமைந்

தனொன்று, 101, 234, 337,

காந்தாரி, 103. [350, 457.

காப்பிய இலக்கணம், 10.

காப்பியக்கவிகள், 8, 10.

காப்பியக்குடி - சேழுநாட்டுள்ள

தோளூர்; இது சீகாழிக்குத்தென்

கிழக்கிற் சிறிது தூரத்திலுள்ளது;

தேவந்தியின் கணவனும் தேவனு

மாகியசாத்தன் மானிடமாகி இவ்

வூரில்வளர்ந்தான், 586.

காப்பியத்துக்கு அங்கமானநவச்

சுவை, 161.

காண்டம், 9.
 காண்டல் - காணுதல், பண்ணுதல்,
 காண்டாலனம், 498. [163, 198.
 காண்பு, 293.
 காண்மார், 561.
 காண்வரி, 88, 228, 237, 382.
 காண்வரிக்கோலம், 227, 238.
 காணிக்கை, 232.
 காணிகா : இகவென்பது ஈறுதிரித்
 தது; காண்பாயாக, 464, 468.
 காணிய - காண, 425, 437.
 காணியாளர், 157.
 காணுங்கோள், 474.
 காத்தல், 227.
 காத்தாலம் (துகில்), 379.
 காதணி, 197.
 காதநான்கு, 145, 165.
 காதலர் } 36, 418, 526.
 காதலன் }
 காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி, 488.
 காதலி, 186.
 காதற்கொழுநன், 1.
 காதன்மிகுதியாத் கலங்கல், 214.

காப்பியம், 6, 9, 11, 24-5, 32, 459.
 காப்பு - திகில்தேவதைகள், 572.
 காப்புக்கடை சிறுமின், 514.
 காப்புக்களைக்குறித்துப்போற் றியெ
 ன்தல் மரபு, 349.
 காப்புடைவாயில், 424.
 காமக்கடவுட்குவிழவு, 186.
 காமக்கடவுள் - காமதேவன், 175,
 காமக்கள்ளாட்டு, 498. [396, 408.
 காமக்களி, 150, [தெய்வம், 310.
 காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய
 காமக்கோட்டம் - காமாட்சிகோ
 யில், 162.
 காமஞ்சார்பாக்காதலினுழந்து, இடும்
 பையெய்தியிதந்தோர்பலர், 358.
 காமஞ்சாலாவின்மையோள்வ யி னே
 மஞ்சாலாவிடும்பை யெய்தியோன்,
 211.
 காமஞ்செய்யுமாணிக்கவளை, 196.
 காமத்துப்பால், 29.
 காமநூல் - ஒருவகைமலர், 51.
 காமபரவசம், 21, 436.
 காமம் காமரெனலிகாரப்படல், 196.

கிசுகி அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காமம்வெகுளிமயக்கம், 264, 284.
 காமமிக்ககழிபடர்கிளவி, 215, 217.
 காமர் - அழகு, 271.
 காமராசன் ஆணை, 225, 235.
 காமரு காமம்வருமென்பதுவிகாரத்
 தாற்காமருவெனநின்று, கண்டார்
 க்குவிருப்பம் வருமென்பதாயிற்று,
 காமவல்லி, 171. [126, 133, 196.
 காமவலினயம், 83 - 4.
 காமவேள் கோட்டம், 245, 252.
 காமவேளுடையவில்விழா, 378.
 காமன், 88, 128, 135 - 6, 158,
 172, 178, 194, 213, 224,
 252, 286, 372, 404.
 காமன் ஐங்கணையனென்பது, 562.
 காமன் கையறுதல், 583.
 காமன்செயல் பிறரை வருத்துத்
 லென்பது, 209, 285.
 காமன் சேனை - மகளிர், 220, 231.
 காமன் தேர் - தென்றல், 231.[231.
 காமன் தேருக்குத் தென்னர் காவல்,
 காமன் பாசடை-சோலை, 231.
 காமன் புரவி - கிளி, 231.
 காமன் புடவிக்ஞக்கிள்ளிகாவல், 231.
 காமன் மகள் - அநிருத்தன், 193.
 காமன் யானை - அந்தி, 231, 237.
 காமன் யானைக்குச் சேரமான் காவல்,
 காமனுடியபேடு, 193. [231.
 காமனுக்குச்சின்னம்ஊதி - குயில்,
 231.
 காமனை விழித்த நாட்டம், 370.
 காமனை வென்றான், 264.

காயம் - வெள்ளுள்ளி, 295, 306,
 523.
 காயாம்பூ, 15, 388, 431, 452.
 காயாமலர்துர்க்கைமேனிக்குடவன்ம,
 320, 329.
 கார் - கார்காலம், மேகம், 14, 209,
 கார்க்கடப்பந்தார், 517.[361,539.
 கார்காலத்து அணிவார், 360.
 கார்காலத்துப்பூக்கள், 377.
 கார்த்திகை - தக்கிணுமார்த்தியென்ப
 வனது தாய், வார்த்திகள் மனைவி,
 117, 506 - 7, 516.
 கார்த்திகைபரணி, 508.
 கார்ப்பருவச் சிறப்பு, 377.
 காரகல், 183, 200.
 காரகில், 125, 132, 378.
 காரணன், 264, 283.
 காரணிபூம்பொழில், 265.
 காரரசாளன் - காரையானுமரசன்,
 361, 377 - 8.
 காரான் - எருமை, 16, 261.
 காரி - கருங்கருவி, காரியெருது,
 442, 451. [475, 486.
 காரிகை, 181, 206, 275, 294,
 காரிகைபாசாயம், 348.
 காரிப்புள்ளின்சிறித்தம், 320, 329.
 காரியமாயிருப்பதொரு சிறித்தபலம்,
 காருகத்தம், 250. [394.
 காருகத்தொழில்இருவகை, 154.
 காருகபத்தியம், 504.
 காருகர் - நெய்வோர், பட்டுச்சாலி
 யர், 138, 154.

காமனெறுக்குந்துனபம், 357.

காமின், 546.

காமுகர், 172.

காமுறுதெய்வம், 298, 310.

காய்க்குலைத்தெங்கு, 342.

காய்க்கினவழுதி - தலைச்சங்கமிருத்திய

பாண்டியர்களுள் முதல்வன், 7,
230.

காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்

தவென்றுமாம், 492.

காய்பொன்னுலை, 401.

காருகவடி - கிரகநிலை, 534.

காரையெதிர்பருளம், 377.

கால் - வட்டை, 19, 39, 47.

கால் கொப்புளங்கொண்டுநிலத்திற்
பாவாமை, 410.

கால் கொள்ளல், 186, 546.

கால்தோள், 5, 28, 146, 527.

கால்சீத்தல், 246.

கால்பாவுதல், 511.

கால்யாத்த - ஒழுங்காகயாத்த, 141.

கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 518.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுள்

கால்விரலணிகள், 196.

காலக்கணிதர் - கணியர், காலத்தை

எண்ணியுமார், சோதிடர், 140,

காலணி, 20, - 21, 423. [157.

காலத்தாற்கள்வரடையும்பயன், 439.

காலதர் - சாளரம், 137, 153.

காலதூதன், 434.

காலப்பண், 224.

காலம், 425.

காலம்பள்ளிரண்டு, 14.

காலமயக்கம், 231, 308, 437.

காலமழைபொய்த்தறியாது, 410.

காலமும் கடவுள், 377. [189.

காலமுன்றையுமுணர்ந்தமுனிவன்,

காலமென்னுங்கூற்று, 11.

கால்வணிமை, 345.

காலவழக்கு, 247, 249, 429.

காலவுணர்ச்சி, 273.

காலாட்படைத்தலைவர், 159.

காலுறவீழ்தல், 263. [305; 361.

காலை - காலம்; 14, 229, 294,

காலைக்கடன் கழித்தல், 345. [376.

காலைப்பொழுதிற்பொழுதுபோக்கு,

காலைமுரசுக்களைஞாலோதை, 339.

காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு,

106, 352, 356, 372, 441, 536.

காலிரிப்பூம்பட்டினத்து இந்திரவிகா
ரம்எழுண்டென்பது, 270.

காவாளர், 401.

காவி, 126, 133, 486.

காவிதி - வரிவிலார், 493.

காவிதிப் பட்டம், 411.

காவியம், 1, 4, 5.

காவிரி, காவிரிப்பேரியாறு, 164,

167, 185, 205, 256, 260,

265, 286, 293, 304, 411,

490; 528.

காவிரிக்கரைமணம்பாவையை ஒரு

த்தி கணவனாகக்கொண்டது, 487.

காவிரி குடகவரையிற்பிறத்தல், 277.

காவிரிச்சங்கமுகம், 252.

காவிரிச்சிவப்பு, 289

காவிரித்தறை, 148, 488.

காவிரிநாடன், 33, 578.

காவிரிநாடு, 177, 189.

காவிரிநீர் கங்கைநீரென்பது, 280.

காவிரிப்படப்பைப் பட்டினம் - காவி

ரிப் பூம்பட்டினம், 398.

காவிரிப்பயன், 47. [ளர், 262, 280.

காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளா

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பெருமை,

487 - 90.

காலையோலக்கம், 504.

காவணம், 428.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்து ஐவகைமன்
நங்களுண்டென்பது, 144, 164.

காவதம் -
விசுதி,

காதம்; ப்ருதிப்பொருள் 256, 262, 272, 337, காவதன், 88. காவல், 164, 481. காவலில் அடிப்படல், 21. காவலையுடைய வாயில், 436. காவற்கணிகைபர் - இராக்கடை வேசையர், களத்தாடுங்குத்திகள், 140, 158. காவற்காடு, 287, 324, 359, 375, காவற்சேர்லை, 380. காவற்பூதம், 141. காவற்பெண்டு-செலிலித்தாய், 574- காவற்றெய்வம், 23, 493. காவாநா, 540.	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கற்புடை மகளிர் அறுவர் கதை, 488 - 9. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தெல்லை, 165. காவிரிப்பூம்பட்டினம், 173, 175-6, 249, 267, 403. காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப்பட்டினம், காவிரிபுரக்குநாடுகிழுவோன், 555. காவிரி பூவாடைபோர்த்தல், 212. காவுந்திகை, 264. காவுந்தியையை, 257 - 8, 260. 266, 298, 357, 397. காவேரி, 205 - 6, 212 - 3. காவேரிப்புகார், 201. காழ் - வடம், விதை, 53, 126, 274, காழ்ப்பு, 114.
---	--

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காழகத்து ஆக்கம், 47
 காழகம், 409.
 காழகம்செய்தவுடை, 497.
 காழகில், 338.
 காழாரம், 126.
 காழியர் - பிட்டுவாணிகள்; வண்ணாறு
 மாம், 138, 155, 183, 200.
 காழாற்றுக்கழகை - குத்துக்கோல்,
 காழோர் - பரிக்காரர், 493. [385.
 காளமுதி, 220.
 காளி, 88, 158, 482, 490.
 காளிதாசர், 173.
 காளிந்தியாறு, 431. [322.
 காளி நஞ்சுண்டுஞ் சாவாதிருந்தது,
 காற்சரி - காலணியுள் ஒன்று, 196.
 காற்சவடி, 180.
 காற்றின் குணம், 102 - 3.
 காற்றூதாளர், 546.
 காற்றேறு, 388.
 காற்றைப்பிடித்துக்கடத்திலடைத்த
 காறு - அளவு, 135, 373. [ஸ், 11.
 கான்மோதிரம், 180.
 காங்கோழி, 15, 260, 315, 524.
 கானத்தகில், 524.
 கானறுவேங்கைக்கீழாள், 520.
 கானப்படம் - கானமாகியகிடுகு, 385.
 கானம் - முல்லை, நந்தவனம், காடுமா
 ம், 170, 294, 300, 343, 362,
 379, 395.
 கானல், 182, 184, 207-9, 213-4,
 219 - 20, 224, 229, 232,
 240, 549.

காண்கோழி, 278.
 காணுறை தெய்வம், 299.
 காஷாயம், 544.
 கிடக்கச்செய்தேயும், 515.
 கிடக்கை, 68, 259, 265, 294.
 கிடங்கு, 401, 403, 414,
 கிடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 கிடா, 408.
 கிடாரவன், 378.
 கிடுகின்படம் - தோற்கிடுகு, 366,
 கிடுச்சு - நெட்டி, 156. [385.
 கிடுச்சுமாலை, 366.
 கிடை - நெட்டி, 139, 485.
 கிடையால்விலங்கு, பறவை, பூமுதலி
 யனசெய்தல், 156.
 கிணை - கூத்தர்பறை, தடாரி, மருதப்
 பறை, 16, 279, 352.
 கிணைநிலைப்பொருநர், 339, 352.
 கிணைப்பொருநர், 16, 261.
 கிணைவன், 279.
 கிம்புரி - கொம்பிலணியும்பணி, 166.
 கிம்புரிப்பகுவாய், 147.
 கிம்புருடர், 168.
 கிரகநிலை, 534.
 கிரந்தம், 394.
 கிரமம், 66.
 கிரவுஞ்ச பருப்பதம், 516.
 கிரியாசத்தி, 326. [யை, 190, 371.
 கிரியை - அங்கக்கிரியை, தானக்கிரி
 கிரியைகள் எட்டு (பண்), 105.
 கிருகரவாயுவின் குணமும் செய்கை
 கிருட்டியுணபக்கம்: 508. [யம். 104.

காணல்வரி-இசைப்பாவகையுள் ஒன்
று; 25- 6, 88, 190, 208, 219.
காணல்வரிப்பாடல், 212.
காணல்வரிப்பாணி, 205, 229, 549.
காணல்வேலி, 217.
காணவர் } 313, 323, 557.
காணவன் }
காணவாரணம் - காட்டுக்கோழி, 15,
18, 334.
காணவேங்கை, 520, 524.
காணற்றடம், 245.

கிருத்திரிமம்; 463.
கிருத்திரிமவேடம், 151.
கிருதகிருத்தியன், 282.
கிருபாகீரன், 393, 405.
கிழங்ககழ்குழி, 258.
கிழத்தீ, 400.
கிழமை, 35, 40, 63, 108.
கிழவன், 88, 305.
கிழவி, 88.
கிழார் - பூட்டைப்பொறி, கீரிதைத்
தும்புக்கருவியிலென்று, 260, 277.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி

சுசுக

கிழாள், 335.
 கிழாள்பச்சை (ஆரம்), 379.
 கிழி - சீலை, 139.
 கிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகழ்தல், 513.
 கிளிச்சிதை, 122; 368, 389, 435.
 கிளிபிறம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து கரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம்,
 170, 204, 218, 222, 234, 326,
 கிளைஞர்; 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்;
 கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கிள்ளரம், 384.
 கிள்ளரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 தேவனுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதாங்கம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல்,
 கீரம் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்ந்த - மதுரையிலிருந்த ஓர்ந்த
 கீரந்தையார் - இடைச்சங்கப்புல

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழை, 165, 284.
 கீற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிற்சுண், 387. [379, 495.
 குங்குமம்(வாசம்), 221, 232, 338,
 குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிலத் தேய்த்த குழ
 குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுக்கை, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233,
 குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துனுள் ஒன்று,
 குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்தூக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 550.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால் விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடகிசைக்கோ, 1, 32,
 536, 567, 590.
 குடகக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை,
 குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.

வருளொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிக்குட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கணுக்கம், 87.
 கீழ்கடற்கரை, 379.
 கீழ்காற்று, 362, 379.
 கீழ்த்திசை, 248.
 கீழ்த்திசையினில், 132.
 கீழ்மகள், 396, 407. [கூறல், 435.
 கீழ்மகளைத் தனித்தன்மையாற்
 கீழ்வயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.
 கீழற்றுப் போதல், 123, 482.

அஉ

குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து,
 குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360,
 குடத்தண்டு, 200. [377, 584,
 குடத்தாடற்குறுப்பு ஐந்து, 89, 193.
 குடத்துப்பால் உறையாமை அப
 சகுனம், 441 - 2.
 குடதிசை, 19, 125, 132, 256.
 குடதிசையானுங்கொற்றம், 556,
 571, 592. [458.
 குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குடநாடு, 325.

குடப்பாம்பு, 415.

குடப்பிழக்கை, 88.

குடம் - குடக்கூத்து, தயிர்த்தாழி,
பதினோராடலுளொன்று; அஃது,
அநிருத்தனை வாணன் மிறைவைத்
தபொழுது அவ்வாணனுடைய
சோககரவீதியிற் சென்று கண்
ணன் பஞ்சலோகங்காராலும்
மண்ணாலும் செய்த குடங்கொண்
டாடிய கூத்து; விநோதக்கூத்து
ஆறனுளொன்றுமாம், 80, 89,
178, 193, 451.

குடம்புகாக்கவல், 575.

குடமலை-குடகமலை, 47, 260, 293,
304.

குடமலையாட்டி - குடநாட் டிணையா
ளுஞ்செல்லி, 316, 325.

குடமுழவு - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
குடமுழா } 74, 106, 119, 382.

குடவர், 520.

குடவர்கோ, 520, 550, 558.

குடாவடி - வளைந்த அடிகளையுடை
யது, 524. [524.

குடாவடியுளியம் - பிள்ளைக்காடி,
குடி, } 35, 165, 288, 512,

குடிகள், } 592.

குடிக்குற்றம், 381.

குடிகை - கோட்டான், 333.

குடிகைப்பள்ளி, 115.

குடிநடுக்குறுவகோல் 534.

குடிப்பிறப்பு. 273.

குடும்பு, 88.

குடும்பப்பருவம், 248.

குடை - பதினோராடலுள் ஒன்று;
அஃது அசரரொடு பொருந் போ
ர்க்காததில் முருகன் குடையத்
தாழ்த்தி ஆடியது, 71, 178,
494 - 5, 505.

குடைக்கு மதியம் உவமை, 560.

குடைக்கூந்துக்கு உறுப்பு நான்கு,
குடைகால் விளக்கு, 183.[89, 193.

குடைச்சூல் - புடைதாழ்த்தல்,
குடைதல், 183. [423, 435.

குடைந்தாடல், 515.

குடை நாட்கொளல், 143, 161-2,
352, 529, 534.

குடைநிலைவஞ்சி, 529.

குடைநிழன் மரபு, 37.

குடைமங்கலம், 33.

குடை மூன்று, 291, 301.

குடையின் தண்ணீர், 391, 403.

குடையுங்கோலும் பிழைத்தல்,
550. [161.

குடையைநாறொடுபெயர்த்தல், 143,
குடையொடுகோல்விடிகெடுங்குங்கடை

குண்டக்கணிகை, 286.[மணி, 480.

குண்டப்பார்ப்பீர் - நிறுபிள்ளைகார்,
குண்டம், 286. [506.

குண்டம் இரண்டு, 252.

குண்டிகை, 494, 505.

குண்டிகைக்குறுமுனி, 7.

குண்டர்க்குற்றம் - சேரநாட்டின்
கணக்கை 500 [குண்டம் 200

குடிப்பெயர், 35.
 குடிபழி துற்துங்கோல், 502.
 குடிபுரவுண்ணல், 527.
 குடிபுதந்தருதல், 562.
 குடிமுதல் பிழைத்தல், 524.
 குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தை
 குடில், 435, - 6. [முதலியோர், 433.
 குடிலம், 105.
 குடுக்கை, 107.
 குடுப்புக்கால், 90.
 குடுப்பம், 403.

குணகடற்றுநீர், 47.
 குணகாரா நாடு ஏழு, 230.
 குணதிசை, 125, 291, 302, 378.
 குணதிசைக்குன்றம், 556.
 குணதிசையகில், 132.
 குணநூல்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
 களுளொன்று; இறுவள்ளசில சூத்
 திரங்கள் மட்டுமே நடைபெறு
 கின்றனவென்றும், நூல் இதந்து
 டோயிற்றென்றும் அடியார்க்குநல்
 லாரெழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுக

குணப்பெருங்கோமான், 264.
 குணப்பொருட்கோமான் - குணங்க
 னோர் சம்பத்தாகவுடையவன், 283.
 குணம் எட்டு, 264, 284.
 குணலேக்கூத்து, 89. [263, 283.
 குணவதன் - குணத்தையுடையவன்,
 குணவாயில்: திருக்குணவாயிலென்
 பதோரூர்; வஞ்சிரகயத்துக்குக்
 கீழ்த்திசையிலுள்ளது; இ ள ன்
 கோவடிகள் துறவுபூண்டு இவ்வு
 ரில் இருந்தார், 590 - 91.
 குணவாயிற்கோட்டம், 1, 5.
 குணவிரதம், 283.
 குணட்டம், 89.
 குணை, 89. [573.
 குணில் - குறந்தடி, 15, 445,
 குத்துக்கோல், 385, 424, 436.
 குத்துதல், 90, 201, 439.
 குதம்பை, 181, 197.
 குதலைச்செவ்வாய், 498, 587.
 குதிரை, 88, 215.
 குதிரைபட்டந்தி, 352, 402.
 குதிரைமுகவோட்டம், 354.
 குதைவில், 381.
 குந்தம் - சித்சவளம், 402.
 குப்பை - குவியல், 199.
 கும்பம் - குடம், கூத்து, 89, 147,
 கும்பீடு, 89. [453.

குமரிக்கோலத்துக்கூத்து, 319.
 குமரிக்கோலம், 317.
 குமரித்துறை, 391, 501, 550.
 குமரிமாதேவி; 317.
 குமரியடிதொடல், 322.
 குமரியாகியபௌவம், 230.
 குமரியாற்றிற்கும் பஃறளியாற்றிற்
 கும் இடையேநாற்பத்தொன்பது
 நாடுகள் இருந்தனவென்பது, 230.
 குமரியொடுவடவிமயம், 572.
 குமரிவடபெருங்கோடு, 230. [431.
 குமரிவாழை - ஈனாதவாழை, 418,
 குமிழ், 127, 134, 150, 171, 226.
 குமுதம், 457.
 குயம் - ஆரிவான், 418, 430.
 குயவர், 139, 156.
 குயில், 212, 229, 242, 429, 538.
 குயிலாலுவம் - இமயமலையின் பக்
 கத்துள்ளதொருசிவதலம், 565-6.
 குயிலுநர், 169.
 குயிலுவக்கருவிகள், 74, 119, 365.
 குயிலுவக்கருவியாளர் - இடக்கை
 முதலாய கருவியையாள்பவர், 73,
 118, 540.
 குயிலுவர் - தோட்கருவி, துளைக்க
 ருவி, நாப்புக்கருவி, உருக்குக்கருவி
 யாளர், 118, 140, 149, 158 - 9,
 446, 458, 539.

குமரேசுவரர் (கருப்பூரம்), 379.
 குமரவேள் தலைச்சங்கப்புலவருள்
 ஒருவராயிருந்தனரென்பது, 230.
 குமரவேள் தேவி, 513.
 குமரன் - கபிலபுரத்தரசன், முருகக்
 கடவுள், 508, 510, 519.
 குமரி: தென்பாற்கண்ணதோராறு;
 இது முற்காலத்தே கடல்கொள்
 ளப்பட்டது; மலைநாடுகளுள்ள
 ன்று, 7, 12, 62, 108, 206,
 289, 300, 312, 314, 324,
 குமரிக்கடல், 220. [403.
 குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு, 261.
 குமரிக்கோடுவரைக் கடல்கொண்
 டது, 292.

குயிலோன், 224, 231. [ன், 220.
 குயிலோனென்னும்படையுள்படுவோ
 குயிற்றுதல் - அழுத்துதல், செய்
 குர்த்தனம், 81. [தல், 147, 166.
 குரக்குமுகம், 490.
 குரங்கமை, 263.
 குரங்கிள்குட்டி, 524.
 குரங்கு, 115, 399, 400, 408, 411-2.
 குரங்குபோலிருந்து சேரந்தாரைக்
 கடிக்கும் பொறி, 413.
 குரங்குயர்த்தவொண்ணியுரவோன்,
 குரம்பை, 11. [497.
 குரல் - இசை, கொத்து, பூங்கொ
 த்து, 66, 170, 203, 218, 222,
 350, 377, 443 - 5.

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குரல் குரலாகவும் குரல்தாரமாகவும்
வாசித்தல், 223, 561.

குரல் குரலாகிய அரும்பாலை, 69, 113.

குரல்வாய்ப்பாணர், 150.

குரலுள் இளிபிறத்தல், 224. [165.

குரலெடுப்பி-குரலாலுணர்த்தி, 145,

குரவம், 300, 318, 339. [349.

குரவர் - கவுந்தியடிகள், 35, 332,

குரவர் பணிவிடைகளைத்தயிர்த்தல்

தவறென்பது, 348.

குரவர்மலரடிதொழுதல், 337.

குரவன் - குரு, 264, 283.

குரவு, 352.

குரவை : எழுவரேனும் ஒன்பதின்

மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;

பலர்கூடியாடும்...யைக் கூத்து,

வரிக்கூத்தின் ஒருமுப்பு, வ்நோதக்

கூத்து ஆறனுள்ளாற்று, 26 - 8,

57, 79, 88, 142, 159 - 60,

193, 237, 414, 447, 454,

458, 464 - 5, 468, 512, 520,

545, 548, 588, 592.

குரவைக்கூத்துக்குரியகால்கள், 60;

குரவைச்செய்யுள், 80, 450. [99.

குரவை தொடுத்தல், 515.

குரவை நாடகம், 451, 461.

குரம்சிதைவு, 84.

குரம்நலைக்கூந்தல், 360, 584.

குரன்முதலாகவுள்ள ஏழிசை, 139,

156, 383.

குரன்முதலிய ஏழுநாம்பு, 365.

குரன்முதலியநரம்புகளின்மாத்திரை

கத்தாரியத்திய முதுகுருகென்னும்
தூல்வேறு இதுவேறு; ஒருபதவை,
7, 8, 126, 217, 340.

குருகுபெயர்க்குன்றம், 516 - 7.

குருத்து, 431.

குருதி, 379, 406.

குருதித்திலதம், 161.

குருதிப்பலி, 330 - 31.

குருதியுலை, 545.

குருந்து, 15, 458.

குருந்தொசித்தமாயாவன், 445 - 7,

குரு பொன்னீர்மை, 116. [455.

குரும்பை, 278.

குருமூர்த்தி, 283.

குருவித்தலை - மதிவறுப்பு, 415.

குருவிந்தமாணிக்கத்திவிதம், 387.

குருவியோப்புதல், 513.

குருளை - குட்டி, 523.

குலக்கொம்பர், 34.

குலசேகரவழுதி, 503.

குலத்தலைமாக்கள், 583.

குலத்திற்குன்றா - குலதருமத்திற்

குறையாத, 42. [538.

குலத்துக்குத்தக்க அணியணிதல்,

குலதெய்வப்பெயரிடுதல், 339.

குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தா

ரால் தரப்பட்ட பொருள், 245.

குலப்பிறப்பாட்டி, 336, 348.

குலம் நான்கு, 390.

குலமடமாதரொடுகலமிசைச் சேர

குலமலை, 518. [லாகாமை, 489.

குலமுதல் - அடியேதொடங்கி, 501.

குரளையடி, 30, 112. [குள, 400.
 குரளையடி இரட்டிக்க அரும்பாலை,
 குரா, 312, 327, 388. [வருதல், 111.
 குரு - ஒருமையு, 30, 31.
 குருக்கத்தி, 149, 169, 334, 346,
 351, 353. [43, 48, 362, 379.
 குருக்கத்தி மாலையாகப் பூத்தல், 16,
 குருகலர் தாழை, 558.
 குருகின்பந்தர், 334.
 குருகு: இடைச்சங்கப்புலவர்களியற்
 றிய நூல்களுளொன்று, தலைச்சங்

குலமுதற்பாலைத்திரிபு, 350.
 குலமுதற்பேவி, 424.
 குலைத்தெங்கு, 342.
 குலைதல், 161, 226, 485, 584.
 குலோத்துங்கசோழனுலா, 483 - 4.
 குவ்வருபு, டொருட்டு, 19.
 குவளை, 42, 126, 128, 131 - 2,
 134, 150, 226, 261, 341,
 354, 360, 376 - 7, 388, 558.
 குவளைப்போது, 151, 171 - 2, 275,
 குவளைமலைப்போது, 207. [387.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி.

சுருக

குவிகாங்கலக்கை, 94.
 குவித்தல், 90.
 குவிதல் - திராளுதல், 451.
 குவியல், 199.
 குவைஇய, 340.
 குழம்பு, 153, 196, 332, 338.
 குழல் - ஊதுங்குழல், மயிர், வங்கி
 யம், 44, 61, 100 - 101, 113,
 119, 130, 139, 210, 227, 315,
 347, 455 - 6, 471, 499, 552,
 குழல்கட்டுதல், 490. [564.
 குழல்களுள் உத்தமமுதலியன, 100.
 குழல்செய்தற்குரியமரமுதலியன,
 100, 101, 456 - 7.
 குழல்வளர்முல்லை, 124.
 குழல்வாசித்தற்குரிய விரல்கள்,
 குழலர், 156, 169. [101, 456.
 குழலளகம் - குழற்சியையடிடைய
 குழலிசை, 64, 110. [அளகம், 48.
 குழலின்பாடல், 63, 109.
 குழலின்பாணி, 558.
 குழலின்பிண்டியிலக்கணம், 101.
 குழலின்றுணைகளிலிசைபிடிக்குமாறு,
 101, 457.
 குழலின்றுணையளவு, 456.
 குழலினிடத்துக்கே காடிப்பாலை
 முதலியன வலமுறை மெலியத்
 தோன்றல், 69.
 குழலுங்குடிகியும், 505.
 குழலுங்கோதையும், 561.
 குழலோள், 65, 67, 110, 122.

குழுஐந்து, 72, 118, 147, 167;
 குழுமுதல், 319. [536.
 குழை, 127; 134, 564.
 குழைத்தல் - கூட்டுதல்; 44.
 குழைந்து கிடத்தல், 451.
 குழையயினைமென்கோட்டு வேம்பு,
 குளம், 163; 275. [553.
 குளன், 114.
 குளுவை - ஒருபதவை, 278.
 குற்றினையோள், 245.
 குற்றினையோள் - குற்றேவன் மகளிர்,
 குற்றுகாரம், 13. [421, 433.
 குற்றேமுத்து ஐந்து, 105.
 குறங்கிணை, 582.
 குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 180,
 குறடு, 70, 115. [196.
 குறத்தியர், 28, 511, 558.
 குறமகள், 518 - 9.
 குறவர், 19, 522.
 குறளடி, 29.
 குறளர், 144 - 5, 164, 563.
 குறிக்கோள், 585 - 6.
 குறிக்கோள் எட்டுவகை, 59, 91.
 குறிஞ்சிக்கு அருகு மண்டிலம், 384.
 குறிஞ்சிக்குப் புறமான இசை, 384.
 குறிஞ்சிக்குப் பெருகு அரி, 384.
 குறிஞ்சிக்கோமான், 584.
 குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள் முத
 ற்பொருள் உரிப்பொருள், 15.
 குறிஞ்சித்திணைப்பெரும்பொழுது,
 15. [559, 562.

குழை, 249, 491.
 குழைத்திங்கள், 43.
 குழற்சி, 48.
 குழறுதல், 344, 381.
 குழி, 511.
 குழிக்குழல், 325.
 குழிகட்பேய், 548.
 குழிசி - மிடா, 401.
 குழிப்பூழி, குழிக்கொத்தல், 114.
 குழியம் - வாசவுண்டை, 366, 385.
 குழியிலிடுபணம், 249.
 குழியின்மண், 114.

குறிஞ்சிநல்லம், 14, 294, 300, 343,
 குறிஞ்சிப்பண், 15, 384, 514.
 குறிஞ்சிப்பாட்டு, 518, 522.
 குறிஞ்சிப்பாணி, 558.
 குறிஞ்சிப்பூ, 360, 377. [தல், 305.
 குறிஞ்சிமுறைமைதிரிந்துபாலையா
 குறிஞ்சியாழ், 15, 453.
 குறிதாக நெறித்த கூந்தல், 324.
 குறிநிலை, 222, 234.
 குறிப்பறிதல், 250.
 குறிப்பாற்கொள்ளுதல், 431.
 குறிப்பு, 19, 58, 82, 85, 212.

கூடுசு அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

குறிப்புலரையறை, 84.

குறிப்பெச்சம், 386.

குறிபெறுதல், 9.

குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலை
மகளது காதன்யிகுதி குறிப்பினு
ளறிந்து கூறல், 208, 211.

குறிப்பெ ம ல் விசை யேந்திசைவண்
குறுக்கிடுதல், 200. [ணம், 206,

குறுகவுயிர்த்தல், 272, [581.

குறுகுதல் - அணுகுதல், 425, 483,

குறுங்கண் - சாளரம் (ஆகுபெயர்),
43, 127, 361, 378.

குறுதல் - குற்றதல், பறித்தல், 211,
குறுந்தடி, 455. [259.

குறுத்தொகை: எட்டுத் தொகையுள்
இரண்டாவது தொகைகதால்;
கடவுள் வாழ்த்துள்பட 402-
பாட்டுக்களையுடையது; கடவுள்
வாழ்த்து, பாரதம்பாடியபெருந்
தேவனுராலும், மந்தைச்செய்யுட்
கள் தீப்புத்தோளாரீமுதல் அம்மு
வனுரிறுதியாகவுள்ளபு ல வ ர் இரு
தாற் ற வ ராலும் இயற்றப்பட்டுள்
ளன; இந்நூல் அகப்பொருட்பகு
திகளையே பொருளாகவுடையது;
நாலடிச்சித்தெல்லையையும் எட்ட
டிப்பேரெல்லையையுமுடைய ஆசிரி
யப்பாக்களால் ஆனது; இத்
தொகை கமுடித்தான்பூரிக்கோ
ள் ப வ ன்; இதன் செய்யுட்க
ளுள், இருபது செய்யுட்க
ளொழிந்த மந்தைச்செய்யுட்களு

குறுகடைப்புறவு, 555.

குறுநரி, 266, 287. [553.

குறுநிலமன்னர், 81, 130, 441,

குறுநெறிக்கூந்தல், 314, 336, 347.

குறும்பல்லுயர், 87.

குறும்பலவுயிர்த்தல், 256, 313.

குறும்பனைநாடு ஏழு, 230.

குறம்பு, 124, 130 - 31.

குறம்பு செலுத்துவார் சிலர், 30.

குறம்புழை, 48.

குறம்போக்கு, 204.

குறுமகள் - கீழ்மகள், 396, 574,

குறுமாக்கன், 587. [576.

குறுமுனி, 7, 188, 331.

குறுமுனிமாணக்கர்பன்னிருவர், 10.

குறுமை - சிறுமை, 408, 432.

குறுமொழிக்கோட்டி - சிறுசொல்லை
யுடையாரூட்டம்; 419.

குறுவள்ளை, 522.

குறை - கட்டை, 108, 243, 523.

குறைபாடு, 318.

குறையாக்கேள்வி, 566.

குறையுடல், 160 - 61.

குறையுடற்கவந்தம், 543.

குன்றக்குரவை, 5, 20, 25, 513,

குன்றக் குறவர், 1. [522.

குன்றத்தாசிரியர், 7.

குன்றநாடு ஏழு, 230.

குன்றம், 528.

குன்றவர், 16, 513.

குன்றக்கொள்கை, 298.

குன்றி, 387.

ககுப பொராசாயர் பொருளெழு
தினொன்றும், அவ்விருபது செய்
புட்களுக்கும் நச்சினர்க்கினியர்
பொருளெழுதினொன்றும் தெரி
கின்றது, 50, 216, 314, 338,
360, 382, 395, 419, 483, 488,
494; 498; 520, 535.

குறுந்தொடி மகளிர், 587.

குறுந்தொழிலினொர், 481, 557.

குறுந்தொழிலினையாள், 252.

குறுநடைப்புதல்வர், 498.

குன்றின்மேலிருந்தவிஞ்சையன்,
குன்றுக்கண்டன்னஉறையன், 554.

குன்றுகெழுநாடு, 362.

குன்றெறியினஞ்சேய், 7.

கூஉய் - கூவி, 225, 441.

கூகைக்குதல், 162.

கூட்டக்கூத்தியர், 383.

கூட்டு, 154, 378.

கூட்டுணல், 313.

கூடநம்பு, 224.

கூடம் - இசைநிறவாதது; தன்ப

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுகூடு

கையாசிய ஆறு நரம்பி னிசையித்
கு ன் றி த் தன்னோசைமழுங்கல்,
பகை, 201, 218, 222, 233 - 4.
கூடல், 3, 22, 198, 337, 350,
352, 356, 359, 361 - 3, 375,
377 - 80, 423, 428 - 9, 435,
472, 478, 492, 497, 502, 507,
513, 519, 577, 589.

கூடல் (மதுரை) ஒலிக்குக் கடல்
ஒலி உவமம், 339.

கூடலாசிரியர் உல்லந்துவனார், 7.

கூடலார், 486.

கூடன்மகளிர், 416.

கூடாரப்பண்டி, 182, 366, 380.

கூடாவொழுக்கம், 165.

கூடு, 486.

கூடை - ஒற்றைக்கை, குவித்தகை,
75, 99, 111, 536.

கூடைக்கதி, 57, 79.

கூடைநிலம், 64, 110.

கூடைப்பாடல் - சொற்செறிவும் இ
சைச்செறிவுமுடையது, இயக்கம்
நீரங்கணுள் ஒன்று, கூடைச்செய்
புள், 67, 111, 205.

கூத்தச்சாக்கையன், 564.

கூத்தநூல்: நாடகத்தமிழ்நூல், 29.

கூத்தநூலாசிரியர், 29, 155.

கூத்தர், 83, 544, 568.

கூத்தர்பதை, 352.

கூத்தாடல், 319.

கூத்தாற்பெற்றபெயர், 26 - 7, 331,

கூத்தி, 158.

[461.

445, 455.

[539.

கூத்துப்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்,
கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, 340, 495.

கூதிர்க்காலம், 14, 134, 361, 378.

கூதிர்ப் - ள்ளி, 127.

கூதிர்ப்பொழுது, 15.

கூந்தல், 3, 195, 340.

கூந்தலின்மண்பொறி-கூந்தலாலிட்ட

இலாஞ்சனை, 347, 366.

கூந்தலின் மணம், 133.

கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டல், 324.

கூந்தலைமுடிகட்டுதல், 314.

கூந்தலைய்யணி மறத்தல், 126.

கூபம், 114.

கூம்பியவாய், 85 - 6.

கூர்ப்பு - யிருதி, 440.

கூர்மபுராணம், 449.

கூர்மவாயுவின் குணமும் செய்கையும்,

கூர்முள், 192. [103 - 4.

கூலக்கடைத்தெரு, 154, 389.

கூலம் - கருஞ்சாக்கு, 138, 369.

கூலம் எட்டு, 29, 154 - 5, 237.

கூலம் பதினாறுவகை, 389 - 90.

கூலம் பதினெட்டு, 29, 155, 191.

கூலம் பலவகை, 199.

கூலமறுகு, 183, 226, 497.

கூலவீதி, 138, 154, 369, 390.

கூவல், 490, 575.

கூலியர் - அப்பஞ்சுகிவார், அப்ப

வாணிகர், 138, 155, 183, 200.

கூலியர் மோதகப்புகை, 338.

கூலிளி. 266.

௩௩௩

கூத்தியதமைதி, 567 - 8.
 கூத்து, 75, 120-21, 343.
 கூத்து இருவகை : தேசி, மார்க்கம்,
 57, 79, 80, 381.
 கூத்து முவகை, 81.
 கூத்துக்களின் வாவு, 60, 99.
 கூத்துக்களுக்கும் பாட்டுக்களுக்கும்
 அடைத்தவாச்சியக்கூறு, 57, 79.
 கூத்துப் பதினொன்று, 57, 59, 61,
 கூத்து விகற்பங்கள், 58. [78 - 9.
 கூத்துப்படுதல், 26, 319, 329,

கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு,
 கூழின்பெருக்கம், 267, 289, 512,
 592.
 கூளி - பூதம், 145, 165, 329, 543.
 கூற்றக்கொண்டிச்சேனை, 541.
 கூற்றத்தாதன், 423.
 கூற்றத்தை யொத்தலி, 300, 312.
 கூற்றம், 24, 151, 171-2, 208-9,
 549, 567, 585.
 கூற்று உயிர்த்தொகையொரு பகலெ
 ல்லையின் உண்ணுமென்பது, 544.

கூடுகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூற்றுக்கண்ணோட அரிந்து களங்
 கொண்டோர், 549.
 கூற்றுவன், 21, 408, 544, 547.
 கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம்,
 கூறிற்றிலர், 10, 17. [383].
 கூறு - வகை, 58, 192.
 கூறுபாடு, 63.
 கூறை, 408.
 கூறைகோட்படுதல், 396.
 கூன், 144, 563.
 கூனர், 145, 164.
 கூனி - வசந்தமாலே, இவள் மாதவி
 யின் தோழி, 77, 228 - 9.
 கூனிக்குயம், 430.
 கூனுகுறஞ்முழுமுகூடிய குறுந்
 தொழிலாளர், 481, 557.
 கேட்டால் மதிதோன்றுமென்னும்
 வழக்கு, 253.
 கெடுத்து - காணப்பெறுது, 129.
 கெண்டை, 17.
 கெழீஇய - பொருந்தின, 34, 38.
 கெழு, 24, 130.
 கெழுதகைமை - உரிமை, 53.
 கெழுமல், 125.
 கேட்டி: இகரவீற்று முன்னிலையொ
 ருமைவினைத்திரிசொல், 23.
 கேட்டிசின், 501.
 கேட்டியின் - கேண்மின், 464, 468.
 கேட்டைக்க - கேட்க, 464, 468.
 கேட்டை (வினையசைச்சொல்), 269,
 கேட்போர்க்குரைத்தல், 87. [468].
 கேண்மோ, 258.

யான கல்லுயிர், 570.
 கேள்வி பதினான்கு, 67.
 கேள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.
 கேள்வியான்முழுதுமுணர்தல், 34.
 கேள்வியைத்தரித்தல், 249.
 கேளர்தனவற்றைக் கோட்பனபோலக்
 கூறுதல், 214. [165, 406].
 கை - இடம், ஒழுக்கம், 19, 145,
 கை ஆறுவகை, 92.
 கை இரண்டுவகை, 92.
 கைக்கிளை, 14, 67, 112, 203, 218,
 222, 223, 337, 350, 443 - 4.
 கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக்
 கைக்கிளை பெய்தல், 69, 113.
 கைக்கிளைகுரலாதல், 61.
 கைக்கோல் - கொடி, பற்றுக்கொ
 கைகேசி, 374. [டிது, 422, 434].
 கைகோத்தாடுங்கூத்து, 160.
 கைச்சரி, 181.
 கைசிகி, 82.
 கைத்தல் - வெறுக்கப்படுதல், 244.
 கைத்தளம், 366, 384.
 கைத்தாய், 433.
 கைத்தூண் வாழ்க்கை - ஒழுக்கத்தி
 னால் உண்டுவாழும்வாழ்க்கை, 394.
 கைத்தொழில், 63, 65.
 கைதை, 198, 202.
 கைதைகடவினது புலால் நாற்றத்தை
 மாற்றல், 202.
 கைதைவேலி, 184, 200, 201, 217.
 கைதொழல், 357, 423.
 கைப்பமண், 114.

கேவணம் - கல்லமுத்தங்குழி,
 மணியமுத்தங்குழி, 423, 435.
 கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,
 கேழ் - கெழுமிய, 125. [282.
 கேள்வன், 380, 463.
 கேள்வி-கவுந்தியடிகள் (ஆகுபெயர்),
 34, 345, 505, 551.
 கேள்விஐந்து, 534.
 கேள்விக் கிடக்கை, 68.
 கேள்வித்துறைபோயவர், 242 - 3.
 கேள்விரல்லுயிர் - கேள்வியளவே

கைபெயருசி, 402.
 கைம்மாறு, 476.
 கைம்மிகல், 465 - 6.
 கைம்மைநோன்பு, 467.
 கைம்மைமகளிர், 464.
 கையடை, 413.
 கையறவு - செயலறுதல், 396.[418.
 கையறிமடமை - தன்கைவல்லஅளவு,
 கையறுதல் - செயலறுதல், 43,
 126, 152, 219, 228, 309,
 336, 408, 583.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடு

கையறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பம்,
கையாயுதம், 356. [258, 274.
கையாற்கண்ணில் மோதிக்கொண்
டழுதல், 466 - 7.
கையாறு, 27, 348, 357.
கையுறை - காணிக்கை, 221, 232,
377, 506.
கையுறைமறை, 207, 213.
கையூழ், 204.
கையெடுத்தல் - தொழுதல், 312.
கையெடுத்தோச்சுதல், 313.
கையெடுத்தோக்கால்(கருப்பூரம்), 379.
கைவடம், 197.
கைவருதல், 520.
கைவரை - கையிடம், 264.
கைவரைகாணல்-கண்விழித்தல், 285.
கைவளை, 180.
கைவன்மகன், 418.
கைவாரிகள், 140.
கைவிட்டெறிதல், 86.
கைவிட்டோச்சல், 584.
கைவிட்டையார் - கைவிட்டார், நெடுமு
விட்டியார், 336, 347.
கைவிடுதல், 491.
கைவிரலாபரணம், 197.
கைவினைமுற்றிய நுண்வினை, 422.
கொக்கரிப்பு, 159, 323.
கொக்கிவாய் } 197.
கொக்குவாய் }
கொக்கிவாய்முத்து, 181.

கொச்சகம், 6,190, 206,219, 520.
கொச்சகவொருபோகு, 190 - 91.
கொஞ்சியமொழி, 87.
கொட்டம், 138, 154, 179, 195,
கொட்டாவி, 85-6. [448, 463, 494.
கொட்டி, 563.
கொட்டிக்குறுப்பு நாங்கு, 89.
கொட்டிச் சேதம், 564.
கொட்டிரண்டு, 74. [90, 91, 382.
கொட்டின் அளவு, வடிவு, தொழில்,
கொட்டு - அழுக்குதல், வாச்சியக்
கூறு, 58, 75, 114, 120.
கொடி, 147, 166, 190, 320, 341,
கொடிக்கவலை, 523. [495, 585.
கொடிச்சியர் பாடல், 522.
கொடிச்சேனை, 541.
கொடித்தண்டு, 309.
கொடித்தேர்வீதி, 497, 554.
கொடித்தேர் வேந்தர், 81.
கொடித்தொடர் - சல்லியுந்துக்கும்,
கொடிகந்து, 543. [557.
கொடி அடங்குமதில், 369, 415,
கொடிப் பகல்மை, 340. [562.
கொடுப்பந்தர், 542.
கொடிப் பவளம், 389.
கொடிப்பர்லை, 112.
கொடிப்பூ, 48, 497.
கொடி புணர்நிலை, 297.
கொடிமரம், 297.
கொடிமல்லிகை, 340.

கொக்கு, 260.

கொங்கச்செல்லி - கொங்கநாட்டினை
யாளும் செல்லி, 316, 325.

கொங்கனக்கூத்தர், 538.

கொங்கணர், 530. [530, 573, 589.

கொங்கர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்,

கொங்கிளங்கோசர், 30, 325, 589.

கொங்கு - கொங்குமண்டிலம், தாது,

மணம், 30, 37, 265, 325.

கொங்குமண்டிலம்-குடநாடு, 31.

கொச்சகக்கலி, 9, 25, 41.

கொச்சகச்சார்த்து-கொச்சகம் போ

ன்று முடியும், 207.

அரு

கொடிமாடக்கூடல், 519.

கொடியிடைசோலை, 220.

கொடிமுருண்டை, 339 - 40.

கொடியறுகு, 182.

கொடியிரங்குதல், 269.

கொடியெடுக்குவர், 186.

கொடிவழித்தீர்த்தம் - வேங்கட

மலையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம், 304.

கொடி வாராதேயென்பனபோல மறி

த்துக் கைகாட்டல், 342.

கொடிவிடுதல், 498.

கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில், 480.

கொடிற்றுக்கோல், 436.

கருஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கொடிறு, 424, 434.

கொடுகிவிட்டெறிதல், 86.

கொடுகொட்டி - பதினோடலுள்

ஒன்று; சிவபெருமானாடியது; கொ

டுக்கொட்டியெனவுங் கூறப்படும்,

57, 79, 89, 177, 190, 192,

கொடுவார் - மழு, 501.

கொடுவில், 300.

கொடுவிற்பொறிபாடுதல், 580.

கொடுவேரி, 195, 360.

கொடை, 304.

கொடையென்னுந் துறை,

கொடுங்கடல், 303.

கொடுங்கரை, 353.

320, 330.

[563, 565. | கொண்டகொழுநர் - தம்மைநெஞ்சி
னுட்கொண்ட கொழுநர், 478.

கொடுங்கரைமேகலைக்கோவை, 340. | கொண்டல் - கீழ்காற்று, 362,
378. கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்காய், 430. | கொண்டு-கருதி,
நோக்கி, 175, 271.

கொடுங்குழை - மகாக்குழை, .126, |
கொடுங்கோல், 507, 526-7. [149. |

கொண்டுகூறுதல், 574.

கொண்டுநிலை - பொருளைக்கொண்டு

கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள்
அவன் போங்காலத்தையும் தண்

நிற்குநிலை, 520.
சொண்டெய்றதனைக்

கொள்ளவெட

ணளி வேந்தன் வருங்காலத்தை
பும் நோக்கியிருத்தல், 332, 343.

கொடுங்கோளூர் - சேரநாட்டில் திரு
வஞ்சைக்களத்துக்குச் சமீபத்தி
லுள்ளதோளூர், இக்காலத்துக்கொ
டுங்குளாரென்று வழங்குகிறது, 19.

கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டு, 366, 384,
539, 544, 548.

கொடுந்தொழில், 194.

கொடும்படநெடுமதில், 554.

கொடும்பாடு - கொடுமை, 397.

கொடும்பாளூர், 294, 305.

கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; பா
ண்டிநாட்டுள்ளது; முற்காலத்
தில் உறையூரிலிருந்து மதுரைக்
குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்
றுதெரிகிறது, 294. [305.

கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளம்,
கொடுமணி-ஓசைகடிதாளமணி, 514.

கொடுமரம் - வில், 18, 320.

கொடுமுடி, 37, 189, 459.

கொடுமை - வளைவு, 133, 292, 353.

கொடுமைகுறித்தசொல், 218.

கொடுமைப்பாடு, 409.

கொடுவரி - புலி, 143, 175, 187,
288, 333, 579.

கொடுவரிக்கயற்புலி, 530.

கொடுவாய்க்குயம் - கோடினவாயை
புடைய அரிவாள், 417, 430.

கொண்டை, 376. [த்திரித்தல், 276.
கொண்மூ, 260.

கொண்மென - கொண்மினென, 246.

கொத்து, கொந்தென மெலிதல், 229.

கொதியழல், 3. [500, 584.

கொதியழந்தீர்தம், 566, 571.

கொந்தழல், 500.

கொந்தாரிளவேடல், 229.

கொந்தி, 88.

கொப்புளம், 323, 398, 410.

கொப்புளித்தல், 440. [தல், 343.

கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்து நடத்

கொம்பு - ஒருவாத்தியம், 327, 330,
372.

கொம்மட்டி மாதானங்காய் புனித்த
கறியாக்குதற்புச்சிந்தத்தென்பது,
417.

கொம்மைவரிமுலை, 561, 579.

கொய்யும்புருவத்தினை, 306.

கொய்யுனைப்புரவி, 539. [171.

கொல் (இடைச்சொல்), ஐயம், 129,

கொல்லம் - ஒருமலைநாடு, 230.

கொல்லல் - வெட்டல், 155.

கொல்லர், 139, 155 - 6, 422, 553.

கொல்லார், 2, 320, 330, 424 - 5,

கொல்லாக்கோலம், 565. [485.

கொல்லாப்பண்டி, 182, 199,

கொல்லாவண்டி, 384, 539.

கொல்லாவிரதம், 509.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுக

கொல்லிப்பாவை, 194, 325.
 கொல்லிமலை, 520.
 கொல்லிபாண்டகுடவர், 520.
 கொல்லேறு, 161, 443.
 கொல்லி, 446.
 கொல்லைத்தோட்டம், 314.
 கொல்லேப்புளம், 15.
 கொல்வுழி, 509.
 கொலை, 371. [550.
 கொலைக்காப்பட்டகோவலன், 484,
 கொலைக்காப்பட்டசங்கமன், 509.
 கொலைக்காம், 2.
 கொலைத்தொழில், 172. [தல், 394.
 கொலைத்தொழினிங்கத்தானஞ் செய்
 கொலைப்பாவத்தின் தீமை, 276.
 கொலைப்பாவம், 275, 406.
 கொவ்வை, 226.
 கொழுங்குடிச் செல்வர், 42. [379,
 கொழுநர், 126, 134, 362, 377,
 கொழுநன், 1, 129, 149, 169, 360,
 406, 429.
 கொழுமுடி - இளந்தளிர், 133.
 கொள்ளை - செருக்கு, 2, 166.
 கொள்ளிக்கண், 160.

கொற்றம் - ஆசவுரிமை, வெம்மை,
 வெற்றி, 143, 148, 167, 262,
 279, 317, 391, 403, 495, 497,
 505, 536, 554, 582.
 கொற்றவஞ்சி, 529.
 கொற்றவள்ளை, 529.
 கொற்றவன், 293.
 கொற்றவாயில்மணி, 480.
 கொற்றவான், 162.
 கொற்றவேந்தன், 508, 526.
 கொற்றவை - தூர்க்கை, 18, 25 - 6,
 161, 317 - 8, 320, 327 - 8,
 331, 337, 482, 507, 510.
 கொற்றவாசிலை, 329 - 30.
 கொற்றவையைப் பரவுவார், 322.
 கொற்றி, 88.
 கொள்-மிகுதி, கூர்மை, 211.
 கொள்-முகுவித்தல், 187, 544.
 கொள்ளை, 443, 522.
 கொள்ளை, ஆம்பல், முல்லையென்
 பன சிலகருவி, 456.
 கொள்ளைக்குழல் - கொள்ளைப்பழத்
 தைத்தருவித்துளைத்து உடதுவது,
 443, 445, 455 - 7.

கொள்ளிலை, 114.
 கொள்ளு, 390, 496.
 கொள்ளும், 213.
 கொளு - குரவைக்குக்கருத்து, 442.
 கொளுச்சொல், 451, 514.
 கொளுத்துதல், 59, 62, 92, 107.
 கொளை - ஒற்றதுப்பு, 218, 330, 411,
 446, 458. [320.
 கொளைபுணர் ஈர்வல்லயாழ்ப்பாணர்,
 கொற்கை - பாண்டியர்களின்பழைய
 இராசதானி ; இப் பெ பா மு து
 மிசச்சிறிய ஊராக இருக்கிறது,
 447,
 30 - 31, 360, 458, 482.
 கொற்கைக்கொணகன், 501. [376.
 கொற்கையம்பெருந்துறை மு த் து,
 கொற்கையிலிருந்தவெற்றிவேற் செழி
 கொற்கைவேந்து, 484. [யன், 553.
 கொற்றக்குடை, 71.
 கொற்றப்பந்தர், 163.

கொன்றையஞ்சடைமுடி, 3.
 கொன்றையான், 436.
 கொன்றையும் துளவும் சேர்த்துத்
 தொடுத்தமாலே, 319, 329.
 கொன்றைவேந்தன், 487.
 கொன்னே, 211.
 கோ - பசு, 408, 447.
 கோக்கிவாய் } 197.
 கோக்குவாய் }
 கோகிலக்கண், 387.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோகுலம் - பசுநிரை, 15,
 கோங்கம், 15, 296, 300, 307,
 312, 318, 327, 339, 352-3, 522.
 கோங்கலர், 379.
 கோசர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்;
 இவர் தம்நாட்டில் கண்ணகிக்கு
 விழாச்செய்தவர், 31, 325.
 கோகிகோத்திரம், 334.

கூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கோசிகம், 379.

கோசிகமாணி, 335, 349.

கோசிகன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
ள்ள ஓரந்தணன் (கௌசிகன்),
334 - 5, 345 - 6.

கோட்டகம் - கரை, 294, 305.

கோட்டம் - கோயில், வஞ்சம், 12,
21, 24, 30 - 31, 146, 149,
226, 241, 243, 245, 250 - 51,
300, 312 - 3, 316, 323, 356,
370 - 71, 482, 570 - 71, 574,
584 - 6, 589.

கோட்டமில் கட்டுரை, 4.

கோட்டான், 333.

கோட்டி-கோயில் வாயில், 15, 585.

கோட்டினதளவு, 9.

கோட்டினதமைதி, 61.

கோட்டினும் கொடியினு நீரினு நிலத்
திலும் காட்டியது, 448, 497.

கோட்டுப்பூ, 339.

கோட்டுமண் கொண்டஏறு, 161.

கோட்டுமண் கொள்ளாமுலை, 273.

கோட்டுமா - எருமைக்கடா, பன்றி,
யானை, 396, 408, 545.

கோட்படுதல், 408. [310.

கோட்பாடு, 2, 62, 107, 157, 162,

கோடாம், 272.

கோடரி, 413.

கோடி - ஓரெண், புதிய உடை, முனை,
199, 367.

கோடிக்கலிங்கம், 490. [454.

கோடிப்பாலை, 67 - 8, 112, 235,

தொழிற் குரிய கருவிகள், 385.

கோடுதல், 146.

கோடுமோ, 457.

கோடுவாய்வைம்மியர், 514.

கோடை - மேல்காற்று, 334, 363.

கோடைக்காலம், 362. [380.

கோணஞ்செய்தசாளாம், 153.

கோத்தல், 32.

கோத்திரம், 282.

கோத்து வலிக்கும் கருவி, 413.

கோத்தொழிலாளர், 293, 305, 506,

கோதுதல், 161. [509.

கோதை - ஒழுங்கு, 36, 198, 207,

227 - 8, 246, 248, 291, 362,

521, 561, 571, 579.

கோதைத்தாமம், 552, 583.

கோதைப்பிணையல், 149, 170.

கோதைமாதவி - மாலைபோலப் பூக்
கும் குருக்கத்தி, 379.

கோககர், 175, 187, 491, 512.

கோப்பாளி, 88.

கோப்பு, 188, 382.

கோப்பெருந்தேவி - நெடுஞ்செழி
யன் மனைவி, 2, 21, 23, 423,

435 - 6, 481, 485, 559.

கோப்பெருந்தேவிகோயில், 424.

கோபம் (இந்திரகோபம்) - துகில்,

கோபாலன், 396, 407. [379, 387.

கோமகன்கொற்றம், 582.

கோமுறை - இராசநீதி, 506.

கோமேதகம் மஞ்சளும் சிவப்பும்

கலந்தநிறமுடையது, 367, 388.

கோடிப்பாலை இடைமுறை துரிதல்,
கோடிப்பாலைத்தோற்றம், 113.[234.
கோடி முரிந்தன, 386.
கோடியில்லன், 386.
கோடியுடுத்தல், 293.
கோடு - கடமாக்கொம்பு, கொடு
முடி, தந்தம், மலை, யாழ்க்கோடு,
203, 222, 224, 256, 292,
303, 315, 350, 366, 393.
கோடுக டை தெ றா ழி ல் - ஆனைக்
கோடு முதலியவற்றைக் கடையும்

கோயில்-அரண்மனை, 148, 159-60,
கோயில்ஐந்து, 255.[163,339,183.
கோயில்வகை, 247 - 8, 370.
கோயிலார், 140.
கோயிலிற்கொடிகட்டுதல், 146.
கோயிற்றுக்கு, 59, 91, 382.
கோயின்மாக்கன், 493, 564.
கோல் - அரங்களுக்குக்கோல், ஸ்ட்
டேறு, 70, 112, 115, 402.
கோல் யாழ், 202.
கோல்வனை, 417, 539.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூசூக

கோலச்சாரி, 26.

கோலம் - வடிவு, 151, 179, 188,
195, 202 - 3, 238, 241, 343,
கோலளவு, 114. [561.

கோலின்செம்மை, 391, 403.

கோவலர், 15, 124, 130, 397, 402,
415 - 6, 434, 447, 456, 458,
558.

கோவலன் - சிலப்பதிகாரக்கதா நாயக
ஒரு ஒரு வணிகம், 2, 10, 20,
22, 26 - 7, 31, 35 - 6, 122,
125 - 6, 131, 133, 149 - 50,
170, 179, 182, 185 - 6, 195,
198, 202, 205, 212, 219 - 20,
224, 226, 229, 232, 236 - 7,
240, 244 - 5, 251 - 2, 274,
292 - 3, 298 - 9, 300, 303-4,
310 - 11, 334, 342, 345 - 6,
350, 357, 369, 372 - 3, 375,
390-93, 396 - 7, 403-4, 407,
409, 417, 423, 425, 432, 435,
437, 466, 471, 509, 511 - 2,
550, 574, 576. [தல், 406.

கோவலன்கொடையிற்சிற்றந்தவனென்
கோவலன் சாவகநோன்பின், 417.

கோவலன் மனைவி கண்ணகி, 484.

கோவலன் மாதா, 55, 335, 433, 587.

கோவலன், யானையிலிடத்து அகப்
பட்ட மதையோனை விடுவித்தமை,
கோவலன் றுதை, 551. [587.

கோவலனார், 450. [387 - 8.

கோவலனார் - மாணிக்கக்கிணிகம்

கோவையுந்தபருமுத்தம், 132.

கோழி - உறையூர்; முற்காலத்தில்
இதிலிருந்தஒருகோழியானையொடு
பொருதுவென்றமைபால் இவ்வூர்
இப்பெயர்பெற்றது, 30-31, 135,
199, 288, 302, 501.

கோழிச்சேவற் கொடியோன், 356,
கோழியூர், 302. [370.

கோள், 277, 297.

கோள்வழியும், 332.

கோளி - பூவாதுகாய்க்குமாரம், 430.

கோளிப்பாகல், 417.

கோளியாலம், 430.

கோளிழைத்தல், 576.

கோற் கூத்து, 88.

கோற்றொடி, 539.

கோறல், 22, 484.

கோளிகம் - ஒருபண், 191.

கொடி - ஒருபண், 234.

கொத்தன், 400.

கொற்றிறம், 326.

கொளியார் - பாலையார், 391, 403.

சக்கரம், 129.

சக்கரவர்த்திகள், 408.

சக்கரவாசக்கோட்டம், 249.

சக்கரவாளம், 219.

சகசாதிசயம், 280.

சகடப்பொறி, 415.

சகடம் - கொல்லாப்பண்டி, 36,
331, 366, 539.

சகடு - உரோகிணி, 41.

சகடமாதம் 201

கோவாமலையாரம் - சந்தனம், 447, 541.

கோவியன் வீதி - செண்டு வெளிப்புறத் தெரு; இராசயார்க்கம், 139, 157, கோவேறுகழுதை, 182, 199. [159. கோவை, 332, 387.

கோவை இருபத்தொன்று, 221.

கோவை ஒன்பது, 221, 224.

கோவை கலங்காத முறைமை, 221.

கோவை பதினான்கு (யாழ்), 66 - 8, 222, 224.

சகோடம் - சகோடயாழ், 100, 224, 234, 267, 289.

சங்கப்புலவர், 351. [293, 583.

சங்கம் - கூட்டம், 7, 128, 277,

சங்கமத்துறை, 167.

சங்கமன் - ஒருவாணிகள்; நீலியின் கணவன், 3, 23, 509, 510.

சங்கமுகம், 252. [வன், 264, 283.

சங்கரன் - சுகத்தைப்பண்ணுகின்ற

சங்கரி, 322, 331.

சங்கவளை, 181, 196, 510.

சூகூஉ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

சங்கறுப்போர், 157.

சங்கிரமம், 255.

சதுரக்கை, 92, 96. [துள் ஒன்று, 81.

சதுரச்சிரம் - நிருத்தக்கை முப்ப

சங்கிலி, 197.

சங்கிலி துண்டொடர், 181.

சதுரப்பாலை-நால்வகைப்பாலையுளொ
சதுரம், 92. [ன்று, 453.

சங்கின்நா, 543.

சங்கினுற்செய்தகாதாபரணம், 556.

சங்கினி, 103.

சங்கு, 199, 247, 304, 372.

சங்குக்கை, 92, 96.

சங்குமுதொடுப்பு, 558.

சங்கோசபரிவாரம், 564.

சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளம், 59.

சஞ்சயன் - செங்குட்டுவனுடைய

துதரித்தலைவன், 540 - 41.

சஞ்சாரம் - பாத்தமைந்தனுளொன்று,

சஞ்சிவிநான்குவகை, 173. [81.

சஞ்சிவினி, 54.

சட்சம், 101, 457.

சட்டை, 422, 434.

சட்டையிட்டிரதானர், 540.

சடங்கு, 41, 193.

சடாதாரி, 88.

சடைமுடி, 331, 528.

சடையும்பிறையும் - சடையிடத்தே

பிறையும், 501.

சண்பகக்கோதை, 338.

சண்பகம் - சண்பகமரம், 43, 114,

சதுரமூன்று, 222.

சந்தஞ்சம், 92.

சந்தம் - சந்தனமரம், 327.

சந்தனக்குழம்பு, 332, 338, 344,

சந்தனக்குறை, 523. [351.

சந்தனத்தளிர், 333, 344.

சந்தனம், 100 - 101, 125, 132,

134, 154, 221, 224, 232,

260, 318, 331, 378, 493.

சந்தாபகரணி, 173.

சந்தி - விலக்குறுப்பினுளொன்று,

19, 58, 82, 88, 205, 255, 384.

சந்திரான்கு, 369, 390,

சந்திரபண்ணுகை, 334.

சந்திராகாந்தம்கல், 271. [368, 388.

சந்திரகுரு - வெண்முத்து, வெள்ளி,

சந்திரபாணி, 181. [கருவி, 106.

சந்திரவளையம் - ஒருவகைத்தோற்

சந்திரன், 36, 125, 131, 301, 562.

சந்திரன் கோயில், 242, 248.

சந்திரன் திருமாலின் மனத்திலுதித்

தமை, 192.

சந்திரன்வெண்ணீர்மை, 116, 388.

225, 235, 258, 274, 351 - 2,
 சண்பகமுலக, 179. [495.
 சத்தமாதா, 482.
 சத்திரம் - அறச்சாலை, வேதத்தின்
 சத்துரு, 163. [ஒருபிரிவு, 149, 339.
 சத்துவம் - விலக்குறுப்புக் கருள்
 ஒன்று, 19, 58, 82, 84 - 5.
 சதக்கினி, 415.
 சதங்கை, 180, 196.
 சதிபாய்ந்து செல்லுதல், 350.
 சதுக்கத்துத் தெய்வம், 167. [568.
 சதுக்கப் பூதரைவஞ்சியுட்டந்தவன்,
 சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 146, 165,
 255, 369, 390. [283.
 சதுமுகன் - நான்குமுகன், 264,
 சதுர்த்தம், 349.

சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி, 177,
 சந்திராதித்தம், 301. [191.
 சந்திராதித்தர், 585.
 சந்திரோதயவருணனை, 131.
 சந்திரன்குப்பை, 541.
 சந்து - சந்தனம், 221, 232.
 சந்துக்காரை, 180.
 சந்துசொல்லல், 239.
 சந்துமுத்துமாகியதென்னரிட்டதி
 சந்துரல், 581. [மை, 541.
 சந்நியாசிகள், 544.
 சப்படி, 286. *
 சம்பங்கோழி, 278.
 சம்பத்து, 283.
 சம்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
 சம்பூர்ணம், 349.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுந

சமகலி - அங்கக்கிரியைபதினாறு
சமசாரம், 455. [ஒன்று, 81.
சமநிலை - நிலையாதினொன்று;பாத
மைத்தலொன்று, 81, 445, 454.
சமபாதவிருத்தம் - இசைப்பாவகை
சமம், 224, 266. [யுள்ளொன்று, 190.
சமம்ஏழு, 68, 113.
சமயதேவர்கள், 264.
சமரபூமி, 548.
சமரி, 317.
சமவாகாரம், 84.
சமன், 63, 69, 108, 225, 235.
சமனியகரணி, 173.
சமனொளி, 387.
சமாதி - ஓரணி, 371, 431. [104.
சமாவாயுவின் குணம் செய்கை,
சமித்து, 505.
சமிதை, 494.
சமைத்தல், 422, 434.
சயந்தக்கை, 97 - 8.
சயந்தகுமாரன், 56.
சயந்தனுலுடையார், 80.
சயந்தம்: இது நாடகத்தமிழ்தூல்
களுளொன்று; இதிலுள்ள சூத்தி
ரங்களிற்சில நடைபெறுகின்றன
வன்றி தூலின் முதனடுவதுதிகா
ணமையின், இந்நூல் இதந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.
சயந்தன், 72, 176, 188, 189, 565.
சயம்பு - தானேதோன்றினவன்,

சரவணப்பொய்கையில் நீராடினால்
ஐந்திரவியாகரணம் உணரலாகு
மென்பது, 307.
சரவணம், 295.
சரளகத்திற்குரிய எழுத்து, 105.
சரளம், 195.
சரங்காலம், 439.
சரி, 59, 116, 181, 197.
சரிகமபதரி, 67.
சரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
சரியை, 371. [ஒன்று, 81.
சரீரத்தின் அளவு, 104.
சருவதா, 41.
சரைமலம், 386.
சல்லி, 71, 557. [106, 382.
சல்லிகை - உத்தமத்தோற்குவி,
சல்லியகரணி, 173. [376.
சலசரங்கள் - தோணிமுதலானவை,
சலதி - பொய்சொல்லுமளவு, 245,
சவடி, 180, 197. [253.
சவம், 475.
சவலை - இசைப்பாவகையுள் ஒன்று,
சவாது, 196, 379. [190.
சவீத்தல் - சபித்தல், 312.
சற்பாவனை, 264.
சன்னாகம், 366.
சனம், 182.
சனிக்கோள், 260, 277.
சாக்காடு, 84.
சாக்கையன், 564.
சாட்சிகாதர், 487.

சயமகன், 40, 521. [204, 205.
 சயமாஜீர்த்தி, 230.
 சயமாதா, 40.
 சயனம், 252.
 சயானந்தம், 192.
 சயிலேகம், 195.
 சர்ப்பசிரம், 92.
 சரக்கரை, 153, 199.
 சரக்கு, 199, 362, 539.
 சரப்பளி, 197.
 சரவணப் பூம்பள்ளி யறை, 516.
 சரவணப்பொய்கை, 516.

சாடவம், 349.
 சாடித்தேறல், 329.
 சாண், 114, 453.
 சாணகங்கரைத்துக்காயும்பிடா, 401,
 சாணம்புக்கூடு, 414. [459.
 சாத்தர் - கூலவாணிகன் சாத்தனார்,
 சாத்தற்கு அறும் பூளைப்பூவு நெல்
 லொடுசேர்த்துத் தூவுதல், 243,
 251.
 சாத்தன் - ஒருதெய்வம், ஒரு புலவர்
 2, 5, 20, 24 - 5, 248, 525,
 சாத்திரம், 248. [574, 586.

சுசுச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சாத்து, 300.

சாத்துதல், 315, 324.

சாத்துவதி-விருத்தி நாள்களுள்ளென்
று, 82, 512.

சாத்துவிகம், 80.

சாதகப்புட்கண், 357.

சாதருடை, 196.

சாதருபம், 368, 389.

சாதவாகனன்கோயில், 248.

சாதாரி, 15.

சாதி-ஒருவகைமரம், விலக்குறுப்பினு
ள்ளென்று, 19, 48, 58, 82, 84,
155, 439, 495.

சாதிக்காய், 361, 379.

சாதித்தமந்திரம், 438.

சாதிப்பன்மை, 49.

சாதிப்பெயர், 328.

சாதிப்பெரும்பண் திறங்கட்குப்
பிறப்பிடமென்பது, 235.

சாதிப்பெரும்பண் நாள்கு, 224 - 5.

சாதிமாணிக்கம், 367.

சாதியொருமை, 153.

சாதிலிங்கம், 225.

சாதுக்கள், 255.

சாதுரங்கம், 88.

சாதுரங்கமாணிக்கநிறம், 387.

சாதுவன் - ஒடுங்கினவன், 264, 283.

சாந்தம், 138, 154, 315, 338.

சாந்தனைந்த மார்பு, 361, 378, 497.

சாந்தி - ஒரு கூத்து, 27 - 8, 30,

79, 193, 553, 570, 589.

சாமந்தர் - சித்தரசர், 157.

சாமரம் } 385, 523.
சாமரை }

சாமரைக்கவரி, 363, 380.

சாமை, 29, 155.

சாயல், 209, 227.

சாயல்வரி, 210, 217.

சாயலன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தள
ள ஒருவணிகன், 399, 400, 411-2.

சாயவேளாகொல்லி, 384.

சாயை - நிழல், 203.

சார்த்து, 205.

சார்த்துவரி, 207, 213, 289, 365.

சார்குமாரன் - அநாகுலனுக்குத்
திலோத்தமையிடத்துப் பிறந்தோ
ன்; சயந்தகுமாரனென்றும் இப்
பெயர்வழங்குகின்றது; இவன்
இசையறிதற்பொருட்டுச்செகண்டி
யென்று முனிவரால் இசை
துணுக்கமென்றும்நூல் இயற்றப்
பட்டது, 10.

சாரணர், 167 - 8, 255, 263 - 4,
280 - 81, 283 - 4, 291, 301,
399, 400, 411 - 2.

சாரதி, 495.

சாரமாணிகள், 140, 158.

சாரியை, புறக்கத்துக்குரிய ஆடவன்
ஒன்று, 24 - 5, 59, 82, 91, 307.

சாரியைசிந்த உருபுதொகுதல், 130,
305, 421.

சாரீரவீணையிலக்கணம், 102, 189.

சாந்திக்ஷத்தா, 140, 150.
 சாந்திக்ஷத்து கால்வகை, 80.
 சாந்திகரைக் கோட்டம், 241.
 சாந்து - குழம்பு, 36, 53, 147, 150,
 167, 170, 173, 183, 379.
 சாந்துக்குறுப்புமுப்பத்திரண்டு 367.
 சாந்துவாராப்பட்டன, 137.
 சாபம், 78, 176, 266.
 சாபயிடுதல், 510.
 சாபவிடை, 188, 266, 287-8, 302.
 சாம்பல், 114.
 சாம்பூதம், 71, 117, 368, 369.

சால் - அமைதி, 167.
 சாலியயினி, 495.
 சாலியர், 154.
 சாலியரிசி, 417.
 சாலியொருமீன், 36.
 சாலினி - வேட்டுவமகநாகிய தேவ
 ராட்டி, 26, 313 - 4, 316 - 7,
 324 - 5, 328, 343, 516.
 சாவகநோர்பிகள் - சைனரில் இல்ல
 மத்தார், 412, 417, 433.
 சாவகநோன்பு, 345, 375, 429.
 சாவகமாக்கள், 401, 412.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகூடு

சாவகர், 255, 270, 301 - 2, 391,
 சாழல், 89. [399, 400, 411.
 சாளகம், 190.
 சாளரக்குறுங்கண், 43, 48.
 சாளரம், 105, 134, 153, 361,
 சாறயர்களாம், 185. [378.
 சாறு - திருவிழா. 148, 572.
 சான்று - சாட்சி, 165, 487, 490.
 சான்றோர், 478.
 சான்றோர் செய்யுள், 7, 124.
 சீக்கை - இசை, 458.
 சிகண்டி - ஒருமுனிவர்; இவர் குறு
 முனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவருள்
 ஒருவர்; இசைநுணுக்கமென்றும்
 இசைத்தமிழ்நூல்செய்தே தார்,
 ஆசாஸென்னும்பண்ணின்புறச்
 சாதி, 10, 104, 190, 230, 350.
 சிகரம் - விற்பிடிக்கை, 92, 94.
 சிகாமணி, 32.
 சிங்கபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ளதொரு
 நகரம், 3, 23, 508 - 10.
 சிங்கம், 117, 277, 326.
 சிங்கமுகவோடம், 341, 354.
 சிங்கல் - குன்றல், 24.
 சிங்களக்கூத்து, 59, 80, 91.
 சிங்கர் - கணகவிசயர்க்குத்துணையாயி
 னாரோரசன், 542.
 சிங்காதனம், 12, 493, 554.
 சிங்காவண்புகழ், 3, 509.
 சிங்கி - ஒருவகைக்கூத்து, 142, 160.
 சிங்குவை, 103.
 சிச்சிலிப்பொதி, 402, 414.

சித்திரத்திரள், 493.
 சித்திரத்திரை, 202.
 சித்திரத்தொழில், 196, 435.
 சித்திரப்படம், 17, 203.
 சித்திரப்பணி, 185.
 சித்திரப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 சித்திரப்பொன்வளை, 197.
 சித்திரம், 572.
 சித்திரமண்டபம், 163. [557.
 சித்திரவிதானம், 71, 116, 554,
 சித்திரன் - கணகவிசயர்க்குத் துணை
 யாயினாரோரசன், 542. [404.
 சித்திராபதி - மாதவியின் கதறும்,
 சித்திராபூரண, 141, 269.
 சித்திரிக்கப்படாமை, 9.
 சித்திரை, 117, 186.
 சித்திரைச்சித்திரைத்திங்கள், 141,
 சித்து, 88. [159.
 சிதாரி, 561.
 சிதைவு, 65.
 சிந்தடி, 29.
 சிந்தாமணி : இது திருத்தக்கதேவ
 ரென்றும் சைனமுனிவராலியற்
 தப்பட்டது; 3145 - கவிசுளாலா
 கிய 13-இலம்பகங்களைபுடையது;
 தமிழிலுள்ள சிறந்த காவியங்
 களைந்தனுள் ஒன்று; சொல்லழகும்
 பொருளழகும் அமைத்துள்ளது;
 நச்சினர்க்கினியரால் எழுதப்பெ
 ற்ற உரையையுடையது; இதற்கு
 வேறொரு பழையவுரை யுண்டெ
 ன்று நச்சினர்க்கினியருரையால்

சததா, 168, 260.
 சித்தன் - செய்யவேண்டுவனவற்றை
 ச்செய்துமுடித்தவன், 263 - 4,
 282 - 3.
 சித்திளட்டுவகை, 283, 307.
 சித்திரக்கம்மி (அகில்), 379.
 சித்திரக்கரணம், 65.
 சித்திரகாரிகள், 139; 156.
 சித்திரச்சிலம்பு, 423.
 சித்திரச்சூடகம், 180.
 சித்திரசேனன்-ஒருகந்தருவன், 188.

அச

வளவகுணமது. இது சீவகன்
 கதையைக் கூறுவதாகலின் சீவக
 சிந்தாமணியென்றும், தூற்பய
 னாகிய நார்பொருளையும் கன்கு
 விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்
 டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்
 வழங்கும், 8 - 9, 20, 47 - 8,
 51-3, 71, 74, 79 - 80, 116,
 130, 133-5, 147, 149, 153-4,
 158, 160-61, 165, 170, 172-3,
 198, 203, 213, 224, 229,

கூகூகூ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

233, 236, 248, 252, 258, 273,
275, 286, 294, 301, 311, 345,
349, 359, 361, 363-4, 371-2,
380, 383, 389, 393, 403, 405-6,
408, 411 - 2, 415, 429, 433,
438, 455-6, 459, 472, 478,
482, 494, 521, 524, 543, 547,
565, 571, 585.

செந்தியல்வெண்பா, 33.

செந்து, 190, 206.

செந்துப்பிழுக்கை, 88.

செந்துரக்கட்டி, 523.

செந்துரச்சுண்ணம், 360, 514.

செந்துரம், 387, 389.

செந்தைசெல்லாத்தாரம், 12, 590.

செந்தைநோய்கூர்தல், 227.

செந்தையுடம்பட்டோனவினயம், 86.

செந்தைவிளக்கு - அவதிஞர்னம், 263.

செப்பியர் - தையற்காரர், 156. [579.

செபி துலைபுக்கது, 483, 504, 555,

செமையச் சென்னித்தெய்வம், 572.

செமையம், 143, 162, 177, 189,

செரமம், 57, 583. [288.

செரல் - செச்சிலிப்பறவை, 402, 414.

செரிக்கும்பரியாசகர், 158.

செல்லரிச்செலம்பு, 2.

செல்லிகை (துகில்), 379.

செல்லை - இழிவு, 424, 436.

செலதர், 346.

செலதியர் - ஓவன்மகளிர், 158, 201,

227 - 8, 238, 245, 363, 380,

செலந்தி, 92.

[424, 436.

136 - 7, 141, 146 - 8, 151,
157, 165, 171, 175, 178,
181, 183, 185, 188-9, 192,
194 - 5, 199, 203 - 4, 206,
208, 220, 231, 233, 236 - 7,
241, 245 - 6, 250, 255 - 6,
258, 263, 265, 270, 272 - 5,
277, 280, 288, 301 - 3, 305,
314 - 5, 317, 320, 325, 329,
333, 342, 344, 348, 354 - 8,
366, 372, 375, 377, 382,
391, 395, 397-401, 403, 407,
411, 416, 419, 422, 429, 446,
450, 459, 462, 465 - 7, 470,
473 - 6, 480 - 81, 483 - 5,
490, 493, 497 - 500, 503 - 5,
510 - 11, 513 - 4, 516 - 7,
519, 521, 523-41, 543, 546,
549-53, 555, 557, 560, 562-7,
570 - 75, 577 - 80, 582 - 90,
592.

செல்ப்பதிகாரம் மூவகையுள் ஒரு தையுடைத்தென்பது, 24.

செல்ம்பாறு - அழகர் மலைக்கணுள்ள தோராறு, 296, 307.

செல்ம்பிற்றஞ்சும் யானை, 566.

செலம்பு, 2, 21, 133, 180, 196,

227, 246, 253, 326, 421, 423,

434 - 6, 469 - 70, 474, 482,

486, 501, 525. [முடிதல், 565.

செலர்வினை, வேறுசெலர்வினையோடு

செலாதலம். 256. 263. 280. 301.

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்,
 சிலப்பதிகாரக்கதை, 1. [167.
 சிலப்பதிகாரச்செய்யுள் முப்பது
 வகை, 5.
 சிலப்பதிகாரஞ்செய்தகாரணம், 10.
 சிலப்பதிகாரத்தில்தாற்பெருளும் கூ
 றுமைக்குக்காரணம், 10, 29.
 சிலப்பதிகாரத்தைக்காப்பியமென்று
 சொல்லலாமென்றல், 6.
 சிலப்பதிகாரம், 4, 6, 11, 15 - 8
 21, 32, 91, 126, 128, 130,

சிலாபதேயம், 574. [399, 411.
 சிலாவட்டம், 125, 132, 265, 285.
 சிலேடை, 129 - 30, 149, 169,
 240, 288, 502.
 சிலை - ஒருகோள், 226, 277, 414.
 சிலைத்தாரகலம், 565.
 சிலைத்து, 161, 204.
 சிலைத்தோண்மறவர், 543.
 சிலையமர்வென்றி, 314, 324.
 சிலையாடுவேடு, 88.
 சிவகதி - வீட்டுலகு, 263, 283.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுஎ

சிவப்பு, 88, 388.
 சிவபரமூர்த்தி, 284.
 சிவபெருமான் சடை திசைமுகமலம்
 ப ஆடியது 564.
 சிவபெருமான் சூழும்பிறை இரண்டு
 கலையையுடையதென்பது, 50.
 சிவன் கோயில், 370.
 சிலிகை-கடகத் தண்டு, 363, 380.
 சிவேதன் - கனகவிசயர்க்கு நட்பாள
 னாகிய ஓரசன், 542.
 சிற்கைநா, 461.
 சிற்பத்தொழில், 4.
 சிற்பநூல்வல்லோர், 378.
 சிற்பநூலாசிரியர், 113.
 சிற்பர், 361.
 சிற்பாசாரிகள், 156.
 சிற்பம்பலக்கவிராயர், 8.
 சிற்பம்புகளை வைத்தெய்யும் இயந்திர
 சிற்பில், 416. [ரம், 402, 414.
 சிறங்கணித்தல், 207.
 சிறத்தல் - மிகுதல், 433.
 சிறந்தமுதன்மொழி, 37.
 சிறந்து - சிறப்பு, 301.
 சிறப்பு - வரிசை, விசேடம், விழா,
 165, 295, 422, 574.
 சிறப்புப்பெயர், 38. [375, 436.
 சிறப்பும்மை, 46, 171, 250, 277,
 சிறப்பும்மைதொகுதல், 187.
 சிறுஅர், 505.
 சிறியவர்சொல்லிக்கொடுத்தல், 430.
 சிறுக்கள், 220, 224.
 சிறுகடவு, 366.

சிறுகொடி, 390.
 சிறுசவனம், 402, 415. [384.
 சிறுதனம்பெறும்வேசையர், 366,
 சிறுதிசை, 443.
 சிறுதேவபாணி - இசைப்பரவகையு
 ளொன்று; நாடகத்தமிழில் வருங்
 கால்வருணப்பூதரைத் துதிப்பது,
 சிறுபஞ்சமூலம், 405. [190.
 சிறுபறை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 15, 106, 322, 330, 514.
 சிறுபாண்டரங்கனார்- இடைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவர், 1, 7, 8.
 சிறுபாணாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் மூன்றாவது; ஜயமா
 னாட்டு நல்லியக்கோடனைக்கடை
 ச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
 இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்நத்தத்
 னார் பாடியது; 269-அடிகளையுடையது;
 நச்சினுர்க்கினியராத்செய்யப்
 பெற்ற உரையையுடையது; இது
 சிறுபாணாறெனவும் சிறுபாணென
 வும் வழங்கும், 20, 137, 498,
 537, 549, 555, 561.
 சிறுபுறம் - பிடர், 197, 458.
 சிறுபூனை, 243.
 சிறுபொழுது ஆறு, 14, 376.
 சிறுமலை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை, 294 - 5, 306, 377.
 சிறுமலைச்சிலம்பு, 360.
 சிறுமலைச்சிறப்பு, 306.
 சிறுமாணிகாள், 506.
 சிறுமியர், 458.

சிறுகடுகு, 134.
 சிறுகாலம் ஆறு, 376.
 சிறுகாலை, 352.
 சிறுகாலையனுட்டானம், 339.
 சிறுகாற்செல்வன், 124.
 சிறுகுடியீர், 514, 519.
 சிறுகுடில், 423 - 4.
 சிறுகுரனெய்தல், 566.
 சிறுகுறுங்கூள், 557.
 சிறுகுறுங்கைவினை, 139.
 சிறுகுறுந்தொழிலர்-சிலதியர், 227.

சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்
 தே பெரிய அறிவையுடையான்,
 சிறுமேதாவிபார், 7. [420, 432.
 சிறுமை - அறிவின்மை, நோய், 227,
 357 - 8, 372, 374, 420, 432.
 சிறுவியர், 133.
 சிறுவிரல், 203.
 சிறுவெள்ளரவு, 314.
 சிறை - பக்கம், பள்ளி, 18, 202,
 263, 272, 313. [589.
 சிறைக்கோட்டம், 506 - 7, 571,

கூகாடி அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சிறைசெய் வேலி, 185.
 சிறைப்புறம், 515, 518.
 சிறையகம், 257, 384, 423.
 சின்மலர் - மங்கலமலர், 36, 41, 45,
 53, 398, 410.
 சின்மொழி-இழிந்தமொழி, சிலவான
 மொழியுமாம், 278.
 சின்னம், 315, 487.
 சின்னமூதி - சின்னமூதுபவன், 231.
 சின்னெறி, 432.
 சினம் விளிதல், 571.
 சினவான் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி
 யவன், 263, 282.
 சினேந்திரமாவை, 443.
 சினேந்திரன், 263, 282.
 சினையலர்வேம்பு, 2, 424. [147.
 சினையின்றொழில்முதன்மேலேறுதல்,
 சினேவினைமுதன்மேலேற்றல், 523.
 சிஷாவிரதம், 283.
 சிகாழி, 576.
 சேத்தல் - விளக்குதல், 253, 507.
 சேத்தலைச்சாத்தனார், 7.
 சேமுற்றோனவியம், 85, 87.
 சேதேவி - ஓராபரணம், 181, 198,
 365, 472.
 சேதேவிசூடியிருப்பார்னபீடிகை, 183.
 சேதை, 374.
 சேப்பித்தல், 571.
 சேப்பு, 402, 415.
 சேபலி, 31 - 2, 499.
 சேமத்தான பெரும்பயன், 412.

சேறடி, 133, 196, 316 - 7, 332.
 சேறியகம்பு - மறக்கம்பு, 3, 23.
 சேறார், 209, 320, 329.
 சேனச்சூடன் (துகில்), 379.
 சுக்கிலம், 104.
 சுசுதுண்டக்கை, 92 - 3, 98.
 சுட்டாமுட்டி - தர்ச்சனிவிரல், 65.
 சுட்டி, 442, 453.
 சுட்டு - குறிப்பு, 324, 452. [314.
 சுட்டுத்தலைபோகாத் தால் குடி,
 சுட்டுவருவித்துரைத்தல், 408.
 சுட்டுவிரல், 93.
 சுடர், 147, 263.
 சுடரிலையவெள்வேல், 511, 516.
 சுடிகைமணி, 435.
 சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 242, 249.
 சுடுகாடு, 177, 192. [160.
 சுடுநோக்கு-சுடுக்கொள்ளிப்பார்வை,
 சுடுநோக்குக்கருந்தலை, 142.
 சுடுமண் - ஓடு, மட்பாத்திரம், 364,
 சுடுமண்மண்டை, 418, 431. [381.
 சுண்ணத்துகள், 126.
 சுண்ணம் - சொல்வகைநாங்கினு
 ளொன்று, துகில், 36, 88, 132,
 138, 166, 183, 199, 315, 377,
 379, 481, 514, 558, 563.
 சுண்ணகு, 208, 217, 353.
 சுத்தகார்தாரம் - ஆசானுடையபெ
 ருகு சாதி, 350.
 சுத்தச்சுவை ஒன்பது, 84.
 சுத்தத்திற்குரியவெழுத்து, 105.

சமத்தையுடையவையெனவகைகள், 350.
செயம், 453.
சேர் - அழகு, 27, 192, 444.
சேர் கோழகம், 384.
சேர்த்தி, 71.
சேவகம், 262.
சேராகம், 384.
சேரியோர், 165.
சேர, 156, 483.
செலங்காத்தல், 371. [பதைப்பார்க்க.
செவகசிந்தாமணி : 'சிந்தாமணி'என்
செற்றம் - மிகுசினம், 3, 24.

சுதந்தம், 190.
சுத்தன், 282.
சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பாத
னல், 78, 81, 90, 92, 106,
சுத்தி, 386. [115, 120.
சுதைநிலா, 378. [ஊவார், 156.
சுதையாற்பாவியுள்ளிட்டன பண்
சுந்தரச்சுண்ணம், 126, 147.
சுந்தரம் - அழகு, நிறம், 133.
சுபாவபுத்தி, 282.
சும்மைப்பூ, 89.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

கூகூகூ

சுரத்தல் - இடைவிடாது சொரிதல்,
 சுரபி, 484. [37.
 சுரபுன்னை, 114, 318, 327, 352.
 சுரபேதங்கள், 61.
 சுரம், 66, 111, 305, 419.
 சுரங்குறைவுபடாமை, 111.
 சுரர், 168.
 சுரிதகம் - சொல்வகைநான்கினுள்ளொ
 ள்று; எட்டடியால் வருவது, 88.
 சுரியலம்பொருநன், 488.
 சுரியற்றாடி, 194. [359, 376.
 சுருங்கை - கார்த்துபடை, கார்த்துறை,
 சுருங்கைவீதி, 359, 375.
 சுருட்டியறுதல், 83.
 சுருதி, 352.
 சுருதிமூவகை, 235.
 சுரும்பர் } 43, 259, 275, 388.
 சுரும்பு }
 சுருள் - வெற்றிலை, 432.
 சுருளல், 364.
 சுருளிதொடி, 556.
 சுருளிருங்குஞ்சி, 538.
 சுரோணிதம், 104.
 சுவத்திகம் - அங்கத்திரியையபதிமுற
 னுள் ஒன்று, இரட்டைக்கை பதி
 னைந்தனுள்ளொன்று, ஓரிருக்கை, 81,
 சுவர்க்கநாடு, 312. [97 - 8, 232.
 சுவர்க்கம், 38, 195, 251, 396,
 சுவர்க்கவாசி, 284. [408.
 சுவல், 260.
 சுவாதம் - மூச்சு, 103.
 சுவாமி. 283.

சுற்றிவாங்குதல், 90.
 சுற்றுதல், 59.
 சுற்றப்புகைகொள்ளுதல், 340.
 சுற்றுமதில், 256, 514.
 சுறுவேடுமுதியமோதிரம், 181.
 சுறுவை மெய்தனிலத்துக்குரியமாவெ
 ன்றல், 17.
 சுனை, 585.
 சுனைகுடைதல், 16, 513.
 சூசிக்கை, 92, 94,
 சூசீமுகம், 81. [155, 503.
 சூட்டிதைச்சி-சுடுதலுள்ள இதைச்சி,
 சூட்டிதைச்சிவிற்பார், 138.
 சூட்டு, 325.
 சூடகம், 180, 196, 320, 329,
 சூடகவரிவனை, 556. [564.
 சூடன், 379.
 சூடு, 261.
 சூத்திரகிருதாங்கம், 284.
 சூத்திரர் அங்கம் அறமென்பது, 82.
 சூதர் - கைவாரிகள், நின்றேத்துவார்,
 140, 157 - 8, 537.
 சூதாடுந்தாயம், 358.
 சூதினாயம், 374.
 சூர், 332, 343.
 சூர்த்திறங்கடந்தோன், 178.
 சூர்த்து - அச்சமுறுத்து, 142, 160.
 சூரியகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஒரு குளம், 245, 252.
 சூரியரதத்திற்குமுழு குதி கைகள்,
 சூரியவங்கிசம், 212, 573. [553.
 சூரியன். 301. 305. [260

சுவாமிமலை, 316. [58, 82, 204,
சுவை-விலக்குறுப்பிலுள்ளோன்று, 19,
சுவை அதுவகை, 104.
சுவை ஒன்பது, 82 - 3, 161.
சுழித்தல், 90.
சுழுமுனை, 103.
சுளகு, 266.
சுற்றத்தார், 391.
சுற்றத்தழால், 54.
சுற்றம்பேறுகினைவேறு, 395.
சுற்றமுதலியநான்கு, 433.

சூரியன் உலகிற்குக் கண்ணென்பது,
சூரியன் குண திசையைவிளக்கித்தான்
தோன்றல், 302.
சூரியன்கோயில், 248.
சூரியனது வெம்மை உயிர்களை வருத்
தாமல் தெய்வவிருடிகள் அதனைத்
தாங்கி அவனோடு திரிதல், 321,
330, 490.
சூரியனை உலகந்தொழுதல், 356, 370.
சூரியனைப்போல ஒளிசெய்த அறிவன்,
சூரியோதயவருணனை, 153. [291.

சுஎ௦ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

குருடைக்கானகம், 482.

குல், 435.

குலம், 88.

குலம்போலக்கவர்க்கும்வழி, 294.

குலவேல், 305.

குலி - குலத்தையுடையவன், 317.

குழ்போதல், 354.

குழ்வருதல், 164.

குழியானை, 219.

குள், 219.

குள் பொய்த்தார், 206.

குளாமணி : இது தமிழிலுள்ள பழையசைனகாலியத்துள் ஒன்று; தோலாமொழித் தேவமன்னுஞ் சைனமுனிவராலியம்நம்பப்பட்டது; 2131 - செய்யுட்களையுடையது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; இதன் கதாநாயகன் திவிட்டனென்பவன், 17, 23, 146, 198, 470, 498, 527, 560, 563.

குளுந்தகடன், 321.

குளுமல், 330 - 31.

குறை, 323.

குறைகொள்ளல், 18.

குறைச்சின்னம் - குறைகொள்ளுமிடத்து ஊதும்சின்னம், 315, 325.

குன்முதிர்கொண்மூ, 260.

சேகில் - சிவந்தசுட்டி, 442, 452.

செங்கணாவு, 322.

செங்கனையோன், 293.

செங்குலம், 147 264

செங்குட்டுவன் கனகவிசயர்யுத்தம் பதினெட்டு நாழிகை, 547.

செங்குட்டுவன் சிவபெருமான் அருளினில் தோன்றியவனென்பது, 538, 588.

செங்குட்டுவன் சோழர் ஒன்பதின் மனாவென்றது, 552, 566.

செங்குட்டுவன்மாதா, 530.

செங்குட்டுவன்வஞ்சிகீங்கிபது எண்ணுக்குமதியம், 554.

செங்குடசம், 377.

செங்குன்றும் அதன்இடமும், 19.

செங்குதாளம், 360, 495.

செங்கேழ்கிளர்மணி, 197.

செங்கொழுவல்லி - பவளம், 368.

செங்கொடுவேரி, 60, 377.

செங்கோட்டியாழ், 18, 337, 349.

செங்கோட்டியாமூக்குரம் பு ஏ மூ, 100.

செங்கோட்டியாமூறுப்பு ஆறு, 350.

செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, 19, 511, 516, 577, 584.

செங்கோல், 151, 171, 205, 381, 427, 440, 493, 503, 540, 546, 551, 554.

செங்கோல் தளர்தல், 485.

செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார் பாண்டியர், 577.

செங்கோல் வளையாமை, 212. [505.

செங்கோற்றென்னவன், 332, 343,

செஞ்சடைவானவன், 538, 588.

செங்குலம், 147 264

செங்கருங்காலி, 179.
செங்கல், 387. [381.
செங்கழுநீர், 127, 134, 149, 376,
செங்கழுநீர்கண்ணுக்குடவமம், 364.
செங்காலி, 100 - 101.
செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் கட
வுணல்லணிகாட்டியது, 577.
செங்குட்டுவன் - இளங்கோவழிகளு
டைய தமையன், 1, 5, 12, 19,
20, 28, 544, 547, 573 - 4,
577, 581, 590 - 92.

செஞ்சுனைப்பலவு, 259.
செட்டியார், 368.
செண்டு - ஓராயுதம், 162.
செண்டுவெளிப்புறத்தெரு, 139,
செண்பகம், 339, [156.
செத்தோனவியம், 85 - 6.
செந்தாமரை, 229.
செந்தில் - திருச்செந்துர், 516.
செந்திறம், 18, 349, 586. [337.
செந்திறம்புரிந்த செங்கோட்டியாழ்,
செந்தீப்பார்த்திசைமுகம், 554.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சு எ க

செந்தீவேட்டல், 499.
செந்து, 384. [131.
செந்துகர்க்கோவையாகியமே கலை,
செந்துருத்தி - ஒருபண், 234.
செந்துறை - இசைப்பாவகையுள்ளுள்
று, 58, 62, 107, 190.
செந்துறைவிகற்பங்கள், 90.
செந்துக்கு, 29, 59, 64, 91, 109,
செந்தேன், 154. [382.
செந்தூறுந்தாளி, 377.
செந்தாப்புலவர், 7.
செந்திலைமண்டிலம், 445.
செந்நிறப்பசும்பொன், 496.
செந்நீர்முத்து, 116, 368.
செந்நெல், 114, 277.
செந்நெலரிசி, 430.
செந்நெற்பழனக்கமுனி, 215.
செந்நெறி, 293, 297.
செப்பட, 191.
செப்பம், 67.
செப்பு, 481.
செப்புவாயவிழ்ந்தகறுவிரை, 498.
செம்பகை - தாழ்ந்த இசை, இன்ப
மின்றியிசைத்தல், நரம்பிற்கலப்பு,
222, 224, 233.
செம்பஞ்சு, 180, 196, 387.
செம்பட்டு, 377.
செம்பருத்திப்பூ, 387.
செம்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
செம்பாலைக்கு உழை பெய்தல், 113.
செம்பாலைப்பண், 221, 234.
செம்பாலைக்கையிலுள்ளிற் கொண்டு

செம்மண், 428.
செம்மணாட்டியசிற்தில், 416.
செம்மல் - தலைவன், நாயகமூர்த்தி,
பழம்பூ, 216, 258, 264, 283,
செம்மற்பூ, 274. [395.
செம்மற்று - நேர்மையையுடையது,
செம்மார், 139. [513.
செம்மீன், 200.
செம்முல்லை, 353.
செம்முறை, 61;
செம்முறைக்கேள்விபதினான்கு, 87.
செம்மை - நடுவுநிலைமை, 236.
செம்மையிலோர்ம்குச் செய்தவ முது
வாது, 510. [464.
செம்மையினிகந்தகோற்றென்னவன்,
செம்மையினிகந்தசொல், 526.
செம்மையினிற்பது - மோக்கம், 308.
செய்கு - செய்வேள் 215 - 6.
செம்மொழி மாதவர், 583.
செய்தவப்பயன்களைக் கையகத் தன
போற் காண்டல், 588.
செய்தி - தொழில், 15 - 6, 347,
425, 435.
செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனத்
திரித்தல், 353.
செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டு
முடிதல், 354. [தல், 170.
செய்தெனெச்சம் வினையொடு முடி
செய்நகன்றி கொல்லன்பின், 591.
செய்ந - செய்தவை, 385.
செய்யவன், 317.
செய்யுக்கொண்ட 112 122 0

113, 454.
 செம்பியன், 12, 20, 33, 36, 219,
 450, 483, 555, 565, 581.
 செம்பியன்மரபுயர்ச்சி, 153.
 செம்பியன்முதூர், 551, 584.
 செம்பு, 366.
 செம்புகொட்டிகள், 155.
 செம்புகொட்டுவார், 139.
 செம்புசெய்குநர், 139, 155.
 செம்புருக்கும்மிடா, 401, 413.
 செம்பொத்தி(துஞல்), 379.

செயலாக்கொலம், 210, 240 - 3.
 செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தைப்
 பெயரொடு முடித்தல், 170.
 செய்யுள் - காலியம், 5.
 செய்யுள் அறுவகை, 14.
 செய்யுளிடம், 14.
 செய்யுளியல், 6, 190.
 செய்யுளிஷ்பம், 132.
 செய்யோள் - திருமகள், 194.
 செய்வினைக்கதவம், 507.
 செயல், 205.
 செயல்மாளுதல், 346.

கூஎஉ அரும்பத் முதலியவற்றின் அகராதி.

செயலத்தேநங்கல், 408.
 செயலநறு, 274, 348, 373.
 செயலூர்ப்பெருஞ்சுவனர், 7.
 செயலைய மலர்புரைதிருவடி, 518.
 செயலெனெச்சம் செய்தென்னும்
 வினாகொண்டு முடிதல், 199.
 செயற்பாடு, 71.
 செயிர், 527. [கோபம், 482.
 செயிர்க்கை - மனக்கோபம், மிக்க
 செயிர்த்தொழின் முதியோன், 547.
 செயிற்றியம்: இது செயிற்றியனாரென்
 னும் ஆசிரியராத் சூத்திரரூபமாக
 இயற்றப்பட்ட நாடகத்தமிழ்தூல்;
 இதன் சூத்திரங்களிற் சில நடை
 பெறுகின் தனவன்றி தூலின் முதல்
 நடுவிறுதிகாணுமையின் இறந்தது
 பேர்லுமென்று அடியார்க்குநல்
 லார் எழுதியிருக்கின்றனர், 9.
 செயிற்றியனர், 72, 82, 115, 118.
 செருக்கு, 347.
 செருக்குவினைத்தற்குக்கள் ஞ ண் ண
 செருக்கோலம், 178. [ல், 380.
 செருந்தி, 339, 352.
 செல்லல், 586, 590.
 செல்லற்காலை, 555. [ல்வம், 395.
 செல்லாச்செல்வம் - தொலையாதசெ
 செல்லந்தேளத்துக்குறுதுணைதேடு
 மின், 591.
 செல்லுராசிரியர், 7.
 செல்வநில்லாமை, 568, 591.
 செல்வப்பெரும்பயம், 400.
 செல்வம், 171.

செவ்வழிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234, 454.
 செவ்வனம், 183, 185, 202 - 3.
 செவ்வாய்முறுவல், 213.
 செவ்வானம், 13.
 செவ்வி - மனோரதம், 43, 48 - 9,
 169, 225, 227, 236, 364, 381,
 செவ்விமலர், 216. [523, 554.
 செவ்வியநெறி, 309.
 செவ்வியறிதல், 257.
 செவ்வியின்மை, 347.
 செவ்வூர், 8.
 செவ்வெண், 248.
 செவ்வென்கதிர், 471.
 செவ்வேள், 35, 168, 522.
 செவ்வேள் கோயில், 167.
 செவ்வைச்சூடுவார் - கண்ணன் சரித
 மாகிய பாகவதநூலைத்தமிழில்
 விருத்தமாக இயற்றியவர், 242.
 செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சூடுவ
 தாகிய ஆணி, 503.
 செவிசெறுவாகவான்பொருள்வித்தல்,
 செவிடர், 145. [570.
 செவிடு, 144.
 செவியகம், 176.
 செவியாரப்பாடல், 187. [223.
 செவியாலே இசையை அளத்தல்;
 செவிலித்தாய், 410, 574.
 செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர், 433.
 செழியன், 31, 356, 370, 482,
 493, 544, 550, 566.
 செந்நம், 263, 281, 482.

செல்வழி, 526, 536.
 செல்வால்வருந்துதல், 265,
 செல்வு, 204.
 செலுத்துதல், 65.
 செவ்வணியணிந்து காட்டல், 361,
 377. [க்கண், 299.
 செவ்வரியொழுதியசெழுங்கடைமழை
 செவ்வழிப்பண்ணிற்கு அருகு, சீரா
 கம்; புறம், வேளாவளி; பெருகு,
 செவ்வழிப்பண், 295. [சந்தி, 384.
 செவ்வழியாழ்ப்பண், 306.

செற்றன்ள்போலும் - மாற்சரிய
 முடையரள் போலும், 482.
 செறலின்கண் திணையக்கம், 285.
 செறலின்கண் பான்மயக்கம், 461.
 செறிதல் - ஒடுங்குதல், ஒளித்தல்,
 செறிவன், 263, 282. [44, 52.
 செறிவு, 67.
 செறு, 570.
 செறுகை - முகக்கோட்டம், 482.
 சென்னி-சொழன், 33, 35, 205, 292.
 சென்னிமுடி, 303.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஎந

சே - ஒருமாம், 318, 327.
சேக்கை, 43, 49, 114, 126 - 7,
198, 245, 293, 380, 377, 498,
563. [131, 181, 335.
சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம், 125,
சேட்டுக்குழி, 278.
சேட்புலப்பரிசிலர், 412.
சேடக்குடும்பி-திருவனந்தபுரத்துள்
ளானோரந்தணன், 584, 588.
சேடம், 536. [மரம், 339, 496.
சேடல் - உச்சிச்செலுந்திலென்று
சேடி - தோழி, வித்தியாதரநகரம்,
175, 186, 202, 226, 563.
சேனெடுத்தாரம், 12.
சேனோன் - பரணின்மேலோன், 522.
சேதம் - விலக்குறுப்பினுனொன்று,
19, 26, 58, 82.
சேதம்இருவகை, 89.
சேதாம்பல், 48.
சேதித்தல், 84.
சேதுபுராணம், 417.
சேந்தம்பூதனார் - ஒருபுலவர், 7.
சேந்தன - சிவந்தன, 430.
சேமம், 334.
சேமவில், 51.
சேய் - சேய்மை, 163.
சேர்ப்பன், 214, 216 - 7.
சேரகுலம், 592.
சேரபாண்டியர், 161.
சேரமான், 1, 231.

சேரன் இமயத்துவில் பொறித்தமை,
505, 520 - 21, 527, 532, 544,
567.
சேரன், இமயநெற்றியில் வில், புலி,
கயல்பொறித்தமை, 573.
சேரன் இமயவரம்பன், 504. [592.
சேரன்கடல்பிறக்கோட்டியது, 566,
சேரன்கடற்கடம்பெயிர்த்தமை, 505,
507, 521, 532, 567, 580-81.
சேரன் குமரி முதல் இமயம்வரை
யாண்டது, 573.
சேரன்கொங்கர்செங்களம்வேட்டது,
சேரன்கொடைத்திறம், 504. [573.
சேரன்தெரித்தசிலப்பதிகாரம், 11.
சேரன் பாரதயுத்தத்தில் துரியோத
ன பான்டவர்களாகிய இருதிற
த்தார் சேனைகளுக்கும் சோதிட்
டமை, 503, 580.
சேரன் பாலைக்கொளதமனாரைச் சுவர்
க்கமடைவித்தது, 504.
சேரன்யவனார்நாடாண்டமை, 567.
சேரன்வடதிசையைவணக்கியது,
572, 587.
சேரன்வேம்புதடிந்தமை, 553.
சேராதேகோள், 211. [208.
சேரி - தெரு, 27, 114, 183, 199,
சேரிப்பாதர், 216.
சேரியீர், 509.
சேவகன், 449, 460.
சேவல், 134, 186, 356.

சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேர
 லாதன், 503.
 சேரமானுடு, 303.
 சேரமுனி, 32, 459.
 சேர்ச்சிகாமணி, 32.
 சேரல் } 1, 504, 550, 569,
 சேரலன் } 590.
 சேரலாதன் - செங்குட்டுவனுக்கும்,
 இளங்கோவழிகளுக்கும் தந்தை;
 12, 521, 573.
 சேரன், 18, 19, 288, 379, 441,
 448, 450, 459, 535, 537, 577.
 சேரன் ஆரியரைத்தாக்கினமை, 521.

அடு

சேவிக்குந்தொழிமார், 421, 433.
 சேவிக்குமகளிர், 421.
 சேவித்தல், 383, 450.
 சேவித்துத் துதித்தல், 325.
 சேறல், 273, 309.
 சேறு - குங்குமமும் அகிலந்தேய்
 த் த குழம்பு, 180, 225, 261.
 சேறு முனிதல், 86.
 சேபைதி, 118, 167.
 சேனாமுகம், 532.
 சேனை, 538.
 சேனையுட்படுகர், 231.
 சைத்தியம், 270.

கூஎச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சைனாஸ், 38.
 சைனர், 276. [433.
 சைனர்களில் இல்லறத்தார், 301,
 சைனாகமம், 255, 284.
 சோக்கிருத்தம், 80.
 சோக்கம் - சாந்திக்குத்துநான்கு
 ளொன்று, சுத்தநிருத்தம், 26.
 சொரி - தினவு, 261. [19, 82.
 சொல் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 சொல்நாங்குவகை, 88, 92, 107-9.
 சொல் முடிவு, 14.
 சொல் முன்றுவகை, 87, 92.
 சொல்லகத்தியம், 221.
 சொல்லலங்காரம், 8.
 சொல்லாடல், 462, 465 - 6.
 சொல்லிழுக்குப்படுதல், 540.
 சொல்லிற்குடம்பட்டார், 25.
 சொல்லின்குறுபாடு, 58.
 சொல்லெச்சம், 189, 437.
 சொல்லொழுக்கம், 67, 111.
 சொல்வகை - விலக்குறுப்பினுளொ
 ன்று, 19, 82, 87.
 சொல்வருவித்தல், 20 - 21, 24, 41,
 49, 51, 243 - 4, 249, 251,
 258, 297, 344, 348 - 9,
 378, 433, 440, 525.
 சொல்வேறுபடாதுபொருள்வேறுபடு
 சொலிய-சொல்ல, 483. [தல், 124.
 சொற்செறிவு, 67, 111.
 சொற்படுத்தல், 75, 120.
 சொற்பிரயோகம், 64, 109.
 சொற்றொடர்நிலை, 8.

சோதிடாக்கம், 41.
 சோம்பினோனவினயம், 85.
 சோமகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஒருதீர்த்தம், 245, 253.
 சோமவாரம், 269.
 சோர்தல் - மரித்தல், 247.
 சோலை, 141, 159, 231, 276, 548.
 சோலைமலை, 515, 521.
 சோலைவேறு தோட்டம்வேறு, 275.
 சோவரணம் - அசுரர்நகரம், 448-9,
 சோழகுலம், 37, 288. [460.
 சோழநாட்டெல்லை, 303.
 சோழபாண்டியர், 533.
 சோழர், 267.
 சோழர்க்குப் புலிக்கொடி, 262,
 459. [552.
 சோழர்குடிக்குரியார் ஒன்பதின்மர்,
 சோழன், 2, 57, 175-6, 207, 441.
 சோழன் இமயக்கோட்டிற் புலியைப்
 பொறித்தது, 447, 459, 579.
 சோழன் எயில்மூன்று எறிந்தமை,
 555, 578.
 சோழன் சூரியகுலத்தவன், 573.
 சோழன் தன்புதல்வனைத் தேர்ச்சக்க
 ரத்தால் மடிவித்தமை, 484.
 சோழன் புகார், 578.
 சோழன் பெருங்கிள்ளி, 30.
 சோழன்மகள்மைந்தனாகிய செங்குட்
 சோழனது சிறப்பு, 38. [டுவன், 573.
 சோழனாடு, 31.
 சோற்றாவி, 262.
 சோற்றுச் செருக்க. 11.

சொன்னீர்மை, 67. [வழக்கு, 438.
 சொன்னோம்சொன்னோமென் னும்
 சோ - வாணசுரன் நகர், 193-4.
 சோக கருண தசை, 257.
 சோகாப்பர், 540.
 சோனாட்டாப்பாவை, 575.
 சோனாடு, 26, 88.
 சோணை-ஓராறு, சோலாதல்மனைவி,
 சோதி, 269. [12, 163.
 சோதிடனாலோர், 157.
 சோதிடவார்த்தை, 508.

சோளாகம், 89.
 சோளகர், 137.
 சோளகந்தி மாணிக்கத்தினிற், 387.
 செளளம், 250.
 சூஞ்ஞையுற்றோனவினயம், 85 - 6.
 சூட்டி, 545.
 சூண், 181, 197, 324.
 சூத்ருகதாங்கம், 284.
 சூதிகள், 243.
 சூயில் - குருவித்தலை, 404, 415.
 சூயிற்றுச்சோழன்மகள், 12, 573.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுளடு

ஞாயிறு, 129, 153, 269, 293, 304,
 388, 390, 401, 413.
 ஞாலம், 167, 218, 547.
 ஞாலமடிப்படுத்து ஆண்ட அரசு, 549.
 ஞாமல், 17, 208.
 ஞான்று, 21.
 ஞானக்கொழுந்து, 319.
 ஞானத்திருமொழி, 264. [393.
 ஞானநன்னெறில்வரம்பாயோன்,
 ஞானபாதம், 284.
 ஞானம், 37, 371
 ஞானம் ஐந்து, 282. [405.
 ஞானமீட்டுலகஞ்சேர்தற்கு வழி,
 ஞானமுன்னிய நான்மறையாளர்,
 ஞானவிருத்தன், 407. [405.
 ஞானயிருதம், 500.
 ஞானவரணியமுதலிய கன்மமெட்
 டையும் சயித்தவன், 282.
 ஞானிகள், 299.
 ஞீயிறு, 522.
 ஞெகிழம் - சிலம்பு, 463.
 ஞெகிழி, 183.
 ஞமம், 84. [227, 316, 361, 363.
 தக்கயாகப்பரணி, 33 - 4, 44, 208,
 தக்கராகம் - பாலைப்பண்ணின்நிற
 மைந்தனுள் ஒன்று, 135.
 தக்கினன், தக்கினமுர்த்தி - இவன்
 திருத்த தக்காலிலிருந்த ஓரந்தணன்,
 தக்கினுக்கினி, 504. [506.
 தக்கை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தக்கோலம், 155, 195, 277, 361,
 தக்கோலி. 378. [379.

தசநாடிகள், 103 - 4.
 தசரதன், 335, 346, 374.
 தசவாயுக்கள், 103.
 தசாக்கரி, 350. [463, 466.
 தஞ்சம் - எண்மை, 335; 346,
 தஞ்சைவாணன்கோவை, 221.
 தட்டார், 155, 424, 434.
 தட்டு, 107.
 தட்டோடிடுதல், 137.
 தடந்தாழ்வயல், 295.
 தடம் - பரப்பு, 306.
 தடவு, தடா - இந்தளம்; தூபமுட்டி,
 தடவுத்திரை, 135. [361, 378, 546.
 தடாகம், 252. [எம், 191.
 தடாரம் - இரண்டொத்துடையதா
 தடாரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தடாரிக்கு ஆமைவயிறு உவமை, 279.
 தடுக்கு, 431.
 தண்கால், 506.
 தண்டபக்கம், 81.
 தண்டம் - தண்டனை, 437.
 தண்டம்பண்ணுதல், 348.
 தண்டமிழ், 568, 571.
 தண்டலை - சேனை, சோலை, 216, 258,
 தண்டனிடுதல், 507. [274, 537.
 தண்டாவுரைமுத்தமிழ், 32.
 தண்டாவேட்கை - பசி, 399.
 தண்டியம் - கோல், 79.
 தண்டியம் ஐயாண்டிப்பிடித்தல், 25.
 தண்டியலங்காரம்: இது தண்டியாசி
 ரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்
 பெற்ற காவியாதரிசுமென்னும்புகை

தகடு, 557.
 தகர், 269.
 தகர்த்தல், 510.
 தகர்ப்பொறி, 415,
 தகரம், 154. [88, 106.
 தகுணிச்சம்-ஒருவகைத்தோற்குவி,
 தகை - கொழுநர், ஆகுபெயர், 360,
 தகைக்குநர், 338. [377.
 தகைபாராட்டல், 360.
 தங்கால் - ஒருர், 505, 507.
 தச்சர், 139, 155.

ங்கார தூலின் தமிழ் மொழிபெய
 ர்ப்பு; பொதுவணியியல், பொரு
 ளணியியல், சொல்லணியியலென்னு
 மூன்று இயலையுடையது ; இதி
 லுள்ள சூத்திரத்தொகை - 123;
 தூலாசிரியர்பெயர் தண்டியென்
 பது. அவரிருந்த இடமும் காலமும்
 புலப்படவில்லை; 32, 49, 431.
 தண்டு, 183; 393, 405, 494, 505.
 தண்டுமுளிந்த புறக்காமாசியமூங்கில்
 தண்டுலர்த்தமூங்கில், 294. [306.

சுளசு அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

தண்ணளி, 214.
 தண்ணீர்ப்பந்தர், 355.
 தண்ணுமை, 61, 65, 74, 100, 106,
 109, 119, 382, 499.
 தண்ணுமைக்கருவியாசிரியன், 63,
 65-6, 108-9, 111, 122.
 தண்ணுமைத்தொழிலின் கூறு இர
 ண்டு, 110. [லாட்டுவோர், 206.
 தண்பதங்கொள்விழுவர் - புதுப்புன
 தண்பதங்கொள்ளுந்தலைநான் - புது
 புனல்விழவு கொண்டாடுந்தலை
 நான், 201.
 தண்பதப்பெருவழி, 256, 271.
 தணத்தல் - (நாடிடையிட்டுக்காடி
 டையிட்டு) நீங்குதல், 216, 226.
 தணிகைப்புராணம், 242, 534.
 தணியாவேட்கை, 507.
 தத்தசம், 88.
 தத்தியம் (துகில்), 379.
 தத்துவன, 264, 283.
 தத்தத்தாற்கடைந்தபொருள்கள்,
 தந்தம், 366. [367.
 தந்திரகரணம் - கரவடனூல், தூலிற்
 சொல்லுங்கிரியை, 426, 438.
 தந்திரம், 113 - 4, 425.
 தந்திரவினோரர், 535.
 தந்திரவுத்தி, 50.
 தந்திரி, 337. [பிணுள் ஒன்று, 350.
 தந்திரிகரம் - செங்கோட்டியாமுறுப்
 தந்துரைத்தல், 153.
 தந்தைதாயர், 432.
 தப்புதல் - கொல்லுதல், 472.

தமயந்தி அயலார் நெஞ்சிற் புகாதவ
 ளென்பது, 358. [106.
 தமருகம் - ஒருவகைத்தோற் கருவி,
 தமனிய அடைப்பை, 363.
 தமனியநெடுங்குடை - காம்பும்முகப்
 பும்பொன்னாற்செய்தகுடை, 560.
 தமனியப்பூண், 399.
 தமனியமாளிகை, 562.
 தமாலம் - பச்சிலை, 195, 225, 236.
 தமியன், 232.
 தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலை
 வியைநோக்கித் தலைமகள் கூறிய
 தமியன், 511. [வை, 209.
 தமிழ், 64, 80, 89, 109, 190.
 தமிழ்க்குரிய எழுத்து, 105.
 தமிழ்ச்சோனாடு, 484.
 தமிழ்த்தேசத்தார், 62, 108.
 தமிழ்நாட்டின் எல்லை, 108, 230.
 தமிழ்நாட்டுவேந்தர்மூவர், 24, 573.
 தமிழ்நாடு - தென்மழிநாடு, 161,
 258, 273, 512, 531, 533.
 தமிழ்ப்பூமி இருகூறு, 162.
 தமிழ்மூன்று, 11, 32, 62, 64, 108-9,
 தமிழ்வரம்பு, 220. [121, 190.
 தமிழாற்றல், 541 - 2, 547.
 தமையன், 591.
 தயங்கல் - விளங்குதல், 54.
 தயங்கினர்க் கோதை, 525.
 தயிர்த்தாழி, 450.
 தர்ச்சனி-சட்டுவிரல், 65, 110-11.
 தாகர் அளக்கும் மாக்கால், 390.
 தாகு செய்வோர். 389.

தபதிகன், 572.
தபதி, 483.
தபோதனர், 355.
தபோதனர் பள்ளி, 403.
தம்பிராட்டி - அரசன்தேவி, 480.
தம்பிரான் - அரசன், 480.
தம்மின், 161.
தம்முன், 442, 447.
தம்மைத்தாமேயிடும்பலி, 160.
தமதுகோயெல்லார்க்குமொக்குயெ
தமயந்தி, 375. [ன்பது, 218.

தரம், 21.
தரவு, 190.
தரளநகை, 216.
தராசம், 386 - 7.
தரிசனம் - சமயம், சாஸ்திரம், 275.
தரிசனாவரணியம், 282.
தரித்தல், 249.
தருக்கஞ்சொல்லல், 505.
தருக்கல் - மிகுதல், 45.
தருக்கோட்டம், 166.
தருதல் - கொடுத்தல், 28, 403.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௭௭௭

தருகிலைக்கோட்டம் - கற்பகதருதிற்
 கும் கோயில், 146. [282.
 தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ள வன்,
 தருமம், 255, 263, 301, 399.
 தருமம் பாதுகாக்கிற இடம், 148.
 தருமம்போதிக்கும் இடம், 169.
 தருமமுதல்வன், 263, 282.
 தருமத்தான ஒளி, 411.
 தருமதானம், 404.
 தருமதேவதை, 464.
 தருமநூலுரை, 410.
 தருமநூன்முறை, 165.
 தருமவினையுர், 535.
 தருமன், 263, 282.
 தருமாசனத்தார் - தன்மாசனத்துக்
 கருத்தாக்கள், 165, 406, 493.
 தருமாசனம், 267, 288.
 தருவனர், 42.
 தஸ்முகம், 81.
 தலைக்கட்டல், 188.
 தலைக்கடை, 269.
 தலைக்கண்விருத்தி, 221 - 2, 233.
 தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு, வியாஜம்,
 208, 540.
 தலைக்கோல், 71, 116, 565.
 தலைக்கோல்கொள்ளத் துரியந்ராளு
 இராசியும், 117.
 தலைக்கோலம், 20, 181, 198.
 தலைக்கோலரிவை, 118, 188, 383.
 தலைக்கோலாசான், 582.
 தலைக்கோலை அபிடேகம் செய்தல், 72.
 தலைக்கோலை ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.

தலைச்செங்காடு - சேர்மநாட்டிலுள்ள
 தோளூர், 391, 403.
 தலைத்தருதி, 213.
 தலைத்தானெடுமொழி, 525.
 தலைத்தார் - தூசி, 548.
 தலைநான் - முன்னாள், 185, 201,
 320, 330, 412.
 தலைநோவுற்றோலிவாயம், 85, 87.
 தலைப்படுத்தல், 373. [412, 461.
 தலைப்படுதல், 26, 329, 334, 345,
 தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம், 46.
 தலைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 தலைப்பாளை, 182.
 தலைபோகும்மண்டலம் - இசைப்பா
 வகையுள்ளது, 190. [520.
 தலைமகட்டுத்தோழி வரைவுகூறியது,
 தலைமகன் சிதைப்புறத்தா னு க க் கூ
 றல், 219.
 தலைமகன்பாங்கன்கேட்பு உற்றதுரை
 தலைமணத்தல், 312. [த்தல், 210.
 தலைமயங்கல், 255, 367, 385.
 தலைமுனிதல், 306.
 தலைமைப் பொருளையும், தலைமையில்
 பொருளை யுமெண்ணித் தலைமைப்
 பொருள்வினையால்முடித்தல், 214.
 தலைமைபற்றிச்சிலுவற்றைக் கூறல்,
 தலையரங்கேறுதல், 76, 188. [132.
 தலையளி, 467. [னர், 314.
 தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயி
 தலையாயஎதுகைத்தொடை, 54.
 தலைவரிசை, 76, 121, 404.
 தலைவன். 263. 282

தலைக்கோலைச் சயந்தனாக நினைத்துப்
 பூசித்தல், 72, 117, 119.
 தலைக்கோற்பட்டம், 365, 382.
 தலைக்கோற்பெயர், 76, 121.
 தலைக்கோற்றரம், 583. [56, 189.
 தலைக்கோற்றானம் - நாடகஅரங்கு,
 தலைச்சங்கத்தார் காலாயிரத்துநானூ
 ற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர், 230.
 தலைச்சங்கத்தை இரீஇயினார் என்பத்
 தொன்பதின்மர்பாண்டியர், 230.
 தலைச்சங்கத்தின்காலம், 230.

தலைவனைவியந்துரைத்தபாங்கன்பின்
 னர்ச்சிந்தித்தல், 208. [தம், 215.
 தலைவிமேன்மேல்வருந்துகின் தவருத்
 தலைவியின்கண்ணுலுண்டாகிய நோய்
 க்கு அவள் கண்ணேமருந்தாதல்,
 208. [419, 432.
 தவ்வை - தமக்கை, நாய், 395, 407,
 தவக்கொழுந்து, 316.
 தவசிகள், 583.
 தவத்தாம் சவர்க்கம், 405.
 தவத்தினுங்கற்புசிதந்ததெனல், 312

சுள அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தவத்தோடைக்கலந்தான்சி றி தா
 யினுமிகப்பேரின்பந்தருமென்பது,
 398, 410. [357.
 தவந்தீர்த்தகாலத்துத்துயருழத்தல்,
 தவப்பயன், 273.
 தவம் - புண்ணியம், 357. [ர், 145.
 தவமறைந்தொழுகுந்தன்மையிலாள
 தவமறைந்தொழுகுவோர்மு த லி ய
 அருவரைப்புடைத்துண்ணும் பூத
 தவமுதல்வி, 339. [ம், 407.
 தவர், 491.
 தவவுரு, 19.
 தவவேலி, 272.
 தவளம், 126, 316.
 தவளமுத்தம், 211.

தன்மெறல்வாழ்க்கை - தன்மென்னுந்
 தன்மையில்லாதவாழ்க்கை, 412.
 தன்னம், 234.
 தன்னுறுதொழில், 329.
 தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்
 லாதவன், 301.
 தனஞ்சயவாயுயின்செய்கை, 104.
 தனஞ்சயன், 103.
 தனம், 144.
 தனிக்கோணிலைமை, 268, 512.
 தனித்தன்மை, 435.
 தனித்தி - தனிமையன், 477.
 தனிரிவையொரியல், 59, 91.
 தனிப்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
 தனியிருத்தல், 434.

தவளவாணகை, 133.
 தவறு, 468, 472, 477.
 தவிசு - தடுக்கு, 418, 431.
 தழலெரி, 464.
 தழும்பிய கள்வன், 436.
 தழும்பியவர், 2.
 தழுவும் - தழுவவிக்கும், 379.
 தள்ளிவெட்டி - ஒருபொறி, 415.
 தளம், 106.
 தளவம், 340.
 தளித்தெரு, 434.
 தளிப்பாட்டு, 88.
 தளிப்பெண்டுகள், 422, 434.
 தளியிலார் - ஒருவகைப்பரத்தையர்,
 தளிர், 582. [56, 366, 499.
 தளிர்ப்பட்டை, 126.
 தளிர் மேனி, 333.
 தளிராரம், 333.
 தளை, 408, 540.
 தற்கிழமை, 113.
 தற்கிழமைதிரிதல், 68.
 தறுகண்மை, 159, 371.
 தன்மத்துக்குள்ளானோர், 401.
 தன்மதேவதையை விகழ்தல், 574.
 தன்மம், 333, 399.
 தன்மை, 433.
 தன்மையொருமை, 205,
 தன்வினை, 425.

தனியுழத்தல், 216, 396.
 தனு, 453.
 தனுத்தரன் - களகவிசயர்க்குநட்பா
 ளானுயி ஓராசன், 542.
 தாக்கணங்கு, 365.
 தாக்கித்தாக்குதல், 91.
 தாக்கு, 105.
 தாங்காவினையுள், 189, 504.
 தாங்கும் - தடுக்கும், 298.
 தாசியர், 183, 198.
 தர்டி - மோவாய், 194, 321, 556.
 தாண்டவம், 76, 121.
 தாதவிழ்மலர், 219.
 தாது - பூந்தாது, 57, 208, 515.
 தாதுஎழுவகை, 104.
 தாதுகளவிழும்பூ, 78.
 தாதுசேர்கழுநீர், 338.
 தாதுசேரளகம், 227.
 தாதெருமன்றம், 422, 434, 447,
 தாதை, 358. [458, 550.
 தாபதர், 532 - 3.
 தாபதவேடத்துயிருய்ந்துபிழைத்த
 மன்னகுமரர், 555.
 தாபதவேடம், 565.
 தாம்பிரசூடக்கை, 92, 95.
 தாமசாத்திரம், தாமதாத்திரம், 175,
 தாமணி, 181. [181.
 தாமதம், 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தாமம், 116, 162.[356, 387, 501.
தாமரை, 182, 184, 260, 304,
தாமரைக்காடு, 277.
தாமரைக்கை, 293.
தாமரைக்கொழுமுறி, 132.
தாமரைச்செங்கண், 566.
தாமரைப்பூ, 370, 558.
தாமரைப்பூஞ்சேக்கை, 198.
தாமரைப்பொதி, 312.
தாமரையாகிய வாய், 134.
தாமரையிலையிற்றண்ணீர்கொணர் த
தாமரைவேலி, 200 - 1. [ல், 300.
தாமேர்தரணர், 7.
தாய்மார் - தாயர், 392, 575.[407.
தாயத்தார், 243, 245, 249, 404,
தாயம், 313, 323, 358, 375.
தாயமன்னர், 510.
தாயரைவர், 433.
தாயவேந்தர், 508. [387, 411.
தார் - பூமாலை, 43, 190, 198,
தார்ச்சேனை - துசிப்படை, 537.
தாரகை, 168,
தாரகைக்கோவை, 332 - 3.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத்
தாரம்பெய்தல், 69.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலை தோவ்
றுதல், 113.
தாரங்குரலாகிய விளரிப்பாலை பிறக்
குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்,
289.

தாலப்புல் - பனையாகியபுறக்காழ்,
தாலி, 180 - 81. [418, 431.
தாலு, 496.
தாவாநல்லறம், 588.
தாழ்தல், 40, 61, 123, 461.
தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை, 541.
தாழ்வரை, 514.
தாழந்தோட்டுத் திருமுகம், 240.
தாழி, 450, 545.
தாழிக்குவளை, 127, 131, 149.
தாழிசை, 322. [ல், 320.
தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவருத
தாழை, 43, 185, 202, 496.
தாழைப்பூ, 235. [558.
தாழைப்பூ குருகைப்போலமலர்தல்,
தாழைப்பூந்தோட்டி. பி த் தி கை
முகையை எழுத்தாணியாகக் கொ
ண்டு எழுதல், 225, 6, 229.
தாள் - கதவின் ஓருறுப்பு, முயற்சி,
254, 269, 420, 433.
தாள்செறி, 181.
தாள்வரை - பர்தசைலம், 308.
தாளக்கிரியை, 190,
தாளக்கூறுபாடுஇருவகை, 61, 63-4,
100, 102, 108-9.
தாளங்களின் வழியேவந்த தூக்குக்
கள், 57, 79.
தாளத்திற்கொப்ப ஆடல், 323.
தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்தல், 458.
தாளநிலை, 63.

தாரங்குரலாண்மேற்செம்பாலை, 221.
 தாரத்தாக்கம், 268, 289.
 தாரத்துட்டோன்றும் உழை, 224.
 தாரநரம்பு, 68, 112.
 தாரபாகம், 67.
 தாரம்-உச்சவிசை, பலபண்டம், மந்
 தாரம், 184, 203, 222 - 3, 234,
 260, 277, 350, 411, 443 - 4,
 தாரம் கைக்கிணையாதல், 112. [453.
 தாரன், 399.
 தாருகன் உரங்கிழித்த பெண், 482.
 தாரும் தருமெனவாதல், 314, 324.
 தாரைமழுங்கல், 386.

தாளம், 74, 177, 191 - 2.
 தாளம் காற்பத்தொன்று, 59, 91.
 தாளம்சான்ற வகை, 382.
 தாளம் மூவகை, 337.
 தாளவகையோத்து: இது தாளவிலக்
 கணத்தைக் கூறுநூல்களுள் ஒன்
 தாளவறுதி, 381, 458. [மு, 103.
 தாளவியல்பு, 118, 192.
 தாளவுறுப்பு, 455.
 தாளவொரியல், 59, 91.
 தாளவொற்றறுப்பு, 458.
 தாளி - நறுந்தாளி, 340.
 தாளிப்பு, 351.

கூஅ0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தாறு, 523.
தான் அசை, 240, 452, 485.
தான்சாக உலகுகவிமும் என்னும்பழ
தானி, 195. [மொழி, 218.
தானஞரன், 412.
தானத்தாற்போகம், 405.
தானநிலை - வலிவுமெலிவுசமனென்
பன, 69, 113, 850.
தானபதப்பிராயலிருத்தம், 81.
தானம், 401, 591.
தானம்எட்டு, 364, 381.
தானவர்-அசுரர், 537.
தானை, 332.
தானைத்தலைவர், 533.
தானைமரவோன், 542.
தானைமன்னர், 130.
நிக்கயம், 530.
நிக்கிற்றேவதை, 572.
நிக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தை யயழைக்
கும் விளக்கு, 183.
நிக்குநோங்கித்தண்டம் பண்ணுதல்,
நிக்குவிரதம், 283. [348.
நிக்கெட்டுங்குடைநிழலிற்கொண்ட
ளித்தகொற்றவன், 579.
நிகழ்தல் - விளங்குதல், 301.
நிகழொளி, 283.
நிகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம், தேராழி,
மலை, 39, 123, 129, 446 - 7,
நிகிரிகோலவுணன், 516. [553, 569.
நிகிரியஞ்செல்வி, 18.
நிகிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.
நிகிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.

நிடர், 404.
நின்னகம், 199.
நின்னெனவடித்தொல், 83.
நின்னை, 147.
நினை இரண்டு, 14, 305.
நினை ஐந்து, 19. [365.
நினைநிலைவரி, 212, 215, 267, 289,
நினைநிலைவரிச்செய்யுள், 210.
நினைமாலேறு ந்தைம்பது, 362.
நினைவிராயெண்ணி உயர்நினையான்
நித்தன், 287. [முடித்தல், 491.
நிதலை, 498.
நிதி, 186, 534.
நியில் - தோணி, 183, 200, 210.
நியில்வாழ்கர், 209.
நியிலை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
நியாதநாயகன், 233.
நியானம், 307, 372.
நிரங்கிய, 294, 306.
நிரனை - மாலேவிசேடம், 495.
நிரள் - இயக்கம் நான்கினுள்ளுன்று,
மிகமுடுகிய நடையையுடையபா
டல், 67, 111.
நிரளுதல், 451.
நிரிகுகம், 157, 269, 408.
நிரிகாலஞானம், 263. [ஒன்று, 81.
நிரிகை - அங்கக்கிரியைபதினாறு
நிரிகோட்டுக்கலை, 315, 319.
நிரிகோணப்பாலை - பாலைநான்கினுள்
ஒன்று, 453.
நிரிசொல், 62, 63, 107.

தலைமுக்கையழை, 330.

திங்கட்செல்வன், திங்களஞ்செல்வன்,

123, 129, 226, 292, 303, 344.

திங்கள், 33, 150, 152, 171, 173,

186, 209, 223, 293, 304.

திங்கள்மாலை, 205.

திங்கள்மும்மாரி, 31.

திங்கள்வாழ்சடையாள், 318.

திசைச்சொல், 62-3, 107, 231, 524.

திசைநோக்கித்தொழுதல், 349.

திசைமுகன், 177, 192.

திசையிரண்டு, 161.

திராததல - முறுக்கல், 491. [232.

திரிதரவில்லா இருக்கை ஒன்பது,

திரிதரவுடையவை - யானைமுதலியன,

திரிபதாகைக்கை, 92, 93. [232.

திரிபதை - இசைப்பா வகையுள்

திரிபலை, 179, 195. [ஒன்று, 190.

திரிபு, 86.

திரிபுகுத்திரம், 444.

திரிபுடைமொழி, 230.

திரிபுரந்தீமடுத்தமை, 192.

திரிபுரம், 177, 563.

திரிபுரமெரித்தவிரிசடைக்கடவுள், 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஅக

திரியோகம், 75, 119.

திரு-அழகு, கொங்கைமேலுள்ளவீத்
றுத்தெய்வம், 53, 89, 147, 199,

திருஅபிடேகவிழவு, 255. [328, 400.

திருக்கு (துகில்), 368, 379.

திருக்குணவாயில் - ஓரூர், 12, 19.

திருக்குணவாயிற்கோயில், 1.

திருக்குழுத்துக்குண்டெழுதல், 389.

திருக்குறள் : இது சங்கமருவிய பதி

னெண்டிழக்கணக்கினுனொன்று;

தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளு

வநாயனூரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

து; அதம் டெர்ருள் இன்பமென்

னும் மூன்றன் பகுதிகளை விரித்து

விளங்கக்கூறுவது; இதனால்முப்பா

லென்று பெயர்பெற்றது. ஒவ்

வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்

கூறும் பப்பத்துக் குறள்வெண்

பாக்கள் தனித்தனியே அடங்கிய

கருந - அதிகாரவுறுப்புக்களையு

டையது. இதற்குப் பதின்மரு

ரைசெய்தனரென்பர்; அவர்கள்

பெயரைப் பின்வரும் வெண்பாவா

லுணர்க; "தருமர் மணக்குடவர்

தாமத்தர் நச்சர், பருதி பரிமே

லழகர்-திருமலையர், மல்லர் பரிப்

பெருமாள் காளிக்கர் வள்ளுவர்

தூதர், கெல்லையரை செய்தாரிவர்."

அவ்வரைகளுட் பரிமேலழகருரை

யே சிறந்தது; இதனை, "உரை

யெல்லாம் பரிமேலழகன், தெரித்த

வுரையாமோ தெளி" என்பதனா

திருக்குன்று, 88.

திருகல்-முறுகல், வேறுபடல், 294,
313, 323, 369, 390.

திருச்சிந்தம்பலக்கோவையார் : இது

சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீமா

ணிக்கவாசகசுவாமிகளால் அரு

ளிச் செய்யப்பெற்ற 400—கட்ட

ளைக்கலித்துறைகளைபுடையது;

அகப்பொருட் பகுதிகளைப் பொரு

ளாகவுடையது; வேறு பொருளு

ண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர்.

இதற்கு மிகச்செவ்விதாகப் பேரா

சிரியரால் உரை செய்யப்பட்டுள்

ளது; இது திருக்கோவையா

ரென்றும்வழங்கப்படும், 37, 208,

214, 231, 349, 410, 436, 513.

திருச்செங்கோடு, 19, 511, 516.

திருச்செந்தில், 516.

திருடெரகலம், 568.

திருட்டுத்தொழில், 426.

திருத்தக்கீர், 296.

திருத்தகுநல்லீர், 591.

திருத்தங்கால்- பாண்டிநாட்டிலுள்ள

தோரூர்; இது வார்த்திகனுக்கு

ஒருபாண்டியனாகொடுக்கப்பட்ட

து; ஸ்ரீவில்விபுத்தாருக்குச்சமீபத்

திலுள்ளது; திருத்தண்காலென

வழங்கும், 505.

திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தை

விளைவித்ததற்குக்காரணமானகோ

லையுடையயாழ், 202.

திருந்துதியில், 127.

வணர். இந்நூலின்பெருமையினைக் கடைச்சங்கப்பலவர்களியற்றிய திருவள்ளுவமாலே நன்கு புலப்படுத்தும், 5, 22, 24, 35, 50, 53, 57, 139, 156 - 7, 183, 203, 236, 250-52, 262, 270, 272, 287, 308, 310, 345, 370, 384, 395, 401, 403, 407 - 8, 420, 432, 459, 469 - 70, 476, 483 - 4, 487, 499, 507, 512, 540, 571, 591.

அக

திருந்துதொழில்மறையவர், 505.
 திருமா டர், 490.
 திருநள்ளாறு, 490.
 திருநாள், 179, 255.
 திருநிலைச்சேவடிச்சிலம்பு, 563.
 திருப்புறம்பயம், 487.
 திருப்பொறி, 5, 590.
 திருமகள், 44, 150 - 51, 178, 183, 194, 199, 327, 353, 454.
 திருமகள் அமுதத்துக்குமுன்புபிறந்தமை, 52.

சுஅஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

திருமஞ்சனப்பெருவழி, 256.
 திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்
 பார்; வேகடிகளுமாம், 140, 157.
 திருமருகல், 487,
 திருமருதந்திதை - வையையின் துறை
 திருமலர், 122. [கருளொன்று, 359.
 திருமலைக்கணுள்ளபெரியோன், 307.
 திருமாபத்தினி - கண்ணகி, 1, 501,
 திருமாமணி, 516. [553.
 திருமால், 190. [தமை, 545.
 திருமால் இலங்கையிற்சமரஞ்செய்
 திருமால் உலகளந்தது, 460. [545.
 திருமால்கடல்வயிறுகலக்கினமை,
 திருமால்குன்றம் - அழகர்மலை, 295,
 திருமால்கோயில், 370. [306.
 திருமால் திருவடிகிலே பிறவித்துன்பத்
 தைக்கெடுக்குமென்பது, 297,
 309. [293, 304.
 திருமால்வேங்கடமலையில் நிற்கல்,
 திருமாலாடல்பத்து, 193. [446.
 திருமாலின்மேனி மயிலெருத்திற்கு,
 திருமலைப்பாடுத்தேவபாணி, 177.
 திருமாவளவன், 46; 143.
 திருமாற்கிளையான், 327.
 திருமுகத்திதை, 271.
 திருமுகம், 43, 347.
 திருமுகமெழுதுவோர், 541.
 திருமுடங்கை, 490.
 திருமுருகாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் முதலாவது பாட்டு.
 குமரவேணக்கடைச்சங்கப்புலவ

திருமொழி - ஆகம், தருமம், 255,
 திருவடிகிலே, 309. [270, 272, 284.
 திருவடிபிடிப்பான், 584, 588.
 திருவமர்மார்பன்கிடந்தவண்ணம்,
 திருவமர், 318. [293, 304.
 திருவரக்கத்திலுமால்கண்வளருஞ்சி
 திருவரங்கம், 291, 301. [தப்பு, 304.
 திருவனந்தபுரம், 536.
 திருவாசகம், 163.
 திருவாசல், 297.
 திருவானை, 236.
 திருவாதவூர்புராணம், 326.
 திருவாதிரை, 117. [18.
 திருவாய்மொழியுடையாரும்பதம்,
 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாட
 த்புராணம், 386-9, 490, 503.
 திருவிவிட்டுத்திகழ்தருமேனி — வா
 னவிம்போலஒளிவிடுமேனி, 399,
 திருவிழைகோலம், 583. [411.
 திருவிளக்கு, 88.
 திருவிளங்கவையம், 540. [489.
 திருவிளையாடற்புராணம், 303, 409,
 திருவினசெய்யோன், 178.
 திருவினாள் - திருமகள், 39.
 திருவிழ்மாப்பிறந்தென்னவர்கோமான்,
 481, 525.
 திருவுளத்தடைத்தல், 336.
 திருவுளத்திலேகண்டருள்க, 348.
 திருவுளம்பற்றல், 349.
 திருவெண்காடு, 252.
 திருவெடிவாதாங்கம், 284.

முருகாருவாகிய யதுவைகளைக்
காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடி
யது; 317 - அடிகளையுடையது ;
முருகக்கடவுளுடைய படைவீடு
களாகிய திருப்பாங்குன்றமுதலிய
திருப்பதிகளாகையும் நிரம்பப்பா
ராட்டிக்கூறுவது; நச்சினார்க்கினிய
ரால் செய்யப்பெற்ற உரையை
யுடையது, 148, 164, 185, 255,
297, 321, 356, 360, 369 - 70,
415, 504, 513 - 4, 516 - 9,
523, 528, 538, 543.

துறை, 201.
திரைகளிட்டவெண்மணல், 199.
திரைநீராடை, 123.
திரையல்-வெற்றிலைச்சுருள், 13, 419.
திரையலின்செப்பு, 481.
திரைவேலி, 464.
திலகம் - மஞ்சாடிமரம், 133, 226,
339, 364, 381, 387, 522, 561.
திலோத்தமை : அநாகுலனென்னுந்
தெய்வப்பாண்டியனோடுசேர்ந்து
சாரகுமாரனைப்பெற்ற தெய்வம்
திவ்வியப்பிரபந்தம், 477. [கள், 10.

அரும்பத முத்தலியவற்றின் அக்ராதி.

சுஅந

திவவியாழ், 151.
 திவவு - செங்கோட்டியாழுறப்பினுள்
 ஒன்று, யாழுறப்பு, 9, 350.
 திவவுறுத்தியாத்தல், 337.
 திவாகரம் : இது தமிழிலுள்ளரிகண்
 றெழுள் ஒன்று ; அம்பரீசகாத்
 திருந்த சேந்தனென்பவனுடைய
 வேண்டுகோளின்படி தீவாகா
 முனிவரால்செய்யப்பட்டது; தெய்
 வப்பெயர்த்தொகுதிமுதலிய பன்
 னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது,
 18, 46 - 7, 109, 154, 160, 218.
 திவாகரர் பன்னிருவர், 148, 168.
 திளைத்தல் - இடைவிடாதுசெய்தல்,
 170. [558.
 திறத்திறம், 64, 109, 319 - 50,
 திறத்துட்புறநீர்மை மயங்கல், 224.
 திறப்பண், 224.
 திறம்-கற்பு, கூறு, பக்கம், 39, 64,
 109, 134, 146, 204 - 5, 226,
 248, 349-50, 484.
 திறம் இருபத்தொன்று, 156.
 திறம் பன்னிரண்டு, 354.
 திறவோர், 149, 169.
 திறன் - பக்கம், 177.
 திறை, 163, 232, 378, 523 - 4,
 திறையிடல், 143, 523. [541, 574.
 தினவு, 261, 278.
 தினை, 15, 29, 155, 294, 306,
 நீ, 219. [522.
 திக்கதி, 432.

தீதுறுநாள்; 237.
 தீந்தொடை, 218.
 தீகட்பிகழ்மின், 591.
 தீநா - கப்பலை அழைக்கும் ஒருவகை
 தீப்பாடு, 244. [விளக்கு, 200.
 தீம்பாலை, 218.
 தீம்புனற்பெள்வம், 62.
 தீம்பூ, 155, 179.
 தீமுரன்பச்சை (ஆரம்), 379.
 தீமுறை - ஓமம், 148.
 தீமுன்று, 504, 528.
 தீமுன்றுபயனுடையது, 102.
 தீயிள்குணம், 102 - 3.
 தீர்த்தக்கரை, 494.
 தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர், 409.
 தீர்த்தத்துறை, 243, 250.
 தீர்த்தநீர், 167.
 தீர்த்தமாடல், 182, 462, 533.
 தீர்தல் - விடுதல், 373.
 தீர்தம் - தீர்மின், ஈற்றுமிசையுசுரங்கெ
 தீர்வுஒன்று, 74, 119. [ட்டது, 248.
 தீராக்காதல், 43.
 தீவலஞ்செய்தல், 36.
 தீயினைச்சிலம்பு, 525.
 தீயினைப்பயன், 477.
 தீயினைபலித்தல், 21.
 தீயினைமுதிர்வலை, 425.
 தீவுமுதலிய தேயங்கள், 46.
 துக்கந்துடைக்குங்காட்சி, 248.
 துகள், 114, 543.
 துகிர் - பவளம், 47, 138, 154.
 துகிர் - பவளம், 195, 191, 220.

தகவலு - தயகலு, 100, 110, 110.
 திக்குற்றம் - கொடியகுற்றம், 244.
 திங்கதிர்வாண்முகம், 213.
 திங்கர்லியன் தகானம், 312.
 திங்கின்விளைவு, 440.
 திங்குழல், 445 - 6.
 தித்திறம் - அக்கினிகாரியம், கொலைத்
 திறம், 5, 293, 394, 407.
 திது - உடம்பு, திவினை, பிறர்மெஞ்சு
 புகுதல், 348, 358, 434, 478.
 திதுதீர்ச்சிறப்பு, 267.
 திதுநன்மென்னுந்திறம், 373.

அகாக்கொலைய, 120, 101, 500.
 துகில், 180, 361, 379, 389.
 துகிழ்கொடி, 369, 542.
 துகின்முடித்தல், 192.
 துகின்மேகலை, 131.
 துச்சாரிகள், 165.
 துஞ்சாமுழவு, 521.
 துஞ்சுதல், 331, 472, 493.
 துஞ்சுரெறிதல், 322.
 துட்கு, 331.
 துடக்குமுட்கள், 287.
 துடி: ஒருவகைத்தோற்குவி, பதி

கி.மு.ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஞோரடவன் ஒன்று; அது கட
லில் வேற்றுருவங்கொண்டு நின்ற
ஞானது நெஞ்சத்தைப் பிளந்து
அவன் போரைக் கடந்த முருகன்
அக்கடலிடையே ஊழுகொட்டியா
டியது, 18, 58, 89, 106, 178,
193, 322, 330 - 31.

துழுகொட்டும் புலையன், 330.

துடியன், 320, 322.

துடியாடற்குறுப்பைந்து, 89, 193.

துடுப்பு, 545. [108.

துடுமை - ஒருவகைத்தோற்குறி,

துடையாபரணம், 196.

துண்ணென்றுடி, 322.

துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; சிங்

கிக்கூத்து, 142, 159 - 60.

துணி - துண்டம், 482.

துணிபுத்துக்கு, 59, 91, 382.

துணிபொருள் - தீர்ந்தபொருள், 237.

துணுக்கு - அலங்காரணம், 344.

துணை - அளவு, கணவன், 123, 130,

துணைபுணர்ணம், 127. [435.

துணைமலர்த்தாளிணை, 297. [214.

துணையோடாமும்பொறியலவன்,

துத்தங் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்

துத்தம்பெய்தல், 69, 113.

துத்தங் குரலாதல், 68, 562.

துயரெஞ்சுகிளவி, 219.

துயரைத்தருந்தெய்வம், 309.

துயிலல் - மொட்டித்தல், 214.

துயிலாற்றுப்படுத்தல், 557.

துயிலுணர்ந்தோனவியம், 85 - 6.

துயிலெடுப்பல், 128, 165, 356,

துயிலெடை, 135. [499.

துயின்மந்திரம், 424, 436.

துர்க்கை, 178, 194, 316.

துர்க்கை அசுரர்வாட அமரர்க்காடிய

கூத்து, 319. [கோலம், 349.

துர்க்கை அசுரரொடுபொருதபோர்க்

துர்க்கை ஆளிக்கொடியுடல் வேட்டுவ

ர்க்குமுன் செல்லுதல், 320.

துர்க்கை ஆனைத்தோல்போர்த்தல்,

316, 319, 328.

துர்க்கை எயினர்க்குவெற்றிகொடுத்து

ண்ணும்பலி, 316.

துர்க்கை ஒருகாலிற்சிலம்பும் ஒருகாலி

ல்வீரக்கழலும் அணிந்திருத்தல்,

326.

[323.

துர்க்கைக்குளயினர்இடுகடன், 322,

துர்க்கைக்குச்சங்குசக்கரம்உண்மை,

319, 328.

[326.

துர்க்கைக்குச்சிங்கத்தோல்மேகலை,

துர்க்கைக்குப்பரவுக்கடன் பூணல்,

331.

துத்தத்துள் விளரிபிறத்தல், 224.
 துத்தநாம்பு, 68.
 துத்தம் - ஒருபண், 112, 195, 203,
 222 - 3, 443 - 5.
 துத்தரிக்கொம்பு, 325.
 துதிக்கை - துதித்தல், 307, 393.
 துந்நிமித்தம், 434.
 துப்பு - கருவி, வலி, 366, 385.
 தும்பி - வண்டிலொருசாதி, 124,
 130. [544, 549, 552.
 தும்பை, 14, 371, 529, 536 - 7,
 தும்பைத்துறை, 559. [556.
 தும்பைவாகையொடு முடித்தல்,
 தும்பைவெம்போர், 564. [83.
 துய்த்தல் - சந்தியைந்தனுளொன்று,
 துயர்க்கடல், 335, 346.

துர்க்கைக்குப்புலித்தோலுடை, 319,
 328. [318 - 9.
 துர்க்கைகண் ணுதல்பாகமாளுதல்,
 துர்க்கைகையில்வாளேந்தல், 319.
 துர்க்கைகோயில், 506, 510. [331.
 துர்க்கைசகடத்தையுதைத்தமை,
 துர்க்கைசடாமுடியில் அரவையும்,
 பிறையையும்சேர்த்துதல், 318,
 322, 331. [482.
 துர்க்கை தாருகன்உரங்கிழித்தமை,
 துர்க்கைநஞ்சையுண்டும் இறவாதி
 ருத்தல், 331. [319, 500.
 துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கொன்றமை,
 துர்க்கைமரக்கால்மேல்நின்றமுடிய வா
 ட்கூத்து, 320, 329.
 துர்க்கை மருதினமீது நடந்து சாய்த்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூஅரு

தமை, 331. [329.
தர்க்கைமேனிக்குக் காயாமலர், 320,
தர்க்கையின் இணையடிகளை முனிவ
ரும் அமரரும் தமது இடர்கெடத்
துதித்தல், 321.
தர்க்கையின் நாமங்கள், 317.
தர்க்கையை அவுணர் பாம்புந்தேளு
மாய்வெல்லமுயன்றது, 178, 194.
தரப்ப - செலுத்த, 254.
தரியோதனத்திகள், 495.
தருக்கம், 154.
தருக்கர்வாயில்காத்தல், 376.
தருத்தி, 293, 340, 345, 359, 521.
தருத்தி முக்குப்போல வுயிர்த்தல்,
தருத்தியின் உலையுக்கு, 184. [465.
தருமை, 120.
தருவுதல், 457. [து, 75, 120.
தருவை - கீதவுறுப்புக்களுளொன்
தலாக்கோல், 389, 496.
தலாம், 117, 453.
துலை, 483.
துவ்வாதவர், 370.
துவர் - செம்மைநிறம், 69, 189.
துவர்த்தயாக்கை, 85.
துவர் பத்து, 179, 195.
துவராபதி, 458. [447, 458, 496.
துவரை, 7, 160, 261, 325, 390,
துவரைக்கோமான் - இடைச்சங்கப்
புலவருளொருவர், 7, 8.
துவலை, 171.
துவராயில்லாத அறை, 264.

துனையெயிற்றுராகம், 316, 326.
துறக்கம், 167,
துறத்தல், 299.
துறந்தார், 370.
துறவறத்தானுறையுமாக்கள், 409.
துறவறத்திலக்கணம், 370-71.
துறவி, 551.
துறவு - தவம், 532.
துறவோர், 420.
துறவோர்க்கெதிர்தல், 420, 433.
துறுகல், 305. [341.
துறை, 209 - 10, 215, 252, 299,
துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்
களை நடுவே மடுத்தல், 321, 330.
துறைபடிதல் - நீராடுதல், முற்கால
வழக்கு; பலியிடுதல்.....
துறைபலமுழுகல், 464. [462, 465.
துறைபோகல் - முடியவறிதல், 249,
துறைமுகம், 201. [497, 544.
துறைமேய்வலம்புரி, 208.
துறைவன், 446.
துன்பக்கண்ணீர், 134.
துன்பநகை, 272.
துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி, 421.
துன்பமாலே, 25.
துன்பமுழத்தல், 214.
துன்பவகைகள், 357.
துன்னகாரர் - தையற்காரர், 139,
துனி, 173, 299. [156.
துனிப்பதம், 498.
துனியால் இரங்குதல், 216.

துவாரமல்லாதகழை, 204.
 துவாரவட்டிகை, 308. [322, 327.
 திவைத்தல் - சத்தித்தல், 315, 317,
 திழை - தழால், 219.
 துள்ளல், 204.
 துள்ளல்வரி, 211.
 துள்ளலோசை, 211.
 துளங்குதல் - அசைதல், 201.
 துளவம், 293, 319.
 துளவியறம்பை, 529.
 துளை, 61, 386.
 துளைக்கருவி, 156.

துளைநது, 229.
 தூக்கு-தாளவகைகளானினுள்ளொன்று,
 அதற்கு மாத்திரை இரண்டு;
 வழவு, ௨; தொழில் தாக்கித்தாக்கு
 தல், 57, 71, 91, 116, 192,
 267, 289, 365, 382, 557.
 தூக்குக்கள்வழு, 59, 63-4, 108-9;
 தூக்குதல்-கருதுதல், 90, 19.
 தூக்குவர்க்கம், 385.
 தூங்கிருள், 249.
 தூங்குகின்றோனவிளயம், 86.
 தூங்குகையில், 557.

கூஅக் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

துசி, 79, 548.
 துசிப்படை, 537.
 துசு, 138, 154.
 துண், 35.
 துண்களின் நிழல், 116.
 துண்டில், 88, 401, 413.
 துணம், 70, 115.
 துது, 202.
 துதுணம்பழம், 389.
 துதுவர், 167.
 துபக்கை, 93.
 துபம், 481.
 தும்பிங்கதவு, 277.
 தும்பு, 108.
 தும்புமுகம், 101, 456.
 துமக்கோள், 277.
 துமகேது, 260.
 துமப்பணிகள், 46.
 துமணி - முத்து, 196.
 துமம்-ஒருகோள், 92, 262, 277.
 துர்த்தர், 150.
 துரிது, 351.
 துரியம் (துகில்), 379.
 துவி - சிறகின்மயிர், குட்டுமயிர்,
 134, 315, 325.
 துவியஞ் சேக்கை, 563.
 துவள்ளுறுத்த வடிவு, 84.
 துற்றல், 83.
 துற்றுப்பொலி, 262, 280.
 தேக்கணம், 377.
 தேக்கண மலயசச்சேது, 360.
 தெய்வத்தச்சன், 48.

தெய்வத்தானம், 46, 114. [173.
 தெய்வத்திற்றேற்றித்தெளித்தல்,
 தெய்வத்தின் சேவடிகளைக்கையாற்
 றொழுதுமனத்தானினைந்துவாக்க
 காற்றுதித்தல், 307.
 தெய்வத்தைப் பூவும் புகையும் சாந்
 தும் கண்ணியும் கொண்டு வழி
 படல், 462.
 தெய்வத்தோற்றம், 425.
 தெய்வந்தெளியின், 597.
 தெய்வந்தொழுதல் கற்புடைமங்கைய
 ஈக்கியல்புள்ளமென்பது, 252, 512.
 தெய்வப்படிவம், 572.
 தெய்வப்பாடல், 73, 119.
 தெய்வப்பிரார்த்தியம், 400.
 தெய்வம், 309, 425, 478.
 தெய்வமகளிரால்மாலையூட்டப்படு
 தெய்வமயக்கம், 325. [வோர், 548.
 தெய்வமால்வரை - பொதியில், 56.
 தெய்வமானிடர், 82.
 தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மை
 யுற்றாள், தெய்வமேறினாள், 470,
 584. [பாடு, 584.
 தெய்வறிற்றோர்க்குண்டாகுமெய்ய்
 தெய்வமுற்றோனவியம், 85 - 6.
 தெய்வமுறுதல், 313.
 தெய்வமேற்பபட்டாள், 316.
 தெய்வயாக்கை, 179, 243.
 தெய்வலோகம், 473.
 தெய்வவடபேரிமயம், 575.
 தெய்வவிருந்தெய்வம், 575.

தெய்வகால - வழு - குயாயாற்றுக்
 கும் பஃறுளிபாற்றுக்கும் இடை
 யிலிருந்த ஏழு நாடு, 230.
 தெங்கம்பழம், 274, 523.
 தெங்கு, 295, 306, 342, 355.
 தென்கிணைவன், 279.
 தெப்பம், 360.
 தெய்வக்கடவுளர், 492.
 தெய்வக்காலிரி, 267, 289.
 தெய்வங்கொள்ளுமின், 514.
 தெய்வஞ்சுட்டியவரிப்பாடல், 205.
 தெய்வஞ்சொல்லுதல், 585, 590.

தெய்வவருதல் இருவகை, 58.
 தெய்வவுத்தி, 181, 197.
 தெய்விகாதிசயம், 280.
 தெரிதருதேற்றவுவமையணி, 54.
 தெரிநிலைக்கை, 92, 94 - 5.
 தெரியல், 534, 560.
 தெருட்டல், 204.
 தெருநான்கு, 369, 390, 497.
 தெருள், 476.
 தெவ்வுதல், 277. [393, 406, 587.
 தெழித்தல் - உரப்புதல், பிரித்தல்,
 தெள்ளாதமா, 201.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௬௮௭

தெளித்தல், 586.
 தெளிந்தோர்ப்பேணுமின், 591.
 தெளிவு, 91.
 தெற்றியவளை, 457.
 தெற்றென, 510.
 தெறல்வாழ்க்கை, 401.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 442, 485.
 தெறுதற்றொழில், 389.
 தென்கடல் முத்து, 47, 221.
 தென்குமரி, 567, 580.
 தென்பல்லி வடபல்லி தொடர்ந்த
 தலைக்கணி, 182, 198.
 தென்பாலி - ஒருநாடு, 230.
 தென்புலங்காவன் மன்னன், 571.
 தென்மதுரை - தலைச்சங்கம் இருந்த
 ஓர்; அப்பால், கடல்கொள்ளப்
 தென்மலை, 125. [பட்டது, 230.
 தென்மலைச்சந்து, 221. [316, 325.
 தென்மழிநாட்டினையானும்பாவை,
 தென்மல், 43, 48, 134, 188, 231,
 338, 362, 513.
 தென்மல் மலையத்துப்பிறந்து மதுரை
 யில் வளர்ந்து புலவர் நாவிற்கொ
 ருந்தியிருத்தல், 333, 344.
 தென்றலஞ்செல்வன், 130.
 தென்றலான்மயக்கந்தீர்தல், 133.
 தென்றிசை, 132. [277.
 தென்றிசைக்கண் வெள்ளிபெயர்தல்,
 தென்னம்பொருப்பு, 482.
 தென்னர், 12, 131, 231, 541.
 தென்னர்குலக்கொடி(வையை), 353.
 தென்னர்குலமகல் - ரிகை. 124

தென்னவன் தம்பி, 426.
 தென்னவன் பொதியில், 379.
 தென்னவன்மதுரை, 550.
 தென்னவனாடு, 552.
 தென்னவென் னுமிசை, 223.
 தென்னாடுதென்னவென் னுமிசை, 105.
 தே - தெய்வம், 248.
 தேளம், 42, 591.
 தேசவிரதம், 283.
 தேசாந்தரங்களிற்பாடைகள், 61.
 தேசி - ஒருவகைக்கூத்து, 57, 59,
 74 - 6, 80, 119 - 20, 224.
 தேசிக்கு இரட்டித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்கு ஒற்றித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்குக்கால் இருபத்துநான்கு, 59,
 தேசிக்குரியகை, 99. [90.
 தேசிக்குத்தினிலக்கணம், 120.
 தேசிக்குறு, 75, 99.
 தேசிகம் - இயற்சொல்முதலியநான்கு
 சொற்கூறுயபிரயோகம், 64, 109.
 தேசியிலொத்து, 74 - 5, 119 - 20.
 தேசியிற்கைத்தொழில், 60, 99.
 தேசு, 153.
 தேசுடைக்குலம், 348.
 தேசுமொளியும், 561.
 தேட்டத்தால் பிக்கபொருள், 507.
 தேடக்கடவோம், 272.
 தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்பல், 134.
 தேமாக்கனி, 523.
 தேமாக்கொழுந்து, 229.
 தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு, 338.
 தேய்க்கோலங்காவல் - ரிகை. 124

131, 332, 344.
தென்னர்கோமான், 525 - 6.
தென்னர்கோன், 447, 458, 481,
541.
தென்னவன், தென்னன், 21, 27,
278, 292 - 3, 295, 302 - 4,
306, 362, 377, 403, 422, 439,
450, 461, 464, 468, 470,
475, 482, 485, 505, 525,
தென்னவன்கொற்றம், 391. [577.
தென்னவன்செங்கோல், 332.

தேர், 192. [380.
தேர்ச்சிவரி - தன்னுறவு முறையார்க்
குத்தன் விதிவங்களைச்சொல்லுதல்
88, 228, 237, 239, 382.
தேர்ப்பாகர், 140, 158.
தேர்மொட்டு, 366, 384.
தேர்வட்டை, 384.
தேர்வலஞ்செய்தல், 118.
தேர்விழவு, 255.
தேர்வீதி, 139, 169, 390, 497.
தோழி, 123, 129.

சுஅஅ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

தேருந்தவழிசிறைதல், 215.
 தேருருநர், 493, 543.
 தேரைப்பாய்த்துள், 189.
 தேரோமேவிழாவீதி, 114, 156.
 தேவகணங்கள்பதினெட்டு, 148,
 தேவகிரி (துகில்), 379. [168.
 தேவகுமாரர், 438.
 தேவகோட்டச்சிறையகம், 423.
 தேவதத்தன் - ஒருவாயு, 103.
 தேவந்தி - கண்ணகியின் பார்ப்பனத்
 தோழி, 11, 26, 55, 243, 250,
 252 - 3, 473, 574. [251.
 தேவந்தி கண்ணகிக்கு ஆசிகூறியது,
 தேவந்திகை, 582, 584, 586, 589,
 தேவந்திசொல், 575. [590.
 தேவந்தியரற்று, 576.
 தேவபாணி - இசைப்பாவின்பகுதி
 புள் ஒன்று; புறநாடகவுருக்களுள்
 முதலாவது, பதினொராடற்கு முக
 நிலை, 58, 90, 177, 190, - 91,
 தேவபாணிநான்கு, 191. [222, 233.
 தேவபாணியிரண்டு, 190.
 தேவமகள், 578.
 தேவமுனிவர்கள், 490.
 தேவர், 179, 195, 330, 370
 தேவர்கள் அமுதத்தைபுண்டுஞ் சாவ
 ரென்பது, 331. [படார், 411.
 தேவர்கள் மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்
 தேவர்கள் முப்பத்து மூன்றுவகையி
 தேவர்குழாம், 114. [னர், 168.
 தேவர்கோட்டம் 494.
 தேவர் கோமான் | 44, 141, 159,

தேவன்-இந்திரன், பாமசிவன், 187,
 263, 282, 528.
 தேவாங்கு (துகில்), 379.
 தேவாசாயுத்தம்பதினெட்டாண்டுநட
 ந்ததென்பது, 547.
 தேவாரம், 403, 516, 572.
 தேவாளி, 384.
 தேவி, 434.
 தேள், 194, 244.
 தேற்றம், 84, 311.
 தேற்றமாந்தாரியம் கேட்டார்க்கு
 நகைதருமென்பது, 108.
 தேற்றேகாரத்தைப்பிரிவினையால் எதிர்
 மறைத்துக்கூறல், 466.
 தேற்றேகாரம், 212, 437, 514 - 5.
 தேறல், 329, 363, 380, 557.
 தேன், 259.
 தேன்குடம், 523,
 தேன்றுளி, 388.
 தேனடை, 275.
 தேனார்கிழார், 7.
 தையல், 249, 341.
 தையற்காரர், 156.
 தைலம்(வாசம்), 379.
 தைவதம், 101, 457.
 தைவரல், 203.
 தோகுதி, 193, 201.
 தொகைநிலை, 371.
 தொங்கல், 197.
 தொடக்கம், 72.
 தொட்டிக்கு - கழுக்கோல்போலக் கழு
 த்திப்பட்டம் மூலக்கம் சங்கிலி.

தேவர்கோன் | 447, 577.
 தேவர்தரு, 247.
 தேவநால்வகையர், 148, 168.
 தேவர்ப்பராவுதல், 190.
 தேவராட்டி, 313, 323.
 தேவராசமார்பார், 579 - 80.
 தேவரிவந்துன்பமுறுவோருண்டென்
 பது, 374.
 தேவருண, 279.
 தேவருலகம், 34, 159, 176, 244.
 தேவலிருடிகள், 528.

401, 404.
 தொடர் - சங்கிலி, 197.
 தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.
 தொடலை, 118. [345, 559].
 தொழ - வளைவு, 273, 307, 327-8.
 தொழக்கட்டிலை, 273.
 தொழத்தடக்கை, 267, 560.
 தொழத்தோட்டுப்பு, 545.
 தொழபுனைந்ததோள், 307.
 தொழயோள்பெளவம், 220, 230.
 தொழவளை, 18, 261.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூஅகூ

தொழுவனைச் செங்கை, 333.
 தொழுவனைத்தோளி, 296, 575.
 தொடுத்தமாலை, 495.
 தொடுத்தல் - வாசித்தல், 514.
 தொடுதல் - கொட்டுதல், 514.
 தொடுப்பு - விளாக் கொண்டுமுதல்,
 விதைப்புமாம், 558.
 தொடை, 203 - 4, 225.
 தொடைப்பு, 154.
 தொடையல், 87, 338.
 தொண்டகம், 15, 514.
 தொண்டி - சோழகுலத்தோருறை
 யும் ஒருநகரம், 361, 372, 378-9.
 தொண்டுபடுதிவலு, 221.
 தொண்ணூற்றறுவகைச்சமயசாத்தி
 ரத்தருக்கக்கோவை, 248.
 தொய்யகம், 182, 198.
 தொய்யில்-புத்திக்கீற்று, 45, 49, 53,
 தொய்யிற்குழம்பு, 153. [172 - 3.
 தொல்காப்பியம்: இஃது அகத்திய
 முனிவர் மாணக்கர் பன்னிருவ
 ருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புல
 வருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்
 பியமுனிவராலருளிச்செய்யப்பட்ட
 டியற்றமிழில் க்கணநூல்;
 தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது
 இயல்களையுடைய எழுத்திற்காரம்,
 சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார
 மென்னும் மூன்று அதிகாரங்களை
 யுடையது. இதிலுள்ள குத்திரங்க
 ளின்றொகை 1612; இடைச்சங்கத்
 தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும்

205-6, 208 - 11, 214 - 5,
 230 - 31, 242, 245, 248 - 9,
 251, 255, 280, 294, 311, 319,
 321, 328, 330, 365, 371, 373,
 377, 378 - 81, 391, 411, 418,
 420, 424 - 5, 429, 431, 433,
 441, 445, 447 - 9, 451, 455,
 460, 463, 465, 469, 472, 475,
 477, 481, 488, 491, 504, 516,
 518, 522, 528-9, 535, 567, 575.
 தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய பாண்
 டியன், 8.
 தொல்காப்பியர் } ; இடைச்சங்கப்
 தொல்காப்பியனார் } புலவருள் ஒரு
 வர், தொல்காப்பிய இலக்கண
 நூலாசிரியர், 7, 8, 129.
 தொல்குடி, 314. [578.
 தொல்லைவினையாற்றையருழத்தல்,
 தொலைச்சல் - உண்டுதொலைத்தல்,
 தொலையாச்செல்வன், 395. [261.
 தொழிலுவமம், 37.
 தொழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 தொழிற்பன்மை, 21.
 தொழிற்பெயர், 190, 347, 354.
 தொழின்மரபு, 163.
 தொழு, 452.
 தொழுநான், 511. [164.
 தொழுநோய் - வெப்புநோய், 31,
 தொழுவர் - தொழில்செய்வோர்,
 தொழுவிடை, 443. [277.
 தொழுனை - யமுனையாறு, 419, 442,
 தொழுனைத்துடைவன், 446. [457.
 தொழி - தொழி

தொண்டியுமது வானவையது; துற
ற்கு இளம்பூரணரும் கல்லாடரும்
சேனாவரையரும் பேராசிரியரும்
நச்சினூர்க்கினியரும் உரை செய்
திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பிய
ரென்பதற்குத்தொல்காப் பி ய க்
குடியையுடையாரென்று பொருள்
கூறுவர்; 1, 3, 6, 12 - 15, 17,
23 - 4, 26, 29, 33, 37 - 8, 43,
46, 49, 50, 52, 56, 59, 91, 124,
134, 146 - 7, 168, 178, 189-90,

அள

தொண்டி - செறு, 210.
தொன்றியல்வாழ்க்கை, 588.
தோட்டக்கூறு, 190, 411.
தோட்டப்பயிர், 324.
தோட்டம், 274 - 6, 314.
தோட்டார் குழலி, 401.
தோட்டி, 147, 366, 384.
தோட்டுக்குவளை, 151.
தோட்டுப்பு, 545.
தோட்டுணை - மகளிர், 557.
தோட்டுணை துறக்குந்தறவு, 532.

சுக்க0 அரும்பத

ன் அகரா

தோட்டுத்திருமுகம், 228.
 தோடலர்கோதை, 229.
 தோடி - ஒருபண், 234.
 தோடு - இதழ், சங்கிதைச்செய்தகா
 தாபரணம், தொகுதி, பனையோலை,
 4, 184, 201, 205, 228, 431,
 506, 549, 552, 555 - 6, 587.
 தோணலமுனிஇய, 559.
 தோணி, 376,
 தோம் - குற்றம், 166, 260, 276.
 தோர்க்கை - இரட்டைக்கைகளு
 ளொன்று 97 - 8.
 தோரணம், 147, 163, 166.
 தோரணவாயில், 143, 254, 564.
 தோரியமடந்தை - ஆழமுதிர்ந்தாத்
 தின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்குஓற்
 தறுத்துப் பாடுமவள்; பற்றுப்பா
 டுவாள், 73, 118, 176, 187 - 8,
 தோரை, 29, 155. [365, 383.
 தோல் - கருங்கடகு, செய்யுள்
 வனப்பிலுளொன்று, பரிசை, 8,
 160, 169.
 தோலின் துன்னர் - செம்மார், உறை
 காரர், பதம்பர்முதலாயினோர்,
 139, 156. [515.
 தோழிக்குத்தலைமகள் சொல்லியது,
 தோழிதலைமகள். முன்னின்று வரைவு
 தோழியீர், 577. [கடாபவை, 207.
 தோழியிற் கூட்டங்கூடிப் பின்புலாரா
 வரைவலென்றற்குத்தோழிகுறிய
 வை, 213.

செய்து ஆட்டுவிப்பது, 80, 193.
 தோற்பெருங்கருவிநான்கு, 382.
 தோற்றஅரசாது குடைக்காம்பைத்
 தலைக்கோலாகக் கொள்ளல், 116.
 தோற்றபகைவர்கொள்ளுங்கோ லங்
 தோற்றியவாங்கம், 115. [கள், 544.
 தோற்றுவாய்செய்தல், 348.
 தோன்றல், 13, 521.
 தோன்றி - தோன்ற, 201, 344.
 நக்கீரர், 7.
 நக்கீரனானுரைத்த இறையனார்பொரு
 நகர், 345, 556. [ளுரை, 230.
 நகரங்காவல் சிறத்தல், 128.
 நகரத்தெரு, 138, 154, 183, 199.
 நகரம் - கோயில், 356, 370.
 நகரம்நான்கு, 220.
 நகரமான்தர், 167.
 நகரி, 122.
 நகரிகாவற்றெய்வம், 23, 493.
 நகரிவலம்வருதல், 72. [524.
 நகவுரைத்தல், 425.
 நஞ்சும் - கீரிப்பிள்ளை, 393, 406,
 நகை - ஒளி, 216, 246.
 நகைக்கூத்து, 58.
 நகைச்சுவையலிநயம், 83 - 4.
 நகைத்திறச்சுவை-வினாடக்கூத்து;
 வசைக்கூத்தென்பாருமுளர், 80,
 நகைப்பதம், 365. [193, 381.
 நகையாடாயம், 150.
 நகைவேழம்பர் - சாரமானிகள், கிரி
 க்கும்பரியாசகருமாம், 140, 158,

தோள்கழித்தல் - இறத்தல், 12.

தோள்வளை, 180.

தோள்வீச்சு, 89.

தோளிலிடும் உறி, 260, 276.

தோற்கடகு, 385.

தோற்கருவிகள், 106.

தோற்கருவியிசைப்பார், 158.

தோற்கருவிவாசிப்பார், 169.

தோற்கைத்தளம், 366, 384.

தோற்கொடும்பறை, 542.

தோற்பாவை - வினோதக்கூத்தாதி
னுள் ஒன்று ; தோலாற்பாவை

நவகைபெருமபெயர், 511. [539.

நச்சினூர்க்கினியர்: இவர் பாண்டி

நாட்டிலுள்ள மதுரையில் அந்தண
வருணத்திற் பாரத்துவாச கோத்
திரத்திற் பிறந்த சிறந்த உரையா
சிரியர். இதுதான் இவர் 'மதுரா
யாசிரியர் புரத்துவாசி நச்சினூர்க்
கினியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
தொல்காப்பியத்திற்கும், பத்துப்
பாட்டுக்கும், கலித்தொகைக்கும்
சீவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூக்க

உரையெழுதாதெழிந்த குறுந்
தொகைச்செய்யுள் இருபதுக்கும்
உரையெழுதி உலகத்திற்குப்பேரு
தவி புரிந்தவர், 173, 468.

கச்ச - நச்சப்படுபொருள், விஷம்,
நச்சென்னையார், 7. [331, 420, 432.

கசை வேட்கை - மிக்கவிருப்பம்,
299, 310.

கஞ்சுண்டோனவினயம், 85, 87.

கஞ்சுற்றகாமம், 48.

கட்டம், 88.

கட்டுவன், 582.

கட்பு - நாலாநரம்பு, நாலுநரம்பு...

....., 222, 234, 534.

கடத்தல் (ஆசனம்), 371.

கடம், 188, 288.

கடம்ஏழாண்டுநலிலுதல், 25.

கடன், 83.

கடி, 83.

கடுக்கஞ்சாலாநயம், 298, 309.

கடுக்கமடுதல், 84.

கடுக்கல், 90.

கடுகல், 28.

கடுங்க - அசைய, 484.

கடுங்குதுயர், 294.

கடும்புகழ்வளர்த்தல், 495.

கடுவுநிலைச்சுவையலிநயம், 83 - 4.

கடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றி

நந்தின்வீங்கிசை நா, 543.

நந்து, 259, 276.

நப்பின்னை, 455.

நம்பியர், 361.

நமக்கரித்தல், 536.

நயந்தகாதல், 299.

நயந்தெரிமாக்கள், 570.

நயப்பு, 43.

நயனில்மொழி - நயப்பாடி ல் ல ர த

நரகம், 276. [மொழி, 321, 330.

நரகர், 568.

நரகவேதனை, 535. [டையவன், 407.

நரகன் - நரகித்கேதுவானவினையைபு

நரகனுயிர்க்கு நல்லுயிர்கொண்டு பர

கதியிழக்கும் பண்பு, 395.

நரசிங்கம், 460.

நரந்தை, 318, 327. [75, 113, 120.

நரப்படைவு - நரம்பு அடைவு, 64, 69,

நரப்புக்கருவி, 156, 158.

நரம்பின்வகைநான்கு, 222, 234.

நரம்பினும் பத்தரினுந்தாக்குக்கருவி,

நரம்பு, 169, 203 - 4, 350. [337.

நரம்பு ஏழு, 222.

நரம்புகளின் மாத்திரை, 453-4.

நரம்புகளுள் இஃது இதனிப்பிறக்கு

நரம்புளர்த்தல், 446. [மென்பது, 453.

நரி, 288.

நரைமுதிர்யாக்கை, 568.

. நும் அழும்பாவைமன் தம், 165.
 நடுவூர்மன் தம்-ஊர்நடுமன் தம், 313.
 நடுவைவிரும்புவான், 212.
 நடை, 204. [4, 37, 205.
 நடைமிகுத்தேத்தியகுடைநிழன்மர
 நடைமுன்று, 203.
 நண்டுக்கரம், 455.
 நண்ணுயின்கள், 428.
 நண்பகல், 14, 17. [376 - 7.
 நண்பகலின்பொழுதுபோக்குதல்,
 நணித்து, 257.
 நத்தை, 276.
 நந்தன், 161.
 நந்தனவனம், 379.
 நந்தி, 115, 494.

நரைமுதுதாடி எயினர், 321, 330.
 நரைவிரைய நறுங்கூந்தலர், 481.
 நல்லந்தவனார், 7.
 நல்லநாளிற்கோட்டைவாயிலிலே
 கொடி கட்டுதல், 402.
 நல்லபுலவர், 9.
 நல்லார் - மகளிர், 563.
 நல்லிசைப்புலமை, 488.
 நல்லூர், 7. [படுமழகு, 433.
 நல்லோரேத்து - மகளிராலேத்தப்
 நல்வலம் - களவெற்றி, 537.
 நல்வினை - விழா, 152. [பம், 281.
 நல்வினை தீவினைப்பயன் இன்பதுன்
 நலம் - உடம்பு, குளிர்ச்சி, வடிவு,
 19, 44, 243, 519, 586.

கூகூர் அரும்பத முத்தலியவற்றின் அகராதி.

நலம்பார்ட்டுதல் - புனைந்து அழகு
 செய்தல், 49, 53.
 நலம்புரிகொள்கை, 298, 391.
 நலிதல், 105.
 நவகதிர் - ஆசீவகமதனால், 551.
 நவச்சுலை, 161.
 நவநீர் - புதியநீர், 146.
 நவமணி, 71, 117.
 நவரத்தினம், 181.
 நவரத்தினவனை, 196.
 நவியம், 401.
 நவிலுதல், 25, 494. தல், 392.
 நவின் றுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லு
 நவை - குத்தம், 121, 146.
 நள் : நளியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதி
 நள்ளியம், 496. [நிந்தது, 408.
 நள்ளியாமம், 15.
 நள்ளிருள், 3, 182.
 நள்ளிருள்யாமம், 396.
 நளசரிதம், 358 - 9.
 நளனுந்துன்பமுழந்தானென்பது,
 நளி - செறிவு, 52. [374 - 5.
 நளிமலர், 44.
 நளினீபதுமகோசம், 81.
 நற்கதி, 432.
 நற்கலம் - புதுக்கலம், 429.

நதைமலிவியன்மாப்பு, 464.
 நன்கலம், 156.
 நன்கனம், 75, 527.
 நன்மை தின்மை, 311.
 நன்வாயாகுதல், 503.
 நன்னன்வேண்மாள, 521.
 நன்னுகர், 7.
 நன்னுரி, 195.
 நன்னூல், 14.
 நன்னூல் மயிலைநாதருரை, 41, 180,
 206, 261, 393, 441, 472, 481,
 486, 489, 491, 508.
 நன்னூல்விருத்தியுரை, 441, 472,
 481, 489, 526.
 நன்னூற்புலவன், 63, 527.
 நனந்தலை, 138, 154.
 நனவு, 432.
 நனி - மிகுதி, 136, 338.
 நனை - அரும்பு, 149, 169.
 நாக்கடிப்பாகவாய்ப்பலையறைதல்,
 நாகணம், 179, 195. [357.
 நாகந்தோலுரித்தாற்போல அகப்பற்
 றும்புதப்பற்றும்அற்று இந்நிரிய
 வசமறுத்துமுற்றத்துறத்தல்,
 நாகநாடு, 34. [371.
 நாகநீணகர், 34.

நற்காட்சி, 348.
 நற்பகல் - பிரகாசமான பகல், 487.
 நற்றவம்படர்தல், 510.
 நற்றாய், 410.
 நற்றிணை-எட்டுத்தொகையுள் முதலாவது, 217, 498, 513, 517.
 நறவம், 202.
 நறவு, 15.
 நறவுக்கண்ணுடைத்தகுறவர், 522.
 நறு, 213.
 நறுக்குதல், 70.
 நறுந்தாளி, 340.
 நறும்பல்கூத்தல், 256.
 நறும்பூஞ்சேக்கை, 49.
 நறும்பூவாளி, 226.
 நறை, 513.
 நறைகெழுமாலை, 536.

நாகப்பூ (வாசம்), 379. [522.
 நாகம் - சுரபுண்ணை, 195, 318, 339,
 நாகம்மணியிழந்துதுன்புறுதல், 335.
 நாகர், 168.
 நாகராகம் - ஒருபண், 234, 384.
 நாகவாயுவின் குணமும் செய்கை
 முதலியனவும், 104.
 நாகாத்தல் வேண்டும், 287, 540.
 நாகிளமுத்து, 227.
 நாகசயோகம், 269.
 நாகஞ்சிற்படை, 191, 496.
 நாட்கடலாடல், 269.
 நாட்கொடி - நல்லநாளிலேகட்டின
 நாட்டம், 89. [கொடி, 402.
 நாட்டியக்கட்டுரை, 83.
 நாட்டியநன்னூல், 63, 76.
 நாட்டியம் - புறநடம், 76, 121.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுசு

நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 404.

நாட்பலிபீடிகை, 30, 589.

நாட்பறை, 106.

நாடக அரங்கு, 56.

நாடகக்கணிகை, 2, 72 - 3, 117.

நாடகக்கணிகை அரங்கேறுமுறை, 79, 118.

நாடகக்கணிகையர் அரசனுடைய
மாலையும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு
பொன்னும் சிதப்பாகப்பெறுதல்,
76. [லுதல், 25.

நாடகக்கணிகையர் ஏழாண்டு நட நவி
நாடகக்கணிகையர் ஐயாண்டில்தன்
முடம் பிடித்தல், 25, 79. [121.

நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை,
நாடகக்கணிகையர்க்குரிய ஆடல்
முதலியன, 57.

நாடகக்கவி, 108.

நாடகக்காப்பியம், 8.

நாடகசாலை, 522.

நாடகசாலையில் உள்ளே போதற்கு
ஒருவழியும் வெளியேவருதற்கு
ஒருவழியும் உண்டென்பது, 70.

நாடகத்தமிழ், 190.

நாடகத்தமிழ்நூல், 9.

நாடகத்தொழில், 78.

நாடகநூல், 63, 119, 232.

நாடகநூலாசிரியர், 69.

நாடகநூலின் கூறு இரண்டு, 108.

நாடகப்புவன் ஈடுவரவு, 61, 100.

நாடகப்பொதுமகள், 20.

நாடகம் - சாதிபத்தனுள்ளுன்று; சார்

நாடிடையிட்டுங்காடிடையிட்டும் நீங்
நாடிபத்து, 103 - 4. [குதல், 226.
நாடுகாண்காதை, 355.

நாடுவளஞ்சுரக்கென்றேத்தல், 582.

நாடொறும்வென்றுவென்றெடுத்த
நான், 198. [கொடி, 415.

நாண்மகிழிருக்கை, 150, 170.

நாண்முழவு, 106.

நாணம், 421.

நாணமுதலிய நான்கு, 433.

நாணமுற்றோனவியம், 85, 87.

நாணழிசல், 479.

நாணிலி, 159.

நாணுடைக்கோலம், 172.

நாத்துண் - கணவனுடன்பிறந்தான்,
417, 429. [63.

நாத்தொலைவில்லாநன்னுற்புலவன்,
நாத்தையுச்சரிக்குமரபு, 105.

நாம் - அச்சம்; உரிச்சொல், 37.

நாமகரணம், 404.

நாமகள், 500. [500.

நாமம் - அச்சம், புகழ், 33, 392,
நாயகப்பத்தி, 70, 116.

நாயகமூர்த்தி, 283.

நாயனார், 291.

நாரணன், 534.

நாரத்து - நாரத்தை, 318.

நாரதசிகை, 458.

நாரதமுனிவன், 187.

நாரதர் - தேவவிருடி, பஞ்சபாரதிய
மெள்ளும் இசைத்தமிழ்நூலாசிரி
யர், 9, 176, 446.

திக்கூத்துநான்கனுளொன்று; அது
கதைதழுவி வருவது, 2, 20, 80,
நாடகம் நான்கு, 82. [176, 187.
நாடகமகள், 121, 435, 539 - 40.
நாடகமடந்தையர்- தனியிலார், 499,
நாடகவரிப்பெயர், 26. [536 - 7.
நாடகவழக்கு, 14.
நாடகவுறுப்பு, 9, 289.
நாடாள் செல்வர் வலனேத்தல், 542.
நாடி எழுபத்திராயிரம், 103 - 4.
நாடிகள் மூன்று, 103.

நாரதன் கலகப்பிரியன், 188.
நாரை, 16, 260.

நாலடியார் : இது பதினெண்ணீழ்க்
கணக்கினுள் முதலாவது; சைன
முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது;
கடவுள்வாழ்த்துள்பட 401-
வெண்பாக்களைபுடையது;
பதுமனாரென்பவர் திருக்குறளிற்
போல இதன்பொருளை அந்நம்
பொருள் இன்பமென்னும் முப்
பாற்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

கூகூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

யும்வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத
யும் பாடல்களைத்தனித்தனியே
தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப்
பகுத்தனர். இதற்கு அவரும்
வேறுசிலரும் உரைசெய்திருக்கின்
றனர், 24, 160, 236, 276, 281,
393, 411, 436, 518, 563.

நாலுகாற்று, 101.

நாவல், 195.

நாவலத்தன்பொழில், 441, 531.

நாவலத்தணன், 392, 404.

நாவலத்தீவு, 450.

நாவலம் - நாவெற்றி, 505.

நாவலம்பொலந்தகடு, 71.

நாவலம்பொன்னிழை, 577.

நாவழிவுடைமை, 86.

நாவாய், 359, 376.

நாவிக்குழம்பு, 338, 351.

நாவிபின் பிள்ளை, 524.

நாவினவின் தூய்மை, 494.

நாவொடுவிலல், 146.

நாழிகைக்கணக்கர் - கழிகையார், நா
ழிகைவட்டிலிடுவாரும், 140,
158.

நாழிகைக்கவிசொல்லுவார், 158.

நாழிகைப்பறை, 86, 106.

நாழிகைவட்டிலிடுவார், 158.

நாள்விடுஉம்சல்லுயிர், 551.

நாளங்காடி, 141, 150, 159, 170,

நாளணி, 557. [186 - 7.

நாளணியோதை, 352.

நாளைச்செய்குவமறமெனின் இன்றே

நான்மணிக்கடிகை: இது பதினெ
ன்கீழ்க்கணக்கினுள் இரண்டா
வது; கடவுள் வாழ்த்துள்பட
101-வெண்பாக்களையுடையது;
[சில பிரதிகளில் ௧௦௭ - பாடல்க
ளிருக்கின்றன.] விளம்பிநா
கனரென்னும் ஆசிரியரால் இயற்
தப்பட்டது; இதிலுள்ளவெண்பா
க்கள் விதியாகவேனும் விலக்காக
வேனாற்றொண்டும் விரலியேனமுள்
ள நந்நான்கு பொருளைக்கூறும்;
இதற்குப்பழையபுரையொன்றுண்
டு; 242, 249, 449, 486, 591.

நான்மறைமரபினயந்தெரிநாவிந்தே
ள்விழுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

நான்மறைமருங்கின்வேள்வி, 569.

நான்மறையந்தனர் நவின் தவோதை,
339.

நான்மறையாளன், 298, 549, 567.

நான்மாடக்கூடல், 490. [ணம், 32.

நான்முகத்தோன்படைத்தநால்வரு

நான்முகன், - ஒருவகைமத்தளம்,
பிரமன், 106, 374.

நான்முலையாயம் - பசுநிரை, 442,

நான்ம - நாற்றம், நெய், 45. [451.

நானாவிதமான செல்வம், 45.

நீக்கந்தக்கோட்டம், 242, 248.

நீக்கந்தன் - அருகன், 301.

நிகர் - ஒளி, 247.

நிகர்த்து - நேரோத்து, 193.

நிகர்மலர், 15, 241. [ஐள்ளுன்று, 81.

நிகஞ்சனம் - அங்கக்கிரியைபதிமுற

கேள்விரல்லுயிர்நீங்கினும் நீங்கும்,
 நாளொப்பனை, 557. [570.
 நாளொலக்கம், 504.
 நாத்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்
 கம், 18, 208, 210, 449, 489.
 நாத்காதவட்டகை, 145.
 நாத்நான்கு, 114.
 நாயு, 261.
 நாயுதல் - தோன்றுதல், 134.
 நாயுநரந்தம் - நாரத்து, 318.
 நான்கனுருபுவிரித்தல், 20, 312,

நிசாளம் - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 நிட்களம், 264. [106.
 நிடதக்கை-இரட்டைக்கைகளுளொ
 நிடாதம், 101, 457. [ன்று, 97-8.
 நிணங்கொள்புலால், 208.
 நிணச்சோறு, 160, 325.
 நிணம், 330.
 நிணம்படுகுருதி, 543.
 நிணனுக்குருதி, 321.
 நித்தல், 30. [589.
 நித்தல்விழவு - சேபலி, 31 - 2, 186,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகடு

நித்தியவினோதம், 301.
 நித்திலப்பூண், 215, 494.
 நித்திலப்பூம்பந்தர், 36.
 நித்திலம், 582.
 நித்திலமாலை, 71.
 நிதம்பம், 81.
 நிதிக்குப்பை, 182.
 நிதித்திரள், 198.
 நிதிதுஞ்சுவியனகர், 556.
 நிதியின் கிழவன் - தலைச்சங்கப்புலவ
 ருள் ஒருவர், 7, 230.
 நிமித்தத்தாற்கள்வரடையும் ப ய ன்,
 நிமித்தபலம், 394. [438.
 நிமித்தம், 320, 425.
 நிமித்தம் வாய்த்தல், 426.
 நிமித்தர், 147.
 நிமித்தவினோதம், 434.
 நிமித்திகன், 5, 12, 590. - 91.
 நியமம் - கோயில், 265, 356, 370,
 நியமமரணவார்த்தை, 502. [371.
 நியாயம், 272.
 நிரக்கோத்திரம், 284.
 நிர்த்தம், 88.
 நிரந்நாமம், 284.
 நிரத்தல், 318.
 நிரம்பக்காட்டல், 66, 111.
 நிரம்புதல், 191. [நல்லார், 11.
 நிரம்பையர்காவலன் - அடியார்க்கு
 நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரகவே
 தனை செய்யுந்தானை, 535.
 நிரயத்துன்பம், 373.
 நிரல் - லெங்கு. 554.

நிராக்கழு, 414.
 நிராகவர்தல், 314, 320, 528.
 நிரைத்தாலி, 224.
 நிரைகிலைமாடம், 43.
 நிலக்குற்றம், 69, 113.
 நிலங்கடந்த நீனிமவண்ணன், 193.
 நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல், 298,
 309.
 நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்தல், 212.
 நிலத்தோர்மகிழப்பாடல், 212.
 நிலந்தருதிரு - வினாவு, 391.
 நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தொல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தி இரீஇயது,
 230.
 நிலந்தரு திருவினொடியோன், 560.
 நிலந்திரைத்தானை, 542.
 நிலப்பு, 48, 497.
 நிலம் - இடம், 19, 111, 221.
 நிலம் ஏழுவகை, 365, 382 - 3.
 நிலம் ஐந்துவகை, 343.
 நிலம் நால்வகை, 14, 559.
 நிலம்பகவீழ்ந்தசிலம்பாறு, 296.
 நிலம் பெயரினும் குடிமுதல் பிழைத்
 தலில்லை, 524.
 நிலம் பொறுதவினையுள், 189.
 நிலம் மூன்று வகை, 114.
 நிலமக்கள், 15. [537.
 நிலமடந்தை, 123, 129, 153, 526,
 நிலவண்மை, 275.
 நிலவரசர் நீண்முடியாற் பலர்தொழு
 நிலவரைப்பு, 173. [படியம், 574.
 நிலவின்பசங்ககிர். 233.

நிரணிதை, 124, 130, 235, 252.

நிராயுஷ்யம், 264, 284.

நிரியாசம் (வாசம்), 154, 379.

நிருத்தக்கைமுப்பது, 81.

நிருத்தம், 76, 121.

நிருத்தாங்கம், 90.

நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவா

சுத்தல், 58. [255, 272, 522.

நிருயித்தல், 51, 160, 163, 250,

நிருயித்துவைத்தல், 47.

நிரை, 36, 43, 323, 329, 331.

நிலவு, 134.

நிலவுக்கதிர், 529, 536. [131 - 2.

நிலவுப்பயன்கொள்ளுமுத்தம், 125,

சிலைகமுளி, 427, 439 - 40.

நிலா - ஒளி, 129, 494.

நிலாக்கோட்டம், 242, 248.

நிலாமுத்தத்திலிருந்து இளவெயில்து

கர்தல், 378. [137, 153, 232, 563.

நிலாமுத்தம், 49, 125, 131, 134,

நிலாமுன்றில், 380, 562.

நிலை - தன்மை, 519.

சூசூசூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நிலைஅறுவகை, 81.
 நிலைஇய, 34.
 ரம், 2.
 நிலைகெழுசுடல், 3, 507.
 நிலைசின்றூடல், 178.
 நிலைப்பலி, 315.
 நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, 55, 122,
 136, 174, 202, 240, 288, 312,
 355, 390, 415, 440, 445.
 நிலையுயர்கடவுள், 518.
 நிலைவரிச்செய்யுள், 209, 211.
 நிவந்து, 265.
 நிவப்பு, 338.
 நிவப்புத்துக்கு, 59, 91, 382.
 நிழல் - ஒளி, 165.
 நிழல்காலுமண்டிலம், 32, 561.
 நிழல்கானெடுங்கல்நின்ற ம ன் த ம் ,
 நிழலணங்குமுருகு, 205. [145].
 நிற்குமானம், 63, 109 - 10.
 நிறநல் (ஆசனம்), 371.
 நிறஞ்சிதைகவயம், 549.
 நிறப்புண், 549.
 நிறம், 63 - 4, 66, 105, 108, 278.
 நிறவாந்தி, 105.
 நிறீஇ - நிறுத்த, 325.
 நிறை, 91, 108, 195.
 நிறைக்கோற்றுலாம், 369.
 நிறைகரத்தல், 152, 173.
 நிறைகுடம், 41, 166.
 நிறைநீர்வேலி - பேய்த்தேர், 305.
 நிறைபதிப்புகல், 237.
 நிறைமதி, 159, 213.

நீண்மொழி, 566. [298]
 நீணிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல்,
 நீணிலமளந்தோன், 178.
 நீணிலமளந்தோன் மகன், 194.
 நீணைக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்,
 நீத்தம், 405. [489].
 நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்னும் வழ
 க்கு, 273.
 நீர் - நீர்மை, முறை, 262.
 நீர்க்கடன், 250.
 நீர்க்காக்கை, 260; 278.
 நீர்க்கீழரும்பு, 381.
 நீர்காரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள், 536.
 நீர்த்துறை, 518. [334].
 நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை,
 நீர்நசைஇவேட்கை, 294, 299, 310.
 நீர்நாய், 275. [259].
 நீர்நாய்வாளையெவளவிண்ணல்,
 நீர்நிலை - முத்தின் குற்றம், 15, 388.
 நீர்நிலைச்செறு, 277.
 நீர்ப்படுத்தல், 28, 533, 574.
 நீர்ப்படை, 10, 528, 540.
 நீர்ப்படைக்காதை, 273.
 நீர்ப்படை செய்தல், 547.
 நீர்ப்பறவைகள், 378.
 நீர்ப்பூக்கள், 48, 497.
 நீர்ப்போர், 198.
 நீர்மலிவான், 230.
 நீர்மாடம் - பள்ளியோடம், 359,
 நீர்மை, 63, 108. [376].
 நீர்வரைப்பு, 137.
 நீர்வேட்கை, 312. [294].

நிறையருந்தானை, 531.
 நின்றாடல், 89, 193 - 4.
 நின்றியூர், 403.
 நின்றேத்துவார், 140, 157.
 நின்னிற்பிரியேனென்றல், 219.
 நிறைப்பிடுகை, 77, 121.
 நிறையுங்கோள், 297.
 நீக்கல், 90.
 நீசம், 534.
 நீட்டித்திருத்தல், 401.
 நீடுநீர்வையை, 462.

நீர்வேட்கையினால் மான்விளித்தல்,
 நீர்வேலி, 143, 162, 212, 294, 391,
 நீர்வேலிமூதூர், 591. [403, 570.
 நீர்வேலியுத்தரம், 542.
 நீர்வேலியுலகு, 33, 505, 578.
 நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம், 265,
 நீரணிவிழவு, 255, 488. [286.
 நீராவி, 256, 271, 521.
 நீராவிச்சோலை, 380.
 நீரின்குணமும்பகுதியும் காளுக்கு பய
 னும், 102 - 3.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சீக்கள்

நீரினமைநிலை, 18.
 நீரின்றிவேனில் தெறுநிலம்-பாலை, 18.
 நீலக்கச்சு, 440.
 நீலக்குதம்பை, 181, 197.
 நீலகண்டனார், 7.
 நீலகந்தி, 387.
 நீலகிரி, 537.
 நீலகேசித்திராட்டு, 524, 551, 565.
 நீலச்சாதருடை, 196.
 நீலத்தானை, 427, 439.
 நீலப்படாம், 153.
 நீலப்பறவை - மயில், 15, 517.
 நீலப்போது, 207.
 நீலம், 211, 367, 387.
 நீலமணி, 168, 172, 497.
 நீலமணியின் குணம் பதினொன்று,
 குற்றம் எட்டு, சாதிகளான்கு, நிறம்,
 368, 388.
 நீலமணிவண்ணன், 193, 431.
 நீலமேகம், 293, 304.
 நீலமேனிகெடியோன், 148, 168.
 நீலவிதானம், 36, 40.
 நீலன் - செங்குட்டுவனுடைய ஒற்ற
 நிறத்தலைவன், 564, 566.
 நீலி - சங்கமனுடைய மனைவி, 23,
 317, 322, 331, 509.
 நீலோற்பலம், 133.
 நீலிடை - காடு, 332.
 நீரூர்வழி, 86.
 நீறு, 114.
 நீநிறம், 325.
 நீநிறமஞ்சை, 315.

நுண்மணல், 184.
 நுண்மை, 80.
 நுண்வினைக்கம்மியர், 144.
 நுதல், 133.
 நுதல்கிழித்து விழித்த இமையாநாட்
 நுதல்விழி, 312. [டம், 316, 326.
 நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன், 148,
 167, 356, 370.
 நுந்தை, 210, 590. [494.
 நுரையெனவிரிந்த நுண்பூங்கலிங்கம்,
 நுழைதல் - கழிதல், 271.
 நுழைவினை நுண்ணூண், 181.
 நுனைச்சியர், 17.
 நுனையர், 218.
 நுனையர்விளரி, 17.
 நுனை, 363.
 நூபுரக்கை, 307.
 நூபுரம், 180, 196.
 நூல் : இது நாடகத்தமிழ்நூலொன்
 றன்பெயரென்றுமட்டுந்தெரி கி த
 து, 9, 115.
 நூல்யாப்பு (துகில்), 379.
 நூல்வழக்கு, 100.
 நூலணிமாப்பர் - பார்ப்பார், 345.
 நூலறிபுலவர் . அமைச்சர், 527.
 நூலால்நெய்த ஆடை, 369.
 நூலுணர்ச்சி, 282.
 நூலேணி, 440.
 நூலொடுபுணர்ந்த இசை, 188.
 நூலோர் - கற்றோர், 299, 311.
 நூழிலாட்டல் - கொன்றுகூவித்தல்,
 நூற்கிடக்கை-வேதவிதி, 394.[544.

துகம், 308.

துகர்தல் - பயன்கோடல், 378.

துசப்பு, 210. [ன்று, 277.

துட்பம் - கர்த்துதைகோள்களுளொ

துண்டிகில், 379.

துண்டொடர், 197.

துண்ணறிவுடையோர் துலொடுபழகி

லும் பெண்ணறிவென்பதுபெரும்

பேதைமைத்தே, 489. [585.

துறசுதப்புபாயரம், 32.

துற்றுவர் - துரியோதனன் முதலி
யோர், 461.

துற்றுவரைக்கொல்லி, 415.

துன்முகம், 78.

துலெறிமாக்கள் - தபதிகள், 572.

நேகிழ்த்துப்புணர்த்தல், 65, 100.

நெஞ்சம்புறங்கொடுத்தல்,

நெஞ்சுழிதல், 485.

519.

துண்ணியகல்லுக்குவெண்

சிறுகடுகு,

நெஞ்சறிபொருளைவஞ்சித்துப் பொய் துண்பொறிவெள்ளை, 443, 452.

| நெஞ்சு, 511. [ச்சான்மேறுவார், 165.

அஅ

சுகுகு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கெஞ்சுனர்ந்தும் நாவெழாமை, 439.
 கெஞ்சையொறுக்கும் பிணி, 311.
 கெஞ்சொடுகூறல், 87, 479.
 கெட்டுயிர்த்தல் } 344 - 5.
 கெட்டுயிர்ப்பு }
 கெட்டெழுத்தைந்து, 105.
 கெடித்தல் - நீட்டித்தல், 429.
 கெடியமால், 168.
 கெடியாது - தாமதியாமல், 417.
 கெடியோன் - ஒருபாண்டியன், 168,
 302, 391, 495, 561. [240, 230.
 கெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை,
 கெடுங்கல்லின் தமன் தம், 164.
 கெடுங்காழ்க்கண்டம், 554.
 கெடுங்குளம் - பாண்டிநாட்டுள்ள
 தோளூர், 294, 305. -
 கெடுஞ்செழியன் - மதுரையிலிருந்த
 ஒரு பாண்டியன், 28, 439.
 கெடுந்திசை, 230.
 கெடுந்துக்கு, 59, 91, 382. [419, 432.
 கெடுநகை - மிக்கநகை, வெடிசிரிப்பு,
 கெடுநல்லாடை: இதுபத்துப்பாட்டுள்
 ஏழாவது; 188-அடிகளையுடையது.
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனை
 மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார்
 நக்கீரனார் பாடியது; நச்சினூர்க்கி
 னியர் இயற்றிய உரையையுடையது;
 132, 247, 557, 561.
 கெடுநிலைமாடத்திடைசிலம், 335.
 கெடுநிலைமாடம் (எழுநிலை மாடம்),
 கெடுநிலைமாளிகை, 147. [42, 48.
 கெடுநீர் - மிக்கநீர், 355.

நெய் - புழுகு நெய்; இது கூந்தற்க
 ணியப்படுவது, 133, 147, 430.
 நெய்த்தல், 387.
 நெய்தல் - நெய்தற்பூ, நெய்தனிலம்,
 14, 17, 200, 214, 343, 360,
 376, 388, 496.
 நெய்தலங்கானல், 184, 199, 201,
 நெய்தலியாழ், 453.
 நெய்தற்குட்பொருளுமுதற்பொரு
 ளுமுரிப்பொருளும், 16 - 7, 218,
 நெய்தற்பறை, 106. [252.
 நெய்தற்றினை, 14. [பொழுதும், 16.
 நெய்தற்றினைச்சிறுபொழுதும்பெரும்
 நெய்தனிலத்துக்கு விலங்கில்லையென்
 நெய்தோய்தளிர், 582. [பது, 17.
 நெய்யம்முறை, 429, 441.
 நெய்யணி, 126.
 நெய்வாசம் - புழுகுநெய், 180, 336.
 நெரித்தல், 193, 277, 549.
 நெருநல், 251.
 நெல், நெல்லு, 29, 155, 182, 199,
 நெல்லி, 195. [390.
 நெல்லிச்சிவரிக்கூத்துள்ளன்று, 88.
 நெல்லின் பொழில், 403.
 நெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெரு
 விரல், 115. [தல், 278.
 நெல்லுக்கவரித்தொங்கல்போலவிளை
 நெல்லுடைக்களன், 496.
 நெல்லையரிந்துபோரிடல், 279.
 நெளி - ஓராபரணம், 197.
 நெளிதல், 90, 275.
 நெற்கிளோடு உருகாக்கலினை...

நெடுநெறி- பெருவழி, 345, 347.
 நெடுமாராயவஞ்சி, 529.
 நெடுமால்-ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார்,
 நெடுமுடியண்ணல், 298. [462.
 நெடுமை, 308.
 நெடுமொழி - புகழ், பெருவார்த்தை,
 மீமொழி, 358, 374, 507, 525.
 நெடுவெண்பாட்டு, 253. [562.
 நெடுவேள் - காமன், முருகன், 514,
 நெடுவேள்குன்றம் - திருச்செங்குன்
 று, 511.

யுங்கலந்தாமாலைதொடுத்தல், 279.
 நெற்கிடை, 104.
 நெற்குட்டைக் கடாவிடல், 279.
 நெற்பயிர்மலைச்சாரலிலவினைதல்,
 நெற்பொரியும் வெம்மை, 18. [306.
 நெற்றி, 441, 573.
 நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த
 செகில்; சிவந்தசட்டியுமாம், 442,
 நெறித்தகுஞ்சி, 276. [452.
 நெறியருமை, 305.
 நெறியிருங்குஞ்சி, 259.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுசு

நெறியின்கியோர், 357.
 நெறியின்கியோர் நீரலகநிலுமறியா
 மையென்றறியல்வேண்டும், 286.
 நென்னல், 217.
 நேமி - ஆணைச்சக்கரம், 293, 391,
 நேமிநெடுந்திண்டேர், 215. [403.
 நேயம், 548.
 நேர்கட்டி, 154, 385. [378.
 நேர்கட்டிமுதலியஅறுவகைக்கூட்டு,
 நேர்கட்டி முதலிய ஐந்து, 367.
 நேர்ஞ்சங்கிலி, 197.
 நேர்ந்த - பொருந்தின, 215.
 நேர்மை, 50.
 நேரடி, 55.

நோவுதகவு, 429.
 நோற்றுணல்யாக்கை, 265.
 நோன்பு, 36, 245, 252, 464.
 பஹிரம், 277. [331.
 பஹிழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா,
 பஹிளியாறு - குமரீயாற்றிற்குத்
 தெற்கின்கனோடிய ஓராறு, 230,
 பக்கநெறி, 310. [292, 302 - 3.
 பக்கப்பிரதியோகம், 81.
 பக்கம் - திதி, 237, 269.
 பக்கம்புடைகொள்ளல், 340.
 பக்கமண்டலி, 81.
 பக்கமலை, 302.
 பக்கல், 77, 212.

நேராதார், 529.

நேரியன், 186.

நேரிவாயில் - உறையூரின் தெற்குவா
யிலின்கண்ணதோரூர், 552.

நேரோத்து, 193.

நோச்சி, 266, 287, 371.

நொச்சியான், 218.

நொசிதவம், 265.

நொடி, 85.

நொடித்தல்-சொல்லுதல், 421, 433.

நொடிதரும் - பாடும், 218.

நொடிபயிற்றுவாள் (தாய்), 433.

நொடை - விலை, 200.

நொடைநவில்மகடே, 183.

நொடையாட்டியர் - விற்குமகளிர்,
நொண்டுகொள்ளல், 259. [138, 155.

நோக்கினூர்கண்ணிடத்தேதந் தொ
ழிலை நிறுத்துவோர், 156.

நோக்கு - வினோதக்கூத்து ஆறனு
ளொன்று, 80, 193.

நோக்கெதிர்நோக்கல், 188.

நோதக - நோவுதக, 126.

நோதகவு, 417.

நோதிதம் - கொந்ததிதம்; பாலைப்
பண்ணின்நிதமைந்தனுளொன்று,
128, 135, 354.

நோய் - உடம்பின்மெலிவு, 421.

நோலை - எட்கசிவு, எள்ளுருண்டை,
141, 160, 315, 325.

பக்கவஞ்சிதம், 81.

பக்குவம், 11.

பகடி, 89.

பகடு, 17, 558.

பகர்தல் - விற்றல், 2, 154.

பகல் - அரையாமம்; நாள் (ஆகுபெ
யர்), 48, 135, 247, 298.

பகல்செய்வான், 217 - 8.

பகல்செல்வாயில், 12, 590.

பகல்செலமுதிர்ந்த படர்கூர் மாலை,
பகல்மாய்ந்தமாலை, 560. [554.

பகல்வாயில்- பகற்றோற்றுதிருவாயில்,
கீழ்த்திசை, 248.

பகல்வெய்யோன், 213, 537.

பகலில் விண்மீன்விழுதல்உற்பாதமெ
பகவதியான், 89. [ன்பது, 480.

பகவன் - கேவலஞானி, 263, 282.

பகற்றீவேட்டல், 568. [கொடி, 840.

பகன்றை - பெருங்கையாலென்னுங்
பகுக்கப்படுதலின் பகல், 128, 136.

பகுசுருதியாகமம், 284.

பகுதி - கூறு, 446, 457. [432.

பகுதிப்பொருள் விசுதி, 236, 272,

பகுவாய்-அங்காக்கும்வாய், 171-2.

பகை - ஆறநரம்பும் மூன்றநரம்பும்,
உட்பகை, 160, 222, 234, 534.

பகைதொடர்பொருளில், குவவுருபு
வருதல், 486.

பகைநரம்பு, 218, 224.

பகைநாம்புநான்கு, 233 - 4.
 பகைப்புலம், 542.
 பகைபுறம் - பகையிடம், 143.
 புகைபணங்கு, 293.
 பகையின்மைவருணனை, 332.
 பகைவந்துஞ்சுதலுற்றபொழுதி ல்
 ஊர்க்கொலைசெய்யுமறவர், 331.
 பகைவார்நாட்டிற் பகலித்குறைகருதல்
 உற்பாதம், 162.
 பங்கம் (துகில்), 379.
 பங்களர், 530.
 பங்குனித்திங்கள், 186, 378-9.
 பங்குனிமுயக்கம், 362.
 பச்சிலை (துகில்), 132-3, 154, 179,
 195, 225, 379.
 பச்சிலைக்கொடியும் மாலைபும், 523.
 பச்சிறைச்சி, 155.
 பச்சை, 388.
 பச்சைக்கழல்போலுங் கண்ணையுடை
 பச்சைமாலை, 76 - 7. [யகூனி, 165.
 பச்சைவெட்டை (ஆரம்), 379.
 பச்சைவெயில், 129.
 பசுத்தல் - பொன்னிறக்கொள்ளுதல்,
 பசுந்தமேனி, 335, 347. [129.
 பசாசக்கைமூன்று, 95.
 பசாசகணம், 168.
 பசிப்பிணி, 395, 407.
 பசிமுதலியனகீங்குகவெனவாழ் த்த
 பசு, 491. [ல், 159.

பஞ்சமஸ்காரம், 276.
 பஞ்சபாமேட்டிகள், 255, 270.
 பஞ்சபாண்டவர், 460.
 பஞ்சபாரதியம்: இது தேவவிருடிநாநா
 தர் செய்திசைத்தமிழ்தூல்; தம்
 முடைய காலத்திலேயே இந்நூலி
 றந்துபோயிற்றென்று அடியார்க்கு
 நல்லாரெழுதியிருக்கின்றனர், 9,
 பஞ்சமந்திரம், 260. [233.
 பஞ்சமந்திரம்வழித்துணையர்தல்,
 பஞ்சமம், 101, 457. [276.
 பஞ்சமரபு: இஃது அறிவனுரென்னு
 ம் ஆசிரியார்த் செய்யப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; சிலப்பதிகார
 வுரையெழுதுவதற்கு அடியார்க்கு
 நல்லார் மேற்கோளாகக்கொண்ட
 நூல்களுளொன்று, 10, 190.
 பஞ்சரம், 224.
 பஞ்சலித்தல், 278.
 பஞ்சலோகம், 193.
 பஞ்சவர், 448, 461,
 பஞ்சவன், 482, 533, 581.
 பஞ்சவாசம், 138, 155.
 பஞ்சாக்கரம், 297.
 பஞ்சி, 87, 180, 499.
 பஞ்சு (துகில்), 379, 563.
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 264.
 பட்டடை - இளிரம்பு, 66, 111,
 பட்டது - வினைந்தது, 2. [205.

பசுக்களைப் புலத்தலைப் புல்லார்த்தி
 அலைத்தலைநீருட்டல், 409.
 பசுங்கூட்டு, 154.
 பசுந்தலை, 160 - 61.
 பசுந்துணிப்பிடர்த்தலை, 482.
 பசுமதையத்தேடிய பொருளுடையவ
 ன், 400, 412.
 பசு மாலைப்பொழுதில் மடிசுரந்து
 கண்மைத் தேடிவருதல், 401, 413.
 பசுவெயில், 130.
 பஞ்சக்கிராமிகள், 139, 157, 505.
 பஞ்சடியாயம், 577.
 பஞ்சதாளப்பிரடந்தம், 74 - 5, 119-
 பஞ்சதாளம், 59. [20.

பட்டப்பெயர், 399.
 பட்டம், 117, 369.
 பட்டவர்த்தனம் - பட்டத்தியானை,
 72, 117, 532, 535.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 9, 490.
 பட்டாடை, 369,
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 143, 163,
 பட்டிமை - படிமு, 490. [564.
 பட்டினத்துப்பின்னையார் புராணம்,
 490.
 பட்டினப்பாக்கத்துமன்றத்தில் உலக
 கோன்பிகள் இட்ட சிலாதலம்,
 280.

அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் உள்ளகர், 141, 159, 183, 247, 263.

பட்டினப்பாலை : இது பத்துப்பாட்டுள் ஒன்பதாவது ; நடுக - அழகையுடையது ; சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தானைக் கடியவாருநத் தீரங்கண்ணனார் பாடியது ; நச்சினர்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்டது, 47, 125, 143, 252, 543.

பட்டினம், 142.

பட்டினவர், 155.

பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டுவாழும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் வீரதிகள், 399, 412. [412.

பட்டினிவிட்டுண்ணல், 265, 286,

பட்டு, 138, 360 - 61, 378, 481.

பட்டுக்கள், 140.

பட்டுச்சாலியர், 154.

பட்டுதூல், 154, 389.

படகம் - ஒருவகைத்தோற்குவி, 106.

படங்கு, 366, 554.

படப்பை - கொல்லைத்தோட்டம், தோட்டக்கூறு, பக்கம், 177, 189, 190, 314, 411. [236, 337, 348.

படர் - துன்பம், நினைவு, 216, 226,

படர்க்கைப்பரவல், 448, 461.

படர்குதும், 298.

படர்கொடி, 220.

படர்நோய், 266, 335.

படரா - செல்லாத. 484.

படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம், 589. படிமத்தாள், 317.

படிமத்தான், 522. [574, 590.

படிமம் - பூதம், 509, 522, 572,

படிமம், படியென்றதல், 506.

படிமை - தெய்வவடிவு, 156, 411.

படிமையன், 399.

படியங்கொற்றனார் - கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர், 7.

படிபோர் - முனிவர், 12, 506, 590.

படிவம், 294, 588.

படிவவுண்டி, 494.

படிற்றுரை - பொய்ப்பழி, 395, 407.

படுக்கை, 198, 253.

படுக்கையமைந்த சேக்கை, 347.

படுகாலை - அந்திப்பொழுது, 469,

படுத்தல், 105, 190. [474.

படுதல் - உண்டாதல், 468.

படுபள்ளி, 89.

படுபொருள் - புதையல், 464, 506-7.

படுமலைப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,

படைக்கல், 436. [234, 454,

படைக்கலம், 193.

படைக்கிழவன், 220. [140, 158.

படைக்கும் விழவுக்குங் கொட்டுவார்,

படை குடி முதலிய ஐந்து, வேந்தர்க்குரியன், 165.

படைகெழுமாக்கள், 142.

படைச்சிறுக்கன், 224.

படைச்சிறுபிள்ளை, 220.

படைத்தலைவர், 167.

படைத்துக்கோட்பெயர். 443. 452.

படருதுமாலை, 226.[132 - 3, 523.	படைப்புவரி, 365. [454.
படலை - இலைத்தொட, 118, 126,	படைமுன்று, 159. [347.
படாகை - பெருங்கொடி, 147, 369,	படையமைசேக்கைப்பள்ளி, 335,
படாதன - அடாதன, 247. [390.	படையுள்படுவோர் - சின்னமுதி,
படாம், 137, 153, 174.	220, 231.
படி - உலகம், வடிவு, வேடம், 35,	படைவிலக்கு, 58, 82.
படிக்கட்டளை, 122.[249, 506, 588.	படைவிளங்குதடக்கை, 512.
படிக்கலன், 76.	பண், 63-4, 101, 191-2, 204 -
படிதம் - கோவாங்கு, 178 -9, 367,	226, 248, 278, 349 - 50.

5,

படிதல், 293.	[387. பண்களின்திறம், 366, 384.
படிந்தவாடல், 80.	பண்கனிபாடல், 563.

எ0உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பண்டங்காவலர் விளக்கம், 184.
 பண்டசாலை, 164, 200.
 பண்டப்பொதி, 389, 505 - 6.
 பண்டம், 46, 138, 160.
 பண்டி, 182.
 பண்டிதன், 88. [கைத்தமொழி, 35.
 பண்டேய்த்தமொழி - பண்ணைத்தொ
 பண்டையோர், 571.
 பண்ணைமேசிலம்பு, 2.
 பண்ணைமேழுமலு, 66, 106.
 பண்ணல், 64, 91, 203.
 பண்ணல்முதலான எட்டு வகைப்
 பட்ட குறிக்கோள், 59.
 பண்ணல்முதலிய பாடலியல்பு, 109.
 பண்ணவன் - கடவுள், 264, 284.
 பண்ணுததி, 105.
 பண்ணிகாரவருக்கம், 199.
 பண்ணியப்பகுதி, 183.
 பண்ணியல், 64, 109, 349 - 50.
 பண்ணியன் மடந்தையர் - இசையறி
 வார், 499.
 பண்ணியாழ்ப்புலவர், 149. [111.
 பண்ணிலக்கணம் பதினொன்று, 66,
 பண்ணின்பயம், 423. [354.
 பண்ணீர்மை, 61, 63, 69, 108,
 பண்ணீர்வண்டு, 341. [110, 113.
 பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டு, 224.
 பண்ணுநிலை, 61, 69, 102.
 பண்ணுப்பெயர்த்தல், 218.
 பண்ணும் - செய்யும், 114.
 பண்ணுவார், 140.

பண்புகொள்பெயர், 370.
 பண்புத்தொகை, 129.
 பண்பும்பயனும் கூடிய உவமம், 37.
 பண்பொட்டு, 170, 236, 274.
 பண்பொட்டுவிரித்தல், 13, 133.
 பண்மாறு, 120.
 பண்முறைமை, 224.
 பண்மொழிநரம்பு, 151.
 பண்வகை 204.
 பண்வரவு, 66, 111.
 பணி - வேலை, 156. [21.
 பணிக்களரி - தொழில்செய்யுமிடம்,
 பணித்தட்டார், 199, 434.
 பணித்தல் - அருளிச்செய்தல் ;
 றிசைச்சொல்; "பணிவிடை"
 யென்னும் வழக்கு, 231.
 பணிப்பெட்டகம், 376.
 பணிப்பொத்தி (துகில்), 379.
 பணிபண்ணுமிடம், 199.
 பணிமொழி, 220, 300.
 பணிலம், 35, 40.
 பணிவிடை, 231, 346, 348.
 பனை - பந்தி, 209, 402.
 பனைநிலைப்புரவி, 339, 352.
 பத்தர், 203, 260, 561.
 பத்தாளவு, 9.
 பத்தன், 88.
 பத்தி, 116, 194, 196.
 பத்திக்கீற்று, 53, 172.
 பத்திபாய்தல், 387 - 8.
 பத்திரகாளி, 482.

பண்ணென்றதற்குக் காரணம், 105.
 பண்ணை - ஓடை, தோட்டம், 44,
 292, 342, 355, 370. [221.
 பண்ணைக்கண்டத்தாற்பாடுதல்,
 பண்ணான்கு, 78, 109, 289.
 பண்ணான்கு வட்டப்பாலையிற் பிறத்
 தல், 453. [தடாட்டு, 278.
 பண்ணிறத்திற்சோந்துபழநிப்போதா
 பண்ணின்நரிசை, 113.
 பண்ணுற்றுமூன்று, 65, 68, 110,
 பண்படுத்தல், 131. [112, 234, 350.
 பண்பு, 37, 408.

பத்திரம், 88. [571.
 பத்தினி, 22, 40, 395, 407, 490,
 பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி, 28,
 30, 527 - 8.
 பத்தினிக்கல்கால்கொண்டது 546-7.
 பத்தினிக்கோட்டம் } 30, 572, 589
 பத்தினிக்கோயில் }
 பத்தினிப்பெண்டிர், 27, 398, 410,
 469, 474, 491, 520, 526.
 பத்தினிமகளிர், 5.
 பத்தினியையெயர்ந்தோரேத்தல், 3, 4.
 பத்தினியைப்பலந்தொழுதல், 519.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பத்துப்பாட்டு, 156, 516.
 பதஞ்சலியோககுத்திரம், 371.
 பதனம், 266.
 பதம் - உணவு, 498, 570.
 பதம்வீழ்ந்தாடல், 178.
 பதாகம், 92.
 பதாகை, 97, 222, 224, 370.
 பதாகை இரண்டு, 98.
 பதாகைக்கை, 92 - 3, 233.
 பதாகைமுதலிய இருபத்துநான்கு
 பதாகையாடை, 354. [தெக்கை, 60.
 பதி, 34, 298.
 படுகச் செய்யுள், 305.
 பதியிலாரிக்குடிக்குற்றப்பட்டோர்க்
 குச்செய்யுந்தண்டனை, 381.
 பதியிலாரின்வீதியிரண்டு, 384.
 பதியிலார், 20, 158.
 பதியெழுவறியாப்பண்பு, 391.
 பதியெழுவறியாப்பழங்குடி, 34, 38.
 பதிற்றுப்பத்து: இது கடைச்சங்க
 புலவர்களியற்றிய எட்டுத்தொ
 கையுள் நான்காவது; சேர அரசர்
 பதினமரைப்பாடியது; இத்
 தொகையால் அக்காலத்திருந்த சே
 ரர்பலருடைய வரலாறுகள் பலவும்
 அவர்களுடைய வள்ளன்மையும்
 நன்குப்புலப்படும். இஃது ஒவ்
 வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த
 னுறுபாட்டுக்களையுடையது; பத்
 துப்பகுதிகளாகப் பளுக்கப் பட்
 டுள்ளது; அவற்றுள் முதற்பத்தும்
 பத்தாவதுபத்தும் பலவிடத்துப்

பதமும், 367, 387.
 பதுமராகம், 387.
 பதுமாசனம், 232 - 3.
 பதுமாஞ்சலிக்கை, 97.
 பதுமுகம், 195, 232.
 பந்தம் - ஸம்ஸாரம், 265.
 பந்தர் - சிழல், 143, 163, 271,
 334, 342, 369, 416, 564 - 5.
 பந்தி, 339.
 பந்திகோளிகன், 346.
 பந்து, 88, 315, 317.
 பப்பாப்பெண்டு, 88.
 பப்பறை, 88.
 பயங்கெழுமாநகர், 42.
 பயச்சுவையலிளையம், 83. [46, 203.
 பயம் - நீர், மன்னர் விழைச்சி, 42,
 பயம்பு - யானையைப்படுக்கும்குழி,
 பயறு, 390, 496. [523,
 பயன் - பால், 417.
 பயன்மெரிகேள்வி, 549.
 பயனிலகூறுவோர், 265, 432.
 பயனிலுரைக்கோட்டி, 591.
 பயிர்தல், 536.
 பயிர்வண்டு, 204.
 பயிரும்பாழ், 499.
 பயிலக்கட்டல், 197.
 பாகதியிழக்கும்பண்பு, 395.
 பாகதியோர், 168.
 பாசல், 72, 527.
 பாசியேத்தல், 481.
 பாஞ்சோதிமுனிவர், 22.
 பாண். 522.

பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;
12, 23, 260, 415, 504, 520 -
22, 527, 531, 535, 552-3, 558-
60, 566 - 9, 573, 580.

பதினாறுபடலம், 205.

பதினேராடல், 20, 26, 80, 89,
179, 190 - 92, 194, 204, 289.

பதினேராடலிற்கூத்து, 91.

பதுமகோசிகக்கை, 92, 94.

பதுமகோசிகம், 97.

பதுமத்துப்பாயல், 516.

பரணர், 7.

பரணி, 117, 508.

பரத்தர் - கழிகாமுகர், பரத்தையை
விரும்புவோர், 150, 170-71, 432.

பரத்திலொளியோன், 263, 283.

பரத்தை, 151, 286, 359.

பரத்தையர் செல்வமில்லாதவர்களை
விரும்பாரென்பது, 299.

பரத்தையர்வீதிவருணனை, 380-84.

பரதகுமரர், 147, 167, 184, 201.

பரதசேனாபதியார், 79, 114, 116-7.

எஃச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பரதசேனபதியம்: இஃது ஆதிவாயி
லாரென்னும் ஆசிரியரால் வெண்
பாவாற்செய்யப்பட்ட நாடகத்தமிழ்
தூல்; சிலப்பதிகாரவுரையெழுது
வதற்கு அடியார்க்குநல்லார் மேற்
கோளாகக்கொண்டதூல்களுளொ
ன்று, 10.

பரதம்: இதுநாடகத்தமிழ் தூல்களு
ளொன்று; இதனை இறந்துபோன
தூல்களுள் ஒன்றாக அடியார்க்கு
நல்லாரெழுதியிருக்கின் தனர், 9.

பரதம்விரவியவினோதம், 193.

பரதர் - வணிகர், பழிகாமுகர், 17,
42, 167, 213, 216, 509.

பரதவர் - பட்டினவர், வணிகர், 138,
155, 167, 183, 200, 566.

பரதன், கோவலனுடைய முற்பிறப்
பின்பெயர், 509 - 10.

பரதேசங்கள், 42.

பரதேசிகள், 153, 183, 199, 423.

பரப்பு - கடல், 361.

பரம்புநீர்க்கக்கை, 556.

பரமசிவன் திரிபுரமெரிய எரிமுகப்
பேரம்பைஏவல்கொண்டது, 563.

பரமபதம், 309.

பரமபுருடன், 192.

பரமன் - மேலானவன், 268, 283.

பரமாகமத்திலுந்திரவியாகரண

பரமாகமம், 310. [முண்மை, 298.

பரமேட்டிகர்ஐவர், 255, 270.

பரல், 114, 275.

பரல்வெங்கான், 332.

பரிக்கலை, 316.

பரிக்காரர், 493.

பரிக்குதிரை 544.

பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர், 140.

பரிகரம், 224, 577. [515, 591.

பரிகரித்தல், 10, 258, 275, 412,

பரிகாரம், 152, 224, 243, 245.

பரிசம், 121.

பரிசுமலை, 122.

பரிசுனமகளிர், 201.

பரிசாரம், 45, 54.

பரிசில், 20.

பரிசு, 290,

பரிசை, 160.

பரிஞானம், 281.

பரிணமம், 102 - 3.

பரித்தல், 315.

பரிதல், 126, 207, 218, 228, 299,

311, 380, 498.

பரிதியஞ்செல்வன், 18.

பரிபாடல்: எட்டுத் தொகையுள் ஐந்
தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெய
ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா
வாலாகிய தூலுக்காயிற்று; கடை
ச்சங்கயிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்
லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த
எழுபது பாடல்களையுடையது; அவற்றுள், அ - திருமாலுக்கும்,
நக - குமரவேளுக்கும், க - காடுகி
ழாளுக்கும், உசு - வையையாற்றி
ற்கும், ச - மதுரைக்குமாகப் பகு
க்கப்பட்டுள்ளன; இதனைத்தொ

பரலோகம், 464, 468.
 பரவர், 155.
 பரவலும்பரவுமின், 514.
 பரவிடமில்லை - புகழ்ந்துமுடியவொ
 பரவுக்கடன், 331. [ண்ணா, 426.
 பரப்பகை, 259, 273, 276.
 பராசரன் - சோழநாட்டிருந்த ஓர்
 பாரை, 369. [தணன், 504.
 பராவர்த்திதம் - வருத்தனைநான்
 கணுள்துன்று, 81.
 பரி - செலவு, மிகுதி, 167, 286.

குத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
 இன்னொன்று புலப்படவில்லை.
 இவ்வெழுபதுபாடலுள் இப்பொ
 முது கிடைத்தவை இருபத்து
 நான்கு முழுப் பாடல்களும் சில
 உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதி
 களிற் காணப்படவில்லை. பரிமே
 லழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரை
 யையுடையது, 7, 128, 223, 230,
 293, 322, 339, 359, 392, 468,
 502, 513, 518, 561.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எஃகு

பரிபாடப்பா, 14.
 பரிபுலம்பினர், ஒருசொல், 265, 283,
 பரிமளக்கூட்டம், 338. [288.
 பரிமுகவம்பி, 341.
 பரிமேலழகர், 22, 468. [196 - 7.
 பரியகம்-சரி, பாடித்தாமணி 180-81,
 பரியட்டக்காசு (துகில்), 379.
 பரியம், 76.
 பரியாசகர், 158.
 பரியாயம், 466.
 பரியாயவணி, 54, 371.
 பரியாயவாய் பாடு, 133.
 பரிவட்டனை, 203.
 பரிவு-குற்றம், வருத்தம், அன்பு, 204,
 273, 324, 591. [ஒன்று, 401.
 பரிவுறுவென்றெய்-மதிற்பொறி னொள்
 பருக்கை, 273, 343, 432.
 பருகுஞ்குற்றம் - பலவுயிரையும் ஒரு
 வாயிற்பருகுஞ்குற்றம், 172.
 பருத்தி, 138.
 பருத்தினூல், 154, 389.
 பருத்தினேறு, 483. [11, 74, 119.
 பருத்திமலுமெனப்பாவுமுரையும்,
 பருமணல், 88. [யுடையது, 132.
 பருமம் - பதினெட்டுக் கால்வையை
 பருமுத்து, 132, 166.
 பருவநாள், 31.
 பருவப்புயல், 277.
 பருவம், 582.
 பருவமழை, 303.
 பருவரல், 87. [133.
 பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்,
 பருகதல், 322.

பல்லோர்க்குறித்தமுறைநிலைப்பெயர்
 பல்வரிக்கூத்து, 88. [429
 பல்வளைத்தோளி (கண்ணகி), 419.
 பலஇனப்பாட்டு, 9.
 பலகை (வயிரத்தின் குணம்), 367, 386.
 பலகைவாள், 88.
 பலசாக்கு, 155, 362.
 பலதேவர், 148, 168, 190, 241,
 356, 370, 442, 444.
 பலதேவர்கோயில், 247.
 பலதொகையும்விராய்வந்து ஒருசொன்
 னடையவாய்த் தம்மைமுடிப்பன
 வற்றோடுமுடிதல், 206.
 பலபடைப்பாகியசெல்வம், 54, 406.
 பலபண்டம், 164, 184, 200, 201.
 பலபண்டம்வித்பார்க்கடை, 183.
 பலம் (பொருள்), 496.
 பலரறிமணம், 518.
 பலவருக்கத்துநெல், 278.
 பலவாய் ஒன்றானமுடிக்கு, 369.
 பலா, 259, 295, 306, 417, 430.
 பலாப்பழம், 274, 523.
 பலா பூவாதேகாயத்தல், 417, 430.
 பலி, 146, 174, 176, 186 - 7, 317,
 பலிக்கொடை, 142. [331.
 பலிகன்மம், 243.
 பலிபீடம், 31, 325.
 பலிபீடிகை, 142 - 3, 159, 316.
 பலிபெறுபூதம், 497.
 பலிமன்று, 390.
 பலிமுகம், 322.
 பலிமுள்ளில், 318, 327.
 பலியிடுதல், 431, 462.

பல்யானைச்செல்கெழுட்டுவன்,
 பல்லக்கு, 380. [504.
 பல்லம் - ஒருபேரெண், 252.
 பல்லவம் - தளிர், 81, 387.
 பல்லாங்குழி, 89.
 பல்லாண்டு, 395.
 பல்லி, 198.
 பல்லியம், 72, 339, 544.
 பல்லிருங்கூந்தல், 45; 313.
 பல்லுயிரோம்புதல், 332.

அக

பலிவிடுமிடம், 30.
 பலிபூட்டுதல், 160. [295.
 பவகாரணம் - பிறப்பிற்குக்காரணம்,
 பவகாரணி - அழகர்மலைபிலுள்ள
 தொருபொய்கை, 306 - 7, 310.
 பவகாரணியில் ஆடினால் எய்தும் பய
 பவனம், 38. [ன், 295.
 பவத்தொடர்பு, 28.
 பவத்தருபாசம், 265.
 பவம், 249, 253, 325, 404, 477.

எ0க அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பவர் - கொடி, 529.
 பவழஞ்சேர்த்தபல்காழ், 132.
 பவழம், 197.
 பவழவளை, 127, 181, 196.
 பவளக்கலை, 215.
 பவளக்கோவை, 131, 377.
 பவளக்கோவைஎட்டினுற் செய்தது
 மேகலை, 132.
 பவளங்கருப்பத்தே துளைபடல், 389.
 பவளத்திரள் கால், 147.
 பவளத்தின் உருட்சி குணம் குற்றம்
 நிறமுதலியன, 368, 389.
 பவளத்தூண், 166. [326, 582.
 பவளம், 154, 199, 227, 277, 316,
 பவளவுலக்கை, 17, 211, 581.
 பழங்கடல், 313.
 பழங்கடல்கொடாமையின்வேட்டுவ
 மகளிர் கட்கொடாது மறுத்தல்,
 329.
 பழங்குடி - தொன்றுமரபு; ஆதிகா
 லத்தேறியகுடியுமாம், 33 - 4, 38,
 பழம்பிறப்பு, 244, 295, 307. [302.
 பழம்பூ, 216.
 பழம் மூன்று, 31, 179.
 பழமொழி: இது சங்கமருவிய பதி
 னெண்கீழ்க்கணக்குகளுள் ஒன்று;
 முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழி
 களுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண்
 அமைந்த நானூறு வெண்பாக்க
 ளையுடையது; தூலாசிரியர் சைன
 ராகிய முன்னுறையகையனார்; இது

பழுமணி - பழுத்தமணி; மாணிக்கம்,
 489. [358.
 பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தை,
 பழையவன், 282.
 பழையன் - மோகூரிலிருந்த ஒருகுறு
 ரில்மன்னன்; இவ்வளதுகாவன்மா
 மாகியவேம்பைச்சேரன் தமிழ்தான்,
 பள்ளம், 305. [553.
 பள்ளர், 261, 278.
 பள்ளி - ஆச்சிரமம், இடம், மண்ட
 பம், 114, 127, 131, 148, 169,
 198, 256, 276, 293, 301, 304,
 335, 347, 371, 403, 522, 551,
 பள்ளித்தாமம், 134. [557.
 பள்ளியமை, 516.
 பள்ளியுணர்த்துவான், 128.
 பள்ளியெழுச்சி, 134.
 பள்ளியெழுச்சிமுரசு, 339, 450.
 பள்ளியோடம், 265, 286, 376.
 பளிங்கு, 368.
 பற்பறைகொட்டல், 314.
 பற்றல், 90. [374.
 பற்றற்றவரிடத்துத்துன்பமின்மை,
 பற்றாக்கை, 402, 414.
 பற்றாயம், 164. [383, 455, 588.
 பற்று - வாரப்பாடல், 74, 119, 176,
 பற்றுக்கொடிது, 422.
 பற்றுக்கோடு, 405.
 பற்றுள்ளம், 374.
 பறந்தலை, 545.
 பறம்பர், 156.

22,218,244,250-51, 397,419,
 484, 503 - 4, 555. [592.
 பழவிதன் முதுர், 262, 267, 512.
 பழவினையுருத்தல், 585.
 பழனத்தாமரை, 260.
 பழனர், 556. [476.
 பழிதூற்றுங்குடியாதாகியமதுரை,
 பழிதூற்றுத்தற்குக் காரணமாகிய பா
 பழிமொழி, 244. [ண்டியன், 477.
 பழியொடுபடராப்பஞ்சவன், 533.
 பழுது = உடம்பு, 473, 478, 486.

பறம்பு - தாழ்வரை, 814.
 பறவைபாட்டடங்கல், 217.
 பறழ் - (புலிக்)குட்டி, 523.
 பறிக்குக்கருவி, 436. [324.
 பறித்தல் - அபகரித்தல், 71, 278,
 பறை-ஒருவகை வாத்தியம், மறித்தள
 க்குக்கருவி, 317, 373, 389-90,
 518, 563.
 பறைக்கட்டுபய்மகள், 543.
 பறைக்கண், 369.
 பறைக்குடும்பு - பல்வரிக்கூத்தினு
 பறைமை, 89. [ளொன்று, 88

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பதையர், 261, 278.
 பதையபைகின்றார் வார்த்தை, 532.
 பதையிசையருவி, 522. [564.
 பதையூர் - சேரநாட்டுள்ளதோரூர்,
 பன்மணிக்கோவை, 197.
 பன்மலைநாடு, 230.
 பன்மீன்றானை, 332.
 பன்முறைக்கருவியர் - படைக் கு ம்
 விழவிற்கும்கொட்டுவார், 140,
 பன்மைத்தன்மை, 37, 401. [158.
 பன்றி, 396, 402, 408. [324.
 பன்றிக்கொம்புக்குப்பிதையுலமை,
 பன்றிக்கொம்புபோலப்புறப்பட்ட
 பன்றிப்பத்தர், 277. [எயிறு, 501.
 பன்றிப்பொறி, 414.
 பன்றிமுகக்கடகு, 366, 385.
 பன்றிவலை, 366.
 பன்ங்குரும்பை, 278.
 பன்ந்தோடு, 529, 581.
 பனி-ஒருநோய் (குடநாட்டுவழக்கு),
 பனிகரந்தகண், 422. [164.
 பனித்தல் - நடுக்கல், 123, 144.
 பனித்தலைப்பட்டோனவினயம்,
 பனிநீர், 379. [85-6.
 பனிமாசு, 378.
 பனியரசு, 362.
 பனை, 200.

பாசண்டச் சாத்தன், 242.
 பாசண்டம்-தொண்ணூற்றறு வகைச்
 சமய சாத்திரத்தருக்கக்கோவை,
 248, 539.
 பாசண்டன், 585 - 6. [145.
 பாசத்துக்கை - பாசத்தினிடத்து,
 பாசம், 165, 196, 265, 395, 407.
 பாசவர் - இலையமுதிடுவார்; கயிறு
 இரித்துவிற்பார்; பச்சிறைச்சி,
 நுட்டிதைச்சிவிற்பார்; வெற்றிலை
 கட்டுவோர், 138, 155.
 பாசதை, 159, 231, 542, 548, 561.
 பாசித்தாமணி, 181.
 பாசிலை, 346.
 பாசிலைக்குருகின்பந்தர், 334.
 பாசிலைபொதுளியபோதிமன் தம்,
 பாசரம், 236, 348. [505.
 பாட்டாண்மை, 349.
 பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பு, 441.
 பாட்டிமார், 392.
 பாட்டு - பத்துப்பாட்டு, 36, 75,
 90, 120 - 21, 190, 334, 337,
 430.
 பாட்டுக்கமலத்தவாச்சியங்கள், 79.
 பாட்டுக்களுக்குரவுவகுத்தல், 82.
 பாட்டுக்களுக்குறுப்பு, 82.
 பாட்டுடைச்செய்யுள்-பலபாக்களோ

பனைக்கொடி, 191.
 பனைப்போழி, 529.
 பாக்கம், 160, 183, 213.
 பாக்கு, 147, 389.
 பாகடுகுழிசி-செம்புருக்குமிடா, 401.
 பாகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
 பாகர், 393, 405, 523. [106.
 பாகல் - பலா, 430.
 பாகவதபுராணம், 449, 516.
 பாகவுரு, 109.
 பாகன், 223.
 பாகு, 155, 280, 393, 587.
 பாகுகாயும் குழிசி, 413.
 பாகுடம், 28, 221, 539.
 பாங்கள் தலைவியை வியத்தல், 208.
 பாங்கு - பகுதித்திரள், 433.

டி உரைப்பாட்டையும் இசைப்பா
 ட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்
 பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுள்,
 4, 10, 24, 28.
 பாட்டுடைத்தலைவன், 207. [யம், 5.
 பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காலி
 பாட்டுமடை, 204, 515, 517 - 9.
 பாடகச்சீறடி, 257, 556.
 பாடகம் - காலணிகளுளொன்று
 (துகில்), 180, 196, 379, 564.
 பாடமாற்றல், 153.
 பாடமை சேக்கை, 245.
 பாடல் - ஒலித்தல், பாட்டு, 25,
 173, 187, 189, 217, 383, 497.
 பாடல்கள் இருவகை 61 - 2, 100,
 107, 119.

எஃஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாடல்சாஸ்திரம், 141, 589.
 பாடல் வேறுபாடு, 435.
 பாடலம், 339.
 பாடலாசிரியன், 62, 95, 138.
 பாடலியல், 61, 64, 66.
 பாடலின்பயன் எட்டு, 59, 91.
 பாடற்பகுதி, 62, 423.
 பாடற்பாணர், 149.
 பாடற்பாணி, 212, 337, 350.
 பாடற்சொழிப்கள், 203.
 பாடன்மகளிர், 201.
 பாடாண்டினை, 15.
 பாடி - நகரி, 31, 450, 548, 589.
 பாடியிருக்கை, 537, 542.
 பாடிவிழா, 30.
 பாடு - இறந்துபடுதல், டடுக்கை, பெ
 ருமை, 228, 244, 251, 253,
 பாடுகம், 515, 519. [520.
 பாடுகளம் - கண்டம், 184, 201.
 பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல், 242,
 248 - 9, 586. [549.
 பாடுதுறைமுற்றியகொற்றவேந்து,
 பாடுவான் - கவிசெய்பவன், 72.
 பாடவேறுபட்ட தேயத்து மில்லச்
 சர், 200. [349.
 பாண் - பாட்டு, பாண்சாதி, 134-5,
 பாண்வாய்வண்டு, 128.
 பாண்டாங்கம் - பதினொராடலுளொ
 ன்று; அது வானோராகிய தேரில்
 முன்னின் மதிசை முகன்காணும்
 படி பாரதிவடிவாகிய இதைவன்

440- 41, 450, 459, 467, 472,
 477, 481, 495, 512, 527, 552,
 & 577. [520.
 பாண்டியன் ஆரியர்படை கடந்தது,
 பாண்டியன் இந்திரன் ஆரம் பூண்
 டது, 292, 303, 351, 581.
 பாண்டியன் இந்திரன் முடிமேல்
 வளையெறித்தது, 292, 461, 503.
 பாண்டியன் உக்கிரவன்மன், 303.
 பாண்டியன்கடல்வழிப்பலம்ப நி ன்
 மது, 292, 302. [292, 302.
 பாண்டியன்கடலில்வேலைவிட்டது,
 பாண்டியன்கைகுறைத்தது, 22, 503.
 பாண்டியன்கோயில், 338, 351.
 பாண்டியன்செங்கோல், 332. [512.
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன், 493,
 பாண்டியன் மதிவாணனார் - மதிவா
 ணர்நாடகத்தமிழ்தூலாசிரியர், 10.
 பாண்டியன் மேகத்தைப்பிணித்தது,
 29, 303.
 பாண்டியன் - இரண்டுருளைச் ச க டு,
 கஞ்சதாளம், தேர்வட்டை, 366.
 பாணம், 84. [384, 488, 543.
 பாணர், 121, 149 - 50, 156,
 170 - 71, 218, 337, 349.
 பாணி - தாளம், பாட்டு, 59, 64,
 109, 114, 190, 192, 204 - 5,
 212, 224, 289, 337, 365, 445,
 447, 522, 543, 549, 558 - 9.
 பாணிநான்கு, 177, 191.
 பாணிமூன்று, 177.

அவனை நதை அணந்தாடியது;
 இதற்குறுப்பு ஆறு, 89, 177, 192.
 பாண்டவர், 171, 354, 460, 547.
 பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டது,
 பாண்டி, 366. [238.
 பாண்டி காடு, 30, 31, 589.
 பாண்டிப்பிழக்கை, 88. [வர், 230.
 பாண்டியருட் கவியரங்கேறினார் எழு
 பாண்டியரைச்சந்திரகுலத்தோரென்
 றல், 124, 131, 332, 344, 553.
 பாண்டியன், 2, 10, 20, 22, 288,
 322, 331, 363, 391, 403, 434,

பாணியா, 544.
 பாணிவரி, 539.
 பாணிவிகற்பம்பதினென்று, 91.
 பாத்தருகால்வகைமதை, 564.
 பாத்தரும்பண்பு - பகுத்தலரியபண்
 பாத்தி, 274. [பு, 300.
 பாத்தில்பழம்பொருள் - பகுத்தற்
 கரியபுராணப்பொருளாயுள்ளவன்,
 264, 284.
 பாதக்காப்பு, 857, 505. [180, 196.
 பாதசாலம் - காலணியுளொன்று,
 பாதசைலம், 308.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாதம் ஐவகை, 81.
 பாதாள கங்கை, 307.
 பாதிரி, 87, 318, 327, 352, 430.
 பரப்புக்கச்சு - பாம்புக்கச்சு, 326.
 பாம்பணைப்பள்ளி, 304.
 பாம்பாட்டி, 88. [316, 326.
 பாம்பின்பல்லில் துணையுண்டென்பது,
 பாம்பு, 194, 314, 343.
 பாய் - பரந்த, 140, 468.
 பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை, 317,
 பாய்ச்சுத்தேள், 251. [319, 337.
 பாய்த்துள் - பாய்தல், 189.
 பையற்பள்ளி, 293.
 பார், 279.
 பார்த்திபன், 167, 510.
 பார்ப்பனக்கோலம், 491.
 பார்ப்பனத்தோழி, 55.
 பார்ப்பனமகன், 494.
 பார்ப்பனவாகை, 505.
 பார்ப்பனி, 247, 406, 585 - 6.
 பார்ப்பார், 35, 41, 147, 247, 345,
 491, 504, 506, 569.
 பார்முதிர் பனிக்கடல், 516.
 பார்வதிலோசனம் - தாளத்துளொன்
 று; அது 16 - மாத்திரையை
 யுடையது, 59, 91.

பாரசவர் - ஒருசாதியார், 10.
 பாரடைவலை, 183.

பால் தோயாமை உற்பாதம், 450.
 பால்துரைபோற்றிகழ்பட்டு, 494.
 பால் பதினான்று, 14.
 பர்லமர் நான்கு, 195.
 பால்வகை, 5, 140, 148.
 பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதா
 துநன்மைதீமையறிவோர், மதிதுட்
 பழுடையோர், 299, 311.
 பால் விக்குதல், 241, 247.
 பால் வெண்சங்கம், 293.
 பால் வெள்ளையேறு, 452. [497.
 பால் வேறு தெரிந்தநால்வேறுதெரு,
 பாலகன், 241, 247, 249.
 பாலகுமரன் - ஆரியமன்னருள் ஒரு
 வன், இவர்கனகவிசயரின் தந்தை,
 540.
 பாலிகை, 36, 147, 166, 222.
 பாலித்தல், 11.
 பாலை, 26, 204, 294, 343.
 பாலைழு, 67, 112,
 பாலை ஐந்து, 69, 113.
 பாலைக்கு அருகு, சர்க்கோடிகம், 384.
 பாலைக்கு நிலமின்மை, 59, 91, 305.
 பாலைக்குப்புறம், தேவாளி, 384.
 பாலைக்குப்பெருகு, நாகராகம், 384.
 பாலைக்கொதமனார், 504.

பாரணை, 106.
பாரதயுத்தம், 545, 547.
பாரதி - பைரவி, 82 - 3.
பாரதியரங்கம், 177, 192.
பாரதிவடிவாய இறைவன், 192.
பாரதிவிருத்தி, 267, 289.
பாரதிவிருத்தியிலக்கணம், 82 - 3.
பாரம், 80, 88.
பாரன், 89.
பாராட்டல், 35, 229, 421.
பாரிசம், 103.
பாரித்தல், 105.
பாரித்துவைத்தல், 49.
பாரிரும்பெளவம், 516.
பால் - பக்கம், பகுதி, 340, 369.

பாலேச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழு
தும், 17. [323.

பாலேத்தன்மையையுடைய நெறி,
பாலேத்திணை, 14, 17- 8, 310, 312.

பாலேநான்குவகை, 405 - 11, 453.

பாலேநிலத்து வழி, 295, 343.

பாலேநிலமாகியகாடு, 65.

பாலேநிலை, 61, 68 - 9, 102.

பாலேப்பண், 75, 111, 120, 384.

பாலேப்பண்ணின் திறம் ஐந்து, 135.

பாலேபன்னிரண்டின் உரு தெரண்

ணாற்றொன்றும் பன்னிரண்டும்,

பாலேபாடியபரிசில், 46. [68, 112.

பாலேயாழ் - ஒருபண், 234, 453.

பாஸ்யசை, 218.

பாவகம், 76, 121.

பாவகம் இருபத்து நான்கு, 85.

எக௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாவத்தான் வரும்பிறப்பு, 307.
 பாவத்தைக்கழிக்கும்பண்ணியம்,
 பாவரசம், 179. [407.
 பாவித்தல், 84, 476.
 பாவுதல், 410, 511.
 பாவை: பதினொராடலுளொன்று ;
 அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த
 அவுணர் மோகித்து விழு ம் படி
 திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடி
 வாயாடியது; மதன்பாவை முத
 வியன், 89, 115, 178, 194,
 315, 325, 333.
 பாவைக்கூத்திற்குறுப்புஇரண்டு, 90.
 பாவைக்கூத்திற் குறுப்பு ஒன்று,
 194, 325.
 பாவைமன்றம்-காலிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள ஐவகைமன்றத்துள்ளுன்று,
 பாவைவிளக்கு, 147. [146, 165.
 பாளை, 198.
 பாற்கதிர், 125.
 பாற்சோறு, 397, 409.
 பாறுதல், 263.
 பாதை, 305.
 பான்மடை, 397, 409.
 பான்மயக்கம், 461.
 பான்மை, 419.
 பானாறுசெவ்வாய், 506.
 பானிலாவெண்கதிர், 333.
 பிங்கலம் - பிங்கலந்தை, 9, 154.
 பிங்கலை, 103.
 பிச்சன், 115.

பிடார், 88.
 பிடாரி, 482.
 பிடித்திரன், 380.
 பிண்டம், 118.
 பிண்டமுண்ணுங்களிறு, 535.
 பிண்டி - அசோகு, ஒற்றைக்கை,
 பொருட்கை, 60, 79, 99, 255,
 301, 398, 411.
 பிண்டிக்கை, 57, 92 - 3, 95, 101.
 பிண்டிக்கைமுப்பத்து மூன்று, 97.
 பிண்டிநிழலிலிருந்த அறிவன், 291.
 பிண்டிப்பொதுநீங்குதிருநிழல், 398.
 பிணக்கம், 274.
 பிணக்கர், 340.
 பிணங்குதல் - செறிதல், 209.
 பிணந்தின்னும் இடாகினி, 249.
 பிணி, 160, 299.
 பிணிப்பட்டார், 491.
 பிணிப்பு - பற்று, 396, 408.
 பிணிமுகநெடுங்கல், 584.
 பிணிமுகம் - மயில், முருகக்கடவுள்
 ஊரும்பாளை, 516.
 பிணையல் - இரட்டைக்கை, ஒருவகை
 மாலை, தொழிற்வை, மார்பிலிடு
 வரை, 49, 57, 60, 79, 93, 97-8,
 149, 170, 247, 319, 333, 344,
 360, 377, 481, 498, 563.
 பிணையற்கை, 57, 97.
 பித்தன், 88.
 பித்திகை முகையால் தாழந்தோட்
 டில் எழுதுதல், 225-6, 235 - 6.

பச்சி, 88.
 பசாசக்கை, 92, 95.
 பசின், 179.
 பஞ்ஞை - பின்னை, நப்பின்னை, 442,
 444, 446, 451, 458.
 பட்டுவாணிகர், 155, 183.
 பட்டு விற்பற்குரிய விளக்கு, 200.
 பிடர் - புறக்கழுத்து, மலையினுறுப்பு,
 162, 166, 197, 225, 288.
 பிடர்த்தலை, 143, 146, 393, 584.
 பிடர்த்தலைத்தாழி, 545.
 பிடவம் - ஒருகொடி, 340, 353.

பித்தை, 488, 497, 529.
 பிதாமகன், 41.
 பிரகடம், 470.
 பிரகரணப்பிரகரணம், 82,
 பிரகரணம், 84.
 பிரகலை - சீதவுறுப்பினுளொன்று, 75,
 பிரகாசம், 397. [120.
 பிரச்சிநவியாகரணங்கம், 284.
 பிரசாதம், 520. [81.
 பிரத்தியாலீடம் - சிலைஐயுளொன்று,
 பிரதானம் - முதல், 104. [த்தல், 540.
 பிரதானர்சட்டையிட்டுக்கொண்டிரு

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

எ க க

பிரதிக்கினை, 491.
 பிரதிட்டித்தல், 28, 572, 578.
 பிரதிமுகசந்தியிலக்கணம், 83.
 பிரதியுபகாரம், 144.
 பிரதிவிம்பம், 317.
 பிரபத்தவுரு, 58, 90.
 பிரபுலிங்கலீலை, 366.
 பிரபை, 334.
 பிரமசரியங்காத்தல், 250.
 பிரமசாரிகள், 508.
 பிரமதேசம், 227.
 பிரமரக்கை, 92, 94.
 பிரமரி - புறக்கூத்துக்குரிய ஆ-லு
 னொன்று, 59, 91.
 பிரமன், 319, 494.
 பிரமன்பின்னோனையகுறுமுனி, 331.
 பிரயோகவிவேகம், 214, 220, 538.
 பிரயோகித்தல், 186.
 பிராகிருதம், 298, 310.
 பிராசாபத்தியம், 41, 518.
 பிராணவாயுவின் குணமும் செயலும்,
 பிராத்தியம், 400. [103 - 4.
 பிராமணபூதத்தின் நிறம், 494.
 பிராயம், 57, 131, 404.
 பிரிதற்றுன்பம், 357.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 460.
 பிரிநிலை ஓகாரம், 468.
 பிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 பிருதக், 162. [ஐன் ஒன்று, 81.
 பிரையிடுதல், 450.
 பிலம், 295 - 8, 306 - 7, 309 - 10.
 பிலிற்றுதல், 173.

பிளத்தல், 386.
 பிளவு, 432.
 பிப்பாடு, ஒருசொல், 332, 343, 400.
 பிற்றைநூன்று, 21, 198, 351.
 பிறக்கிடுதல், 299, 311, 549.
 பிறக்கு - வேறு, பிருதக்கென்னும்
 வடமொழிச் சிதைவு, 162.
 பிறக்கொழிதல் - பின்னிட்டுொழிதல்,
 பிறங்குகதிர், 356. [143.
 பிறங்குதல் - வளைதல், மிகுதல், 370.
 பிறங்குநீர்ப்பண்ணை, 356.
 பிறந்தநாளொப்பனை, 558.
 பிறந்தபிறப்பு, 298.
 பிறந்தயாக்கை, 551.
 பிறந்தவரிதத்தல், 588.
 பிறந்தவழிக்கூறல், 564. [569.
 பிறந்திறப்போரெல்லாம்போம்வழி,
 பிறர்க்குக்கெடுதி செய்யலாகாதென்
 பிறப்பறமுயதல், 551. [பது, 487.
 பிறர்மனைநயப்போர், 145. [591.
 பிறர்மனையஞ்சுவேண்டுமென்பது,
 பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் - பரம
 சிவன், 148, 167.
 பிறவித்துன்பம், 309.
 பிறவிப்பொதியதை, 261, 301.
 பிறவியழகு, 416.
 பிறவியாகியசிறை, 284.
 பிறவினை, 230.
 பிறழ்தல் - நீங்குதல், 40.
 பிறுண்டி, 88.
 பிறை, 131.
 பிறைக்கை. 92. 98.

பிழம்பு - கூட்டம், 371.
 பிழா - இடா ; நீரிதைக்குக்கருவியு
 பிழுக்கை, 88. [ளொன்று, 260, 277.
 பிழுக்கை மாணிகள், 506.
 பிழைமணம், 518.
 பிழைமொழி, 299.
 பிழையாலினைபுள், 30.
 பிழையுபிர் எய்தின் - உயிர்கள் யாதா
 யினுமொன்றால் வருந்தின், 527.
 பிழையுபிர் ஓம்புமின், 591.
 பிள்ளைக்காடி, 524.

பிதை தென்னர் குழுதல், 124.
 பிதைமுடிக்கண்ணிப்பெரியோன்,
 பிதையேர் வண்ணம், 554. [294.
 பின்பனி, 14, 232, 362, 378 - 9.
 பின்பாலேநாடுஏழு, 230.
 பிள்வருசிலையணி, 54.
 பிள்ளுலி, 181, 197.
 பிந்தேர்க்குரவை, 545.
 பிந்தை, 298. [331.
 பின்னர் - இளவரசு, பின்னோன், 12,
 பின்னாடாம், 104.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பின்னிடுகை, 299. [455, 458.
 பின்னை, 432, 442, 444, 446,
 பீடம், 31, 197. [496, 554.
 பீடிகை, 142, 159 - 61, 316,
 பீடிகைத்தெரு, 139, 157, 182 - 3,
 198, 394, 406, 422.
 பீடிகைமறுகு, 2, 31. [தல், 315.
 பீடிகையிற்சென்றுநிலைப்ப லி செ ய்
 பீடு, 210 - 11, 220, 245.
 பீடுகெழுசிதப்பு, 141.
 பீதகம், 379.
 பீர்க்கங்கூட்டின் கண்முன்று, 103.
 பீரத்தலர், 216.
 பீலி - கால்விரலணி, மயிற்பீலி, 44,
 பீலிக்கண், 461. [196, 260.
 பீலிப்பெருநோன்பாளர், 544, 565.
 பீலிமஞ்ஞை, 524.
 புகர் - அழகு, 247, 261.
 புகர்புகாதவாள், 440.
 புகர்முகம், 15, 522.
 புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு, 426.
 புகழ், 3, 35, 131, 308.
 புகழ் இம்மைமறுமைகட்கு இன்பந்
 தந்து என்றும் நிற்கல், 308.
 புகழ்க்கூத்து, 10, 79.
 புகழ்மாதா, 40.
 புகழ்வளர்த்தல், 495.
 புகழுவமையணி, 51.
 புகழ்நிலர் - புகார்கள், 426.
 புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 2, 4,
 20, 25, 32-31, 77, 179, 186 - 7,
 180 00 000 000 7 012

புகை, 36, 150, 315, 338, 351,
 514, 563, 589.
 புகைக்கொடி - தாமகேது, 260.
 புகையிற்புலர்த்தியகூந்தல், 195.
 புகையறுப்பு ஆறு, 132, 154.
 புகையறுப்புஐந்து, 367.
 புங்கர்க்காமுகம் (துகில்), 379.
 புட்கரன், 374 - 5.
 புட்களின்ருரல், 260,
 புட்கைச்சேனை, 530.
 புட்பபாணம், 88.
 புட்பபுடக்கை - இரட்டைக்கைகளுள்
 புட்பதை, 279. [ஒன்று, 97 - 8.
 புட்பாஞ்சலிக்கை - இரட்டைக்கைக
 ளுள் ஒன்று, 97.
 புடைகொள்ளல், 340.
 புடைபெயர்த்தல், 265, 285.
 புடைவை, 304. [தல், 389.
 புடைவைக்கடைகளில் வாச மூ ட் டு
 புண்ணிய சரவணத்தில் ஆ டி னு ல்
 வரும்பயன், 295.
 புண்ணியசரவணம் - அழகர் மலைக்க
 ணுள்ளதொரு டெர்ய்கை, 306,
 307, 310.
 புண்ணியத்தானம், 149, 169.
 புண்ணியத்திசை - வடதிசை, 162.
 புண்ணியத்தினுறுதி, 373. [576.
 புண்ணியதானம், 149, 392, 551,
 புண்ணியதிசை - வடதிசை, 143.
 புண்ணியநதிகள், 117.
 புண்ணிய கன்னிர், 72, 148.

185 - 50, 202, 200 - 1, 210,
220, 231, 260, 268, 346, 447,
459, 484, 490, 569, 578-9, 581.

புகார்க்காண்டம், 290.

புகார்ச்சிறப்பு, 34, 38, 504.

புகார்ப்பாவை, 575.

புகார்ப்புறம்பணையான், 248.

புகார்முகம், 153, 201.

புகுத்தி - புகவிட்டு, 535.

புகுதவிடுக, 483.

புகுதி, 269.

புகுதுதல், 426.

புண்ணியபெருவரை, 69, 71, 114.

புண்ணியம், 296, 308, 353, 354,

404 - 5. [ல்வி, 300, 332, 343.

புண்ணியமுதல்வி - தவத்திற்குமுத

புணர்ச்சிநீட இடந்தலைப்பாட்டிற்

ணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக்கூறி

யவை, 211..

புணர்ச்சியின்பம், 344.

புணர்ச்சி விதும்பல், 152.

புணர்த்தல், 65, 187.

புணர்தற்றுன்பம், 357.

புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருமை

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எகக

யான் ஆற்றினாய்த் தன்னெஞ்சிற்
 குச் சொல்லியவை, 211.
 புணர்ப்பிற்கு அமைத்தஎழுத்து, 113.
 புணர்புரிநரம்பு, 561.
 புணரியின் விளிம்பு, 537.
 புணை - தெப்பம், 360, 376.
 புத்தசைத்தியம், 270.
 புத்தர்பள்ளி, 169.
 புத்தன், 396, 408.
 புத்திபூருவம், 464.
 புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு, 503.
 புதவம் - வாயில், 296, 308.
 புதர் = போதா - பெருநாரை, மரக்
 கானாரையுமாம், 260, 278.
 புதியகாமநுகர்ச்சியைவிரும்புங்காமு
 புதியமகளிர், 380. [கர், 432.
 புதியமார்க்கன், 164.
 புதியவன், 282, 435.
 புதியோர், 144.
 புதுக்கலத்தன்ன சிற்றில், 416.
 புது நீரான் மஞ்சனம் செய்வித்தல்,
 புதுப்புண், 215. [428.
 புதுப்புனல், 267, 515.
 புதுப்புனல்விழவு, 201.
 புதுப்புனலாட்டு, 173, 185, 255.
 புதுப்புனலாடுவார், 206.
 புதுப்பெயல், 512.
 புதுமை, 474.
 புதுவோர், 384. [402, 414.
 புதை - அம்புக்கட்டு, அம்புக்கூடு,
 புதைத்தல், 266.
 புதையல், 506 - 7.

புரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 புரிஞெழுத்து, 261. [னொன்று, 81.
 புரிந்தமுறுக்குண்ட, 57, 315, 347.
 புரு - புருவம், 209. [மை, 367.
 புருடராகத்துக்குப்பூணைக்கண் உவ
 புருடராகம், 388.
 புருடாமிருகம், 115.
 புருவம், 166, 210.
 புருவம் சுருளல், 364.
 புருவத்துடித்தல், 584.
 புரை, 114, 406.
 புரைக்கச் செருகுதல், 378.
 புரைதீர்க்கு, 493, 512.
 புரைபொருந்தியகை - துதிக்கை, 405.
 புரையோர், 567. [571.
 புரோகிதன், 41, 118, 167, 493, 534,
 புல் - புறக்காழ், 306.
 புல்லகம், 182, 198.
 புல்லார், 320. [புணர்தல், 41.
 புல்லினும் போதினும் நெடுமாமத்
 புல்லு, 29, 155, 390.
 புல்லென்மலை, 471.
 புலத்தல், 212, 563, 506.
 புலத்தின் வழாமை, 371,
 புலம்படவிதத்தல், 123.
 புலம்பு - தனிமை, துன்பம், 127,
 புலம்புநீர், 216. [134, 198, 214.
 புலம்புமுத்து, 134.
 புலம்புறுதல், 334.
 புலம்புறுநெஞ்சம், 587.
 புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு
 தேசத்தினின்றுவந்தவன் : பா

புதையிருள், 137.
 புயல், 227, 277.
 புயலைக்கூந்தல், 296.
 புரப்போர்கொத்தம், 262, 280, 288.
 புரமெரித்தல், 90.
 புரவியாலுமோதை, 339.
 புராணகதை, 374.
 புராணம்படித்தல், 169.
 புராணன் - பழையவன், 263, 282.
 புரிக்கூடு - நெற்கூடு, 278.
 புரிமுல், 210, 358.

௩௦

தேசி, 423.
 புலம்பெயர்மாக்கள், 137, 183.
 புலந்தல், 150, 370.
 புலர்வாடுகெஞ்சம் - புலருகெஞ்சம்,
 புலராக்காழகம், 528. [519.
 புலராது - செவ்விபெருமல், 170.
 புலராவுக்கை முந்தான்மார்பின்முத்
 தீச்செல்வத்திருபிறப்பாளர், 528.
 புலரிக்காலம், 345.
 புலரிவைகதை, 356, 370.
 புலவர், 211.

எகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை
 கடந்தோய், 569.
 புலவன்-எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன்,
 புலவாய், 205 - 6. [263, 282.
 புலவி, 125, 131, 151, 173, 212,
 புலவிச்சொல், 239. [380.
 புலவு, 185, 201, 216.
 புலவுத்திரை, 211.
 புலவுமீன், 209. [255.
 புலவூண்டுமந்தபொய்யர் விசயம்,
 புலன் ஐந்து, 103.
 புலாவணங்கல், 208. [441, 523.
 புலி, 15, 186 - 7, 330, 343, 439,
 புலிக்கொடி சோழற்குடிரித்து, 262,
 புலித்தோல், 524. [459.
 புலித்தோலாகிய மேகலை, 315.
 புலிப்பல்லைத்தாலியாகக்கட்டுதல்,
 புலிப்பாய்த்துள், 189. [315, 324.
 புலிப்பொறி, 415.
 புலிமறுகுதல், 333, 344.
 புலியின் வரியும் புள்ளியும் அமைந்த
 புலியுகிர், 195. [உரிவை, 324.
 புலியொடுபொருடும்புகர்முகம், 522.
 புலையகம், 540.
 புலையன், 330.
 புலையுள் - மச்சமாங்குசம், 255.
 புலிமாதா, 40. [115.
 புலிமார்தர் பொருந்தியகோட்டி,
 புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவ
 ரை துவரைமுதலியன, 141, 159,
 புழுக்கறை, 284. [160, 315, 325.
 புழுகுருப்ப, 133, 180, 336, 498.

புள்ளியன்மான் - புள்ளின் இயல்பை
 புடைய குதிரை, 215.
 புள்ளின்சேக்கை, 114.
 புள்ளூர்கடவுள் - திருமால், 447.
 புள்ளோப்புதல், 209.
 புளித்தாறி, 417, 430.
 புளிப்பு மண்ணோய்செய்தல், 114.
 புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் - கடை
 ச்சங்கப்புலவருளொருவர், 7.
 புற்கலம் - உடம்பு, 102.
 புற்று, 114, 343.
 புறக்கழுத்து, 40, 162, 458.
 புறக்காழ்மரம், 418, 431.
 புறக்காழாகியமூங்கில், 306.
 புறக்கூத்து, 61, 90.
 புறக்கூத்துக்குரியகூத்துக்கள், 59.
 புறக்கூத்துக்குரியகை, 60 99.
 புறக்கூத்துக்குரிய தாளம், 91.
 புறக்கொடையிற்பழிதுற்றுவோர்,
 புறங்குற்றாளர், 145. [165.
 புறங்குற்று, 236.
 புறங்குறுநர், 226.
 புறங்கொடுத்தப்போதல், 172,
 புறச்சாதி, 350.
 புறச்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 புறஞ்சிறை, 356.
 புறஞ்சிறைப்பொழில், 370.
 புறஞ்சிறைமூதூர் } 312, 391, 397.
 புறத்து மூதூர் }
 புறஞ்சிறையிருக்கை, 396. [302.
 புறஞ்சிறைவாரணம், 31, 266, 288,
 புறஞ்சேரி, 26, 342, 355, 370.

புழை - ஏவறை, 402, 414. [278.
 புள் - கணந்துட்புள், 208, 260,
 புள்ரிமித்தம், 329 - 30.
 புள்வழிப் படர்தல், 320.
 புள்வாய்த்தல், 321.
 புள்வாய்முரசம் - புள்ளொலியாகிய
 முரசு, 128, 135.
 புள்வாயுணங்கல், 211.
 புள்வாயொலித்தல், 182.
 புள்ளணிகழனி, 342, 496.
 புள்ளணிநீள்கொடிபுணர்நிலை, 297.

புறத்திணை, 29. [465'
 புறத்திணைக்குரியது, 535.
 புறத்திணைப் பொருட்பயன், 19.
 புறத்திணைவழு ஏழு, 14.
 புறத்திரட்டு, 331.
 புறத்துறை, 549, 592.
 புறத்தருதல், 45.
 புறநகர்ச் சிறப்பு, 376.
 புறநடம், 57 - 8, 76, 79, 82, 121.
 புறநடை (புறநடை), 23, 38 - 9,
 129, 429.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.
 எகடு

புறநாடகங்களுக்குரியவுரு, 58, 90.
புறநாடு, 164.

புறநாடாறு: எட்டுத்தொகையுள்
எட்டாவது; கடவுள் வாழ்த்துள்
பட 401-ஆகவற் பாக்களையுடையது;
பாரதம்பாடிய பெருந்தே
வனரால் கடவுள்வாழ்த்துச் செய்
யுளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகரா
யர்முதல் கோவூர்கிழாரினுதியாக
வுள்ள புலவர்பலரால் மந்தை
400 - செய்யுட்களும் இயற்றப்
பட்டுள்ளன; இது புறப்பாட்
டெனவும் புறமெனவும் வழங்கும்;
இதற்கு மிகச்செவ்விதான உரை
யொன்றுண்டு; உரையாசிரியர்
பெயர் தெரியவில்லை; 19, 33, 48,
50, 54, 124, 135, 155, 157,
160, 162, 168, 181, 185, 200,
217, 256, 261, 277, 292, 302,
308, 321, 330, 356, 379, 402 - 3,
406, 408, 428, 430 - 31, 438,
459, 467, 470, 481, 483, 495,
497, 502-4, 508-9, 512, 516-7,
520, 522, 529 - 31, 535 - 7,
542, 544-5, 549, 555, 566-7,
570, 588.

புறநிலைக்கோட்டம், 149, 169, 534,
புறநிலைமருதப்பண், 221. [535.
புறநிலைமருதம், 223 - 5, 289.

புறநீர்மை - ஒருபண்; பள்ளியெழுச்
சிபாடுதற்குரியது; 128, 134-5,

இதற்கும் சில வேறுபாடுண்டு;
ஆயினும், முற்காலத்துள்ளரை
யாசிரியர்கள் பலராலும் தழுவப்
பட்ட பெருமைபெற்றது; சொத்
தவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிதந்த பலஉதாரணவெண்பாக்களை
யுடையது; இதற்குப்பழையதா
ரிய உரையொன்றுண்டு, 161 - 2,
248, 279, 320 - 21, 329, 339,
372, 449, 505, 528, - 9, 558,
புறம் - இடம், 430. [566.

புறம்பணை - புறம்பு அணைந்த இடம்,
248.

புறம்பணையான்-சாதவாகளன், 241,
புறம்பின் கட்பள்ளி, 409. [248.

புறம்பு, 169, 539.

புறமதில், 409, 498.

புறமுழவாவன, 106.

புறவரி, 88, 227-8, 237, 382.

புறவாயில், 239.

புறவீதிமகளிர், 379.

புன்கண் - வருத்தம், 131, 483.

புன்கண்மாலை, 124. [274, 327.

புன்கம் பூவித்குப் பொரியுவமை,

புன்கு, 318.

புன்மயிர், 528. [மூங்கில், 294.

புன்முளி மூங்கில் - தண்டுலாந்த

புன்னை, 17, 185, 195, 198, 202,

208, 211, 213, 216, 318, 327,

558.

புன்னை, முத்தம் போலரும்பல், 248.

புறப்பறது, 311. [282, 283.
 புறப்பாடு, 237.
 புறப்புறக்கருவி, 106.
 புறப்புறமுழவு, 106.
 புறப்பொருட்பகுதி, 161.
 புறப்பொருள்வெண்பாமாலை: இது
 செந்தமிழிலக்கணம் ஐந்தனுள்
 பொருளின்பகுதியாகிய புறப்
 பொருளிலக்கணமாக ஐயனாரிதன
 ரென்னுமாதிரியரால் இயற்றப்பட்ட
 டது; தொல்காப்பியத்திலுள்ள
 புறப்பொருளிலக்கணத்திற்கும்

புறத்துலவணாதவரகு, 306.
 புளம், 294, 522, 557 - 8.
 புளமயிற் சாயல், 300.
 புளல்விளையாட்டு, 201, 360, 376-7.
 புனிதன் - சுத்தன், புதியவன், 263,
 புனைந்துகூறல், 38. [282.
 புனையாதவழகு, 429.
 புனைவன், 506.
 பூ, 37, 147, 315, 367, 563, 589.
 பூக்கள் நான்குவகை, 497.
 பூக்கள் மூன்றுவகை, 154,
 பூங்கலிங்கம், 494.

எக்க அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பூங்கா, 295, 306, 521 - 2.
 பூங்கானம், 150.
 பூங்கானல், 208.
 பூங்கொடி, 308.
 பூங்கொத்து, 377.
 பூங்கொம்பு, 213.
 பூங்கோதை, 213,
 பூச்சியன், 284.
 பூசம், 367, 388. [479, 509.
 பூசல், 151, 364, 381, 471, 476,
 பூசனை, 499.
 பூசனைப்பெரும்பயம், 371.
 பூசசுண்ணம், 154.
 பூசவன, 221.
 பூசை - பூனை, 367.
 பூசைமுதலியான, 371.
 பூஞ்செம்மல், 258.
 பூஞ்சேக்கை, 49, 125 - 7, 132,
 134, 360, 362, 377, 562.
 பூக்கை - மேற்கோள்; புக்கையென
 விகாரம், 530.
 பூட்டுதல் - அணிதல், 303.
 பூட்டைப்பொறி, 260, 277.
 பூடா - தசநாடிகளுள்ளே, 103.
 பூண், 117.
 பூண்பன, 221, 506.
 பூண்டுசெய்தகோலம், 428.
 பூண்தல்-மேற்கொள்ளல், 410, 575.
 பூணல், 494, 506.
 பூத்தவஞ்சி, 535
 பூத்தவேங்கை, 511.
 பூதொழிலையுடையபட்டு, 377.

பூதரையெழுதியமேனிலை, 70.
 பூதன், 248.
 பூந்திருமுகம், 229.
 பூந்துகில்- பூத்தொழிலையுடையநீலச்
 சாதருடை, 180, 196, 352.
 பூநாறுசிறை, 263.
 பூப்பயிலுதல், 274.
 பூப்பலி - அருச்சுனை, 514, 572.
 பூப்பிங்கட்பிரிதல், 47.
 பூம்பந்தர், 36, 548.
 பூம்புகார், 32 - 3, 78, 579.
 பூம்புகை, 338.
 பூம்புனல்யாறு - பூவாறு, 341.
 பூமலாமளி, 229.
 பூமலிகொடி - பூங்கொடி, 523.
 பூமாத, 40.
 பூமாலை, 385, 411.
 பூமிக்குத்திக்குகள் முகமென்பது,
 பூமிதேவி, 410. [129.
 பூர்வாகம், 284.
 பூரணகும்பம், 147.
 பூரணை, 269.
 பூரப்பாணை - ஓராபரணம், 198.
 பூரம், 117.
 பூராடம், 117.
 பூரித்தல், 11.
 பூருவபக்கம், 237, 254, 269.
 பூவணை, 338.
 பூவந்தவுண்கண், 243.
 பூவந்தி, 179, 195.
 பூவர்சோலை, 212.
 பூவலூட்டியமனை - செம்மணட்டிய

பூதங்கள்ஐந்து, 102, 116.[102-3.
 பூதங்கள்பரிணமித்துஉடம்பாமாறு,
 பூதசதுக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டின
 த்துள்ள ஐவகைம ள் ற த் து ள்
 ஒன்று, 146.
 பூதத்துக்கடை - பூதவாசல், 141.
 பூதத்துவாயிற்பீடிகை, 159.
 பூதநாதன், 407.
 பூதபூராணம், 7.
 பூதம், 165, 168, 175, 395.
 பூதர், 70, 168, 191.

சிற்றில், 416, 428.
 பூவாடை, 212, 304, 353.
 பூவாவஞ்சி - கருவூர், 530, 535.
 பூவாளி, 226.
 பூவிலைமடந்தையர் - அற்றைப்பரிசன்
 கொள்வார், 140, 158.
 பூவிற்குமிடம், 170.
 பூவின்மீதே நடந்தோன், 285.
 பூவும்புகையும், 138, 141, 462.
 பூவைநகை, 448, 459, 545.
 பூவைப்புதமலர், 443.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ க ள்

பூவைப்புதுமலர்வண்ணன், 419.
 பூவையர், 492.
 பூழி - பூழி, 83, 113 - 4, 514,
 பூளை, 496. [523.
 பேட்டகம், 376.
 பெடை, 370.
 பெண் - பெண்வடிவு, 209.
 பெண்கைட்டு, 92. [478, 491.
 பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர், 68,
 பெண்டிர்க்குரிய தானமாகியபதினாற்
 கோவை, 112.
 பெண்டிர்நலம் வெளவல், 515.
 பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமெ
 ற்று கொண்டு நீங்காத்துன்புறு
 பெண்ணை - பனை, 278. [வோர், 358.
 பெண்பாற்பெயர், 230, 428.
 பெண்பாற்பொதுச்சொல், 431.
 பெண்மை, 194, 198, 212, 376.
 பெண்மையிற்றிரிதல், 151.
 பெயர் - புகழ், 133, 433.
 பெயர்கள் அடுக்கிவந்து ஒருபயனிலை
 கொண்டு முடிதல், 478.
 பெயர்கு, 511.
 பெயர்த்த - போக்கி, 175, 187.
 பெயர்தல் - தாளமறுதல், 298, 352.
 பெயர்ந்தபடி, 335.
 பெயர்வாசி, 346.
 பெயரும் - நீங்கும், 135.
 பெயரெச்ச எதிர்மறை, 51, 459.
 பெயரெச்சம், 133. [தல், 20.
 பெயரெச்சம் சுட்டுப்பெயரோடுமுடி
 பெயரோடுமுடித்தல், 170.

பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்,
 493, 533, 571.
 பெருங்கதை : இது பைசாசபாவை
 யிற் குணுட்டியரென்னும் மகாபண்
 டி. தரொருவரால் முற்காலத்துச்
 செய்யப்பட்டுள்ள பிநகர்க்கதை
 யிற் மொழி பெயர்ப்பு; தூ ல ர
 சிரியர்பெயர் கொங்கு வே
 ளென்பது; சொற்சுவை பொருட்
 சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; உத
 யண்ணென்ற இராசகுமாரனொரு
 வனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச்
 செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
 சிந்தாமணிமுதலிய காப்பியங்களி
 னும் இதனை மிகமேலாகமதித்து
 அடியார்க்குந் ல் ல ரார் எடுத்துக்
 காட்டியிருக்கிறார்; இன்று வின்ஒவ்
 வொரு சிற்றுறுப்பும் மிகப்பெரிய
 ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்
 தப்பட்டுள்ளது; இது கதைபெயன்
 றும் உதயண்ணி கதை யெனவும்
 வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்
 சியிலுள்ள உதயண குமாரன்
 கதை வேறு இது வேறு; 7 - 9,
 34 - 5, 49, 77, 132, 135,
 147, 149, 153, 177, 232, 247,
 338, 364, 366, 377, 383, 402,
 411, 414, 487, 494, 496,
 498 - 9, 503, 507, 523 - 4,
 535, 543, 554, 557, 562, 585.
 பெருங்கலம் - பேரியாழ், 9.
 பெருங்கலித்தொகை: இது கபாட

பெரியகடை, 385.
 பெரியநாளித்கொடுத்தல், 549.
 பெரியபுராணம், 162, 527.
 பெரியோர்கள் கொடுக்கும் அடைக்
 கலப் பொருளைக் காத்தல் வேண்டு
 மென்பது, 410.
 பெரியோரியல்பு, 373, 430.
 பெரியோன் - இறைவன், திருமால்,
 44, 50, 307. [289.
 பெருகியன்மருதம், 223, 225, 235,
 பெருகுசாதி, 350.

புரத்திருந்த இடைச்சங்கப்புலவ
 ர்களால் இயற்றப்பட்டதால்; கவி
 எனவும் வழங்கும், 7-8.
 பெருங்கற்பு, 206.
 பெருங்காப்பியம், 6, 10, 11.
 பெருங்கின்ளி - உறையூரிலிருந்த ஒரு
 சோழன்; இப்பெயர் பெருநற்கிள்
 னியெனவும் வழங்கும்; 28, 30.
 பெருங்குடிமாசாத்து வரணிகன்,
 484. [394.
 பெருங்குடிவாணிகர், 45, 139, 157,

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பெருங்குருகு : இசைத் தமிழ்தூல்
களுளொன்று ; இந்நூல் தமது
லாலத்துக்கு முன்பே இறந்துபோ
யிற்றென்று அடியார்க்குக் கல் லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர் ; இது முது
குருகென்றும் சொல்லப்படும்,
பெருங்குழு, 167. [9, 230.
பெருங்குன்றார்சிழார் - ஒருபுலவர்,
பெருங்கையால், 353. [7.
பெருங்கொடி, 390.
பெருங்கோப்பெண்டு, 526.
பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி, 529.
பெருஞ்சோறு, 535.
பெருஞ்சோறுபயந்ததடக்கை, 503.
பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம், 45.
பெருந்தன்மபெறும்வேசையர், 384.
பெருந்தானமெட்டு, 105.
பெருந்திசை, 161.
பெருந்திணை, 14.
பெருந்திரு, 527.
பெருந்துறை, 341. [பெரியது, 475.
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்தினும்
பெருந்தெரு, 77, 122.
பெருந்தேவபாணி - இசைப்பாவகை
யுள் ஒன்று ; நாடகத்தமிழில்வருங்
காற்பலதேவரைமூவடி முக்கால்
வெண்பாவாற்றுதிப்பது, 190.
பெருந்தேவி, 21, 435, 480 - 81.
பெருந்தோண் மடந்தை, 56.
பெருந்தை - புறக்கூத்துக்குரியஆட
வொன்று, 59, 91.
பெருகம்பி; 12.

லக்கத்திருக்கை, 504.

பெருநிலம், 35.

பெருநிலமன்னன், 142.

பெருநீர் - கடல், 182, 198. [349.

பெரும்பண்ணான்கு, 223 - 4, 234.

பெரும்பறை - ஒருவகைத்தோற்

பெரும்பாணர், 169. [கருவி, 106.

பெரும்பாணாற்றுப்படை : இது பத்

துப்பாட்டுள்நாலாவது ; கச்சிநகர

த்திருந்த தொண்டைமானிளந்தி

ரையனைக் கடியலூருநத் திரங்

கண்ணனார் பாடியது ; 500 -

அடிகளையுடையது ; கச்சினார்க்கினி

யரால் உரைசெய்யப்பட்டது ; பெ

ரும்பாணாற்றுமீதும் பெரும்பாணை

னவும் வழங்கும், 155 - 6, 183,

311, 332, 338, 401, 416-7,

459, 475.

பெரும்பாணிருக்கை, 139.

பெரும்பாலையேழு, 454.

பெரும்பிழுக்கை, 88.

பெரும்பிழிதாக்கை - கையறவு, மரிக்

பெரும்புறம், 316. [சக, 365, 393.

பெரும்பெயர், 335, 420, 511,

பெரும் பெயர்ப்பெண்டிர், 571.

பெரும்பெயர் மன்னன், 339, 425.

பெரும்பெயரையர், 263, 301.

பெரும்பேறுதுதல், 357.

பெரும்பேரியாக்கை, 569.

பெரும்பொதி, 356.

பெரும்பொருள்விளக்கம், 331.

பெரும்பொருள்விளக்கம் 14 1422

பெருகவை, 425.

பெருசங்கிள்ளி, 31.

பெருநாரை : இசைத்தமிழ்நூல்களு
ளொன்று; அடியார்க்கு நல்லார்கால
த்துக்கு முன்பே இஃது இறந்து
போயிற்றென்று தெரிகிறது; முத
நாரையென்றும் இதற்குப் பெயரு
ண்டு, 9, 260, 278.

பெருநாள், 35, 40.

பெருநாளமையம், 549.

பெருநாளிருக்கை - பெரிய காளோ

பெருமகள் - கோவலன் தாய், 420,
பெருமகள் - அரசன், அருத்தேவர்,
35, 257, 263, 272, 335, 346,
555. [மலை, 522.

பெருமலை - சேரநாட்டிலுள்ளதொரு
பெருமனைக் கிழத்தி } - கோவலன்
பெருமனைக்கிழாள் } தாய், 335.
பெருமிதம், 480.

பெருமுனை, 279.

பெருமையும் உரனும், 134.

பெருவஞ்சி, 529.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ க க

பெருவண்ணம் - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று, 190.
 பெருவண்ணம் ஆறு, 88.
 பெருவழக்கு, 19, 101.
 பெருவழி, 256, 298, 345.
 பெருவழியிடம், 297.
 பெருவளவன், 491.
 பெருவாய்க்கால், 275.
 பெருவார்த்தை, 358.
 பெருவாரல்வலை, 366.
 பெருவிரலளவு, 115.
 பெருவிலைச்சிலம்பு, 21.
 பெற்றதற்குவத்தல், 371.
 பெற்றி - சுவர்க்கம், பெருமை, 298,
 பெறுகதில்லம், 520. [396.
 பேடகம் (துகில்), 379.
 பேடாடற்குறுப்புநான்கு, 90, 194.
 பேடி, 556:
 பேடிக்கோலம், 194.
 பேடியர், 563.
 பேடியாடல், 178.
 பேடி - நடுவிரல், பதினோராடலுள்
 ஒன்று, 89, 93, 193 - 4.
 பேணுதல், 494.
 பேதுறுதல் - அறிவுதிரிதல், 316,
 பேதை, 89. [346.
 பேதைமை, 349, 357, 373.
 பேய்க்கண்ணன்னமுரசம், 543.
 பேய்க்குரவை, 545.
 பேய்த்தேர், 305. [பது, 164.
 பேய் பிதுங்கினகண்ணையுடையதென்
 பேய்க்குரவையால், 548

பேரிசைக்கோயில், 339.
 பேரிசைப்பல்லியம், 352.
 பேரிசைமன்னர் 71.
 பேரியற்கிழத்தி } -கோவலன்தாய்,
 பேரிகிழத்தி } 45, 55.
 பேரியாழ், 9. [து, 100.
 பேரியாழ்க்கு நரம்பு இருபத்தொன்
 பேரியாறு - சேரநாட்டிலுள்ளதோ
 ராறு, 522.
 பேரிருட்பக்க (கிருட்டிணபக்கம்) த்
 தழல்சேர்குட்டத்தட்டி, 508.
 பேரோலக்கமண்டபம், 565.
 பைங்கொடிப்படலை, 523.
 பைத்தரவு, 520.
 பைந்தளிர் - பச்சிலை, 133.
 பைம்பாகம்பழம், 430.
 பைம்பொன்வேதிகை, 147.
 பையுள், 178, 193.
 பையுளேய், 218.
 பைரவன் - கனகலிசயருடைய நட
 பாளர்களாகிய அசர்களுள் ஒரு
 வன், 542.
 பைரவி, 177, 192.
 பொங்கலை, 12.
 பொங்கல் - கொம்பு, சோலை, பழம்பூ,
 வாடம்பூ, 258, 274, 327, 511.
 பொங்கல் - கள்ளு, 141, 160.
 பொங்கழி - தூற்றப்பொலி, 262.
 பொங்கத்சோறு, 160.
 பொச்சாப்பு - மறப்பு, 54, 420,
 பொடித்தரை, 114. [432.
 பொடிபொடிக்கல், 177

பேய்மகன் தாளத்துக்குக்க வ ந் த ம்
 பேய்வாலுவன், 545. [ஆடல், 543.
 பேயாடுபறந்தலை, 545.
 பேர்த்து, 243.
 பேரணிகலம், 198.
 பேராச்சிறப்பிற்புகார், 2.
 பேராந்தை, 333.
 பேராந்தைகுழறல், 344.
 பேராயம், 147.
 பேராற்றங்கரை, 531.
 பேரிகை, 106.

பொத்தி, 503, 526.
 பொத்திய - பொதிந்த, 362.
 பொத்தை-மட்சிறுமலை, 294, 305.
 பொதி - பண்டங்களைப் பொதிந்த
 வை (ஆகுபெயர்), 127, 144, 164,
 390, 505 - 6, 539.
 பொதிகளின்மேல் அளவு, எண், நிறை
 பொறிக்கப்பட்டிரு த் த ல், 144,
 பொதிந்துகொள்ளுதல், 428. [164.
 பொதியமலையின் சந்தனம், 132.
 பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை;

எஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

துவாரமில்லாத கீழறை, 264,
 284, 301.
 பொதியில் - ஒருமலை, 3, 23, 33-4,
 38, 78, 153, 220, 527, 550.
 பொதியில்வரைமூங்கில், 69. [501.
 பொதியிற்பொருப்பன், 322, 331,
 பொதியிற்தேன்மல், 338, 351, 362.
 379. [458, 528,
 பொதியின்மலை, 56, 114, 188, 403,
 பொதியின்மாமுனி - அகத்தியன்,
 220, 231. [434.
 பொதிவாய் - கட்டினவாய், 423,
 பொதுக்குதல் - துளைத்தல், 402,
 பொதுக்கை, 92. [414.
 பொதுநீங்குதிருசிழல் - பிறிதுமாம்
 பேர்ல ஆதித்தனுடன்திரியாத நிறம்
 குசிழல், பிறிதொரு மரத்திற்
 கின்றித் தனக்கேயுரியசிழல், 398,
 411. [ரும் பேர்ம்வழி, 569.
 பொதுநெறி - பிறத்திறப்போரெல்லா
 பொதும்பர் - மரச்செறிவு, 43, 48,
 215, 242, 249, 256, 272.
 பொதுமகளிர், 20, 172.
 பொதுமகளிர் தொழில் கடையானது,
 பொதுமரபு, 372. [311.
 பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கேயுரிய
 சிறப்பு, 34, 38. [108, 117, 364.
 பொதுவியல் (கூத்து), 5, 63, 71, 79,
 பொதுளல், 327, 538.
 பொப்பண்ண காய்கெயர்கோள், 11.
 பொய்புரை, 371, 406.

பொய்ச்சான்மேறுதல், 165, 407.
 பொய்ச்சி, 245.
 பொய்ச்சூன், 219.
 பொய்த்தி, 252.
 பொய்த்தொழில், 311, 423. [217.
 பொய்தல் (வினையாட்டு), 184, 201,
 பெர்ய்தீர்காட்சிப்புரையோன், 336.
 பொய்ப்பழி, 395.
 பொய்ப்பொருள்புணர்த்தல், 9.
 பொய்பாராட்டல், 210.
 பொய்பொருழுடங்குகை - துதிக்க
 பொய்ம்முதுவல், 433. [கை, 393.
 பொய்ம்மொழி, 9.
 பெர்ய்யறை, 258.
 பொய்யாக்காவிரி, 277.
 பொய்யாக்குலக்கொடி, 341.
 பொய்யாவானம், 267, 289, 512.
 பொய்யாவிரதம், 255.
 பொய்யில்காட்சியோர், 569.
 பொய்யில்புலவன், 569.
 பொய்யூசி, 402.
 பொய்யொழுக்கம், 165.
 பொய்வினைக்கொல்லன், 423, 425.
 பொய்வேடம், 165.
 பொரி, 274, 318, 327.
 பெர்ரிந்ததானையுடையவாகை, 306.
 பொரி, புன்கம்பூவுக்குடவமை, 318.
 பொரியரையுழிஞ்சல், 294.
 பொரியு, 387.
 பொரு - பொருந்தின, 406.
 பொருட்குறைப்பாடு, 250, 253.

பொய்க்கணணர், 311.
 பொய்க்காரி, 165, 407, 439, 591.
 பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்
 காரர், 145.
 பொய்க்குழிப்படுத்தல், 274.
 பொய்க்கொண்டை, 139, 166.
 பொய்கை, 15, 127, 135, 164,
 198, 223, 259, 275, 297, 299,
 309 - 10, 356, 370, 548.
 பொய்கைத்தாமரை, 182.
 பொய்கைமூன்று, 295, 306, 308.
 பொய்கையாகியபெண், 134.

பொருட்கை, 60, 99.
 பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், 6,
 [8].
 பொருட்பகுதி, 24,
 பொருட்பயன், 19, 270.
 பொருட்பரிசிலேன், 569.
 பொருட்பால், 29.
 பொருண்மை, 347, 465.
 பொருண்மொழி, 591.
 பொருண்மொழியாகியதெய்வம்,
 பொருணசை, 371. [276].
 பொருணிகழ்ச்சியைத்தொழில் நிகழ்
 ச்சியாற் கூறுதல், 130.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எஉக

பொருத்தம், 435.
 பொருத்தல், 69.
 பொருந்துதல் - ஆடுதல், 295.
 பொருநர் - எதிர்த்துப்பொருவோர்,
 வீரர், 143, 535.
 பொருநர்வைகறைபாடுதல், 339.
 பொருநராற்றுப்படை: இது பத்துப்
 பாட்டுள் இரண்டாவது; இளங்
 சேட்சேன்னியின் புதல்வனாகிய
 சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா
 னைமுடத்தாமக்கண்ணியார்பாடி
 யது; 248 - அடிகளையுடையது;
 நச்சினூர்க் கிணியராலுரைசெய்யப்
 பட்டது; பொருநாறெனவும் வழங்
 கும், 189, 204, 430, 544, 555.
 பொருநை - தாம்பிரபன்னிநதி, 505.
 பொருமுகவெழிளி, 71, 73, 116,
 118, 188.
 பொருவாம்பொருண்மை, 301.
 பொருநர் - லிலக்குறுப்பினுளொன்று,
 39, 58, 82, 296.
 பொருள்கொடுத்து அந்தணனெருவ
 னைக்கோவலங் கல்வழிப்படுத்தி
 யது, 395.
 பொருள்நான்கு - அறம்பொருள் இன்
 பம் வீடென்பன, 10-11, 29, 82.
 பொருள்பெறுநரின் விருந்தெதிர்கொ
 ள்ளுதல், 397. [310.
 பொருள்பொறித்தவுரை, 24, 49-50,
 பொருள்வேட்கை, 508.
 பொருளன் - ஆகமத்தின்பொருளா
 யுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளா

பொலம்பூணுடை - பொற்பட்டம்,
 பொலம்பூந்தெரியல், 560. [72.
 பொலம்பூவாடை, பொற்பூவாடை,
 பொலம்பூவேக்கை, 1. [293, 304.
 பொலன், 36.
 பொலி, 280.
 பொலிசெய்தல், 83.
 பொலிதல், 67.
 பொலிபாடுதல், 261, 279. [109.
 பொழிப்புரை, 57, 61, 64, 79, 100,
 பொழில், 186, 189, 209 - 10,
 215, 256, 300, 302, 309,
 312, 341 - 2, 352, 391.
 பொழில் விளையாட்டு, பொழிலாட்டு,
 150, 170, 360, 376 - 7.
 பொழிலிடம், 209.
 பொழிற்றண்டலை, 216.
 பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்
 கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்
 முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்,
 226.
 பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமக
 ள் தோழிக்குரைத்தவை, 217.
 பொற்கட்டில், 557.
 பொற்கடை, 385, 389.
 பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு, 162.
 பொற்குடம், 72, 117, 148, 167.
 பொற்குன்றம், 293.
 பொற்கொடி - பொன்னாற்செய்த
 கொடி, 307, 376.
 பொற்கொடிபோன்ற ஒளி, 296.
 பொற்கோட்டிமயம், 546.

புள்ளவன், 263, 282.
 பொருளாராய்ச்சி எண்வகை, 14.
 பொருளின்பெருமை, 20.
 பொருளீட்டுதல், 246.
 பொருளுரை-மெய்யுரை, 242, 337,
 473, 479, 569.
 பொருளுரையாளர், 420.[368,389.
 பொருளெல்லைக்குக்கொடியெடுத்தல்
 பொல்லாச்சாம்பற்றரை, 114.
 பொல்லாதவுடம்பு, 478.
 பொலங்கொடி, 296.

கக

பொற்கோட்டுவரம்பன், 33.
 பொற்கோட்டுவரம்பன், 501.
 பொற்பட்டம், 72.
 பொற்படி - பொன்னுலகம், 588.
 பொற்பணி, 154.
 பொற்பீழிகை, 554.
 பொற்புடைத் தெய்வம், 398.
 பொற்பொறிவெள்ளை, 443.
 பொற்றகடுவேயந்தமனை, 364.
 பொற்றாமரைத்தாள், 297.
 பொற்றிண்ணை, 166.

எஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மகிழ்துணை, 225.
 மங்கலச்சொல், 75, 120.
 மங்கலத்தாசியர், 183.
 மங்கலநீர், 410.
 மங்கலநெடுங்கொடி, 146.
 மங்கலப்பண், 75, 120.
 மங்கலம் - அழகு, கலியாணம், 25,
 மங்கலம்எட்டு, 147, 166. [36, 199.
 மங்கலமடந்தை - மங்கலாதேவி; என்
 தது கண்ணகியை, 562.
 மங்கலமடந்தைகோட்டம், 584, 586.
 மங்கலமறையோர், 262, 280.
 மங்கலமொழி, 404.
 மங்கலவணி - இயற்கையழகு, மாங்
 கலிய சூத்திரம், 35, 44, 52, 126.
 மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து,
 மங்கலவாழ்த்துப்பாடல், 10, 25. [4.
 மங்கலாதேவி, 584 - 6.
 மங்கலாபுரம்; 584.
 மங்கலூர், 584.
 மங்குல் - இருட்சி, 262.
 மச்சமாங்கிசம், 255.
 மச்சாரி, 185.
 மஞ்சரி, 89.
 மஞ்சள், 275, 295, 306, 388.
 மஞ்சனம், 167, 428.
 மஞ்சாடிமரம், 339, 352.
 மஞ்சு, 408.
 மஞ்சுகுழம்பை, 262, 280, 515, 521.
 மஞ்சை - மயில், 44, 315, 524.
 மட்சிபுமலை, 305.
 மட்சிபு - மட்சிபுமலை, 305.

மடப்பம், 238, 378.
 மடம் - அழகு, 451.
 மடம்படுசாயல், 575.
 மடமை - அறிவினமை, 461.
 மடல் - பூ, 4, 229.
 மடலவிழும்பூ, 202.
 மடவதின் மாண்டபத்தினி, 528.
 மடவர் - அறியார், 519.
 மடவன்னம், 211 - 2.
 மடவார், 213.
 மடவை, 517.
 மடன் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்
 டது விடாமை, 421, 433.
 மடி - வயிறு, 242, 249, 369, 398.
 மடித்தெயிறுமும்பல், 584.
 மடித்தெயிறுகவ்வுதல், 86.
 மடிப்புடைவை, 389, 410.
 மடியாகிய புடைவையைபுடைய ஓக்
 மடியினவியை, 85. [கலை, 242.
 மடிவித்தல், 439.
 மடு, 145. [494 - 6.
 மடை - சோறு, 315, 322, 397,
 மடைக்கலம் - ஆக்குங்கலம், 417,
 429 - 30.
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 158.
 மடைப்பனி, 487, 490.
 மடைமை, 418.
 மடையமைசெறிவு, 557.
 மடையன், 545.
 மண் - சுதை, மார்க்கணை, 139,
 155 - 6, 166, 178, 193.
 மண்மேடு - 540.

மட்டை - முண்டைமுண்டை தாலாய, 59, 74 - 6, 91, 120.
 மட்டார் குழலார், 490.
 மட்டார் மறகு, 491.
 மட்டித்தல் - பூசுதல், 376.
 மட்டு - மது, 5, 28, 367, 388.
 மட்டுண்வாழ்க்கை - கள்ளாண்டுகளிக்
 கும் வாழ்க்கை, 314, 324.
 மடங்கல் - கரசிங்கம், 448, 460.
 மடங்காவினையுள், 507.
 மடந்தை, பெண்பாற்பெயர், 428.
 மடநடைமாத, 44.

மண்கணைமுகத்ததுகள், 043.
 மண்கணைமுழுவம், 261, 563.
 மண்சுமந்த அரவு, 534.
 மண்டபம், 144, 146, 163, 174,
 302, 522, 548.
 மண்டலக்கை, 92, 96.
 மண்டலமாக்கள் - அரசர், 238.
 மண்டலமிட்டு - தலசுத்திசெய்து,
 மண்டலமிருத்தல், 455. [431].
 மண்டிணிஞாலம், 535.
 மண்டிலநிலை - தேசிக்கூத்திற்குரிய
 நிலை, 75, 81, 90, 92, 120.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௪௨௫

மண்டிலம் - ஓரிருக்கை, கண்ணாடி,
 32, 75, 190, 232, 356, 384.
 மண்டிலம் இரண்டு, 293.
 மண்டிலம் பதினென்று, 74.
 மண்டேய்த்தபுகழ், 35, 39.
 மண்டை - ஒருவகை மட்பாத்திரம்,
 418, 431.
 மண்ணகநிலம், 113. [167.
 மண்ணகம்விண்ணகமாய்மாறாடல்,
 மண்ணக மடந்தை, 137, 418.
 மண்ணிற்புகைத்த இரும்பாணி
 (பொறி), 402.
 மண்ணின்பயனைந்து, 102 - 3.
 மண்ணினுற்றம், 114.
 மண்ணிலும் மாத்நிலும் கல்லிலும்
 செவியுண்டென்பது, 460.
 மண்ணீட்டரங்கம், 562.
 மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்;
 சூதையாற்பாவையுள்ளிட்டன ப
 ண்ணுவாரொன்றும், குயவொன்று
 மாம், 139, 156.
 மண்ணுடைமுடங்கல், 337, 541.
 மண்ணுதல், 36, 72.
 மண்ணுநீராட்டல், 118.
 மண்ணுறு திருமணி, 497.
 மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு, 258.
 மண்பொறி, 336.
 மண்மகள், 410.
 மண்மேற்குற்றம், 208.
 மண்வாங்குங்கருவி, 424.
 மணம், 35, 203, 210.
 மண்புகை - 8 199

மணி - அழகு, மாணிக்கம், 9, 138,
 163, 196, 199, 315, 423.
 மணிக்கட்டு, 98.
 மணிக்காலமணி, 42, 363.
 மணிக்காற்சிலம்பு, 485.
 மணிக்கொழுந்து, 396. [389.
 மணிகள் ஒன்பது, 71, 117, 181,
 மணித்தோட்டி, 366, 384.
 மணித்தோட்டுப்போந்தை, 537.
 மணித்தோடு, 228.
 மணிநிறமஞ்ஞை, 49.
 மணிப்பூ ஆடை, 212.
 மணிப்பூண்மார்பம், 560.
 மணிமண்டபம், 5, 548, 590.
 மணிமார்பம், 472.
 மணிமாலை, 411.
 மணிமுதுவல் - கல்ல முதுவல், 213.
 மணிமேகலை: தமிழிலுள்ள பழைய
 காப்பியமைந்தனவொன்று; சிலப்
 பதிகாரக் கதாநாயகனான கோவல
 னுடைய காதல்பரத்தையாகிய
 மாதவிமகள் மணிமேகலையென்
 பவளுடைய துறவு முதலிய சரித்தி
 ரங்களை விரித்துக் கூறுதலின், இப்
 பெயர்பெற்றது; சொற்சுவை
 பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து எளி
 தாகப்பொருளுையுணர்த்தும் இனிய
 நடையைபுடைமது; மணிமேகலை
 பெளத்தசமயக்கொள்கை யைத்
 தழுவியொழுகியவளாதலின் அக்
 கொள்கையையே இந்நூல் சிறப்
 படுத்துகிறது.

மணமதுரை, 8, 142.

மணமதுரை - கலியாணமதுரை,
மணமலிகுந்தல், 316. [513.

மணமனை, 77.

மணமுரசு - விழாமுரசு, 146, 166.

மணல், 185, 201, 207 - 9, 387.

மணலூராசிரியர், 7.

மணலேறு, 388.

மணவணி, 35.

மணவாய்த்தென்றல், 48.

மணவாளப்பிள்ளை, 77.

மணன்மலிபூங்கானல், 488.

பததுயன்மதுய; எலப பதுகார
நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடி
கள் கேட்ப மதுரைக்கூலவாணி
கன்சாத் தலுர் இந்நூலை
இயற்றினர்; ஜராபரணம்;
8, 19, 23, 29, 39, 126, 129,
138, 142, 147, 160, 163, 166-7,
173, 175, 194, 249 - 50,
269 - 71, 284, 286, 322, 335,
356 - 9, 363 - 4, 366, 377,
381, 385, 391 - 6, 398 - 9,
401, 403 - 6, 411, 417, 419,

எஉசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

429, 432, 447, 462, 471, 473,
 477, 484, 491, 498 - 500,
 502, 510, 512, 516 - 7, 525-6,
 528, 530-31, 535, 543, 550-52,
 554 - 6, 558, 563, 567 - 9,
 571 - 2, 574, 583 - 4, 586,
 588, 591. [தூல், 11, 576, 582.
 மணிமேகலைதுறவு - மணிமேகலை
 மணிமேகலைதூல் செய்யப்பட்டதற்
 குக் காரணம், 10, 11.
 மணிமேகலைதூலாகிரியர், 527.
 மணிமோதிரம், 181.
 மணியரங்கம்-நிலாமுத்தம், 562 - 3.
 மணியழுத்தங்குழி, 435.
 மணியிழந்தநாகம் துன்புறுதல், 335,
 மணியுடையரி, 485. [346.
 மணியூசல், 580.
 மணியைக்கடலில்லிழ்த்தோரெய்தும்
 மணிவட்டை, 573. [தூல்பம், 583.
 மணிவண்ணன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்திற்கு மேற்கே கோயில் கொ
 ண்ட திருமால் 270, 419.
 மணிவிழா, 190.
 மணிவிளக்கு, 124, 182, 241, 535.
 மணை, 66, 111, 406. [196.
 மத்தகம் - உச்சி, முகப்பு, 180,
 மத்தகமணி - தலையானமணி, 423,
 434.
 மத்தளம் - ஒருவகையுத்தமத்தோங்க
 ருவி, 35, 40, 74, 106, 119, 382.

மதாவரிசி, 195.
 மதி - இராசி, 227, 534.
 மதிக்குடை, 475.
 மதிகண்டு ஆம்பல் மலர்தல், 23.
 மதிஞானம், 282.
 மதிபுரைமுகம், 210.
 மதிமுடி, 528.
 மதியம், 177, 191, 266, 268, 494.
 மதியம்சகடணைந்தநாள், 41.
 மதியாகியஇதழ், 326. [316.
 மதியின்வெண்டோடு சூடுஞ்சென்னி,
 மதில், 340, 376.
 மதில்வட்டம், 376.
 மதிலிந்கொழுகட்டல், 369, 562.
 மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூல்: இது
 குத்திரப்பாவாலும், வெண்பாவா
 லும்மதிவாணரென்னும் பாண்
 டியரொருவரால் செய்யப்பட்ட
 நாடகத்தமிழ்தூல்; அடியார்க்கு
 நல்லார்உரையெழுதுவற்கு மேற்
 கோளாகக்கொண்ட தூல்களு
 ளொன்று, 10, 155.
 மதிவாணார், 82, 116 - 7, 191.
 மதிற்புறமாகியகாவற்காடு, 287.
 மதிற்பொதிகள், 401, 412, 415.
 மது, 28. [568.
 மதுக்கொள்வேள்விவேட்டோன்,
 மதுகரம், 522.
 மதுமயக்கத்தாற்பஞ்சலித்தும யங்
 கப்பாடுதல், 278.

மத்திம நாடு, 100, 101, 400, 412,
 மத்திமமானதோற்கருவி, 106. [457.
 மத்து, 441.
 மதகோதை, 206.
 மதங்கர், 158, 169.
 மதங்கொண்ட யானையின் முன் பறை
 மதலை, 191. [கொட்டல், 405.
 மதலைத்துக்கு, 59, 382.
 மதலைமாடம், 23.
 மதன், 89.
 மதனப் பாவை, 325.
 மதனவேள், 191.
 மதாணி, 198, 247, 296.

மதுமயக்கம், 275, 380.
 மதுரகீதம், 221, 232.
 மதுரச்சுவை, 114.
 மதுராபதி, 501 - 2, 510.
 மதுரை, 2-4, 7, 20-21, 23, 25-7,
 186, 220, 231, 246, 253,
 257 - 8, 272 - 3, 295, 297,
 299, 304, 306, 309, 311, 333,
 344, 350, 354, 391, 397,
 403, 409, 420, 431, 470, 475-6,
 490 - 91, 513, 519, 525, 550,
 553, 565, 571, 574.
 மதுரை எரியுண்டகாலம், 508.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மதுரைக்காஞ்சி: இது பத்துப்பாட்டுள் ஆறாவது; 722 - அடிகளை யுடையது; தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற பாண்டியன்நெடுஞ் செழியனைமாங்குடிமருதனுர்பாடியது; நச்சினூர்க்கினியரால் உரை செய்யப்பட்டது, 36, 41, 128, 130, 158, 161, 247, 269, 277, 294, 301, 322, 356, 376, 391, 401, 415, 440 - 41, 417, 465, 495, 502, 504, 513, 526, 531, 537, 543, 545, 553, 560, 571.

மதுரைக்கூல வாணிகள் சாத்தன் - மணிமேகலை தூலாசிரியர்; இவர், கூலவாணிகள் சாத்தன், தண்டமிழாசான் சாத்தன், சாத்தனார், சீத்தலைச்சாத்தன், நன்னூற்புலவனெனவுண்கூறப்படுவர், 5, 7, 10, 11, 24, 29, 525, 527.

மதுரைநாடுஏழு, 230.

மதுரைப்பெருவழி, 298. [7.

மதுரை மருதனினநாகர் (ஒருபுலவர்), மதுரைமாதெய்வம் - மதுரையின் அதிதேவதை, 3, 23, 28, 510.

மதுரையாசிரியன்மாறனர் - இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர், 7 - 8.

மதுரையார்கோமான், 578.

மதுவின் குடம், 523.

மதைஇய கோக்கு, 226.

மந்தசூரம், 61, 455.

மந்தம், 91, 225, 445.

மந்தமாருதம், 124, 126, 170.

மந்திரம், 187, 300, 424 - 5, 438,

மந்திரபிரண்டு, 297, 308. [570.

மந்திரமைந்து, 260, 276.

மந்திரவுபதேசம், 400.

மந்திரிகள், 293.

மந்திரிபுரோகித சேனாபதித்தொடக்க

மந்திரோத்தி, 511. [த்தார், 72.

மந்தோச்சசமம், 450.

மயக்கிரிணிதை, 304.

மயக்கு, 418.

மயங்கதாமூவம், 300.

மயங்கலுமயங்கும், 500.

மயங்காதே - வருந்தாதே, 442.

மயங்கிசைக்கொச்சக்கலிப்பா, 41, 468.

மயங்குதினை நிலைவரி, 217, 365.

மயமதம் - ஒருசிற்பதூல், 361.

மயற்பகை, 145, 165.

மயன் - தெய்வத்தச்சன், 42, 48, 144, 163, 249.

மயிடம் - கடா, 482.

மயிடாசூரன், 319, 328, 482.

மயிர்க்கட்டு, 540. [534, 543.

மயிர்க்கண்முரசு, 143, 160 - 61,

மயிர்க்கும் துதிற்கும் மாலைக்கும் புகை யூட்டுதல், 351.

மயிர்ச்சாந்து, 385.

மயிர்ச்சுவல், 401.

மயிரால் நெய்த ஆடை, 369.

மயிரைக்கோதுதல், 161.

மயில், 212, 516 - 7, 519.

மயில் இடிமுடிக்கக்கேட்டு ஏங்க

மந்தாரத்தோடு வேங்கைப்பூ இடை
பட்டுத் தொடுத்தமலை, 529.
மந்தாரமலை, 411.
மந்தி - ஆதிமந்தி, 488.
மந்திப்பிணை, 524:
மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலை
யெழுதுவார், 493.
மந்திரங்களை மனத்தானினைந்து வாக்
கர்ந்துதித்தல் மரபு, 309.
மந்திரச்சுற்றம், 424. [438.
மந்திரத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,

தல், 242.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 448.
மயிலை - இருவாட்சி, கொடிமல்லிகை,
மயிர்கழுத்து, 387. [149, 170, 340.
மயிற்சாயல், 227, 238.
மரக்கலம், 47, 153, 199, 378, 404.
மரக்கால் - பதினொராடலுள்ளொன்று,
இஃது அவுணர் வஞ்சத்தால்வெல்
லுதல் கருதிப் பாம்பு தேள் முத
லியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்த னர்க்
கை அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு

எஉஅ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

மரத்தாலாகிய கால்கொண்டாடி
 யது, இதற்கு உறுப்புநான்கு, 90,
 மாக்கானூரை, 260,278. [178,194.
 மரகதக்கடைச்செறி, 197.
 மரகதச்சாதி, 386.
 மரகதத்தாள் செறி, 181.
 மரகதத்தின் இலக்கணமும் குணங்
 களும் குற்றங்களும், 386 - 7.
 மரகதநாயகமாகியவட்டப்பு, 181.
 மரகதமணி, 147, 166, 386.
 மரகதமணித்தாள், 204.
 மரங்கொஃ.றச்சர், 139.
 மரச்செறிவு, 263.
 மாணவேதனை, 474.
 மரப்பத்தர், 256.
 மரப்புனை, 341, 354.
 மரபின் தாய்மைக்கு வலம்புரிமுத்து
 மரபு, 272. [உவமம், 53.
 மரபு இரண்டு - தாய் மரபு தந்தை
 மரபுயர்ச்சி, 153. [மரபு, 249.
 மரம்பயிலடுக்கம் - மரச்செறிவு, 263,
 மரல், 18, 294, 306. [301.
 மரவம் - கடம்பு, 300, 318, 339.
 மரவிசேடங்கள், 339. [517 - 8.
 மராம் - வெண்கடம்பு, 18, 294, 306,
 மரித்தல் - இறத்தல், 247, 591.
 மரியாதைப்பொருட்டுக் கண்ணாடி,
 கோடி. பட்டுமுதலிய ஏந்தல், 481.
 மரீஇ - மருவி, 44, 151.
 மருட்கை (மெய்ப்பாடு), 20, 27,
 மருட்பா, 14. [448, 459, 466.
 மருண்மாவை, 216 - 9, 472, 477.

மருதப்பண், 16, 384.
 மருதமரம், 16, 339.
 மருதயாழ், 16, 453.
 மருதவேலி, 184.
 மருதி, 488.
 மருது, 339, 352, 496.
 மருதோங்குமுன்றுறை, 359.
 மருந்து, 44, 152, 425.
 மருந்து நான்கு, 173.
 மருமம், 527.
 மருவிரிபுரிசுமூல், 210.
 மருவுதல், 189.
 மருவூர், 142.
 மருவூர்ப்பாக்கம் - காலிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் புறநகர், 139, 156, 159,
 183.
 மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம்
 என்னும் இரண்டற்கும் இடையி
 லுள்ள நிலத்திற்கு முனையிடம் உவ
 மருள்படுபூங்குமூல், 556. [மை, 141.
 மரையா, 18, 306.
 மல்குதல், 353.
 மல்லல் - வலி, வளன், 443, 475.
 மல்லன், 193.
 மல்லன் மாஞாஸம், 471.
 மல்லாடல் - பதினோராடலுளொன்று;
 இது வானசுரனை வெல்லுவதற்
 குக் கண்ணன் மல்லனாய்ச்சென்று
 அறைகூவி அவனைப்பிடித்து உயிர்
 போக நெரித்து ஆடிய ஆடல்;
 இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 89, 178,
 193, 427.

மருத்தர் - மருத்துவர், 147 - 8,
 மருத்துவநூலோர், 157.
 மருத்துவர் இருவர், 168.
 மருத்துவன்குமோதரனார், 7.
 மருத்தத்திணையிள் முதற்பொருள்கருப்
 பொருள்உரிப்பொருள்கள், 16.
 மருத்தத்திற்கு அருகு, சாய வேளா
 கொல்லி, புறம் ஆகரி, பெருகு
 கின்னரம், 384.
 மருதநிலத்துக்குத்தெய்வம், 173.
 மருதநிலம், 14, 26, 200, 302, 343.

மல்லிகை, 16, 43, 125, 131, 149,
 225, 338, 351, 376.
 மல்லிகைமாலை, 49.
 மல்லிகைவிரியல், 360, 377.
 மலக்கம் - மாறு, 71, 117.
 மலங்கியகண், 83.
 மலங்கு - ஒருவகைமீன், 259, 275.
 மலயசச்செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழ
 ம்பு, 360.
 மலயம், 333, 344, 504, 538.
 மலயமாருதம், 150, 256.

அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

எ உ க

மலயவரைச்சந்தனம், 127, 376.
 மலர், 183, 199, 209 - 10.
 மலர்க்கை, 335.
 மலர்கதிர், 137.
 மலர்ச்சரம், 191.
 மலர்தலையுலகம், 569.
 மலர்தூவுதல், 514.
 மலர்நாதல், 513.
 மலர்ப்பலிதூவுதல், 560.
 மலர்ப்பலிபீடிகை, 316.
 மலர்ப்பிணையல், 498.
 மலர்ப்பூம்பந்தர், 562 - 3.
 மலர்ப்பூம்பிணையல், 503.
 மலர்பொதி, 356.

மலையம், 158, 293.
 மலையர், 518.
 மலையரசன், 528.
 மலையருவி, 515. [578.
 மலையரையன்பெற்றமடப்பர்வை,
 மலையவுங்கடலவு மரும்பலம், 496.
 மலையன், 580.
 மலையாரம், 379, 447.
 மலையாளி, 88.
 மலையிடைப் பிறவாமணி, 45.
 மலையின் மூங்கில், 117.
 மலையினின்று வரும்பேர்யாற்றுக்கு
 நெடியோன்மார்பிலாரம் உவமை,
 522.

மலர்மாரி, 513.
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மலர்மிசைகடந்தோன், 264.
 மலர்வார்ளி, 43, 128, 396, 408;
 மலரமளி, 240. [583].
 மலிதல், 42.
 மலைச்சரக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 மலைச்சாரலில்வினையுநெற்பயிர், 306.
 மலைதல், 529.
 மலைதலைக்கொண்டபேர்யாறு, 256.
 மலைநாட்டுவழக்கு, 153, 480.
 மலைநாடன்மார்புதருவெங்கோய், 517.
 மலைப்பஃரூரம், 184, 201.
 மலைபடுகடாம்; இது பத்துப்பாட்
 டின் பத்தாவது; ஐஅங்-அழகனை
 யுடையது; இரணியழட்டத்துப்
 பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கோசு
 கனார் பஸ்துன்றக்கோட்டத்துச்
 செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்
 சேய்நன்னனைப்பர்டியது; நச்
 சினார்க்கினியராலுரை செய்யப்
 பட்டது; கூத்தாராற்றுப்படை
 யென்பதிதுவே, 391, 393, 404,
 412, 415, 513, 523 - 4, 544.
 மலைபறந்துதிரிந்தமை, 377.
 மலைமகள்மகன், 518.
 மலையிசைமர்க்கன், 524.
 மலைமுதுகுரெளியச் சேனைசெல்லல்,
 மலையடுக்கம், 292. [537].

மலைவலங்கொள்ளல், 307, 391, 500.
 மலைவளம், 184, 277.
 மலைவு, 508.
 மலைவேங்கை, 513.
 மவுணன் - கணவன், 192.
 மழலை, 226.
 மழலைக்கிளவி, 44, 52.
 மழலைத்தும்பி, 124.
 மழவரோதை, 206.
 மழு, 501.
 மழுவாள், 327.
 மழை - மேகம், 292, 361.
 மழைக்கண், 299. [289].
 மழைக்கருவுயிர்க்குமட்டில், 262,
 மழைபெய்யப்பட்டோனவினயம்,
 மழையின், 210. [85 - 6].
 மழையின்மைக்குரிய கோணிலை, 260.
 மழைவளம், 300, 527.
 மழைவறங்கூர்தல், 30.
 மழைவறத்தலால்வறுமைமிகுதல்,
 மழைவீற்றிருத்தல், 30, [31].
 மள்ளர், 352.
 மள்ளர்குழிஇயவிழவு, 488.
 மற்கலி - ஆரவகமததெய்வம், 551.
 மறக்கமாட்டேம், ஒருசொல், 214.
 மறக்களம், 546.
 மறக்களம் வாழ்த்தல், 545.
 மறக்களவேள்வி, 567.
 மறக்கற்பு, 23.

எஃ0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மறக்குடி அறஞ் செய்யக்கெடுமென்
 னும் வழக்கு, 314.
 மறக்குடித்தாயம், 313.
 மறக்குடிமகளிர், 142, 159 - 60.
 மறக்கொள்வீர், 142.
 மறத்தின் விளைவு - துன்பம், 373.
 மறத்துறை, 356-7.
 மறத்துறைமுடித்தல், 592.
 மறத்துறைவகை ஏழு, 371.
 மறத்தொடுமுடிந்தோர், 548.
 மறப்பயன் விளைதல், 588.
 மறம் - அகிதம், கீரம், 314, 371,
 மறவதல், 331. [373, 406, 560.
 மறவணம், 551.
 மறவர் - கீரர், 140, 300, 306, 312,
 314, 320, 327 - 9, 331, 371,
 மறவர்குடி, 323. [493, 537, 549.
 மறவாள், 560.
 மறவி, 432.
 மறவினை, 471.
 மறவுரை, 258, 273, 333, 345.
 மறவேலான், 577.
 மறவை, 217.
 மறவோர்சேரி, 498.
 மறன், 288, 512, 592.
 மறி, 451.
 மறிக்கும்பறை, 389.
 மறித்தல், 200.
 மறித்துக்காட்டல், 354.

மறுமை, 252, 276. [308.
 மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம், 296,
 மறுமொழியுய்த்தல், 227.
 மறை (எதிர்மறை), 310, 442.
 மறைகாத்தோம்புநர், 546.
 மறைகவில்க்கும் அவைக்களம், 352.
 மறைநா - அந்தணர்நா, 502, 570,
 மறைநான்கு, 148, 192, 298, 328,
 339, 391, 504, 549, 564, 567
 570.
 மறைநின்றது - மறையச்சினை நப்புறமாக
 மறைநூல், 250. [நின்ற, 518.
 மறைநூல் வழுக்கத்துப்புரிநூன்மார்
 மறைமாரபிற்றி, 148. [பர், 334.
 மறைமுதல்வன், 293.
 மறைமுதுமுதல்வன், 322.
 மறையவர், 505.
 மறையாட்டி, 394, 406.
 மறையிவ். மணந்தார், 213.
 மறையினேறு - மறையெருது, 452.
 மறையோர் - பஞ்சக்கிராயிகள், 138,
 167, 262, 289.
 மறையோரேந்திய ஆவுதி, 536.
 மறையோன், 298, 405, 504.
 மறைவிளிவழா அத்தக்கிணன், 506.
 மன் - ஆக்கத்திலவருதல், கணவன்,
 கழிவன்கண்வருதல், மிகுதி, 21,
 167, 206, 218, 524.
 மன்பதை. 463 - 4. 553. 580.

மறித்தம் - மீண்டும், 466.
 மறித்தோணவியத்துறிக்காவாளர் -
 ஆட்டுமறியையும்கோடரியையு
 முடையதோளிலேஉறிகட்டின கா
 வையுடைய இடையர், 401, 413.
 மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவை, 414.
 மறுகு, 2, 21, 122, 138, 150,
 154, 170, 198 - 9, 359, 369,
 422, 434, 491, 509.
 மறுகுதல் - சுழலல், திரிதல், வாய்
 விடுதல், 132, 333, 344, 407,
 மறுத்தம் - மீட்டும், 250. [499.
 மறுதாவுமீட்சி, 265, 285, 520.
 மறுப்பியலாகம், 524.

மன்பதைகாத்தல், 485, 527.
 மன்பெருஞ்சிறப்பு, 420.
 மன்மதத்தந்திரம் - ஒருவகைப்பூ, 51.
 மன்மதன், 225-6, 231.
 மன்மத்திற்பாவைதிமைகுறித்த அழு
 துகாட்டல், 146.
 மன்மற்பொதியில், 3, 23.
 மன்மம் - அரணில்லாவீடு, 145 - 6,
 164, 174, 255, 280, 313, 369,
 390, 422, 434, 442, 447, 451,
 503, 505, 550.
 மன்றில்வதியுநர், 412.
 மன்று, 323, 509.
 மன்னகுமார், 555.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எந்நக

மன்னர்பின்னோர், 357.
 மன்னர்மார்தரோடருக்குமவையம்,
 மன்னர்விழைச்சி, 46. [115.
 மன்னவன் - வாசவன், 168.
 மன்னவன்கோயில், 72, 339, 352,
 356, 371.
 மன்னன் திருமேனி, சேனாமுகம், 532.
 மன்னுதல், 34. [38-9.
 மன்னும்-இடைச்சொல், நிலைபெறும்,
 மன்னுயிர்முறையிற்கொள்கெனக்கூற்
 துவவாரிதுத்த கொற்றவன், 567.
 மனக்கவலை, 433.
 மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்
 தடைக்கவேண்டும், 336.
 மனத்தினிகழ்ந்தனாடல், 195.
 மனத்தினிகழ்ந்தவற்றை முகங்காட்
 டுதல், 195.
 மனப்பரியபயஞானம் - தன்முற்பிற
 ப்பையும் பிறர் முற்பிறப்பையும்
 அறியுமறிவு, 282.
 மனம், 371, 409.
 மனவருத்தத்தாலுருவந்திரிதல், 334.
 மனுவேந்தன், 484, 527.
 மனை, 351.
 மனைக்கிழத்தி, 346.
 மனைமரத்து மெளவல், 338.
 மனையறம், 591.
 மனையிடங்களின் வேறுபாடு, 153.
 மனையுறைமகளிர், 152.
 மனைவிளக்குறுத்தல், 499.
 மா - கருமைநிறம், மாமரம், மாவு,
 133. 184. 201. 215. 295.

மாங்காடு - குடகமலைப்பக்கத்ததோ
 ருர் ; மாங்காலெனவழங்கப்படும்,
 மாங்கிசம், 141, 255. [293, 304.
 மாசத்தசேன்வி, 345.
 மாசதுபொன், 45, 53.
 மாசனம், 147, 178.
 மாசாத்தன், 241.
 மாசாத்துலாமிகன் } - கோவலன்
 மாசாத்துவான் } தந்தை, 35,
 39, 373, 409, 484, 574, 576.
 மாஞ்சி, 179, 195. [4, 430.
 மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்குமா
 மாட்டாநடை, 422, 434.
 மாடக்கூடல், 7. [து, 222, 224.
 மாடகம் - வீணையுறப்புக்களுளொன்
 மாடத்திற்கு மலைஉவமை, 262.
 மாடத்தின்நாலாநிலம், 346.
 மாடப்புணை, 302.
 மாடம், 154, 199, 376, 507, 519.
 மாடமதுரை, 2, 20, 21, 50, 220,
 231, 246, 397.
 மாடமலிமறுகு } 182, 394, 406.
 மாடமறுகு
 மாடமாளிகை, 157.
 மாடலன் - தலைச்செங்காட்டிருந்த
 ஓரத்தன், 10, 273, 391, 396,
 403 - 4, 407, 409, 549, 552,
 554 - 5, 564, 566, 570, 585,
 587, 589 - 90.
 மாண்பு - அழகு, 182.
 மாண - திண்ணிதாக, 491.
 மாணக்கன். 6.

306, 318, 430, 585.
 மாக்கள், 137, 142, 144, 182 - 3.
 மாகதப்புலவர், 537.
 மாகதர் - இருந்தேத்துவார், பட்டுக்
 கள், 140, 157 - 8. [38.
 மாகவான் - விண்ணின் மேகம், 34,
 மாகவிசும்பு, 200. [ண்டியன், 8.
 மாகீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பா
 மாகலியசூத்திரம், 35.
 மாகலியம், 52.
 மாக்னி, 417, 430.

மாணி, 88, 242, 250, 335.
 மாணிக்கக்கொழுந்து, 407.
 மாணிக்கத்தின் குணம் குற்றம்சாதி
 நிறம் பிறப்பிடம், 387.
 மாணிக்கப்பீடம், 197.
 மாணிக்கம், 296, 325, 387-8, 435,
 மாணிக்கவளை, 196. [489.
 மாணிக்கவிளக்கு, 198, 247.
 மாணிகாள், 506.
 மாணிபத்திரன், 191.
 மாத்திரை, 103 - 4.

எகஉ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

மாத்திரைப்பொழுது, 128.
 மாத்துவம், 492.
 மாதர், 43, 265.
 மாதர்க்கோலம், 142, 160.
 மாதர்த்தகைய மடவார், 469.
 மாதர் பெருங்கற்பு, 206.
 மாதர்வீதி, 422.
 மாதரி - ஓரிடைச்சி, 27, 397, 402,
 415, 417, 428, 430 - 31,
 441, 450, 454 - 5, 458, 462,
 465, 550, 576, 587 - 8.
 மாதவத்தாட்டி, 265, 291, 300,
 312, 334, 341, 391, 397, 417,
 மாதவர், 490, 573, 583. [429.
 மாதவர்கோன்புமடவார்கற்புங்காவல
 ன்காவலின்தெனினின்றால், 571.
 மாதவளனார், 7.
 மாதவி - ஒருபாத்தை, குருக்கத்திக்
 கொடி, 10-11, 20, 25 - 6, 78,
 121, 123, 125, 128, 131 - 2,
 136, 149 - 51, 169 - 70,
 173, 176, 179, 185, 187 - 9,
 192, 201-2, 205, 212, 219-20,
 224 - 5, 229, 232, 235, 237,
 240, 246, 253, 299, 311, 334-6,
 338, 345, 347, 392 - 3, 395,
 404, 408, 432, 541, 549, 575,
 583.
 மாதவி அரங்கேறியது, 73, 118.
 மாதவி கோதையாகப்பூத்தல், 16,
 43, 48, 362, 379.
 மாதவி கோவலனுக்கு எழுகிய கிரு

மாதேவர், 322.
 மாந்தரஞ்சோன்மன்னவன் - ஒருசே
 மாந்தளிர், 179, 561. [ரன், 505.
 மாநாய்கன் - கண்ணகியின் தந்தை,
 38, 55, 576.
 மாநாய்கன் குலக்கொம்பர், 34.
 மாநிதிக்கிழுவன் - கோவலன்பிதா,
 மாநீர்வேலி, 521. [420.
 மாபத்தினி, 19, 491, 510, 525,
 மாபுராணம், 7. [528.
 மாபெருந்தானம், 551.
 மாபோதிக்குக்கினை ஐந்தென்பது,
 மாமகள் - சீதேவி, 500. [254, 270.
 மாமதுரை, 470.
 மாமரம், 327.
 மாமலை வெற்பன் மணவணி, 519.
 மாமதை முதல்வன் - மாடலன், 391,
 மாமி, 576. [397.
 மாமுதுபார்ப்பான், 35, 41.
 மாமுதுமுதல்வன், 148.
 மாமுனிதொதியில், 550.
 மாமுலர், 7.
 மாமைசிறம், 320.
 மாய்தல் - மதைதல், 247.
 மாயக்குழவி, 242.
 மாயஞ்செய்வாளவுணர், 320.
 மாயப்பொய்ம்மொழி, 219.
 மாயம் - கனவு, 80, 419, 432.
 மாயவன், 178. [545.
 மாயவன், 442, 444, 446, 454-5,
 மாயிருஞ்சாலம், 148, 219.
 மாயிரும்பிலி, 44.

முகம், 348.
 மாதவிதூதர், 551, 576.
 மாதவிமரபின்வந்த மாதவி, 194.
 மாதவியாடல், 195.
 மாதவியோலையின்மேற்கூந்தற்பொறி
 ஒற்றியனுப்பல், 347.
 மாதாபிதா, 243, 337.
 மாதிரம், 160.
 மாதாஸம்பசங்காய், 417, 430.
 மாதாஸைப்பூ, 387.
 மாதாஸைவிதை, 387.

மாயோன் - துர்க்கை, 194.
 மாயோன், 90, 190 - 91, 193.
 மாயோன்பாணி - மாயோனைப்பாடும்
 தேவபாணிச்செய்யுள், 177, 190,
 மார், இடைச்சொல், 438. [191.
 மார்க்கத்திற்கைத்தொழில், 60, 99.
 மார்க்கம் - வடுகு, 57, 75, 120.
 மார்ச்சனை, 166, 279.
 மார்பம், 472.
 மார்பினவின்றனால், 494.
 மாரப்பற்று, 379.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௭௩௩

மாரன், 220, 231.
 மாராயவஞ்சி, 529.
 மாரி - முகில், 153.
 மாரிக்கூந்தல், 137.
 மாரிப்பீரம், 216.
 மாரிவளம்பெருவில்லேகுழை, 300.
 மாருதனாதன், 220.
 மாருதம், 171.
 மால் - மயக்கம், 89, 213, 295.
 மால்வரைவெற்பன்மணவணி, 517.
 மாலதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலி
 ருந்த ஒரு பார்ப்பனி, 241, 247,
 250, 253, 585.
 மாலை - இயல்பு, ஒழுங்கு, மணிமா
 லை, மரகதத்தின்குற்றம், மாலைக்
 காலம், 14, 27, 43, 118, 205-6,
 218, 229, 315, 366 - 7, 386,
 411, 491, 495, 529, 561.
 மாலைக்காலத்தின்பலர்தொழுதல்,
 560, 582.
 மாலைக்காலம், 17, 207, 212, 226,
 241, 247, 302, 401, 413, 476.
 மாலைக்குப்புகையூட்டல், 351.
 மாலைக்குறம்பு - மாலைபெயர் னுங்குறு
 ம்பு, 125, 130 - 31.
 மாலைச்சேரி, 183.
 மாலைத்தாமம், 43, 71.
 மாலைத்திங்கள், 553. [வை, 218.
 மாலைப்பொழுதுகண்டுதலைவிகுறிய
 மாலையயர்தல், 247, 499.
 மாலைபிலெழுதியமாற்றம், 299.
 மாலையிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பாலெழு

மாத்தம்பபசும்பொன், 77.
 மாத்தூர், 198.
 மாத்தூள், 241.
 மாத்தூள் குழந்தைகளை நற்றில்விழ ஒரு
 த்தி தன் குழந்தையையும் அதில்
 வீழ்த்திப்பின்எடுத்தாளென்பது,
 மாற்று, 122. [489.
 மாற்றுவேந்தர், 71.
 மாதல் - விற்றல், 422.
 மாதன், 503.
 மாதனலங்காரம், 54, 127.
 மாறு - பகை, 460.
 மாறுகால், 90.
 மான், 294, 331.
 மான்கட்காலதர்; 137, 153.
 மான்குளம்பு, 537. [னுமாம், 213.
 மான்மகள் - மயங்கினமகள்; காம
 மான்மணி - பெரியமணி, 442, 451.
 மான்மதச்சாந்து - கத்தூரிக்குழம்பு,
 45, 53, 838, 481, 563.
 மான்மதச்சேறு - கத்தூரிக்குழம்பு,
 சவ்வாதுமாம், 195 - 6.
 மான்மயிர்க்கவரி, 523.
 மான்மறி, 524.
 மான்மலைக்கை, 92, 96.
 மானதம், 167, 233.
 மானம், 63, 109 - 10.
 மானவிதல்வேளாழும்பில், 571.
 மானேர்நோக்கம், 217.
 மிகவும்போற்றுதல், 458.
 மிகுத்துக்கூறல், 153, 325.
 மிச்சில், 331, 399.

மித்திரன், 143, 163.
 மிதுனம், 117.
 மிதுனவீதி, 361, 378.
 மிருதசஞ்சீவினி, 54, 173.
 மிலேச்சமகளிர், 200.
 மிலேச்சர், 153, 200.
 மிழர்நல், 151, 171.
 மிளகுபொதி, 389.
 மிளிர்நல், 275.
 மினை - அரண்காவலைச் சூழ்ந்தகாவத்
 காடு, கட்டுவேலி, 116, 341, 354,
 359, 375, 401, 413, 416, 428.
 மிதைத்தல், 161.
 மின்மினி, 387.
 மின்னல், 307.
 மின்னுக்கொடி, 171.
 மின்னுக்கொடி, 293. [568.
 மீக்கூற்று - மேற்பட்டவார்த்தை,
 மீகாமர், 138.
 மீத்திம்படாமை, 65, 75.
 மீயிசை, 12.
 மீளி, 329.
 மீன், 155, 207, 213, 275, 480.
 மீன்கோட்பதை, 17.
 மீன்திழ் விசம்பு, 254.
 மீன்விலையுணவு, 17.
 மீன்விற்போர், 138, 183, 200.
 மீனாறு, 332, 344.
 மீன்தியில் விளக்கம், 183, 200.
 மீனக்கொடி, 581.
 மீனம், 277, 453.

முகநிலை - முகத்தித்தபுந்தரவு, 190,
 முகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [191, 219.
 முகநோக்கல், 200.
 முகப்பு, 196 - 7, 477.
 முகபடாம்; 406.
 முகம் - அந்தரக்கொட்டு, இடம்,
 கூறு, சந்தியைந்தனுளொன்று, 75,
 83, 120, 162, 166, 192, 493.
 முகம்பாராமை, 299, 311.
 முகமாறுதல், 430.
 முகமில்வரி - முகமொழிந்து ஏனை
 யுறுப்புக்களான்வருவது, 206,
 208, 219, 365.
 முகமுடைவரி - மூன்றடிமுதலாக
 ஏழடியீறாக வரும், 206, 267.
 முகவைப்பாட்டு - பொலிபாடும்பாட்டு
 261, 279.
 முகில், 150, 153, 171, 198, 377,
 முகிலையணிந்தபொழில், 286.
 முகிழ்காங்கூலக்கை, 94.
 முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 534.
 முகிழ்த்தல், 36.
 முகிலுழைமதியம், 561.
 முகுளக்கை, 92, 94 - 5, 98.
 முச்சந்தி, 369, 390.
 முச்சிப்பினையல், 498.
 முசிறியாசிரியர், 7. [மை, 578.
 முசுருந்தன்சொர்க்கத்தைக்காத்த
 முசுருந்தன்புகாரையாண்டமை,
 159 - 60, 186 - 7.
 முசுருந்தனுடன் வந்தபூதத்தின் வா

மலையன் - சமதரன், 120, 101.

மீனிராச்சியம், 181.

மீனாணங்கல், 17, 208 - 9.

மீனேற்றுக்கொடியோன், 150.

முக்குடைக்கு முன்றுதிகள், 291,

முக்கோல், 491. [391.

முகச்சந்தியிலக்கணம், 83.

முகச்சார்த்து 207.

முகஞ்செய்துகிடத்தல், 309.

முகடு, 408.

முகத்தினுங்கண்ணிற்சுவையிகத்

தோன்றல், 84.

லாறு, 158, 187.

முசுட்டை } 340, 353.
முசுண்டை }

முசுமுசுக்கைக்கனி, 389.

முட்டாக்கு, 341.

முட்டி, 92, 98.

முட்டிக்கை, 92, 94.

முட்டிகச்சுவத்திகம், 81.

முட்டுப்பாடு, 412.

முடக்காற்பந்தர், 416.

முடக்குமோதிரம், 181.

முடங்கல், 336 - 7, 546.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எகடு

முடங்கல் வெண்டோடு, 225.
முடங்குகை, 393.
முடங்குபடுதல், 389.
முடத்திருமாதன், 7.
முடம், 63 - 4, 109, 205.
முடிக்கருந்தலை - முடியுடைக்கருந்
முடிக்கலம், 434. [தலை, 545, 548.
முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்
சூடிய இதைவன், 305.
முடிக்கை - பண்மாறு, 120.
முடிகளபத்துடையவன் - இரா வ
ணன், 191.
முடிகெழுவேந்தர்மூவர், 4, 267,
364, 512, 573, 575, 592.
முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி,
முடித்தலையுப்பு, 545. [34, 38.
முடித்து (தன்மைவினை), 425.
முடிநாறு, 261, 278.
முடிபொருட்டொடர்நிலை, 47.
முடிமுதற்கலன்கள், 422, 495.
முடிவு, 108.
முடிவுபோதல், 324.
முடுக்கர் } 149, 369, 554.
முடுக்கு }
முடுக்குவழி, 390.
முடுகியலாய்வந்ததாழிசைக்கொச்சக
வொருபோது, 321.
முடுகிவரும்வரவு, 277.
முண்டகக்கோதை, 558.
முண்டகம் - நீர்முள்ளி, 17, 221.
முண்டம்பெருங்குமரர் - கடைச்சங்
கப்பலவருள் கைவன் 7

முத்தின்குணமும், குற்றமும், 368,
388 - 9.
முத்தின் பந்தர், 143, 163.
முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம்,
தக்கினுக்கினி, 304; 504.
முத்தீச்செல்வம், 528.
முத்தீவாழ்க்கை, 494.
முத்து - கண்ணீர்த்துளி, மணிகளு
ளொன்று, 127, 134, 138, 147,
154, 196, 199, 207, 213, 221,
224, 227, 232, 388.
முத்துக்கோப்பார், 157.
முத்துடையரி, 485.
முத்துரிசைக்கொழுத்தொடர், 557.
முத்துவடம், 53, 153, 180, 311,
முத்துவினைகமுனி, 558. [344.
முத்தூர்க்குற்றம் - சோழநாட்டிலு
ள்ள தொருசிறுநாடு, 303.
முத்தொள்ளாயிரம் : இது முற்கால
த்துப்புலவராலிய த்ற ப் ப ட் ட
னால்களுளொன்று; 2700-வெண்
பாக்களையுடையது ; தமிழ்நாட்
டரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டி
யர்கள் மூவரையும் தனித்தனியே
தொள்ளாயிரந்தொள்ளாயிரம் வெ
ண்பாக்களாற்சிறப்பித்துக் கூறு
தலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.
இதிலுள்ளசெய்யுட்களுட் சிலசில
பழையவுரைகளிலும் புறத்திரட்டி
லும் காணப்படுவனவேயன்றி நூல்
முழுவதும் அகப்படவில்லை; சொற்
களைப் பொருள் காண்பதில்

முண்டிதம், 88.
முத்தக்கழங்கு, 558.
முத்தக்காசு, 179. [ன்று, 190.
முத்தகம் - இசைப்பாவலையுளொ
முத்தம், 277, 524, 581. [190.
முத்தமிழ், 10, 11, 32, 76, 121,
முத்தரை - அரையின் முத்துவடம்,
முத்தவளை, 196. [180.
முத்தாரம், 71, 116, 127, 168, 181,
முத்திரை, 101, 456. [197.
முத்தின் ஒழுங்கு, 166.

சிறந்தது, 278. [485, 553.
முதல் - இடம், 108, 111, 360,
முதலீடு, 246.
முதலுக்கு ஏற்ற அடை, 333, 377.
முதலாழி, 230.
முதலை, 17, 332, 343.
முதற்கருவி - மத்தளம், 107. [230.
முதற்சங்கத்தின் காலமுதலியன,
முதற்சாமத்திற் கண்ட கனா ஓராண்
டிப் பலித்தல், 408.
முதற்பொருளிருவகை, 14.

எங்கள் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முதனடை - இயக்கநான் இன்னொன்
று; தாழ்ந்த செலவினையுடையடா
டல், 67, 111, 120.

முதனடைவாரம், 59, 91.

முதாரிக்காய், 417, 430.

முதிர்ந்தல் - சூழ்தல், முற்றுதல், 24,
முதிர்வினை, 3. [437.

முதிராக்கினி, 257.

முதிரை, 154, 390.

முதிரைப்பண்டம், 160.

முதுக்குறைநகங்கை, 401.

முதுக்குறைவி, பெரிய அறிவைபுடை
யாள், 432.

முதுக்குறைவு, 349.

முதுகணிகையர், 392.

முதுகுரவர், 25, 419, 432.

முதுகுருகு, பெருங்குருகைப்பார்க்க,
முதுகரி, 266, 287. [7, 230.

முதுநாரை-பெருநாரையைப் பார்க்க,
முதுபாலை, 471, 477. [7, 230.

முதுமறையோன், 303, 310. [376.

முதுவேனிந்காலத்துக்குரிய பூவகை,
முதுவேனிந்காலம், 14, 333, 345-6,

முந்தானைகள், 80. [363.

முந்துறுத்தல், 589.

முந்தைப்பிறப்பு, 3, 509. [454.

முந்தை - முத்தை; விகாரம், 420,

முந்தை, மூதையாதல், 246.

முந்நீர் - முத்தொழிலையுடையநீர்
(கடல்), 33, 200, 448, 459, 509,

521.

முந்நீர்விழவினெடியோன், 302.

முரசத்தை நாளொடு பெயர்த்தல்,
161 - 2, 534.

முரசம், 128, 147, 441.

முரசம் யாதிரமதிரமுழங்குதல், 543.

முரசவோதை, 339.

முரசு, 35, 72, 106, 143, 161,
166, 402, 450, 535 - 6.

முரசமுதலானவரும் அரசர்க்குரியன,
முரசு மூன்று, 118. [495.

முரசை யாணையின்மேலேற்றி விழவறி
வித்தல், 146.

முரஞ்சிபூர் முடிநாகராயர் - தலைச்
சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர், 7, 230.

முரரை, 553.

முரல்வாய்ச்சங்கம், 207.

முரி, 190, 209, 219, 529.

முரிச்சார்த்து, 207.

முரித்துப்பாடுதல், 210.

முரிதல், 210.

முரிநிலை - இறுதியிப்படுத்தாவு, 190.

முரிப்பு, 434, 450.

முரிபுருவம், 83 - 4.

முரிவரி, 210.

முருக்கம்பூ, 585.

முருக்கு, 340, 353.

முருக்குதல், 266. [328, 370, 519.

முருகவேள், 28, 39, 51, 168, 193,

முருகவேள் நிற்குங்கோயில், 241, 248.

முருகன்கடல்வயிறு கிழித்தது, 511.

முருகன்கார்த்திகைமுதலிய அறுவர்

பாதுண்டமை, 516.

முருகன் திரை அரங்கமாகக் கடலிற்

முந்தானமார்பன், 587.
 முப்படை, 159.
 முப்பத்திருகாழ், 180.
 முப்பழம், 31, 179.
 முப்பால், 7.
 மும்முறை வணக்கல், 307.
 முயக்கம், 125.
 முயல், 150, 171, 191.
 முயலுதிரம் மாணிக்கத்திற்கு, 387.
 முரசத்தாளை, 161. [161.
 முரசத்திற்குப்பலியூட்டுதல், 143,

முடிக்கத்தாடியது, 193.
 முருகன் மலைநெஞ்சு பிளந்தது, 511.
 முருகுவிர்த்தல், 405. [118.
 முருடு - பத்தல், மத்தளம், 35, 40,
 முருந்துபோலும்சகை, 321, 330.
 முல்லை - ஒருகருவி, ஒருபண், முல்
 லைக்கொடி, முல்லைநிலம், 14, 124-5,
 130 - 31, 149 - 50, 170, 241,
 247, 305, 338, 343, 351, 353,
 360, 376 - 7, 443, 455 - 7.
 முல்லைக்குரியசிறுபொழுது, 14.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மல்லைத்திணைமுதற்பொருள், கருப்
 பொருள் உரிப்பொருள், 14 - 5.
 மல்லைத்திணையை முதலாகவைத்தெ
 ண்ணுதற்குரிய ரியாயம், 14.
 மல்லைத்தீம்பாணி, 15, 445.
 மல்லைநகை, 340.
 மல்லைப்பாட்டு : இது பத்துப் பாட்
 டிகள் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம்பட்
 டினத்துப்போன்வாணிகனார்மக
 னார் நப்பூதனார் பாடியது; 103 -
 அடிகளையுடையது; நச்சினர்க்கினி
 யாரால் உரை செய்யப்பட்டது,
 241, 377, 415, 422, 534, 554.
 மல்லைப்பூங்குழல், 452.
 மல்லைமலர், 15, 130, 344, 560.
 மல்லைமுகை, 171.
 மல்லைநந்திக்குழல், 446, 456.
 மல்லைபாழ், 15.
 மல்லைபுற்குறிஞ்சியு முறைமை திரி
 ந்து பாடியாதல், 294, 305.
 மலைப்பூசல், 574, 576.
 முழத்தின்விரலளவு, 70.
 முழவம், 339, 499, 563.
 முழவின் கண்ணெறி, 66, 111.
 முழவு - குடமுழா, 119, 149, 169,
 261, 279, 339.
 முழவு ஏழுமுகை, 106.
 முழுத்தம், 534.
 முழுத்தம், 11.
 முழுநெறிக்குவளை, 42 - 3, 48.
 முழுப்பலிபீடிகை, 142.
 முழுமுகை, 209.

முனைப்பாலிகை, 41.
 முனையெயிறு, 401.
 முனைவளரிளநகை, 210.
 முனைவெண்டிங்கள், 315. [487.
 முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல்வினையும்,
 முற்பட, 205.
 முற்பிற பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்
 பிற்காணல், 309.
 முற்றக்கடிதல், 131.
 முற்றத்துறத்தல், 371.
 முற்றம், 125, 221, 232, 521, 523.
 முற்று, 297, 463 - 4.
 முற்றுச்சொல், 217, 245, 309,
 333, 358, 374, 392, 440 - 41,
 489, 513, 525-6, 575.
 முற்றும்மை, 28, 165, 468.
 முற்றும்மைதொகல், 129.
 முறஞ்செவிவாரணம், 31, 266, 287.
 முறி - தளிர், 125, 132, 333.
 முறிக்கும்பருவக்கரும்பு, 306.
 முறுக்கல், 90. [325.
 முறுக்குண்ட கோட்டையுடையகலை,
 முறுகுதல், 323, 390.
 முறுவல்: இது பழைய நாடகத்தமிழ்
 நூல்களுள்ளொன்று; இது முற்
 காலத்தேயிறந்த போயிற்றென்று
 அடியார்க்குநல்லாரொழுதியிருக்
 கின்றனர், 9, 213, 253.
 முறுவல்நகை, 84 - 5.
 முறை-ரியாயம், நீதி, விதியுமாம்,
 5, 22, 35, 108, 111, 305, 482,
 485, 497, 508, 519, 577.

முழுமாணிக்கம், 407.
 முழுமெய் - மார்பு, 123, 151, 172.
 முள்வாய் - கூர்த்தவாய், 128, 135.
 முள்வேலி, 280, 334.
 முள்ளிப்பூ, 89.
 முள்ளூர், 520, 522.
 முள்ளெயிறு, 257.
 முளம்பின்முகம், 584.
 முளிதயிர், 430.
 முளிதல், 306.
 முனைக்குடம், 36.

கக

முறை முதற்கட்டில், 553.
 முறைமை நான்குவகை, 92.
 முறையுளி, 235, 518.
 முன்பணிக்காலம், 361, 378.
 முன்பால் - முன்னிடம், 78.
 முன்பால்காடு - குமரியாற்றிற்கும்
 பஃறுளியாற்றிற்கும்இடையிலுள்
 ளகாடு, 230.
 முன்பிற்காதை, 203.
 முன்பிற்படி-முன்புபோல, 68, 113,
 முன்பு, 30, 300.

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முன்றில் - முத்தம், 133, 208, 216,
 244, 318, 320 - 21, 327, 330,
 முன்றுறை, 528. [498, 587.
 முன்றேர்க்குாவை, 545.
 முன்னத்தினுணருங்கினவி, 431.
 முன்னதிகட்டு, 439.
 முன்னிலைத்தொழிப்பெயர், 24.
 முன்னிலைப்படைக்கை, 206-7.
 முன்னிலைப்பாவல், 319, 329, 460.
 முன்னிலைப் பன்மை, 248, 308.
 முன்னிலைப் புறமொழி, 323, 515.
 முன்னிலைப்பெயர், 3, 44, 509, 526,
 முன்னிலையாகக்கூதல், 579. [527.
 முன்னிலையியான்-முன்றில்லான், 501.
 முன்னிலைவிளி, 250.
 முன்னுஞான்று, 351.
 முனி, 168.
 முனிதல் - வெறுத்தல், 513.
 முனிவர், 168, 301, 311, 370.
 முனிவர் சத்திரமோதுமோசை, 339.
 முனிவரிருப்பிடம், 355.
 முனை, 44. [குடுதல், 331.
 முனையிடம் பாழ்படும்படி வெட்சி
 முங்கில், 69, 71, 100, 114, 116-7,
 294, 306, 345, 353.
 முங்கில்லில், 328.
 மூச்சு, 465.
 மூட்டுதல், 418.
 மூடை - பொதி, 47, 369, 390.
 மூத்தோர், 491.
 மூதறிவாட்டி, 316, 325.
 மூகிப்பெண்ணர் - மூகிப்பெண்ணர்

மூலாதாம், 61, 103 - 5.
 மூவகைஇயக்கம் - வலிவு மெலிவு
 சமம், 224 - 5, 235.
 மூவகைச்சொல்லையும் அவினயத்
 தோடு புணர்க்குமிடத்துச்செய்யு
 முறைமைநான்கு, 92.
 மூவகைப்பு, 154.
 மூவடிமுக்கால்வெண்பா, 190 - 91.
 மூவாக்கடம்பு, 448, 459.
 மூவாமருந்த, 44.
 மூவாலினநலம், 243, 586. [கல், 82.
 மூன்றனுருபு, ஐந்தனுருபொடு மயங்
 மூன்றருஞ்சாமத்திற்கண்ட கனூ மூன்
 றுமாதத்திற் பலித்தல், 408.
 மூன்றும்வேற்றுமையுருபோடு, கூட
 என்பது சேர்ந்துவருதல், 269.
 மெச்சுதல், 197.
 மெய் - வடிவு, 150.
 மெய்க்கூத்து - சாந்திக்கூத்து நான்
 கனுளென்று, மெய்த் தொழிற்
 மெய்காவல், 187. [கூத்து, 80.
 மெய்ச்சாந்து, 385, 465.
 மெய்சாய்த்தல், 90.
 மெய்நிலைக்கை, 92, 95.
 மெய்நெறி, 590.
 மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லல், 465.
 மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்,
 மெய்ப்பாடு, 20, 27, 584. [298, 310.
 மெய்ப்பாடெட்டு, 232.
 மெய்ப்பை - சட்டை, 422, 434.
 மெய்ப்பொறி, 437.
 மெய்ப்பொறி, 191

முதுரை, 486. [142, 160.
முதுர், 23, 26, 198.
முதுர்ப்பொழில் - இலவந்திகைச்
சோலை, 271, 377, 403.
முதை - முந்தை, 246.
முப்பிளமை, 484.
முரல், 36, 316, 561.
முரித்தானை, 162.
முரிநியிர்த்தல், 85, 323.
முலாதாரத்து எழுபத்திராயிரநாடி
கள், 103.

மெய்ப்பொருள், 121.
மெய்ப்புகுவசம், 366.
மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது, 83.
மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.
மெய்முழுதுந்தழுவல், 434.
மெய்யல்லாமுதுவல், 421.
மெய்யிற்பொடி, 486.
மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால்
உடம்படுமெய்யன்மெனப்படும்
வகரம் தோன்றுதல், 526.
மெய்புரை, 242, 569.
மெய்வருத்தம், 323, 433.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எங்ஙனம்

மெய்வார்த்தை, 591.
 மெய்விடல் - இறத்தல், 551.
 மெல்கிறதில்லா, 398.
 மெல்லென்றசொல், 6.
 மெல்லொற்று, 433.
 மெலிக்கும் - மெலிவிக்கும், 185.
 மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
 தல், 217.
 மெலிவு, 63, 68 - 9, 108, 113,
 மென்பானிலம், 114. [224 - 5, 235.
 மேகம், 293, 304.
 மேகலை - பவளக்கோவையெட்டினுற்
 செய்தது, 126, 132 - 3, 227,
 314 - 6, 320, 324, 326, 329,
 377, 393, 405, 564, 577, 579.
 மேகலைக்கோவை, 349, 353.
 மேகலைபுடைவைமேற்குழ்தல், 125.
 மேகலையைத்ததுகிலுள்ளுடுத்தல்,
 மேடவீதி, 390. [125, 180.
 மேதிச் சென்னி விக்கிரமன், 326.
 மேரு, 562.
 மேருவரைமத்து, 455.
 மேருவரைவில், 326.
 மேருவலந்திரிதல், 33.
 மேல்கடல், 379. [தல், 342.
 மேல்காற்றடிக்கமதிக்கொடி யசை
 மேல்வாவு, 107.
 மேல்வினாவன், 21.
 மேலிற்றும், 402.
 மேலேயிட்டுக்கொள்ளல், 435.
 மேலோர் - அருந்தவர், முனிவர், 299,
 மேமகம். 254. [311.

447 - 9, 463, 465, 472, 481,
 483, 486, 518, 526.
 மேற்செம்பாலை, 66 - 8, 111 - 3,
 221, 234 - 5, 454.
 மேற்செம்பாலைப்பண், 224.
 மேற்செலவு, 528.
 மேற்பாலை, 69.
 மேனி - நிறம் (ஆகுபெயர்), 168.
 மேனிபசுத்தல், 226.
 மேனிலை, 70.
 மேனிலையுலகம், 567, 587.
 மேனீர், 459.
 மை - மஞ்ச, 406.
 மைத்துளவளவன், 552.
 மைந்து - அழகு, 229, 240.
 மைந்நிணவிலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்,
 மைம்மீன், 277. [138, 155.
 மையல்மனம், 217.
 மையிருங்குன்றின் விஞ்சையன், 393.
 மையீரோதி, 419.
 மையுண்கண்ணிமடந்தை, 57.
 மைவிளக்கு - நெய்விளக்கு, 198,
 மோச்சை, 390. [247.
 மொசிதல், 521.
 மொட்டித்தல், 214.
 மொத்துணல், 207. [106.
 மொந்தை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 மொழிபெயர்தேத்தோர், 183, 200.
 மொழிப்பொருட்டெய்வம்-பொருண்
 மொழியாகிய தெய்வம், 260, 276.
 மோ, முன்னிலையசை, 274.
 மோக்கம். 308.

மேழி - கலப்பை (ஆகுபெயர்), 279,
 356, 370.
 மேழியில் மாலைகுட்டுதல், 279.
 மேற்கட்டி, 40.
 மேற்கட்டுக்கட்டி, 202.
 மேற்கட்டுத்திரை, 116.
 மேற்கோளாக இன்னாலிலிருந்துபிறர்
 எடுத்தாண்டிருப்பவை, 1, 2, 3, 6,
 33 - 4, 206, 208, 210, 220,
 316, 320, 328, 336, 361, 365,
 395, 401, 425, 441, 445,

மோகநீயம், 282.
 மோகித்துவீழ்தல், 194.
 மோகூர், 149, 553.
 மோசுமல்லிகை, 353.
 மோட்சமார்க்கம், 569.
 மோட்சராச்சியம், 591.
 மோடி, 161.
 மோதகப்புகை, 338.
 மோதகம் - பிட்டு, 183, 200.
 மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்,
 மோதிரம், 196 - 7. [204.

எசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மோர், 416.
 மோரியர், 553.
 மோவாய், 556.
 மௌகர்த்திகன், } 534.
 மௌத்திகள்,
 மௌவல், 338.
 யசர்வேதசாகை, 339.
 யந்திரவாலி, 377.
 யவனதேசம், 132.
 யவனர் - சோனகர், துருக்கர், மிலே
 ச்சர்; இவர்கள் தெரழில்
 வாயில்காத்தல், 137, 153, 156,
 யக்ஷன், 409. [359, 369, 376, 580.
 யக்ஷிதேவதை, 409.
 யாக்கை, 393.
 யாக்கைநில்லாமை, 281, 568, 591.
 யாக்கையிழந்த இன்னுயிர், 346.
 யாக்கையிழப்பிறவாப்பெரியோன்,
 யாகசாலை, 161, 351, 590. [167.
 யாண்டு, 547.
 யாப்பருங்கலக்காரிகை, 445.
 யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206, 445.
 யாப்பறைமமாக்கள், 357.
 யாப்புறவு - பொருத்தம், வினா, 2,
 423, 435.
 யாமம், 14, 128, 135, 158, 182.
 யாமனேந்திரர் - இந்திரகாளியனா
 லாசிரியர், 10.
 யாரைநீ, யாரையோநீ, 483, 501.
 யாவதும் - எப்படியானும், சிந்திதும்,
 யாதும், 2, 151, 421, 424,

யாழ்ப்பாட்டு, 26, 61, 63 - 4, 74,
 100, 109 - 10, 119.
 யாழ்ப்பாணர், 320, 330.
 யாழ்ப்புலவர், 149, 169.
 யாழ்வாசிக்குமுறை, 232.
 யாழ்வாசித்தற்குச்சுத்திரம், 222.
 யாழ்வம், 327. [187.
 யாழாசிரியன், 67, 69, 112-3, 122,
 யாழிசைமொழி, 171.
 யாழிசையின்பயன், 435.
 யாழிடம்நான்கு, 204.
 யாழிடைப்பிறவாஇசை, 45.
 யாழின்னினவி, 198.
 யாழின்றொகுதி, 267.
 யாழினிட்டபாட்டு, 206.
 யாழினிடத்துஅரும்பாலைமுதலி
 யன இடமுறைமெலியத்தோள்
 தல், 63.
 யாமுறுப்பு ஐம்பத்தொன்று, 350.
 யாழைத்திருத்தல், 205.
 யாழைப்பகைநரம்புபட இசைத்தல்,
 யாற்றடைகரை, 262, 279. [188.
 யாற்றாறு, 518.
 யாறுகிய ஆரம், 153.
 யானை, 35, 114 - 5, 359, 408.
 யானைக்கச்சை, 166.
 யானைக்கவிழ்மணிநா, 543.
 யானைக்கன்று, 523.
 யானைப்பாகர், 140, 158.
 யானைப்பிடர்த்தலை, 536.
 யானைப்பிடரியில் மகளிளையேற்றிக

432, 436, 509.

யாழ், 44, 64, 113, 139, 158,
185, 187 - 8, 202 - 3, 205,
212, 219, 221, 224, 229, 232,
248, 496, 561 - 2.

யாழ்க்கருவி, 221.

யாழ்க்குற்றம் - ஆதவவாதபயசாயை

யாழ்க்கோடு, 203.[யென்பன, 203.

யாழ்க்கோவை, 66-8, 221-2, 224.

யாழ்நால்வகை, 100, 156, 349.

யாழ்நான்கிற்குமுரிய நரம்பினெண்,

100.

ராக்கு மணத்தை அறிவித்தல், 35.

யானை பதைபுடன்வருதல், 393, 587.

யானைபோகலாம்படி சீழ்சுருங்கை

யாக அதனைமேலிட்ட வீதி, 359.

யானைமுகவோடம், 354.

யானையின் பிடரியில் முரசுமேற்றிய

தைதல், 166, 508. [587.

யானையை, ஒய்யெனத்தெழித்தல்,

யானையைப்படுக்குக்குழி, 523.

யானையைப்பாகர்வையும் ஆரியமொ

யானைவீரர், 167, 537. [ழி, 406.

யானைவெண்கோடு, 523, 560.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எசுக

யோகசித்திரை, 270.
 யோகம்- அரைப்பட்டிகை, 384.
 யோகம் எண்வகை, 371.
 யோகாசனம், 371.
 யோகினிச்சி, 89.
 யோனி- நாடகவுறுப்பினுளொன்று,
 விலக்குறுப்பினுளொன்று, 9, 19,
 ரீடபம், 101, 457. [58, 82.
 லகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொல், 13.
 லோகம் ஐந்து, 193.
 வக்காணம், 75.
 வக்கிரித்தல், 63.
 வகுத்தல், 100.
 வகுந்து - வழி, 298, 310, 391,
 வகுளம், 195, 339. [404.
 வங்கம், 361 - 2, 378, 541 - 2.
 வங்கிசம், 212. [412, 456.
 வங்கியத்தான் - குழலோன், 101,
 வங்கியப்பாடல், 61, 100.
 வங்கியம், 65, 101, 110, 112, 119.
 வங்கியம் செய்தற்குரியபொருள்கள்,
 வங்கியம் மூவகை, 156. [100.
 வங்கியமூதும்வகை, 456-7.
 வங்கியவாசிரியன், 67.
 வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்
 குங்கோயில், 146, 166, 241, 248.
 வச்சிரத்தடக்கையமார் கோமான்,
 வச்சிரதந்தன், 115. [503.
 வச்சிரதேகன்; 115.
 வச்சிரநன்னாட்டுக்கோன், 143, 163.
 வச்சிரநாடு - இது சோணையாற்றங்

வசி - மழை, வசிகரம், 142, 160.
 வசிமுதலியன சுரக்கவென வாழ்த்
 வசியம், 160. [தல், 159.
 வசிகரிப்பு, 165.
 வச - சிங்கபுரத்தரசன், 508, 510.
 வசுக்கள் எண்மர், 148, 168.
 வசுவாசி (வாசம்), 179, 379.
 வசைக்கூத்து, 10, 79, 80-81, 381.
 வஞ்சம் - கிருத்திரிமம், தாமதாத
 திரம், 187, 194, 463.
 வஞ்சம்பெயர்க்கு மந்திரம், 300.
 வஞ்சம்பெயர்த்தபூதம், 187.
 வஞ்சனைப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 வஞ்சனையால்மருந்துட்டிப் பித்தேத்
 துதல், 164.
 வஞ்சி - ஒருகொடி, சோருடைய
 இராசதானி; இது வஞ்சிக்களம்,
 வஞ்சிக்குளம், அஞ்சைக்களமென
 வும் வழங்கும், 4, 12, 14, 19-20,
 25, 220, 231, 371, 448, 459,
 502, 521, 528, 531, 535-8, 544,
 559, 568, 574, 577, 589.
 வஞ்சிக்காண்டம், 592.
 வஞ்சிக்கூட்டு எடுத்துச் செலவாத்
 கொண்ட திறை, 531.
 வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தி, 488.
 வஞ்சிகுழிதல், 530.
 வஞ்சிமகளிர், 577, 581.
 வஞ்சிமாலை, 536.
 வஞ்சிமுற்றம், 521, 523. [590.
 வஞ்சிமுனார், 5, 560, 570, 588,

வசச்சிரம், 167, 377.
 வசச்சிரமவந்திமகதமொடு குழி இய
 சித்திரமண்டபம், 564.
 வச்சிரவேந்தன், 16, 360.
 வச்சிரரபுதத்தின்வழிவழும்அது பாற்
 கடலிற்பிறந்த தென்பதும், 51.
 வசந்தமாலை - மாதவியின்தோழி ;
 இவள் கூனியென்றும் வழங்கப்
 படுவன், 185, 188, 202, 226,
 228-9, 236-7, 240, 299, 311,
 வசமழிதல், 466. [335, 347.

வஞ்சியார கோமான, 578.
 வஞ்சிவேந்தன் - சேரன், 459.
 வஞ்சினக்கூறல், 142. [534.
 வஞ்சினம் - மேற்கோள், 27, 525,
 வஞ்சினம் வாய்த்தல், 571,
 வஞ்சினமாலை, 5, 25.
 வடகர்போகிய - இடையில் முரியில்
 லாத, 529.
 வட்டகை, 145, 165.
 வட்டணை, 19, 79, 193, 204.
 வட்டப்பாலை, 112, 443.
 வட்டப்பாலைஇடமுறைத்திரிபு, 234.

எசுஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வட்டப்பாலைபிலேளாறுபண்ணும் பிற
 த்தல், 453.
 வட்டப்பூ, 181. [132, 277.
 வட்டம் - ஓளுகோள்; சிலாவட்டம்,
 வட்டிகை, 296, 308, 494.
 வட்டித்தல் - எழுதுதல், சுழற்றுதல்,
 பிரதிக்கினைபண்ணல், 491.
 வட்டு, 401.
 வட்டுடை, 194.
 வட்டை, 47, 573.
 வடகம் (துகில்), 379.
 வடகலை, 115.
 வடங்கொண்மணியூசல், 580.
 வடசேடி, 175, 189.
 வடசொல், 62 - 3, 107.
 வடசொற்றிரிபு, 377.
 வடதிசை, 132, 161.
 வடதிசைமன்னர், 542, 550, 571.
 வடபல்லி, 182, 198.
 வடம், 332.
 வடமலை, 125.
 வடமலைமணி, 47.
 வடமீன், 34, 151.
 வடமொழி - ஆரியம், 406.
 வடமொழிச்சிதைவு, 162.
 வடமொழிப்பெயர், 349.
 வடமொழிவாசகம், 394, 406.
 வடவர், 12, 448, 459.
 வடவாரியர், 512, 530, 573 - 4.
 வடவிமயம், 573.
 வடவெழுத்தொர் இவந்தளமுத்து,
 வடவை. 192. [63. 108 - 9.

வடுகிலொத்து, 75, 120.
 வடுகு, 59 - 60, 76, 80, 90, 99,
 வடுகீங்குசிறப்பு, 364. [121, 230.
 வண்டை - வழங்குங்கை, 34.
 வண்டல், 207, 489, 490.
 வண்டலர்கோதை, 228.
 வண்டாறிரையழித்தல், 213.
 வண்டின்னிலக்கு யாழோசை, 327.
 வண்டின்னிலை, 204.
 வண்டின்னிலைமதுமயக்கத்தால்ஒடுங்
 கிக்கிடத்தல், 275.
 வண்டு, 43, 88, 92, 124, 128,
 170-71, 208, 212-3, 295, 363,
 வண்டு ஊசலாடல், 207. [522.
 வண்டுக்கை, 92, 96. [134.
 வண்டுகளாகியபள்ளியுணர்த்துவார்,
 வண்டு யாழ்செய்தல், 318, 538, 556.
 வண்டையொத்த காமுகர், 384.
 வண்ணடை (துகில்), 379.
 வண்ணம் - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; சொல்வகைநான்கிலுள் ஒன்
 று; பதினாறு அடியான்வரு
 வது; தொய்யிற்குழம்பு முதலிய
 ன்; விலக்குறுப்பினுளொன்று, 19,
 58, 61, 66, 82, 88, 102, 111,
 138, 153, 183, 190, 204, 206,
 315, 325, 481, 558, 563.
 வண்ணார், 155.
 வணர்கோட்டுச் சீறியாழ், 561.
 வணர்சுரியம்பால், 214.
 வணாளவு, 9.
 வணிகசுமார். 201

வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை,
 வடியியறு, 495. [495.
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும்பெருவிர
 லும்கூட்டிநரம்பையகமும் புற
 முமாராய்தல், 204.
 வடித்தோற்கொடும்பறை, 542.
 வடிந்தகாது, 197.
 வடிந்துவீழ்காது, 126.
 வடியொழி, 348.
 வடியாக்கிளவி, 336.
 வடிவேல், 495.

வணிகபூதம், 496.
 வணிகர்; 41, 167, 372, 389, 397,
 வணிகர்குலபதி, 32. [432.
 வணிகர்தெரு, 2.
 வதம் - விரதம், 283.
 வதிச்செலவு, 237.
 வதிதல், 229.
 வதுவைசூட்டு, 548.
 வதுவைவேண்மாள், 521, 562.
 வந்தக்கடை: ககரவொற்றுவிதாரம்,
 வந்ததை - வந்தஉதவு, 45. [502.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எசுநு

வந்தனை - துதித்தல், 296, 307.
வம் - வா, 577.
வம்பப்பரத்தர் - புதியகாமதுகர்ச்சி
யை விரும்புங்காமுகர், 419, 432.
வம்பப்பரத்தை, 265, 286-7, 354,
வம்பப்பெருந்தெய்வம், 470. [372.
வம்பமாக்கள் } 144, 164, 419.
வம்பமாந்தர் }
வம்பமோரியர், 553.
வம்பலர், 322.
வம்பின்முடி - புதுமையாக முடிவ
ன; அவை அல்லிக்கயிறு முதலி
யன, 385 [265, 476.
வம்பு - கயிறு, நிலையின்மை, புதுமை,
வயந்தச்சோலை, 271.
வயந்தம் - தென் தல், 188.
வயல், 194, 276, 306.
வயலூர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
ளூர்; வார்த்திகுலுக்கு ஒருபாண்டிய
னார் பிரமதாயமாகக் கொடுக்கப்
பவயவர், 537. [பட்டது, 507.
வயம்பூ, 43.
வயிரேயம், 368, 388.
வயிர் - ஊதுகொம்பு, 322, 542.
வயிரப்பலகைட்டு, 368.
வயிரப்பொற்றோடு, 577.
வயிரம், 147, 166, 180, 181, 196,
197, 367, 386, 423, 435.
வயிரமணித்தூண், 35.
வயிரவாரம், 426.
வயிரவில், 324.
வயிர - நடு 448. 790. 110 491

வரி - கோலச்சாரி, நடம், பாட்டு,
வரிப்பாட்டு, விலக்குறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 26, 58, 69, 82, 88,
99, 206, 228 - 9, 237, 240,
267, 289, 334, 365, 381 - 2,
512, 539, 592.
வரிக்கூத்து, 57, 60, 79, 80, 99.
வரிக்கோலம், 172, 194, 317.
வரிச் சாந்திக்கூத்து, 79.
வரிசை, 56, 78, 118, 121, 380.
வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறை, 73.
வரித்து - எழுதி, 377.
வரிதகம் - சொல்வகை நான்கினு
ளொன்று, முப்பத்திரண்டடியால்
வரிநவில்பாணி, 549. [வருவது, 88.
வரிப்பாடல், 205, 212, 345,
வரியிலார், 493.
வரியும் புள்ளியும்யங்கியபுலித்தோல்,
வரியுறுசெய்கை, 317. [314.
வரிவெண்சாந்து, 563.
வருடைமானுக்குக் கால்எட்டு, 524.
வருணநான்கு, 185, 201, 367, 497.
வருணப்பூதங்கள், 70, 115 - 6,
177, 190, 191, 493, 497.
வருணப்பூதரைப்பாடும் நால்வகைத்
தேவபாணி, 191.
வருணன், 17, 115, 276.
வருத்தனை நான்கு, 81, 110.
வருத்தமுற்றோனவியம், 85, 87.
வருத்தமானக்கை, (இரட்டைக்கை),
வருத்தூந்தெய்வம், 298. [97 - 8.
வருதி 212

வர்த்தனை வட்டணையாயது, 59, 65,
 வரகு, 29, 155, 294, 306, 390.
 வரங்கிடத்தல், 248.
 வரத்து - வரவு, 252.
 வரந்தருகாதை, 10, 11, 12.
 வரம்பறியப்படா விளக்கு, 200.
 வரம்பு -வரப்பு, 275.
 வரவு, 61, 66, 99, 100, 107, 111.
 வரவுகளின்தொகுதி, 62.
 வரவுறுத்தல், 58.
 வரசான் (கர்ப்பூம்), 79.

வருநிதி பிறர்க்கார்த்தல், 35.
 வருபுனல்வையை, 587.
 வருபொருள், 303.
 வருமுறைப்பாலை, 561.
 வரைத்தாள், 298.
 வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், தன்னி
 டத்து ஆக்குதல், நீக்கல், 121,
 வரைப்படுதேன், 524. [257, 591.
 வரைபிளத்தல், 305.
 வரையறை, 29, 63, 108.
 வரையர்டுவருடை, 524.

எசச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வரைவாழை, 306.

வரைவு, 520.

வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலை
மகள் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறி
யது, 219.

வரைவு முடிவதாகத் தெய்வம் பரா
வரோத்தமை, 296, 308. [யது, 516.

வல் - சூது, 358.

வல்சி, 467.

வல்லபம், 80, 160, 380.

வல்லாதேன், 576.

வல்லாநடை, 323, 422.

வல்லி, 43, 152, 362, 513.

வல்லிருண்மயக்கம், 427.

வல்லிருள், 426.

வல்லிவழிவதத்தோளிலெழுதல், 49,

வல்லுந, 419. [362.

வல்லென்றசொல், 6,

வல்லையம், 415.

வல்வில், 50.

வல்விலோரி, 520.

வல்வினை, 263. [தல், 73.

வலக்கால் முன்மிதித்து அரங்கேறு

வலக்கைப்பதாகை, 222. [270.

வலஞ்செய்தல் - வலத்திட்டேகுதல்,

வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 376.

வலம்படுமுரசு, 521.

வலம்புணரகழி, 359.

வலம்புரி, 181, 198.

வலம்புரிக்கை, 92, 96.

வலம்புரிமணலுழுதல், 208.

வலம்புரிமுத்து, 45, 53.

வலிதை - நிறுத்தக்கை முப்பதனு
ளொன்று, 81.

வலிவு, 63, 69, 108, 225, 235.

வலிவு மூன்று, 68, 113.

வலை, 200, 210, 425.

வலைப்பாதவர், 183.

வலையாலுயிர் கொல்லல், 310.

வலையுணங்கு முன்றில், 208, 216.

வலைவாழ்க்சேரி, 208.

வழக்கிடம், 14. [438, 525.

வழக்கு, 9, 14, 231 - 2, 253, 314,

வழக்குரை காதை, 22.

வழக்காறு, 24.

வழங்குதல், 431.

வழங்குவில் - அம்சப வழங்கும்வில்,

வழி, 294, 299, 309. [313.

வழிச்செலவு, 186.

வழிச்சேறல், 312.

வழித்திறம், 139.

வழிநடப்பவர் தருமங்களைச் சொல்

லிச் செல்லுதல், 345.

வழிநடைவருத்தம், 310.

வழிநாள், 298, 302, 310.

வழிப்படர்புரிதல், 260.

வழிப் போவார், 309.

வழிபடு தெய்வம், 161.

வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுந்

தொழுந்து - தூர்க்கை, 328.

வழிபறித்துக் கொட்டும்பறை, 315,

வழிமொழி, 562. [325.

வழிவளம், 322.

வழு - பழிப்புரை, 432.

வலம்புரியின் மழுத்தம், கழங்கு, 558.
 வலமுறைமெலிவு, 113. [274.
 வலயம் - தோட்டம், பாத்தி, 258,
 வலவை - சமத்து, நாணிலி, வல்ல
 பம், 142, 160.
 வலவைப்பார்ப்பான், 504. [370.
 வலன் - வலப்பக்கம்; வென்றியுமாம்,
 வலன்வயிற்றிற் பித்தம் மரகதம்,
 வலனென்பு வயிரம், 386. [386.
 வலிசுரம், 455.
 வலித்த வுறுப்பு, 86.

வழுக்கம் - தப்புதல், 334.
 வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல், 438.
 வழுதி, 492,
 வழு பதினான்கு, 14.
 வள்ளம், 363, 380.
 வள்ளி, 328, 513.
 வள்ளிக்கிழங்கு, 274.
 வள்ளிக்கூத்து, 328.
 வள்ளிமணுள்ளன், 516.
 வள்ளுவனார், 39.
 வள்ளைப்பாட்டு, 581.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எசுநு

வளந்தலைம ய ன் கி யவஞ்சிமுற்றம்,
 வளவார்குலம், 131. [523.
 வளவன், 31, 161, 206, 459.
 வளாகம், 221, 224.
 வளிரிசை, 271-
 வளை - ஒருவகைப்படை, ஒருவாத்தி
 யம், சங்கு, 69, 71, 157, 181,
 209, 210, 292-3, 303, 457, 537,
 வளைகோல், 493, 526. [542, 559.
 வளைச்செங்கை, 33.
 வளைதருகுழியம் - கட்டுக்குழியம்,
 வளைநெகிழ்தல், 216. [385.
 வளைபோலு ரி த த்தை த யு டை ய
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168. [157.
 வளைபோமூநர் - சங்கமற்பார், 140,
 வளையாதசெங்கோல், 206, 428, 470.
 வளையாபதி : இது தமிழிலுள்ள
 பழைய காப்பிய மைந்த னு
 ளொன்று ; இதன்பாடல்களுட்
 சிலமுன்னோருரைகளில் ஆங்காங்கு
 எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனவே
 யன்றி நூலின் முதனவோதிதிகா
 ணப்படாமையின் இந்தநூல் இன்
 ன சரித்திரத்தையுடையதென்றும்
 நூலாசிரியர் இன்னொன்றும்புலப்
 ப-வில்லை, 209, 248 - 9, 287,
 452, 456, 540.
 வளைவிற் பொறி - வளைந்து தானே
 யெய்யும் எந்திரவில், 413.
 வற்கடமுண்டாதற்குக்காரணம்,
 வறந் கூர்தல், 30. [277.
 வழியோன் - அறிவில்லான், 395.

வனதெய்வம், 311.
 வனப்பு எட்டு, 6, 8.
 வனப்பு ஐந்து, 388.
 வனப்பு நாற்பத்தொன்பது, 204.
 வனப்புவண்ணம் நாற்பத் தொன்று,
 வாக்கமை பேரியாழ், 9. [88.
 வாக்கியக் கட்டளைக்கூறுபாடு, 108.
 வாக்கியக்கூறு, 64.
 வாகுவலயம், 180. [557, 559.
 வாகை, 14, 306, 474, 537, 549,
 வாகைத்துறை, 559.
 வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்
 தைத் தாங்கள் பெற்ற அளவிலே
 வாங்குதல், 90. [மீண்டோர், 548.
 வாங்கும் - கொள்ளும், 213.
 வாங்குவில் - வளைத்துக் கொள்ளும்
 ஒளி, 197. [119.
 வாச்சியக்கூறு, 57 - 8, 74, 89, 90,
 வாச்சியங்கள், 72, 79, 118, 322.
 வாசகம் - கவி, 336, 348, 406,
 வாசத்தின்வகை, 379. [497.
 வாச நெய், 195, 347.
 வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய் முத
 லியன, 361, 378.
 வாசம் ஐந்து, 138, 155.
 வாசவர்-பஞ்சவாசம்வித்போர், 138,
 வாசவன், 168. [155.
 வாசவுண்டை, 366.
 வாசிகை, 158, 166, 289.
 வாசித்தல், 205.
 வாசிப்பு, 90.
 வாசிவாரியர், 493.

வறுமட்டி, 210.	வாசுகி, 140, 409.
வறுமை நாளைத்தருதல், 245.[419.	வாசுகிநாண், 326.
வறுமொழி - பயனில்சொல், 214.	வாசுதேவன், 178.
வறுமொழியாளர், 265, 286, 287.	வாட்கூத்து, 329.
வன்கண்மை, 305. [372,419,432.	வாட்கோல், 545.
வன்காடு, 300.	வாட்டொழில், 326.
வன்பானிலம், 114.	வாட்போர், 163.
வன்னி, 387, 490.	வாடாமலர்மாரி, 511.
வன்னிகை, 494. [ஈனமை, 487.	வாடாமாலை, 156.
வன்னிமரமும் மடைப்பளியுஞ் சான்	வாடாவஞ்சி, 531, 552.
வனசாரினி, 300.	வாட்டு, வாட்டெனவிகாரம், 251.

௧௪

எசுக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வாடுதல் - குறைதல், 251.
 வாடைக்காற்று, 361, 377.
 வாண்மறவர், 493, 537.
 வாணபுரம், 178.
 வாணன் - ஓர் அயுணன், 177, 193.
 வாணம்பேரூர், 194.
 வாணட்கோள், 162, 534.
 வாணி, 88. [வோர் திரள், 311.
 வாணிகச்சாத்த - வாணிகஞ்செய்
 வாணிகம், 246.
 வாணிகமரபு, 496.
 வாணிகமுதல், 253.
 வாணிகர்சாதி, 82, 157. [411, 509.
 வாணிகள், 157, 191, 399, 409,
 வாதிசெபம், 185.
 வாதம் - காற்று, 203.
 வாதினை இருபத்தைந்து, 103.
 வாதினை ஐந்து, 103.
 வாதித்தல், 392.
 வாதுவர் - வாசிவாரியர், 493.
 வாதை, 404.
 வாமனரூபம், 88.
 வாய்க்கானீர், 276.
 வாய்காவாமழவர், 206.
 வாய்த்தலை, 260. [மோதுதல், 277.
 வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்மீதுபுனல்
 வாய்ப்பறை, 357.
 வாய்ப்பு, 438, 475.
 வாய்ப்பூச்சு, 431,
 வாய்பாடுவேறுபடுதல், 129.
 வாய்பூசல், 418.
 வாய்மை, 298, 310.

வாயிலோயே, 481 - 2.
 வாயுக்கள்பத்து, 103.
 வாயெடுத்தாற்றல், 582,
 வார்க்கட்டு, 350.
 வார்கோடி, 15 - 8.
 வார்த்திகள் - தகழினுமூர்த்தியென்
 பவனுடைய தந்தை, 506 - 7.
 வார்த்தை தப்பாத நாவினர், 541.
 வார்தல் - சுட்டுவிரற்செய்தொழில்,
 நெடுமை, 24, 204.
 வாரக்கதி, 57, 79.
 வாரச்செய்யுள், 119, 188, 205, 383.
 வாரணம் - உறையூர், கோழி, யானை,
 128, 182, 198 - 9, 266, 288,
 291, 302, 400.
 வாரணவாசி, வாரணசி - மத்திம தே
 யத்து ஒரு நகர், 400, 412.
 வாரநிலம், 64, 67.
 வாரம் - இசைப்பாட்டின் ஒருவகை
 யொழுக்கம்; இயக்க நான்கனுளொ
 ள்று; ஒருநிறம்; கீதவுரு; சொல்லொ
 ழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமு
 டையபாடல்; தெய்வப்பாடல்;
 பற்று, 59, 64, 67, 73 - 5, 91,
 110-11, 119-20, 146, 176, 186-
 8, 365, 383, 534.
 வாரல் - வாராதே, 341.
 வாரி-கடல், யானைப்படுகுழி, வருவா
 வாரிச்சி, 88. [ய், 47, 199, 339, 352.
 வாரியர், 140, 158.
 வாரிவளம், 183.
 வாரங்கோள், 577.

வாய்மைத்தரும், 263.
 வாய்மொழி, 264, 302, 507.
 வாய்வதின்வந்தஞாவை - புத்திபூருவ
 மாக எடுத்தஞாவை, 464.
 வாய்வாள், 317, 493, 521, 533,
 537, 546, 592. [மை, 544.
 வாய்வாளாண்மை - வாய்வறிதிரா
 வாயன்முறுவல் - வெய்யல்லாமுறு
 வாயாகுதல், 503. [வல், 421, 433.
 வாயில் - கதவு (ஆகுபெயர்), 163,
 254, 256, 269.

வாரொலிகூந்தல், 3, 45, 510.
 வால் - இளமை, 166, 431.
 வால்வரிக்கொடுக்காய் - வெள்வரிக்
 காய், 417, 430.
 வால்வளைமேனிவாலியோன் - பலதே
 வன், 148, 168.
 வால்வெண்சங்கு, 356, 372.
 வால்வெண்டோடு, 418, 431.
 வால்வெள்ளேறு, 431.
 வால்சரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்சரித
 நாடகம், 442.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எசள்

வாலாமை-தாய்மையின்மை; ஆசை
 சம், 392, 404.
 வாலுதம், 183, 199, 340, 353, 558.
 வாலுவன்-மடையன், 545.
 வாலி, 292, 302.
 வாழ்த்து, 11- 2, 22, 25, 72, 578.
 வாழ்தல் - சேலித்தல், 484.
 வாழி, இடைச்சொல், 218, 265.
 வாகை, 295, 342, 355, 417 - 8,
 வாகைத்தாறு, 523. [430-31.
 வாள், 440, 535, 560, 565.
 வாள்வரி - புலி, 332, 523.
 வாள்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்
 காய், 417, 430.
 வாள்வலனேத்தல், 537.
 வாளமலை, 320.
 வாளாது, 18, 131, 153, 199.
 வாளுங்குடையுமுரசும்நாளொடுபெ
 யர்த்தல், 161, 534.
 வாளுமுத்தி- கொற்றவை, 320, 329.
 வாளோருழவன், 545.
 வானை, 259, 275.
 வானை நாளொடு பெயர்த்தல், 143.
 வானைப்பருவாய்மோதிரம்-வானைமீனி
 னது அங்காந்தவாயைவணங்கது
 துவிக்கும் நெளி, 181, 197.
 வாளோரெடுத்தமுழவு, 339.
 வாளோசு (கர்ப்பூரம்), 379.
 வான் - ஆகாயம், பெருமை, மிகுதி,
 36, 102, 324, 440.
 வான்கண் - ஆதித்தன், 254.
 வான்கெம்வாட்டம் - மிக்க வலியை

வானம், 262, 305.
 வானவர், 552, 569, 572, 582.
 வானவருண - சோற்றாவி, 262.
 வானவருதையும் பூநாறுசிறை, 263.
 வானவருதையும்தரை, 341.
 வானவன், 521, 537-8, 540, 559,
 578, 588.
 வானவன்விழவு - இந்திரவிழா, 179,
 வானவில், 173, 411. [288.
 வானவூர்தி, 512.
 வானுறவிவந்த மேனிலை, 220.
 வாளுந்தமர், 519. [555.
 விக்கிரமசோழனுலா, 449, 483 - 4,
 விக்கிரமாசரன் எருமைத்தலையுடைய
 விகடம், 88. [னென்பது, 317, 326.
 விகாரம் - அரங்கு, கையாட்கருவியாத்
 பண்ணுது மனத்தானிருமித்தது,
 20, 128, 133, 143, 165, 170, 172,
 193, 194, 196, 216, 251, 255,
 270, 277- 8, 302 - 3, 307, 327,
 401, 406, 413, 437, 454, 476,
 விச்சாதார், 168, 195. [515, 551.
 விச்சாதரவீரன், 175, 186.
 விச்சைக்கோலம், 544.
 விசயன் - ஓரசன், 540, 544.
 விசாகம், 117.
 விசாதி, 366.
 விசாரம், 525.
 விசித்திரன் - கனகவிசயருடைய நட
 பாளனாகிய ஓரசன், 542.
 விசம்பியங்கும் முனிவர், 538.
 விசம்பிற் கொள் 516

டைய சிலாவட்டம், 132.
 வான்கொடி - வானவல்லி, 34, 38,
 150, 171, 173.
 வான்பொருட்கேள்வி - மறைநூலும்
 அங்கமும் துறைபோதல், 250.
 வான்மீகி, 173.
 வான்மீன், 344.
 வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்,
 வானகம், 167. [490.
 வானத்தாவு, 209.
 வானநாடி, 300.

விசம்பு, 509, 577.
 விசேடணம், 551,
 விசைத்தெறிதல், 376.
 விஞ்சத்தடவி - விந்தாடவி, 177.
 விஞ்சை, 392, 404.
 விஞ்சையன், 168, 179, 195, 393,
 விஞ்சைவீரன், 175, 202. [405.
 விட்ட - தங்கிய, 26, 130, 159.
 விட்டம், 414.
 விட்டுப்பிடித்தல், 65, 110.
 விட்டேறு, 402, 415.

எசஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விட்புலம், 2, 19.
 விடர்ச்சினை 505, 532, 567.
 விடன், 286.
 விடியற்காலவருணனை, 134 - 5.
 விடிவிளக்கு, 183.
 விடுதலறியாத, ஒருசொல், 122.
 விடுபூ, 154.
 விடுவாய்செய்தல் - அறிதல், 418,
 விடை, 88, 161, 443, 450. [430.
 விடையோன், 563.
 விண்ணகக்காணி, 88.
 விண்ணவர்கோமான் விழுநூல் - ஐந்
 திரவியாகாரணம், 295.
 விண்ணவர்தலைவன், 148, 167, 288.
 விண்ணவர், 267, 332.
 விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, 284.
 விண்ணினுயகி, 161.
 விண்ணுமைதவில், 558.
 விண்ணோர்பாவை - விண்ணோர்பரவும்
 வித்தகக்கவி, 10. [பாவை, 300, 312.
 வித்தகர், 572.
 வித்தம், 92.
 வித்தியாமண்டபம், 163.
 வித்து, 263.
 விதவையின் துன்பம், 23.
 விதனம், 228, 337.
 விதானவேதிகை, 562.
 விதானம் - மேற்கட்டி, 36. [185.
 விதானித்துப்படுத்த வெண்காலமளி,
 விதிமான்கு, 204.
 விதிமுறை, 510.
 விதிமுறை, 510.

விபாககுத்திராங்கம், 284. [432.
 விம்மிதம் - அதிசயம், வியப்பு, 419,
 விம்மிவிம்மிவாய்விட்டரற்றுதல்,
 விடங்கொள்ளல், 246, 375. [476.
 வியக்கோள், 303, 474, 509, 579.
 வியப்பு, 209.
 வியம் - ஏவல், 246, 533.
 வியர், 133. [133.
 வியர்பு - வியர்ப்பு; விகாரம், 126,
 வியல் - மிகுதி, 153.
 வியலுளாக்கண், 149, 174.
 வியலூர் - செங்குட்டுவனால் வெல்லப்
 பட்டதோரூர்; வியலூரெனவும்
 வழங்கும், 566. [153, 186, 293.
 வியன் - வேறுபாடு, மிகுதியுமாம்,
 வியாக்கியாப்பிரஜஞ்சுப்த்யங்கம், 284.
 வியாகாரணம், 310.
 வியாசம், 208.
 வியாதிபாளர், 145.
 வியாபோகம், 84. [ஐஸ் ஒன்று, 81.
 வியாவர்த்திதம் - வர்த்தனைநாங்க
 வியாழமாலை, 7. [103 - 4.
 வியானவாயுவின் குணம், செய்கை,
 விரகம், 235, 239, 347.
 விரகு, 222.
 விரதநாள், 286.
 விரதநீங்கிய வெறுப்பு, 509.
 விரதம், 283, 520.
 விரலுளர்தல், 61, 65, 110.
 விரலேறு - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 விரன்மோதிரம், 196. [106.

வறாததல, 80, 810.
 விதும்பல், 152.
 விதாடகக்கூத்தினிலக்கணம் 80, 381.
 விந்தம் - ஒருமலை, ஒருவகைமாணிக்
 விந்து, 367, 386. [கம், 183, 367, 387.
 விந்தை, 89.
 விநயம் - தேவபாணி, 222, 223.
 விநியோகம், 103,
 விநோதக்கூத்து, 79-81, 193, 382.
 விநோதம், 363.
 விப்பிரகீர்ணம், 81.
 விபத்து, 405.

வாகாங்குலம், 94.
 விரிசிகை - பருமுத்துக் கோவை மூப்
 பத்திரண்டாட்செய்தது, 132,
 விரித்தல், 90, 100. [180, 196.
 விரிமுரண் - இசைப்பா வகையு
 ளொன்று, 150.
 விரியல் - பூ, மலர்ச்சி, 43, 49, 261,
 விருச்சிகம், 117. [360, 377.
 விருத்த கோபாலன், 396.
 விருத்தி - இருப்பு, விலக்குறுப்பின
 ளொன்று, 19, 58, 82-3, 221-2,
 232, 514.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ சுகு

விருத்திச்செய்யுள், 160.
 விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவன்றி
 யாண்டுதோறும்விரும்பும் விழவு,
 175, 186, 189, 202.
 விருந்திம்பாணி, 261, 279.
 விருந்திந்தேம் - பரதேசங்கள், 42.
 விருந்தின்புமன்னர், 123, 541.
 விருந்தின்புமால், 316, 561.
 விருந்தினர், 54, 370.
 விருந்து - புதுமை, 42, 45, 71,
 130, 151, 173, 420, 433.
 விரை, 36, 43, 127, 138, 154,
 179, 195, 315, 325, 498, 563,
 விரைபரிக்குதிரை, 543. [589.
 விரைமலர்வாளி, 225.
 விரைவிழ்க்காலமயக்கம், 296.
 விரோத அலங்காரம், 54, 461.

விழவுமலிசிறப்பு, 20, 267, 288,
 512, 592.
 விழா, 152, 177, 179, 572, 589.
 விழாக்கொண்டாடுதல், 175.
 விழாக்கோள், 30, 589.
 விழாமுரசு, 166.
 விழித்தல் - விளங்குதல், 84, 269.
 விழிதுதல் - துதல்விழி, 300, 312.
 விழு - விஷம், 270.
 விழுக்கு - நிணம், 141, 159.
 விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு,
 140, 160, 315, 325.
 விழுமம், 263, 392, 419.
 விழுமியபொருள், 6.
 விழுமியோர், 146.
 விழைச்சி, 46.
 விளக்கம், 124.

விரோதம், 132.
 வில், 197, 209, 313, 320, 374,
 வில்முகம், 584. [441, 480.
 வில்விழா, 362, 378.
 வில்லவன், 558.
 வில்லவன்கோதை - செங்குட்டுவன்
 மந்திரி, 530, 546, 571.
 வில்லிபுத்தூராவார் பாரதம், 354.
 வில்லேருழவர், 18, 130, 300.
 விலக்கல் - தடுத்தல், 143. [89, 121.
 விலக்கு, 19, 26, 57 - 8, 76, 79, 81-2,
 விலங்கு - குறுக்கு, பக்கம், மிருகம்,
 31, 127, 134, 151, 200, 259,
 289, 306, 353, 424, 434, 440.
 விலங்குடறுத்தது, 427.
 விலைஞர், 213.
 விலைப்பலி, 316.
 விலையாட்டி, 320,
 விலையிடுதல், 422.
 விவாகம், 250.
 விழவர், 206.
 விழவிறுதியிற்கடலாடுதல், 25, 201.
 விழவு, 25, 28, 30, 31, 140, 146,
 158, 168-9, 173, 186, 189, 195,
 198, 201 - 2, 255, 269, 553.
 விழவுக்களி, 149.

விளக்கு, 26, 36, 130, 147, 166,
 200, 247, 281, 387.
 விளங்கொளி - அஞ்ஞான இருளரீங்கு
 விளம்பொரி, 494. [மொளி, 284.
 விளரி - இரங்கினார் பாடும்பண், 17,
 67-9, 113, 203, 222-3, 443-5,
 விளரிதுத்தமாதல், 112. [453.
 விளரிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234 - 5, 454.
 விளரியுட் கைக்கிளைபிறத்தல், 224.
 விளாக்கொண்டு உழுமுழவர், 558.
 விளி - ஓரியின்குரல், 203, 287,
 விளைச்சல், 177. [322, 487, 558.
 விளைத்தல், விளையுளெனமருவிற்று,
 விளைந்துமுதிர்கொற்றம், 505. [189.
 விளைநிலத்திட்டவித்துப் போலப்பய
 விளைநிலம், 225. [னெ திர்தல், 281.
 விளைபொருள், 438.
 விளையா - வெளிப்படாத, 226.
 விளையாட்டு, 184, 204, 211, 217.
 விளையாட்டுப்பூசல்வளை யாயிந்தென
 னும் வழக்கு, 232
 விளையாடுகிறார், 505. [589.
 விளையுள், 30, 177, 292, 303, 504,
 விளைவு - சந்தி ஐந்தனுள் ஒன்று, 83.
 விற்கொடி, 540.

எட்டு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வித்பிடிக்கை, 92, 94.
 விழ்நூல், 298.
 வித்பொறி, 401, 580.
 வித்பொறையன், 581.
 வித்பொழில்வல்ல மதவர், 327.
 விதல் - வெற்றி, 84, 411.
 வினை - சிற்பத்தொழில், 4.
 வினைக்கதவம், 507.
 வினைக்குறிப்புப்பெயர், 36.
 வினைகடை கூட்டல், 246.
 வினைகள் செய்தாரை நண்ணுதல், 440.
 வினைஞர், 278.
 வினைத்திரிசொல், 23, 478.
 வினைத்தொகை, 23, 130, 134, 153, 157, 172, 186, 370, வினைப்பயன், 357, 432, [460 - 61. வினைப்பெயர், 133.
 வினையசைச்சொல், 468.
 வினையது ஏவல், 246, 253. [574.
 வினையுருத்தல், 357, 513, 550, வினையெச்சத்திரிபு, 149, 153, 161, 167, 169, 201.
 வினையெச்சம், 437, 551.
 வினையெச்சம் பெயரெச்சத்தொழி லொடு முடிதல், 561.
 வினையெச்சம்பெயரெச்சவினையொடு முடிதல், 559. [தல் 133.
 வினையெச்சம் வினைப்பெயரான் முடி வினை வழித்தாயுயிர் செல்லுமென்பது, 569.
 வினைவினைகாலம், 2, 22, 424, 436.
 வீ - மறை, 280.

வீடொழிந்த முடிபு, 29.
 வீணர், 432.
 வீணை, 187 - 9.
 வீணைத்தண்டு, 524.
 வீணைமங்கலமிழத்தல், 176, 187 - 8.
 வீதிச்சிதப்பு, 147, 149, 166, 171.
 வீதியிற்பொதுமகளிரைக்காமுகர்புக வியாத்திரு, 508. [முதல், 171 - 2.
 வீரக்கழல், 57, 326, 466.
 வீரச்சங்கிலி, 181, 197.
 வீரச்சுவையவிரியம், 83, 161.
 வீரசோழியமுடையார், 17.
 வீரஞ்செய்துபட்டவர், 548.
 வீரபத்தினி - கண்ணகி, 3, 19, 23, வீரபானம், 520. [500.
 வீரமாகேசம், 88.
 வீரமுரசமுதலிய வாச்சியங்கள், 72.
 வீரமுரசு, வீரமுழவு, 106, 118.
 வீரமொழி, 525.
 வீரர், 339.
 வீரன்பகைவர் நிரையக்கொள்ளல், வீரன்பின்னடி, 301. [329.
 வீரியம், 194.
 வீழ்குடியுழவர் - காணியாளர், 140.
 வீழ்துயர் - விருப்பத்தான் வருந்துயர், வீழ்த்தாடல், 89, 193 - 4. [347.
 வீழ்நிறுத்தல், 43, 334, 345.
 வீற்றுத்தெய்வம், 53.
 வீற்றுவீற்று, 262. [201, 374.
 வீறு - பெருமை, 45, 77, 122, 185, வெருண்டோனவிசயம், 85.
 வெங்கதிர்படுமையம், 344.

வீங்குநீர் ஞாலம், 538, 540, 542,
 வீங்குநீர்ப்பரப்பு, 201.
 வீங்குநீர்வேலி, 33, 578.
 வீங்கோதம், 213.
 வீசல், 90.
 வீட்டிற்குச் செம்மண்பூசுதல், 428.
 வீட்டுலகிற்கு நாயகன், 282.
 வீடு 6, 308.
 வீடுகண்டவர், 590.
 வீடுபெறற்குரியவுயிர், 346.
 வீடுபேறு, 296.

வெங்கள் - கடுமையக்குங்கள், 261.
 வெட்சி - நிரைகவர்தற்குரியமலை,
 14, 321 - 2, 329, 331, 371,
 496, 528 - 9.
 வெட்சிப்புறநடை, 330.
 வெட்பாலை, 340, 353, 377.
 வெடிசிரிப்பு, 432.
 வெடித்தலுண்டாகமுழங்கல், 330.
 வெடிபடவருதல், 322.
 வெண்கடம்பு, 306, 312, 327, 352.
 வெண்கதிர்வேந்தன், 17.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எடுக

வெண்கலக்கன்னூர், 155.
 வெண்கலம், 100.
 வெண்கலிப்பா, 6.
 வெண்களித்தாசுவயங்கிய கோட்டம்
 - ஐராபதம் சிக்குங்கோயில், 146.
 வெண்கால் - மருப்புக்கால், 202.
 வெண்காலமனி, 185, 562.
 வெண்காழ், 274. [537, 559.
 வெண்குடை, 33, 35, 205 - 6, 505,
 வெண்குன்று - சுவாமிமலை, 516.
 வெண்கூதாளம், 340.
 வெண்கொத்தக்குடை, 116, 168.
 வெண்கோட்டம், 195.
 வெண்கோட்டியானையர், 543.
 வெண்கிறுகடுகு, 200, 585.
 வெண்டலைப்புணரி, 516, 537.
 வெண்டாமரை, 494.
 வெண்டாளி; இஃது இடைச்சங்கத்
 தாரியத்திய நூல்களுளொன்று,
 வெண்மறை, 62, 107, 190. [7, 8.
 வெண்டேர்ச்செழியன், 7.
 வெண்டோடு, 202, 225.
 வெண்ணிலாத்திகழந் தண்முத்து,
 வெண்ணீர்மை, 116. [299.
 வெண்ணெல், 294.
 வெண்பளி, 192.
 வெண்பா, 6, 8, 14, 446.
 வெண்பிறை, 131.
 வெண்பொத்தி (துகில்), 379.
 வெண்பொரி, 274, 318.
 வெண்மணல், 199.

வெய்யோள், 259, 276. [யோன், 322.
 வெய்யோள் - விரும்புதலையுடை
 வெயிலிளஞ்செல்வன், 556. [542.
 வெயிந்த திர்விழுங்கியதுதிகொடி,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவினயம், 85,
 வெயிர், 544. [87.
 வெல்நறு - கடுமைசெய்யும்நறு, 213.
 வெல்வழக்குரைத்தல், 250.
 வெல்வென்றி, 508.
 வெள்ளானைக்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளரிக்காய், 417, 430.
 வெள்வாள், 440.
 வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை,
 வெள்ளநீர்ப்பண்ணை, 342. [558.
 வெள்ளயிர், 125, 132.
 வெள்ளரிக்காய், 430.
 வெள்ளிக்கோள், 260, 277, 388.
 வெள்ளிடை, 274.
 வெள்ளிடை நோக்கு, 87.
 வெள்ளிடைப்பாடி, 548.
 வெள்ளிடை மன்றம் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள ஐவகைமன்றம்
 களுள்ஒன்று, திருடர்களை வெளிப்
 படுத்துவது, 144, 164 - 5.
 வெள்ளிபுனைந்த பூண், 497.
 வெள்ளிமாடம், 521, 562.
 வெள்ளிமால்வரை, 175, 186, 202.
 வெள்ளியம்பலம் - மதுரையிலுள்ள
 ஒருமன்றம், 3, 23.
 வெள்ளியம்பெருமலை - வித்தியாதர
 வெள்ளிவளை, 197. [மலை; 186.

வெண்மணி (கண்), 86.

வெண்மதி, 207.

வெண்மழை, 378.

வெண்முத்தம், 213, 368.

வெதிரம், 340.

வெதும்பல், 84, 434.

வெந்தை, 467.

வெப்பமுற்றோனவினயம், 85, 87.

வெப்பு - தொழுநோய், வெதப்பு,

வெம்மைவேது, 561. [30 - 31.

வெய்யவன், 291.

வெய்யவெய்ய, 211.

வெள்ளிவாரம், 508.

வெள்ளிவிளக்கம்-வெள்ளியவிளக்கு,

124 - 5, 182, 198.

வெள்ளிவேயுள், 23.

வெள்ளுப்புப்பகருநர், 155.

வெள்ளுள்ளி, 295, 306, 523.

வெள்ளுர்க்காப்பியனார் - இடைச்

சங்கப் புலவருளொருவர், 7, 8.

வெள்ளெட்சாரந்த, 467.

வெள்ளை - பலராமன், 206, 219,

356, 387 - 8, 443.

வெள்ளைக்கோட்டி, 591.

எருஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வெள்ளை நறுத்தாணி, 353.
 வெள்ளைநாகர்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளைப்புரிவளை, 207.
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168.
 வெள்ளைமூலவடிமூலக்கால், 191.
 வெள்ளையாயவன், 444.
 வெள்ளையேறு, 452.
 வெள்ளையோன், 370.
 வெளிப்படை, 134, 334, 345,
 417, 430, 447, 458, 490, 538.
 வெற்றம், 300, 312, 565.
 வெற்றிக்குக் கொடிகட்டுதல், 402.
 வெற்றிலை, 155.
 வெற்றிலைப்பெட்டி, 363.
 வெற்றிவேற்செழியன் - கொற்கைக்க
 ரத்திருந்த ஒருபாண்டியன்; இள
 ன்செழியனென்றும் இவனுக்குப்
 பெயருண்டு, 30, 553.
 வெறியாடல், 81, 517.
 வெறுக்கை - பொன், 138.
 வெறுநிலம், 477.
 வென்வேலான்றான், 577.
 வென்வலைக்கொள்ளல், 160.
 வென்றிக்கூத்து, 81 - 2, 193, 329.
 வேகடிகள், 140, 157.
 வேகபாணி, 557, 559.
 வேங்கடம்பலை, 7, 62, 108, 177,
 189, 220, 230, 293, 304.
 வேங்கை, 1, 15, 19, 28, 300, 312,
 318, 327, 339, 343, 352, 353,
 513 - 4, 520, 522, 529.
 வேங்கைப்பொங்கர், 511.

வேடாரிகைகவரப்புகும்பொழுதுகொ
 ற்வைமுன்செல்லுதல், 320.
 வேடு-வரிக்கூத்துள் ஒன்று, 88.
 வேண்மான் - செங்குட்டுவன்மனைவி;
 இவர்கண்ணகிக்குக்கோயில்கட்டு
 வித்தவன், 521, 582, 570.
 வேணு, 188.
 வேத்தர், 450. [117, 293, 364, 564.
 வேத்தியல், 5, 63, 71, 79, 108,
 வேத்தினம், 539.
 வேதங்கம் (துகில்), 379.
 வேதங்கள் நான்கு, 168, 403.
 வேதத்தொளி, 264.
 வேதநீயம், 282.
 வேதம், 394, 505.
 வேதமுதல்வன் - ஆகமமூன்றிற்கு
 முதலாயுள்ளவன், நான்முகன், பிர
 மன், 264, 284, 358, 494.
 வேதனை, 474, 535.
 வேதா, 168.
 வேதாளி, 88. [140, 157 - 8, 537.
 வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்,
 வேதிகை, 147, 166, 562.
 வேதினத்துப்பு - ஈர்வாட்டொடக்
 கத்தனவாகியகருவிகள், 366,
 வேந்தர் இருவர், 5. [385.
 வேந்தர் நல்லகாளிலே கோட்டைவா
 யிலிற் கொடிகட்டுதல், 402.
 வேந்தர் புறத்துறை பெல்லாமுடித்
 துப் பாட்டுண்ணல், 549.
 வேந்தர் மூவர், 5, 10, 24, 25, 230,
 வேந்தன் வேள்வி, 191. [288, 592.

வேசையர் பதிகள், 357.
 வேசையரிற் சாதிக்குற்றப்பட்டாருக்
 குச்செய்யுந் தண்டனை, 364, 381.
 வேட்கை, 186, 510.
 வேட்டம், 320, 542,
 வேட்டனம், 81.
 வேட்டுவமகளாகிய சாலினி, 26.
 வேட்டுவர்தாம்பெற்றநிரையைக்கொ
 ல்லன் துடியன் முதலியோர்க்குக்
 வேட்டுவவரி, 26. [கொடுத்தல், 320.
 வேடர், 318, 321, 330, 525.

வேந்துவிலக்கு, 58, 82.
 வேந்துவினைமுடித்தவேந் து வ ர ள்
 வேப்பந்தார், 581. [வலத்தர், 560.
 வேம்பன், 2, 424, 436.
 வேம்பு, 2, 84, 534, 553.
 வேய், 330, 342, 402.
 வேய்கரிகானம், 334. [வன், 321.
 வேய்தெரிகானவன் - ஒற்றுவேட்டு
 வேய்படுமுத்தம், 524.
 வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்
 கமைத்தபொறி, 414.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எடுங்

வேயாமாடம், 137, 153.

வேயுள், 23.

வேரச்சக்கொடி (ஆரம்), 379.

வேரி, 195. [560 - 61.

வேல, 44, 160, 209, 213, 430,

வேல்கிழித்த ஆகம், 560.

வேலன் - படிமத்தாள், 90, 517, 522.

வேலி - ஆரன், சூழ்தல், 33, 37,

163, 185, 200, 212, 217, 345.

வேலை, 199, 202, 523.

வேலைவாறுகம், 183, 558. [524.

வேழம் - மூங்கில, யானை, 355, 492,

வேழம்பர், 158, 539.

வேள்வி - ஓமம், 191, 279, 371, 406,

494, 504 - 5, 569, 572, 589.

வேளவிக் கிழத்தி-வேண்மான், 570.

வேள்விச்சாந்தி, 570.

வேள்விச்சாலை, 590.

வேள்விமாக்கள், 570.

வேள்விலவிழா, 362.

வேள்வி வேட்டோள், 568.

வேள்விழாக்காணும்பங்குனி, 379.-

வேளாண்சாமந்தர், 157.

வேளாண்பூதம், 497.

வேளாவளி, 384.

வேளாளர், 260, 262, 268, 280.

வேளை - ஒருகிரை, 467.

வேற்காரர், 436 - 7, 466.

வேற்கொற்றம் - இராசநீதி, 391, 484.

வேற்கோட்டம், 241, 248.

வேற்றடக்கையர், 543.

வேற்றரசர், 123.

வேற்றரசர், 123.

வேனித்பள்ளி, 127, 220, 229

வேனித்பூ, 340.

வேனித்திங்கள், 314, 333.

வை - வைக்கோல், 418, 430.

வைகல்-ஒருபொழுது, துயிறல், 122,

213, 269, 365.

வைகறை - துயிலறுவதற்குக்காரண

மாகவுள்ளபொழுது, 128, 198,

352, 356, 370, 389.

வைகறைப்பாணி, 339.

வைகறைபாடுவார், 339.

வைகறையாமம், 16, 135, 182, 254,

வைகுறு, 14. [269, 291, 302, 408.

வைசாகநிலை - நிலையாறனுளொன்று,

76, 81, 120, 121.

வைணவநிலை, 81, 193.

வைத்தல் - நினைத்தல், 307.

வைத்தும், அசை, 310, 477.

வைதாளிகர், 537.

வைதாளியாடுவார் - பலவகைத்தா

ளத்திலாடுவார், 140, 157.

வைப்பு, 290.

வையம் - கூடாரப்பண்டி, கொல்லப்

பண்டி, கோவாலவண்டி, தேர்,

182, 185, 198-9, 218-9, 363,

366, 380, 384, 491.

வையை - ஒருகதி, 173, 341, 353-4,

359, 376, 462, 465, 511 - 2,

574, 587.

வையைக்கோன், 488, 578.

வையைநெடுமால, 462.

வையாக்கியம், 583.

வையாக்கியம், 583.

வேற்றுமைப்படை, 300.

வேற்றுப்பிலம், 300.

வேற்றுமைத்தொகை, 353, 475.

வேற்றுார்க்கட்சி, 320.

வேனல் - வேனில், 229, 334, 345.

வேனலங்கிழவன், 294.

வேனில், 16 - 7, 43, 171, 224,

256, 332 - 4, 362.

வேனிலாசன், 220 - 21, 363, 380.

வேனிலாகிய அமைச்சன், 305.

வேனிற்காலை 186, 246, 267, 232.

புறாவை, 301.

ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார், 442.

ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி, 291.

ஸ்ரீகைலாயம், 241.

ஸ்ரீகோயில், 169, 257, 270.

ஸ்ரீகோர், 291.

ஸ்தானாங்கம், 284.

ஸ்திரீகள்மடியமடிந்தோர், 548.

ஸ்தேயசாஸ்திரம், 437.

ஸம்ஸாரம், 265.

ஸமவாயாங்கம், 284.

கரு

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	உ	வாசனே க்கலந்தவை	வாசனே கலந்தவை
கஅ	க	அலர்தலை	அலறுதலை
உஉ	உக	சக - நுஉ	சஉ - நுந
சஉ	கக	உபசரிக்க	உபகரிக்க
நுக	உஅ	பெருங்கூறு	பெறுங்கூறு
நுஉ	கஎ	தேனும்மமுதும்	தேனுமமுதும்
எ௦	உஅ	இயல்பிற்றாமே	இயல்பிற்றாமே
கஎ	க-உ	நின்றியங்கு.....வந்து"	
க௦க	கக	நாலரைவில்	நாலரைவிரல்
க௦க	உக	புறமுழுவான	புறமுழுவாவன
கநநு	உக	திருத்தருதலானே	திரித்தருதலானே
"	உக	உவமருபு	உவமவுருபு
கநஅ	கக	கோட்டம்	கொட்டம்
"	உக	பன்னிண	மைந்நிண
கசநு	க௦	மலவைப்பெண்டி	மலவற்பெண்டி
"	உநு	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்டி
கசஎ	க	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	கக	"	(பா) குயிற்றிய
கசஅ	க௦	கோயிலு	கோயிலு
கந௦	உந	வினையாட்டு	வினையாட்டு
"	உக	பரதர்	பரத்தர்
ககந	கக	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	உந	ஒரோஒவிடத்து	ஒரோவிடத்து
ககநு	உந	செக்கோன்மைவிற்	செக்கோல்
கஎந	நச	குறிப்பித்	குறிப்பித்
கஎக	க	பாடனும்	பாடலும்
கஎக	ந௦	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட

”	கக	கோட்டம்	கோட்டம்
கஅஉ	உஉ	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
கஅச	கக	ககௌ	கசௌ
”	கக	தண்பதம்	தண்பதம்
கஅக	க	அயருமென்க	அயருமென்க
கஅக	கச	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
ககரு	க	இந்தவிழவு	இந்திவிழவு
”	உச	கோட்டம்	கோட்டம்
உரு	கச	வயசாயை	பயசாயை

பிழையும் திருத்தமும்.

எடுடு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ௦௩	உ௦	யிடக்கைவிரலி	யிடக்கைவிரலி
உ௦௫	௧௫	தோன் தகொடுத்தாள்	தோன் தக்கொடுத்தாள்
உ௨௧	௧௪	பூசியும்மென்றபடி	பூசியுமென்றபடி
உ௨௮	௩௦	“காட்சியென்பது	“காட்சிவரியென்பது
உ௨௯	௧௯	பாராட்டி	பாராட்டி
உ௪௧	௩௧	எஅ - அஎ	எஅ - அஎ
உ௪௪	௧௩	சோர்ந்த	சோர்ந்த
உ௪௮	௩௪	குளிர்சாந்	குளிர்சாந்
உ௮௧	௨௫	நிலையாமையம்	நிலையாமையும்
௩௦௦	௧௩	அயர்வுறு	அயர்வுறு
”	௨௯	பண்டையாயென்றபடி	பண்டையுடையாயென்ற படி
௩௧௧	௧௪	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௩௨௧	௬	வெறிந்தநிரைக	வெறிந்தநல்லாணிரைக
”	௨௮	முடுகியலாய்	முடுகியலாய்
௩௩௪	௩௦	எழுந்தபூ	பூத்தபூ
௩௪௨	௩௨	கையடுத்தது	கையெடுத்தது
௩௬௦	௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௩௬௮	௨௧	தருவது	தருமது
௪௦௬	௨௯	கொடுத்தது	கொடுத்து
௪௧௦	௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
”	௩௬	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௪௧௫	௨௦	தருவது	தருமது
௪௨௧	௨௪	நீடுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௪௨௫	௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௪௨௬	௨௯	புகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௪௨௪	௩	ஆற்றான்	அரற்றான்
௪௩௪	௨	சென்றாறென்க	சென்றாறென்க

சுநஅ	க	வினைப்பொருள்	வினைப்பொருள்
சசசு	உக	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்சைசீர்
சசஎ	க	மாயவன் தன்	மாயவன் தம்
சசஅ	சு	வசுகியை	வசுகியை
சசக	க0	போற்றத்	போற்றப்
சந0	எ	கடிப்பிடு	கடிப்பிடு
சநக	உச	உதையாலமயானு	உதையாலமயானு
சநஎ	கஎ	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
சசுந	நுந	யென்னுற	யென்ற
சசஎ		கசஎ	சசஎ

எடுக

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி,	பிழை,	திருத்தம்.
சுருள	௩௩	உயவர்பெண்டி	உயவர்பெண்டி
சுருள	"	பிடித்	பிடித்தன
௩௦௦	௨௩	செல்லி	செல்லி
௩௦௩	௩௪	தாழ்ப்பூட்டுவார்	தாழ்க்கூட்டுவார்
"	௩௫	பழ. கக-க௩௩	பழ. க௩௩
௩௦௪	௩௬	௨௩ - ௩	௨௩ - ௩
"	௩௭	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௩௦௫	௨௮	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௩௦௬	௨௯	யுதவாது - மம்மையிற்	யுதவாது - உம்மையிற்
௩௦௭	௩௦	புறநானூறு	புறநானூறு
௩௦௮	௩௧	குலமலை	குலமலை
௩௦௯	௩௨	பொறுஅண்	பொறுஅண்
௩௧௦	௩௩-௩௪	"வாழ்க...காக்கென"	
"	௩௫	௨௩ : கஅக - ௨	
௩௧௧	௩௬	அந்திப்பாணி	அந்திப்பாணி
௩௧௨	௩௭	குறையென	குறையென
௩௧௩	௩௮	புறவி .	புறவி
௩௧௪	௩௯	ஆன்பொருந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
௩௧௫	௪௦	திருமருமர்	திருமருமர்
௩௧௬	௪௧	சோவலன்	சோவலன்
௩௧௭	௪௨	பொற்புடைந்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
௩௧௮	௪௩	அழகனின்	அழகனின்
௩௧௯	௪௪	யேற்றினன்	யொற்றினன்
"	௪௫	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
௩௨௦	௪௬	கமாமுன்	காமமுன்

